

திருவருட்பா

ஆறு திருமுறைகள்

அருட்பெருஞ்ஜோதி

திருவருட் பிரகாச வள்ளலார்

என்னும்

சிதம்பரம் இராமலிங்க சுவாமிகள்

திருவாய் மலர்ந்தருளிய

திருவருட்பா

ஐந்து திருமுறைகள்

[இரண்டாம் பதிப்பு]

சென்னை
சமரச சுத்தசன்மார்க்க சங்க
வெளியீடு

அருட்பெருஞ்ஜோதி அச்சகத்தில்

பதிப்பித்தது.
'அருட்பெருஞ்ஜோதி நிலையம்'

7/99, அம்மன் கோயில் தெரு,
கிருஷ்ணங்குளம் சமீபம், சென்னை.

சித்திரபானு ஆண்டு புரட்டாசித்திங்கள் 25-ம் நாள்

பதிவு செய்தது] 11-10-1942. [ரூ

எல்லா உயிர்களும்! இன்புற்று வாழ்க!!

ஜீவகாருண்யமே! திறவுகோல்!!

அருட்பெருஞ்ஜோதி

சிதம்பரம்

இராமலிங்கம்

சென்னை சமரச சுத்தசன்மார்க்க சங்கம்

7-99, அம்மன் கோவில் தெரு, கிருஷ்ணாங்குளம் சமீபம்,

சென்னை—[16—10—1955]

சிவமயம்

திருச்சிற்றம்பலம்

அருட்பெருஞ்ஜோதி

திருவருட்பா

குறள் வெண்பா

திருச்சிற்றம்பலம்

எல்லாம் செயல்கூடும் என்னாணை அம்பலத்தே
எல்லாம் வல்லான்றனையே யேத்து

திருச்சிற்றம்பலம்

அருட்பெருஞ்ஜோதி தனிப்பெருங்கருணை

ஓம்

அருட்பெருஞ்ஜோதி

தொழூர்-வேலாயுத முதலியாரவர்கள் இயற்றிய

வா யு றை வா ழ் த் து

இணைகுறளாசிரியப்பா

புண்ணிய முடைததே புண்ணிய முடைத்தே
மணணகத் துயரிய மககட பிறபபும
புண்ணிய முடைததே புண்ணிய முடைததே
பண்ணப பழுதத புணணிய நுகாதரு
விண்ணகத துயரிய வியனகுடிப பிறப்பினும
புண்ணிய முடைததே புணணிய முடைததே

அதனுள்,

மாசறு காட்சி மயனறவான றவமுடை
ஆணவத் தககனா வேளவிபுக கொடுங்கிய
வானவக குழாததுு மாலரில கழிபபிய
காசிப னளிதத தேசுடை யாககை
மாயா வரததொரு மாசகூ ராசற
மூவெயின முருககிய முரட்டழன முறுவல
வழங்கிய வாலமா மறைமுதல யோகி
கணணுதல வழியே தணணருள பழுதத
தேவுய ருலகெலா நாவுயா புகழசசுவை
மூவிரு முகததுச செஙகனி யாவையு
மளிதத மூதாதை செருககது கைபப
வெணவகை வடிவத தொருவன றிசைசசெவி
பருகிய பிரணவ விரதச செஙகனி
முலலை யாறறு முருந்தெயிற றரிவையா
ஆதரம பெருக வோமபருட கறபின
வயாவுறுத தீனற வையவாய மறுபபடா
தொருபய லீனததுப போக மார்தத
பூணமுலை யிமயப பொலமபூங கொமபு
முசசிமோந தினப முறறுச செஙகனி
மாககடன மதிபெறு வாலுண வருநதிய
பலபெரு மகதது மோனபினு நனபகற
பலவுடன கழிநத வுணடிய ராயவற
நண்ணிய மராஅடித தண்ணறு நிழல்வயின
அண்ணலவெள யானைமண ணுறுததுப் புரநத
குல்ககோ மாட்டி குறககோ மாட்டி
மெயயுறச சுவைதத தெயவச செஙகனி
விடபட ரொழுககறு மடபடர் புதைககுடில
ஓவா வாழககை யுணாசசிவலி யருகுபு
சிறுத்த காலத்துப பெருதத நோயுழநது
தலைபபெ யொனறுடை யிரணடிற றிகழநத
மலககுறும பாசு மரீஇய வெமரம
புணணுறு நெஞசப புலமபு தபவிரு
கண்ணுகர செஙகனி யாகுறு பாககு
நனியதா சிறப்ப நாட்டிய நாடித

தயாமூல தன்ம தத்துவம் புலப்படத்
தனனோ தயாவிற ருனவலித் ததனல்
கொலைபுண ரரககர் கொடுமைபாடடுக காசற
வலைபுணா பளளி யாணடகை யண்ணல்
அரசிளங குமரனிற பரசினர் பழிசசக
கொடுமரங குனித்து நெடுநீர் நீநதிக
கவிதொகை தைவரக கைவரத் தேவி
சென்றுபே ராவம பொனறுறப பினறை
நினறவெம பவப்பழி யொனற வொனரு
மீனனக னெகிழநது மனனிய
வினைகளு செழிபப வியைபழி துரப்ப
மெயப்பிறப பிலலான கபபறு
மொருகுறி கண்டு பெருவரம படைத்திவ்
வகனிலக கரிசறத் தனபெயர் நிலைஇய
வேது வினப்பெயா காதலிற புனைஇ
அடர்முளி கானம படரெரி போலத
தமமையுந தஞசார் தவத்தையுந தவமபுணர்
மெயமமலி யுறுநர் மேதகு குழுஉவையுஞ்
சுடடற வொழியுந தோறறஞு சானற
உயிரககொலை பழகிய புழுககுடா பெருககி
மலவுடல வளர்ககும பழியூ னுணவினர்
நினைபபருங கூடட நோபா தகமறத
திருவுரு சிறநத பேரரு டனனியல்

தேற்றிய

திருவருட் பிரகாசச் செழுஙகனியாய
எமமையு மெமமுடைத தமமையுந தமமுறு
திறததையுங காடடியெஞ சிததந தழைபபத
திருவாய மலாநத செநதேன் பொதிநது
பெருகருட பாவாந தேததடை கிடநத
கருவார் வையற கவலகட டழிககும
திருவார் தணிகைச செநதமிழப பெருக்கு
வருவா ரிதிமலிந தாடி வாழிய
வாழிய வுலகே வாழிய வுலகே
வாழிய வறனே வாழிய நலனே
வாழிய மறையே வாழிய துறையே
வாழிய தவமே வாழிய வாழததிய
வூழிய வுடமபே வேழிய ஞவே
வாழிய வாழிய வாழிய நாவே
வாழிய வருளே வாழிய வருளே
வாழிய வருளே வாழிய வருளே.

நேரிசை வெணபா

ஆரியனர் சீர்பாதந தாஙக வமைசிரமும்
ஆரியனர் சீர்பா டவாநாவும்—ஆரியனர்
செமமொழியே சிநதிக்கு நெஞ்சுந தருநதவமே
யெமமையினும வாழ்க வினிது.

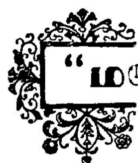
திருச்சிற்றம்பலம்

மூன்றும் பதிப்பு ஓம் 1950

அருட்பெருஞ்ஜோதி

திருவருட் பிரகாச வள்ளலார் திருவடிகள் வாழ்க.

குரு வணக்கம்

"மருவாணைப் பெண்ணாக்கி யொரு கணத்தில் கண் விழித்து வயங்கு மப்பெண், உருவாணை யுருவாக்கி யிறந்தவரை யெழுப்புகின்ற வுறுவனேனும், கருவாணை யுற விரங்காது உயிருடம்பைக் கடிந்துண்ணும் கருத்தனேல் **எங்குருவாணை எமது சிவக்கொழுந்தாணை ஞானியெனக் கூறெணாதே!"** என்று திருவாய் மலர்ந்தருளிய எல்லாம் வல்ல தனிப்பெருந் தந்தையரே! தேவரீரது மேன்மை மிக்க திருவடிகளைத் தொழுது, யாங்கள் செய்கின்ற விண்ணப்பம் யாதோ வென்னில்:—

தேவரீரது அருள் நெறிக்குப் புறம்பாக இவ்வுலகத்திலே மக்களாய்ப் பிறந்த நாங்களும் எமது ஆன்மநேய ஒருமைப் பாட்டுரிமைச் சகோதரர்களும் பல்வேறு லக்ஷியங்களைக் கொண்டு, பல்வேறு கற்பனைகளால் வழிதெரியாது, அலைந்து அலைந்து, இறந்து இறந்து வீண் போகாமல், தேவரீர் அன்புடன் எடுத்துரைத்த சுத்த சன்மார்க்கத்தின் முக்கிய லட்சியமாகிய ஜீவகாருண்யத்தையே கடவுள் வழிபாடாகக் கொண்டு, மெய்ப் பொருளினை யுணர்ந்து, உண்மையன்பு, உண்மை யிரக்கம் முதலிய நற்குணங்களைப் பெறச் செய்வித்துப் **பேரின்பலாபத்தையடைவித்தருளுதல் வேண்டும்.** எல்லா முடைய தனிப்பெருந்தந்தையரே! தேவரீர் திருவருட் பெருங்கருணைக்கு வந்தனம்! வந்தனம்!!

அருட்பெருஞ்ஜோதி! தனிப்பெருங்கருணை!!

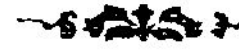
அருட்பெருஞ்ஜோதி

எலலாம செயலகூடும எனனாணை அமபலததே

எலலாம வலலானறனையே ஏத்து

திருசசிறறமபலம

பதிப்புரை

த தெய்வீகத திருவருடபா, திருவருள துணைகொணடு, இதுவரையில வெளிவராத முறையில மூனறாம ப்திப்பாக, புதிய அழகிய பெரிய எழுத்துககளைககொண்டு, யாவரும எளிதில கறறுணருமாறு, தெளிவான முறையில அருமையான வசன பாகஙகளுடன, விவரமான அகராதியும கொணடு, உயர்ந்த அழகிய கலிகோ கட்டடத்துடன் திகழ்கின்றது.

சனமார்ககச சகோதரர்கள இவ்வருமையான பதிபபைப பெறறு அருட்பெருஞ்ஜோதி ஆண்டவர் கருணையில் திளைத்து வாழ்வார்களாக!

இங்ஙனம்,

செனனை சமரச சுததசனமார்கக சஙக

1-3-1950 அன்பர்கள்.

உ

சிவமயம்

வாழ்த்துரை

மகா-ஸ்ரீ-ஸ்ரீ சென்னை சமரச சுத்த சன்மார்க்க சங்கம்

காரியதரிசி,

மா. இராஜமாணிக்கம் அவர்களுக்கு

அன்புவாய்ந்த நண்பரே,

தங்கள் அன்புமிக்க **27-11-35** *உயுள்ள கடிதம் வர எனக்குண்டாகிய சந்தோஷத்திற்கு அளவே கிடையாது.*

தாங்கள் பெரும் அன்புகொண்டு நான் ஏதோ செய்ததாகவுள்ள சிறு தொண்டுகளைப் பெரிதாக மதித்து என்னை மிகவும் பாராட்டி எழுதியிருப்பது தங்களுக்கு என்மீதுள்ள பேரன்பைக் காட்டுகிறது. அதற்கு என் மனமார்ந்த வந்தனத்தைத் தங்களுக்குச் செலுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

தாங்களும், தங்கள் நன்மதிக்கப்பெற்ற சமரச சுத்தசன்மார்க்க சங்கமும், நமது பண்டைக்கால சன்மார்க்கத்தை நம் பரத கண்டத்தில், அதிலும் நம் தாய்நாடாகிய தமிழ் நாட்டில் பரவச்செய்து மானிடர் நன்னடக்கையை அபிவிருத்திக்குக் கொண்டுவர முயற்சித்து வருவதானது என்க்கு எவ்வளவு பேரானந்தம் உண்டாக்குகிறதென்பதை நான் இங்கு விரித்தெழுதுவது மிகையாதும்.

எல்லாம் வல்ல இறைவன் தங்களது மேன்மையான சன்மார்க்க கைங்கரியங்கள் செய்துவரும் உலகம் போற்றத்தக்க வழிபாடுகளை அவரது கருணை கடாக்ஷத்தால் அங்கீகரித்து அம்மார்க்கங்கள் மேன்மேலும் அபிவிருத்தியாகி உலகெங்கும் பரவி உலகில் பேரன்பு படைக்குமாறு நான் சதாகாலமும் வேண்டிக்கொண்டு வருகிறேன்.

மறுமுறையும் தாங்கள் எனனைப் பாராட்டியதற்கு என மனமார்ந்த வந்தனத்தைத் தங்களுக்குச் செலுத்துவதுடன தாஙகள் அனபுடன எனக்கு அனுப்பிய புத்தகங்களை நனறியறிதலுடன அஙகீகாரம் கொண்டிருப்பதை இஙகு அறிவித்துக்கொள்ளுகிறேன.

சமரச சுத்த சன்மார்க்க சங்கம் நீடூழி வாழ்க!

இப்படிக்கு,

தங்கள் அன்புள்ள

தீ. நா. முத்தய்யா செட்டியார்.

இராமச்சந்திரபுரம்,
3—12—35.

சிவமயம்

திருச்சிற்றம்பலம்

அருட்பெருஞ்ஜோதி

திருவருட்பா

ஐந்து திருமுறைகள்

நூற்பிரிவு

வசன பாகம்

			பக்கம்.
1	வாயுறை வாழ்த்து	—	1
2	குரு வணக்கம்	—	3
3	பதிப்புரை	—	4
4	வாழ்த்துரை	—	5
5	நூற்பிரிவு	—	7
6	தொழுவூர் வேலாயுத முதலியார்—உண்மைகள்		1
7	திருவருட்பிரகாச வள்ளலார் திவ்ய சரித்திரம்	—	6
8	சென்னை சமரச சுத்த சன்மார்க்க சங்கம்		78
9	மனுமுறைகண்ட வாசகம்	—	81
10	ஒழிவிலொடுக்கம் (உரை)	—	125
11	தொண்ட மண்டல சதகம் (உரை)	—	148
12	பொன்வண்ணத் தந்தாதி (உரை)	—	163
13	இனி அச்சிடுவதாகக் குறிக்கப்பட்டவை	—	165
14	உலகெலாம் என்னும் பெரிய புராண உரை	—	166

பதிக அட்டவணை

			பாட்டு.	பக்கம்.
முதல் திருமுறை				
1.	திருவடிப புகழ்ச்சி	—	1/128	1
2.	விணணபபக கலிவெண்பா	—	418	6
3	நெஞசறி வுறுததல்	—	705	31
4.	சிவநேச வெணபா	—	104	73
5.	மகாதேவ மாலை	—	101	85
6	திருவருண முறையீடு	—	232	106
7.	வடிவுடைமாணிகக மாலை	—	102	132
8.	இஙகித மாலை	—	167	144
இரண்டாவது திருமுறை				
1.	புணணிய விளககம	—	11	163
2.	அருள நாம விளககம	—	10	165
3	ஸ்ரீசிவஷண்முக நாம ஸஙகீர்த்தன லகரி	—	10	167
4	நமச்சிவாய ஸஙகீாததன லகரி	—	10	169
5.	நறறுணை விளககம	—	10	171
6	திருவருள வழகக விளக்கம்	—	10	173
7.	சிவபுண்ணியத தேறறம	—	10	174
8	முத்தியுபாயம	—	10	176
9.	அவலத் தழுஙகல	—	10	177
10	பழமொழிமேல வைத்துப் பரிவு கூர்தல	—	10	179
11	அபராதத தாறறாமை	—	10	181
12.	அருளியல விணைவல	—	10	183
13.	திருமுலலைவாயில திருவிணணபபம்	—	10	186
14	காட்சிப பெருமிதம	—	10	187
15	கொடைமடப புகழச்சி	—	10	188
16.	திருவருள வேடகை	—	10	190
17	அபராத விண்ணபபம	—	10	191
18.	அறிவரும பெருமை	—	10	193
19	அருள்விடை வேடகை	—	10	194
20.	எழுததறி பெருமான மாலை	—	31	195
21	நெஞ்சொடு நேர்தல	—	10	199
22.	திருபபுகழ விலாசம	—	10	200
23	திருசசாதனத் தெய்வத் திறம	—	10	202
24.	தியாகவணணப் பதிகம	—	10	204
25.	அடலமுதப் பத்து	—	10	205
26.	திருவடிச சரண் புகல	—	10	208
27.	சிவானநதப பதது	—	10	210
28.	சநநிதி முறையீடு	—	11	212
29.	தவததிறம போறறல	—	10	213
30	நெஞசுறுதத திரு நேரிசை	—	26	214
31.	சிகாமணி மாலை	—	15	217
32	கலி முறையீடு	—	12	219

			பாட்டு	பக்கம்.
33.	எதிர்கொள் பத்து	—	10	221
34.	நெஞ்சொடு நேர்தல்	—	10	223
35.	நெஞ்சறை கூவல்	—	10	225
36.	நெஞ்சைத் தேற்றல்	—	10	227
37	நெஞ்சறி வுறூஉ	—	10	229
38	நெடுமொழி வஞ்சி	—	10	231
39	பற்றின திறம் பகர்தல்	—	10	233
40.	அடிமைத் திறத் தலைசல்	—	10	235
41.	அவத் தொழிற் கலைசல்	—	10	236
42	நாளவத் தலைசல்	—	10	237
43.	அவலமதிக் கலைசல்	—	11	238
44	ஆனுவாழவி னலைசல்	—	10	240
45	அருட்டிறத் தலைசல்	—	36	241
46.	திருவிண்ணப்பம்	—	10	245
47.	பிரசாத விண்ணப்பம்	—	10	247
48.	வழிமொழி விண்ணப்பம்	—	10	248
49	சிறுமை விண்ணப்பம்	—	11	251
50.	ஆற்று விண்ணப்பம்	—	10	253
51.	இரங்கல் விண்ணப்பம்	—	10	255
52	காதல் விண்ணப்பம்	—	10	257
53.	பொருள் விண்ணப்பம்	—	10	259
54	கொடி விண்ணப்பம்	—	11	261
55.	நாடக விண்ணப்பம்	—	11	264
56	திருவண்ண விண்ணப்பம்	—	11	266
57.	மருட்கை விண்ணப்பம்	—	10	267
58	கொடைப்பட்ட விண்ணப்பம்	—	10	270
59.	சிறு விண்ணப்பம்	—	10	271
60	பெரு விண்ணப்பம்	—	10	273
61	திருக்காட்சிக் கிரங்கல்	—	10	274
62	திருவருட் கிரங்கல்	—	10	276
63	எண்ணத் திரங்கல்	—	10	277
64	நெஞ்சுநிலைக் கிரங்கல்	—	11	278
65	தனிமைக் கிரங்கல்	—	10	280
66	கழிபகற் கிரங்கல்	—	10	282
67	அர்ப்பித் திரங்கல்	—	10	284
68	அச்சத் திரங்கல்	—	10	286
69.	புறமொழிக் கிரங்கல்	—	10	288
70	கருணை பெறு திரங்கல்	—	10	289
71	திருவருட் பதிகம்	—	10	291
72	பிரசாதப் பதிகம்	—	10	294
73	பிரார்த்தனைப் பதிகம்	—	10	295
74	திருப்புகழ் பதிகம்	—	10	296
75.	சிந்தைத் திருப்பதிகம்	—	10	297
76	உய்கைத் திருப்பதிகம்	—	12	299

			பாட்டு	பக்கம்.
77.	ஆனந்தப் பதிகம்	—	11	300
78.	**திருவண்ணப் பதிகம்**	—	10	302
79	**அம்மைத் திருப்பதிகம்**	—	10	306
❊	சிவகாமவல்லி தோத்திரம்	—	5	310
80	கலைமகளார் திருப்பதிகம்	—	4	311
81	போற்றித் திருப்பதிகம்	—	10	312
82	விண்ணப்பப் பதிகம்	—	10	314
83.	தரிசனப் பதிகம்	—	10	315
84	அபராத விண்ணப்பம்	—	22	316
85.	கலி விண்ணப்பம்	—	10	319
86.	கருணை விண்ணப்பம்	—	10	320
87.	அடிமைப் பதிகம்	—	10	321
88	வேட்கைக் கொத்து	—	10	323
89.	சரணப் பதிகம்	—	11	325
90.	நற்றாய் கவன்றது	—	9	327
91	உள்ளப் பஞ்சகம்	—	5	328
92.	சிவசிதம்பர சங்கீர்த்தனம்	—	5	329
93	திருக் குறிப்பு நாட்டம்	—	4	329
94.	தனித்திருப் புலம்பல்	—	4	330
95	பரமராசியம்	—	2	330
96	திருப் புகழ்ச்சி	—	3	331
97	திருமருந் தருணிலை	—	2	332
98	திருவருள் விலாசம்	—	2	332
99.	சல்லாப லகரி	—	2	332
100	அறநிலை விளக்கம்	—	1	333
101	அருளநிலை விளக்கம்	—	1	333
102	வினவுத்தரம்	—	2	333
103	நெஞ்சொடு நெகிழ்தல்	—	12	333
104	பொதுத் தனித் திருவெண்பா	—	13	335
105.	தனித் திரு விருத்தம்	—	48	337
106	நிந்தாஸ்துதி	—	1	343
107	பெரியநாயகி யம்மை தோத்திரம்	—	3	344
108	ஞானசிகாமணி தோத்திரம்	—	3	344
109.	வயித்திய நாதர் பதிகம்	—	12	345
110.	ஸ்ரீராமநாமத் திருப்பதிகம்	—	11	350
111.	போற்றித் திருப்பஞ்சகம்	—	5	352
❊	இலக்குமி தோத்திரம்	—	1	353
112	துலுக்காணத்தம்மன்பேரில் பஞ்சரத்தினம்	—	5	353

மூன்றாவது திருமுறை

1	திருவுலாப் பேறு	—	10	355
2	நாரையுங் கிளியும் நாட்டுறு தூது	—	10	357
3.	இரங்கன் மாலை	—	31	358
4.	திருவுலா வியப்பு	—	10	362

			பாட்டு.	பக்கம்.
5.	சல்லாப வியன்மொழி	—	10	363
6.	இன்பக் கிளவி	—	10	364
7.	இன்பப் புகழ்ச்சி	—	10	365
8.	திருவுலாத் திறம்	—	10	367
9.	வியப்பு மொழி	—	10	368
10.	புணராவிரகுபொருந்துறுவேட்கையின் இரங்கல்		30	369
11.	குறியாராய்ச்சி	—	11	373
12.	காட்சி அற்புதம்	—	10	374
13.	ஆற்றாக் காதலின் இரங்கல்	—	11	375
14.	திருக்கோலச் சிறப்பு	—	10	377
15.	சோதிட நாடல்	—	10	378
16.	திருவருட் பெருமிதம்	—	10	379
17.	காதற்சிறப்புக் கதுவாமாண்பு	—	12	380
18.	ஆற்றா விரகம்	—	10	382
19.	காதன் மாட்சி	—	10	383
நான்காவது திருமுறை				
1.	அன்புமாலை	—	31	385
2.	அருட்பிரகாச மாலை	—	100	392
3.	பிரசாத மாலை	—	10	412
4.	ஆநந்த மாலை	—	10	414
5.	பத்தி மாலை	—	10	416
6.	சௌந்தர மாலை	—	12	419
7.	அதிசய மாலை	—	14	421
8.	அபராத மன்னிப்பு மாலை	—	10	424
9.	ஆளுடைய பிள்ளையார் அருள்மாலை	—	12	427
10.	ஆளுடைய அரசுகள் அருள்மாலை	—	10	431
11.	ஆளுடைய நம்பிகள் அருள்மாலை	—	10	433
12.	ஆளுடைய அடிகள் அருள்மாலை	—	10	435
ஐந்தாவது திருமுறை				
1.	சித்தி விநாயகர் பதிகம்	—	14	437
2.	வல்லபை கணேசர் பிரசாத மாலை	—	11	440
3.	கணேசத் திருவருள் மாலை	—	10	442
4.	தனித்திருமாலை	—	9	444
திருத்தணிகைப் பதிகம்				
1.	**பிரார்த்தனை மாலை**	—	30	446
2.	எண்ணப்பத்து	—	10	449
3.	செழுஞ்சுடர் மாலை	—	11	451
4.	குறையிரந்த பத்து	—	10	452
5.	**ஜீவசாக்ஷி மாலை**	—	28	454
6.	ஆற்றா முறை	—	10	460
7.	இரந்த விண்ணப்பம்	—	10	462
8.	கருணை மாலை	—	30	463
9.	மருண்மாலை விண்ணப்பம்	—	10	467

			பாட்டு	பக்கம்
10.	பொறுக்காப் பத்து	—	10	468
11.	வேட்கை விண்ணப்பம்	—	10	470
12.	**ஆறெழுத் துண்மை**	—	10	471
13.	போக்குரை யீடு	—	10	473
14.	பணித்திறம் வேட்டல்	—	10	474
15.	நெஞ்சொடு புலத்தல்	—	11	475
16.	புன்மை நினைந் திரங்கல்	—	10	476
17.	திருவடி சூட விழைதல்	—	10	479
18.	ஆற்ரு விரக்கம்	—	10	480
19.	ஏழைமையினிரங்கல்	—	9	481
20.	பணித்திறஞ் சாலாப் பாடிழிவு	—	10	482
21.	காணப் பத்து	—	10	484
22.	பணித்திறஞ் சாலாமை	—	6	486
23.	குறை நேர்ந்த பத்து	—	10	486
24.	முறையிட்ட பத்து	—	10	489
25.	நெஞ்சவலங் கூறல்	—	10	490
26	ஆற்ருப் புலம்பல்	—	5	492
27.	திருவருள் விழைதல்	—	3	493
28.	புண்ணியநீற்று மான்மியம்	—	5	493
29.	உறுதி யுணர்த்தல்	—	3	494
30.	எண்ணத் தேங்கல்	—	2	494
31.	கையடைமுட்டற் கிரங்கல்	—	4	495
32.	பொது	—	6	495
33.	நாளவம்படாமை வேண்டல்	—	10	496
34.	அன்பிற் பேதுறல்	—	10	498
35.	கூடல் விழைதல்	—	10	500
36.	தரிசனை வேட்கை	—	10	502
37.	நாளெண்ணி வருந்தல்	—	10	504
38.	ஏத்தாப்பிறவி யிழிவு	—	10	505
39.	பவனிச் செருக்கு	—	10	507
40.	திருவருள் விலாசப் பத்து	—	10	508
41.	திருவருட் பேற்றுவிழைவு	—	10	511
42.	செல்வச் சீர்த்தி மாலை	—	10	512
43.	செவியறி வுறுத்தல்	—	10	514
44.	தேவ வாசிரியம்	—	3	515
45.	இங்கிதப் பத்து	—	12	516
46.	போற்றித் திருவிருத்தம்	—	15	518
47.	திருப்பள்ளித் தாமம் தாங்கல்	—	3	519
48.	தனித்திருத் தொடை	—	18	519
❋	சிங்கபுரிக் கந்தர் பதிகம்	—	10	522
49.	**தெய்வமணி மாலை**	—	31	524
50.	**கந்தர் சரணப் பத்து**	—	10	536

திருச்சிற்றம்பலம்

சிவமயம்

திருச்சிற்றம்பலம்

அருட்பெருஞ்ஜோதி

திருவருட்பா

நேரிசை வெண்பா

திருச்சிற்றம்பலம்

இன்று வருமோ நாளைக்கே வருமோ அல்லதுமற்
றென்று வருமோ அறியேன் எம்கோவே—துன்றுபல
வெம்மாயை அற்று வெளிக்குள் வெளிகடந்து
சும்மா இருக்குஞ் சுகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

அருட்பெருஞ்ஜோதி தனிப்பெருங்கருணை

சிவமயம்

திருச்சிற்றம்பலம்

அருட்பெருஞ்ஜோதி

திருவருட்பா

மகிமை

நேரிசை வெண்பா.

திருச்சிற்றம்பலம்

தண்ணீர் விளக்கெரித்த தன்மைபோல் மாந்தர்
கள்தம், உண்ணீர் சிவம்விளங்க ஓங்குவிக்கும்
கண்மணியாம் நங்கள் இராமலிங்க னல்ல
அருட்பா முறையைத் துங்கமுற மாறு தொழு.

திருச்சிற்றம்பலம்

இது

வேதாகம சுத்தசைவ சித்தாந்த
சமயா சாரிய பீடமாய் விளங்குகின்ற
மதுரை திருஞான சம்பந்த மூர்த்திக ளாதீனம்
சிதம்பர சுவாமிகளால்
அருளிச் செய்யப்பட்டது.

அருட்பெருஞ்ஜோதி

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவருட்பிரகாச வள்ளலார்

தலை மாணுக்கர்

தொழூவூர் வேலாயுத முதலியார் எழுதிய

உண்மைகள்

திருச்சிற்றம்பலம்

தென் இந்தியாவில் பிரசித்திபெற்ற யோகி, திரு அருட் பிரகாச வள்ளலார், என்னும் சிதம்பரம் - இராமலிங்க சுவாமிகளின் சீடர்களில் நான் ஒருவன்.

இந்த அடையாறு தத்துவ ஞான சங்கத்தைப்பற்றி எனது குருநாதன் எடுத்துக்காட்டிய சில உண்மைகளை மாத்திரம் வெளிப்படுத்த விரும்புகிறேன்.

(இது, ஆங்கிலேயரும் இந்துக்களில் சிலரும், மகாத்மாக்களைப் பற்றியும், மகாத்மாக்களின் ஆக்ஞையின்படி, தியசாபிகல் சங்கம் ஏற்பட்டதைப் பற்றியும், ஐயமுற்றிருப்பதை நீக்க, ஆசிரியர், இதுபோது அச்சிட்டுவரும் நூலில், மகாத்மாக்கள் இருக்கின்றார்க ளென்பதை நிரூபிக்கவேண்டி, மிகுந்த கஷ்டமெடுத்துக் கொண்டதைக் கேள்வியுற்று, அருளியதாகும்.)

மற்றும் இது, ஜனங்கள் கொண்டிருக்கும் அவநம்பிக்கைகளை அடியோடே நீக்கி 'தியசாபி' (தத்துவ ஞானம்) என்பது வெறும் மித்தையல்ல என்பதையும், 'தியசாபி சங்கம்' நிலையற்றதிலிருந்து ஏற்படவில்லை என்பதையும், நிரூபிக்கும் என்று நம்புகின்றேன்.

முதலில் எமது பெருமானுரைப் பற்றியும், அவரதுபோதனைகளைப் பற்றியும் சுருக்கமாகச் சொல்லுகின்றேன்.

---

* சென்னை பிரஸிடென்ஸி காலேஜ் தமிழ்ப் பண்டிதராயிருந்த தொழூவூர் - வேலாயுத முதலியார் அவர்கள், "அந்தரங்க தியசாபியின் குறிப்புகள்" எனும் நூலாசிரியருக்கு வரைந்து கொடுத்த நற்சாட்சி பத்திரம்.

திரு அருட்பிரகாச வள்ளலார்

இவர், சென்னை இராஜதானியில், தென்னாற்காடு ஜில்லா சிதம்பரம் தாலூக்கா, **'திரு மருதூர்'** என்னும் கிராமத்தில் அவதரித்தவர். இவர் தம் இளம்பிராயத்திலேயே சென்னைக்கு வந்து அங்கு வெகு காலம் வசித்திருந்தார்

இவர் தம் **ஒன்பதாம் வயதிலேயே,** ஆரியர்களாலும், திராவிடர்களாலும், சரிசமானமாய் அபிமானித்தவர். **அகத்தியர்** முதலிய முனிவர்களால் எழுதப்பட்ட **பாக்களை, ஓதாமலே** மனப்பாடமாய்ப் பாடும் **நாவளத்தைப் பெற்றிருந்ததாகவும் சொல்லக் கேள்வி.**

நான் 1849-ம் வருடம், இவரது சீடனானேன் இவர் எவ்விடமிருந்து? எவரால்? **ஞானதீட்சை** பெற்றார் என்பது எவருக்கும் தெரியமாட்டாது என்றாலும், சில வருடங்களானதும், இவரை, அநேக சீடர்களடுத்துச் சூழ்ந்து கொண்டிருந்தனர் இவர், சிறந்த ஒரு **ஏமசித்தர்.** இவருக்கு, **மாமிசம் உண்பவர்களை மாற்றும் அற்புத சித்தி இருந்த தென்பது அநேகருக்குக் கண்கூடாம்.**

இவருடைய பார்வை ஒன்றே, மாமிச உணவின் விருப்பத்தை யொழிக்கப் போதுமானதா யிருந்தது.

இவர், பிறருடைய மனதில் நிகழ்பவைகளைப் பார்க்கவல்லவர்.

இவர், 1855-ம் ஆண்டில் சென்னையை விட்டுச் சிதம்பரத்திற்குப் போனார். அங்கிருந்து **வடலூர், கருங்குழி** என்ற இடங்களுக்குச் சென்று, அங்கு நீண்டகால மிருந்தனர்.

அங்கிருக்கும்போது, இவர் அடிக்கடி தம் சீடர்கள் அறியா வண்ணம் **மறைந்திருப்பதுண்டு** இவர் எங்குச் சென்றாரென்பதை அறிவோர் எவருமிலர். **இப்படி வெகுநாள் மறைந்திருப்பார்.**

இவர், உருவத்தில் சாதாரண உயரமுள்ளவர். **மெலிந்த** சரீர முடையவர். **எலும்புகள் தெரியும்.** ஆயினும் **வீரிய பலமுள்ளவர்** நிமிர்ந்த தேகம், தெளிந்த மாநிற (சாதாரண சிவப்பு) மேனியர். நீண்ட **மெல்லிய நாசி** யுடையவர். பரந்த **பொறி பறக்குங் கண்களை** யுடையவர் இவருடைய முகத்தில், **சதா சற்று விசனக்குறி** காணப் பட்டிருந்தது.

இவர், கடைசிக் காலத்தில் முடியை நீளமாய் வளரவிட்டிருந்தார்.

இவர், யோகிகளுக்கு அடுக்காத வழக்கமாகிய பாதரட்சையை (ஆறகாட்டு சோடு)த் தரித்திருந்தார்.

இவருடைய உடை, இரண்டு வெள்ளை யாடையைவிட வேறில்லை, (ஒரே ஆடையை உடுத்திருந்ததாகவும் கேள்வி) இவர் கடும் நிராகாரத் தபசிபோலிருந்தார். இவர் **இளைப்பாறினதாக எவரும் அறியமாட்டார்** இரண்டு அல்லது மூன்று நாளைக் கொருமுறை

புண்பார். அப்போதும் சில **கவளத்தோடு** திருப்தியடைவர். இரண்டு மூன்று மாதகாலம் வரை **உபவாச விரதம்** எடுப்பர். அப்போது கொஞ்சம் சர்க்கரை கலந்த பானத்தைத் தவிர வேறொன்றும் உட்கொள்ளார்.

இவர், சாதிவேற்றுமை பாராட்டலாகாது என்று போதித்ததால், ஜனங்கள் அதில் பிரியப்பட்டார்களிலர். எனினும், பல சாதியாரும் இவரைச் சுற்றிப் பெருங் கூட்டமாய்க் கூடினர். அவர்கள் இவருடைய போதனைக்காக வந்திலர்கள். ஆயினும், இவர் **அற்புத சித்திகளைப்** பெற்றவர் என்று கேள்வியுற்று, அவ் வற்புதங்களைப் பார்க்க வந்தவர்களாவர். இவர், அவர்களுக்கும் அவ்விதமானது ஒன்றும் இல்லையென்றும், (எமது கொள்கை) **சுத்தமான, தத்துவ சாத்திர யுக்தமான சமயம் - 'சமரச சுத்த சன்மார்க்கம்,' - என்றும்** அடிக்கடி வற்புறுத்திச் சொல்லுவார்.

அங்கு இவர்கள் செய்த போதனைகளில் சில வருமாறு:—

(1) **நான்** கொடுத்த போதனைகளை, **இந்துக்கள் செவியுற்றுக் கேளாத போதிலும்,** வேதாகமங்களில் அமிழ்ந்து கிடக்கும் அந்தரங்கக் கருத்துக்களைப் பத்திரமாய் வைத்திருக்கும் **மகாத்மாக்கள்** அந்நிய நாட்டாருக்கு வெளிப்படுத்துவார்கள். அந்நிய நாட்டார் அவைகளைச் சந்தோஷத்துடன் ஏற்றுக்கொள்வார்கள்.

(2) **தற்போது,** உலகில் மேலிட்டிருக்கும் **கலி புருடனின்** விபத்துக்கேதுவான செல்வாக்கு, **இனி பத்து வருடத்திற்குள்** (கலி 5000த்துடன்) **அடங்கிப்போகும்.**

(3) **மாமிசம் உண்ணும் வழக்கம் நாளாவட்டத்தில் விட்டுப் போகும்.**

(4) **சாதி, வமிச** முதலியவைகளால் ஏற்படும் வேற்றுமையானது அடைவினில் நீங்கிப்போய், **அகிலமாம் சகோதரத்துவத்தின்** மூலக்கருத்தின் சாரத்தை ஒத்துக்கொண்டு, இந்தியாவில் **'சகோதர அறம்'** நிலைநாட்டப் பெறும்.

(5) **உண்மையில் 'கடவுள்'** எனப்படுவது **'அகிலமாம் அன்பாம்',** அஃது, உலகிலுள்ள எல்லாவற்றிலும் பரிபூரண சமாதானத்தையும், **சமரச நிலையையும்** ஏற்படுத்தி அவைகளை நிலை நிறுத்துகின்றது.

(6) **ஒவ்வொருவருக்குள்ளும்** அடங்கி யிருக்கும் **தெய்விக சத்தியை,** மானிடர்கள் தெரிந்துகொண்டதும், இயற்கைச் சத்திகளை மாற்றக்கூடிய அற்புத வல்லமைகளைப் பெறுவார்கள் என்பதாம்.

1867-ம் ஆண்டில், இவர், **'சமரச சுத்த சன்மார்க்க சங்கம்',** என்னும் ஒரு இயக்கத்தை யுண்டாக்கினர். அகிலமாம், சகோதரத்வ மூலக்கருத்தை உலகில் நிலைநாட்டி, **வேதத்தின் சத்திய போதனை**

களைப் பரவச் செய்யும் சங்கம், என்பது அதன் கருத்து. இஃது தியசாபி (தத்துவ ஞான) சங்கத்தின் கருத்தோடும் ஒத்திருக்கின்றது, என்று நான் சொல்லவேண்டியது அவசியமில்லை.

எமது 'சமரச சுத்த சன்மார்க்க சங்கம்' ஐந்தாறு வருடந்தான் அங்கு இருந்தது (பிறகு உலகமுழுதும் பரவிக்கொண்டே யிருக்கிறது) அதுபோது, அநேக ஏழைகளுக்கும், தேகந் தளர்ந்த பல வினர்களுக்கும் அன்னமும், உடையும் அளிக்கப்பட்டு வந்தது.

இவர், ஐம்பத்தொரு வயதை யடைந்தபோது, தாம், உலகை விட்டுப் போவதாகச் சொல்லி, சீடர்களுடைய மனதை, ஒருவகை ஆறுதலுக்குக் கொண்டுவர ஆரம்பித்தார். சமாதியி லிருக்கப்போவ தாகத் தமது விருப்பைக் காட்டினார் இவர், 1873-ம் ஆண்டில் ஆறு மாத காலமாக மனப்பதை யுலகுக்குள்ள சகோதர ஒற்றுமையைப் பற்றி வெகு விமரிசையாகப் போதித்தார். (இவர் போதனைகளைச் சன் மார்க்க சங்கப்பதிப்பு 6-வது திருமுறையில் வசனபாகங்களில் கண்டுகொள்க.) *

பின்னர், அவ்வாண்டுக் கடைசியில், மூன்று மாதமாய பிரசங்கஞ் செய்வதை நிறுத்திவிட்டு மௌனமா யிருந்தார்.

1874-ம் ஆண்டில், ஜனவரி மாதக்கடைசியில் பேசத் தொடங்கி இனி நடக்கப்போகும் விஷயங்களை எச்சரிக்கையாகக் கொடுத்தார்.

பிறகு இவர், தமது சீடர்களுக்கு அன்பு நிறைந்த ஆசிகளைக் கூறி தாம் இருந்த அக் குடிசைக்குள் விரித்திருந்த படுக்கையில் சாய்ந்து கொண்டார். (ஸ்ரீமுக வருஷம் தைமீ 19உ, புனர் பூசமும், பூசமும் கூடிய இரவு 12-மணி 1874)

அவருடைய உத்தரவின்படி அதன் கதவு பூட்டப்பட்டது.

பின்னர், ஒரு வருடத்திற்குப் பிறகு, அரசாங்கத்தார் கதவைத் திறந்து பரிசோதித்ததில், அவ் வறை வெறும் அறையா யிருந்தது.

அவர், மறையுங்கால், மறுபடியும் தாம் வருவதாகச் சொன்னாரே தவிர, வருங்காலம், சந்தர்ப்பம், என்பவைகளைக் குறித்து ஒன்றும் தெரிவிக்கவில்லை.

அதுவரையில், தாம், இந்தியாவில் மாத்திரமல்லாமல ஐரோப்பா, அமெரிக்கா முதலிய நாடுகளிலும் உலக முன்னேற்றத் தைக் குறித்து வேலை செய்யப் போவதாயத் தெரிவித்தார்

இது ஆயிரக் கணக்கான ஜனங்களுக்கும் தெரிந்ததேயாம். இது, இவருடைய சரித்திரத்தின் மிகச் சுருக்கமாம்.

இனி இவர், இந்து சரித்திரங்களிலுள்ள நல்லொழுக்கக் கருத்துக் களைப் பிரசங்கிப்பதிலும், அகிலமாம் சகோதர ஐக்கிய ஒற்றுமை, இரக்கம், தயவு முதலியவைகளின் கருத்தை, ஜனங்களின் மனதில் தைக்கும்படிச் செய்வதிலும் ஊக்கமாயிருந்தார். என்றாலும்—அவர்

* வள்ளலார் உபதேசம வசனபாகம தனிப்பதிப்பு ரூ. 1 4 0

*கொடுத்த உந்த நல்லொழுக்கங்களை மதித்து, அபிமானித்தவர்கள் வெகு சிலரேயாவர். இதைப்பற்றிக் கடைசிக்காலத்தில் **விசனமுற்று** அடிக்கடி இவர் சொன்னதாவது:—*

" அகில சகோதர ஒற்றுமையைப் பாராட்டும் இச்சங்கத்தில் அங்கத்தினராக வர நீங்கள் அருகரல்லர். இச்சங்கத்தின் உண்மையங்கத்தினர், இந்தியாவிற்கு வடக்கே வெகுதூரத்தில் வசிக்கிறார்கள்.

நீங்கள் நான் சொல்வதைக் கேட்பதில்லை, எனது போதனையின் கருத்தின்படி நடக்கவுமில்லை. நான் சொல்வதைக் கவனிக்கமாட்டோம் என்று திடப்படுத்திக்கொண்டீர்கள் போலும் என்றாலும், காலம் நெருங்கிவிட்டது, ருஷியாவிலிருந்தும் அமெரிக்காவிலிருந்தும், இன்னும் இதர நாடுகளிலிருந்தும் அறிவாளிகள் இந்தியாவிற்கு வந்து, இதே அகில சகோதர ஒற்றுமையின் கொள்கைகளைப் பிரசங்கிப்பார்கள்.

நான் இப்போது உங்களுக்கு, வீணில் சொல்லும், சிறந்த உண்மைகளை, அப்போது நீங்கள் தெரிந்துகொண்டு மதித்து நடப்பீர்கள். வடக்கே வெகு தூரத்தில் வசிக்கும் அப்பல சகோதரர்கள், இந்தியாவில், அநேக அற்புதங்களை நிகழ்த்தி, நமது தேசத்திற்கு அளவிடக்கூடாத நன்மைகளை விளைவிப்பதை, சீக்கிரம் நீங்கள் காண்பீர்கள்" என்பதாம்.

இவர் ஞானதிருஷ்டியில் கண்டுசொன்ன விஷயங்கள் யாவும் தவறாமல் நிறைவேறின.

***மகாத்மாக்கள்** வடக்கே இருக்கிறார்களென்பது இந்துக்களுக்கு நவீன கருத்தல்ல. ருஷியாவிலிருந்து, '**பிளாவட்ஸ்கி அம்மையார்**' என்பவரும், அமெரிக்காவிலிருந்து, '**கர்னல் ஆல்காட்**' என்பவரும் வருவதைப்பற்றி பல வருடங்களுக்கு முன்னரே அற்புதச் செய்தியாக வெளிப்படுத்தியதேயாகும்.*

***இந்த**, தியசாபிகல் சுஸைட்டி, எவர்களுடைய ஆக்கினையின்படி ஏற்படுத்தப் பட்டதோ, அம் மகாத்மாக்களுடன், **எனது** குருவும சேர்ந்தவரென்றும் எதிர்க்கமுடியாத அத்தாட்சியாக இருக்கின்றது. இதில் பல சான்றுகளிருக்கின்றன.*

இங்ஙனம்

திரு அருட்பிரகாச வள்ளலார் அடிமை

தொழுவூர் வேலாயுதம்

திருச்சிற்றம்பலம்

அருட்பெருஞ்ஜோதி

திருவருட் பிரகாச வள்ளலார் திருவடி வாழ்க

திருவருட்பா

திரு அருட்பிரகாச வள்ளலார்

திவ்ய சரித்திரம்

திருச்சிற்றம்பலம்

ஆரியனார் சீர்பாதந் தாங்க அமைசிரமும்
ஆரியனார் சீர்பாட ஆம்நாவும்—ஆரியனார்
செம்மொழியே சிந்திக்கும் நெஞ்சுந் தருந்தவமே
எம்மையினும் வாழ்க இனிது.

திருவிருந்திடுந் தெய்வத்தாமரை மலர்ச் செய்ய
உருவிருந்திடும் பதமலர் உவப்பினென் றலைக்கே
பெருவிருந்திடும் அருட்பிர காசனார் பெருஞ்சீர்
வருவிருந்திடும் வாயதே வாழிநீ டூழி.

—தொழுவூர்: வேலாயுத முதலியார்.

சீராளும் வாய்மைத் திருவருட்பிர காசவள்ளல்
பேராளும் ராமலிங்க பிள்ளைப்பே—ரோராளும்
மெய்ப்பசும்பால் வெண்ணெயுளே மேவுறுநெய் யின்பவர்தங்
கைப்புறுச் சொற்சரிதங் காண்.

—பொன்னேரி: சுந்தரம்பிள்ளை.

திருச்சிற்றம்பலம்

எல்லாம் ஆனவரென்றும் ஒன்றும் அல்லாதவரென்றும், சர்வ காருண்யரென்றும், சர்வவல்லபரென்றும் எல்லாம் உடையவராய்த் தமக்கு ஒருவாற்றானும் ஒப்பு உயர்வில்லாத் தனிப்பெருந் தலைவராக விளங்கும்,

அருட்பெருஞ்ஜோதி ஆண்டவரை

இவ்வுலகினிடத்தே, **ஜீவர்கள்** அறிந்து, அன்புசெய்து, அருளையடைந்து, அழிவில்லாத சத்திய **சுக பூரணப் பெரு வாழ்வைப் பெற்று** வாழாமல்,—பலவேறு கற்பனைகளாற் பல வேறு சமயங்களிலும், பலவேறு மதங்களிலும், பலவேறு மார்க்கங்களிலும், பலவேறு லட்சியங்களைக் கொண்டு, நெடுங்காலமும் பிறந்து பிறந்து, அவத்தை வசத்தர்களாகிச் சிற்றறிவு மின்றி விரைந்து விரைந்து பலவேறு ஆபத்துக்களினால் துன்பத்தில் அழுந்தி இறந்திறந்து வீண்போகின்றார்கள்.

ஆதலால், ஜீவர்கள், அவ்வாறு இறந்து இறந்து வீண் போகாமல், உண்மை யறிவு, உண்மை யன்பு, உண்மை இரக்கம் முதலிய **சுபகுணங்களைப்** பெற்று, நற்செய்கை யுடையராய், எல்லாச் சமயங்களுக்கும், எல்லா மதங்களுக்கும், எல்லா மார்க்கங்களுக்கும், உண்மைப் பொது நெறியாகி விளங்கும் **சுத்த சன்மார்க்கத்தைப் பெற்றுப்** பேரின்ப சித்திப் பெருவாழ்வில், பெருஞ் சுகத்தையும், பெருங்களிப்பையும் அடைந்து வாழும்பொருட்டு **எல்லாம் வல்ல உண்மைக் கடவுள்**, தாமே திருவுள்ளங்கொண்டு **சோணாட்டில், சிதம்பர தலத்திற்கு அணித்தாய திரு மருதூர்ப்பதியில்**, திரு அவதாரஞ்செய்து, **திருவருட்பா** என்னும் **தெய்வச் சமரச வேதத்தை** இயற்றியருளி, இவ்வுலகின் கண்ணே **சிதம்பரம் — இராமலிங்கபிள்ளை** என்னும் பிள்ளைத் திருநாமம் பூண்டு, **திரு அருட்பிரகாச வள்ளலாய்** விளங்கி, **முத்தமிழ் வல்ல ஞானாசாரியார், சுத்த சன்மார்க்கப் போதகாசாரியர், சமரசவேத சன்மார்க்க சங்கத் தாபனாசாரியர், திருவருட்பெருஞ்சித்தர், ஓதா துணர்ந்தார்** என்னும் காரணப் பெயர்களைப் பெற்று, 'இக்காலந் தொடங்கி அளவு குறிக்கப்படாத நெடுங்காலம், அளவு குறிக்கப்படாத அற்புதசித்திகளெல்லாம் யாமே இருந்து விளையாடுகின்றோம்' என்னும் திருக்குறிப்பை யுணர்த்தி **அருட்பெருஞ்ஜோதி சொரூபராய்**, ஈரேழுபதினைந்து உலகங்களிலும் உள்ளவர்கள் யாவரும் ஒருங்கே, '**இஃது என்னை! இஃது என்னை**!' என்று அதிசயிக்கும்படி திருவுருக்கரந்து, இறைறைக்கும் நம்முடியார்களுக்குத் தோன்றாத துணையாக **அங்கை நெல்லிக் கனிபோல்** விளங்கிக்கொண்டு, உலக முழுதும் **சன்மார்க்கத்தையும், சமரசத்தையும், ஜீவகாருண்யத்தையும்** தமது ஞான சத்தியால் **அருளரசாட்சி செய்து கொண்டிருக்கின்ற ஞானபானுவின் திவ்ய சரித்திரம் வருமாறு** —

1. பரதகண்டத்தின் பண்பு

தொன்று தொட்டுச் சீருஞ் சிறப்புஞ் சிறந்து விளங்கும் இந் நாவலந்தீவில் மண்ணாசை பொன்னாசை முதலான அநித்தியப் பொருள்கள் பல்வகையாகி மாயா மயமான நவ நவமாய பல்வகை யின்பங்கள் நிறைந்துள்ளதுவாகி, உலகியலுக் கொத்தவாறு வைதீக இலௌகீக முதலாய கருமங்கட்கேற்ப அநுபவித்தற்கிடமாய போக பூமியாகி, விண்ணவரும் மண்ணவரும் பல பிறவி யெடுத்தெடுத்து இளைத்திளைத்து இடர்க்கடல் நீந்தி, **முத்தியின்பக்கரையை யடைய அவதரித்தற்கிடமாகி,** பர அபர ஞானத்திற்குரிய பல ஞான சாத் திரங்களை வரைந்து, யுத்தி புத்திக்குப் பொருந்தத் தார்க்கீக லட்சணத் துடன் தர்க்கித்து, **ஞானவான்களென்று மற்றைய கண்டத்தவ ரால் மதிப்புற்ற மகான்கள்** வதிதற்கிடமாகி ஒளிர்கின்றது **இப் பரதகண்டம்.**

2. சோழ நாட்டுச் சீர்மை

இத்தகைய சிறப்பு வாய்ந்த இக்கண்டத்திலே, காட்டரண், மலையரண், நீரரண் முதலிய காப்புக்களுடன், **குறிஞ்சி, முல்லை, மருதம், நெய்தல், பாலை** முதலிய ஐவகை நிலங்களும் மலிந்து செழித் திருப்பதும்;—தவத்தர், முனிவர் முதலியோர் வசிக்கும் இடங்கள் செறிந்து எக்காலத்தும் **நீர்வளம், நிலவளம், குடிவளம்** நிறைந்து, பார்ப்போர் கேட்போராய மக்கட்கு மனக்களிப்பை விளைத்துப் **பூமகளுக்கோர் திலகம்** போன்றதாய், எங்கும் **சிவமணங் கமழ்ந்து,** பக்தி, **ஆசாரம்,** ஊக்கம் முதலியவற்றில் மேம்பட்டுக் குறையாச் செல்வத்தோடு கூடி விளங்குவதும்;—மாரிக் காலத்தும் கோடைகாலத் தும், செழுமை கலந்து கரைபுரண்டு முத்து, சந்தனம், யானை மருப்பு, கரும்பு, மூங்கில் முதலியவற்றை இரு கையாலும், ஏற்றுக்கொள்வோர் தரத்திற் கேற்றவாறு பார்த்து, அளித்துக்கொண்டு இருமருங்கும் **தெய்வத் தலங்கள்** சூழும் பெருமைபெற்று மிக்க புனிதத் தீர்த்தமாய் **பொன்னி, காவிரி** எனப் பல பெயர்கள் வாய்ந்த **தெய்வநதி பாய்ந்து** வளம்பெருக்க விளங்குவதும் **சோணாடு** என்னும் **சோழ நன்னாடாகும்.**

3. தில்லைவனத்தின் சிறப்பு

அத்தகைய நாட்டில், ஆன்மாக்கள் உய்வான் வேண்டி எல் லாம்வல்ல முழுமுதற் செழும்பொருளாகிய **அருட் பெருஞ் ஜோதி ஆண்டவர்,** சிவபெருமான் உருவுடன் திருக்கோயில் கொண்டெழுந் தருளி யிருக்கின்ற தலங்கள் பல உள. அப்பலவற்றுள்ளும் சிறப் புடைய **திருவாரூர், திருவானைக்கா, திருவண்ணாமலை, க்ருதி**

காளத்தி, சிதம்பரம் என்னும் பஞ்ச பூதத் தலங்களினுள்ளும், சர்வ ஆன்மாக்களுக்கும் **பொதுவாய்**, பூமிக்கு **இருதய கமலமாய்க்**, காணுந்தோறும் காணுந்தோறும் **புதுமை யுடையதாய்த்**, தன்னைத் தரிசித்தவர்களுக்கு **ஞானானந்தத்தைத் தோற்றுவிக்கும் பெருமையுடையதாய்ச்**, சர்வத்திற்கும் **இடங்கொடுப்பதாய்**, எப்பொழுதும் எல்லாப் பாதத்திலும் விளங்கும் ஞானமாகிய **சபையாய்** சிவசொரூபமாய், சத்தாகிச் சித்தாகி இன்பமாகிச் சதா நிலையாய் எவ்வுயிர்க்கும் சாக்ஷியாகித் தெய்வ முழுவயிரத் தனிமணியாய்ப் பிரகாசிக்கின்ற **திருச்சிற்றம்பலமாய்**, மகாதேவனது **ஆனந்தத் தாண்டவத்திற்கு** அதிட்டானமாய் விளங்குவது **தில்லைவனம்** என்னும் **சிதம்பரத் திருத்தலமாம்.**

4. திரு மருதூர் மாண்பு

இத்தெய்வப்பதியின் வடமேற்கில், காததூரத்தில் ஐந்திணை சேரத் தமிழின் துறை நுகர்ந்து, புறத்துறையின்வந்த பொருளவை கொண்டு செய்வன செய்மாக்கள் மலிந்து **பலவளங்களுடன்**, சிறந்தோங்கும் **திரு மருதூர்** என்னும் ஓர் **தெய்வத் திருப்பதி யுள்ளது**

5. இராமையபிள்ளை — சின்னம்மையார்

அத்திரு மருதூர்ப்பதியின்கண் வசிப்பவராய், அன்பு, அறிவு, இரக்கம், ஈஸ்வரபத்தி முதலிய நற்குணங்களாற் சிறந்தவராய், கல்வி கேள்விகளில் வல்லவராய், கருணீக குல திலகராய்ச், சிவத்தொண்டும், சிவத்தியானமும் கனவிலும் மறவாத தூய சித்தமுடையவராய்ப், பல வகை அறங்களையும் வளர்ப்பவராய், நிராமயனை மறவாதவராய்த், தெளிந்த சித்தம் உடையவராய்ச், சிவனடியார்களுக்கும் **ஆதரவற்ற ஏழைகளுக்கும் அமுதுபடைக்கும் அன்பு நிறைந்தவராய் — இராமையபிள்ளை** என்னும் பெயருடைய **ஒரு பெரியாரிருந்தார்.** அவர் இல்லறம் நடத்திவரும் நாளில் **மனைவியர் ஐவர்**, ஒருவர்பின் னொருவராக மணந்து அரனடி யடைந்தனர் எனினும், தமது அறவொழுக்கம் தவறாது நடக்கும் பொருட்டுப், **பொன்னேரிக் கடுத்த சின்னகாவணம்** என்னும் கிராமத்து நந்தாமணி விளக்காய், கற்பிற் சிறந்தாராய், பொறையில் பூமகளாய்,

> தெய்வந் தொழாஅள் கொழுநற் றொழு தெழுவாள்
> பெய்யெனப் பெய்யு மழை
>
> தற்காத்துத் தற்கொண்டாற் பேணித் தகைசான்ற
> சொற்காத்துச் சோர்விலாள் பெண்

என்னும், பொய்யாமொழிக்கு இலக்காகித் திருவாகுஞ் சின்னம்மையே உருவாக வந்து அத்திருநாமமே கொண்டாலன்ன **சின்னம்மை** யென்னும் பொன்னம்மையார் **ஆறுந் தாரமாய் அமைய**, அவ்வம்மையாரும், **இராமைய பிள்ளையாரும்,**

> **இல்வாழ்வா** னெனபான இயலபுடைய மூவர்ககும
> நலலாறறின நினற துணை.

> **தென்புலத்தார்** தெயவம விருநதொக்கல் தானெனறுாங்கு
> ஐமபுலததா றோமபல தலை

என்னுந் திருவாககுகளுக கேற்ப **உடலுயிர்** போன்று இருவரும பிரியா அன்பினரராய், நலலறமாகிய இல்லற வழியிலேயே தமது வாணாட்களை வீணாககாது பலலறங்களை வளர்தது வநதனா.

அவ்வண்ணமாக அத்திரு மருதூரிலும, அதறகயற புறத்தும உளளார்க்குக கல்வி பயிறறுவதும, மருதூர், கருஙகுழி, முதலான சில கிராமக கணககு வரைவதும முதலிய உததமத தொழிலிலேயே ஊதியங கள கொண்டு இலலறமவழாது, அவமாயவெலலாம அனறே அழியவும, தவமாய வெலலாந தமைவநதடையவும வாழநதுவரும் நம இராமைய பிளளையார்,

> **பெறுமவற்றுள்** யாமறிவ திலலை அறிவறிநத
> மக்கடபே றலல பிற. எனவும,

> **எழுபிறப்புந்** தீயவை தீணடா பழிபிறஙகாப
> பணபுடை மககட பெறின

எனவும், மக்கட்பேற்றைப் பற்றிப் பெரியோர் பெரிதும் புகழ்நது உரையாடுகின்றனர். ஆதலால அந்நன்மகபபேறு தமககும கிடைகக் வேண்டுமெனனும் உளளக கிடககையராய்த தினமும, **திருச்சிற்றம்பல முடையானை** அப்பேறு குறித்து வேணடி வருவாராயினர்.

வருநாளில், அவர்கு '**எவ்வண்ணம் வேண்டுகினும் அவ் வண்ணம் இரங்கி ஈந்தருளும்**' அமபலவாணன அருளால, மனைவியாராகிய சின்னமமையார் வயிறறில **சபாபதி பிள்ளை, பரசுராம பிள்ளை** எனனும ஆண்மககள இருவரும், **சுந்தரம்மாள், உண்ணுமுலையம்மாள்** எனனும பெண்மககள இருவரும ஆக **நால்வர்** பிறநதனர்.

6. சிவயோகியார் வருகை

அவ்வாறுஞ் செல்வரோடு பெருமிதமாக வாணாள் நடத்துங காலை, சுமார **பத்து** வருடஙகள கடநதபின ஒரு பகல, **திருமேனி முழுதுந் திருநீறணிந்து,** புலியுரி, யோகதண்டம, யோகப்பட்டிகை மேறகொணடு, சிரததுங கணடததுஞ் சிவனருட் கண்மணி யணிநது, தண்டு கமண்டல கரதத்ராயச் **சிவயோகியார்** ஒருவர் தமது இலலத்திறகு எழுநதருளககண்ட சின்னம்மையார், அவ்வருளாளரை வரவேறறு அதனததிருததி, "**புண்ணிய நீறணிந்த புனிதரே!** தேவரீர சிறியேனுடைய இசசிறு மனையிற்றுனே **திருவமுதுண்டு திருவருள் பாலித்தல் வேண்டும்**" எனச சிரம வணஙகி வேண்ட, அம்மெய்த் தவரும அவ் வேண்டுகோட்

கிணங்கி அறுசுவை நிறைந்த உண்டியினை அம்மையார் படைக்க, அன்பொடு கலந்து உண்டு ஆனந்த நிறைவினையடைந்தார். அம்மெய்த்தவர் அம்மையாரின் அருங்குணங்களை அளவிலாது வியந்து கூறிப், பின்னர் அவர்க்குச் சிவபெருமானருள் போற்றித் திருநீறு கொடுத்து "அருளம்மையே! இந்தெய்வத் திருநீற்றை யணிந்து உட்கொள்வீராக! நீர் இன்னுஞ் சில நாளில், **சமரச சன்மார்க்கத்தை நிலைநிறுத்த வல்ல சற்புத்திரனைப் பெறுதற்குக் கருக்கொள்ளப் பெறுவீர்!"** என்று கூறித் தம் உருவினைக் கரந்தார். **அன்றே சின்னம்மையார் மணிவயிற்றில் அருட்ஜோதி புகுந்தது.** உடனே, சின்னம்மையார் எல்லாந் திருவருட் செயலே என எண்ணியிருந்து தம் இன்னுயிர்த் துணைவர் வருதலும், அவர் பால், அடிகள் வந்ததும், அவ்வடிகட்குத் தாம் அன்னமளித்ததும், அவர் தனக்குத் **திருநீறளித்துச் செப்பியதும்,** திருவுருக்கரந்ததும் தெரிவித்தார்.

அதைக் கேட்ட இராமையபிள்ளையும், **பரசிவப் பிரபுவே** இங்ஙனம் வந்தாரென மகிழ்ந்தும், தாம் தரிசிக்கச் பெறாததைப் பற்றி வருத்தமும் கொண்டு திருவருளைச் சிந்தித்துக்கொண்டிருந்தார்.

7. தெய்வத் தந்தையார் திரு அவதாரம்

அன்று முதல், அம்மையார் மணிவயிற்றில் கரு உண்டாயிற்று. முத்தரும் முனிவரும் முடிவணங்கும் நல்ல உத்தமக்கருவினை உதரந் தாங்கிய அவ்வுத்தமியாருக்கு ஓரொரு மாதங்களாகப் பத்து மாதங்களும் பரனருளதனல் கழிந்தன.

அகத்தே கறுத்துப் புறத்துவெளுத் திருந்த உலகர் அனைவரையும்
சகத்தே திருத்திச் சன்மார்க்க சங்கத்து அடைவித்திட அவரும்
இகத்தே பரத்தைப் பெற்று மகிழ்ந்திடுதற் கென்றே எனை யிந்த
யுகத்தே யிறைவன் வருவிக்க வுற்றே னருளைப் பெற்றேனே.
—திருவருட்பா - 6-வது திருமுறை

என்னும் அருள்வாக்கின்படி அதுசமயம், **அகத்தே கறுத்துப் புறத்தே வெளுத்துப்** பொய்ந்நெறி நின்று புலம்புகின்ற இவ்வுலகினரை, இச்சகத்தே திருத்தி மெய்ந்நெறியாம் **சன்மார்க்க நெறி** மேவுவிக்கவும், **மருட்பாடல் பாடி மயங்கித்திரியும் மாந்தர்** தமக்கு அருட்பாடல் பாடி அருளமுதம் ஊட்டவும்,—கலையுரைத்த கற்பனையே நிலையெனக் கொண்டாடும் **கண்மூடி வழக்கமெலாம் மண்மூடிப் போகவும்**, — ஒத்தாரும் உயர்ந்தாரும் தாழ்ந்தாரும் எவரும் ஒருமையுளராகி உலகியல் நடத்தவும், —

அருட்பெருஞ்ஜோதி ஆண்டவரின் அருள்வழி,

கலி 25-49 சுபானு வருடம், தட்சணாயனம், வருஷ ருது புரட்டாசி மாதம், 21-ந் தேதி, பூர்வ பக்ஷம், துதியை திதி,

ஞாயிற்றுக்கிழமை, இளஞாயிறே போன்று உதயாதி 29¾-நாழிகை, மீன லக்கினம், சித்திரை நட்சத்திரம் 4- ஆங்கால் துலா ராசி; (5-10-1823) கூடிய சுபதினத்தன்று நம் தெய்வத் தந்தையார் திரு மருதூர்ப் பதியிலே திரு அவதாரஞ் செய்தார்

அப்பொழுது *உலகமெங்கும் என்றுமில்லாத ஓர்* **பிரகாசம்** *உண்டாகியது; தேவர்கள் பூமாரி பொழிந்தனர், அன்பர்கள் அனைவரும் ஆனந்தம் அடைந்தனர், இத்தினம் ஓர் சுபதினம் எனக் களித்தனர்;* **ஓர் பெரியார்** *அவதரித்தாரென ஆசி கூறினர்.*

இலக்கினம்		சனி	குரு
	இராசி		அங்காரகன் கேது
இராகு			
		புதன் சந்திரன்	சுக்கிரன் சூரியன்

இந்த *ஜாதகத்தை ஓர் அன்பர் கணித்து அடியில் வருமாறு பலன் குறித்துள்ளார்:—*

'**இந்த** *ஜாதகமுடையோன்* **சிரஞ்சீவி**; **இவன் உயிர் போவதில்லை**; *உலகனைத்தும்* **வள்ளலாய்** *வாழ்வான், தைரியவான், கனதனங்கருதான், சுழுத்தி நாட்டமுடையான்;* **உலகுயிர்பால் பேரிரக்கங் கொண்டவன்,** *பத்தாவது ஆண்டில் ஒன்றில் காதலுறுவான்; கற்பமும், உலகத்தைத் திருத்தும் குணமும் சக்தியாலுணர்வான். முப்பதாம் ஆண்டில்* **பிறப்பு இறப்பு அற்ற நிலையடைவான்** *நாற்பதாம் ஆண்டில் கைவல்யஞானம் பெறுவான், ஞான சித்தியால் ஐம்பதில்* **பொன்னுடலாகிப் பொலிவான்** *இவன் ஞானவுடல் எடுத்த பெரியோன். மந்திரம், யோகம், வைத்தியம், வாதம், நூல் நுணுக்கம் — சிந்தையில் எண்ணியவுடனே எய்துவான்'*

8. பிள்ளைப் பருவம்

இராமையா *பிள்ளையும், அந்நாளில் பல நலவிழாக் கண்டு, அடியார்க்கும், அன்பர்க்கும், சுற்றத்தார்க்கும், ஏழைகட்கும்* **நல்விருந்திட்டு** *ஆன்றோர் பலரை வருவித்து அவர்தம் முன்னிலையில் எல்லாம் வல்ல ஆண்டவரின் அருளை நினைந்து அம்மகவிற்கு* **இராமலிங்கம்** *எனத் திருநாமமிடடுத் தெய்வ இன்பத்திற் றிளைத்திருந்தார்.*

அன்று முதல் அத்திருமருதூர்ப் பதியில் பல அற்புத நிகழ்ச்சிகள் நிகழ்ந்தன. நீர்வளஞ் சுருங்கியிருந்த **அம்மருதூரிலே** மழை பெருகி நெல் முதலிய தானிய விளைவுகள் அதிகரிக்கலாயின. நூறாண்டு வயதுடைய முதியவருங்கூட, "**என்ன இது?** புதுமையா யிருக்கிறதே! இத்துணைக் காலமாக இவ்வருடம் பெய்த மழைபோலப் பெய்ததில்லையே! தானியங்கள் விளைந்ததுபோல் விளைந்ததில்லையே!" என வியந்தனர். அப்பதியில் உள்ளார்க்கு நோய் முதலியன தலை காட்டாது ஒழிந்தன. மாடு கன்றுகள் யாவும் செழித்து ஓங்கின. சகல ஜீவராசிகளும் சந்தோஷமாக இருந்தன. இவ்வாறு அற நிகழ்ச்சிகள் பல நிகழ்ந்தன

திருமருதூர்ப்பதி முழுவதும் விளைவு பெருகி மனமகிழ்ந்த குடி மக்கள் அனைவரும் இவ்வாறனமைக்குக் காரணம் யாதெனத் தோன்றாராகிப் பின்னர்த் தெளிந்து, 'ஓ! இவை நம் இராமைய பிள்ளையார்க்குப் பிறந்த நன்மகவின் பொருட்டாக நிகழ்ந்த அற்புதங்களே!" எனத் தெளிந்து ஒவ்வொருவரும் இராமைய பிள்ளையின் வீட்டிற்குவந்து அவ்விளங்குழந்தையைக் கண்டு வணங்கிச் செல்ல ஆரம்பித்தனர். அவர்களுக்கு ஆகாத காரியங்கள் எல்லாம் ஆகத் தொடங்கின. குழந்தையைப் பார்த்த ஊரார், குழந்தையாக நினையாது, இக் குழந்தை குழந்தையல்ல, குழந்தை வடிவிற்றோன்றிய, '**குமரவேளே**' எனக் குதூகலமுடையவராய்க் குழந்தையினிடத்துப் பெரிதும் அன்பும் பக்தியும் செய்து இராமைய பிள்ளையையும், சின்னம்மையாரையும், 'பெற்றாலும் இவர்களைப் போலல்லவோ பேறு பெறல் வேண்டும்!' என வாயார வாழ்த்தி வரலாயினர்.

9. அருட்குழந்தையின் அம்பலக்காட்சி

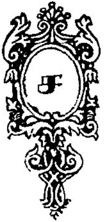
இ**ராமைய பிள்ளையானவர்** ஒருநாள் தமது அருமைமிக்க மனைவியாரோடும் மக்களோடும் **எல்லாம் வல்ல இறைவராகிய திருச்சிற்றம்பலக்கடவுள்**, ஆனந்தத் தாண்டவம் பயிலும் அம்பலங்காணச் **சிதம்பரஞ் சென்றார்**; தமது அருமை இளங்குமரர் **இராமலிங்கரைக்** கரத்திலேந்திக் கொண்டே அம்பலத்தரசை வணங்கினர். அவ்வேளை **அப்பைய தீக்ஷிதரென்னும் வேதியர் நடராஜப்பெருமானுக்கு** கற்பூர ஆராதனை செய்தார். **இராமைய பிள்ளையின்** கரத்திலிருந்த **இராமலிங்கராகிய குழந்தையோ**, சிவகாமவல்லி மகிழ்ந்து ஒரு பால் விளங்கக் கனகசபையின் கண்ணே ஆனந்த நடம்பயிலும் நடராஜப் பெருமானுடைய அருளமுதம் ஒழுகும் திருமுகத்தையும் கற்பூர ஜோதியையும் காந்தவிழியால் கண்ணிமை கொட்டாது பார்த்துக்கொண்டேயிருந்து காண்போர் அதிசயிக்கக் **கலகலவென்று நகை செய்தது.** அதனைக் கண்ட அப்பைய தீக்ஷிதர், '**இக்குழந்தை அம்பல வாணரின் அருட் குழந்தையே**' என்று வாழ்த்தி — இராமைய பிள்ளையையும் அவர் மனைவி மக்களையும் தம் இல்லத்தில் இருத்தி உபசரித்தனுப்பினர்.

10. தந்தையார் பிரிவும் — தமயனுர் வாழ்வும்

ஈன்றபொழுதிற் பெரிதுவக்குந் தன்மகனைச்
சான்ருே னெனக்கேட்ட தாய்.

என்னுந் திருக்குறளுக்கிணங்க சின்னம்மையாரும், இராமைய பிள்ளையும் மகனைப் பெற்ற அன்றினும், இன்றே பெருமித மகிழ்வுடையராய்த் தம் ஆருயிரன்ன அருமை மகவினை அன்போடு வளர்த்து வந்தார். இவ்வாறு சில பகல் கழியவும் அவரை ஆண்டவருடைய அருளழைப்ப, அவ் வருளமுதம் அருந்துதற் பொருட்டாக அவனி வாழ்வு நீத்து அமர வாழ்வு எய்தினர். தங்களை வையத்தில் முன்னிருக்க வைக்கும் தந்தையார் விட்டுப் பிரிந்ததுபற்றிப் பெரிதும் மனங்கலங்கித் திருவருளால் பின்னர்த் தெளிவுகொண்டு மூத்த பிள்ளையாகிய **சபாபதி பிள்ளை** தம்முடைய தம்பிமாரோடும், தங்கையரோடும், தாயரோடும், தமது அன்னையா ரவதரித்த அரும்பதியாகிய பொன்னேரிக்குச் சென்று அங்குள்ள தமது அன்னைக்கு அன்னையாராய பாட்டியாருடைய பாது காப்பில் சிலநாளிருந்து, அங்கிருந்தும் **சென்னையம்பதியைச்** சேர்ந் தார். சென்னையை அடைந்த சபாபதி பிள்ளை அந்நாளில் பிரபல வித்வானக விளங்கிய உரையாசிரியர்: மகாவித்வான் **காஞ்சீபுரம் சபாபதி முதலியாரிடம்** அமிழ்தினு மினிய **தமிழ்மொழி** யதனைக் கற்றுவந்தார். சிறிது காலத்திற் கெல்லாம் அவர் அப்பெருங்கல்வியிற் சிறந்தவராகி சில மாணவர்களுக்கு **ஆசிரியராக இருந்தும்**, ஓய்ந்த சமயங்களில் **புராணப் பிரசங்கஞ் செய்தும்** பொருளீட்டிக் குடும்பத் தைப் பாதுகாத்து வந்தார்.

11. பெருமான் ஓதா துணர்தல்

சபாபதி பிள்ளை தமது அருமைத் தம்பியாராகிய நமது இராமலிங்கப் பெருமானுக்கு ஐந்தாவதாண்டில் கல்வி பயிற்ற வேண்டும் என்னும் கருத்துடையராய் **முறைப்படி வித்தியா ரம்பஞ் செய்து** பின்னர்த் தாமே ஆசிரியராயமர்ந்து கற் பிக்க ஆரம்பித்தார். குழந்தைப் பருவமா யிருக்கும் இராம லிங்கப் பெருமானர் பயபக்தியுடன் தமயனிடம் பாடம் படித்துக்கொள் வதுபோல் நடித்தாரே தவிர உண்மையில் பாடம் படித்தாரில்லை; ஆயி னும் தமது கருத்து முழுவதும் **கந்தப் பெருமானிடமே** செலுத்தி யிருந்தார். எனவே தம் தம்பியாரைத் தமது ஆசிரியரான காஞ்சீபுரம் **மகாவித்வான் சபாபதி முதலியாரிடம்** கல்வி பயில விடுவித்தார்.

அவரிடமும் நம் பிள்ளைப் பெருமான் ஒழுங்காகப் பாடங்கேட் பதுமில்லை. படிப்பில் கருத்தைச் செலுத்துவதுமில்லை. ஆயினும் அவர் தம் கருத்தைக் கந்தப்பெருமானர் கழல்களில் பாமாலையாகிய பூமாலை சாத்திப் போற்றிப் புகழ்தலிலேயே செலுத்தினர். ஒவ்வொரு நாள் மாலையிலும் சென்னையிலுள்ள **கந்தப் பெருமானர்** ஆலயத்திற்குச் சென்று,

ஈயென்று நானொருவ ரிடமினறு கேளாத
இயலபுமென னிடமொ ருவாஈ
இடுவெனற போதவாக கிலேயெனறு சொலலாமல
இடுகினற திறமும இறையாம
நீயென்றும எனைவிடா நிலேயுநா னெனறுமுள
நினைவிடா நெறியும அயலார
நிதியொனறும நயவாத மனமுமெயந நிலேயெனறும
நெகிழாத திடமும உலகிற
சீயெனறு பேயெனறு நாயெனறு பிறாதமைத
தீஙகுசொல லாத தெளிவும
திரமொனறு வாயமையுந தூயமையுந தநதுநின்
திருவடிக காளாக குவாய்
தாயொனறு சென்னையிற கநதகோட டததுளவளா
தலமோங்கு கநத வேளே
தணமுகத துயயமணி உணமுகச சைவமணி
சணமுகத தெய்வ மணியே.

—திருவருடபா தெயவமணிமாலே

முதலான பாமாலேகளேத தொடுததுப பாடுவா , இச செயலகளே யெல லாம மாணவர்கள மூலமாகவும, நேரிலும அறிநத மகாவிதவான **சபாபதி முதலியார்**, "என்ன இது! இததுணைப் பெரிய விதவானகை விளஙகும நமமாலும பாடமுடியாத பாடலகளே இச சிறுவன பாடுவ தெனருல என்ன ஆசசரியம! இததகைய அருளநிறைநத குழநதைககு நாமோ கலவி பயிறறுவது!" எனக கருதிப பாடஞ சொலலுதலேக கைவிட்டு விடடார

இதைக் கேள்விப்பட்ட சபாபதிபிள்ளை யவர்கட்கு ஆறறெ ணுத் துயரம உண்டாயிறறு. அருமைத் தமபியாா தமது கருததின வணணம நடநதுகொளளாது வேறு வழியிற செலவது அவருககுச சிறிதும பிடிககவிலலே அதனுல அவர் தமது நணபாகள பலரிடம பிளளேபபெருமானேப பறறிக குறை கூறுவாராயினா. என்ன குறை கூறியும பிளளேப பெருமான, தமது கருததுபபடி கலவி பயிலவா ரெனறு தோனறவிலலே அதனுல அவருககுச சினம பெரிதுமுண டாக மனேவியாரை யழைதது "நமமுடைய தமபி இராமலிஙகம நமது கருததுக கிணஙகக கலவி பயிலாது இநத இளவயதில காலததை வீணே போககுகினருன ஆதலால அவனுககு இனறு முதலாக நம விடடில **உணவும் உடையும் அளிக்க வேண்டாம்**" எனறு கடிநது கூறினா. ஆனுல, பிளளேப பெருமானமீது **மிக்க அன்புடைய** அவவமமையாருககோ கணவனுருடைய கடடளேயின வணணம மைததுன ராகிய பிளளேப பெருமானேப பெயாததுவிடவுங கருததிலலே கணவ ருடைய சொலலேத தளளவும மனமிலலே இவவிரணடு தாம சஙகடங களுககிடையில அமமையாா இடாபபட நோநதது ஆயினும பிளளேப பெருமானேக கணவனா கடடளேயின வணணம விடடுவிடடாரிலலே கணவனரிலலாத சமயஙகளில வீடடின பினபுறமாக பிளளேபபெரு மானே வரவழைதது உணடியருததி, உடையளிதது உபசரிதது அனுப பிககொணடிருநதாா இவவாருகப பல நாடகள கழிநதுவநதன.

ஒருதினம் தந்தையாரின் திதி வந்தது; நண்பர்கள் உறவினர், அறிந்தோர், வறியார்கள் அனைவரும் வந்திருந்தனர். அவர்களுடனெல்லாம் அளவளாவுகின்ற சபாபதி பிள்ளைக்குத் தமது **அருமைத் தம்பியார்மீது** கருத்துச் சென்றது. தமது தம்பியார் இல்லாததைப் பற்றிப் பெருதும் மனம் வருந்தினர். வருந்தியாவதென்? வந்திருப்போரெல்லாம் பசியோடிருக்கின்றனர் என அவர்கட்கெல்லாம் அறுசுவையமைந்த உண்டியினை அன்போடும் ஆதரவோடும் அருத்தினர். தாமும் உண்டார்; மற்றைய எல்லோரும் உண்டு ஆயிற்று. ஆனல் சபாபதி பிள்ளையாருடைய மனைவியார் மட்டும் உண்ணவில்லை. பகற்பொழுதும் சாய்வுற்றது; மாலைக்காலமும் வந்தெய்தியது; **சுமார் மாலை நான்கு மணிக்குப்** புறக்கடையின் வழியே வீட்டினுள் நுழைந்தார் பிள்ளைப் பெருமான். அவர் வருகைக்காக **உண்ணுது காத்திருந்த அவ்வம்மையார்** அன்போடும் ஆதரவோடும் வரவேற்றுச் **சில்லிட்டிருந்த உணவை யிட்டார்**. பிள்ளைப் பெருமானும் அதை **வெறுத்துத் தள்ளாது உட்கொள்ள ஆரம்பித்தார்**. அதைக்கண்ட **அம்மையாரின் உள்ள முருகியது**; கண்களில் ஊற்றிருப்பதை யொப்பக் கண்ணீர் பெருகிற்று. எல்லோரும் அறுசுவையோடு கூடிய உணவை சுடுகையோடு உண்டுகளிக்கத் தம் **அருமை** மைத்துனர் மட்டும், **சில்லிட்ட** உணவை உண்ணுவது தம்மாற் பொறுக்க முடியாது போகவே, **அழத்தொடங்கினர்கள்**. அதைக் கண்டார் நம் பிள்ளைப் பெருமான், அவருக்கும் **அழுகை வந்துவிட்டது**. தம்மீது அவ்வம்மையாருக்கு இருக்கும் **அளவுகடந்த அன்பினை** நினைந்து தாமும் அழுதார். அப்பொழுது அவ்வம்மையார் "**தாங்கள் தமயனர் சொற்படி** கல்வி பயிலுவதில் கருத்தைச் செலுத்தினல் இத்துணைத் துன்பங்களும் நேராவே; ஆகையால் இனியாவது தாங்கள் கல்வி பயிலுவதில் கருத்தைச் செலுத்தவேண்டும்." என அன்போடு மொழிந்தார். அடிகளும் அவ்வம்மையாரிடம் இனித் தாம் ஒழுங்காகக் கல்வி பயிலுவதாகவும், தமக்குத் **தனியே** ஒரு அறையினைக் கொடுக்கவேண்டுமெனவுங் கூறினர். பொழுது விடிந்ததும் அம்மையாருந் தம் கணவனரிடம் எல்லாவற்றையும் கூறி மேல்மாடியிலுள்ள அறையினைப் பிள்ளைப் பெருமானருக்குக் கொடுக்குமாறு செய்தார்கள்.

12. அறுமுகன் அற்புதக் காட்சி

அறையினை* அடைந்த நம் பிள்ளைப் பெருமானர் தெய்வ ஆராதனைக்கு வேண்டிய **திருவிளக்கு**, பழம், திருமலர், சாம்பிராணி வத்தி, கற்பூரம், கற்கண்டு முதலியவற்றைச் சேகரித்துக் கொண்டு அவ்வறையிலேயே **திருவிளக்கை ஏற்றி**, ஒரு **கண்ணுடியைச்** சுவரில் மாட்டி அக்கண்ணுடிக்கு மாலைசூட்டி, பழம் படைத்து, கற்பூரம் காட்டி, கண் இமைகொட்டாது அதனையே உற்று நோக்கினர். அக் கண்ணுடியிற் சிறிது நேரத்திற் கெல்லாம்

***அந்த அறை**:—சென்னை ஏழுகிணற்றுக் கடுத்த **வீராசாமி பிள்ளை தெரு, 39-வது இல்லத்தில் இப்போதும் உள்ளது.**

திருத்தணிகைக் கந்தப் பெருமானுர் தெய்வத் திருவுருவம் தெரிய லாயிற்று. அததருணததே,

> சீர்கொண்ட தெயவ வதனஙக ளாறுந திகழ கடபபந
> தாாகொணட பனனிரு தோளகளுந தாமரைத தாளகளும ஓா
> கூாகொணட வேலும மயிலுநற கோழிக கொடியும அருட
> காாகொணட வணமைத **தணிகா சலமும்என் கண்ணுற்றதே**

எனப் பலவகையான பாமாலைகளைப புனைநது அனறு முதல, அததிரு வுருவததையே உபாசிககலாயினா. இச செயல நம பிளளைப் பெருமானுருககு **ஒன்பதாவது ஆண்டிலேயே நிகழ்ந்தது.** நிகழநத அறறைநாள தொடஙகிப பிளளைப பெருமானுககுத **தணிகைப் பெருமான் திருவருளால் சகல கலைகளுந் தாமாகவே விளங்கலாயின.** அனறு முதல் அவவறையிலேயே தனிததிருநது பாமாலைகளை இயறறு வதும, பாடிபபரவுவதும, யோக நிஷடையிலிருபபதும ஆகியவைகளில பெருமானா திளைததிருநதாா. அககாலை அண்ணியாராகிய **பாப்பாத்தி அம்மையார்** - தமது வீடடு வேலையை முடித்துககொணடு வநது அவ் வறையின கதவருகே இருநதுகொணடு, தாமும அவ வினியபாககளைச் செவிமடுததுப பேரினபததில பாகஙகொளவது வழககம.

13 பிரசங்க வைபவம்

சபாபதிபிள்ளையவர்கள் முத்தியாலுப் பேட்டையில், **வாரந்தோ** றும பிரசஙகஞ் செய்துவநத **சோமுசெட்டியார்** வீட்டில, ஒருதினம **நடராஜப் பெருமானுர் திருவுருவம், பொன்** னல் புதிதாக எழுதப பெறறு, அதனைப பிரதிஷடை செயது அனறு **திருஞான சம்பநதப் பெருமான் சரித்திரம்** சொலல ஏறபாடு செயதிருநதாா ஏறபாடு செயதிருநத அத்தினமே, சபாபதி பிளளைககுத் தேகம சுகமிலலாது தலைவலி சுரமாக இருநததால, அவா மிகவும அயர்நது தமது மனைவியாரிடம,—"நமககு அதிக ஊதியம கிடைககுமிடமாயிறறே, அதோடு புதிதாக நம பெருமான திருவுருவம தாபிககும தினம், இத் தினததில போகாமல நினறுல அவா **மனம எவ்வளவு புண்படும!**" எனப் பிரலாபிததார். அமமையாரும மனமயாநது, திடீரென, நமபெரு மானை நினைததுககொணடு,—"இதோ வருகிறேன",—எனறு சொலலி மாடிககுச செனறு திருவறையில ஆனநத நித்திரையில இருநத இளைய பெருமானைப பணிவுடன, "இனறு உமது தமையனா உடல் நல மினமையால பிரசஙகம செயய இயலாதுபறறி மிக வருநதுகிறுா, தாங் கள செனறு அநத பிரசஙகததை நிறுத்தாது இரணடொரு பாசுரஙகளைப் படிததுவிட்டுவநதால நலமென வேணடுகிறேன" எனறு கேட்டதும, அவவாறே செயவதாக ஒபபுககொணடார் நம பெருமானுர். உடனே அமமையாா தம கணவரிடம வநது, "கவலைபபடவேண்டாம, **உங்கள் தம்பியார்** போவதாக ஒப்புககொணடாா தாஙகள வருநதறக" என விணணபபிததாா உடனே சபாபதி பிளளை தமபியை யழைதது, "அபபா, நீ செனறு இரணடொரு பாடலகளைபபாடி, தீப ஆராதனை செயதுவிடடு, செடடியார் அவாகளிடம விவரம சொலலி, மனனிககு

மாறு கேட்டுக் கொண்டு வந்துவிடு. சுகமே போய்வா" என்று கட்டளையிட்டு அனுப்பினர்.

அக்கட்டளையைச் சிரமேற்றாங்கி, **இளைய இராமலிங்கரும்** கையில் பெரிய புராணத்தை எடுத்துக்கொண்டு, செட்டியார் வீட்டிற்குச் சென்று வணங்கி, தமயனர் உடல் நலமின்மையைப் பற்றித் தெரிவித்து அவருக்குப் பதிலாகத் தாம் இரண்டொரு பாடல்களைச் சொல்வதாகத் தெரிவித்தார். செட்டியார் வருந்தி 'சும்மா விட்டுவிடாமல் இதுவாகிலும் நடக்கிறதே' என ஒருவாறு தேறி ஆரம்பிக்கச் செய்தார்.

பெருமான் தொடங்கினர் பிரசங்கத்தை — இரவு ஒன்பது மணிக்கு முடிவுபெறும் பிரசங்கமானது **பனிரண்டாவது மணிக்கு இரண்டு வரிகளே முடிவுற்றன.** பிள்ளைப் பெருமான் பிரசங்கமோ செவிக்கு இன்பமளிக்கும் அவ்வளவிலில்லை; ஊனுக்கும் இன்பமளித்தது, உயிருக்கும் இன்பமளித்தது. இவ்வளவு மதுரமான இப்பிரசங்கத்தைக் கேட்ட அவ்வவையினர் அளவில்லாத ஆனந்தத்தை யடைந்தனர். அவருடைய இனிய குரலோசை எங்கும் ஒலித்து ஆங்காங்கு இருந்தவர்களும் ஆச்சரியத்துடன் ஓடிவந்து பெருங்கூட்டமாகக் கூடினர். ஆறறிவிற் குறைந்தகீழ்ப்பறவைச் சாதிகளும் அப்பிரசங்கத்தைக் கேட்டிருப்பின்,— வேட்டமுறும்; பொல்லாப் புலி, கரடி போன்ற விலங்கினங்களும் — மெய்ஞ்ஞான நாட்டமுறும் என்னில், **அருட்குமரனருள் பெற்று விளங்கும் நம் அருட்பிரகாசனர் அமுத வாக்கைக்** கேட்ட அவர்கள் அடைந்த ஆனந்தம் ஒரு **வியப்போ !**

14. தமயனர் உண்மை உணர்தல்

ஆனந்தங்கொண்ட அவ்வவையினர் பிள்ளைப் பெருமானரே அப் புராணத்தை முடித்தருளல் வேண்டுமெனச் சபாபதி பிள்ளையை வேண்டினர். அதற்கு அவரும் இசைந்தார். எனினும் அவருக்கு ஐயந் தோன்றியது. "என்ன இது? ஒரு புதுமையா யிருக்கிறதே! நம்முடைய தம்பியோ, நம் கல்வி பயிலவிட்ட காலத்துக் கருத்தில்லாதவனய் அதனைப் பயிலாது பொழுது போக்கினவனயிற்றே; அவனுடைய பிரசங்கம் எவ்வாறு இனிமை யுடையதாயிருக்கும்; இதனை நாமும் ஒரு நாள் ஆராய்ந்தறிதல் வேண்டும்" என்று துணிந்து ஒருநாள் பிள்ளைப் பெருமானர் பிரசங்கம் செய்யும் இடத்தில் ஒருசார் மறைவாக வீற்றிருந்து பிரசங்கத்தைக் கேட்டார்; கேட்ட அவர்க்குப் பிரசங்கஞ் செய்பவர் "**தமது தம்பிதான ?**" என்னும் ஐயமுண்டாயிற்று.

உண்டான ஐயத்தால் மறுபடியும் உற்றுநோக்கி "**தம்பியார் தான்**" எனத் தீர்மானித்தார். அதன்பின்பு தெய்வத்தன்மை பொருந்திய அவரைத் '**தணிகாசலமாந் தலத்தமர்ந்த சைவமணியாம் சண்முகனே !**—தம்பியல்ல,'—என்னும் முடிவுக்கு வந்தார். உடனே தமது மனைக்குச் சென்று அருமைமிக்க மனைவியாரை அழைத்தார். "ஆருயிரனையாய்! நான் இதுவரை நமது இராமலிங்கத்தைத் தம்பியென நினைத்

திருந்தேன்; அதனால் பல தவறுகளுமிழைத்தேன் தணிகைக் குமரனே தம்பியாய் அவதரித்திருக்கிறார் இன்றல்லவோ அவ்வுண்மையினை உள்ளவா றுணர்ந்தேன் ஓதாதுணரவல்ல அவ்வுத்தமரை ஓதிவர விடுத்தேன், ஓதாமையைக் கண்டு உள்ளங் கசந்தேன், உணவளிக்கவும் மறுத்தேன், உடையளிக்கவும் வெறுத்தேன் ஐயோ! என்னுடைய அச் செய்கைகளெல்லாம் அவர் பெருமையை யறியாத உன்மத்தரின் செயல்களாக முடிந்தனவே" என்று பற்பலவாக வியந்தும் வருந்தியும் கூறித் தமது தம்பியாரைத் தெய்வமாகக் கொண்டு சீர்பெற்றுய்யுமாறு அவருக்கும் பணித்தார் அக்கட்டளையைச் சிரமேற்கொண்ட அவ்வம்மை யாரும் நம் பிள்ளைப் பெருமானாரிடத்து அன்றுமுதல் பெரும் பயபக்தி யோடு நடந்துகொள்வாராயினர் ஆனால் அவர் செய்கை நம் பெருமானா ருக்கு அருவருப்பாகவே யிருந்தது

15. ஒற்றியூர் பெருமான் உபாசனை

செல்வ மிகுந்தோங்கும் சென்னைக்கு அணித்தாயும், ஆளுடைய நம்பி, ஆளுடைய பிள்ளையார், ஆளுடைய அரசு எனும் மூவர்களின் பாடல் கொண்ட முதுமை யுடையதாயும்,—சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளைச் சங்கிலி நாச்சியார் மணவாள ராகக் கொண்ட மாண்புடையதாயும்,—மாணிக்கத் தியாகர், இளமைதந்த தியாகர், **எழுத்தறி பெருமானார்**, வியாகரண ஈசுவரர் முதலாய மூர்த்தி களையுடையதாயும்,—விளங்குவது **திருவொற்றியூர்த் திருத்தலம்.**

அத்தகு திருப்பதியின் சிறப்பை யறிந்த நம் பிள்ளைப் பெருமான் நாள்தோறும் மகிழ்வோடு அத்தலத்திற்குச் சென்று, ஆங்கு எழுந்தருளி யிருக்கும் எழுத்தறி பெருமானும் **தியாகப் பெருமானுக்கு** அருட்பா வெள்ளத்தால், உள்ளங்குளிர இன்பநீராட்டினார்.

சிந்தை மயங்கித் தியங்குகின்ற நாயேனை
முந்தை வினைகொலைகத்துஉன் மொய்கழற்கா ளாக்காதே
நிந்தையுறும் நோயால் நிகழ்வைத்தல் நீதியதோ
எந்தைநீ யொற்றி எழுத்தறியும் பெருமானே

பூமாந்தும் வண்டெனநின் பொன்னருளைப் புண்ணியர்கள்
தாமாந்தி நின்னடிக்கீழ்ச் சார்ந்துநின்றா ரையோநான்
காமாந்த காரமெனுங் கள்ளுண்டு கண்மூடி
ஏமாந்தே னொற்றி எழுத்தறியும் பெருமானே.

மன்னு ருத்திரர் வாழ்வைவேண் டினையோ?
மால்வன் பெறும் வாழ்வுவேண் டினையோ?
அன்ன வூர்திபோ லாகவேண் டினையோ?
அமையு மிந்திர னாகவேண் டினையோ?
என்ன வேண்டினுந் தடையிலை நெஞ்சே!
இன்று வாங்கிநா னீகுவ னுனக்கே
வன்னி யஞ்சடை யெம்பிரா னொற்றி
வளங்கொ ளூரிடை வருதியென் னுடனே

என்பனவாகிய பல அருமைப் பாடல்களைப் பாடி வருவா ராயினர். (**இரண்டாந் திருமுறை முழுதும் கவனிக்கவும்**) ஆங்கு எழுத்தறி பெருமானுடைய பிராகாரத்தில் எழுந்தருளி யிருக்கும் **முருகப்பெருமானிடம்** நின்று நெடுநேரம் தியானிப்பது வழக்கம்.

16. நூலாசிரியரானது

இங்ஙனமாகத் திருவொற்றியூர்த் தியாகராய வள்ளலைத் தினமுந் தொழுது திருவருளுடையாராய்த் திகழும் பிள்ளைப் பெருமானைச் சூழ்ந்திருந்த பல வித்வான்களுள் அந்நாளிலிருந்த **காஞ்சீபுரம் மகாவித்வான் சபாபதி** முதலியார் என்பவர், சுவாமிகளின் ஆற்றலை நன்கு அறிந்தவராதலால், 'அவர் திருவாக்கால் ஓர் உரை நடை வெளிவரவேண்டும்' என்னும் எண்ணங்கொண்டு, சிறுவர்கள் படித்தற்கு அரியதொரு நூலை ஆக்கிக்கொடுக்க வேண்டுமென வேண்ட, அவரின் வேண்டுகோட் கிணங்கி, நம் அருட் பிள்ளையாரும், பெரிய புராணத்துள்ள மனுவெனும் வேந்தனுடைய அருமைச் சரித்திரத்தை **'மனு முறை கண்ட வாசகம்'** என்னும் பெயரோடு உரைநூலாகப் பண்டிதரும், பாமரரும் படித்துணர்ந்து, பயன்பெறத்தக்க நிலையில் மிக அழகாகச் **செந்தமிழ்ச் சுவைசெறிய, நவரசம் ததும்பப், கல்லுங் கரைய, ஜீவதயவு விளங்க** எழுதிக் கொடுத்தார். அந் நூலைப் படித்துப் பார்ப்போருக்கு அதன் அருமை மிக நன்றாக விளங்கும். காஞ்சி - மகாவித்வான் சபாபதி முதலியாரும் அந்நூலைப் பெரிதும் புகழ்ந்துரையாடி அதனைப் போற்றிப் படித்துப் புண்ணியம் பெறுமாறு மற்றையோருக்கும் அறிவுறுத்தி வந்தார். அந்நூலை வாங்கிப்படித்து அருட்பிள்ளையாரின் அருமையையும் பெருமையையும் உணர்ந்துகொண்டு அவர்களின்மீது அன்பு செலுத்தத் தலைப்பட்டவர்கள் அநேகர்.

17. தொண்டமண்டலமா? தொண்டைமண்டலமா?

அவ்வநேகருள் சென்னைமா நகரிலிருந்த புலவர்களும் பலர். ஆதலால் அவர்களுள் நிகழ்ந்த ஓர் ஐயத்தினை, அருட் பிள்ளையாரி னிடத்துத் தீர்த்துக் கொள்ளுவதென அனைவரும் ஒருங்குகூடி முடிவு செய்துகொண்டு, பெருமானிடத்து வந்து தங்களின் ஐயத்தை அகற்றி உண்மையை விளக்க வேண்டுமென வேண்டினர். அதற்கவர்களும் இசைய, "அருள்வலியுடைய ஐயா! அடியேங்கட்குத் **தொண்ட மண்டலமா? தொண்டை மண்டலமா?** என்னும் ஐயம் நேர்ந்திருக் கிறது. அதனைத் தங்களே விளக்கி யருளல் வேண்டும்" என்று வினயத்தோடு வேண்டினர். அவர்கள் வேண்டியாங்கு, ஒல்காப் பெரும் புகழ்த் **தொல்காப்பியம்** முதலாய பேரிலக்கண நூல்களின் சான்று களைக் கொண்டும் பிற இலக்கியங்களைக் கொண்டும் "**தொண்ட மண்ட லம்**" எனவே வழங்கல் வேண்டுமென எவரும் ஏற்றுக் கொள்ளும் வண்ணம் சென்னை, தங்கசாலை வீதி 361-வது எண்ணுள்ள **தொண்ட மண்டலம் துளுவ வேளாளர் உயர்தரக் கலாசாலையில்** நிரம்பிய அறிஞர்கள் அவையில், எடுத்துரைத்தனர் அப்புலவர்களும் அவ்வுண

மைச் சமாதானத்தை முகமலர்ச்சியோடு ஏற்று, அவ்வாறே அதனை வழங்கத் தொடங்கினார். **தொண்டமண்டலம் துளுவ வேளாளர் இயற்றமிழ்ப் போதகசாலை** இரட்சகக் கர்த்தாவாகிய **கொண்ணூர் ஐயாசாமி முதலியாரவர்கள்** அவ்வாறு பிள்ளைப் பெருமான் - **தொண்டமண்டலம்** என்று வழங்குவதே முறை என்று நிறுவிய பேருரையைப் புத்தக வடிவமாக்கித்தரப் பெருமானை வேண்டினார். பெருமானும் வேண்டியபடியே அவ்வுரையினைப் புத்தகமாக்கித் தந்தார்கள். 'அதுவே **தொண்டமண்டல சதகம்**' என்னும் நூல். இதனைத் திருவருட்பா—வசனபாகத்தில் காண்க.

தொண்டமண்டல சதகமென்னும் அந்நூலிற்குக் காஞ்சீபுரம்-மகா வித்வான் சபாபதி முதலியாரும், புரசை-அஷ்டாவதானம் சபாபதி முதலியாரும், விருத்தாஜலம்-தியாகராஜக் கவிராயரும், புதுவை-சுப்பராய முதலியாரும், மற்றுமுள்ள அக்காலத்திருந்த பெரும் புலவர்களும் **சாற்றுகவி** யளித்தார்கள்.

இந்நூல் வெளியீட்டிற்குப் பின், பிள்ளைப் பெருமான் "**ஒழிவிலொடுக்கம்**" என்னும் உயரிய நூலின் **சிறப்புப் பாயிரமாகிய** ஒரு பாட்டிற்கு மட்டும் ஒரு அரிய பேருரை எழுதி அனைவரும் அந்நூலின் கருப் பொருளை உள்ளவாறுணருமாறு வெளியிட்டார்கள். இதனையும் திருவருட்பா—வசனபாகத்தில் காண்க.

இதுவரையில் பெருமான் **சிவநேசவெண்பா, நெஞ்சறிவுறுத்தல், மகாதேவ மாலை, இங்கித மாலை** முதலிய விழுமிய பொருள்களையுடைய பாமாலைகளையும் **இரண்டாந் திருமுறையையும்** திருவாய் மலர்ந்தருளினார்கள்.

18. மாணவர் தொழூவூர் வேலாயுத முதலியார்

இவ்வண்ணமாகப் பல அரும்பெரும் பாடல்களைக் கருணைமேலீட்டால் உலகோருய்யும் வண்ணம் திருவாய் மலர்ந்தருளுகின்ற நம் பிள்ளைப் பெருமானுடைய பெருமையை யுணராதிருந்த, **தொழூவூர்: வேலாயுத முதலியார்** என்னும் செந்தமிழ் வித்வான் மிகக் கடினமான நடையில் நூறு சிலேடைப் பாட்டுகளைப்பாடி, "இப் பாடல்கள் பழைய ஏட்டுச் சுவடியிலிருந்து எனக்குக் கிடைத்தன" வென்றும், அவைகளைச் 'சங்க காலத்துப் புலவர்கள் பாடினார்' என அவ் வேட்டில் குறிக்கப்பட்டிருக்கின்றது என்றும் நம் பிள்ளைப் பெருமானிடங் கொண்டுவந்து காட்டினார்.

மூன்று காலங்களையும் உணரவல்ல நம் பிள்ளைப் பெருமான், 'இப் பாடல்களைப் பாடியவர் இவரேயாகல் வேண்டும்' என்பதை உணர்ந்து, 'இவர்க்குள்ள முனைப்பை யொழித்துச் சன்மார்க்கத்தில் இவரைத் திருப்பவேண்டும்' எனத் திருவுளத் தெண்ணியவராய், "**அப்பா!** இப் பாடல்கள் பொருளிலக்கணந்தேறாக் **கற்றுக்குட்டி பாடியவை**; சங்கப் புலவர் பாடியவை யல்ல; அவர்கள் பாடி யிருப்பரேல் இவ்வளவு பெரும்பிழைகளிரா" என்று கூறினார்.

அவ்வுரைகளைக் கேட்ட தொழுவூர் வேலாயுத முதலியார் பெருமானுடைய ஆற்றலைக் கண்டு உள்ளம் நடுங்கி தம்முடைய முனைப்பை இழந்து, அப்பொழுதே பிள்ளைப் பெருமானரின் அடி பணிந்து, தம்மை மன்னித்து, ஆட்கொண்டருளல் வேண்டுமென வேண்டினார். பெருமானும், முதலியார் பரிபக்குவ நிலையையுணர்ந்து, **'புதியவ னல்லன், பழையவன்றான் — நம் பிள்ளை நமக்கே கிடைத்தான்'** — எனத் தேறுதல் கூறி ஆட்கொண்டார். அன்றுமுதல் அவரைத் **நல்ல மாணவ ராகக்** கொண்டு, அவர்க்குத் தமிழ் மொழி நூல்களில் ஏற்பட்ட ஐயங்களை அடிக்கடி அகற்றியும், அவ்வவற்றின் உண்மைப் பொருள்களை உணர்த்தியும், **ஆரியமொழி** நூல்கள் பலவற்றைப் போதித்தும் வந்தார்கள். அடிகளின் திருவருளுக் கிலக்காகிய நாள் முதலாக அம் முதலியாருக்குக் கலவிப் பெருக்கம் முன்னையினும் பன்மடங்கு அதிகமாக, அதனால் அவருக்குப் பிரபலமான பேரும் புகழும் உண்டாயின. அதோடு நம் பிள்ளைப் பெருமானார், அம் முதலியாருக்குக் **குமரவேள்** திருவருள் உபாசனையையும் உபதேசித்தருளி, **'உபய கலாநிதிப் பெரும் புலவர்'** என்னும் பட்டமு மளித்தார்கள்.

பிறகு, சென்னை — நரசிங்கபுரம் — வீராசாமி முதலியார், **பொன்னேரி-சுந்தரம் பிள்ளை**, ஸ்ரீநிவாச வரதாச்சாரியார், ஞானசுந்தர ஐயர், கிரியா யோக சாதகராய பண்டார ஆறுமுக ஐயர் * முதலியோரும் பெருமானரின் சிறந்த மாணவர்களானார்கள்.

பின்னர், தமிழ் நாட்டில் எங்குமுள்ள பண்டிதர்களும், தம்பிரான் முதலியோரும், பெருமானரின் பெருமையைக் கேட்டுத் தங்கட்கு ஏற்படும் ஐயங்களையும் வந்து கேட்டுத் தெளிந்து செல்வார்களானார்கள்.

இப்படியாகப் பெருமானார், சென்னையம்பதியிலும் பிற ஊர்களிலுமுள்ள அநேகருக்கு அவரவரின் பக்குவ நிலைக்கேற்றவாறு, அறிவு கொளுத்தி, அளவிலாப் புகழுடன் விளங்கிவந்தார். அந் நாளிலுங்கூட நகரத்திலிருக்கும் அவ்வாழ்க்கை தமக்குப் பிடியாது, பல வேளைகளில் சென்னைக்கு வெளியிலே தனிமையாகச் சென்று விடுவார். சென்று, ஆங்குள்ள மணமேடுகளிலும், சிறு குன்றுகளிலும் அமர்ந்து **உள்ள நிறைவினை—உண்மை நெறியினை—ஒருமைப் பாட்டினைக்** கடைப்பிடிப்பார். அவ்வளவோடு மட்டுமில்லை, இரவு வந்து விடின் அம் மண மேடுகளிலேயும், குன்றுகளிலேயும் இருந்துவிடுவார். இதனை நம பெருமானரே,

தேட்டிலே மிகுந்த சென்னையி லிருந்தால் சிறுகுறும் என்னுளம் பயந்தே
நாட்டிலே சிறியவூர்ப் புறங் களிலே நண்ணினேன் னூர்ப்புற மடுத்த
காட்டிலே பருக்கைக் கல்லிலே புன்செய்க் களத்திலே திரிந்துற்ற இளைப்பை
ஏட்டிலே எழுத முடியுமோ இவைகள் எந்தைநீ யறிந்தது தானே.

என்றெடுத் தோதுமாற்றாற் றெளியலாகும்.

---

* பண்டார ஆறுமுக ஐயர் அவர்கள் பெருமானிடம்
விநாயக புராணம் முழுதும் பாடம் கேட்டவர்.

19. பெருமானரின் திருவிளையாடல்கள்

இவ்வாறிருந்து வரும் நாளில், ஒரு நாள் இரவு, சென்னை இலக்ஷ்மணப்பிள்ளையும், திருமழிசை கந்தசாமி முதலியாரும் தொடர்ந்துவரப் பெருமானர் திருவொற்றியூருக்குச் சென்று கொண்டிருந்தார். அப்பொழுது இடையில் ஒரு மோகினி வந்து பின் வந்த இருவரை மாத்திரம் வழிமடக்கியது. அது கண்ட நம் பெருமான் "பிச்" என்று கூற, உடனே அது அவ்விடத்தை விட்டு மறைந்து போயது.

மற்றொருநாள், தம்முடைய மாணவர்கள் பலரும் தம்மைச் சூழ்ந்துவரத் திருவொற்றியூருக்குச் செல்லும்போது, இடைவழியில் மழை வந்தமையால் பெருமானர் குறுக்கு வழியாக ஒரு சந்து வழியில் நுழைந்து ஒரு கணத்தில் திருவொற்றித் தலத்தை அனைவரும் அடையும்படி செய்தார். அக்கூட்டத்தில் சோமு செட்டியார் முதலிய அன்பர்களும் இருந்தனர்.

அன்றிரவு தரிசனம் முடிந்தபின், மழையினல் வெளிவர முடியாமல், வாகன மண்டபத்திலேயே தங்க நேர்ந்தது. அதனல் அனைவரும் பசியினல் வருந்த, வடிவாம்பிகை சன்னிதிக்குச் சென்று அம்மையார் திருவருளால் அனைவருக்கும் அன்னமளிக்கப்பட்டது. பெருமான் அன்னையார் கருணையை நினைந்து 'வடிவுடை மாணிக்க மாலை'யைத் திருவாய் மலர்ந்தருளினர்கள்.

> தீதுசெய் தாலுநின் னன்பர்கள் தம்முன் செருக்கிநின்று
> வாதுசெய் தாலுநின் றுண்மறந் தாலு மதியிலியேன்
> ஏதுசெய் தாலும் பொறுத்தருள் வாயொற்றி யின்னிடைப்பூ
> மாதுசெய் தாழ்குழன் மானே வடிவுடை மாணிக்கமே.

[அக்காலங்களில் ஒற்றியூருக்குச் செல்லும் வழி தகுந்த பாதையின்றி மணல் வெளியாகவே யிருந்ததால் தரிசனர்த்தமாகப் போய் வருவதே கஷ்ட சாத்தியமாகும்.]

பெருமான் ஒருநாள் ஒற்றியூர் சென்று தரிசித்தபின் அன்றிரவு ஒரு சத்திரத்திலேயே தங்கி அயர்ந்தபோது, ஒருவர் குருக்கள்போல் வந்து அன்னமளித்துச் சென்றார். பின்னர் குருக்கள்தானே? என்று விசாரித்தபோது அவர் வெளியூர் சென்று இரண்டுநாட்காயிற்று எனத் தெரிந்தது. தியாகப் பெருமானே குருக்களாக வந்து அன்னமளித்ததாகத் தெரியவந்தது.

பின்னெருநாள், ஒற்றியூர்ப் பெருமானைத் தரிசித்து விட்டுப் பெருமானர் ஓரிடத்தில் படுத்திருக்க, அதனை யறிந்த கள்வனெருவன், இவரருகில் வந்து வலது காதிலிருந்த கடுக்கனைக் கழற்றினன். அதனை யறிந்துகொண்ட பெருமானர், அறியாததுபோலவே யிருந்து தமது இடது காதினையும் திருப்பிக் காட்ட அக்கள்வன் இடக்காதிலுள்ள கடுக்கனையும் கழற்றிச் சென்றான்.

20. வைணவப் பிரசங்க வன்மை

இங்ஙனமாக அருட்பெருஞ்ஜோதி ஆண்டவனர் அருளமுத மாந்தி—அருள விளையாட்டயரும நமபெருமானை, ஒருகால சில வைணவாகள தமமுடைய சமயச சாாபாக ஏதாவது அருமபொருளகளைப் பறறிய உபநியாசமொனறைச செய்தருளித தஙகளை உயவிககவேண்டுமென வேணடினர் பெருமானும அவாதம விருபபிறகிணஙகி, அச சமயச சார்புடைய **'குரு பரம்பரை பிரபாவம'** எனனும அரிய நூலினை விளககிப் பலவகை வைணவப் பிரபநதங்களின மேறகோளகளுடன எடுத்துரைதது அவாகளுளளததைக களிபபிததனர் அநநாளிலிருநது **வைணவர்கள்** அனைவரும நமபெருமான சைவ சமய உணமைகள மடடும அறிநதவர் எனறு கொணடிருநத எணணததை அறவே விடுத்தாகள

21. பொருள் நயவாமை

ந**ம் பெருமானுக்குப்** பொருள விருபபு ஒரு சிறிதுங கிடையாது அதனிடத்திலிருககிற வெறுபபு மிகுதியினுல, அப பொருளுடையாாபால அணுகுவதையும அவர்கள வெறுத திருநதார்கள. அவ் வுணமையினை,

பொருளிலே யுலகம இருபப தாதலினுல புரிநதுநாம ஒருவாபாற பலகால
மருவிறை பொருளின இசசையால பலகால மருவுகின றுனெனக் கருதி
வெருவுவ ரெனநான அஞசி யெவவிடததும மேவிலேன எநதைநீ யறிவாய
ஒருவு மபபொருளை நினைததபோ தெலலாம உவட்டினேன இதுவுநீ யறிவாய.

பணத்திலே சிறிதும ஆசையொன றிலைநான
    படைததஅப பணஙகளைப பலகால
கிணற்றிலே யெறிந்தேன் குளத்திலும எறிந்தேன்
    கேணியி லெறிந்தனன் எந்தாய்!
குணததிலே நீதான கொடுககின்ற பொருளை
    யெறிகலேன கொடுககினறேன பிறாககே
கணததிலே யெலலாங காட்டுகின னருளை
    கணடன னினிசசொலவ தெனனே.

சடமாகி யினபந தராதாகி மிகுபெருஞ
    சஞசலா கார மாகிச
  சறறுகி வெளிமயற பறறுகி ஓடுமித
    தனமைபெறு செல்வம் அநதோ
விடமாகி யொருகபட நடமாகி ஆறறிடை
    விரைநது செலும வெளளமாகி
  வேலையலை யாகிஆங காரவலை யாகிமுதிா
    வேனிலுறு மேக மாகிக
கடமாய சகடமுறு காலாகி நீடுவாயக
    காலோடு நீரா கியே
  கற்பிலா மகளிர்போற் பொறபிலா துழலுமஇது
    கருதாத வகை யருளுவாய்

தடமேவு சென்னையிற் கந்தகோட் டத்துள்வளர்
சலமோங்கு கந்த வேளே
தண்முகத் துய்யமணி உண்முகச் சைவமணி
சண்முகத் தெய்வ மணியே.

என்னும் அருமைப் பாடல்கள் **செல்வ நிலையாமையை** மிக அழகாக விளக்கிக் காட்டுகின்றன. இவ்வண்ணம் **பொருளிச்சையை வெறுத்திருந்தார்** நம்பெருமானுக்குச் சென்னையிலிருந்த சோமு செட்டியாரும் இன்னும் பல பொருளாளர்களும் தங்கள் தங்கள் வீடுகளில், பெருமானார் பிரசங்கங்கள் புரிவதற்குப் பிரதியாகப் பொருள் கொடுப்பார்கள். அதை இவரும் வாங்குவார்போல வாங்கிச் சிறிது தூரம் வந்ததும் **ஓட்டின் மேலூர், தெருவிலுமாக** எறிந்துவிடுவார். இந்நிகழ்ச்சியை அறிந்துகொண்ட அச்செல்வர்கள், பொருளைப் பெருமானரிடங் கொடாது மூத்தவராகிய சபாபதிப் பிள்ளையினிடஞ் சேர்ப்பித்து விடுவார்கள். பெருமான் சிறுவயதுமுதல் உலகபோகங்களைத் துச்சமாகக் கொண்ட பெரியார் என்றும், **செப்பமாகப் பாடும் செந்நாப்புலவர்** என்றும் அடக்கமே பொருளெனத் தேர்ந்த அருளாள ரென்றும் பலர் அதிசயித்த உணர்விலராய்ப் பழகிவந்தனர்.

பெருமான் சிறுவயதில் நடந்து கொண்ட முறைகளைக் கீழ்க் கண்ட பாடல்களே தெளிவாக விளக்கும்.

கையுற வீசி நடப்பதை நாணிக் கைகளைக் கட்டியே நடந்தேன்
மெய்யுறக் காட்ட வெருவி வெண் துகிலால் மெய்யெலா மையகோ மறைத்தேன்
வையமேற் பிறர்தங் கோலமு நடையும் வண்ணமு மண்ணலே சிறிதும்
பையநா னூன்றிப் பார்த்ததே யில்லை பார்பபனேல் பயமிகப் படைப்பேன்.

காட்டுய ரணைமே லிருக்கவும் பயந்தேன் காலின்மேற் கால்வைக்கப் பயந்தேன்
பாட்டயல் கேட்கப் பாடவும் பயந்தேன் பஞ்சணை படுக்கவும் பயந்தேன்
நாட்டிய வுயர்ந்த திண்ணைமே லிருந்து நன்குறக் களித்துக்கால் கீழே
நீட்டவும் பயந்தேன் நீட்டிப் பேசுதலை நினைக்கவும் பயந்தன னெந்தாய்.

22. மக்களைப் பாடாத மாண்பு

கந்தசாமி முதலியாரென்பார் தாங்கொணு வறுமையினல் அடிகளிடமணுகி, "எனது வறுமையை நீக்கிக் கொள்ளும் பொருட்டாகச் சுவாமிகள் சில பிரபுக்களுக்குச் சீட்டுக் கொடுத்தருள வேண்டும்" என வேண்டினார். வள்ளலாரோ, அவரைநோக்கி,

"ஏட்டாலுங் கேளயலென்பாரை நான்சிரித்து என்னை வெட்டிப்
போட்டாலும் வேறிடங்கேளேன் என்னுணைப புறம் விடுத்துக்
கேட்டாலும எனனையுடையா னிடஞ்சென்று கேட்ப னென்றே
நீட்டாலும் வாயுரைப் பாட்டாலுஞ் சொல்லி நிறுத்து வலே"

என்னும் திருப்பாடலைக் கூறி "நாம் எதற்கும் **எல்லாம்வல்லவராகிய அருட்பெருஞ்ஜோதி இறைவரையே வேண்டுவமல்லது**, இவ்வுலக மாந்தரை மதித்து ஏற்கமாட்டோம்; நீரும் அவ்வழியே பற்றி ஆண்டவரையே வேண்டினல் அவனருளால் உமது வறுமை, சூரியனைக் கண்ட பனிபோல் விலகிவிடும்" என்று உபதேசித்தனுப்பினர்.

23. சாற்றுகவி யளித்தல்

திருமழிசை முத்துசாமி முதலியார் என்பார் நம் பெருமானாரிடத்துப் பெரிதும் அன்புடையவரும், அருட்பெருஞ்ஜோதி ஆண்டவரிடத்து நிறைந்த பக்தியுடையவரும், தமிழ்மொழி ஆராய்ச்சியில் மிக்க வல்லவரும் ஆவார். அத்தகு நல்லார் தாம் பாடிய பாடல்களுக்குப் பெருமானாரிடம் **சாற்றுகவி** வாங்குதல் வேண்டுமென்னும் விருப்பம் பல நாட்களாக இருந்து வர, அவர்கள் ஒருகால் சுவாமிகளை அணுகி "பெருமானே! அடியனேன் பாடிய இவ் வருளில் பாடல்களைத் தேவரீர் கண்ணுற்று, அவைகள் அருட்பாடல்களாக ஆதற்பொருட்டு ஓர் **அருட்கவி** திருவாய் மலர்ந்து ஏழைமீது திருவருள் பாலிக்க வேண்டும்" என வேண்டினர்.

பின்னைப் பெருமானும் அப்பாடல்களைக் கண்ணுற்று அவைகள் ஆண்டவரின் திறங்களை எடுத்தோதுதலை யறிந்து அவற்றிற்கு, **'ஒருவகைப் பொருடெரித'** தென்னும் தலைப்பினையுடைய சாற்றுகவி ஒன்றை அளித்தார்கள்.

24. திருமணம்

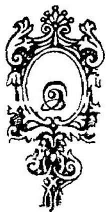

பிள்ளைப் பெருமானின் அருமைக்காலம் இவ்வாறாகக் கழிந்து வரும் நாளில், பெருமானுக்குத் **திருமணஞ் செய்து** காண வேண்டுமென்று அன்னையார், அண்ணனார் முதலியோருக்கும் அவா அதிகரிக்க, அவர்களும் பலகால் நம்பெருமானை அதற்கு உடன்படும்படி வேண்டினர் எவ்வளவு வேண்டியும், பெருமான் அதற்கு இசையவில்லை. பின்னர் ஒருகால் ஒற்றியூரில் நம்பெருமான் நேசித்துவந்த ஒரு சிவயோகியாரைக் கொண்டு அடிகளாரைத் திருமணஞ் செய்துகொள்ள வற்புறுத்தக, அடிகளும் அதற்கு ஒப்புக்கொண்டார். ஆகவே பெருமானாரின் சிறிய தமக்கையாராகிய உண்ணாமுலையம்மாளின் அருமை மகளாகிய **தனக்கோட்டியம்மாள்** எனனும் சீரிய வொழுக்கமுடைய உத்தமியைத் திருமணஞ் செய்**வித்தனர்.**

நம்பெருமானாரின் கருத்தினை உணராத மற்றையர், பெருமானை உலகவாழ்வில் ஈடுபடும்படி எவ்வளவோ முயன்றும் தம்முடைய அருளானந்தப் பொதுவாழ்விற்குச் சிறிதும் தடையின்றித் தம் எண்ணத்தின் வழியே நின்றார்.

பள்ளியறையில் திருவாசகமென்னுஞ் சீரியநூலைக் கரத்து ஏந்திக் கருங்கல்மனமும் கரைந்துருக்க, கண்கள் தொடுமணற் கேணியிற் சுரந்துநீர் பாய, மெய்ம்மயிர் பொடிப்ப, விடிய விடியப்பெய்தி யாவரும் அன்பராகும் அந்நிலையில் அதனைப் பாடிக்கொண்டே பரமானந்தத்திலிருந்துவிட்டார். அவ்வாறே பெருமான் ஒவ்வொருநாளும் நடந்துகொண்டிருக்க, உறவினரும் மற்றவரும் தாம்செய்த தவறினை—அறியாமையை—உணர்ந்து வருந்தினர்.

25 மணலைச் சிவலிங்கமாக்கிய மாண்பு

இவ்வாறாக நம்முடைய வாழ்வின் பொருட்டாகத் திருக்கோலம்பூண்ட, கருணாநிதியாகிய தனிப்பெருஞ்செல்வர், சுவாமி நிஷ்டை கூடிச் சகச வாழ்விலிருந்து வருநாளில், ஒரு நாள் திருவொற்றியூரிலுள்ள பட்டினத்தடிகள் ஆலயத்திற்கு அருகிலிருக்கும் குளத்தருகே சென்றார்கள். அங்குப் பல நாட்களாகப் பட்டினத்தடிகள் ஆலயத்தொண்டு புரிந்துவந்த ஒரு வயது சென்ற அம்மையார், நம்பெருமானாரை அடிபணிந்து "ஐயனே! அடியேனுய்யுமாறு ஓர் அற்புதங்காட்டியருளல் வேண்டும்" என வேண்ட, உடனே நம்பெருமானாரும், அம் முதியவளின் அரிய பக்குவ நிலையையுணர்ந்து ஒரு பிடி மணலைவாரி அவர்கையிலே கொடுத்து மூடிக்கொள்ளுமாறு பணித்தார்கள். அம்மையாரும் அவ்வாறே மூடிக்கொள்ளத் தாம் அவ்விடத்தைவிட்டு அகன்று விட்டார். பின் அம்மையார் தமது கரத்தைத் திறந்து பார்க்க, அம்மணலெல்லாம் சிவலிங்கங்களாகத் தோன்றின. அவ்வம்மையாரும் அகமிக மகிழ்ந்தவராய் அன்று முதல் நம்பெருமானாரிடத்து அளவிலா அன்புடையவர்களானார்கள்.

26. பாம்பும் பணிந்த பண்பு

அதற்குப் பிறகு ஒருநாள் தம்முடைய நண்பர்கள் பலர் சூழச் சென்னையை யடுத்துள்ள வியாசர்பாடிக்குப் பெருமானார் பிரசங்கஞ் செய்யச் சென்று, பிரசங்கத்தை முடித்து இரவுநேரத்தில் ஆங்கிருந்து நண்பர்களோடும் திரும்பி வரும்பொழுது, நடுவழியில் ஒரு பெரிய பாம்பு இவர்களை நோக்கி வர, எல்லோரும் பயந்து ஓடிவிட்டனர். அடிகளார் மட்டும் அவ்விடத்தைவிட்டு அகலாது அச்சமற்று நின்றுகொண்டிருந்தார்கள். அப்பாம்பும் அடிகளுடைய திருவடிகளில் சற்றுநேரம் சுற்றிக்கொண்டிருந்து பின்னர் பெருமான் ஏகுமாறு கூற ஏகிவிட்டது.

27. குறை இறையினிடத்துக் கூறலாம்

மற்றொருகால், தமது தமையனார் சபாபதிப்பிள்ளை மருகரும் தமது மாணவருமாகிய, புராணிகர் - பொன்னேரி - சுந்தரம்பிள்ளை தனது வறுமையைத் தீர்த்தருள வேண்டுமெனக் குறையிரந்தபொழுது, அடிகள் அவருக்கு,

"திருவோங்கு பொற்சபையுஞ் சிற்சபையு நம்பெருமான் செய்யா நின்ற
உருவோங்கும் ஆனந்தத் தாண்டவமுங் கண்டினிதாங் குறைக யானுந்
தருவோங்கு தில்லைநகர்க் கோரிருப்பா ளவரைக்கூட சாரகின் றேனம்
திருவோங்கள் குறையுமிறைக் குரைத்தகற்றிக் கொள்ளலாநீ யிளையேலையா"

எனனும் பாடலைக்கூறி அவரை அனுப்பி வைத்தனர்.

28. அடிப்பது கூடாதென்றது

பின்னும் ஒருகால், **அப்புராணிகர், பொன்னேரி சுந்தரம் பிள்ளை** தம்மது தமயனார் குமாரராகிய **வடிவேற்பிள்ளை** * முதலாயினோருக்குப் பாடஞ் சொல்லிக் கொடுக்கும்பொழுது அடித்ததாகக் கேள்விப்பட்டு **நம் பெருமானார்,** அவருக்கு,

'படிப்பதுநன் றெனத்தெரிந்த பாங்குடையாய் மன்றுள்வெளிப் பரமன் அன்பே
தடிப்பதுநன் றெனத்தெரிந்த சதுருடையாய் அறநவின்ற தவத்தாய் வீணில்
துடிப்பதிலாத் தூயமனச் சுந்தரப்பேர் உடையாய் என் தோழ! கேள்நீ
அடிப்பதுமச் சிறுவர்களை யடிப்பதுநன் றலவென்மேல் ஆணை யாணை

எனனும் பாடலைக் கடிதமூலமாக எழுதி விடுத்து அவரை அத்தவறினின்றும் உய்வித்தருளினர்.

29. ஆடம்பரங்களை யகற்றல்

சபாபதி முதலியார் என்ற செங்குந்த மரபினர் ஒருவர் வேண்டுகோட் கிணங்க, அவரில்லத்தில் நடைபெற்ற **திருமணத்திற்குச் சென்று,** ஆங்குள்ள அனைவரும் ஜோடு அணிதல், சொக்காயிடுதல், சரிகைத் தலைப்பாகை யணிதல் முதலாய **வீண் ஆடம்பரங்களில்** கருத்தைச் செலுத்துவோராகவும், அம்மாதிரி ஆடம்பரங்களோடு வருவோர்க்கே அதிக மரியாதை செலுத்துவோராகவும் இருத்தலையுணர்ந்து, தாம் அவ்வீட்டினுள் நுழையாது, எதிர்வீட்டுத் திண்ணையிலேயே அமர்ந்துகொண்டு அவருக்கு **அறிவுகொளுத்தும் பொருட்டாக,**

"சோடில்லை மேல்வெள்ளைச் சொக்காயில்லைநல்ல சோமனில்லை
பாடில்லை கையிற் பணமில்லை தேகப்பருமனில்லை
வீடில்லை யாதொரு வீறுப்புமில்லை விவேகமது
நாடில்லை நீநெஞ்சமே! யெந்தவா றினிநண் ணுவையே.

எனனும் பாடலைத் திருவாய் மலர்ந்து, அம் முதலியாருக்கும், ஆங்குள்ளோருக்கும் அவ்வாடம்பரங்களி லிருந்த மயக்கினை யொழித்துச் சன்மார்க்கந் தெரித்தாட்கொண்டார்.

30. சதுர்வேத சார சங்கிரகம்

சிறிது காலஞ்சென்ற பிறகு ஒருநாள் நம்பெருமான் திருவொற்றியூர் வடிவாம்பிகையம்மன் சன்னிதிமுன் நின்று தோத்திரஞ் செய்து கொண்டிருக்கிற வேளையில் ஓர் அன்பர் தோன்றி "சதுர்வேத சார சங்கிரகம்" என்னும் ஓர் ஏட்டுச் **சுவடியைக்** கொடுத்து மறைந்தார்.

---

* சென்னையில் பிரபல புராணிகராக இருந்த **பிரசங்க ரத்நாகரம் சிதம்பரம் வடிவேற்பிள்ளை** இவரே யாவர்.

31. உத்தம மனிதன்

நம்பெருமான் எப்பொழுதும் திருவொற்றியூருக்குக் கீழண்டை மாடவீதி வழியாகச் செல்லாது அங்குள்ள நெல்லிக்காய்ப் பண்டாரச் சந்து வழியாகச் செல்லுவது வழக்கம். ஒருநாள் மட்டும் வழக்கத்திற்கு மாறாகத் தேரடி வீதி வழியாகச் சென்றுகொண்டிருந்தார். அத்தெருவிலுள்ள திண்ணையொன்றிலிருந்த நிர்வாண சந்நியாசி ஒருவர், அப்பக்கம் போகிறவர்களையெல்லாம் 'கழுதை போகிறது மாடு போகிறது' என்று சொல்லுவது வழக்கம். அச் சந்நியாசியும் அன்று தம் வழக்கத்திற்கு மாறாக நம்பெருமான் போவதைக்கண்ட மாத்திரத்தில், "இதோ உத்தம மனிதன் போகிறான்" என்று உள்ளங் களிசிறக்க உரைத்தார். அதைக்கேட்ட நம்பெருமானார், அவர் பக்கலிற் சென்று ஏதோ சில உரைகளைக் கூற, அன்றிரவே அச் சந்நியாசி அவ்விடத்தைவிட்டு அகன்றுவிட்டார்.

32. சங்கராச்சாரியாரின் சந்தேகம்

சங்கராச்சாரியார் ஒருகாலத்துச் சென்னைக்கு வந்திருக்கும் பொழுது "தமக்கு **ஆரிய நூலில்** ஏற்பட்ட ஐயங்களை நிவர்த்திக்க வல்ல ஆரியமொழி வல்ல புலவர்களுளரோ?" என வினவப் பக்கத்திலிருந்த பிராமணரொருவர் **நம் பெருமானைச்** சுட்டிக் காட்டினர். உடனே அச்சங்கராசாரியாரும், அந்நூலைப் பெருமானிடத்துக் கொடுத்துத் தமக்கு ஐயமேற்பட்ட இடத்தைக் காட்டவும், அதை நம் பெருமான் ஒருமுறை பார்த்துவிட்டுத் தம் முதல் மாணவராகிய, **தொழுவூர் வேலாயுத முதலியாரைச்** சந்தேக நிவர்த்தி செய்யுமாறு பணித்தார், பணியினைச் சிரமேற்கொண்ட முதலியாரும், சங்கராசாரியாரின் சந்தேகங்களின் நிவர்த்திகளைச் சாங்கோபாங்கமாக எடுத்துரைத்து அமைந்தனர்.

33. வாதநோய் தீர்த்தமை

மற்றொருநாள், வித்வான் **கன்னடி - சுப்பராய முதலியார்** என்பார், பல ஆண்டுகளாகத் தம்மை வருத்தும் **வாத நோயைத்** தீர்த்தருள வேண்டுமென நம்பெருமானை வந்தித்து வேண்ட, பெருமானும் அவ்வாறே **அருட்பெருஞ்ஜோதி ஆண்டவரின் அருள் வலங்கொண்டு,** அப்பெருநோயினைத் தீர்த்து அவருக்கு உய்வு அளித்தார். அப்பொழுது அகமிக மகிழ்ந்த அவ்வித்வான் நம்பெருமான் மீது,

> "அகத்தியனோ வான்மிகியோ ஆதிசேடன் றானோ
> மகத்துவமாஞ் **சம்பந்த** மாலோ—சகத்திலுஞ்
> சச்சிதா னந்தத்தின் றண்ணளியோ என்னென்பேன்
> மெச்சுமதி **ராமலிங்க வேள!**

என்னும் புகழ்ப் பாமாலையைப் பாடினர்.

34. அருளம்மை தந்த அன்னம்

ஒரு நாள் இரவு, நம பெருமான திருவொற்றியூருககுச சென்று சிறிதுகாலந தாழததி வநதமையினால, தமகககையாா வீட்டின உளதாளிட்டுக கொணடு உறஙகிவிட்டத தாம திண்ணையின மீது பசியோடு படுததுறஙகினாகள. அடியவா பசியோடு உறஙகுவதைம ஒயறிநத அருளாமமையாகிய ஒற்றி வடிவுடைய நாயகியே, நம பெருமானாின தமகககையார் திருவுருவோடு அருகே வநது தட்டி எழுபபினா எழுபபலும எழுநத பெருமானை நோககி அவவமமையாா, தாமரை யிலையில பொஙகல சோறறினை அளிததுச "சாப்பிடு" எனறு கூறினா அடிகள தமககையாரே எனறெண்ணியவராய் உணவை யருநதிப பினனா உறககஙகொணடாா. சிறிது நேரததிற கெலலாம, உளளே உறஙகிக கொணடிருநத தமககையார் திடுககிட்டு எழுநது 'தமபியார் இத்துணை நேரம பசியோடு எஙகிருககினறாரோ தெரிய விலலையே' எனறு பலவாறுகக கூறிக கொணடே கதவைத் திறநது கொணடு வெளியில வநது பாாததது, உறஙகுகினறவரை உணவளிக கலாமென எண்ணி எழுபப, அவா "ஏனமீணடும எழுபபுகினறீாகள? இபபொழுது தானே உணவளிததுச சென்றீர்" எனறு வினவினா.

அம்மையாருக்கு அதிகமான வியப்புத் தோனறவே "ஈதெனன மாயமா யிருககின்றதே, நான இபபொழுது தானே நினனை உணவருந துதற் பொருட்டாகத தட்டி எழுபபினேன, முனனெருகால வநததாகக கூறுவது வியபபாக இருககிறதே" எனறு கூறினா அடிகளும பெரிதும வியபபடைநது "ஓ! நம அருளம்மையின் அருள் விளையாட்டே" என உணாநது கொண்டவராய், ஆனநத பரவசமெய்தி அமாநதிருநதார். இதனை நமபெருமானாா, நெஞசறிவுறுததலில,

> "அனறொரு நாள நமபசிகண டநதோ தரியாது
> நனறிரவில சோறளிதத நறறாய காண

எனக கூறியிருததல காணக.

35. அழுக்குக் கந்தைக்கு ஆற்றுதிரங்கினர்

சின்னாட்கள் கழிநதபின் ஒருகால பெருமானர், திரு முல்லை வாயில் முதலிய திருததலஙகளை வணஙகிககொண்டு, பாடி என வழஙகும திருவலிதாயத்திற்குச் சிவபெருமானைத தரிசிககச் சென றார். சென்றகாலத்து அச் சிவலிஙகததிறகு ஆஙகுளளவர்களின கவனககுறைவினால, அககோயில குருககள ஒரு அழுக்குக் கந்தை யைச் சுறறி வைததிருநதனர். அதைக கணணுறற அடிகட்கு மனம் தாஙகாது மிக வருததததோடு,

* சென்னை, ஏழுகிணறு வீராசாமி பிளளை வீதி 39 வது இலலம

"சிந்தை நினற சிவானநதச் செலவமே
எநதை யேயெமை யாடகொண்ட தெயவமே
தநதை யேவலி தாயத் தலைவநீ!
கந்தை சுற்றுங் சுணகாது வென்கொலோ !"

எனனும் பல செநதமிழப பாடலகளைப பாடி ரீணடனர். தெய்வீகம் பொருநதிய இவா திருவாககாலது சில காலத்திற கெலலாம அவ வலிதாயத திருததலம மிகவுஞ சீருஞ சிறபபுமபெறறு விளஙகத தொடஙகி, இனறும பெருஞ சிறபபோடு நடநது வருவது உலக மறிநததே.

36 சென்னை கந்தகோட்டம்

இது போலவே, சென்னை கநதப்பெருமான ஆலயஞ்செனறு,

திருவோங்கு புணணியச செயலோஙகி அனபருள
திறலோஙகு செலவம ஓஙகச
செறிவோஙக அறிவோஙகி நிறைவான இனபந
திகழந தோஙக அருள கொடுதது
மருவோஙகு செஙகமல மலரோஙகு வணமோங்க
வளாகருணை மயமோஙகி யோா
வரமோஙகு தெளளமுத வயமோஙகி ஆனநத
வடிவாகி யோஙகி ஞான
உருவோஙகும உணாவிலநிறை யொளியோஙகி யோஙகுமயில
ஊாநதோஙகி யெவவு யிாகதம
உறவோஙகும நினபதமஎன உளமோஙகி வளமோஙக
உயகினற நாளெநத நாள ?
தருவோஙகு சென்னையிற் கநதகோட் டத்துளவளர்
தலமோஙத கந்த வேளே
தணமுகத தூயமணி உணமுகச சைவமணி
சணமுகத தெயவ மணியே

முதலிய **31 பாடல்கள் கொண்ட தெய்வமணி மாலையைப் பாடியபின்னர் ஸ்ரீகந்தப்பெருமானுர் ஆலயமா** தெனனுடு முழுது மிலலாப் பெருஞசிறப்புப பெறறு விளஙகிவருகினறது நாமனைவரும அறிநததேயாகும

37 அன்னையார் பிரிவு

இத்நருவாயில் தனனையினற **சின்னம்மையார்** தம வாழுள நீககவும, **பரசுராம பிள்ளை** தேகம மெலிவுறறுப பிணியால வருந துவ ளுணாநது, அவா விருபபபபடி சிதமபரத தலததிறகுககொணடு செனறு, தில்லை நடராஜாவின தரிசனஞ செயது வைகக எணணங கொணடனா

38 புதுவை அன்பர்கள் ஐயம்

அவ்வாறே தம நணபாகள பலா தமமைச சூழநதுவரக கால நடையாகவே வழியிலுளள பலதிருததலஙகளை வணஙகிச செலகினற

போது புதுவை மாநகரில், ஒரு சில அடியார்களின விருப்பினால தங்கி யிருநத காலத்தில, அவ்வூரிலுள்ள பல பிரமுகாகளும அடிக களிடத்து வநது, தமககு ஏறபடும ஐயங்களை யகறறிச செலல ஆரம பிககலாயினர். அடிகளும அவரவா கொண்டுள்ள ஐயஙகள அடியோடு நீஙகுமாறு, அழுததமான விடைகளை பசுமரததாணி போல கூறிவரலாயினர் இவவாறு அவவூா முழுவதும அதறகடுததுள்ள பிறவூாகள முழுதும அடிகளுடைய புகழ பகலவனொளிபோல பரவியது.

39 தில்லைப் பெருமான் தரிசனம்

பின்னர்ச் சிலநாள, அஙகு தஙகி யிருநத பிறகு, அப் பதியினையும் அணிததேயுள்ள பல தலஙகளையும தரிசித்துக கொண்டு அனபர்களோடும தம தமயனா பரசுராம பிளளை யுடனும **அம்பலவாணன் ஆனந்தத் தாண்டவம் பயிலும்** அமபலததை யடைநதாா. ஆங்குச சிறசபேசனைத் தரிசித்து ஆனநதக கணணீர்வாரப் பறபலவாகப பாடியாடித துதிததுப பரவசமடைநது, சுற்றுப பககஙகளிலுள்ள திவய க்ஷேததிரங்களையும தரிசித்து, ஆஙகாஙகும பாமாலைகள சாததிப பினனும சிதமபரம வநது, ஆனநதகடன தரிசனம செயதருளினர். அநதத் தருணந தான் **நான்காந் திருமுறை இயற்றியருளிய காலம்.**

40. சுந்தர சுவாமிகள் தோழமை

பெருமான் அம்பலவாணரை அனபர்கள பலருஞ சூழத் தரிசித்துப் பலவகையாகத தோத்தரித்துவிட்டு, வடககுச சனனிதி வீதியிலெழுநதருளி யிருநதார் அப்பொழுது அஙகு கிழககுச சனனிதி வீதியில **கோடகநல்லூர் சுந்தர சுவாமிகள** எனபார் ஒருவர் தஙகியிருகக—அவரைச் சென்று பார்க்க விருப்பமுடையவராய், நம பெருமான ஒரு சிலரை, அவரிருப்பிடததிறகு அனுபபிச சமயம பார்த்து வரக கட்டளை யிட்டனர். அனபாகளும அவ்வாறே சென்று அசசுவாமிகளை வினவ, அவர்கள உடனே தமமுடைய அடியவர்கள, சூழ, "அவர்கள சமயம பார்த்து இங்கு வரவேண்டியதிலலை, நாமே வநது அவர்களைக காண்கினறோம" எனறு அவவனபர்களுடனேயே வநதார்கள. **சுந்தர சுவாமிகளோடு வள்ளலாரும்** அளவளாவிக கொணடு, இருவருமாக மூனறு நாட்களவரை ஒருவரைவிட்டு ஒருவர் பிரியாமல **ஆலய வழிபாடு** முதலியன செயத நேரம போக, மீதி நேரஙகளை யெலலாம பல வகையான ஞான விஷயஙகளைப் பற்றி, உரையாடுவதிலேயே செலவழித்தனா.

இங்ஙனமாக உரையாடியதில அச சுவாமிகட்கு அடிகளாமீது அளவுகடநத அனபும, பகதியும உணடாயின அதோடு அருகே யிருநத அனபரொருவா அடிகள அருளிச செயத "**மகாதேவ மாலையில**" சில பாடலகளைக கூறி, 'இபபாடலகளையும, இவைபோனற

இன்னும் அநேக பாடல்களையும் பெருமானார் திருவாய் மலர்ந்தருளி யுள்ளார்கள்” என்று கூற, அதைக் கேட்டவுடன் அவர்கள் முன்னையினும் பன்மடங்கு மகிழ்ச்சியோடு “எங்களை ஆட்கொள்ள வந்த தெய்வமும் நீரே இவ்வருவரா” என்று அடிகளைப் போற்றிப் புகழ்ந்து விடைகொண்டு பிரிந்தார்.

அவரை வழி யனுப்பச்சென்ற அன்பர்களிற் சிலர், சுவாமிகள் எதிரே யிருந்து பேசவேண்டி யிருக்கப் பகலிலேயே யிருந்து பேசிய தன் காரணம் என்னையென வினவ, அதற்குச் சுந்தர சுவாமிகள், “எதிரேயிருந்து பேசுவோர் ஆற்றலை இழுத்துக் கொள்ளும் சக்தியுடையவர்கள் அவர்கள். ஆதலினாலேயே யாம் பகலி லிருந்து பேசினோம்” என்று விடை பகர்ந்தார்.

சுவாமிகள் சென்றதும், நம்பெருமானார் கண்களிலிருந்து கண் ணீர் ததும்பலாயிற்று. அதைக்கண்ட அன்பர்கள் ‘என்ன கார ணமோ?’ என ஏக்கமுற்றவர்களாய், “சுவாமிகள் வருந்துவது எதன் பொருட்டாக?” என்று வினவவும், பெருமானார், “இப்பொழுது நம் மோடு அளவளாவிச்சென்ற சுவாமிகள் இன்னும் ஆறுமாதங்கட் குள் மறைந்து விடுவார்கள்” என்று கூறி மேலும் வருந்தினார்கள். அவ்வாறே முடிந்தது.

அங்கிருந்தும் புறப்பட்டுச் சீர்காழிக்கு நம்பெருமானார் சென்று, அங்குள்ள அம்மன் சந்நிதியில் பல அன்பர்களின் வேண்டுதலுக்கிணங்கி, பிரசங்கத்தை அருண்மாரியாகப் பொழிந் தார். அதனைக் கேட்ட அன்பர்கள் உடலகுளிர, உயிர்தழைக்க உணர்ச்சி ஓங்கப் பெற்றவர்களாய் அடிகளினிடத்து நீங்கா அன் புடையவர்களானார்கள்.

41. குன்ம நோய் தீர்த்தல்

அங்கொருநாள் பல வருடங்களாகக் குன்ம நோயினால் வருந்து கின்ற ஒருவர், அடிகளை வந்து வணங்கித் தம் நோய் நீங்கப் பெருங் கருணை புரிதல் வேண்டுமெனக் குறையிரந்து கொள்ள அருட் பெருஞ்ஜோதி ஆண்டவரின் அருள் வலத்தால் திருநீறு கொடுத்து அப் பெருநோயை நொடிப்பொழுதில் தீர்த்தருளினார்கள்.

அங்கிருந்தும் வயித்தீச்சுரன் கோயிலுக்குச் சென்றபொழுது, அக்கோயிலின் தருமகர்த்தராகிய வித்வான் உலகநாதத் தம்பி ரான் தம் பெயரும் வருமாறு வயித்தீச்சுரன் பேரில் பதிகமொன்று திருவாய் மலர்ந்தருளல் வேண்டுமென, அவ்வாறே, அடிகளும்,—

கல்லையு முருக்கலாம் நாருரித் திடலாம்
கனிந்தகனி யாச்செய் யலாம்
கடுவிடமு முண்ணலாம் அமுதாகக் லாங்கொடுங்
கரடிபுலி சிங்க முதலா

வெல்லு மிரு கங்களையும வசமாக்கலா மன்றி
வித்தை யுங்கற பிக்கலாம்
மிக்கவா ழைத்தணடை விறகாக்க லாமணலை
மேவுதேர் வடமாக் கலாம
இல்லையொரு தெயவமவே றிலலையெம பாலினபம
ஈகினற பெணகள குறியே
எங்களகுல தெயவமெனு மூடரைத தேறறவெனில
எத்துணையு மரிதரிது காண
வல்லையவ ருணாவற மருந்தருளக தவசிகா
மணியுலக நாத வள்ளல்
மகிழவரு வேளூரி லனபர்பவ ரோகமற
வளா வயித்திய நாதனே.

என்று அப்பதிகத்தில் அவர் பெயரையும அமைத்து 12 பாடல்களை பாடி அவரைத் தீயநெறியினின்றும உயவித்தருளினர்.

பின்னர் பெருமானர், மதுரை முதலிய அரும் பதிகள் பலவற்றைத் தரிசித்துககொண்டு, தமது சிறிய தமயனராகிய **பரசுராம பிள்ளை** யிருநத கருங்குழி எனனும் ஊருககு வநது சேர்நதார்கள. சில தினங்களுக கெலலாம், அப்பரசுராம பிளளை பரனடி யடைய, அவ வூரை விட்டுப்பிரிய நம பெருமான் புறபபடுமபொழுது, அவ் வூரிலுள்ள **வேங்கட ரெட்டியார்** எனனும அனபர் ஒருவா "எமமுடைய வீட்டிலேயே இருந்தருளல வேண்டும; வேறெஙகும செல்லுதல வேண்டாம்" எனறு அனபோடு வற்புறுத்த, அப்படியே அவருடைய வீட்டிலேயே தங்கி யிருந்தார்.

அக்காலத்தில், சுவாமிகள் பகதிமார்ககமே சிறந்ததென்றும் **கொல்லா விரதமே** மேமபட்டதெனறும, பலருககும நனகு போதித்து நல்வழி யடையச செய்து வநதனர். இதுவுமன்றி இவர்களது மேமபாட்டைக கேளவியுறற கறறறிவாளா பலரும வெகுளி கொண்டு பிளளையவர்களிடம வாதிடலும், அனனவாகளை **அருள் வலத்தால்** வென்றும, அவர்களையும நன்னெறி யடைவித்தும வநதனர் இவ்வண்ணம் நிகழு நாளில, சென்னைககு அடுத்த திருமயிலை யென்னும் க்ஷேத்திரத்தில், தமது மூத்த சகோதரா **சபாபதி பிள்ளை ஆண்டவர் திருவடி யடைந்த** செய்தியைப் பிறர் உணர்த்தா முனனமே உணர்ந்து அவ் விஷயத்தில் நுழையாது சுவானுபூதிலேயே தஙகி யிருந்தார்.

42. தண்ணீர் விளக்கு எரிந்த தன்மை

அங்கிருக்கும் நாட்களில ஒருநாள் இரவு ரெட்டியார் வீட டினர் அனைவரும வெளியூருககுப் போகவேணடிய நிமித்தமாக ஒரு விளககினை **எண்ணெயவிட்டு** ஏறறி அருகில ஒரு **புதிய மண்பாத்திரத்தைப்** பழககுவதறகாக அதனுள தண்ணீர் விட்டு

வைத்துச் சென்றனர். பெருமான் வழக்கம் போல அவ்விளக்கண்டை அமர்ந்துகொண்டு பாக்களை வரைந்து கொண்டிருந்தவர்கள் எண்ணெய் என எண்ணி அதை எடுத்து அவ்விளக்கில் ஊற்றினர்கள். அம்மா திரியே அன்று இரவு முழுதும் ஐயா அவர்கள் அந்நீரையே விட்டுக் கொண்டிருந்தார். **அந்நீரிலேயே விளக்கும் எரிந்துகொண்டிருந்தது, [சுவாமிகள் தண்ணீரில் விளக்கெரித்த அந்த அறையினை யின்றும் தைப்பூச காலத்தில் அன்பர்கள் தரிசித்து வருவது யாவரும் அறிந்ததே.]**

விடியற்காலையில் வீடுவந்துசேர்ந்த அம் மனைக் கிழத்தியாகிய **மூத்தாலம்மாள்** விளக்கு நிறைய நீர் இருப்பதையும், அந்த விளக்கு எரிந்துகொண் டிருப்பதையும் நோக்கினர். அதன் பின்னர் அடிக ளிடத்துப் பெரிதும் அன்பும் பக்தியும் ஏற்பட்டு அன்று முதல் சுவாமி களைத் தெய்வமாகக் கொண்டாடத் தலைப்பட்டனர்.

43. ஞானியார் உபதேசம் பெற்றநிலை

திருச்சிற்றம்பல ஞானியார் என்பவர் ஒருவர் அடிகளின் அருமை பெருமைகளை யறிந்து அவர்களிடத்து **அருளுபதேசம்** பெறுதல் வேண்டுமென்னும் விருப்பமுடையாராய்க் கருங்குழிக்கு வந்து, ஆங்குள்ள நம்பெருமானை அடிவணங்கித் தமது கருத்தைத் தெரிவித்தார். அதற்குப் பெருமானர், "துறவுநிலை மேற்கொண்ட தங்கட்குக், கொள்ளாத அடியேன் **உபதேசஞ் செய்தல் ஒவ்வாது" என்று மறுத்தும்** அவர் கேளாமை கண்டு,

> **நின்னிலைமை என்னருளால் நீயுணர்ந்து நின்றடங்கில்**
> **இந்நிலையே யந்நிலையை யெய்துதிகாண் — முன்னிலையில்**
> நிற்குருவி னட்டாதே யென்றுரைத்தான் ஏரகம்வாழ்
> சற்குருவென் **சாமி நாதன்.**

என்னும் வெண்பா வொன்றினை அவர்க்கு வரைந்து கொடுத்தனுப்பி னர். அதனைப் பெற்றுக்கொண்டு அந்த ஞானியாரும் மதுரையிலுள்ள திருஞான சம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகள் மடத்திற்குச் சென்று விட்டனர்.

பின் ஒருகால், (கடந்த அக்ஷய ஹு) **கருங்குழி புருஷோத்தம ரெட்டியார்** என்பவர், மதுரையிலுள்ள அச்சம்பந்த மூர்த்தி சுவாமி களது மடத்திற்குப் போய்விட்டதை யறிந்த அவருடைய தாய் தந்தையர், நம்பெருமானிடத்து வந்து, தம் மகனை ஆங்கிருந்து அழைப்பித்தருள வேண்டுமெனக் குறையிரந்து கொண்டனர். அவர்களுடைய கருத்தை நிறைவேற்றி வைத்தற் பொருட்டாகப் பெருமானர் அம்மடத்திலுள்ள **தம்முடைய மாணவராகிய திருச்சிற்றம்பல ஞானியாருக்கு** எளிய நடையில் அந்தப் புருஷோத்தம ரெட்டியாரை அனுப்பிவைக்குமாறு கடித மொன்று எழுதினர்.

அக்கடிதமானது, அந்த ஞானியாரும், **கணக்கிலவதானி— தேவிபட்டினம்: முத்துசாமி பிள்ளையுமாக உரையாடிக்** கொண்

டிருக்கின்ற வேளையில் போயச் சேர்ந்தது. அக்கடிதத்தை அம் மூத்து சாமி பிள்ளையும் படித்துப் பார்த்தார். பார்த்ததும் 'பெரிய மேதாவி யொருவர் எழுதிய கடிதம் இலக்கண இலக்கியச் செறிவின்றி இவ்வா றிருக்கின்றதே' என்று பதறி ஞானியாரைக் கேட்டார். அதற்கு ஞானி யார் "வள்ளலார் வார்த்தைகளைத் தடையாடியிருக்கும் காலங்களில் சிந்திய இலக்கணமே இந்த உலகில் பரவியிருக்கின்றது" என்று அவ் விடையை மறுக்க, அந்த அவதானியார் "அங்ஙனமாயின் அம்மாதிரி ஒரு கடிதம் அவரிடமிருந்து வரவழையுங்கள்" என்று கூறினர்.

உடனே ஞானியாரும், அவ்வாறே ஒரு கடிதமெழுதி யனுப்புமாறு நடந்த வரலாற்றையும் உடன் கூட்டி எழுதி அடிகட்கு அனுப்பி வைத்த னர். அக்கடிதத்தைக் கண்ட சுவாமிகள் வெறுப்புடன் அதனை "பிச" என்று சொல்லி கீழே வைத்துவிட்டனர். ஆனால் அச்சமயம் உடனிருந்த தொழுவூர் - வேலாயுத முதலியாருக்கு ஆற்றாமையா யிருக்க அவர் சுவாமி களிடத்து அதனை எழுதி முடிக்குமாறு விண்ணப்பஞ் செய்துகொள்ள, சுவாமிகள் இரண்டு வரி மாத்திரம் எழுதி அவரிடந்தந்து மீதத்தை "நீரே எழுதி விடும்" என்று கூறி விட்டனர். அவ்வாறே அக்கடி தத்தைத் தொழுவூர் வேலாயுத முதலியார் எழுதி முடித்து அனுப்பினர்

☞ அக்கடிதம் வருமாறு காண்க :—

இலக்கண வியனடை

வழக்கப்பாடுறுத்துவிக்கும் பத்திரிகை

உணர்ந்தோரானியில் வகையவின்ன வென்றவற்றிற் பின் மொழிமதிக்கு முன்மொழி மறைக்கு முதலீறு விளங்க முடிப்பதாய பின்மொழி யடைசார் முன்மொழி - ஞாங் கர் விளங்கிய ஞானிகட்கு :—

பொய்யாற் கெதிர்சார்புற்ற மூலியொன்று வளைத்து வணக்கஞ் செய்த ககன நீரெழிலென்றும், வான வழங்கு பண்ணிகாரமென்றும், நாகச்சுட்டு மீனென்றும் வேறு குறிப்பதொன்று.

அண்மைச் சுட்டடுத்த வேழாவதன் பொருண்மை யும்மையடுத்த பலலோர் வினைப் பெயர்ப் பொருள் குறிஞ்சி யிறைச்சிப் பொருளொன்ற னோடு புணர்ப.

சேய்மைச் சுட்டடுத்த வத்திறத்தியல் யாது ?

இரண்டனுருபொடு புணர்ந்த தன்மைப் பன்மை யாறுவதன் பொருட்டாகின்றாக் குயத்த கற்பிய லதிகாரிப்பின் வருந் தலைமகட் பெயர் விரண்டனோ டிரண்டிரண்டுகேக கழிவில்லைப் பெயரவு மாகார வீற்று முதனி லைத் தனிவினைச் செயவென வாய்பாட்டு வினையெச்சத்தவாக்க கலம் பகச் செய்யுளுறுப்பாற சிறத்தும.

இருவகைக முதற்பொரு ளொன்றன் பாகுபாட் டுறுப்பிற் குறித்த, வைம்பெரும் பூதத்தோர் விசேடணத் தெதிர் மறை நடுக்குறை யியற்சொற் பெயரவுயிர்ப் பெயராக வெதிர்காலங் குறித்து நின்றது:

சில வினைச் சார்பான், விலங்கு சூடிய வரையில் வெளியாம்.

இதனே டிருவகைப்பட்ட வோர்சார் புதுநிலஞ்செல வுய்த்தனம்.

வேண்டுழி வேண்டியாங் குய்க்க, மற்றைய பின்லர் வரைதும்.

இற்றே விகுப்பிற் கணைச்சலப்.

பார்வபுரம்,
சுக்கில ஸஹ
துலா ரவி 27உ

இங்ஙனம் :
நங்கோச் சோழன்
வீரமணிச் சூடியார் திருவாணைப்படிக்கு அடிமை

தொழூவூர் - வேலாயுதம்

இப்பத்திரிகையை ஞானியார் அவ் வவதானியாரிடங் காட்டினர். அவர் அதைப் பன்முறை படித்துப் பார்த்தும் பொருள் விளங்காமை கண்டு "வேண்டுமென்றே ஒரு வித்வான் பூட்டுப்போட்டால் அந்த வித்வான் தான் அதைத் திறக்கவேண்டும்" என்று கூறினர். அதைக் கேட்ட ஞானியார் புன்னகையுடன், அங்ஙனமாயின் தாங்களும் "வேண்டுமென்றே ஒரு பூட்டுப்போடுங்கள் பார்ப்போம்" என்றார்கள்.

அவ்வாறே அவதானியாரும்,

தகர வரிக்குழல்கா மாதியைந்திற் றங்கும்
தகரவரி நாலைந்து சாடும் — தகரவரி
மூவொற்றி யூர்பதங்கள் மூன்றுமங்கை யேந்துமொரு
சேவொற்றி யூர்பதத்தைச் சேர்.

என்ற கவியினை எளிதில் பொருள் விளங்காவாறு எழுதித் தந்தனர்:

அக்கவியினை ஞானியார் நம் பெருமானருக்கு அனுப்ப அவர்கள் அதற்குரிய உரையினையும், அவர் உணராத மற்றோர் தத்துவ உரையினையும், எழுதி அனுப்பினார்.

அந்த உரையினைக்கண்ட அவதானியார் புறப்பட்டு சுவாமிகள் வீற்றிருக்கும் **கருங்குழிக்கு** வந்து சேர்ந்து சுவாமிகள் இருக்குமிடத்தை விசாரித்துக்கொண்டு அவ்வீதிக் கோடியிலேயே கரங்களைச் சிரமேற் குவித்துக்கொண்டு ஆங்குவந்து சுவாமிகளின் திருவடிகளில் அடியற்ற மரம்போல் **விழுந்து வணங்கி** "யான் செய்த பிழைகளை யெல்லாம் பொறுத் தருளல் வேண்டும்; **வித்வான்** என மதித் திருந்தேன்—**பரிபூரண ஞானியென உணர்ந்திலேன்**" என்று அழுது அரற்ற, தாயினும் தயவுடைய நம் பெருமான் அவரை மன்னித்து ஆட்கொண்டார்.

44. குஷ்டப்—கண்மறைவு நீக்கினர்

மற்றொருநகால், அக்கருங்குழியிலுள்ள **பாலு ரெட்டியார்** என்பார் **குஷ்ட நோயினால்** துன்பம் ஆற்றாராய்ச் சுவாமிகளை யடுத்துத் தம் குறைகளைத் தீர்த்தருள வேண்டினர். சுவாமிகளும் அவர் வேண்டியாங்குத் **திருநீறு** கொடுத்துத் **தீரா நோயைத்** தீர்த்தருளினர். அப்படியே முத்து நாராயண ரெட்டியார் என்பவருக்குற்ற **கண் மறைவினைத்** தீர்த்தருளினர். அதனால் மனமிக மகிழ்ந்த அம் **முத்து நாராயண ரெட்டியார்** தம்முடைய நிறைந்த செல்வ முழுவதையும் சுவாமிகட்கு எழுதி வைப்பதாக விளம்ப, அடிகள் அதனை மறுத்து "வேண்டுமாயின், இவ்வூரிலுள்ள **ஸ்ரீநிவாஸப் பெருமாள்** கோயிலுக்கு எழுதி வைத்து விடுங்கள்" என்று இயம்பினர். அங்ஙனமே அவரும் அக் கோயிலுக்கு எழுதி வைத்துவிட்டார்.

தைப்பூச காலங்களில், திருக்கூட்டம் வடலூரிலிருந்து **சித்திவளாகம்** செல்லும் மூன்றாம்நாள், ஷை ஸ்ரீநிவாஸப் பெருமாள் சன்னிதியில் தங்கி, பிரசாதங்கள் பெற்றுப்போவது இன்றும் நடந்துகொண்டு வருகிறது.

கருங்குழியிற்றானே மற்றொரு நாள் மாலையில் ஐயா அவர்கள் தம்முடைய அன்பர்கள் பலருஞ் சூழ இயற்கைக் காட்சியைக் கண்ணுற, **தெய்வீக மாமரத் தருகில்** சென்றனர். அப்பொழுது இடைவழியில் மழை பொழிய எல்லோருடைய ஆடைகளும் நனைந்துபட்டன; ஆனால் **ஐயா** அவர்களுடைய ஆடைமட்டும் ஒரு சிறிதும் **நனையவில்லை.** அதைக்கண்ட அவ்வன்பர்கள் பெரிதும் வியப்படைந்தனர். இங்ஙனமாகச் சுமார் பதினாறு ஆண்டுகள் ஐயா அவர்கள் **கருங்குழி** என்னும் அக்கிராமத்திலேயே யிருந்து வந்தார்கள்.

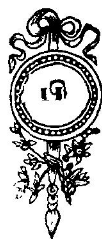
அவ்வூரில் கோயில் கொண்டிருக்கும் **விநாயகப் பெருமான் மீது,**

நாவி னாலுனை நாடொறும் பாடுவார் நாடு வார்தமை நண்ணிப் புகழவும்
ஓவி லாதுனைப் பாடவுந் துன்பெலாம் ஓட வும்மகி ழோங்கவுஞ் செய்குவாய்
காவி நேர்களத் தான்மகி ழைங்கரக் கடவுளே நற் கருங்குழி யென்னுமூர்
மேவி யன்பர்க் கருள்கண நாதனே விளங்குஞ் சித்தி விநாயக வள்ளலே.

என்ற பதிகம் முழுதும் திருவாய்மலர்ந் தருளினர்கள்.

---

45. கூடலூரில் குருவாயின நிலை

பின்னர் நம் பெருமானைக் கூடலூர் **அப்பாசாமி செட்டியார்** என்னும் அன்பரொருவர் அழைக்க, அவ்வழைப்பினை மறுக்காது ஆங்குச் சென்றார்கள். சென்று அங்குவந்து கூடிய அன்பர்கட்கு, உய்யும் அறநெறியினை எடுத்துரைத்து, **அமைந்திருந்தனர்.** இது நிற்க,

கூடலூர் தேவநாயகம் பிள்ளை என்றோரன்பர்க்குச் சிலவருடங்கட்கு முன் இறந்துபோன அவருடைய தந்தையார் "அப்பா! நான் இறந்துபோன பிறகு ஒரு மனிதர், முக்காடிட்டுக் கொண்டுவந்து கைதனிலிருக்கும் பிரம்பினால் **"இது நானே உன் தகப்பன் வியோகஸ்தானார்"** என்று தட்டிக் கேட்பார்; அவ்வுத்தமரையே நீ ஞானாசிரியராகக் கொண்டு அருள்நெறியில் நிற்கக்கடவை" என்று கூறி தேக வியோகமாயினர்.

அவர் கூறியபடியே, நம் பெருமானார் அத் தேவநாயகம் பிள்ளை இல்லத்திற்குச் சென்று அவரை யழைத்துக் கையிலிருந்த பிரம்பினால் தட்டி வினவினர். வினவலும், அத் தேவநாயகம் பிள்ளை தமது தந்தையார் கூறிப்போன அடையாளங்கள் அனைத்தும் சரியாயிருப்பதைக்கண்டு, அடிபணிந்து தமது தந்தையார் இறுதிக்காலத்திற் கூறிப் போயினமையைச்சொல்லி தம்மை ஆட்கொள்ளுமாறு வேண்டினர். அப்படியே அவரைத் தமது மாணவராகக் கொண்ட நம் பெருமானார், அவர் **இரசவாதத்தில்** மயக்குற்றவராய்த் தம்முடைய செல்வத்தைச் சிதறடித்தவர், என்பது தெரிந்தமாத்திரத்தில் அவருடைய மயக்கை யொழித்து அருள் நெறி காட்ட, **இரும்பைப் பதினாறு மாற்றுப் பொன்னாக மாற்றிக் காட்டி "இது இச்சையற்றவர்களுக்குச் சித்திக்கும், ஆதலால் இனி நீ இதில் மயங்காதே"** என்று அதனை மறைத்து விட்டனர்.

46. செஞ்சிமலை வாசம்

மற்றொரு சமயம் பெருமான் **செஞ்சி மலையில்** சஞ்சரிக்குங்கால் அத் தேவநாயகம் பிள்ளை **செஞ்சி மலைக்கும்** பெருமானைப் பார்க்கப் போனபோது தம்மோடு வந்தவர் பசியினால் மிகவும் வருந்த அவர் பசி தீரும்பொருட்டாகச் சுவாமிகள் லட்டு ஒன்றும், செம்பு நிறைய **நீரும்** திடீரென வரவழைத்துக் கொடுத்தார். அவர் அதை உண்டு அருந்திய பின்னர், அச்செம்பினைக் கொண்டுபோய்க் கொடுத்து வருவதாகக்கூறிச் சிறிது தூரம் சென்று மீண்டார்.

47. தீண்டிய பாம்பே மாண்டது

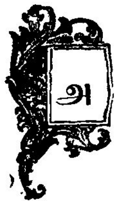
கூடலூர் அப்பாசாமி செட்டியார் வாழைத் தோட்டத்தினுள் நம் பெருமானார் ஒருகால் சென்றபொழுது, அத்தோட்டத்தில் ஒரு பேயன்வாழை மரத்தின் மீதிருந்த **ஒரு பாம்பு காலையில் தீண்டிவிட்டது**. அதனைக் கண்ட மற்றையோர், "சுவாமிகளைப் பாம்பு கடித்து விட்டதே" என்று பதறியவர்களாய்ச் சிகிச்சை செய்யவும், அப்பாம்பினைக் கொல்லவும் முயன்றார்கள் நம் பெருமானே அவர்களை நோக்கி "அவ் விஷம் நம்மை ஒன்றும் செய்யாது, அப்பாம்பும் இறந்து போவதற்காகவே நம்மைத் தீண்டியது, அதுவும் இன்னும் சிறிது நேரத்தில் தானாகவே மடிந்து விடும். ஆகவே அதனை நீங்கள் அடித்தலும் வேண்டாம்" என்று கூறினர். அடிகள் கூறியபடியே விஷமும் அடிகளை ஒன்றுஞ் செய்யவில்லை. அப்பாம்பும் சிறிது நேரத்திற்கெல்லாம் இறந்தது.

அப்பொழுது கூடலூரில் முறையே ஒவ்வொருநாள் இரவிலும் நம் வள்ளற்பெருமானுர் பிரசங்கம் நடைபெற்று வந்தது. அப்பிரசங்கத்திற்கு நாள்தோறும் மஞ்சகுப்பத்திலிருந்து வந்துபோகும், இராம கிருஷ்ணப் பிள்ளைக்கு இடைவழியில் எங்காவது அச்சமேற்படின் உடனே அங்கு ஒரு மனிதன் ஒரு விளக்கைக் கரத்தேந்திக்கொண்டு நடப்பதும், பிள்ளைக்கு அச்ச மொழிந்ததும் மறைந்து போவதுமாகப் பல நாட்களாக நடந்து வந்தது. அங்ஙனமாகத் தோன்றுகின்ற மனிதனை எத்தனையோ முறை இராமகிருஷ்ணப் பிள்ளை பார்க்க முயன்றும் பார்க்க முடியவில்லை. ஆதலால் அவர் அம்மனிதர் வருவது போவதில் ஐயங் கொண்டு நம் அடிகளாரிடத்து வந்து அதனைக் கூறினர். செவி மடுத்த அருட்செல்வரும் தெரியாதவரைப்போல **"எல்லாம் திருவருட் செயலே"** என்று கூறிவிடுத்தனர்.

இக் கூடலூருக்கடுத்துள்ள திருப்பாதிரிப்புலியூரில் அப்பொழுது நடந்த ஆற்றுத்திருவிழாவில் **"பிரம்ம சமாஜத்தார்"** என்னும் ஒரு கூட்டத்தார் விக்கிரக ஆராதனை கூடாதென, அதனைக் கண்டித்து உரை நிகழ்த்தினர். அதனை யறிந்த நம் பெருமானுர் அந்த சமாஜத்தினருக்குத், "தாங்கள் விக்கிரக ஆராதனையை மறுப்பது இன்னின்னவகைகளினுல் தகுதியன்று" என்று ஒரு கடிதம் அனுப்பினர். அக்கடிதத்தைக் கண்ட சமாஜத்தினர், அடிகளுடைய கடிதம், உண்மையும், உறுதியுமுடையதா யிருப்பதைக்கண்டு அதை மறுக்க முடியாதவராய் அடிகளின் மீது போலி மறுப்பொன்றை அவர்களுள் ஒருவராகிய **ஸ்ரீதர ஸ்வாமி நாயகரைக்கொண்டு எழுதுவித்தனர்.** இது சம்பந்தமான பிறவற்றைக் கீழ்க்காணும் பகுதியில் காண்க.

48. நடந்தவண்ணம் உரைத்தல்

கல்வி கேள்விகளால் சிறந்த அறிவுடையவர்களுக்கு வந்தனஞ் செய்து வெளிப்படுத்துகை

அக்ஷய வருஷம் தைமீ 5உயில் கூடலூரைச் சார்ந்த திருப்பாதிரிப் புலியூருக் கடுத்த பெண்ணைநதித் தென்கரையில் உண்ணுமலை செட்டிச் சாவடிக்குச் சமீபத்தில், ஓர் நைமித்தியத் திருவிழா வைப்பற்றி அறிவுடையோ ரனேகர் கூடினர். அவ்விடம் **சிதம்பரம் - இராமலிங்க சுவாமிகளு மிருந்தனர்.** அப்போது பிரம்ம சாஜம் **சம்பேடு ஸ்ரீதர ஸ்வாமி நாயகர்** சிலருடன் வந்திருந்தார்.

அதற்குமுன் திருப்பாதிரிப்புலியூரில், ஸ்ரீதர ஸ்வாமி நாயகர் செய்த பிரசங்கத்தினுல் சந்தேகத்தி லழுந்திய சிலர், தமது சந்தேகத்தை நீக்கிக் கொள்வதற் கிதுவேதோர் தருணமென்று கருதி, அக்கூட்டத்தில், **சிதம்பரம் - இராமலிங்க சுவாமிகளை** நோக்கி, "ஐயா! பிரமத்தை நினைப்பது தகுதியென்றும், விக்கிரக ஆராதனை செய்வது தகுதியல்ல வென்றும், இங்கே வந்திருக்கின்ற **ஸ்ரீதர ஸ்வாமி நாயகரவர்கள்** எங்கள் முன்பாகப் பலமுறை பிரசங்கித்தார். அதனுல் எங்களுக்குச் சந்தேக முண்

டாகியிருக்கின்றது; அந்தச் சந்தேகத்தை நிவர்த்தி செய்விக்க வேண்டும்." என்று கேட்டுக் கொண்டார்கள்.

அப்போது, **சிதம்பரர் - இராமலிங்க சுவாமிகள்**, "பிரம்மத்தை யறியத் தொடங்கினோர் அறிதல் வேண்டும்: விக்கிரக ஆராதனை செய்யத் தொடங்கினோர் செய்தல் வேண்டும்; இவ்விருவகையும் அததற் குரிய பக்குவர்களுக்கு அடுத்த வகைகளென் றறிய வேண்டும்" என்று சொல்லினார்.

அப்போது அங்கிருந்தவரிற் சிலர், நாயகரைப் பார்த்து, "இது விஷயத்தில் தங்கள் கோட்பாட்டை வெளிப்படுத்தி, நிறுத்தல் வேண்டும்" என்றார்கள். நாயகர், "லிகித மூலமாய் வெளிப்படுத்துவேன்" என்றார்.

அதுகேட்டு, "ஒரு சபையில் மாறுபட்ட இருவர், தங்கள் தங்கள் கோட்பாடுகளை அந்தச் சபையி லறிஞரறிய எடுத்துரைத்து, அதற்குத் தக்க காட்சி, அனுமானம், உவமானம், சத்தம் முதலிய பிரமாணங்களும் — உடன்படல், மறுத்தல்; — ஒரு சாருடன்பட்டு மற்றொரு சாருடன்படாமை;—முற்றும் உடன்படல் போன்று உடன்படாமை,— முதலிய கோட்பாடுகளுக் கமைந்த பலவகை யுக்திகளும்,—அனுபவத் தோடு தர்க்க வுபதர்க்க,—லக்ஷண உபலக்ஷணங்களுக்குப் பொருந்த விவகரித்து—அந்த விவகாரத்தில் சந்தேக விபரீத மயக்கத்திற்கு இடங் கொடாமல், முடிந்த நிச்சயத்தைப், பின்னர் லிகிதமூலமாய்ப் பிறரறிய வெளிப்படுத்தல் மரபே யல்லாது;—மாறுபட்டோர் இருவரும் வேறு வேறிடங்களிலிருந்து அறிஞர் சப்ரதிபத்திய மின்றித் தங்கள் தங்கள் மனஞ் சென்றவழி அளவை—யெல்லையைக் கடந்தெழுதிக் கொள்வதில் நியாயந் தோன்றாது", — என்றும், "ஒழியாத லிகிதச் சண்டையாக முடியும்" என்றும்,—"அது தர்க்க லக்ஷண மரபல்ல" என்றும்,— சுவாமிகள் சொல்லினார்.

அங்கிருந்தவரிற் சிலர், நாயகரைப் பார்த்து, "ஐயா! தங்கள் கோட்பாட்டை வெளியிட்டுப் பிரமாணத்தால் நிலைபெறச் செய்து, எங்களையும் அவ்வழியில் நடத்துவிப்பதற்கு அடுத்த தருண மிதுவாக விருக்க, இத்தருணத்தி லிப்படிச் சொல்வது தங்கள் கோட்பாட்டிற் கழகல்ல" என்றார்கள்.

உடனே நாயகர் "நித்திய - நிரஞ்சன - நிர்மல-நிராமய - நிராலம்ப - சொருபமும் - அவாங் மனோ கோசரமுமான பிரமத்தை நினைப்பது தக்க தென்பதும், விக்கிரக ஆராதனை செய்வது தகாதென்பதும் எங்கள் பிரமசமாஜ வேதசமாஜ கோட்பாடு" என்று வெளியிட்டார்.

"அவாங் மனோகோசரமான பிரமம்; மனதினலெப்படி நினைக் கப்படும்? ஆகாயம் அடியாலும் படியாலும் அளக்கப்படும் - காற்று

கையாற் பிடிக்கப்படும் - என்பவைபோல், வார்த்தை மாத்திரத்தாலன்றி, அர்த்த லக்ஷயானுபவங்களுக்கு இடம்பெற வில்லையே!" என்று சுவாமிகள் வினவினர்.

"மிதக்கியானமுள்ள நம்முடைய மனத்திற்குப் பரிமித வத்து வைப்போ லடங்காதென்று சொன்னதல்ல" என்று நாயகர் உத்தரித்தனர்.

"மனத்திற்கு அகோசரமென்பது, மனத்திற்கு விஷயம் படாததென்று பொருள்படுமே யல்லது, சிறிது விஷயமாகிப் பெரிது விஷயமாகாதென்று பொருள் படாது" என்றும்,—"அவ்வாறு பொருள் கொள்வது லக்ஷண வுபலக்ஷண விதியல்ல" என்றும்,—"ஒரு காலத்தில் ஒரு பொருள் சிறிது விஷயமானால், மற்றொரு காலத்திற் சிறிது விஷயமாகும்; பிறிதொரு காலத்திற் சிறிது விஷயமாகும். இவ்வாறு முழுவதும் விஷயமாகும்" என்றும்; — "அவாங் மனோ கோசரமென்றதில் மனத்திற்குச் சிறிது விஷயமானபடி வாக்குக்குஞ் சிறிது விஷயமாதல் வேண்டும்" என்றும்,—' இங்ஙனம் மனவாக்குகளுக்குச் சிறிது விஷயமாகுமென்று கொண்டபோது, கண், காது, மூக்கு, மெய், வாய், கை முதலிய மற்ற இந்திரியங்களுக்கும் விஷயமாகுமென்பதும் தானே விளங்குதலால், பிரம லக்ஷணத்தோடு விரோதப்படும்" என்றும்,—"மனம் முதலான அந்தக்கரணங்களுக்கும், கண்முதலான இந்திரியங்களுக்கும், நாம ரூபக்கிரியைகள் விஷயமாகுமல்லது, தத்துவாதீதமாகிய பிரமம் விஷயமாகு மென்பது விபரீதவுணர்ச்சி" என்றும், — "மனோலயங்கிடைத்த பின்னர் பிரமானுபவங் கிடைக்கும்" என்றும் — "மனஞ் சிறிது தோன்றினும் ஆத்மஞானம் விளங்காது" என்றும், — "மனம் : அசத்து, சடம், அநித்தியம், துக்கம், அசுத்தம் உடையது ; — பிரமம் : சத்து, அறிவு, நித்தியம், இன்பம், சுத்தம் உடையது — ஆகலின், மனத்திற்குப் பிரமம் எவ்வகையிலும் விஷய மாகாது" என்றும்,—"இவ்வாறே வேத முதலிய கலைகளிலும், ஆப்த வாக்கியங்களிலும், ஆணையிட்டுள்ளது" என்றும்,—'பிரமம் மனத்திற்கு விஷயப்படாததென்பது அனுபவத்திற்கும் மற்ற ஹேதுக்களுக்கும் யூகங்களுக்கும் பொருந்துகின்ற பக்ஷம்" என்றும்,-- சுவாமிகள் சொல்லினர்.

பின்னர், சிலபொழுது நாயகர் சும்மாவிருந்தனர். அங்கிருந்தவரிற் சிலர், நாயகரைப் பார்த்து, "சும்மாவிருக்கப்படாது, உத்தரிக்க வேண்டும்"என்றார்கள். நாயகர், சற்று நேரஞ் சென்று மீளவும் ' மனத்தினால் பிரமத்தை நினைக்கக் கூடும்" என்று முன் சொல்லியதையே சொல்லினர்.

"தங்களிஷ்டப்படி விதியைக் கடந்த விவகாரமுந் தடைபடுகின்றது, பிரமம், மனத்திற்கு விஷயமாகுமானால் கண்ணுக்கும் விஷயமாகும் ; இவைகளுக்கு விஷயமாகுமானால், மற்ற இந்திரியங்களுக்கும் விஷயமாகும் என்று நான்முன் சொல்லியதைத் தாங்கள் சிறிது உய்த்துணர வேண்டும்" என்று சுவாமிகள் சொல்லினர்.

நாயகர், சற்றுநேரஞ் சென்று 'மனத்திற்கு விஷயமாவதெல்லாங் கண்ணுக்கு விஷயமாகுமோ?' என்றார். அதற்கு சுவாமிகள் "ஆகும்" என்றார்கள்.

நாயகர் "மற்ற இந்திரியங்களுக்கு விஷயமாகாமல் மனத்திற்கே விஷயமாகத் தக்கது ஒன்றுமில்லையோ! ஒன்றுமில்லையோ!" என்று பலமுறை வியந்து வினவினர்.

"மனத்திற்கே விஷயமாகத் தக்கது யாது? அதனைத் தாங்களே வெளிப்படுத்தல் வேண்டும்" என்று சுவாமிகள் கேட்டனர்.

"ஆனந்தம் மனத்திற்கே விஷயமாவது" என்று நாயகர் சொல்லினர்.

"ஒரு ரூப விஷயத்தைக் கண்கள் கண்டு அந்த ரூப விசேஷத்தால் ஆனந்த விருத்தி யடைந்து, பின்னர் அதன் வழியாக மனத்திற்கும் அவ்வானந்தத்தை யடைவிக்கும்" என்றும்,—"கண்கள், முன்னர் ஆனந்தத்தை யடைதற்கு அடையாளம், அக்கண்களி லிருந்து சிந்துகின்ற பாஷ்பங்களே" என்றும்,—"அதை யானந்த பாஷ்பமென்று வழங்குவதே போதுமான பிரமாணம்" என்றும், —"இஃதன்றி, நேத்திரானந்தம், சிரவணானந்தம்—என்று அறிவுடையோர் பிரயோகிப்பதை யூகிக்க வேண்டும்" என்றும்,—இங்ஙனம் கண்முதலிய இந்திரியங்களும், மனம் முதலிய கரணங்களும் ஆன்மாவுக்கு உபகாரக் கருவிக ளாதலால், அவைகள் ஆனந்த மடைந்தன வென்பது உபசரிப்பு" என்றும்,—"ஆனந்த, பிரத்தியேக ஆன்மஞான விஷயமென்பது உண்மை" என்றும்—சுவாமிகள் சொல்லினர்.

பின்னர் சற்றுநேரஞ் சென்று, "ஓரிந்திரியத்திற்கு விஷயமாவது வேறோ ரிந்திரியத்திற்கும் விஷயமாகு மென்றது எப்படி? காதுக்குப் புலப்படுவது மூக்குக்குப் புலப்படாது, கருத்துக்குப் புலப்படுவது கண்ணுக்குப் புலப்படாது" என்று நாயகர் சொல்லினர்.

"**முன்னர்** அவாங் மனோகோசர மென்றதற்குத் தாங்கள் கொண்ட கருத்தின்படி வாக்குக்கும் மனத்திற்கும் பிரமம் சிறிது விஷயமாகுமானால், கண்களுக்குங் கைகளுக்குஞ் சிறிது விஷயமாகுமென்று தாங்களே யூகித்தறியலாம்" என்றும்,—"ஒருபொருள் மனத்தினால் நினைக்கப்படுமானால் காதினாலுங் கேட்கப்படும்; காதினாற் கேட்கப்பட்டது கண்ணினாலுங் காணப்படும்; கைகளாலும் பிடிக்கப்படு மென்பது உபதர்க்க-உபலக்கணம்" என்றும் —'ஸ்தூல சூக்கும காரண பூதங்களால் உருவாகித் தோன்றுகின்ற பொருளினிடத்து, மன முதலான கரணங்களுக்கும், கண் முதலான இந்திரியங்களுக்கும் விஷயங்களாகத் தக்க பண்புகள் உண்டாயிருக்குமென்று அறிந்த பக்ஷத்தில், ஒரு பொருள் ஒரு பண்பினால் ஓரிந்திரியத்திற்கு விஷயமாகுமானால் அந்தப் பொருள் மற்றொரு பண்பினால் மற்றோ ரிந்திரியத்திற்கும் விஷயமாகு மென்று சாதாரண ஜனங்களாலும் அறியப்படும்" என்றும்,—"அக்ஷயோக ஞாயத்தாலும், இந்திரியங்களின் சொரூப ரூப சுபாவ வியத்தி விசேஷ சாமானிய முதலியவைகளையும், மன முதலான கரணங்களின் சொரூப ரூப சுபாவ வியாபக வியத்தி விசேஷ சாமானிய முதலானவைகளையும் வெளிப்படுத்துகின்ற தத்துவ சாத்திரங்

களாலும், பிரகிருதி சாத்திரங்களாலும், உய்த்துணர்ந்து தெளியப்படும்' என்றும்,—"கண்களும் மனமும்,—அதிகரணே பாதமான சம்பந்த முடையது" என்றும்,—"மத்திய, பூத, தூல, சூக்கும காரியம்" என்றும், "இதனால் மனத்திற்கு விஷயமாவது, கண்களுக்கும் விஷயமாகும்" என்றும்,—"கண்களுக்கு விஷயமாவது, மனத்திற்கும் விஷயமாகும்"—என்றும் சுவாமிகள் சொல்லினர்.

அந்தச் சமயத்தி லிவைகளைக் கேட்டுச் சூழநின்ற திருவயிந்திரபுரம் வைஷ்ணவப் **பிராமண** பண்டிதர்களும், ஸ்மார்த்த பண்டிதர்களும் அந்தச் சபையினுட் புகுந்திருந்து சுவாமியை நோக்கி, "மனத்திற்குப்புலப்படுவது கண்களுக்கு எப்படிப் புலப்படும்?" என்று வினவினர்.

"**ஒருபொருளில்**, ஸ்தூலப் பிரகிருதி-சூக்குமப் பிரகிருதி-காரணப் பிரகிருதி-மகா காரணப் பிரகிருதி-மூலப் பிரகிருதி-என ஐவகைப் பிரகிருதி அங்கங்க ளுண்டு" என்றும்,—"அவைகளில் காரணப் பிரகிருதி மகா காரணப் பிரகிருதி யங்கங்கள் மனத்திற்கு விஷயமாகும்" என்றும்;—"ஸ்தூல சூக்குமப் பிரகிருதி அங்கங்கள் கண்களுக்கு விஷயமாகும்" என்றும்;—"இவைகளைச் சாதாரண லக்ஷணம்" என்றும், "அசாதாரண லக்ஷணத்தில், கண்ணறிவு பலமுறை சாதன லக்ஷியத்தால் நுட்பவறிவாகி மனத்திற்கு விஷயமாகின்ற காரண மகாகாரணப் பிரகிருதி யங்கங்களையும் அறியும்" என்றும்,—"இவ்வா றறிவது, அசாத்தியமல்ல, சாத்தியமே" என்றும்,—"இதனை **அக்கயோகசாதனம்** முதலிய வழிகளாலும்,—தத்துவ சாத்திரங்களாலும்—அநுமான முதலிய பிரமாணங்களாலும்,—அறிந்து கொள்ளலாம்"—என்றும்—"அன்றி, மனத்திற்குப் புலப்படுவது பிரபஞ்சம் அது கண்களுக்கும் புலப்படும்" என்றும் சுவாமிகள் சொல்லினர்.

"**மனத்திற்குப்** பிரமம் புலப்படாதோ!" என்று பண்டிதர்கள் வினவினார்கள்.

"**பிரமம்** மாயாதீதமாதலால் மாயாகாரியமாகிய மனத்திற்குப் புலப்படாது" என்று சுவாமிகள் சொல்லினர்.

ஆனல், "பிரமத்தை யெப்படி யறியலாம்?" என்று பண்டிதர்கள் வினவினார்கள்.

"**ஆன்ம ஞானத்தால் அறியலாம்**" என்று சுவாமிகள் சொல்லினர். பின்னர் **சம்மதித்தவர்களாக**, பண்டிதர்கள் சும்மா விருந்தார்கள்.

அதன்மேல் அங்கிருந்தவர்களிற் சிலர் நாயகரைப்பார்த்து, "சும்மா விருக்கப்படாது. தருணம் நேரிட்டபோதே உத்தரிக்க வேண்டும்" என்றார்கள். நாயகர், ஆரம்பத்தில் சொன்னது போலவே 'லிகித மூலமாய் உத்தரிக்கின்றேன்" என்று சொல்லினர். அதுகேட்டு அந்தச் சபையிலிருந்தவர்களும், அதன் புறத்து நின்றவர்களுஞ் சிரித்தனர். அதுபொறுமல், நாயகர் "இன்னும் எட்டுத்தினத்திற்குள் இவ்விடத்தில் என்னைச் சிரித்தவர்களையெல்லாம் நான் சிரிப்பிக்கச் செய்கின்றேன்" என்று சபதங் கூறினர்.

அதுகேட்டு அந்தச்சபையில் உணர்வுந் தயவுமுடைய வொருவர், "இதென்ன கெர்வித வார்த்தை!" என்றனர்.

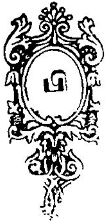
அது பொறாமல், நாயகர் அளவிறந்த கோபாவேசத்தோடுங் கண்கள் சிவப்பத் தேகம் பதைப்ப, வாயாற் சில பழிபடு வார்த்தைகளைச் சொல்லிக் கொண்டே திடீரென் றெழுந்து, இடி முழங்கினாற்போல் ஆரவாரித்தனர். இவருக்குச் சகாயமாய், பின்வந்தவர்களும், நெருப்பில் நெய்விட்டதுபோற் கோபமூண்டு கோஷித்தனர்.

அத்தருணத்தில் சுவாமிகள், நாயகருக்கும் மற்றவர்களுக்குங் கோபந் தணியத்தக்க நல்ல வார்த்தைகளைச் சொல்லி, எழுந்தவரை மீளவும் உட்காரவைத்து, "ஐயா நாயகரவர்களே! கெர்வித வார்த்தை யென்ற சத்தத்தின் லக்ஷியத்தை நாம் உள்ளபடி யறிந்தால், இவ்வளவு தீவிரம் நேரிடுமென்று எனக்குத் தோன்றவில்லை. ஆயினும் போனது போக, இனியாவது இச்சபையாரறிய பிரமம் மனத்திற்கு விஷயமாகா தென்று நான் தெரிவித்தபடி, தாங்களுஞ் சம்மதிக்கின்றபக்ஷத்தில், சம்மதமென்று சொல்லிச் சும்மா விருக்கவேண்டும்; அவ்விதம் சம்மதி யாத பக்ஷத்தில் பிரமாணத்தாலும், யுக்தியாலும், அனுபவத்தாலுந் தங்கள் கோட்பாட்டை நிறுத்துவீர்களாக!" என்று சொல்லினர்.

நாயகர் "இப்போது என்னை விட்டுவிட்டால், பின்பு லிகித மூல மாக வாதிக்கின்றேன்" என்று சொன்னார்.

"எதிர்நின்று வாதிப்பதற்குக் கூடாமையால், லிகித மூலமாய் வாதிப்பீர்களென்பதில் நம்பிக்கை யில்லையென்றும், லிகித மூலமாய் வாதிப்பது தர்க்க லக்ஷண மரபல்லவென்றும் முன்னரே குறித்திருக் கின்றேன்" என்றுஞ் சொல்லி முடித்துப் பின்னர், அந்தச் சபையிலுள் ளோரை நோக்கி, "பிரம்மானுபவமானது, விக்கிரக ஆராதனை செய்தா லல்லது வாராது" என்றும், "விக்கிரகம் என்பது விசேட இடம் என்று பொருள்படும்' என்றும், "ஆன்மா இருப்பதற்குக் கிரகம் மனிதர் முதலிய ஜீவதேகங்கள்" என்றும், "பிரமப் பிரகாசமிருந்துவெளிப் படுவதற்கு விக்கிரகம் தேவ தேகங்கள்" என்றும், "அத் தேவ தேகங்களாகிய விக்கிரகங்களில் விதிப்படி பக்தியோடு உபாசிக்கில் பிரமப் பிரகாசம் எளிதில் வெளிப்பட்டு அனுக்கிரகிக்கும்" என்றும், "அவ்வாறு விசேட இடமென்று சொல்லப்படுகின்ற விக்கிரகங்களில், பிரமப் பிர காசம் வெளிப்பட்டு அனுக்கிரகித்ததற்கு அடையாளம், சில காலத் திற்குமுன் விக்கிரகாராதனை செய்த பக்தர்கள், குஷ்டம், குன்மம் முதலான தீரா‌த வியாதிகளைத் தீர்த்தும், இறந்தவர்களை எழுப்பியும், இன்னும் செயற்கரிய அநேக மகத்துவங்களை நடத்தியும் இருந்ததே போதுமானது" என்றும், "இப்போதும் விக்கிரகாராதனை செய்கின்ற பக்தர்கள் சில மகத்துவங்களைச் செய்து வருகின்றார்கள்" என்றும், "பிரம சமாஜத்தார்-வேத சமாஜத்தார் அந்த அடையாளங்களை யுடைய வர்களாகத் தோன்றவில்லை' யென்றும், "நாயெல்லாம், நமது பக்குவத் திற்குத் தக்கபடி விக்கிரகாராதனை செய்து, அதனால் அருளைப்பெற்று, அதனால் அறிவுவிளங்கி, அதனால் பிரம சுகத்தை யனுபவிக்கலாம்" என்றும்,—சுவாமிகள் சொல்லிக் கொண்டே எழுந்தனர். இவ்வண்ண மாக அவ்விவாதம் வெற்றியோடு முடிவுற்றது.

49. புலவர்களின் விவாதம்

பின்னொருகால், இரண்டு புலவர்கள் தங்களுக்குள்ள விவாதத்தைத் தீர்த்துக்கொள்ள அடிகளிடத்து வந்தனர். அவர்களை அடிகள் அமரச்செய்து 'என்ன காரணம்?" என்று வினவினர். அதற்கவ் வித்வான்கள் "அருளானந்தப் பொதுவாழ்வுடைய ஐய! உலக நிகழ்ச்சிகளனைத்தும் (நல்லவையும் கெட்டவையும்) ஆண்டவனாலேயே நடக்கின்றன '**அவனன்றி ஓரணுவும் அசையாது**'—என்பது எங்களுள் ஒருவருடைய வாதம்;

இந்தச் சீவனால் வரும்அறு பகையெலாம் இவன் செயல் என்னாமல்
அந்தத் தேவனால் வருமென்ற மூடர்கள் அதோகதி அடைவார்கள்
இந்தச் சீவனால் வரும்அறு பகையெலாம் இவன் செயல் அல்லாமல்
அந்தத் தேவனால் அன்று எனும் விவேகிகள் அமலவீடு அடைவாரே.

(கைவல்யம் — சங் - 59 - ம் பாடல்)

என்பது மற்றொருவருடைய வாதம். ஆகவே, இவ்விரண்டு கொள்கைகளுள் எக்கொள்கை சிறந்தது? என்பதைத் தேவரீர் திருவாய்மலர்ந்தருளல் வேண்டும். அதற்காகவே இங்கு வந்தோம்" என்று கூறினர். அதற்கு சுவாமிகள் "ஒரு நிர்வாண சந்நியாசி நடுத்தெருவில் போய்க்கொண்டிருக்கும் பொழுது அவரைக்கண்ட ஒருவன் 'மிகநல்லவர்'; என்று எண்ணியவனாய் அவருக்கு ஒரு கனிந்த வாழைப்பழங் கொடுத்தான்: மற்றொருவன் 'பெண்கள் நடந்து செல்கின்ற வழியில் நிர்வாணத்தோடு செல்கின்ற இவன் மிகப்பொல்லாதவன்,' என்று கல்லால் அடித்தான், இவ்விருவருடைய செய்கைகளையும் ஓரிடத்திருந்து பார்த்த மூன்றாவது மனிதனொருவன், உடனே அங்குவந்து சந்நியாசியையும், அவருக்கு வாழைப்பழங் கொடுத்தவனையும், கல்லாலடித்தவனையும் ஒருங்கே அழைத்துச்சென்று நியாயாதிபதியிடம் விடுத்து "இச்சந்நியாசியை இத்துஷ்டன் இந்த மனிதர் கொடுத்த பழத்தை வாங்கும் பொழுது கல்லாலடித்தான்" என்று அடித்தவனைக்காட்டி அந்தவனைச் சாக்ஷியாகக் கூறினன். அப்பொழுது அந்நீதிபதி சந்நியாசியாரை நோக்கி "யார் உம்மை அடித்தது?"என்று கேட்டார். சந்நியாசியார் வாழைப்பழங் கொடுத்தவனைக்காட்டி. "அடித்தவன் இவன்" என்றார், கொண்டுவந்துவிட்டவர், "பழங்கொடுத்தவர், இவர்-கல்லாலடித்தவன் இவன்" என்று அவ்விருவரையும் நீதிபதியிடம் காட்டிக்கூறி யிருக்கும்பொழுது சந்நியாசியார் இவ்வாறு பழங்கொடுத்தவனும் கல்லாலடித்தவனும் ஒருவனே' என்று கூறுகின்றாரே', என்று தெளியாதவராய், மீளவுஞ் சந்நியாசியாரை நோக்கிப் "பழங்கொடுத்தவர் யார்?"என்று வினவினர். கல்லாலடித்தவனைக் காட்டி "பழங்கொடுத்தவன் இவன்" என்றே அப்பொழுதுஞ் சந்நியாசியார் கூறினர். அப்பொழுதும் தெளிவுறாத நீதிபதி பின்னுஞ் சந்நியாசியாரை நோக்கிக், "கல்லாலடித்தவன் யார்?" என்று வினவ, அதற்கவர் அழைத்துக்கொண்டு வந்தவனைக் காட்டி, "கல்லாலடித்தவன் இவன்" என்று பதிலளித்தார். நீதிபதி, உடனே உண்மைதெளிந்து

கல்லாலடித்தவனைச் சிறைப்படுத்திவிட்டுச் சந்நியாசியாரையும், பழங் கொடுத்தவரையும், அழைத்து வந்தவரையும் அனுப்பிவைத்தார். கதை இவ்வளவே.

இக்கதையில் உள்ள சந்நியாசியை ஒத்தவர்கட்கு **'எல்லாம் ஆண்டவன் செயல்களே: அவனன்றி ஓரணுவும் அசையாது'** என்னுங் கொள்கை ஏற்றது. ஏனெனில் அடித்தவன் — அடியாதவன் ஆகிய இருவரையும் வேறு பிரிக்கவில்லை: வேற்றுமை செய்யவில்லை. அதுபோல 'இது என்னுடைய செயல்' 'இது கடவுளுடைய செயல்' என்று பிரித்துக் காணாமல் எல்லாம் இறைவன் செயலே என்று, எல்லாவற்றையும்,

> அன்றே யென்றன் ஆவியும் உடலும் உடைமை யெல்லாமுங்
> குன்றே யனையாய் எனையாட் கொண்டபோதே கொண் டிலையோ
> இன்றோ ரிடையூ றெனக் குண்டோ எண்டோண்முக்க ணெம்மானே
> நன்றே செய்வாய் பிழை செய்வாய் நானோ இதற்கு நாயகமே.

என்று கூறியாங்கு ஒப்படைத்து உயிர் தாங்குபவர்கள் அவர்களாதலால் அவர்கள் செய்வினையும் ஆண்டவனுடைய வினையேயாகும்.

சந்நியாசியும் மற்றிருவரையும் நீதிபதியிடத்து அழைத்துச் சென்றவரை ஒத்தவருக்குக் கடவுள் செயல்கள் சில, ஜீவர்கள் செயல்கள் சில என்னும் கொள்கை ஏற்புடையது. ஏனெனில் அவர்கள் **"வேற்றுமை மயக்கில் விழுந்து கிடப்பவர்கள்,"** என்று அவர்களைத் தேற்றி அனுப்பி வைத்தனர்.

50 சித்தரின் வருகை

மற்றொரு நாள் இரவு கூடலூர் அப்பாசாமி செட்டியார் வீட்டினுள்ளிருக்கும் அறையொன்றில் ஐயா அவர்கள் தனித்திருக்கிற காலத்தில், திடீரென யாரோ ஒரு மனிதர் தங்கு தடையின்றி அவ்வீட்டினுள் பிரவேசித்தார் அதனைக் கண்ட அவ்வீட்டுத் திண்ணையிலிருந்த சிலர் அப்புது மனிதரைப் பின்தொடர்ந்தனர். ஆனால் அவர்கள் உள்ளே சென்றதும் முன்னால் சென்ற அம்மனிதர் மாயமாய் மறைந்துவிட்டனர். ஆதலால் இவர்கள் 'அம்மனிதர் எங்கேயாவது ஒளித்துக் கொண்டாரோ!' என்னும் ஐயமுடையவர்களாய் அவ்வீட்டிலுள்ள ஒவ்வொரு அறைகளையும் பரிசோதிக்கத் தொடங்கி, ஐயா அவர்கள் இருக்கும் அறை நீங்கலாக மற்றைய அறைகளையும் இடங்களையும் பரிசோதித்தும் அம்மனிதர் புலப்படாது போகவே கடைசியாக ஐயா அவர்களிருக்கும் அறைக்குச் சென்று அவர்களிடத்து இந்நிகழ்ச்சி முழுவதையும் எடுத்துக்கூற, பெருமானார் புன்னகையோடு அவர்களை நோக்கி "வந்தவர் மனிதரல்ல அவர் ஒரு சித்தர்: அவர் நம்மைக் காணவே இங்கு வந்தார். இந்நேரம் அவர் காசியிலிருப்பார், அவர் கொடுத்துப் போனதே இந்த லட்டு" என்று அவர்களுடைய

சந்தேகத்தை விளக்கியருளினர். அவ்வருள் மொழிகளைக் கேட்ட அன்பர்கள் பெரிதும் மகிழ்ச்சி அடைந்தனர்.

51. தாசில்தாரின் தருக்கு

மஞ்சகுப்பம் என்னும் ஊருக்கு தாசில்தாராக இருந்த வேங்கடசுப்பு ஐயர் என்பவர், இரக்கமின்றித் தாம் ஊர்திகளில் ஏறிக் கொண்டு செல்கின்ற இடங்களுக்கெல்லாம் ஊது கொம்பு வைத்து ஊதிக்கொண்டே வருவதற்கென ஒரு சக்கிலியை நியமித்துப் பலநாட்களாக அம்மாதிரியே நடத்திவந்தார். இதனை யறிந்த நம் ஐயா அவர்கள், அவ்வேங்கடசுப்பு ஐயர் பிரசங்கத்திற்கு வந்தபொழுது அவரை யழைத்து "நீர் வண்டியிலேறிச் செல்லும்பொழுது நும்போன்ற ஒரு மனிதன் பல மைல்கள்தூரம் நடந்து ஓடி வருவதென்றால் இதைவிட வேறு ஜீவகாருண்யமற்ற செயல் என்ன விருக்கிறது! அல்லாமலும் இந்த வாழ்வு எத்தனை நாளைக்கு நிலைத்திருக்கப் போகிறது. ஆதலால் இனி அவ்வழக்கத்தை அறவே விட்டு விடுங்கள். இல்லையானாலும், தாங்கள் செல்லவேண்டிய ஊருக்கு முன்னமேயே அவனை அனுப்பி வைத்து, அந்த ஊருக்கு அருகே நீங்கள் போனதும் அவன் ஊதுவதை வைத்துக் கொள்ளுங்கள்" என்று அறிவுறுத்தினர்.

52. உண்ணாக்கும்—கண்ணோயும்

ஒருகால் உண்ணாக்கு வளர்ந்து அதனால் பெருந்துன்புற்ற சேலம் வாசியாகிய ஒரு ஜவுளி வியாபாரி பெருமானை அடுக்க, பெருமானர் அத்துன்பத்தைத் திருநீறு கொடுத்தே தீர்த்தருளினார்கள். அப்படியே, கண்ணோயினால் முகம்வீங்கித் துன்புற்ற ஒருமனிதன், ஐயா அவர்கள் விவகாரஞ் செய்து கொண்டிருக்கும் வேளையில் அவ்வழியேபோக, அச்சமயம் பெருமானர் அம்மனிதனைப் பார்த்து சும்மா இருக்கச் சகிக்காமல் உடனே அவனை அழைத்துப், பக்கலிலிருந்த ஒரு வாழைப் பழத்தைக் கொடுத்து "இதை வைத்துக்கட்டு; உன் நோய் தீர்ந்து விடும்" என்றுகூற, அவனும் அவ்வாறே அப்பழத்தினைக்கட்டி குண மடைந்தான்.

53. வடலூர்

சத்திய தருமச்சாலை

இங்ஙனமாக எம்போல்வார் மயக்கொழித்து இன்னருள் சுரந்து வரும் ஏந்தலார்க்கு எல்லா உயிர்களும் பசியற்று இன்புற்று வாழவும், ஜீவகாருண்யமே கடவுள் வழிபாடு என்பதையும் — ஜீவகாருண்யமே மோக்ஷ வீட்டின் திறவுகோல் என்பதையும், மக்கள் உணர்ந்து பேரின்பசித்திப் பெருவாழ்வடையும் பொருட்டும், ஓர் தருமச்சாலை இயற்றல்

வேண்டுமென்னும் எண்ணமுண்டாக, அதனைத்தம் அருமை மாணவர்களிடத்தும் அன்பர்களிடத்தும் அறிவித்தார்கள். அவர்களும் "அப்படியே செய்யக் காத்திருக்கின்றோம்." என்று கூறிப் பல இடங்களைக் குறிப்பிட்டு 'அங்கே ஏற்படுத்தலாம்—இங்கே ஏற்படுத்தலாம்'—என ஒவ்வொருவரும் ஒவ்வோரிடத்தைக் குறிப்பிட்டார்கள். வள்ளலார், ஒரு நாள் காலை, திடீரென தமது மெய்யன்பர்களுடன், புறப்பட்டு திருச்சிற்றம்பலம், திருக்கூடலையாற்றூர், திருமுதுகுன்றம், திருவதிகை, திருவிரும்பைமாகாளம், திருப்பாதிரிப்புலியூர், தியாகவல்லி ஆகிய இச்சிவதலங்களுக்கு நடுவேயும், தென்பெண்ணை, திருக்கெடிலம், வெள்ளாறு, மணிமுத்தாநதி ஆகிய நதிகள் நாற்புறமுஞ் சூழப்பெற்றதாயும், வடற்பெரு வெளியாய்ப் போவார் வருவார்க்குப் பசிதீர்க்கப் போதியதாயும், எவ்வகை விவகாரங்களுமில்லாது தனித்திருந்து இன்புறுதற்கு ஏற்றதாயும், உள்ள **வடலூர்** என்னும் தெய்வத் திருப்பதியில் ஒரு பரந்த இடத்திலே — தற்போது தருமச்சாலையுள்ள இடத்தில் — வந்து நின்று, '**இதுவே தகுதியான ஞானபூமி**' என்று தீர்மானித்தார்கள்.

அத் தீர்மானத்தைச் சிரமேற்கொண்ட அன்பர்கள், அவ்வாறு செய்ய முயற்சிக்க அதன் பயனாக அவ்வூரிலுள்ளவர்களே, ஐயா அவர்களது தருமச்சாலைக்கு **எண்பதுகாணி நிலத்தைப்** பட்டா செய்து கொடுத்தனர்.

தருமச்சாலைத் திருப்பணி நடந்துவரும் நாட்களில் ஒருநாள், ஐயா அவர்கள், பின்னலூர் சாலையில் போய்க்கொண்டிருக்கும் பொழுது, அம்பாள்புரம் வேம்பையர் என்னும் பாகவதர் யாரோவென அறியாதவராய், தூரத்திலிருந்துகொண்டே "போகிறது யார்" என்று கேட்க, அதற்கு நம் ஐயா அவர்கள் "**நான்தான் நீல வியாபாரி**" என்று கூறினார். நீலம் என்றால்—மாயை [அஞ்ஞானம்] என்றும், வியாபாரி யென்றால் வாங்க வருபவர் என்றும் பொருள் கொண்டால், அடிகளுடைய நிலைக்கு அது ஒருவாறு பொருந்தக் காணலாம். எனினும் ஐயா அவர்கள் எப்பொருள்பட அதனைக் கூறினரோ? அறியேம்.

54. வேட்டவலம் — ஜமீன்தார்

வேட்டவலம் என்னும் ஊருக்கு ஜமீன்தாராகிய அப்பாசாமி பண்டாரியாருக்கு மனைவிமார் இருவர். அவருள் ஒருவரை **பிரம ராக்ஷஸம்** என்கிற பேய் பிடித்துக்கொண்டது; மற்றொருவரை **மகோதர நோய்** அடுத்துவிட்டது. பிரம ராக்ஷஸம் என்னும் பேயும் நீங்காத பேய்; மகோதரம் என்னும் நோயும் தீராதநோய். தனது செல்வமெல்லாம் செலவழிந்தாலும் செலவழியட்டும், தம்முடைய இரு மனைவியரும் குணப்பட்டால் போதுமென ஜமீன்தார் ஏராளமான பொருட்செலவு செய்து பூசாரிகளையும், மந்திரவாதிகளையும், வைத்திய நிபுணர்களையும் கொண்டு பரிகாரஞ்செய்து பார்த்தார். அவர்கள் பேச்சைக் கேட்டு, ஊர்களிலுள்ள கிராமதேவதைகள் எனச் சொல்லுகின்ற சிறு தெய்வங்களனைத்திற்கும் அளவில்லாத ஆடு கோழிகளைப் பலி கொடுத்

தார். ஐயோ! பாவம். ஜமீன்தாருடைய மனைவியர் இவ்வாறாக வேண்டுமென்று அந்த ஆடு கோழிகள் மனத்தினாலும் எண்ணி யிருக்குமா? அதற்குப் பதிலாக அவருக்குப் பாவ மூட்டையே சேர்ந்தது. எனவே அவர் எண்ணம் எவ்வகையிலும் ஈடேறவில்லை. அப்படி யிருக்கும் பொழுது, அவ்வூரிலுள்ள ஆடு கோழிகள் அழிந்ததுபோக அழியாதிருப் பவை செய்த அருந்தவத்தாலோ,—**மருள்நெறி யொழிந்து அருள் நெறி ஓங்கும் அருமைக்காலம் அணுகியதாலோ** — ஐயா அவர்களின் பெருமை விளங்க ஆண்டவர் திருவுள்ளத்தெண்ணியதாலோ,— அல்லது ஜமீன்தார் அடுத்தடுத்தெடுத்த அநேக முற்பிறப்புகளில் செய்த அருந்தவத்தின் பயனாலோ, — நம் ஐயா அவர்களிடத்து அப்பெருந் துயரத்தை அகற்றிக் கொள்ளலாம் என்னும் அருமை எண்ணம் அந்த ஜமீன்தாரின் உள்ளத்தில் உண்டாயது. ஆகவே, அவர் தம் ஏவலாளர் சிலருடன் ஐயா அவர்களிடத்துவந்து அடிபணிந்து, "எம்மை யாட் கொள்ளவந்த அருளுருவே! தேவரீர் பெரிதுந் தயைசெய்து எம் இல்லத்திற்கு வந்து எம்மை ஆட்கொள்ளல் வேண்டும்" என வேண்டினர்.

ஐயா அவர்களும் ஆண்டவனின் திருவருள் தூண்டுதலால் அதற்கிசைந்தவராகி ஜமீன்தார் முன்னதாகச் செல்லவும், அவர் தம் ஏவலாளருடன் அவருடைய அரண்மனைக்குச் சென்றார்கள். பெருமானார் வருகைக்காக ஜமீன்தார், நகரை அலங்கரித்து, அரண்மனையைச் சிங்காரித்து, பெருமான் வந்து அமர்வதற்கென இரண்டு நாற்காலிகளை அமைத்து வரவை எதிர்நோக்கிக் கொண்டிருந்தார். இரண்டு நாற்காலிகளை அமைத்ததன் காரணம், யாதெனில்:—அவ்விரண்டில் ஒன்றைத் தாம் மனதிலே எண்ணிக்கொண்டு தாம் எண்ணி யிருக்கிற அந்நாற்காலியிலேயே சுவாமிகள் அமர்வாராயின் அவரே நம்மை ஆட்கொள்ளவந்த பெரியார் என்பதைத் தீர்மானிக்கக்கூடும்: என அந்த ஜமீன்தார் மனத்தில் எண்ணியதேயாம். இஃதிவ்வாறிருக்க,

பெருமான், ஜமீன்தாரின் ஆட்கள் அழைத்துவர அப் பதியை யடைந்து, அவர் மாளிகைக்குள் நுழைய ஆரம்பித்த அப்பொழுதே பிரம ராக்ஷஸம் பிடித்திருந்த ஜமீன்தாரின் முதல் மனைவியார் வீட்டினுள்ளிருந்து வெளிவாயிலை யடைந்து ஐயாவை வணங்கி, "ஐயா அவர்களே! நான் போய் வருகிறேன்; விடைகொடுத் தருளல் வேண்டும்" என்று திருநீறு வாங்கித் தரித்துக்கொண்டனர். அப்பொழுதே அவரைப் பற்றியிருந்த பிரம ராக்ஷஸம் அவரை விட்டுப் பிரிந்துபோயது.

அதன்பின், ஐயா அவர்கள் உள்நுழைந்து ஜமீன்தார் மனத்தில் **எண்ணங்கொண்டிருந்த நாற்காலியிலேயே** அமர்ந்தருளினார்கள். இவ்விரு நிகழ்ச்சிகளையுங் கண்ட ஜமீன்தார் ஆனந்தக்கடலில் மூழ்கினர். உடனே வள்ளலாரின் திருவடிகளில் விழுந்து வணங்கினர்; எழுந்தார். இன்னது சொல்வதென்றே அவருக்குத் தெரியவில்லை. கண்களினின்றும் ஆனந்தக் கண்ணீர்பெருக "அடியேனது குறை தவிர்த்தாண்டு கொண்ட ஆண்டவரே! அடியனேன் தங்கட்கு என்ன கைம்மாறியற்றப் போகின்றேன்? என்னுடைய செல்வ முழுவதும் எடுத்துக் கொடுத்தாலும், எம் பெருமானே! தாங்கள் எளியேற்குச் செய்த பேருதவிக்கு அது இணையா

காதே. ஆதலால் **நானும் எனது வழிவழி வருபவர்களும் தேவரீருக்கே அடிமை பூணுகின்றேம்.** அதுவே நாங்கள் செய்யுங் கைம்மாறாகும். இது நிற்க, எனது இளைய மனையாளும் மகோதர நோயினல் பல வருடங்களாக வருந்துகிறுள். அவளையும் தேவரீர் ஆட்கொண்டு அவளுடைய அத்தீராப் பிணியையும் தீர்த்தருள வேண்டும்", என மேலுங் குறையிரந்து கொண்டார். இரக்கம்கொண்ட ஐயா அவர்கள், ஜமீன்தாருடைய இளைய மனைவியாரின் மகோதர நோயையும், மூன்றுவேளை திருநீறு கொடுத்துத் தீர்த்தருளினர்கள்.

55. பலி நிறுத்தம்

பின்னர், அவ்வூரிலுள்ள பாம்பு தேள் முதலிய விஷ ஜந்துக்களைப் பிடித்து ஊருக்குப் புறத்தேயுள்ள காடுகளில் கொண்டுபோய் விடும்படி பிடாரனை நியமித்து அவனுக்கு ஊதியங்கொடுக்கச் செய்தனர். அவ்வாறே அவனும் அனேகமாக அவ்விஷ ஜந்துக்களை ஊருக்கு அப்புறப் படுத்தினன். அப்படியே அவ்வூரில் அதுவரை நடந்த **பலியிடும் வழக்கத்தை அறவே மாற்றி** எல்லோரும் பாற்பொங்கலிட்டுப் பரவிப் புகழும் புண்ணியமும் அடையச் செய்தனர்.

நலிதரு சிறிய தெய்வமென் றையோ நாட்டிலே பலபெயர் நாட்டிப்
பலிதர ஆடு பன்றிகுக் குடங்கள் பலிக்கடா முதலிய வுயிரைப்
பொலிவுறக் கொண்டே போகவுங் கண்டே புந்திநொந் துளநடுக் குற்றேன்
கலியுறு சிறிய தெய்வவெங் கோயில் கண்டகா லத்திலும் பயந்தேன்.

துண்ணெனக் கொடியோர் பிறவுயிர் கொல்லத்
　　தொடங்கிய போதெல்லாம் பயந்தேன்
கண்ணிற ஐயோ பிறவுயிர் பதைக்கக்
　　கண்டகா லத்திலும் பதைத்தேன்
மண்ணினில் வலையுந் தூண்டிலுங் கண்ணி
　　வகைகளுங் கண்டபோ தெல்லாம்
எண்ணியென் னுள்ளம நடுங்கிய நடுக்கம்
　　எந்தைநின் திருவரு ளறியும்.

பிறகு, ஆங்கிருந்தும் புறப்பட்டுத் தமது அன்பர்களாய கூடலூர் தேவநாயகம் பிள்ளை, தொழூர்: வேலாயுத முதலியார் முதலானேருடன் ஐயா அவர்கள் **விருத்தாஜலத்மத** யடைந்து ஆங்கு திருக்கோயில் கொண்டெழுந்தருளி யிருக்கும் பரசிவத்தின் மிது பல பாடல்களைப் பாடி மகிழ்ந்து உறைவாராயினர்.

56. கல்பட்டு ஐயா

பின்னர், நம் ஐயா அவ்வூரில் உள்ள **கல்பட்டு ஐயா** (கல்பட்டு இராமலிங்க சுவாமிகள்) என்னும் உத்தம யோகியாருடைய விருப்பின்படி அவருக்குச் **சட்சுதீக்ஷை** செய்து அவரையும் அழைத்துக் கொண்டு **வடலூர்** வந்து சேர்ந்தார்கள். அக்கல்பட்டு ஐயாவுக்கு வடலூரிலேயே ஓர் ஆசிரமமும் அமைத்துக் கொடுத்தார்கள். அவரும்

ஐயா அவர்கள் சத்திய தருமச் சாலையில் பிரசங்கம் செய்யும் வேளைகளில் வந்து செவிமடுத்துச் செல்லுவார்.

57. சத்திய தருமசாலைத் திறப்புவிழா

இஃதிவ்வாறாக, இதற்குள் **சத்திய தருமசாலை கட்டி முடிவு பெறப் பிரபவ ஆண்டு, வைகாசித்திங்கள், 11-ஆம் நாள் வியாழக்கிழமை** யன்று அச்சாலையினுள் பிரவேசமாகி அப்பொழுதே சன்மார்க்க விளக்கத்தின் முதற்பிரிவாகிய **ஜீவகாருண்ய ஒழுக்கத்தின் முதற் பாகத்தை** வரைந்து முடித்தனர். முடித்து அப்பகுதிக்குச் **சிதம்பரம் வேங்கடசுப்பு தீக்ஷிதர்** அவர்களைக்கொண்டு **வழிபாடு** முதலியன செய்வித்து அதனை வாசிக்கச்செய்தார். செய்ததோடு **சமரச வேத பாடசாலை** ஒன்றையும் அதன்கண் ஸ்தாபித்தனர். ஸ்தாபித்த நாள்முதல் மூன்று நாட்கள்வரை ஒவ்வொரு நாளிலும் **பதினாயிரம்** பேருக்கு மேற்பட்டவர்கட்கு அன்னமளிக்கப்பட்டது. அத்துடன் நிற்காமல், எப்பொழுதும் அச்சத்திய தருமச்சாலையை நோக்கிப் பசியோடு வருவோருக்கு எவ்விதக் குறைவுமில்லாது அன்னதானம் ஐயா அவர்களுடைய கட்டளைப்படி நடந்தேறிவந்தது. "**எப்போதும் அடுப்பு புகைந்துகொண்டே இருக்கவேண்டும்**" என்ற ஐயா அவர்கள் வாக்கின் படி இன்றைக்கும் அவ்வாறே நடந்துவருவது எல்லோரும் அறிந்ததே.

சத்திய தருமச்சாலைத் திறப்புவிழா தினத்தன்று வள்ளற் பெருமானால் வெளியிடப்பட்ட பத்திரிகை வருமாறு:—

58. ஜீவகாருண்ய ஒழுக்க விளம்பரம்

அருட்பெருஞ்ஜோதி

கல்வி கேள்விகளால் பகுத்தறியத்தக்க அறிவையுடைய உயர் பிறப்பாகிய மனிதப்பிறப்பைப் பெற்றுக் கொண்டவர்கள் அனைவர்க்கும் வந்தனஞ்செய்து அறிவிக்கை.

உலகத்தில் மனிதப்பிறப்பைப் பெற்றுக் கொண்டவர்கள் இந்தப் பிறப்பினால் அடையத்தக்க பிரயோஜனத்தைக் காலமுள்ளபோதே அறிந்து அடையவேண்டும்.

அந்தப் பிரயோஜனம் யாதோ? எனில்:—

எல்லா அண்டங்களையும் எல்லாப் புவனங்களையும், எல்லாப் பொருள்களையும், எல்லாச் சீவர்களையும், எல்லாச் செயல்களையும், எல்லாப் பயன்களையும், தமது பரிபூரண இயற்கை விளக்கமாகிய அருட் சத்தியால் தோன்றி விளங்க விளக்கஞ் செய்விக்கின்ற இயற்கையுண்மை வடிவினராகிய கடவுளின் பூரண இயற்கையின்பத்தைப் பெற்று எக்காலத்தும்,—எவ்விடத்தும்,—எவ்வளவும்,—தடைபடாமல் வாழ்கின்ற ஒப்பற்ற

பெரிய வாழ்வை அடைவதே இந்த மனிதப் பிறப்பினுல் அடையத்தகக் பிரயோஜனம் என்று அறியவேண்டும்.

இயற்கை யின்பத்தைப் பெற்றுத் தடைபடாமல் வாழ்கின்ற அந்தப் பெரிய வாழ்வை எதனுல் அடையவேண்டும்? எனில்;—

கடவுளின் இயற்கை விளக்கமாகிய அருளைக்கொண்டே அடைய வேண்டும், என்றறியவேண்டும்.

கடவுளின் இயற்கை விளக்கமாகிய அருளை எதனுல் பெறக் கூடும்? எனில்:—

ஜீவகாருண்ய ஒழுக்கத்தினுல் கடவுளருளைப் பெறக்கூடுமல்லது வேறெந்த வழியாலும் சிறிதும் பெறக் கூடாதென்று உறுதியாக அறிதல் வேண்டும்.

ஜீவகாருண்யத்தின் முக்கிய லக்ஷியமாவது எது? எனில்:—

எந்த வகையிலும் ஆதாரமில்லாத ஏழைகளுக்குண்டாகின்ற பசி யென்கின்ற பெரிய ஆபத்தை நிவர்த்தி செய்கின்றதே முக்கிய லக்ஷிய மென் றறிய வேண்டும்.

பசியின் கொடுமை:—உலக முழுவதும் ஆளுகின்ற சக்கரவர்த்தி யாகிய **அரசனுக்கும்**—உலகமுழுவதும் ஒரு நிமிஷத்தில் வெல்லத்தக்க **சுத்தவீரனுக்கும்**—மூன்றாசைகளையும் ஒழித்து உண்மையறிந்து பிரமானுபவத்தைப் பெற்ற சீவன் **முக்தர்களுக்கும்** பசி நேரிட்டபோது மனமிளைத்தும்—வலி குலைந்தும்—அனுபவந் தடைப்பட்டும்—வருந்துகின்றார்களென்றால் எந்த வகையிலும் **ஆதாரமில்லாத ஏழைகளுக்குப் பசி** நேரிட்டால் என்னபாடு படார்கள்!

பசி அதிகரித்த காலத்தில் முகம் புலர்ந்துபோகின்றது—உச்சி வெதும்புகின்றது—பிரமரந்திரம் அடைபடுகின்றது—காது கும்மென்று செவிடுபடுகின்றது—கண் பஞ்சடைந்து எரிந்து நீருலர்ந்து குழிந்து போகின்றது—நாசி அழன்று கலைமாறி பெருமூச்சுவிடுகின்றது—நாக்கு நீருலர்ந்து தடிப்பேறுகின்றது—மெய் முழுதும் கருகி சத்தியற்று ஸ்மரணை கெடுகின்றது—வாக்குக் குழறித் தொனி மாறுகின்றது—கைகளும் கால்களும் தடதடத்துச் சோர்ந்து தடுமாறுகின்றது—மல சல வழி வெதும்பி வேறுபடுகின்றது—உரோமம் வெறிக்கின்றது—பற்கள் கருகித் தளர்கின்றன—இரத்தமும் சலமும் சுவறுகின்றது—சுக்கிலம் தன்மை மாறி வறளுகின்றது—எலும்புகள் குழைந்து நோக்காடுண்டாகின்றது—நாடி நரம்புகள் வலியிழந்து மெலிந்து கட்டுவிடுகின்றது—வயிறு பகீரென்கின்றது—மனம் தளர்ந்து நினைவு மாறுகின்றது—புத்தி கெட்டு நிலை மாறுகின்றது—சித்தம் கலங்கித் திகைப் பேறுகின்றது—அகங்காரம் குலைந்து அச்சமுண்டாகின்றது—பிரகிருதி சுருங்குகின்றது—**கடவுள் விளக்கமும், ஆன்ம விளக்கமும் மறைபடுகின்றது**—தாப சோபங்கள் மேன்மேலுண்டாகின்றன—இவ்வளவு அவத்தைகளும் ஏககாலத்திலுண்டாகின்றன. இது எல்லாச் சீவர்களுக்கும் பொதுவாகவே யிருக்கின்றது. ஆகாரமுண்டு பசிநீங்கிய தருணத்தில் தத்துவங்களெல்லாந் தழைத்து கடவுள் விளக்கமும் ஆன்ம விளக்கமும் அகத்திலும் முகத்திலும் வெளிப்பட்டு திருப்தி இன்ப முண்டாகிறது.

ஆதலின் நாமனைவரும் எந்தவகையிலும் ஆதாரமில்லாத ஏழைகளுக்குப் பசி நேரிட்டபோது மிகவும் கருணையுள்ளவர்களாகி நம்மாற் கூடிய மட்டில் அந்தப் பசியென்ற ஆபத்தைப் பெரும்பாலும் நிவர்த்திப்பதற்கு முயற்சி செய்வதே ஆன்ம லாபமென்று அவசியம் அறியவேண்டும்.

ஆகலில், இந்த ஜீவகாருண்ய ஒழுக்கத்தை நடத்தும் பொருட்டு, கூடலூர் ஜில்லா, கூடலூர் தாலுக்காவைச் சார்ந்த **வடலூரென்கிற பார்வதிபுரத்தில், சமரசவேத தருமசாலை** * யென்றொரு தருமச் சாலை யேற்படுத்தப் பட்டிருக்கின்றது. அது **பலர் சகாயத்தினலேயே** நிலைபெற வேண்டுமாதலால், ஜீவதயையுடைய புண்ணியர்கள், தங்கள் தங்களாற் கூடியவரையில் பொருள் முதலிய உதவி செய்து அதனல் வரும் **லாபத்தைப் பாகஞ் செய்துகொள்ள வேண்டுமென்பது எங்கள் கோரிக்கை.**

இப்படிக்கு,

பிரபவ ஆண்டு
வைகாசித் திங்கள் 11-ம் நாள்
சத்திய தருமசாலை, வடலூர்.

சிதம்பரம்
இராமலிங்கம்

59. வேம்பையரின் விஷமம்

இப்படியிருக்கிற காலத்தில் ஐயா அவர்கள் அன்பர்களின் வேண்டுகோளுக்கிரங்கி, செம்பு, ஈயம், இரும்பு முதலிய உலோகங்களைப் பொன், வெள்ளி முதலிய உயர்ந்த உலோகங்களாக மாற்றிக் காட்டி அவற்றை எவருக்குங் கிட்டாதபடி கேணிகளிலுங் குளங்களிலுமாக எறிந்துவிடுவார். ஐயா அவர்கள் அவைகளை மாற்றுவதற்குச் செய்த செய்கைகளையும், சேர்த்த பொருள்களையும் அருகிருந்து பார்த்திருந்த வேம்பையர் என்பவர் அப்பொருள்களைச் சேகரித்துக்கொண்டு யாருமறியா விடத்தில் தாமும் அவ்வாறே செய்ய ஆரம்பித்தார். அங்ஙனம் ஆரம்பிக்கவே திடீரென அவருடைய கண்களிரண்டும் ஒளி மங்கிப் போயின. எவ்வளவோ சிகிச்சைகளைச் செய்தும் கண்ணொளி வராமையினல், கடைசியாக ஐயா அவர்களிடமே வந்து நடந்தவற்றை மறைக்காது கூறித் தம்முடைய பிழையை மன்னித்தருள வேண்டி நின்றார். ஐயா அவர்களும் புன்னகை புரிந்து **தண்ணீரைக்கொண்டு** அவருடைய கண்களில் ஒளி மேவுமாறு செய்தனுப்பினர்.

---

* **ஆன்மநேய சகோதரர்காள்! சத்திய தருமசாலைக்கு வருடச் சந்தா ரூபாய் ஒன்று அனுப்பித் தங்கள் பெயரைப் பதிவு செய்துகொண்டு பேரின்ப லாபத்தில் பாகங்கொள்ள வேண்டுமென்பது எங்கள் கோரிக்கை.**

60. தரும சத்திரம்

ரெட்டிச் சாவடியில் அமீனா உத்தியோகம் பார்த்துவந்த மயூரம் சிவராமய்யர் என்னும் மிகுந்த செல்வமுடைய ஒருவர் தமக்குப் பிள்ளைப்பேறு இல்லாமையால் வருந்தி, வடலூருக்குவந்து, ஐயா அவர்களை அடிபணிந்து தமக்கு மகப்பேறு கிட்டுமாறு திருவருள் பாலிக்க வேண்டுமென வேண்ட, அவரிச்சையின்படியே ஓர் **ஆண் மகவு பிறக்க அருள் செய்து,** அவரைக்கொண்டு பண்ணுருட்டிக்கும் வடலூருக்கும் மத்தியில் பெண்ணையாற்றின் கரையிலுள்ள கோட்டைப் புலவனூரில் ஒரு தரும சத்திரமும் கட்டுவித்தனர்.

61. ஐயர் அடிமை பூண்டது

விருத்தாஜலத்திலிருந்த வக்கீல்: வேங்கடேசய்யர் என்பவர், ஒவ்வொரு சனிக்கிழமை இரவுகளிலும் வடலூருக்கு வந்து, ஞாயிற்றுக்கிழமைகளில் நடைபெறும் பிரசங்கத்தைக் கேட்டுவிட்டுத் திரும்பிப்போவது வழக்கம். அவர், இரவு நேரங்களில் வடலூருக்கு வரும்பொழுது இடையிலே மூன்று மைல் தூரமுள்ள காட்டைக் கடக்க நேரிடும். அப்படிக் கடக்க நேரிடும்பொழுது அவருக்கு முன்னே இரண்டு தீவர்த்திகள் ஆள் உருவமோ பிறவோ தெரியாது போய்க்கொண்டிருக்கும். இந்நிகழ்ச்சியை இரண்டு மூன்று முறைகளில் பார்த்த அவ் வேங்கடேசய்யர், இவ்வாறு நிகழ்வது ஐயா அவர்களின் அற்புதமே யென்பதை உணர்ந்து தாமும் தம்மனைவியருமாக வடலூருக்கு வந்து, அங்கேயே தங்கி ஐயா அவர்கட்கு அடிமைபூண்டு அவர்களுடைய பூரண அருளுக்குப் பாத்திரரானார்கள்.

62. வினவிற்குமுன் விடை

சாதாரணமாக நம்போல்வார் எத்துணைச் சிறந்த கல்வி கேள்விகளில் மிக்கவரா யிருந்தாலும், மற்றவர்கள் தங்களை ஏதாவது கேட்டால்தான் அதற்குத் தக்க விடையளிப்பர்; சில வேளைகளில் பதிலளிக்கவும் ஆற்றலில்லாதவர்களாய்த் திகைப்பர். நம் ஐயா அவர்களோ, அவ்வளவு தூரம் வரை வைத்துக் கொள்வதில்லை. **திரிகால முணர்ந்தவராதலால்** பிறர் தம்மிடம் வந்து வினவுதற்கு முன்னரேயே, அவர்கள் மனத்தில் எண்ணி வருகின்ற கேள்விகட்குத் தகுந்த பதிலையே பிரசங்கிப்பார்கள். இந்நிலையினை யுணராத சாஸ்திரிகள் நால்வர், ஐயா அவர்களைச் சாம வேதத்தில் பல கேள்விகளைக் கேட்கவேண்டுமென மனத்திலெண்ணியவர்களாய் வந்து கொண்டிருந்தனர். அவர்கள் வருவதற்கு முன்னமேயே, அந்த சாமவேதப் பிரசங்கத்தை ஐயா ஆரம்பித்துவிட்டார்கள். அந்த நான்கு சாஸ்திரிமார்களும் ஐயா அவர்களிடம் அணுகுகின்ற தருணத்தில் அவர்கள் என்னென்ன கேட்கவேண்டு மென்று வந்தார்களோ, அவைகளுக்கெல்லாம் ஒன்றன்பின் ஒன்ருகப் பதிலை ஐயா அவர்கள் கூறிக் கொண்டே யிருந்தார்கள். அவ்வற்புதப் பிரசங்கத்தைக் கேட்ட சாஸ்திரிமார்களுக்கு அளவு கடந்த வியப்புண்டாயிற்று. சந்தோஷ சாகரத்தில் மூழ்கினவர்களாய் "என்ன இது? நாம் கேட்க வேண்டுமென்று எண்ணி

வந்த கேள்விகளுக் கெல்லாம் கேட்பதற்கு முன் தகுந்த விடையளிக்கின றுரே! இவரல்லவோ ஞானி, இவரல்லவோ திருவருட் செல்வர், இவரல் லவோ எல்லாம் வல்ல சித்தர்" என்று வாயார வாழ்த்தி வணங்கிச் சென் றனர்.

63. திருவருட்பா வெளியிடுதல்

திருவருட் பிரகாச வள்ளலாராகிய நம் ஐயா அவர்கள் திருவாய்மலர்ந்தருளிய * **திருவருட்பாக்கள்** முழுவதையும் அச்சிட வேண்டுமென்னுங் கருத்துடையவர்களாய் அன்பர்க ளான **புதுவை. வேலு முதலியார், சிவானந்தபுரம்: செல்வராய முதலியார், இறுக்கம் இரத்தின முதலியார்** முதலானோர் ஐயாவை அப்பணிக்கு உத்தரவு கொடுத்தருள வேண்ட, அடிகளும் அன்பர்களின் உள்ளத்திலெழுந்த ஆசையினை — அன்பினைக் கெடுத்தல் ஆகாதென்னும் கருத்துடையவராய் ஒருவாறு உடன்பட்டார்கள்.

உடனே அவர்கள் **உபயகலாநிதிப் பெரும்புலவராய தொழு வூர் - வேலாயுத முதலியாரைக்கொண்டு** அதுவரை பாடியருளிய பாக்கள் முழுவதையும் நான்கு திருமுறைகளாக வகுத்து 1867ம் ஆண்டில் அச்சியற்றி வெளியிட்டனர்

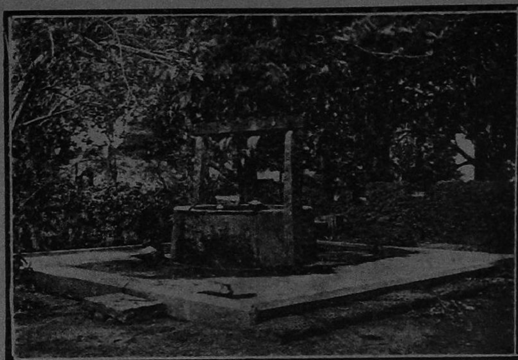
64 சங்க தோஷ நிவர்த்தி

ஐயா அவர்களின் அடியவருள் ஒருவராகிய நாயனு ரெட்டியார் என்பாருடைய மனைவியாருக்கு இருந்த சங்க தோஷத்தை, ரெட்டியார் வேண்டுகோளின் வண்ணம் **திருநீறு கொடுத்துத்** தீர்த்தருளிய தோடு, அவருக்கிருந்த ரசவாத இச்சையினை அறிந்து, ஒரு குவளையில

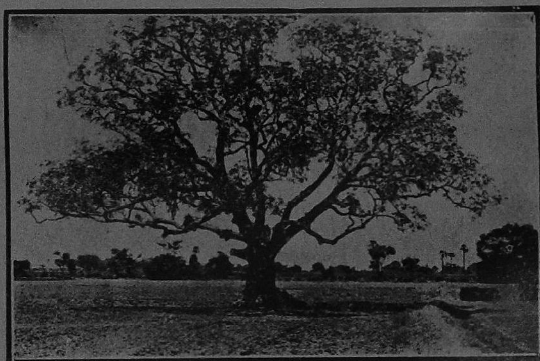
---

* **அச்சிட்ட** புத்தகத்தில் திருவருட் **பிரகாச** வள்ளலார் என்று தம்மைச் சிறப்பித்து இருந்ததை வள்ளலார் பார்த்து உபயகலாநிதிப் பெரும் புலவரை நோக்கி "பிச் என காணும் **திருவருட் பிரகாச வள்ளலா ரென்று** உம்மை யார் போடச்சொன்னது?" என்று அதட்டிக் கேட்க, முதலியார் நடுநடுங் கினவராய் வாய் புதைத்து வள்ளலாரது திருவடிகளையே சிந்தித்து மௌன மாய் நின்றனர். ஐந்து நிமிஷஞ் சென்ற பிறகு, **திருவருட் பிரகாச வள்ளல்— (பதி), ஆர்** என்னும் சிதம்பரம் இராமலிங்க பிள்ளை என்று பிரித்துக் காட்டி அறிவுறுத்தினர்

திருத்தணிகைப் பதிகங்களை முதலியார் **ஐந்தாந் திருமுறையாக வகுத்து** 1880-ம் வருடத்தில் அச்சிட்டு வெளிப்படுத்தினர் அதில் முதலியார் **திருவருட்பா வரலாறு** என்று ஒன்று இயற்றிச் சேர்த்தனர் ஏனைய பாடல் களை **ஆறுந் திருமுறையாய்** வகுத்து வைத்திருந்ததை வள்ளலார் உணர்ந்து **சுத்தசன்மார்க்க லக்ஷியானுபவ காலம்வருகிற வரையில் வெளியிடப்படா தெனக் கட்டளையிட்டனர்** குருவாணையைச் சிரமேற்றுங்கி அச்சிடாது விட்டனர். திருவருட் செயலால் பின்னர் 1885-ம் ஆண்டில் **வேலூர் பத்மநாப முதலியார், லோகநாத செட்டியார்** இவர்களால் முதன் முதல் ஆறுவது திரு முறை அச்சிடப்பட்டது.

சகல நோய்களையும் தீர்க்க வல்ல — சாலை தீர்த்தம்

சுவாமிகளுக்கு அடிமைப்பட்ட — தெய்வீக மாமரம்

சகல நோய்களையும் தீர்க்க வல்ல — கேணி தீர்த்தம்

அருட்பெருஞ்ஜோதி அச்சகம், சென்னை.

தண்ணீரும் மணலுமிட்டுச் சிறிது நேரம் கையினால் மூடிப் பின் திறந்ததும், அம் மணலெல்லாம் பொன் துகளாயின. பின்னர் அந்த ரெட்டியாருக்கிருந்த அம் மயக்கொழிந்தது.

65. சங்க நிதியோ! பதும நிதியோ!

வானநாட்டில் **சங்கநிதி பதுமநிதி** என இரண்டு நிதிகளுண்டு. அவை தம்முள்ளிருக்கும் பொருள்களைப் பிறர் எவ்வளவு எடுத்துக் கொள்ளினும் அவ்வளவையும் மீண்டும் உண்டாக்கிக் கொண்டு எப்பொழுதும் குறையா நிலையிலிருக்கும். அம்மாதிரி, ஐயா அவர்களின் சத்திய தருமசாலையும் ஒரு காலத்துத் தன்னிடத்து சமைத்து வைத்திருந்த உணவை, எடுக்க எடுக்கக் குறையாது முன்போலிருக்கச் செய்தது. எவ்வாறெனில்:—

ஒருநாள் இரவில் உணவு எல்லாம் சமைத்தபிறகு உண்ணப்போகின்ற வேளையில் சுமார் நூறுபேர் திடீரென வந்துவிட்டனர். அவர்களைக் கண்டவுடனே அடியவர்கட்கெல்லாம், "என்ன இது? இத்தனைப் பேர்கள் வந்துவிட்டனரே! இங்கேயுள்ள உணவோ மிகச் சிலர்க்கே அளிக்கத்தகுந்தது; மற்றையோருக்குச் சமைத்துப்போடுவதென்றால் இவ் விரவு வேளையில் அது சாத்திய மில்லையே" என்று வருந்துவதை யறிந்த ஐயா அவர்கள், அவர்களை நோக்கி "பிச்" "இலைபோடுங்கள் எல்லோருக்கும்" என்று கூறித் தாமே, அந்நூற்றுவருக்கும் பரிமாறத் தொடங்கினார்கள். தொடங்கவே, அங்கு அட்டியிருந்த **சிறு உணவு அனைவருக்கும் பரிமாறப்பட்டும், அவ் வளவிற் குறையாது அப்படியே யிருந்தது.** அனைவரும் வயிறு நிரம்ப உணவருந்தி மகிழ்ந்தனர்.

66. குன்ம நோய் தீர்த்தார்

மற்றொருகால், ஐயா அவர்கள் திருவாதிரைநாள் தெரிசனத்தின் பொருட்டுச் சிதம்பரஞ் செல்லுகையில் வழியில் ஒரு மனிதன் **குன்ம** நோயினால் பெரிதும் வருந்துவதைக் கண்டு ஆற்றாராய், அவனுடைய அப் பெரு நோயை அப்பொழுதே அருள் வலத்தால் நிவர்த்தித்து அருளினார்.

67. மழை பொழிய வைத்த மாட்சி

கடுவெயிலினாலும், மழையில்லாக் குறையினாலும், வடலூருக்கு வருவாரும், சுற்றுப் புறத்துள்ள ஊராரும் பெரிதும் வருந்த, ஐயா அவர்கள் உடனே தமது திருவருள் வலிவால் நான்கு செவி மழை பொழிய அனுக்கிரகஞ் செய்தார். இப்படியே, புதுப்பேட்டை நகரினர் வந்து ஐயாவை வணங்கித் தம் பதிக்கழைத்துச் சென்று, ஆங்குள்ள இரண்டு கிணறுகளில் நீரின்மையையும், சிறிது நீரிருந்தும் அதில் கைப்பு கலந்திருத்தலையும் காட்டி, அவ்விரண்டு குறைகளும் நீங்க அருள்புரியுமாறு வேண்ட, அவ் வூராரின் வேண்டுதலுக் கிசைந்து, அவ்வாறே அக்கிணறுகளில் நீர்ப்

பெருக்கமும், மதுரமும் உண்டாகத் திருவருள் பாலித்தார்கள். அக்கிணறுகளில் அன்றுதொட்டு இன்று வரை எப்பொழுதும் நிறைந்தநீர் குறையவேயில்லை. அதை இன்றுங் காணலாம். அதோடு ஆற்றுநீரைக் காட்டிலும் அக் கிணறுகளில் நீர் சுவை மிக்குடையதாய் விளங்குகின்றது.

68. பெரு நெருப்பு அவித்த பெருமை

அந்நிகழ்ச்சி நடந்த பிறகு அவ்வூரிலேயே ஒரு வீடு தீப்பற்றிக் கொண்டு எவராலும் அணைக்க முடியாத அந்நிலையில் கொழுந்துவிட்டெரிய, ஐயா அவர்கள் உடனே அப்பெரு நெருப்பினைத் தம்முடைய **ஆடையால் வீசி அணைத்து** அனைவரையுங் காத்து அருளினர்.

69. பதிற்றுப் பத்தந்தாதி பார்வை யிட்டது

திருப்பாதிரிப்புலியூர் இயற்றமிழாசிரியர் சிவசிதம்பர முதலியார் என்பார் தாம் பாடிய பதிற்றுப் பத்தந்தாதியைப் பார்வையிட்டு அதற்கோர் சாற்றுகவி அளித்தருளுமாறு ஐயா அவர்களை ஒருகால் வேண்ட, ஐயா அவர்களும் அதனைப் பார்வையிட இணங்கினர். பார்வையிட்டபிறகு, "இன்னின்ன பாக்களிலுள்ள இன்னின்ன சொற்கள் இன்னின்ன சொற்களாக இருக்குமேல் நன்றாக இருக்கும்" என்று ஒரு சில சொல்ல, அவ்ற்றின்படியே அம்முதலியாரும் அச்சொற்களை மாற்றி ஐயாவின் அருளுக்குப் பாத்திரரானர். ஐயா அவர்கள் அந்நூலுக்குச் சாற்று கவியும் அளித்தார்கள்.

70. 'புன்செய்' 'நன்செய்' ஆகிய புதுமை

தாசில்தார் முருகேச பிள்ளை என்பாருடைய மாமனாராகிய மிராசுதார் மணலூர் நடராஜ பிள்ளையின் அன்பு, இரக்கம் முதலிய குணங்களையும், அடிமைத் திறத்தையுங் கண்டு மகிழ்ந்த நம் ஐயா அவர்கள் அவர்கட்கிருந்த 'புன்செய்' நிலங்கள் முழுவதையும், 'நன்செய்' ஆகத் திருவருள் பாலித்தார்கள். அப் பிள்ளையும், தம்முடைய புன்செய் நிலங்களை யெல்லாம் நன்செய் ஆக்கிய நாதனர் திருவடிகளில் விழுந்து வணங்கி, அன்று முதலாக அந்நிலங்களிலிருந்துவரும் தானியங்களில் பெரும்பகுதியினை ஐயா அவர்களின் ஆணையின்படி பசியென வந்தோர்க்கும், பாவலர் நாவலர்கட்கும் பரிவுடன் அளித்துப் பண்பும் பயனும் பெறுவாரானர்.

71. விருந் தருந்திய வியப்பு

விருத்தாஜலத்திலிருந்த அன்பரொருவர் நம் ஐயா அவர்கட்கு அமுதளிக்க வேண்டுமெனப் பல நாட்களாக ஆசை கொண்டிருந்தார். அன்பருளங் கோயில்கொண்ட அருட்பெருஞ்ஜோதி ஆண்டவரின் அருட்பிள்ளையாராகிய நம் ஐயா, அன்பர் எண்ணிய எண்ணத்தை அறிந்து கொண்டார்கள். ஆயினும், மனிதர் முக்குண வேறு

பாட்டால் முரணுவர், அதனால், அவ்வன்பர் என்றும் ஒரே நிலையராய் அன்புளங் கொண்டிருக்கின்றாரா? இல்லையா? என்பதைப் பரிசோதிக்கவே சில நாட்கள் அவரெண்ணத்தை நிறைவேற்றாதிருந்தார். அவ்வன்பர் என்றும் அந்நிலையில் மாறுபடாதிருக்கவே திடீரென ஒருநாள் அவரில்லத்திற்கு ஐயா எழுந்தருளினர். அப்பொழுது அவர் வீட்டில் **பருப்புத் துவையலும், ரசமுமே** யிருந்தன. அவைகளே போதுமென அப்பொழுதே ஐயா அமுதுகொண்டருளி அவ்வன்பருக்கு வாழ்வளித்து மீண்டனர்.

72. கள்வர்க்கும் காட்டிய கருணை

ஒருநாள் இரவில் நம் ஐயா அவர்களும், மஞ்சகுப்பம் கோர்ட்டு சிரஸ்தாதார்—இராமச்சந்திர முதலியார் என்பாரும் ஒரு மாட்டுவண்டியில் ஏறிக் கொண்டு வடலூரிலிருந்து மஞ்சகுப்பம் போய்க் கொண்டிருக்கையில், இடை வழியில் கள்வர்கள் வந்து வண்டியை மறித்தனர். அப்பொழுதே வண்டிக்காரனும், உடன்வந்த சேவகனும் ஓடிவிட்டனர். வண்டியினுள் ஐயாவும், முதலியாருமே தனித்திருந்தனர். வண்டியை மறித்த கள்வர்கள் உடனே, வண்டியின் பின்புறம் வந்து மிக அவசரமாக முதலியார் அணிந்திருந்த வைரமோதிரத்தைப் பார்த்து அதைக் கழற்றித் தருமாறு அதட்ட, ஐயா அவர்கள் அக்கள்வரை நோக்கி, "அவசரமோ?" என்று கூற, அக்கள்வர்கள் ஐயாவைத் தடியா லடிக்கக் கைகளைத் தூக்கினர். அக்கைகள் அப்படியே நின்றுவிட்டன; கண்களும் பார்வை இழந்தன. உடனே—கள்வர்கள் நடுநடுங்கி பயந்து, தாங்கள் அறியாமல் வறுமையின் கொடுமையால் செய்த குற்றத்தை மன்னித்தருள வேண்டுமெனத் திருவடிகளில் விழுந்து வணங்கினர். ஐயா அவர்களும் மனமிரங்கி "பிச்" என்னும் மகா மந்திரத்தைக்கூறி அவர்கள் இழந்த பார்வையை மீளவும் அடையுமாறு திருவருள் பாலித்தார்கள். அன்று முதல் **அக்கள்வர்களும் சன்மார்க்க நெறியில் நின்று** சுவாமிகட்கு அன்பரானார்கள்.

73. அரவம் ஆணைக்கு உட்பட்டது

குறிஞ்சிப்பாடியிலுள்ள வணிக மரபினரொருவர் ஐயா அவர்களிடத்து மிகுந்து அன்பும் பக்தியும் உடையவர். அவரொருகால் வடலூர் வருதற் பொருட்டாக வந்துகொண்டிருக்கையில் ஜலங்கழிக்க, களாச் செடியின் மறைவில் உட்கார, அச்செடி அருகேயுள்ள புற்றரவு ஒன்று தீண்டிவிட்டது. அதையறிந்த செட்டியார் உடனே "**இராமலிங்கத்தின் மேல் ஆணை**" என்றுகூற, அப்பாம்பும் புற்றினுள் நுழையாது வாய் திறந்தபடியே அசையாது நின்றுவிட்டது; செட்டியார் அதனைக் கவனியாது பயத்துடன் வீடுபோய் விட்டார். விஷம் ஒன்றும் செய்யவில்லை. செட்டியார் மிகவும் ஆச்சரியமும் சந்தோஷமுங் கொண்டு, ஐயா அவர்களைத் தரிசிக்க வடலூர் வந்தார். அவரைக் கண்டதும், "பிச்" ஓர் உயிரை எத்தனை நாட்கள் பட்டினி போடுகிறது? மூன்று நாளாயிற்றே; உடனே போய் ஆணையை விடுதலை செய்யும்" என்று கூறினர்கள். மிக்க ஆச்சரியத்துடன் செட்டியார் பயந்து அப்படியே சென்று பார்க்க, அப்பாம்பு

வாயைப் பிளந்துகொண்டு புற்றின் வாயிலில் படுத்துக்கொண்டிருந்தது. ஆணையை விடுதலை செய்ய, உடனே அப்பாம்பும் புற்றினுள் நுழைந்து விட்டது.

74. இசைப் புலவரினுஞ் சிறந்தார்

நல்லிசை வாய்ந்த சிதம்பரம் கிருஷ்ணய்யர் என்பவர் ஒருகால் 'மகாதேவ மாலை' யில் உள்ள பாடலொன்றை அபூருப ராகத்தில் பாடிப்பழகி வடலூருக்கு வந்து, ஐயா அவர்களின் திருமுன்னர் பாடினார். அப்பாடலை முழுதும் அன்போடு கேட்டிருந்த ஐயா அவர்கள், இறுதியில் அப்பாடலையே அவரினும் நயமாக நல்லிசையில் பாடி மகிழ்வித்தார்கள்.

75. சித்துருக் காட்டினமை

திருவதிகைக்கு ஐயா அவர்கள், ஒரு பகல் இறை வழிபாட்டிற்காகச் சென்ற காலத்துத் தம்மைப் பார்க்க விரும்பிய அன்பர்களது கூட்டம் அதிகமாகிவிட்டதை யுணர்ந்து, தம்முருவை இரண்டு மூன்று இடங்களில் அவ்வன்பர்கட்குக் காட்டி அருள்புரிந்தார்.

76. அரிசி வரவழைத்த அற்புதம்

பின்னர்ச் சிலநாட்கள் கழிய, ஒரு பகல் சத்திய தருமசாலைக்கு உணவுப் பொருள்கள் எதுவும் இல்லையென உக்கிராணம் பார்த்த சண் முகம் பிள்ளை வந்து அடிகளிடத்து அணுகி முறையிட, அடிகளும் சிறிது தியானத்திலிருந்துவிட்டு, "நாளை யெல்லாம் வந்து விடும்" என்று கூறி அனுப்பினர். மறுநாள் அப்படியே மூன்று வண்டிகள் நிறைய அரசியும் மற்றைய உணவுப் பொருள்களும் தரும சாலையின் வாயிலில் வந்து நின் றதைக் கண்ட சாலையிலுள்ளவர்கள் வியப்புடன் வந்து, "எங்கிருந்து கொண்டு வருகிறீர்கள்? யாருடைய பொருள்கள் இவை? யார் கொடுத்து வரச் சொன்னது?" என்று பலவாறாகக் கேட்க, அவைகளைக் கொண்டுவந்த அன்பர், "**சுவாமிகள் இரவு கனவில் எளியேற்குக் கட்டளை யிட் டார்கள்**; அக்கட்டளையைச் சிரமேற்றாங்கியே யான் கொண்டுவந்தேன்; யானிருப்பது திருத்துறையூர்" என்று எல்லாவற்றையும் விவரமாகக் கூறி னர். பிறகு அவரைச் சுவாமிகளிடம் அழைத்துக் கொண்டுபோய் விடுத்து அனைத்தையுங் கூற, அவர்களும் ஒன்று மறியாதவர்கள் போல அவற் றைக் கேட்டுக் கொண்டு அவ்வடியவர்க்குத் திருநீறு அளித்தார்கள்.

77. ஆள் சுமை யகற்றுதல்

வடலூருக்கு மேற்கேயுள்ள கொங்கராபாளயத்திலிருந்து வந்த பிராமணரொருவர், தம்முடைய கழுத்தில் ஏதோ ஒரு ஆள்சுமை யிருந்து அழுத்துவதுபோல் பலநாட்களாகத் தம்மைத் துன்புறுத்துவதாகக்கூற, ஐயா அவர்களும் மனமிரங்கி அச்சுமை யகலுமாறு அருள்புரிந்தார். இவ்வாறே அவ்வூரிலுள்ள வயது சென்ற கிழவியின் உடல் நடுக்கத்தையும் ஒழித்தருளினர்.

78 காயத்திரி மந்திரங் கழறுதல்

ஆடூர் என்னும் அருமைப் பதியில் வேத ஆகம புராண இதிகாச சாஸ்திரங்களாகிய நூல்க ளனைத்தும் அரிதிற் பயின்றவரும், அடக்கம் அன்பு பொறுமை, இரக்கம் முதலிய நற்குணங்கள் வாய்க்கப் பெற்றவரும், ஆகிய அன்பர் சபாபதி சிவாசாரியர் என்பவர் ஐயா அவர்களின் தரிசனத்தின் பொருட்டு வர, அவரோடும் ஐயா அவர்கள் அளவளாவிக் கொண்டிருக்கும்பொழுது அச் சிவாசாரியர் **'காயத்திரி மந்திரத்தின்'** உண்மைப்பொருள் விளக்கத்தினைச் சிறிது எடுத்துரைத்தல் வேண்டுமென்றிரக்க, ஐயா அவர்களும் அவ்வாறே அவர்களைத் தனியிடத்திருத்தி அதனை விளக்கி யருளினர்.

79. அங்கும் இங்கும் இருந்த அற்புதம்

சுவாமிகளால் ஆட்கொள்ளப் பெற்றவராகிய கூடலூர்-தேவநாயகம் பிள்ளை யென்பவர் ஒருகால், தம்முடைய ஒரே புதல்வராகிய ஐயாசாமி என்பவர், அவருடைய 20-ம் ஆண்டில், நோய் வாய்ப்பட்டு வைத்தியர்களால் கைவிடப்பட்ட அக்காலத்தில், நம் பெருமானை நினைத்துக்கொண்டு, "என் ஐயாவே! என் செய்வேன் எனக்கு வாய்த்த ஒரே மகனை எவ்வாறு பிரிவேன், ஆண்டவரே! இதுதருணம் காக்கக் கருணை யில்லையா? என்று பிரார்த்தித்த அந் நள்ளிரவு 11-மணிக்கே நம் ஐயா அவர்கள், கூடலூரிலுள்ள அத்தேவநாயகம் பிள்ளை இல்லத்திற்குச்சென்று, அவருக்கும் அவரருமைப் புதல்வருக்கும் திருநீறு வழங்கி **"நாளை குணமாகும், பயப்படாதீர்கள்"** என்று ஆறுதல் தேறுதல் கூறி மீண்டார். நிற்க எந்த இரவு கூடலூருக்குச் சென்று, தேவநாயகம் பிள்ளை யவர்களின் குமாரரது தீராப்பிணியைத் தீர்த்து வந்தாரோ, அந்த இரவு முழுதும் வடலூர் சத்திய தருமசாலையிலும் அன்பர்களோடு நம் ஐயா அவர்கள் உபந்நியாசம் செய்திருக்கின்றார்கள். சாலையிலிருந்த அன்பர்களுக்கு சுவாமிகள் செய்த இவ்வற்புதம் தெரியாமலிருந்தது. பிறகு இதனைத் தேவநாயகம் பிள்ளையால் அறிந்து, அன்பர்கள் பெரிதும் வியப்புற்றனர்.

80. திரை மறைவில் திருச்சிற்றம்பலம்

இது நடந்த சிறிது நாட்களுக்குள் சிதம்பரத்தில் **ஆனித் திருமஞ்சனத் திருவிழா** நடைபெறும் நாள் நெருங்கியது. அவ்விழாவிற்கு ஐயா அவர்களோடு தொடர்ந்துப் போவதற்காகப் பல அன்பர்கள் வடலூருக்கு வந்தனர். ஐயா அவர்கள் புறப்படவில்லை. அதை வெளியிடவுமில்லை. அதனால் பலர், "ஐயா வரமாட்டார்கள் போலும்" என்று எண்ணி சென்று விட்டனர். சிலர்மட்டும் எப்படி யிருந்தாலும் "ஐயா வாராமற் போகார்" என்னுந் திடமான எண்ணத்துடன் அங்கேயே இருந்தார்கள். திருவிழா நாளும் வந்து விட்டது. அப்பொழுதும் ஐயா புறப்படா திருப்பதைக் கண்டு, அச்சிலரும் "சிதம்பர தரிசனங் கிட்டாது போயிற்றே" என வருந்தினர். அவர்தம் மனவருத்தத்தை அறிந்துகொண்ட ஐயா அவர்கள், சத்திய தருமச்சாலையில் ஓரிடத்தில் ஒரு திறையைத் தொங்கவிட்டு அவர்களை யழைத்து "இத்திரையினுட் சென்று பாருங்கள்" என்று கூற, அவர்களும் அவ்வாறே திரையினுட் செல்லவும்—திருச்சிற்றம்பலக் காட்சி—அதாவது-சிதம்பரத்தில் எவ்வாறு அன்றைய திருவிழாவில் அம்பலவாணரின் விழாக்காட்சி யிருக்குமோ அவ்வாறே தோன்றியது. அவ்வன்பர்கள் அம்பலவாணனை அடிபணிந்தெழுந்து, திரைப்புறத்திலிருக்கும் ஐயா அவர்களின் திருவடிகளிலும் விழுந்து வணங்கி அருள்பெற்றுச் சென்றனர்.

81. சத்திய ஞான சபை

அதன் பின்னர் அடிகளார் தமது மெய்யன்பர்களின் வேண்டுகோளுக் கிணங்கி வடலூரில் எண்பது காணி நிலப்பரப்புள்ள ஓரிடத்திற்கு **உத்தரஞான சிதம்பரம்** என்று திருவருளியலால் திருநாமஞ்சூட்டி, அவ்வெளியில் **தமது உள்ளத்தில் கண்ட ஓர் ஞான சபையைக் கட்டத்** திருவுளங் கொண்டார்கள்.

"சத்திய ஞான சபையென் னுட் கண்டனன்
சன்மார்க்க சித்தியை நான்பெற்றுக் கொண்டனன்
நித்திய ஞான நிறையமு துண்டனன்
நிந்தை யுலகியற் சந்தையை விண்டனன்." (திருவருட்பா)

அச்சபை அமையவேண்டிய முறையினை ஓர் படமாக (Plan) எழுதி அன்பர்களிடங் காட்டிக் கொடுத்து இம்மாதிரி ஓர் ஞானசபையினை அட்டகோணமாகத்—தாமரை மலரன்ன—கட்டுதல் வேண்டுமென உத்தரவிட்டனர். உத்தரவைச் சிரமேற்கொண்ட அன்பர்கள் கட்டட வேலையைத் தொடங்கினர்.

பின்னர், அடிகளார் அவ்வடலூருக்கு இரண்டு மைல்களுக்கு அப்பாலுள்ள மேட்டுக் குப்பம் என்னும் ஒருமேட்டில் குடிசை யொன்று கட்டுவித்துக்கொண்டு அக்குடிசையிலேயே மெய்யன்பர்கட்குச் **சன்மார்க்க போதனை** செய்துகொண்டிருந்தார்கள்.

82. கொடி மரம்

இவ்வாறிருக்கும் நாளில், ஞானசபையின் கொடிமரத்திற்கு மரம் வாங்கிவரச் சென்னைக்குச் சென்ற கண்ட்ராக்டர் ஆறுமுக முதலியார், மரவாடியில் தக்க மரம் கிடைக்கவில்லை யென்று மீண்டும் வந்து அடிகளிடத்துத் தெரிவிக்க, அடிகள் "அப்படியானால் நீர் முதலிலே போம், நான் இதோ வருகிறேன்" என்று கூறி யனுப்பினர். அவர் அவ்வாறே செல்ல அடிகளார் அவருக்கு முன்னே சென்னையிலுள்ள மரவாடியில் கொடிமரத்திற்கு வேண்டிய மரத்தின்மீது உலாவிக்கொண்டிருந்தார். அதைக்கண்ட அம்முதலியார் பெரிதும் வியப்படைந்தார். பின்னும் அடிகளார் அவ்வாறே அம்மரத்தைவாங்கி முதலியாரிடம் ஒப்புவித்து, 'கொண்டுபோம்' என்று கூறினர்கள். முதலியார் புறப்பட்டு வடலூருக்குச் செல்லுவதற்கு முன்னேயே அடிகளார் வடலூரில் காணப்பட்டார்கள். அம்மட்டோ? அவ்வடலூரிலிருந்தவர்கள் எல்லோரும் அடிகளார் இன்றுமுழுவதும் இங்குதானே இருந்தார் என்று கூறினர்கள். ஆறுமுக முதலியாரோ "இல்லை? இல்லை என்னோடு மரவாடிக்கு வந்திருந்தாரே" என்று கூறினர். இவ்விரண்டையு மறிந்த எல்லோரும் என்றுமிலா மகிழ்வு எய்தி இன்புற்றிருந்தனர்.

83. புறவினத்தார் பலன்

அதன்பின் ஒருகால் ஞானசபையின் மேல்விதானங் கட்டும்போது, அதில் வேலை செய்துகொண்டிருந்த மூவரைத் தாங்கி யிருந்த சாரம் முறிந்து, அவர்கள் கீழே விழுந்ததும், அவர்கட்கோ அல்லது அவர்களின் கீழே வேலை செய்துகொண் டிருந்தவர்கட்கோ எவ்வித ஆபத்தும் நேரவில்லை. இவ்வாறே மற்றுமோர் அற்புதமும் நிகழ்ந்தது. ஞானசபை கட்டி முடித்தவுடன், அன்பர்களிற் சிலர் தஞ்சாவூர் மராட்டியர்களைக் கொண்டு அச் சபையினெதிரே பெரும் பொருட் செலவில் ஒரு பந்தல் அமைத்தனர். அதனை யறிந்த அடிகளார், "இப்பந்தலை அமைத்தவர்கள் உறவினத்தாரல்லர்; **புலைப் புசிப்பும் உயிர்க்கொலையுமுடைய புறவினத்தார்.** ஆதலின், இப்பந்தல் **திருவருளாளருக்குச் சம்மதமில்லை"** என்று கூறியவுடனே பெருமழை யுண்டாகி அம்மழை யிடையே ஓர் இடி விழுந்து அப்பந்தல் தீப்பற்றிக் கொண்டது. ஆயினும் அதனால் மற்றைய மனிதர்களுக்கோ பொருள்களுக்கோ எவ்விதச் சேதமுமில்லை.

84. திருக்கண்ணாடி - ஜோதிமணி விளக்கு

பின்னர் அடிகளார் சென்னையிலிருந்து ஒரு பெரிய நிலைக்கண்ணாடியினை வரவழைத்து, அதனைச் **சித்திவளாகம்** எனும் பெயர் புனைந்த மேட்டுக் குப்பத்திலுள்ள தம்முடைய சிறு குடிலில் ஒரு மண்டலம் வைத்து வழிபாடுசெய்து பிறகு **அக்கண்ணாடியையும்**—**ஒரு திருவிளக்கையும்**,—தம்மை யடுத்து, தமது **கண்மூடி ஆசாரங்களை யெல்லாம் விடுத்து**, சன்மார்க்க முறையையே கடைப்

பிடித்துப் **பூணூல் முதலியவற்றை நீக்கிச் சமபந்தி யாகவும் உண்டு வந்த அன்பரான—சபாபதி சிவாசாரியரைக் கொண்டு,** ஞானசபையின்கண் ஸ்தாபிக்கும்படிக் கூறினார். அச்சிவாசாரியரும் அப்படியே அவை யிரண்டினையும் முறைப்படி ஸ்தாபித்து அடிகளார் கூறியாங்குப் பொதுவுஞ் சிறப்புமாகிய இருவகை வழிபாடுகளையுஞ் செய்து வரலாயினர். சுவாமிகள்மட்டும் மேட்டுக் குப்பத்திலேயே தங்கியிருந்தார்கள். ஆயினும் அன்பர்கட்குத் தாம் கூறியபடி தைப்பூச தரிசனமட்டுஞ் செய்வித்தார்.

85. ஞான சபை விளக்கம்

ஒன்றே குலமும் ஒருவனே தேவனும் என்னும் பண்டைக் கொள்கைக் கேற்ப உலக மக்கள் அனைவரையும் ஆன்மநேய ஒருமைப் பாட்டுரிமைச் சகோதரர்களாக **ஜாதி, மத, சமய, வருணாசிரம சங்கற்ப பேதமின்றி** ஒரே குலமாகக் கொள்ள வேண்டும் என்று, வள்ளலார் வலியுறுத்தி வந்தார்கள். அதற்காக தமிழர், ஆரியர், மகம்மதியர், கிறிஸ்தவர், பௌத்தர், சமணர் முதலான பலவகை ஜாதியினரும் ஒருமிக்க எல்லாம் வல்ல அருட்பெருஞ்ஜோதி இறைவனை வணங்கும்படியான ஏற்பாடு செய்தனர். மேலும்,

தெய்வங்கள் பலபல சிந்தை செய்வாரும்
சேர்கதி பலபல செப்புகின் றாரும்
பொய்வந்த கலைபல புகன்றிடு வாரும்
பொய்ச்சம யாதியை மெச்சுகின் றாரும்
மெய்வந்த திருவருள் விளக்கமொன் றில்லார்
மேல்வினை யறிகிலர் வீண்கழிக் கின்றார்
எய்வந்த துன்பொழித் தவர்க்கறி வருள்வீர்
எனைப் பள்ளி யெழுப்பிமெய் யின்பந் தந்தீரே.

என்றபடி எண்ணற்ற தெய்வங்களைக் கற்பனை செய்து வேற்றுமை மயக்கில் வீழ்ந்துழலும் வீணர்களுக்கெல்லாம் நல்லறிவு கொளுத்தி சன்மார்க்கப் பெருநெறியில் வாழும் பொருட்டாகத் தாம் நிறுவிய **சத்திய ஞான சபைக்குள்ளே, திருவிளக்கே—அறிவாகிய அருட்பெருஞ்ஜோதி யாகவும்,** அதற்கு எதிரில் உள்ள **கண்ணாடியே—மனமாகவும்** அதற்குமுன் **மனமாயையே—ஏழு திரைகளாகவும்** அமைத்துள்ளார்கள். ஜீவகாருண்யம், தோத்திரங்கள் முதலான வழிபாடுகளாலும் மனமாகிய கருங்கற்பாறை கசிந்துருக உருக அம்மாயாதிரைகள் ஏழும் ஒன்றன்பின் ஒன்றாக நீக்கப்பட்டு, மனமானது **தூய்மையான கண்ணாடிபோல் விளங்க,** அதன் வழியே **அறிவாகிய அருட்பெருஞ்ஜோதி தரிசனம் கண்டு மரணமிலாப் பெருவாழ் வடைந்து பேரின்பலாபத்தைப் பெறுவதற்கு வழி காட்டியுள்ளார்கள்.**

மேலும் ஞானசபையில் எவ்வகை **உருவ வழிபாடும் அபிஷேகம்** முதலானவைகளும், டவுல், நாதஸ்வரம், டமாரம் முதலான **வாத்திய கோஷங்களும்** அதிர்வெடி முதலிய **வேட்டுகளும்** கூடாது என்று கட்டளை யிட்டுள்ளார்கள். அத்துடன் **ஜாதி, மத, சமய பேத** மின்றி மண், பெண், பொன்னாசையை மறந்தவராய், தெய்வபக்தியில் சதா சிந்தனை செலுத்துபவராய், சன்மார்க்க ஒழுக்கமுடைய ஒருவரைக்கொண்டு ஞான சபையில் பூஜைசெய்ய ஏற்பாடு செய்திருந்தார்கள்.

உயிர்க் கொலையும் புலைப்புசிப்பும் உடைய புறவினத்தவர்கள் வணங் கத் தனியிடம் புறத்தே அமைத்து அங்குள்ள வாயிலின் மேல் "**ஆடு, கோழி, மச்சம் முதலியவற்றின் புலாலுண்பவர்கள் இந்த வாயி லுக்குள் நுழையப்படாது**" என்ற விளம்பரப் பலகை ஒன்றினைத் தொங்க விட்டிருந்தார்கள். ஏனைய அகவினத்தார்கள் அனைவரும் உள்ளே சென்று இறைவனை வணங்கும் உரிமை பெற்றிருந்தனர். ஆயின் **புறவினத்தவரும் புலாலுணவை அறவே நீக்கி அகவினத்தாராக லாம் என்ற அனுமதி யுள்ளது.**

சுவாமிகள் வெளியிட்ட சத்திய ஞானசபை விளக்கப் பத்திரிகையை ஆறாந்திருமுறை வசனபாகத்தில் கண்டுகொள்க.

86. அவதானியாருக்கு 'உண்மை நெறி'

பிறகு எப்பொழுதும் சுவாமிகள் மேட்டுக் குப்பத்திலுள்ள சித்திவளா கத் திருமாளிகையிலேயே தங்கி யிருப்பதும் சன்மார்க்கப் போதனை செய் வதுமாக இருந்தனர். அங்கே விவகாரம் பேசும்பொழுது அன்பர்கள் திரள் திரளாக வந்து கேட்டு ஆனந்த முறுவார்கள். அங்ஙன மிருந்து வருங்கால் ஒருநாள் சுவாமிகள் பிரசங்கஞ் செய்யும் வேளையில், நூறு அவதானங்கள் செய்த ஐயங்கார் ஒருவர் அங்கு வந்து நின்றார். சுவாமி களின் தேனினு மினிய பிரசங்கத்தைத் தெவிட்டா துளங்கொண்டு திளைக் கும் அன்பர்களில் ஒருவரும் அவரைக் கவனித்திலர். அதனால் சினமூண்ட அவ் அவதானியார் சுவாமிகளை நோக்கி "சுவாமிகளே! தங்கட்கு எப்படி வித்தையிலும், ஞானத்திலும் பிறர்க்கு இடங்கொடுத்து விடுதல் கூடாது என்றெண்ண மிருக்கிறதோ அதுவேபோலத் தங்களுடைய இச்சபையும் எனக்கு இடங்கொடுக்கக்கூடாதென்றே எண்ணிவிட்டது" என்று குறும் பாகக் கூறினர். சுவாமிகள் அவருடைய பக்குவ மின்மையை யறிந்து அவரை யமரச்செய்து சில வினாக்களை வினவ, அவர் விடைசொல்ல அறி யாது விழிக்கவும் அவரைத் தனியே அழைத்துத் தாம் சுவரில் எழுதி வைத்துள்ள உண்மை நெறியினைக் காட்டி "இதனைக் கைப்பற்றுங்கள்" என்று முன்னேறுவதற்கான வழியை யறிவுறுத்தினர். அதன்மேல் அவதானியார் சுவாமிகளிடத்து அடிமைபூண்டு அருள்பெற்றார்.

87. ஆட்டுக் குட்டியின் அன்பு

மேட்டுக் குப்பம் சித்திவளாகத் திருமாளிகையில் சன்மார்க்கப் போதனை நடைபெறுங் காலத்தில், ஒரு **நொண்டி ஆட்டுக் குட்டி** யும் ஆங்கு வந்து செவிமடுப்பதும், பின்னர் எல்லோரும், அம் மாளி

கையினை வலம் வரும்போது தானும் வலம் வருவதுமாக இருந்துவரும். அதற்காகச் சுவாமிகள் அந்த ஆட்டுக்குட்டிக்கு அன்பர்களைக்கொண்டு ஆகாரம் முதலியன கொடுக்கச்செய்வார்.

88. தீயினாலுந் துன்புறாத திருமேனி

சுவாமிகள் அக்குடிசையினுள் பிரமதண்டிகா யோகம் செய்வது வழக்கம். அதாவது இரு பக்கங்களிலும் நெருப்பு நிறைந்த இரும்புச் சட்டிகளை வைத்துக் கொண்டு இடையிலிருந்து செய்யும் யோகம். அதை யறியாத சபாபதி குருக்கள் ஒருநாள் திடீரென நுழைய அவருடைய கால்கள்பட்டு ஒரு சட்டியிலிருந்த நெருப்பு சிதறிக் குருக்கள்மீதும் சுவாமிகள்மீதும் பட்டன. குருக்கள் உடம்பு வெந்து போயிற்று; சுவாமிகள் **சுத்ததேகம்** பெற்றவராகையால் சிறிதும் துன்பம் ஏற்படவில்லை.

89. பிநாகபாணியாரின் பிதற்றல்

பிநாகபாணி முதலியார் என்பவர் புதுச்சேரியிலுள்ள தந்தி ஆபீஸ் மானேஜர். அவருக்கு ஏழுபாஷைகள்வரை எழுதப் படிக்கத் தெரியும். அவ்வளவே யன்றி அம்மொழிகளிலெல்லாம் அவர் வல்லவரல்லர். அந்த நிலையிலேயே அவருக்கு அகங்கார முண்டாகி விட்டது. அதனால் அவர் சுவாமிகளையும், சாலையிலுள்ள மற்றவர்களையும் சோம்பேறிகளென்றும், வெற்றுக் கும்பலென்றும், இன்னும் பலவாறாகவும் இகழ்ந்து உரையாடி வருவார். ஒருகால் அவர் சுவாமிகளைப் பலமொழிகளில் கேள்விகள்கேட்டு அடக்க வேண்டுமென மேட்டுக் குப்பத்திற்கு வந்தார். அவர் சபைக்கு வருவதற்கு முன்னமேயே சுவாமிகள் "**நமக்கு ஒருவர் புத்தி புகட்ட வருகிறார்**" என்று கூறினார்கள். பின்னர் பிநாகபாணியும் வந்து ஒன்றும் பேசாது மௌனமாக ஓரிடத்தில் அமர்ந்து கொண்டார்.

அதன்பிறகு சுவாமிகள், தம் அருகிலிருந்த தொழூவூர்-வேலாயுத முதலியார் மூத்த குமாரனாகிய **திருநாகேச்சுரம்** என்னும் நான்கு வயது டைய சிறுவனைப் பிநாகபாணி முதலியார் எதிரே நிறுத்தி "உனக்கு எத்தனை பாஷைகள் தெரியும்" என்று வினவினார்கள். அதற்கப் பையன் "எனக்கு ஆறு பாஷைகளில் பாண்டித்திய முண்டு" என்று கூறினான். ஆகவே பிநாகபாணியாருக்கு அச்சம் அதிகரித்தது. அதனால் பெருங் கஷ்டத்தோடு அமர்ந்திருக்கும் அம்முதலியாரை நோக்கிப் பின்னும் சுவாமிகள் "நீங்கள் எந்தப் பாஷையில் வேண்டுமானாலும் இந்தப் பையனைக் கேள்விகள் கேளுங்கள்; பதில்சொல்லுவான்" என்றனர். பிநாகபாணிமுதலியார் பேச வாய்திறக்க முயன்றும் முடியவில்லை. அவருக்கு அச்சமும் நாணமும் நடுக்கமும் உண்டாகி தம்முடைய அறியாமைக்கும், தாம் கூறித் திரிந்த பிதற்றலுரைகட்கும் வருந்திக்கொண்டு மௌனமா யிருந்தனர். பின்னர், சுவாமிகளது கிருபையால், வாய்திறக்க அவரே சுவாமிகளை வணங்கி, 'ஆண்டவரே! அடியனேன் செய்த பிழைகளை யெல்லாம் பொறுத்தருளல் வேண்டும்' என வேண்டி அருள்பெற்று விடை கொண்டேகினார்.

90. மந்திர வாதிகளும்-மகா காளியும்

மந்திரவாதிகள் நால்வர் வடலூரிருந்து சுவாமிகளைத் தரிசித்தற் பொருட்டாக மேட்டுக் குப்பத்திற்கு ஒருநாள் இரவு பதினைந்து நாழிகை யளவில் வந்துகொண் டிருக்கும் பொழுது, இடையிலே யுள்ள ஒரு காளி அவர்கட்குப்பயங் காட்டியது. அவர்கள் அதைநோக்கி "நாங்கள் திரும்பி வருங் காலத்தில் உனக்குப் பூட்டிடுகிறோம்" என்று கூறி வந்துவிட்டனர். அவர்கள் சுவாமிகளைத் தரிசித்து மீளுங்காலை சுவாமிகளிடத்தில், காளியின் வரலாற்றைக் கூற, 'அதற்குச் சுவாமிகள் "பூட்டிட வேண்டாம்; நம்மிடத் திற்கு வந்துபோவதாகக் கூறுங்கள்; போதுமானது" என்று கூற, அவர் களும் அவ்வாறே காளிக்குக் கூறப் பேருருவோடு வந்த அக்காளி தன் னுடைய உருவைக் குறைத்துக்கொண்டு அவர்களுடைய கட்புலனுக்கே புலனாகாது போயொழிந்தது.

91. வடலூரார் பெற்ற புண்ணியம்

மிகுந்த செல்வந்தர்களும், வடலூருக்குப் பெரியதனக்காரர்களுமாகிய அருணாசலபடையாட்சி, வேங்கடாசல படையாட்சி ஆகிய இருவரையும் சுவாமிகள் வரவழைத்து "நீங்கள் இன்றே **புலையுணவை விட்டுவிடுங் கள்**; உங்கட்கு அருட்பெருஞ்ஜோதி ஆண்டவர் திருவருளால் பல நன்மை கள் உண்டாகும்." என்று கூறினார்கள். அவர்களும் அவ்வாறே புலையுண வை விடுத்துப் புண்ணிய வழியில் நின்றார்கள். அதனால் அவர்களுடைய நிலங்களில் அவ்வருடமுதல் ஒரு பங்குக்கு ஐந்து பங்கு விளைவு அதிகரிக்க லாயிற்று. அதைக்கண்ட அவர்கள் மற்றவர்களையும் புலையுணவை நீக்கிப் புண்ணியம் பெறுமாறு செய்தனர்.

92. உண்மை நெறியை உணர்த்தல்

பின்னொரு நாள் கண்ட்ராக்டர் ஆறுமுக முதலியார் என்பார் சுவாமி களிடமிருந்து ஒரு குளிகை பெற விரும்பினர். அவர் விருப்பினை யறிந்த சுவாமிகள், அவருடைய கரத்தில் மிளகுப் பிரமாணமுள்ள இரு குளிகை களை வைக்க, அவற்றையே அவர் தாங்கமுடியாது கீழே வைத்துவிட்டார். அதைக் கண்ட சுவாமிகள் அவரை நோக்கி "இந்த ஆசையை இனி நீர் விட்டுவிடும்; ஏனெனில் இது உண்மை நெறிக்கு ஏற்புடையதல்ல" என்று உரைத்தருளினார்கள்.

93. குருக்களுங் குளிகையும்

அப்படியே குருக்க ளொருவருக்கும் சுவாமிகள் நல்லறிவு கொளுத்தி னர். சுவாமிகளிடத்தில் அன்புடையவரா யொழுகி வந்த குருக்க ளொரு வர் குளிகையைப் பெற்றுச் செல்வவந்தராகலா மென எண்ணி சுவாமி களை வேண்ட, சுவாமிகள் குளிகை யொன்றினை ஒரு பெட்டியின்மீது வைத்து 'இதை எடுத்துக்கொள்ளும்' என்றார்கள். அக்குருக்கள் அதை எடுக்க முயன்றபோது அக் குளிகை அவர் கரத்தை வலுவாகப் பிடித்துக்

கொண்டது. பின்னர் அவரும் சுவாமிகளை வேண்டி அத் தீங்கிலிருந்தும் விடுபட்டு நல்லறிவு பெற்றார்.

94. 'ந' கரப் பொருள் விளக்கம்

மற்றொருநாள் மகா வித்வான்களிருவர் சுவாமிகளை யணுகி திருவாசகத்தின் முதல் அகவலுக்குப் பொருள் கூறுமாறு வேண்டினர். அதற்கிசைந்த சுவாமிகளும், அம்முதல் அகவலில் முதலெழுத்தாகிய 'ந' என்னும் ஓர் எழுத்திற்கு மட்டும் இரண்டு மணிநேரம் 64-இலட்சணங்கள் வரை எடுத்தோதி வர, அவற்றை அவ் வித்வான்கள் உள்ளத் தமைத்துக் கொள்ள முடியாதவர்களாய்ச் சுவாமிகள் திருவடிகளை வணங்கி 'இனி **கேட்பதற்கு எங்கட்கு ஆற்றலில்லை'** என்று கூறிச் சென்றனர்.

95. வலைஞரை ஆட்கொண்ட வைபவம்

மேட்டுக் குப்பத்துக்கு அருகேயுள்ள செம்படவர் இருவர் வலைகளைக் கையிலேந்திக் கொண்டு சுவாமிகள் இருக்கும் வழியே போக அவர்களைச் சுவாமிகள் அருகழைத்து "உலகினிடத்தே பல தொழில்களிருக்கப் பல்லாயிரக் கணக்கான உயிர்கள் அழிவதற்கு ஏதுவாகிய இத்தொழில் உங்கட்கு வேண்டுவதில்லை; ஆதலால், இக்கொடுந்தொழிலை இன்றே விட்டுவிடுங்கள்" என்றும், இன்னும் பலவிதமான அறங்களையும் அவர்கட்கு இனிமையாகக் கூறினர். அதைக் கேட்ட அவர்கள், இனி அச்செயல் செய்வதில்லையென்று சொல்லிவிட்டு, அவர்கள் சென்று பழயபடியே வலைவீசினர் வலைகள் அறுபட்டன. அறுந்துபட்ட அவைகளைச் சீர்ப்படுத்தி மீளவும் வீச, அப்பொழுதும் அவை அறுபட்டனவே யல்லாது பயனொதுவு மில்லை. இப்படியே பலமுறை அவர்கள் வீசும்பொழு தெல்லாம் வலைகள் அறுந்து போக அவர்கட்கு நல்லறிவு வந்து "அச்சுவாமிகள் சொன்னவற்றை அசட்டை செய்ததனால் வந்தது இந்தக்கேடு" என்பதை உள்ளத்துட் கொண்டு அன்றிருந்து அப்பாவத் தொழிலை விடுத்து அறமேற் கொண்டு சுவாமிகளின் அருள் பெற்றனர்.

96. தொழுவூர் வேலாயுத முதலியார் துன்பம்

தொழுவூர்-வேலாயுத முதலியாருக்கு ஒருகால், உடம்பு முழுவதும் சிரங்குண்டாகி அதனால் வீக்கமும் துன்பமு முண்டாக, அதனை ஆற்றாராய் முதலியார் வள்ளலாரிடத்து வர வள்ளலாரும் அவருக்குத் திருநீறு கொடுத்து அப்பொழுதே அவருடம்பு குணமடைய அருள் செய்தார்.

97. வழி காட்டி மறைந்தமை

கூடலூர்: சின்னதம்பி பிள்ளை ஒருநாள் வடலூரிலிருந்து மேட்டுக் குப்பம் வரும் வழியில் சென்று தடுமாற, அத்தருணத்தில் வள்ளலார் அவர் முன்னே தோன்றி வழியினைக் காட்டி மறைந்தார்.

98. பசுவைப் போற்றல்

வேறொருநாள் திருவொற்றியூரிலுள்ள இராஜகோபாலப் பிள்ளை என்னும் யாதவ மரபைச் சேர்ந்த அன்பரொருவர் மேட்டுக்குப்பத்திற்கு வள்ளலாரைத் தரிசித்தற்பொருட்டு வர, அவரை அமரச் செய்து, அவர்

பசுவினங்களை ஒழுங்கே காப்பாற்றுகிறதில்லை யென்பதை முன்னரே உணர்ந்திருந்த நம் வள்ளற் பெருமான் அவருக்குப் பசுவின் அருமை பெருமைகளைப் பற்பலவிதமாக எடுத்துக் கூறி, அவருக்கு நல்லறிவு கொளுத்தினர்கள். அவ் விராஜகோபாலப் பிள்ளையும் வள்ளலாரிடம் விடை பெற்றுக்கொண்டு வீடு வந்து சேர்ந்து, அன்று முதலாக வள்ளலார் கூறியாங்கு பசுக்களை ஒழுங்கே காப்பாற்றி வருவாராயினர்.

அப்படியாக அவர் பசு வினங்கட் கெல்லாம் உபசாரங்கள் செய்து வரும் நாளில் ஒருபகல் அவரை ஒரு முரட்டுப் பசு முட்டித்தள்ளிவிட்டது. அதனலடிபட்டு வருந்தும் போது அவருடைய கனவில் வள்ளலார் தோன்றி "நீர் கவலைப்பட வேண்டாம்; நாளைக்காலையிலே இரண்டு பேர் வந்து உம்முடைய உடல் நோயைக் குணப்படுத்துவர்" என்று உரைத்து மறைந்தார். அவ்வாறே மறுநாளிருவர் வந்து அவருடைய உடல் நோயைத் தீர்த்தார்கள்.

99. வெண் குஷ்டமும்—கருங் குஷ்டமும்

கொங்கண தேசத்தாரிருவர் வெண்குஷ்டத்தினல் ஒருவரும் கருங் குஷ்டத்தினல் ஒருவருமாகத் துன்புற, ஆற்றுதவர்களாய் வள்ளலாரின் பெருமையை யறிந்து, அவர்களிடமணுகிக் "குறை தவிர்த்தாண்டருளல் வேண்டும்; குணப்பெருங் குன்றே!" என்று குறையிரக்க, கருணைக்கட லான வள்ளலார் அவ்விருவரையும் பற்றியிருந்த அவ்விருவகைக் குஷ்ட நோய்களையும் ஐந்து நாட்களில் விலக்கினர்.

100. மகமதியச் சிறுவன் வினை

இளவயதுள்ள மகமதியச் சிறுவ னொருவன் தன் உடம்பெல்லாம் எண்ணெயைத் தடவி, அதன்மீது ஆங்காங்கு பஞ்சு ஒட்டவைத்துக் கொண்டு, வள்ளலாரிடம் வந்து விளையாட்டாக, "எனக்கு உடம்பெல்லாம் செரங்குங்க! நீங்க தீர்க்கணுங்க" என்று கூறினன். வள்ளலாரும் "தீர்ந்து விடும் போ" என்றுகூறி அனுப்பினர். வீட்டுக்குப் போவதற்குள் அவன் பஞ்சு ஒட்டவைத்திருந்த இடமெல்லாம் பெருஞ் சிரங்குகள் உண் டாகித் துன்புறுத்தத் தலைப்பட்டன. துன்பம் பொறுக்கமாட்டாத அம் மகமதியச் சிறுவன், மீளவும் வள்ளலாரிடம் வந்து முறையிட சாலையி லுள்ள கிணற்றுத் தீர்த்தத்தில் அவனை முழுகும்படி ஐயா கூறினர். அவனும் அக்கிணற்றுத் தீர்த்தத்தில் முழுகித் தனது துன்பம் நீங்கிப் போயினன்.

101. ஒன்றுக்கு மூன்று

பின்னர் ஒருகால், ஒரு மகமதியர் வள்ளலாரிடமணுகி "இரச பஸ்பஞ் செய்வதற்கு உரிய மூலிகை இது" என்று ஒரு மூலிகையின் பெயரை மிக வும் இரகசியமாகக் கூறினர். அதனைக்கேட்ட வள்ளலார் "அப்படியா? இரசபஸ்பம் செய்வதற்கு நீர் சொன்ன மூலிகையைத் தவிர்த்து மூன்று மூலிகைகளுண்டு; அவை யின்னின்ன." என்று எல்லோருங் கேட்க உரத்த சப்தத்துடன் மொழிந்தனர். அம்மகமதியர் வெட்கித் தலைகுனிந்து போயினர்.

102. முதற்றே—முதல் "தே"

மற்றொருகால் புலவரொருவர் அடிகளிடம் வந்து "சுவாமி! திருக்குறளில் முதற் குறளிலேயே முதற்றே யுலகு என்பதில் ஏகாரம் ஈற்றசையாயின் கடுகைத் துளைத்தேழ் கடலைப் புகட்டி........என்று கூறியது எவ்வாறு பொருந்தும்?'' என்று வினயத்தோடு வினவினர். அதற்கு நம் வள்ளலார் "புலவரே! முதற்றே என்பதை 'முதல் தே' எனப் பிரித்துப் பாரும். ஒன்றுந் தோஷமிராது" என்று கூறினர்.

103. முருக தாசரின் முதிர்ந்த அன்பு

திருநெல்வேலி என்னும் திருப்பதியில், சைவவேளாண் மரபில் அவதரித்தவரும், ஒன்பது பிராயந்தொடங்கி ஒண்கடலமிழ்தெனத் தீஞ்சுவைக் கவிகளால்—சிவ குமரனை வழுத்தும் சீரிய ஒழுக்கமுடையவருமாகிய தண்டபாணி சுவாமிகள் என்னும் முருகதாசர் என்பார் நமது வள்ளலாரின் அருமை பெருமைகளைப் பிற அன்பர்கள் மூலம் அறிந்து அளவிலா மகிழ்வும் அன்பும் உடையவராய் வள்ளலாரைத் தரிசிக்கும் விருப்பங் கொண்டு வள்ளலாரிடம் வர, வள்ளலாரும் அவரை அன்போடு வரவேற்று உபசரித்தனர். அது சமயம் அம் முருகதாசர் தாம் முருகன்மீது பாடி வைத்திருந்த அருமைப் பாக்களை வள்ளலாருக்குக் காட்டினர். வள்ளலார் அப்பாககளில் ஒரு சிலவற்றைப் பார்த்து உளமகிழ்ந்து 'முருகதாசர்—அருணகிரிதாசரே' என்று வியந்து கூறினர். இம் முருகதாசரே வள்ளலார்மீது அனுபவப் பதிகமும் விணப் பதிகமும், பாடியவர். (6-வது திருமுறை, வசன பாகத்தில் காண்க.)

104. பிள்ளையவர்களின் பேரன்பு

கவி பாடுவதில் கம்பரெனப் பெயரும் புகழும் வாய்ந்தவரும், திருவாவடுதுறை ஆதீனத்து மகாவித்வானக இருந்தவரும், ஆகிய மகாவித்வான்: மீனுட்சி சுந்தரம் பிள்ளை அவர்கள் தம்முடைய மாணவராகிய மாயூரம்: வேதநாயகம் பிள்ளை இயற்றிய நூல்களுக்குச் சாற்று கவி வாங்குதற் பொருட்டாக வள்ளலாரிடம் ஒருகால் வர, வள்ளலாரும் அவரை முக மலர்ச்சியோடு நல்வரவு கூறி வரவேற்றனர். பிள்ளையவர்களும், வள்ளலாரை வணங்கி அமர்ந்து தம் கருத்தை வெளியிட, வள்ளலாரும் அவ்வாறே ஒரு சாற்று கவி அளித்தனர். அதன் பிறகு பிள்ளை அவர்கள் வள்ளலாரிடத்து, '**இங்கிதமாலை**'யைப் பற்றிச் சிறிது விளக்கியருளுமாறு வேண்டினர். வள்ளலார் இங்கிதமாலையின் முதற் பாட்டிற்கு மட்டும் நான்கு மணி நேரம் வரைப் பலவகைப் பொருள்களை எடுத்தோதி, அதற்கு மேலும் அனுபவ உரை விரிக்கத் தொடங்கினர். அவ்வுரையைக் கிரகித்துக் கொள்ளக் கூடாமையால் பிள்ளையவர்களும், மற்றவர்களும் திகைத்துப் போயினர். வள்ளலார், அதுகண்டு உரையை நிறுத்திக்கொள்ள, **மீனுட்சி சுந்தரம் பிள்ளை** யவர்கள் வள்ளலாரிடத்துப் பொங்கி வழியும் ஞான அமுதத்தைக் கண்டு அளவிலா வியப்பும், ஆனந்தமுங் கொண்டவராய் அன்று முதல் வள்ளலாருடைய பேரன்பரிலுஞ் சிறந்த பேரன்பராயினர்.

105. அங்கங்கள் வேறான அதிசயம்

ஒரு நாள் இரவு வெளியே போன ஐயா அவர்கள் அதிக நேரமாகியுந் திரும்பி வரவில்லையே யென்று, வேலூர் சண்முகம் பிள்ளை என்பார் சாலையை விட்டு வெளியே போய்ப்பார்க்க, அங்கே ஐயா அவர்களுடைய **அங்கங்களெல்லாம் தனித்தனியாகக் கிடந்தன.** அதைக்கண்ட அப்பிள்ளை, உடல்நடுங்க உயிர் நடுங்க—"அந்தோ! அடிகள் இவ்வாறு ஆயினரே. இனி என் செய்வோம்" என்றின்னை பல மொழிந்து வருந்து கின்ற வேளையில் ஐயா அவர்கள் திடீரென அவருடைய கண் முன்னே தோன்றி, "நீர் இனி இம்மாதிரி வந்து பார்க்காதீர்!" என்று எச்சரித் தனர். அவரும் மகிழ்வோடு ஐயா அவர்களுடைய ஆணையைச் சிரமேற் கொண்டு பின் தொடர்ந்துவர இருவரும் சத்திய தருமச்சாலையை அடைந் தனர்.

106. "அமாவாசை" அருள் பெறல்

வடலூர் சேரியிலுள்ள அமாவாசை என்னும் ஒருவன் சிறிது பக்குவ முடையவனா யிருப்பதைக் கண்டு, அடிகள் அழைத்துவரச் செய்து, "நீ இறந்துபோன மாடுகளைப் புதைத்துவிட வேண்டும்" என்றுகூற, அவ் வாறே அவனும் புதைக்கின்ற பழக்கத்தைக் கைக்கொண்டான். அதை யறிந்த அடிகள் மீண்டும் அவனை யழைப்பித்து, **"மாட்டினைப் புதைத்து விடுவதோடு நீ இனியேல் மாமிசமும் உண்ணுதே"** என்று ஆணை யிட்டனர். அதற்கும் அவ்வமாவாசை இணங்கியவனாய்த் தான் மிகவும் வறுமை நோய் வாய்ப் பட்டிருத்தலை எடுத்துரைத்து அதனை நீக்கி யருளல் வேண்டுமென ஐயாவை வேண்டினன். ஐயாவும் அவனுடைய தீவிர பக்குவ நிலைக்கு மெச்சி நாள்தோறும் அவனுக்கு "ஓர் அரை ரூபாய்" சுலபமாகக் கிட்டுமாறு திருவருள் பாலித்தார்.

107. கள்வனுக்கும் காட்டிய கருணை

அதன்பிறகு ஒருநாள் வடலூருக்கு அடுத்த குள்ளஞ்சாவடி என்னு மிடத்திற்கு ஐயா அவர்கள் சென்ற காலத்தில் அங்குள்ள அன்பராகிய ஒரு **மகம்மதிய-'போலீஸ் ஹெட்கான்ஸ்டபில்'** புது வஸ்திர மொன்றை அடிகளுக்குப் பாத காணிக்கையாக வைத்து வணங்கி, தான் வாழ்வு பெறுதற் பொருட்டாக அவ்வஸ்திரத்தை யணிந்து கொள்ளும்படி வேண்டினர். அவர் வேண்டுதலுக்காக அடிகள் அவ்வஸ்திரத்தை யணிந்து கொண்டு அன்றிரவு அங்கு தானே படுத்திருக்க, அவ்விரவில் ஒரு திருடன் வந்து அவ்வஸ்திரத்தை மெல்ல இழுத்தான். அதைக் கண்டதும் மகம் மதியர் அக்கள்வனைப் பிடித்து தண்டிக்க முயன்றார். ஐயா அவர்கள் அவரைத் தடுத்து, இழுத்த அவனுக்கே அவ்வஸ்திரத்தைக் கொடுத்தனுப் பினர்.

108. புகைப் படம்

பிறகொருநாள் சாலை அபிமானிகளாகிய அன்பர்கள் சிலர் நம் திருவருட் பிரகாச வள்ளலாரைப் (போட்டோ) புகைப்படமெடுக்க வேண்டு மென விருப்பங்கொண்டு சென்னை மாசிலாமணி முதலியார் முதலான

வரைக கொண்டு எட்டு தரம புகைப் படம எடுத்தும வளளலாருடைய திரு வுருவம் படத்தில் படியவில்லை பினனர் அவவெணணததை அவா கள் விட்டனா சுதத தேகம அமைநத எமபெருமானா திருமேனியும புகைப படததில விழுமோ? அகணடாகார சசசிதானநத சொருபராகிய தெயவ உருவததைச சிறுபடததில அடகக யாரால முடியும்?

109 பொன்னுன மேனி!

இஙஙனம நிகழநத சிறிது காலததிறகுப பிறகு, பணணுருட்டியிலுளள குயவரொருவா வளளலாா திருவுருவததைப பலகாலும் பாாதத ஒரு பழக கததினமேல அமாாநதிரியே ஓா உருவம அமைதது அதறகுப பலவகை நிறஙகள கொடுததுக காணபோா கணணைக கவருந தரததாகச செயது வநது வளளலாாிடம காட்டினா வளளலாரோ, அத திருவுருவைக கரத தில வாஙகிப "பொன்னுன மேனி மண்ணுயிற்றே" எனறு அப படியே கை நழுவ விடடு விட்டார் அவவுருவமும கீழே விழுநது உடைநது போனது.

110 ஜீவகாருண்யத்தின் முடிவு

வேறொருநாள, ஜீவகாருண்ய மென்றால் மககளிடததும மாககளி டத்தும கருணைகாட்டுவது எனற அளவில சில அனபாகள பேசிககொண டிருபபதைக கேட்டு வளளலாா, அவவனபாகளை அருகழைத்து அவர்களை நோககி "நீஙகள பேசிககொளகிற அளவில ஜீவகாருண்யம முடிவுபெறறு விடாது, அது இனனும பரநது செலவது உதாரணமாக ஒரு கதை சொல லுகிறேன கேளுஙகள" எனறு சொலலத தொடஙகினா "அனபாகளே! இரு முதியவாகள ஒரு வீதிவழியே சென றுகொணடிருநதனர், அப்பொ ழுது அவருள ஒருவரின காலபட்டு வீதியிறகிடநத ஒரு மணகட்டி உடைநது போயது அதைககணட மறறவா உடனே மூாசசையானா மூாசசை யடைநத அவருககு உபசாரஙகள செயது மூாசசையைத தெளிவித்த முனனையவா 'தாஙகள மூர்சசையுறறதறகுக காரணம எனனை?' எனறு வினவ, அதறகு அம முதியவா 'உமமுடைய காலினால அவவழகிய மண கட்டி உடைநது உருககுலைநது போனதே காரணம்' எனககூறினா" எனறு கதையைச சுருககமாக முடிதது, அவாகட்கு ஜீவகாருணயததின முடி வினை உணர்ததி யருளினா.

111. யோகத்தினுஞ் சிறந்தது தோத்திரமே

பிறகொருநாள வளளலாரை அனபாகள "யோகம முதலியன செய்ய எஙகளால இயலாதனவாயிருககினறன: ஆதலால யாஙகள ஈடேறுதற குரிய ஒரு இலகுவான மாாககததைத் தேவரீா திருவாய மலாநதருளல வேணடும" எனறிரகக, வளளலாரும, "இக கடையுகமாகிய கலியுகததில உஙகளால யோகம முதலிய சாதனஙகளை இயறற முடியாது; ஆதலால நீஙகள **தோத்திரத்தையே ஈடேறும் மார்க்கமெனக் கொள் ளுங்கள்"** எனறிசைததனா

நினைந்து நினைந்து உணர்ந்து உணர்ந்து நெகிழ்ந்து நெகிழ்ந்து அன்பே
நிறைந்து நிறைந்து ஊற்றெழுங் கண்ணீர் அதனால் உடம்பு
நனைந்துநனைந்து அருளமுதே! நன்னிதியே! ஞான
நடத்தரசே! என்னுரிமை நாயகனே! என்று
வனைந்துவனைந்து ஏத்துதும் நாம் வம்மின் உலகியலீர்!
மரணமிலாப் பெருவாழ்வில் வாழ்ந்திடலாங் கண்டீர்
புனைந்துரையேன் பொய்புகலேன் சத்தியஞ்சொல் கின்றேன்
பொற்சபையிற் சிற்சபையிற் புகுந்தருணம் இதுவே.

112. சன்மார்க்கத்தில்—இன்னிசை

நிற்க வள்ளலாரிடம் சேர்ந்திருந்த கூட்டங்களில் ஒருசிலர், தோத்திரஞ் செய்யுங் காலத்தில் பிடில், மத்தளம் முதலியவற்றை வைத்துக் கொள்ளு தலும், ஆராதனை செய்யுங் காலத்துப் பலவிதமான கோஷங்களுடன் கூச்சல் போடுதலும், பிரம்மதாளம், நகார், கண்டாமணி, நாதசுரம் முதலிய ஒலிக்கருவிகளை வைத்துக் கொள்ளுதலுஞ் செய்தனர். அவற்றைக்கண்ட நம் ஐயா அவர்கள் பெரிதும் மனவருந்தி அவர்களை அழைத்து "நீங்கள் செய்யும் இக்காரியங்களெல்லாம் சன்மார்க்கத்திற்கு முற்றிலும் மாறு னவை யென்பதை நீங்கள் அறியவேண்டும்: **மனநெகிழ்ச்சியோடு ஆண்டவனுடைய தோத்திரங்களை அமைதியாக அன்போடு பாடுவதுதான் சன்மார்க்கத்தின் முக்கிய லக்ஷியத்திற்கு முற்றிலும் உடன்பாடானது** என்பதையும் அறிய வேண்டும்: அறிந்து இவைகளை அறவே விட்டு விட வேண்டுவதே உங்கள் கடமை" எனக் கண்டிப்பாகத் தெரிவித்தார்கள். அன்றிருந்து அவ்வீணடம்பரங்களெல்லாம் அறவே ஒழிந்தன. ஆனால், பின்னால் இப்பொழுது சில ஆண்டுகளாக அவைகள் தொடங்கி யிருக்கின்றன. மீண்டும் ஐயா அவர்களின் கருத்திற் கும் சன்மார்க்கத்திற்கும் உவப்பான—உடன்பாடான முறைக்கு வருவ தற்கு எல்லாம் வல்ல ஆண்டவர் திருவருளைச் சிந்திப்போமாக.

113. தேங்காய்கூடப் பலியிடுதல் கூடாது

தெய்வத்திற்குப் பலியிடும் கொடிய வழக்கத்தைச் சுவாமிகள் கண்டிப் பாகத் தடுத்து வந்தார்கள். அத்துடன் தேங்காயைக் கூடப் பலியிடுதல் கூடாது என்றும் அந்தத் தேங்காயைப் பலியிடாமல் முன்னதாகவே உடைத்து திருத்தி அத்துடன் சர்க்கரை, கற்கண்டு, திராட்சை முதலியன கலந்து ஆண்டவருக்கு இனிப்பாக நைவேத்தியம் வைக்கவேண்டு மென் றும் சொல்லிவந்தார்கள். ஆண்டவரை நமது வாயினால் வாயார வாழ்த்து வது தவிர பிறரைக் கொண்டு வேறு பாஷைகளில் அர்த்தம் விளங்காமல் அருச்சனை முதலியன செய்தல் அவ்வளவு முறையானதல்ல வெனவும், அபிஷேகாதிகள், புஷ்ப அலங்காரங்கள், தீப அலங்காரங்கள், முதலியன வும் வாகனங்களில் ஏற்றி ஆடம்பரங்களுடன் உலா வருதல் முதலியனவும் சன்மார்க்கத்துக்கு உரியன அல்ல, எனவும், இப்படிப்பட்ட ஆரவாரங்கள் கூடாவெனவும் அரிதிற்கிடைக்கும் பணத்தை ஏழைகளின் பசி நிவர்த் திக்கே உபயோகிக்க வேண்டுமென்றும், அடிக்கடி மெய்யன்பர்கட்கு உப தேசித்து வந்தார்கள்.

ஒருநாள் ஓரன்பர், திருவிளக்குகளை நிறைய ஏற்றிவைக்க, அதனைக் கண்டு, இவ்வளவு அதிகமான விளக்குகள் ஏன்? ஏதோ ஒன்றிரண்டை

வைத்துக்கொண்டு மீதியை ஏழைகளின் ஆகாரங்கட்கு உபயோகிக்க லாகாதா? என்று கண்டித்தார்.

மற்றொருகால் ஓரன்பர், நிறைய புஷ்பம் முதலியன வாங்கிவர அதனைக்கண்டு "ஏன்காணும் இவ்வளவு புஷ்பம்? ஆண்டவர் கேட்டாரா? இதனால் திருப்தியடைவாரா? **தும்பை, அறுகு** முதலியனவற்றை நீரே போய்க் கொண்டுவரலாகாதா? இப் பணம் எத்தனை ஏழைகட்குப் பசியை நிவர்த்திக்கும்!" என்று கண்டித்து வந்தார்கள். இத்துடன் ஞான சபையைத் தாபித்து, அதைப் பூசிக்கும் முறையை, (ஞானசபை விளக்கப் பத்திரிகை 6-ம் திருமுறை வசனபாகம்) எழுதிக் கொடுத்தார்கள். அதன் படியே சில மாதங்கள் நடந்துவந்தது. பின்பு, சுவாமிகள் திருக்காப்பிட்டுக் கொள்ளும் சில தினங்கட்கு முன்பு, அதனைப் பூட்டிவிட்டுச் சாவியை வாங்கிக்கொண்டு "ஆண்டவர் வருங்காலத்தில், சபையானது தானே திறந்துகொள்ளும்; அப்போது அது **அற்புதமான கட்டடமாகத் தோன்றும், எல்லா அற்புத சித்திகளும் நடக்கும்**" என்றார்கள். அவ்வண்ணமே சுவாமிகள் திருக்காப்பிட்டுக் கொண்டபின் மூன்று வருடம் வரையில் சபை மூடியிருந்தது. பின்னர் வெகுதானிய ஆண்டு சித்திரைத் திங்கள் முதல்நாள், சாலை அபிமானிகளும், சபாபதி சிவாசாரியரும் மொத்தம் ஆறுபேர்கூடி அவர்களுக்குள் ஓர் பிரமாணம் செய்து கொண்டு, திரைக்குள்ளே ஒரு பீடத்தைவைத்து அதன் பேரில் சரிகைகளால் அலங்கரித்த தலையணைகளையும் திண்டுகளையும் வைத்து அதனைக் குருபீடமாகச் சிந்தித்துப் பிரதிதினமும் தோத்திரமும், பிரதிமாத பூசத்திற்குத் தீப அலங்காரத்தோடு தோத்திரமும், ஐயா அவர்கள் கட்டளையிட்டவண்ணம் நடத்தி வந்தனர். அவ்வாறு நடந்துவந்த பூசையானது நாளடைவில் மாறுபட்டுச் **சன்மார்க்கத்திற்கு விரோதமாக** அபிஷேகாதிகள், நாகசுரங்கள், கொட்டு முழக்குகள், பேரிகை, கண்டாமணிகள் அதிர்வேட்டுகளுடன் ஆரவாரங்கள் சாதாரண முறையில் நடந்துகொண்டு வருவதை அந்தத் **திருவுளந்தான் தடுத்து** ஒழுங்கான முறையில் வருவிக்க வேண்டுமென நாமெல்லோரும் எல்லாம் வல்ல இறைவனை இறைஞ்சுவோமாக.

இதுவரை, அருட்பெருஞ்ஜோதி ஆண்டவரின் பரிபூரண அருளமுதருந்திப் பாருலகதனில் அப்பரம கிருபாநிதி யென்னக், கல்லார்க்குங் கற்றவர்க்கும் களிப்பருளுங் **களிப்பாய்**—காணார்க்குங் கண்டவர்க்குங் கண்ணளிக்கும் **கண்ணாய்**—வல்லார்க்கும் மாட்டார்க்கும் வரமளிக்கும் **வரமாய்**—மதியார்க்கும் மதிப்பவர்க்கும் மதிகொடுக்கும் **மதியாய்**—நல்லார்க்கும் பொல்லார்க்கும் நடுநின்ற **நடுவாய்**—நரர்களுக்கும் சுரர்களுக்கும் நலங்கொடுக்கும் **நலமாய்**—எல்லார்க்கும் பொதுவில் இருந்தாண்டு கொண்ட **சிவமாய்—எம் பரசாய்**—எம்மை உய்விக்கவந்த எம்பெருமானாய் நின்றொளிர்கின்ற தெய்வத் தந்தையாராகிய **திருவருட்பிரகாச வள்ளலார் தோன்றுந் துணையாயிருந்து** உலகவர்க்குத் துணை புரிந்த நிகழ்ச்சிகளை அப்பெருமான் உலகவர் சமரச சுத்த சன்மார்க்க சாதனம் இன்னதென்பதைத் தெரிந்துய்யத் திருக்காப்பிட்டுக் கொள்ளுதற்குப் பத்துநாட்கள் முன்னே திருவாய் மலர்ந்தருளிய சுத்த சன்மார்க்க விவகாரத்தைச் சிறிது சுருக்கமாகக் கூறுவாம்.

"ஆன்மநேய ஒருமைப்பாட்டு உரிமைச் சகோதரர்கட்கு அறிவிப்பது :—

இதுவரையில் **கர்மசித்தருடைய காலம்;** அதனல் சமயங்களும் மதங்களும் பரவியிருந்தன; இப்போது வரப்போகிறது ஞானசித்தருடைய காலம்; இனி சாதி, சமயம் முதலான ஆசாரங்களெல்லாம் போய் சமரச சுத்தசன்மார்க்க சத்திய ஞானுசாரம் ஒன்றே விளங்கும்; (பெருமான் புகன்றபடியே இக்காலத்தில் எங்கும் ஜாதி, சமயம், மதம் முதலான பேதம் குறைந்து சமரச நோக்கமே பெருகி வருவது கண் கூடாம்) சமய மதங்களில் சொல்லுகின்ற கருத்தர்கள், மூர்த்திகள், ஈசுரன், பிரமம், சிவம் முதலிய தத்துவங்கள் காலப் பிரமாண பரியந்தம் இருப்பதே யொழிய அதற்கு மேலிரா. சமய மதங்களில் சொல்லுகிற கர்த்தர்களுடைய சித்திகள் சர்வசித்திகளுடைய கடவுளின் சித்தியின் லேசங்கள்; அந்த சர்வ சித்தியையுடைய கடவுளுக்கு ஒப்பாகார்கள்; கோடிகோடி பங்கு தாழ்ந்த தரத்திலிருக்கிருர்கள்; இப்போ திருக்கும் **வேதாகம புராணங்களிலும் சமய மதங்களிலும் லட்சியம் வையாதீர்கள்.** வைத்தால் சமரச சுத்தசன்மார்க்கத்தில் உங்களுக்கு லட்சியம் வராது; வராவிட்டால் நீங்கள் அடையப் போகிறது ஒன்றுமில்லை; ஆதலால் அவைகளையெல்லாம் பற்றறவிட்டு, சர்வ சித்தியையுடைய கடவுள் ஒருவருண்டென்றும், அவர் ஒருவரே யென்றும், அவரை உண்மை யன்பால் வழிபாடு செய்யவேண்டும். அப்படிப்பட்ட சமரச சுத்தசன்மார்க்கத்திற்குரிய கடவுளை வழிபாடு செய்வதற்குச் சாதனம் இருவகை: அவை—பர உபகாரம்—சத்விசாரம். (1) பர உபகார மென்பது தேகத்தாலும், வாக்காலும், திரவியத்தாலும் உபகாரஞ்செய்வது. (2) சத்விசார மென்பது நேரிட்டபக்ஷத்தில் ஆன்மநேய சம்பந்தமான தயாவிசாரத்தோடு இருப்பது; கடவுளது புகழை விசாரித்தல், ஆன்மாவின் உண்மையை விசாரித்தல். தன் சிறுமையைக் கடவுளிடத்தில் விண்ணப்பித்தல், விசார மென்பது சரியை முதலான நான்கில் நாலாவது ஞானத்தில் சரியை, கிரியை, யோகம் ஞானமென்கிற நான்கு படிகளில் மூன்ருவது படியாகிய ஞானத்தில் யோகஞ் செய்கிற படி (15-ஆவது படி)யாகும். விசாரஞ் செய்கிற உஷ்ணத்தால் ஜலத்திலிருக்கிற பாசியை நீக்குவது போல, ஆன்மாவைத் தெரிய வொட்டாமல் மறைத்துக் கொண்டிருக்கும் பச்சைத் திரையை நீக்கிக்கொள்ளலாம். அது நீங்கின உடனே அதற்கு மேலிருக்கும் மற்ற ஆறு திரைகளும் அதிக விரைவில் நீங்கிப்போய்விடும். விசாரத்தைவிட ஆண்டவரை மன நெகிழ்ச்சியோடு தோத்திரஞ் செய்வதினுலும், சதா அவர் திருவடியை சிந்தித்துக் கொண்டிருப்பதினுலும், கோடிகோடி பங்கு அதிகமாக நல்ல உஷ்ணத்தை உண்டுபண்ணிக் கொள்ளலாம் என்றறிக.' இதன்விரிவை ஆரும் திருமுறை வசன பாகத்தில் கண்டு கொள்க.

114. திருக்காப்பிட்டுக் கொள்ளுதல்

காற்ருலே புவியாலே ககனமத னலே
கனலாலே புனலாலே கதிராதி யாலே
கூற்ருலே பிணியாலே கொலைக்கருவி யாலே
கோளாலே பிறவியற்றுங் கொடுஞ்செயல்க ளாலே

வேற்றுலே யெஞ்ஞான்றும் **அழியாதே விளங்கும்**
மெய்யளிக்க வேண்டுமென்றேன் விரைந்தளித்தான் எனக்கே
ஏற்றுலே யிழிவெனநீர் நினையாதீர் உலகீர்
எந்தைஅருட் பெருஞ்ஜோதி யிறைவனைச்சார் வீரே.

நோவாது நோன்பு எனைப்போல் நோற்றவரும் எஞ்ஞான்றும்
சாவாவரம் எனைப்போற் சார்ந்தவரும் — தேவா நின்
பேரருளை யென்போலப் பெற்றவரும் எவ்வுலகில்
யாருளர் நீ சற்றே அறை.

இங்ஙனமாக எம்மனோரை வாழ்விக்க வந்த பெருமான் சென்ற கலியுகம் 4975 ஸ்ரீமுக வருடத்தில் மேட்டுக் குப்பத்திலுள்ள சித்திவளாகம் என்னும் அற்புத மாளிகையில் சிலநாள் கதவை மூடிக்கொண்டு வெளிவராதிருத்தலும், பின்னர் வெளி வருதலும்—வெளி வந்த நாட்களில் பிரசங்கஞ் செய்தலுமாகப் பல மாதங்களைக் கழித்தனர்.

இவ்வாறு சில மாதங்கள் கழிந்ததும் ஒருநாள் அன்பர்களனைவரையும் நோக்கி "ஆன்ம நேய ஒருமைப்பாட்டுரிமைச் சகோதரர்களே! நாம் அருட்பெருஞ்ஜோதி ஆண்டவரின் ஆணைப்படி, **கடையை விரித்தோம்: கொள்வார் இல்லை. கட்டிவிட்டோம்.** ஆதலால், இனி இரண்டரை கடிகை நேரம் உங்களுடைய ஊனக் கண்களுக்குத் தோன்றமாட்டோம். நீங்கள் இந்தத் **தீபத்தினைக் கடவுள் எனக்கொண்டு** ஜீவகாருண்ய நெறியில் வழிபட்டுய்யுங்கள். பிறகு அருட்பெருஞ்ஜோதி ஆண்டவர் வருவார்; அப்போது பல அற்புத சித்திகளை நிகழ்த்துவார். திருவருட் செங்கோலாட்சி செலுத்துவார்; அகவினத்தார்க்குச் சாகாவரமும், ஏனையோர்க்குப் பரிபாக நிலையையும் அளிப்பார்." என்று உபதேசித்தார்கள்.

தாம் திருக்கதவை மூடியிருக்குங்கால் அரசாங்கத்தினர் திறக்கும்படி ஆக்ஞாபிக்கின் ஆண்டவர் அருள் செய்வார் என்று கட்டளையிட்டு, எல்லோருக்கும் மன அமைதியை உண்டுபண்ணி, **ஸ்ரீமுக ஆண்டு,** (இங்கிலீஷ்/1874 ஹூ) **தைத் திங்கள் 19-ம் நாள் புனர்பூசமும் பூசமும் கூடும் சமயம் வெள்ளிக்கிழமையன்று இரவு பன்னிரண்டு மணிக்கு மேட்டுக் குப்பத்திலுள்ள சித்திவளாகத் திருமாளிகையினுள் நுழைந்து திருக்காப்பிட்டுக் கொண்டார்கள்.**

அருட்பெருஞ்ஜோதி
திருவருட்பிரகாச வள்ளலார் திருவடிகள் வாழ்க.

115. அரசாங்கத்தார் உண்மையுணர்தல்

வள்ளலார் திருக்காப்பிட்டுக் கொண்டதன்பின் சில நாட்கள் கழித்து அரசாங்க உத்தரவின் கீழ் கலெக்டரும், டாக்டரும், தாசில்தாருமாக மேட்டுக்குப்பத்திற்கு வந்தனர். வந்தவர்களுள், கலெக்டரும், அவருடன் வந்த டாக்டரும் பேசாதிருந்தனர். ஆனால் தாசில்தார் வேங்கடராமய்யர் மட்டும் தமது அதிகார முறைமையில் ஆங்குள்ள அன்பர்களைப் பலவகையான இழிமொழிகளாற் கூறி, கதவைத் திறவுங்கள்; இல்லையானால் உங்

கட்கு அபராதம் நேரிடும்; என்று அதட்டி மிரட்டினர். அத் துரைமகனிரு வரும் சித்திவளாகத்தை இரண்டு மூன்றுமுறை சுற்றிப் பார்த்துவிட்டுப் "பெரியோர்களைப் பற்றி நாம் ஒன்றும் குறைகூறுதல் கூடாது" என்னும் உயரிய நோக்கோடு, அன்பர்களை அழைத்து "நீங்கள் இங்கே என்ன செய்கிறீர்கள்?" என்று கேட்டனர். அதற்கு அவ்வன்பர்களும் 'ஐயா அவர்கள் கூறியபடி அன்னதானஞ் செய்தலும், ஆண்டவரை வணங்குதலும் செய்கிறோம்" என்று பதில் கூறினர். அதனைக் கேட்ட துரைமகனிருவரும், மகிழ்வெய்தி அன்றையதினம் ஆங்கு நடக்கவேண்டிய அன்னதானச் செலவுக்காக ரூபாய்கள் இருபதும் கொடுத்துவிட்டுப் போயினர். அப்பொழுதுகூட தாசில்தார் முணுமுணுப்பை விடவில்லை. அவரும் தாம் வந்த குதிரை மீதேறிக்கொண்டு செல்ல ஒரு சிறிது தூரத்திற்கெல்லாம் குதிரை மிரண்டு ஐயரை முட்புதரில் தள்ளிவிட்டது. முன்னே சென்ற துரைமகனிருவரும் திரும்பிப் பார்க்க தாசில்தார் வாராமைகண்டு கொஞ்ச தூரம் பின் வந்துபார்க்க, ஐயர் முள்ளில் விழுந்து பரிதபித்துக் கொண்டிருந்தார். 'இவர் அங்குப் பல இழிமொழிகளைப் பேசினரே அதனுடைய பலன்தான் இது' என்று அவர்கள் இருவரும் பேசிக்கொண்டு ஐயரை வெளியேற்றிக் கட்டைவண்டியில் கொண்டு போயினர்.

116. அரவந் தீண்டுதலை யறிவித்தல்

கோட்டகம் என்னும் ஊரிலுள்ள பள்ளிக்கூடத்தான் என்பவருடைய சொப்பனத்தில் வள்ளலார் தோன்றி,"அன்பனே! உன்னை இன்னும் மூன்று நாட்களில் அரவம் தீண்டும்: அதுபற்றி நீ ஒன்றும் அஞ்சவும் வேண்டாம்: ஔடதங்கள் உண்ணவும் வேண்டாம்: அருட்பெருஞ்ஜோதி ஆண்டவரின் திருவருளால் அதுதானே குணப்படும்" என்றுகூறி மறையப் பின்னர் அம்மாதிரியே அனைத்தும் நடந்தன.

117. திரு மருதூர் என்று மறைந்தார்

நாகூர் சுவாமிநாத செட்டியார் முதலிய சில அன்பர்கள் வடலூருக்கு வந்து தரிசனஞ் செய்துகொண்டு மீளுங்காலை இரவு வந்தெய்தியது. ஆயினும் அவர்கள் அவசர மிகுதியினால் அப்பொழுதே ஊருக்குப் புறப்பட வழியிலே கள்ளர் பயமிகுந்த விடத்தில் அவர்களுடைய வண்டிக்குப் பிறகே இளவயதுடைய ஒரு சிறுவனைப்போல் வள்ளலார் வந்துகொண்டிருந்தார். அதனைக் கண்ட அவர்கள் "வண்டியின் பின்னே தொடர்ந்து வரும் நீ எந்த ஊர்?" என்று வினவுதலும் "நான் இருப்பது மருதூர்" என்று சொல்லி மறைந்தனர். மறைந்த பிறகுதான் அவர்கட்குக்கூட வந்தவர் நம் வள்ளலார் என்பது புலனாயிற்று.

இங்ஙனமே சுவாமிகள் இன்றும் தம்மை நம்பும் அன்பர்கட்குத் தோன்றாத் துணையாயிருந்து வேண்டுவன வெண்டியாங்கு அருள் செய்து வருகின்றார்கள்.

அருட்பெருஞ்ஜோதி

கருணையிலா ஆட்சி கடுகி ஒழிக, அருள் நயந்த நன்மார்க்கர் ஆள்க தெருளைநயந்த நல்லோர் நினைத்த நலம்பெறுக நன்று நினைத்து எல்லோரும் வாழ்க இசைந்து.

திருச்சிற்றம்பலம்

சென்னை
சமரச சுத்தசன்மார்க்க சங்கம்
1. தோற்றம்

தங்கமே யனையார் கூடிய ஞான சமரச சுத்தசன்மார்க்கச்
சங்கமே கண்டு களிக்கவும் சங்கமசார் திருக்கோயில் கண்டிடவும்
துங்கமே பெறும் சற்சங்கம் நீடூழி துலங்கவும் சங்கத்தில் அடியேன்
அங்கமே குளிர நின்றனைப் பாடி ஆடவும் இச்சைகாண் எந்தாய் !

இத் தெய்வீகச் சங்கமானது திருவருட்பிரகாச வள்ளலார் ஏற்படுத்திய சங்கத்தின் தொடர்ச்சியே யாகும். திருவருள் வலத்தால் சென்ற பிரமோதூத ஆண்டு பங்குனித் திங்கள், 30-ஆம் நாள் (14—3—1930) இரவு 12 மணிக்குப் பெருமானார் வழிபாடு செய்து அருட்செங்கோல் பெற்ற திருவொற்றியூர்த் திருத்தலத்தில் தோன்றிற்று. அது முதற் கொண்டு சுவாமிகள் தனிமைக் நாதனைக் கண்டு சகல கலைகளையும் ஓதாதுணர்ந்தறகேற்றதா யமைந்த சென்னை, வீராசாமி பிள்ளை தெரு, 39-வது இல்லத்து மேல் மாடியிலுள்ள திரு அறையிலேயே ஒவ்வோர் *வியாழக் கிழமையும், ஏழைமக்கட்குப் பசியாற்றுவித்தும் அன்று காலை மாலை திருவருட்பா பாராயணம் செய்துகொண்டும், வெள்ளிக்கிழமை தோறும் திருவொற்றியூரில் இரவு 7-மணிக்குமேல் திருவருட்பா பாராயணம் செய்து கொண்டும் வந்தது.

5. பிறந்தநாள் விழா

இவ்வாறாக ஏழை மக்கட்குப் பசியாற்றுவித்தல், திருவருட்பா பாராயணஞ்செய்தல் முதலான பணிகளாற்றுவதுடன் ஆரம்பித்த ஆறுமாதம் திருவருட்பிரகாச வள்ளலாரின் பிறந்த நாளான புரட்டாசித் திங்கள் சித்திரை நட்சத்திரத்தன்று எம்பெருமானின் 108-வது பிறந்தநாள் விழாவை வெகு சிறப்பாக சென்னை, தங்கசாலைத்தெரு 361-வது எண்ணுள்ள தொண்டமண்டலம் கலாசாலையில் திருவாளர் மோசூர் கந்தசுவாமி முதலியார் B A, அவர்களின் அவைத்தலைமையில் கொண்டாடப் பெற்றது. பெருமான் தமது பிள்ளைப்பிராயத்தில் கந்தப் பெருமானுரைத் தரிசித்தமுறையாக, பிறந்தநாள் விழாவில் திருக்கூட்டம் பெருமானுருடன் கந்தகோட்டம் சென்று கந்தப் பெருமானுரைத் தரிசித்தும் வருகிறது. அதுமுதற்கொண்டு ஆண்டுதோறும் புரட்டாசித் திங்கள் சித்திரை நட்சத்திரத்தில் வள்ளலார் இருந்து விவகாரஞ்செய்த அதே தொண்டமண்டலம் கலாசாலையில், சுவாமிகள் பிறந்தநாள் விழாவானது வெகு சிறப்பாக நடைபெற்று வருவதை அன்பர்கள் அறிவர். அம்மாதிரியான விழாவில் திருவாளர்கள் மோசூர். கந்தசாமி முதலியார், மறைமலை அடிகள், சோமசுந்தர பாரதியார், திருப்பாதிரிப்புலியூர் ஞானியார் சுவாமிகள், S. சச்சிதானந்தம் பிள்ளை, திரு வி. கலியாணசுந்தர முதலியார், கா சுப்பிரமணியம் பிள்ளை, T. P மீனாட்சிசுந்தரம்பிள்ளை, தெய்வசிகாமணி முதலியார், T. M. கிருஷ்ணசாமி ஐயர்,

*பெருமானார் விவகார சாலத்தில் பிரதி வியாழக்கிழமை தோறும் குருநாதனை வழிபாடு செய்து வந்தது பிரசித்தம்

இசையரசு தண்டபாணி தேசிகர், சுந்தர ஓதுவாமூர்த்தி, டி. சம்பந்த முதலியார் முதலான பல தமிழ்ப் பேரறிஞர்கள் தலைமை தாங்கியும், சொற்பொழிவாற்றியும் இசை விருந்தளித்தும் வந்தனர்.

3. திரு அருட்பா - திரு ஆயிரம்

அக்காலத்தில் அன்பர்கள் பலரும் திருவருட்பா பாராயணம் செய்வதற்கு ஏற்றதொரு சிறு நூல் இல்லாமலிருந்தது ஒரு பெருங் குறையாயிருந்தது. அக் குறையை நிவர்த்திப்பதற்காக திருவருட்பா ஆறு திருமுறைகளிலுமிருந்து பாராயணம் செய்வதற் கேற்றவாறு ஓராயிரம் பாடல்களைத் திரட்டி 'திருவருட்பா திரு ஆயிரம்' என்னும் மகுடமிட்டு ஒரு நூல் வெளியிடப்பட்டது. அது ஆண்டுதோறும் ஒவ்வோர் பதிப்பாக வெளியாகி இப்போது பதினாறுவது பதிப்பாக பல்லாயிரக்கணக்கில் தமிழர்களிடையே பரவி வருகிறது. அத்துடன் திருவருட்பாவிலிருந்து சிறுசிறு பிரிவாக வள்ளற் பெருமானார் திவ்ய சரித்திரம், மனுமுறை கண்ட வாசகம், ஜீவகாருண்ய ஒழுக்கம், சன்மார்க்க ஒழுக்கம், நாமாவளி, கீர்த்தனை, விநாயகர் திருவருட்பா, திருவடிப் புகழ்ச்சி, மகாதேவ மாலை, குமரன் திருவருட்பா, வடிவுடை மாணிக்கமாலை, அம்பாள் திருவருட்பா, பாராயணத் திருவருட்பா, (ஒரு பை (0-0-1) விலையுள்ளது சுமார் 50 பாடல்கள் கொண்டது) ஸ்ரீராமர் திருவருட்பா, உண்மை நெறி அருட்பெருஞ்ஜோதி அகவல் முதலான பல நூல்களையும் மகாதேவமாலை, இங்கிதமாலைகட்கு விருத்தியுரையும் சுவாமிகளின் திருவுருவப் படங்களையும் வெளியிட்டு வருகிறோம்.

4. சாலை சகாப்தம் - வைகாசி 11 - ம் நாள்

ஐயா அவர்கள் ஜீவகாருண்யத்தை நிலைநாட்டும் பொருட்டு வடலூர்ப் பதியில் பிரபவ ஆண்டு வைகாசித் திங்கள் 11-ம் நாள் சத்தியதருமச் சாலை திறப்பு விழாச் செய்தார்கள். அத் திருநாளைக் கொண்டாட ஆண்டுதோறும் வைகாசித் திங்கள் 11-ம் நாளன்று நமது சங்கமும் வடலூர் முறையைத் தழுவி அந்த ஆண்டு விழாவை நடத்தி வருகிறது.

5. திரு அருட்பா முழுப்புத்தகம்

(சன்மார்க்க சங்கப் பதிப்பு)

அன்பர்கள் அருட்பா ஓதி மகிழ்ந்துவரும் நாளில் திருவருட்பா முழுவதும் நமது சங்கத்தின் சார்பில் வெளிவர வேண்டுமென ஆர்வம் பொங்கவும் அச்சமயம் **திருவாளர் தீ. நா. முத்தைய செட்டியார்** அவர்கள் பதிப்பித்த திருவருட்பா கிடைக்கப் பெறாமையாலும் சங்கத்தின் சார்பில்வாலாஜாபாத், இந்துமத பாடசாலை உரிமையாளர் **திரு. வ. தி. மாசிலாமணி முதலியார்**, காஞ்சீபுரம் குமரன் அச்சு நிலைய உரிமையாளர் **திரு. தவசி. குப்புசாமி முதலியார்** முதலானோரின் பேருவிதயால் திருவருட்பா முழுப்புத்தகம் இரண்டு வால்யுமாகத் தெளிவான முறையில் நூதனமாக சுவாமிகளின் 110-ஆம் ஆண்டு பிறந்தநாள் விழாவில் வெளியிடப்பட்டது. அப்பதிப்பு முடியவே மூன்றும் பதிப்பாக இந் நூல் வெளிவர நேர்ந்தது சன்மார்க்க காலம் நெருங்கியதாலே யாம்.

5. தைப்பூச விழா

ஐயா அவர்களின் "தைப்பூசந் தவறுதீர்கள்" என்ற உத்தரவுப் படி ஆண்டு தோறும் சன்மார்க்க சங்கத் திருக்கூட்டம் வடலூருக்குச் சென்று தைப்பூச விழாவில் அருட்பெருஞ்ஜோதி தரிசனம் கண்டு திருவருட்பா பாராயணம் செய்து எண்ணிறந்த ஏழைமக்கட்கு ஆகார மளித்து சன்மார்க்கத் தொண்டாற்றி வருவதும் அன்பர்கள் அறிந்ததே.

6. அருட்பெருஞ்ஜோதி நிலயம்

இதுவரை சுமார் ஒன்பது வருடங்களாக மேற்குறிப்பிட்ட சன் மார்க்கத் தொண்டுகளை, **நூலை சாமிபிள்ளை தெரு 36வது இல்லத்தி** லிருந்தே சங்கம் நடத்திவந்தது. அதன் பின்னர் திருவருள் துணையினால் சென்னை, பெத்துநாய்க்கன்பேட்டை, கிருஷ்ணன்குளத்திற்குச் சமீப மாக உள்ள **அம்மன் கோயில் தெருவில் 7-9வது இல்லம்** புதிய தாகக் கட்டப்பெற்று, '**அருட்பெருஞ்ஜோதி நிலயம்**' (10-6-1941-ல்) நிறுவப் பெற்றது. அது முதலாக சங்கம் அதிலேயே தன் பணியாற்றி வருகின்றது.

7. அருட்பெருஞ்ஜோதி அச்சகம்

சன்மார்க்க சங்கத்து வெளியீடுகளை அச்சு இயற்றுவதற்காகவே 'அருட்பெருஞ்ஜோதி அச்சகம்' என்ற ஒன்றை ஏற்படுத்தி, அதிலேயே திருவருட்பாக்கள் பலவற்றைப் பிழையின்றி அழகான எழுத்துக்களைக் கொண்டு கண்கவரும் வகைப்புமிக்க முறையில் அச்சியற்றிக் கொண்டு வருகிறது. இனியும் பலவேறு பணிகள் இயற்ற சங்கம் முனைந்திருக் கிறது. அவற்றிற்கு எல்லாம்வல்ல அருட்பெருஞ்ஜோதி ஆண்டவர் திருவருள் துணை புரிவாராக !

விண்ணப்பம்

ஏட்டாலுங் கேளய லென்பாரை
நான்சிரித் தென்னைவெட்டிப்
போட்டாலும் வேறிடங் கேளேன்என்
ஞணைப் புறம்விடுத்துக்
கேட்டாலு மென்னை யுடையா
னிடஞ்சென்று கேட்பனொன்றே
நீட்டாலும் வாயுரைப் பாட்டாலுஞ்
சொல்லி நிறுத்துவனே.

அருட்பெருஞ்ஜோதி தனிப்பெருங்கருணை

'அருட்பெருஞ்ஜோதி நிலயம்'

சென்னை சமரச சுத்தசன்மார்க்க சங்கம்

அருட்பெருஞ்ஜோதி அச்சகம், சென்னை.

சிவமயம்

திருச்சிற்றம்பலம்

அருட்பெருஞ்ஜோதி

திருவருட்பா

மனுமுறை கண்ட வாசகம்

நேரிசை வெண்பா

திருச்சிற்றம்பலம்

அன்ன வயல்சூ ழளியாரூர் வாழ்மனுவாம்
மன்னன் முறைகண்ட வாசகத்தைப்—பன்னுதற்கு
நேய மிகத்தா ளிணைப்போர்க் கருள்புழைக்கைத்
தூய முகத்தான் றுணை.

கங்கைச் சடையான்முக் கண்ணுடையா னன்பர்தம்முள்
அங்கைக் கனிபோ லமர்ந்திருந்தா—னங்கை
முகத்தான் கணங்கட்கு முன்னின்றா னூவாச்
சுகத்தான் பதமே துணை.

திருச்சிற்றம்பலம்

1. சோழநாட்டுச் சீர்மை

கடல் சூழ்ந்த உலகத்திலுள்ள எல்லாத் தேசங்களிலுஞ் சிறப்புடையதாய்,—காவிரி யென்னுந் தெய்வத் தன்மை யுள்ள நதியினால் எந்தக் காலத்திலுங் குறைவுபடாத நீர்வளப்ப முள்ளதாய், — வாழைச்சோலை, பலாச்சோலை, மாஞ்சோலை, தென்னஞ்சோலை, கமுகஞ்சோலை, கருப்பஞ்சோலை முதலாகிய பலனுள்ள சோலைகள் அணியணியாக ஒன்றையொன்று சூழ்ந்தோங்கப் பெற்ற

தாய்,—அசோகு குருக்கத்தி, சண்பகம் பாதிரி முதலான விருக்ஷங்களால் நெருங்கப்பெற்று வண்டுகள் பாடுகின்ற மலர்ச்சோலைகளும், தாமரைத் தடாகங்களும், அல்லி, நீலம் முதலான புட்பங்கள் மலர்கின்ற நீர் நிறைந்த ஓடைகளும், பொய்கைகளும், ஏரிகளும் குளங்களும் பலவிடங்களிலுமுள்ளதாய்—செந்நெல் முதலாகிய பயிர்கள் மாறுது முப்போகமும் விளைகின்ற குறைவற்ற விளைவையுடைய வயல்கள் நெருங்கியுள்ளதாய்,—

சிதம்பரம், பஞ்சநதம், மத்தியார்ச்சுனம், சம்புகேச்சுரம் முதலான திவ்விய க்ஷேத்திரங்கள் இடையிடையி லுள்ளதாய்—இல்லற தருமத்தில் எள்ளளவும் பிழைபடாது செல்வத்திலும் கல்வியிலும் நிறைவுள்ள குடிகளுக் கிடமானதாய்,—பல வளப்பங்களுங் கொண்டு—பூமிதேவிக்கு முகம் போல விளங்குகின்ற சோழ தேசத்திலே;

2. திருவாரூர்ச் சிறப்பு

பாதாள லோகத்தைப் பார்த்திருக்கின்ற ஆழமுள்ள அகழியினால் சூழப்பட்டு இந்திரலோகத்தை எட்டிப்பார்க்கின்ற உன்னதமுள்ள கோபுரங்களையுடைய மதிலும், உய்யானம், நந்தவனம், பூஞ்சோலை முதலானவைகளும், தெய்வதீர்த்தம், பிரமதீர்த்தம், வசந்த வோடை, செங்குவளையோடை முதலான நீர்நிலைகளு முள்ளதாய்;—

தேர்நிலைகள், யானைக் கூடங்கள், குதிரைப் பந்திகள், சேனை யிடங்கள், ஆஸ்தான மண்டபம், அரச மண்டபம், விசித்திர மண்டபம், விநோத மண்டபம், நியாய மண்டபம், நிருத்த மண்டபம், கல்வி மண்டபம், கணக்கறி மண்டபம், பாடல் மண்டபம், பரிசன மண்டபம், சித்திர மண்டபம், தேவாசிரிய மண்டபம், சித்திரத் தெற்றி சிலம்பக்கூடம், ஆயுதசாலை அமுதச்சாலை, அறச்சாலைகளு முள்ளதாய்;—ரத்நப்பீடிகைகளும், கனகமாளிகைகளும், பளிங்கு மாடங்களும், மணிப் பந்தல்களும், மகர தோரணங்களும், மங்கள கோஷங்களுமுள்ள கடைவீதி, கணிகையர் வீதி, சூத்திரர் வீதி, வைசியர் வீதி, அரசர் வீதி, அந்தணர் வீதி, ஆதி சைவர் வீதி, சைவர் வீதி, வைதிகர் வீதி, தபோதன ரிருக்கை, சைவ முனிவர் மடம், உட்சமயத்தா ருறையுள் முதலான வளப்பங்களை யுடையதாய்;—

தியாகராஜப் பெருமான் எழுந்தருளிய கமலாலயமென்னுந் திருக்கோயிலை உள்ளே புடையதாய்; சோழராஜர்கள் பரம்பரையாக அரசாட்சி செய்வதற்குரிய ராஜதானியாய்; நிலமகள் திருமுகத்திலிட்ட திலகம்போல் விளங்கிய **திருவாரூர்** என்கிற நகர மொன்றுண்டு.

3. மனுச்சோழர் மாண்பு

அதிலே, மூன்று சுடர்களிலும் முதற் சுடராகி மேன்மை யடைந்த சூரிய குலத்திற் பிறந்து அரசாட்சி செய்துவந்த சோழராஜர்களில் சிறந்தவராய்:—அறுபத்துநான்கு கலைகளிலும் வல்லவராய்;—உயிருக் குறுதியைத் தருகின்ற நல்ல கேள்விகளை யுடையவராய்;—எல்லா உயிர்களுக்கும் இதஞ்செய்கின்றவராய் 1. வேதமோதுதலும், 2. யாகம் செய்தலும், 3. இரப்பவர்க்கீதலும், 4 பிரஜைகளைக் காத்தலும், 5. ஆயுதவித்தையில் பழகுதலும், 6. பகைவரை அழித்தலுமென்னும் ஆறு தொழில்களும்,—

வீரமுள்ள சேனைகளும், செல்வமுள்ள குடிகளும், மாறாத பொருள்களும், மதி நுட்பமுள்ள மந்திரியும், பகைவரா லழிக்கப்படாத கோட்டையு முடையவராய்,—வழக்கை அறிவிப்பவரையும், தங்களுக்குள்ள குறைகளைச் சொல்லிக் கொள்பவரையும், இலேசிலே தமது சமுகத்துக்கு அழைப்பித்து, அந்த வழக்கைத் தீர்த்தும் அக்குறைகளை முடித்துங் கொடுப்பவராய்;— பாலொடு பழஞ்சேர்ந்தாற்போல முகமலர்ச்சியோடு இனிய வசனஞ் சொல்பவராய்:—

பின்வருவதை முன்னே அறிந்துகொள்வதும்,—உறவினர், அயலார், சிநேகர், பகைவர், இழிந்தோர் உயர்ந்தோர் முதலான யாவரிடத்தும்— காலவேற்றுமையாலும் குணவேற்றுமையாலும் உண்டாகின்ற நன்மை தீமைகளை உள்ளபடி அறிந்து கொள்வதுமாகிய விவேக மூள்ளவராய்:— அகங்காரம், காமம், கோபம், லோபம், மோகம், பொறாமை, வஞ்சகம், டம்பம், வீண்செய்கை முதலான குற்றங்களைத் தினையளவுங் கனவிலும் புரியாதவராய்:—துற்குணங்களையுடைய சிறியோர் சேர்க்கையை மறந்தாயினும் நினையாமல்—செய்வதற்கு அரிதான செய்கைகளைச் செய்து முடிக்கவல்ல நற்குணங்களையுடைய பெரியோர்களைச் சகாயமாகக் கொண்டு செய்யத்தக்க காரியங்களைத் தெரிந்து செய்தும், செய்யத்தகாத காரியங்களைத் தெரிந்து விடுத்தும், பகைவலியும், தன்வலியும், துணைவலியும், கால நிலைமையும், இட நிலைமையும் அறிந்து காரியங்களை நடத்தியும்; அடுத்தவர்களது குணம், வல்லமை, ஊக்கம் முதலான தன்மைகளை, ஆராய்ந்து, தெளிந்து அவரவர் தரங்களுக்குத்தக்க உத்தியோகங்களை அவரவர்க்குக் கொடுத்தும்; பழமை பாராட்டியும்; சுற்றந் தழுவியும்; கண்ணோட்டம் வைத்தும்; ஜாதி இயற்கை, ஆசிரம இயற்கை, சமய இயற்கை, தேச இயற்கை, கால இயற்கை முதலான உலகியற்கைகளை அறிந்து அவ்வவற்றிற்குத் தக்கபடி ஆராய்ந்து செய்தும்,-நல்லொழுக்கத்துடன் நடப்பவராய்;-

குடிகளுக்கு அணுவளவு துன்பம் நேரிடினும் அதை மலையளவாக எண்ணித் தமக்கு வந்ததுபோல் இரக்கங்கொண்டு மனமுருகுவதனால் தாயை யொத்தவராய்,—அத்துன்பத்தைவிட்டு இன்பத்தை அடையத்தக்க நல்வழியை அறியும்படி செய்விப்பதனால் தந்தையை யொத்தவராய்,— அவர்களுக்கு அந்த நல்வழியைப் போதித்து அதிலே நடத்துகின்றபடியால் குருவை யொத்தவராய்,—அந்தக் குடிகளுக்கு இகபர சுகத்தைக் கொடுப்பதற்கு முன்னின்று, அதுபற்றி முயற்சி செய்யும்போது வரும் இடையூறுகளை நீக்குகின்றபடியாலும், அந்த ஒழுக்க வழியிலிருந்து தவறினால், அந்தக் குற்றத்துக்குத் தக்க தண்டனை விதித்து அவ்வழியில் பின்னும் நடத்துகின்றபடியாலுந் தெய்வத்தை யொத்தவராய்;—குடிகளுக்கு ஆபத்து நேரிடும்போது 'கட்டிய வஸ்திரம் அவிழ்ந்தவன் கைபோல்', உடனே அந்த ஆபத்திலிருந்து நீங்கும்படி கை கொடுப்பதனால் சிநேகனை யொத்தவராய்;—

நல்ல காரியமிது, கெட்ட காரியமிது வென்று காட்டுகின்றபடியால் கண் போன்றவராய்;—குடிகளுக்கு அச்சம், அவலம் முதலானவை நேரிடாமல் காத்து வருதலால் உயிர் போன்றவராய்; குடிகள் தம்மை நினைக்குந்தோறும் "இப்படிப்பட்ட நற்குண நற்செய்கைகளையுடைய புண்ணிய மூர்த்தியை அரசனாகப் பெற்ற நமக்குக் குறையொன்று மில்லை" என்று

ளிக்கின்றபடியால் பொன்புதையலை யொத்தவராய்;—கைம்மாறு வேண்டாது கொடுத்தலால் மேகத்தை யொத்தவராய்;—

அறிவே ஆயிரங் கண்களாகவும், கைகளே கற்பகமாகவும், கண்களே காமதேனுவாகவும், திருமுகமே சிந்தாமணியாகவும், மனோதிடமே வச்சிராயுதமாகவும் கொண்டபடியால் இந்திரனை யொத்தவராய்;—சிங்காதனமே செந்தாமரையாகவும், அறம், பொருள், இன்பம், வீடு என்னும் நான்கு புருஷார்த்தங்களும் அடைதற்குரிய நான்கு மார்க்கங்களே நான்கு முகங்களாகவுங் கொண்டு, அந்தந்த மார்க்கங்களில் அந்தந்தப் பொருள்களை விருத்தி பண்ணுகிறபடியால், பிரமனை யொத்தவராய்;—ஆக்கின சக்கரமே சக்கராயுதமாகவும், செங்கோலே திருமகளாகவும், சிறந்த பெரும் புகழே திருப்பாற்கடலாகவும், யுத்தமல்லாத காரியங்களை ஒழிந்திருப்பதே யோக நித்திரையாகவுங் கொண்டு, மண்ணுலகிலுள்ள உயிர்களைக் காத்து வானுலகிலுள்ள தேவர்களுக்கு யாகங்களால் அமுது கொடுத்து வருகின்ற படியால் திருமாலை யொத்தவராய்;—1. சோர்வில்லாமை, 2. தூய்மை, 3. வாய்மை யென்னும் மூன்றுமே மூன்று கண்களாகவும், துணிவுடைமையே சூலமாகவுங் கொண்டு:—பாவங்களை யெல்லாம் நிக்கிரகஞ் செய்து வருகின்றபடியால் உருத்திர மூர்த்தியை யொத்தவராய்;—

வாட்டத்தை நீக்கி மகிழ்ச்சி செய்கின்ற அருளுள்ளபடியால் அமிர்தத்தை யொத்தவராய்;—சிவபக்தியில் மிகுந்தவராய்,—பொறுமையில் பூமியை யொத்தவராய்;—தருமமே உருவாகக் கொண்டு நடுநிலையிலிருந்து மனுநீதி தவறாது விளங்கிய **மனுச்சோழ ரென்னும்** பெயரையுடைய சக்ரவர்த்தியானவர்;—

கலிங்கர், குலிங்கர், வங்கர், கொங்கர், அச்சியர், கொச்சியர், தெங்கணர், கொங்கணர், தெலுங்கர் முதலான தேசத்தரசர்களெல்லாம், திரை கட்டி வணங்க, உலக முழுவதையும் ஒரு குடைநிழலில் வைத்துச் செங்கோல் செலுத்தி அரசாட்சி செய்யுங்காலத்தில், உலகமெங்கும்,—புலியும் பசுவும் கூடிப்போய் ஒரு துறையில் நீர் குடித்துலாவியும்,—சிங்கமும் யானையும், சேர்ந்து திரிந்தும்,— பருந்துங் கிளியும் பழகி மகிழ்ந்தும்,—கூகையுங் காகமும், கூடிப்பறந்தும்—பூனையும் எலியும் பொருந்தியிருந்தும், இந்தப்படி மற்றுமுள்ள விரோதமாகிய உயிர்களும் ஒன்றுக்கொன்று விரோதமில்லாமல் சினேகஞ்செய்து வாழ்ந்திருக்கவும்;—மரங்கள் புல்லுகள் முதலான நடையில்லாத உயிர்களும்,—வாடுதல், உலர்தல், உதிர்தல், வெட்டுண்ணல் முதலான குறைகளில்லாமல் வளர்ந்தோங்கி வாழ்ந்திருக்கவும்;—பெருங்காற்று, பெருவெள்ளம், பெருமழை, தீப்பற்றல், இடிவிழுதல் முதலான உற்பாதங்கள் சிறிது மில்லாமல், சுகுணமான காற்றும்,—மிதமான வெள்ளமும்,—பருவ மழையும்,—தவறாமலுண்டாயிருக்கவும்;—பசி நோய், உடம்பு நோய், அவமிருத்து, உயிரச்ச முதலான துக்கங்களொன்றுஞ் சேராமல் சுகமே சூழ்ந்திருக்கவும்;—1. பிரம, 2. க்ஷத்திரிய, 3 வைசிய, 4. சூத்திரரென்கின்ற ஜாதியாரும்,—1. பிரமசாரி, 2, கிரகஸ்தன், 3. வானப்பிரஸ்தன், 4. சந்நியாசி என்கின்ற ஆசிரமத்தாரும்,—சைவர், வைணவர், வைதகர் என்கின்ற சமயத்தாரும்,—தங்கள் தங்களுக்குரிய ஆசாரங்களில் குறைவு படாமல் வாழ்ந்திருக்கவும்;—

அன்னதானம், சொர்ணதானம், கோதானம், பூதானம் முதலான தானங்களும்,—தேவாலயங் கட்டுவித்தல், திருக்குள மெடுத்தல், செழுஞ் சோலை வைத்தல், தண்ணீர்ப்பந்தல் வைத்தல், சத்திரங் கட்டுவித்தல் முதலான தருமங்களும்,—சாந்திராயண முதலான விரதங்களும்,—தியானஞ் செய்தல், ஜெபஞ் செய்தல் முதலான தவங்களும்,—தவறுபடாமல் ஓங்கியிருக்கவும், **தியாகேசப் பெருமானுக்கும்**, — மற்றுமுள்ள தெய்வங்களுக்கும், திரிகால பூசைகளும், திருப்பணிகளும், திரு விழா முதலான சிறப்புக்களும் குறைவில்லாமல் நடக்கவும்-அவரது ஆக்கினையே செய்வித்து வந்தது.

அவரது ஒப்புயர்வில்லா அரசாட்சியிலே, பூவே பறிபடுவது;—புனலே சிறைபடுவது;—காற்றே அலைபடுவது;—கல்லே கடினமுடையது;—மாவே வடுபடுவது,—வாழையே குலைபடுவது;—வண்டே மதுவுண்பது;—பந்தே அடிபடுவது;—பரியே கட்டுண்பது;—நெல்லே குத்துண்பது;—நெற்கதிரே போர்படுவது;—வயலே வளைபடுவது;—மாதரிடையே குறைபடுவது;—தரித்திரமே தரித்திரப்படுவது;—துக்கமே துக்கப்படுவது;—பொய்யே பொய்படுவது; இவையல்லாமல் பொருள் பறிக்கப்படுவோரும் —சிறைச் சாலையில் வைக்கப் படுவோரும்,-பகைவரால் அலைக்கப் படுவோரும்,-கடின மனமுள்ளவர்களும்,— வடுப்படுவோரும், — குலைபடுவோரும்,—மதுவுண்போரும்,—அடிபடுவோரும்,—குத்துண் போரும், — போரிற்படுவோரும்,—கட்டுண்போரும்,—வளைபடுவோரும், — குறைபடுவோரும், — தரித்திரப்படுவோரும், — துக்கப்படுவோரும், — பொய்படுவோரும், — வேறேயில்லாமையால் அந்நாட்டில் மேன்மையே விளங்கியிருந்தது.

4. பிள்ளைப்பேறு கருதிப் பெருநோன்பாற்றல்

இந்தப் பிரகாரமாக மந்திரி முதலான அங்கங்களுடன் அரசாண்டிருந்த அம்மனுச் சோழரென்னும் சக்கரவர்த்தியானவர் **புத்திரப் பேறில்லாமல்** மனம் வருந்தி, அப்பேற்றைப் பெறும்படி **அறுபது வருஷ காலமாக** அனேக தானங்களும், தருமங்களும், யாகங்களும், விரதங்களுஞ் செய்தும் புத்திரோற்பத்தி யில்லாமையால், "புத்திரச்செல்வம் பெறாதவர் பொருட்செல்வம் பெற்றும் பயனில்லையே,—புத்திரன்போல் நமக்கு இந்த அரசச்செல்வம் இம்மை மறுமை யின்பங்களைக் கொடாதே;—சந்ததியில்லாவிட்டால் பிற்காலத்தில்,—கண்களில்லாத முகமும், சூரியனில்லாத பகலும்போல — அரசனில்லாது இவ்வுலகந் தலை தடுமாறிப்போமே,—ஆதலால், இனிப் புத்திரனைப் பெற்றுக்கொள்வதற்குத் தக்க முயற்சி நமது ஆண்டவனாகிய தியாகராஜப் பெருமானை வழிபடுவதே யல்லது வேறொன்று மில்லை;— ஆனால் மோக்ஷப் பேற்றைக் குறித்து நிஷ்காமியமாக இத்தனை நாளும் வழிபட்டு வந்த நாம், இப்போது புத்திரப்பேற்றைக் குறித்துக் காமியமாக நடராண்டவனை வழிபடுவது தகுதியல்லவாயினும், "**தீராக் குறைக்குத் தெய்வமே முடிவு**" என்கிறபடி எவ்விதத்தினும்தீராதபுத்திரனில்லாக் குறையைச் சிவபெருமானது திருவருளாலேதான் தீர்த்துக் கொள்ளல் வேண்டும்," என்று ஆலோசித்துத் துணிவுகொண்டு, தமது மனைவியாருடன் ஆகம விதிப்படிக் **கமலாலய** மென்னும் புண்ணிய தீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ் செய்து, பயபக்தியுடன் பூங்கோயிலைப் பஞ்சாவரண வலமும் செய்து உட்புகுந்து, தியாகராஜப் பெருமானது சந்நிதிக்கெதிரே

அஷ்டாங்க பஞ்சாங்கமாக நமஸ்கரித்து, வணங்கிய முடியும், மலர்ந்த முகமும், நீர் பொழிந்த கண்ணும், துதி மருவிய நாவும், கூப்பிய கையும், புளகமுற்ற உடம்புங் கொண்டு நின்று,—**"எம்பெருமானே! புத்திரப்பேறில்லாத குறையைத் தீர்த்தருளல் வேண்டும்,"** என்று விண்ணப்பித்துப் பலவிதமாகத் தோத்திரஞ் செய்து தமது அரண்மனைக்குச் செல்வர். இந்தப் பிரகாரமே நாள்தோறும் போய் வழிபட்டுப் பிரார்த்தித்துக் கொண்டே வந்தார்.

5. பிள்ளையைப் பெற்றுப் பெருவிழாச் செய்தல்

அவர் செய்யும் வழிபாட்டுக்கும் வந்தனைக்கும் இரங்கித் தியாகராஜப் பெருமான்,—புத்திரப் பேறுண்டாகும்படி அனுக்கிரகஞ்செய்ய அந்த அனுக்கிரகத்தால் மகாராஜனுக்கு மகிழ்ச்சி யுண்டாகும்படி, வலம்புரிச்சங்கு விலையுயர்ந்த வெண் முத்தினைக் கருப்பங்கொண்டதுபோலத் தேவியார் தமது திருவயிற்றில் கருப்பங்கொண்டு, பத்து மாதமுஞ் சென்று, நல்ல சுபதினத்தில்,—தர்மதேவதை தாண்டவமாடவும்,—வானகத்தார் மலர் சொரிந்து வாழ்த்தவும்,—வையகத்தார் மனங்களிக்கவும்,—அதிதியாரானவர் ஆதித்தனைப் பெற்றது போலவும்,—மல்லிகைக் கொடி மணமுள்ள மலரைப் பெற்றது போலவும்,—எவ்வெவர்களும் அதிசயிக்கத் **தக்க சர்வலக்ஷணங்களும் நிறைந்த வடிவுள்ள ஒரு புத்திரனைப் பெற்றார்.**

புத்திரன் பிறந்த சந்தோஷமான சமாசாரத்தைப் பாங்கிகள், அதிசீக்கிரமாக வந்து தம்மை மறந்த மனக்களிப்புள்ளவர்களாக எதிர் நின்று,—"ஆண்டவனே! எங்கள் தலைவியார் திருவயிற்றிலிருந்து, தேவரீர் புகழே வடிவாகவும், புண்ணியமே உயிராகவுங் கொண்டு பொன்னுலகத்தைக் காக்கின்ற புரந்தரனும் நாணமடையப் பூவுலகத்தைக் காக்கத்தக்க வல்லமையுள்ள புத்திரசிகாமணி உதயஞ் செய்தது" என்று விண்ணப்பஞ் செய்யக்கேட்ட மனுச் சக்கரவர்த்தியானவர்,-தூரதேசத்திற் போயிருந்த கப்பல் துறை முகத்தில் வந்ததென்று சொல்லக்கேட்ட வர்த்தகனைப் போலவும், - கூடிப் பிரிந்த மங்கையின் குரலோசையைக் கேட்ட நாயகனைப் போலவும்,—தாகங்கொண்டு தவிக்குங் காலத்தில் சமீபத்தே தண்ணீருண்டென்று சொல்லக்கேட்ட தேச சஞ்சாரியைப் போலவும், மனங் குளிர்ந்து உடல் பூரித்து அளவிடப்படாத களிப்புடையவராய், அந்தப் பாங்கிகளுக்கு, விலையுயர்ந்த ஆடையாபரணங்களை வெறுப்படையும்படி பரிசுகொடுத்துத் தாம் நீராடி நியமங்கள் முடித்து,—

வேத வித்துக்களாகிய பிராமணர்களுக்கு — விதை தானம், சொர்ண தானம், கன்னிகாதானம், அசுவதானம், கஜதானம், பூதானம், கோதான முதலான தானங்களைக் கொடுத்து,— புத்திரன் பிறந்த நாள்தொட்டுப் பன்னிரண்டு வருஷமட்டுங் குடிகள் வரி கொடாமல் சர்வ மானியமாகத் தாமே அனுபவித்துக் கொள்ளவும்,—திறை கட்டிவரும் அரசர்கள் ஏழு வருஷமட்டும் அந்தத் திறைகளைக் கட்டாமல் தாங்களே எடுத்துக் கொள்ளவும்,—சிறைச்சாலையிலிருந்த சத்துருக்களை விட்டுவிடவும், பொக்கிஷசாலையைத் திறந்துவிட்டு, நகரிலும் நாட்டிலுமுள்ளோர் யாவரும் தங்கள் தங்களுக்கு வேண்டிய மட்டில் ஏழுநாள் வரையில் எடுத்துக் கொண்டு

போகவும்,— தேவாலயங்களிலெல்லாம், புதிதாகத் திருப்பணிகளும், திருவிழா முதலான சிறப்புக்களும் செய்விக்கவும் கட்டளையிட்டு, பின்னர்த் தான் தேடி வைத்த திரவியத்தைத் தெரியக் கண்டுகொண்டவனைப் போலத்—திறை மறைவிலிருந்த அச்செல்வக் குழந்தையை வெளிப்படக் கண்டு மனமகிழ்ச்சியடைந்து, இளஞ் சூரியோதயம் போல இந்தப் புத்திரன், இவ்விடத்தில் உதயஞ்செய்தது சிவானுக்கிரகமேயல்லது வேறல்லவென்று வியப்படைந்து,

சோதிட சாஸ்திரங்களில் வல்லமையுள்ள பெரியோர்களைக் கொண்டு ஒப்பற்ற செல்வம், கல்வி, வெற்றி முதலிய அதிர்ஷ்டங்கள் நடமாடுஞ் செய்கின்ற சாதக பலனைக் குறித்துத் தியாகராஜப் பெருமானது திருவருளால் வந்ததுபற்றி அக்கடவுளின் திருப்பெயர் கொண்டு, **வீதிவிடங்கன்** என்னும் நாமகரணமும், அன்னப்பிராசனம், சௌள முதலான சடங்குகளும், மிகுந்த விபவமாகவும் வேத யுக்தமாகவும், அதது செய்யத்தக்க பருவங்களில் செய்வித்தும், அந்தப் புதல்வனை வாச நீராட்டுவித்தும்,— இனிய உணவுகளை ஊட்டுவித்தும்,—பொன்னாலும், இரத்தினங்களாலுஞ் செய்த பூஷணங்களைப் பூட்டுவித்தும்,—மார்மேலும் தோள்மேலும் மடிமேலும் வைத்து வைத்து முத்தாடியும்,—திருந்தாத குதலைச் சொற்களைக் கேட்டு மகிழ்ந்தும், —கற்பக விருக்ஷத்தின் கனியைக் கேட்பினும் அந்தக் கணமே தருவித்துக் கொடுத்தும்,—சிறிய விளையாடல்களைச் செய்யக் கண்டு களித்தும், கற்புள்ளவள் கணவனை உபசரிப்பது போல உபசரித்தும்,—படிப்பில் ஆசைவைத்தவன் பாடத்தைப் பாராட்டுவதுபோலப் பாராட்டியும்,—தன்னை உயர்ந்தவனுக்க நினைத்தவன் தருமத்தை வளர்ப்பது போல வளர்த்தும்,-முன் சிறுமையடைந்து பின் செல்வத்தைப் பெற்றவன் அச்செல்வத்தைப் பாதுகாப்பது போலப் பாதுகாத்தும்,—புத்திர சம்பத்தினல் வரும் பயனை அடைந்தவரா யிருந்தார்.

6. வீதி விடங்கற்கு வித்தை கற்பித்தல்

இந்தப்படி இணையில்லாத செல்வப் பெருக்கத்தில் வளர்க்க வாழையிளங்குருத்துப் போல,—வளர்ந்து வருகின்ற புத்திரனுக்கு, ஐந்தாம் வயதில் **அக்ஷராப்பியாசம்** செய்வித்து—ஏழாம் வயதில் சகல தேசத்தரசர்களுக்குந் தெரிவித்து—நகரை அலங்காரஞ் செய்வித்து,—பத்மராகம், கோமேதகம், வயிரம், வைடூரியம் முதலான இரத்தின கசிதமான கலியாண மண்டபத்தில், வேத வேதாந்தங்களில் வல்லவரான பிராமணர்களும், சாபானுக்கிரக சாமர்த்தியமுள்ள தபோதனர்களும் ஆசீர்வதிக்கவும்,—மன்னர், மண்டலீகர், பட்டவர்த்தனர், மகுடவர்த்தனர், அமைச்சர், உறவினர், சிநேகர் முதலானவர் கண்டு களிக்கவும்,—சுமங்கலைப் பெண்கள் சோபனம் பாடவும்,—பேரி, சங்கம், மிருதங்கம் முதலான மங்கள வாத்தியங்கள் முழங்கவும்,—நல்ல சுபமுகூர்த்தத்தில் வேதவிதிப்பிரகாரம் **உபநயன** கலியாணமும்,— சகல வேதாகம சாஸ்திரங்களிலும் வல்லமையுள்ள ஆசாரியரைக் கொண்டு **வித்தியாரம்பமும்** செய்வித்தார். சில நாட்களுக்குள்ளே வீதிவிடங்கனென்னும் அப்புத்திரனானவன்—வேதங்கள், சாஸ்திரங்கள், புராணங்கள், ஸ்மிருதிகள், இதிகாசங்கள் முதலான கலைகளில் ஆசிரியனைப் பார்க்கிலும் எண்மடங்கு வல்லமை யுள்ளவனுகி—யானையேற்

றம், குதிரையேற்றம், ரதாரோகணம், வில்வித்தை, வாள்வித்தை, இந்திர ஜாலம், மகேந்திரஜாலம் முதலான சமஸ்த வித்தைகளையுங் குறைவறக்கற்றுக் கொண்டு,—

ஆதிசேடனைப்போல் அறிவும்,—காமனைப்போல் கட்டழகும்,—ஆண் சிங்கம் போல் ஆண்மையும்,—மதயானை போல் நடையும்—, மார்த்தாண்டன் போல் வாய்மையும்,—கற்பக விருக்ஷம் போல் கொடையு முடையவனாய்,—சிவபக்தி, ஜீவகாருண்யம், பொறுமை, அன்பு, ஆசாரம், ஒழுக்கம், ஊக்கம், சாந்தம், சற்சனநேயம் முதலான நற்குணங்களுடன்—**உயிருக்கு முடிவு நேரினுமாறலும் உண்மையே பேசுவதும்**,—உறுதியே சொல்வதும்,—இன்சொல்லே கூறுவதும்,—இதமே செய்வதும்,—பயனுள்ள காரியங்களையே பாராட்டுவதும்,—பிராமணர், தவத்தோர் முதலான பெரியோர்களைக் கண்டால் அன்போடும், அச்சத்தோடும், எதிர்கொண்டு தலையால் வணங்கி வாயால் வாழ்த்துவதுமாகிய நற்செய்கைகளை யுடையவனாய், மாதா பிதாக்களது மனக்குறிப்பறிந்து அவரிச்சையின் வழி நடந்து மகிழும்படி செய்து,—இளமைப் பருவத்திற்றனே எல்லாம் அறிந்தவனென்று கண்டோர் கொண்டாடவும், கேட்டோர் மனங்களிக்கவும், இளவரசு பட்டத்துக்குத் தகுந்த பருவமடைந் திருந்தான்.

7. அரசிளங்குமரன் ஆலயம் போதற்கு அனுமதி பெறல்

அப்படியிருந்த நாட்களில் ஒருநாள், அவ் வீதிவிடங்கனென்னும் இராஜபுத்திரன், தன் பருவத்துக்கொத்த இராஜகுமாரர்களும், மந்திரி குமாரர்களும் சூழ்ந்துவர, தன் பிதாவாகிய மனுச்சோழருடைய சமூகத்துக்கு வந்து, பிதாவினது திருவடிகளுக்கு அஷ்டாங்க பஞ்சாங்கமாகத் தெண்டனிட்டெழுந்து,—தூசொதுக்கியும், உடம்பொடுக்கியும், கைகட்டியும், வாய்புதைத்தும் எதிரே நிற்க, அப்போது மனுச்சக்கரவர்த்தியானவர்,—நெடுநாள் பிரிந்திருந்த கன்றினைக் கண்ட பசுவைப்போலவும்,—இடந்தெரியாதிருந்த புதையலை எதிர்படக்கண்டவனைப் போலவும்,—கண்கள் களிகூரக்கண்டு, உள்ளமும் உடலும் பூரித்துத் தமது இரண்டு கைகளாலுந் தழுவி அணைத்தெடுத்து மடிமேல் வைத்து, உச்சிமோந்து, முதுகைத் தடவி,—"எனக்கு நெடுநாளாக இருந்த மனக்குறையைத் தவிர்த்து இம்மை மறுமைப் பயனைக் கொடுக்கும்படி பிறந்த அருமையாகிய அமிர்தத்தை யொத்த என் புத்திரனே! உன் மனதில் ஏதோவொரு எண்ணமுண்டானதாகத் தோன்றுகிறது; அவ்வெண்ணம் இன்னதென்று வெளிப்படுத்த வேண்டும்" — என்று கேட்டார்.

அதுகேட்ட வீதிவிடங்கன், "மூன்றுலகத்திலுங் கேடில்லாத கீர்த்தியை நாட்டிய பெருந்தன்மையுடைய தேவரீரைப் பிதாவாகப் பெற்ற அடியேனுக்கு எண்ணங் கொள்வதற்கு என்ன குறை யிருக்கிறது? நமது குலதெய்வமாகியும்,—இஷ்ட தெய்வமாகியும்,— கமலாலயத்தி லெழுந்தருளிய **தியாகராஜப் பெருமானைத்** தரிசித்து வரவேண்டு மென்னும் எண்ணமொன்று மாத்திரமுண்டு. இவ் வெண்ணம் இடையூறில்லாமல் நிறைவேறும்படி தேவரீர் திருவுள்ளங் கொள்ளவேண்டும்" என்று விண்ணப்பஞ் செய்தான்.

அதுகேட்டு, அரசரானவர், "சர்வ வல்லமையுள்ள சுயம்புவாகியும்,—கருணைக் கடலாகிய கடவுளாகியும்,—பிள்ளைக்கலி தீர்த்த பெருமானாகியும் விளங்கிய,—தியாகராஜப் பெருமானைச் சேவிப்பதற்குத் தடையுண்டோ? தனக்கிணையில்லாத தருமமூர்த்தியைத் தரிசிக்க வேண்டுமானால் தடுப்பவர் யார்? புண்ணியந்தேடப் புத்திரன் தொடங்கினால், தந்தை தடைசெய்வானோ? நானே கற்பிக்கவேண்டிய நல் விஷயத்தை நீயே தெரிந்து செய்யத் தொடங்குவது நான் பூர்வஞ் செய்த புண்ணியமல்லவோ? பிள்ளைதேடும் புண்ணியம், பிதாவுக்கு முண்டென்று பெரியோர் சொல்வது பிழைபடாதென்பதை நானறியேனோ? நெல் முதலான பயிருக்கு நீர் விடுவோரையும்,—குருடர்க்குக் கோல் கொடுப்போரையும்,—இரவில் வந்தவர்க்கு இடங் கொடுப்போரையும்,—அஞ்சி வந்தவர்க்கு அபயங் கொடுப்போரையும்,—தாகங் கொண்டோர்க்குத் தண்ணீர் கொடுப்போரையும்,—பசிகொண்டு பரிதபிப்போர்க்கு அன்னங் கொடுப்போரையும்,—சேற்றில் விழுந்து திகைக்கின்றோர்க்குக் கை கொடுப்போரையும்,—ஆற்று வெள்ளத்தில் அகப்பட்டோரைக் கரையேற்றுவோரையும்,—சத்திரங் கட்டித் தருமஞ் செய்வோரையும் தடுத்தாலும்,—குரு தரிசனம், சிவஞானி தரிசனம், சிவ தரிசனம் செய்வோரை ஒருக்காலுந் தடுக்கப்படாது; ஆதலால், புத்திரனே! உனக்கு வேண்டிய சிறப்புகளுடன் சுகமாகப்போய் ஆண்டவனைத் தரிசனஞ்செய்து, **சிவஞானமுந் தீர்க்காயுளும்** பெற்று வருவாய்"—என்று கட்டளை யிட்டார்.

அந்தக் கட்டளையை அன்புடன் தலைமேற்கொண்டு வணங்கி விடைபெற்று,—மாதாவினிடத்திற் போய்—பத்தியுடனே பணிந்தெழுந்து கைகூப்பி நின்று,—"அநேக விரதங்களை அனுஷ்டித்து அடியேனைப் பெற்றெடுத்து, கண்களை இமைகள் காப்பனபோற் காத்துவளர்த்த தாயே! அடியேன் தெய்வசிகாமணியாகிய தியாகராஜப் பெருமானைத் தரிசனஞ் செய்யவேண்டும்; இதற்குத் தந்தையாருடைய சம்மதம் பெற்றுக்கொண்டேன்; இனி உமது உள்ளமும் ஒருமித்தருளவேண்டும்"—என்று குறையிரந்து கொண்டான்.

அதுகேட்ட தாயானவள், உருக்கத்துடன் மனமகிழ்ச்சி கொண்டு முகமலர்ந்து, முலைகளிலிருந்து பால் பீரிடவும், கண்களில் ஆசை நீர் அரும்பவும், தன்னருமைத் திருமகனை நோக்கி,—"இறைவனையும் * என்னையும் நற்கதியிற் சேர்க்க வந்த நாயகமே! நாங்கள் முன்செய்த தவப் பயனாலே கிடைத்த முத்தமே! எங்கள் வருத்தமெல்லாந் தீர்க்கவந்த மாணிக்கமே! கல்வியிற் சிறந்த கண்மணியே! சுந்தர வடிவமுள்ள சூரியனே! சாந்த குணமுள்ள சந்திரனே! பேரறிவுடைய பிள்ளாய்! நெடுநாளாகப் பலவிதமான தருமம், தானம், தவம் முதலியவற்றைச் செய்தும் பெற்றுக் கொள்ளாமல், தியாகேசர் சந்நிதிக்கு நடந்து அந்தக்கடவுளின் அனுக்கிரகத்தால் உன்னைப் பெற்றுக் கொண்டோம். அப்படிப்பட்ட பெருங் கருணையுள்ள பெருமானை நீ தரிசிக்க வேண்டுவது அடுத்த காரியந்தான்; ஆதலால் நீ போய்க் கண் குளிரக் கண்டு தரிசித்து, உபநயன முதலான மங்கலக் கோலங்கண்ட எனது கண்கள் மணக் கோலமுங் கண்டு களிப்படைய வேண்டுமென்று எண்ணியிருக்கிற என்னெண்ணம் விரைவில்

* இறைவன் – மனுச்சோழன்

முடியும்படி ஒரு வரத்தையும் பெற்றுவரக் கடவாய்" என்று விடை கொடுத்தாள்.

8. தானை புடைசூழத் தலைவன் வெளிப்படுதல்

அவ்விடையைப் பெற்றுக்கொண்ட வீதி விடங்கன் தன் அரண்மனைக்கு வந்து தயிலம், சந்தனம், கஸ்தூரி, பால, தயிர், நெய், பழம் முதலான அபிஷேக திரவியங்களும்,—மாணிக்கமாலை, மரகதமாலை, முத்துமாலை, பவளமாலை, பொன்மாலை, வஜ்ஜிரமுடி, ரத்தின குண்டலம் முதலான திரு ஆபரணங்களும், கொன்றைமாலை தும்பைமாலை, வில்வமாலை, சண்பகமாலை, முல்லைமாலை, மல்லிகைமாலை, முதலான திருமாலைகளும், வெண்பட்டு, கோசிகப் பட்டு, பீதாம்பரம் முதலான திரு ஆடைகளும் மற்றும் வேண்டிய திரவியங்களெல்லாமும் தியாகேசர் கோவிலுக்குக் காரியக்காரர்கள் வசத்தில் முன்னதாக அனுப்புவித்து,—பின்பு தான், மஞ்சனச் சாலையில் வாசநீராடி, வெண்பட்டுடுத்துச், சிவத்தியானத்துடன் திருநீறு தரித்துத் திலகமணிந்து,—கிரீடம், குண்டலம், கண்டசரம், வாகுவலயம், பதக்கம், சரப்பளி, கடகம், ஆழி, பொற்பூணு நூல், பொன்னரைஞாண், உதரபந்தனம், வீரகண்டை முதலான பூஷணங்களும் பூண்டு, ஜோதிமயமான பீதாம்பர வுத்தரியம் மேலேதரித்து, நவரத்தின மிழைத்தவொரு பொற்பிரம்பைக் கையிற் பிடித்துக் கொண்டு, அரண்மனை வாசலைவிட்டு வெளியே புறப்பட்டு, வேத பாரகராகிய வேதியர் முதலானவர்களுக்குப் பலபல தானங்கள் செய்து, மனோவேகமும் பின்னடையத்தக்க வேகமான நடையுள்ள நான்கு குதிரைகட்டிய மகாமேருவைப்போல உயர்வுள்ள ரத்தின கசிதமாகிய ரதத்தின்பேரில் ஆரோகணித்துக் கொண்டனன்.

அப்போது, வேத வேதியர், மீமாம்சகர், தார்க்கிகர், வையாகரணிகள், சோதிடர், ஆயுள்வேதியர், வேதாந்தியர், ஆகம சித்தாந்திகள், புராணிகர், சமயசாத்திரப் பிரசங்கிகள் முதலான வித்தியா வல்லவர்களும்,—மந்திரி, பிரதானி, தானாபதி முதலான காரியத் தலைவர்களும், சிநேகர், உறவினர், புரோகிதர் முதலானவர்களும், மன்னர், மண்டலீகர், பட்டவர்த்தனர், மகுடவர்த்தனர் முதலான அரசர்களும்—தங்கள் தங்கள் பெருமைக்குத்தக்க வாகனங்களிலேறிச் சூழ்ந்து சென்றனர். நெற்றிப் பட்டம், கிம்புரி முதலான அணிகள் சூட்டி, அலங்கரிக்கப் பெற்ற மதயானைகள் காசசித்துச் சென்றன,—முத்துக் குஞ்சம், முத்துவடம் முத்துவாளி, கிண்கிணிமாலை, பொற்கலனை முதலான அணிகளால் அலங்கரிக்கப்பெற்ற வலியுள்ள குதிரைகள் கனைத்துச் சென்றன,—விரபட்டம், வீரசங்கிலி, வீரகண்டை—முதலான அணிகளை யணிந்த வீரர்கள் ஆரவாரித்துச் சென்றனர்,—மங்கலப் பாடகர் பாடினர் வந்தியர் மாகதர் புகழ்ந்தனர்,—மங்கல மங்கையர் வாழ்த்தினர்,—நாடகக் கணிகையர் நடனஞ் செய்தனர். பட்டாங்கு படிக்கவும், கட்டியங் கூறவும், அஷ்ட மங்கலங்களை யேந்திச் சுமங்கலிகள் சூழ்ந்து போகவும்,—வெள்ளை வட்டக் குடைகள் நிழற்றவும்,—வெண் சாமரை வீசவும்,—மயிற் குஞ்சங்கள் சுழற்றவும்—பூந்தட்டேந்தவும்,—பேரிகை, தம்பட்டம், தக்கை, உடுக்கை,

சச்சரி, தாளம், மத்தளம், தாரை, சின்னம், மல்லரி, சங்கம், எக்காளம், ருத்திரவீணை, நாரதவீணை, தும்புருவீணை, இராவணஹஸ்தம், கின்னரி, புல்லாங்குழல் முதலான 1. தோற்கருவி, 2. துளைக்கருவி, 3. கஞ்சக்கருவி, 4. மிடற்றுக்கருவி, 5. நரம்புக்கருவி என்கின்ற ஐவகையானும், முப்பத்திரண்டு வாத்தியங்களும் முழங்கின.

தேரிற்கட்டிய மணிகளினோசை கணீர் கணீரென்று சத்தித்தன,—ஆடுகின்ற மாதரது, அடிகளிற் பூண்ட சிலம்போசை, கலீர் கலீரென்று ஒலித்தன.—சகல மங்கல சம்பிரம ஆடம்பரங்களுடன், மாளிகைகளின் வாயில்கள் தோறும் மலர்ப்பந்தரிட்டு—மணிமாலைகள் தூக்கி,—வாழை கமுகுகள் நாட்டி,—மெழுகிக் கோலமிட்ட திண்ணைகளிற் பூரணகலசங்களும்,—பொற்பாவைகளும்,—முளைப்பாலிகைகளும், முகவிளக்குகளும்,—வெண்சாமரைகளும்,— இணைக்கயல்களும், — கண்ணாடிகளும், — பூந்தட்டுகளும்,—மங்கலமாக வைத்து அலங்கரித்து, பரிமள திரவியங்களைக் கலந்த பனிநீர் தெளித்துத் தூளி எழும்பாமல் தளஞ்செய்தும்,—ஆடல் பாடல் முதலான விநோதங்களைக்கொண்டும் வீதி விளங்கியது. அவ்—வீதியினிடத்துத் தேவேந்திரன் தியாகராஜ தரிசனஞ் செய்யப் போவதுபோல—அவ் வீதி விடங்க னென்னும் இராஜகுமாரன் தேரை நடத்தினன்.

9. மைந்தன் எழில் கண்டு மங்கையர் மையல் கொளல்

அப்பொழுது இரதி, இந்திராணி முதலான தேவமாதர்களை யொத்த அவ்வீதியிலுள்ள ஸ்திரீ ஜனங்களெல்லாம் அப்புத்திரனைக்கண்டு,—மணமுள்ள மலரை வண்டுகள் சூழ்ந்தது போலவும், — இனிய சுவையுள்ள தேனை ஈக்கள் சுற்றியது போலவுஞ் — சூழ்ந்து கொண்டனர். அம் மாதர்,—கலைநெகிழ்ந்தும்,—கைவளை சோர்ந்தும்,—கண்ணீர் ததும்பியும், —குழலவிழ்ந்தும்,—கொங்கைகள் விம்மியும்,—பசலை போர்த்தும்,—மையலடைந்த மனத்தவர்களாய், "கரும்பை வில்லாகவுடைய காமனைப் பார்க்கினும் எண்மடங்கு அழகுடைய இளவரசே! கன்னிகைப் பருவமுள்ளவளே நான், என்மேற் கடைக்கண் செய்யாயோ" என்றும்,—"எழுதப் படாத சுந்தரவடிவமுள்ள இளங்காளையே! புருஷர் முகம் பாராத பூவையே நான், என்னைப் புணர்ந்து போகாயோ" என்றும்,—"கண்களுக்கு நிறைந்த கட்டழகனே! காவலழியாத காரிகையே நான், என்னைக்கலந்து போகாயோ' என்றும், — 'சுபலக்ஷணங்கள் நிறைந்த சுந்தரவடிவனே! கலியாண மில்லாத கன்னிகையே நான், என்மேற் கருணை செய்யாயோ" என்றும்,—"மனுச் சக்கரவர்த்தி பெற்ற மதயானையே! சிறு வயதுள்ளவளே நான், என்னைத் திரும்பிப் பாராயோ" என்றும்,—"அதிசயிக்கத்தக்க அழகனே! நிறையழியாத நேரிழையே நான்; சற்றே நின்று போகாயோ" என்றும்—"இராஜ புத்திரனுக்கு வீதி விடங்கனென்று பெயரிட்ட பெரியோர்க்கு அனந்ததரம் அடிக்கடி தெண்டனிட்டாலும் போதாதே" என்றும்—தம்மிற்றாமே பேசி மனதுருகித் தம்மை மறந்தார்கள்.

சில மாதரோ, "வாசமுள்ள தயிலம்பூசி மணமுள்ள மலர்மாலை சூழ்ந்து, வாழைப்பூவிதழ்போல் வகிர்ந்து, குயில் முகம் போல முடியிட்டுப்

பளிங்குச் சிமிழ்க்குள்ளிருந்து தோன்றுகின்ற பருத்த நீலக்கல்போல் தாவள்யமான தலைச்சாத்துக் குள்ளிருந்து சிறுகித் தோன்றுகின்ற குடுமியும், பார்க்கின்றவரது பார்வைக்கு இன்பந்தருகின்ற தோற்றமும்,-மாறாத மலர்ச்சியும்,-மனோரஞ்சிதமான அழகும்,-குளிர்ச்சியும் ஒளியும் பெற்றுச் செந்தாமரை மலர்போல் விளங்கும் முகமும்,—கருமை மிகுந்து செம்மை கலந்து காருண்யந் ததும்பி இங்கித மறிந்து சிறிதே இமைத்து மனோரம்மியமாய் மலர் போன்று நீண்ட கண்களும்,—ஒளிகொண்டு உயர்ந்து நீண்ட நாசியும்,-குண்டல மணிந்து நீண்டு அகன்ற செவியும்,—திரிபுண்டரந் தரித்துத் திலகந்தீட்டி அழகு பெற்று அகன்று உயர்ந்த நெற்றியும்,— பவளம்போற் சிவந்து திரண்ட உதடும்,-முல்லையரும்புகள் போலச் சிறுத்து நெருங்கி ஒளிவீசும் பற்களும், —குறுகி மென்மையாகிச் சிவப்பேறிய நாவும்,—கண்டசர முதலான ஆபரணங்களையணிந்து வலம்புரிச் சங்குபோல் திரண்ட கண்டமும், —மத்தளம் போலத் திரண்டு, மந்தர மலைபோல் உயர்ந்து, கண்டோர் கண்களையுங் கருத்தையுங் கூட்டுகின்ற சுகந்த மாலையணிந்த வெற்றியுள்ள தோளும்,-வீணைத் தண்டுபோல நீண்டு தாழ்ந்து கடகமணிந்த கையும்,—தாமரை மலர்போற் சிவந்து மிருதுவாகி மழைபோற் சொர்ணம் பொழிகின்ற முன்கையும்,—விளக்கமிகுந்து பதக்க முதலானவை அணிந்து களபகஸ்தூரிகள் பூசி கண்ணாடிபோல அகன்று மலைபோல உயர்ந்த மார்பும்,—சிறுத்துயர்ந்த வயிறும்,—ஆழ்ந்து அழகுபெற்ற உந்தியும்,—யானைத் துதிக்கைபோன்று திரண்ட தொடையும்,—வட்டந் தோன்றாது தசைகொண்டு செழிப்புள்ள முழங்காலும்,—திரண்டு நீண்ட கணைக்காலும்,—தாமரை மலர்போன்று வீர கண்டையணிந்த கால்களும், வரம்பு கடவாத வடிப்பமுள்ள வடிவமுடைய இந்த இராஜபுத்திரனைக் கண்டு களிப்பதற்கு நானென்ன தவஞ்செய்தேனோ!' என்றும்;

"இராஜ சிங்கமாகிய இந்தக் குமாரனைச் சிருஷ்டித்தவன் பிரமதேவனே யானால், இவனழகுக்குத் தக்க மாதினை இனி எங்கே உண்டு பண்ணுவானோ!" —என்றும், இவ்வழகனது வடிவைக் கண்டால் உருகாத கருங்கல்லும் உருகுமானால் பேதைமையுள்ள பெண்கள் மனம் உருகாதிருக்குமோ!" என்றும்,—"இவனது பூரண சந்திர விம்பம் போன்ற புன்னகை ஒன்றுமே மூன்றுலகத்திலுமுள்ள பெண்களுக்கெல்லாம் பித்தேற்றுமே!" —என்றும் பலவிதமாகத் தனித்தனிச் சொல்லி மோகங்கொண்டு நின்றார்கள்.

10. அரசிளஞ் சேயை ஆடவர் போற்றல்

அவ்வீதியிலுள்ள வாலிபர், வார்த்திபர் முதலான புருஷ ஜனங்களெல்லாங் கண்டு, "ஆ! ஆ!! இந்தப் புத்திரனே இராஜபுத்திரன், இவனுக்கு முன் மற்ற இராஜபுத்திர ரெல்லாம்,—இராக்ஷச புத்திரரே" என்றும்—'இவன் வடிவே வடிவு, இவன் வடிவுக்குமுன் மற்றவர் வடிவெல்லாம்—மர வடிவே'யென்றும் 'இவன் கற்ற வித்தையே' வித்தை, இவனுக்கு முன் மற்றவர் கற்ற வித்தை யெல்லாம்—மாய வித்தையே" என்றும்,—"இவன் குணமே" குணம், இவனுக்கு முன் மற்றவர் குணமெல்லாம்—வில்லின் குணமே'' என்றும்,—"இவனே இளவரசு, இவனுக்கு முன் மற்ற இளவரசெல்லாம் — பூவரசே" என்றும்,— "இவனே சீமான், இவனுக்கு முன்

மற்ற சீமான்களெல்லாங் —கலேமான்களே" என்றும்—பேசி வியந்தோர் பலர். "இவன் வீரமே வீரம், இவன் வீரத்துக்கு முன் மற்றவர் வீரமெல் லாஞ் — சவ்வீரமே" என்றும், — "இவன் யௌவனமே யௌவனம், இவன் யௌவனத்துக்கு முன் மற்றவர் யௌவனமெல்லாம்—வெவ் வனமே" என்றும்,—"இவன் பாக்கியமே பாக்கியம், மற்றவர் பாக்கியமெல் லாம் — நிர்ப்பாக்கியமே" என்றும்,—"இவனைப் பெற்றவரே பெற்றவர், மற்றவரெல்லாம்— பெண் பெற்றவரே" என்றும்—பேசினோர் சிலர்.

"இந்தக் குணரத்தினமான புதல்வனைப் பெறுதற்கு நமது மகாராஜ னும் அவரது மனைவியாரும் என்ன நோன்பு நோற்றாரோ" என்றும், "வெற்றியையுடைய வீரசிங்கம்போன்ற இந்தப் புத்திரனது திருமுக மண்டலத்தில் சாந்தந் ததும்புகின்றதே" என்றும்,—'இவனது கண்கள் கருணை பொழிகின்றனவே' என்றும், 'இவனது வடிவில் அழகு ஒழுகு கின்றதே' என்றும், — 'நெடுநாளாகக் கண்டு களிக்கவேண்டுமென்று எண்ணி எதிர்பார்த்திருந்த நமக்கு இன்று தியாகராஜப் பெருமான் திரு வருளாலல்லவோ இந்த இராஜபுத்திரனை இவ்வீதியில் வரும்படிச் செய்தது! இனி, அவ்வருளுக்கு என்ன கைம்மாறு செய்வோம்?' என்றும்—பேசி மகிழ்ந்தோர் சிலர். "இந்தப் புத்திரன் தியாகேசப் பெருமான் வரத்தினால் தோன்றினான் என்பதை இவனது அற்புதமான வடிவம் காட்டுகின்றதே" என்றும்,—'நமதரசனுக்குச் சந்ததி இல்லாமையால் பிற்காலத்தில் உலகம் என்ன பாடுபடுமோவென்று எண்ணி இளைத்திருந்த நமது துன்பத்தை யெல்லாம் நீக்கி இன்பத்தைக் கொடுத்த இப்புத்திரனுக்கு நாம் செய்யும் உபகாரம் ஒன்றுமில்லையே' என்றும், — 'மனுச்சோழ மகாராஜனைப் போல நம்மை யெல்லாம் பாதுகாத்து வருவானென்பதற்கு வேறே அடையாளம் வேண்டுமோ ! இவனிடத்திற் கருணை ததும்புகின்ற கடைக்கண்களே காட்டு கின்றன' என்றும்,—பலர் பலவிதமாகத் தனித்தனிச் சொல்லிக்கொண்டு சூழ்ந்து நின்றார்கள். இந்தப் பிரகாரம் அவ்வவ் வீதியிலுள்ள ஸ்திரீ ஜனங் களும் புருஷ ஜனங்களும் பார்த்துப் பார்த்து பலவிதமாகப் புகழ்ந்து நெருங்க வீதிவிடங்கன் தேரிலேறிச் சென்றனன்.

11. இளைஞன் தேர்க்கீழ் இளங்கன் றரைபடல்

அரசகுமாரன் செல்லும்போது, ஒரு வீதியில் தேரிலே கட்டிய குதிரை கள் தேர்ப்பாகன் வசத்தைக் கடந்து தெய்வத்தின் வசமாகி, அதிவேக மாக அத்தேரை இழுத்துக் கொண்டு சென்றன. அத்தருணத்தில் தாய்ப் பசுவானது பின்னேவர, முன்னே வந்த அழகுள்ள ஒரு பசுங்கன்றானது 'இளங்கன்று பயமறியாது'—என்கிற மொழிப்படியே துள்ளிக் குதித்துக் கொண்டு எதிர் வந்து இராஜகுமாரனைச் சூழ்ந்து வருகிற ஜனத்திரள்களுக் குள்ளே ஒருவரு மறிந்துகொள்ளாதபடி ஊழ்வினையாற் கண்மயக்கம் செய்வித்து, உட்புகுந்து, அதிவேகமாகச் செல்கின்ற தேர்ச்சக்கரத்தில் அகப்பட்டு, அரைபட்டு, உடல் முறிந்து, குடல்சரிந்து, உயிர்விட்டுக் கிடந்தது.

12. இளவேந்து உற்றதுன்னரி
இறைவனை இறைஞ்சுதல்

உடனே, அந்தப் பசுங்கன்று, தனது தேர்ச்சக்கரத்தில் அகப்பட்ட தைக் கேட்ட வீதிவிடங்கன்—'இடியோசை கேட்ட நாகம் போலத்'—திடுக்

கிட்டு, நடுநடுங்கித் தேரிலிருந்து கீழே விழுந்து, எண்ணப்படாத துன்பத் தோடும் பயத்தோடும் எழுந்து போய், அப்பசுங்கன்று இறந்து கிடைப்ப தைக் கண்டு மதிமயங்கி, -- மனம் பதைத்துக் — கையுங் காலும் நடுக்கெடுத் துப் பெருமூச்சு விட்டு, உடம்பு வெயர்த்துச் சோபமடைந்து விழுந்து சிறிதே தெளிந்தெழுந்து, கண்களிலே நீர் ஆறாகப் பெருக நின்று, 'சிவசிவ! சிவசிவ!! சங்கரா! சங்கரா!! சம்புவே! சம்புவே!! மஹாதேவா! மஹாதேவா!! தியாகராஜப்பிரபு! தியாகராஜப்பிரபு!! தேவரீரைத்தரிசிக்க வேண்டுமென்று வந்த அடியேனுக்கு இப்படிப்பட்ட இடரும் வரலாமா? நன்றி அறியாத பாவி இவன், நம்மைத் தரிசிக்கத் தக்கவனல்லவென்று திருவுளங் கொண்டு தானோ என்னை இந்தப் பழிக்கு ஆளாக்கியது? தேவரீரைத் தரிசனஞ் செய்ய எண்ணி வந்த அடியேன், கால்வருந்த நடந்து பயபக்தி யுடனே வந்து தரிசிக்க வேண்டும்; அவ்வாறு செய்யாமல், செல்வச் செருக்கினால் தேரிலேறிக்கொண்டு ஆடம்பரங்களுடன் பக்தியில்லாது,— பகல் வேஷக்காரன்போல டம்ப வேஷங்காட்டி வந்த அன்பில்லாத பாவி யாகிய என் பிழையைக் குறித்து நோவதல்லது, என் பெருமானிடத்துக் குறை சொல்லத் தகுமோ?

இப்படிப்பட்ட பெரும்பாதகஞ் செய்யத்தானோ பிள்ளையாகப் பிறந்தேன்! விரிந்த பாற்கடலில் விஷம் பிறந்தது போல் மறைநெறி தவறாத மனுவின் வம்சத்தில் எதிரற்ற பாவியாகிற நான் ஏன் பிறந்தேன்? பழிபாவங்களைக் கனவிலுங் கண்டறியாத மனுச்சோழராகிய என் பிதா வுக்குப் பெரும் பழியைச் சுமத்தத்தானா பிறந்தேன்? சிவபெருமானைத் தரிசித்துச் சீர்பெறலாமென் றெண்ணி வந்த எனக்குச் சிவதரிசனங் கிடையாது தீராப்பழி கிடைத்ததே! ஓகோ! "எண்ணம் பொய்யாகும், ஏளிதம் மெய்யாகும்" என்கிற வார்த்தைகள் என்னிடத்திலே இன்று அனுபவப் பட்டனவே; ஐயோ! நான் கற்ற கல்வியெல்லாம் கதையாய் முடிந்தனவே! நான் கேட்ட கேள்வி யெல்லாம் கேடாய் முடிந்தனவே! நான் அறிந்த அறிவெல்லாம் அவலமாய் விட்டனவே! நான் தெளிந்த தெளிவெல்லாந் தீங்காய் விட்டனவே! அரகரா! இப்படிப்பட்ட தீங்கு வரு மென்று அறிந்தால் தேரிலேறேனே; பசுவைக் கொலைசெய்வதே பாவங் களிலெல்லாம் பெரும்பாவம்! அதைப் பார்க்கிலும் பசுங் கன்றைக் கொலை செய்வது பஞ்சமா பாதகத்தினும் பதின் மடங்கு அதிகமென்று பெரி யோர் சொல்லக்கேட் டறிந்திருக்கிற நான், இன்று அந்தப் பாதகத்துக்கு ஆளாகியும் உயிரை விடாமல் உடலைச் சுமந்திருக்கிறேனே!

'இளங்கன்று எதிரே வரவும், அதைப்பாராமல் அதன் மேல் தேரை நடத்தியது செல்வச் செருக்கல்லவோ' என்று உலகத்தோர் பழிக்கும் பழிக்குத்தான் உடம்பெடுத்தேன்; நான் புத்தி பூர்வமாக எள்ளளவா யினும் அறிந்திருப்பேனானால் இப்படிப்பட்ட அபாயம் நேரிடவொட்டேன்! என்ன செய்வேன்! என்ன செய்வேன்! மனுச்சோழர் காலத்தில் அவர் புத்திரன் ஒரு பசுங்கன்றைக் கொன்றானென்னும் பழிமொழியை உலகத் தில் நிலைபெற நாட்டினேனே; நீதி தவறாது உலகத்தை யெல்லாம் ஆளு கின்ற மனுச்சக்கரவர்த்தி யென்னும் மகாராஜனுக்குப் பிள்ளையாகப் பிறக் கும்படி யிருந்த நல்வினை இப்போது பேயாகப் பிறப்பதற்குத் தக்க தீவினை யாய் விட்டதே. இந்தப் பிறப்பிலே இப்பழியை ஏற்றுக்கொள்வதற்கு

முன்பிறப்பில் என்ன பாவஞ் செய்தேனோ! தூய்மையுள்ள சூரிய குலத்திற்கு ஆதியாகிய மனுவென்பவரும் அவர் வழிக்குப் பின் வழியாகத் தோன்றிய—குலோத்துங்க சோழர்,—திருநீற்றுச் சோழர்,—காவிரி கரை கண்ட சோழர்,—மனுநீதிச் சோழர்,—இராஜேந்திரச் சோழர்,—ராஜ சூடாமணிச் சோழர், - ராஜ ராஜ சோழர் —உறையூர்ச்சோழர்,—மண்ணளந்த சோழர்,—கங்கை கொண்ட சோழர்,—தேவர் சிறைமீட்ட சோழர், —மரபுநிலை கண்ட சோழர்,—எமனை வென்ற சோழர்,—சுந்தரச் சோழர், —மெய்ந்நெறிச் சோழர் முதலான என் மூதாதைகளான முன்னோர்களெல்லாம் தீமையைச் சேராது செங்கோல் நடத்தி யடைந்த கீர்த்தி இக்காலத்தில் எடுக்கப் படாத பழியைச் சுமந்த என்னால் மறைந்து போகும்படி நேரிட்டதே! ஐயோ! இதை எண்ணும்போது நான்,—'குலத்தைக் கெடுக்கவந்த கோடாரிக் காம்பானேனே'—'மரபழிக்கவந்த வச்சிராயுத மானேனே' கன்றுக்குப் பாலூட்டாதவனைக் கண்டாலும் பாவமென்று சொல்லுகிற பெரியோர்கள், சேங்கன்றைத் தேர்க்காலி லிட்ட என்னைக் குறித்து என்ன சொல்வார்கள்?

இந்தக்கன்று எங்கே பிறந்ததோ! எங்கே வளர்ந்ததோ! எங்கே போக எண்ணியதோ! இங்கே வந்து இறக்க நேரிட்டதே! சுந்தரமுள்ள இக்கன்று இறந்ததைக் கண்ட எனக்கே இவ்வளவு துக்க முண்டாயிருக்கின்றதே! இதை ஈன்ற தாய்ப்பசு கண்டால் என்ன பாடு படுமோ! இச்சேதியை என் பிதாவானவர் கேட்பாரானால் ஏதாய் முடியுமோ! வார்த்தை மாத்திரத்திலே பழியென்று சரசஞ் செய்கின்றவர்களையும் தண்டிக்கின்ற தந்தையார் திருமுகத்தில் தகுதியல்லாத பழியைச் சுமந்து தண்டனைக் காளாகிய நான் எவ்வாறு விழிப்பேன்; இனி இவ்வுலகில் பழிக்காளாகி உண்டுடுத்து உலாவி உயிர் வைத்திருக்க மாட்டேன். இன்றே என்னுயிரை இழந்து விடுகிறேன்'' என்று பலவிதமாகப் பரிதபித்து, துக்க சமுத்திரத்திலழுந்திக் கரைகாணாதவனாகி நின்றனன்.

13. சோர்வுடைச் செல்வனைச் சூழ்ந்தோர் தேற்றல்

உடன் சூழ்ந்துவந்த அந்தணர், அமைச்சர் முதலானோர் இராஜ குமாரனைப் பார்த்துத் தாங்களும் விசனமடைந்தவர்களாய், "ஓ விவேகமுள்ள வீதிவிடங்கனே! நீர் என்ன கெடுதி நேரிட்டதென்று இப்படிப் பிரலாபிக்கின்றீர்! அந்தப் பசுவின் கன்றை நீர் கொல்ல வேண்டுமென்று கொன்றீரோ! அல்லது அந்தக் கன்று தேர்க்காலில் அகப்படுவதை அறிந்தும் அஜாக்கிரதையா யிருந்தீரோ! அக்கன்று ஓடிவந்ததைச் சூழ்ந்திருந்த நாங்கள் ஒருவரும் அறியோமே! நீரெப்படி யறிவீர்? அது கர்ம வசத்தாலே எல்லார் கண்களிலும் மண்களைத் தூவி வலிய வந்து மடிந்ததே! அதற்கு நீர் என்ன செய்வீர்? மிருக ஜாதிகளிலே உயர்வுள்ள பசுவின் கன்று இறக்க நேரிட்டதே யென்று எண்ணி யெண்ணிச் சோர்ந்து போகின்றீர்! ஆனால் அதற்கென்ன செய்வோம்! பொன் கத்தியென்று கழுத்தரிந்து கொள்ளலாமோ? இதனால் நமக்குப் பழி பாவம் ஒன்றுமில்லை! ஆயினும், இதுபற்றி உமது மனது அலை பாய்ந்து அவலங் கொள்ளுகின்றபடியால் வேதத்தில் விதித்திருக்கின்ற பிராயச்

சித்தஙகளுள இதற்குத் தககது எதுவோ அதைக கேட்டறிநது செய்து கொளளலாம. நீா சிததங கலஙகாமல தேரிலேறும" எனறு சொனனர்கள.

14. கோமகன் குடும்ப கதை கூறல்

அது கேட்ட வீதிவிடஙகன, அமைசசர் முதலியோரைப் பார்த்து, "நடுவாகப் பேசுகினற நலலோாகளாக இருநதும, காலவேறறுமையால கருதது வேறுபட்டு முகநடபாகப பேசி முகந துடைககினறவாகளபோற சொனனீாகள, இதெனன ஆசசரியம! பூர்வம எஙகள வமசததில, சிபிச சககரவாததி எனபவா ஒருவா, ஒரு வேடன துரததிககொணடு வரப் பயநது அடைககலமாகப புகுநத புறாவுககு அபயஸதஞ செயது, பினபு அவவேடன் வநது புறாவைககேட்டு வழககிட்டபோது, அநதப் புறாவுககு ஈடாகத தமது சரீரததிலுளள மாமிசததை யெலலாம அரிநதரிநது தராசில வைததும நிறை காணாமலிருகக அது கண்டு தாமும அநதத் தராசி லேறினா அவா பட்சி ஜாதிகளில சாமானியப பிறவியாகிய புறாவின உயிாக கொலைககே அஞசித தமமுடமபைக கொடுததது மனறி உயிரையுங கொடுததாரானால, அபபட்சி ஜாதிகளில விசேடப பிறபபாகிய கருடன முதலான உயிாகளினிடதது எபபடிபபட்ட காருணய முளளவரா யிருகக வேணடுமே? அதனினும உயாநத மிருக ஜாதிகளில எவவகைப பட்ட கிருபையுடையவரா யிருககவேணடுமே? அதனினும அமமிருக ஜாதிகளில விசேடமாகிய பசுககளிடததில எபபடிபபட்ட இரககமுளளவரா யிருகக வேணடுமே? அதனினும பசுவின கனறுகளிடததில எவவகைபபட்ட தயையுளளவரா யிருகக வேணடுமே? அபபடிபபட்டவருடைய வமசததில நான பிறநதும, இனறு வீதியில வருமபோது யாரோ பயங காட்டித் துறதத, அதனால நடுஙகி எனனெதிரே அடைககலமாகத துளளியோடி வநத இநதப பசுஙகனறை அபயஸதங கொடாமல அநியாயமாகத தேர்க காலில அகபபட்டிறநது போககச் செயதேனே! இபபடிபபட்ட எனனை எனன செயதால தீரும? எனனை இதறகுத தகக பிராயசசிததஞ செயது கொளளுமபடி சொனனீாகள! எஙகள வமசததிலிருநத அரசாகள இரக கததுடன நீதி தவறாது அரசு செலுத்தி வநத கிரமததையும, எனபிதாவா கிய மனுசசோழா நடு நிலைமை தவறாமல எவவுயிாகளையும தமமுயிா போலப பாதுகாத்து வருகினற முறைமையயும, அரசர்ககுக கோ பூசை செயவது கடனெனற வேத வாககியததையும, அரசா பசுககளுககு யாதொரு குறை வும நேரிடவொட்டாமல மிகுநத ஜாககிரதையுடன விருததி செயவிகக வேணடுமெனற பெரியோா வாககியததையும, ஐயோ! எஙகே அனுபபி விட்டு இஙகே பிராயசசிததஞ செயது கொளவேன!!" எனறு துயரத் துடன சொலலினன.

15 இளங்கன் றிறந்தது விதியெனத் தேற்றல்

அது கேட்ட அவவநதணா முதலானவாகள (அககுமாரனை நோககி), "வாராய இராஜ புததிரனே! நாஙகள முகததுககிசசையாக முனனொன்று பேசிப பினனொனறு சொலலுகினறவாகள அலலம, நெடுநாளாக எஙக ளுடன பழகியிருநதும எஙகள சுபாவம இனனும உமககு நனறாகப புலப பட விலலையெனறு தோனறுகிறது உலகந தலைகீழாகுமானாலும உளள

படி சொல்லுவோமே யல்லது புதிதாகத் தொடுத்துப் பொய் பேச மாட்டோம். நாங்கள் சொல்லும் வார்த்தையில் நம்பிக்கை வைத்துக் கேட்கக் கடவீர். அந்தப் பசுங்கன்று, ஒருவர் துறத்த அதனுல் பயந்து அடைக்கல மாக வேண்டுமென்கிற அறிவோடு உமக்கெதிரே ஓடி வந்ததல்ல; அல்லது தானே துள்ளிக் குதித்து ஓடிவந்ததுமல்ல; அதை இன்ன விடத்தில் இன்ன காலத்தில் இன்னபடி இறக்குமென்று விதித்திருந்த அதன் தலைவிதியே அதனைத் துறத்திக்கொண்டு வந்து தேர்க்காலில் அகப்படுத்திச் சிதைத்துவிட்டது; அதன் விதி அப்படியிருக்க நீர் வீணுக விசனப்படுவதில் என்ன பயன்? "கும்பகோணத்துப் பள்ளன் கொள்ளை கொண்டு போகத் தஞ்சாவூர்ப் பார்ப்பான் தண்டங் கொடுத்தான்'' என்னும் பழமொழிபோல அதனுயிரை விதி கொள்ளை கொள்ள உம்முயிரைத் தண்டங் கொடுப்பதேன்? நீர் ஒன்றுக்கும் அஞ்சாமல் தேரிலேறும்,'' என்று சொன்னுர்கள்.

١6. பிராயச் சித்தத்திற்குப் பெரியோரை நாடல்

அது கேட்டு இராஜபுத்திரன், 'சிவதரிசனஞ் செய்ய எண்ணித் தேரிலேறும்போதே கால்தவறியும் இடது தோளும் இடது கண்ணும் துடித்துங் காட்டிய உற்பாதங்களை ஆலோசியாமல் புறப்பட்ட என் மதியை நினைத்துத்தான் துயரப்படுவேனே!—அரசர் குலத்திற் பிறந்தும் என்னை இழிகுலத்தார் செய்யும் செய்கையைச் செய்வித்த என் விதியை நினைத்துத் தான் துயரப் படுவேனே!—மாசில்லாத சூரிய குலத்துக்கு மாசுண்டாகும் படிச் செய்ததைக் குறித்துத் துயரப்படுவேனே!—பிதாவுக்குப் பழிசுமத்தப் பிள்ளையாகப் பிறந்ததைக் குறித்துத் துயரப்படுவேனே!—இந்தக் கன்று இறந்ததை நினைத்துத்தான் துயரப் படுவேனே!—இக்கன்றின் இறப்பைக் கண்ட தாய்ப்பசு துக்கப்படுமென்பதை நினைத்துத் துயரப்படுவேனே!—நானெருவன் எதற்கென்று துயரப்படுவேன்!—என்ன செய்வேன்!—செய்யத்தக்க தொன்றும் இன்னதென்று அறியேனே!—ஆயினும் 'முற்ற நனைந்தார்க்கு ஈரமில்லை' என்பது போல, முழுதும் பழிப்பட்ட எனக்கு இனியென்ன துக்க மிருக்கின்றது! இனி பெரியோர் சொல் கடக்கப் படாதென்பதுபற்றி உமது சொற்படியே (இதோ) இரதத்தில் ஏறுகின்றேன்; என்னை எப்படிப் புனிதனுக்க வேண்டுமோ அப்படிச் செய்து கடைத் தேற்றுவது உங்களுக்கே கடன்"—என்று சொல்லி யேறி, இரதத்தை வந்தவழியே திருப்பி விட்டுப் பிராயச்சித்தம் அறிந்து செய்விக்கத்தக்க பெரியோர்களிடத்துக்குப் போயினுன்.

17. கன்றிழந்த பசு கதறி வருந்தல்

இந்தப் பிரகாரம் இராஜகுமாரன் போயினபின்பு, இறந்துவிட்ட அக்கன்றை ஈன்ற தலையீற்றுப் பசுவானது தன்கன்று துள்ளிக் குதித் தோடிய வழியேபோய், அந்தக்கன்று கீழே விழுந்து கிடப்பதைத் தூரத்தே கண்டவளவில் குலை குலைந்து,—நடுநடுங்கி,—புத்தி மயங்கி,—ஒன்றுந் தெரியாமற்,—சூரைக்காற்றில் அகப்பட்ட துரும்பைப்போல்,—சுழன்று சுழன்று,—ஓடிச்சமீபத்தில் வந்து, உடல் சிதைந்துங் குடல் சரிந்தும் உயிர்விட்டுக் கிடப்பதைப் பார்த்துச் சோர்ந்து விழுந்து,—பிரக்கினை தப்பிப் பிணம்போற் கிடந்து,—பின்பு சற்றே தெளிந் தெழுந்து,—

பெருமூச்சு விட்டு,—அந்தக் கன்றைச் சுற்றிக் கோவென்றலறி,—அதனுடம்பை முகர்ந்து முகர்ந்து,—"இஃதென்ன தீவினையோ! இஃதென்ன இந்திரசாலமோ! இஃதென்ன விபரீதமோ! வாலசைத்துக் கால்விசைத்து எனக்குமுன் துள்ளியோட இப்போது பார்த்தேனே! இத்தனை விரைவில் இப்படிப்பட்ட இடி யிடிக்குமென்று எவ்வளவு மறியேனே! காவிரி முதலான தீர்த்த யாத்திரை செய்தும்,—சிதம்பரம் முதலான ஸ்தலயாத்திரை செய்தும்,—திருக்கோயில்களிலும் திருவீதிகளிலுமுள்ள புல் முதலானவைகளை வாயினாற் களைந்து திருப்பணி செய்தும், புல் மேயாமலும் நீர் குடியாமலும் நெடுநாள் விரதங் காத்தும்,—உன்னைப் பெறப்பட்ட பாடு தெய்வம் அறியுமே!—அவ்வளவு பாட்டையும் அவலமாக்கிப் போட்டு சேங்கன்றே!—என்னைத் தெருவில் விட்டாயே! உன்னைப் பெறுகிறதற்கு நோற்ற நோன்புகளால் வந்த இளைப்பு இன்னும் ஆறவில்லையே! இதற்குள் இப்படிப்பட்ட ஆறாத பெருநெருப்பை அடிவயிற்றில் வைத்தாயே! இந்தத் துக்கத்தை இனி எந்த விதத்தினாற் சகித்துக்கொள்ளுவேன்! 'பாவிக்குப் பாக்கியந் தக்காது' என்பதற்குச் சரியாக பளிங்குபோன்ற நிறமும்,—பால் வடிகின்ற முகமும்,—சிறுத்துத் திரண்ட திமிலும்,—கடைந்தெடுத்தது போன்ற கால்களும்,—வாழைச் சுருள்போன்று வளர்ந்த வாலும்,—சித்திரக்கன்று போன்று சுபலக்ஷணங்களைப் பெற்ற வடிவமுடைய நீ,—நிர்ப்பாக்கியமுள்ள எனக்குத் தக்காமற் போய் விட்டாயே! உன்னுடைய சுந்தரமுள்ள வடிவத்தைக் கண்டாற் காமதேனுவுங் கட்டியணைத்து முகங் குளிர்ந்து முத்தங் கொள்ளுமே! நான் உன்னைப்பற்றியல்லவோ உயிர் தரித்து உலகத்திலுலாவி யிருந்தேன்! இன்னும் ஒருதரம் உன்னழகிய முகத்தைக்கண்டு, என் மடி சுரந்து, பால் சொரியக் காண்பேனோ! ஐயோ! உன்னை 'ஆயிரங் கன்றுகளிலும் அழகுள்ள கன்று' என்று கண்டோர் சொல்லக் களிப்புடன் கேட்ட என் காதுகளால், இன்று 'இளங்கன்றை இறக்க விட்டு மலட்டுப் பசுப்போல வருந்துகின்றதே' என்று பலபேரும் பழித்துப் பேசுகின்ற வார்த்தையை எவ்வாறு கேட்பேன்?" என்று எண்ணி எண்ணி மனமழுங்கி, இளைப்படைந்து, மூர்ச்சித்து,—மறுபடியுந் தெளிந்து, இறந்து கிடக்கின்ற கன்றினுடம்பை உற்றுப்பார்த்து, இரதத்தின் சக்கரம் ஏறுண்டு இரத்தஞ் சொரிய அழுந்திக் கிடக்கின்ற வடுவைக்கண்டு,—"ஓகோ! என் ஏழை மதியால் ஏதோ ஒரு சொற்பமான அபாயத்தால் விழுந்திறந்ததென்று எண்ணி இரங்கினேனே. இவ்வடுவைப் பார்க்கும் போது தேர்ச்சக்கரம் ஏறுண்டு உடல் சின்னப்பட்டு இறந்ததாகத் தெரிய வருகின்றதே! ஆ! ஆ!! உனக்கு இப்படிப்பட்ட பெரிய அபாயம் வந்து சம்பவிக்கும்படி நானென்ன பாவஞ் செய்தேனோ! ஓ! குழந்தாய், நீ தேர்க்காலில் அகப்பட்டபோது எப்படிப் பயந்தாயோ! என்ன நினைந்தாயோ! எவ்வாறு பதைத்தாயோ? உயிர்போய் உடல்குழம்பிக்கிடக்கின்ற உன்னைப் பார்க்கப் பார்க்கப் பெற்ற வயிறு பற்றி எரிகின்றதே!!" என்று கண்ணீர் விட்டுக் கதறி, அழுதழுது புரண்டு புரண்டு, விம்மி விம்மி, வெதும்பி வெதும்பிப் பெருமூச்சு விட்டுக் கீழேவிழுந்து, மெய்ம்மறந்து கிடந்து பின்பு எழுந்து என் கன்றினைத் தேர்க்காலில் அழுத்திக்கொன்ற காருண்யமில்லாத கண்மூடியைக் கண்டால் என்னிரண்டு கொம்புக்கும் இரையாக்காது விடுவேனோ! மைந்தரைப்பெறாத மலட்டுத்தன முள்ளவர்களும் இப்படிச் செய்

யத் துணிவு கொள்ளார்களே! ஆ! இது செய்யத் துணிந்தவன் இன்னு மென்ன செய்யத் துணியான்!—என்று வெம்பியும், துன்பஞ் செய்விக்குந் துஷ்டர்களுக்கும், கொலை செய்கின்ற கொடுந்தொழிலோர்க்கும் இடங் கொடாத இந்நகரம், இன்று வலியற்ற உயிர்களையும் மாய்த்து விடுகின்ற வஞ்சகர்க்கும் இடங்கொடுத்ததே? ஐயோ? இதில் அரசனில்லையோ! நீதி யில்லையோ! நெறியில்லையோ! இதென்ன அநியாயமோ!" — என்று முறையிட்டு, தன் கன்றை இழந்ததனுல் உண்டாகிய துக்கத்தைச் சகிக்க மாட்டாததாய் வருந்தி,—"நமக்கு நேரிட்ட துக்கத்தை நமது இறைவராகிய மனுச்சோழரிடத்திற் சென்று குறிப்பித்து நிவர்த்தி செய்து கொள்ளு வோம்"—என்றெண்ணி, அக்கன்றைப் பசுந் தழைகளால் மூடிவைத்துக் கண்ணீர் சொரிந்து கதறிக்கொண்டே மனுச்சக்கரவர்த்தியின் வாயிலில் வந்து,—குடிகளுக்குக் குறைவு நேரிட்டால் அதை அரசனுக்கு அறிவிக்கும் படி அவ்வரண்மனை வாயிலில் கட்டியிருக்கிற—ஆராய்ச்சிமணியைத் தன் கொம்பினுல் மிகுந்த விசையோடும் வலியோடும் அடித்தசைத்தது. அப்படி அசைத்தபோது, அந்த நகரத்திலுள்ள ஜனங்களெல்லாம்,—ஒரு காலத் திலாயினுங் கேட்டறியாத ஆராய்ச்சி மணியினது ஓசையை இன்று நூதனமாகக்கேட்டோம். என்ன விபரீதமோ!"—என்று ஒருவர்க்கொருவர் பேசிக்கொள்ள, அந்த மணியிலிருந்து காதமட்டுங் கேட்கக் கணீரென்று ஓசையுண்டாயிற்று.

18. இளவரசால் வந்த இடரென்றறிந்து ஆற்ருேணுத் துயரில் அரசன் ஆழ்தல்

அவ்வோசையைச் சபாமண்டபத்தில் மந்திரி முதலானவர்கள் சூழச் சிங்காசனத்தின் மேல் வீற்றிருந்த மனுச்சக்கரவர்த்தியானவர் கேட்டு,—மாதவர்கள் காலிலணிந்த சிலம்போசை கேட்ட மாதவர் போலவும்,—அழுகுரலொசை கேட்ட அந்தணர் போலவும்,—சண்டை இரைச்சலைக் கேட்ட சற்சனர் போலவும்,—புலி முழக்கங் கேட்ட புல்வாய் போலவும்—திடுக்கிட்டு,— திகைப்படைந்து,— சிங்காசனத்திலிருந்து 'பெருங்காற்ருல் அடியறவிழுந்த பனைமரம்' போலக் கீழே விழுந்து,— மூர்ச்சை யடைந்து —சிறிது நேரஞ் சென்று தெளிந்தெழுந்து,— உடல் நடுங்கி,— உள்ளம் பதைத்து,—உயிர்சோர்ந்து,—நாவுலர்ந்து,—கண்கலங்கி,—நடை தள்ளாடி —அதி வேகமாக அரண்மனை வாசலுக்கு வருமுன்,—வாயிற் காப்போர் அரசனுக்கெதிரே அஞ்சி யஞ்சி வந்து, அடியில் விழுந்தெழுந்து, "ஆண் டவரே! அரண்மனை வாயிலில் கட்டியிருக்கிற ஆராய்ச்சி மணியை ஒரு தலையீற்றுப் பசுவானது தன் கொம்பினுல் அடித்து ஓசையுண்டாக்கியது" —என்று விண்ணப்பஞ் செய்தார்கள்.

அதுகேட்டு அரசன் விரைவில் வந்து, அவ்வாராய்ச்சி மணியின் அருகே உடல் மெலிந்து,—முகஞ்சோர்ந்து,—கண்ணீர்சொரிந்து, — கதறி நிற்கின்ற பசுவைக் கண்டு,—சாவியாய்ப்போன தன் பயிரைக்கண்ட தரித் திரனைப்போல் மனம் நைந்து நைந்துருகி, நொந்து நொந்து வருந்தி,—"ஐயோ சாதுவான இந்தப் பசுவுக்கு என்ன துன்பம் நேரிட்டதோ! இதன் குறையை இன்னதென்று மதித்தறிந்து கொள்ள வல்லமை இல்லாத வனுக இருக்கின்றேனே!"—என்று பதைத்துத் தம்மருகில் அச்சத்துடன்

நிற்கின்ற அமைச்சர்களைப் பார்த்து,—"எனக்குப் புகழும் புண்ணியமும் மேன்மேலும் வருவிக்கின்ற உங்கள் மந்திரித்துவம் நன்றாகவிருந்தது. உங்கள் அஜாக்கிரதையினாலல்லவோ இந்தப் பசுவுக்கு ஏதோ ஒரு குறை நேரிட்டது!"—என்று கோபித்துப் பார்க்க, அது கண்டு அச்சங்கொண்ட மந்திரிகளுள்,— அப்பசு துயரப் படுவதற்குக் காரணம் இன்னதென்று முன்னே அறிந்தும் அரசனிடத்திற் சொல்வதற்கு அஞ்சியிருந்த ஒரு மந்திரியானவன்,—"இனி இதை நாம் மறைத்து வைத்தாலும் வேறொருவ வரால் வெளிப்படுமாதலால், நாமே அறிந்தமட்டில் அறிவிப்போம்,— என்றெண்ணி, அரசனை வணங்கி, - "தலைவனே! உமது புத்திரன் இன்று ஏறிப்போன இரதத்தின் சக்கரத்தில் இளங்கன்று ஒன்று எதிரே குதித்து வந்து அகப்பட்டு இறந்துவிட்டது; அந்தக்கன்றை ஈன்ற இந்தப் பசுவானது ஆறாத் துயர்கொண்டு ஆராய்ச்சி மணியை அசைத்தது"—என்று சொன்னான்.

அச்சொல்லானது,—வெந்த புண்ணில் வேலுருவியது போல்',— மணியொலி கேட்டு வருந்தி யிருந்த செவிகளினுள்ளே சென்றுருவிச் சுறுக்கிட்டு வெதுப்ப விழுந்து, விஷந்தலைக்கேறினாற் போல வேதனை யடைந்து அஞ்சுபுலனும் அறிவுங் கலங்கிப் பஞ்சப் பிராணனும் பதை பதைத் தொடுங்க, பேச்சு மூச்சில்லாமற் சோர்ந்து கிடந்து, அருகிலிருந்த அமைச்சர்கள் செய்த சாந்தோபசாரத்தினால் சோர்வு நீங்கி அப்பசுவை அடிக்கடி பார்த்துப் பார்த்து, கண்ணீர், கடல் வெள்ளம் போல் பெருக வும்,—நெருப்பில்விட்ட நெய்யைப்போல், நெஞ்சம் உருகவும்,—"ஐயோ! இந்தப் பசுவுக்கு இப்படிப்பட்ட துக்க முண்டாவதற்கு நானே முக்கிய காரணமாக இருந்தேனே! தன் கன்றுக்கு அபாயமொன்று மில்லா திருக் கினுஞ் சுபாவத்திலே காணுந்தோறுங் கதறி உருகுகின்ற அன்பையுடைய இந்தப் பசுவானது, தன்கன்று இறந்து கிடக்கின்றதைக் கண்டபோது எப்படி உருகியதோ! என்ன பாடு பட்டதோ! கன்று சமீபத்திலிராமல் சற்றே தூரத்திலிருக்கினும், பார்த்துப் பார்த்துப் பதைக்கின்றதும் அம்மா! அம்மா! என்று அலறுகின்றது மாகிய சுபாவச் செய்கைகளையுடைய பசுவா னது, கன்றிறந்து கண்மறைவிற் கிடக்கின்றதை எண்ணி எண்ணி, எப்ப டிப் பதைக்கின்றதோ! ஐயோ! அடிக்கடி அலறுகின்றதே! புலி முதலான துஷ்ட மிருகங்களிலொன்று எதிரிடுமானால் முன்சென்று தன்னுயிரைக் கொடுத்தாயினுங் கன்றினுயிரைக் காக்க வேண்டுமென்னுங் கருத்துள்ள பசுவுக்கு இறந்த கன்றை எதிர் கண்டபோது எப்படி உயிர் பதறியதோ! சிவசிவா! சிறுகன்று தேர்க்காலில் அகப்பட்டபோது எப்படித் துடித்ததோ வென்று எண்ணுந்தோறும் என் னுள்ளம் பகீரென்று பதைக்கின்றதே! இந்த பசுவானது,—'குள்ளனைக்கொண்டு ஆழம் பார்க்க வந்தது போல வும்',—'பேயைத் தெய்வமென்று பிள்ளைவரம் கேட்க வந்தது போலவும்',— கொல்லை ஆள்காட்டியைக் கூலி கேட்க வந்தது போலவும்'—'விழலினி டத்து நிழலுக்கு வந்தது போலவும்,'—என்னைக்கொண்டு தன் துயரைத் தீர்த்துக் கொள்ள எண்ணியல்லவோ இவ்வாராய்ச்சி மணியை அசைத்து இவ்விடத்து நிற்கின்றது! இதற்கு என்ன செய்வேன்!

எமன் கையில் அகப்பட்ட உயிர் எந்தவிதத்தாலுந் திரும்பாதென்று உலகத்தார் சொல்லும் உறுதியான வார்த்தை வீண்போக-முன்னொரு

காலத்தில் நமது நகரத்தில் ஓர் அந்தணன் ஈன்ற சிறுவன், அகாலத்தில் மரணமடைய, அதுபற்றி அவ்வந்தணன் துயர்கொண்டு தமது சமூகத்தில் வந்து—'சிவநெறி திறம்பாமற் செங்கோல் செலுத்துகிற உமது காவலைக் கடந்து அகாலத்திலே அந்தகன் வந்து, இரவும் பகலும் தவம்செய்து யான் அருமையாகப் பெற்ற ஒரு பேருன புத்திரனை உயிர் கொண்டு போனனே; தலைவனே', இது தகுமோ!—என்று முகமும் மனமுஞ் சோர்ந்து முறையிட்டுக் கொள்ள —அது கேட்டு மனமுருகி நொந்து—சிவபெருமான் திருவடியன்றி மற்றொன்றிலும் மனம் வையாத தமது வல்லமையால் எமலோகத்திலிருந்த உயிரை மீட்டுக் கொண்டு வந்து, முன்னிருந்த உடலில் விட்டு, அவ்வந்தணனை மகிழ்ச்சி செய்வித்து, அன்று தொட்டு எமனைத் தாமுள்ள வரையிலும் தமது நகரத்திலும் நாட்டிலும் வரவொட்டாமற் செய்த என் குல முதல்வராகிய சைவச் சோழரைப்போல,— அவ்வளவு பெரிதான காரியஞ் செய்யாவிடினும்,-இப்பசுங் கன்றின் உயிரொன்றை மாத்திரமாகிலும் மீட்டுக் கொடுக்க வலியற்றவனுக இருக்கின்றேனே! அவமிருத்து நேரிட்டபோது சஞ்சீவகரணி யென்னும் தெய்வத் தன்மையுள்ள மருந்தைக் கொடுத்துப் பிழைப்பிக்கச் செய்த என் குலத் தலைவர்களிற் சிலர் போல் அம்மருந்தையாயினும் பெற்றுக்கொள்ளத்தக்க தவஞ்செய்தேனே! தமது அஜாக்கிரதையினுல் பிற உயிர்க்குக் கெடுதி நேரிட்டபோது அது பொருமல்-தம்முயிரை விட்டுவிட்ட சில அரசர்களைப் போல, என் அஜாக்கிரதையினுல் நேரிட்ட இப்பசுங்கன்றின் முடிவைக் கேட்டறிந்த நான், உயிரையாயினும் விட்டேனே!—அன்னிய தேசத்தரசர் குற்றஞ் செய்தோரைக் கொலை செய்தாரென்று கேட்டாலுங் 'குற்றம் வந்ததென்ன! கொலைசெய்ததென்ன!' என்று குலை நடுங்குகின்ற நல்லோர்கள் மரபிற் பிறந்த நான், குற்றம் வரவும் கொலை செய்யவும் அரசு செலுத்தி அந்த நல்லோர்களியல்புக்கு நாணமுண்டாகத்தானே, வீட்டின் வாயிலில் வெள்ளெருக்குப் பூத்தது போலத் தோன்றினேன்!

நாம் அரசாட்சி செய்ய ஏற்பட்ட நாள் தொட்டு இந்நாள் வரையிலும், எவ்வுயிரும் எவ்விதத்திலும் யாதொரு குறையும் இல்லாமல் வாழ்ந்து மகிழ்ந்திருக்க, நீதியுடன் முறைதவருது செங்கோல் செலுத்தி வரும்படி சிவானுக்கிரகம் பெற்றோமே யென்று ஒரு நாழிகைக்கு முன் வரையிலும் எனக்கு உண்டாயிருந்த மனக்களிப்பை யெல்லாம் மண்ணிற் கவிழ்த்தேனே! நாமும் பழிபாவங்களுக்குப் பயந்தே அறநெறி தவருது அரசு செலுத்தி வருகிறோம்; 'பழைய தரித்திரனுக்குப் பணங் கிடைத்தது போல்' நமக்கும் சிவானுக்கிரகத்தால் ஒரு சிறுவன் பிறந்தான்; அவனும் கற்றவர் மகிழக் கல்வி கேள்விகளில் நிறைந்து பண்பும் பருவமும் உடையவனுனன்; இனி நமக்கென்ன குறை என்று எண்ணிஎண்ணி இருமாப்படைந்தேனே! புத்திரப்பேறு பெற்றுப் புனிதனுனேமென்று பூரித்திருந்தேனே! நமது புத்திரன் இளவரசுப் பட்டத்திற்கு ஏற்றவனுனன்; இனிக் கல்யாணஞ் செய்விப்போமென்று கனவு கண்டிருந்தேனே! நமது புத்திரன் நற்குணங்களை உடையவனுக இருக்கின்றான்; பெற்றெடுத்த நமது பேர் கொண்டு வருவானென்று மனோராச்சியம் பண்ணி மகிழ்ந்திருந்தேனே!

இளங்கன்று எதிர் வரவுங் கண்கெட்டுக் கருத்தழிந்தவன் போலத் தேரை நடத்தித் தீராப் பழி பூண்டானே! ஐயோ இவன் என் செங்கோ

லைப் பிடிக்கத்தக்க செல்வப்பிள்ளை யாகாமல் தென்னம்பிள்ளை யானனே! சிவதரிசனஞ் செய்யப் போகிறவன் தேரூர்ந்தே போகப்படாது! அவ்வாறு போயினும் நாற்புறத்திலும் நடப்போர்களை விலக்கும்படி அள் விலக்கிகளை விட்டு, முன்னே பரிக்காரர் வரவு குறித்துப்போகப் பின்னே மெல்லெனத் தேரைவிட வேண்டும்; அப்படிச் செய்யாமல் பாலியப்பருவம் பயமறியாதென்பதற்குச் சரியாகப் பரபரப்பாகத் தேரை நடத்திப் பசுங் கன்றைக் கொன்றான்! ஐயோ! இவன் கல்வியறிவுள்ளவனாகஇருந்தும் அறிவழிந்து, அரசன் பிள்ளை யாகாமல் அணிற்பிள்ளை யானனே! கொடிய பாதகங்களிலெல்லாங் கொலைப் பாதகமே தலைமையென்று வேத முதலாகிய கலைகளில் தானும் படித்தறிந்தான்;—சான்றோர் சொல்லவுங் கேட்டறிந்தான்;—அப்படி அறிந்திருந்தும் அப்பாதகஞ் சேரவொட்டாமல் தன்னைக் காத்துக்கொண்டு பட்டப்பிள்ளை யாகாமல் பழிப்பிள்ளை யானனே! ஐயோ! புதல்வனைப் பெற்றால் புண்ணியம் பெறலாமென் றெண்ணிய எனக்கு மலடாயிருந்தாலும் வாழ்வுண்டென்று நினைக்கும்படி நேரிட்டதே! நான் நெடுநாளாகத் தியாகராஜப் பெருமானை வேண்டிக்கொண்டது இப்படிப்பட்ட பெரிய பழிக்காளாகிய பிள்ளையைப் பெறத்தானே! பிள்ளை என்ன செய்யும்! பெருமான் என்ன செய்வான்! "மாதா பிதாக்கள் செய்தது மக்களுக்கு" என்னும் பெரியோர் வார்த்தையின்படி நான் செய்த தீவினையே என் புத்திரனுக்கு நேரிட்டதென்று நினைத்து, என்னை வெறுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்றாலும், இந்தப் பிறப்பில் என் புத்தி யறிந்து ஒருதீங்குஞ் செய்ததில்லையே!

இந்தப் பிறப்பிலில்லாவிட்டாலும் முற்பிறப்பிலே,

நல்லோர் மனத்தை நடுங்கச் செய்தேனே!
வலிய வழக்கிட்டு மானங் கெடுத்தேனே!
தானங் கொடுப்போரைத் தடுத்து நின்றேனே!

கலந்த சிநேகரைக் கலகஞ் செய்தேனே!
மனமொத்த நட்புக்கு வஞ்சகஞ் செய்தேனே!
குடிவரி உயர்த்திக் கொள்ளை கொண்டேனே!
ஏழைகள் வயிறு எரியச் செய்தேனே!

தருமம் பாராது தண்டஞ் செய்தேனே!
மண்ணோரம் பேசி வாழ்வழித் தேனே!
உயிர்க்கொலை செய்வோர்க்கு உபகாரஞ் செய்தேனே!
களவு செய்வோர்க்கு உளவு சொன்னேனே!

பொருளை இச்சித்துப் பொய் சொன்னேனே!
ஆசை காட்டி மோசம் செய்தேனே!
வரவுபோக் கொழிய வழியடைத் தேனே!
வேலை யிட்டுக் கூலி குறைத்தேனே!

பசித்தோர் முகத்தைப் பாரா திருந்தேனே!
இரப்போர்க்குப் பிச்சை இல்லை யென்பேனே!
கோள் சொல்லிக் குடும்பங் கலைத்தேனே!
நட்டாற்றில் கையை நழுவ விட்டேனே!

கலங்கி ஒளித்தோரைக் காட்டிக் கொடுத்தேனே!
கற்பழிந் தவளைக் கலந்திருந் தேனே!
காவல் கொண்டிருந்த கன்னியை யழித்தேனே!
கணவன்வழி நிற்போரைக் கற்பழித் தேனே!

கருப்ப மழித்துக் களித்திருந் தேனே!
குருவை வணங்கக் கூசிநின் றேனே!
குருவின் காணிக்கை கொடுக்க மறந்தேனே!
கற்றவர் தம்மைக் கடுகடுத் தேனே!

பெரியோர் பாட்டிற் பிழை சொன்னேனே!
பக்ஷியைக் கூண்டில் பதைக்க அடைத்தேனே!
கன்றுக்குப் பாலூட்டாது கட்டிவைத் தேனே!
ஊன்சுவை உண்டு உடல் வளர்த்தேனே!

கல்லும் நெல்லுங் கலந்து விற்றேனே!
அன்புடை யவர்க்குத் துன்பஞ் செய்தேனே!
குடிக்கின்ற நீருள்ள குளந் தூர்த்தேனே!
வெய்யிலுக் கொதுங்கும் விருக்ஷ மழித்தேனே!

பகைகொண்டு அயலோர் பயி ரழித்தேனே!
பொது மண்டபத்தைப் போயிடித் தேனே!
ஆலயக் கதவை அடைத்துவைத் தேனே!
சிவனடி யாரைச் சீறி வைதேனே!

தவஞ் செய்வோரைத் தாழ்வு சொன்னேனே!
சுத்த ஞானிகளைத் தூஷணஞ் செய்தேனே!
தந்தைதாய் மொழியைத் தள்ளி நடந்தேனே!
தெய்வ மிகழ்ந்து செருக்கடைந் தேனே!

என்ன பாவஞ் செய்தேனே! இன்னதென் றறியேனே!

ஐயோ! இந்தப் பசுவின் சோர்ந்த முகத்திற் கண்ணீர் ததும்புகின்றதைக் கண்ட என் கண்களை,—நுங்கு சூன்றெடுப்பது போலப் பிடுங்கி எறியேனே! இதன் கன்றை உன் புத்திரன் தேர்க்காலில் ஊர்ந்து கொன்றானென்று சொல்லக் கேட்ட என் செவிகளைச் செம்பு நீருருக்கி விட்டுச் செவிடாக்கேனே! இந்தப் பசு ஆராய்ச்சி மணியினால் தன் குறையை அறிவித்த நாழிகை தொட்டு இந்நாழிகை வரையிலும் அக்குறையைத் தீர்ப்பதற்கு வேண்டிய உறுதி மொழியைக் கூறாதிருக்கிற எந்நாவைச் சூடுள்ள நெருப்பாற் சுடுவேனே! இதற்குத் துன்பமுண்டாக்கினவன் இன்னானென்று அறிந்தும் அவனை இன்னும் தண்டனை செய்யாது தாழ்த்திருக்கின்ற என் கைகளைக் கத்தியைக் கொண்டு கண்டித்து விடேனே! இதன் கன்றைப் பிழைப்பதற்குத் தக்க நன்முயற்சியைத் தேடி நாலு திக்குகளிலும் நடவாத என்காலைக் கோடரி கொண்டு குறுக்கே வெட்டேனே! இதன் மெலிவை அடிக்கடி கண்டும் வற்றி ஒடுங்காத மலபாண்டமாகிய என் உடம்பை வாளாயுதங்கொண்டு மடித்துக் கொள்ளேனே! இதன் பரிதாபத்தையும் நமக்கு நேரிட்ட பழியையும்

எண்ணி உருகி அழியாத உள்ளத்தை வலிய விஷத்தைவிட்டு மாய்த்து விடேனே! நிலையிலா உயிர்க்கஞ்சி இவைகளில் ஒன்றுஞ் செய்யா துயிர் வைத்திருக்கின்றேனே! என்ன செய்வேன்! "பாவிக்குத் தீர்க்காயுள்" என்பதற்குச் சரியாகப் பெரும் பாவியாகிய என்னுயிர், தனக்குத் தானேயும் போகின்ற தில்லையே!

"நல்ல பூஜாபலத்தினல் தெய்வபக்தியுடன் செங்கோல் செலுத்தி வருகின்ருன் மனுச்சோழன்" என்று மண்ணுலகத்தாரும் விண்ணுலகத்தாரும் புகழ்ந்த புகழெல்லாம் பொய்யாய்ப் போய் விட்டனவே; நான் அப்புகழை வேண்டினவனல்ல. ஆதலால்,—அதுபோகட்டும்; உயிரினும் ஒன்பது பங்கு அதிகமாகத்தேடிவைத்த புண்ணியமும் போகின்றதே! ஆ! நான்நீதிதவுறாது அரசு செய்கின்றேனென்பதை நினைத்தால் எனக்கே ஏளனமாக இருக்கின்றதே! சேங்கன்றைத் தெருவில் சிதைக்கவும் ஒருமித்திருந்த என்செங்கோலை,—அளவுகோ லென்பேனே!—அஞ்சனக்கோ லென்பேனே!—எழுதுகோ லென்பேனே!—ஏற்றக்கோ லென்பேனே!—கத்திரிக்கோ லென்பேனே!—கன்னக்கோ லென்பேனே!—குருடன்கோ லென்பேனே! கொடுங்கோ லென்பேனே!—துடைப்பக்கோ லென்பேனே!—துலாக்கோ லென்பேனே!—மரக்கோ லென்பேனே!—வைக்கோ லென்பேனே!—அல்லது இன்று இறந்த பசுங்கன்ருகிய பிரேதத்தைப் புரட்டிச் சுடுகின்ற பிணக்கோ லென்பேனே!—என்னகோ லென்றுதா னெண்ணுவேன்!—இளங் கன்றைக்கொலைசெய்யச் சம்மதித்திருந்த என் ஆக்கின சக்கரத்தைக் கிரக சக்கர மென்பேனே!—அல்லது இச் சேங்கன்றைச் சிதைத்த தேர்ச் சக்கர மென்பேனே! —என்ன சக்கரமென் றெண்ணுவேன்!—இந்தப் பசுவின் கன்றுக்கு அபாயம் நேரிடக் காத்திருந்த என் காவலைச் சிறுபெண் காக்கின்ற தினைக்காவ லென்பேனே! — குருடன் காக்கின்ற கொல்லைக்காவ லென்பேனே!—புல்லாற் செய்த புருடன் காக்கின்ற புன்செய்க் காவ லென்பேனே !—வரும்படி யில்லான் காக்கின்ற வாயிற்காவ லென்பேனே!—பயிரைக் காக்க வைத்த பண்ணைக்காவ லென்பேனே!—வேலை வேண்டிக் காக்கின்ற வெருங்காவ லென்பேனே!—அல்லது இக்கன்றை அடக்கஞ் செய்யக் காத்திருக்கின்ற அரிச்சந்திரன் காவ லென்பேனே!—என்ன காவ லென்றுதானெண்ணுவேன்! என்ன செய்வேன்! ஐயோ இப்படிப்பட்ட பாவியாகிய என்னை மனுவென்று பேரிட்டழைப்பது,—காராட்டை வெள்ளாடென்றும்,—அமங்கள வாரத்தை மங்களவார மென்றும்,—நாகப்பாம்பை நல்ல பாம்பென்றும், வழங்குகின்ற வழக்கம்போன்றதல்லது உண்மை யல்லவே! இனி இப்பசுங்கன்று உயிர்பெற் றெழுந்திருப்பதற்கு உபாயம், என் புத்திரனுயிரையே யன்றி என் உயிரையும் என் மனையாள் உயிரையும் என்னரசாட்சியையும், எனக்கு உரித்தாகிய மற்றெல்லாப் பொருள்களையுங் கொடுத்து விட்டால் நேரிடுமென்று சொல்வாருண்டானல், இதோ கொடுத்து விடுகிறேன். அவ்வாறு சொல்வோருமில்லையே! இதற்கு நேரிட்ட துக்கமும், எனக்கிதனலுண்டாகிய துயரமும் எப்படித் தீருமோ! இப்படியென் றறியேனே! என்ன செய்வேன்;" என்று பலவிதமாகப் பரிதவித்திருந்தார்.

19. அரசனை வணங்கி அமைச்சர்கள் கூறல்

இந்தப் பிரகாரம் பரிதபிதது வருநதுகினற மனுசசககரவர்ததியை அருகிலிருநத அமைசசாகள நோககிக கைகுவிததுத தொழுது நினறு,—"ஓ மனுநீதி தவருத மகாராஜனே! விதிவசததாலே வலிய வநது மடிநத இளஙகனறைக குறிதது நீா துனபபபடுவது உயிாக ளிடதது உமககுளள காருணயததிறகு இயலபே யெனறு எணணி இது வரையும எதிரொனறுஞ சொலலாது சுமமா இருநதோம இனிக 'காரியக கெடுதியில வாயமூடிககொணடிருபபது மநதிரி களுககு அழகலல' எனறபடியால, நாஙகள சொலலும வாாததையைக கேடடருளவேணடும,—உமது புததிரன ஜீவகாருணயமே தேகமாகக கொணடவன தான பூமியதிராது எநத ஜெநதுககள எதிா வநது அகபபடடுககொளளுமோ வெனறு, கீழநோககி அஞசி மெலலென நடககினறபோது, வேறோ அநிாசசியினல நடுஙகிச சிறறெறுமபுகள விரைவாக ஊாநது போகினறதைப பாாதது, திடுககிடடு,—'ஓகோ எனன பாவம்! இநத உயிாகளுககு நடுககம உணடாக நடநதோமே'—எனறு எணணி, முகஞசோாநது பிரமைகொணடு நிறக நாஙகள அநேகமுறை பாாததிருககினறோம அபபடிபபடட கிருபையுளளவன, இநதக கனறை அஜாககிரதையினலை கொனறுவெனறு எணணுவதறகு இடமிலலை. அனறியும், அவருடன சூழநதுபோன பிராமணா முதலானோாகளுககும், தேரைச சூழநதுபோன எஙகளுககும், தோககுமுன நடநத ஜனஙகளுக கும், தெருவில நினறு பாாததிருநத பிரஜைகளுககும இலேசமும தெரி யாதபடி அககனறு மாயமாகக குதிதது வநது மடிநதது" எனறு சொன ஞாகள அனறியும தோககு முனனே யானைவீரா, குதிரைவீரா முதலா ஞோ அணியணியாக யூகம வகுததததுபோல நெருஙகிபபோக, விருது பிடிபபோா, எசசரிககை சொலவோா, கடடியங கூறுவோா, படடாஙகு படிபபோா, சோாவு பாாபபோா, ஆளவிலககுவோா முதலானவாகள நடகக, இததனைபேரையுங கடநது, தோககுச சமபததிற சிககக குடடியா யிருநதாலும வரமாடடாது இதுவோ கோல பிடிததவனைக கணடால கூபபிடுதூரம ஓடுகினற இயலபுடைய இளஙகனறு, இநதககனறு அநதக காவலையெலலாங கடநது தோககு சமபததில எதிரே துளளியோடி வநத தெனறல இநதிரசால மெனறு எணண வேணடுவதாக இருககினறது! ஆதலால, அககனறை அதன் விதியே இபபடிபபடட ஆசசரிய மரணஞ செயவிததததனறி உமது புததிரன செயவிததததலல இநதக காரியம இபபடி யிருககப், புததிரன கொனறுவெனறு அவனை நோவதும அவனைப பெறறதனறை பழிவநததெனறு உமமை நீா நோவதும், **எய்தவன் இருக்க அம்பை நோவது போலவும்**, அமபு செயது கொடுதத கருமானைநோவது போலவு மலலவோ இருககினறது? நீா சகல கலைகளையுங கறறு, கேளவியில மிகுநது, அரசாகளெலலாம புகழநது கொணடாடததககத தனமையையுடையவா உமககு இது விஷயததில நாஙகள விரிததுச சொலல வேணடுவதெனன? இனி

துனபப்படுவதை விட்டு, உயிர்ககொலை தமமையறியாது நேரிடடாலும, பிறா செயயக கணடாலும, அதறகுத தகக சாநதி செயதுகொளள வேணடு மென றும, விதிபபடி வினை வசததால நேரிடட இநதக கனறின கொலைககு முனனிலையாக இருநத உமது புததிரனையும பெரியோாகளைக கொணடு இதறகுத்தகக பிராயசசிததததை யறிநது செயவிகக வேணடு வதே உமககு முறை"—என றுஞ சொனனாாகள.

20. பழிக்குப் பழி வாங்கப் பார்த்திபன் நினைத்தல்

அதுகேட்ட மனுசசககரவர்த்தி யானவர், வியாவு, துடிப்பு, நகை முதலான கோபககுறிகள தோனற மநதிரிகளைப பார்த்து, —"அமைசசர்களே! உஙகள நியாயம நனறு யிருநதது; நீஙகள சொலலிய நீதி உஙகளுககே ஒபபாகு மலலது தரும தேவதை சமமதிககுமோ! கனறை யிழநது வருநதுகினற இபபசுவின சஞசலததை யாவது சாநதபபடுததுமோ? இபபடி நீஙகள சொலலியது என முகத் தைக குறிததோ, என புததிரனுயிருக கிரஙகியோ, அலலது உஙகள சீவ னததை எண்ணியோ, எதுபறறியோ?

உலகத்தை யாளும அரசன,—ஆசை பறறியாவது, வெகுளி பறறி யாவது, தாட்சணயம பறறியாவது, உறவு பறறியாவது நடு நிலையாக நியாயங கணடு சொலலாமல மாறுபடடால, அதை மறுதது இது விஷ யததில அரசன நமமைக கொலலுவானாயினுங கொலலடடும, அவனுககு உறுதி கூறுவதே நமககுக கடன என று நிசசயிததுக கொணடு, நியாயங கண்டு நடுநிலையாகச சொலவது மதியுடைய மநதிரிகளுககுத தருமமாக விருகக,—நீஙகள அதை நினையாமல இபபடிச சொலலியது எனன நினைத்தோ? சநதிர சூரியா திசை மாறினும், சமுததிரந தடை மீறினும், மகமேரு நிலைகுலைநதாலும—மனங கலஙகாது, விவ காரஙகளிற பழுது வாராது பாதுகாககினற குணததையுடைய நீஙகள இனறு, நீதி இலலாத சில குறுமபரசரைக கூடி, அவ்வரசா,—தூளியென றால நிர்ததூளியென றும,—கருமபு கசபபென றால எடடிககாயபோற கசப பென றும,—தாயைக கொலை செயவது தககதென றால—வேதததின முதறகாணடததில விதித்திருககினற தென றும,—வெளளத்திற கல மிதககுமோ வென றால—ஆறறில அமமி மிதககக கணடோமென றும— காககை வெளுபபென றால—நேறறைப பொழுதில நிறகக கணடோமென றும,—கலலினமேல நெல முளைககுமென றால—கொததாலாயிரங குலை யாலாயிர மென றும, களளனைப பிடிககலாமோ வென றால—பிடிததால பெரும பாவமலலவோ வென றும, - பொய ஆயிரமடடுஞ சொலலலாமோ வென றால—ஐயா, ஐயாயிரமட்டுஞ் சொலலலாமென று விதி யிருககிறதென றும, — பெண்சாதி யுளளவனுககுப பிளளை கொடுபபது யாரென றால— ஐயா! பெண் கொடுததவனே பிளளை கொடுககவேணடு மென றும்; — ஒருவன மனையாள மறறொருவனைக

கூடலாமோ வென்றால்— ஐயா, அடக்கத்தில் ஆயிரம்பேரோடு கூடினாலும் குற்றமில்லை யென்றும்;— இந்தக் கழுவில் இவனை ஏற்றலாமோ வென்றால்— கழுவுக்குத் தக்க கனமில்லை யென்றும்;— என் பிள்ளையும் எச்சரிக்கைக்காரன் பிள்ளையும் ஒருவனையொருவன் உதாசினமாகத்திட்டினாராம், இதற்கென்ன செய்யலாமென்றால்— உமது சற்புத்திரன் வாய்க்குச் சர்க்கரையிடவேண்டும், மற்றவன் வாய்க்கு மண்ணிடவேண்டும் என்றும் சொல்லுகின்ற துர்மந்திரிகளைப்போல நியாயம் பாராது நயிச்சிய வார்த்தைகளைச் சொன்னீர்கள். இது காலவேற்றுமை யென்றே எண்ணுகிறேன்.

'தன்னைக் கொடுத்தாவது தருமத்தைத் தேடவேண்டும்' என்னும் பெரியோர் வார்த்தையைப் பிடிப்பது சற்று குணமுடையோர்க்குத் தகுதி யென்றும், தாய் தந்தை யிடத்திலாயினும் தராசுக்கோல் போலச் செப்பமாக நின்று தீர்ப்புக் கொடுக்க வேண்டுவது அரசர்க்கு அவசியம் வேண்டிய சற்கருமமென்றும், எனக்கு அடிக்கடி அறிக்கையிட்ட நீங்கள் இன்று அதோகதியில் தள்ளிவிடத்தக்க அநியாயத் தீர்ப்பை அங்கீகரிக்கப் போகின்றீர்கள். இது உங்களிடத்துத் நேரிட்ட அவஸ்தை வசமென்றே எண்ணுகிறேன். ஒருவரிடத்துத் தண்டனை விதிக்கும்போது, —எவ்வுயிர்களும் தன்னுயிர்போ லெண்ணுவதும்,—எந்தப்பொருள் எந்தப் பிரகாரமாயிருந்தாலும் அந்தப் பொருளின் உண்மையை அறிந்து கொள்வதும்,—உருவுநோக்காது அறிவை நோக்குவதும், ஊழ்வினை நோக்காது செய்வினை நோக்குவது யாகிய இப்படிப்பட்ட இலக்கணங்களுக்குப் பொருந்த விதிக்க வேண்டு மென்று எனக்கு அறிவித்துவந்த நீங்கள், இன்று, என் புத்திரன் இரக்கமுள்ளவ னென்றும்,— அவன் அஜாக்கிரதையினால் கொன்றதல்ல - வென்றும், பழவினையாற் பசுங்கன்று மடிந்ததென்றும்,— அதனால் அதற்குத் தக்க பிராயச்சித்தஞ் செய்விக்க வேண்டு மென்றும்; வாதியை மாத்திரம் வரவழைத்துக் கொண்டு நடுக்கொள்ளைக்காரன் நியாயந்தீர்த்தானென்பது போற் சொல்லி நின்றீர்கள்.

ஓகோ! அமைச்சர்களே! நீங்கள் அந்நாளிருந்த அமைச்சர்களல்ல; இந்நாளில் என்னைக் கெடுக்க நினைத்துக் கொண்டு எங்கேயிருந்து வந்தவர்களோ வென்று எண்ணுகிறேன். ஐயோ! எனக்கு இப்படிப்பட்ட அநியாயத்தைக் கற்பித்தோ இம்மை மறுமை யின்பங்களை வருவிப்பீர்கள்! என்றும் மீளாத சிவகதியை யடையத் தக்க உறுதி வார்த்தைகளைப் பேசிய நீங்கள், இன்று என்றும் மீளாத அவகதியை அடையத் தக்க இழிவுள்ள வார்த்தைகளைப் பேச எங்கே கற்றுக் கொண்டீர்களோ! ஆ! ஆ! இந்த ஓர வஞ்சனையை உற்றுநினைக்குந்தோறும் நெஞ்சந் திடுக்கிடுகின்றதே! உங்கள் சொற்படி இது காரியத்தில் உடன் பட்டேனானால் தருமமும் தவமும் சலிப்படையுமே! இக்காலத்தில் எனக்கு மேற்பட்டவர்க ளில்லையென்று வழக்கழிவு செய்து வஞ்சித்துப் பேசுவேனானால் காலம் போகும் வார்த்தை நிற்குமே! மனு நூலில் சொல்லிய நீதியின்படி நடத்துகின்றபடியால், மனுச்சோழன் மனுச்சோழனென்று நெடுந்தூரம் நீண்ட பெயரைச் சுமந்த நான், இதற்குச் சம்மதித்தேனானால்,— எழுத்தறியாதவன் ஏட்டைச் சுமந்தது போலவும்,— கண்ணில்லாதவன் கண்ணாடியைச் சுமந்தது போலவும்,— வாசனையறியாதவன் மலர் சுமந்தது போலவும், - வீணாகவே இந்தப்

பெயரைக் கொண்டானென்று ஏழுலகத்தாரும் இகழ்ந்து பேசுவார்களே! இன்றைக்கு என் புத்திரன் செய்த இந்தக் கொடுங் கொலையாகிய பாதகத்துக்குப் பரிகாரஞ் செய்து, இலேசாக விட்டு, நாளை மற்றொருவன் இதைப் பார்க்கினுஞ் சிறிய கொலையொன்று செய்யக் கண்டு, அவனைக் கொலை செய்விப்பேனானால், 'தரும மறியாத இவ்வரசன் தனக்கொன்று பிறர்க்கொன்று செய்கிறான், என்று பாரதத்தவாக ளெல்லாம் பழித்துப் பேசுவார்களே! அல்லது 'தன் வீட்டு விளக்கென்று முத்தமிட்டால் சுடாது விடாது' என்பது போல என் புத்திரன் செய்த கொலையென்று புத்திராபேக்ஷையால் அடக்கிக் கொள்ளுவேனானால், அது பற்றிவரும் பழி பாவங்கள் என்னை அடையாமலிருக்குமோ? அதலால், இப்பசுவானது அருமையான இளங்கன்றை இழந்து வருந்துகின்றதைத் தவிர்க்க வலியில்லாதவனாகிய 'நானும் இந்தப் பசுவைப்போல நெடுநாளாக வருந்தி அருமையாகப் பெற்ற என் புத்திரனைப் பழிக்குப் பழியாகக் கொன்று வருத்தங் கொள்ளுவதே தகுதி" என்று சொல்லினான்.

21. செய்யத்தகுவ திதுவெனக் கூறல்

அதுகேட்டு மனங்கலங்கிய மந்திரிகளுக்குள் ஒரு மந்திரியானவர், அரசனை வணங்கி, "தருமநெறி தவறாத தலைவனே! சாவ தானமாகத் தயவு செய்து என் வார்த்தையைக் கேட்டருளவேண்டும் 'ஆன்மாக்களுக்கு அறிவின் உயர்வு தாழ்வு பற்றியே புண்ணியபாவங்களும் ஏற்றக்குறைந்திருக்கும் என்னுஞ் சுருதி வாக்கியத்தின்படி, தர்மார்த்த காம மோக்ஷங்களைப் பெறுதற்கு யோக்கியமான அறிவுள்ள மனிதப்பிறவி யெடுத்த ஜீவர்களுக்குள் 'ஆனைமதப்பட்டு அடவி யழித்தது' என்னும் நியாயம் போல, -- மதத்தினால் காமக் குரோதாதிகள் காரணமாக ஒருவரை யொருவர் கொலை செய்தாரானால் அக்கொலைக்கு ஈடாகக் கொன்றவரைக் கொலை செய்விக்கக் கடவரென்றும்,—அப்படியன்றிக் 'காக்கை யேறிப் பனம்பழம் விழுந்தது' என்னுமநியாயம்போல வலிமைப்பகைமை முதலானவையில்லாமல் விதிவசத்தாலொருவர் இறந்ததற்கு வியாஜமாக முன்னிட்டு, அவர்களை அவ்வாறு இனிமுன்னிடவொட்டாமலிருக்கத் தண்டித்து,முன்னிட்டதனால்வந்த பாவத்துக்குப் பரிகாரஞ் செய்யக் கடவரென்றும் அப்படியன்றி அமுத மூட்டினபோது அதுவே விஷமாகிக் கொன்ற தென்னும் நியாயம்போல, நல்ல வழியில் நிறுத்தும் பொருட்டு அச்சமுறுத்தித் தண்டிக்கும்போது அபாயம் நேரிட்டிறந்ததற்கு வேறு காரணமாகி யிருந்த தந்தை, குரு அதிகாரி முதலானோர்களை அனசன முதலான அரிய விரதங்கள் தவங்கள் செய்விக்கக் கடவரென்றும்,—மிருகம் பக்ஷி முதலான மற்ற உயிர்களுக்கு மனிதர்களால் கொலை நேரிட்டால் அந்தந்த உயிர்களின் தரத்துக்கும் அவரவர் குணகுணங்களுக்குஞ் செய்கைகளுக்குங் காரணங்களுக்குத் தக்கபடி யறிந்து பிராயச்சித்தஞ் செய்விக்கக் கடவரென்றும்—பொதுவாக அற நூல்களில் விதித்திருக்கப்பட்ட விதியை இன்று கன்றின் கொலை பற்றி நீர் செய்விக்க எண்ணிய அபூர்வமான விதி விலக்குகின்றதே இது தகுதியைக் கடக்கின்ற குற்றமென்று சொல்லுவதற்கு இடமுண்டு பண்ணுமே" என்றார்.

22. இளவரசனை இழக்க இறைவன் துணிதல்

அதுகேட்ட அரசன்,"மந்திரியே! நீர் பயனைத் தரும் விருக்ஷத்தி லுள்ள பழத்தைப் பாராது பிஞ்சைப் பிடித்தது போல் பிடித்தீர். நன்றாயி ருந்தது உமது வார்த்தை; அறிவின் உயர்வு தாழ்வுகளைப் பற்றிப் புண் ணிய பாவங்கள் ஏறிக்குறையு மென்று பூர்வபாகத்திற் சொல்லிய சுருதி, உத்தர பாகத்தில், பரமேசுவரன் ஆன்மாக்கள்தோறும் விகற்பமில்லாமல் நிறைந்திருக்கிறபடியால், மாயையின் காரியமாகி வேறுபட்ட அறிவை நோக்காமல், அப்பரமேசுவரனை நோக்கி, எல்லா உயிர்களையும் சமமாக எண்ணி; நடக்கவேண்டும்,— என்ற உத்தரபாகத்தின்படி பிறப்பு, குணம், சாதி, தொழில் முதலான விகற்பங்களை நாடாது, உயிர்க் கொலை யினிடத்துச் சமானமாகத் தண்டிப்பதே தகுதி; என் புத்திரன் தேரிலே றிக் கொண்டு செல்வச் செருக்கினால் மறதிபற்றியே இப்பசுவின் கன் றைக்கொன்றான்; ஆதலால், இவன் 'காக்கை யேறிப் பனம்பழம் விழுந் தது' போல வியாஜமானவனுமல்லன்;—'அமுதமூட்ட விஷமானதுபோல் நன்மை செய்விக்கப்போய்க் கொலைக்குக் காரணமானவனுமல்லன்'— 'ஆனை மதப்பட்டு அடவியழித்தது' என்று நீர் சொல்லிய நியாயத்துக்குச் சரியாக இருக்கின்றான். ஆதலால் இவனைக் கொல்வதே முடிவு" என்று சொன்னார்.

23. மகனைக் கொல்ல மந்திரியை ஏவல்

அதுகேட்டு மற்றொரு மந்திரியானவர், அரசனைத் தொழுது,"மகா ராஜனே! சுருதியில் எல்லா உயிர்களையும் உயர்வு தாழ்வு நோக்காது சம னாக நோக்க வேண்டுமென்று உத்தரபாகத்தில் விதித்திருக்கின்றது. அந் தண ரொழுக்கத்துக் கன்றி அரசரொழுக்கத்துக்குப் பொருந்தாதே; அது பொருந்துமானால்,—பிராமணர் முதலான குலாசாரமும்,—பிரமசாரி முதலான ஆசிரம ஆசாரமும்,—பெரியோர், சிறியோர், நல்லவர், தீயவர் என்கிற கிரமப் பாடுகளும் வேறுபட்டு, உலகநிலை தவறி, அரசாட்சி மழுங்கி விடுமே. இது ஒழுக்கத்தைத் கடக்கின்ற குற்றமென்று சொல்வதற்கு இடங் கொடுக்குமே. ஆதலால் பூர்வ பாகத்தில் விதித்த விதிப்படியே அற நூல்களிற் குறித்த நியாயங்களைக்கொண்டு தீர்ப்பிடுவதே நெறியாகும்"— என்று சொன்னார்.

அதுகேட்டு மனுச்சோழர் நகைத்து,"அமைச்சரே! நீர் 'வழிக்குத் துணையாக வருவான்போல் வந்து நடுகாட்டிற் பயங்காட்டிப் பணம் பறிக் கின்றவன் போலப்' பயம் காட்டுகின்றீர். பரமேசுவரன் அவ்வவ்வுயிர்களி டத்திலும் வேறுபடாமல் விளங்குகின்ற படியால் ,'எவ்வுயிர்களையும் பொது வாக நோக்க வேண்டும்' என்ற உத்தரபாகத்தின் விதியை நான் அனுச ரித்துக்கொண்டது உயிர்க் கொலையாகிய பாவ நிவர்த்திக்கு மாத்திரமே அல்லது மற்றொன்றிற்கு மல்ல; இக்கருத்தை அறிந்து கொள்ளாமல் 'கருத்தறியாதவன் சொன்னதே கொள்வான்' என்பதுபோலக் கொண்டு ஒழுக்கங்கடந்த குற்றம் வருமென்று கூறினீர். ஆனால் மற்றவை யெல்

லாம் நிற்க கொலைப்பாதக நிவர்த்திக்கு மாத்திரம் எவ்வுயிர்களையுஞ் சமமாகக் கொள்ளவேண்டும் என்பது எவ்வகையா லென்பீரேல்,—உயிர்களெல்லாஞ் சிற்சத்தியினுருவ மாகலானும்,—எல்லா உயிர்களுக்கும் இறைவனே தனுகரணங்களைக் கொடுத்தலானும்,—அவனது சிற்சத்தியாகிய உயிர்களை அவன் கொடுத்தருளிய உடம்பில் நின்றும் நீக்குதல் நினைக்கப்படாத அபராதமாகலானும்,—எந்தெந்த உயிர்களும் இயல்பினலல்லாமல் இம்சையினல் உடம்பை விட்டுப் பிரியும்படி நேரிட்டால் அந்தந்த உயிர்களுக்கும் அவ்வவ்வுடம்பை விட்டு நீங்கும்போ துண்டாகும் வருத்தம் பெரிதாக இருக்குமாகலானும்,—அன்றியும் கொலை செய்யு மிடத்துக் கரும்பையும் எள்ளையும் ஆலையிலுஞ் செக்கிலும் வைத்தாட்டும் போது நெருக்கி லகப்பட்டு அரைபட்டு நசுக்குண்டு சின்னபின்னப் பட்ட அக்கரும்பிலும் எள்ளிலு மிருந்து ரசமும் நெய்யும் எப்படிக் கலங்கி வருமோ அப்படியே உடல் நசுக்குண்டு அரைபட்டுச் சின்னமாக அதிலிருந்தும் நடுங்கி அறிவு கெட்டுத் திகைப்படைந்து கலங்கி வருவது எவ்வுயிர்களுக்கும் பொதுவாகலானும்,—தமக்குக் கொலை நேரிடுவதை அறிந்தபோது — உடம்பு நடுங்கியும் — பதைத்தும் — வியர்த்தும் — தடதடத்தும் — தள்ளாடியும் — கால் சோர்ந்தும் — கண் கலங்கியும் — இருளடைந்தும் — காதுகள் கும்மென்று அடைபட்டும் — நாசி துவண்டும் — வாய் நீருலர்ந்தும்—நாக் குழறியும் - வயிறு பகீரென்று திகிலடைந்தும்—மனந் திகைத்துப் பறையடித்தாற்போற் பதபத வென்றடித்துத் துடித்துத் துக்கமுஞ் சோர்வுங்கொண்டு மயங்கவும், பாய்மரச்சுற்றி லகப்பட்ட காக்கை போலவும், — நீர்ச்சுழியி லகப்பட்ட வண்டு போலவும், — சுழல் காற்றில் அகப்பட்ட துரும்பு போலவும், — உயிர் சுழன்று சுழன்று அலையவும் உண்டாகின்ற பயங்கரம் எவ்வுயிர்களுக்கும் இயல்பாகலானும், —இறந்தவுடன் அவ்வுயிர்கள் இறப்பினுற்பட்ட இம்சையுமன்றி உடனே பிறப்பினும் வருத்தமடைந்து துக்கப்பட வேண்டுமாகலானும் நாம் வேண்டி ஒருயிரைப் பிறப்பிப்பதற்குச் சுதந்தர மில்லாத படியால், நாம் வேண்டி ஒருயிரை இறப்பிப்பதற்கும் சுதந்திர மில்லை; இறப்பிப்பதற்கும் பிறப்பிப்பதற்கும் இறைவனே சுதந்தர முள்ளவனென் றெண்ணுமல் ஆகாமியத்தாற் கொலைசெய்வதனல் மீளாநரகம் நேருமென்றறிந்து கொள்வீர்.

"ஆதலால், எவ்வுயிர்களிடத்துங் கொலைப் பாதகத்தைச்சம
மாகக் கொள்ளவேண்டும். இந்த நியாயத்தின்படி என்
புதல்வனைப் பழிக்குப் பழியாகக் கொன்று விடுவதே
முடிவு" என்று சொன்னர்.

அது கேட்டு, வேறொரு மந்திரியானவர் மனுச்சோழரை வணங்கி "அரசனே! உமது பெயரினல் விளங்கும் மனுநூலிற் குடுமியையும் முகரோமத்தையும் க்ஷவரஞ்செய்து, தான் கொன்ற பசுத்தோலைப் போர்த்துப் பசுமந்தையினிடத்தில் வாசஞ்செய்து, கோசலத்தினல் ஸ்நானம் பண்ணி, இந்திரியங்களை யடக்கியிருத்தல், கஞ்சி குடித்தல், அவிசுபண்ணி உண்டல், பட்டினியிருத்தல், பசுமந்தையினுடன் போதல் பசுக்களுக்கு உபகாரஞ் செய்தல் பசுத்தானஞ் செய்தல், முதலான செய்கை

களைப் பசுக்கொலை செய்தோர்க்குப் பிராயச் சித்தமாகச் செய்விக்க வேண்டுமென்று விதித்திருக் கின்றதே;—அதற்கு மாறாகப் புதல்வனைக் கொலை செய்வீரானால் விதிமாறாட்ட மென்னுங் குற்றம் வருவதாகத் தோன்றுகின்றதே'' என்று சொன்னார்.

அதுகேட்ட மனுச்சக்கரவர்த்தியானவர், "மந்திரி! நீர் சொன்னது பால்வேண்டி அழுகின்ற குழந்தைக்குப் பழத்தை எதிர் வைத்துப் பராக்கு காட்டுவது போலிருக்கின்றது. விதிமாறாட்ட மென்னுங் குற்றம் வருவதாகத் தோன்றுகின்ற தென்று சொன்னீர். அந்த மனுநூல் அநித்திய மாகிய தேகத்தில் அபிமானமும்,—அசுத்தமாகிய பிரபஞ்ச போகத்தில் ஆசையும், வைத்த கர்மிகளுக்கே அவ்விதி கூறியதல்லது நித்தியமாகிய சிவத்தில் அபிமானமும், — சுத்தமாகிய சிவபோகத்திலாசையும் வைத்த என் பிதா மூதாதை முதலானவர்களுக்குக் கூறியதல்ல. உயிர்க் கொலை நேரிட்டால் உயிர்விடக் கடவரென்றே குறிப்பினாற் கூறியிருக் கின்றது. என் பிதா மூதாதைக்கு எவ்விதியோ அவ்விதியே எனக்கும் என் புத்திரனுக்கும் வேண்டடத் தக்கது. ஆதலால் விதி மாறாட்டமாகாது. இந்த நியாயத்தால் என் புத்திரனை இழந்துவிடுவதே முடிவு" என்று சொன்னார்.

அதுகேட்ட மற்றொரு மந்திரியானவர், மகாராஜனை வணங்கி,— "உலகந் தோன்றியது முதல் இது பரியந்தம் தெய்வ கடாட்சத்தினாலும் வல்லமையினாலும் நீதியுடன் உலகாண்ட அரசர்கள், தாங்கள் ஆளுங் காலங்களிற் பசு முதலான மிருக வர்க்கங்களுள் ஒவ்வொன்றை அகங்கா ரத்தால் அடித்துக் கொன்ற அநியாயமானவர்களையும் பிராயச்சித்தஞ் செய்வித்தார்களேயல்லாது கொலை செய்வித்தவர்க ளுண்டென்று கேட்ட தில்லை. அப்படியிருக்க உமது புத்திரன் இந்தப் பசுவின் கன்றைக் கொல்ல வேண்டுமென்று கறுவு கொண்டு கொன்றவனல்லன். நீரெப்படி யவனைக் கொலை செய்யும்படி தீர்ப்பிடலாம்? அவ்வாறு தீர்ப்பிட்டால் முன்னோர் செய்கைக்கு முரணான தென்னுங் குற்றமுண்டாகுமே" என்றார்.

அதுகேட்ட மனுச்சோழரானவர், "மந்திரி! நீர் 'மரபறியாதவன் மணம்பேச வந்ததுபோற்' பேசவந்தீர். முன்னோர் செய்கைக்கு முரணானதென்னுங் குற்றம் வருமேயென்றீர். ஆனால் நான் சொல்வதை நன்றாகக் கேளும், பூர்வம் என் முன்னோர்கள் ஆளுங் காலங்களில் இப்படிப்பட்ட கொலை நேர்ந்ததே யில்லை. ஏகதேசங்களில் ஒவ்வொரு கொலைப்பாதகம் நேரிட்டபோது தம்முயிரையுங் கொடுத்துப் பழிக்கு ஈடுகாட்டி யிருக்கின்றார்கள். அவர்கள் நிற்க மற்ற அரசர்களோ வென்றால் தாங்கள் ஆளுங்காலங்களில் தேசாசார முதலான கற்பனைகளைப் பற்றி நூதன நூதனமான நியாயங்களை ஏற்படுத்திக் கொண்டு அவை களின்படி நடத்தினார்கள். அவ்வரசர்கள் என்னோடு சேர்க்கப்பட்டவர்க ளல்லர். ஆதலால் என் தீர்ப்பின்படி நடத்துவதே துணிவு" என்றார்.

அதுகேட்டு மற்ற மந்திரிகளெல்லாம் சேர்ந்து வணங்கி நின்று "மகாராஜனே! கூறியதே கூறுகின்றார்களென்று கோபஞ் செய்யாமல் யாங்கள் சொல்லும் வார்த்தையைக் கேட்டருள்வீராக. இந்தப் பசுவோ ஐயறிவுள்ள மிருக வர்க்கத்துள் ஒன்று; இது பெற்ற கன்றோ பால்

கொடுத்தற்குரிய பசுவாகத் தக்கதன்று. ஏருழுதற்குரிய எருதாகத்தக்க சேங்கன்று உமது புத்திரனோ ஆறறிவுள்ள ஆண்மக்களிற் சிறந்த நல்லறிவுடையவன். அவனோ அக்கன்றைக் கொல்லவேண்டுமென்று கொன்றவனல்லன். இக்கொலையோ கன்றினுடைய ஊழ் வினையென்று உலகமெல்லாஞ் சொல்லும். ஆதலால், இதற்குத் தக்க பிராயச்சித்தம் செய்விப்பதே முறை" என்று சொன்னார்கள்.

அதுகேட்ட அரசன், "மந்திரிகளே, நீங்கள் உண்மையைக் கண்டறிந்து சொல்லுவதற்குச் சக்தியற்றவர்கள் போல இலேசாகச் சொல்லுகின்றீர்கள் நல்லது, நான் சொல்லுகின்றதைக் கேளுங்கள் இப் பசுவோ ஐயறிவுள்ள மிருகவர்க்கத்தி லொன்றென்று சொன்னீர்கள் நன்றாயிருக்கின்றது உங்கள் நியாயம் உயர்வு தாழ்வுகளை உயிர்களின் அறிவினிடத்து வைத்து, தாழ்ந்த அறிவுள்ள மிருகங்களைக் கொன்றால் பிராயச் சித்தமென்றும், உயர்ந்த அறிவுள்ள மனிதர்களைக் கொன்றால் கொலை செய்வதென்றும் சொல்லுகின்ற உங்கள் வார்த்தையின்படியே இப்பசு மனிதரறிவைப் பார்க்கினும் உயர்ந்த அறிவுள்ளதாக இருக்கின்றது. எவ்வாறெனில், எந்த உலகத்தில் எந்தப் பசு இந்தப் பசுவைப் போலக் கன்றிறந்ததைக் குறித்து ஆற்றப்படாத துக்கத்தோடும்,—அதிகாரிகளாலும், பகைவர்களாலும், அயலாராலும், மற்ற உயிர்களாலும், ஒருவர்க்குக் குறை நேரிட்டால் அக்குறையை அரசன்,—தனக்குத் தெரிவிப்பதற்கு அரண்மனை வாயிலில் ஆராய்ச்சிமணி கட்டுவித்திருக்கிறானென்று சாதாரண மனிதர்களாலும் அறியப்படாத இந்தக் காரியத்தை அறிந்து வந்து, அந்த மணியைக் கொம்பினா லடித்துச் சத்தமெழுப்பிக் கதறிக் கண்ணீர் வடித்துக் கொண்டு நின்றது? இதனை எப்போதாவது கேட்டிருக்கின்றீர்களோ? இல்லையே. இந்தப் பசுமாத்திரம் அப்படியறிந்து செய்ததை இன்றுபார்த்து நின்றீர்கள் ஆதலால், இது முன் தவக்குறையால் பசுவுடம்பெடுத்ததாயினும் மனிதப் பிறப்பில் உயர் குலத்தில் மேலான அறிவோடு பிறந்திருக்கிறதாகவே கொள்ள வேண்டும்

24. பசு எல்லாப் பிறப்பிலும் உயர்வு

அன்றியும், பசு எல்லாப் பிறப்பிலும் உயர்வு உள்ளதென்றும்-அதன் கொம்பின் அடியிலே பிரம விஷ்ணுக்கள் இருக்கின்றார்களென்றும்,—காவிரி முதலான புண்ணிய தீர்த்தங்கள் அந்தக் கொம்பின் நுனியில் இருக்கின்றன வென்றும்,—சிவபெருமான் சிரசிலும், சிவசக்தி நெற்றியிலும் இருக்கின்றார்களென்றும்,—சுப்பிரமணியக் கடவுள் நாசியிலும்,—அசுவனி தேவர் காதுகளிலும்,—சந்திர சூரியர் கண்களிலும்,—வருணன் நாவிலும்,—சரஸ்வதி குரலிலும்,—கந்தருவர் மார்பிலும், இந்திரன் கழுத்திலும்,—உருத்திரர் முதுகிலும்,—சத்தமாதர்கள் குறியிலும்,—இலக்குமி குதத்திலும்,—கங்கை மூத்திரத்திலும்,—பூமிதேவி வயிற்றிலும்,—யமுனை சாணத்திலும்,—திருப்பாற்கடல் முலையிலும்,—யாகாக்கினி வயிறு முகம் இதயம் என்னும் உறுப்புகளிலும்,—அருந்ததி முதலான கற்புள்ள

வர்கள் உடம்பிலும் இருப்பார்களென்றும் சொல்லியிருக்கின்றதே;- அன்றியும், பரமசிவன் திருமுடிக்கு அபிஷேகம் செய்ய யோக்கியமான பால் முதலான திரவியங்களைக் கொடுக்கின்றதே!—அன்றியும், திருவெண்ணீற்றின் காரணமான திரவியம் பிறப்பதற்கும் இடமாகவு மிருக்கின்றதே,—அன்றியும் நான்குவேதமும் கால்களாகவும்,—கருமமும் ஞானமும் கண்களாகவும்,—ஆகமங்களும் சாத்திரங்களும் கொம்புகளாகவும்,—தருமமே உடலாகவும்,—தவமே நடையாகவுங் கொண்டு பரமேசுவரனுக்கு வாகனமாக விளங்கிய தரும இடபத்துக்கு இனமாகவும் இருக்கின்றதே!—இப்படிப்பட்ட மேன்மையுள்ள பசுவை ஐயறிவுடைய மிருகவர்க்கத்துள் ஒன்றென்று சொல்லல் தகுமோ? இதன் கன்றோ பால் கொடுத்தற்குரிய பசுவாவ தில்லை ஏருழுதற்குரிய எருதாகத்தக்க சேங்கன்று என்று சொன்னீர்கள்! தேவர்களெல்லாம் பிறப்பத குத் தவஞ் செய்கின்ற மகத்துவமுள்ள இந்தத் திருவாரூரிலே பிறந்த எல்லா உயிர்களும் சிவ கணங்களென்கின்ற சித்தாந்தப்படி இந்த க்ஷேத்திரத்திலே பிறந்த இக்கன்றைச் சிவகணமென்று கொள்ளுவதை விட்டு சேங்கன்றென்று சொல்லல் தகுமோ? புத்திரனோ ஆறறிவுள்ள ஆண்மக்களிற் சிறந்த நல்லறிவுள்ளவனென்றீர்கள். சிவதரிசனஞ் செய்யத் தேரூர்ந்து போய்ச் செல்வ மறைப்பினாற் கண்மறைந்து கன்றைக்கொன்றவன் நல்லறிவுள்ளவனென்று சொல்லப்படுவனோ? கன்றிறந்ததை ஊழ்வினையென்று உலகஞ் சொல்லுமென்றீர்கள்; பிராரத்துவ வாதிகளேயல்லாமல் காமக்குரோதாதிகளாற் பாபங்களைச் செய்வதற்கு ஜீவனே ஆகாமிய கர்த்தாவென்று கொள்கிற உத்தம மார்க்கத்தை யுடையோர்கள் ஊழ்வினையென்று சொல்வாரோ? இதற்குத் தக்க பிராயச்சித்தஞ் செய்விப்பதே முறையென்றீர்கள்; 'மலையை எடுத்துண்டு வயிறு நோகின்றவனுக்குச் சுக்கிடித்துக் கொடுக்கின் அது சொஸ்தப்படுமோ?' அது போலக் கொலைப்பாதகஞ் செய்தோர்க்குப் பிராயச்சித்தஞ் செய்யின் அப்பாபம் நிவாரணமாமோ? அவ்வாறு செய்வேனானால் மீளா நரகத்தில் என் புத்திரனை வீழ்த்துவதுமன்றி, யானும் விழுந்து வருந்துவேன்; இவ்வுலகத்தினும் என்றும் மீளாத பழிக்கு ஆளாகச் சமைவேன்; அன்றியும், எண்ணிறந்த பெருமை பெற்ற இரவி குலத்திற்கும் என்னை அடுத்திருக்கின்ற உங்களுக்கும் ஒழுக்கு வார்த்தையுமுண்டாக்கினவனுவேன். ஆதலால் இனி என் சொல்லுக்கிரண்டில்லை; இந்தப் பசுவின் கன்றைக் கொன்ற பழிக்கு ஈடாக என் புத்திரனைக் கொலை செய்வதே நிச்சயமாகிய தீர்ப்பு" என்று சொல்லி விட்டுப் பின்பு மந்திரிகளுக்குள் கலாவல்லபனென்கிற மந்திரியைப் பார்த்து, "மந்திரி! என் புத்திரனை அழைத்துப் போய் அந்தக் கன்று இறந்து கிடக்கிற வீதியிற் கிடத்தி, நீ தேரிலேறிக்கொண்டு அவனுடம்பின்மேல் தேர்ச் சக்கர மேறும்படிச் செய்து கொலை செய்து வருவாய்" என்று கட்டளையிட்டார்.

அப்போது மற்ற மந்திரிகளெல்லாம் கை நெரித்துக் கொண்டு கண்களிலே நீரரும்ப மனங்கலங்கிப் பிரமை கொண்டு நின்றார்கள்.

25. மந்திரி தானே மாய்த்துக் கொளல்

கலாவல்லப னென்கிற மந்திரியானவன் 'கடுந்தவம் புரிந்து பெற்ற கவுத்துவ மணியைக் கடலிலெறிந்து விட்டுவா, வென்றும், —'பலநாள் வருந்தி வளர்த்த பஞ்சவர்ணக்கிளியைப் பருந்துக் கிரை யிட்டுவா' வென்றும், 'செய்தற்கரிய தவஞ்செய்து பெற்ற தேவாமுதத்தைச் சேற்றிற் கழித்துவா வென்றுஞ்,— சொல்லக் கேட்டவன் போல் திடுக்கிட்டு உணர்வழிந்தும், -திகைப் பூண்டு மிதித்தவன் போல் மயங்கி நின்றும். சற்று உணர்வுதோன்ற, அது விஷயத்தில் மனமில்லாதவனு யிருந்தும், அரசன் ஆணையைத் தடுப்பதற்கு அஞ்சி வணங்கி விடைபெற்றுக்கொண்டு, அவ்விடம் விட்டுப் புறப்பட்டுத் தளர்ந்த நடையோடு முகங்கருகி, நெடுமூச்சு விட்டுக்கொண்டு—"சிவசிவா! சம்போ! சம்போ! இந்தப் பாதகஞ் செய்யத் தானே நான் மந்திரியாக ஏற் பட்டேன்! கொலையென்று சொல்லுகின்றோர்களைப் பார்த்தாலும் பயங் கொள்ளுகின்ற எனக்குத்தானே இப்படிப்பட்ட விதி வரவேண்டும்! இந்தக் காரியத்தைச் செய்யாது விடுவோமென்றால் அரசன் கட்டளையைக் கடந்தானென்னுங் குற்றம் நேரிடுமே" யென்றும் "அல்லது செய்வோ மென்றால் நமது உயிர்போற் சிறந்த வீதிவிடங்கன் விஷயத்தில் எப்படிக் கொலை செய்யத் துணிவு உண்டாகும்" என்றும், எண்ணியெண்ணி, "என் மனம் 'இரு தலைக்கொள்ளிக்குள் அகப்பட்ட எறும்புபோல்' திகைக் கின்றதே! இதற்கு என்ன செய்வேன், என்ன செய்வேன்" என்று வருந்தி வருந்தி, ஒருகால் முன் வைப்பதும் மற்றொருகால் பின் வைப்பது மாகி ஊசலாடுகின்றவனைப்போல அலைந்தும், 'வேந்தன் விஷமுண்ணெ னக் கட்டளை யிடினும் உண்ணவேண்டிய உரிமை நமக்கிருக்கிறபடியால் போய்த் தொலைப்போம்" என்று சற்றே நடந்து "எண்ணுதற்கும் யோக் கியமல்லாத இப்பாதகத்தை எப்படிச் செய்வோம்" என்று சற்றே நின்று, நடைத் தூக்கங் கொண்டவன்போல் தெளிந்தும், மயங்கியும், பித்தம் பிடித்தவன்போல் பிதற்றியும் கண்ணீர் சொரிந்து. கலங்கினவனுகிப் பின்பு தெளிந்து, "அரசன் நமக்கும் தந்தை யாதலால் வீதிவிடங்கன் செய்த குற்றத்தை நாமேற்றுக்கொண்டு நம்முயிரைக் கொடுத்து விடு வோம்" என்று துணிவுகொண்டு, அக்கன்று இறந்துகிடக்கிற வீதியி னிடத்து அணைகடந்த வெள்ளம்போல அதிவேகமாக வந்து நின்று, தன் னரையிலிருந்த உடைவாளை உறையிலிருந்துருவி எடுத்துக்கொண்டு தனது கழுத்தில்வைத்து, ஊட்டியை அரிந்துகொண்டு உயிரிழந்து விழுந்தான். அதுகண்டு சில ஒற்றர்கள் அதி சீக்கிரமாய்ப் போய் மனுச்சோழரிடத்தில், —"ஆண்டவரே! தேவரீருக்குக் கண்போல் விளங்கிய கலாவல்லப னென்னும் மந்திரியானவர் சேங்கன்றிறந்து கிடக்கின்ற தெருவிற்போய் அரையிலிருந்த உடைவாளைக்கொண்டு தமது கழுத்தை அரிந்துகொண் டிறந்துவிட்டார்"—என்று விண்ணப்பஞ் செய்தார்கள்.

26. மன்னனுமிறக்க மனந் துணிதல்

அதுகேட்ட அரசன்,—அளிந்த புண்ணில் அம்பு பட்டது போல் துடிதுடித்து, மிகவும் மனங்கலங்கி—"ஓகோ இதென்ன பாவம்! இதென்ன

பாவம்!! ஐயோ! கலாவல்லப னென்கிற மந்திரியானவன் நானிட்ட ஏவலைச் செய்வதற்குச் சம்மதித்தவன்போல் சென்றது, நம் அரசனுக்குக் கன்றைப் பற்றி வந்த பழி மாத்திரம் போதாது, நாமும் பழிசுமத்துவோமென நினைத்துத்தானோ! எனக்கு நேரிட்ட இடரை யறிந்தும் 'எரியுங் கொள்ளியை யேறத் தள்ளுவதுபோலவும்,' 'நீண்டெரியும் நெருப்பில் நெய்விடுவது போலவும், இவ்விடருக்குமே லிடருண்டாகும்படி செய்தானே! கப்பல் உடைந்து கலங்கும்போது தெப்பமும் உடைந்ததுபோல், கன்றின் பழிக்குக் கலங்கும்போது மந்திரி பழியும் விளைத்துக் கொண்டதே! எனக்கு வந்த துன்பமெல்லாம் தனக்கு வந்ததாக எண்ணி, என்னை இரவும் பகலும் காத்திருந்த மதியுள்ள மந்திரியை இனி எக்காலத்திற் காண்பேன்! இதைக் கேட்டவர்க ளெல்லாம் இதென்ன கொடுமையோ! 'கொள்ளை கொண்டவனைவிட்டு குறுக்கே வந்தவன் மேற் குற்றம் நாட்டியதுபோலவும்' 'கொண்ட மனையாளிருக்கக் கூலி வாங்க வந்தவளைத் தாலிவாங்கச் சொன்னது போலவும்,' பசுங்கன்றைக் கொன்ற தன் புதல்வனிருக்க, அவனை விட்டு அப்பழியை அமைச்சன்மேல் வைத்து அவனுயிரை வாங்கச்சொன்ன இவ்வரசன் அநியாயக்காரனென்று இகழ்ச்சி செய்வார்களே! 'அறிவில்லாதவன் செய்த காரியம் பயன் படாதது மாத்திரமோ! பழியும் பாவமுங் கொடுக்கும்' என்ற பெரியோர் வார்த்தைக்கு இலக்காயினேன்! ஐயோ! நான் என்ன காரியஞ் செய்தேன்! திருவாரூர்ப் பூங்கோயிலினிடத் தெழுந்தருளிய தெய்வமே! அடியவர்களுக்கு அருள் செய்கின்ற ஆண்டவனே! உன்னை நம்பியிருக்கின்ற அடியேனை இப்படியுஞ் சோதனை செய்யலாமோ! உன் திருவடிகளுக்கு ஆளாயிருக்கின்ற அடியேனை இப்படிப்பட்ட பழிக்கும் ஆளாக்கலாமோ!" என்று பலவிதமாகப் பரிதவித்துக்கொண்டு, "பின்னே துக்கந் தருவதான காரியங்களை முன்னே அறிந்து அக்காரியத்தைச் செய்யாது விடவேண்டும்; ஆலோசித்தறியாது செய்துவிட்டால் அதுபற்றித் துயரப்படாமல் மேல் செய்யத்தக்க காரியங்களை ஆலசியப்படுத்தாமல் செய்யவேண்டுமாதலால், வருவது தெரியாது மந்திரியை அனுப்பிய நாம் துக்கப்படுவதிற் பயனென்ன? இனி நாமே போய்ப் புத்திரனைத் தேர்க்காலி லூர்ந்து, மந்திரி பழிக்கு நம்முயிரைக் கொடுத்து விடுவோம்,' என்றெண்ணி, அரண்மனைக்குப் புறத்தில் வந்து புத்திரனை அழைத்து வரும்படி காவற்காரர்களுக்குக் கட்டளையிட்டார்.

26. இளங்கோ கொலைக்களம் புகுதல்

அவர்கள் கண்ணீர் வடிந்த முகத்துடன் "ஐயோ! மனுநீதி தவறாத மன்னனுக்கும் இப்படிப்பட்ட ஆபத்து நேரிடலாமா! நமது இளவரசனாகிய வீதிவிடங்கனிடத்திற் சென்று, 'ஐயா! உம்மை அரசன் அழைத்துவரச் சொன்னார்' என்று எவ்வாறு சொல்வோம்! என்ன செய்வோம்!' என்று துயர் கொண்டு வீதி விடங்கனிருக்கும் அரண்மனைக்குச் சென்றார்கள்.

அதற்கு முன்னதாகவே, பெரியோர்களிடத்துப் பிராயச் சித்த விதியைக் கேட்கப்போன வீதிவிடங்கன், தமது பிதாவினிடத்துப் பசுவானது வந்து முறையிட்ட சமாசாரத்தை ஒற்றர்களாலே கேள்விப்பட்டு, "இனி நமக்கென்ன பிராயச் சித்த மிருக்கின்றது! நமது

பிதாவானவர் செய்கிற தீர்ப்பின்படி நடந்துகொள்வோம்! என்று தேகம் மெலிந்து, மேனி வேறுபட்டு, மனந்தளர்ந்து, முகஞ் சோர்ந்து தமது அரண்மனையினிடத்து வந்திருந்தான். அப்போது அரசன் அனுப்பிய காவற்காரர்கள், அவ்வீதிவிடங்கனைக் கண்டு, கை குவித்து எதிர்நின்றார்கள். அவர்களைப் பார்த்து, "நீங்கள் என்ன காரியமாக என்னிடத்தில் வந்தீர்கள்?" என்று கேட்க அவர்கள் ஒன்றுஞ் சொல்லாது ஊமைகளைப்போல விம்மி விம்மி அழுது கண்ணீர் வடித்துக் கொண்டு நின்றார்கள். அதுகண்டு வீதிவிடங்கன், 'இவர்கள் ஏதோ ஒரு துன்பமான சமாசாரத்தைச் சொல்ல வந்தவர்கள் நாவெழாமல் நடுங்குகின்றார்கள்' என்று அறிந்து, "ஓ! காவற்காரர்களே! வந்தகாரியம் இன்னதென்று சொல்லாமல் துக்கப்படுவதில் பலனில்லை, அந்தக் காரியம் எனக்குத் தெரியும், ஆயினும் துயரப்படாமல் சொல்லுங்கள்" என்றான். அதுகேட்டு, "ஐயா எப்படிச் சொல்லுவோம்! என்ன செய்வோம்! எங்கே போவோம்! எல்லா குடியையுங் கெடுக்க எங்கே இருந்தோ தாட்சணியமில்லாத தலையீற்றுப் பசுவானது ஒன்று வந்து ஆராய்ச்சி மணியை அசைத்து இனி உலகத்தை ஆள்வாரில்லாமல் அழிந்து போகும்படி உம்மை அரசன் அழைத்துவரச் செய்வித்தது" என்று சொன்னார்கள். அதுகேட்டு வீதிவிடங்கனைச் சூழ்ந்திருந்த உறவினர் சினேகர் முதலானோரெல்லாம் "இப்படிப்பட்ட அவதி நேரிட்டதானே தியாகேசர் கோவிலுக்குப் போகத் தொடங்கியது! எள்ளளவும் இப்படி வருமென்று அறியோமே! இதற்கு என் செய்வோம்" என்று அழுது சோர்ந்தார்கள் அந்தப் பிரகாரமே அரண்மனையிலுள்ள மற்றவர்களும் புலம்பி ஆவலித்தார்கள்.

இந்த அழுகையொலியை வீதிவிடங்கன் தாயானவள் கேட்டு, இஃதென்ன காரணமென்று விசாரித்து, இன்ன காரணமென்று அறிந்து கொழுகொம்பற்ற கொடியைப்போல கீழே விழுந்து மூர்ச்சையடைந்து, சற்றே அறிவு வரத் தெளிந்து "பாவியாகிய விதி என் பாக்கியத்தை அழித்ததே! தீமையாகிய வினைப்பயன் என் செல்வத்தை அழித்ததே, வஞ்சகமாகிய ஊழ் என் வாழ்வை அழித்ததே! பல நாள் வருந்திய பெற்ற என் வயிறு பற்றுகின்றதே! பகீரென்று பதைக்கின்றதே! ஐயோ, என் புத்திரன் செய்த குற்றத்திற்கு என்னைக் கொன்றாலாகாதோ"—என்று பலவிதமாகச் சொல்லிக் கைநெரித்துக் கொண்டு, கண்ணீர்விட்டுக் கொண்டு, வயிறு பிசைந்து கொண்டு, மாரடித்துக் கொண்டு, வாயிலறைந்து கொண்டு, மனம் பதைத்துக்கொண்டு, மண்ணில் புரண்டுகொண்டு கோவென்று அழுதழுது புலம்பினாள்.

அப்போது வீதிவிடங்கனென்கிற இராஜபுத்திரன், அழுகின்ற தாய் முதலானவர்களைப் பார்த்து,—"வீணாக நீங்கள் அழுது புலம்புகின்றதனால் என்ன பிரயோஜனம்! பிரமதேவன் முதலான கர்த்தாக்களுக்கானாலும் விதியைக் கடக்கக் கூடுமோ! எலும்பு நரம்பு தோல் முதலான அசுத்தங்களால் கட்டிய இந்தச் சிறுவீட்டை நிலையென்று நம்பப்படுமோ? என்று பிறந்தார்களே! அன்றே இறந்தார்களென்று நினைக்க வேண்டும் ஆறிலுஞ் சாவு நூறிலும் சாவென்றும், நிலத்தில் முளைத்த பூண்டுகள் நிலத்திலே மடியுமென்றும், சாமானியரான அசேதனர்களும் சொல்லிக்

கொள்ளுகின்றீர்களே; அறிவுள்ள உங்களுக்குத் தெரியாமற் போனதென்ன? இதுபற்றி எவ்வளவுந் துயரப்பட வேண்டுவதில்லை"—என்று பலவிதமான உறுதி வார்த்தைகள் கூறி, அவ்விடத்திலிருந்து புறப்பட்டு மனதில் நாணமும் நடுக்கமும் உண்டாகத் தந்தையாரிடத்திற்குப் போய்த் தொழுது வணங்கித் தூரத்திலே நின்றான். அப்படி நின்ற புதல்வனை மனுச் சக்கரவர்த்தியானவர் நேரே பாராதவராய் வேறொருவன் முகத்தைப்பார்த்து, "இவன் இளங்கன்றை எவ்வாறு கொன்றானோ, அவ்வாறு கொலை செய்யப்படுவதற்குத் தக்க குற்றவாளியாயினான்" என்றார். அப்பொழுது புத்திரன், பசுங்கன்றைக் கொன்ற பாவியாகிய நான் அப்போதே உயிர் விட்டுப் பழிக்குப்பழி சரிக்கட்டுவேன். ஆனால், தேவரீர் கட்டளை எப்படி நடப்பிக்கிறதோ, அப்படியே நடப்போமென்று அக்கட்டளையை எதிர்பார்த்திருந்தேன்" என்று விண்ணப்பம் பண்ணிக்கொண்டான். உடனே அரசன் கொலை வீரர்களை அழைப்பித்து, "இந்தக் குற்றவாளியை ஏற்பாட்டின்படி கடுங்காவல் செய்து கன்று இறந்து கிடக்கின்ற வீதியிற் கொண்டுபோய்க் கிடத்துங்கள்" என்று கட்டளையிட்டார். அந்தக் கட்டளைக்கு அஞ்சி, அவ்வீரர்கள் உருவிய கத்தியோடு சூழ்ந்து, நடுவே இராஜபுத்திரனைக் காவல் செய்து நடத்திக்கொண்டு போக, மனுச்சக்கரவர்த்தியும் மலைபோல் உயர்ந்த ஒரு தேரிலேறிக்கொண்டு பின்னே நடந்தார்.

அதுகண்ட அந்நகரத்திலுள்ள ஜனங்களெல்லாம் "இந்த இராஜகுமாரனுக்கு ஐசுவரியமும் அழகும் அறிவும் குறைவில்லாது கொடுத்த தெய்வம் இடையிலே இந்தப் பழிக்கு ஆளாகச்செய்து, 'நல்ல விதி நடுவே இருக்கக் கோணிய விதி குறுக்கே வந்த' தென்று சொல்வதற்குச் சரியாகிவிட்டதே! இன்பத்தை அனுபவிக்கின்ற இளமைப் பருவத்தில் எடுக்கப்படாத பழிவந்து சூழ்ந்து, "சோறுண்ணும்போது தொண்டை விக்கிக் கொண்டதென்பதுபோல்' துன்பத்தை உண்டுபண்ணியதே! வெண்ணெய் திரண்டு வரும்போது தாழி உடைந்த தென்பதுபோலக் கலியாணக் கோலங் கொள்வதற்கு இசைந்துவரும் பருவத்தில் இச்செல்வத் திருமேனிக்குத் தீங்கு உண்டாகும்படி நேரிட்டதே!—சிவதரிசனத்துக்குப் போனவிடத்தில் சேங்கன்றின் பழி வந்து 'கிணறு வெட்டப் போனவிடத்தில் பூதம் புறப்பட்டதுபோல்' தோன்றியதே!--'கடைகொள்ளப்போகும்போது கள்ளனெதிர்ப் பட்டதுபோல்' அருள்பெற்று வரப்போகும்போது இந்தப் புத்திரனுக்கு அந்தக் கன்றானது எமனைப்போல எங்கேயிருந்து எதிர்ப்பட்டதோ!—இந்தக் குமாரனைப்பற்றி நமக்கெல்லா முண்டாகிய இரக்கம் பழிவாங்கவந்த பசுவுக்கு முண்டாயிருக்குமானால், ஆராய்ச்சிமணியை அசைத்து முறையிட்டுக் கொள்ளாதே! ஐயோ! இந்தப் பசுவானது சூரிய வமிசத்தை அழிக்கத் துசங் கட்டிக்கொண்டதே!—இனி நம்மரசனுக்குப் பிற்காலத்தில் நீதியுடன் அரசாட்சி செய்யத்தக்க அரசனைப்பெறாமல் எல்லா உயிர்களும் நிலைதடுமாறி நின்று மயங்குமே!—இந்த இராஜபுத்திரன் முன்பு சேனை சூழத் தேரிலேறிவந்த மங்கலமாகிய கோலத்தைக் கண்டு மகிழ்ச்சியடைந்த நாம்--இப்போது இப்புத்திரன் காவல் சூழக் காலால் நடந்து வருகின்ற பரிதாபமாகிய கோலத்தைப் பார்ப்பதற்கு என்ன பாவஞ் செய்தோமோ!—இந்தப் புத்திரனுயிர்க்கு ஈடாக நம்முயிரை

யெல்லாங் கொடுத்துவிடுவோமென்றாலும் அரசன் சம்மதிக்க மாட்டாரே! —இந்தப் புத்திரன் உயிரிழந்தால் பிறகு அரசனும் உயிரிழப்பார். பின்பு நாமிருந்து என்ன செய்வது!—இதற்கு முன் இறந்துவிடுவதே சுகமாக விருக்கின்றதே! ஆ! ஆ!! நம்மரசனைப்போல இப்படிப்பட்ட அருமையான நீதியோடு அரசு செய்கிறவர்கள் முன்னுமில்லை பின்னுமில்லையே — தியாகராஜப் பெருமான் நமது இராஜனுடைய மனதைச் சோதிக்கும்படி யாகவே இவ்விதஞ் செய்வித்ததாகத் தோன்றுகின்றதே!—தருமதேவதை நமது அரசனது உண்மையாகிய நீதியின் தன்மையைச் சோதிக்கும்படி இவ்விதஞ் செய்வித்ததாகத் தோன்றுகின்றதே!"—என்று பலவிதமாக அவரவர்களும் தங்கள் தங்களுக்கு நேரிட்ட ஆபத்தென்று நினைத்துப் புலம்பியும் அதிசயித்தும் நின்றார்கள்.

ஆகாயத்தினிடமாக இவ்வதிசயத்தைப் பார்க்கும்படி வந்திருக்கின்ற தேவர்களெல்லாம்,—"இந்த மனுச்சக்கரவர்த்தியானவன் செய்யத் துணிந்த காரியம் இவர்க்கு முன்னிருந்த அரசர்களுக்குச் சொல்லத்தான் கூடுமோ? அல்லது நினைக்கத்தான் கூடுமோ? இம்மனிதர்களைப் பார்க்கி லும் உயர் பிறப்பினராகிய நம்மவர்களுக்குத்தான் செய்யக்கூடுமோ? இவ்வரசன் நீதியிலும் மனோதிடத்திலும் சிறந்தவனாக இருக்கின்றான். இவனுக்குச் சிவகடாக்ஷங் கைகூடுமல்லாது மற்றவர்களுக்குக் கூடுமோ? ஆயினும், இன்னும் நடக்கப்போகிற அற்புதங்களை யெல்லாம் பார்த்தறிவோம்" என்று புகழ்ந்து சொல்லி நின்றார்கள்.

27. விதிவிடங்கன் வீதியிற் கிடத்தல்

இந்தப் பிரகாரமாகச் சொல்லிக் கொண்டு நிற்க, மனுச்சக்கரவர்த்தியானவர் அந்தப் பசுங்கன்று இறந்து கிடக்கின்ற வீதியிற் போய், தமது புத்திரனைக் காவல் செய்து, முன்னே நடத்தி வந்த கொலை வீரர்களைப் பார்த்து,—"இனிக் காலதாமதம் பண்ணாமல் இந்தப் பசுங்கன்றை எடுத்து அப்புறத்தே வைத்து, அவ்விடத்தில் இவ் வீதிவிடங்கனைக் கிடத்தி வையுங்கள்" என்று கட்டளையிட்டார். அது கேட்டுக் கொலைவீரர்கள் மனம் பதைத்து மதிமயங்கி நின்றார்கள். அப் போது தந்தையாகிய மனுச்சக்கரவர்த்தியின் கட்டளையைக் கேட்டு மயங்கி நிற்கின்ற கொலைவீரர்களை வீதிவிடங்கன் பார்த்து,—"நீங்களேன் மயங்கி வருந்துகின்றீர்கள்? அந்தக் கட்டளையின்படி நானே செய்து கொள்ளு கிறேன்"—என்று சொல்லித் தியாகராஜப் பெருமான் சந்நிதிக் கெதிராகத் திரும்பி இரண்டு கைகளையுங் குவித்துச் சிரசின் பேரில் வைத்துக் கொண்டு,—சிறுபிள்ளைக்குத் திருப்பாற்கடலை அழைத்துக் கொடுத்த தியாகராஜப் பெருமானே! அகண்ட பரிபூரண சச்சிதானந்த சுயம்பிரகாச சாட்சாத்கார சிதாகாச சொரூப சின்மயனாகிய சிவசங்கரனே! அடியேன் பசுங்கன்றைக் கொன்ற பாதகனாயினேன். அதுவும் போதாமல், ஐயோ! எனக்கு நல்வழியைக் கற்பித்துக் கண்போல் விளங்கிய நின்னடிமையிற் சிறந்தவனாகிய மதியுள்ள கலாவல்லபனென்கிற மந்திரியையும் இறப்பிப் பதற்குக் காரணமாகியு மிருந்தேன்! இப்படிப் பட்ட என்போல் பாவிக

ளெங்கே யுண்டு? என் பிதா தண்டிக்கப் போகிற தண்டனை என் பாதகத் துக்குத் தக்க தண்டனையு மல்லவே! என்ன செய்வேன்! பாவியாயினும் எனக்கு வேறொரு கதியுமில்லாதபடியால், முன் தாயைக் கூடித் தந்தையைக் கொலை செய்தவனது மாபாதகத்தை மன்னித்து அனுக் கிரகஞ் செய்தது போல்,-அடியேனுக்கும் அனுக்கிரகஞ் செய்யவேண்டும்; என் பிதாவுக்கும் எனக்கும் உரித்தாகியிருந்த மற்றவர்களுக்கும் என்னைப் பற்றிவந்த பழிபாவங்களை நீக்கியருள வேண்டும்; என்பொருட்டு இறந்த மந்திரியை எழுப்பிக் கொடுத்தருள வேண்டும்,—இதோ இந்தப் புலா லுடம்பைப் போட்டுவிட்டு வருகிறேன்.—என்னையுந் திருவடி நீழலிற் சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டும்,—இந்தப் பிறப்பிலே எனக்குத் திருவடி கிடையாதானால் வரு பிறப்பிலாயினும் கிடைக்கத்தக்க நல்லறிவும் பேரன்பு முள்ளவனாகப் பிறப்பிக்க வேண்டும்"—என்று சொல்லி விண்ணப்பஞ் செய்து கொண்டு திரும்பி நின்று, மாதா, பிதா, குரு முதலானவர்க ளுக்கும் மனத்தினால் வந்தனஞ் செய்து, 'இம் மனுச்சோழருடைய செங்கோல் மாறாது நிலைபெற்றிருக்க வேண்டும்" என்று இஷ்ட தெய்வத்தைப் பிரார்த்தித்துக் கொண்டு பஞ்சாக்ஷரத்தை உச்சரித்துக் கொண்டு விழுந்து வடக்கே தலையும், தெற்கே காலும் வைத்து, இரண்டு கண்களையும் மூடிக்கொண்டு, சிந்தையைச் சிவபெருமான், திருவடித் தியானத்தில் வைத்துக் கொண்டு யோகநித்திரை செய்பவன்போல் உடம்பைக் கிடத்தினான்.

28. மகன்மேல் தேரை மன்னன் செலுத்தல்

அப்போது மனுச்சக்கரவர்த்தியானவர் சிவத்தியானஞ் செய்து கொண்டு, தியாகேசர் சந்நிதியைநோக்கி-"அடியேனை ஆட்கொண்ட ஆண்டவனே! இவ் வீதிவிடங்கனென்பவன் பசுங்கன்றைக் கொலை செய்தானென்பது பிரத்தியக்ஷமாக உண்மையென்று வெளிப் பட்ட படியால், இந்தக் குற்றவாளியின் கொலைப்பாதகந் தீரத்தக்க தண்டனை செய்வதற்குச் சக்தியில்லாத அடியேன், தேவரீர் திருவுளப் பாங்கின்படி, மேலோர் ஏற்படுத்திய தரும நூல்களில் கொலை செய்தவனைக் கொலை செய்யக் கடவரென்று விதித்திருக்கின்ற விதியின்படி, விதிமாறாட்ட முதலான குற்றங்களுக்குச் சிறிது மிடங்கொடாமல், இவனைக் கொலை செய்யும்படி திரிகரண சுத்தியாகத் தீர்ப்பிட்டுக் கொண்டு, இதோ தேர்க்கா லிலூர்ந்து கொலைசெய்யத் தொடங்குகின்றேன். இத்தீர்ப்பினிடத்துத் தேவரீர் திருவடி சாக்ஷியாக என் மனமறிந்து யாதொரு பிசகும் நேரிட்ட தில்லை. என்னையு மறியாது ஏதாகிலுங் குறை நேரிட்டிருக்குமானால் அதைத் தேவரீர் மன்னித்துக்கொள்ள வேண்டும். இந்தக் குற்றவாளியின் பாபாத்மாவை அப்பாபத்தினின்று நீங்கும் வண்ணந் தக்க தண்டனை செய்வித்தருளி, மறுபிறப்பிலாயினும் கடைத்தேறும் வழியைக் கடாக்ஷிக்க வேண்டும்" என்று விண்ணப்பஞ் செய்துகொண்டு, தேரிற் கட்டிய குதிரைகளை விழுந்து கிடக்கின்ற வீதிவிடங்கன் கழுத்தடியிற் சக்கர மழுந் தும்படி நேராக முடுக்கித் தேரை நடத்தினார். அப்போது தேர்ச்சக்கர மானது வீதிவிடங்கன்மேல் அழுந்திக் கறகற வென்று இழுத்துக்கொண்டு அதி வேகமாகச்செல்ல உடல் குழம்பிச் சின்னா பின்னாப்பட்டு, நசுக்குண்டு,

கையாற்பிசைந்து, ரசம பிழிந்த மாங்கனியின கோதுபோல உடலவேறு உயிர் வேறாக இறந்தான

அதுகண்ட தேவாகளெல்லாம, "அருமையாகப் பெறற புத்திரனை நோககாமல புண்ணியததை நோககிய கண்ணியவாலே! உலககுச சுபகர முண்டாவதாக"—என்று வாழததிக கறபகப பூமாரி பொழிந தாாகள. தேவ துநதுமிகள அதிாநதன. அநநகரததாரெலலாம.—இபபடிப்பட்ட நீதி செலுததுகின்ற மகாராஜனை எனன தவஞ் செயது பெறறுக கொணடோம"—என்றும,—"ஐயோ! இனி எககாலததில வீதிவிடஙகனைக காணபோம"—என்றும—இனபக கணணீரும துனபக கண்ணீரும விட்டுககொணடு நின்றாாகள உடனே மனுசசககரவாததி யானவர் மநதிரியின பழிககாகத தம உயிரைக கொடுககத துணிநது தேரி லிருநது கீழே யிழிநதார்.

29. இறைவன் வெளிப்படுதல்

அப்போது, ஸ்ரீகணடர்,—அனநதேசர்,—காலச செநதீயுருத்திரர்,—துவாதச ருததிரர்,—ஏகாதச ருத்திரா,—புத்தியட்டகர்,—கூர் மாண்டர்,—அட்கர்,—சத வுருததிரர்,—அஷட மூாத்திகள்,—நீலலோகிதா,—கஙகாள கபாலா,—அசுவாரோகணா,—அஷ்டபைரவர்,—வீரபததிரர்,—சககரதரா,—நானமுகா முதலான பதமூாததிகளும,—கபாலிகன,—அசன,—புதன,—வசசிர தேகன,—பிநாகி,—கிருதசாதி பன,—உருததிரன, பிஙகலன,—சாநதன,—க்ஷயாநதகன,—பலவான,—அதிபலவான,—பாசாதகன,—மகாபலவான,—சுவேதன,—ஜயபததி ரன,—தீாககபாகு,—ஜலாநதகன,—மேகவாகனன,—சௌமியகேசன,—சடாதரன, லக்ஷ்மீதரன,—ரதநநதிரன,—ஸ்ரீதரன,—பிரசாதன,—பிர காசன,—விததியாதிபன,—ஈசன, சாவஞ்ஞன,—பலிபபிரியன,—சமபு,—விபு,—கணததியக்ஷன,—கிரியக்ஷன,—திரிலோசனன முதலான பததததலைவாகளும,—இநதிரர்,—சநதிரா,—சூரியா முதலான தேவாகளும,—வசிட்டா,—அகததியா,—புலததியர்,—பராசரர்,—வியாசா முதலான முனிவர்களும்,—கணணுவர்,—கருககர்,—சதானநதர் முதலான இருடி களும,—அசுரர்,—அநதரா,—ஆகாயவாசிகள,—விஞ்சையா,—விததியா தரா,—கருடா,—காநதாவா,—இயககா,—கினனரா,—கிமபுருடா,—சிததா,—நிருதர்,—பூதா,—பைசாசா,—போகபூமியா,—உரகர் முதலான கணங களும,—நநதி,—பிஙகிருடி,—சணடன,—பிரசணடன,—சஙகு கனனன—வாணன,—அநதகன,—குமபோதரன,—விருபாக்ஷன முதலான பிர மத கணஙகளும சூழநது துதிதது வரவும,—பேரிகை,—மததளம,—தாளம,—சஙகம,—சசசரி,—தடாரி முதலான வாததியஙகள முழஙகி வரவும;

"எல்லாமவல்ல இறைவன் வந்தான்
நல்லோர்க்கருளும் நாயகன் வந்தான்
முப்புரமெரித்த முன்னோன் வந்தான்
தப்பிலாக் கருள்செய்ந் தயாநிதி வந்தான்
வள்ளல் வந்தான் மகாதேவன் வந்தான்
எள்ளி லெண்ணெய்போ லிருப்பவன் வந்தான்
அன்பாக் கருளும் ஐயன் வந்தான்
இன்பங் கொடுக்கும் இறைவன் வந்தான்
முத்தொழில் நடத்தும் முதல்வன் வந்தான்
பத்தர்கள் புகழும் பத்தர்தோன் வந்தான்
தேவர்கள் போற்றுந் தியாகன் வந்தான்
மூவர்கள் வாழ்த்தும் முக்கண்ணன் வந்தான்"

என்று சின்னங்கள் பிடித்து வரவும்,—தும்புருநாரதர் யாழிசை பாடிவரவும்,—உருத்திர கணிகையர் நடனஞ் செய்து வரவும்,—ஒற்றை வெண்குடை, சாமரை முதலான மங்கலவிருதுகள் நெருங்கி வரவும்,—ஆனைமுகக் கடவுளும், ஆறுமுகக் கடவுளும் — இருபக்கங்களிலும் இசைந்து வரவும்—உலகமாதாவாகிய உமாதேவியார் இடது பக்கத்திலிருக்க, ஜடாமகுட திரிநேத்திர காளகண்ட சதுர்ப்புஜம் முதலானவை விளங்க, தாமசொரூபமாகிய இடபவாகனத்தின் மேல் சர்வ மங்கல சக்தியே திருமேனியாகக் கொண்ட தியாகராஜப் பெருமான் எழுந்தருளி, மனு சோழ ராஜனுக்குமுன் தரிசனங்கொடுத் தருளி, குளிர்ந்த நிலவு ததும்பி வீசுகின்ற புன்னகை காட்டி, அரச னுக்கு ஜில்லென்று உடம்பும், உள்ளமும், உயிரும் குளிரும்படி செய் வித்து, கருணை யென்னும் வெள்ளம் நிறைந்து, பொங்கித் ததும்பி, பெருக்கெடுத்து, ஒளிகொண்டோங்கி, மடைதிறந் தோடுகின்ற மலர் போன்ற திருக்கண்களால் அருள் நோக்கஞ்செய்து, அவ்வரசனுக் குண்டாயிருந்த விடாய் முழுதுந்தீர்த்து,—"நம்மிடத்து நம்பிக்கையும் பேரன்பும் வைத்து, மனுநீதி தவறாது அரசாட்சி செய்கின்ற மனுச் சோழனே! நீ நடத்துகின்ற நீதியின் பெருமையை உலகத்தவர் செவ்வையாகத் தெரிந்து கொள்ளும்படி நாமே இவ்வாறு சோதித்தோம்! இனி ஒன்றுக்கும் அஞ்சவேண்டாம்" என்று திருவாய் மலர்ந்தருளி இறந்து கிடக்கின்ற பசுங்கன்றும்,— கலாவல்லபனென்னும் மந்திரியும், வீதிவிடங்கனென்னும் இராஜகுமாரனும் உயிர் பெற்று எழுந்திருக்கும் படி கடாக்ஷித்தருளினார்.

---

31 மாதிருக்கும் பாதியனை மன்னன் புகழ்ந் தேற்றல்

அந்தக்கணமே நித்திரை நீங்கி எழுகின்றதுபோல, இளங்கன்று தன் உயிர்பெற்று எழுந்து தன் தாய்ப் பசுவினிடத்திற் சென்றது மந்திரியும் புதல்வனும் உயிர் பெற்றெழுந்து, ஆண்டவனை வணங்கி, அருகே மலர்ந்த முகத்தோடு வந்தனை செய்து

கொண்டு மகிழ்ந்து நின்றார்கள். அது கண்டு அந்நகரத்திலுள்ள ஜனங்களும் மற்றவர்களும் தம்மை அறியாத பெருங் களிப்புடையவர்களாய்ச் சிலர்,—'அற்புதம், அற்புதம், அற்புதம், அற்புதம்,'—என்று ஆடினார்கள். சிலர்,—'பண்ணிய பூசை பலித்தது, பலித்தது'—என்று பாடினார்கள்; சிலர்,—'சூரியகுலந் தோன்றியது, தோன்றியது' என்று துதித்தார்கள்; சிலர்,—'துக்கம் நீங்கியது, சுகம் கிடைத்தது' என்று துள்ளினார்கள்; சிலர்,—'குறையெல்லாந் தீர்ந்தது, குறையெல்லாந் தீர்ந்தது'—என்று கொண்டாடினார்கள்; சிலர்,—'கும்பிட்ட தெய்வம் குறுக்கேவந்தது'—என்று குதித்தார்கள்; சிலர்,—'எம்பெருமா னெதிர்ப்பட்டா லென்ன முடியாது' என்று எக்களித்தார்கள். சிலர்,—ஒருவனையொருவர் கட்டித் தழுவிக்கொண்டு ஒரு காதமட்டும் ஓடித்திரும்பினார்கள்; சிலர்,—'கலக்கந் தீர்ந்தது களிப்பு வந்தது' என்று கைகொட்டினார்கள்; சிலர் தோள் தட்டிக்கொண்டும், தொடை தட்டிக்கொண்டும், முகரோமத்தை முருக்கிக் கொண்டும், முகமலர்ந்துகொண்டும், உடல் நிமிர்த்திக்கொண்டும் உலாவி நின்றார்கள்; சிலர்,—'வாழ்வுவந்தது' என்று மனம் பூரித்தார்கள்.

இப்படி அவரவர்களும் அளவில்லாத ஆனந்த முடையவர்களாய் 'இழந்துவிட்ட பொருள் எதிர்வரப் பெற்றவர்கள் போல்' சந்தோஷ கோஷஞ் செய்துநிற்க, மனுச்சக்கரவர்த்தியானவர், கங்கையும் இளம் பிறையும் விளங்குகின்ற சடா மகுடத்தையும்,—திரிபுண்டரமுந் திலகமும் திருநோக்கும் விளங்குகின்ற நெற்றியையும்,—அருள் ததும்பி வழிகின்ற திரு நோக்கங்களையும்,—சங்கு குண்டலமணிந்து தாழ்ந்த செவிகளையும்,—நறுங்குமிழ்போன்று விளங்குகின்ற நாசியையும்,—வேதமாகிய தெள்ள முதத்தைக் கொள்ளை கொண்டுண்ணும்படி அன்பர்களுக்கு அருளிச்செய்கின்ற செம்பவளம் போன்ற திருவாய்மலரையும், வானவர்க்குயிர் கொடுத்த மணிகண்டத்தையும்,—கொன்றை மாலை யணிந்து குலவரைகள் போலுயர்ந்த திருத்தோள்களையும், - மானும் மழுவும், வரதமும், அபயமுங் கொண்ட மலர்க்கரங்களையும் —சிவந்து மெல்லென்று திருவருள் பழுத்து ஆனந்தமொழுகிப் பத்தர்கள் மனத்தில் தித்தித்திருக்கும் பாதமலர்களையும், செம்பவள மலைபோன்ற திருமேனியையும்,—பச்சைக்கொடி படர்ந்தது போன்று பார்வதியார் மகிழ்ந்து விளங்குகின்ற பாகத்தையுங் கண்குளிரக் கண்டு,—களிப்படைந்து,—ஆனந்த நீர் ஊற்று நீர்போல் சுரந்து சுரந்து,—நெக்கு விழுந்து விழுந்து மார்பினிடத்து வண்டலாடவும்,— உடல் குழைந்து பட விதிர் விதிர்த்துச் சிலிர் சிலிர்த்து, மயிர்க் கூச்செறிந்து என்பு விட்டுருகியும்,—மனங் கனிந்து கனிந்து கசிந்து கசிந்து நெகிழ்ந்து நெகிழ்ந்துபடபடவென்று பதறிப் பதறி உருகியுருகி ஆனந்த வெள்ளத்தி லழுந்தி யழுந்திப் பரவசமாகியும்,—'சிவசங்கர சிவசங்கர சிவசங்கர சிவசங்கர சிற்பர தற்பர சிற்குண சின்மய சிவ சிவ'—என்று வாய்நீர் சுரந்து பாடிப் பாடி நாக்குழறித் தழும்பேறியும், - 'ஹரஹர'—என்று ஆனந்தக் கூத்தாடியும், தண்டுபோல் அனந்த முறை கீழே விழுந்து விழுந்து வணங்கி உடம்பிற் புழுதியாடியும், குளிர்ச்சி பொருந்திய சந்திர பிம்பம் போன்ற முகத்தின்கண் முத்துமாலை யணிந்ததுபோல வியர்வரும்பி இளநகை தோன்றி மலர்ந்து விளங்கக் கைகளைக் கூப்பிச் சிரசின்மேல் வைத்துக் கொண்டு, அன்பே வடிவமாகி நின்று,—"பிரமன் முதலாகிய பெரிய தேவர்களெல்லாம் அரிய தவஞ் செய்தும் கனவினுங் காண்பதற்கருமை

யாகிய கடவுளே!—அன்பு அணுவளவு மில்லாத அடியேனுக்கு அருமை யாகிய திருமேனியை கனவிலே எளிதாகக் காட்டியருளிய தேவரீர் பெருங்கருணையை என்னென்று துதிப்பேன்!--பொய்யுலகத்தை மெய் யென்று நம்பிப் புன்மையாகிய போகத்தை விரும்பி, புவியாண்டு, மீளா நரகில் விழத் துணிந்திருந்த அஞ்ஞானத்தை யுடைய அடியேனையும் ஒரு பொருளாகத் திருவுள்ளத்திற் கொண்டு காட்சி கொடுத்தளிய கருணைக் கடலே!—கண்ணுண்மணியே!—கரும்பின் சுவையே,—கற்பகக் கனியே! —கருணை நிதியே!—தேவரீர் திருவருட் பெருமையை என்னென்று சொல்வேன்!

யான் என்கின்ற ஆணவப்பேயும்
என தென்கின்ற இராட்சதப் பேயும்
மாயை யென்கின்ற வஞ்சகப் பேயும்
பெண்ணாசை யென்கின்ற பெரும் பேயும்
மண்ணாசை யென்கின்ற மானிடப் பேயும்
பொன்னாசை யென்கின்ற பொல்லாப் பேயும்
குரோத மென்கின்ற கொள்ளிவாய்ப் பேயும்
உலோப மென்கின்ற உதவாப் பேயும்
மோக மென்கின்ற மூடப் பேயும்
மத மென்கின்ற வலக்காரப் பேயும்
மாற்சரிய மென்கின்ற மலட்டுப் பேயும்

மனப் பேயோடு கூடி இரவும் பகலும் ஆட்ட, ஆடி ஆடி யிளைக்கின்ற அடியேனைக் காத்தருளத் திருவுள்ள மிரங்கித் தரிசனமருளி, துன்பத்தை நீக்கி இன்பத்தை யளித்த எம்பெருமானே!—என்னுண்டவனே!—என் தந்தையே!—என் தாயே!—என் குருவே!—என் தெய்வமே!—என் குல தெய்வமே!—என் உயிர்த்துணையே!—என் அறிவுக்கறிவாகிய இறை வனே!—தேவரீர் திருவடிப்புகழை வேதங்களு மறியாது விழித்துக் கொண்டு தேடித் தேடி இளைக்கின்றன வென்றால், கிருமி கீடங்களினுங் கீழ்ப்பட்ட அசேதனனாகிய அடியேன், எப்படி அறிந்து துதிப்பேன்! தேவரீர் திருவடிக்காட்சி பலிக்கும்படி செய்வித்த இந்தப் பசுவுக்குங் கன் றுக்கும் என்னை அடிமையாகக் கொடுப்பேன்; அல்லது வேறென்ன கைம்மாறு செய்வேன்!—தேவரீர் திருமேனிக் காட்சி கிடைப்பதற்குக் காரணமாகிய வீதிவிடங்கனென்னும் புத்திரன் இன்றுதான் எனக்குப் புத்திரனாயினன்!—தேவரீரது திருவருட் கோலத்தைக் காணப்பெற்ற அடியேனுக்கு இனி என்ன குறை இருக்கின்றது!—அன்பர்களுக்கு இன்ப மளிக்கின்ற ஆண்டவனே!—தேவரீர் கிருபா நோக்கஞ் செய்யப் பெற்று உடல் பூரித்தேன்!—உள்ளங் குளிர்ந்தேன்!—உயிர் தழைத்தேன்!—பசுங் கன்றும் மந்திரியும் மைந்தனும் உயிர்பெற்று எழுந்திருக்கவும் வரம் பெற்றேன்!—வாழ்வடைந்தேன்!—துக்கமெல்லாம் நீங்கினேன்;—சுகப் பட்டேன்!—மனத்துக்கு அடங்காத மகிழ்ச்சி கொண்டு நின்றேன்!—இனி அடியேனுக்குத் தேவரீர் திருவடியினிடத்துத் தவறாத தியானமும், சலியாத அன்பும் தந்தருளி யென்னை அடிமைகொள்ள வேண்டும்.—குற்றஞ் செய்தாலுங் குணமாகக் கொள்கின்ற குணக்குன்றே!—பன்றிக்குட்டிக்கு முலைகொடுத்த பரம்பொருளே!—புலி முலையைப் புல்வாய்க்கு ஊட்டிய புண்ணிய மூர்த்தியே!—கல்லடிக்கும் வில்லடிக்குங் கருணைபுரிந்த கருத்

தனே! திருவாரூர்ப்பூங்கோயிலிலெழுந் தருளிய தியாகராஜப் பிரபுவே! போற்றி! போற்றி!!" என்று தோத்திரஞ் செய்து தொழுது நின்றார்.

32. பெருமான் அருள் புரிந்து மறைய அரசன் ஆலயம் புகுந்து வணங்கல்

அரசன் செய்ததோத்திரங்களைத் திருச்செவி ஏற்றுக் கொண்டு தியாகராஜப் பெருமான்,—"நம்மிடத்தில் அன்புள்ள அரசனே! நீ இன்னும் நோயற்ற வாழ்வுங் குறைவற்ற செல்வமும் பெற்று, நமது அருளே துணையாகக் கொண்டு, இவ்வுலகத்தை யெல்லாம் ஒரு குடையின்கீழ் ஆண்டு, மெய்யறிவு விளங்கி, மாறாத மகிழ்ச்சியோ டிருக்கக் கடவாய்! பின்பு எக்காலத்தும் மீளாத பேரானந்த போகத்தை நாம் தருவோம்"—என்று அருள் புரிந்து கணங்களுடன் அந்தர்த் தானமாக எழுந்தருளினர்.

அது கண்டு மனுச்சக்கரவர்த்தியானவர், பின்பும் கீழ்விழுந்து நமஸ் கரித்துத் தொழுது, தோத்திரஞ் செய்து கொண்டு, அப் பசுவையுங் கன்றையும் உபசாரத்துடன் நல்ல புல்லுள்ள இடங்களில் மேய்த்து மிகுந்த சுகத்திலிருக்கும்படி செய்வித்துக் கலாவல்லபனைக் கட்டியணைத்துக் கொண்டு—"என் புத்திரன் பழிக்கு ஈடாகச் செய்தற்கரிய செய்கையைச் செய்துகொண்ட அன்புள்ள அமைச்சனே!—உன்போலெனக் கினிய வர்கள் உண்டோ!"—என்று உபசரித்து, பின்பு, வீதிவிடங்கனென்னும் மைந்தனை எடுத்து மடிமேல் வைத்து, முத்தங்கொடுத்து, உச்சி மோந்து, —"யான் செய்த புண்ணியத்தால் கிடைத்த புத்திரனே! உன்னாலல்லவோ உயர்வை யடைந்தேன்" என்று உபசரித்து, பின்பு மைந்தனும் மந்திரியுந் தாமுமாகக் கமலாலயமென்னும் கோயிலுக்குச் சென்று ஆசாரத்தோடும் அன்போடும் விதிப்படி சிவபெருமானைத் தரிசனஞ் செய்து, அபிஷேகாதி சிறப்புகளும் அநேகம் திருப்பணிகளுஞ் செய்வித்துத் தொழுது, வணங்கித் துதித்து, வலங்கொண்டு, விடைகொண்டு புறப்பட்டு, அந் நகரத்திலுள்ள ஜனங்களெல்லாம் மனங்களித்து வாழ்த்திப் புகழும்படி மங்கல வாத்தியங் கள் முழங்க, வீதியை வலமாக வந்து, அஷ்ட மங்கலங்களேந்திய சுமங்கலி களும், அந்தணர் அமைச்சர் முதலானவர்களும் வாழ்த்தி மங்கலச் செய்கை களோடும் எதிர்கொள்ள அரண்மனையிற் சென்று வேதியர், துறவினர், விருந்தினர், உறவினர் முதலானோர்களுக்கு அவரவர்க்குத்தக்க வரிசை களைச் செய்து மகிழ்வித்து, கற்புநிலை தவறாத மனைவியார் மனங் குளிர்ந்து களிக்கும்படி மைந்தனைக் காண்பித்து, மந்திரி முதலானவர்கள் சூழச் சிவானுக்கிரகத்தால் சிங்காசனாதிபதியாய், உலகத்தை யெல்லாம் ஒரு குடைநிழலில் வைத்து அறநெறிப்படியே அரசாட்சி செய்திருந்தார்.

வாழ்த்து

நேரிசை வெண்பா

வாழி மனுச்சோழர் வாழி யவர்மைந்தன்
வாழியவர் மந்திரியாம் வல்லவனும் — வாழி யவர்
செங்கோன் முறையவர்தஞ் சீர்கேட் பவர்வாழி
எங்கோன் பதம் வாழியே.

திருச்சிற்றம்பலம்

மனுமுறை கண்ட வாசகம் முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்

திருச்சிற்றம்பலம்

ஒழிவி லொடுக்கம்

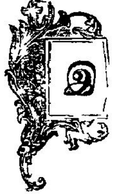
ஒழிவிலொடுக்கப் பாயிர விருத்தி

சிறப்புப் பாயிரம்

நேரிசை வெண்பா

வள்ளல் குருராயன் வாதுவென்ற சம்பந்தன்
வள்ளன் மலர்த்தாட லைமேல் வைத்து — னுள்ளத்
தழிவிலடுக் குந்தேனை யன்பரெலா முண்ண
வொழிவி லொடுக்கநூ லோர்ந்து

— ⸻ —

இச் செய்யுள் கருதிற் றியாதோவெனில், இந்நூன்முகத்தாசிரியர் பெயர் முதலியவற்றைக் குறித்து நிற்றலிற் சிறப்புப் பாயிர வொழுக்க முணர்த்தல் கருதிற்றெனக்.

வள்ளல் குருராயன் வாதுவென்ற சம்பந்தன் — வள்ளன் மலர்த் தாடலைமேல் வைத்து என்பது — வள்ளலாரென்னுந் திருப்பெயருடையவர், ஞானாசாரிய நிருபராகிச் சமயவாதிகள் தருக்கச் செருக்குகள் பிறப்பட்டொழியப் பேரருள் நெறியான் வெற்றிகொண்டு, சீகாழி யென்னுந் திருநகரக் கண்ணே, மெய்ந்நெறி விளங்க, வீற்றிருந் தருளிய திருஞான சம்பந்தப் பிள்ளையாரது வள்ளற்றன்மையுடைய, மலர் போலுந் திருவடிகளைத் தமது தன்முடிக்கண் ஓர் பொன் முடியாக அணிந்து,

ஓர்ந்து — உள்ளத் — தழிவிலடுக் குந்தேனை யன்பரெலா முண்ண — வொழிவி லொடுக்கநூ லுரைத்தார் என்பது — அத் திருவடிகளின் அருட்டுணையால் தத்துவங்க ளனைத்துஞ் சடமென்றோர்ந் துணர்ந்து, அவற்றைக் கடந்து, தற்காட்சியோடு திருவருட் காட்சியுஞ் செய்து, அங்ஙனம் வாதனையா லசைந்தெழும் போதந் தோற்றாது, அதனை யத்திருவருளொளியினடக்கி யாண்டு, மேன்மேலு மெழாநின்ற, சிவானந்தத் தேனைத் தாம் அனுபவஞ் செய்தவாறு, அதனைக் கண் அன்புள்ள பக்குவருஞ் செய்தற்பொருட்டு, அச் சிவானந்தானுபவ அந்தரங்க மெல்லாம் வெளிப்பட்டு விளங்க, ஒழிவிலொடுக்க மென்று ஓர் உபதேச முறையை யுரைத்தருளினார் — என்றவாறு.

வள்ளல்—என்னும் பெயர்.—

ஆசிரியர்க்குத் தாம் முன்னிருந்த கிரியாசாரிய நிலைக்கண் அவ்வாசாரிய மரபின் வழித்தாய் வந்த காரண வபிடேகச் சிறப்புப் பெயரெனக். அல்லதூஉம், பின்னர் ஞானாசாரிய நிலைக்கண், தம் தருண ஞான நோக்கா னியைந்த கண்ணுடைய வென்னுங் காரண விசேடண மேற்கொண்டு

நின்ற இவ்வள்ளலென்னும் பெயர், ஈண்டவ் விசேடண மிசை யெச்ச நிலையினிற்ப நின்றதெனினும் அமையுமென்க.

இஃது, வினை, பண்பு முதலிய வடுத்த தொகைநிலைச் சொற்றொடரா காது, தொகாநிலையாய்த் தனைத்தொடர் பயனிலை யண்மைப் பொருளு ணர்ச்சி யின்றி யிடையிட்டு நிற்கத் தான் செய்யுண் முதற்கண் தனித் திருந்தமையின் ஆற்றலின்றாலோவெனின், அற்றன்று:—கொடை மடங் குறித்த குணங்காரணமாக வந்த இவ்வள்ளலென்னும் பெயர் தன் னுறுப்புகளுட்கொடைகுணம், புகழுகு வளமென்னு நால்வகைக் குறித்த பல்பொருட் பகுதியாய வண்மையென்னு முதலுறுப்பான் ஆசிரியர்க் குளவாய அக்கொடை முதலிய அருட்குணங்களைக் குறிப்பிற் புலப்பட விரித்தலிற் பொருளாற்றல் உண்டென்க. அல்லதூஉம்;—இப்பெயர், உயர்பொருட்கிடனாய், உடனிலைக் கூட்டாய் ஒரு நெறியசைத்தாய், ஓரினந் தழுவிப் பல்வகைக் குறிப்பிற்படர்ந்து, முற்றியையு வண்ணப் பெருஞ் சொல்லாக நிற்றலிற் சொல்லாற்றலும் உண்டென்க. ஆயின், இவ்வாசி ரியர் பெயர் இச்செய்யுளின் இடைகடைகளின் ஒன்றினிறுத்தாது, முத லடி முதற்சீ ரெதுகைத் தொடைக்க ணிறுத்ததிற் குறித்த தியாதோ வெனின்;—ஒன்றிரண்டெனக்கொண்டுறு மறை யாகம நன்றிருமுடிபி னடுநிலைநடா அய்ப்புலம்பெறு தத்துவ நியதியிற்போந்து, உண்மலந் தெறு மறிஞர் வாழ்த்திப் பரவும் ஆசிரியர் சன்மார்க்க முதலிய மார்க்க நான்கனுட்டலைமையிற் றலைமையாய வுத்தம சன்மார்க்கத்தின ரென் பது குறித்ததென்க. இங்ஙனம் உத்தம சன்மார்க்கத்தின ரென்பதை யாசிரியர் கூறிய [1]'இதுவென்றதெல்லாம் பொய் யென்றான்' என்னுந் திருவெண்பாவாற் காண்க. இஃ தின்னும் விரிக்கிற் பெருகும்.

குருராயன்—என்பது:—

திருஞானசம்பந்தப் பிள்ளையாருக்குச் சிறப்பிற் சிறப்பாய கார ணப் பெயராய் நின்று,—ஓதியுணர்ந்து பன்னாட் பல சாதனங்களின் முயன்று முயன்று, ஆசாரியத்தன்மை யொருவாறு அரிதிற் கிடைப்பப் பெற்றும், ஓரோர் காலங்களின் அவத்தை வயப்பட்டு மயங்கி மற்றையா சாரியர்போலாது ஓதாமல்வேதாகமாதிகளை முற்று முணர்ந்திறைப்போது மோர் சாதனங்களின் முயன்றதின்றி, ஞானசாரிய வருளிலக்கணங்க ளனைத்துந் தாமே தம்பால் நிரம்பிநிற்ப, அமர்ந்தன ரென்பதூஉம்,—ஓதி யுணர்ந்த அவ்வாசாரியர்க்கெல்லாம் அவரவரறிவின்கண் அருளுருவாய் நின்றறிவித்தும் ஆசாரியருருவாய் வெளிநின்று அனுக்கிரகித்தும் நின்றன ரென்பதூஉம்,—திருநோக்கஞ் செய்தன் முதலிய அறுவகைத் தீக்கையானு மன்றித் தமது திருவுருவைக் காண்டல் நினைத்தன் மாத் திரையே பக்குவரல்லாரும் பக்குவராய்ப் பயன்பெற நின்ற திருவருட் பெருமைய ரென்பதூஉங் குறித்ததென்றுணர்க. இங்ஙனம் ஓதாமல்

---

[1] இதுவென்ற தெல்லாம் பொய்யென்றா னெனக்குப்
பொதுவன்றித் தங்குமிடம் போச்சு — அதுநான்காண்
என்றா னதன்பே ரிரவைப் பகலாக்கும்
ஒன்றோ பரமசுக மோ. —பொதுவிலுபதேசம்: பாட்டு—44.

வேதாகமாதி யுணர்ந்தமை முதலியவற்றை யாசிரியர் கூறிய [1]'தன்மையும் முன்னிலையும்' என்னுந் திரு வெண்பாவாற் காண்க.

அல்லதூஉம், குருராயன், என்பது, வாதுவென்ற சம்பந்தன் என்பதற்கு மேனிற்கவைத்த வியப்புக் குறிப்பாற் பிள்ளையார், இவ்வவதாரத்தின் மேனின்ற அவதாரத்தினுங் குமார சற்குருவாய் அரனார்க்கும் அகத்தியனார்க்கும் உபதேசித்தருளிய ஆசாரியத் தலைமையுங் குறித்த தெனக் கொள்க.

"தென்னவ னங்கனஞ் சூழ்காத் திருநக சூலகரத்
தென்னவ னங்கனந் தப்பத நீட்டிலன் செல்வமுன்பின்
றென்னவ னங்கநன் னீற்றூற் றிருத்திய தென்னவின்லந்
தென்னவ னங்கனங் கைச்சிலைக் கூனையுந் தீர்த்தருளே"

—அருணகிரிநாதர், கந்தரந்தாதி—56.

என்றதனாற் பிள்ளையார் இவ் வவதாரத்திற்கு மேனின்ற அவதாரத்திற் குமாரசற்குரு வென்பது காண்க.

"உழன்மதிற் சுட்ட தனழகைப் பெருமான்
வணங்கினின் றேத்தக் குருமொழி வைத்தோய்

* * * *

குறுமுனி தேற நெடுமறை விரித்தோய்"

—கல்லாடம், பாயிரம்—2.

"அருமறையா கமமங்க மருங்கலைநூ றெரிந்த
வகத்தியனுக் கோத்துரைக்கு மருட்குருவாங் குருளை"

—பரபக்ஷம், பாயிரம் 4—சித்தியார்

என்பவைகளால் அரனார்க்கும் அகத்தியனார்க்கும் உபதேசித்த ஆசாரியத் தலைமையை யுணர்க.

ஆயின், குருவேந்தன் என்னாது குருராயன் என்றது எது குறித்தற்கோ வெனின்:—நான்கன் வேற்றுமையானடுத்து மிக்குயர் நெறிப் பொருண்மையின் வந்த காரகச் சிறப் பொருதலைத் தொடர்மொழிப் பெயராய இக்குருராய னென்பதன்கட் குருவென்பதன், முதனிலை யெழுத்துத் தமிழியல் விதிப்படி மொழிக்கு முதலாகியும், ராயனென்பதன் முதனிலை யெழுத்துத் தமிழியல் விதியின்றி ஆரியவியல் விதிப்படி மொழிக்கு முதலாகியும் வந்து இருவகையியலுங் கோடலின், இதனைத் தம்பெயராக வுடைய பிள்ளையாருந் தமிழ்நூல்—வட நூலென்னும் இருவகை நூற்கு

[1] தன்மையு முன்னிலையுந் தானைப் படர்க்கையுமாய்
என்னொழிவி லின்புமா யின்புமிது—என்னாத
வேதாந்த சித்தாந்த மேபிறவா வீடென்றான்
ஓதாமல் வேதமுணர்ந் தோன்.

—பொதுவிளுபதேசம்: பாட்டு—42.

முரியாரென்பது குறித்தற்கென்க. ஆசிரியர் [1]"மறைப் புலவன் தமிழ்க் குரிசில் சீகாழிச்சம்பந்தன்' என்றதனால் இருவகை நூற்கு முரியாரென்பது காண்கவென்க. அல்லதூஉம், பொருள் வேறுபடாது, சிறிதே வடிவு வேறுபட்டு நின்ற குருராயனென்பது தன்னையுள்ளுனன்றி நோக்கினார்க்கு இலைமறை காய்போல் ஜா வென்னு முயிர் மெய்யோ டிருந்த தன் முன் வடிவ மூட்கொண்டு விளங்கக் காட்டி நிற்கின்ற தாகலின், இதனையுடைய பிள்ளையாருந் தமது கடவுட்டன்மை வேறு படாது உத்தமபுருட வுருவங் கொண்டு நின்ற தம்மை, அன்பான் உள்ளுனன்றி நோக்கினார்க்குக் குமார சற்குரு வென்னும் பெயர் கொண்டு, அளவிகந்த சூரியர் உதயம்போன் றொளிவீசுந் தம் முன்னுருவாய தெய்வத்திருவுருவுட் கொண்டு, விளங்கக் காட்டி, நின்றனரென்று குறித்தற் கென்பதுமா மென்க.

"மறையவர் திருவே வைதிக நிலையே வளர்ஞானப்
பொறையணி முகிலே புகலியர் புகலே பொருபொன்னித்
துறைபெறு மணியே சுருதியி னொளியே வெளியேவந்
திறையவ னுமையா ளுடனரு டரவெய்தினை யென்பார்."

— ஆளுடைய பிள்ளையார் புராணம் — 92.

என்று, மூவாண்டிற் பிள்ளையார் திருவருள் வடிவைக்கண்டு சீகாழி யுள்ளார், வியந்துகூறியவாறாய விச்செய்யுளால் உள்ளுனன்றி நோக்கினர்க்குத் தம்முன்னுருவைக் காட்டி நின்றனரென்பது காண்க வென்க.

இனி இன்றியமையாக் காட்டுளதேற் காட்டுவதன்றி மற்றைய விரிக்கிற் பெருகும் என்க.

அல்லதூஉம் குரு, என்பத னீற் றுயிர்மெய்யோடு ராயன் என்பதின் முதலுயிர்மெய் புணராப் புணர்க்கையாய் நின்றதாகலின், இங்ஙனம் ஆனந்த வடிவராகிய பிள்ளையாருந் தாங்கொண் டருளிய மானிடத் திருவுருவோடு புணராப் புணர்க்கையாய் நின்றனரெனக் குறித்ததற் கென்பதுமா மென்க.

அல்லதூஉம், குறிலிணைக் கெதிர் நெடில் குறிலெண்ணீடாக நிற்பவு மீற்றி னவ்வெண்ணீடின்றி யொற்று நிற்பவுந் தொடர்ந்த மொழி யாகலிற் பிள்ளையாரும் பக்குவர்க்கு மறைப்பொருளாயும், அதிபக்குவர்க்கு அனுபவப்பொருளாயும் இவ்விரண்டினுங் கலவாது அதீதப் பொருளாயும் நின்றனரென்று குறித்தற் கென்பதுமா மென்க.

குரு என்பதன் பொருள் :—

இங்ஙனம் குருராயரென்பதிற் கு வ்வென்பது — இருள், ரு வ்வென்பது — அருள், — ராயன் — என்பது விளங்கச்செய் கின்றோன் — பொருளாம். இதனால் கு வ்வென்னு மசுத்தாவத்தையில்

1. சத்தியநிர் வாணத்தாற் றற்போதத் தாக்கறுத்து
வைத்து வழிகாட்டு மறைப்புலவன் — சுத்தன்
தமிழ்க்குரிசிற் சீகாழிச் சமபந்த னென்பான்
எமக்கருளிச் செய்த திது.

— பொதுவிலுபதேசம்: பாட்டு — 11.

நின்றோரை ஆ வ்வெண்ணுஞ் சுத்தாவத்தையில் தாம் நின்றவண்ணம் நிறுத்துகின்றோர் குரு ஆவர். இச்சுத்தாவத்தைக்கு ஆதாரனாகியும் அதீதனாகியும் விளங்கி இவ்வவத்தையினின்றும் அக் குருவாயினோர் தாழாத வண்ணம் அருள் செய்து நின்று அதீதப் படுத்துகின்றோன் ராயன் ஆவன் ஆகலின், இதனாலும் உணர்கவென்க.

எழுத்தாதிப் பல்வகைக் குறிப்பிற் பொருணெறிபற்றி நின்ற நோக்கம், செறிவு, நுட்பம், இங்கிதம், இன்பம், கம்பீரம், சிறப்புறுதி, முதலிய நற்குணந் தழீஇய சொற்புணரிதென்றே, ஆசிரியரும் [1]"சரியாதி நான்கினுக்கும்' என்னுந் திருவெண்பாவினிடைக்கட் குருராயனென்று இதன் பெருமை தோன்ற வைத்தனரென்க. இஃது இன்னும் விரிக்கிற் பெருகுமென்க.

வாதுவென்ற சம்பந்தன் :—

வாதுவென்ற சம்பந்தன் என்பதிற் பொதுவானே வாது வென்ற என்றது என் குறித்தோ வெனின்,—எண்வகைக் குன்றத் தெண்ணாயிரவராய பாயுடுக்கைப் பறிதலைச் சமணர்களொருங்கே கூடித் தென்மதுரைக்கட் செந்தமிழ்ப் பாண்டியனை முன்னிட்டுச் செருக்காற் செய்த சுரவாதம், அனலவாதம், புனல்வாதங்கள் பிற்படத் திருநீற்றானுந் திருவாக்கானும் வென்று திறல்கொண்டமையன்றியும், பரசமயக்கோளரியென்று தானேயொலித்த திருச்சின்னத்தின் தெய்வப் பேரொலி கேட்டு, உளம்பொறாது எதிரிட்டு மறித்த போதமங்கைப் புத்தநந்தியின் பொய்த்தருக்கும், புழுத்தலையும், பொடிபட்டழியவும், பின்னருள்ளது போன்றில்லதைப்பற்றிச் சாக்கியக் குழுவுள் தலைவனாய சாரிப்புத்தன் சிற்சில வகையாற் செய்த சமயவாதந் தலைதடுமாறவும், செந்தமிழ் வேதத் திருமுறை தாங்கி மேம்படும் அறிஞரான் வெற்றி கொண்டமையும், திருவோத்தூரின்கண் அரனுக்கிடுபனை ஆண்பனை யாயிற்றே யென்று அசதியாடிய அமணக் குழூஉக்களின் வாய்வாதங்கள் மண்பட் டொழியத் தாம் திருவாய் மலர்ந்த திருக்கடைக்காப்புள் ஓர் மொழியானே அவ்வாண்பனை பெண்பனையாகச் செய்து விறல் கொண்டமையுங் குறித்ததென்க.

அல்லதூஉம், வாது என்ப திலக்கணையாகக் கொண்டு பெருமணநல்லூரின்கண் திருமண நல்விழாவைத் தரிசிப்பான் வந்த மக்கட்கெல்லாந் தொன்றுதொட் டிடைவிடாது உடனிழற்போற் சூழ்ந்துள பிறவிப் பெருவாதுகளனைத்தும் வென்றதூஉம்,—திருப்பாச்சிலாச்சிராமத்தின்கண் மழவன் மகளார்க்கு அடுத்த முயலக வாது வென்றதூஉம்,—மருகற்கண் ஓர் வசியனுக்கு அடுத்த விடவாதுவென்றதூஉம்,—இவை முதலியவுங் குறித்ததெனினுமாமென்க. வெற்றிகொண்ட பொருட்டிறன் முதலியவற்றுள் ஒன்றேனுந் தோன்றக்கூறாது இலேசானே வாது வென்ற என்றது என்குறித்தோவெனின்,—பிறர்க்கு இங்ஙனம் வேறல் தம்மானுந்

1. சரியாதி நானகினுககுஞ் சாலோக மாதி
வருமா றெனக்களித்த வள்ளல்—குருராயன்
ஞானத்திற் பக்குவர்க ளல்வர்க் குபதேசம்
ஆனத் தையுநிகழ்த்தி னன்.
—ஒழிவிலொடுக்கம்.—3. சத்திநிபாதத் துத்தும ரொழிவு 1-ம் திருவெண்பா.

துணைமையானும் பற்பலநாட் பற்பலவகையின் முயற்சிசெயினு முற்றூ தெனினும், பிள்ளையார்க்குச் செந்தமிழ் பொழியுந் திருவாக்கானே ஆண்டாண்டு அவ்வேறன் முற்றிய தென்பது குறித்தென்க. வாது என்பது குரு ராயன் என்பதனோடுஞ் சம்பந்தன் என்பதனோடுஞ் சாராது நடுநின்றமையின், அத்துவித நெறியினுஞ் சேராது, துவிதநெறியினுஞ் சாராது நின்ற பதிதவாதிகளது பயனில் வாதமெனினு மமையுமென்க.

எதிரேற்கப்பட் டெதிர்வினைக் கீழ்ப்பட மேற்கொள் வினையெழுச்சிப் பொருளின் வந்த வல்லெனன்னும் பிறவினைப் பகுதியானடுத்த வென்ற என்னும் பெயரெச்சஞ் சம்பந்தனென்னும் பெயர் கொண்டு முடிந்து, இங்ஙனம் வெற்றி கொண்ட பருவம் பிள்ளையார்க்கு இளங்குமாரப் பருவமெனக் குறித்ததென்க. என்னை? எச்சமென்பது இளஞ்சேய் மேற்றாகலின்.

சம்பந்தன் என்பது பிள்ளையார்க்கு மூவகவைக்கண் மூவுலகும் புகழுப் பொற்பொடு புணர்ந்த அற்புதத் திருப்பெயராகலின், ஆண்டு பெருமானருளப் பிராட்டியா ரளித்த சிவஞானத் தெள்ளமுதருந்தி அச்சிவஞானத்திற்கு உரிமை பூண்டமை குறித்ததென் றுணர்க. ஆயின் சிவஞான சம்பந்தன் என்னுது சம்பந்தனென வைத்த தென்கொலோ வெனின்: சிவஞானமுமன்றிச் சிவானந்த மானந்தாதீதம் என்பவைக்கும் உரிமை பூண்ட தலைமைபற்றியும் அவற்றை உலகுயிர்க்கு இங்ஙன மென்றுணர்த்தி உரிமை செய்விக்கு மாட்சிபற்றியும் அங்ஙனம் வைத்ததென்க.

அல்லதூம்உம், சுருங்கச் சொல்லுதல் வனப்பினுற் சம்பந்தனெனவே சிவஞான சம்பந்தனென வுரிமைச் சிறப்பு வழக்கால்தானே தோன்றுமென வைத்த தெனினுமாமென்க. எங்ஙன மெனின், இந்திரனென்பது இறைமைச்சிறப்பு வழக்கால் தேவேந்திரனையும் உடையானென்பது பொருட்சிறப்பு வழக்கால் பொன்னுடையானையுங் குறிக்குமாகலினென்க.

வள்ளன் மலர்த் தாள் :—

வள்ளன் மலர்த் தாள் என்னும் ஒருவகை வனப்பு, இருவகைச்சந்தி, மூவகை மொழித்தொகைச் சொற்றொடர்க்கண், வள்ள லென்னுங் குணிப்பெயர் வினைமுதற் றொழிற் பயனுறப்படு முடைமைக் குணப்பெயராய் நின்று, பிள்ளையாரது திருவடிகள் தம்மையடைந்தோர்க்கு, வரையா தானந்தப்பேற்றை யளித்து, அவரைத் தாங்கிக் கோடலைக்குறித்த தென்றுணர்க.

அஃதேல், ஆனந்தப் பேற்றைத் தருதற்குந் தாங்கிக் கோடற்குங் கருத்தர் பிள்ளையாரன்றோ? அங்ஙனம் இருப்பத் திருவடிகட்கு இங்ஙனங் கூறல் எங்ஙனமெனில்:—திருவடிகள் தம்மை வழிபடுவோர்க்கு இரங்கி இன்பமீதற்பொருட்டு எழுந்தருளும் பிள்ளையாரது படர்ச்சி நிகழ்ச்சிக் கருவியாய் நின்று அவரை யவ் வழிபடுவோர்பால் வருவித்தலானும், ஞான தீக்கை பண்ணுங்கால் அவர் சென்னியிற் சூட்டப்பட்டு ஐக்கியம் வருவித்தலானும், நித்தியானந்தப் பேறு வாய்க்கு மாகலின் இங்ஙன மென்க.

அல்லதூஉம். வாட்டமி லருளுங் கோட்டமில் குணனு மசையா நிலையு நசையா மனனும், வெகுளாப் பண்பும், விடாப்பேரன்புஞ், செவ்வியின் மரீஇ எவ்வெவர் எவ்வகை வேட்டனர் அவ்வகை விருப்பொடு குறிப்பின் வரையா தீதல் வள்ளற்றன்மை என்ப வாகலின் இவ் வள்ளற்றன்மையைத் தம்பால் அடைந்தோரிடை யடைவித் தருளுங் கருணைபற்றி யங்ஙனங் கூறியதெனினுமமையுமென்க. அஃதேல் வள்ளற் றன்மை வழங்கு மலர்போலுந் திருவடி யென்றன்றோ வுரை விரித்தல்வேண்டும். அங்ஙன மின்றி வள்ளற் றன்மையுடைய மலர் போலுந் தாளென விரித்திருக்கின் றதேயெனின்;—அங்ஙன மடைவித்தலும் வள்ளற் றன்மையே யாகலினு முடைய தொன்றன்றே யுதவப்படுமாகலினும் இங்ஙனம் விரித்தல் அங்ஙனங் கூறற்கு மமைதியாமென்க.

அல்லதூஉம், அருளின்றி யமையாத வள்ளற்றன்மைக் கவ்வருளே முதற்காரணமா மாகலின், ஆனந்தவடிவராகிய பிள்ளையார் அவ்வானந் தப் பேற்றினை யளிக்கும் வள்ளற்றன்மைக்கு முதற்காரணமாகிய திருவருட் சத்தியே திருவடி யென்று குறித்தற்குக் காரணத்தைக் காரியமாக ஈண்டு உபசரித்த தெனினு மமையு மென்க.

அல்லதூஉம், எமது திருவடிகளை வழிபடின், வீட்டின்ப மெளிதில் தருவேமென்று பிள்ளையார் விதித்தருளிய அருள் விதிப்படியறிந்து வழி படின், அவ்வழிபாட்டான் அவ்வீட்டின்பந் தரப்பெறுதல் உண்மையாகலின், அவ்வுண்மை நோக்கி யீண்டு கூறிய தெனினும், பிள்ளையார் திருமேனி முற்றுந் தெய்வத்தன்மை பூரணமாகலின் அதனையறிவிக்க ஈண்டு கூறியதெனினு மமையுமென்க. திருவடிகட்கு அடையாய வள்ளலென்பதூஉம் ஆசிரியர் பெயராய வள்ளலென்பதூஉம், அடியிணை எதுகைத் தொடையாய் எழுத்தசை சீரொலி பொருளாதிகளா னொற்றுமைக் கொண்டு நின்று பிள்ளையாரது திருவடித் தீக்கைக்கும் ஆசிரிய ரதிபக்குவத் தன்மைக்கும் உள்ள வொற்றுமைப் பொருத்தம் விளக்கினவென்க.

வள்ளல் என்பது, பிள்ளையார்க்குக் காரணச் சிறப்புப் பெயராகக் கொண்டு பொருள் கூறுவாருமுளர். அங்ஙனங்கூறின், இத்துணைச் சிறப் பின்று என்று மறுக்க என்னெனின்;—அவயவச் சிறப்பான வயவிக் குணம் வெளிப்படுத்தலே பெரும்பாலு மின்பமாகலினென்க! இதனைப் [1]'போற்றிமாஏன் முகனுங் காணாத புண்டரிகம்' என்பதனாற் காண்க வென்க. வள்ள மலர்த்தாடெனப் பாடமோதி வள்ளம் போலுங் குவிந்த வாய்மலரென மலர்க்கடையாக வுரை விரிப்பாருமுளர். அங்ஙனம் விரித்த லின் இத்துணைப் பெரும் பயனின்றென மறுக்க இங்ஙன மின்னும் விரிக் கிற் பெருகுமென்க.

மலர் என்பது, வள்ளற்றன்மையி னருகு வைத்தமையின், ஈண்டு நிறைதலுங், குறைதலுமாயுள்ள நீர் நிலைக்கண் தோன்றியும், அழிந்தும், விரிந்துங், குவிந்தும், வாடியும் நின்று,—வண்ணமும் நறையும், வாசமுஞ் சிறிதே சிறுபோது கொண்டு பறித்தலாதிய சிறுதொழிற் படு மலர்களை நீக்கி, ஆண்டு திரிபிலாத் தெய்வத் தெண்ணீர் நிலைக்கண், ஒழியா மலர்ச்சியும், அழியா மணமும், பொன்னிறப் பொலிவும், இன்னற

1. திருவாசகம், திருவெம்பாவை, 20

வொழுக்கம், மென்மையும், தன்மையும், வியப்புறு முருவுங், கண்டோர் கண்கவர் காட்சியும், மாட்சியுங் கொண்டு முக்காலமுங் குன்றா மலரைக் குறித்தமை காண்க. என்னெனில்: பிள்ளையார் திருவடிகள்—மெய்ஞ் ஞான விளக்கமாய் அருண்மணம் வீசிப், பொன்னிறம் பொலிந்து, ஆனந்த மொழுக்கி மெல்லெனவுற்றுத் தண்ணெனக் குளிர்ந்து தரிசிக் கின்றோர் வியப்புறு முருவாய் அவரது விருப்ப நோக்கம் பரவ என்றும் ஒரு தன்மையவா யிருக்கின்றமையி னென்க. ஆயின், மலர்போலுந் தாளென்று உவமைவிரிந்தபடி நிற்றற்கு இடங்கொடாதுமலர்த்தாளென்ற தென்னெனின்,—அத்தெய்வத் திருமலர்களைக் கண்டோர்க்குச் சிறிய விடயானந்தந் தருதலேயன்றித் திருவடிபோற் சிவானந்தம் தரமாட்டாச் சிறுமை நோக்கி யென்க.

அல்லதூஉம், சுபவடிவாய், எவ்வகைச் சுபங்கட்கு முன்னின்றதனை விளங்குறச் செய்வதாய், மகிழ்வுடையோர் யாரு மேற்கொண்டணியப்படு வதாய், நிற்கு நன்மலர் போலுமெனக் கூறினு மமையும்; என்னெனின், திருவடிகள் அருள்வடிவாய், ஆனந்தப் பேற்றிற்கு முன்னின் றளிப்ப தாய், அறிவுடையோர் தந்தலைமேற் கொண்டணியப் படுவதாய் நிற்றலி னென்க.

அல்லதூஉம், மலரையடைந்த வண்டுக ளதனது தேனுண்டு களி கொள்ளுதல் போற் றிருவடிகளை யடைந்தோரும் அருளானந்தம் பெற்றிறுமாத்தலி னிங்ஙனங் கூறியதெனினு மமையுமென்க. இதனைத் தொகையுவமை யணியாகக் கூறலின்றி வள்ளன் மலர்த்தாளெனக்கூட்டி யற்புதத் தொகையுவமை யணியாகக்கொண்டு பொருள் கூறுவாருமுளர். அவர் கூறுங் கூற்றிற் பெருபய னின்றென மறுக்க. இஃதின்னும் விரிக் கிற் பெருகுமென்க.

தாள் என்பது,—அடிகட்கன்றியும் முயலுதற்கும், உண்ணின்ற பொருள் வெளிப்படாமைக்கும், அதனை வெளியின்றோ ருட்சென்று கவரப் படாமைக்குங் காப்பாகக் காப்பினிற்குங் கருவிக்கு மணிதற்கணியி னிரு கடையு மிணைத்து நிற்கு மிடைப்பூட்டிற்கு மிடனுகி வந்த பல பொரு ளொரு சொல்லாகலின், திருவடிகள் தம்மையடைந்தோரை யானந்த நிலை யுட் சேர்த்தலும், அங்ஙனஞ் சேர்ந்தோர் மீட்டு மவ்வானந்த நிலையினின் றும் போதவசைவு தோற்றி வெளிப்படாமைக்கும் அவத்தைகளுட் சென்று தாக்கிக் கவரப்படாமைக்குங் காப்பாக அருளுருவாயதன் முன் னிற்றலுஞ் சிவத்துடன் சீவனை யிடைநின்று கூட்டுவித்தலுங் குறித்தது காண்க. இக்குறிப் புணர்த்தவன்றே மலர்க்காலென்னது மலர்த்தா ளென்றதென் றுணர்க.

தலைமேல் வைத்து:—

தலைமேல் வைத்து என்பது,—ஆசிரியர் தம் ஆசாரியராகிய பிள்ளை யார் திருவடித்தீக்கை செய்யத் தாம் பெற்றமை குறித்தது காண்க. அஃ தேல், வைக்கப்பட்டு எனச் செயப்பாட்டுவினை யெச்சத்தானிருத்தற்பால தன்றோ வெனின்,—ஆசிரியர்க்கு அத்திருவடிக் கண்ணேயுள்ள பிரியத் தொடர்ச்சியின் பெருமை தோன்ற இங்ஙனம் நின்று அங்ஙனங் குறித்த தென்க. இதற்கு இவ்வாறன்றித் தலைமேற் பாவனையான் வைத்தெனக்

குறித்ததென்று கூறுவாரும் உளராலோ வெனின்—அவ்வாறு கூறிற் பிள்ளையார் இந்நூலாசிரியர்க்கு ஞானாசாரிய ரென்பதும் இவர் ஞான தீக்கை யுடையாரென்பதும் விளங்குதலின்றி மற்றையாசிரியர் போல் எடுத்தநூ லினிது முடிதற்பொருட்டுப் பாவனையான் வழிபடு கடவுட் பழிச் சின ரென்றிலேசிற் கருதப்படுமாகலின் அங்ஙனங் கூறன் மரபன்றென்க. தலையில் வைத்து என்னாது தலைமேல் வைத்து என்றமையான், மறை முடிக்கண்ணே வயங்கா நின்ற அச்செல்வத் திருவடியின் சீர்மை தோன் றிற் றென்க.

ஓர்ந்து :—

ஓர்ந்து என்பதில் ஓர் என்னும் பிறவினை முதனிலை, அறிவு தனக் கெதிரிட்ட வுணர்ச்சிப் பொருட்கண் எதிரிடுவதுபோன்று எதிரிடாதுள் ளாழ்ந்த அப்பொருட்டிற னெதிரிடப் பெயரும் புடைபெயர்ச்சியு மெதி ரிட்ட பின்னர் விகற்பியா தெதிர்க்குந்தோறு மெதிரிடப் பெயரும் புடை பெயர்ச்சியுங் கோடலிற் கருவித்திறனுந் தன்றிறனும் அருட்டிறனும் உற்றுணர்ந் தவ்வுணர்ச்சி விகற்பியாது தேறி நின்றமையைக் குறித்தது காண்க. இக்குறிப்புத் தோன்றவன்றே திருவள்ளுவ நாயனாரும் [1]‘ஓர்த் துள்ளமுள்ள துணரின்’ என்றாரென்றறிக.

உள்ளத் தழிவில் :—

உள்ளத் தழிவில் என்பதில் உள்ள மென்பதன் பகாப்பதவியீற்றுப் பகுபதப் பொருளி னிடவாகு பெயரா யனுப்பொருட்கண் வந்த வுள் ளென்னும் பகுதி யுட்புறத்தும் அப்போதம் எழுஞ் சிற்றசைவும் பேரசை வுங் குறித்தது காண்க.

உள்ளர் என்பது,—வாதனையா னுள்ளெழும் போதத்திற் காகு பெயராயது வள்ளலென்பதுபோன் றெழுகிசையாய் வர வுள்ள வழிவி லென்னாது பொறுத்திசையாய் வர உள்ளத் தழிவிலென்ற தென்கொ லோவெனின் :—வேற்றுமை வழியாகலினும் போதவசைவு சார்பின்றி யமையாமை குறிக்கவேண்டு மாகலினும், சாரியையோடு புணர்த்தி யங்ங னங் கூறியதென்க. அழிவு என்பதில் அழியென்னும் பொது வினைப் பகுதி முன்னர்த்தோற்ற நிகழ்ச்சிப் பின்னர் ஓர் காலத்தும் ஓரிடத்து மின்றிக் கெடுதற் பெயற்சிக்கண் வந்ததாகலின் அப் போத நிகழ்ச்சி பின்ன ரெக்காலத்தும் உட்புறமென்னு மெவ்விடத்தும் தோற்ற நிகழ்ச்சி யின்றி யொடுங்கியவாறு குறித்ததென்றுணர்க. இங்ஙனமன்றி உள்ளத் தழிவி லென்பதற்கு மனத்தினசைவற்ற விடத்தெனப் பொருள் கூறு வாரு முளராலோவெனின், மனத்தினசைவு போத வசைவறிற்றானே யறுமாகலினு மஃதறுதவிடத் திஃதெவ்வாற்றானு மறாதாகலினும் அது பொருந்தாதென்க. இதனை ஆசிரியர் கூறிய [2]“பற்றாத போதும் பத றும்” என்னுந் திருவெண்பாவாற் காண்கவென்க.

1. திருக்குறள். மெய்யுணர்த்தல். 7.

2. பற்றாத போதும பதறும் பழக்கமதைக்
கற்றா லென்னாகக் கலக்காது—சற்றேநீ
தீண்டிவிடிற் றான்காண் சென்ன மரணமது
மாண்டு விடினீசிவமா வை.
—ஒழிவிலொடுக்கம் 3. இயோகக்கழற்றி: 15-வது திருவெண்பா.

அடுக்குந் தேன் :—

அடுக்குந் தேன் என்பதில் அடுக்கு மென்பது அடுத்த லென்னுந் தொழிற் பெயர்க்கண் தல்விகுதி தன்னெற்றுச் சந்தியொடு நீங்க வெதிர் காலப் பெயரெச்ச விடைநிலை யும்மை ககரமெய்ச் சாரியை யூர்ந்து தன்னெற்றுச் சந்திபெற்றுண்டு நின்றிறையு மிடப்பாடு தோற்றாது செறிதற் பெயர்ச்சியும், அடுக்கலென்னுந் தொழிற்பெயர்க்கண் அல்விகுதி நீங்க அவ்வெதிர்காலப் பெயரெச்ச விடைநிலை யும்மை விகுதி நீங்க நின்று தன் வரவு கண்டோடிய குற்றுகரமூர்ந்த மெய்க் கண்ணேறி நின் றிறையு மிடைப் போதின்மை படாது பன்முறை மேன்மேலுறுதற் பெயர்ச்சியும் பொருளாகக் கொண்டிருவகைப் பகுதி யொருவகையெச்சமாக நிற்றலின், சிறிதும் இடத்தானுங் காலத்தானும் பிரிவு தோன்றாது செறிந்து பன் முறை மேன்மேலெழும் ஆனந்தத் தேனென்று குறித்த தென்றுணர்க.

உள்ளத்தழிவி லடுப்பது ஆனந்தமாகலிற் றேனென்பதை யுவமக் குறிப்பாற் சிவானந்தத் தேனென்றதென் றுணர்க.

தேனுண்ட வண்டசைவின்றி யத்தேன்மயமாயிருத்தல் போல, ஆனந் தானுபவத்தர் போத வசைவின்றி இவ்வானந்த மயமா யிருத்தலி னுவமையாகக் குறிக்கப்பட்டதென் றுணர்க.

இதனை யொப்புமைக்கூட்ட மொட்டாதிகளாகக் கூறுவா முளரா லோவெனின், அவ்வாறு கூறினும் பொருள் சிதையாமையி னொருவா றமையுமெனக. போதவசைவின்கண் தோற்றல் விடயானந்த மாகலில், போதவொழிவின்கண் தோற்றல் சிவானந்தமெனக் குறித்தற்கு உள்ளத் தழிவிலடுக்குந் தேனென்ற தென்றுணர்க. எங்ஙனமெனின், உள்ளத் தழியாமையினடாத்தே னென்றெதிர்மறுக்கப் படுதலினென்க. மதுரம் பற்றித் தேனை யானந்தத்திற் குவமை கூறுவாரு முளராலோ வெனின் அது நாவிடயமாயிறைப்போது நிற்றலின் இத்துணைச் சிறப்பின் றென்க'

அன்பரெலா முண்ண:—

அன்பரெலா முண்ண வென்பதில், அன்பர் என்பது பொருள் புக ழாதியைக் குறித்துப் பயில்வோரை நீக்கிச் சிவானந்தம் எந்நாள் அடைது மென்றிடைவிடாததனையே விரும்பிப் பயில்வோரைக் குறித்த தென் றுணர்க. எலாமென்பது—சரிதாதி கன்ம மார்க்கங்களைக் கூறும் பிற நூல்களெல்லாம் பருவநோக்காது சாதிசமயாசார விகற்பங்களை நோக்கிச் சிலரை நீக்கியுஞ் சிலரை நிறுவியும் அதிகரித்தல் போலாது, அச்சாதி சமயாதிகளி னுயர்ந்தோர் தாழ்ந்தோர் யாரேனும் பருவத்தராயின் இந் நூற்கு உரியராவரென்பது குறித்த தென்றுணர்க.

உட்கொள வென்னும் பொரு ளுட் கொண்டு பொருட்டுப் பொருளிற் போந்த உண்ணவென்னும் வினையெச்சம் ஆனந்தானுபவத்திற்கு விடாத விலக்கணை யாயிற்றென் றுணர்க. என்னையெனில், உண்ணலிற் பசி நீங்கல்போல் ஆனந்தானுபவத்திற் பசுத்துவம் நீங்கலி னென்க.

பயன் காரணம்' பற்றிவந்த ஒழிவிலொடுக்கநூல் என்பது ஒழிவி லொடுக்க மென்னு நூல் ஒழிவிலொடுக்கந் தருநூலென விருவழிக்கும்

பொதுவாய சந்தியான் வந்தமையில், தன்னை வேதாந்தத்திற்கும் சித்தாந் தத்திற்கும் பொது வென்று குறித்ததென்றுணர்க.

ஒழிவிலொடுக்க நூலுரைத்தான் :—

ஒழிவிலொடுக்க நூலுரைத்தான் என்பதில் வேற்றுமை சாரியை யுருபு முதலியவொன்றும் விரியாது நிற்றலின், ஞானசார மின்றிக் கருமா சார மொன்றும் விரியாத விந்நூலின் நின்மலத்தன்மை தோன்றிற் றென்றுணர்க. உரைத்தான் என்பது—ஒருவர் மதிநுட்பத்தால் தான் கண்டறிந்த மாற்றுயர்ந்த பொன்னின் றன்மையைப் பிறருமறிந்து பயன் கோடற்குக் கட்டளைக்கல்லினுரைத்துக் காட்டல்போல், சுருதி குருவனு பவத்தாற் றாமனுபவித்தறிந்த சிவானந்தப் பேற்றின் றன்மையைப் பக்குவருமறிந்து பயன் கோடற்பொருட்டு நூற்க ணுரைத்துக் காட்டின ரென்று குறிப்புறுத்திற் றென்றுணர்க.

என்னெனி லுரையென்பது பொன்னுரையும் பொருளாகக் கோடலினென்க. உரைத்தான் என்னும் பயனிலை செயப்படு பொருளி னிறுதியி னியையாது செயப்படு பொருட்குங் கருவிப் பொருட்குமேல் தாடலைமேல் வைத்து என்பத னிறுதியிற் றொடர்ந்து நின்றதென் னெனின், சிவஞானத் தீக்கை யுடையரா யுரைத்தாரென்பது மன்றித் தமதாசாரியர் திருவடி சான்றாகத் தாங்கண்ட வனுபவத்தை விளங்க வுரைத்தாரென்பதுங் குறித்தற்கென்க. என்னை? தாடலைமேல் வைத்து எனவே சான்றாகவைத்து என்பது தானே யமையுமாகலின்.

தலைமேல் வைத்து என்பதன்பின் நிற்கக் கடவதாய ஓர்ந்து என் பது செயப்படு பொருட்பி னிறுதி நிலையாய் நின்ற தென்னெனின், இந்நூல் கற்றோர்க்குக் கருமங் குறைந்து ஞானமேலிடுதலுண்மை குறித் தற்கென்க. எங்ஙனமெனின், அவ்வோர்ந்து என்பது வினைக்குறை யாகலினென்க. 'உள்ளத்தழிவி லடிக்குந்தேனை யன்பரெலா முண்ண ஒழிவிலொடுக்க நூலோர்ந் துரைத்தான்' எனக்கொண்டு போத வொழி வின்கண் அடுப்பதாய ஆனந்தத்தை யன்பரெல்லா மனுபவிக்கும் பொருட்டு வேதாகம முடிபான ஞானநெறியை யாராய்ந்து ஒழிவிலொடுக்க மென் றோர்நூலை யுரைத்தார் எனப்பொருள் கூறுவாருமுளர். அங்ஙனங் கூறின் ஆசிரியர் பரஞான முடையாரென்பது தோற்றாது; அபரஞான முடையாராகப் பொருள்படு மாகலினும், அபரஞானத்தாற் கூறப்பட்ட நூல் மிகச் சிறவாமையானும் அது பொருந்ா தென்க.

இந்நூலியற்றற் கேற்ற நற்பொருளுடைமையுஞ் சிறப்புப்பாயிர விலக் கணத்துள் ஆக்கியோன் பெயரேயென முதனிறுத்தப்பட்ட நிமித்த காரணச் சிறப்புடைமையும் இச்செய்யுண் முடிபுக் கெழுவாயாந் தலைமை யுடைமையும் பற்றி வள்ளலென் முதனிறுத்திய தென்க. இந்நூலாசிரி யர்க்கு ஆசாரிய ரிவரென்பது தோன்றற்கு அவ்வள்ளலென்பதன்புடை குருராயனென்பதை நிறுத்திய தென்க. இங்ஙனம் ஆசாரியரென்பவர் பிள்ளையார் என்பது தோன்றற்கு ஞானசம்பந்தனென வைத்தல் வேண்டு மாகலின் அந்த ஞானத்தைக் குறிக்கும் பாசவெற்றியாய 'வாதுவென்ற' வென்பது முன் கூட்டிச் சம்பந்தனென வதன்புடை நிறுத்திய தென்க.

இரண்டாம் அடிக்கட் பிள்ளையார் தாள்கள் நிறுத்தத் தொடங்கி முன்னர் அத்தாள்களின் இயற்கை யருளென்று குறிக்க வள்ளலென்

றும், அதன்வடிவம் ஆனந்தமென்று குறிக்க மலரென்றும் முறையே வைத்து வள்ளன் மலர்த்தாளென நிறுத்தியதென்க. தாள்களன்றியும் பிள்ளையாரும் அருளியற்கையரே யென்பது குறிக்கச் சம்பந்தனென்னுஞ் சத்தந் தோற்றியவுடன் வள்ளற் சத்தந்தோன்ற நிறுத்திய தென்க. இங்ஙனம் நிறுத்தியவை சொற்பொருண் முறைநிலை. தாளென்பதற்கும் தலையென்பதற்குமுள்ள சொற்பொருட் சம்பந்தவின்பம் பற்றித் தாடலை யென்றும் தலை யென்பதற்கும் மேலென்பதற்குமுள்ள உரிமை நோக்கம் பற்றித் தலைமேலென்றும், மேலென்னு மிடப்பொருட்கு வைத்தற்றொழில் சிறந்ததுபற்றி மேல்வைத்து என்றும், வைத்து என்பதற்கும் உரைத்தா னென்பதற்கும் இறுதியு முதலு மிலாதாதல்பற்றி வைத்துரைத்தா னென்றும் முறையே நிறுத்திய தென்க. இங்ஙனம் நிறுத்தியவை சொன்முறை நிலையும் சொற்பொருள் முறை நிலையுமாம்.

இங்ஙனம் முற்று முறைநிலை கூறப்புகின் மிகப் பெருகுமாகலி னொரு வாறு காட்டினாம். மற்றையவு மிவைகொண்டுணர்க வென்க.

இச்செய்யுட் பொருள் ஆசிரியரது அருளறிவின் மாட்சிமையை வெளிப்படையானுங் குறிப்பானும் விளங்க விரித்தலின் வாகைத்திணை யுட் சால்பு முல்லைப் பொருளின்பாற் பட்டதென்க. என்னை? [1]'சால்பு முல்லைப்பொருள்'—'வான்றோயு மலையன்ன சான்றோர் தஞ்சால் புரைத் தன்று' என்பவாகலின் இச்செய்யுள் தன்னுட் செயப்படு பொருளாய் நின்ற தன்னுறுப்புக் களானுங் குறிப்பாற் குறித்து நின்ற நன்னேக் குடைச் செய்யுளென் றுணர்க. அங்ஙனங் குறித்தவை யெங்ஙன மெனின் :—

இச்செய்யுள்தான் கலிப்பா, வஞ்சிப்பா, ஆசிரியப்பா வென்னு முப் பாவினுஞ் சிறந்த, வெண்பாவாகலின், இக்குறிப்பால் இந்நூல் சரிதை நூல், கிரியைநூல், யோகநூல் என்னு முந்நூலினுஞ் சிறந்த ஞானநூல் என்று குறித்ததென்க.

தான் ஈரசையானுசிட் டிருவகைத் தளை தழீஇ யொழுகிசைச் செப்ப லோசையான் வந்ததாகலின், இக்குறிப்பால் இந்நூல் ஆகம முடிவும் வேத முடிவுங் கூறு மிருவகை நெறியு மொருவகை நெறியாத் தழீஇக் கொண்டிருந்தமை குறித்ததென்க.

தான் ஒன்றடுத்த விரட்டை முப்பத்தா றெழுத்துக்களைக்கொண்டு நிற்றலின், இக்குறிப்பான் இந்நூல் பாசமொன் றடுத்த தத்துவ முப் பத்தா றென்றும், முப்பத்தாறன் றன்மை யிவையென்றும் பகுத்தறிதல் வகையு முணர்த்துவ தெனக் குறித்ததென்க.

தான் நான்கடுத்த முப்பத்தா றசைகளை யசைத்து நிற்றலின், இக் குறிப்பானிந்நூல் அத்தத்துவ முப்பத்தாறனையும் நியதிகளைத் தன் முறையை யுணர்த்துவதெனக் குறித்ததென்க. அஃதேன் முப்பத்தா றன்மே னான்கடுத்த தென்னெனின்,—ஆன்ம தத்துவத்தின் வன்மை தோன்றற்கோரசையும், வித்தியா தத்துவத்தின் வலிதோன்றற் கோரசையும், நாததத்துவத்தின் பெருமை தோன்றற் கீரசையு மிகுந்தன வென்க.

[1] புறப்பொருள் வெண்பாமாலை, 8. வாகைப்படலம், 31.

தான் பதினைந்துசீர் சீர்கொள நிற்றலின், இக்குறிப்பான் இந்நூல் ஆசாரியத்தன்மை, சீடத்தன்மை, பதித்தன்மை, பசுத்தன்மை, பாசத்தன்மை, உபதேசத்தன்மை, பக்குவத்தன்மை, யோக நிவர்த்தி, கிரியை நிவர்த்தி, சரிதை நிவர்த்தி, விரத்தி விளக்கம், துறவுத் தன்மை, அருளவத்தைத் தன்மை, வாதனை மாண்டார் தன்மை, நிலையியல்பு என்னு மிப்பதினைந்தனையுஞ் சீர்பெறக் கொண்டதெனக் குறித்ததென்க.

தானெழுவகைத் தளையி னியைந்த தாகலின், இக்குறிப்பான் இந்நூல் ஆன்மதரிசனம், அருட்டரிசனம், பரைதரிசனம், பரையோகம், பரையோக நீக்கம், தற்போதவொழிவு, இன்பப்பேறு என்னு மெழுவகை நிலையும் அறிவிப்பதெனக் குறித்ததென்க.

தான் தனிச்சொல் பெற்று நான்கடியுடன் நடந்த தாகலின் இக்குறிப்பான் இந்நூல் கூறு மொப்பற்ற ஞானமும்; சுத்தச்சரிதை, சுத்தக்கிரியை, சுத்தயோகம், சுத்தஞானம் என நான்கு பாதத்தோடு நடப்பதெனக் குறித்ததென்க.

தான் ஒரூஉத் தொடையோடு முத்தொடையா னியன்றதாகலின் இக்குறிப்பான் இந்நூற் சுருதி, குரு, அனுபவ மென்னு மூன்று மொத்தியன்ற தெனக் குறித்ததென்க.

அல்லதூஉம் இச்செயுளடி நேரடியாய் விதித்த வெழுத்தெல்லையினிகவாது நிற்றலின், இக்குறிப்பான் இந்நூல் மெய்வீட்டினெறித்தாய் அவ்வீட்டினெறிக் கெல்லையாய ஞானத்தினிகவாது நின்ற தெனினுமாமென்க. எல்லை என்னெனில், [1]'பத்தெழுத்தென்ப நேரடிக்களவே யொத்த நாலெழுத் தொற்ற லங்கடைவே' யென்ப வென்க. இங்ஙனம் குறித்தற்கன்றே இச்செய்யு ளீற்றடியி னூற்பெயரை வேறடை கொடாது தனிமையி னிறுத்திய தென்க.

இச்செய்யுள் சிறப்புப் பாயிரத்தாயி னப்பாயிரத் திலக்கண மிதனுளிருந்தவா றெங்ஙன மென்னின்; வள்ள லென்பதனு லாசிரியர் பெயரும், குருராயன் வாதுவென்ற சம்பந்தன் வள்ளன் மலர்த் தாடலை மேல் வைத்துரைத்தா னென்பதனுன், ஞானசாரியராகிய பிள்ளையாரருளுபதேச வழித்தென வுட்கொளப் படுதலின் வழியும், இந்நூற் றொடர் தமிழ்த் தொடராகலி னித்தமிழ் வழங்குநிலமே யிந்நூல் வழங்கு நிலமெனக் கருதப்படுதலின் எல்லையும், ஒழிவிலொடுக்க நூலென்பதனுல் நூற்பெயரும் ஒழிவிலொடுக்கமென அன்மொழித் தொகைப் பெயர் மாத்திரையினில்லாது நூலென விரித்தமையினிந்நூலும் தொகை விரியுடையதெனக் கருதப்படுதலின் யாப்பும், உள்ளத் தழிவிலென்பதனுற் கருதிய பொருளும்; அன்ப ரெல்லாம் உண்ணவென்பதனுல் அன்பரெலா முணற் பொருட்டிடை தியற்றுக வென்றுள்ளெழுந் தெதிரிட்டு நின்றது ஆசிரியரது பெருங்கருணையெனக் கருதப்படுதலிற் கேட்போரும், உள்ளத்தழிவி லடுக்குந் தேனென்பதனற் பயனும் புலப்படுமாகலின், அவை யிருந்தவா றிங்ஙனமென்க.

இவ்வுரை—முற்காலத்து—கண்ணுடைய வள்ளலார் இயற்றிய ஒழிவிலொடுக்க நூலின் பாயிரச் செய்யுட்கு (185?)-ல் சிதம்பரம் இராமலிங்க சுவாமிகளாற் செயயப்பட்டது.

1. தொல்காப்பியம், செய்யுளியல், 38.

ஒழிவிலொடுக்க நூற்கும் சிதம்பர சுவாமிகள் உரைக்கும்
சுவாமிகள்

எழுதிப் பதிப்பித்த குறிப்புகள்

ஒழிவிலொடுக்க நூலின் உரைபாடத்தில்
சிலசில இடங்களிலுள்ள

1. மறை சொற் பொருட்குத் தெளி சொற்பொருள்

1. பொதுவிலுபதேசம்

1. வது 'வேதாகமப் பவுரிவீசும்' என்னும் திருவெண்பா.

1. **பவுரிக் கூத்து** —வலமிடமாகச் சூழ்ந்தாடுங் கூத்து.
2. **குறு மன்னியர்** —சிலரால் அறிந்து மதிக்கப்படும் பிரபுத்துவ முடையோர்.
3. **மகா மன்னியன்** —பலராலுமறிந்து மதிக்கப்படும் பிரபுத்துவமுடையோன்.
4. **[1]பிரளயாகலர்** —மும்மலங்களுள் ஒருமலம் நீத்தோர்,—அவர் பிரமன் முதலானோர்.

2-வது 'தன்னிழப்பை என்ன கற்றுச் சாதிப்பான்' என்னும் திருவெண்பா.

1. **ஞாதுரு** — காண்பான், 2 **ஞானம்** — காட்சி;
3 **ஞேயம்** — காணப்பட்டது.

3-வது 'கூலிதொழிலாளர்' என்னும் திருவெண்பா.

1. **சூக்குமம் வாக்கு**—வார்த்தை தோன்றற்கு முதற்காரணமாயுந்தியிலே நாதவடிவமாய் நிற்குமொரு சக்தி
2. **பகடிக்கூத்து** —உள்ளதுபோன்றில்லாததைக் காட்டும் வெளிவேடம் அல்லது அகசியக்கூத்து.

4-வது 'குட்டித்திரட்கரடி' என்னும் திருவெண்பா

பரஞானம் — அனுபவ ஞானம், அபரஞானம், வாசகஞானம்,

5-வது 'குருட்டரிப்பனுர்க்கும்' என்னும் திருவெண்பா

1. **அரிப்பாளன்** — குப்பை முதலிய விடங்களிற் பொன் முதலிய அரித்தெடுக்கின்றோன்.
2. **கொழுந்தாடை** — கரும்பின் நுனித்தழை.

10 வது 'சாயாபுருடனைப்போல்' என்னும் திருவெண்பா

சாயாபுருடன் — தன்னிழலைப் பார்த்துப் பின் ஆகாயத்தையுற்று நோக்குகின்றோர்க்கு அவ்வாகாயத்தின்கண் புருடவடிவம் போற்றோன்றும் அந்நிழற்காட்சி.

---

1. 142-ம் பக்கத்தில் அனுபந்தத்தைப் பார்க்கவும்.

12-வது 'தாக்கற்ற பூரணத்தில்' என்னும் திருவெண்பா
பைமறித்தல் — உள்ளிருந்த சரக்கு வெளிப்படப் பை வாயதொட்டு உட்புற மேற்பட்டும வெளிப்புற முட்பட்டு மடங்க மடக்கல.

16-வது 'ஆலியகனததிலே' எனனும திருவெணபா
கிண்கிணிவாய்ச் செய்தலர்தல் — வட்டவடிவாக முகங்கொண்டு மலாதல

21-வது 'மூலையுணணி நீருணணும' எனனும திருவெணபா
பஃறுளை — பலதுளை

42-வது 'தனமையை முன்னிலையும்' எனனும திருவெணபா
பற்ற — பார்ககிலும

43-வது 'மலையேறிப் போவார்க்கு' எனனும திருவெணபா
அருகித்தோற்றல் — சுருஙகிததோறறல.

52-வது 'சதநாதி தததுவம போய' எனனும திருவெணபா
பிரேரகம் — காரியபபடுத்தல.

54-வது 'தத்துவத்தா ரல்லார' எனனும திருவெணபா
பிரதிபலிதம் — எதிர் விமபம.

56-வது 'நாயேறி வீழ்ந்தெேன்' எனனும திருவெணபா
சகசமலம் — அனாதியாகிய மலம.

2. சத்திநிபாதத் துந்தம ரொழிவு

2-வது 'கின்னரியைத் தொடவர்போல' எனனும திரு வெணபா
கடா — வினா

3-வது 'சுமமாதே பார்ததிருக்க' எனனும திருவெணபா
விட்டிசையா திசைத்தல் — நடுவே நிலலாம லொலிததல.

4-வது 'மூலமுதிர' எனனும திருவெணபா
நக்கினம் — நிருவாணம.

17-வது 'கலையுநுவாக்கும்' என்னும திருவெணபா
தேறிட்டநீர் — தேறறாங கொட்டையாற றெளிவிககப் பட்டநீர்

3. போகக் கழற்றி

8-வது 'உபதேசப்பித்தோ' எனனும திருவெணபா
கவுசனை யாதாயினுமோா பொருளை யுள்வைத்து மறைய மேனமூடிக கட்டு மேறகட்டு

14-வது 'கூட்டிற்குரங்கை' எனனும திருவெணபா
சுழல் விறிசு — கொள்ளி வட்டம் போற் சுற்றுவதாய ஒருவகை மருத்துவாணம. (இததேயத் திககாலததில சுழல் புரிசு என்று வழஙகுகினறது.)

18-வது 'மண்ணை மலையை' எனனும திருவெணபா
அநனனியப — அனனியமலலாமை.

22-வது 'பழக்கங்கொடியது பார்' எனனும திருவெணபா
நெற்பொலி — தூறறுநெல

23-வது 'கட்டியநாண் விட்டாலும்' எனனும் திருவெணபா
துய்புசெறித்து — துமபு அவிழதது.

30-வது 'மறப்பு நீஙைப்பும' எனனும திருவெணபா
அனுபவிக்கச் சிதைக்கும்— அனுபவிகக அறிகினற போதும்.

5. சரிதைக் கழற்றி

13-வது 'கயிற்றரவும்' என்னும் திருவெணபா
அவித்தியாகதய — அஞ்ஞான மயம.

6. விரத்தி விளக்கம்

2-வது 'அறுசமயத்தோர்க்கும்' எனனும திருவெணபா
முடி களச முத்தி — முடி — சிரசு, களசப் — மீககம, முத்தி — வீடு.

3-வது "வாசிக்குச் சாவிரர்" எனனும திருவெணபா
வாசியென்ற வார்த்தை— இது செயக விடுக வென்று நியாய மாகக கூறும வார்ததை.

8-வது 'அறிநது பற்றி' என்னும திருவெணபா
1. வியாபகம் —கலப்பு, 2. வியாத்தி—கலககப்படுவது

9-வது 'கூரிருளின் மின்மினி' எனனும திருவெணபா
விசர்க்கரித்தல் —விடுததல

7. துறவு

3-வது 'பட்டினத்து பிள்ளையினை' எனனும திருவெணபா
1. வெறுவிடர் —அனுபவிப்பதற கில்லாமையால விட்டோடோபோன ரிருபபோர.
2. கறண்டல் —பறகளால நெருககிப் புரண்டுதல.

13-வது 'குரஙகிற் றுனிச்சி' எனனும திருவெணபா
சேட்டித்தல் —தொழிறபடுததல அலலது குணக கேடான தொழில விளைததல்.

19-வது 'அங்கக்காரன் றுதிபபும்' எனனும திருவெணபா
சிங்கி —விலங்கு.

8. அருளவத்தைத் தன்மை

5-வது 'கருவி கழல' எனனும திருவெணபா

1. நாங்கூழ் —நாகப்பூச்சி யென்னுமோர் கிருமி.
2. விகலம் —மௌனம்

9-வது 'நடை தளர்ந்து' எனனும திருவெணபா

மடலெடுப்பு —பனைமடலாற குதிரை செயதேறுதல்.

18-வது 'சூலேயும பேயும்' என்னும திருவெணபா

ஐவரரசர் —பாண்டு மககளாகிய தருமன் முதலிய ஐவர்

38 வது 'உருகபரமசுக' எனனுந திருவெணபா

மந்தகாசப் பிரகாசம் —புனனகைப பிரகாசம்.

II. அடிக் குறிப்புகள்

[1] '**உள்ளவுரை நாயேற் குறச் செய்யும்**' என்று பாடமோதலு முண்டு.

[2] **ஈணடு—இத்தோத்திரச் செய்யுட்கள்** உரையாசிரியரால் இந்நூற்கு உரை இனிது முடிதறபொருட்டு இயற்றபபட்டன.

[3] **பரிபூரணமே பறையாய்**—என்பதைப **பரிபூரணப் பறையேயாய்**—என்று கூட்டுக

[4] **இங்ஙனம்** செயயுடகட டாறு யெனனு மொருமையை யுரைககட் டாமாகி யெனப் பனமையாககூறியது எனனே எனின, **பிள்ளையார** எனனும திருவருட்பெயரின பெருமைநோக்கி என க. இவ்வாறு கூறியவற்றிற கெலலாம விதி யிவவனமெனறுணர்க

[5] **கதறல்**—கதறறல என விகாரமாயிறறு

[6] **அகந்தை** யெனபது—அஙதை யெனறிடைக குறையாயிற்று.

[7] **செட்டையாற்** பரிசித்தன முதலியன வவ்வம முட்டைக டத்தம் ப்ருவமடைதற கெனறறிக.

---

1 காபபுச செயயுட்கள —
8-வது 'வள்ளலுரைத்த ... தாள்' என்னும திருவெணபா

2. இதன திருததம ஒனறை "அமைத்துக் கொளல்" எனற அடுதத பிரிவிற காணக

3 1 பொதுவிலுபதேசம் .—
41-வது 'அருளாலே ,தம்மை' எனனும திருவெணபா

4. 42-வது 'தன்மையு முன்னிலேயும்' எனனும திருவெணபா

5 51-வது 'நினைபபு மறப்பறுத்து' எனனும திருவெணபா

6. 53-வது 'சிநதை பயமிலச்சை' எனனும திருவெணபா

7. சத்திநிபாதத் துத்தமரொழிவு .—
13-வது 'பரிசிததுஞ் சிந்திததும்' எனனும திருவெண்பா

III. அமைத்துக் கொளல்

[8] காப்பின்கண் 'ஈண்டு — இத்தோத்திரச செய்யுட்கள்' எனற வையுள் 'ஆணை யுக னுறு யுக' வெனனுஞ செய்யுளை யொழித்து வேறு கொளக.

[9] 'இக்கதையை யிப்பொருளுககு' என்றதை அக்கதை யிப்பொருளுக கெனக, கொள்க. இஙஙன மின்னும சில விடஙகளி லுள: அவற்றையு மஙஙனங கொளக.

'பாறுபா ரயக் கருதி' எனபதில செய்து என னும வாய் பாட்டு விணையெசசமாய ஆய் எனபதை செயவெனனும வாய்பாட்டு விணையெசசமாய ஆகவெனககொள்க. இஙஙனம் இனனும சில இடங களிலுள. அவற்றையு மஙஙனஙகொளக. [1]

[2] வடசொற்களுள் ஞாநம்—ஞானம ஆநநதம — ஆனநதம எனத் தமிழிற்குப் பொதுவுஞ் சிறப்புமாய நகர ணகரஙகள சிறசில விடங களில் விரவி நினறன. அவறறைத் தமிழச சிறப்பு வழககு நோககி யமைத்துக கொளக.

[3] 'இருப்பதுமனறி அஙஙன நினறு கேட்குமொழி பிரமோப தேச மொழியாகலி' னெனபதும சில வுரை பாடஙகளி லுணடு.

[4] 'ஞானத்திலின்பை நசிப்பித்து நானதுவா மூனத்தை யாரொழி விப்போர்' எனபதறகு, 'சுவானுபவத்தான ஞானானநதததைப பெறறு அதனை விடயச சேறறுற கெடுப்பித்து விடயசசேறறி லழுநதி நினறு அவ்வானநதத்தை யடைதற கேதுவாயக கூறும ஞான சாததிரஙகளைக கேட்டறிநத மாத்திரததினலை அவவானநத மயனெனறு கூறும' என்பது சிலவுரை பாடஙகளிலுண்டு இது உரை வேறுபாடு.

அநுபந்தம்

138-ம் பககத்தில கண்ட 'பிரளயாகலா' — மும்மலஙகளுள ஒரு மல நீததோர், அவர் பிரமன முதலானோ' எனனும
தெளிசொற பொருள விளககம

பிரளயாகலர் இருமலமுடைய உருத்திராகள எனறும சகலராவார் மும்மலமுடையராகிய பிரம விட்டுணு முதற கிருமி ஈறாகவுள்ள உயிர்கள

8 காப்புச் செய்யுட்களைக குறித்த அடிக் குறிப்பு,
9. பொதுவிலுபதேசம்:—4-வது 'குட்டித் திரட்கரடி' என்னும திரு [வெண்பா.

1. பொதுவிலுபதேசம் :—"குட்டித் திரட்கரடி" எனனும திருவெணபா,
2. 5-வது 'குருட்டருப்பனர்நதும்", 10-வது "சாயா புருடனைப்போல" எனனும திருவெணபாககள முதலியன
3. 8-வது "தேனுண் டுமிழும்" எனனும திருவெணபா
4. சத்திநிபாதத துத்தம சொழிவு —
6-வது "வாதிவடத்தினமும்" என்னும திருவெணபா

என்றும் ஒரு சாரார் கூறலும், அதை ஆராயும் முகத்தான் மேற்கண்ட தெளிசொற்பொருளின் நுண்கருத்தை சுவாமிகளின் முதன் மாணாக்க ராகிய தொழுவூர் வேலாயுத முதலியார் அவர்கள் விளக்கிக் காட்டிய வாசகம் வருமாறு —

பிரளயாகலர் இருமலமுடையார் ஆவார் எனில்,—இருமலம் உடைமையும் பிரளயாகலர் அவற்றை உடையராவாரு மாயின், இரு மலத்தையும் புசித்தற்கு உடைமையாகத் தேடியபின் உடையராவாரெனக் கூறியவாறாயிற்று எனவே இருமலத்தைத் தேடுவாரெவரோ அவர்தாம் பிரளயாகலர் எனப்பட்டவர் என்று ஆம் என்னை? ஆவாரென ஆக்கவினை எதிர்காலமபற்றி நிற்றலானும், உடையார் என்பது முக்காலத்திற்கும் பொது வாகிய குறிப்பு வினைமுற்று ஆதலானும், அது வினையாலணையும் பெயராகி அப்பெயர் மற்றொரு பெயரோடு ஒட்டுமாறு விளக்கும் பண்பு வாசகமாய இறந்தகாலப் பெயரெச்சம் அடுத்து நிற்றலானும் எனக். அங்ஙனமாத லின், எம்மலத்தையும் ஒழிக்க முயல்வதே சிறப்பு எனவும், அங்ஙனம் ஒழித்தாரே புவனேசராகிய உருத்திரராதியர் எனவும், வேதாகமங்கள் கூறி முறையிடவும், அதனை நோக்காது ஒழிக்கத்தக்க இருமலத்தையும் புசித் தற்கு உடைமையாகத் தேடுவார் உருத்திரர் என்று பொருள்பட்ட பிரள யாகலராவார் இருமலமுடையராகிய உருத்திரர்களென்று கூறுவது மாறு கொள்கக் கூறல் முதலிய குற்றங்களுக்கு இடனாய ஆற்றல் முதலிய கெட்டு நின்றது. இனி அவ்வாசகத்தை நினைப்பினும் பெரும் பாதகங்களுள் ளும் பெரும்பாதகம் விளையும் எனக.

இங்ஙனமாகலின்னறே மலம் துன்பஞ் செய்வன என்றும் அவை ஒழித்தற்பாலனவும் பிறவும் என்றும், யாவர்க்கும் பொருள் கிடைக்கப் பிள்ளையவர்கள் அம்மல மூன்றனுள் ஒன்று ஒழித்தார் என்றனர். ஆகவே, இனி இரண்டொழிப்பார் என்பது கூறுதலையும் ஆகலின், பிள்ளையவர்கள் கூறியதாகிய 'மும்மலங்களுள் ஒரு மல நீத்தோர் பிரளயா கலா—அவர் பிரமன் முதலானோர்' என்றதுவே '1 சுருங்கச்சொல்லல— 2 விளங்கவைத்தல—3 நவின்றோர்க்கினிமை—4 நன்மொழி புணர்த்தல் —5 ஓசையுடைமை—6 ஆழமுடைத்தாதல—7. முறையின் வைப்பே— 8 உலகமலையாமை—9. விழுமியது பயத்தல — 10. விளங்குதாரணத்த தாகுதல' [1]என்னும் பத்தழகினுக்கும் உதாரணமாய நின்றதோர் வாசக மெனக

ஆயின் பிள்ளையவர்கள் பிரமன் முதலாயினோரைப் பிரளயாகலர் எனக் கூறினர். அக்கருத்து என்னையெனில —

பிரளயாகலர் மூவகையாருள் ஒருவர், மலகன்ம பரிபாகராய் அவ வண்ணமே இறை திருவருளான் முத்தி அடைவர் எனவும், (மற்றொரு வகையார்) அபக்குவ மலகன்ம சகிதராய புரியட்டகம் பெற்றனராயினும் அவருட் சிறந்தார் மந்திரேசுரராய புவனாதிபதித்துவம் அடைந்து, கக்னேசாதி அஷ்டமண்டலிகளாய்க் கலாதத்துவத்தினும் குரோதே சாதி எண்மராய்க் குணத்தத்துவ மஸ்தகத்திலும் வீரேச ஸ்ரீகண் டேசராய்க் குணத்தத்துவத்தின் கீழும், பிரமாண்டத்தின்மேலும், சதருத்

1. நன்னூல். பொதுப்பாயிரம், 13

திரராய் பிரமாணடாதாரர்களுமாய் வசிபபா—இவர் அதிகாரபோகார்த்தம் தூலமடைந்து சகலர் போலவா எனவும், மறறொரு வகையாா புரியடடக முடையராயக கனமானுகுணயோனிகளை அடைவா எனவும், முறகூறிய சதருததிரா் பிரமன முதலானோ எனவும கபாலீசன முதலானோர் எனவும —மூலாகம பேதஙகள கூறுதலின, அவ்விரிவகையாமாறு விளஙகப் பிள்ளையவர்கள சுருஙகக கூறுதல எனனும அழகாதி பெறக கூறியவா றெனக.

இககருத்திலை போஜதேவர் அருளிச செய்த தத்துவப் பிரகாசிகை, அகோரசிவாசாரியா அருளிசசெயத அதன உரை, காமிக பேதமான மிருகேநதிரம, சிததாநதசேகரம, திருமநதிரமாலை முதலிய வறறுளளுங் காண்க இனி விஞ்ஞானகலர் சகலா இலககணமும பிறவும இடமபெற றுழி விரிப்பாம.

இனிச் சித்தாநத சேகரத்தில் அஷ்டாதச சதவுருத்திரர் திருநாமங கூறுமிடத்து,

> 'கபாலீசோஹ்யஜோ புததோ வஜ்ரதேஹ ப்ரமர்தநः
> விபூதிரவயயச்சாஸ்தா||'

என்று தொடஙகி,

> 'அதபூபூதகாலாக்நி ருத்ரோஹாடக ஏவச
> கூர்மாணடஜச்ச ஸத்யச்ச ப்ரஹ்மவிஷ்ணுச்ச ருத்ரகஹ ||'

என்று முடித்தவறறுள் பிரமன விஷ்ணு எனபவர்கள உருத்திரபேதமே யாய் அடஙகுவர் எனபதும் பிரளயாகலரே எனபதுங காண்க.—

ஆயின பிள்ளையவர்களுககுப பிரளயாகலர் எனபவர் உருத்திரரே என்பது கருததாய அவர் பெயா விளஙககக்கூறுவது வேண்டினாராயின, கபாலீசன முதலானோ எனககூறாது பிரமன முதலானோர் என யயஙகக கூறுவானேன, எனில, அறறனறு: பிருதிவி தததுவததிலுளள புவன பேத நூறறெட்டினுள அண்டததுட புறததுளள புவனம ஆறனுக்கும தலைவராவாருள பாதலததில காலாககினி யுருததிரா, கூர்மாணடர், ஆடகேசுரருமாகிய மூவா, போக பூமிககுமேல ஆகாயததிலுள்ள மூனறு புவனத தலைவராகிய பிரமா விஷ்ணு ருததிரருள முதலாதல நோககி பிரமன முதலானோ எனக கூறினா எனக இஙஙனம மூலாகம வுபாகம பதததி முதலியவறறுளளும உருததிரா பேதஙகளைக கூறுமிடதது ஒவவோர் காரணமபறறிப பிரசிததிப பொருளை அநதமாகவும ஆதியாகவும கூறுதல் வழககாதல நோககி பிரமன முதலானோ எனக கூறியுள்ளனவுங காண்க. இவறறை விரிப்பிற பெருகும.

இஙஙனம பிரளயாகலர் புரியட்டக சரீரிகளாய் அவருளொருசாரார் கன்மானுகுண யோனிகளுறுவரென ஆகமங் கூறிறறேல, புரியட்டகம மாயாகாரிய தத்துவக கூட்டததானியனற தனுவாதலானும, சகலர் போலத் தூல தேகமும பெறுதலானும், அவரை மாயா பாசம தொலைத் தவரென எஙஙனங கூறுவது? இனி, இககருததை உணராது, பிரமனு விட்டுணுமுதல கிருமி ஈறுகவுளள உயிர்கள மும்மலமுடையார் எனறு கூறினரே எனின், அது ஆகமவிதிகளைப் பெற்று அனுபவத்தால

தெரிந்து கூறியவாறு அன்று. ஆதலின் பிள்ளையவர்கள் உரையை மறுத்தல் ஆற்றுதென்க.

இனி மறுத்தல் ஆற்றுதென்ற அம்முறையைச் சொல்வகை யானும் பொருள்வகையானும் விரிக்கின்றாம். என்னை? அவர் 'சகலர் — மும்மலமுடையராகிய பிரமன் விட்டுணு முதல் கிருமி யீறுகவுள்ள உயிர்கள்' எனக் கூறியதால், மற்றைய விஞ்ஞானகலர் பிரளயாகலர் உயிர்த் தொகையில் உள்ளாரன்று, முத்தர் என்றவாறுயிற்று. அங்ஙனம் முத்த ராகவே அவர்க்கு ஒரு மலமும் உள்ளது என்பது பொருந்தாது. இங்ஙனம் உயிர் முத்தர் என்பதன் பொருளும் ஓர்ந்துணர்க. ஆகவே, அது 'மூவகை யாருயிர்வர்க்கம்' என்றதனோடு முரணுகின்றது.

அல்லதூஉம், ஒரு சாதிவகைப் பல பண்புப் பெயர்ப் பொரு ளவற்றின் ஆதியந்தம் கூறவந்தவிடத்து, ஆதிக்கு —அச்சாதி இரு மைப் பண்புப்பெயர்ப் பொருளையும், அந்தத்திற்கு—அச்சாதிப் பண்புப் பெயரின் ஒரு பொருளையும் கூறலமையாது.

அங்ஙனமன்று: பல பண்பு என்றமையான், தொழில் வேற்றுமை யால் சிறப்பியற்பண்பு — பொதுவியற்பண்பு — இழிவியற்பண்பு எனப் பொதுவகையினும் பண்பு மூவகைப் படுமாதலின், அம்மூவகையுங் குறித் தற்கு ஆதியந்தங் குறித்து வேறுபிரித்துப் பொதுவியற்பண்பி சிறப்பியற் பண்பியைச்சேர்த்து முதலெல அடக்கி இழிவியற்பண்பியை ஈற்றிலடக்கி அங்ஙனங் கூறியவாறெனில், அற்றன்று. அக்கூற்று சாதி நுகர்ச்சி ஒற்றுமையின் கண்ணதன்றிப் பண்பின்பாலதன்று. ஆகலான் நுகர்ச்சி ஒற்றுமையுடைய சாதியை விரிக்க வந்த விடத்துப் பண்பு வகைப்பாடு பற் றிக் கூறவேண்டுவதின்று. விளங்குதற்கெனின், சிறப்பியற் பண்பியை யும் இழிவியற் பண்பியையும் முதலுங் கடையுமாகக் குறித்தாற்போதும். அதுவே மரபுமாம். ஆகவே 'விட்டுணுமுதல் கிருமி ஈறுக' வெனில் பொது வியற் பண்பியாகிய பிரமனைக்கூறவேண்டா. இடையிற்றுனே போதரும் அங்ஙன மன்றிப் பண்பையுடைய பெயரைப் பிரித்துரைத்து முதலெல ஓர் எண்ணுப் பண்பியாக அடக்குதல் பண்புப் பொதுமை கூறுமுகத்து வழு: எண்ணுப் பண்பின் ஓரியற் பொதுப்பண்பி சேர்வதல்லது ஓரியல் வேற்றுமைப் பண்பிகள் தம்முட்சேராவா மாகலின். அற்றேல், பிரமவிட்டு ணுக்கள் ஓரியற் பொதுப்பண்பியாகாரோ வெனில், ஆகார்: நாமரூபக் கிரியை முழுவதும் வேற்றுமைப் படுதலான் என்க.

அற்றேல், பிள்ளையவர்கள் 'பிரமன் முதலானேர்' எனக்கூறுதலின், அவன்மேற் சிறந்த விட்டுணுவும் உயிரெனக்கூறி மறுத்தற்குப் போதும் அங்ஙனங் கூறியதெனில், ஆண்டும் 'விட்டுணு முதல் கிருமி ஈறுகிய' எனக் கூறி னமையும்; 'பிரமன் விட்டுணு முதல்' என்பதும் வழுவேயாம் என்க. ஆகலின் சொல்வகையாலும் சொற்புணர்த்த வகையாலும், ஒரு சார் பொருள் வகையாலும், அவ்வாசகம் வழுவேயாம் என்க. இதனை இன்னும் விரிக்கிற் பெருகும்.

இனி, பொருள மூழு வகையினல ஆராயினும் பொருநதாது. எனனே? அவ்வொழிவி லொடுககததது [1]'வேதாகமப பவுரி வீசும' என்ற குருதோத்திர முதறறிரு வெணபா 'கருணே பொழிவான எடுததகை' எனறவிடதது, பிளளையார் உபதேச மூறை முதலியவைகளைத் தெரித்தற்கு எடுத்துக காட்ட, ஆணடு எழுநதருளியிருநத 'தோடுடைய செவியன' என்னுந திருக கடைக காபபின திருவுளக கிடையை விரிதது [2]'பிரளயாகலாககு அனுக கிரகிததலும இது' எனறதனுலும, அஙஙனம மெய்ப்பொருள வநத கோலம குரு வடிவு எனபது,

[3]தோடு கூற்றுப் பித்தா மூன்றும்
பீடுடைத் தேசிகன் பேரரு ளாகும்

எனறதனல் பெறபபடுதலானும்; ஆணடு எழுநதருளிய குருவடிவத்தைப் பிரமன விணடு முதலாயினேர் ஆணடும கயிலை முதலிய பிறாணடும தரிசித்ததாக அப்புராணமும பிறபுராணமும் கூறுதலினுலும, அவர் நீஙகிய கீடாதியாயுளள மறறைச சகலர்கள அஙஙனம எளிதில தரிசித்தமை கூறப் பெறுமையானும; பிரம விஷ்ணுககள சகலா எனபதற்கு நியாய மென்னே?

இஙஙனம சொலவகை யறியாதாரோ நூல்வகை யறிவார்! அல்லதூஉம் அஙஙனம 'சகலா மும்மலமுடையராகிய பிரமன விட்டுணுமுதல கிருமி ஈருக வுளள உயிரகள' என்று ஒழிநதாரேல, ஔவையார்,

[4]மாலய னங்கி இரவி மதியுமையோ
டேலுஞ் சிவசத்தி யாறு.

எனவும், ஆளுடையவரசுகள்,

[5] * * * காண்டகு சோதி யார்க்குப்
பிரிவிலா வமரர் கூடிப் பெருந்தகைப பிரானென் றேந்தும்
அரியலாற் றேவி யில்லை யையனை யாற னர்க்கே.

எனவும், வரும பூர்வாசாரியர்கள திருவாணேக கென்ன விடை கொடுககக கூடும? பூர்வாசாரியர்கள இஙஙனம அப்பிரம விஷ்ணுககளுககுச சிவசத்தி யெனத தெயவததனமை தரிபபது காணக.

அலலதூஉம, கிரியாசசனேயிற சததகுரு பூசையிலும், பிராசாததிகம ஆதாராதிதெயவம, நிவர்ததியாதி அதிதெயவம, பூதாதிதெயவம, புவனுதி தெயவம, கிருததியாதி தெயவம, நவவடிவம கூறியவறறுளளும பிறவாற ருனும பிரம விஷ்ணுககளைச சிறபபிததுத தியானிககவும பூசிககவுமாகக கடடளையிட்டபின, அவர்களைக கிருமிககு ஒத்த கீழுயிர் என்று கூறுவது ஆகுமோ?

---

1. வேதா கமபபவுரி வீசுங களாசகிலை
யாதார வெறபி லபிடேகம—போதத்
திரளிலெழு பாநு வெனதொழிவி லினபக்
கருணேபொழி வானெடுதத கை. —பொதுவிலுபதேசம
2. சிதமபரசுவாமிகள உரை
3. அகஸதியா தேவாரததிரடடு, திருபபதிகக் கருததுரை.
4. ஔவைக குறள, வீடடு நெறிபபால, 7.
5. 'எரியலால உருவமிலலை' என்னும திரு ஐயாறறுத திருநேரிசை.

அல்லதூஉம், சேரமான் பெருமாள் பொன்வண்ணத் தந்தாதியுள்,

[1]இடமால் வலந்தா னிடப்பால் துழாய்வலப் பாலொண் கொன்றை
வடமா லிடந்துகி ரூர்வல மாழி யிடமழுமான்
இடமால் கரிதால் வலஞ்சே திவனுக் கெழினலஞ்சேர்
குடமா லிடம்வலங் கொக்கரை யாமெங்கள் கூத்தனுக்கே.

எனவும், ஆளுடையவரசுகள்,

[2]வடிவுகொண் டார்ந் திலங்குமழு வலங்கைக் கொண்டார்
மாலையிடப் பாகத்தே மருவக் கொண்டார்.

எனவும் கூறியதற்கேற்ப, வைஷ்ணவத்துள்ளும் பேயாழ்வார் அருளிச் செய்த 3—வது திருவந்தாதியுள்ளும்,—

தாழ்சடையு நீண் முடியு மொண்மழுவுஞ் சக்கரமுஞ்
சூழரவும் பொன்னாணுந் தோன்றுமால்—சூழுந்
திரண் டருவி பாயும் திருமலைமே லெந்தைக்
கிரண்டுருவு மொன்றா யிசைந்து

என்று ஒத்துக்கூறியிருத்தலாலும், விஷ்ணுவைக் கீடத்தோடொப்பக் கூறுவது பொருந்துமோ?

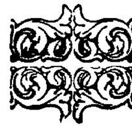
ஆயின்,

அறுவகைச் சமயத் தறுவகை யோர்க்கும்
வீடுபே றாய் நின்று விண்ணோர் பகுதி
கீடம் புரையும் கிழ வோன் —திருவாசகம்-திருவண்டப்பகுதி.

என்று திருவாசகம் கூறியருளிற்றன்றோ எனின், ஆன்மாக்கட்கு மலந் தொலைப்பிக்கு முபாயமும் சிவத்தியல் விளக்கு முகமாகவும் கூறியதன்றி வேறன்று. இக்கருத்தை விரிப்பிற் பெருகுமாதலின் குரு முகத்தா லுணர்க.

திருச்சிற்றம்பலம்

ஒழிவிலொடுக்கம்—பாயிரம்—முற்றிற்று.

1. பொன்வண்ணத் தந்தாதி—6-வது பாட்டு
2. 'முடிகொண்டார்' என்னும் தனித் திருத்தாண்டகம்

சென்னை சமரச சுத்தசன்மார்க்க சங்கம்,
'அருட்பெருஞ்ஜோதி நிலையம்'
7/99, அம்மன்கோயில் தெரு, கிருஷ்ணன்குளம் சமீபம், சென்னை—1.
1952

சிவமயம்

திருச்சிற்றம்பலம்

தொண்ட மண்டல சதகம்

1. நூற்பெயர் இலக்கணம்

திருச்சிற்றம்பலம்

* தொணட மணடல சதகம்·
ஒருவாறித னிலக்கணம் விரிககின்ரும்.

இஃது :—மூவகை மொழி — இருவகைச சநதி — முத்திறத் தொகை—ஒருதலே நோகக — மூநநிலே யிலககணேச செந நிலேததொடர்.

முறபாட்டுயர் பொருட்டலேமை யுடையதினிலேமை, இடைபபாட் டுடைய துரிமையுடைமை நிலேமை பிறபாட டுடைமை யுரிமை யுடைய துடைமையாய —இததொடரைச சொற்றிறந தோனறத் தொடர் பினமை செயின, தொண்டன—மணடலம—சதகம எனறு செயக. இதனுள,

தொண்டனென்பது

வழககியறபாடு—ஒற றுமைசசெறிவு—வேறறியறகரணம--குறிப்புயர் நோககம — பொருளவிரியாககம — குறறியல வணணம — இடைபபல வயிறறொகை—முதலிய சொலலியறபாகு பாட்டிலமைந்த முதறறொகைச் சிறப புயாதிணேக காரணப பொருட பெயா

மணடல்மெனபது

வடசொனனோ கியற் காரணப பண்புகோ ளிடப பெயர்.

---

* இவ்வுரை இறறைக்கு 98- வருடஙகடகு முன இராக்ஷச வருடததில (1854-ம வருஷம ஜனவரி மாதம) தொணடமணடலம துளுவ வேளாளர்கள் ஏற்படுததிய இயற்றமிழ்ப் போதகசாலே இரட்ச காததாவாகிய கொணணூா ஜயாசாமி முதலியாரவர்கள கேட்டுககொணடபடி ஸ்ரீமத சிதமபரம இராமலிஙக பிளளே யவாகளாற செயதருளி, தமமால பதிபபிககபபட்ட தொணடமணடல சதகத துட் கணடது.

—தொண்டமண்டல சதகம இயற்றியவர்—படிகாசுப் புலவர்.

சதகமென்பது

வடசொற் பாட்டியற் காரண வெண்ணிலைக்குழூ உக்கோட்பெயர். இத்தொடர்க்கண் இயைபின்மையிற் பொருள் கொளின்:—

தொண்டன் — ஆதொண்டன், **மண்டலம்** — வட்டம், **சதகம்**— நூற்றினலாய கூட்டம் என்று கொள்க.

இயைபுண்மையிற் பொருள் கொளின் :—

தொண்டன் — ஆதொண்டனென்னு மோரரையன்; மண்டலம் — இருபதின்காதவெல்லை வட்டமாய நாடு; சதகம்—நூறு செய்யுட்களாலாய கூட்டம் என்று கொள்க.

பொருத்த வியைபிற் பொருண் முடிபு கொளின்:—

ஆதொண்டனென்னு மரையனு லாளப்பட்ட விருபதின்காத வெல்லை வட்டமாய நாட்டின் வண்மையைக் குறித்த நூறு செய்யுட் கூட்டத்தானுய வோர் வகை யாப் பென்று கொள்க. இங்ஙனம் வழங்கல் சொற் சுருங்கியல், — பொரு ளாழ்பியல்,—குறிக் கோளியல்,— தொகையின்பம், — அளவிசைபாடு, — பல்வயின் வழக்கு, — ஒருங்கிய லுடைமை, — முதலிய தோன்றக் காரணம் பற்றிய பெயர்க்கோள்களை வழங்குவிக்குங் கலைவல்லோர் கண்ணிய நிலையென்றுணர்க. இஃதின்னும் விரிக்கிற் பெருகும்.

இதனுள் தொண்டமண்டல மென்பத னியலை விளங்க வகுத்துணர்த்துக வெனின் :—

ஆதொண்டந் தழைவயிற் கிடத்தப் பட்டதனல் ஆதொண்டனெனக் காரணக் குறிப் பெயரேற்று, இரவி மரபின்கண் ணேரிறை மகனு லாளப்பட்ட வெதிரி லாட்சி யுடைமையின் இம்மண்டலத்திற் குத் தொண்டமண்டல மெனப் பெயர் வழங்கிற்று.

இனி, ஆதொண்டந் தழையானு மலரானு மியற்றிய தொங்க லணிந்தமையின் ஆதொண்டனெனப் பெயர் வழங்கிற் றென்பாரு முளராலோவெனின் :— அங்ஙனங் கூறினு மிங்ஙனம் வழங்க லொத்த நிலையென்க.

அற்றேல், ஆதொண்டந் தழைவயிற் கிடத்தப்பட்டவனை ஆதொண்டனென்று குறியீடு செய்த லெங்ஙனமெனின் :— மேற் கலைவல்லோர் கண்ணிய நிலையென்ற மதனு லுணர்க வென்க. அன்றி, —கடப்பந் தழைவயிற் கிடத்தப்பட்டவனைக் கடம்பனென்றும்,—வேப்பந் தழையானு மலரானுந் தொடுத்த தொங்க லணிந்தோனை வேம்பனென்றும்—இங்ஙனம் பலபட வழங்குங் காரணக் குறிப்பெயர்கள் பலவுள வவற்றாற் றேர்ந்து தெளிக வென்க.

அற்றேல், ஆதொண்டன் மண்டல மெனல் வேண்டும்; தொண்டமண்டல மெனல் எங்ஙனமெனின்:—

நிறுத்தமொழிக்கண் ணீற்றுச் சிறப் புயர் திணை யாண்பாற் படர்க்கை விகுதியாய அன் னென்பதன் னகரமெய் குறித்து வருகிள

வியோ டுநிறுத்த மொழி பிளவுபட் டிருசொன்னீர்மையிற பொருந தாப புணர்ச்சியாய்ப புணர்ச்சி யினபம பெருமை நோக்கி, அவை யொன்றுபட்டொரு சொனனீர்மையிற் பொருத்தப் புணர்ச்சியாய்ப் புணர்ச்சியினபம பெறறபொருட்டு ஒத்த கிழததிக்குங கிழவோர்க்கும் புணர்ச்சியின்பந தோற்றறபொருட் டகன்று நிறகு முயிாப் பாஙகி போன றகனறு நிறபவும நிறுததமொழிககண் முதனிலை வேற்றுமை யொறறுமை விரவுறப பாகாரம பலவயின் வழக்குத தொகையின்ப முதலிய நோக்கித தொகுக்கப்பட்டுந தொகாவியலின ஞாபகவிடய வுருவி னருகிக கண்ணுற்று நிற்பவும—**தொண்டமண்டல மென்று** வழங்கிற றெனக.

இஃது இருவயிறறோற்றம சிறப்பாட்சியுடைமை பொருளடைச் சேர்பு ஒறறுமைசசெறிவு ஒததிசைபபேறு நுனித்துணாபுணாவு முத லிய நோக்கியலைப பெறறுத தேயவழக்குச சிறப்புடைச சொறறொட ரிற் போநத காரணக குறிபபெயரெனக.

தொணடமண்டலமெனிற காரணக குறிவிளங்கப் புலப்பட லின்றோலோ வெனின — மேறசொற சுருங்கியன முதலிய குறித்து வழங்குவிததல் கவிஞர் கணணியநிலை யென்றும. ஆதலிற கூாநதறிக வெனக.

கூர்நதறிதற் றன்மையது செய்யுளவழக்கே யனறிப் பாடை வழக்குத் தேயவழக்கு முதலிய வனறோலெனின :—இத்தொண்ட மணடலமெனபது செய்யுள வழக்குமுதற பலவகை வழக்கினும பயின்று வரலானு முற்காலத்ததனறிப பிற்காலததுக காரணககுறி யாககபபெயராய வழங்கலானும புறப்பாட்டிற பொருண்முடிபு வல் லுந ரலலார்க்கும் விளங்கப புலப்படுதலானு மதனகப பாட்டிற செயகை முடிபு முதலிய இயனமாத்திரையே கூர்நதறிக வெனறுமெனக.

இஃது செய்யுண் முதலிய பல்வகை வழக்கினும் பயினறு வரு தன முதலிய இச்சதக யாபபினகணணும, — காஞ்சி மானமியததைக குறித்த காபபிய முதலியவறறினகணணும,—பாடை வழக்குத் தேய வழக்கு நகாவழக்கு முதலிய வழக்கியறகணணும,—பல்வகைபபெயர்க்கு மிலக்கணம புலப்படுத்தற கருவியாய முநதுநூன முதலிய நூனமுடி பினகண்ணும,—வழசகுணர்ச்சிக கண்ணும, காணகவெனக.

அறறேற் கூர்நதறிக வெனற வகப்பாட்டிற் செய்கை முடிபு முதலிய விளங்கப் புலப்படுத்துக வெனின —பயனறுஉந தொழிலது புடைபெயாச்சிககண் ணுரிமை தோறறி யுரிமை யுடைமைககு முதலாய முதறபொரு ளெஞ்சி நிறப அமமுதலாய முதறபொருட் டொழின முடி பிட னேற்ற தன றொழிற் பயனுறுதற் கிடனுய செயபொருளம முதற் பொருளேககிய லொருபுடை யொபபத தொழிறபயன றோறறறகிடனுய தரப்பொருள வேறறுரிமை யேற்றுத தனறொழின முடிபின முறறிப புடைபெயர்ச்சியி னுரிமை பெறற முதற பொருண்மையி னைப்புமை பெறறுந தன புடைபெயர்ச்சியி னுரிமையேறறு வேறறுரிமை முதற பொருட கரணத் தொழிறபய னுறபபடூஉஞ செயபொருளைத தன கருமத தொழிற பயனுறபபடூஉஞ செயபொருளாப புடைபெயாநதத னுரிமை

யேற்ற முதலாய முதற்பொருட் பாடுபெற்றும் வந்த விரிசொற் றெரிநிலை வினை முற்றுனணைந்த பெயர்க்கோணிலை நோக்காய — ஆ தொ ண் ட ந் தழையிற் கிடத்தப்பட்டவன் — ஆதொண்டந் தழையானு மலரானு மியற் றப்பட்ட மாலையைத்தரித்தவன் — என்பன தன் வினை முதற் றொழிற் பயன் றோற்றுமிடனுந் தன் றொழிற்பய னுறப்படூஉஞ் செய்பொருளு மிடனுக — ஆதொண்டந் தழையன், — ஆதொண்டத் தழையன், — என விரிசொற் குறிப்பு வினைமுற்று னணைந்த பெயர்க்கோணிலை நோக் காய்ப் பின்னர் இடப்பொருளவயவியுங் கருவிப்பொரு ளவயவியு மிடனு கப்பெற்று,—ஆதொண்டை யென்பதனீற் றைகாரங் கெட் டஃதூர்ந்த மெய்ம்மேல் விகுதி அன் னூர்ந்து ஆதொண்டன் எனக் குறுந்தடியுஞ் செம்பட்டு மாயவாறுபோற் றொகைநிலை யேற்றுப் பெயரேயாய் நின்றது.

அல்லதூஉம், ஆசிரியர் தொல்காப்பியர் கூறிய,

> பனையு மரையு மாவிரைக் கிளவியு
> நினையுங் காலை யம்மொடு சிவணு
> மையெ னிறுதி யரைவரைந்து கெடுமே
> மெய்யவ ணொழிய வென்மனார் புலவர்.
>
> —தொல்காப்பியம், எழுத்ததிகாரம். உயிர்மயங்கியல். 81.

என்னுஞ் சூத்திரத்துள் நினையுங்காலை யென்பதனுற் றழை யென் னுஞ் சொல்வந்துழி தொண்டை யென்னுஞ்சொல் லிறுதி யைகாரங் கெட் டஃதூர்ந்த மெய்ம்மே லம்முச்சாரியை யூர்ந்து நின்றதன்றே: அங்ஙனம் உயர்திணை யாண்பாற் படர்க்கை விகுதியாய அன் னென்பதனை யேற்கு மிடத் தத்தழை யென்ப தெஞ்சியத் தழையிற் கிடத்தப் பட்டவனென் றறிந்துகோடற் குறியாத் தழையாற்போந்த அம்முச் சாரியையின் மகர வொற்று நீங்க நின்ற அகரத்தின் பின்னர் அவ்வுயர்திணை யாண்பால் விகுதி அன் னொன்பதி னகர நீங்க நின்ற னகர வொற் றடுத்து ஆதொண் டன் என்றாயது எனினுமமையும். இதனை, முதனிலை — இறுதிநிலை — இடைநிலை முதலிய பல்வகை யுறுப்புக்களிற் பல்வகை நோக்குடைப் பல வகைப் பெயரும் செறிப்பிற் றிறப்பட நெறிப்படூஉம் வழக்கிற் பல்வகை விகாரத்தாற் செந்நிலைபெறூஉ மென விதித்த வுணர்வுடையோ ருயர் நெறி வழக்கா லுய்த்துணர்க.

இங்ஙனம், ஆதொண்டனென்னும் பெ ய ர் முதற்பொருண் முடிபு தன் முடிபிற்பெற்ற தன்றொழிற் பய னுறப்படூஉஞ் செய்பொருட்டன்மை யகப்பாட்டினும், உடைப்பொருட் பிறிதி னுரிமையுடைமைத் தன்மை புறப்பாட்டினும், உயர்பொருளடைச் சிறப்பிப் பெயர் அவ்விருவயினும் பொருந்த நின்ற மண்டலமென்பதனோடு ம ரு வு ம் வழி, மேல் வகுத்த வண்ணந் தன் னீறும் முதலுந் தொகுத்தலைப் பெற்ற தென்க. அல்லதூ உம், முதலெஞ்சிநின்ற இப்பெயர் மண்டலத்தோடணைந்த வழி விகுதி அன் எஞ்சி அம்முச்சாரியை பெற்று வருமொழி நோக்கி மகரமொழியத் தொண்டமண்டல மென்றாய தெனினு மமையும். இதனை ஆசிரியர் தொல் காப்பியர் கூறிய,

அப்பெயா மெயகெடுத் தனகெடு வழியு
நிறறனு முரிததே யமமென சாரியை
மககண முறைதொகூஉ மருஙகி னுை.
—தொலகாபபியம. எழுததிகாரம, புளளிமயஙகியல. 155.

என னுஞ சூததிர நோககததாற காணக வெனக.

ஆதொணடனெனபது — தெனசொன் ஞேகரு; — மண்டல மென் பது — வடசொனஞேககு,—தமமுட் செறிவா ஞைததவேனும பாடையா ஞெவ்வாமை பெறலின அஙஙனம பெருமை நோககியும, மூன நிலையாய வநநிலைககும,— பினனிலையாயவிந நிலைககு மிலசசினையாத ஞேககியும, விசேடண விசேடியச செநநிலைமரபு நோககியும — இஙஙன முதலு மீறுந தொகுததலைப பெறறதெனினும, முதனிலை வணண வொறறுமை, — இசையொறறுமை, — உருபொறறுமை,—நோககியும இறுதிநிலை, — சிறப்புநிலை, — இனவொற்றுமை, — நோககியுந தொகுததலைபபெற்ற தெனினு மமையும இஃதினனுஙகூறிற பெருகும.

ஆகலின், ஆசிரியர் தொல்காப்பியர் கூறிய,

உணரக கூரிய புணரியன மருஙகிற்
கண்டுசெயற குரியவை கணணினா கொளலே.
—தொலகாபபியம, எழுததிகாரம, புளளிமயஙகியல. 110

என் னுஞ் சூத்திரக கருத்தா னமைக வெனக.

அனறி, ஆதிநாராயணன புரம — நாரண புரம்,, — ஆபூதன மங கலம, — பூதமஙகலம, பெருமபறறினுற புலிப்பாதன பூசிததவூர் —பெரும பறறினுற புலி பூசிததவூா, பெருமபறறபபுலியூா—புலியூர் முதலிய பெயர்க கோளகளையும, புளளம பூதனகுடி— பூதஙகுடி, கொற் றன குடி—கொறறஙகுடி, சாததன குடி— சாததஙகுடி, கொறறன மங கலம—கொறறமஙகலம, சாததன மஙகலம— சாதத மஙகலம, வேடன மஙகலம—வேடட மஙகலம, வேடன குடி— வேடடஙகுடி, சாத்தன மஙகை —சாத்தமஙகை, விஜயன மஙகை—விஜயமஙகை, கணணன மஙகை— கணணமஙகை, கணணன புரம—கண்ணபுரம, கணணன குடி—கணணக குடி; சீராமன விண்ணகரம—சீராமவிண்ணகரம, வரகுணன மஙகை— வரகுணமஙகை, ஐயைபுரம—ஐயபுரம முதலிய பெயாக கோளகளையும, நநதன மண்டலம—நநத மணடலம, சேரன மணடலம—சேரமணடலம; சோழன மணடலம —சோழமணடலம, முதலிய பெயர்க கோளகளையும— பறறுககக கொணடமைக வெனக இதனைப பிறகாலதது மரூஉ வழக கென று கொளவாரு முளராலோ வெனின, அஙஙனம கொளவது மர பன று, கொளகினுங கொளக வெனக.

இத்தொண்டமணடல மெனபது பலவகைப் புணாசசிககும பலவகை வழககியறகும இயற்பாடினஞேசை முதலியவறறிறகும ஒததநிலை யெனக.

இஙஙனமனறி தொண்டைமணடல மெனபாரு முளராலோ வெனின —

அங்ஙன மாறுபடக கூறுவோா நுணணிய அறிஞர் கணணிய நிலை யும மாறறம பொருளுறூஉ மாறற னிலையும பலவகைப புணர்பபிற செல

வகை நிலையுங் கடிபுகோ ணெறியின் முடிபுற்றஉ நிலையு மிழுக்கற்ற உம பலவகை வழக்கியனிலையு மொருவாற்றானு மோராந்துணர்கிலராயப் போலி யியனிலை கோலுந ரெனக் எனனின்? இலக்கண நுட்பங் கூர்ந்துயுத் துணர்தற் றன்மையுளரே லங்ஙனங் கூற்ற கியையா ராகலின் அவர் சில வழூஉநெறி வழக்குப் பற்றிக் கூறுதல் மாத்திரைய ரன்றி விவகரிக் கக் கடவரல்லர்

ஆயினும், அவர்க்கும் மற்றவர்க்கும் அவ்வழுக் கழிவழக்கேயன்றி யிழிவழக்குமா மென்றுணர்ச்சி தோன்றற் கியாமே அத்தலைக்கண்ணின் றவர்கூற்றுக் விவகரித் ததனை மறுக்கின்றாம் —

அவர் கூற்றுக் விவகரித்தல் :—

தொண்டைத் தழையானு மலரானு மியற்றிய மாலையணிந்தவனுண்ட மண்டலமாகலின், தொண்டைமண்டல மெனல் வேண்டும்.

அதனை மறுத்தல் :—

தொண்டை மண்டலமெனின், கொவ்வைத் தூற்றை யுடைய மண் டல மென்றும் ஒருவாறு ஆதொண்டைத் தூற்றையுடைய மண்டலமென் றும் தெளிவின்றிக் கருதப்படுவ தன்றித் தொண்டைத் தழையானு மல ரானு மியற்றிய மாலையணிந்தவனு லாளப்பட்ட மண்டலமென்று கருதப் படுவதன்று

அல்லதூஉம் சேரன்மண்டலம் — சேரமண்டலம், சோழன் மண்டலம் —சோழமண்டலம் என்பனபோ லிம் மண்டலத்திற்கு, முன்னர் துண்டீ ரனு லாளப் பட்டமையின் துண்டீரன் மண்டலம்—துண்டீர மண்டலம், துண்டீரன் புரம் — துண்டீர புரம் என்றும், பின்னர் தண்டகனு லாளப் பட்டமையின் தண்டகன் நாடு—தண்டகநாடு, தண்டகன் புரம் — தண்டகப் புரம் என்றும் பெயர் வழங்கின அவைபோல, அதன் பின்னர் ஆதொண் டனு லாளப்பட்டமையின், ஆதொண்டன் மண்டலம்—ஆதொண்டமண்ட லம்—தொண்டன் மண்டலம்—தொண்டமண்டல மென்றே மரபு வழு வாமை வழங்கல் வேண்டும்

இதற்குப் பிரமாணம் :—

முக்கண்ணன் கண்ணர் தாக்கு முதன்மைத்துண் டீர னுடு
மிக்கதுண் டீர னுடாயத் தண்டக வேந்தன் ருங்கித்
தக்கதண் டகனு டாயத் தபனன்மா குலத்துச் சோழன்
றொக்கதாத் தொண்டமான் காத்த தாயது தொண்டனாடே

இங்ஙனம் பல காப்பியங்களினும் பல பிரபந்தங்களினும், பிரபல வித் வான்களாக முன்னிருந்த ஔவையார், கம்பர், ஒட்டக்கூத்தர் முதலா னோர்கள் பலவகைக் காரணங் குறித்துச் செய்த பலவகைச் செய்யுட்களி னும், ஈண்டு முன்னும் பின்னும் வகுத்தமைக்குப் பிரமாணங்களிருக் கின்றன அவைகளை விரிக்கிற் பெருகும் ஆகலின், அவற்றைத் தனித் தனி காண்டொறு மாங்காங் குணர்ந்தமைக.

அங்ஙனமன்றித் தொண்டைமண்டல மெனின் —சான்றோர் வழித் தாய மரபு வழுவி மழுங்குவதூஉ மன்றிக் 'காஞ்சிவிருக்க முடைமையா னந்தக்கருடை வளாகத்திற்குக் காஞ்சிமண்டல மென்று வழங்கிற்று அங்

னமே, தொண்டைத் தாறுடைமைபற்றித் தொண்டை மண்டலமென்று வழங்கிற்றிஃதேதுணிபு' என்று திரிபுதோற்றும் அன்றித் தொண்டைத் தழையானு மலரானுமியற்றப்பட்ட தொங்கலணிந்த வேந்தரையனு லாளப் பட்ட மண்டலம் அவ்வரையனுக் குரிமை தோன்ற நிற்றலின்றிப் பரம்பரை யானன்றி யிடைப்பாட்டாற் பெற்ற அத்தொண்டையை வேற் றுரிமை யாகப் பெற்றற்கு எவ்வாற்றானும் பொருத்தமின்று. இதனைக் கல்வியிற் சாதாரணத் தலைமையுடையோரும், 'வாதராயண சம்பந்தத்தி னிணம் போலும்' என்று எள்குவா, அன்றிக் 'குமரியைக் கொண்டவனை விட்டுக் கூடவந்தவனோடு கூட்டியனுப்பியது போலும்'' என்றசதியாடுவா. என்னின், கற்றுவல்லோர் முகப்பின் இஃதென்னும்? இதன் கண் — உரிமை மலைவு — பொருண் மலைவு — மரபு மலைவு — வழக்கு மலைவு — தகுதி மலைவு — உணர்ச்சி மலைவு — யூக மலைவு — நியாய மலைவு — கருத்து மலைவு — முதலிய மலைவின் றொகையே புலப்படுகின்றன. ஆகலின், தொண்டைமண்டல மென லமைவன்று, தொண்டமண்டல மெனல் வேண்டும்.

அவர் கூற்றாக விவகரித்தல் —

அஃதேல, அற்றன்று, பாண்டியன் மண்டலம் பாண்டிமண்டல மென்றாயதுபோல் தொண்டையன் மண்டலம் என்பது விகுதி அன்கெட்டுத் தொண்டைமண்டல மென்றாயது ஆகலிற் றொண்டைமண்டல மெனல் வேண்டும்.

அதனை மறுத்தல் —

பாண்டியன் மண்டலம் பாண்டிமண்டல மென்றாயது மரூஉ வழக்கு. இஃதங்ஙனமன்று மரூவு வழக்காயினும் பாண்டியென்பது குடிப்பெயராகக் கோளாய் அவ்வரையனையும் ஒற்றுமையுரிமையா லம்மண்டலத்தையு மன்றி வேறு குறித்தலின்றி நிற்றலி னறிஞரா லமைத்துக்கொள்ளப்பட்டது. தொண்டை மண்டல மென்பதை மரூஉ வழக்கி னமைத்துக் கொள்வே மெனின், இங்ஙனங் குறித்தலின்றிப் பலவகையானும் வேறு குறித்து வழூஉ நிலையைப் பெறுகின்றது என்னை? தொண்டைத் தழையானு மலரானுந் தொடுத்த தொங்க லணிந்தோனைத் தொண்டையன் எனின் பிற்காலத்தின் மக்கள் வரலா றுணராமையின் 'பெருந் தொண்டையனைத் தொண்டைய னென்று வழங்கினா கொல்? அன்றிப் புழைக்கை யுடைமையாற் றும்பி ரூகத்தவன் கொல?' என்றையுறுதற்கும், தொண்டு ஐயனென்று பிரித் தேற்றப் பெற்றி கோடற்கும், ஒருவாற்றாற் கேள்வியுடையோருங் 'கொவ்வைத் தழையிற் புனைந்த மாலை யுடையன் கொல? ஆதொண்டைத் தழையிற் கிடத்தப் பட்டவன் கொல'' என்றையுற்று மயங்குதற்கும் இடனாய்ச் சொல்வலி பொருள்வலி இன்னிசைவண்ண முதலிய சிதைவுற நின்று வழூஉ நிலையைப் பெற்று மண்டலத்தோடணைந்து ஐயம்—மயக்கம் —கவர்கோள் முதலிய இழுக்கினையேற்று வழுவினும் வழுவாய நிற்றலானும், இங்ஙனம் வழங்கல் அறிஞா வழக்கன்றாகலானும் இதனை வழூஉநிலை யென்றும் இஃது 'உடற்றாயமை கருதி நீராடுவந்து சென்றுண்டளற்றி னழுந்திய தொக்கு' மென்று எள்குதற் கிடனன்றிச் சிறிது மமைத

துக் கோடற் கிடனன்று. ஆகலின், தொண்டை மண்டலமென லமைவுன்று; தொண்ட மண்டல மெனல் வேண்டும்.

அவர் கூற்றாக விவகரித்தல் :—

அற்றேல், தொண்டை யென்பது:—ஆகுபெயராய் நின்று அரையனை யுணர்த்தி யுரிமைதோற்றி மண்டலத்தொடு புணர்ந்து தொண்டை மண்டல மென்றாயிற்று: அதனால் தொண்டை மண்டல மெனல் வேண்டும்.

அதனை மறுத்தல் :—

இடைப்பாட்டி னியதி யியை பின்றி வந்த கடம்பூர் என்பது கடம்ப விருக்கத்தையுடையவூரென்று தன்னளவே புலப்படுத்துமன்றி ஆகு பெயராய்க் கடப்பமாலையைத் தரித்தவனூ ரென்று பிறிதளவு புலப்படுத் துவ தின்று. என்னை? ஆகுபெயர் ஒன்றன் பெயரானதற்கியைபிறி தைத் தொன்முறை யுரைப்பதாகலின். அங்ஙனமே பரம்பரையானன்றி இடைப்பாட்டி னியதி யியைபின்றி வந்த தொண்டை மண்டலத்தொடு புணர்ந்துழி தொண்டையையுடைய மண்டலமென்று தன்னள வுணர்த்து மன்றித்தொண்டையை யுடையான் மண்டலமென்று பிறிதி னளவுணர்த் தற்கோர் வகையானும் வலியின்று, இஃது ' "யூகமின்றி ஒன்று குறித் தொன்றுவரைய வொன்றுபட்ட' தென்னுமுலக் வழக்கி னிலாம் போலும்!" என்றெள்குதற் கிடனும். ஆதலிற்றொண்டை மண்டலமென லமைவன்று: தொண்ட மண்டல மெனல் வேண்டும்.

அவர் கூற்றாக விவகரித்தல் :—

அற்றேல், தொண்டை யுடையனு லாளப்பட்டது தொண்டையென்று ஈறுகெட் டைவிகுதி யேற்றுச் சிறப்புப் பெயராய் மண்டலத்தொடு புணர்ந்து அங்ஙனமாயிற்று: ஆகலிற் றொண்டை மண்டல மெனல் வேண்டும்.

அதனை மறுத்தல்:—

ஐயீற்றின் ஐகார விகுதி போந்து கெட்டுப் புணரிற் குறியீ டின்மைய யிற் சிறப்பன்று; இங்ஙனம் புணர்த்தல் இயற்பாடுமன்று: அறிஞர் மரபு மன்று. அங்ஙன மாயினும் தொண்டையை யுடையதென்றாகுமன்றித் தொண்டையுடையனு லாளப்பட்டதென் றொருவாற்றானுமாவதன்று. அன்றிச் சோழமண்டல முதலியவற்றோடு முரணும். அங்ஙன மமைதி யின்றிக் கூறினுஞ் சந்தியின்பத்தான் நாகைபட்டினம் நாகப்பட்டின மென்றாயதுபோல், தொண்டை மண்டலம் தொண்டமண்டல மென் றாதலே வேண்டும். இதனை முன்னர் விலக்கியவாற்றுட் காண்க. இஃது பல்வகை யிழுக்கினுஞ் செல்வகைத்து. "இரும் பொற் பூண்டரீ இச் சென்று கரும்பொற் றளைகைபுகுத்தியதி னிலாம்.' என்றெள்குதற் கிடனும். ஆகலிற் றொண்டைமண்டலமென லமைவன்று; தொண்ட மண்டலமெனல் வேண்டும்.

அல்லதூஉம், இங்ஙனம் தொண்டை யென்பது பல்வகைப் பொருட் கிடனுய பெயர்த் திரிசொல். ஆதொண்டை யென்பது தன்னளவே

யுணர்த்தும் பெயரியற்சொல். இங்ஙனம் திரிசொல்லாற் சிறப்புப் பெயர்க் காரணக்குறி செய்தல் வழக்கறிந்தோர் மரபன்று. இயற்சொல்லாற் காரணக்குறிப்பெயரமைத்தலே யவரது மரபு. இஃது ஆதொண்டச் சக்கர வர்த்தியென்று வழங்கும் அறிஞர் வழக்காலறியப்படும்.

அவர் கூற்றாக விவகரித்தல்:—

அற்றேல், ஆதொண்டையன் என்பது மண்டலத்தொடு புணர்ந்துழி, முதலு மீறுங் கெட்டு அங்ஙன மாயிற்று: ஆகலின் தொண்டை மண்டல மெனல் வேண்டும்.

அதனை மறுத்தல் :—

ஆதொண்டையன் எனின், —'தொகையின்பாலும் இசையின்பாலும் செறிவுகோளு மின்றிப் புல்லென்கையானும்' சுருங்கியற் பேரின்பங் குறித்து முன்னும் பின்னுந் தொகை செய் தமைத்த சான்றோர் ஓரெ ழுத்தா னீட்டியற் பெயர்ப் பாற் படுத்தி முடிபு வழூஉச் செய்தகியையா ராகலினும், இங்ஙனம் தொகுக்கப்படின் பொருளாட்சி முதலிய துன்றலின் றிச் செந் நெறியிற் பெரும்பயன் றரலானும், அங்ஙனமமைத்தல் வழூவே யாம். இஃது ஆதொண்டையன் சக்கரவர்த்தி ஆதொண்டையச்சக்கர வர்த்தியென்னது, ஆதொண்டன் சக்கரவர்த்தி ஆதொண்டச் சக்கரவர்த்தி யென்று வழங்கும் அறிஞர் வழக்காலறியப்படும்.

அவர் கூற்றாக விவகரித்தல்:—

ஈண்டு ஆதொண்டைச் சக்கரவர்த்தி யெனின் வழூவென் னெனின்?

அதனை மறுத்தல்,—

அங்ஙனம்பெறின், அவ்வரையற்கு ஆதொண்டையாற்காரணக்குறிப் பெயரமைப்பான் கருதியவன்றே கருதியதாதல் வேண்டும். அங்ஙன மின் றிப் பின்னர் செங்கோன்மை ஆண்மை முதலிய வண்மை யுடைமை பற்றி முகமன வமைக்கப்பட்டது. ஆகலின் வழூஉ இங்ஙன மென்க. ஈண்டு ஆதொண்டன்சக்கரவர்த்தி ஆதொண்டச்சக்கரவர்த்தியென்பது 'புடைப் புளகன்னிப் பொற்குலைக் கண்ணே இடைப்பிள வியையா விரட்டைப் பழம்போன்" றொரு பொருட் கிருவயினொழுந்திடைப்பிள வறியாச் சிறப் பினப் பெயர். ஆதொண்டன் சோழன்— ஆதொண்டச்சோழனென்பது மது. இதனை,— தசரதன் சக்கரவர்த்தி தசரதச் சக்கரவர்த்தி — நளன் சக்கரவர்த்தி — நளச்சக்கரவர்த்தி; புரூரன் சக்கரவர்த்தி — புரூரச் சக்கர வர்த்தி; சோழன் ராஜன் — சோழராஜன்; சேரன் ராஜன் — சேரராஜன்; பாண்டியன் ராஜன் — பாண்டியராஜன்; சோழன் மஹாராஜன்—சோழ மஹாராஜன்; சைவன் சோழன்—சைவச்சோழன்; குலோத்துங்கன் பாண்டியன்—குலோத்துங்க பாண்டியன்; சோழன் மன்னன்—சோழ மன்னன்; சேரன் மன்னன்—சேரமன்னன்—என வழங்கும் பல்வகை முடிபு வழக்குகளாற் றெளிந்தமையப்படும்; ஆகலின், ஆதொண்டனெனல் வேண்டும்: ஆதொண்டையனெனல் இழுக்கு. இங்ஙனம் இழுக்காய ஆதொண்டையனென்பது முதலு மீறுங் கெட்டு மண்டலத்தோடு புணர்ந்து தொண்டை மண்டல மென்றாயிற் றெனினும், மேல்குறித்த பல் வகை வழூஉக்கட்கும் பேரிடனாகத் தக்கது. 'இடனறிந்து பிறண்டாத்தின

வுண்ணி யெரிவிற புழுஙகிறறு' எனபதறகும, கருத் தறியாமற கலபபான புகுநது அருதத மிழுககுமா' லெனபதறகு மிலைம!' என று எளகுதற கிட னும ஆகலிற றொணடைமணடல மெனால வழூஉ தொணடமணடலமெனால வேணடும.

அவர் கூறறுக விவகரிததல —

தொணடைககா டுடையாற் றொணடைமணடல மெனல வேணடும

அதனை மறுத்தல் —

இஙஙனம தொண்டமணடல வரலாற்றை வுககும காபபியத்திற கண்டதே யனறு, இவவாறுண்டெனா றபிஞானிது காறியாங கேட்டது மினறு, ஆகலின வழுவாம இஃது 'வழியறியாககனறு குழிவழியாச சென' றெனபதறகினம இஙஙனம வழியறியாது மொழியினும, பொய கூறினும பொறுநதக கூறுக வெனனு மிழிஙகோா வழககின கணணு மேறபுடைத தனறு எனனெயெனின காஞசி, நிலலை எனனு மரபபெயா கள ஒறறுமை யுரிமை குறிதது காஞசியைக கணடு நிலலையை யடைநதா ரெனறு வழஙகபபடுகினறன அஙஙனம தொணடையைக கணடு எனறு எவவகை வழககினும வழஙகபபட்டதின றுகலினெனக. இதனுலும தொணட மணடல மெனல வேணடும

அவர் கூறறுக விவகரிததல —

தொணடைமான எனனும பெயருள வேறறே ரரையனிருநததி க்ரித்தமையின தொணடைமான மணடல மெனபது மான கெடடு அங ஙன மாயிறறு, ஆகலிற றொணடை மணடல மெனல வேணடும

அதனை மறுததல.—

இஙஙனம புணரினும, மேறகுறிதத வழூஉ நிலைகட் கிடனும.

அனறித தொணடைமா லெனபதே வழு— எனனை? தொணடைமா னெனபது—தனிமொழி, தொடாமொழியெனபவறறு ளெமமொழி? விடை—தனிமொழி வினு — தனிமொழியாயின இதறகு முதனிலை, இறுதிநிலை, இடைநிலை, எனனை? விடை: — தொணடை—முதனிலை, ஆன—கடைநிலை, மகரம—இடைநிலையாம

அதனை மறுததல :—

எனனின முதனிலைககும இறுதிநிலைககும இடைப்பா டொதது நிற பது இஙஙனம வருஉம பெயாகடகு இடைநிலை ாணடு முதனிலை யிற றைகாரக குறுககம விலஙகிப பொறுததிசைபப விடைபபாடினறி யிறுதி நிலையோ டிணஙது வேறு கூறிதகலி னிடைநிலையிய லைமவினறு அன னீறனறி ஆனீறு—அறிறஙதனறி யைஙதிறஙதியையும தொடா மொழிப பெயாககனறி இஙஙனம— உரிததாவ தனறு,—நயபபா டினமையின ஆகலின, இறுதிநிலையியலு மமைவினறு. விகாரததால வேறு குறிதத வின முதனிலையியலுமமை வினறு

அலலதூஉம இஃதிடைநிலை யாயின, கோமான எனபதறகும அஙஙனம இடைநிலையாகல வேணடும அஙஙனமாயின, கோ — ம —

ஆன்: இவற்றுள், கோ—அரையன் என்னின், ஆன்—விகுதி அதிகரிப்பின்றி மூங்கைபோலும், யானையுண்ட கனிபோலும் பெயர்ச்சியும் பயனுமின்றி வற்றன் மரணி னின்றது. ஆகலின், இஃது இங்ஙனமன்று—ஆகலின், அஃது அங்ஙனமன்று. இஃது 'கைபட லறியான் [1] பொய்பட லொன்றோ' வென்பதற் கினம். ஈண்டு தொடர்மொழியாய்க்—கோன் - மன் - கோமான் என நிலைமொழி யீறுகெட்டு வருமொழி முதனீண்டது. இதனை வழுதிமன் என்னுங் காப்பிய வழக்கானுங் கண்டுணர்க. அன்றி, கோன் மஹான் — கோமான், என நிலைமொழி யீறு கெட்டு வருமொழிவடமொழி யாதலின் விகாரம்பெற்றுக் கோமான் என்றாயது. அன்றி, கோன்மான் என நிலைமொழி யீறுகெட்டுக் கோமா னென்றாயது. இங்ஙனமே தொண்டன் மன் — தொண்டன் மஹான் — தொண்டன்மான் என்பனதொண்டமா னென்றாயது. மன் மஹான்—மான் என்பவைக்குப் பெருமை யுடையவ னென்பது பொருள். ஆகலின், தொண்டைமா னெனல் வழு; தொண்டமானெனல் வேண்டும். இங்ஙனமே சேரன் மான் — சேரமான், மலையன் மான் —மலையமான் முதலியனவுங் காண்க. ஆகலின் மண்டலத்தோடு கூடியவழி தொண்ட மண்டலமெனல் வேண்டும். அன்றி, தொண்டனுடெனல் வேண்டும்; தொண்டைநாடெனல் வழூஉ என்னை? சேரன் நாடு—சேரனுடு; சோழன் நாடு—சோழனுடு; பாண்டியன் நாடு—பாண்டியனுடு; மலையன் நாடு - மலையனுடு என்பதுபோல், தொண்டன் நாடு - தொண்டனுடு எனல் மரபு ஆகலின்; தொண்டனுடு எனில் அடிய னென்ன முதல் வேறு குறிக்குமே யெனின் அங்ஙனங்குறிப்பதில் ஆற்றலு மின்று,—பயனுமின்று. என்னை? ஆ வென்பது கரண விடயமாக நின்று உரியானைக் குறிக்கின்ற தாகலின். அன்றி, உடையானை யன்றி உடைமை குறித்தலின் றாகலி னென்க.

இங்ஙனம் பல்வகையாற் சொல்வகை செய்தலென் தொண்டை மண்டல மெனின் மேற்குறித்த வண்ணம் உரிமை மலைவு—பொருண் மலைவு,—மரபுமலைவு,—வழக்குமலைவு,—தகுதிமலைவு,— உணர்ச்சிமலைவு,—யூகமலைவு,—நியாயமலைவு, — கருத்துமலைவு,— ஐயங்கவர்கோள்—மயக்கம், — வேற்றுக்குறிப்பு, — வேற்றுரிமைநிலைமை, — நியதி யின்மை,—இயைபின்மை,— சொல்வலிச் சிதைவு,—பொருள்வலிச் சிதைவு, பொய்க்கோள் —அனர்த்தம், — இன்னிசைவண்ணச் சிதைவு — பிளவுபாடு, — முதலிய பல்வகை வழுக்கட் கிடனும்.

அன்றி ஆதொண்டை யென்பதனீற் றைகாரக் குறுக்கங் குற்றலகே பெற்றது. தொண்டை யென்பத னீற் றைகாரக்குறுக்கங் குற்றலகோ டொற்றலகு பெற்றது. என்னை ஆதொண்டை:— ஆ - தொண் — டை: ஈரலகு— ஓரலகு — அரையலகு - முதலிடைப்பாடு இருகலை நடுவிடைப்பாடு காற்கலை—கடையிடைப்பாடு முக்காற்கலை ஆகலின், ஆதொண்டையீற் றைகாரக் குறுக்கங் குற்றலகே பெற்றது. தொண்டை: தொண்— டை: ஓரலகு—அரையலகு. முன்னிடைப்பாடு காற்கலை பின்னிடைப்பாடு அரைக்கலை. ஆகலின் தொண்டை யிற்றைகாரக் குறுக்கங் குற்றலகோ டொற்றலகும் பெற்றது. இங்ஙனம் தொண்டை மண்டலத்தோடு புணருங்

1 பொய்படு மொன்றோ புனைபூணுங் கையறியாப்
பேதை வினைமேற் கொளின் —திருக்குறள், பேதைமை, 9.

கால், மண்—ட—ல—ம்: ஓரலகு—அரையலகு—ஓரலகு—அரையலகு நான் கிடைப்பாடு, கால்—கால் அரை பெற்று வேற்றிசை விரவி நிற்றலின்' புணர்ச்சியிடை ஐங்கலையைப் பெற்றுப் பிரிந்து வேறு குறிக்கின்றது ஆகலினும், தொண்டை மண்டல மெனல் வழு, தொண்ட மண்டல மெனல் வேண்டும்.

இங்ஙனம் பெயர்க் கோள்கட்கு இயற்சொற் பெயர் முதலிய சொல் விரிப் பெயர் முதலிய,—செஞ் சொற் பெயர் முதலிய,—சாதி கூற்றுப் பெயர் முதலிய,—ஒரு மொழிப் பெயர் முதலிய,—உயர்திணைப் பெயர் முதலிய, — பாற் பெயர் முதலிய, — பொதுவிற் பொதுப் பெயர் முதலிய, — தன்மைப் பெயர் முதலிய, — வழக்குப் பெயர் முதலிய, — வெளிப்படைப் பெயர் முதலிய,—வரையினடைப் பெயர் முதலிய,—உய ருரிமைப் பெயர் முதலிய, — சிறப்புநிலைப் பெயர் முதலிய — சித்துப் பொருட் பெயர் முதலிய,—இடுகுறிப் பெயர் முதலிய,—மரபுநிலைப்பெயர் முதலிய, எழுத்துத் தொடர்ப் பெயுர் முதலிய,—பொருணிலைப் பகுபதப் பெயர் முதலிய,—பெருஞ் சொல்லாட்சிப் பெயர் முதலிய, — முதனூல் வாய்பாட்டுப் பெயர் முதலிய — இவைமுதற் பெயர்ப் பாகுபாடுகளி னிலக்கணங்களும்; எழுத்துப் புணர்ச்சி,—பதப் புணர்ச்சி, — தொடர்ப் புணர்ச்சி, — பொருட் புணர்ச்சி, — வண்ணப் புணர்ச்சி, — அளபுப் புணர்ச்சி,—இயைபுப் புணர்ச்சி, — சமநிலைப் புணர்ச்சி, — கலவைப் புணர்ச்சி,—தெரிநிலைப் புணர்ச்சி,—குறிப்புப் புணர்ச்சி, — வேற்றுமைப் புணர்ச்சி,— ஒற்றுமைப் புணர்ச்சி, — சிறப்புடைப் புணர்ச்சி, — பொது வுடைப் புணர்ச்சி,—இருமைப் புணர்ச்சி,—முதலிய புணர்ச்சி யிலக்கணங் களும்; கூர்ந்துணரார்க்குத் தொண்ட மண்டல மென்பதி னிலக்கணமும் புலப்படுவதன்று.

இங்ஙன முணராபாட்டாதார் :—ஆதொண்டைச் சக்கரவர்த்தி யென்பவர் தாமரசு செய்யுங்காலத்தில் தம்மாற் கட்டுவித்த ஆலயங்களிற் றம் பெய ரிலச்சனை சிலையின்கட் பொறிப்பித்தனர்; ஆண்டும் ஆதொண்ட வென்றே இலக்கணவமைதி பெற்றிருக்கின்றது: இதனை—திருவலிதாயம், திருமுல்லை வாயில் முதலிய சிவதலங்களிற் சென்றேனுங் கண்டு தெளியக் கடவர். இஃ தின்னுங் கூறிற் பெருகும்.

குறிப்பு :—தொண்ட மண்டல மென்பதைத் தொண்டை மண்டல மென்று இச்சென்னை நகரிலிருக்கின்ற வித்துவான்களிற் சிலர் மாறாக வழங்க, அது குறித்துச் சில பிரபுக்களும் வித்துவான்களும் உபாத்தி யாயர்களும் 'இவ்விரண்டில் இலக்கணவமைதியும் உலக வழக்குமுள்ளது யாது? அதனை யொருவாறு தெரிவிக்கவேண்டும்' என்று கேட்டுக் கொண்டபடி,

ஸ்ரீமத் சிதம்பரம் இராமலிங்கபிள்ளை யவர்களாற் றெரிவிக்கப்பட்டது.

1. நூற்பெயர் இலக்கணம் முற்றிற்று.

2. வழிபடு கடவுள் வணக்கப் பாட்டுரை

வழிபடு கடவுள் வணக்கம்

ஆசிரிய விருத்தம்

கொண்டலை நிகர்க்கும வேளாண் குடியொடு தழீஇய தொண்ட
மணடல சதகந தன்னை வளமையான வகுபபதறகுப
புண்டர நுதலி ரண்டு புயமிசை யிருநதிரணடு
குண்டல நிகரி ரணடு குமரரை வணககஞ செயவாம

"கொண்டலை வணககஞ செயவாம" —என னும இச செயயுள —

வியனுறு மெதிரதூஉம வீழாக கொடையும
பயனுறூஉந தொழிலும பழியாப பணபும
வாயமையு மறிவுமா அணபு மாணமையும
தூயமையும பொறையுந தோஒறறமும அன்பும
உளஙகொ ளிரககமு மொழுககமு முதலா
விளஙகு விழுககுடி வேளாணகுடியே

இததொண்ட மணடலததிற பெருமபாலு மிறை கொளப் பட்டுத தம வளமையா னீணடுறூஉ மறறைக குடிகடகும இமமணடலததிறகும வளமை தோறறிறறு—அஃது நெறிபபானுஞ செறிபபானும தோனற வழிபடு கடவுட பரா அயப புலபபடுததுவ லெனறு புகுநதமை யுணாததுகினற தெனக

எங்ஙனமெனின, "கொணடலை நிகர்க்கும வேளாணகுடி யொடு தழீ இய தொணட மண்டல சதகந தனனை வளமையான வகுபபதற குக குமரரை வணஙகுவா" மெனற துயததுணாகவெனக. இஃது வறபுறுததறகு வேளாணகுடியை யளவைமுகத்தான வெளிபபடையின விளஙகவைதது மறறைககுடிகளை வேறறுரு பொடுவிற பராமுகததாற குறிபபினகண சாததி வைததகதே யமையுமெனக. விளஙகு விழுககுடி வேளாண்குடி யெனறதனலனறே அஙகையிற கனிபோன றிஙஙனம பெறறும

அஃதீண்டெறறுற பெறுது மெனின :—கொண்டலை நிகர்க்கும வேளாணகுடி யெனறதனுற பெறுது மெனக எஙஙனமெனின,— கொணடலை — பருவபபுயலை, நிகாககும — ஒககும, வேளாணகுடி — வேளாண்குடிப பிறபபினா எனவே வேளாணகுடிப—பிறபபினர் —'கைமமாறு கனவினுங கருதலினறி வரையாது வழஙகும வளளறறனமை யுடையாரெனறும,' — எவவாறறு னுயர்நதோர் கடகுந தமமையனறி உலகிய னடததப படாச சிறபபுடைக கருவியாந தனமை யுடையரெனறும, — இஙஙனம வையகத் தார்க கனறி வானகததாாககுங குனறு நனறி குயிறறுநரெனறும, 'தமமானே யனறித தங கருவியானுங கருமததானும எவவெவ வளாகத் தெவவெவ வுயிாகடகு மினபநதரூஉ மியலின ரெனறும' —'ஆனற கலவி, — ஊனறு கேளவி, — சானற வுணாசசி, — ஏனற ஒழுகக முதலிய உயர்நெறிக குனறத துமப ரிமபா பலகாற் பயி

னுறும் பாங்கின ரென்றும்', — 'தொன்னெறி அரையர்க்குத் துணைவ ராகிப் பகைப்புல னடுங்கிய படர்ந்தெதிருறீஇ வாய்விட்டார்த்து வாள் புடைபெயர்த்து விற்புடைத்தழீஇப் பொற்பொடு பெய்யு மாண் மைய ரென்றும் — தண்ணளி யுருக்கொடு தாங்கிச் செங்கோனிலை பெறச்செய்யுந் தலைமைய ரென்றும்,' — 'எத்திறத்தவரு மெதிர் கொடு பராஅய்ப் பற்பல திறப்படூஉம் பரிசிற் பழிச்ச உயரிடத் தோங்கிய பெயருள ரென்றும்,' — 'கடவுளாணையிற் கடவாச்செறிவும் யாவரு மதிக்கு மேளருடைமையும் புலவராற் புனையும் புகழினீட்ட முங்களக்கறுதொண்மையும் விளக்குறு பசுமையும் பொய்யா மாற்ற மும் போக்கறு தோற்றமு மின் சுவை நிறைவு மெத்திற நலனு முடைய ரென்றும், — உவமைக் குறிப்பாற் பெறப்படுதலின் இங் ஙனமென்க. ஈண்டு வகுத்தவை கொண்டலின்கண்ணு முய்த்துணர்ந்து கொள்க. இஃது வகுத்த தன்றி விரிப்பிற் பெருகும்.

இனி, கொண்டலை நிகர்க்கும் வேளாண்குடி என்பதற்கு :— கொண்டல்—கொண்டலைநடாத்தும், ஐ — தலைவனாகிய இந்திரனை, நிகர்க்கும்—ஒத்த, வேளாண் குடி — வேளாண்குடிப்பிறப்பினர் எனினு மமையும். இங்ஙனம் பெறுங்கால், வேளாண்குடிப் பிறப்பினர் தமது நல்லொழுக்க மென்னு மாணையாற் கொண்டலை யாங்காங்குப் பெய் வித்து நடத்தலும், ஐவகைத் திணையினு முய்வகைத் திணையாய மரு தத்திணையை வளம்படுத்துக் காத்தலும், வேளாண் வேள்விக்கு வேந்த ராதலும், வீழாது தரூஉம் வேளாண்மைக்குரிய கருவியை யுடையராத லும், யாவரானும் விரும்பப்படூஉ மியற்கைய ராதலுங் கொள்க. ஈண்டு வகுத்தவை இந்திரன்மாட்டு முய்த்துணர்க. இஃதும் விரிப்பிற் பெருகும்.

அன்றி, கொண்டலென்பது இலக்கணையாற் காவற் கடவுளாய விண்டுவாகக் கொண்டு அக்கடவுளை யொத்த வேளாண்குடி யெனினு மமையும். இங்ஙனங் கொள்ளுங்கால், வேளாண்குடிப் பிறப்பினர் 'நடுநின் றெவ்வெவ் வுயிர்க்கு நுகர்ச்சி வருவித்தலும், — பகைப்புலன் முருக்கிப் பாதுகாத்தலும், — திருவிற்பொலிந்த சிறப் புடையராதலும், — இன்சுவையமுத மிரந்தோர்க்கீதலும், — பூமகட் குரிமை பூண்டு நிற்றலும், — சத்துவத் தனிக் குணத்தானே பயிற லும், — ஊக்கமுஞ் செவ்வியு முடைய ராதலுங்' கொள்க. ஈண்டு வகுத்தவை விண்டுவின் மாட்டு முய்த்துணர்க. இஃதும் விரிப்பிற் பெருகும்.

கொண்டலை நிகர்க்கும் வேளாண்குடி யென விரியவலமையின்கண் ணுவம உருபன்றி யையுருபும் விரித்த திங்ஙனம் விரிப்பதற்குக் குறி யுணர்த்த வென்க. உவமைக்கும் பொருட்கு மொரு நோக்கத்தா லன்றிப் பலபட வகுத்த தெற்றா லெனின்,—உவமைப் பொருள் புகழ் பொருண் மிகை குறித் தழுக்கற்று முரணுதற் குறியா நிகர்க்குமென் னுந் தடுமா றுவமவுருபு விரித்தமையி னென்க. என்னை? ஆசிரியர் தொல்காப்பியர் உவம வுருபுகளை வகுத்து முடிபு செய்யு மிடத்து,

'கடுப்ப வேய்ப்ப' [1] வென்னுஞ் சூத்திரத்தா னிகர்ப்ப வென்பது மெய்யுவம வுருபென்று வகுத்தவண்ண மவ்வுருபு ஈண்டஃ தேலாது தொழில் பயன் முதலிய வேற்றதாகலின். அஃதே லிஃதி யாண்டும் வரைதலின்றோ வெனின் [2] 'தடுமா றுருபுக டாம்வரை யின்றே" யென்பவாகலின் விரும்புமிடத்தின் றென்க. அன்றி, இஃதழுக்கற்று முரணுதற் பெயர்ச்சிக்கட் போந்த வெச்சம் போறலி னங்ஙனங் குறிக்கவைத்த தெனினு மமையுமென்க. இவ்வுவமை நோக்கைச் [3] 'சுட்டிக் கூறா' வென்னுஞ் சூத்திர நோக்கத்தானுங் காண்க. உவமையும் பொருளு மொத்தல் வேண்டு மென்றவா றுரைத்த வண்ண முய்த்துணர்க. அன்றி, உவமைப்போலி மறுக்கப்படா வாகலி னீண்ட வற்றுள்ளு மேற்பன விரும்பினு மிழுக்கின்றென்க. இஃதின்னும் விரிக்கிற் பெருகும்.

கொண்ட லென்பது,—விரவு மிகையொலிக் காப்பிய வழக்குத் தொடரியற் பால்பகா வஃறிணைப் பல்பொருள் குறித்த வொருபெயர்த் திரிசொல். ஈண்டுச் சிறப் புய ருரிமைக் கருவி யவயவப் பொது நிலைப் பூதப் பொருட்டாகிய மேகத்தை யுணர்த்திற்று.

வேளாண்குடி யென்பது,—உயர்நிலைக் காப்பிய வழக்குச் சொன்னடைச் சிறப்பு முன்னிலைக் காரணம் பின்னிலை யிடுகுறிச் சாதிக் கூற்றுத் தொடர் நிலை கருத்துப் பொருட்புறத் துயர்திணைக் காட்சிப் பொருட் பன்மைத் தோற்றத் தன்மொழித்தொகைச் சொற்றொடர். இதனை வேளாண்மைக் குரிய குடிப்பிறப்பின ரென்று விரித்துக் கொள்க. வேளாண்மை — நன்றி ஈகை வேளாண்டொழின்மை முதலிய பல்பொருள் குறித்த வொருசொல். அஃது வேளாண்டொழி லுடைமையா னன்றி ஈகை முதலிய நற்செய்கை யுடைமைக்கு முரிய வோர் குடிப்பண்பாயிற்று. குடியென்பது—குலம் ஊர் முதலிய குறித்த வோர் சொல். அஃ தீண்டு குலத்தின்மேனின்றது. அன்றி, மருதத் திணை யூரென்பது மொன்று. வேளாண்டொழில் என்பதில்:—வேள் என்பது நன்னிலம், ஆண் என்பது—உரிமைத்தலைமை, தொழில் என்பது, முயன்று முடித்தல்: இதனால் நன்னிலந்திருத்திச் செந்நெறி பொங்கப் பைங்கூழ் விளைக்கு முரிமைத் தலைமைத் தொழில் என்பது பெறப்பட்டது. அல்லதூஉம் வேள் என்பது விரும்பப்படுகை, ஆண் டொழில்—ஆண்மைத்தொழில்: இதனால் அரையரால் விரும்பப்படூஉம் "மந்திரித் தலைமை சேனைத் தலைமை யென்னும் ஆண்மைத் தொழி லுடையோ ரென்பதூஉ மமையுமென்க. இதனையுடைய குடிப்பிறப்

1. கடுப்ப வேய்ப்ப மருளப் புரைய
வொட்ட வொடுங்க வோட நிகர்ப்பவென்
றப்பா லெட்டே மெய்ப்பா லுவமம்
—தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், உவம இயல், 15.

2. தடுமா றுவமங் கடிவரை யின்றே
—தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், உவமை இயல், 35.

3. சுட்டிக் கூறா வுவம மாயிற்
பொருளெதிர் புணர்த்துப் புணர்ந்தன கொளலே
—தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், உவம இயல், 7.

பினா வேளாண குடிபபிறபபினர் வேளாளரெனக இவ்வேளாண் குடிபபிறபபினா ாகை முதலிய நறசெயகைகளின மிககா ரெனபதறகு வேறு கூறவேண்டுவ தின்று இவா குடிபபெயரே தகக சானறெனக. அன்றி அநதணா, அரையா, வணிகா முதலியோா தததமககுரிய வொழுக கஙகளை நடததறகு வேளாண குடிபபிறபபினரது உதவி முறறும வேண்டுதலின, இவா நெறி பெருநெறி யெனபதறகு மஃதே சான றெனக. இதனைத தொலகாபபியததில,

நாற்றமுந் தோற்றமு மொழுக்கமு முண்டியும்

* * * *

வேளாண் பெருநெறி வேண்டிய விடத்துப்

* * * *

—தொலகாபபியம, பொருளதிகாரம, களவியல, 23

எனனும சூததிரததுள வேளாண பெரிநெறி எனறதனுற காணக. அனறி, இவாககு இததொழிலுரிமைச சிறபபு எனபதூஉம இவரது மேமபாட்டுத தன்மையையும மரபியலிற காணக இதனை விரிககிற பெருகும

வழிபடுகடவுள் வணககப் பாட்டுரை முற்றிறறு

தொண்டமண்டல சதகம்

கட்டளைக கலித்துறை

பூதவஞ் சூத முதலாக நின்ற பொதுமபிறசநத
பாதவம போனமிகக வேளாளா தஙகிய பாலமையினலை
ஆதவஞ சூழதரு பலகோடி தேச மனைததினுமா
மாதவஞ செயததன ரூேதமிழசே **தொண்ட மண்டலமே**

(பூதவம—அலமரம, சூதம—மாமரம, சநதபாதவம—சநதனமரம,
ஆதவம — சூரியன)

பொன் வண்ணத் தந்தாதி

பாசுரம் *

கட்டளைக் கலிததுறை

வேதியன பாதம பணிநதேன
பணிநதுமெயஞ ஞானமெனனுஞ
சோதியென பாலுற வுறறுநின
றேறகினறு கொட்டிதுவே
நீதியென றுனசெலவ மாவதென
றேனமே னினைபபுவணடா
ரோதிநின போலவகைத தேயிரு
பாலு மொழிததததுவே

* சேரமான பெருமாள நாயனா பொனவணணத தநதாதி, 22-ம பாசுரம

வியாக்கியானம்

வேதியன் — சத்தார்த்த லக்ஷியனாகிய இறைவனது,
பாதம் — திருவடிகளை,
பணிந்தேன் — வணங்கினேன்,
பணிந்து — பணிந்து (திருவருட் சமுகத்தில் நின்ற யான் அவனால் கடைக்கணிக்கப் பெற்றதனால்),
மெய்ஞ்ஞான மென்னும் சோதி — மெய்யறி வென்னும் இயற்கை விளக்கமாகிய அவ்விறைவனது ஆண்பால வடிவம், (சோதி யென்பது சோதிப்பாலென்கை சொளற்பாலது)
என்பா லுற — ஆன்ம சத்தி விளக்கமாகிய எனது பெண்பாலிற் கலக்க,
உற்று நின்றேன் — ஐக்கி யானுபவம் பெற்று நின்றேன்,
(நிலைபேற்) கு — அங்ஙனம் நின்ற என்னை, இறைவன் மீட்டும் கடைக் கணித்து,
இன்று தொட்டு — இது பொழுது தொடங்கி,
இதுவே — இவ் வனுபவ ஒழுக்கமே,
நீதி யென்றான் — நீ யனுபவிக்கின்ற ஒழுக்கமாகுக என்று திருவாய் மலர்ந் தருளினன். (யானும்),
செல்வ மாவ தென்றேன் — அடைதற்குரிய திருவருட் செல்வ மிங்ஙன மாவ தென் றங்ஙனமே நின்றனன்,
மேல் — அதன் பின்னர்,
நினைப்பு — இருவகைப் பாலினும் கவர்பட நின்ற எனது நினைவு,
வண் டார் ரோ—வண்டு மொய்க்கின்ற இயற்கை மணம் வீசும் அளகத்தை யுடையாய்!
நின் போல் வகைத்து ஏ — இறைவனது அனுபவ விருப்பம் பற்றி வந்த தாப விசேடத்தாற் பெண்பாற் குரிய நாணத்தை விடுத் துப் பலருங் கேட்கத் தூது செலுத்தி யென்று, என்னை வருந்தி யேவுத லால், ஊக்க முதலிய வுடைய ஆண்பாற் றன்மை அவையின்றிய நின் பெண்பாற் றன்மையிற் கலக்கப்பட் டிருபாலு மொழிந்து நின்ற நின் வண்ணம் போன்றதாய,
இரு பாலும் — ஆண்பால் பெண்பால் என்னும் இருபாலினிடத் துஞ் செலுகை,
ஒழித்தது ஏ — நீங்கிற்று.

ஆகலில் நீயும் புறத்தே என்னை ஒப்பாயாக.

இதன் கருத்து

சத்தார்த்த லக்ஷியனாகிய இறைவனது திருவடிகளை, வணங்கி னேன். பணிந்து (திருவருட் சமுகத்தில் நின்ற யான் அவனால் கடைக் கணிக்கப் பெற்றதனால்), மெய்யறிவென்னும் இயற்கை விளக்கமாகிய அவ் விறைவனது ஆண்பால வடிவம், ஆன்ம சத்தி விளக்கமாகிய எனது பெண்பாலிற் கலக்க, ஐக்கியானுபவம் பெற்று நின்றேன் அங்ஙனம் நின்ற என்னை இறைவன் மீட்டுங் கடைக்கணித்து, 'இது

பொழுது தொடங்கி, இவ்வனுபவ ஒழுக்கமே, நீ யனுபவிக்கின்ற ஒழுக்கமாகுக" என்று திருவாய்மலர்ந்தருளினன். யானும், அடைதற் குரிய திருவருட் செல்வ மிங்ஙன மாவ தென் றங்ஙனமே நின்றனன். அதன் பின்னர், இருவகைப் பாலினுங் கவர்பட நின்ற எனது நினைவு, 'வண்டு மொய்க்கின்ற இயற்கை மணம் வீசும் அளகத்தை யுடையாய்! இறைவனது அனுபவ விருப்பம் பற்றி வந்த தாப விசேடத்தாற் பெண்பாற்குரிய நாணத்தை விடுத்துப் பலருங்கேட்கத் தூது செல்லுதி யென்று என்னை வருந்தி யேவுதலால் ஊக்க முதலிய வுடைய ஆண்பாற் றன்மை, அவை யின்றிய நின் பெண்பாற் றன்மையிற் கலக்கப்பட்டிருபாலும் ஒழித்து நின்ற நின் வண்ணம் போன்றதாய், ஆண்பால் பெண்பால் என்னும் இருபாலினிடத்துஞ் செல்லுகை நீங்கிற்று. ஆகலில் நீயும் புறத்தே என்னை யொப்பாயாக'.

இது சிவானந்தத்தை அகத்தே யனுபவித்த தோழி புறத் தனுபவம் விரும்பிய தலைவியை அறிவுறுத்தியது.

திருவருட்பா

முதல் நான்கு திருமுறைகளை முதல்பதிப்பு அச்சிடும்போது இனி அச்சிடுவதாகக் குறிக்கப்பட்டவை:

1. நடராஜ நிபுணம்
2. நடராஜ விசித்திரம்
3. நடராஜ மதுரம்
4. நடராஜ அலங்காரம்
5. நடராஜ ஞான நாடகம்
6. நடராஜ ஆனந்த நாடகம்
7. சிதம்பர உபதேசம்
8. சிற்றம்பல நடனம்
9. பொன்னம்பல நடனம்
10. பொது நடனம்
11. தத்துவ நடனம்
12. ஆனந்த நடனம்
13. அதீத நிலை
14. அருள் விளக்கம்
15. மெய்ப்பொருள் விளக்கம்
16. மெய்ம்மொழிப் பொருள் விளக்கம்
17. சன்மார்க்க விளக்கம்
18. சாதன விளக்கம்
19. கலாந்த விளக்கம்
20. யோகாந்த விளக்கம்
21. நாதாந்த விளக்கம்
22. போதாந்த விளக்கம்
23. வேதாந்த விளக்கம்
24. சித்தாந்த விளக்கம்
25. அண்ட விளக்கம்
26. பிண்ட விளக்கம்
27. பிரகிருதி விருத்தி
28. தத்துவ விருத்தி
29. சுத்தசிவராசியம்
30. பரசிவராசியம்
31. மந்திரக் கொத்து
32. மகாவாக்கிய வகை
33. பொதுவேதம்
34. குடும்ப கோஷம்
35. இயல்வகை
36. அளவை வகை
37. ஞானவகை
38. இலக்கண விருத்தி
39. தர்க்க விருத்தி
40. தென்மொழி விளக்கம்
41. வடமொழிவிளக்கம்
42. உலகியல் விளக்கம்
43. கலை மரபு

உ

சிவமயம்

திருச்சிற்றம்பலம்

அருட்பெருஞ்ஜோதி

பெரிய புராணம்

உலகெலாம் என்னும்
மெய்ம்மொழிப் பொருள் விளக்கம்

"உலகெலாம்" என்னும் மெய்ம் மொழிப் பொருள் விளக்கம் என்பது எங்ஙன மெனில்; –

திருவருளின்பத்தை அங்கைக் கனியிற் பெற்ற பெரியரையும், அத்திருவருளையும் வாச்சிய லக்ஷியமாகக் கொண்ட பெரிய புராணத்தில் தெய்வத் தற் சிறப்புச் செந்தமிழ்ச் செய்யுட்கண், எல்லாம் வல்ல, 'இறைவன் திருவருளால்' எடுத்துக் கொடுக்கப்பட்ட **'உலகெலாம் உணர்ந்தோதற் கரியவன்'** என்னும் மெய்ம் மொழியினது பொருள் விளக்கமாகலின், மெய்ம் மொழிப் பொருள் விளக்க மென்றுயிற் றென்க.

இதனை 'மெய்ம்மொழி' யென்பது என்னை யெனின்:—

உணர்ந்தோர்,— இழிகுண ஆங்கார மொழியாய,— மனிதர் மொழியினும்,— சமகுண ஆங்கார மொழியாய தேவர் மொழி,— மெய்ம் மொழி யென்பர்;— அதனினும், உயர் குண ஆங்கார மொழியாய முனிவர் மொழி,—மெய்ம் மொழியென்பர்;— அதனினும், இயல்புப்பிரகிருதி மொழியாய அரிபிரமாதியர் மொழி மெய்ம்மொழி யென்பர்;— அதனினும், சுத்தா சுத்த மாயா மொழியாய உருத்திராதியர் மொழி மெய்ம் மொழி யென்பர்.

இங்ஙன மன்றி, மொழித்திறன் தெரிந்து முடிபு முற்றுணர்ந்தோர் அபர வயிந்துவப் பிரணவ மொழியாய சதாசிவாதியர் மொழியே மெய்ம்மொழி யென்பர். என்னின்:–

இவ்வபர வயிந்துவப் பிரணவ மொழிக்கு உபாதான உபகரண, அதிகரண, வியாபக சித்தமாய், சுத்த வியோமாகாரமாய் விளங்குகின்ற 'திருவருட்' பர வயிந்துவத் துரியத் திருவாக்கான் மொழிந்த 'உலகெலாம்' என்னு மொழியை மெய்ம்மொழி யென்றல் இறும்பூ தன் றென்க. வேறியைபில் அடை யொன்று வழக்கின்கண் இன்மையிற் கூறியதன்றி, இஃதோரியைபில் அடையு மன்றென்க.

இதனைத் 'திருவருட்' பரவயிந்துவத் துரியமொழி யென்றது எங்ஙன மெனின்.

சுத்த முதலிய மாயா காரிய வாகாயங்களினன்றி, நாதா தீதமாய், சிதாகாசமென்று வேதாகமங்களால் மீக்கூறப்பட்ட சிற்சபைக் கண் தோன்றிய மொழி ஆகலின் அங்ஙனங் கூறிய தென்க.

ஆயின், இவ்வடை மொழிப் பொருட்டுணிபு என்னை எனின்; —

வாச்சியப் பொருளாங்கால் மெய்ம்மையை யுடைய மொழி யென்று வேற்றுமை வழியான் விரித்து அபர வயிந்துவப் பிரணவ மொழிக்கும், லக்ஷியப்

பொருளாங்கால் மெய்ம்மையாகிய மொழியென்று அவ்வழியான் விரித்துத் 'திருவருட்' பர வயிந்துவத் துரிய மொழிக்கும் இயைபு கோடல் துணிபென்க.

இங்ஙனம் வாச்சிய லக்ஷிய மொழி வரலாறு என்னை யெனின்;—

மனிதர், தேவர், முனிவர், அரிபிரமர், உருத்திராதியர், மொழியாய ஆங்கார மொழி, பிரகிருதி மொழி, மாயை மொழி என்பவை அசுத்தமும் சுத்தா சுத்தமு மாகிய சத்தார்த்தப் பிரபஞ்ச காரண வைகரியாதி நான்குவாக்கின் காரிய மொழியாகலின் மெய்ம் மொழி யன்றென்க. சதாசிவாதி மொழியாகிய பிரணவ மொழிசுத்த சத்தார்த்தப் பிரபஞ்ச காரணமாகிய அபரவயிந்துவ காரிய மொழியாகலின் வாச்சிய மெய்ம் மொழியாயிற்றென்க. பரசிவமொழியாய 'திருவருள்' துரியமொழி, துரிய சத்தார்த்த பிரபஞ்ச காரணமாய்ச் சிற்சத்தி பரவிந்துவிற் பதிதலான நாதமாத்திரத்தி னுண்டாய மொழி யாகலின் லக்ஷிய மெய்ம் மொழியாயிற் றென்க.

இஃது மெய்ம் மொழி யென்பதைப் பெரிய புராணத்துள்,

அருளி னீர்மைத் திருத்தொண் டறிவருந்
தெருளி னீரிது செப்புதற் காமெனின்
மருளின் மெய்ம் மொழி வானிழல் கூறிய
பொருளி னாகுமெ னப்புகல் வாமன்றே.

என்ற செய்யுளுள்ளுங் காண்க வென்க.

இஃது அபர வாக்கிய வியவகார மன்றுகலின் விசேட விலக்கணம் இயற்பட விரித்தலில மென்க.

இம்மெய்ம்மொழிப் பொருள் விளக்கத்தின் எல்லை எங்ஙன மெனின்:—

யோகாந்த, கலாந்த, நாதாந்த, போதாந்த, வேதாந்த, சித்தாந்த மென்னுஞ் சடாந்தானுபவ சாத்தியர்களும், அவற்றை விரும்பி அவ் வழிக்கணின்ற சாதகர்களும், அந்தரானுபவ திட்டாந்தமாக உபாசிக்க விளங்குகின்ற சிதம்பர ரகசியத்தைக் குறிக்குஞ் சிற்சபைக்கண்ணே, சேக்கிழா ரென்னும் தெய்வப் புலவர் பொருட்டு இறைவர் பரமாகாய வாக்கான் மொழியப்பட்டுச் சமர சானுபவ சாட்சாத்காரமாய் ஆறந்தத்தினும் நடிக்கின்ற சிதம்பர நடனத் திருவருட் பதத்தை வாச்சிய லக்ஷியமாகக் கொள்ளப்பட்ட தாகலின், சடாந்த சமரசலக்ஷியப் பொருள் எல்லையை யுடைய தென்க.

இனி, "**உலகெலாம்**" என்பதன் மட்டன்றி, **உணர்ந்தோதற் கரியவன்**" என்ற தொடர் காறும் அத் ' திருவருட்' பர வயிந்துவத் துரியத் திருவாக்கி னெழுந்த மெய்ம் மொழியென் றையமறக் கொள்க வென்க.

எங்ஙனமெனின்:—

திருவருட் புலமை சான்ற **சேக்கிழா** ரென்னும் பெரியர், செயற்கரிய வென்று அரையன்பணித்தவாறு அடுத்தகருவிகண் முறைப்பட வொன்றேனு மின்றி முடித்தற் கெங்ஙனங் கூடுமென்று ஐயுற்று அழுங்கிய வுள்ளத்தோடு அருட்பொதுவின்கண் போந்து, பணிந்து, பழிச்சித், 'திருவருட், பெருமையைச் சிந்தித்து நிற்ப, ஆண்டு இறைவர் அவர் கருதிய பெருஞ் செயன் முடித்தற் பொருட்டு உளங் கொண்டு சிற்சபைக்கண் புறத் துலகெலாமென்றும் அவர் தந் நிலைக்கண் உணர்ந்தோதற் கரியவன் என்றும் மொழிந் தருளியவா றென்க.

* **பெரிய புராணம்—பாயிரம். 9வது திருவிருத்தம்.**

அங்ஙன மொழிதற் கியைபு எங்ஙன மெனின —

,,உலகெலா'' மெனபது— பல நோககுடைப பெருமொழி யாகலின எந் நோககங கருதி மொழிநதனா இறைவா அந்நோககம அவரறிநதே முடிததல வேணடும, மறறையா முடிததற கணுததுணையுங கூடா அனறித திருவருட் டுரியத திருவாககினெழுநத பயனிலே முறறுக குறை மொழியை மறறை வாக கான முடிததற கியைபு யெவவாறறுனும இறைததனையு மினறு அனறி, சிவ சுதநதரச செயற குறையைச சீவசுதநதரததான முடிததலுங கூடா அனறி, இதுகாறும இறைவா அருள வடிவாற பகருவாகட்கு உபதேச முதலிய திரு வாக களிதத வறறுள இங்ஙனங குறைமொழி யளிததத்தினறு அங்ஙன மளித தல அததிருவருட குரியத திருவாககி னியலு மனறு ஆகலினெனக.

ஆயின் ஓரிடத்தே மொழியாது அகத்தும புறததும மொழிநதது என்னை யெனின —

அககாலே, அருடபொதுவினகண ணினற அநதணா அறவோா முதலிய பலரும அவாவழி மறறையோரும சேககிழா ரெனனும பேரிற சிறநத பேரறிவு டைய பெரியா திருவருட டுணையால, இபபெருங காபபிய முடிததனா இஃது மாயைத துணையால தேவா, முனிவா, மனிதா இயறறிய மறறைக காபபியஙகள போல எளிதனறு அனபுகொணடனுபவித துயதறபொருட்டும அம மெயம மொழியைக கேடடுச சேககிழாரது புறக கரணஙகள சுததியாதறபொருட்டும, புறததேயுலகெலா மெனறெழுநது தததுவ படலததான மயஙகிய அவரது ஆனமதிருடடியைப படல நீககி அறிவுவிளககிச சுததிசெயதறபொருட டகததே உணாந தோதற கரியவன எனறு முடிநத தெனக.

ஆயின அகததும புறததும மொழிதறகு அளவை எங்ஙனம எனின.—

திருவருட பர வயிநதுவத துரியமொழி புறததே யெழுநது அகததே நிறைநதது சுததி செயதற கருணையான வாயுபபோல வெனனுஞ சுதன மியமா கிய விககருதல வியாததியா னறிக வெனக. எனனை எனின - பொருட புலப பாட டினகண சிறசததியானது பர விநதுவிற பதிதலு மதனுல அதனகண நாத முணடாதலும உணமை யாதலிற பககமும பககததனமையும பெறபபட டன. வரலாறறுப புலபபாடடினகண அகததும புறததும சுததி செயதற கருணையா னனறி அமமொழி தோனறுதாகலிற சிதைககபபடா அளவைத திறன பெறபபடடது, உறழசசிப புலபபாடடினகண நோசசிப பொருள வான புறததெழுநது அகததது நிரமபுதல எங்ஙன மங்ஙனந திருவருட பர வயிநதுவப புறததெழுநத வாககததது நிரமபுதல கூடுமாகலின அளககபபடுகை மாறுப டாமை பெறபபடடது ஆகலில அசமபவம அவவியாததி அதிவியாததிகளு மினறு. இதனுல வியாததி முறை காணக வெனக.

இனி இம மெயம மொழிககுப பொருள விளககஞ செயயுமிடததுக காட சியுங கருதலு மினறியு முரையளவையும வேணடுஙகால வேதாகம முதலிய குறிததல வேணடுமா லெனின, குறிததல வேணடா. எனனை யெனின —

வேதம்

இங்ஙனம வருணசிரம மானததத்தாற பநதபபடடு ஏக தேசத்தான வழஙகுகினற வேதம, வருணசிரம மானத்தாற பநதபபடாது, யாணடும பூரணத்தான வழஙகு மெயமமொழிககுப பிரமாண மாகாவெனக அனறியும வேதஙகள ஓா காலததில உருததிரனுலும வேறோா காலததில விணடுவாலும, பிறிதோா காலததில பிரமனுலும மறறோா காலததில பராசரன, வியாசன

முதலிய முனிவராலுந் தொகுத்தும் வகுத்தும், விரித்தும்,பலவாறு விகாரப்படு கின்றனவாய்; தாதுக்கள் பிரத்தியயங்கள் பிராதி பத்தியங்கள் முதலிய வியலுறுப்பும் வர்ன்னம் பதம், ஜடை முதலிய வியல் விசேட வுறுப்பும், உதாத்தம் அனுதாத்தம் சுரிதக முதலிய விசையுறுப்பும், சிக்ஷை, கற்பம், வியாகரணம், நிருத்தம், சோதிடம், சந்தம் முதலிய அங்கவுறுப்பும், ஆயுணூல், தனுநூல் காந்தருவநூல், முதலிய வுபவுறுப்பு முடையனவாய்; பஞ்சப் பிரம்ம மந்திரந் தத்துவத்திரய மந்திர முதலிய மந்திர சாமானிய விசேடங்களும், ஸ்நான, சந்தி ஜெபம்,ஓமம்,தர்ப்பணம் வைசுவதேவம், இட்டி, அக்கினிட்டோமம், பசுபந்தம், தியாக்கிரியம் முதலியநித்திய கன்மங்களும், வருட கன்ம விசேடம் அயனகன்ம விசேடம், மாதகன்ம விசேடம், பருவகன்ம விசேடம் முதலியநைமித்திககன்மங் களும்-அசுவமேதம், ராஜசூயம், பௌண்டரீக முதலிய காமிய கன்மங்களும் சுராபானம், பரதாரகமனம், அசத்திய வாசக முதலிய நிஷேத கன்மங்களும், அநசநம், சாந்திராயணம், கிரிச்சர,முதலிய பிராயச்சித்தகன்மங்களும், சூரியவுபாசனை பிரம வுபாசனை, விண்டு வுபாசனை, ருத்திர வுபாசனை,பிரணவ வுபாசனைமுதலிய வுபாசனுகன்மங்களுமாகிய கன்மசாமாநிய விசேஷங்களும்; சமயத்தார்,சாதியார் பலர்க்கு மொத்த வண்ணம் வரைதற்கும் ஓதற்கும் உணர்தற்கும் இடங்கொடாமையும் பலவாறு விகற்பித்துக் கூறு மயக்கமு முடையனவாய்; தாந் திருவருட் பரவயிந்துவ சத்தியான அபரவிந்துவின்கண் உற்பத்தியாய் அதனிடத்தே லயமாதலில் ஆதியு மந்தமு முடைத்தா யிருந்தும், அங்ஙனங் கோடலின்றி யுற்பத்தி யின்மையும் லய மின்மையு மாகிய வநாதியென்றும், நித்தியமென்றும் தம்மைத் தாமே விபரீதத்தான் மீக்கூறுகின்ற மதமும் அகங்காரமும் பெற்றிருத்தலு மன்றியும்;

கருமை,—கடினம்,—எளிதினுருகாமை,—புலால் நாற்றமுடைமை,—முதலிய வன்மைக் குணங்களான் வெளிப்பட்டு, மண்வெட்டி, கோடரி அரிவாள் முதலிய அற்ப கருவியை விரும்பினோர் எளிதிற் பெறத் தான் பரிணமித்தலே யன்றி, மகுட குண்டல முதலிய விசேடக் கருவிகளை விரும்னோர்க்குத்தன் உண்மைக் குணமாய சுவர்ணத் தன்மையை நெடுஞ் சேய்மைக்கண் மறைத்து அரிதிற் பெறவிருந்த அயலோக ஞாயம்போல், மாயா சத்தார்த்தப் பிரபஞ்ச காரிய சித்த விருத்தியாகிய வன்மைக் குணங்களான் வெளிப்பட்டு, பூலோக போகம் சுவர்க்கலோக போக முதலிய அநித்திய போகங்களை விரும்பினோர் எளிதிற் பெறத் தாம் மந்திர தந்திரங்களாற் பரிணமித்தலே யன்றி, அருட்போகம், ஆமந்த போகம், சிவ போகம் முதலிய நித்திய போகங்களை விரும்பினோர்க்குத் தமது உண்மைக் குணமாகிய உபதேச லக்ஷியத் தன்மையை நெடுஞ்சேய்மைக் கண் மறைத்து அரிதிற் பெற விருத்தலானும்; தன் பலத்தைவிரும்பினோர்க்கு நின்று கர நீட்டித்தலினனும் வேத்றுக் கருவி முதலியவற்றுனுங் கை கூடுதலின்றி, மேலிவர்ந்தரிதிற் றலைக்கணின்று தன் காய்களைக் கவர்ந்தும்அந்நிலைக் கண் அனுபவித்தற்கும் வேறோர் கருவி வேண்ட நின்ற ‘இலாங்கலி விருட்ச ஞாயம் போல்’ உபதேச லக்ஷியத் தன்மையைப் பெறத் தொடங்கிய சாதகர்க் குத் தத்தம் பருவத்திற்கடுத்த வுணர்வானும், பல்வகைச் சாதகத்தானுங்கை கூடுதலின்றித் தெய்வ கதியான் முடிபு நோக்கி அத்தலைகண் அமைந்த பொருளைக் கவர்ந்தும் அந்நிலைக்கண் அனுபவித்தற்கும் வேதாந்த விசார முதலிய வேறோர் கருவி வேண்ட விருத்தலானும், —மனிதர் மொழி,—தேவர் மொழி ‘— முனிவர்மொழி,— அரிபிரமாதியர் மொழி,—உருத்திராதியர் மொழி என்பவைக்குப் பெரும்பாலும் பிரமாணமாகி நிற்பன வன்றித் திருவருட் பரவயிந்துவத் துரிய மொழிக்கு ஒருவாற்றுனும் பிரமாண மாகா வென்க.

* இலாங்கலி விருட்சம் என்பது,—மடல்விரிந்த பனை.

ஆகமங்களுள் சில, இருக்குவேதம் போன்று மந்திர கலையைக் குறித்தலும், சில, தயித்திரீய வேதம்போல், தந்திர கலையைக் குறித்தலுஞ் சில சாமவேதம் போல உபயமுங் குறித்தலும், சில அதாவணவேதம் போலவுலகியலைக் குறித்தும், வருதலின்—வேத சம்மதமாகியும்,—சில ஏகான்ம விரோதஞ் சாதித்தலின் வேத விரோதமாகியும்,—உபயமாயா காரியங்களைப் பெரும்பாலும் விரித்து விளக்கலான,—மயேசுர சதா சிவாதி மொழிகளும் பெரும்பாலும் பிரமாணமா மன்றி, இத்துரிய மொழிக்குப் பிரமாண மாகா வெனக.

இதனால், வேதாகமங்கள் சகளத்திற் சகுணமாகத் தோன்றிய ஈசுர வாக்கியங்க ளென்பதும், "உலகெலாம்" என்பது பூரண நிஷ்களத்தில் நிர்க்குணமாகத் தோன்றிய பரசிவ வாக்கிய மென்பதும், "உணர்ந்தோதற்கரிய வன்" என்பது ஏகதேச நிஷ்களத்தில் நிர்க்குணமாகத்தோன்றிய பரசிவ வாக்கிய மென்பது மறிக வெனக.

ஆயின் இம் மெய்ம் மொழிக்கு உரைப் பிரமாணம் வேறின்றாலோ வெனின்

தற்சுதந்தரத்தானுந் தற்புகழ்ச்சியானும்,— தன் மேம்பாடு வெளிப் படுத்து நிமித்தத்தானும் ஈசுராதிகளா லுபசரித் துரைக்கப்பட்ட வேதாகமாதி கள் இங்ஙன மெய்ம்மொழிப் பிரமாணமாகா வென்றதன்றி, சிவசுதந்தரத்தானு நிரகங்காரத்தானுஞ் சிற்சத்தி, ஆனந்தசத்தி, துவாரமாக நாதாந்தத்திருந்து சிவ ஞானிகண் மோனந் ததும்ப மொழிந்தருளிய, திருவருட்டுரிய மொழிகளைப் பிரமாண மாகா வென்கிலம். ஆகலின் உரை யளவை வேண்டுங்கால் அச்சிவ ஞானிகளது திருவருட் டுரிய மொழிகளுட் குறிக்க வேண்டுவன குறிக்குது மெனக.

இம் மெய்ம் மொழி நிர்க்குண லக்ஷியமுடைய தாகலின்,—

"அறிவுரு வுடையார் குறி குணங் குறியார்
என்பது கருதி யன்பத னாலே
வெருவா திதன்பொருள் விளக்க மென்னப்
பெருவாய் மையாப்போற் பிதற்றின னன்றி
விளக்கும் வன்மையான் விளக்க வந்தனனென்
றளக்கு நுண்ணிய அறிவி லேனே!"

மெய்ம்மொழிப் பொருள் விளக்கம் வருமாறு

அருட்பெருஞ்ஜோதி

இனியிம் மெய்ம் மொழிக்குப் பொருள் விளக்கங் கூறுதும்.

***"உலகெலாம் உணர்ந் தோதற் கரியவன்**
நிலவு லாவிய நீர்மலி வேணியன்
அலகில் சோதியன் அம்பலத் தாடுவான்
மலர்சி லம்படி வாழ்த்தி வணங்குவாம்"

இதனுட் கலிவிருத்த வியலின் நாற் சீ ரோரடியான் முடிந்த "உலகெலா முணர்ந் தோதற் கரியவன்" என்னுந் திருவருட் பர வயிந்துவத் துரிய மெய்ம் மொழித் தொடர்க்கண் 'உலகெலாம்' என்னும் முதன் மெய்ம்மொழிப்பொருள் விளக்கம் வருமாறு'—

---

*பெரிய புராணம், பாயிரம், 1-வது திருவிருத்தம்—நடராஜா துதி.

உலகெலாம் எனபது :—

1. தத்துவ உலகங்கள்

1. காரிய பூத தத்துவ உலகு.

சூககும ஸதூல அநதரங்க பகிரஙக சாதாரண அசாதாரண பவுதிகப பிரததியக்ஷ வியகதி ரூப சமவாய காரண மூல மாயாநத ராநத ராஙகார ஏகதே சோதபவ தன மாததிரை காரிய பூத தததுவ வுலகு

1. சூககுமாநதர சிநேகாணுதவ சவிகறப சாததிய விசிததிர பூத ரூப சகதி யுலகு 2 ஸதூலவாகிய சிநேகாணுததுவ சவிகறப சாததிய விசிதர பூத சொரூப சதகி யுலகு. 3 சூககும ஸதூலவாகி யாநதர கிரியா சிநேகாணுதவ சவிகறப கனம சாததிய சாதக விசிததிர பூத சுபாவ சததி யுலகு.

4 காரணுணு காரிய பரியநத சாததியததுவ பூத சாதி சாமானிய வியாததி சுததி யுலகு. 5 காரியாணுக காரண பரியநத சாததியததுவ பூதோ பாதி சாமானிய வியாபக சததி யுலகு 6 விவித ரூப சாததிய பூத விசேட சததி யுலகு. 7 விவிதாணு வியாபாரததுவ பூதகுண சததி யுலகு. 8 பாகி யேநதிரிய சூககும விகறப விஷய சாததியததுவ பூத வானன சததி யுலகு 9 விசேஷாணுததுவ சாததிய பூத பரததுவசததி யுலகு 10 சாமானி யாணுத துவ சாததிய பூ தாபரததுவ சததி யுலகு. 11 அநேகாணுததுவ விசிததிர சாமானிய சமவாய சாததிய பூத பாவ சததி யுலகு 12. அதிட்டாந மாததிர பூத நிமிதத சததி யுலகு. 13. அதிட்டாந விசேட மாததிர பூத நிமிதத விசேட சததி யுலகு

14. அனறி, சூககும ஸதூல சிநேகாணுததுவ சமபநத ரூப வியத தியாதி சாதக சாததிய பூதோறபவ சததி யுலகு. 15 பூதோறபவ வதிகரண சததி யலகு 16 பூதோறபவ கரண சததி யுலகு 17 பூதோறபவ பருவ சததி யுலகு 18. பூதோறபவ கனம சததி யுலகு 19. பூதோறபவ உபகார சததி யுலகு 20 பூதோறபவ உபகாரப பிரேரக சததி யுலகு 21 பூதாதிகார சததி யுலகு 22. பூதாதிகா ராதிகரண சததி யுலகு. 23. பூதாதிகார கரண சததி யுலகு. 24 பூதாதிகார பருவ சததி யுலகு 25 பூதாதிகார கனம சததி யுலகு 26 பூதாதிகா ரோபகார சததி யுலகு 27 பூதாதிகா ரோபகாரப பிரேரக சததி யுலகு 28 பூத லய சததி யுலகு. 29 பூத லயாதிகரண சததி யுலகு 30. பூத லய கரண சததி யுலகு. 31 பூத லய பருவ சததி யுலகு 32. பூத லய கனம சததி யுலகு. 33 பூத லயோபகார சததி யுலகு 34 பூதல யோபகாரப பிரேரக சததி யுலகு.

இஙஙனம, 35. கடின குருததுவாதி பிருதிவி ரூப சததியுலகு 36 சீதத திரவதவாதி யபபு ரூப சததி யுலகு 37. உஷண லகுதவாதி தேயு ரூப சததி யுலகு 38 சலனாதி யதிலகுதவ வாயு ரூப சததி யுலகு 39. நிரநத ராதிகரண பரமாததி யதிலகுத வாகாய ரூப சததி யுலகு

40. சதுட கோண பிருதிவி சொரூப சததி யுலகு 41 துவி கோண வபபு சொரூப சததி யுலகு 42. திரி கோண தேயு சொரூப சததி யுலகு 43 ஷட கோண வாயு சொரூப சததி யுலகு.—44. குணடலாகார வாகாய சொரூப சததி யுலகு 45 குருதவ சிநேகாணுத துவ சாதநா சாதாரண சூககும ஸதா பன கனமததுவ பிருதிவி சுபாவ சததி யுலகு. 46 திரவததுவ சிநேகாணுததுவ சாதநாத பிரசாரண கனமததுவ வபபு சுபாவ சததி யுலகு 47 உஷண சிநேகாணுத வாதிலகுததுவ சாதநோதப பிரசாரண கனமததுவ தேயு சுபாவ சததி யுலகு 48 ஆலமப சிநேகாணுததுவாததி யதிலகுததுவ சாதந

வியாபகோபாநுப் பிரசாரண கன்மத்துவ வாயு சுபாவ சத்தி யுலகு. 49. நிரா கார சிநேகாணுத்துவ பரமாத்தி யதிலகுத்துவ சூக்கும சாதநாநுகூத க்காரண கன்மத்து வாகாய சுபாவ சத்தி யுலகு.

50. விவித விசித்ர ரூப சாத்திய பிருதிவி விசேட சத்தி யுலகு. 51. அப்பு விசேட சத்தி யுலகு. 52 தேயு விசேட சத்தி யுலகு. 53. வாயு விசேட சத்தி யுலகு. 54. ஆகாய விசேட சத்தி யுலகு.

55. பிண்டாண்ட பரியந்த சாதி சாமானிய சாத்தியப் பிருதிவி வியாத்தி சத்தி யுலகு. 56. அப்பு வியாத்தி சத்தி யுலகு. 57. தேயு வியாத்தி சத்தி யுலகு. 58. வாயு வியாத்தி சத்தி யுலகு. 59. ஆகாய வியாத்தி சத்தி யுலகு.

60. மாயா பரியந் தோபாதி சாமானிய சாத்தியப் பிருதிவி வியாபக சத்தி யுலகு. 61. அப்பு வியாபக சத்தி யுலகு. 62. தேயு வியாபக சத்தி யுலகு. 63. வாயு வியாபக சத்தி யுலகு. 64. ஆகாய வியாபக சத்தி யுலகு.

65. விவி தோத்ப வாணுத்துவ விசித்திரப் பிருதிவி குண சத்தி யுலகு. 66. அப்பு குணசத்தி யுலகு. 67. தேயு குணசத்தி யுலகு. 68. வாயு குணசத்தி யுலகு. 69. ஆகாய குணசத்தி யுலகு. 70. பிருதிவி வர்ன்ன சத்தி யுலகு. 71. அப்பு வர்ன்ன சத்தி யுலகு. 72. தேயு வர்ன்ன சத்தி யுலகு. 73 வாயு வர்ன்ன சத்தி யுலகு. 74. ஆகாய வர்ன்ன சத்தி யுலகு. 75. பிருதிவி பாவ சத்தி யுலகு. 76. அப்பு பாவ சத்தி யுலகு. 77. தேயு பாவ சத்தி யுலகு. 78. வாயு பாவ சத்தி யுலகு. 79. ஆகாய பாவ சத்தி யுலகு. 80. பிருதிவி பரத்துவ சத்தி யுலகு. 81. அப்பு பரத்துவ சத்தி யுலகு. 82 தேயு பரத்துவ சத்தி யுலகு. 83. வாயு பரத்துவ சத்தி யுலகு 84. ஆகாய பரத்துவ சத்தி யுலகு. 85. பிருதிவி யபரத்துவ சத்தி யுலகு. 86. அப்பு அபரத்துவ சத்தி யுலகு. 87. தேயு வபரத்துவ சத்தி யுலகு. 88. வாயு வபரத்துவ சத்தி யுலகு. 89. ஆகாயா பரத்துவ சத்தி யுலகு.

90. பிருதிவி யுற்பவ சத்தி யுலகு. 91. பிருதிவி யுற்ப வாதி கரண சத்தி யுலகு. 92. பிருதிவி யுற்பவ கரண சத்தி யுலகு. 93. பிருதிவி யுற்பவ பருவ சத்தி யுலகு. 94. பிருதிவி யுற்பவ கன்ம சத்தி யுலகு. 95. பிருதிவி யுற்ப வோபகார சத்தி யுலகு. 96. பிருதிவி யுற்ப வோபகாரப் பிரேரக சத்தி யுலகு. 97. பிருதிவி யதிகார சத்தி யுலகு. 98. பிருதிவி யதிகா ராதிகரண சத்தி யுலகு. 99. பிருதிவி யதிகார கரண சத்தி யுலகு. 100 பிருதிவி யதிகார பருவ சத்தி யுலகு. 101. பிருதிவி யதிகார கன்ம சத்தி யுலகு. 102. பிருதிவி யதிகார நிமித்த சத்தி யுலகு. 103. பிருதிவி யதிகார நிமித்த விசேட சத்தி யுலகு. 104. பிருதிவி லய சத்தி யுலகு. 105. பிருதிவி லயாதி கரண சத்தி யுலகு. 106. பிருதிவி லய கரண சத்தி யுலகு. 107. பிருதிவி லய பருவ சத்தி யுலகு. 108. பிருதிவி லய கன்ம சத்தி யுலகு. 109. பிருதிவி லயோபகார சத்தி யுலகு. 110. பிருதிவி லயோபகாரப் பிரேரக சத்தி யுலகு.

111. அப்பு வுற்பவ சத்தி யுலகு. 112. அப்பு வுற்ப வாதி கரண சத்தி யுலகு. 113 அப்பு வுற்பவ கரண சத்தி யுலகு. 114. அப்பு வுற்பவ பருவ சத்தி யுலகு. 115. அப்பு வுற்பவ கன்ம சத்தி யுலகு. 116. அப்பு வுற்ப வோபகார சத்தி யுலகு. 117. அப்பு வுற்ப வோபகாரப் பிரேரக சத்தி யுலகு. 118. அப்பு வதிகார சத்தி யுலகு. 119. அப்பு வதிகா ராதிகரண சத்தி யுலகு. 120. அப்பு வதிகார கரண சத்தி யுலகு. 121. அப்பு வதிகார பருவ சத்தி யுலகு. 122. அப்பு வதிகார கன்ம சத்தி யுலகு. 123. அப்பு வதிகார உபகார சத்தி யுலகு. 124. அப்பு வதிகா ரோபகாரப் பிரேரக சத்தி யுலகு. 125. அப்பு லய சத்தி யுலகு. 126. அப்பு லயாதிகரண சத்தி யுலகு. 127. அப்பு லய

கரண சத்தி யுலகு. 128. அப்பு லய பருவ சத்தி யுலகு. 129. அப்பு லய கன்ம சத்தி யுலகு. 130. அப்பு ல யோபகார சத்தி யுலகு. 131. அப்பு ல யோபகாரப் பிரேரக சத்தி யுலகு.

132. தேயு உற்பவ சத்தி யுலகு. 133. தேயு உற்ப வாதிகரண சத்தி யுலகு. 134. தேயு வுற்பவ கரண சத்தி யுலகு. 135. தேயு வுற்பவ பருவ சத்தி யுலகு 136. தேயு வுற்பவ கன்ம சத்தி யுலகு. 137. தேயு வுற்ப வோபகார சத்தி யுலகு 138. தேயு வுற்ப வோபகாரப் பிரேரக சத்தி யுலகு. 139. தேயு வதிகார சத்தி யுலகு. 140. தேயு வதிகா ராதிகரண சததி யுலகு. 141. தேயு வதிகார கரண சத்தி யுலகு. 142. தேயு வதிகார பருவ சத்தி யுலகு. 143 தேயு வதிகார கன்ம சத்தி யுலகு. 144. தேயு வதிகா ரோபகார சத்தி யுலகு. 145 தேயு வதிகா ரோபகாரப் பிரேரக சத்தி யுலகு. 146. தேயு லய சத்தி யுலகு. 147. தேயு ல யாதிகரண சத்தி யுலகு. 148. தேயு லய கரண சத்தி யுலகு. 149. தேயு லய பருவ சத்தி யுலகு. 150. தேயு லய கன்ம சத்தி யுலகு. 151. தேயு ல யோபகார சத்தி யுலகு. 152. தேயு ல யோபகாரப் பிரேரக சத்தி யுலகு.

153. வாயு வுற்பவ சத்தி யுலகு. 154. வாயு வுற்ப வாதி கரண சத்தி யுலகு. 155. வாயு வுற்பவ கரண சத்தி யுலகு. 156. வாயு வுற்பவ பருவ சத்தி யுலகு. 157. வாயு வுற்பவ கன்ம சத்தி யுலகு. 158. வாயு வுற்ப வோபகார சத்தி யுலகு. 159. வாயு வுற்ப வோபகாரப் பிரேரக சத்தி யுலகு. 160. வாயு வதிகார சத்தி யுலகு. 161. வாயு வதிகா ராதிகரண சத்தி யுலகு 162. வாவு வதிகார கரண சத்தி யுலகு. 163. வாயு வதிகார பருவ சத்தி யுலகு. 164. வாயு வதிகார கன்ம சத்தி யுலகு. 165. வாயு வதிகா ரோபகார சத்தி யுலகு. 166. வாயுவதிகா ரோபகாரப் பிரேரக சத்தி யுலகு 167 வாயு லய சத்தி யுலகு 168. வாயு ல யாதிகரண சத்தி யுலகு. 169. வாயு லய கரண சத்தி யுலகு. 170. வாயு லய பருவ சத்தி யுலகு. 171. வாயு லய கன்ம சத்தி யுலகு. 172. வாயு ல யோபகார சத்தி யுலகு. 173. வாயு ல யோபகாரப் பிரேரக சத்தி யுலகு.

174. ஆகாய வுற்பவ சத்தி யுலகு. 175. ஆகாய வுற்ப வாதிகரண சத்தி யுலகு 176. ஆகா யோற்பவ கரண சத்தி யுலகு. 177. ஆகா யோற்பவ பருவ சத்தி யுலகு. 178. ஆகா யோற்பவ கன்ம சத்தி யுலகு. 179. ஆகா யோற்ப வோபகார சத்தி யுலகு. 180. ஆகா யோற்ப வோபகாரப் பிரேரக சத்தி யுலகு. 181. ஆகாய வதிகார சத்தி யுலகு. 182. ஆகா யாதிகா ராதிகரண சத்தி யுலகு. 183. ஆகாய வதிகார கரண சத்தி யுலகு. 184. ஆகாய வதிகார பருவ சத்தி யுலகு. 185 ஆகாய வதிகார கன்ம சத்தி யுலகு. 186. ஆகாய வதிகா ரோபகார சத்தி யுலகு. 187. ஆகாய வதிகா ரோபகாரப் பிரேரக சத்தி யுலகு. 188. ஆகாய லய சத்தி யுலகு. 189. ஆகாய ல யாதிகரண சத்தி யுலகு. 190. ஆகாய லய கரண சத்தி யுலகு. 191. ஆகாய லய பருவ சத்தி யுலகு. 192. ஆகாய லய கன்ம சத்தி யுலகு. 193 ஆகாய ல யோபகார சத்தி யுலகு. 194. ஆகாய ல யோபகாரப் பிரேரக சத்தி யுலகு.

195. பிருதிவிப் பிருதிவி சத்தி யுலகு 196. பிருதிவி யப்பு சத்தி யுலகு. 197. பிருதிவித் தேயு சத்தி யுலகு. 198. பிருதிவி வாயு சத்தி யுலகு. 199. பிருதிவி யாகாய சத்தி யுலகு. 200. அப்புப் பிருதிவி சத்தி யுலகு. 201. அப்பு அப்பு சத்தி யுலகு. 202. அப்புத் தேயு சக்தி யுலகு. 203. அப்பு வாயு சத்தி யுலகு. 204. அப்பு ஆகாய சத்தி யுலகு. 205. தேயுப் பிருதிவி பூத சத்தி யுலகு 206. தேயு அப்பு பூத சத்தி யுலகு. 207. தேயுத் தேயு பூத சத்தி யுலகு. 208. தேயு வாயு பூத சத்தி யுலகு. 209. தேயு ஆகாய பூத

சதது யுலகு 210. வாயுப பிருதிவி பூத சதது யுலகு. 211. வாயு அபபு பூத சதது யுலகு. 212 வாயுத தேயு பூத சதது யுலகு 213 வாயு வாயு பூத சதது யுலகு 214 வாயு ஆகாய பூத சதது யுலகு 215. ஆகாயப பிருதிவி பூத சதது யுலகு 216 ஆகாய அபபு பூத சதது யுலகு. 2.7. ஆகாயத தேயு பூத சதது யுலகு 218. ஆகாய வாயு பூத சதது யுலகு. 219. ஆகாய ஆகாய பூத சதது யுலகு.

அனறி, 220. சரபேத பௌதிக சத்தி யுலகு. 221. அசர பேத பௌதிக சத்தி யுலகு முதலியவுங கொளக. (ஆக 220.)

---

2. தன்மாத்திரைத் தத்துவ உலகு

சாதார ணசாதாரண சூக்கும ஸ்தூல பூதாணுப் பிரத்தியக்ஷப் பிரகிருதி வியகதி சமவாய மூலமா யாநத ராஙகா ரேகதேச காரிய தன் மாத்திரைத் தத்துவ உலகு.

1 பூத சமவாய மாததிர தனமாததிரை ரூப சதது யுலகு 2 பூத சமவாய சாமானிய மாததிர தனமாததிரை சொரூப சதது யுலகு 3 உறப வோததியோ கததுவ தனமாததிரை சுபாவ சதது யுலகு 4 பூத பௌதிக பரியநத தன மாததிரை வியாதது சதது யுலகு. 5 மாயா பரியநத தனமாத திரை வியாபக சதது யுலகு 6. சூககும வியாபார மாததிர தனமாததிரை விசேட சதது யுலகு 7 பூதானமிய மாததிர தனமாததிரை குணசதது யுலகு.

அனறி, 8. தனமாத்திரை வர்னன சத்தி யுலகு. 9. தன்மாத்திரை பாவ சத்தி யுலகு. 10 தனமாததிரை பரத்துவ சத்தி யுலகு. 11. தன மாத்திரை அபரத்துவ சத்தி யுலகு.

இஙஙனம, 12 சூக்கும விசேஷாணுதவ சமபநத ரூப வியகதியாதி சாதக சாததிய தனமாததிரை உறபவ சதது யுலகு 13 தன மாததிரை உறப வாதிகரண சதது யுலகு 14 தனமாததிரை உறபவ கரண சதது யுலகு 15 தனமாததிரை உறபவ பருவ சதது யுலகு.16 தனமாததிரை உறபவ கனம சதது யுலகு 17 தனமாததிரை உறப வோபகார சதது யுலகு 18 தனமாததிரை உறப வோபகாரப பிரேரக சதது யுலகு 19 தனமாததிரை அதிகார சதது யுலகு 20. தனமாததிரை அதிகா ராதிகரண சதது யுலகு 21. தன மாததிரை அதிகார கரண சதது யுலகு. 22 தனமாததிரை யதிகார பருவ சதது யுலகு 23. தனமாததிரை அதிகார கனம சதது யுலகு. 24 தனமாததிரை அதிகா ரோபகார சதது யுலகு. 25 தனமாததிரை அதிகா ரோபகாரப பிரேரக சதது யுலகு 26 தனமாததிரை லய சதது யுலகு 27. தனமாததிரை லயாதி கரண சதது யுலகு 28. தனமாததிரை லய கரண சதது யுலகு. 29. தன மாததிரை லய பருவ சதது யுலகு 30 தனமாததிரை லய கனம சதது யுலகு. 31 தனமாததிரை லயோபகார சதது யுலகு 32 தனமாததிரை லயோபகாரப பிரேரக சதது யுலகு முதலியவுங கொளக

33. தனமாத்திரை நிமிதத சத்தி யுலகு 34 தன்மாத்திரை நிமித்த விசேட சதது யுலகுங கொளக. ஆக (220 + 34 = 254)

---

3. ஞானேநதிரிய தததுவ உலகு.

மூல மா யாநத ராஙகார பாகிய விகறப ஞாந லேச ஏகதேச காரிய பவுதிக பாகியத துவார ஞான வியகதி விகறப மாததிர ஞாநேநதிரிய தத்துவ வுலகு.

1 பூத சமபநத பிரஞஞா விஷ யாணுததுவ சாததிய ஞானேநதிரிய ரூப சத்தி யுலகு 2 பௌதிகத துவார ஞாஞணுததுவ சாததிய ஞானேநதிரிய சொரூப சததி யுலகு 3 பிரஞஞா விகறப கனம ஏகாணுததுவ சாததிய ஞானேநதிரிய சுபாவ சததி யுலகு 4 தனமாததிரை பரியநத சாதி சாமானிய ஞானேநதிரிய வியாததி சததி யுலகு 5 விஷயப பிரஞஞா பரியநத வுபாதி சாமானிய ஞானேநதிரிய வியாபக சததி யுலகு 6 விஷய விசிததிரப பிரஞஞா வியாபார ஞானேநதிரிய விசேட சததி யுலகு 7 இசசாரமபததுவ ஞானேநதிரிய குண சததி யுலகு 8 அநத ரேநதிரிய சூககும விஷப சாததிய ஞானேநதிரிய வானன சததி யுலகு 9 விசேஷப பிரஞ ஞாணுததுவ ஞானேநதிரிய பரததுவ சததி யுலகு 10. சாமானியப பிரஞ ஞாணுததுவ ஞானேநதிரிய அபரததுவ சததி யுலகு. 11 பகு வணுததுவ சமவாய சாததிய ஞானேநதிரிய பாவ சததி யுலகு.

இஙஙனமை, 12. சூககும சினேக ஞாஞணுததுவ சமபநத விசிததிர ரூப வியததியாதி சாதக சாததிய ஞானேநதிரி யோறபவ சததி யுலகு. 13 ஞானேநதிரி யோறப வாதிகரண சததி யுலகு 14 ஞானேநதிரிய உறபவ கரண சததி யுலகு 15. ஞானேநதிரிய உறபவ பருவ சததி யுலகு. 16 ஞானேநதிரி யோறபவ கனம சததி யுலகு 17. ஞானேநதிரி யோறப வோபகார சததி யுலகு 18 ஞானேநதிரி யோறப வோபகாரப பிரேரக சததி யுலகு 19. ஞானேநதிரி யாதிகார சததி யுலகு 20 ஞானேநதிரிய அதிகா ராதிகரண சகதி யுலகு 21 ஞானேநதிரிய அதிகார கரண சததி யுலகு 22. ஞானேநதிரிய அதிகார பருவ சததி யுலகு 23 ஞானேநதிரிய அதிகார கனம சததி யுலகு 24 ஞானேநதிரிய அதிகா ரோபகார சததி யுலகு 25 ஞானேநதிரிய அதிகா ரோபகாரப பிரேரக சததி யுலகு. 26 ஞானேநதிரிய லய சததி யுலகு. 27 ஞானேநதிரிய லயாதிகரண சததி யுலகு. 28 ஞானேநதிரிய லய கரண சததி யுலகு 29 ஞானேநதிரிய லய பருவ சததி யுலகு 30 ஞானேநதிரிய லய கனம சததி யுலகு 31. ஞானேநதிரிய லயோபகார சததி யுலகு. 32. ஞானேநதிரிய லயோபகாரப பிரேரக சததி யுலகு

33 ஆகாய சமபநத சதத விஷ யாணுததுவ சாததிய சுரோததி ரேநதிரிய ரூப சததி யுலகு. 34 வாயு சமபநத பரிச விஷயாணுததுவ சாததிய தொக் கேநதிரிய ரூப சததி யுலகு 35 தேயு சமபநத ரூப விஷயாணுததுவ சாததிய நேததி ரேநதிரிய ரூப சததி யுலகு

36. அபபு சமபநத ரச விஷயாணுததுவ சாததிய சிஙகு வேநதிரிய ரூப சததி யுலகு. 37 பிருதிவி சமபநத கநத விஷயாணுததுவ சாததிய கிராணேநதிரிய ரூப சததி யுலகு

38 சததத துவார ஞாஞணுததுவ சாததிய சுரோததி ரேநதிரிய சொரூப சததி யுலகு 39 பரிசத துவார ஞாஞணுததுவ சாததிய தொக கேந்திரிய சொரூப சததி யுலகு 40 ரூபத துவார ஞாஞணுததுவ சாததிய நேததி ரேநதிரிய சொரூப சததி யுலகு 41 ரசத துவார ஞாஞணுததுவ சாததிய சிகு வேநதிரிய சொரூப சததி யுலகு 42. கநதத துவார ஞாஞணுத துவ சாததியக கிராணேநதிரிய சொரூப சததி யுலகு

43. சத்த கன்ம ஏ காணுத்துவ சாத்திய சுரோத்தி ரேந்திரிய சுபாவ சத்தி யுலகு. 44 பரிச கன்ம ஏ காணுத்துவ சாத்திய தொக் கேந்திரிய சுபாவ சத்தி யுலகு. 45. திருஷ்டி கன்ம ஏ காணுத்துவ சாத்திய நேத்தி ரேந்திரிய சுபாவ சத்தி யுலகு. 46. ரச கன்ம ஏ காணுத்துவ சாத்திய சிகு வேந்திரிய சுபாவ சத்தி யுலகு. 47. கந்த கன்ம ஏகாணுத்துவ சாத்திய கிரா ணேந்திரிய சுபாவ சத்தி யுலகு.

48. சத்த தன்மாத்திரை பரியந்த சுரோத்தி ரேந்திரிய வியாத்தி சத்தி யுலகு. 49. பரிச தன்மாத்திரை பரியந்த தொக்கேந்திரிய வியாத்தி சத்தி யுலகு. 50. ரூப தன்மாத்திரை பரியந்த நேத்தி ரேந்திரிய வியாத்தி சத்தி யுலகு. 51. ரச தன்மாத்திரை பரியந்த சிகு வேந்திரிய வியாத்தி சத்தி யுலகு. 52. கந்த தன் மாத்திரை பரியந்த கிரா ணேந்திரிய வியாத்தி சத்தி யுலகு.

53. சத்தப் பிரஞ்ஞை சாத்திய சுரோத்தி ரேந்திரிய வியாபக சத்தி யுலகு. 54. பரிசப் பிரஞ்ஞை சாத்திய தொக் கேந்திரிய வியாபக சத்தி யுலகு. 55. ரூபப் பிரஞ்ஞை சாத்திய நேத்தி ரேந்திரிய வியாபக சத்தி யுலகு. 56. ரசப் பிரஞ்ஞை சாத்திய சிகு வேந்திரிய வியாபக சத்தி யுலகு. 57. கந்தப் பிரஞ்ஞை சாத்திய கிராணேந்திரிய வியாபக சக்தி யுலகு.

58. சத்தத்துவ சாமானிய பிரஞ்ஞை விசேட சுரோத்திரேந்திரிய விசேட சத்தி யுலகு. 59. பரிசத்துவ சாமானிய பிரஞ்ஞை விசேட தொக் கேந்திரிய விசேட சத்தி யுலகு. 60. ரூபத்துவ சாமானிய பிரஞ்ஞை விசேட நேத்திரேந் திரிய விசேட சத்தி யுலகு. 61. ரசத்துவ சாமானிய பிரஞ்ஞை விசேட சிகு வேந்திரிய விசேட சத்தி யுலகு. 62. கந்தத்துவ சாமானிய பிரஞ்ஞை விசேட கிராணேந்திரிய விசேட சத்தி யுலகு.

63. சத் தேத் சாரம்ப சுரோத்தி ரேந்திரிய குண சத்தி யுலகு 64. பரி சேச் சாரம்ப தொக் கேந்திரிய குண சத்தி யுலகு. 65. ரூ பேச் சாரம்ப நேத்தி ரேந்திரிய குண சத்தி யுலகு. 66. ரச சேச் சாரம்ப சிகு வேந்திரிய குண சத்தி யுலகு. 67. கந் தேச் சாரம்ப கிரா ணேந்திரிய குண சத்தி யுலகு.

68. அஞ்ச் ரேந்திரிய சூக்கும விகற்ப விஷய சாத்திய சுரோத்தி ரேந்திரிய வர்ன்ன சத்தி யுலகு. 69 தொக் கேந்திரிய வர்ன்ன சத்தி யுலகு. 70. நேத்தி ரேந்திரிய வர்ன்ன சத்தி யுலகு. 71. சிகு வேந்திரிய வர்ன்ன சத்தி யுலகு. 72. கிரா ணேந்திரிய வர்ன்ன சததி யுலகு.

73. விசேட சத்தப் பிரஞ் ஞாணுத்துவ சுரோத்தி ரேந்திரிய பரத்துவ சத்தி யுலகு. 74. விசேட பரிசப் பிரஞ் ஞாணுத்துவ தொக் கேந்திரிய பரத்துவ சத்தி யுலகு. 75. விசேட ரூபப் பிரஞ் ஞாணுத்துவ நேத்தி ரேந்திரிய பரத்துவ சத்தி யுலகு. 76. விசேட ரசப் பிரஞ் ஞாணுத்துவ சிகு வேந்திரிய பரத்துவ சத்தி யுலகு. 77. விசேட கந்தப் பிரஞ் ஞாணுத்துவ கிரா ணேந்திரிய பரத்துவ சத்தி யுலகு.

78. சாமானிய சத்தப் பிரஞ் ஞாணுத்துவ சுரோத்தி ரேந்திரிய அபரத் துவ சத்தி யுலகு. 79. சாமானிய பரிசப பிரஞ் ஞாணுத்துவ தொக் கேந்திரிய அபரத்துவ சத்தி யுலகு. 80. சாமானிய ரூபப பிரஞ் ஞாணுத்துவ நேத்தி ரேந்திரிய அபரத்துவ சத்தி யுலகு. 81. சாமானிய ரசப் பிரஞ் ஞாணுத்துவ சிகு வேந்திரிய அபரத்துவ சத்தி யுலகு. 82. சாமானிய கந்தப் பிரஞ் ஞாணுத் துவ கிரா ணேந்திரிய அபரத்துவ சத்தி யுலகு.

இங்ஙனம், 83. சுரோத்தி ரேந்திரிய பாவ சத்தி யுலகு முதலியவையுங் கொள்க.

அனறி, 85 சுரோததி ரேநதிரி யோறபவ சததி யுலகு 86 சுரோததி ரேநதிரிய அதிகார சததி யுலகு 87 சுரோததி ரேநதிரிய லய சததி யுலகு 88 தொக கேநதிரி யோறபவ சததி யுலகு 89 தொக கேநதிரிய அதிகார சததி யுலகு 90 தொக கேநதிரிய லய சததி யுலகு 91 நேததி ரேநதிரி யோறபவ சததி யுலகு 92 நேததி ரேநதிரிய அதிகார சததி யுலகு 93 நேததி ரேநதிரிய லய சததி யுலகு 94 சிகு வேநதிரி யோறபவ சததி யுலகு 95 சிகு வேநதிரிய அதிகார சததி யுலகு 96 சிகு வேநதிரிய லய சததி யுலகு 97. கிரா ணேநதிரி யோறபவ சததி யுலகு 98 கிரா ணேநதிரிய அதிகார சததி யுலகு 99 கிரா ணேநதிரிய லய சததி யுலகு

அனறி, 100 உறபவ அதிகார லய அதிகரண சததி யுலகு. 101 கரண சததி யுலகு 102 பருவ சததி யுலகு 103. கரும சததி யுலகு 104 உபகார சததி யுலகு முதலியவுங கொளக. 105 ஞானேநதிரிய நிமிதத சததி யுலகு. 16 நிமிதத விசேட சததி யுலகுங கொளக

(ஆக 254 + 106 = 360)

4. ஞானேந்திரிய விஷய தத்துவ உலகு

மூலமாயா விசசாலேச ஏகதேச காரியப பிரஞஞா விஷய மாததிர ஞானேநதிரிய விஷய தததுவ உலகு

1 பூதபேத சூககு மாநதர சவிகறப குணதததுவ ஞானேநதிரிய விஷய ரூப சததி யுலகு. 2 பூதபேத சூககுமாநதர சவிகறப குண விஷயதததுவ ஞானேநதிரிய விஷய சொரூப சததி யுலகு

3 சூககு மாநதர பௌதிக சையோகதததுவ ஞானேநதிரிய சுபாவ சததி யுலகு 4 பரமாணுப பிரஞஞா சாததிய ஞானேநதிரிய விஷய விசேட சததி யுலகு 5 இநதிரிய பரியநத சாதி சாமானிய ஞானேநதிரிய விஷய வியாததி சததி யுலகு 6 பரமாணுப பிரஞஞா வியாபார வியாதி சாமானிய ஞானேநதிரிய விஷய வியாபக சததி யுலகு

7. பூத பீஜதததுவ ஞானேநதிரிய விஷய குண சததி யுலகு 8 சொரூப விசிததிர தததுவ ஞானேநதிரிய விஷய வானன சததி யுலகு 9 சாமானிய விசேஷாணு தததுவ சமவாய சாததிய ஞானேநதிரிய விஷய பாவ சததி யுலகு. 10 கார ணாணு தததுவ ஞானேநதிரிய விஷய பரதததுவ சததி யுலகு 11 காரியாணு தததுவ ஞானேநதிரிய விஷய அபரதததுவ சததி யுலகு 12 ஞானேநதிரிய விஷய நிமிதத சததி யுலகு 13. நிமிதத விசேட சததி யுலகு. 14 சூககும சினேகாணு தததுவ சமபநத ரூப வியததியாதி சாதக சாததிய ஞானேநதிரிய விஷய உறபவ சததி யுலகு 15. ஞானேநதிரிய விஷய அதிகார சததி யுலகு. 16 ஞானேநதிரிய விஷய லய சததி யுலகு

இஙஙனம, 17 உறபவ அதிகார லய அதிகரண சததி யுலகு 18. கரண சததி யுலகு. 19 பருவ சததி யுலகு 20 கரும சததி யுலகு 21. உபகார சததி யுலகு 22 பிரேரக சததி யுலகு முதலியவுங கொளக.

அனறி, 23 ஆகாய சவிகற பாநதர குணதததுவ சதத ரூப சததி யுலகு. 24 வாயு சவிகற பாநதர குணதததுவ பரிச ரூப சததி யுலகு 25 தேயு சவிகற பாநதர குணதததுவ ரூப ரூப சததி யுலகு 26 அபபு சவிகற பாநதர குணதததுவ ரச ரூப சததி யுலகு 27. பிருதிவி சவிகற பாநதர குணதததுவ கநத ரூப சததி யுலகு

28. ஆகாய சவிகற பாநதர குண விஷயததுவ சதத சொரூப சததி யுலகு 29. வாயு சவிகற பாநதர குண விஷயததுவ பரிசு சொரூப சததி யுலகு. 30. தேயு சவிகற பாநதர குண விஷயததுவ ரூப சொரூப சததி யுலகு. 31 அபபு சவிகற பாநதர குண விஷயததுவ ரச சொரூப சததி யுலகு. 32. பிருதிவி சவிகற பாநதர குண விஷயததுவ கநத சொரூப சததி யுலகு.

33 ஆகாய பௌதிக ஏகதேச சையோக சமபநத சதத சுபாவ சததி யுலகு. 34. வாயு பௌதிக ஏகதேச சையோக சமபநத பரிச சுபாவ சததி யுலகு. 35 தேயு பௌதிக ஏகதேச சையோக சமபநத ரூப சுபாவ சததி யுலகு 36 அபபு பௌதிக ஏகதேச சையோக சமபநத ரச சுபாவ சததி யுலகு. 37. பிருதிவி பௌதிக ஏகதேச சையோக சமபநத கநத சுபாவ சததி யுலகு.

38, பரமாணுப பிரஞஞா சாததிய சதத விசேட சததி யுலகு. 39 பரிச விசேட சததி யுலகு 40 ரூப விசேட சததி யுலகு. 41. ரச விசேட சததி யுலகு. 42. கநத விசேட சததி யுலகு.

43. சுரோததி ரேநதிரிய பரியநத சமபநத சாதி சாமானிய சத்த வியாததி சததி யுலகு 44 தொககேநதிரிய பரியநத சமபநத சாதி சாமானிய பரிச வியாததி சததி யுலகு 45. நேததி ரேநதிரிய பரியநத சமபநத சாதி சாமானிய ரூப வியாததி சததி யுலகு. 46 சிகுவேநதிரிய பரியநத சமபநத சாதி சாமானிய ரச வியாததி சததி யுலகு, 47. கிராணேநதிரிய பரியநத சமபநத சாதி சாமானிய கநத வியாததி சததி யுலகு.

48. பரமாணுப பிரஞஞா வியாபார உபாதி சாமானிய சதத வியாபக சததி யுலகு 49. பரிச வியாபக சததியுலகு. 50. ரூப வியாபக சததி யுலகு. 51. ரச வியாபக சததி யுலகு. 52. கநத வியாபக சததி யுலகு.

53. ஆகாய பீஜததுவ சதத குண சததி யுலகு 54 வாயு பீஜததுவ பரிச குண சததி யுலகு 55. தேயு பீஜததுவ ரூப குண சததி யுலகு. 56 அபபு பீஜததுவ ரச குண சததி யுலகு. 57. பிருதிவி பீஜததுவ கநத குண சததி யுலகு.

58 பரமாததி அதியணுததுவ சாததிய சதத வானன சததி யுலகு 59. பரிச வானன சததி யுலகு. 60. ரூபவானன சததி யுலகு 61 ரச வானன சததி யுலகு. 62. கநத வானன சததி யுலகு. 63 சதத பரததுவ சததி யுலகு 64. பரிச பரததுவ சததி யுலகு 65 ரூப பரததுவ சததி யுலகு 66 ரச பரததுவ சததி யுலகு. 67 கநத பரததுவ சததி யுலகு. 68. சதத அபரததுவ சததி யுலகு 69. பரிச அபரததுவ சததி யுலகு. 70 ரூப அபரததுவ சததி யுலகு 71 ரச அபரததுவ சததி யுலகு. 72. கநத அபரததுவ சததி யுலகு

73. இஙஙனம, சதத பாவ சததி யுலகு. 74. பரிச பாவ சததி யுலகு 75 ரூப பாவ சததி யுலகு. 76. ரச பாவ சததி யுலகு 77. கநத பாவ சததி யுலகு முதலியவும, 78 நிமிதத சததி யுலகு. 79. நிமிதத விசேட சததி யுலகு முதலியவுங கொளக.

அனறி, 80. சத தோறபவ சததி யுலகு. 81. சதத அதிகார சததி யுலகு. 82. சதத லய சததி யுலகு. 83, பரி சோறபவ சததி யுலகு. 84 பரிச அதிகார சததி யுலகு 85, பரிச லய சததி யுலகு. 86 ரூபோறபவ சததி யுலகு. 87. ரூப அதிகார சததி யுலகு. 88 ரூப லய சததி யுலகு. 89. ரசோறபவ சததி யுலகு. 90 ரச அதிகார சததி யுலகு 91 ரச லய சததி யுலகு. 92. கந தோறபவ சததி யுலகு. 93 கநத அதிகார சததி யுலகு. 94 கநத லய சததி யுலகு.

95. உற்ப வாதிகார லய வதிகரண சத்தி யுலகு. 96. கரண சத்தி யுலகு. 97. பருவ சத்தி யுலகு. 98. கன்ம சத்தி யுலகு. 99. பிரேரக சத்தி யுலகு. 100. உபகார சத்தி யுலகு முதலியவுங் கொள்க.

(ஆக 360 + 100 = 460)

5. கன்மேந்திரிய தத்துவ உலகு

மூலமா யாந்த ராங்கார பாகிய விகற்ப கிரியாலேச ஏக தேச காரிய பௌதிக பாகியத் துவார கிரியா வியக்தி மாத்திர கன் மேந்திரிய தத்துவ வுலகு.

1. பூதேந்திரிய சம்பந்த கன்ம விஷ யாணுத்துவ சாத்திய கன்மேந்திரிய ரூப சத்தி யுலகு. 2. துவார கன்மாணுத்துவ வியாபார சாத்திய கன் மேந்திரிய சொரூப சத்தி யுலகு. 3. கன்ம விகற்ப விசித்தி ரோத்தி யோகத்துவ கன்மேந்திரிய சுபாவ சத்தி யுலகு. 4. பூத பரியந்த சாதி சாமானிய கன்மேந்திரிய வியாத்தி சத்தி யுலகு. 5. மாயை பரியந்த வுபாதி சாமானிய கன்மேந்திரிய வியாபக சத்தி யுலகு. 6. சூக்கும சையோகத்துவ கன்மேந்திரிய விசேட சத்தி யுலகு. 7. மாயா சடத்துவ கன்மேந்திரிய குண சத்தி யுலகு. 8. அந்த ரேந்திரிய சூக்கும விஷய கன்மேந்திரிய வர்ண்ன சத்தி யுலகு. 9. விசேஷ கன்மாணுத்துவ கன்மேந்திரிய பரத்துவ சத்தி யுலகு. 10. சாமானிய கன்மாணுத்துவ கன் மேந்திரிய அபரத்துவ சத்தி யுலகு. 11. கன்ம பகு வணுத்துவ சாத்திய கன்மேந்திரிய பாவ சத்தி யுலகு. 12. அதிட்டான மாத்திர கன்மேந்திரிய நிமித்த சத்தி யுலகு. 13. அதிட்டான விசேடமாத்திர கன்மேந்திரிய நிமித்த விசேட சத்தி யுலகு.

இங்ஙனம். 14. சூக்கும சினேக கன்மாணுத்துவ சம்பந்த விசித்திர ரூப வியத்தியாதி சாதக சாத்திய கன்மேந்திரி யோற்பவ சத்தி யுலகு. 15. கன்மேந்திரிய அதிகார சத்தி யுலகு. 16. கன்மேந்திரிய லய சத்தி யுலகு. 17. கன்மேந்திரி யோற்ப வாதிகார லய அதிகரண சத்தி யுலகு. 18. கரண சத்தி யுலகு. 19. பருவ சத்தி யுலகு. 20. கன்ம சத்தி யுலகு. 21. உபகார சத்தி யுலகு. 22. பிரேரக சத்தி யுலகு முதலியவுங் கொள்க.

அன்றி, 23. ஆகாயப் பிருதிவி சாதி சையோக சுரோத்தி ரோபாதி சம்பந்த வசன கன்ம விஷ யாணுத்துவ சாத்திய வாக்கு ரூப சத்தி யுலகு. 24. வாயுப் பிருதிவி சாதி சையோக தொக்த உபாதி சம்பந்த தான கன்ம விஷயா ணுத்துவ சாத்திய பாணி ரூப சத்தி யுலகு. 25. தேயுப் பிருதிவி சாதி சையோக நேத்தி ரோபாதி சம்பந்த கமன கன்ம விஷயாணுத்துவ சாத்திய பாத ரூப சத்தி யுலகு. 26. அப்புப் பிருதிவி சாதி சையோக சிகு வோபாதி சம்பந்த விசர்க்க கன்ம விஷயாணு த்துவ சாத்திய குய்ய ரூப சத்தி யுலகு. 27. பிருதிவிப் பிருதிவி சாதி சையோக கிராணோபாதி சம்பந்த விசர்க்க கன்ம விஷயா ணுத்துவ சாத்திய குத ரூப சத்தி யுலகு.

28. வாக்குத் துவார வசன கன்மாணு வியாபாரத்துவ சாத்திய வாக்கு சொரூப சத்தி யுலகு. 29. பாதத் துவார கமன கன்மாணு வியாபாரத்துவ சாத்திய பாத சொரூப சத்தி யுலகு. 30. பாணித் துவார தான கன்மாணு வியாபாரத்துவ சாத்திய பாணி சொரூப சத்தி யுலகு. 31. குய்யத் துவார விசர்க்க கன்மாணு வியாபாரத்துவ சாத்திய குய்ய சொரூப சத்தி யுலகு. 32. குதத் துவார விசர்க்க கன்மாணு வியாபாரத்துவ சாத்திய குத சொரூப சத்தி யுலகு.

33. வசன கனம விகறப விசிததி ரோததி யோகததுவ வாககு சுபாவ சததி யுலகு 34 கமன கனம விகறப விசிததி ரோததி யோகததுவ பாத சுபாவ சததி யுலகு 35 தான கனம விகறப விசிததி ரோததியோகததுவ பாணி சுபாவ சததி யுலகு 36 விசாகக கனம விகறப விசிததி ரோததி யோகததுவ குயய சுவாப சததி யுலகு. 37. குத சுபாவ சததி யுலகு.

38. ஆகாயப பிருதிவி சாதிபரியநத வாககு வியாததி சததி யுலகு. 39 வாயுப பிருதிவி சாதிபரியநத பாத வியாததி சததி யுலகு 40 தேயுப பிருதிவி சாதி பரியநத பாணி வியாததி சததி யுலகு 41 அபபுப பிருதிவி சாதி பரியநத குயய வியாததி சததி யுலகு 42 பிருதிவிப பிருதிவி சாதி பரியநத குத வியாததி சததி யுலகு

43. பிரகிருதி யுபாதி பரியநத வாககு வியாபக சததி யுலகு 44 பாத வியாபக சததி யுலகு 45 பாணி வியாபக சததி யுலகு 46 குயய வியாபக சததி யுலகு 47 குத வியாபக சததி யுலகு

அனறி, 48. வாககாதி விசேட சததி யுலகு 49 குண சததி யுலகு. 50 வான சததி யுலகு 51. பரததுவ சததி யுலகு 52 அபரததுவ சததி யுலகு. 53 பாவ சததி யுலகு 54 நிமிதத சததி யுலகு 55 நிமிதத விசேட சததி யுலகு 56 உறபவ சததி யுலகு. 57 அதிகார சததி யுலகு. 58. லய சததி யுலகு 59 உறப வாதிகார லய அதிகரண சததி யுலகு 60 கரண சததி யுலகு 61 பருவ சததி யுலகு 62 கனம சததி யுலகு. 63. உபகார சததி யுலகு. 64 பிரேரக சததி யுலகு முதலியவுங கொளக

(ஆக 460 + 64 = 524)

6. அந்தக கரண தததுவ உலகு

சவிகறப இசசாஞானக கிரியாலேச ஏகதேச மூல மாயாநதராஙக சாஙக சூககும சஙகறப விகறப சமவாய காரிய பௌதி கோபாஙகத் துவா ரேநதிரி யாககிர கண்ணி யாஙக சாயகத்து வாத்துவ அநதககரண தத்துவ வுலகு

1 பௌதிக அநதர சாதாரண சஙகறப சமவாயத்துவ அநதககரண ரூப சததி யுலகு 2 பௌதி காநதர சாதாரண சஙகறப சமவாய சாததிய அநதககரண சொரூப சததி யுலகு 3 பௌதி காநதர சாதாரண சஙகறப விகறப சமவாய சாததிய அநதககரண சுபாவ சததி யுலகு.

4 புருட தததுவ பரியநத சாதி சாமானிய அநதககரண வியாததி சததி யுலகு 5 விததியா தததுவ பரியநத வுபாதி சாமானிய அநதககரண வியாபக சததி யுலகு 6 விஷயப பிரஞஞாககிர கணணிய அநதககரண விசேட சததி யுலகு. 7 சஙகறப விகறப சாததிய வநியாச அநதககரண குண சததி யுலகு 8 சஙகறப விசிததிர சாததிய அநதககரண வானன சததி யுலகு. 9 சங்கறப விசேடததுவ அநதககரண பரததுவ சததி யுலகு. 10 சஙகறப சாமானியததுவ அநதககரண அபரததுவ சததி யுலகு. 11. சாவ சங்கறப விகறப சாததியததுவ அநதக்கரண பாவ சததி யுலகு

இஙஙனம, 12 அநதககரண நிமிதத சததி யுலகு. 13. அநதககரண நிமிதத விசேட சததி யுலகு 14 அநதககரணோறபவ சததி யுலகு 15. அநதககரண அதிகார சததி யுலகு 16 அநதககரண லய சததி யுலகு 17. அநதககரணோறப வாதிகரண சததி யுலகு 18 அநதககரணோறபவ கரண சததி யுலகு 19. அநதககரணோறபவ பருவ சததி யுலகு 20 அநதக

கர ணோறபவ கனம சததி யுலகு 21 அநதககர ணோறப வோபகார சததி யுலகு 22 அநதக்கர ணோறபவப பிரேரக சததி யுலகு 23 அநதககரண அதிகா ராதிகரண சததி யுலகு 24 அநதககரண வதிகார கரண சததி யுலகு 25 அநதக கரண அதிகார பருவ சததி யுலகு. 26 அநதக கரண வதிகார கனம சததி யுலகு 27 அநதக கரண அதிகா ரோபகார சததி யுலகு. 28. அநதக கரண வதிகாரப பிரேரக சததி யுலகு 29 அநதக கரண லயாதி கரண சததி யுலகு 30 அநதக கரண லய கரண சததி யுலகு 31 அநதக கரண லய பருவ சததி யுலகு 32 அநதக கரண லய கனம சததி யுலகு. 33 அநதக கரண லயோபகார சததி யுலகு 34. அநதக கரண லயப பிரேரக சததி யுலகு (ஆக 524 + 34 = 558)

7 மனோரூப சத்தியுலகு

அனறி, மூல மாயாநத ராஙகார சவிகறப விசசாலேச ஏகதேச காரண காரிய பௌதி காநதர விசசா சஙகறப விகறப விசிததி ராலம பததுவ சாதக சாததியததுவ மனோ ரூப சததியுலகு.

1. பௌதிகாநதர இசசா சஙகறப விகறப விசிததி ராலமப சாமானிய சாததிய மனோ சொரூப சததி யுலகு. 2 பௌதிகாநதர இசசா சஙகறப விகறப விசிததி ராலமப விஷய நியாச கனம மனோ சுபாவ சததி யுலகு

3 புருடத துவார சாதி சாமானிய பரியநத மனோ வியாததி சததி யுலகு. 4. விததிபாத துவார வுபாதி சாமானிய பரியநத மனோ வியாபக சததி யுலகு 5 விஷய விசசா சஙகறப விசேஷ நியாச மனோ விசேட சததி யுலகு 6 விஷய விசசா சஙகறப விகறப நிபிடததுவ மனோ குண சததி யுலகு 7 விஷய விச்சா சங்கறப விகறப விவித விசிததி ரததுவ மனோ வானன சததி யுலகு 8. விஷய விசசா சஙகறப சாவ சாததியததுவ மனோபாவ சததி யுலகு 9 விஷய விசேட விசசா சஙகறப விகறபததுவ மனோ பரததுவ சததி யுலகு 10 விஷய சாமானிய சஙகறப விகறபததுவ மனோ அபரததுவ சததி யுலகு 11 விஷய விசசா சஙகறப வதிட்டானததுவ மனோ நிமிதத சததி யுலகு. 12 விஷய விசசா சஙகற பாதிட்டான விசேடததுவ மனோ நிமிதத விசேட சததி யுலகு 13 விஷய விசசா சஙகறப விகறப உறபவாதி சாதன சாததிய மனோறபவ சததி யுலகு 14 மனோ அதிகார சததி யுலகு 15 மனோலய சததி யுலகு 16 மனோறபவ அதிகரண சததி யுலகு 17. மனோறபவ கரண சததி யுலகு 18. மனோறபவ பருவ சததி யுலகு 19 மனோறபவ கனம சததி யுலகு 20 மனோறபவோபகார சததி யுலகு. 21 மனோறபவப பிரேரக சததி யுலகு 22 மனோ அதிகா ராதிகரண சததி யுலகு 23 மனோ அதிகார கரண சததி யுலகு 24. மனோ அதிகார பருவ சததி யுலகு 25. மனோ அதிகார கனம சததி யுலகு 26 மனோ அதிகா ரோபகார சததி யுலகு 27 மனோ அதிகாரப பிரேரக சததி யுலகு 28 மனோ லயாதி கரண சததி யுலகு 29 மனோலய கரண சததி யுலகு 30 மனோ லய பருவ சததி யுலகு. 31 மனோலய கனம சததி யுலகு 32 மனோலயோப கார சததி யுலகு 33. மனோ லயப பிரேரக சததி யுலகு

(ஆக 558 + 33 = 597)

8. அகஙகார தததுவ உலகு

மூலமாயாநதர விகறபககிரியாலேச ஏகதேச கரண காரிய பௌதி காநதர கிரியா சஙகறப விகறப சாததிய அகஙகார தததுவ உலகு

1. பௌதிகாந்தர கிரியா சங்க்றப விகற்ப சமவாய நிச்சய அகம்பாவத்து வாகங்கார ரூப சத்தி யுலகு. 2. பௌதிகாந்தர கிரியா சங்கற்பு விகற்ப விவித குணோபாங்க சமவாய அகம்பாவ சாத்திய அகங்கார சொரூப சத்தி யுலகு. 3. பௌதிகாந்தர கிரியா சங்கற்ப விகற்ப விவிதகுண விசித்திராலம்பத் துவ அகம்பாவ அகங்கார சுபாவ சத்தி யுலகு. 4. பௌதிகாந்தர கிரியா சங் கற்ப விக்றப புருஷபாவ பரியந்த அகங்கார வியாத்தி சத்தி யுலகு. 5. பௌதி காந்தர கிரியா சங்கற்ப விகற்ப ஞானபாவ மாத்திர அகங்கார வியாபக சத்தி யுலகு. 6 பௌதிகாந்தர கிரியா சங்கற்ப விகற்ப அகம்பாவ நியா சத்துவ அகங்கார விசேட சத்தி யுலகு. 7. பௌதிகாந்தர கிரியா சங்கற்ப விகற்ப அகம் பாவ நிபிடத்துவ அகங்கார குண சத்தி யுலகு. 8. பௌதிகாந்தர கிரியா சங் கற்ப விகற்ப அகம்பாவ விசித்திரத்துவ அகங்கார வர்ன்ன சத்தி யுலகு. 9. பௌதி காந்தர கிரியா சங்கற்ப அகம்பாவ சாத்தியத்துவ அகங்கார பாவ சத்தி யுலகு. 10. பௌதிகாந்தர சங்கற்ப விகற்ப அகம்பாவ விசேடத்தவ அகங்கார பரத் துவ சத்தி யுலகு. 11. பௌதிகாந்தர கிரியா சங்கற்ப விகற்ப அகம்பாவ சாமா னியத்துவ அகங்கார அபரத்துவ சத்தி யுலகு.

12. கிரியா சங்கற்ப விகற்ப அதிட்டானத்துவ அகங்கார நிமித்த சத்தி யுலகு. 13 கிரியா சங்கற்ப விகற்ப அதிட்டான விசேடத்துவ அகங்கார நிமித்த விசேட சத்தி யுலகு. 14 கிரியா சங்கற்ப விகற்ப அகம்பா வோற்ப வாதி சாதன சாத்திய அகங்கா ரோற்பவ சத்தி யுலகு. 15. அகங்கா ராதிகார சத்தி யுலகு. 16. அகங்கார லய சத்தி யுலகு. 17. அகங்கா ரோற்ப வாதிகரண சத்தி யுலகு. 18. அகங்கா ரோற்பவ கரண சத்தி யுலகு. 19. அகங்கா ரோற் பவ பருவ சத்தி யுலகு. 20. அகங்கா ரோற்பவ கன்ம சத்தி யுலகு. 21. அகங்கா ரோற்ப வோபகார சத்தி யுலகு. 22. அகங்கா ரோற்பவப் பிரேரக சத்தி யுலகு. 23. அகங்கா ராதிகார அதிகரண சத்தி யுலகு. 24. அகங்கா ராதிகார கரண சத்தி யுலகு. 25 அகங்கா ராதிகார பருவ சத்தி யுலகு. 26. அகங்கா ராதிகார கன்ம சத்தி யுலகு. 27. அகங்கா ராதிகா ரோபகார சத்தி யுலகு. '8 அகங்கா ராதிகாரப் பிரேரக சத்தி யுலகு. 29. அகங்கார லயாதிகரண சத்தி யுலகு. 30. அகங்கார லயகரண சத்தி யுலகு. 31. அகங்கார லய பருவ சத்தி யுலகு. 32. அகங்கார லய கன்ம சத்தி யுலகு. 33. அகங்கார லயோபகார சத்தி யுலகு. 34. அகங்கார லயப் பிரேரக சத்தி யுலகு.

---

9. புத்தி தத்துவ உலகு

மூல மாயாந்தர விகற்ப ஞான்லேச ஏகதேச கரண காரியப் பௌதி காந்தர ஞான விகற்ப சங்கற்ப மாத்திர புத்தி தத்துவ வுலகு.

1. பௌதி காந்தர விகற்ப ஞான சங்கற்ப சமவாய விசாராலம்பத்துவ புத்தி ரூப சத்தி யுலகு. 2. பௌதி காந்தர விகற்ப ஞான சங்கற்ப விசா ராலம்ப சாத்திய புத்தி சொரூப சத்தி யுலகு. 3. பௌதி காந்தர விகற்ப ஞான சங்கற்ப விசா ராலம்ப சமவாய சாத்தியத்துவ புத்தி சுபாவ சத்தி யுலகு. 4. புருஷ விசார பரியந்த புத்தி வியாத்தி சத்தி யுலகு. 5. வித்தியா தத்துவ பரி யந்த புத்தி வியாபக சத்தி யுலகு.

6. ஞான சங்கற்ப விகற்ப நியாய விசேட புத்தி விசேட சத்தி யுலகு. 7. ஞான சங்கற்ப விகற்ப விசார நிபிடத்துவ புத்தி குண சத்தி யுலகு. 8. விகற்ப ஞான சங்கற்ப விசார விசித்திரத்துவ புத்தி வர்ன்ன சத்தி யுலகு. 9. விகற்ப ஞான சங்கற்ப விசார சாத்தியத்துவ புததி பாவ சத்தி யுலகு. 10.

விகறப ஞான விசேட சஙகறபதத்துவ புததி பரததுவ சததி யுலகு. 11. விகறப ஞான சாமானிய சஙகறபததுவ புததி அபரததுவ சததி யுலகு 12 விகறப ஞான சஙகறப அதிடடானததுவ புததி நிமிதத சததி யுலகு 13 விகறப ஞான சஙகறப அதிடடான விசேடததுவ புததி நிமிதத விசேட சததி யுலகு. 14 விகறப ஞான சஙகறப விசா ரோறபவாதி சாதன சாததிய புததி யுறபவ சததி யுலகு.

15 புததி யதிகார சததி யுலகு 16 புததி லய சததி யுலகு 17. புததி யுறப வாதிகரண சததி யுலகு 18 புததி யுறபவ கரண சததி யுலகு. 19 புததி யுறபவ பருவ சததி யுலகு 20 புததி யுறபவ கனம சததி யுலகு 21 புததி யுறப வோபகார சததி யுலகு. 22 புததி யுறபவப பிரேரக சததி யுலகு 23. புததி யதிகா ராதிகரண சததி யுலகு. 24 புததி யதிகார கரண சததி யுலகு. 25 புததி யதிகார பருவ சததி யுலகு 26 புததி யதிகார கனம சததி யுலகு 27 புததி யதிகா ரோபகார சததி யுலகு 28 புததி யதிகாரப பிரேரக சததி யுலகு. 29 புததி லயாதிகரண சததி யுலகு 30 புததி லய கரண சததி யுலகு. 31 புததி லய பருவ சததி யுலகு. 32 புததி லய கனம சததி யுலகு 33 புததி லயோபகார சததி யுலகு. 34 புததி லயப பிரேரக சததி யுலகு.

---

10 சிதத தததுவ் உலகு

மூல மா யாநதர விகற்ப விசசா ஞானக கிரியாலேச ஏகதேச கரண காரிய பௌதி காநதர விசசா ஞானக கிரியா விகறப சஙகற்ப மாததிர சிதத தததுவ வுலகு.

1. பௌதி காநதர விசசா ஞானக கிரியா விகறப சஙகறப சிநதித சம வாய மாததிர சிதத ரூப சததி யுலகு 2 பௌதி காநதர விசசா ஞானக கிரியா விகறப சஙகறப சிநதித சமவாய சாததிய சிதத சொரூப சததி யுலகு. 3. பௌதி காநதர விசசா ஞானக கிரியா விகறப சஙகறப சிநதித சமவாய கனம சாததியததுவ சிதத சுபாவ சததி யுலகு 4 புருட தததுவ பரியநத சிதத வியாததி சததி யுலகு 5 விததியா தததுவ பரியநத சிதத வியாபக சததி யுலகு. 6 விகறப விசசா ஞானக கிரியா சஙகறப நியாச விசேட சிதத விசேட சததி யுலகு

7 விகறப விசசா ஞானக கிரியா சஙகறப சிநதித நிபிடததுவ சிதத குண சததி யுலகு 8 விகறப விசசா ஞானக கிரியா சஙகறப சிநதித விசிததிரததுவ சிதத வானன சததி யுலகு 9 விகறப விச்சா ஞானக கிரியா சவிகறப சிநதித சாததியததுவ சிதத பாவ சததி யுலகு 10. விகறப விச்சா ஞானக கிரியா சஙகறப சிநதித விசேடததுவ சிதத பரததுவ சததி யுலகு 11 விகறப விச்சா ஞானக கிரியா சஙகறப சிநதித சாமானியததுவ சிதத அபரததுவ சததி யுலகு 12 விகறப விசசா ஞானக கிரியா சஙகறப சிநதித வதிடடா னததுவ சிதத நிமிதத சததி யுலகு 13 சிநதித அதிடடான விசேடததுவ சிதத நிமிதத விசேட சததி யுலகு 14 விகறப விச்சா ஞானக கிரியா சங கறப சிநதி தோறபவாதி சாதன சாததிய சித தோறபவ சததி யுலகு 15 சித தாதிகார சததி யுலகு 16 சிதத லய சததி யுலகு 17 சித தோறப வாதி கரண சததி யுலகு 18 சித தோறபவ கரண சததி யுலகு. 19 சித தோற பவ பருவ சததி யுலகு 20 சித தோறபவ கனம சததி யுலகு 21 சித தோறப வோபகார சததி யுலகு 22 சித தோறபவப பிரேரக சததி யுலகு 23 சித தாதிகா ராதிகரண சததி யுலகு. 24 சித தாதிகார கரண சததி

யுலகு 25 சித தாதிகார பருவ சததி யுலகு. 26 சித தாதிகார கனம சததி யுலகு. 27 சித தாதிகா ரோபகார சததி யுலகு 28 சித தாதிகாரப பிரேரக சததி யுலகு 29 சிதத லயாதிகரண சததி யுலகு 30 சிதத லய கரண சததி யுலகு 31 சிதத லய பருவ சததி யுலகு. 32 சிதத லய கனம சததி யுலகு 33. சிதத லயோபகார சததி யுலகு 34. சிதத லயப பிரேரக சததி யுலகு.

11. மூலமாயா தததுவ உலகு

மோகினி மாயா காரிய போகங்கிய தத்துவ காரண மூல மாயா தத்துவ உலகு.

1 சவிகற பாலமப சமவாயதததுவ மூல மாயா ரூப சததி யுலகு 2. விகற பாலமப வசுதத போககிய சாததிய மூல மாயா சொரூப சததி யுலகு. 3. சவிகற பாலமப சிற சட விபரீத சாததியதததுவ மூலமாயா சுபாவ சததி யுலகு. 4 பூத பரியநத மூல மாயா வியாததி சததி யுலகு 5 மோகினி மாயா பரியநத மூல மாயா வியாபக சததி யுலகு 6 அசுதத போககியதததுவ மூல மாயா குண சததி யுலகு 7 நாறு பேதா சுததாறு சமுதாய சாததிய மூல மாயா விசேட சததி யுலகு. 8 நாறு பேத வசுதத விசிததிர மூல மாயா வானன சததி யுலகு 9 நாறு பேத வசுதத விசேட மூல மாயா பரதததுவ சததி யுலகு. 10 நாறு பேத வசுதத சாமானிய மூல மாயா அபரதததுவ சததி யுலகு 11 நாறு பேத வசுதத சாததிய மூல மாயா பாவ சததி யுலகு. 12 அசுத தாதிட்டான மூல மாயா நிமிதத சததி யுலகு. 13 அசுத தாதிட்டான விசேட மூல மாயா நிமிதத விசேட சததி யுலகு 14. மூல மாயோறபவ சததி யுலகு 15. மூல மாயாதிகார சததி யுலகு 16 மூல மாயா லய சததி யுலகு 17. மூல மாயோறபவ அதிகரண சததி யுலகு 18 மூல மாயோறபவ கரண சததி யுலகு. 19. மூல மாயோறபவ பருவ சததி யுலகு 20 மூல மாயோறபவ கனம சததி யுலகு. 21. மூல மாயோறப வோபகார சததி யுலகு. 22 மூல மாயோறபவப பிரேரக சததி யுலகு. 23 மூல மாயாதிகார அதி கரண சததி யுலகு 24. மூல மாயாதிகார கரண சததி யுலகு. 25. மூல மாயாதி கார பருவ சததி யுலகு 26 மூல மாயாதிகார கனம சததி யுலகு. 27. மூல மாயாதிகா ரோபகார சததி யுலகு 28 மூல மாயாதிகாரப பிரேரக சததி யுலகு. 29. மூல மாயா லயாதிகரண சததி யுலகு. 30 மூல மாயா லய கரண சததி யுலகு 31 மூல மாயா லய பருவ சததி யுலகு 32 மூல மாயா லய கனம சததி யுலகு. 33 மூல மாயா லயோபகார சததி யுலகு. 34. மூல மாயா லயப பிரேரக சததி யுலகு.

12. குண தத்துவ உலகு.

இஙஙனம மூலமாயா வாகி யாநதர ஏகதேச காரிய பௌதி காநதர கரண விகறப விசிததிர சஙகறப வியததி கார்ண குண தததுவ உலகு.

1. குண ரூப சததி யுலகு 2 குண சொரூப சததி யுலகு 3. குண சுபாவ சததி யுலகு 4 குண வியாததி சததி யுலகு. 5. குண வியாபக சததி யுலகு 6 குண விசேட சததி யுலகு. 7. குண குண சததி யுலகு 8 குண வானன சததி யுலகு 9 குண பாவ சததி யுலகு 10 குண பரதததுவ சததி யுலகு. 11. குண வபரதததுவ சததி யுலகு. 12. குண நிமிதத சததி

யுலகு. 13. குண நிமித்த விசேட சத்தி யுலகு. 14. குண உற்பவ சத்தி யுலகு. 15. குண அதிகார சத்தி யுலகு. 16. குண லய சத்தி யுலகு. 17. குணோற்ப வாதிகரண சத்தி யுலகு. 18. குணோற்பவ கரண சத்தி யுலகு. 19. குணோற்பவ பருவ சத்தி யுலகு. 20. குணோற்பவ கன்ம சத்தி யுலகு. 21. குணோற்பவ வுபகார சத்தி யுலகு. 22. குணோற்பவப் பிரேரக சத்தி யுலகு. 23. குணாதிகார அதிகரண சத்தி யுலகு. 24. குணாதிகார கரண சத்தி யுலகு 25. குணாதிகார பருவ சத்தி யுலகு. 26. குணாதிகார கன்ம சத்தி யுலகு. 27. குணாதிகா ரோபகார சத்தி யுலகு. 28 குணாதிகாரப் பிரேரக சத்தி யுலகு. 29. குண லயாதிகரண சத்தி யுலகு. 30. குண லய கரண சத்தி யுலகு. 31. குண லய பருவ சத்தி யுலகு. 32. குண லய கன்ம சத்தி யுலகு. 33. குண லயோபகார சத்தி யுலகு. 34. குண லயப் பிரேரக சத்தி யுலகு.

13. நாடி தத்துவ உலகு

பூத காரிய பௌதி காதார பிரதி பந்தக நாடி தத்துவ வுலகு.

1. நாடி ரூப சத்தி யுலகு. 2 நாடி சொரூப சத்தி யுலகு. 3. நாடி சுபாவ சத்தி யுலகு. 4. நாடி வியாத்தி சத்தி யுலகு. 5. நாடி வியாபக சத்தி யுலகு. 4. நாடி விசேட சத்தி யுலகு முதலியவும்.

14. பிராணாதி தத்துவ உலகு

தனு கரண சையோக சம்பந்த வியாபார காரண வாயு விகற்ப காரிய பிராணாதி தத்துவ வுலகு.

1. பிராணாதி ரூப சத்தி யுலகு. 2. பிராணாதி சொரூப சத்தி யுலகு 3. பிராணாதி சுபாவ சத்தி யுலகு. 4. பிராணாதி வியாத்தி சத்தி யுலகு. 5. பிராணாதி வியாபக சத்தி யுலகு. 6. பிராணாதி விசேட சத்தி யுலகு முதலியவும்,

15. கோச தத்துவ உலகு

தனுகரண பாகி யாந்தர சௌபாதிகப் பிரதிபந்தக லிங்க மாத்திர கோச தத்துவ வுலகு.

1. கோச ரூப சத்தி யுலகு. 2. கோச சொரூப சத்தி யுலகு. 3. கோச சுபாவ சத்தி யுலகு. 4. கோச வியாத்தி சத்தி யுலகு. 5 கோச வியாபக சத்தி யுலகு 6. கோச விசேட சத்தி யுலகு முதலியவும்,

16. வசநாதி தத்துவ உலகு

மூல மாயா பாகிய விகற்பக் கிரியாலேச ஏகதேச காரிய வியத்தி மாத்திர வசநாதி தத்துவ வுலகு:

1. வசநாதி ரூப சத்தி யுலகு. 2. வசநாதி சொரூப சத்தி யுலகு. 3. வசநாதி சுபாவ சத்தி யுலகு. 4. வசநாதி வியாத்தி சத்தி யுலகு. 5. வசநாதி வியாபக சத்தி வுலகு முதலியவும் ஆகிய புறக் கருவி யுலகுங் கொள்க.

17. கால தத்துவ உலகு

பூத பௌதிக இந்திரிய கரண குண புவன போகாதி ஸ்தூல சூக்கும சாதார ணாசாதாரண கிரியா விகற்ப வியாபார விசித்திர பாகி

யாந்தர வுபய கன்ம போக்கியா போக்கிய உபகார பக்குவ சம்பந் தாதிகார கரண சுத்தாசுத்த பரமாணுக காரிய கால தத்துவ வுலகு.

1 சுத்தாசுத்த விகற்பத் திரயப் பிரத்தியாங்க ஜீவ சாமீப்பிய கால ரூப சத்தி யுலகு 2 சுத்தாசுத்த விகற்பத் திரயப் பிரத்தியாங்க பக்குவ சாத்திய கால சொரூப சத்தி யுலகு 3 சுத்தாசுத்த காரியத்துவ கால சுபாவ சத்தி யுலகு. 4. நானா விகற்ப போகத்துவ கால குண சத்தி யுலகு. 5 மாயா பரியந்த கால வியாத்தி சத்தி யுலகு. 6 ஆணவ பரியந்த கால வியாபக சத்தி யுலகு 7. சவிகற்ப சாத்திய கால விசேட சத்தி யுலகு

இங்ஙனம், 8 கால வானன சத்தி யுலகு. 9 கால பாவ சத்தி யுலகு. 10 கால பரத்துவ சத்தி யுலகு. 11. கால அபரத்துவ சத்தி யுலகு 12 கால நிமித்த சத்தி யுலகு. 13. கால நிமித்த விசேட சத்தி யுலகு 14 கால உற்பவ சத்தி யுலகு 15 கால அதிகார சத்தி யுலகு 16 கால லய சத்தி யுலகு. 17. கால உற்ப வர்திகரண சத்தி யுலகு 18. கால உற்பவ கரண சத்தி யுலகு. 19 கால உற்பவ பருவ சத்தி யுலகு. 20 கால உற்பவ கனம சத்தி யுலகு 21. கால வுற்ப வோபகார சத்தி யுலகு 22 காலோற்பவப் பிரேரக சத்தி யுலகு 23. கால அதிகா ராதிகரண சத்தி யுலகு 24 காலாதிகார கரண சத்தி யுலகு 25. காலாதிகார பருவ சத்தி யுலகு 26 காலாதிகார கனம சத்தி யுலகு 27. காலாதிகா ரோபகார சத்தி யுலகு. 28 காலாதி காரப் பிரேரக சத்தி யுலகு. 29. கால லயாதிகரண சத்தி யுலகு 30 கால லய கரண சத்தி யுலகு 31 கால லய பருவ சத்தி யுலகு 32 கால லய கனம சத்தி யுலகு. 33. கால லயோபகார சத்தி யுலகு 34 கால லயப் பிரேரக சத்தி யுலகு

18. நியதி தத்துவ உலகு

தூல சூக்கும சாதார ணசாதாரண தனுகரண புவன போகாதி கிரியா விகற்ப விசித்திர கனம வியாபார பரிமாண கரண சுத் தாசுத்த பரமாணுக காரிய நியதி தத்துவ வுலகு

1. விசித்திர கன்ம வியாபார பரிமாண கரணத்துவப் பிரத்தியாங்க ஜீவ சாமீப்பிய நியதி ரூப சத்தி யுலகு 2 விசித்திர கனம வியாபார பரி மாண கரண சாத்திய நியதி சொரூப சத்தி யுலகு. 3. சுத்தாசுத்த கனம பரிமாண பரமாணுத்துவ நியதி சுபாவ சத்தி யுலகு. 4 சுத்தாசுத்த விகற்ப போகத்துவ நியதி குண சத்தி யுலகு 5. மாயா பரியந்த நியதி வியாத்தி சத்தி யுலகு 6 ஆணவ பரியந்த நியதி வியாபக சத்தி யுலகு 7. நானா விகற்பத்துவ நியதி விசேட சத்தி யுலகு.

இங்ஙனம், 8 நியதி வானன சத்தி யுலகு. 9 நியதி பாவ சத்தி யுலகு. 10 நியதி பரத்துவ சத்தி யுலகு 11. நியதி அபரத்துவ சத்தி யுலகு. 12. நியதி நிமித்த சத்தி யுலகு 13. நியதி நிமித்த விசேட சத்தி யுலகு. 14. நியதி யுற்பவ சத்தி யுலகு 15. நியதி யதிகார சத்தி யுலகு. 16 நியதி லய சத்தி யுலகு 17 நியதி யுற்ப வாதிகரண சத்தி யுலகு 18. நியதி யுற்பவ கரண சத்தி யுலகு 19 நியதி யுற்பவ பருவ சத்தி யுலகு. 20. நியதி யுற்பவ கனம சத்தி யுலகு 21 நியதி யுற்பவ வுபகார சத்தி யுலகு 22. நியதி யுற்பவப் பிரேரக சத்தி யுலகு. 23 நியதி யதிகா ராதிகரண சத்தி புலகு 24. நியதி யதிகார கரண சத்தி யுலகு 25. நியதி யதிகார பருவ சத்தி யுலகு 26 நியதி யதிகார கனம சத்தி யுலகு 27. நியதி யதிகா ரோபகார சத்தி யுலகு 28 நியதி யதிகாரப் பிரேரக சத்தி யுலகு 29 நியதி லயாதிகரண சத்தி யுலகு 30 நியதி லய கரண சத்தி யுலகு. 31 நியதி லய பருவ சத்தி

யுலகு. 32. நியதி லய கன்ம சத்தி யுலகு. 33. நியதி லயோபக்ார சத்தி யுலகு. 34. நியதி லயப் பிரேரக சத்தி யுலகு.

19. கலா தத்துவ உலகு

மூலமாயா காரண சுத் தாசுத்த மோகினி மாயா பரமாணுக் காரிய சௌபாதி காரம் பான்மோபர கிரியாலேச ஏகதேச பாசலே சாநாவார கரண கலா தத்துவ வுலகு.

1. ஜீவ சாமீப்பியப் பிரத்தியாங்க பாசலேச வனுவார கரணத்துவ கலா ரூப சத்தி யுலகு. 2. சவிகற்ப விச்சா ஞானக் கிரியாலேச வியத்தி உப கார சாத்திய கலா சொரூப சத்தி யுலகு. 3. சுத் தாசுத்த சாத்திய கலா சுபாவ சத்தி யுலகு. 4. மோகினி மாயா போகத்துவ கலா குண சத்தி யுலகு. 5. மோகினி மாயா பரியந்த கலா வியாத்தி சத்தி யுலகு. 6. ஆணவலேச பரியந்த கலா வியாபக சத்தி யுலகு. 7. நானு விகற்ப சாத்திய கலா விசேட சத்தி யுலகு.

இங்ஙனம், 8. கலா வான்ன சத்தி யுலகு. 9. கலா பாவ சத்தி யுலகு. 10. கலா பரத்துவ சத்தி யுலகு. 11. கலா அபரத்துவ சத்தி யுலகு. 12. கலா நிமித்த சத்தி யுலகு. 13. கலா நிமித்த விசேட சத்தி யுலகு. 14. கலா வுற்பவ சத்தி யுலகு. 15. கலா வதிகார சத்தி யுலகு 16. கலா லய சத்தி யுலகு. 17. கலா உற்ப வாதிகரண சத்தி யுலகு. 18. கலா உற்பவ கரண சத்தி யுலகு. 19. கலா உற்பவ பருவ சத்தி யுலகு. 20. கலா உற்பவ கன்ம சத்தி யுலகு. 21. கலா உற்பவ உபகார சத்தி யுலகு. 22 கலா உற்பவப் பிரேரக சத்தி யுலகு. 23. கலா வதிகா ராதிகரண சத்தி யுலகு, 24. கலா வதிகார கரண சத்தி யுலகு. 25. கலா வதிகார ப்ருவ சத்தி யுலகு. 26. கலா வதிகார கன்ம சத்தி யுலகு. 27. கலா வதிகா ரோபகார சத்தி யுலகு. 28. கலா வதிகாரப் பிரேரக சத்தி யுலகு. 29. கலா லயாதி கரண சத்தி யுலகு. 30. கலா லய கரண சத்தி யுலகு. 31. கலா லய பருவ சத்தி யுலகு. 32. கலா லய கன்ம சத்தி யுலகு. 33. கலா ல யோபகார சத்தி யுலகு. 34. கலா லயப் பிரேரக சத்தி யுலகு. (ஆக 852 + 34 = 886)

20. வித்தியா தத்துவ உலகு

கலா தத்துவ காரிய சௌப்ாதி கான்மோ பர மாயா ஞான லேச ஏகதேச வியத்தி கரண வித்தியா தத்துவ வுலகு.

1. மாயா ஞானலேச ஏகதேச வியத்தி ஜீவ சாமீப்பியப் பிரத்தியாங்க கரணத்துவ வித்தியா ரூப சத்தி யுலகு. 2. மாயா ஞானலேச ஏகதேச வியத்தி கரணத்துவ சாத்திய வித்தியா சொரூப சத்தி யுலகு. 3. சுத் தாசுத்த காரியத்துவ வித்தியா சுபாவ சத்தி யுலகு. 4. சுத் தாசுத்த போகத்துவ வித்தியா குண சத்தி யுலகு. 5. மாயா பரியந்த வித்தியா வியாத்தி சத்தி யுலகு. 6. ஆணவ பரியந்த வித்தியா வியாபக சத்தி யுலகு. 7. நானு விகற்ப சாத்திய வித்தியா விசேட சத்தி யுலகு.

இங்ஙனம், 8 வித்தியா வர்ன்ன சத்தி யுலகு. 9. வித்தியா பாவ சத்தி யுலகு 10. வித்தியா பரத்துவ சத்தி யுலகு. 11. வித்தியா அபரத்துவ சத்தி யுலகு. 12. வித்தியா நிமித்த சத்தி யுலகு. 13. வித்தியா நிமித்த விசேட சத்தி யுலகு. 14. வித்தியா உற்பவ சத்தி யுலகு. 15 வித்தியா அதிகார சத்தி யுலகு. 16. வித்தியா லய சத்தி யுலகு. 17. வித்தியா வுற்ப வாதிகரண சத்தி யுலகு. 18. வித்தியா உற்பவ கரண சத்தி யுலகு. 19. விததியா

உற்பவ பருவ சத்தி யுலகு. 20. வித்தியா உற்பவ கன்ம சத்தி யுலகு. 21 வித்தியா உற்ப வோபகார சத்தி யுலகு. 22. வித்தியா உற்பவப பிரேரக சத்தி யுலகு. 23. வித்தியா அதிகா ராதிகரண சத்தி யுலகு. 24. வித்தியா அதிகார கரண சத்தி யுலகு. 25. வித்தியா அதிகார பருவ சத்தி யுலகு. 26. வித்தியா அதிகார கன்ம சத்தி யுலகு. 27. வித்தியா அதிகா ரோபகார சத்தி யுலகு. 28. வித்தியா அதிகாரப் பிரேரக சத்தி யுலகு. 29. வித்தியா லய அதிகரண சத்தி யுலகு. 30. வித்தியா லய கரண சத்தி யுலகு. 31. வித்தியா லய பருவ சத்தி யுலகு. 32. வித்தியா லய கன்ம சத்தி யுலகு. 33. வித்தியா லயோபகார சத்தி யுலகு. 34. வித்தியா லயப் பிரேரக சத்தி யுலகு.

(ஆக. 886 + 34 = 920)

21. இராக தத்துவ உலகு

வித்தியா தத்துவ காரிய சௌபாதி காரம் பான்மோ பர விகற்ப விச்சா லேச ஏக தேச வியத்தி கரண இராக தத்துவ வுலகு.

1. விகற்ப விச்சாலேச ஏகதேச வியத்தி கரணத்துவ ஜீவ சாமீப்பியப் பிரத்தியாங்க இராக ரூப சத்தி யுலகு. 2. மாயா விச்சாலேச வியத்தி சாத்திய இராக சொரூப சத்தி யுலகு. 3 சுத்தா சுத் தத்துவ இராக சுபாவ சத்தி யுலகு. 4. சுத் தாசுத்த போகத்துவ இராக குண சத்தி யுலகு. 5. மாயா பரியந்த இராக வியாத்தி சத்தி யுலகு. 6. ஆணவ பரியந்த இராக வியாபக சத்தி யுலகு. 7. நானு விகற்பத்துவ இராக விசேட சத்தி யுலகு.

இங்ஙனம். 8. இராக வர்ன்ன சத்தி யுலகு. 9. இராக பாவ சத்தி யுலகு. 10. இராக பரத்துவ சத்தி யுலகு. 11. இராக அபரத்துவ சத்தி யுலகு. 12. இராக நிமித்த சத்தி யுலகு. 13. இராக நிமித்த விசேட சத்தி யுலகு. 14. இராக உற்பவ சத்தியுலகு. 15. இராக அதிகார சத்தி யுலகு. 16. இராக லய சத்தி யுலகு. 17. இராக உற்ப வாதிகரண சத்தியுலகு. 18. இராக உற்பவ கரண சத்தி யுலகு. 19. இராக உற்பவ பருவ சத்தி யுலகு. 20. இராக உற்பவ கன்ம சத்தி யுலகு. 21. இராக உற்ப வோபகார சத்தி யுலகு. 22. இராக உற்பவப் பிரேரக சத்தி யுலகு. 23. இராக அதிகா ராதி கரண சத்தி யுலகு. 24. இராக அதிகார கரண சத்தி யுலகு. 25. இராக அதிகார பருவ சத்தி யுலகு. 26. இராக அதிகார கன்ம சத்தி யுலகு. 27. இராக அதிகா ரோபகார சத்தி யுலகு. 28. இராக அதிகாரப் பிரேரக சத்தி யுலகு. 29. இராக லயாதிகரண சத்தி யுலகு. 30. இராக லய கரண சத்தி யுலகு. 31. இராக லய பருவ சத்தி யுலகு. 32 இராக லய கன்ம சத்தி யுலகு. 33. இராக லயோபகார சத்தி யுலகு. 34. இராக லயப் பிரேரக சத்தி யுலகு.

(ஆக 920 + 34 = 954)

22. புருட தத்துவ உலகு

கலாதி தத்துவ சையோ காந்தர வாகிய மாயா போக்கி யாதி கரணத்துவ புருட தத்துவ உலகு.

1. பிரத்தி யாங்க ஜீவ சாமீப்பிய புருட ரூப சத்தி யுலகு. 2. விகற்ப விஷ யானுபவ சாத்திய புருட சொரூப சத்தி யுலகு. 3. சுத் தாசுத் தத்துவ புருட சுபாவ சத்தி யுலகு. 4. விகற்ப போகத்துவ புருட குண சத்தி யுலகு. 5. மாயா பரியந்த புருட வியாத்தி சத்தி யுலகு. 6. ஆணவ பரியந்த புருட வியாபக சத்தி யுலகு. 7. நானு விகற்பத்துவ புருட விசேட சத்தி யுலகு.

இஙஙனம, 8 புருட வான்ன சததி யுலகு 9 புருட பாவ சததி யுலகு. 10 புருட பரததுவ சததி யுலகு 11 புருட அபரததுவ சததி யுலகு 12 புருட நிமிதத சததி யுலகு 13 புருட நிமிதத விசேட சததி யுலகு 14 புரு ஷோறபவ சததி யுலகு 15 புருஷாதிகார சரதி யுலகு 16 புருஷ லய சததி யுலகு 17 புருஷோறப வாதிகரண சததி யுலகு 18 புரு ஷோறபவ கரண சததி யுலகு 19 புரு ஷோறபவ பருவ சததி யுலகு 20 புரு ஷோறபவ கனம சததி யுலகு 21 புரு ஷோறபவ உபகார சததி யுலகு 22 புருஷோறபவப பிரேரக சததி யுலகு 23 புரு ஷாதிகார வதி கரண சததி யுலகு 24. புரு ஷாதிகார கரண சததி யுலகு 25 புருஷாதிகார பருவ சததி யுலகு 26 புரு ஷாதிகார கனம சததி யுலகு 27 புரு ஷாதி கார உபகார சததி யுலகு 28 புரு ஷாதிகாரப பிரேரக சததி யுலகு 29 புருஷ லயாதிகரண சததி யுலகு 30 புருஷ லய கரண சததி யுலகு. 31. புருஷ லய பருவ சததி யுலகு 32 புருஷ லய கனம சததி யுலகு 33. புருஷ லய உபகார சததி யுலகு 34 புருஷ லயப பிரேரக சததி யுலகு (ஆக 954 + 34 = 988)

23. சுததா சுத்த மாயா தததுவ உலகு

சுத்த மாயா காரிய தூல சூககுமப பிரபஞச காரண சுததாசுத்த மாயா தத்துவ உலகு.

1 பிரகிருதி தததது வாலமப கரணததுவ சுத தாசுதத மாயா ரூப சததி யுலகு 2 துவிமுக வியகதி சாததிய சுத தாசுதத மாயா சொரூப சததி யுலகு 3 ஆரோ பாதிடடான விகறபததுவ சுத தாசுதத மாயா சுபாவ சததி யுலகு 4 கன மாணு பரியநத சுத தாசுதத மாயா வியாததி சததி யுலகு 5 நாணு விசிததிர கறப ஞதிகாரததுவ சுத தாசுதத மாயா வியாபக சததி யுலகு 6 கன மானுபவ பேதததுவ சுத தாசுதத மாயா குண சததி யுலகு 7 தூல சூககும சரீரததுவ சுத தாசுதத மாயா விசேட சததி யுலகு

இஙஙனம, 8 சுத தாசுதத மாயா வானன சததி யுலகு 9. சுத தாசுதத மாயா பாவ சததி யுலகு 10 சுத தாசுதத மாயா பரததுவ சததி யுலகு 11 சுத தாசுதத மாயா அபரததுவ சததி யுலகு 12 சுத தாசுதத மாயா நிமிதத சததி யுலகு 13 சுத தாசுததா மாயா நிமிதத விசேட சததி யுலகு. 14. சுத தாசுதத மாயா வுறபவ சததி யுலகு 15 சுத தாசுதத மாயா அதிகார சததி யுலகு 16 சுத தாசுதத மாயா லய சததி யுலகு 17. சுத தாசுதத மாயா வுறப வாதிகரண சததி யுலகு 18 சுத தாசுதத மாயா வுறபவ கரண சததி யுலகு 19. சுத தாசுதத மாயா வுறபவ பருவ சததி யுலகு 20 சுத தாசுதத மாயா வுறபவ கனம சததி யுலகு 21. சுத தாசுதத மாயா வுறப வோபகார சததி யுலகு 22 சுத தாசுதத மாயா உறபவப பிரேரக சததி யுலகு. 23 சுத தாசுதத மாயாதிகா ராதிகரண சததி யுலகு

24. சுத தாசுதத மாயாதிகார கரண சததி யுலகு 25 சுத தாசுதத மாயாதிகார பருவ சததி யுலகு 26 சுத தாசுதத மாயாதிகார கனம சததி யுலகு 27 சுத தாசுதத மாயாதிகார உபகார சததி யுலகு 28 சுத தாசுதத மாயாதிகாரப பிரேரக சததி யுலகு 29 சுத தாசுதத மாயா லயாதி கரண சததி யுலகு 30 சுத தாசுதத மாயா லய கரண சததி யுலகு. 31 சுத தாசுதத மாயா லய பருவ சததி யுலகு 32 சுத தாசுதத மாயா லய கனம சததி யுலகு 33 சுத தாசுதத மாயா லய உபகார சததி யுலகு 34 சுத தாசுதத மாயா லயப பிரேரக சததி யுலகு. (ஆக 988 + 34 = 1022)

24. கன்ம தத்துவ உலகு

தூல சூக்குமப் பிரபஞ் சோபகரண துவிமுக விவித பேதத்திரய கரணாலம்பித கரண சாத்திய கன்ம தத்துவ வுலகு.

1. அசேதன சேதனாலம்பித விகற்ப தன்மா தன்ம கரணத்துவ கன்ம ரூப சத்தி யுலகு. 2. அசேதன சேதன துவிமுக விவித பேதாலப்பன ஆகாராயு சாதி சாத்திய கன்ம சொரூப சத்தி யுலகு. 3. துவிமுக பேதாலம்பன சையோகத்துவ கன்ம சுபாவ சத்தி யுலகு. 4. அசுத்த மாயா பரியந்த கன்ம வியாத்தி சத்தி யுலகு. 5. தூல சூக்கும பரியந்த கன்ம வியாபக சத்தி யுலகு. 6. சுக துக்க விகற்ப கரணத்துவ கன்ம குண சத்தி யுலகு. 7. விவித விசித்தி ரானு பவ பேத சாத்திய கன்ம விசேட சத்தி யுலகு.

இங்ஙனம், 8. கன்ம வர்ன்ன சத்தி யுலகு. 9. கன்ம பாவ சத்தி யுலகு. 10. கன்ம பரத்துவ சத்தி யுலகு. 11. கன்ம அபரத்துவ சத்தி யுலகு. 12. கன்ம நிமித்த சத்தி யுலகு. 13. கன்ம நிமித்த விசேட சத்தி யுலகு. 14. கன் மோற்பவ சத்தி யுலகு. 15. கன் மாதிகார சத்தி யுலகு. 16. கன்ம லய சத்தி யுலகு. 17. கன் மோற்ப வாதிகரண சத்தி யுலகு. 18. கன் மோற்பவ கரண சத்தி யுலகு. 19. கன் மோற்பவ பருவ சத்தி யுலகு. 20. கன் மோற்பவ கன்ம சத்தி யுலகு. 21. கன் மோற்பவ உபகார சத்தி யுலகு. 22. கன் மோற்பவப் பிரேரக சக்தி யுலகு. 23. கன் மாதிகார வதிகரண சத்தி யுலகு. 24. கன் மாதிகார கரண சத்தி யுலகு. 25. கன் மாதிகார பருவ சத்தி யுலகு. 26. கன் மாதிகார கன்ம சத்தி யுலகு. 27. கன் மாதிகார உபகார சத்தி யுலகு. 28. கன் மாதிகாரப் பிரேரக சத்தி யுலகு. 29 கன்ம லயாதிகரண சத்தி யுலகு. 30. கன்ம லய கரண சத்தி யுலகு. 31. கன்ம லய பருவ சத்தி யுலகு. 32. கன்ம லய கன்ம சத்தி யுலகு. 33. கன்ம லயோபகார சத்தி யுலகு. 34. கன்ம லயப் பிரேரக சத்தி யுலகு.

(ஆக 1022 + 34 = 1056)

25. வித்தியா தத்துவ உலகு

சுத் தாசுத்த வித்தியாப் பிரேரக சுத்த வித்தியா தத்துவ உலகு.

1. நின்மல கரணத்துவ சுத்தவித்தை ரூப சத்தி யுலகு. 2. நின்மலாகார சாத்திய சுத்த வித்தை சொரூப சத்தி யுலகு. 3. ஆதி நித்தியத்துவ சுத்த வித்தை சுபாவ சத்தி யுலகு. 4. சுத்த மாயா ஸ்தாபன சுத்தவித்தை குண சத்தி யுலகு. 5. பரத்துவ ஸ்தாபன சுத்த வித்தை விசேட சத்தி யுலகு.

இங்ஙனம், 6. சுத்தவித்தை வர்ன்ன சத்தி யுலகு. 7. சுத்தவித்தை பாவ சத்தி யுலகு. 8. சுத்தவித்தை பரத்துவ சத்தி யுலகு. 9. சுத்த வித்தை அபரத்துவ சத்தி யுலகு.. 10. சுத்தவித்தை நிமித்த சத்தி யுலகு. 11. சுத்தவித்தை நிமித்த விசேட சத்தி யுலகு. 12 சுத்தவித்தை உற்பவ சத்தி யுலகு. 13. சுத்தவித்தை அதிகார சத்தி யுலகு. 14. சுத்தவித்தை லய சத்தி யுலகு. 15. சுத்தவித்தை உற்ப வாதிகரண சத்தி யுலகு. 16. சுத்த வித்தை உற்பவ கரண சத்தி யுலகு. 17. சுத்தவித்தை உற்பவ பருவ சத்தி யுலகு. 18. சுத்தவித்தை உற்பவ கன்ம சத்தி யுலகு. 19. சுத்தவித்தை உற்ப வோபகார சத்தி யுலகு. 20. சுத்தவித்தை உற்பவப் பிரேரக சத்தி யுலகு. 21. சுத்தவித்தை அதிகா ராதிகரண சத்தி யுலகு. 22. சுத்தவித்தை அதிகார கரண சத்தி யுலகு. 23. சுத்த வித்தை அதிகார பருவ சத்தி யுலகு. 24. சுத்த வித்தை அதிகார கன்ம சத்தி யுலகு.

25. சுத்தவித்தை அதிகா ரோபகார சத்தி யுலகு. 26. சுத்தவித்தை அதிகாரப்பிரேரக சத்தி யுலகு. 27. சுத்தவித்தை லயாதிகரண சத்தி யுலகு. 28. சுத்தவித்தை லய கரண சத்தி யுலகு. 29. சுத்தவித்தை லய பருவ சத்தி யுலகு. 30. சுத்தவித்தை லய கன்ம சத்தி யுலகு. 31. சுத்தவித்தை லயோபகார சத்தி யுலகு. 32. சுத்தவித்தை லயப் பிரேரக சத்தி யுலகு.

(ஆக 1056 + 32 = 1088)

26. ஈசுர தத்துவ உலகு

சுத் தாசுத்த ராகப் பிரேரக ஈசுர தத்துவ வுலகு.

1. நின்மல கரணத்துவ ஈசுர ரூப சத்தி யுலகு. 2. நின் மலாகார சாத்திய ஈசுர சொரூப சத்தி யுலகு. 3. ஆதி நித்தியத்துவ ஈசுர சுபாவ சத்தி யுலகு. 4. சுத்தமாயா ஸ்தாபன ஈசுர குண சத்தி யுலகு. 5. பரத்துவ ஸ்தான ஈசுர விசேட சத்தி யுலகு.

இங்ஙனம், 6. ஈசுர வர்ன்ன சத்தி யுலகு. 7. ஈசுர பாவ சத்தி யுலகு. 8. ஈசுர பரத்துவ சத்தி யுலகு. 9. ஈசுர அபரத்துவ சத்தி யுலகு. 10. ஈசுர நிமித்த சத்தி யுலகு. 11. ஈசுர நிமித்த விசேட சத்தி யுலகு. 12. ஈசு ரோற்பவ சத்தி யுலகு. 13. ஈசுர அதிகார சத்தி யுலகு. 14. ஈசுர லய சத்தி யுலகு. 15. ஈசுர உற்பவாதிகரண சத்தி யுலகு. 16. ஈசுர உற்பவ கரண சத்தி யுலகு. 17. ஈசுர உற்பவ பருவ சத்தி யுலகு. 18. ஈசுர உற்பவ கன்ம சத்தி யுலகு. 19. ஈசுர உற்ப வோபகார சத்தி யுலகு. 20. ஈசுர உற்பவப பிரேரக சத்தி யுலகு 21. ஈசு ராதிகார அதிகரண சத்தி யுலகு. 22. ஈசு ராதிகார கரண சத்தி யுலகு. 23. ஈசு ராதிகார பருவ சத்தி யுலகு. 24. ஈசு ராதிகார கன்ம சத்தி யுலகு. 25. ஈசு ராதிகார வுபகார சத்தி யுலகு. 26. ஈசு ராதிகாரப் பிரேரக சத்தி யுலகு. 27. ஈசுர லயாதிகரண சத்தி யுலகு. 28. ஈசுர லய கரண சத்தி யுலகு. 29. ஈசுர லய பருவ சத்தி யுலகு. 30. ஈசுர லய கன்ம சத்தி யுலகு. 31. ஈசுர லய உபகார சத்தி யுலகு 32. ஈசுர லயப் பிரேரக சத்தி யுலகு.

(ஆக 1088 + 32 = 1120)

27. சாதாக்கிய தத்துவ உலகு

அசுத்தப் பிரகிருதிப் பிரேரக சாதாக்கிய தத்துவ வுலகு.

1. நின்மல கரணத்துவ சாதாக்கிய ரூப சத்தி யுலகு. 2. நின்மலாகார சாத்திய சாதாக்கிய சொரூப சத்தி யுலகு. 3. ஆதி நித்தியத்துவ சாதாக்கிய சுபாவ சத்தி யுலகு. 4. சுத்த மாயா ஸ்தாபன சாதாக்கிய குண சத்தி யுலகு. 5. பரத்துவ ஸ்தான சாதாக்கிய விசேட சத்தி யுலகு 6. சாதாக்கிய வர்ன்ன சத்தி யுலகு. 7. சாதாக்கிய பாவ சத்தி யுலகு. 8. சாதாக்கிய பரத்துவ சத்தி யுலகு. 9. சாதாக்கிய அபரத்துவ சத்தி யுலகு. 10. சாதாக்கிய நிமித்த சத்தி யுலகு. 11. சாதாக்கிய நிமித்த விசேட சத்தி யுலகு. 12. சாதாக்கிய உற்பவ சத்தி யுலகு. 13. சாதாக்கிய அதிகார சத்தி யுலகு. 14. சாதாக்கிய லய சத்தி யுலகு. 15. சாதாக்கிய உற்ப வாதிகரண சத்தி யுலகு. 16. சாதாக்கிய உற்பவ கரண சத்தி யுலகு. 17 சாதாக்கிய உற்பவ பருவ சத்தி யுலகு. 18. சாதாக்கிய உற்பவ கன்ம சத்தி யுலகு. 19 சாதாக்கிய உற்ப வோபகார சத்தி யுலகு. 20. சாதாக்கிய உற்பவப் பிரேரக சத்தி யுலகு. 21. சாதாக்கி யாதிகார அதிகரண சத்தி யுலகு 22. சாதாக்கி யாதிகார கரண சத்தி யுலகு. 23. சாதாக்கி யாதிகார பருவ சத்தி யுலகு. 24. சாதாக்கி யாதிகார

கன்ம சத்தி யுலகு 25. சாதாக்கி யாதிகார உபகார சத்தி யுலகு. 26. சாதாக்கி யாதிகாரப் பிரேரக சத்தி யுலகு. 27. சாதாக்கிய லயாதிகரண சத்தி யுலகு. 28. சாதாக்கிய லய கரண சத்தி யுலகு. 29. சாதாக்கிய லய பருவ சத்தி யுலகு. 30. சாதாக்கிய லய கன்ம சத்தி யுலகு. 31. சாதாக்கிய லயோபகார சத்தி யுலகு. 32. சாதாக்கிய லயப் பிரேரக சத்தி யுலகு.

(ஆக 1120 + 32 = 1152)

28. விந்து தத்துவ உலகு.

வாக்கு காரிய நாதப் பிரேரக விந்து தத்துவ வுலகு.

1. நின்மல கரண விந்து ரூப சத்தி யுலகு. 2. நின்ம லாகார விந்து சொரூப சத்தி யுலகு. 3. ஆதி நித்தியத்துவ விந்து சுபாவ சத்தி யுலகு. 4. சுத்த தத்துவ ஸ்தாபன விந்து குண சத்தி யுலகு. 5. பரத்துவ ஸ்தாபன விந்து விசேட சத்தி யுலகு. 6. விந்து வர்ன்ன சத்தி யுலகு. 7. விந்து பாவ சத்தி யுலகு. 8. விந்து பரத்துவ சத்தி யுலகு. 9. விந்து அபரத்துவ சத்தி யுலகு. 10. விந்து நிமித்த சத்தி யுலகு. 11. விந்து நிமித்த விசேட சத்தி யுலகு. 12. விந்து உற்பவ சத்தி யுலகு. 13. விந்து வதிகார சத்தி யுலகு. 14. விந்து லய ச்த்தி யுலகு.

15. விந்து உற்ப வாதிகரண சத்தி யுலகு. 16. விந்துஉற்பவ கரண சத்தி யுலகு. 17. விந்து உற்பவ பருவ சத்தி யுலகு. 18. விந்து உற்பவ கன்ம சத்தி யுலகு. 19. விந்து உற்ப வோபகார சத்தி யுலகு. 20. விந்து உற்பவ பிரேரக சத்தி யுலகு. 21. விந்து அதிகா ராதி கரண,சத்தி யுலகு. 22. விந்து அதிகார கரண சத்தி யுலகு. 23. விந்து அதிகார பருவ சத்தி யுலகு. 24. விந்து அதிகார கன்ம சத்தி யுலகு. 25. விந்து அதிகார வுபகார சத்தி யுலகு. 26. விந்து அதிகாரப் பிரேரக சத்தி யுலகு. 27. விந்து லய' திகரண சத்தி யுலகு. 28. விந்து லய கரண சத்தி யுலகு 29. விந்து லய பருவ சத்தி யுலகு. 30. விந்து லய கன்ம சத்தி யுலகு. 31. விந்து லயோபகார சத்தி யுலகு. 32. விந்து லயப் பிரேரக சத்தி யுலகு. (ஆக 1152 + 32 = 1184)

29. நாத தத்துவ ஊலகு

மாயாப் பிரேரக நாத தத்துவ வுலகு.

1. நின்மல கரண நாத ரூப சத்தி யுலகு. 2. நின்ம லாகார நாத சொரூப சத்தி யுலகு. 3. ஆதி நித்திய நாத சுபாவ சத்தி யுலகு. 4. சுத்த மாயா ஸ்தாபன நாத குண சத்தி யுலகு. 5. பரத்துவ ஸ்தாபன நாத விசேட சத்தி யுலகு. 6. நாத வர்ன்ன சத்தி யுலகு. 7. நாத பாவ சத்தி யுலகு. 8 நாத பரத்துவ சத்தி யுலகு. 9 நாத அபரத்துவ சத்தி யுலகு. 10. நாத நிமித்த சத்தி யுலகு. 11. நாத நிமித்த விசேட சத்தி யுலகு. 12 நாதோற்பவ சத்தி யுலகு. 13. நாத அதிகார சத்தி யுலகு. 14. நாத லய சத்தி யுலகு. 15. நாதோற்ப வாதிகரண சத்தி யுலகு. 16. நாதோற்பவ கரண சத்தி யுலகு. 17. நாதோற்பவ பருவ சத்தி யுலகு. 18. நாதோற்பவ கன்ம சத்தி யுலகு. 19. நாதோற்பவ உபகார சத்தி யுலகு. 20. நாதோற்பவப் பிரேரக சத்தி யுலகு. 21. நாதாதிகார அதிகரண சத்தி யுலகு. 22. நாதாதிகார கரண சத்தி யுலகு. 23. நாதாதிகார பருவ சத்தி யுலகு. 24. நாதாதிகார கன்ம சத்தி யுலகு. 25. நாதாதிகா ரோபகார சத்தி யுலகு. 26. நாதாதிகாரப் பிரேரக சத்தி யுலகு. 27. நாத லயாதி கரண சத்தி யுலகு. 28. நாத லய கன்ம சத்தி யுலகு. 29. நாத லய பருவ சத்தி யுல்கு. 30. நாத லய கன்ம சத்தி யுலகு. 31. நாத லயோபகார சத்தி யுலகு. 32. நாத லயப் பிரேரக சத்தி யுலகு.

(ஆக 1184 + 32 = 1216)

இங்ஙனம், 30. சத்தார்த்தப் பிரபஞ்ச சமவாய காரண சித்த மாயா தத்துவ உலகு.

31. யோக மாயா தத்துவ உலகு
32. நாத தத்துவ உலகு
33. அபர விந்து தத்துவ உலகு
34. அம்பிகை யுலகு
35. வாமை யுலகு
36. சேட்டை யுலகு
37. ரௌத்திரி யுலகு.
38 சயை யுலகு.
39. விசயை யுலகு.
40. அசிதை யுலகு.
41. அபராசிதை யுலகு.
42. நிவர்த்தி யுலகு.
43. பிரதிட்டை யுலகு.
44. வித்தை யுலகு.
45. சாந்தி யுலகு
46. சாந்தி யாதீதை யுலகு.
47. தீபிகை புலகு.
48. ரோசிகை யுலகு.
49. மோசிகை யுலகு.
50. வியோம ரூபை யுலகு.
51. அநந்தை யுலகு.
52. அநாதை யுலகு.
53. அநாசிரிதை யுலகு.
54. சூக்குமை யுலகு.
55. பைசந்தி யுலகு.
56. மத்திமை யுலகு.
57. வைகரி யுலகு.

இங்ஙனம், 1. அவ்வவற்றின் ரூப சத்தி யுலகு. 2. சொரூப சத்தி யுலகு. 3. சுபாவ சத்தி யுலகு. 4. வியாத்தி சத்தி யுலகு. 5. வியாபக சத்தி யுலகு. 6. குண சத்தி யுலகு முதலியவுங் கொள்க.

அன்றி, 58. அகர வுலகு முதலிய வர்ன்ன சத்தி யுலகு.
59. ஓங்கார சத்தி முதலிய பத சத்தி யுலகு.
60. சத்தியோசாத முதலிய மந்திர சத்தி யுலகு.

61. அச உலகு.
62. புச உலகு
63. வச்சிர தேக உலகு.
64. பிரமத உலகு.
65. விபூதி யுலகு.
66. அயவிய உலகு.
67. சுத்த உலகு.
68. பிநாகி யுலகு.
69. கிருத சாதிப உலகு.
70. சாந்த உலகு.
71. பிங்கல உலகு.
72 ஆதி மண்டலேசுர உலகு.
73. வாம உலகு.
74. சேட்டை யுலகு.
75. ருத்திரி யுலகு.
76. காலாக்கினி யுலகு.
77. கூர்மாண்ட உலகு.
78 ஆடக உலகு.
79. காபாலி யுலகு முதல்,
80. காளி யுலகு.
81. கலவிகரணி யுலகு.
82. பெலவிகரணி யுலகு.
83. பெலப்பிரமதநி யுலகு.
84. சர்வ பூத தமநி யுலகு.
85. மநோன்மணி யுலகு.
86. அநந்த உலகு.
87. சூக்கும உலகு.
88. சிவோத்தம உலகு.
89. ஏகநேத்திர உலகு.
90. மூர்த்தி யுலகு.
91. சிகண்ட உலகு.
92. சாதாசிவ உலகு பரியந்தமான,

1. புவன உலகு. 2. பிரதிட்டை யுலகு முதலிய, 3. கலை யுலகு முதலிய அத்துவா உலகனைத்துங் கொள்க.

(ஆக 1216 + 6 + 3 = 1225)

93. குடிலை தத்துவ உலகு

சர்வ சத்தார்த்தப் பிரபஞ்ச சாதாரண சமவா யாதிகாரத்துவ குடிலை தத்துவ வுலகு.

1. ஓங்கார வர்ன்னத்துவ குடிலை ரூப சத்தி யுலகு. 2. அநேக படாகார குடிலை சொரூப சத்தி யுலகு. 3. சதா வியக்தி மாத்திர குடிலை சுபாவ சத்தி யுலகு. 4 கிரியா மாத்திர குடிலை வியாத்தி சத்தி யுலகு. 5. நிபிட ஞான சாத்திய குடிலை வியாபக சத்தி யுலகு. 6. ஆன்ம ஞான விகற்பத்துவ குடிலை குண சத்தி யுலகு. 7. சம வேதாரத்துவ குடிலை விசேட சத்தி யுலகு. 8 குடிலை வர்ன்ன சத்தி யுலகு. 9. குடிலை பாவ சத்தி யுலகு. 10. குடிலை பரத்துவ சத்தி யுலகு. 11. குடிலை அபரத்துவ சத்தி யுலகு. 12. குடிலை நிமித்த சத்தி யுலகு. 13. குடிலை நிமித்த விசேட சத்தி யுலகு. 14. குடிலை உற்பவ சத்தி யுலகு. 15. குடிலை அதிகார சத்தி யுலகு. 16. குடிலை லய சத்தி யுலகு. 17. குடிலை உற்ப வாதிகரண சத்தி யுலகு. 18. குடிலை உற்பவ கரண சத்தி யுலகு. 19. குடிலை உற்பவ பருவ சத்தி யுலகு. 20. குடிலை உற்பவ கன்ம சத்தி யுலகு. 21. குடிலை உற்பவோபகார சத்தி யுலகு. 22. குடிலை உற்பவப் பிரேரக சத்தி யுலகு. 23. குடிலை அதிகா ராதிகரண சத்தி யுலகு. 24. குடிலை அதிகார கரண சத்தி யுலகு. 25. குடிலை அதிகார பருவ சத்தி யுலகு. 26. குடிலை அதிகார கன்ம சத்தி யுலகு. 27. குடிலை அதிகா ரோபகார சத்தி யுலகு. 28. குடிலை அதிகாரப் பிரேரக சத்தி யுலகு. 29. குடிலை லயாதிகரண சத்தி யுலகு. 30. குடிலை லய கரண சத்தி யுலகு. 31. குடிலை லய பருவ சத்தி யுலகு. 32. குடிலை லய கன்ம சத்தி யுலகு. 33. குடிலை லயோபகார சத்தி யுலகு. 34. குடிலை லயப் பிரேரக சத்தி யுலகு.

35. சுத்த மாயை யுலகு. 36. குண்டலி யுலகு என்பனவும் இக்குடிலை யுலகென்க. (ஆக 1225 + 36 = 1261)

94. ஆணவ சத்தி உலகு

பசுத்துவ கரண அநாதி நித்திய ஆணவ சத்தி உலகு.

1. நிபி டாந்தகாரத்துவ ஆணவ ரூப சத்தி யுலகு. 2. மூலாஞ் ஞான சாத்திய ஆணவ சொரூப சத்தி யுலகு. 3. அவத் தாகா ரத்துவ ஆணவ சுபாவ சத்தி யுலகு. 4. சிவத் திரயாத்துவித ஆணவ வியாத்தி சத்தி யுலகு. 5. பர சிவாவரண சம்பந்த ஆணவ வியாபக சத்தி யுலகு. 6. சகல கேவல விகற்பத்துவ ஆணவ குண சத்தி யுலகு. 7. நாத பரியந் தாதிகத்துவ ஆணவ விசேட சத்தி யுலகு. 8. ஆணவ வர்ன்ன சத்தி யுலகு. 9. ஆணவ பாவ சத்தி யுலகு. 10. ஆணவ பரத்துவ சத்தி யுலகு. 11. ஆணவ அபரத்துவ சத்தி யுலகு. 12. ஆணவ நிமித்த சத்தி யுலகு. 13. ஆணவ நிமித்த விசேட சத்தி யுலகு. 14. ஆணவ உற்பவ சத்தி யுலகு. 15. ஆண வாதிகார சத்தி யுலகு. 16. ஆணவ லய சத்தி யுலகு. 17. ஆணவ உற்ப வாதி கரண சத்தி யுலகு. 18. ஆணவ உற்பவ கரண சத்தி யுலகு. 19. ஆணவ உற்பவ பருவ சத்தி யுலகு. 20. ஆணவ உற்பவ கன்ம சத்தி யுலகு. 21. ஆணவ உற்பவ உபகார சத்தி யுலகு. 22. ஆணவ உற்பவப் பிரேரக சத்தி யுலகு. 23. ஆண வாதிகார வதிகரண சத்தி யுலகு. 24. ஆண வாதிகார கரண சத்தி யுலகு. 25. ஆண வாதிகார பருவ சத்தி யுலகு. 26. ஆண வாதிகார கன்ம சத்தி யுலகு. 27. ஆண வாதிகார உபகார சத்தி யுலகு. 28. ஆண வாதிகாரப் பிரேரக் சத்தி யுலகு. 29. ஆணவ லயாதிகரண சத்தி யுலகு. 30. ஆணவ லய கரண சத்தி யுலகு. 31. ஆணவ லய பருவ சத்தி

யுலகு. 32. ஆணவ லய கன்ம சத்தி யுலகு. 33. ஆணவ லய உபகார சத்தி யுலகு. 34. ஆணவ லயப் பிரேரக சத்தி யுலகு. (ஆக1261 + 34 = 1295)

95. திரோதை சத்தி உலகு

கன்ம பக்குவ வுபகார வுத்தியோக வநாதி நித்திய திரோதை சத்தி யுலகு.

1. ஞாஞஞ்ஞானத்துவ திரோதை ரூப சத்தி யுலகு. 2. ஞாஞஞ்ஞான பாகி யாந்தர வியாபாரத்துவ திரோதை சொரூப சத்தி யுலகு. 3 பாச சமானத்துவ திரோதை சுபாவ சத்தி யுலகு. 4. பரவிந்து பரியந்த திரோதை வியாத்தி சத்தி யுலகு. 5. பரநாத பரியந்த திரோதை வியாபக சத்தி யுலகு. 6. கன்ம சமானப் பிரேரகத்துவ திரோதை குண சத்தி யுலகு. 7. கன் மானுபவ சுக வியாபார சாத்தியப் பிரேரக திரோதை விசேட சத்தி யுலகு. 8. திரோதை வர்ன்ன சத்தி யுலகு. 9. திரோதை பாவ சத்தி யுலகு. 10. திரோதை பரத்துவ சத்தி யுலகு. 11. திரோதை அபரத்துவ சத்தி யுலகு. 12. திரோதை நிமித்த சத்தி யுலகு. 13. திரோதை நிமித்த விசேட சத்தி யுலகு. 14. திரோதை உற்பவ சத்தி யுலகு. 15. திரோதை அதிகார சத்தி யுலகு. 16. திரோதை லய சத்தி யுலகு.

17. திரோதை உற்ப வாதிகரண சத்தி யுலகு. 18. திரோதை உற்பவ கரண சத்தி யுலகு. 19. திரோதை உற்பவ பருவ சத்தி யுலகு. 20. திரோதை உற்பவ கன்ம சத்தி யுலகு. 21. திரோதை உற்பவ உபகார சத்தி யுலகு. 22. திரோதை உற்பவப் பிரேரக சத்தி யுலகு. 23. திரோதை அதிகா ராதிகரண சத்தி யுலகு. 24. திரோதை அதிகார கரண சத்தி யுலகு. 25. திரோதை. அதிகார பருவ சத்தி யுலகு. 26. திரோதை அதிகார கன்ம சத்தி யுலகு. 27. திரோதை அதிகார உபகார சத்தி யுலகு. 28. திரோதை அதிகாரப் பிரேரக சத்தி யுலகு. 29. திரோதை லயாதிகரண சத்தி யுலகு. 30. திரோதை லய கரண சத்தியுலகு. 31. திரோதை லய பருவ சத்தி யுலகு. 32. திரோதை லய கன்ம சத்தி யுலகு. 33. திரோதை லய வுபகார சத்தி யுலகு. 34. திரோதை லயப் பிரேரக சத்தி யுலகு. (ஆக 1295 + 34 = 13 9)

96. ஆன்ம சிற்சத்தி உலகு

அநாதி நித்திய ஆன்ம சிற்சத்தி யுலகு.

1. இச்சா ஞானக் கிரியா சமவாயத்துவ ஆன்ம ரூப சத்தி யுலகு. 2. அகங்கார மமகாரத்துவ ஆன்ம சொரூப சத்தி யுலகு. 3. தத்துவ பரியந்த சம்பந்தத்துவ வான்ம சுபாவ சத்தி யுலகு. 4. தாத்துவிக பரியந்த வான்ம வியாத்தி சத்தி யுலகு. 5. அஷ்ட சித்தி யனுபவ சாத்திய ஆன்ம வியாபக சத்தி யுலகு. 6. பர தந்திர ஞானத்துவ வான்ம குண சத்தி யுலகு. 7. தத்து வாதீத சம்பந்தத்துவ ஆன்ம விசேட சத்தி யுலகு. 8. ஆன்ம வர்ன்ன சத்தி யுலகு. 9. ஆன்ம பாவ சத்தி யுலகு. 10. ஆன்ம பரத்துவ சத்தி யுலகு. 11. ஆன்ம அபரத்துவ சத்தி யுலகு. 12. ஆன்ம நிமித்த சத்தி யுலகு. 13. ஆன்ம நிமித்த விசேட சத்தி யுலகு. 14. ஆனமாதிகார சத்தி யுலகு. 15. ஆன்மாதி கார வதிகரண சத்தி யுலகு. 16. ஆன்மாதிகார கரண சத்தி யுலகு. 17. ஆன் மாதிகார பருவ சத்தி யுலகு. 18. ஆன்மாதிகார கன்ம சத்தி யுலகு. 19. ஆன் மாதிகா ரோபகார சத்தி யுலகு. 20. ஆன்மாதிகாரப் பிரேரக சத்தி யுலகு. (ஆக 1329 + 20 = 1349)

97. இச்சா சத்தி உலகு

சர்வ விச்சா காரண சமவாய வனாதி நித்திய இச்சா சத்தி யுலகு.

1. ஆலம்ப நிமித்தத்துவ விச்சா ரூப சத்தி யுலகு. 2. சர்வ ரூவ சத்தி சாத்தியத்துவ விச்சா சொரூப சத்தி யுலகு. 3. ஆன்மானுக்கிரகத்துவ விச்சா

சுபாவ சத்தி யுலகு. 4. திரோதை பரியந்த விச்சை வியாத்தி சத்தி யுலகு. 5. ஞான ரூப சற்குரு சகளத்துவ விச்சை வியாபக சத்தி யுலகு. 6. சிவ சையோக சம்பந்த வாசா பிரேரகத்துவ விச்சை குண சத்தி யுலகு. 7. சகள நிஷ்கள சையோக சம்பந்த விச்சை விசேட சத்தி யுலகு. 8. இச்சை வர்ன்ன சத்தி யுலகு. 9. இச்சை பாவ சத்தி யுலகு. 10. இச்சை பரத்துவ சத்தி யுலகு. 11. இச்சை அபரத்துவ சத்தி யுலகு. 12. இச்சை நிமித்த சத்தி யுலகு. 13. இச்சை நிமித்த விசேட சத்தி யுலகு. 14. இச்சை அதிகார சத்தி யுலகு. 15. இச்சை அதிகா ராதிகரண சத்தி யுலகு. 16. இச்சை அதிகார கரண சத்தி யுலகு. 17. இச்சை அதிகார பருவ சத்தி யுலகு. 18. இச்சை அதிகார கன்ம சத்தி யுலகு. 19. இச்சை அதிகா ரோபகார சத்தி யுலகு. 20. இச்சை அதிகாரப் பிரேரக சத்தி யுலகு. (ஆக 1349 + 20 = 1369)

98. ஞான சத்தி உலகு

சர்வ ஞான காரண சமவாய வனாதி நித்திய ஞான சத்தி யுலகு.

1. சர் வான்ம ரூப ஞான சொரூப சத்தி யுலகு. 2. சர்வான்மப் பிரேரகத்துவ ஞான சுபாவ சத்தி யுலகு. 3. இச்சா மாத்திர ஞான வியாத்தி சத்தி யுலகு. 4. ஆன்ம விவித குண வியாபாரத்துவ ஞான வியாபக சத்தி யுலகு. 5. அப் பிரத்தியக்ஷத்துவ ஞான குண சத்தி யுலகு. 6. பசு பாச வியோகத்துவ ஞான விசேட சத்தி யுலகு. 7. ஞான வர்ன்ன சத்தி யுலகு. 8. ஞான பாவ சத்தி யுலகு. 9. ஞான நிமித்த சத்தி யுலகு. 10. ஞான நிமித்த விசேட சத்தி யுலகு. 11. ஞான பரத்துவ சத்தி யுலகு. 12 ஞான அபரத்துவ சத்தி யுலகு. 13. ஞானதிகார சத்தி யுலகு. 14. ஞானதிகார வதிகரண சத்தி யுலகு. 15. ஞானதிகார கரண சத்தி யுலகு. 16. ஞானதிகார பருவ சத்தி யுலகு. 17. ஞானதிகார கன்ம சத்தி யுலகு. 18. ஞானதிகார வுபகார சத்தி யுலகு. 19. ஞானதிகாரப் பிரேரக சத்தி யுலகு. (ஆக 1369 + 19 = 1388)

99. கிரியா சத்தி உலகு

சர்வ கிரியா காரண சமவாய் வனாதி நித்திய கிரியா சத்தி யுலகு.

1. தூல சூக்குமப் பிரபஞ்ச சமவா யாசமவாய சர்வ கரணக் கிரியா ரூப சத்தி யுலகு. 2. சிவ கன்ம வியக்திப் பிரேரக கிரியா சொரூப சத்தி யுலகு. 3. பஞ்ச கிருத்திய வுத்தியோகத்துவ கிரியா சுபாவ சத்தி யுலகு. 4. தூல சூக்கும சரீர மாத்திர கிரியா வியாத்தி சத்தி யுலகு. 5. அனேக ரூப சாத்திய கிரியா வியாபக சத்தி யுலகு. 6. திரிகுணப் பிரோகத்துவ கிரியா குண சத்தி யுலகு. 7. சாதனோத்தியோகத்துவ கிரியா விசேட சத்தி யுலகு. 8. கிரியா வர்ன்ன சத்தி யுலகு. 9. கிரியா பாவ சத்தி யுலகு. 10. கிரியா பரத்துவ சத்தி யுலகு. 11. கிரியா அபரத்துவ சத்தி யுலகு. 12 கிரியா நிமித்த சத்தி யுலகு. 13. கிரியா நிமித்த விசேட சத்தி யுலகு. 14. கிரியா அதிகார சத்தி யுலகு. 15. கிரியா அதிகார வதிகண சத்தி யுலகு. 16. கிரியா அதிகார கரண சத்தி யுலகு. 17. கிரியா அதிகார பருவ சத்தி யுலகு. 18. கிரியா அதிகார கன்ம சத்தி யுலகு. 19. கிரியா அதிகார வுபகார சத்தி யுலகு. 20. கிரியா அதிகாரப் பிரேரக சத்தி யுலகு. (ஆக 1388 + 20 = 1408)

100. சிற்சத்தி உலகு

அனாதி நித்திய பர சுகாரம் பானுபவ சிற்சத்தி யுலகு.

1. காரண காரிய அதீதப் பிரகாசத்துவ சித் ரூப சத்தி யுலகு. 2. பாகியாந்தர அதீத ஞான சாத்திய சிற் சொரூப சத்தி யுலகு 3. சுயம் பிரகாசத்துவ சிற் சுபாவ சத்தி யுலகு. 4. பரவிந்து பரியந்த சித் வியாத்தி சத்தி யுலகு.

5. பரசிவ பரியந்த சித் வியாபக சத்தி யுலகு. 6. இன் பானுபவத் துவாரத்துவ சித்குண சத்தி யுலகு. 7. சத்திய விவேக சித்விசேட சத்தி யுலகு 8. சித் வர்ன்ன சத்தி யுலகு. 9. சித் பாவ சத்தி யுலகு. 10. சித்பரத்துவ சத்தி யுலகு. 11. சித் அபரத்துவ சத்தி யுலகு. 12. சித்து நிமித்த சத்தி யுலகு. 13 சித்து நிமித்த விசேட சத்தி யுலகு 14. சித் ததிகார சத்தி யுலகு. 15. சித் ததிகார வதிகரண சத்தி யுலகு. 16. சித்ததிகார கரண சத்தி யுலகு. 17. சித் ததிகார பருவ சத்தி யுலகு. 18. சித்ததிகார கன்ம சத்தி யுலகு. 19. சித் ததிகா ரோபகார சத்தி யுலகு. 20. சித் ததிகாரப் பிரேரக சத்தி யுலகு. (ஆக 1408 + 20 = 1428)

101. பரா சத்தி உலகு

அனாதி நித்தியத்துவ பரானுபவ ஆதார பரா சத்தி யுலகு

1. ஆதியந்த பூரண வியத்தி சாத்தியத்துவ பரை ரூப சத்தி யுலகு 2 சிற்பிரகாச சமவாய சாத்திய பரை சொரூப சத்தி யுலகு. 3. சிவ சொரூ போபகாரத்துவ பரை சுபாவ சத்தி யுலகு. 4 சிவ பரியந்த பரை வியாத்தி சத்தி யுலகு. 5. பஞ்ச ரூப காரண பரை வியாபக சத்தி யுலகு. 6. சிவா னுக்கிரக சங்கற்ப பரை விசேட சத்தி யுலகு. 7. பரை வர்ன்ன சத்தி யுலகு. 8. பரை பாவ சத்தி யுலகு. 9. பரை பரத்துவ சத்தி யுலகு. 10. பரை அப ரத்துவ சத்தி யுலகு. 11 பரை நிமித்த சத்தி யுலகு. 12. பரை நிமித்த விசேட சத்தி யுலகு. 13. பரை அதிகார சத்தி யுலகு. 14. பரை அதிகா ராதிகரண சத்தி யுலகு. 15. பரை அதிகார காண சத்தி யுலகு. 16. பரை அதிகார பருவ சத்தி யுலகு. 17. பரை அதிகார கன்ம சத்தி யுலகு. 18. பரை அதிகாரோபகார சத்தி யுலகு. 19. பரை அதிகாரப் பிரேரக சத்தி யுலகு.

(ஆக 1428 + 19 = 1447)

102. பிரமானுபவ உபகாரப் பிரேரகப் பர சிவ உலகு

103. பரானந்த பரநாத ரூப சக்தி உலகு

1. இச்சா ஞான சாத்திய பரநாத சொரூப சத்தி யுலகு. 2. காரணக் கிரியா வியாபாரத்துவ பா நாத சுபாவ சத்தி யுலகு. 3. ஷட்பா வாத்தியந்த பரநாத வியாப்தி சத்தி யுலகு. 4. பூதாதி நாத பரியந்த பூரணத்துவ பரநாத வியாபக சத்தி யுலகு. 5. சர்வ ஞானத்துவ பர நாத குண சத்தி யுலகு. 6. நிராலம்ப சாத்திய பர நாத விசேட சத்தி யுலகு. 7. பர நாத வர்ன்ன சத்தி யுலகு. 8. பர நாத பாவ சத்தி யுலகு.

இவை தத்துவ உலகங்கள்.

(ஆக 1447 + 8 + 103 = 1558)

II. தாத்துவிக உலகங்கள்

அருட்பெருஞ்ஜோதி

இனி தாத்துவிக உலகங்கள் :—

1. பூத சிருஷ்டிப் பிரம வுலகு. 2. கரணான்மியப் பிரம வுலகு. 3. பௌதிக சிருட்டிப் பிரம வுலகு. 4. தன்மாத்திரையான்மியப் பிரம வுலகு. 5. பிரகிருதி யான்மியப் பிரம வுலகு. 6. அங்கப் பிரம வுலகு. 7 உபாங்கப் பிரம வுலகு. 8. பிரத்தி யாங்கப் பிரம வுலகு 9. மூலப் பிரம வுலகு.

10. ஞானேந்திரிய இந்திர உலகு. 11. கன்மேந்திரிய இந்திர உலகு. 12. ஈஷணுத் திரய இந்திர உலகு. 13. அங்கேந்திர உலகு. 14. உபாங்கேந்திர உலகு. 15. பிரத்தியாங் கேந்திர உலகு.

16. பிரஜாபத்திய சுத்த கரணனுபவ முத்தி யுலகு. 17. பிரஜாபத்திய காயத்திரி யனுபவ முத்தி யுலகு. 18. பிரஜாபத்திய அகம் பாவ முத்தி யுலகு. 19. பிரஜாபத்திய சோகம் பாவ முத்தி யுலகு. 20. பிரஜாபத்தியப் பிரகிருதி ஐக்கிய முத்தி யுலகு. 21. பிரகிருதி போகானுபவ வயிந்திர முத்தி யுலகு. 22. இந்திரியப் பிரத்தி யக்ஷானுபவ வயிந்திர முத்தி யுலகு. 23. மானதப் பிரத்திய க்ஷானுபவ முத்தி யுலகு.

24. மான தான்மிய முத்தி யுலகு. 25. புத்தி தத்துவ முத்தி யுலகு. 26. புத்தி யான்மிய முத்தி யுலகு. 27. அகங்கார முத்தி யுலகு. 28. அகங்காரான்மிய முத்தி யுலகு. 29. சித்த முத்தி யுலகு. 30. சித் தான்மிய முத்தி யுலகு. 31. பிரகிருதி முத்தி யுலகு. 32. பிரகிருதி யான்மிய முத்தி யுலகு. 33. தேகான்மிய விஷய முத்தி யுலகு. 34. அநான்மிய முத்தி யுலகு. 35. பூத முத்தி யுலகு. 36. பூதான்மிய முத்தி யுலகு. 37. அமுத முத்தி யுலகு. 38. ஓஷதி முத்தி யுலகு. 39. தன்மாத்திரை முத்தி யுலகு. 40. இந்திரிய முத்தி யுலகு. 41. இந்திரி யான்மிய முத்தி யுலகு.

42. கந்த நாச லக்ஷிய முத்தி யுலகு. 43. பூத நாச லக்ஷிய முத்தி யுலகு. 44. தேக நாச லக்ஷிய முத்தி யுலகு. 45. கன்ம நாச லக்ஷிய முத்தி யுலகு. 46. குண நாச லக்ஷிய முத்தி யுலகு. 47. கரண நாச லக்ஷிய முத்தி யுலகு. 48. பிரகிருதி நாச லக்ஷிய முத்தி யுலகு.

49. காலான்மிய விண்டுலகு. 50. கால முத்தி யுலகு. 51. நியதி யான்மிய முத்தி யுலகு. 52. நியதி முத்தி யுலகு. 53. கலான்மிய விண்டுலகு. 54. கலான்மிய முத்தி யுலகு 55. வித்தி யான்மிய விண்டுலகு. 56 வித்தியா முத்தி யுலகு. 57. ராகான்மிய விண்டுலகு. 58. ராக முத்தி யுலகு. 59. புருஷான்மிய விண்டுலகு. 60. புருஷ முத்தி யுலகு. 61. மாயான்மிய விண்டுலகு. 62. மாயா முத்தி யுலகு.

63. தச பதார்த்த கன்ம நாச நிஷ்கிரியா லக்ஷிய குணன்மிய விகற்ப முத்தி யுலகு. 64. பாப புண்ணிய பிராரத்த கன்ம நாச லக்ஷிய ஜீவான்மிய அணுவாதீத முத்தி யுலகு. 65. பூத நாச லக்ஷிய ஜீவான்மிய முத்தி யுலகு. 66. பிரகிருதி நாச மோகினி காரியான்மிய விகற்ப முத்தி யுலகு.

67. கால நாச முத்தி யுலகு. 68. நியதி நாச முத்தி யுலகு. 69. கலா நாச முத்தி யுலகு. 70. வித்தியா நாச முத்தி யுலகு 71. ராக நாச முத்தி யுலகு. 72. புருட நாச முத்தி யுலகு. 73. மாயா நாச முத்தி யுலகு. 74. அங்க விண்டுலகு. 75. உபாங்க விண்டுலகு. 76. பிரத்தி யாங்க விண்டுலகு. 77. மூல விண்டுலகு.

78, நிகம நித்திய வாதித கர்ம சாத்தி யானுபவ முத்தி யுலகு. 79. பூர்வோத்தர கன்ம நாச சடத்து வானுபவ முத்தி யுலகு. 80. தர்க்க நிச்சய வாதி தாணு விபாகப் பர மாணுத்து வானுபவ முத்தி யுலகு. 81. சத்த நித்திய பரிணம சாத்தி யானுபவ முத்தி யுலகு. 82. விசார வாதித பரோக்ஷானுபவ முத்தி யுலகு. 83. சௌபாதிக சின்மாத்திர வாதித பிரகாச சத்திய முத்தி யுலகு. 84. பிரகிருதி புருட வாதித சாங்கி யானுபவ முத்தி யுலகு. 85. நியதி யேகத்து வானுபவ விகற்ப முத்தி யுலகு. 86. மாயா கர்த்த லக்ஷிய முத்தி யுலகு. 87, மாயா கர்த்த லக்ஷிய ஏகதேச விகற்ப முத்தி யுலகு, 88. பக்த சேவா லக்ஷிய வாதித ஏகதேச மோகினி விகற்ப முத்தி யுலகு. 89. நாமாக்ஷர லக்ஷிய வாதித ஏகதேச விகற்ப மோகினி முத்தி யுலகு. 90. அநிர்வாச்சிய

வாதித ஏகதேச மாயா முத்தி யுலகு. 91. ஜீவப் பிரம வாதித முத்தி யுலகு. 92. விகற்ப கன்மத் துவித வாதித முத்தி யுலகு. 93. சோகம் பாவாத் துவித வாதித முத்தி யுலகு.

94. கிரக முத்தி யுலகு. 95. கற்ப முத்தி யுலகு. 96. மந்திர முத்தி யுலகு. 97. யந்திர முத்தி யுலகு. 98. சூரிய முத்தி யுலகு. 99. அக்கினி முத்தி யுலகு. 100. நாறு விகற்ப தேவ முத்தி யுலகு. (ஆக 1557 + 100 = 1657)

III. ஆதி நித்தியப் பிரேரக முத்தி யுலகங்கள்

இனி ஆதி நித்தியப் பிரேரக முத்தி யுலகு:—

1. ருத்திர வுலகு. 2. பிரணவ ருத்திர வுலகு. 3. உப ருத்திர வுலகு. 4 பிரத்தி யாங்க ருத்திர வுலகு. 5 மயேசுர வுலகு. 6. பிரணவ மயேசுர வுலகு. 7. உப மயேசுர வுலகு. 8. பிரத்தி யாங்க மயேசுர வுலகு. 9. சதாசிவ வுலகு. 10. பிரணவ சதாசிவ வுலகு. 11. உப சதாசிவ வுலகு. 12. பிரத்தி யாங்க சதாசிவ வுலகு. 13. விந்து வுலகு. 14. பிரணவ விந்து வுலகு. 15 உப விந்து வுலகு. 16. பிரத்தி யாங்க விந்து வுலகு. 17. நாத வுலகு. 18 பிரணவ நாத வுலகு. 19. உப நாத வுலகு. 20. பிரத்தி யாங்க நாத வுலகு.

21. சர்வ சத்தி சிருட்டி நாத வுலகு. 22, சர்வ பாச சிருட்டி நாத வுலகு. 23. சர்வ ஜீவ சிருட்டி நாத வுலகு. 24. சர்வ மந்திர சிருட்டி நாத வுலகு. 25. நித்திய சிருட்டி நாத வுலகு.

26. சர்வ சத்தி ரக்ஷக நாத வுலகு. 27. சர்வ பாச ரக்ஷக நாத வுலகு. 28. சர்வ ஜீவ ரக்ஷக நாத வுலகு. 29. சர்வ மந்திர ரக்ஷக் நாத வுலகு. 30. நித்திய ரக்ஷக நாத வுலகு.

31. சர்வ சத்தி சங்கார நாத வுலகு. 32. சர்வ பாச சங்கார நாத வுலகு. 33. சர்வ ஜீவ சங்கார நாத வுலகு. 34 சர்வ மந்திர சங்கார நாத வுலகு. 35. நித்திய சங்கார நாத வுலகு.

36 பிரகாச விபா க்காந்தகார சையோகப் பிரேரக நாத சுத்த வுலகு. 37. சத்தி விபாக வசத்திய சையோகப் பிரேரக நாத சுத்த வுலகு. 38. கலாதி பந்தப் பிரேரக நாத சுத்த வுலகு. 39. தத்துவக் கியான விபாகப் பிரேரக நாத சுத்த வுலகு. 40. விஷய சுக விச்சாப் பிரேரக நாத சுத்த வுலகு.

41. அந்த ரானுக்கிரக நாத வுலகு. 42. பாகி யானுக்கிரக நாத வுலகு. 43. பிரத்தி ரூபானுக்கிரக நாத வுலகு. 44. சங்கற் பானுக்கிரக நாத வுலகு. 45; மந்தி ரானுக்கிரக நாத வுலகு.

46. அசுத்த போக போக்கியப் பிரேரக நிமித்த சுத்த வித்தைப் பிரத்தியாங் காதிகரண சுத்த மாயா ஸ்தூலப் பிரணவ ருத்திர வுலகு 47. சுத்தாசுத்த போக போக்கியப் பிரேரக நிமித்த சுத்த வித்தை யுபாங் காதிகரண சுத்த மாயா ஸ்தூலப் பிரணவ ருத்திர வுலகு. 49. சுத்த போக போக்கியப் பிரேரக நிமித்த சுத்த வித்தை சாங் காதிகரண சுத்த மாயா ஸ்தூலப் பிரவாணு ருத்திர வுலகு.

49. நிமித்தப் பிரேரக நிமித்த மயேசுரப் பிரத்தியாங் காதி கரண சுத்த மாயா மகா ஸ்தூலப் பிரண வாணு வீசுர வுலகு. 50. நிமித்தப் பிரேரக நிமித்த மயேசுர வுபாங் காதிகரண சுத்த மாயா மகா ஸ்தூலப் பிரண வாணு வீசுர வுலகு.

51. நிமித்த சாதாக்கியப் பிரத்தியாங் காதிகரண சுத்த மாயா சூக்குமப் பிரணவாணு சதாசிவ வுலகு 52. மஹா ஸ்தூலப் பிரேரக நிமித்த சாதாக்கிய வுபாங்காதி கரண சுத்தமாயா சூக்குமப் பிரணவ சதாசிவ வுலகு. 53. மஹா ஸ்தூல பிரேரக நிமித்த சாதாக்கிய சாங் காதிகரண சுத்தமாயா சூக்குமப் பிரண வாணு சதாசிவ வுலகு.

54. சூக்குமப் பிரேரக நிமித்த விந்துப் பிரத்தியாங் காதி கரண சுத்த மாயா மஹா சூக்குமப் பிரண வாணுச் சத்தி யுலகு. 55. சூக்குமப் பிரேரக நிமித்த விந்து வுபாங் காதிகரண சுத்தமாயா மஹா சூக்குமப் பிரண வாணுச் சத்தி யுலகு. 56. சூக்குமப் பிரேரக நிமித்த விந்து சாங் காதிகரண சுத்த மாயா மஹா சூக்குமப் பிரண வரணுச் சத்தி யுலகு. 57. மஹா சூக்குமப் பிரேரக நிமித்த நாதப் பிரத்தியாங் காதிகரண சுத்த மாயா காரணப் பிரண வாணுச் சிவ வுலகு. 58. மகா சூக்குமப் பிரேரக நிமித்த நாத வுபாங் காதிகரண சுத்த மாயா காரணப் பிரண வாணுச் சிவ வுலகு. 59. மகா சூக்குமப் பிரேரக நிமித்த சாங் காதிகரண சுத்த மாயா காரணப் பிரண வாணுச் சிவ வுலகு.

60. ஜீவத்திரய அசுத்த சுத்தா சுத்த சுத்த விச்சா காரணப் பிரகிருதி சையோக விச்சா சத்தி யுலகு. 61. மோகினி சையோக விச்சா சத்தி யுலகு. 62. விந்து சையோக விச்சா சத்தி யுலகு. 63. ஜீவத்திரய வசுத்த சுத்தாசுத்த ஞான காரண பிரகிருதி சையோக ஞான சத்தி யுலகு. 64. மோகினி சையோக ஞான சத்தி யுலகு. 65. விந்து சையோக ஞான சத்தி யுலகு. 66. ஜீவத்திரய வசுத்த சுத்தாசுத்த பிரகிருதி சையோகக் கிரியா சத்தி யுலகு. 67. மோகினி சையோகக் கிரியா சத்தி யுலகு. 68. விந்து சையோகக் கிரியா சத்தி யுலகு. 69. ஜீவத்திரய வசுத்த சுத்தாசுத்த சுத்த சுகப்பிரிய காரண பிரகிருதி சையோக ஆதி சத்தி யுலகு. 70. மோகினி சையோக வாதி சத்தி யுலகு. 71. விந்து சையோக வாதி சத்தி யுலகு 72. ஜீவத்திரய வசுத்த சுத்தாசுத்த சுத்த வனுபவ காரணப் பிரகிருதி சையோகப் பரை யுலகு. 73. மோகினி சையோகப் பரை யுலகு. 74. விந்து சையோகப் பரை யுலகு.

75. பிரகிருதி சையோக விச்சை காரண காரிய விச்சா சத்தி யுலகு. 76. பிரகிருதி சையோக ஞான காரண காரிய விச்சா சத்தி யுலகு. 77. பிரகிருதி சையோகப் பரை காரண காரிய விச்சா சத்தி யுலகு. 78. பிரகிருதி சையோக விச்சை காரண காரிய ஞான சத்தி யுலகு 79 பிரகிருதி சையோக ஞான காரண காரிய ஞான சத்தி யுலகு. 80. பிரகிருதி சையோகக் கிரியை காரண காரிய ஞான சத்தி யுலகு. 81. பிரகிருதி சையோக ஆதி காரண காரிய ஞான சத்தி யுலகு. 82. பிரகிருதி சையோகப் பரை காரண காரிய ஞான சத்தி யுலகு. 83. பிரகிருதி சையோக விச்சை காரண காரியக் கிரியா சத்தி யுலகு. 84. பிரகிருதி சையோக ஞான காரண காரியக் கிரியா சத்தி யுலகு. 85. பிரகிருதி சையோகக் கிரியை காரண காரியக் கிரியா சத்தி யுலகு. 86. பிரகிருதி சையோக ஆதி காரண காரியக் கிரியா சத்தி யுலகு. 87. பிரகிருதி சையோகப் பரை காரண காரியக் கிரியா சத்தி யுலகு. 88. பிரகிருதி சையோக விச்சை காரண காரிய ஆதி சத்தி யுலகு. 89. பிரகிருதி சையோக ஞான காரண காரிய ஆதி சத்தி யுலகு. 90. பிரகிருதி சையோகக் கிரியை காரண காரிய ஆதி சத்தி யுலகு. 91. பிரகிருதி சையோக ஆதி காரண காரிய ஆதி சத்தி யுலகு. 92. பிரகிருதி சையோகப் பரை காரண காரிய ஆதி சத்தி யுலகு. 93. பிரகிருதி சையோக விச்சை காரண காரியப் பரை யுலகு 94. பிரகிருதி சையோக ஞான காரண காரியப் பரை யுலகு. 95. பிரகிருதி சையோகக் கிரியை காரண காரியப் பரை யுலகு. 96. பிரகிருதி சையோக ஆதி காரண காரியப் பரை யுலகு. 97. பிரகிருதி சையோகப் பரை காரண காரியப் பரை யுலகு.

98. மோகினி சையோக விச்சை காரண காரிய இச்சா சத்தி யுலகு. 99. மோகினி சையோக ஞான காரண காரிய இச்சா சத்தி யுலகு. 100. மோகினி சையோகக் கிரியை காரண காரிய இச்சா சத்தி யுலகு. 101. மோகினி சையோக ஆதி காரண காரிய இச்சா சத்தி யுலகு. 102. மோகினி சையோகப் பரை காரண காரிய இச்சா சத்தி யுலகு. 103. மோகினி சையோக விச்சை காரண காரிய ஞான சத்தி யுலகு. 104. மோகினி சையோக ஞான காரண காரிய ஞான சத்தி யுலகு. 105 மோகினி சையோகக் கிரியை காரண காரிய ஞான சத்தி யுலகு. 106. மோகினி சையோக ஆதி காரண காரிய ஞான சத்தி யுலகு. 107. மோகினி சையோகப் பரை காரண காரிய ஞான சத்தி யுலகு. 108. மோகினி சையோக விச்சை காரண காரியக் கிரியா சத்தி யுலகு. 109. மோகினி சையோக ஞான காரண காரியக் கிரியா சத்தி யுலகு. 110. மோகினி சையோக கிரியை காரண காரியக் கிரியா சத்தி யுலகு. 111. மோகினி சையோக ஆதி காரண காரியக் கிரியா சத்தி யுலகு. 112. மோகினி சையோகப் பரை காரண காரியக் கிரியா சத்தி யுலகு. 113. மோகினி சையோக இச்சை காரண காரிய ஆதி சத்தி யுலகு. 114. மோகினி சையோக ஞான காரண காரிய ஆதி சத்தி யுலகு. 115. மோகினி சையோகக் கிரியை காரண காரிய ஆதி சத்தி யுலகு. 116. மோகினி சையோக ஆதி காரண காரிய ஆதி சத்தி யுலகு. 117. மோகினி சையோகப் பரை காரண காரிய ஆதி சத்தி யுலகு. 118. மோகினி சையோக விச்சை காரண காரியப் பரை யுலகு. 119. மோகினி சையோக ஞான காரண காரியப் பரை யுலகு. 120. மோகினி சையோகக் கிரியா காரண காரியப் பரை யுலகு. 121. மோகினி சையோக ஆதி காரண காரியப் பரை யுலகு. 122. மோகினி சையோகப் பரை காரண காரியப் பரை யுலகு.

123. விந்து சையோக இச்சா காரண காரிய இச்சா சத்தி யுலகு. 124. 125. விந்து சையோக ஞான காரண காரிய இச்சா சத்தி யுலகு. 126. விந்து சையோகக் கிரியா காரண காரிய இச்சா சத்தி யுலகு. 127. விந்து சையோக ஆதி காரண காரிய இச்சா சத்தி யுலகு. 128. விந்து சையோகப் பரை காரண காரிய இச்சா சத்தி யுலகு.

129. விந்து சையோக இச்சை காரண காரிய ஞான சத்தி யுலகு. 130. விந்து சையோக ஞான காரண காரிய ஞான சத்தி யுலகு. 131. விந்து சையோகக் கிரியை காரண காரிய ஞான சத்தி யுலகு. 132. விந்து சையோக ஆதி காரண காரிய ஞான சத்தி யுலகு. 133. விந்து சையோகப் பரை காரண காரிய ஞான சத்தி யுலகு. 134. விந்து சையோக இச்சை காரண காரியக் கிரியா சத்தி யுலகு. 135. விந்து சையோக ஞான காரண காரியக் கிரியா சத்தி யுலகு. 136. விந்து சையோகக் கிரியை காரண காரிய கிரியா சத்தி யுலகு. 137. விந்து சையோக ஆதி காரண காரியக் கிரியா சத்தி யுலகு. 138. விந்து சையோக பரை காரண காரியக் கிரியா சத்தி யுலகு. 139. விந்து சையோக இச்சை காரண காரிய ஆதி சத்தி யுலகு. 140. விந்து சையோக ஞான காரண காரிய ஆதி சத்தி யுலகு. 141. விந்து சையோகக் கிரியை காரண காரிய ஆதி சத்தி யுலகு, 142. விந்து சையோக ஆதி காரண காரிய ஆதி சத்தி யுலகு. 143. விந்து சையோகப் பரை காரண காரிய ஆதி சத்தி யுலகு. 144. விந்து சையோக இச்சை காரண காரியப் பரை யுலகு. 145, விந்து சையோக ஞான காரண காரியப் பரை யுலகு. 146. விந்து சையோகக் கிரியை காரண காரியப் பரை யுலகு. 147. விந்து சையோக ஆதி காரண காரியப் பரை யுலகு. 148. விந்து சையோகப் பரை காரண காரியப் பரை யுலகு.

149. அசுத்த மாயா ஸ்தூல சாமானிய விகற்பரனுபவச் சரியைச் சரியா உலகு. 150. சரியைக் கிரியா உலகு. 151. சரியை யோக உலகு.

152. சரியை ஞான உலகு. 153. அசுத்த மாயா ஸ்தூல விசேட விகற்பானுபவக் கிரியைச் சரியா உலகு. 154. அசுத்த கிரியைக் கிரியா உலகு. 155. அசுத்த கிரியை யோக உலகு. 156. அசுத்த கிரியை ஞான உலகு. 157. அசுத்த மாயா சூக்கும சாமானிய விகற்பானுபவ யோகச் சரியா உலகு. 158. அசுத்த யோகக் கிரியா உலகு. 159. அசுத்த யோக யோக உலகு. 160. அசுத்த யோக ஞான உலகு. 161. அசுத்த மாயா சூக்கும விசேட விகற்பானுபவ ஞானச் சரியா உலகு. 162. அசுத்த ஞானக் கிரியா உலகு. 163. அசுத்த ஞான யோக உலகு. 164. அசுத்த ஞான ஞான உலகு.

165. சுத்தாசுத்த மாயா ஸ்தூல சாமானிய விகற்பானு பவச் சரியைச் சரியா வுலகு. 166. சுத்தாசுத்த சரியைக் கிரியா வுலகு. 167. சுத்தாசுத்த சரியை யோக வுலகு. 168. சுத்தாசுத்த சரியை ஞான வுலகு, 169. சுத்தாசுத்த மாயா ஸ்தூல விசேட விகற் பானுபவக் கிரியைச் சரியா வுலகு. 170. சுத்தாசுத்த கிரியைக் கிரியா வுலகு. 171. சுத்தாசுத்த கிரியை யோக வுலகு. 172. சுத்தாசுத்த கிரியை ஞான வுலகு. 173. சுத்தாசுத்த சூக்கும சாமானிய விகற்பானுபவ யோகச் சரியா வுலகு. 174, சுத்தாசுத்த யோகக் கிரியா வுலகு. 175. சுத்தாசுத்த யோக யோக வுலகு. 176. சுத்தாசுத்த யோக ஞான வுலகு. 177. சுத்தாசுத்த மாயா சூக்கும விசேட விகற்பானுபவ ஞானச் சரியா வுலகு. 178. சுத்தாசுத்த ஞானக் கிரியா வுலகு. 179. சுத்தாசுத்த ஞான யோக வுலகு. 180. சுத்தாசுத்த ஞான ஞான வுலகு.

181. குடிலைச் சரியா வுலகு. 182. குடிலைச் சரியைச் சரியா வுலகு. 183. குடிலைச் சரியைக் கிரியா வுலகு. 184. குடிலைச் சரியை யோக வுலகு. 185. குடிலைச் சரியை ஞான வுலகு. 186. குடிலைக் கிரியைச் சரியா வுலகு. 187. குடிலைக் கிரியைக் கிரியா வுலகு. 188. குடிலைக் கிரியை யோக வுலகு. 189. குடிலைக் கிரியை ஞான வுலகு. 190. குடிலை யோகச் சரியா வுலகு. 191. குடிலை யோகக் கிரியா வுலகு. 192. குடிலை யோக யோக வுலகு. 193. குடிலை யோக ஞான வுலகு. 194. குடிலை ஞானச் சரியா வுலகு. 195. குடிலை ஞானக் கிரியா வுலகு. 196. குடிலை ஞான யோக வுலகு. 197. குடிலை ஞான ஞான வுலகு.

198. வயிந்துவச் சரியைச் சரியா வுலகு. 199. வயிந்துவச் சரியைக் கிரியா வுலகு. 200. வயிந்துவச் சரியை யோக வுலகு. 201. வயிந்துவச் சரியை ஞான வுலகு. 202. வயிந்துவக் கிரியைச் சரியா வுலகு. 203. வயிந்துவக் கிரியைக் கிரியா வுலகு. 204. வயிந்துவக் கிரியை யோக வுலகு. 205. வயிந்துவக் கிரியை ஞான வுலகு. 206. வயிந்துவ யோகச் சரியா வுலகு. 207. வயிந்துவ யோகக் கிரியா வுலகு. 208. வயிந்துவ யோக யோக வுலகு. 209. வயிந்துவ யோக ஞான வுலகு. 210. வயிந்துவ ஞானச் சரியா வுலகு. 211. வயிந்துவ ஞானக் கிரியா வுலகு. 212. வயிந்துவ ஞான யோக வுலகு. 213. வயிந்துவ ஞான ஞான வுலகு.

214. இச்சைச் சரியைச் சரியா வுலகு. 215. இச்சைச் சரியைக் கிரியா வுலகு. 216. இச்சைச் சரியை யோக வுலகு. 217. இச்சைச் சரியை ஞான வுலகு. 218. இச்சைக் கிரியைச் சரியா வுலகு. 219. இச்சைக் கிரியைக் கிரியா வுலகு. 220. இச்சைக் கிரியை யோக வுலகு. 221. இச்சைக் கிரியை ஞான வுலகு.

222. இச்சை யோகச் சரியா வுலகு. 223. இச்சை யோகக் கிரியா வுலகு. 224. இச்சை யோக யோக வுலகு. 225. இச்சை யோக ஞான வுலகு. 226. இச்சை ஞானச் சரியா வுலகு. 227. இச்சை ஞானக் கிரியா வுலகு. 228. இச்சை ஞான யோக வுலகு. 229. இச்சை ஞான ஞான வுலகு.

230. ஞானச் சரியைச் சரியா வுலகு. 231. ஞானச் சரியைக் கிரியா வுலகு. 232. ஞானச் சரியை யோக வுலகு. 233. ஞானச் சரியை ஞான வுலகு. 234. ஞானக் கிரியைச் சரியா வுலகு. 235 ஞானக் கிரியைக் கிரியா வுலகு. 236. ஞானக் கிரியை யோக வுலகு. 237. ஞானக் கிரியை ஞான வுலகு.

238. ஞான யோகச் சரியா வுலகு. 239. ஞான யோகக் கிரியா வுலகு. 240. ஞான யோக யோக வுலகு. 241. ஞான யோக ஞான வுலகு. 242. ஞான ஞானச் சரியா வுலகு. 243. ஞான ஞானக் கிரியா வுலகு. 244. ஞான ஞான யோக வுலகு. 245. ஞான ஞான ஞான வுலகு.

246. கிரியைச் சரியைச் சரியா வுலகு. 247. கிரியைச் சரியைக் கிரியா வுலகு. 248. கிரியைச் சரியை யோக வுலகு. 249. கிரியைச் சரியை ஞான வுலகு. 250. கிரியைக் கிரியைச் சரியா வுலகு. 251 கிரியைக் கிரியைக் கிரியா வுலகு. 252 கிரியைக் கிரியை யோக வுலகு. 253. கிரியைக் கிரியை ஞான வுலகு.

254. கிரியை யோகச் சரியா வுலகு. 255. கிரியை யோகக் கிரியா வுலகு. 256. கிரியை யோக யோக வுலகு. 257. கிரியை யோக ஞான வுலகு. 258. கிரியை ஞானச் சரியா வுலகு. 259. கிரியை ஞானக் கிரியா வுலகு. 260. கிரியை ஞான யோக வுலகு. 261. கிரியை ஞான ஞான வுலகு.

262. ஆதிச் சரியைச் சரியா வுலகு. 263. ஆதிச் சரியைக் கிரியா வுலகு. 264. ஆதிச் சரியை யோக வுலகு. 265 ஆதிச் சரியை ஞான வுலகு. 266. ஆதிக் கிரியைச் சரியா வுலகு. 267. ஆதிக் கிரியைக் கிரியா வுலகு. 268. ஆதிக் கிரியை யோக வுலகு. 269. ஆதிக் கிரியை ஞான வுலகு.

270. ஆதி யோகச் சரியை யுலகு. 271. ஆதி யோகக் கிரியை யுலகு. 272. ஆதி யோக யோக வுலகு. 273 ஆதி யோக ஞான வுலகு. 274. ஆதி ஞானச் சரியை யுலகு. 275. ஆதி ஞானக கிரியை யுலகு. 276. ஆதி ஞான யோக வுலகு. 277. ஆதி ஞான ஞான வுலகு. (ஆக 1557 + 100 = 1657)

4. சுத்த தத்துவ சாதன சாத்திய வுலகங்கள்

இனிச் சுத்த தத்துவ சாதன சாத்திய வுலகு:—

1. வயிந்து வோற்பவ சுத்த மூர்த்தி விகற்ப சாமானிய ஸ்தூல கன்ம லக்ஷியானுபவ சரியைச் சரியா முத்தி யுலகு. 2. வயிந்து வோற்பவ சுத்த மூர்த்தி விகற்ப சாமானிய ஸ்தூல கன்ம விசேஷ லக்ஷியானுபவ சரியைக் கிரியா முத்தி யுலகு. 3. வயிந்து வோற்பவ சுத்த மூர்த்தி விகற்ப மானத சாமானிய ஸ்தூல சங்கற்ப லக்ஷியானுபவ சரியை யோக முத்தி யுலகு. 4. வயிந்து வோற்பவ சுத்த மூர்த்தி விகற்ப மானத சாமானிய ஸ்தூல விசேஷ சங்கற்ப லக்ஷியானுபவ சரியை ஞான முத்தி யுலகு.

5. வயிந்து வோற்பவ சுத்தாசன மூர்த்தி சவிகற்ப சாமானிய ஸ்தூலார்ச்ச கன்ம லக்ஷியானுபவ கிரியைச் சரியா முத்தி யுலகு. 6. வயிந்து வோற்பவ சுத்தாசன மூர்த்தி சவிகற்ப சாமானிய ஸ்தூலார்ச்ச கன்ம விசேட லக்ஷியானுபவ கிரியைக் கிரியா முத்தி யுலகு. 7. மானதார்ச்ச ஸ்தூல சங்கற்ப லக்ஷியானுபவ கிரியை யோக முத்தி யுலகு. 8. மானதார்ச்ச ஸ்தூல சங்கற்ப விசேட லக்ஷியானுபவ கிரியை ஞான முத்தி யுலகு.

9. சுத்த சகள நிஷ்கள சாமானிய சுத்த கரண சூக்கும சங்கற்பப் பிரத்தியக்ஷ லக்ஷியானுபவ யோகச் சரியா முத்தி யுலகு. 10. விசேடப் பிரத்தியக்ஷ லக்ஷியானுபவ யோகக் கிரியா முத்தி யுலகு. 11. சுத்த கரண சூக்கும

வேக சஙகற்பப பிரததியக்ஷ லக்ஷியானுபவ யோக யோக முததி யுலகு 12 விசேடப் பிரததியக்ஷ லக்ஷியானுபவ யோக ஞான முததி யுலகு.

13 நாதோறபவ சுதத நிஷகள சாமானிய விநது வேதன ஸதூலப பிரததியக்ஷ லக்ஷியானுபவ ஞானச சரியா முததி யுலகு 14 ஸதூலப பிரததியக்ஷ லக்ஷியானுபவ ஞானக கிரியா முததி யுலகு. 15 சூககுமப பிரததியக்ஷ லக்ஷிய ஞான யோக முததி யுலகு 16. சூககும விசேடப பிரததியக்ஷ லக்ஷிய ஞான ஞான முததி யுலகு.

இஙஙனம, 17. பதமம. 18. பததிரம. 19 கோமுகம் 20 சுவததிகம. 21. சிஙகம 22 தீபம 23. வீரம. 24 சுகம 25 முததம 26. மயூரம 27. தணடம. 28 யூகததம 29 மரீசம 30 சககிர்வாகம. 31 குககுடம 32 மறசம 33 பதஙகம. 34 கேசாஙகம 35 மததகாஙகம 36 நாகம 37. பிங்கலம. 38. நமஸகாரம 39 சாணு 40. படசம. 41 அதத கணடம 42 சஙகரம 43 சாவசஙகரம 44 கோகரணம 45 கேசாந தாஙகரி. 46. மததகாநதாங்கிரி 47 ஏகபாதம 48. மேகவாததம. 49 மாகிருததம. 50 குஞசிதம 51 வாம பாதாக்கிரமம 52 உததர பாதாக் கிரம 53. சகளம. 54 ஊாததாஸதம 55 ஊாததாஙகிரி 56. அஸத பநதநம 57 அஙகிரி பநதநம 58 அஸதாஙகிரி பநதநம 59 புததம. 60. பககுவ புஷபம 61 சயனம 62 மணடலம முதலிய,

1. அங காதன யோக முததி உலகு

63. உதபிலாவம 64 அகமருடம 65 மாாச்சனம. 66. மூலாக்கினி கமனம. 67 ஆரோகணம 68 தசநாடி யைககியம 69 ரேசகம. 70. பூரகம. 71. குமபகம. 72 நாதம 73 பிரணவம. 74. அசபை முதலிய

2. அஙகப் பிராணயாம யோக முத்தி உலகு

75. உபாயம் 76. லீலை. 77. சாதநம 78 வயிராகம. 79 சிரததை. 80. விவேகம முதலிய,

3. அஙகப பிரததியாகார யோக முத்தி உலகு

81. ஆதாரம 82. ஆதேயம 83 மநதிரம. 84. பதம 85. வான்னம. 86. சகளம. 87. சகளாகளம 88. சோதி முதலிய,

4. அஙக தாரண யோக முததி உலகு

89. சகளம 90 சகளாகளம. 91 நிஷகளம. 92 மநதிரம. 93 வான்னம. 94 பதம முதலிய,

5. அஙகத் தியான யோக முததி உலகு

95. பேதம. 96. அபேதம. 97. அஙகம. 98 அஙகி. 99. சவி கறபம முதலிய,

6. அஙக சமாதியோக முத்தி உலகு

7 ஆதார யோக முததி யுலகு 8 அஷடகுண வியம யோக முததி யுலகு 9 அஷடகுண நியம யோக முததி யுலகு. 10. பிரதிடடை யோக முததி யுலகு 11 விததை யோக முததி யுலகு 12 சாநதி யோக முததி யுலகு 13. சாநதியாதீத யோக முததி யுலகு 14. விநது யோக முததி யுலகு. 15 நிரோசாத யோக முததி யுலகு 16 நாத யோக முததி யுலகு

17 நாதாந்த யோக முத்தி யுலகு. 18 சத்தி யோக முத்தி யுலகு 19 வியாபினி யோக முத்தி யுலகு 20 சமனை யோக முத்தி யுலகு 21. உன்மனை யோக முத்தி யுலகு 22 வியோம ரூபிணி யோக முத்தி யுலகு. 23 அனந்த யோக முத்தி யுலகு 24. அநாத யோக முத்தி யுலகு 25 அநாசிருதை யோக முத்தி யுலகு 26 பஞ்ச நடவிந்து மத்திய யோக முத்தி யுலகு 27 அஷ்ட நடவிந்து மத்திய யோக முத்தி யுலகு 28 தச நடவிந்து மத்திய யோக முத்தி யுலகு 29 துவாதச நடவிந்து மத்திய யோக முத்தி யுலகு 30 சோடச நடவிந்து மத்திய யோக முத்தி யுலகு 31 குண்டலி யோக முத்தி யுலகு. 32 அசபா யோக முத்தி யுலகு. 33 பிரணவ யோக முத்தி யுலகு

100 அணியணிமா 101 மகியணிமா 102 கரியணிமா. 103 லகியணிமா முதலிய அங்கங்களை யுடைய 104 சித்தி யோக முத்தி யுலகு முதல 105 யோக முத்தி யுலகுகளைத்தும் இங்ஙனம் கொள்க.

அன்றி, 106 மந்திர யோக முத்தி யுலகு 107. தந்திர யோக முத்தி யுலகு. 108 அக்ஷர யோக முத்தி யுலகு 109 குரு யோக முத்தி யுலகு. 110 சிவார்ப்பண யோக முத்தி யுலகு 111 தெய்வ யோக முத்தி யுலகு 112. அந்தரியாமி யோக முத்தி யுலகு 113 அகாத தத்துவ யோக முத்தி யுலகு 114 காத தத்துவ யோக முத்தி யுலகு 115 ஏக பாவனை யோக முத்தி யுலகு 116. சோகம் பாவனை யோக முத்தி யுலகு முதலியவுங் கொள்க.

117 சகள நிஷ்கள சையோக சம்பவ சகளாகள சாதாக்கிய பஞ்சகார்த்திர கண்ணிய சதாசிவானம் பாவ பாகியார்ச்சித ஸ்தூல கிரியா லக்ஷிய வாகம சுத்த சைவ முத்தி யுலகு 118 சகள நிஷ்கள சையோக சம்பவ சகளாகள சாதாக்கிய பஞ்சகார்க்கிர கண்ணிய சதாசிவானம் பாவ வந்தரார்ச்சித சங்கற்ப கிரியா லக்ஷிய கிரியா ஞான சுத்த சைவ முத்தி யுலகு 119 தத்துவ ஏகதேச சாதிட்டானத் திரய சவிகற்ப சகளார்ச்சித வைகல்லிய கிரியா லக்ஷிய வசுத்த சைவ முத்தி யுலகு 120 சாமானிய பஞ்ச கன்ம சம்பந்த தாதத்துவித பாவ விசேட பஞ்ச கன்ம சம்பந்த தாதத்துவித பாவ நிக மாகம சமா ஞோபாசன லக்ஷிய மிச்சிர சைவ முத்தி யுலகு 121 மாயா காரிய விபற்பானம் நிச்சய சுத்த வயிந்து வோற்பவ சவிகற்ப சத்தி சிவ சுத்த தத்துவத் துவித லக்ஷிய சித்தாந்த சைவ முத்தி யுலகு 122 சத்தார்த்தப் பிரபஞ்ச ஏகதேச காரண சத்தி சதுஷ்டயாந்த வயிந்துவ காரிய ஞான அவயவ பஞ்சப் பிரணவ பிரம லக்ஷிய வனாதி சைவ முத்தி யுலகு 123 நாபாந்தக கிரீவாந்த லலாடாந்த பிரமரந்திராந்தத் துவாத சாந்த ஆதார பஞ்ச லக்ஷிய காத்த பஞ்ச கார்ச்ச நிச்சய அவாந்தர சைவ முத்தி யுலகு 124 வயிந்து வோற்பவ சாதாக்கிய காத்தார்ச்ச லக்ஷிய நிர்வாண தீக்ஷாதத்துவார சவிகற்ப கன்ம சடத்துவா நிக்கிரக சுத்தானம் நிச்சய பேத சைவ முத்தி யுலகு 125 வயிந்து வோற்பவ சாதாக்கிய சவிகற்ப சகள சகளாகள வசம்மத வயிந்துவ சவிகற்ப நிஷ்கள சம்மத வணுச் சைவ முத்தி யுலகு 126 சவிகற்ப வயிந்துவ காரிய சர்வாண்ட பிண்ட பீட சமல சர்வானம் லிங்க சொரூப நிச்சய வாதி சைவ முத்தி யுலகு. 127. ஞானானம் சொரூப பதித்துவ சித்தாந்த வயிந்துவ சுத்த மாயா ஞானானுபவ லக்ஷிய பாசுபத சைவ முத்தி யுலகு

128. ஷடத்துவா ரூப மாயா காரிய ஆரோப சின்மாத்திர விகற்ப லக்ஷிய வாம தந்திர சைவ முத்தி யுலகு 129 ஷடத்துவா ரூப மாயா காரிய ரகி தாதிட்டான சின்மாத்திர வதிசய லக்ஷிய வாபாதத்துவித சைவ முத்தி யுலகு. 130 மல விமோசன சிவப் பிரகாச சிறசத்தி சிவானந்திய சுவயஞ்சிறசத்தி சமான சித்தாந்தத் துவித வாம சைவ முத்தி யுலகு 131 நாதாதி

சர்வ சொரூப தனு கரண ஞானோபாதான மகா மர்யா சத்தி லக்ஷிய மிசிர வாம சைவ முத்தி யுலகு. 132. சர்வ பேத சவிகற்ப சத்தி சாமானி யோற்ப பரிக்கிரகப் பிரகாச பூரணையிக்கிய லக்ஷிய வாம சித்தாந்த முத்தி யுலகு. 133. வயிந்துவ வுபகாரிய விசித்திர விகற்ப லக்ஷிய பைரவ சைவ முத்தி யுலகு. 134. சிவ விரதத் துவார வயிந்துவ காரிய கிரியா சோதி யைக்கிய லக்ஷிய காளாமுக சைவ முத்தி யுலகு. 135. அங்கலிங்க சையோக வைக்கியானுபவ மாவிரத சைவ முத்தி வுலகு. 136. வயிந்துவ காரிய கிரணவாகார லக்ஷிய கணுதி பத்திய சைவ முத்தி யுலகு. 137. வயிந்துவ காரிய சத்துவாகார லக்ஷிய ஸ்தாநாதிபத்திய சைவ முத்தி யுலகு. 138. வயிந்துவ காரிய தாமச சத்துவாகார லக்ஷிய பத்திர சைவ முத்தி யுலகு. 139. வயிந்துவ காரிய லக்ஷிய மந்திர சைவ முத்தி யுலகு. 140. வயிந்துவ உபகாரிய யந்திர சைவ முத்தி யுலகு. 141. மாயா காரிய பிராரத்த லக்ஷிய க்ன்ம சைவ முத்தி யுலகு.

142. சூக்கும சங்கற் பாந்தர்ப்பவ சொரூ பானுபவ லட்சிய நிமித் தோர்பாதான கேவல வைதிக சைவ சித்தாந்த முத்தி யுலகு. 143 சுத்த சின்மாத்தி ரானுபவ லக்ஷிய விஞ்ஞான வைதிக சித்தாந்த முத்தி யுலகு. 144 பிரத்தி ஏகான் மானுபவ லக்ஷிய வந்தரங்க வைதிக சைவ சித் தாந்த முத்தி வுலகு. 145. பரசீ வைக்கி யானுபவ பகிரங் காந்தரங்க வைதிக சைவ சித்தாந்த முத்தி வுலகு. 146. பிரத்தி ஏகான்ம சிவைக்கி யானுபவ லட்சியப் பிரப லாத்துவித வைதிக சைவ சித்தாந்த முத்தி யுலகு. 147. ஜீவ வவத்தாத் திரயானுபவ வைதிக சைவ சித்தாந்த முத்தி யுலகு. 148. ஈசுர அவத்தாத் திரயானுபவ வைதிக சைவ சித்தாந்த முத்தி யுலகு. 149. சிவ சாக்கிர பர துரி யானுபவ சிவ சொப்பன விசுவக்கிரா சானுபவ சிவ சுழுத்தி உபசாந் தானுபவ வைதிக சைவ சித்தாந்த முத்தி யுலகு.

150. தேக கன்ம சமத்வத் துவார ஜீவ பரைக்கியானுபவ லட்சிய வீசு ரைக்கிய சைவ சித்தாந்த முத்தி யுலகு. 151. ஆன்ம நிருவிகற்ப சிற் பிரகாச போத நாச மூர்ச்சா லட்சிய பிரஞ்ஞா பங்க சைவ சித்தாந்த முத்தி யுலகு. 152. தாம்பிர காளித குளிகா ஞாயத்துவா ரான்மாத்துவைத மல நிவர்த்தி லக்ஷிய பேத சைவ சித்தாந்த முத்தி யுலகு. 153. குளவி கீட ஞாயத் துவார சிவ சமா னுனு பவ லக்ஷிய சிவ சமவாத சைவ சித்தாந்த முத்தி யுலகு. 154. அநாதி மல நிக்கிரகத் துவார சிவகரண சிவத்து வானுபவ லக்ஷிய சங்கிராந்த சைவ சித்தாந்த முத்தி யுலகு. 155. விருக்ஷ தேக சாயா ஞாயத் துவார வீசாங்கிரியான்ம சாயா வைக்கி யானுபவ லக்ஷிய வீசுரா விகார சைவ சித்தாந்த முத்தி யுலகு. 156. தத்துவ தாத்துவிக மாயா பேத சீவ பேத சர்வாநந்ய சிற்பிரகாச சொரூ பானுபவ லக்ஷிய நிமித்த காரண பரிணாம சைவ சித்தாந்த முத்தி யுலகு. 157. அணு பக்ஷ சித்தாந்த முத்தி யுலகு. 158. சம்பு பக்ஷ சித்தாந்த முத்தி யுலகு. 159. சிவபர வயிக்கிய சித்தாந்த முத்தி யுலகு.

160. முத்தி சகல சாக்கிர உலகு. 161. முத்தி சகல சொப்பன உலகு. 162. முத்தி சகல சுழுத்தி உலகு. 163. முத்தி சகல துரிய உலகு. 164. முத்தி சகல வதீத உலகு. 165. பெத்த சகல சாக்கிர உலகு. 166. பெத்த சகல சொப்பன உலகு. 167. பெத்த சகல சுழுத்தி உலகு. 168. பெத்த சகல துரிய உலகு. 169. பெத்த சகல வதீத உலகு.

170. முத்தி கேவல சாக்கிர உலகு. 171. முத்தி கேவல சொப்பன உலகு. 172. முத்தி கேவல சுழுத்தி உலகு. 173. முத்தி கேவல துரிய உலகு. 174. முத்தி கேவல வதீத உலகு. 175. பெத்த கேவல சாக்கிர உலகு. 176. பெத்த கேவல சொப்பன உலகு. 177. பெத்த கேவல சுழுத்தி உலகு. 178. பெத்த கேவல துரிய உலகு. 189. பெத்த கேவல வதீத வுலகு.

180. முத்தி சுத்த சாக்கிர உலகு. 181. முத்தி சுத்த சொப்பன உலகு. 182. முத்தி சுத்த சுழுத்தி உலகு. 183. முத்தி சுத்த துரிய உலகு. 184. முத்தி சுத்த வதீத உலகு. 185. பெத்த சுத்த சாக்கிர உலகு. 186. பெத்த சுத்த சொப்பன உலகு. 187. பெத்த சுத்த சுழுத்தி உலகு. 188. பெத்த சுத்த துரிய உலகு. 199. பெத்த சுத்த வதீத உலகு.

190. காரண சகல பெத்த உலகு. 191. காரண சகல முத்தி யுலகு. 192. காரண கேவல பெத்த வுலகு. 193. காரண கேவல முத்தி உலகு. 194. காரண சுத்த பெத்த வுலகு. 195 காரண சுத்த முத்தி உலகு.

196. ஆன்ம சுத்த சங்கற்ப காரண விசேட இச்சா சத்தி யுலகு. 197. ஆன்ம சுத்த ஞான காரண விசேட ஞான சத்தி யுலகு. 198. ஆன்ம சுத்த கிரியா காரண விசேட கிரியா சத்தி யுலகு. 199. ஆன்ம சுகாரம்ப காரண விசேட சிற் சத்தி யுலகு. 200, ஆன்ம சுகபூரண காரண விசேட பரா சத்தி யுலகு.

201. ஆன்ம சுத்த சூக்கும இச்சா மாத்திர சங்கற்ப சாத்திய காரண சிவ சமவாய சம்வேதன விசேடாங்க இச்சை காரண விசேட இச்சா சத்தி யுலகு. 202. ஆன்ம சுத்த சூக்கும ஞான மாத்திர இச்சா சங்கற்ப சாத்திய காரண சிவ சமவாய சம்வேதன விசேடாங்க ஞான காரண விசேட இச்சா சத்தி யுலகு. 203. ஆன்ம சுத்த சூக்கும கிரியா மாத்திர இச்சா சங்கற்ப சாத்திய காரண சிவ சமவாய சம்வேதன விசேடாங்கக் கிரியா காரண விசேட இச்சா சத்தி யுலகு. 204. ஆன்ம சுத்த சூக்கும சின்மாத்திர இச்சா சங்கற்ப சாத்திய காரண சிவ சமவாய சம்வேதன விசேடாங்க சிற் காரண விசேட இச்சா சத்தி யுலகு. 205. ஆன்ம சுத்த சூக்கும சிற்பூரண மாத்திர இச்சா சங்கற்ப சாத்திய காரண சிவ சமவாய சம்வேதன விசேடாங்க பரை காரண விசேட இச்சா சத்தி யுலகு.

206. ஆன்ம சுத்த சூக்கும இச்சா மாத்திர ஞான சாத்திய காரண சிவ சமவாய சம்வேதன விசேடாங்க இச்சை காரண விசேட ஞான சத்தி யுலகு. 207. ஆன்ம சுத்த சூக்கும ஞான மாத்திர ஞான சாத்திய காரண சிவ சமவாய சம்வேதன விசேடாங்க ஞான காரண விசேட ஞான சத்தி யுலகு. 208. ஆன்ம சுத்த சூக்குமக் கிரியா மாத்திர ஞான சாத்திய காரண சிவ சமவாய சம்வேதன விசேடாங்க கிரியை காரண விசேட ஞான சத்தி யுலகு. 209. ஆன்ம சுத்த சூக்கும சின்மாத்திர ஞான சாத்திய காரண சிவ சமவாய சம்வேதன விசேடாங்க சிற் காரண விசேட ஞான சத்தி யுலகு. 210. ஆன்ம சுத்த சூக்கும சிற்பூரண மாத்திர ஞான சாத்திய காரண சிவ சமவாய சம்வேதன விசேடாங்க பரை காரண விசேட ஞான சத்தி யுலகு.

211. ஆன்ம சுத்த சூக்கும விச்சா மாத்திர கிரியா சாத்திய காரண சிவ சமவாய சம்வேதன விசேடாங்க விச்சை காரண விசேடக் கிரியா சத்தி யுலகு. 212. ஆன்ம சுத்த சூக்கும ஞான மாத்திர கிரியா சாத்திய காரண சிவ சமவாய சம்வேதன விசோடாங்க ஞான காரண விசேடக் கிரியா சத்தி யுலகு. 213. ஆன்ம சுத்த சூக்குமக் கிரியா மாத்திரக் கிரியா சாத்திய காரண சிவ சமவாய சம்வேதன விசேடாங்க கிரியை காரண விசேடக் கிரியா சத்தி யுலகு. 214. ஆன்ம சுத்த சூக்கும சின்மாத்திரக் கிரியா சாத்திய காரண சிவ சமவாய சம்வேதன விசேடாங்க சிற் காரண விசேடக் கிரியா சத்தி யுலகு. 215. ஆன்ம சுத்த சூக்கும சிற்பூரண மாத்திரக் கிரியா சாத்திய காரண சிவ சமவாய சம்வேதன விசேடாங்க பரை காரண விசேடக் கிரியா சத்தி யுலகு.

216 ஆனம சுதத சூககும விசசா மாததிர சிறசுக சாததிய காரண சிவ சமவாய சமவேதன விசேடாஙக இசசை காரண விசேட சிற சததி யுலகு. 217. ஆனம சுதத சூககும ஞான மாததிர சிறசுக சாததிய காரண சிவ சமவாய சமவேதன விசேடாஙக ஞான காரண விசேட சிற சததி யுலகு 218. ஆனம சுதத சூககுமக கிரியா மாததிர சிறசுக சாததிய காரண சிவ சமவாய சமவேதன விசேடாஙகக கிரியை காரண விசேட சிற சததி யுலகு 219 ஆனம சுதத சூககும சின மாததிர சிறசுக சாததிய காரண சிவ சமவாய சமவேதன விசேடாஙக சிறகாரண விசேட சிற சததி யுலகு 220 ஆனம சுதத சூககும சிறபூரண மாததிர சிறசுக சாததிய காரண சிவசமவாய சமவேதன விசேடாஙக பரை காரண விசேட சிற சததி யுலகு.

221 ஆனம சுத்த சூக்கும விச்சா மாத்திர சுகபூரண சாததிய காரண சிவ சமவாய சமவேதன விசேடாஙக இச்சை காரண விசேடபரா சததி யுலகு 222 ஆனம சுதத சூககும ஞான மாததிர சுகபூரண சாததிய காரண சிவ சமவாய சமவேதன விசேடாஙக ஞான காரண விசேட பரா சததி யுலகு. 223 ஆனம சுதத சூககுமக கிரியா மாததிர சுகபூரண சாததிய காரண சிவ சமவாய சமவேதன விசேடாஙகக் கிரியா காரண விசேட பரா சததி யுலகு. 224 ஆனம சுதத சூககும சின மாததிர சுகபூரண சாததிய காரண சிவ சமவாய சமவேதன விசேடாஙக சிறகாரண விசேட பரா சததி யுலகு 225 ஆனம சுதத சூககும சிறபூரண மாததிர சுகபூரண சாததிய காரண சிவ சமவாய சமவேதன விசேடாஙக பரை காரண விசேட பரா சததி யுலகு.

226. உபயவித சகல கேவல காரண வவததாத திரயரூப சொரூப சுபாவ வியாபபிய வியாபக விசேட குணுதி பூாவோததர பரியநதப பிரததியக்ஷ சததி யுலகு. 227 அசிததுப பிரததியக்ஷ சததி யுலகு. 228 பரிததியாகப பிரததியக்ஷ சததி யுலகு —இவறறைக காரணுதீக வுலகு முதலியவுங கொளக வெனற விடததிலமைததுக கொள்க. (ஆக 1932 + 228 + 32 = 2192)

5. காரணுதீத உலகு

இனிக காரணுதீத வுலகு.

1 சுதத சமவேதவாகிய வாகிய ஸதூல சாமானிய சரியைச் சரியா வனுபவ பூத ரூப சொரூப சுபாவ வியாபபிய வியாபக விசேட குணுதி பூாவோததர பரியநதப பிரததியக்ஷ சததி யுலகு. 2 சுதத சமவேதவாகிய வாகிய ஸதூல சாமானிய சரியைக கிரியாவனுபவ பூத ரூப சொரூப சுபாவ வியாபபிய வியாபக விசேட குணுதி யசிததுப பிரததியக்ஷ சததி யுலகு 3 சுதத சமவேத வாகிய வாகிய ஸதூல சாமானிய சரியை யோகானுபவ நிலையாகிய பூத ரூப சொரூப சுபாவ வியாபபிய வியாபக விசேட குணுதி பரிததியாக சததி யுலகு.

4 சுதத சமவேதவாகிய வாகிய தூல சாமானிய சரியை ஞானனுபவ நிலையாகிய இநதிரிய ரூப சொரூப சுபாவ வியாபபிய வியாபக விசேட குணுதி பூாவோததர பரியநதப பிரததியக்ஷ சததி யுலகு 5 சுதத சமவேதவாகிய வாகிய தூல சாமானிய கிரியைச சரியானுபவ நிலையாகிய இநதிரிய ரூப சொரூப சுபாவ வியாபபிய வியாபக விசேட குணுதி யசிததுப பிரததியக்ஷ சததி யுலகு. 6 சுதத சமவேதவாகிய வாகிய தூல சாமானிய கிரியைக் கிரியானுபவ நிலையாகிய இநதிரிய ரூப சொரூப சுபாவ வியாபபிய வியாபக விசேட குணுதி பரிததியாக சததி யுலகு

இங்ஙனம், 7. ஞா னேந்திரியமும் 8. ஞானேந்திரிய விஷயமும் 9. கன் மேந்திரியமும் 10. கன் மேந்திரிய விஷயமுங் கொள்க.

11. சுத்த சம்வேதவாகிய வாகிய தூல சாமானியக் கிரியை யோகானுபவ நிலையாகிய கரண ரூப சொரூப சுபாவ வியாப்பிய வியாபக விசேட குணாதி பூர்வோத்தர பரியந்தப் பிரத்தியக்ஷ சத்தி யுலகு. 12. சுத்த சம்வேதவாகிய வாகிய தூல சாமானியக் கிரியை ஞானனுபவ நிலையாகிய கரண ரூப சொரூப சுபாவ வியாப்பிய வியாபக விசேட குணாதி யசித்துப் பிரத்தியக்ஷ சத்தி யுலகு. 13. சுத்த சம்வேதவாகிய வாகிய தூல சூக்கும சாமானிய யோகச் சரியானுபவ நிலையாகிய கரண ரூப சொரூப சுபாவ வியாப்பிய வியாபக விசேட குணாதி பரித்தியாக சத்தி யுலகு.

14. சுத்த சம்வேதவாகிய வாகிய சூக்கும சாமானிய யோகக் கிரியானுபவ நிலையாகிய குணத்திரயப் பிரகிருதி ரூப சொரூப சுபாவ வியாப்பிய வியாபக விசேட குணாதி பூர்வோத்தர பரியந்தப் பிரத்தியக்ஷ சத்தி யுலகு. 15. சுத்த சம்வேதவாகிய வாகிய சூக்கும சாமானிய யோக யோகானுபவ நிலையாகிய குணத்திரயப் பிரகிருதி ரூப சொரூப சுபாவ வியாப்பிய வியாபக விசேட குணாதி யசித்துப் பிரத்தியக்ஷ சத்தி யுலகு. 16. சுத்த சம்வேதவாகிய வாகிய சூக்கும சாமானிய யோக ஞானனுபவ குணத்திரயப் பிரகிருதி ரூப சொரூப சுபாவ வியாப்பிய வியாபக விசேட குணாதி பரித்தியாக சத்தி யுலகு.

17. சுத்த சம்வேதவாகிய வாகிய சூக்கும விசேட ஞானச்சரியா வனுபவ கலாதி சுத் தாசுத்த தத்துவ ரூப சொரூப சுபாவ வியாப்பிய வியாபக விசேடகுணாதி பூர்வோத்தர பரியந்தப் பிரத்தியக்ஷ சத்தி யுலகு. 18. சுத்த சம் வேதவாகிய வாகிய சூக்கும விசேட ஞானக்கிரி யானுபவ கலாதி சுத் தாசுத்த தத்துவ ரூப சொரூப சுபாவ வியாப்பிய வியாபக விசேட குணாதி யசித்துப் பிரத்தியக்ஷ சத்தி யுலகு. 19. சுத்த சம்வேதவாகிய வாகிய சூக்கும விசேட ஞான யோகானுபவ கலாதி சுத் தாசுத்த தத்துவ ரூப சொரூப வியாப்பிய வியாபக விசேட குணாதி பரித்தியாக சத்தி யுலகு.

20. சுத்த சம்வேதவாகிய வாகிய சூக்கும விசேட ஞான ஞானனுபவ நிலையாகிய சுத்த வித்தை சுத்த தத்துவ ரூப சொரூப சுபாவ வியாப்பிய வியாபக விசேட குணாதி பூர்வோத்தர பரியந்தப் பிரத்தியக்ஷ சத்தி யுலகு. 21. சுத்த சம்வேத வாகிய தூல சாமானிய சரியைச் சரியா வனுபவ நிலையாகிய சுத்தவித்தை சுத்த தத்துவ ரூப சொரூப சுபாவ வியாப்பிய வியாபக விசேட குணாதி யசித்துப் பிரத்தியக்ஷ சத்தி யுலகு. 22. சுத்த சம்வேத வாகிய தூல சாமானிய சரியைக் கிரியானுபவ நிலையாகிய சுத்த வித்தை சுத்த தத்துவ ரூப சொரூப சுபாவ வியாப்பிய வியாபக விசேட குணாதி பரியந்த பரித்தியாக சத்தி யுலகு.

23. சுத்த சம்வேத வாகிய தூல சாமானிய சரியை யோகானு பவ நிலையாகிய மாயேசுர சுத்த தத்துவ ரூப சொரூப சுபாவ வியாப்பிய வியாபக விசேட குணாதி பூர்வோத்தர பரியந்தப் பிரத்தியக்ஷ சத்தி யுலகு. 24. சுத்த சம்வேத வாகிய ஸ்தூல சாமானிய சரியை ஞானனுபவ மாயேசுர சுத்த தத்துவ ரூப சொரூப சுபாவ வியாப்பிய வியாபக விசேட குணாதி யசித்துப் பிரத்தியக்ஷ சத்தி யுலகு. 25. சுத்த சம்வேதவாகிய தூல விசேட கிரியைச் சரியா வனுபவ மாயேசுர சுத்த தத்துவ ரூப சொரூப சுபாவ வியாப்பிய வியாபக விசேட குணாதி பரித்தியாக் சத்தி யுலகு.

26. சுத்த சம்வேத வாகிய தூல விசேட கிரியைக் கிரியா சாதாக்கிய சுத்த தத்துவ ரூப சொரூப சுபாவ வியாப்பிய வியாபக விசேட குணாதி பூர் வோத்தர பரியந்தப் பிரத்தியக்ஷ சத்தி யுலகு. 27. சுத்த சம்வேத வாகிய தூல விசேடக் கிரியை யோகானுபவ சாதாக்கிய சுத்த தத்துவ ரூப சொரூப சுபாவ வியாப்பிய வியாபக விசேட குணாதி யசித்துப் பிரத்தியக்ஷ சத்தி யுலகு. 28. சுத்த சம்வேதவாகிய தூல விசேட கிரியை ஞானனுபவ சாதாக்கிய சுத்த

தத்துவ ரூப சொரூப சுபாவ வியாப்பிய வியாபக விசேட குண்டலி பரித்தியாக சத்தி யுலகு.

29. சுத்த சம்வேதவாகிய யோகச் சரியானுபவ புவன ரூப சொரூப சுபாவ வியாப்பிய வியாபகாதி பூர்வோத்தர பரியந்த பிரத்தியக்ஷ சத்தி யுலகு. 30. சுத்த சம்வேத வாகிய யோகக் கிரியா வனுபவ புவன ரூப சொரூப சுபாவ வியாப்பிய வியாபகாதி யசித்துப் பிரத்தியக்ஷ சத்தி யுலகு. 31. சுத்த சம்வேத வாகிய யோக யோகானுபவ புவன ரூப சொரூப சுபாவ வியாப்பிய வியாபகாதி பரித்தியாக சத்தி யுலகு.

32. சுத்த சம்வேதவாகிய யோக ஞானனுபவ மந்திர ரூப சொரூப சுபாவ வியாப்பிய வியாபகாதி பூர்வோத்தர பரியந்தப் பிரத்தியக்ஷ சத்தி யுலகு. 33. சுத்த சம்வேத வாகிய ஞானச் சரியா வனுபவ மந்திர ரூப சொரூப சுபாவ வியாப்பிய வியாபகாதி அசித்துப் பிரத்தியக்ஷ சத்தி யுலகு. 34. சுத்த சம்வேதவாகிய ஞானக் கிரியா வனுபவ மந்திர ரூப சொரூப சுபாவ வியாப்பிய வியாபகாதி பரித்தியாக சத்தி யுலகு.

35. சுத்த சம்வேதவாகிய ஞான யோகானுபவ பதரூப சொரூப சுபாவ வியாப்பிய வியாபகாதி பூர்வோத்தர பரியந்தப் பிரத்தியக்ஷ சத்தி யுலகு. 36. சுத்த சம்வேதவாகிய ஞான ஞானனுபவ பதரூப சொரூப சுபாவ வியாப்பிய வியாபகாதி யசித்துப் பிரத்தியக்ஷ சத்தி யுலகு. 37. சுத்த சம்வேத வந்தர வாகிய சரியைச் சரியானுபவ பத ரூப சொரூப சுபாவ வியாப்பிய வியாபகாதி பரித்தியாக சத்தி யுலகு.

38. சுத்த சம்வேதாந்தரவாகிய சரியைக் கிரியா வனுபவ வர்ன்ன ரூப சொரூப சுபாவ வியாப்பிய வியாபகாதி பூர்வோத்தர பரியந்தப் பிரத்தியக்ஷ சத்தி யுலகு. 39. சுத்த சம்வேதாந்தர வாகிய சரியை யோகானுபவ வர்ன்ன ரூப சொரூப சுபாவ வியாப்பிய வியாபகாதி யசித்துப் பிரத்தியக்ஷ சத்தி யுலகு. 40. சுத்த சம்வேதாந்தர வாகிய சரியை ஞானனுபவ வர்ன்ன ரூப சொரூப சுபாவ வியாப்பிய வியாபகாதி பரித்தியாக சத்தி யுலகு.

41. சுத்த சம்வே தாந்தர வாகிய கிரியைச் சரியானுபவ கலா ரூப சொரூப சுபாவ வியாப்பிய வியாபகாதி பூர்வோத்தர பரியந்த பிரத்தியக்ஷ சத்தி யுலகு. 42. சுத்த சம்வே தாந்தர வாகிய கிரியைக் கிரியானுபவ கலாரூப சொரூப சுபாவ வியாப்பிய வியாபகாதி யசித்துப் பிரத்தியக்ஷ சத்தி யுலகு. 43. சுத்த சம்வே தாந்தரவாகிய கிரியை யோகானுபவ கலாரூப சொரூப சுபாவ வியாப்பிய வியாபகாதி பரித்தியாக சத்தி யுலகு.

44. சுத்த சம்வே தாந்தர வாகிய கிரியை ஞானனுபவ நாத காரிய வாக்கு ரூப சொரூப சுபாவ வியாப்பிய வியாபகாதி பூர் வோத்தர பரியந்தப பிரத்தியக்ஷ சத்தி யுலகு. 45. சுத்த சம்வே தாந்தர வாகிய யோகச் சரியானுபவ நாத காரிய வாக்கு ரூப சொரூப சுபாவ வியாப்பிய வியாபகாதி யசித்துப் பிரத்தியக்ஷ சத்தி யுலகு. 46. சுத்த சம்வே தாந்தர வாகிய யோகக் கிரியா வனுபவ நாத காரிய வாக்கு ரூப சொரூப சுபாவ வியாப்பிய வியாபகாதி பரித்தியாக சத்தி யுலகு.

47. சுத்த சம்வே தாந்தர வாகிய யோக யோகானுபவ விந்து காரிய நாத ரூப சொரூப சுபாவ வியாப்பிய வியாபகாதி பூர்வோத்தர பரியந்தப் பிரத்தியக்ஷ சத்தி யுலகு 48. சுத்த சம்வே தாந்தர வாகிய யோக ஞானனுபவ விந்து காரிய நாத ரூப சொரூப சுபாவ வியாப்பிய வியாபகாதி யசித்துப் பிரத்தியக்ஷ சத்தி யுலகு. 49. சுத்த சம்வே தாந்தர வாகிய ஞானச் சரியா வனுபவ விந்து காரிய நாத ரூப சொரூப சுபாவ வியாப்பிய வியாபகாதி பரித்தியாக சத்தி யுலகு.

50. சுத்த சம்வே தாந்தர வாகிய ஞானக் கிரியா வனுபவ நிலையாகிய விந்து காரிய விந்து ரூப சொரூப சுபாவ வியாப்பிய வியாபகாதி பூர்வோத்தர பரியந்தப் பிரத்தியக்ஷ சத்தி யுலகு. 51. சுத்த சம்வே தாந்தர வாகிய ஞான

யோகானுபவ விநது காரிய விநது ரூப சொரூப சுபாவ வியாபபிய வியாபகாதி யசிததுப பிரததியக்ஷ சததி யுலகு 52 சுதத சமவே தாநதர வாகிய ஞான ஞானனுபவ விநது காரிய விநது ரூப சொரூப சுபாவ வியாபபிய வியாபகாதி பரிததியாக சததி யுலகு

53 சுதத சமவே தாநதர சரியைச சரியானுபவ வபர விச்சா ரூப சொரூப சுபாவ வியாபபிய வியாபகாதி பூரவோததர பரியநதப பிரததியக்ஷ சததி யுலகு. 54 சுதத சமவே தாநதர சரியைக கிரியா வனுபவ வபர விச்சா ரூப சொரூப சுபாவ வியாபபிய வியாபகாதி யசிததுப பிரததியக்ஷ சததி யுலகு 55 சுதத சமவே தாநதர சரியை யோகானுபவ வபர விச்சா ரூப சொரூப சுபாவ வியாபபிய வியாபகாதி பரிததியாக சததி யுலகு

56 சுதத சமவே தாநதரச சரியை ஞானனுபவ நிலையாகிய விநது காரிய வபர ஞான ரூப சொரூப சுபாவ வியாபபிய வியாபகாதி பூரவோததர பரியநதப பிரததியக்ஷ சததி யுலகு. 57 சுதத சமவே தாநதரக கிரியைச சரியானுபவ விநது காரிய வபர ஞான ரூப சொரூப சுபாவ வியாபபிய வியாபகாதி யசிததுப பிரததி யக்ஷ சததி யுலகு 58 சுதத சமவே தாநதரக கிரியைக கிரியா வனுபவ விநது காரிய வபர ஞான ரூப சொரூப சுபாவ வியாபபிய வியாபகாதி பரிததியாக சததி யுலகு

59 சுதத சமவே தாநதர கிரியை யோகானுபவ அபரக்கிரியா ரூப சொரூப சுபாவ வியாபபிய வியாபகாதி பூரவோததர பரியநதப பிரததியக்ஷ சததி யுலகு 60. சுதத சமவே தாநதரக கிரியை ஞானனுபவ விநது காரியாபரக கிரியா ரூப சொரூப சுபாவ வியாபபிய வியாபகாதி யசிததுப பிரததியக்ஷ சததி யுலகு. 61 சுதத சமவே தாநதர யோகச சரியா வனுபவ விநது காரியா பரககிரியா ரூப சொரூப சுபாவ வியாபபிய வியாபகாரி பரிததியாக சததி யுலகு

62 சுதத சமவே தாநதர யோகக கிரியா வனுபவ சுதத தததுவ வபர வைநதுவ ரூப சொரூப சுபாவ வியாபபிய வியாபகாதி பூரவோததர பரியநதப பிரததியக்ஷ சததி யுலகு. 63 சுதத சமவே தாநதர யோக யோகானுபவ சுதத தததுவ வபர வைநதுவ ரூப சொரூப சுபாவ வியாபபிய வியாபகாதி யசிததுப பிரததியக்ஷ சததி யுலகு. 64. சுதத சமவே தாநதர யோக ஞானனுபவ சுதத தததுவ வபர வைநதுவ ரூப சொரூப சுபாவ வியாபபிய வியாபகாதி பரிததியாக சததி யுலகு

65 சுதத சமவே தாநதர ஞானச் சரி யானுபவ சுதத தததுவ நாத ரூப சொரூப சுபாவ வியாபபிய வியாபகாதி பூரவோததர பரியநதப பிரததியக்ஷ சததி யுலகு 66 சுதத சமவே தாநதர ஞானக கிரியை ஞான யோகானுபவ நிலையாகிய சுதத தததுவ நாத ரூப சொரூப சுபாவ வியாபபிய வியாபகாதி யசிததுப பிரததியக்ஷ சததி யுலகு 67. சுதத சமவே தாநதர ஞான ஞான ஆனுபவ நிலையாகிய சுதத தததுவ நாத ரூப சொரூப சுபாவ வியாபபிய வியாபகாதி பரிததியாக சததி யுலகு.

இஙஙனம், 68. கனம ரூப சொரூப சுபாவ வியாபபிய வியாபக விசேட குணதி பூரவோததர பரியநதப பிரத்தியக்ஷ சததி யுலகு. 69. கனக ரூப சொரூப சுபாவ வியாபபிய வியாபகாதி யசிததுப பிரததியக்ஷ சததி யுலகு 70. கனம ரூப சொரூப சுபாவாதி பரிததியாக சததி யுலகு.

71 சகச மல ரூப சொரூப சுபாவ வியாபபிய வியாபக விசேட குணதி பூரவோததர பரியநதப பிரததியக்ஷ சததி யுலகு 72 சகச மல ரூப சொரூப சுபாவ வியாபபிய வியாபகாதி யசிததுப பிரததியக்ஷ சததி யுலகு 73 சகச மல ரூப சொரூப சுபாவ வியாபபிய வியாபகாதி பரிததியாக சததி யுலகு

74 திரோதை ரூப சொரூப சுபாவ வியாபபிய வியாபக விசேட குணதி பூரவோததர பரியநதப பிரததியக்ஷ சததி யுலகு. 75. திரோதை பூத ரூப சொரூப சுபாவ வியாபபிய வியாபகாதி யசிததுப பிரததியக்ஷ சததி யுலகு. 76. திரோதை ரூப சொரூப சுபாவாதி பரிததியாக சததி யுலகு

77. குடிலை ரூப சொரூப சுபாவ வியாபபிய வியாபக விசேட குணாதி பூரவோததர பரியநதப் பிரததியக்ஷ சததி யுலகு. 78. குடிலை ரூப சொரூப சுபாவாதி யசிததுப பிரததியக்ஷ சததி யுலகு. 79. குடிலை ரூப சொரூப சுபாவாதி பரிததியாக சததி யுலகு—முதலியவுங கொளக

80. சுதத சமவேத வநத ராநதர பர விசசை ரூப சொரூப சுபாவாதி பூரவோததர பரியநதப பிரததியக்ஷ சததி யுலகு. 81. பர விசசை ரூப சொரூப சுபாவாதி ஏகதேச சிததுப பிரததியக்ஷ சததி யுலகு. 82. பர விசசை ரூப சொரூப சுபாவாதி வாசனை பரிததியாக சததி யுலகு.

83. சுதத சமவே தாநத ராநதர பர ஞான ரூப சொரூப சுபாவாதி பூரவோததர பரியநதப பிரததியக்ஷ சததி யுலகு. 84 பர ஞான ரூப சொரூப சுபாவாதி வாசனை பரிததியாக சததி யுலகு. 85 சிதத சமவே தாநத ராநதர பரக கிரியா ரூப சொரூப சுபாவாதி பூரவோததர பரியநதப பிரததியக்ஷ சததி யுலகு 86 பரக கிரியை ரூப சொரூப சுபாவாதி யேக தேச சிததுப பிரததியக்ஷ சததி யுலகு 87. பரக கிரியை ரூப சொரூப சுவாபாதி வாசனை பரிததியாக சததி யுலகு

88 சுதத சமவே தாநத ராநதர ஆனம ரூப சொரூப சுபாவ வியாபபிய வியாபகாதி பூரவோததர பரியநதப பிரததியக்ஷ சததி யுலகு. 89. ஆனம ரூப சொரூப சுபாவாதி யேக தேச சிததுப பிரததியக்ஷ சததி யுலகு 90. ஆனம ரூப சொரூப சுபாவாதி வாசனை பரிததியாக சததி யுலகு.

91. சுதத சமவே தாநத ராநதர பரா சததி ரூப சொரூப சுபாவ வியாபபிய வியாபகாதி பூரவோததர பரியநதப பிரததியக்ஷ சததி யுலகு 92 பரா சததி ரூப சொரூப சுபாவாதி சாஙக சிததுப பிரததியக்ஷ சததி யுலகு 93. பரா சததி ரூப சொரூப சுபாவாதி வாசனை பரிததியாக சததி யுலகு

94 சுதத சமவே தாநத ராநதர பரசிவ ரூப சொரூப சுபாவ வியாபபிய வியாபக விசேட குணாதி பூரவோததர பரியநதப பிரததியக்ஷ சததி யுலகு. 95 பரசிவ ரூப சொரூப சுபாவாதி சாஙக சிததுப பிரததியக்ஷ சததி யுலகு. 96. பரசிவ ரூப சொரூப சுபாவாதி வாசனை பரிததியாக சததி யுலகு.

97 பரநாத பரிததியா காநத சக்ச கேவல பிரததியக்ஷானுபவ வுலகு பர நாத பரிததியா காநத கேவலப பிரததியேக ஞானானு பவ வுலகு.

98 பிரததியேக ரூபப பிரததியக்ஷ ஞான ஆனமானுபவ வுலகு 99 சொரூப விகறப சூககும சஙகறப ரகித ஆனம போத நிவாததி யனுபவ வுலகு. 100. பூரணபோத வியாபக வியாபபிய சமவேத சமவாய பதாரதத சுததானம ரூபப பிரததியக்ஷ ஞானானுபவ வுலகு 101. தததுவ தாததுவிக லயோதய சுதத ஞானப பிரததியக்ஷானுபவ வுலகு 102. தததுவ தாததுவிக லயோதய வியாபக வியாபபிய சுதத ஞான தீதானுபவ வுலகு. 103 அதீத ஞானப பிரகாச பூரண வியாபக வியாபபிய நிரபபோத லக்ஷியானுபவ வுலகு. 104. பூரணாதீத சிறபிரகாச யோக லக்ஷியானுபவ வுலகு. 105 அதீத ஞான யோக வாசனை நிவாததி யுலகு 106 அதீத சிறபிரகாச யோகாதிசய ஞான போகானுபவ வுலகு 107. ஞான யோக வாசனை நிவாததி யனுபவ ஞான போகாதீத வுலகு 108 ஞான யோக போகாதீத சொரூப சாக்ஷாதகார வியாபக வியாபபி யானுபவ சாக்கிராதீத சுததாவசதை யுலகு 109. அதீத சிறபூரண சினமாததிர சுக சுபாவானுபவ வுலகு. 110 அதீத சிறபூரண அநநிய சததுரூப சுக சொரூப வுலகு. 111. அதீத சிறபூரணானநத சித சொரூப சுக ரூப அனுபவ வுலகு. 112 சசசிதானநத அகண டைககிய சிவ சாக்ஷாதகா ரானுபவ வுலகு. 113. சிவைக்கிய சுகாதீத வுலகு

இன்னும் இதனை விரிககிற பெருகு மெனக. (ஆக 2193 + 113 = 2306)

'உலகெலாம' என்னும் மெயம் மொழிப் பொருள் விளக்கம் முற்றிறறு

திருச்சிறறமபலம

வடலூர் சமரச சுத்தசன்மார்க்க

சத்திய தருமச் சாலை

அருட்பெருஞ்ஜோதி அருட்பெருஞ்ஜோதி

தனிப்பெருங்கருணை அருட்பெருஞ்ஜோதி

உ
சிவமயம்

திருச்சிற்றம்பலம்

அருட்பெருஞ்ஜோதி

சிவ கணபதி துணை

திருவருட்பா

முதல் திருமுறை

முதலாவது

திருவடிப் புகழ்ச்சி

தூற்றிருபத் தெட்டடியான் மிகுத்துவந்த கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

பரசிவம்: சின்மயம் பூரணம் சிவபோக பாக்கியம் பரமநிதியம்
பரசுகம் தன்மயம் சச்சிதா னந்தமெய்ப் பரம ஏகாந்தநிலயம்
பரமஞானம் பரமசத்துவ மகத்துவம் பரம கைவல்ய நிமலம்
பரமதத்துவ நிரதிசய நிட்களம் பூத பௌதிகாதார நிபுணம் 4

பவபந்த நிக்ரக விஞ்ஞைசகளம் சிற்பரம் பரானந்த சொருபம்
பரிசயாதீதம் சுயம் சதோதயம் வரம் பரமார்த்த முக்தமௌனம்
படன வேதாந்தாந்த மாகமாந் தாந்த நிருபாதிகம் பரமசாந்தம்
பரநாத தத்துவாந்தம் சகச தரிசனம் பகிரங்கம் அந்தரங்கம் 8

பரவியோமம் பரமஜோதிமயம் விபுலம் பரம்பர மனந்தம் அசலம்
பரம லோகாதிக்க நித்திய சாம்பிராச்சியம் பரபதம் பரமசூக்ஷமம்
பராபர மநாமய நிராதர மகோசரம் பரமதந்திரம் விசித்திரம்
பராமுத நிராகரம் விகாசனம் விகோடணம் பரசுகோதய மக்ஷயம்

பரிபவ விமோசனங் குணரகிதம் விசுவம் பதித்துவ பரோபரீணம்
பஞ்சகிர்த்திய சுத்த கர்த்தத்துவம் தற்பரம் சிதம்பர விலாசம்

பகர் சுபாவம் புனிதமது லமது லிதமம் பராம்பர நிராலம்பனம்
பரவு சாக்ஷாத்கார நிரவயவம கற்பனுதீத நிருவிகாரம 16

பரதுரிய அனுபவம குருதுரிய பதமம் பகம்பகா தீதவிமலம
பரம கருணுமபரம் தற்பதம் கன சொறபதாதீதம் இனபவடிவம்
பரோக்ஷ ஞானுதீதம அபரோக்ஷ ஞானுனுபவ விலாசப பிரகாசம்
பாவனுதீதம் குணுதீதம் உபசாநத பதமகா மௌன ரூபம 20

பரம போதம் போத ரகிதசகிதம சமபவாதீத மப்ரமேயம்
பகரனந தானந்தம* அமலமுசிதம சிறபதம சதானநத சாரம
பரையாதி கிரணுஙக சாஙக சௌபாஙக விமபாகார நிருவிகறபம்
பரசுகாரமபம் பரம பிரம வித்தம் பரானநத புரணபோகம 24

பரிமிதாதீதம் பரோதயம பரகிதம் பரபரீணம பராநதம்
பரமாற்புதம் பரமசேதனம பசுபாச பாவனம் பரம மோக்ஷம
பரமாணு குண நவாதீதனு சிதாகாச பாஸகரம பரமபோகம்
பரிபாக வேதன வரோத யானநத பதபாலனம ப்ரமயோகம 28

பரம சாத்திய வதீதானநத போககியம பரிகதம பரிவேத்தியம
பரகேவலாத் விதானந தானுபவ சத்த பாதாகர சுத்தபலிதம
பரமசுத் தாத் விதானநத வனுபூதிகம பரிபூத சிறகுணநதம
பரமசித் தாநத நிகமாநத **சமரசசுத்த** பரமானுபவ விலாசம் ¼-32

திரமிகும் சர்வ சாதிட்டான சத்தியம சர்வ ஆனநதபோகம
சார்நத சர்வாதார சர்வமஙகள சாவ சத்திதரமென றளவிலாச
சகுண நிர்குணமுறு சலட்சண விலட்சணத் தனமை பலவாகநாடித்
தமமைநிகா மறையெலாம் இனனும அளவிடநின்ற சஙகர னநாதியாதி

சாம கீதப்பிரியன மணிகண்ட சீகணட சசிகணட சாமகணட
சயசய வெனுநதொண்ட ரிதயமலர் மேவிய சடாமகுடன மதனதகனன்
சநதிர சேகரன் இடபவாகனன கஙகாதரன் சூலபாணி இறைவன்
தனிமுதல உமாபதி புராநதகன பசுபதி சயமபு மாதேவன அமலன

தாண்டவன் தலைமாலை பூண்டவன தொழுமனபா தஙகளுக கருளாண்டவன
தன்னிகரில சிதநெலாம வலலவன வடதிசைச சைலமெனும ஒருவிலலவன
தக்ஷணுமூர்த்தி அருண்மூர்த்தி புணணியமூர்த்தி தருமடடமூர்த்தியானேன
தலைமைபெறு கணநாயகன் குழகன அழகன மெயசசாமிநநதேவதேவன

சமபு வேதண்டன பிறபபிலான் முடிவிலான தாணு முககணகளுடையான
சதுரன கடாசல வுரிப் போர்வையான செநதழல கரததேநதி நினறேன
சர்வ காரணன விறறகாலகாலன சாவ சமபிரமன சாவேசுரன
தகைகொள பரமேசுரன சிவபிரான எமபிரான தமபிரான செமபொறபதம

தகவுபெறு நிட்பேத நிட்கமபமாம் பராசத்தி வடிவாம் பொற்பதம்
தக்கநிட் காதிஎய சமவேத நாயக சிற்சத்தி வடிவாம் பொற்பதம்
சாற்றரிய **விச்சை ஞானம் கிரியை** யென்னு முச்சத்திவடிவாம் பொற்பதம்
தடையிலா நிர்விடய சிற்குண சிவானந்த சத்திவடிவாம் பொற்பதம்

தகுவிந்தை மோகினியை மானை அசைவிக்கும் ஒரு சத்திவடிவாம் பொற்பதம்
தாழ்வி லீசானமுதல் மூர்த்திவரை ஐஞ்சத்தி தஞ்சத்தியாம் பொற்பதம்
சவிகற்ப நிருவிகற்பம் பெறும் அனந்தமா சத்திசத்தாம் பொற்பதம்
தடநிருப வவிவர்த்த சாமர்த்திய திருவருட் சத்தியுருவாம் பொற்பதம் 56

தவாத சாந்தப்பதம் துவாத சாந்தப்பதம் தருமிணை மலர்ப்பூம்பதம்
சகலர் விஞ்ஞானகலர் பிரளயாகலர் இதய சாக்ஷியாகிய பூம்பதம்
தணிவிலா அணுபக்ஷ சம்பு பக்ஷங்களில் சமரசமுறும் பூம்பதம்
தருபராஞ் சூக்கும்ம் தூலமிவை நிலவிய தமக்குள உயிராம் பூம்பதம் 60

சரவசர அபரிமித விவித ஆன்மப் பகுதிதாங்குந் திருப்பூம்பதம்
தண்ட பிண்டாண்ட அகிலாண்ட பிரமாண்டந் தடிக்க வருளும் பூம்பதம்
தத்துவ தாத்துவிக சகசிருட்டி திதிசங்கார சகல காத்துரு பூம்பதம்
சகசமல இருள்கல நின்மல சுயம்பரகாசங் குலவு நற்பூம்பதம் ½ — 64

மரபுறு மதாதீத வெளிநடுவி லானந்த மா நடனமிடு பூம்பதம்
மனனுமவினை ஒப்புமல பரிபாகம் வாய்க்க மா மாயையை மிதிக்கும்பதம்
மலிபிறவி மறலியி னழுந்தும் உயிர்தமை யருளின் மருவுற எடுக்கும்பதம்
வளரூர்த்த வீரதாண் டவமுதற் பஞ்சக மகிழ்ந்திட வியற்றும் பதம் 68

வலல் முயலகன் மீதினூன்றிய திருப்பதம் வளந்தரத் தூக்கும்பதம்
வலவினை யெலாந் தவிர்த்தழியாத சுத்தநிலை வாய்த்திட வழங்கும்பதம்
மறை துதிக்கும்பதம் மறைச்சிலம் பொளிர்பதம் மறைப்பாதுகைச் செம்பதம்
மறைமுடிமணிப்பதம் மறைக்குமெட்டாப்பதம் **மறைப்பரி** யுகைக்கும்பதம்

மறையவ னுளங்கொண்டபதம் அமித கோடியாம் மறையவர் சிரஞ்சூழ்பதம்
மறையவன் சிரசிகாமணி யெனும்பதம் மலர்கொண் மறையவன் வாழ்த்தும்பதம்
மறையவன் செயவுலக மாக்கின்ற அதிகார வாழ்வை யீந்தருளும்பதம்
மறையவன் கனவினுங் காணுதப்பதம் அந்த **மறையவன்** பரவும்பதம்

மால்விடை யிவர்ந்திடு மலர்ப்பதம் தெய்வ நெடுமா லருச்சிக்கும்பதம்
மாலப்பரவி நாடோறும் வணங்குபதம் மிக்க திருமாலவிழி யிலங்கும்பதம்
[1]மாற்றேட நின்றபதம் ஓரனந்தங் கோடி [2]மாற்றலை யலங்கற்பதம்
மான்முடிப்பதம் நெடிய மாலுளப்பதம் அந்த மாலும் அறிவரிதாம்பதம்

1 மாற்றேட — மால் + தேட 2 மாற்றலை — மால் + தலை.

மால்கொள் அவதாரங்கள் பத்தினும் வழிபட்டு வாய்மைபெற நிற்கும்பதம்
மாலுலகு காக்கின்ற வண்மைபெற் றடிமையின் வதிந்திட வளிக்கும்பதம்
வரையுறும் உருத்திரர்கள் புகழ்பதம் பலகோடி வயவுருத்திரர் சூழ்பதம்
வாய்ந்திடு முருத்திரர கியல்கொண் முத்தொழில்செய் யும்வண்மை தந்தருளும்பதம்

வான இந்திராதி யெண்டிசைக் காவலர்கண மாதவத் திறனும்பதம்
மதியிரவி யாதிசுரர் அசுரர்நரர் வான வாசிகள் வழுத்தும்பதம்
மணியுரகர் கருடர் காந்தருவர் விஞ்சையர் சித்தர் மாமுனிவ ரேத்தும்பதம்
மாநிருதர் பைசாசர் கிம்புருடர் யக்ஷர்கள் மதித்து வரமேற்கும்பதம் 88

மன்னு கின்னரர் பூதர் வித்தியாதரர் போகர் மற்றையர்கள் பற்றும்பதம்
வண்மைபெறு நந்திமுதல் சிவகணத் தலைவர்கண் மனக்கோயில் வாழும்பதம்
மாதேவி எங்கள் மலைமங்கை என்னம்மை மென் மலர்க்கையால் வருடும்பதம்
மறலியை உதைத்தருள் கழற்பதம் அரக்கனை மலைக்கீழ் அடர்க்கும்பதம்

வஞ்சமறு நெஞ்சினிடை எஞ்சலற விஞ்சுதிறன் மஞ்சுற விளங்கும்பதம்
வந்தனைசெய் புந்தியவர் தந்துயர் தவிர்ந்திட வுண்மந்தண நவிற்றும்பதம்
மாறிலொரு மாறனுள மீறின்மகிழ் வீறியிட மாறிநட மாடும்பதம்
மறக்கருணையுந் தனி அறக்கருணையுந் தந்து வாழ்விக்கும் ஒண்மைப்பதம்
($\frac{3}{4}$) — 96

இரவுறும் பகலடியர் இருமருங்கினும் உறுவரென வயங்கிய சீர்ப்பதம்
எம்பந்தமற எமது சம்பந்தவள்ளல்பொழி இயன்மணம் மணக்கும்பதம்
ஈவரசர் எம்முடைய நாவரசர் சொற்பதிக இசை பரிமளிக்கும் பதம்
ஏவலார் புகழெமது நாவலாரூரர் புகல் இசை திருப்பாட்டுப்பதம் 100

ஏதலூர்த் தங்கா தவாதவூர் எங்கோவின் இன்சொன்மணி யணியும்பதம்
எல்லூரு மணிமாட நல்லூரின் அப்பர்முடி இடைவைகி யருண்மென்பதம்
எடுமேலெனத் தொண்டர் முடிமேல் மறுத்திடவும் இடைவலிந் தேறும்பதம்
எழில்பரவையிசைய ஆரூர் மறுகினருள்கொண் டிராமுழுது முலவும்பதம்

இன்றொண்டர் பசியறக் கச்சூரின் மனைதொறு மிரக்கநடை கொள்ளும்பதம்
இளைப்புறலறிந் தன்பர் பொதிசோறந்த முனிருந்து பினடக்கும்பதம்
எறிவிறந்த விற்கவளர் கூடற் றெருத்தொறும் இயங்கிய இரக்கப்பதம்
இறுவைகை யங்கரையின் மண்படப் பலகால் எழுந்து விளையாடும்பதம்

எங்கே மெய்யன்பருளர் அங்கே நலந்தர எழுந்தருளும் வண்மைப்பதம்
எவ்வண்ணம் வேண்டுகினும் அவ்வண்ணம் அன்றே இரங்கி யீந்தருளும்பதம்
என்போன்றவர்க்கு மிகுபொன்போன்ற கருணைதந் திதயத் திருக்கும்பதம்
என்னுயிரை யன்னபதம் என்னுயிர்க் குயிராய் இலங்குசெம் பதுமப்பதம்

என் அறிவெனும்பதம் எனறிவினுக் கறிவா யிருந்த செங் கமலப்பதம்
என் அன்பெனும்பதம் எனன்பிற்கு வித்தா யிசைந்தகோ கனகப்பதம்
என் தவ மெனும்பதம் என் மெய்த்தவப் பயனுயியைந்த செஞ்சலசப்பதம்
என்னிரு கண்மணியானபதம் என்கண் மணிகளுக் கினியநல் விருந்தாம்பதம்

என்செல்வமாம்பதம் என்மெய்ச்செல்வ வருவாயெனுந் தாமரைப்பொற்பதம்
என்பெரிய வாழ்வான பதம் என் களிப்பா மிரும்பதம் எனிதியாம் பதம்
என்தந்தைதாயெனும் இணைப்பதம் எனுறவாமியற்பதம் எனட்பாம்பதம்
என்குரு வெனும்பதம் எனிட்ட தெய்வப்பதம் எனதுகுல தெய்வப்பதம்

என்பொறிகளுக்கெலாம் நல்விடயமாம் பதம் எனெழுமையும் விடாப்பொற்பதம்
என்குறை யெலாம்தவிர்த்தாட்கொண்டபதம் எனக்கெய்ப்பில் வைப்பாகும்பதம்
எல்லார்க்கும் நல்லபதம் எல்லாஞ்செய் வல்லபதம் இணையிலாத் துணையாம்பதம்
எழுமனம் உடைந்துடைந் துருகிநெகிழ் பத்தர்கட் கின்னமுத மாகும்பதம்

எண்ணுறிற் பாலின்நறு நெய்யொடு சருக்கரை இசைந்தென இனிக்கும்பதம்
ஏற்ற முக்கனி பாகு கன்னல் கற்கண்டு தேனென்ன மதுரிக்கும்பதம்
எங்கள்பதம் எங்கள்பதம் என்று சமயத்தேவர் இசைவழக்கிடு நற்பதம்
ஈறிலாப்பதம் எலாந் தரு திருப்பதம் அழிவில் இன்புதவுகின்ற பதமே. 1 — 128

திருச்சிற்றம்பலம்

ஐயா அவர்களின் அருள்வாக்கு

ப சி த் தி ரு

த னி த் தி ரு

வி ழி த் தி ரு

உ

சிவமயம்

திருச்சிற்றம்பலம்

இரண்டாவது

விண்ணப்பக் கலிவெண்பா

காப்பு

நேரிசைவெண்பா

திருச்சிற்றமபலம்

அவ்வவ் விடைவந தகற்றி யருளதரலால்
எவ்வெவ் விடையூறும எயதலிலந — தெவ்வர்தமைக
கனறுமத மாமுகமுங கணமுனறுங கொணடிருந்த
தொனறதுநம முளளம் உறைநது.

1 — சோழநாட்டுத் திருப்பதிகள் (காவிரியின் வடகரை)

திருச்சிற்றம்பலம்

சொற்பெறு மெய்ஞ்ஞானச சுயஞ்ஜோதி யாநதில்லைச்
சிறசபையில வாழதலைமைத் தெயவமே — நறசிவையாந 1

தாயின் உலகனைத்துந தாஙகுந திருப்புலியூர்க்
கோயி லமர்நதகுணக குனறமே — மாயமிகும 2

வாட்களமுற ருஙகுவிழி மாதாமய லறறவாசூழ
வேட்களமுற ரேஙகும விழுபபொருளே — வாழககைமனை 3

நல்வாய லெஙகு நவமணிகுன ரேஙகுதிரு
நெல்வாயில் நினறொளிரும நீளொளியே — செலவாய்த் 4

தெழிப்பாலை வேலைத திரையொலிபோ லாரகுங
கழிப்பாலை யினபக களிபபே — விழிபபாலன 5

கல்லூாப பெருமணததைக கடடுரைககச சோதிதரு
நல்லூர்ப் பெருமணபவாழ நனனிலையே — சொலலுந 6

தயேநதிர ருளளத தடமபோ லிலஙகு
மயேந்திரப் பள்ளியினப வாழவே — கயேநதிரனைக 7

காயலுரு தனறுவநது காத்தோன் புகழமுல்லை
வாயிலி னுெஙகு மணிவிளககே — மேய 8

பலிககாவூா தோறும பதஞசேப்பச சென று
கலிக்காமூர் மேவுங கருமபே — வலிககாலில 9

[1]பாய்ககாடு கினறவொரு பசசை முகிலபரவுஞ
சாய்க்காடு மேவுந தடஙகடலே — வாயககமையச 10

சொலலவ னீசசரஙகு தோயவுமப ரமபெருமைப்
பல்லவனீச் சரத்தெம் பாவனமே — நலலவாகள 11

கண்காடடு நெறறிக கடவுளே யெனறுதொழ
வெண்காட்டின் மேவுகினற மெயபபொருளே — தண்காட்டிக

கார்காடடித தையலாதங கணகாட்டிச சோலைகள சூழ
சீர்காட்டுப பள்ளிச் சிவககொழுநதே — பாாகாட 13

டுருகாவூ ரெலலாம ஒளிநயகக வோஙகுங
குருகாவூா வெளளடையெங கோவே — அருகாத 14

கார [2]**காழில் நெஞ்சக் கவுணியாக்குப்** போதமருள்
சீர்காழி ஞானத திரவியமே — ஓகாழிப் 15

பாலறகா வனறு பசும**பொற் றுளங்கொடுத்த**
கோலக்கா மேவுங கொடையாளா — கோலககா 16

உளளிருககும புள [3]ளிருககு மோதும புகழவாயநத
புள்ளிருக்கும் வேளூா புரிசடையாய் — களளிருககும 17

காவின மருவுங கனமுந திசைமணககுங
கோவின மருவு**கண்ணூர்** கோயிலாய — மாவின் 18

இடைமுடியின நீஙகனியென றெலலின முசுத்தாவுங
கடைமுடியின் மேவுங கருததா — கொடைமுடியா 19

நனறியூ ரெனறிநத ஞாலமெலாம வாழததுகினற
நின்றியூர் மேவு நிலைமையனே — ஒனறிக 20

கருபபுனகூ ருளளக கயவர் நயவாத
திருப்புன்கூர் மேவுஞ் சிவனே — உருப்பொலிநதே 21

ஏடூரி லாதுயாநத வேதுவிஞ லோஙகுதிரு
நீடூரி லஙகு நிழறறருவே — பீடுகொண்டு 22

1 காலில்பாய எனபது — சேஷசயனம 2 காழ் — இல் — நெஞ்சம் எனறு பிரிததுப பொருளகொள்க. 3 இருககு — ரிக்வேதம

மன்னியூ ரெல்லாம் வணங்க வளங்கொண்ட
வன்னியூர் மேவும் அதிபதியே — மன்னர்சுக 23

வாழ்விக் குடிகளடி மண்பூச லாலென்னும்
வேழ்விக் குடியமர்ந்த வித்தகனே — சூழ்வுற்றோர் 24

விண்ணெதிர்கொண் டிந்திரன்போன் மேவிநெடு நாள்வாழப்
பண்ணெதிர்கொள் பாடிப் பரம்பொருளே — நண்ணு 25

வணஞ்சே ரிறைவன் மகிழ்ந்து வணங்கும்
மணஞ்சேரி நீங்கா மகிழ்வே — மணஞ்சேர்ந்து 26

வாரட்ட கொங்கை மலையா ளொடுங்[1] **கொறுக்கை**
வீரட்ட மேவும் வியனிறைவே — ஓரட்ட 27

திக்குங் கதிநாட்டிச் சீர்கொள்திருத் தொண்டருளம்
ஒக்குங் **கருப்பறிய** லூரரசே — மிக்கதிரு 28

மாவளருஞ் செந்தா மரைவளருஞ் செய்தூரக்குக்
காவளரு மின்பக் கனசுகமே — தாவுமயல் 29

காழ்கொள் இருமனத்துக் காரிருணீத் தோர்மருவும்
வாழ்கொளி புத்தூர் மணிச்சுடரே — தாழ்வகற்ற 30

நண்ணிப் படிக்கரையர் நாடோறும் வாழ்த்துகின்ற
மண்ணிப் படிக்கரைவாழ் மங்கலமே — விண்ணினிடை 31

[2]வாமாம் புலியூர் மலர்ச்சோலை சூழ்ந்திலங்கும்
ஓமாம் புலியூர்வாழ் உத்தமமே — நேமார்ந்த 32

வானாட்டு முள்ளூநா மருவுகின்றோர் போற்றுதிருக்
கானாட்டு முள்ளூர்க் கலைக்கடலே — மேனாட்டுந் 33

தேரையூர்ச் செங்கதிர்போல் செம்மணிகள் நின்றிலங்கும்
நாரையூர் மேவு நடுநிலையே — பாரில் 34

உடம்பூர் பவத்தை யொழித்தருளு மேன்மைக்
கடம்பூர்வா ழென்னிரண்டு கண்ணே — தடம்பொழிலிற் 35

கொந்தணவுங் கார்க்குழலார் கோலமயில் போலுலவும்
பந்தணை நல்லூர்ப் பசுபதியே — கந்தமலா 36

[3]அஞ்சனூர் செய்ததவத் தாலப் பெயர்கொண்ட
கஞ்சனூர் வாழுமென்றன் கண்மணியே — அஞ்சுகங்கள் 37

நாடிக்கா வுள்ளே நமச்சிவா யப்புகலுங்
கோடிக்கா மேவுங் குளிர்மதியே — ஓடிக் 38

---

1. கொறுக்கை என்பது — யானை. 2 வாம அம்புலி ஊர் — அழகிய சந்திரன் தவழுகின்ற. 3. ஓம்சன் என்பது — அஞ்சனெனத் திரிந்தது; இதற்கு அன்னத்தை வாகனமாகவுடைய பிரமன் எனப் பொருள் கொள்க.

[1]கருமங்க லடிக்குடியிற் காண்டுமென வோதுந்
திருமங்க லக்குடியிற் றேனே — தரும 39

மனநதாண் மலரை மருவுவிப்போர் வாழும
பனந்தாளிற் பாலுகநத பாகே — தினநதாளிற் 40

சூழ்திருவாய்ப் பாடியநகு சூழகினுமா மென்றுலகர்
வாழ்திருவாய்ப் பாடியினப வாரிதியே — ஏழுபுவிக்குள் 41

வாய்ஞ்ஞலூ ரீதே மருவவென வானவர்சேர்
சேய்ஞ்ஞலூர் இன்பச செழுஙகனியே — வாஞ்சையுறும 42

சிவன் குடியுறவிச சீர்நகரோன் றேயெனுஞ்சீர்த்
தேவன் குடிமகிழநத தெளளமுதே — ஒவின் 43

மயலூர் மனமபோல வயலிற் கயலூர்
வியலூர் சிவானநத வெறபே — அயலாமபன் 44

மட்டையூர் வண்டினஙகள் வாய்நது விருந்துகொளுங்
கொட்டையூர் உட்கிளருங் கோமளமே — இட்டமுடன் 45

என்னமப ரெனனமப ரென்றயன்மால் வாதுகொள
வின்னம்பர் மேவிநினற வென்னுறவே — முனனம்பு 46

மாற்கும் புறம்பியலா வாய்மையருள செய்யவுளம்
ஏற்கும் **புறம்பியம்**வா ழெனனுயிரே — மாற்கருவின் 47

கண்விசைய மஙகைக் கனிபோற் பெறத்தொண்டர்
எண்**விசைய மங்கையில்**வா ழெனகுருவே — மன்னுலகில் 48

வைகாவூர் நமபொருட்டான் வைகியதென றனபர்தொழும
வைகாவூர் மேவியவென வாழமுதலே — உய்யுமவகைக 49

காத்தும படைத்துங கலைத்துநிற்போர் நாடோறும்
ஏத்துங் [2]**குரங்காட்டின்** என்னட்பே — மாத்தழைத்த 50

வண்பழனத் தின்குவிவெண் வாயிறநேன் வாககியிட
வுண்பழனத் தெனறன உயிர்ககுயிரே — பண்பகனற 51

வெய்யாற்றி னின்றவரை மெய்யாற்றி னேற்றுதிரு
வையாற்றின் மேவியவென ஞதரவே — பொய்யாற்றி 52

மெய்த்தான நின்றோர் வெளித்தான மேவுதிரு
நெய்த்தானத் துளளமர்நத நித்தியமே — மைத்த 53

கரும்புலியூர்க காளையொடுங கண்ணோட்டங கொள்ளும
பெரும்புலியூர் வாழகருணைப பேறே — விருமபிநிதம 54

[3]பொனனுங் கௌத்துவமும பூண்டோன புகழநதருளே
மன்னு **மழபாடி** வசசிரமே — துனனுகினற 55

1 கரு — பிறப்பு, மங்கல் — ஒழிதல்　2 குரங்காடு எனபது குரங்காட்டினென நினறது, வேறறுமைச் சநதியாகலான, அஃது — வடகுரங்காடுதுறை யெனனுமோர திருபபதி　3 பொன் எனபது — இலககுமி

நாய்க்குங் கடையேன் நவைதீர நற்கருணை
வாய்க்கும் **பழுவூர்** மரகதமே — [1]தேயக்களங்கில 56

வானூர் மதிபோன மணியார் குமுதமலர்
கானூர் உயர்தங்கக் கட்டியே — நானூறு 57

[2]கோலந் துறைகொண்ட [3]கோவையருள் [4]கோவைமகிழ்
[5]**ஆலந் துறையி** னணிமுத்தே — நீலங்கொள் 58

தேந்துறையி லன்னமகிழ் சேக்கை பலநிலவும்
ஆந்துறைவாழ் மாணிக்க மாமலையே — ஏந்தறிவாம் 59

நூற்றுறையில் நின்றவர்கள் நோக்கிமகிழ் வெய்து**திருப்**
பாற்றுறையில் நின்ற பரஞ்சுடரே — நாற்றிசையுந் 60

தேனைக்கா வுண்மலர்கள் தேங்கடலென் றூக்குவிக்கும்
ஆனைக்கா மேவியம் ரற்புதமே — மானைப்போன் 61

மைஞ்ஞீல வாட்கண் மலரான் மருவு**திருப்**
பைஞ்ஞீலி மேவும் பரம்பரமே — எஞ்ஞான்றும் 62

ஏச்சிரா மங்கலத்தோ டின்பந் தரும**பாச்சி**
லாச்சிரா மஞ்சே ரருணிலையே — நீச்சறியா 63

தாங்கோய் மலைப்பிறவி யாக்கலிக்கோர் வார்கலமாம்
ஈங்கோய் மலைவா ழிலஞ்சியமே — ஓங்காது 64

2. சோழநாட்டுத் திருப்பதிகள் (காவிரியின் தென்கரை)

நாட்போக்கி நிற்கு நவையுடையார் நாடரிதாம்
வாட்போக்கி மேவுகின்ற வள்ளலே — கோட்போக்கி 65

நில்லுங் கடம்ப நெறிபோ லெனப்பூவை
சொல்லுங் **கடம்பந் துறை**நிறைவே — மல்லலொடு 66

வாழும் பராய்த்துறைவான் மன்னவரு மன்னவருஞ்
சூழும் **பராய்த்துறை**வாழ் தோன்றலே — கூழும்பல் 67

நற்குடியு மோங்கி நலம்பெருகு மேன்மை**திருக்**
கற்குடியிற் சந்தான கற்பகமே — சிற்சுகத்தார் 68

பிற்சங்க மில்லாப் பெருமைதரும் **உறையூர்ச்**
சற்சனர்சேர் **மூக்கீச் சரத்**தணியே — மற்செய 69

அராப்பள்ளி மேவு மவனின்று வாழ்த்துஞ்
சிராப்பள்ளி ஞானத் தெளிவே — இராப்பள்ளி 70

---

1. **தேய்** என்பது - ஈண்டு விகுதி குன்றிய முதனிலைத் தொழிற் பெயரெனக்
2. **கோலத்துறை** என்பது - கோலந்துறையென விகாரமாயிற்று 3 **கோவை** என்பது - **திருக்கோவையை** 4 **கோவை** என்பது - **மாணிக்கவாசகர்**
5. **ஆலந்துறை** என்பது அன்பிலாலந்துறை யென்னுமோர் திருப்பதி

நினறெழுனமெய் யனறெனவே நோநதுலகு வாழத்துகின்ற
நனறெறும்பி யூரிலஙகு நனனெறியே — துனறுகயற் 71

கண்ணார் நெடுஙகளத்தைக கடடழிதத மெயததவர்சூழ
தணணா நெடுங்களமெயத தாரகமே — எண்ணா 72

தருககாட்டுப பளளித் தகைகொணடோர் சூழுந
திருக்காட்டுப் பள்ளியிலவாழ் தேவே — மருககாட்டு 73

நீலம் பொழிறகுள நிறைதடஙகட கேர்காடடும்
ஆலம்பொழிற் சிவயோ கபபயனே — சீலநிறை 74

வாநதுருததி கொணடுள ளனலெழுபபு வோாபுகழும
பூந்துருத்தி மேவுசிவ புண்ணியமே — காநதருவத 75

தணடியூா போறறுந தகைகாசிக கடசெயது
கண்டியூர் வாழுஙக ணகணணே — கொண்டியலபின 76

வேறறுத துறையுள விரவா தவாபுகழுஞ
சோற்றுத் துறையுட சுகவளமே — ஆறறலிலாத் 77

தீதிக குடியெனறு செபபப படார்மருவும
[1]வேதிக குடியினப வெளளமே — கோதியலும 78

வனகுடித திடடை மருவாா மருவுதிருத்
தென்குடித் திட்டைச் சிவபதமே — நனகுடைய 79

உளளமஙகை மாாமே லுறுததா தவாபுகழும
புள்ளமங்கை வாழபரம போகமே — கள்ளமிலஞ் 80

சககரப பளளிதனிற ருமபயினற மைநதாகள்சூழ
சக்கரப் பள்ளிதனிற றணணளியே — மிகக 81

அருகாவூர் சூழுந தழகுபெற வோஙகுங
கருகாவூா இனபக கதியே — முருகாாநத 82

சோலைத துறையிற சுகஞசிவநூல வாசிக்கும்
பாலைத் துறையிற பரிமளமே — சீலததா 83

சொலலூா ரடியபபா தூயமுடி மேலவைத்த
நல்லூா அமர்நதநடு நாயகமே — மலலார்நத 84

மாவூ ரிரவியினபொன வையமள வுஞ்சிகரி
ஆவூரி லூற்றவெஙக ளாணடகையே — ஓவாது 85

சித்திமுற்ற யோகஞ செழுமபொழிலிற் பூவைசெயுஞ்
சததிமுற்ற மேவுஞ சதாசிவமே — பததியுறறோா 86

முட்டீச சுரததின முயலா வகையருளும
பட்டீச் சுரத்தெம பராபரமே — துடடமயல் 87

1. வேதிகுடி எனபது — வேதிககுடியென விரிததல விகாரமாயிறறு.

தீஙகுவிழை யார்தமைவான செனறமரச செய்விகக
ஓஙகுபழை **யாறையில்**என னுளளுவப்பே — பாஙகுபெற 88

ஆர்நத வடவிலையான் அனனத்தான போறறிநிதஞ்
சார்நத **வடதளி**வாழ தறபரமே — சேர்நத 89

மலஞ்சுழி கின்ற மனத்தர்க கரிதாம
வலஞ்சுழி வாழபொன மலையே — நிலஞசுழியா 90

தோணததில வநதோ னுடனறுகிதது வாழருபப
கோணத்திற் றெயவ குலககொழுநதே — மாணுறரோர் 91

காழககோடட நீஙகக கருதுங **குடமூக்கிற்**
கீழககோட்ட மேவுமனபா கேண்மையே — வாழககோடடத் 92

தேரோண மடடுந திகழகுடநதை மடடுமனறிக
[1]**காரோண** மட்டுவ கமழமலரே — சீரோஙகும 93

யோகீச சுரர்நின் றுவநது வணஙகு**திரு**
நாகீச் சுரமோங்த நஙகனிவே — யோகையுளந 94

தேககும வரகுணனுந தெனனவன்கண் சூழபழியைப்
போககும **இடைமருதிற்** பூரணமே — நீககமிலா 95

நனகுரங காணு நடையோ ரடைகினற
தெனகுரங் காடுதுறைச் செமமலே — புன்குரமபை 96

ஏலக குடிபுகுநத வெமமனோக குணமைதரு
நீலக் குடியிலஙகு நிடகளமே — ஞாலத்து 97

நீடககோர நாளு நினைநதேத் **திடுமவைகன**
மாடக்கோ யிற்குண மதுரமே — பாடசசீர் 98

வலல தமிழப்புலவர் மனனி வணஙகு**திரு**
நல்லமகி ழினப நவவடிவே — இலலமயல 99

ஆழமபங கெனன அறிநதோர் செறிநதேத்துங
கோழம்பம் வாழகருணைக கொணடலே — வீழும்பொய் 100

தீரா வடுவுடையார் சேர்தற கருநதெயவச
சீரா வடுதுறையெனு செலவமே — பேராக 101

கருத்திருததி யேத்துங கருததர்க கருளசெய்
திருத்துருத்தி யினபச செழிபபே — வருத்துமயல் 102

நாளு மழுநதார் நவையறுகக மனபருளளம
நீளு **மழுந்தூர்** நிறைதடமே — வேளிமையோர் 103

வாயூரத் [2]தேமா மலர்சொரிநது வாழததுகினற
மாயூரத் தனபர் மனோரதமே — தேயா 104

1. காரோணம் எனபது — திருக்குடநதைக காரோணம்.
2. தேமாமலர் எனபது — சிறந்த கற்பக மலர்.

வளநகரென றெவ்வுலகும வாழத்தப படுஞசீர்
விளநகர்வா ழெங்கண விருநதே — இளமைச 105

செறியலூா கூநதற றிருவனையா ராடும
பறியலூர் வாழமெயப் பரமே — செறிகொணடே 106

அனபளளி யோஙகு மறிவுடையோா வாழததுஞ்செம்
பொன்பள்ளி வாழஞான போதமே — இனபுளளித் 107

தெளளியாா போறறித திகழுந **திருநன்னிப்**
பள்ளியாாந தோஙகும பரசிவமே — எளளுறுநோய் 108

ஏய வலமபுரததை யெணணும லெணணுகினறோர்
மேய **வலம்புரதது** மேதகவே — தூயகொடி 109

அஙகாடு கோபுரமவா ஞறறுடு கினறதலைச்
சங்காடு மேவுஞ சயமபுவே — பொஙகுமிருட் 110

கூறுதிரு வாககூா கொடுபபனபோற சூழநதுமதில்
வீறு**திரு வாக்கூர்** விளககமே — மாறகறறி 111

நனகடையூா பறபலவு நனறிமற வாதேததுந
தென்கடையூ[1] ரானநதத தேறலே — வனமையிலாச் 112

சொறகடவி மேலோா துதிததலொழி யாதோஙகும
ந**ற்கடவூர்** வீரடட நாயகனே — வறகடததும 113

வாட்டக குடிசறறும வாயப்பதே யிலலையெனும
வேட்டக் குடிமேவு மேலவனே — நாடடமுறற 114

வாககுந தெளிசசேரி மாதவததா்க கினபநல
மாககுந **தெளிச்சேரி** யஙகணனே — நீககுங 115

கருமம புரததிற கலவா தருளசெய
தருமபுரஞ்செய தவமே — இருமையினும 116

எளளாறறின மேவாத வேறபுடையோா சூழநதிறைஞசும
நள்ளாற்றின மேவியவென னறறுணையே—தெளளாறறின 117

நீட்டாறு கொணடரம்பை நினறு கவினகாடடுங
கோட்டாறு மேவுங குளிாதுறையே — கூடடாக 118

கருவமபா தமமைக கலவாத மேனமைத
திருவப்பர் ஞானத திரடடே — ஒருவநதா 119

மாகாளங கொளள மதனைத துரததுகினற
மாகாளத் தனபா மனாலயமே — ஓகாளக 120

காயசசூா விடடுக கதிசேர வேடடவாசூழ
மீயச்சூர் தணணெனனும வெணணெருபபே — மாயக 121

1 கட்வூர் என்பது — கடையூரென மருவியது

களஙகோயி னெஞ்சக கயவர் மருவா
விளங்கோயின் ஞான வினிபபே — வளஙகோவை 122

நாடுந திலத நயப்புலவர் நாடோறும
பாடுந **திலதைப்** பதிநிதியே — ஆடுமயில 123

காமபுரஙகொள தோளியாபொற காவிற பயிலகினற
பாம்புரங்கொள உணமைப பரமபொருளே — ஆமபுவனந 124

துன்னும பெருஙகுடிகள சூழநதுவலஞ செயதுவகை
மன்னுஞ **சிறுகுடி**யான மாாததமே — முனனரசுங 125

காழி மிழலையருங கணடுதொழுக காசளித்த
வீழி மிழலை விராட்டுருவே — ஊழிதொறும 126

மனனியூா மாலவிடையாய வானவா! வெனறுதொழ
வன்னியூர் வாழு மணிகண்டா! — இநநிமிடஞ 127

சிநதுங கருவலியின றிணமையெனறு தோநதவாகள
முந்துங **கருவிலி**வாழ முககண்ணு — மநதணததைக 128

காணு மருநதுறையிக காமாதல மெனறெவரும
பேணு **பெருந்துறை**யிற பெமமானே — ஏனுடனகா 129

ஈட்டும பெருநறையா றெனன வயலோடி
நாட்டும **பெருநறையூர்** நமபனே — காட்டும 130

பரிசிற கரைப்புறரோா பாஙகுபெற வோஙகும
[1]**அரிசிற் கரைபபுத்தூ** ரானே — தரிசனததைக 131

காணுஞ் சிவபுரததைக காதலித்தோா தஙகடுதி
யேனுஞ **சிவபுரத**தில எமமானே — மாலுஙகொள 132

வெபபுங கலையநலலோா மெனமதுரச சொனமாலை
செபபுங **கலையநல்லூர்ச்** சினமயனே — செப்பமுடன 133

ஓஙகுந திருத்தொணட ருளகுளிர நலலருளாற
ருங்குங **கருக்குடி**வாழ சஙகரனே — ஆஙககனந 134

தாஞ [2]சியததை வேஙகைத் தலையாற றடுககினற
வாஞ்சியத்தின மேவு மறையோனே — ஆஞசியிலா 135

திநநிலததும வாழுதி யெநநிலதது மோஙகுபெரு
நன்னிலத்து வாழஞான நாடகனே — மனனுமலர் 136

வண்டீச சுரமபாடி வாாமதுவுண டுளகளிககும
கொண்டீச் சுரததமாநத கோமானே — கணடீச 137

நண்பனையூ ரனபுகழும நமபவென வுமபாதொழத்
தண்பனையூா மேவுஞ சடாதரனே — பண்புடனே 138

1. அரிசொன்ன திக்கரை எனபது — **அரிசிறகரை**யென மருவியது
2. **சீயத்தை** — செயயுள விகாரததாற குறுககுமவழி குறுககபபட்டு **சியத்தை** யென நினறது.

எற்குடியா னங்கொண் டிருக்க மகிழ்ந்தளித்த
விற்குடியின் வீரட்ட மேயவனே — சொற்கொடிய 139

வன்புகலா நெஞ்சின் மருவு மொருத்தகைமைத்
தென்**புகலூர்** வாழ்மகா தேவனே — இன்பமறை 140

ஆத்தமா நீக்கரிய வாதார மாகிநின்ற
வர்த்தமா னேச்சரத்து வாய்ந்தவனே — மித்தையுற்ற 141

[1]காமனந் தீசங்கெடவே கண்பார்த் தருள்செய்த
[2]**ராமனந் தீச** ம்பெறுநி ராமயனே — தோமுண் 142

மயற்றார் பறித்த மனத்தில் விளைந்த
பயற்றூர் திசையம் பரனே — இயற்றுஞ்சீர் 143

ஆச்சிரமே வுஞ்**செங்காட் டங்குடியி** னங்**கணப**
தீச்சரம்வா ழுஞ்சந்திர சேகரனே — ஏச்சகல 144

விண்மருவி ஞானே விடநீக்க நல்லருள்செய்
வண்மருகன் மாணிக்க வண்ணனே — திண்மைகொண்ட 145

மாத்தமங்கை யுள்ள மருவிப் பிரியாத
சாத்தமங்கைக் கங்கைச் சடாமுடியோய் — தூத்தகைய 146

பாகைக்கா ரென்னும் பணிமொழியார் வாழ்ந்தோவா
நாகைக்கா ரோண நயந்தோனே — ஓகையற 147

விக்கல் வருங்கால் விடாயதீர்த் துலகிடைநீ
சிக்கலென்னுஞ் **சிக்கற்** றிறலோனே — மிக்கமின்னா 148

வாளுநா தடங்கண் வயல்காட்டி யோங்குங்**கீழ்**
வேளூரிற் செங்கண் விடையோனே — நீளுவகைப் 149

பாவூ ரிசையிற் பயன்சுவையிற் பாங்குடைய
தேவூர் வளர்தேவ தேவனே — பூவினிடை 150

இக்கூடன் மைந்த வினிக்கூட லென்று**பள்ளி**
முக்கூடன் மேவியமா முன்னவனே — தக்கநெடும் 151

தேரூ ரணிவீதிச் சீரூர் மணிமாட
ஆரூரில் எங்க ளருமருந்தே — நீரூர்ந்த 152

காரூர் பொழிலுங் கனியீந்த திளைப்பகற்றும்
ஆரூ ரரனெறியே வாண்மையே — ஏராந்த 153

மண்மண் டலிகா மருவுமா **ளூப்பரவை**
உண்மண்[3] **டலி**யெம் முடைமையே — திண்மைக 154

---

1 காமனது ஈசம்—தலைமை 2 ராமனது ஈசம—திரு இராமனந்தீச சுரம் என்பது, இது சோழநாட்டில் காவிரித் தென்கரையில் திருப்புகலூர் வர்த்தமானேச்சரத்திற்குத் தென்கிழக்கில் ஒரு கடிகை தூரத்திலுள்ளது; பாண்டி நாட்டிலுள்ள இராமேச்சுரம் அன்று, அதனை 200-வது கலி வெண்பாவிற் காண்க.

3 மண்டளி என்பது—மண்டலியென லகாரளகார வொற்றுமைத்திரிபு

களமர் மகிழக கடைசியர் பாடும
விளமர் கொளுமெம் விருப்பே — வளமை 155

எருககர வீரஞசே ரெழிலவேணி கொண்டு
திருக்கர வீரஞ்சேர் சிறப்பே — உருகக 156

வருவேளுா மாவெலலா மாவேறுஞ் சோலைப்
பெருவேளூர் இனபப பெருககே — கருமை 157

மிலையாலங் காட்டு மிடற்ருயென றேத்துந
தலையாலங் காட்டுத் தகவே — நிலைகொள 158

தடவாயில வெண்மணிகள சஙகங்க ளீனும்
குடவாயி லன்பர் குறிப்பே — மடவாடகோா 159

[1]கூறை உவநதளித்த கோவேயென றனபர்தோழச
சேறை உவநதிருநத சிறபரமே — வேறுபடாப் 160

பாலூர் நிலவிற பணிலஙகள தணகதிரசெய
நாலூரில் அனபர்பெறு நனனயமே — மேலூரும் 161

நோய்ககரையுட் செயயாத நோனமையோர் சூழநதகடு
வாய்க்கரையுண மேவுகின்ற வண்மையே — வாயத்த 162

பெரும்பூகந தெஙகிற பிறஙக வளஙகொளளும
இரும்பூளை மேவி யிருநதோய — விருமபும 163

விரதப பெருமபாழி விண்ணவாக ளேத்தும
அரதைப் பெரும்பாழி யார்நதோய் — சரதத்தால் 164

ஏது மவணிவணென றெண்ணு தவரிறைஞ்சி
ஓது **மவளிவணல்** லூருடையோய — கோதகனற 165

நீட்டுங கருதி நியமத்தோர்க கின்னருளை
நீட்டும **பருதி நியமத்**தோய — காட்டியநம 166

தேவனூ ரெனறு திசைமுகன்மால வாழத்துகினற
பூவனூர் மேவும புகழுடையோய — பூவுலகாம 167

ஈஙகும்பா தாளமுத லெவ்வுலகும் எஞஞானறும
தாஙகுமபா **தாளேச் சரத்து**மாநதோய — ஓஙகுபுத்தி 168

மானகளரி லோட்டி மகிழவோ டிருநதேத்தும
வான்களரில் வாழு மறைமுடிபே — மேனமைதரும் 169

முற்றேமம வாய்நத முனிவா தினமபரவும்
சிற்றேமம் வாயநத செழுஙகதிரே — கற்றவர்கள 180

எஙகு முசாத்தானம இருஙகழுக மனறமுதல
தங்கு **முசாத்தானத்** தனிமுதலே — பொங்குபவ 181

1 மடவாட்கோர் கூற்றை - கூறையென இரணடாவதனமுடிபேறறுகின்றது.

அல்லலிடும் பாவகத்த மட்டோரிசைசெய் தின்றதிரு
மல்லலிடும் பாவனத்து மாட்சிமையே — தொல்லைப் 172

படிகளுள் நோவாத பண்புடையோர் வாழ்த்தும
கடிக்குளந் தனபர் களிப்பே — கடிகுளத்தின் 173

வண்டலைக்கத் தேனலரின் வார்நதோ தடமாகும்
தண்டலைக்குள் நீணெறிச்சிற தாமணியே — கொண்டலென

மன்கோட்டூர் சோலை வளர்கோட்டூர் தண்பழனத்
தென்கோட்டூர் தேவ சிகாமணியே — தெனகூட்டிப் 175

போய்வண் டுறைதடமும் பூம்பொழிலுஞ் சூழநதமர்
ஆய்வெண் டுறைமாசி லாமணியே — தோயவுண்ட 176

கள்ளமபூ தாதிநிலை கணடுணாவு கொணடவர்சூழ
கொள்ளம்பூ தூர்வான் குலமணியே — வெளளிடைவான் 177

வாம்பே ரெயிறசூழநத மாண்பாற் றிருகாம
மாமபே ரெயிலெப்பி லாமணியே — தாமபேரா 178

வீட்டிலனப ராணநத மேவச் செயுமகொள்ளிக்
காட்டி லமர்நதவெண்கண் காட்சியே — நீட்டுமொளி 179

ஆங்கூ ரிலேவே லவனை தியர்சூழத்
தேங்கூரில் வாழ்தேவ சிங்கமே — ஓஙகுமலை 180

வல்லிககா தார மணிபபுயவென றனபாதொழ
நெல்லிகா வாழ்மெய்ந நியமமே — எலலைறகண் 181

சேட்டியத் தானே தெரிநதுசுரா வநதேததும
நாட்டியத் தான்குடிவாழ் நல்வினமே — நாடடுமொரு 182

நூறுயி லன்பர்தமை நோககியருள செய்திருக்
காருயின் மேலோர் கடைபபிடியே — வீறுசும 183

இன்றுப்பூர் வந்தொட் டிருநததிவ்வூ ரெனனவுயர்
கன்றுப்பூர் பஞ்சாக கரபபொருளே — துன்றுசை 184

வெய்ய வலிவலத்தை வீட்டியனபர்க கினனருளசெய்
துய்ய வலிவலத்துச் சொனமுடிபே — மையுமன 185

மைச்சினத்தை விட்டோர் மனத்திற் சுவைகொடுத்துக
கச்சினத்தி னுட்கரையாக கறகணடே — தெற்கூபக்க 186

ஆளிலையென் றுரூர னர்துதிககத் தநதருளுங
கோளிலியின் அனபர்குலவு கொளளுவப்பே — நீளுலகம் 187

காய்மூர்கக ரேனுங கருதிற கதிகொடுககும
வாய்மூர்க் கமைந்த மறைகொழுந்தே — நேயமுணத் 188

தேடெவியை மூவுலகுந தேர்நதுதொழச செயதருளும
ஈடின் மறைக்காட்டிலெனறன எயப்பிலவைப்பே—நாடுமென

நின்னகத்தி யான்பள்ளி நேர்ந்தேனென் றூட்கொண்ட
தென்னகத்தி யான்பள்ளிச் செம்பொன்னே — தொன்னெறியோர்

நாடிக் குழகர் நலமருளென் றேத்துகின்ற
கோடிக் குழகருட் கோலமே — நீடுலகில் 191

3. ஈழ நாடு

நாட்டும் புகழீழ நாட்டிற் பவவிருளை
வாட்டுந் திருக்கோண மாமலையாய — வேட்டுலகின் 192

மூதீச் சரமென்று முன்னோர் வணங்குதிருக்
கேதீச் சரத்திற் கிளர்கின்றோய் — ஓதுகின்றோர் 193

4. பாண்டி நாடு

பாலவாய் நிற்கும் பரையோடு வாழ்மதுரை
ஆலவாய்ச் சொக்கழகா னந்தமே — சீலர்தமைக் 194

காப்பனூ ரில்லாகக் கருணையா லென்றுபுகும்
ஆப்பனூர் மேவுசதா னந்தமே — மாப்புலவர் 195

ஞானபரங் குன்றமென நண்ணிமகிழ் கூர்ந்தேத்த
வானபரங் குன்றிலின்பா னந்தமே — வானவர்கோன் 196

தேமே டகத்தனொடு சீதரனும் வாழ்த்துஞ்சீர்
ஏமே டகத்தறிவா னந்தமே — பூமிதனில் 197

நற்றவருங் கற்றவரு நவசித்த ரும்வாழ்த்தி
உற்றகொடுங் குன்றத்தெம் ஊதியமே — முற்றுகதி 198

இத்தூர மன்றி யினித்தூர மில்லையெனப்
புத்தூர் வருமடியார் பூரிப்பே — சித்தாய்ந்து 199

நாமீச ராகு நலந்தருமென் றும்பர் [1]தொழும்
ராமீசம் வாழ்சிவ ரத்தினமே — பூமீது 200

நீடானை சூழு நிலமன்னர் வாழ்த்துதிரு
வாடானை மேவுகரு ணாகரமே — சேடான 201

வானப்பே ராற்றை மதியை முடிசூடுங்
கானப்பே ரானந்தக் காளையே — மோனருளே 202

பூவணமும் பூமணமும் போல அமர்ந்ததிருப்
பூவணத்தி லானந்தப் பொக்கிஷமே — தீவணத்தில் 203

கண்சுழிய லென்று கருணையளித் தென்னுளஞ்சேர்
தண்சுழியல் வாழ்சிவ சாக்ஷியே — பண்செழிப்பக் 204

1. தொழும் ராமீசம் என்பது — வடநூன் முடிபு, இராமேசுரம்.

கற்றாலங் குண்மைக கதிதருமென நற்றவர்சூழ
குற்றாலத் தன்பர் குதுகலிப்பே — பொற்றரும 205

நலவேலி சூழ்ந்து நயனபெறுமொண் செஞ்சாலி
நெல்வேலி யுண்மை நிலயமே — வலவேலை 206

5. சேர நாடு

நஞ்சைக் களத்துவைத்த நாதவெனத் தொண்டர்தொழ
அஞ்சைக் களஞ்சேர அருவுருவே — நெஞ்சடக்கி 207

6. கொங்கு நாடு

ஆன்று நிறைந்தோர்க் கருளளிக்கும் **புக்கொளியூர்த்**
தோன்றுமவி **நாசிச்** சுயம்புவே — சான்றவர்கள் 208

தமமுருகன பூணுட லமபோல வாழ்கின்ற
வெம்மு ந கை **பூண்டி** யிருநிதியே — செம்மையுடன் 209

அங்குன்று தோங்கு மணிகொள் கொடிமாடச்
செங்குன்றூர் வாழுஞ்சஞ் சீவியே — தங்குமன 210

வஞ்சமாக் கூடல வரையார் தவர்சூழும்
வெஞ்சமாக் கூடல் விரிசுடரே — துஞ்சலெனும் 211

இன்ன லகற்ற இலங்குபவா **னிக்கூடல்**
என்னு **நணு**வினிடை இன்னிசையே — துன்னியருள் 212

வேண்டிக் கொடுமுடியா மேன்மைபெறு மாதவர்சூழ்
பாண்டிக் கொடுமுடியிற் பண்மயமே — தீண்டரிய 213

வெங்கருவூர் வஞ்ச வினைதீர்த் தவர்சூழ்ந்த
நங்கருவூர் செய்யுள் நவரசமே — தங்களற்றின் 214

7 நடு நாடு

தீங்கார் புறதெய்வத் [1]தீங்குழியில் வீழ்ந்தவரைத்
தாங்கா **வரத்துறையிற்** ருணுவே — பூங்குழலார் 215

வீங்கானை மாடஞ்சேர் விண்ணென்ன நகலகடந்தைத்த
தூங்கானை மாடச் சுடர்க்கொழுந்தே — நீங்காது 216

நீடலை யாற்றூர் நிழன்மணிக்குன் றோங்கு **திருக்
கூடலை யாற்றூர்க்** குணநிதியே — நாடியவான் 217

அம்புலியூர் சோலை யணிவயலக் கோங்கெருக்கத்
தம்புலியூர் வேத சமரசமே — நம்புவிடை 218

ஆங்குந் தினையூர்ந் தருளாயென் றன்பர்தொழ
தோங்குந் **தினையூ** ருமாபதியே — தீங்குறுமொன் 219

[2]னார்புரத்தை வெண்ணகைத்தீ யாலழித்தா யென்றுதொழச்
[3]**சேர்புரத்தின்** வாழ்ஞான தீவகமே — வாரகெடிலச் 220

1. தீக்குழி எனபது - தீங்குழி என்ருயது 2 ஆசிடையெதுகை. 3 செந்தொடை.

தென்னதிகை [1]யோங்கித் திலகவதி யார்பரவு
மன்னதிகை வீரட்ட மாதவமே — பன்னரிதாம் 221

ஆவலூ ரெங்களுடை யாரூர ரூராம்
நாவலூர் ஞானியருண் ஞாபகமே — தேவகமாம் 222

மன்ற மமர்ந்த வளம்போற் றிகழ்ந்தமுது
குன்ற மமர்ந்தவருட் கொள்கையே — அன்றகத்தின் 223

நல்வெண்ணெ யுண்டொளித்த நாரணன்வந் தேத்துகின்ற
நெல்வெண்ணெய் மேவுசிவ நிட்டையே — சொல்வண்ணம்

நாவலர் போற்று நலம்பெறவே யோங்குதிருக்
கோவலூர் வீரட்டங் கொள்பரிசே — ஆவலர்மா 225

தேவா! இறைவா! சிவனே! யெனுமுழக்கம்
ஓவா வறையணிநல் லூருயர்வே — தாவாக 226

கடையாற்றி னன்பர்தமைக் கல்லாற்றி னீக்கும்
இடையாற்றின் வாழ்நல் லியல்பே — இடையாது 227

சொல்லூரன் றன்னைத் தொழும்புகொளுஞ் சீர்வெண்ணெய்
நல்லூ ரருட்டுறையி னற்பயனே — மல்லார்ந்து 228

மாசுந் துறையூர மகிபன்முதல் [2]மூவருஞ்சீர்
பேசுந் துறையூர்ப் பிறைசூடி — நேசமுற 229

வேற்று வடுகூ ரிதயத்தி னாகவென்றுந்
தோற்று வடுகூர்ச் சுயஞ்சுடரே — ஆற்றமயல் 230

காணிக் குழிவீழ் கடையாகக் காண்பரிய
மாணிக் குழிவாழ் மகத்துவமே — மாணுற்ற 231

பூப்பா திரிகொன்றை புன்னைமுதற் சூழ்ந்திலங்கும்
[3]ஏர்ப்பா திரிப்புலியூர் ஏந்தலே — சீர்ப்பொலியப் 232

பண்டச் சுரனிப் பதியே விழைந்ததெனும்
முண்டீச் சுரத்தின் முழுமுதலே — பெண்தகையார் 233

ஏர்ப்பனங்காட் டூரென் றிருநிலத்தோர் வாழ்த்துகின்ற
சீர்ப்பனங்காட் டூர்மகிழ்நிக் ஷேபமே — சூர்ப்புடைத்த 234

தாமாத்தூர் வீழத் தடிந்தோன் கணேசனெனும்
ஆமாத்தூர் வாழ்மெய் யருட்பிழம்பே — யாமேத்தும் 235

உண்ணா முலையா ளுமையோடு மேவுதிரு
அண்ணா மலைவாழ் [4]அருட்சுடரே — கண்ணார்ந்த 236

1. ஓங்கி—பரவெனும் வேறு சினைவினைகளுறைகள —மன்னென்னு முதல்வினை
2 சேர சோழ பாண்டியரெனும் முடியுடை வேந்தர். [யோடு முடிந்தன.
3 ஆசிடை வெதுக்கை அப்பர் சுவாமிகளைக் கரையேற்றிய தலம்
4. அருட்சுடரே என்பது — அருட்பெருஞ்ஜோதி

8. தொண்ட நாடு

நாகம்ப ராந்தொண்ட நாட்டி லுயர்காஞ்சி
ஏகம்ப மேவும்பே ரின்பமே — ஆகுந்தென் 237

காற்றளிவண் பூமணத்தைக் காட்டும் பொழிற்கச்சி
மேற்றளிவா ழானந்த வீட்டறவே — நாற்றமலர்ப் 238

பூந்தண் டளிவிரித்துப் புக்கிசைக்குஞ் சீர்ஓண
காந்தன் றளியருட்ப்ர காசமே — சேர்ந்தவர்க்கே 239

இங்கா பதஞ்சற்று மில்லாத அனேக
தங்கா பதஞ்சேர் தயாநிதியே — மங்காது 240

மெச்சிநெறிக் கார்வ மேவிநின்றோர் சூழ்ந்ததிருக்
கச்சிநெறிக் காரைக் காட்டிறையே — முச்சகமும் 241

ஆயுங் குரங்கணின்முட் டப்பெயர்கொண் டோங்குபுகழ்
ஏயுந் தலம்வா ழியன்மொழியே — தோயுமன 242

[1]யோகறலி லாத்தவத்தோ ருன்ன விளங்குதிரு
மாகறலி லன்பர்அபி மானமே — ஓகையிலா 243

[2]வீத்தூர மாவோட மெய்த்தவர்கள் சூழ்ந்ததிரு
வோத்தூரில் வேதாந்த உண்மையே — பூத்தவிசின் 244

ஆர்த்தான் பனகத் தவனித் திரன்புகழ்வன்
பார்த்தான் பனங்காட்டூர் பாக்கியமே — பார்த்துலகில் 245

இல்ல மெனச்சென் றிரவா தவர்வாழும்
வல்ல மகிழன்பர் வசித்துவமே — சொல்லரிக்குக் 246

காற்பேறு கச்சியின்முக் காற்பே றிவணென்னும்
மாற்பேற்றி னன்பர் மனேபலமே — ஏற்புடைவாய் 247

ஊற லடியா ருறத்தொழுது மேவுதிரு
ஊற லிழியா உவகையே — மாறுபடு 248

ஓது மிலம்பயங்கோட் டீரென் றடியர்புகழ்
ஓது மிலம்பயங்கோட் டூர்நலமே — தீதுடைய 249

பொற்கோல மாமயிற்குப் போர்க்கோலங் கொண்டதிரு
விற்கோல மேவுபர மேட்டிமையே — சொற்போரில் 250

ஓலங்காட் டும்பழைய னூர்நீலி வாதடக்கும்
ஆலங்காட் டிற்கு ழருண்மயமே — ஞாலஞ்சேர் 251

மாசூ ரகற்று மதியுடையோர் சூழ்ந்ததிருப்
பாசூரி லுண்மைப் பரத்துவமே — தேசூரன் 252

கண்பார்க்க வேண்டுமெனக் கண்டூன்று கோற்கொடுத்த
வெண்பாக்கத் தன்பர்பெறும் வீறுப்பே—பண்பார்க்கும் 253

1. யோகம் என்பது—யோகென விகாரமாயிற்று. 2. வீ என்பது—மரணம்.

நள்ளிப் பதியே நலந்தருமென் றன்பர்புகும்
கள்ளிற் பதிநங் கடப்பாடே — எள்ளலுறும் 254

கோளத்தி நீக்குங் குணத்தோர்க் கருள்செய்**திருக்**
காளத்தி ஞானக் களஞ்சியமே — ஆளத்தா 255

வெற்றியூ ரென்ன **வினையேன் வினைதவிர்த்த**
ஒற்றியூர் மேவியவென் உள்ளன்பே — தெற்றிகளில் 256

பொங்குமணிக் கால்கள் பொலஞ்செய் **திருவொற்றிநகர்**
தங்குஞ் சிவபோக சாரமே — புங்கவர்கள் 257

சேர்ந்துவலங் கொள்ளுந் **திருவொற்றி யூர்**க்கோயிற்
சார்ந்து மகிழமுத சாரமே — தேர்ந்துலகர் 258

போற்றுந் **திருவொற்றிப் பூங்**கோயிற் குட்பெரியோர்
சாற்றும் புகழ்வேத சாரமே — ஊற்றுமெய் 259

அன்புமிகுந் தொண்டர்குழு வாயும்வலி **தாயத்தில்**
இன்பமிகு ஞான இலக்கணமே — துன்பமற 260

எல்லைவாயற் குண்மட்டு மேகில்வினை யேகுமெனும்
முல்லைவாயிற் குள்வைத்த முத்திவித்தே — மல்லல்பெறு 261

வேற்காட்ட ரேத்துதிரு **வேற்காட்டில்** மேவியமுன்
னூற்காட் டியர்வேத நுட்பமே — பாற்காட்டும் 262

ஆர்த்திபெற்ற மாதுமயி லாய்ப்பூசித் தார்**மயிலைக்**
கீர்த்திபெற்ற நல்வேத கீதமே — கார்த்திரண்டு 263

வாவுகின்ற சோலை வளர்**வான்மி யூர்**த்தலத்தின்
மேவுகின்ற ஞான விதரணமே — தாவிமயில் 264

ஆடும் பொழிற்**கச்சூ ராலக்கோ யிற்**குளன்பர்
நீடுங் கனதூய நேயமே — ஈடில்லை 265

என்னுந் திருத்தொண்ட ரேத்தும் **இடைச்சுரத்தின்**
மன்னுஞ் சிவானந்த வண்ணமே — நன்னெறியோர் 266

துன்னுநெறிக் கோர்துணையாந் தூய**கழுக் குன்றினிடை**
முன்னுமறி வானந்த மூர்த்தமே — துன்னுபொழில் 267

அம்மதுரத் தேன்பொழியும் **அச்சிறுபாக் கத்து**லகர்
தம்மதநீக் குஞ்ஞான சம்மதமே — எம்மதமும் 268

சார்ந்தால் வினைநீக்கித் தாங்குதிரு **வக்கரை**யுள்
நேர்ந்தார் உபநிடத நிச்சயமே — தேர்ந்தவர்கள் 269

தத்தமது மதியாற் சாரும் **அரசிலியூர்**
உத்தமமெய்ஞ் ஞான ஒழுக்கமே — பத்தியுள்ளோர் 270

எண்ணும் புகழ்கொள் **இரும்பைமா காளத்து**
நண்ணுஞ் சிவயோக நாட்டமே — மண்ணகத்துள் 271

9. துளுவ நாடு

கோபலத்திற்காண்பரிய **கோகரணங்** கோயில்கொண்ட
மாபலத்து மாபலமா மாபலமே — தாபமிலாப் 272

10.வட நாடு

பாகியற்சொல் மஙகையொடும பாஙகார் [1]பருப்பதத்தில்
யோகியாக ளேத்திடவா ழொபபுரவே — போகிமுதல் 273

பாடியுறற நீலப பருபபதததில நலலோாகள
தேடிவைதத தெயவத திலகமே — நீடுபவம 274

தஙகா தவனேக தங்கா பதஞ்சோநத
நஙகாத லான நயபபுணாவே — [2]சிஙகாது 275

தண்ணிறைநது நினறவர்தாஞ சார்திருக்கே தாரத்திற்
பணணிறைநத கீதப பனுவலே — எணணிறைநத 276

சான்றோர் வணஙகுநெடிடுத் தான்மலையில வாழகினற
தேனறோ யமுதச செழுஞ்சுவையே — வானதோயநத 277

இநதிரரு நாரணரு மெணணில பிரமாகளும்
வநதிறைஞசும வெள்ளி மலையானே — தநதிடுநல 278

தாய்ககுங கிடையாத தணணருளகொண் டனபருளம
வாயககுங கயிலை மலையானே — தூயககுமரன 279

தநதையே யெனனருமைத் தநதையே தாயேயென
சிநதையே கோயிலகொண்ட தீத்தனே — சநதமிகும 280

எண்டோ ளுடையாய எனையுடையாய மார்பகததில
வணடோ விடுஙகொனறை மாலையாய — தொணடர்விழி 281

உண்ணற கெளியாய உருததிரனமா லாதியாதங
கண்ணிற கனவினிலும காணபரியாய — மணணுலகில 282

என்போன றவர்ககும இருணீககி இன்புதவும
பொனபோனற மேனிப் புராதனனே — மினபோனற 283

செஞ்சடையாய மூவர்ககுந தேவாககும யாவர்ககும
அஞ்சடையா வணணம் அளிபபோனே — விஞ்சுலகில் 284

எலலாாககு நலலவனே எலலாமசெய வலலவனே
எல்லார்ககும ஒனறு யிருபபோனே — தொலலூழி 285

ஆர்நத சராசரங்க ளெலலாம அடிநிழலிற
சேர்நதொடுஙக மாநடனஞ செயவோனே — சார்நதுலகில 286

எத்தேவர் மெய்த்தேவ ரென்றுரைக்கப் பட்டவாகள்
அத்தேவர்க் கெல்லாமுன் னுனேனே — சத்தான 287

வெணமைமுதல ஐவணமு மேவிரைநது தேவாகளாய்த்
திண்மைபெறும ஐநதொழிலுஞ செயவோனே—மண்முதலாம்

ஐநதாய் இருசுடராய ஆனமாவாய நாதமுடன
விநதாகி யெஙகும விரிநதோனே — அநதணவெண் 289

நீறுடையாய் ஆறுடைய நீண்முடியாய ! நேடரிய

---

1. பருப்பதம — ஸ்ரீசைலம். 2. சிங்குதல் — குறைதல்.

வீறுடையாய்! நின்றனக்கோர் விண்ணப்பம்!

மாறுபட — எள்ள லடியேன எனக்குள ஒளியாமல்
உள்ள படியே உரைக்கின்றேன் — விளஞுறுமயான் 291

வனசொ லுடனறி வளளுன தனபாதமக(கு)
இனசொ லுடைபணிநதொன றநததிலை—புனசொலெனும்

பொய்யுரைகக வெனறல புடையெழுவே னனறியொரு
மெயயுரைகக வெனறும விழைநததிலை — வையகததில 293

பொலலா விரதத்தைப போறறியுவந துண்பதலலாற்
கொல்லா விரதத்தைக கொணடதிலை — அலலாதார் 294

வனபுகழைக கேடக மனஙகொணட தலலாமல
நினபுகழைக் கேட்க நினைநததிலை — வனபுகொண்டே 295

இன்னடிககு நுண்ணிடையார்க கேவலபுரிந தேனலதுன
பொனனடிககுத தொண்டு புரிநததிலை — பனனுகின்ற 296

செககுற்ற எளளெனவே சிநதைநசிந தேனலது
முக்குற்றந் தன்னை முறிததகிலை — துககமிகுந் 297

தாவில் வலஙகொண்டு சஞசரிததே னலலதுநின
கோவில் வலஙகொளளக குறிததிலை — பூவுலகில் 298

வன்னிதியோர் முனகூபபி வாழத்தினே னன்றியுனறன்
சன்னிதியிற் கைகூப்பித் தாழநததிலை — புன்னெறிசேர் 299

மிண்டரொடு கூடி வியநததலலால ஐயாநின்
தொண்டரொடுங் கூடிச சூழ்ந்ததிலை — கண்டவரைக் 300

கனறுமுகங் கொண்டு கடுகடுத்துப் பார்ப்பதல்லால்
என்றும முகமலர்ச்சி ஏறறதிலை — நனறிபெறும 301

நனெனஞ்சர் உன்சீர் நவில அதுகேடடுத்
கன்னெஞ்சைச சறறுங் கரைத்ததிலை — பின்னெஞ்சாப் 302

பண்ணீர்மை கொண்டதமிழ்ப் பாமாலை யாற்றுதித்துக
கண்ணீர்கொண் டனபாற் கனிந்ததிலை—தண்ணீர்போல் 303

நெஞ்ச முருகி நினைக்குமன்பர் போலெனைநீ
அஞ்சலென நினறு எடுத்ததிலை — விஞசுலகர் 304

மெய்யடிய னென்றுரைகக வித்தகநின் பொனனடிககுப்
பொய்யடிமை வேடஙகள பூண்டதுண்டு — மையமிகு 305

மையல் வினைகவுவநத மாதர் புணர்ச்சியெனும
வெய்ய வினைககுழியில் வீழநததுணடு — துயயர்தமை 306

எனறெனறு மில்லா தியல்பாகப் பினறென்று
முன்றென்று மாக மொழிநததுணடு — மனனுகின்ற 307

மானஞ் செயாது மனநொந திரப்போர்க்குத்
தானஞ்செய வாரைத் தடுத்ததுண்டு — ஈனமிலா 308

வாரமுரை யாது வழக்கி னிடைஓர
வார முரைத்தே மலைந்ததுண்டு — ஈரமிலா 309

நெஞ்சரு டன்கூடி நேசஞ்செய் தும்மடியே
தஞ்சமெனத் தாழாது தாழ்ந்ததுண்டு — எஞ்சலிலாத் 310

தாயனையாய் உன்றனது சந்நிதிநேர் வந்துமொரு
நேயமுமில் லா[1]தொதிபோல் நின்றதுண்டு — தீயவினை 311

மாளாக் கொடிய மனச்செல்வர் வாயிலிற்போய்க்
கேளாச் சிவநிந்தை கேட்டதுண்டு — மீளாத 312

பொல்லாப் புலையரைப்போற் புண்ணியரை வன்மதத்தாற்
சொல்லா வசையெல்லாஞ் சொன்னதுண்டு — நல்லோரைப் 313

போற்றாது பொய்யுடம்பைப் போற்றிச் சிவபூசை
ஆற்றாது சோற்றுக் கலைந்ததுண்டு — தேற்றாமல் 314

ஈபத்தா வென்றிங் கிரப்போர் தமைக்கண்டு
கோபத்தால் நாய்போற் குரைத்ததுண்டு — பாபத்தால் 315

சிந்தையொன்று வாக்கொன்று செய்கையொன்றாய்ப் போகவிட்டே
எந்தைநினை ஏத்தா திருந்ததுண்டு — புந்தியிந்த 316

சொல்லைக்கல் லென்றுநல்லோர் சொன்னபுத்தி கேளாமல்
எல்லைக்கல் ஒத்தே இருந்ததுண்டு — தொல்லைவினை 317

[2]ஆழ்த்தா மயவுலகில் அற்ப மகிழ்ச்சியினால்
வாழ்த்தாமல் உன்னை மறந்ததுண்டு — தாழ்த்தாமல் 318

பூணா வெலும்பணியாய்ப் பூண்டோய்நின் பொன்வடிவங்
காணாது வீழ்நாள் கழித்ததுண்டு — மாணாத 319

காடுபோன் ஞாலக் கடுநடையி லேஇருகான்
மாடுபோல் நின்றுழைத்து வாழ்ந்ததுண்டு — நாடகன்ற 320

கள்ளிவா யோங்குபெருங் காமக் கடுங்காட்டிற்
கொள்ளிவாய்ப் பேய்போற் குதித்ததுண்டு—ஒள்ளியரால் 321

எள்ளுண்ட மாயா வியல்புறுபுன் கல்வியெலாங்
கள்ளுண்ட பித்தனைப்போற் கற்றதுண்டு—நள்ளுலகிற் 322

சீராசை யெங்குஞ்சொற் சென்றிடவே வேண்டுமெனும்
பேராசைப் பேய்தான் பிடித்ததுண்டு — தீராவென் 323

சாதகமோ! தீவினையின் சாதனையோ! நானறியேன்!
பாதகமென் றால்எனக்குப் பாற்சோறு — தீதகன்ற 324

தூய்மைநன்றா மென்கின்ற தொன்மையினர் வாய்க்கினிய
வாய்மையென்றால் என்னுடைய வாய்குமட்டும் — காய்மைதரும்

கற்கு நிகராங் கடுஞ்சொலன்றி நன்மதுரச்
சொற்கும் எனக்கும்வெகு தூரங்காண் — பொற்புமிக 326

1. உதி என்பது — ஒதியென மருவியது.
2. ஆழ்த்து ஆமய உலகில் என்பது — அழுத்துகின்ற நோயுருவாகிய உலகில்

நண்ணியுனைப் போற்றுகின்ற நல்லோர்க் கினியசிவ
புண்ணியமென் றால்எனக்குப் போராட்டம் — அண்ணலுனை

நாளுரையா தேத்துகின்ற நல்லோர்மே லில்லாத
கோளுரையென் றால்எனக்குக் கொண்டாட்டம் — நீளநினை 328

நேசிக்கு நல்ல நெறியாளு **சிவாகமநூல்**
வாசிக்க வென்றாலென் வாய்நோகும் — காசிக்கு 329

நீடிக்கி லானும் நேர்ந்தறிவ தல்லது**வீண்**
வேடிக்கை என்றால் விடுவதில்லை — நாடயலில் 330

வீறு முனது விழாச்செயினும் அவ்விடந்தான்
ஆறு யிரங்காத மாங்கண்டாய் — மாறுன 331

போகமென்றால் உள்ளமிகப் பூரிக்கும் அன்றி**சிவ**
யோகமென்றால் என்னுடைய உண்ணடுங்கும் — சோகமுடன்

துள்ளலொழிந் தெனனெஞ்சஞ் சோர்ந்தழியுங் காலத்திற்
கள்ளமென்றால் உள்ளே களித்தெழும்பும் — அள்ளனெறி 333

செல்லென்று லன்றிச் **சிவசிவா** வென்றொருகாற்
சொல்லென்றால் என்றனக்குத் துக்கம்வரும் — நல்லநெறி 334

வாம்பலன்கொண் டோர்கள் மறந்தும் பெறுக்கொடிய
சோம்பலென்ப தென்னுடைய சொந்தங்காண் — ஏம்பலுடன்

எற்றே **இரக்கர்**என்ப தென்றனைக்கண் டஞ்சியெனை
உற்றோ ரையுமுடன்விட் டோடுங்காண் — சற்றேனும் 336

ஆக்கமே சேரா தறத்துரத்து கின்றவெறுந்
தூக்கமே என்றனக்குச் சோபனங்காண் — ஊக்கமிகும் 337

ஏறுடையாய் **நீறணியா ரென்**மனை யாயினும்வெண்
சோறுகிடைத் தாலதுவே சொர்க்கங்காண் — வீறுகின்ற 338

வாழ்வுரைக்கு நல்ல மனத்தாதமை எஞ்ஞான்றுந்
தாழ்வுரைத்தல் என்னுடைய சாதகங்காண் — வேள்விசெயும்

தொண்டர்தமைத் துதியாத் துட்டரைப்போ லெப்பொழுதுஞ்
சண்டையென்ப தென்றனக்குத் தாய்தந்தை — கொண்டவெழு 340

தாதாட ஓங்கித் தலையாட வஞ்சரொடு
வாதாட வென்றாலென் வாய்துடிக்கும் — கோதாடச் 341

சிந்தை திரிந்துழலுந் தீயரைப்போல் நற்றரும
நிந்தையென்ப தென்பழைய நேசங்காண் — முந்தநினை 342

எண்ணென்று லன்றி யிடாச்செய் திடுங்கொடிய
பெண்ணென்றாற் றாக்கம் பிடியாது — பெண்களுடன் 343

புல்லென்றாற் றேகம் புளகிக்கும் அன்றிவிடு
நில்லென்றால் என்கண்ணில் நீரரும்பும் — புல்லரென்ற 344

பேர்க்குமவிருப் பெய்தாத பெண்பேய்கள் வெய்யசிறு
நீர்க்குழியே யான்குளிக்கு நீர்ப்பொய்கை — சீக்கரையின 345

ஏருப்பெண் மாத ரிடைக்குள் அளிந்தென்றும்
ஆருப்புண் ணுக்கே அடிமைகான் — தேருத 346

வெஞ்சலஞ்செய் மாயா விகாரத்தி னல்வரும்வீண்
சஞ்சலமெல் லாமெனது சம்பந்தம் — அஞ்செழுத்தை 347

நேர்ந்தார்க் கருள்புரியு நின்னடியர் தாமேயுஞ்
சார்ந்தால் அதுபெரிய சங்கட்டம் — ஆர்ந்திமோன் 348

காந்தும் விழிப்புலியைக் கண்டதுபோல் நல்லகுண
சாந்தமெனைக் கண்டாற் றலைசாய்க்கும் — ஆந்தகையோர் 349

சேர மனத்திற் செறிவித் திடும்புருட
தீரமெனைக் கண்டாற் சிரிக்குங்காண் — கோரமதைக் 350

காணில் உலகிற் கருத்துடையோர் கொள்ளுகின்ற
நாண மெனைக்கண்டு நாணுங்காண் — ஏணுலகில் 351

ஞானங் கொளாவெனது நாமமுரைத் தாலும் அபி
மானம் பயங்கொண்டு மாய்ந்துவிடும் — ஆனவுன்றன் 352

கேண்மைக் குலத்தொண்டர் கீர்த்தி பெறக்கொண்ட
ஆண்மைக்கு நானென்றால் ஆகாது — வாண்மைபெறும் 353

ஐயநின்றாட் பூசிக்கும் அன்பருள்ளத் தன்பிற்கும்
பொய்யன் எனக்கும் பொருத்தமிலை — வையகத்தோர் 354

இல்லெனினுஞ் 'சும்மாநீ ஈகின்றேன் என்றெநசொல்
சொல்' லெனினுஞ் சொல்லத் துணிவுகொளேன்-அல்லையெமக்(கு)

ஈயென்பா ரன்றி அன்னை என்பயத்தால் நிஞ்சோற்றில்
[1] ஈயென்ப தற்கும் இசையாள்காண் — ஈயென்பார்க்(கு) 356

எண்ணுஞ் சிலர்மண் ணிடுவார் எனக்கந்த
மண்ணுங் கொடுக்கமனம் வாராது — அண்ணுறுமென் 357

இல்லை யடைந்தே இரப்பவருக் கெப்போதும்
இல்லையென்ப தென்வாய்க் கியல்புகாண் — தொல்லுலகை

ஆண்டாலும் அன்றி அயலார்புன் கீரைமணிப்
பூண்டாலும் என்கண் பொறுக்காது — நீண்டவெழு 359

தீப முறுவோர் திசையோர்மற் றியாவர்க்குங்
கோப மதுகான் கொடுக்கினுண்டு — ஆபத்தில் 360

வீசங் கொடுத்தெட்டு வீச மெனப்பிறரை
மோசஞ் செயநான் முதற்பாதம் — பாசமுளோர் 361

கைக்குடைய வேயெழுதிக் கட்டிவைத்த இவ்வுலகப்
பொய்க்கதையே யான்படிக்கும் புத்தகங்கள்—மெய்ப்படுநின்

1. சோற்றில் மொய்க்கும் ஈயைக்கண்டு, தாய் தன் மகன் லோபகுணத்தால் ஈ என்பதற்குக் கொடு என்று பொருள்கொண்டு பயந்துவிடுவானோ வென்று கருதி அங்ஙனம் கூறுள்.

மந்திரததை உசசரியா வாயுடையே னெனபோலத்
தநதிரததிற கைதோந தவரிலலே — எநதையினி 363

ஏதென றுரைபபே னிருஙகடலசூழ வையகத்திற
சூதென்ப தெல்லாமென் சுற்றுங்காண் — ஓதுகினற 364

நஞ்சமெலாங் கூட்டி நவினறிடினும் ஒவவாத
வஞசமெலாம எனகை வசஙகணடாய — அஞசவரும 365

வீணவமாம வஞச விளைககுமுத லாகினற
ஆணவமே எனகாணி ஆடசியதாம — மாணிறைநத 366

நலலறிவே என்னெடு நாடபகைதத தனறிமறறைப
புலலறிவே என னுட பொருள கணடாய — சொலலவொணு 367

வேடருககுங கிடடாத வெஙகுணததால இஙகுழலும
மூடருககுள யானே முதலவனகாண் — வீடுதத 368

மேதையாகள வேணடா விலஙகாயத திரிகினற
பேதையெனப தெனனுரிமைப போகணடாய—பேதமுற 369

ஓதுவதென! பறபலவா யுறறதவத தோாதீதத
தீதுகளெல் லாமெனது செலவஙகாண — ஆதலினல் 370

பேயினையொத் திவவுலகிற பிததாகி நினறஇநத
நாயினைநீ யாணடிடுதல் நன்கன்றே — ஆயினுமுன 371

மண்ணு ருயிாகளுககும வானவாககுந தானிரங்கி
உணணுக கொடுவிடமும உணடனையே !—எண்ணுமல 372

வேய்ததவள வெறபெடுதத வெயயஅரக் கன்றனககும
வாயத்தவர மெலலாம் வழஙகினையே — சாயததமன 373

வீமபுடைய வன்முனிவர் வேளவிசெயது விடடகொடும
பாமபையெலலாந தோளிற பரிததனையே — நாமபெரியர் 374

எஞசேமென ருணவததா லேறற இருவரையும
அஞசேலென ருடகொண டருளினையே — துஞசுபன்றித் 375

தோயாக குருளைகளின துனபம பொறுதனறு
தாயாய் முலைப்பாலுந் தநதனையே — வாயிசைககுப 376

பாணடியனமுன சொலலிவநத பாணன பொருட்டடிமை
வேணடி விறகெடுத்து விற்றனையே—ஆண்டொருநாள 377

வாயமுடியாத் துனபுகொணட வநதிககோ ராளாகித
தாயமுடிமேன மண்ணுஞ் சுமநதனையே — ஆயதுயர 378

மாவகஞசோ மாணிக்க வாசகருக் காய்குதிரைச்
சேவகனபோல் வீதிதனிற் சென்றனையே—மாவிசயன் 379

வில்லடிக்கு நெஞ்சம விரும்பியதல லாலெறிநத
கல்லடிக்கும் உளளங களிததனையே — மலலலுறும 380

விலவக கிளையுதிாதத வெயய முசுக்கலையைச்
செலவத் துலாமகனுய்ச் செய்தனையே — சொலஅகலின

நீளுகின்ற செய்யருந்த நேர்எலியை மூவுலகும்
ஆளுகின்ற மன்னவனாய் ஆக்கினையே — கோளகல 382

வாய்ச்சங்கு நூலிழைத்த வாய்ச்சிலம்பி தன்னையுயர்
கோச்செங்கட் சோழமன்னனாக் கூட்டினையே — ஏச்சறுநல் 383

¹ஆறடுத்த வாகீசர்க் காம்பசியைக் கண்டுகட்டுச்
சோறெடுத்துப் பின்னே சுமந்தனையே — கூறுகின்ற 384

தொன்மைபெறுஞ் சுந்தரர்க்குத் தோழனென்று பெண்பரவை
நன்மனைக்குத் தூது நடந்தனையே — நன்மைபெறும் 385

இற்றென்ற விற்றென்னா எத்தனையோ பேர்கள்செய்த
குற்றங் குணமாகக் கொண்டனையே — பற்றுலகில் 386

அன்புடைய தாயர்களோ ராயிரம்பே ரானாலும்
அன்புடையாய் நின்னைப்போ லாவாரோ! — இன்பமுடன்

ஈண்டவருந் தந்தையர்கள் எண்ணிலரே யாயினுமென்
ஆண்டவனே நின்னைப்போ லாவாரோ! — பூண்டகைகொள்

ஏனுடைய நின்னையன்றி எந்தை பிரானேயுன்
ஆணையெனக் குற்றதுணை யாருமில்லை — நாணமுளன் 389

ஆனேன் பிழைக ளனைத்தினையு மையா! நீ
தானே பொறுக்கத் தகுங்கண்டாய் — மேனோற்ற 390

மாற்றனக்கு மெட்டா மலர்க்கழலோய் நீஎன்னைக்
கூற்றனுக்குக் காட்டிக் கொடுக்கற்க! — பாற்றவள 391

நந்தக் கடற்புவியில் நான் இன்னும் வன்பிறவிப்
பந்தக் கடலழுந்தப் பண்ணற்க! — முந்தைநெறி 392

நின்றேயுன் பொற்றாள் நினையாதார் பாழ்மனையிற்
சென்றே உடலோம்பச் செய்யற்க! — நன்றேநின் 393

றோங்கு நெறியோ ருளத்தமர்ந்தோய்! என்றனைத்
தீங்கு நெறியிற் செலுத்தற்க! — வீங்கடங்கி 394

வாழி யெனத்தான் வழுத்தினுமென் சொற்கடங்கா
ஏழை மனத்தா லிளைக்கின்றேன் — வாழுமரக் 395

கோடேறும் பொல்லாக் குரங்கெனவே பொய்யுலகக்
காடேறு நெஞ்சாற் கலங்குகின்றேன் — பாடேறும் 396

உள்ளறியா மாயையெனு முட்பகையாற் காமமெனுங்
கள்ளறியா துண்டு கலங்குகின்றேன் — தெள்ளுறுமென் 397

கண்ணனையாய் நின்றாட் கமலங் களைவழுத்தா
மண்ணனையார் பாற்போய் மயங்குகின்றேன் — திண்ணமிலாக்

காதரவாந் துன்பக் கவலைக் கடல்வீழ்ந்தே
ஆதரவொன் றின்றி யலைகின்றேன் — ஓதுமறை 399

யாத்த ரெனுமுனற னடியாா தலமைககண்டு
நாததிகஞ்சொல வாாகது நடுஙகுகினறேனா — பாததுண்டே

உய்வ தறியா வுளததினே னுயயுமவகைச
செயவ தறியேன திகைககினறேன — சைவநெறி 401

உணணிரமபு நினகருணை யுணடோ இலலையோவென(று)
எண்ணிெயெண்ணி உள்ள மிளைககின்றேன் -மணணினிடைக

கொனசெயகை கொண்டகொடுங கூறறன குறுகிலதற(கு)
எனசெயவோ மெனறெணணி யெயககினறேன - முனசெயவினை

யாமறையா நோயா லகமெலிவுற றையோ! நான
தாமலரையில் நீர்போற் றயஙகுகினறேன — தாமமுடி 404

வளள லருளகொடுகக வநதிலனே யினனுமென
உளளமது நீரா யுருகுகினறேன — எளளளுறும 405

மாலைபாயந தினனுமெனன வநதிடுமோ! எனறுநெஞசம
ஆலைபாயந துளளம அழிகினறேன — ஞாலமிசைக 406

கோடபார வாழ்க்கைக் கொடுஞ்சிறையி னின்றென்னை
மீட்பா ரிலாது விழிககின்றேன — மீட்பாகும் 407

ஆற்றி லொருகாலும் அடஙகாச சஞசாரச்
சேற்றிலொரு காலுமவைததுத தேயகினறேன்-தோறறுமயற

பாகமுறு **வாழ்க்கையெனும் பாலைவனத் துனனநுணீர்த்**
தாகமது கொண்டே தவிக்கின்றேன் — மோகமதிற் 408

போயபபடுமோர் **பஞ்சப் பொறிகளால் வெம்பாபின்**
வாய்ப்படுமோர்தேரையைப்போல்வாடுகின்றேன்-மாய்ப்பவரு

மீன்போலு மாதா விழியால் வலைப்பட்ட
மான்போலுஞ் சோாந்து மடஙகுகின்றேன—கானபோல

வீறறு மூலக விகாரப பிரளயததில
தோறறுஞ சுழியுட சுழலகினறேன — ஆறறவுநான 412

இப்பாரி லுனமேலஅன பிலலெனினும அன்பனெனன
ஒப்பாரி யேனும உடையேனகாண — தபபாயநத 413

மட்டுவிடேன உனருண மறககினும **வெண் ணீற்றுநெறி**
விட்டுவிடேன் எனறனைக்கை விட்டுவிடேல்!— துட்டனென

மாலுந் திசைமுகனும் வானவரும வந்துதடுத
தாலுஞ் சிறியேனைத் தளளிவிடேல்! — சாலுலக 415

வாதனைகொண டோனெனறு மறறெவரா னுலுமவநது
போதனைசெய் தாலுமெனைப் போக்கிவிடேல்! — நீதயவு
சூழ்ந்திடுக! என்னையுந்நின் தொண்டருடன் சேர்த்தருள்க!

வாழ்ந்திடுக! நின் தாள் மலர்! 417

திருச்சிற்றம்பலம்

உ

சிவமயம

திருசசிறறமபலம

மூன்ருவது

நெஞ்சறிவுறுத்தல்

காப்பு

குறள வெணபா

திருசசிறறம்பலம்

சீர் சான்ற முககட சிவளிறறைச சோநதிடில ஆம
போசானற இனபம பெரிது 1

ஆறு முகததான அருளடையின ஆமெலலாப
பேறு மிகததான பெரிது. 2

கலி வெணபா

திருச்சிறறமபலம

பொன்னூர் மலைபோற பொலிவுற றசையாமல
எந்நாளும வாழியநீ யென்னெஞ்சே! — பின்னை 1

இபபிறபபி ஞேடிங கெழுபிறபபு மனறியெனை
எபபிறபபும விட்டகலா என்நெஞ்சே! — செபபமுடன் 2

செவவொருசார நினறு சிறியேன கிளககினற
இவ்வொருசொல் கேட்டிடுக! எனனெஞ்சே! -- எவவெவ 3

1 பதி சொரூபம்

உலகும் பரவும ஒருமுதலா யெஙகும
இலகுஞ் சிவமா யிறையாய — விலகும 4

உருவா யுருவி லுருவா யுருவுள
அருவா யருவி லருவாய — உருவருவாய 5

நிததியமாய நிரககுணமாய நிறசலமாய நினமலமாயச
சததியமாயச சததுவமாயத ததுவமாய — முததியருள் 6

ஒனருயப பலவா யுயிரா யுயிாககுயிராய
நனருய நவமாய நடுநிலையாய — நினருேஙகும 7

வேதமாய வேதாநத விததாய விளஙகுபர
நாதமாய நாதாநத நாயகமாய — ஓதுஞ 8

செறிவாய்த் திரமாய்ச சிதாகாச மாய்ச்சொல
அறிவா யறிவு ளறிவாய — நெறிமேவு 9

காலமாயக காலங கடநத கருததாயநற
சீலமாயச சிறபரமாயச சினமயமாய — ஞாலம 10

பொருநதாப பொருளாயப் பொருநதும பொருளாய்ப்
பெருநதா ரகளுஞசூழநத பேறாயத — திருநதாத 11

போககும வரத்துமிலாப் பூரணமாயப புண்ணியர்கள
நோககுந திறநதெழுநத நுணணுணர்வாய — நீககமிலா 12

ஆதியா யாதிநடு வநதமா யாஙககனற
சோதியாய்ச் சோதியாச சொறபயனாய் — நீதியாய் 13

ஆங்கார நீககும அகார உகாரமதாய்
ஓங்கார மாயவறறி னுட்பொருளாய்ப் — பாஙகான 14

சித்தமாயச சிததாநத தேசாய்த் திகமபரமாயச
சததமாயச சுதத சதாநிலையாய — விததமாய் 15

அண்டமா யணடத தணுவா யருளகணடா
கண்டமா யானநதா காரமதாய — அணடததின 16

அப்பாலா யிப்பாலா யண்மையாயச சேயமையதாய்
எப்பாலா யெபபாலு மிலலதுமாயச — செபபாலும் 17

நெஞசாலுங காய நிலையாலு மநநிலைககுள
அஞசாலுங காணடற கருமபதமாய — எஞசாப் 18

பரமாயப் பகாப்பொருளாயப பாலாயச சுவையின
தரமாய்ப பரபபிரமந தானாய — வரமாய 19

ஒன்பான வடிவா யொளியெண் குணககடலாய
அன்பா யகநிலையா யறபுதமாய — இனபாய் 20

அகமாய்ப் புறமா யகமபுறமாய நீஙகுஞ
சகமாய்ச சகமாயை தானாயச — சகமாயை 21

இல்லாதா யென்று மிருப்பதா யாதொன்றுங்
கொல்லாதார்க் கின்பங் கொடுப்பதாய் — எலலார்ககும் 22

நண்ணுவதாய் நண்ணாதாய் நலவினையா யலவினையாய்
எண்ணுவதா யெணணி னியலாதாய — எண்ணுகினற 23

வானாய் நிலனாய் வளியா யனலாயநீ
தானாய வழிபடுநான ருனருனாய — வானாதி 24

ஒனறிடதது மொனருதா யொனறுவதாய ஆனநத
மன்றிடத்தி லென்றும் வதிவதாய — ஒனறியதோர் 25

ஐநநிறமா யநநிறத்தி லொளியா யவவொளிககுள
எநநிறமும வேணடா வியனிறமாய — முநநிறததிற 26

பூப்பதுவாய்க் காப்பதுவாய்ப் போககுவதாய்த் தேககுவதாய்
நீப்பதுவாய்த் தனனுள நிறுத்துவதாய்ப — பூப்பதினறி 27

வாளா திருப்பதுவாய் வாதனை தீதமதாய்
நீளாது நீண்ட நிலையினதாய் — மீளாப் 28

பெரிதாய்ச சிறிதாயப பெரிதுஞ சிறிதும
அரிதா யரிதி லரிதாயத் — துரிய 29

வெளியாய்ப் பரவெளியாய் மேவுபர விநதின்
ஒளியாய்ச சிவானநத ஊறறாய்த் — தெளியாதி 30

கறபமாய்க காணுஞசங கறப விகறபமாய்
நிறபதா கார நிருவிகற்பாயப் — பொறபுடைய 31

முசசுடராய முசசுடாககு முனனொளியாயப் பின்னொளியாய்
எசசுடரும போதா வியறசுடராய — அசசில் 32

நிறைவாயக குறைவாய நிறைகுறை விலலாதாய்
மறைவாய வெளியாய மனுவாய — மறையாத 33

சசசிதா னநதமாயத தனனிகரொன் றிலலாதாய்
விசசையா லெலலாம விரிபபதுவாய — மெசசுகின்ற 34

யோகமா யோகியா யோகத தெழுநதசிவ
போகமாய்ப் போகியாயப் போகமருள — ஏகமாய்க 35

கேவலமாய்ச் சுத்த சகலமாயக கீழசசகல
கேவலஙகள சறறுங கிடையாதாய -- மாவலத்தில 36

காட்சியாய்க காண்பானாயக காணப படுபொருளாயச
சூட்சியாய்ச் சூடசியாற றோயவரிதாய் — மாடசிபெறச 37

செயபவனாய்ச செய்தொழிலாயச செமபொருளாயச செயதொழிலால
உய்பவனா யுய்விக்கு முத்தமனாய — மொய்கொள

அதுவா யவளா யவனா யவையுங
கதுவாது நினற கணிப்பாயக — கதுவாமல 39

ஐயந திரிபோ டறியாமை விட்டகறறிப்
பொய்யென்ப தொன்றும பொருநதாராய்ச — செயயெனற 40

ஓர்வினையில் இன்பமுமற் றோர்வினையிற றுன்பமுமாஞ
சார்வினைவிட் டோஙகுந தகையினராயப் — பார்வினையில 41

ஓர்பால வெறுப்புமற்றை யோர்பால விருப்புமுறுஞ
சார்பான மயஙகாத் தகையினராயச — சாராபாய 42

ஓரிடத்திற் றண்மையுமற் றோரிடத்தில வெஞ்சினமும்
பாரிடத்திற கொளளாப பரிசினராய — நீரிடததில 43

தண்மைநிக ராதெனறுஞ் சாநதம பழுததுயாநத
ஒண்மையுடன ஒன்றை யுணர்ந்தவராய் — வெண்மையிலா

ஒன்று மறிவி னுதயாதி யீறளவும்
என்றும் இரண்டெனப் தில்லவராய — மன்றவொளிர் 45
ஆம்மூன்றி னுள்ளே யடுக்கிவரு மொன்றகன்ற
மும்மூன்றின மூன்று முனிந்தவராய்த — தம்மூன்றி 46
வீடாது நின்றும் விரிந்தும் விகற்பநடை
நாடாது நான்கு நசித்தவராய — ஊடாக
எஞ்சாம லஞ்சி னிடமாய் நடமாடும்
அஞ்சாதி அஞ்சும் அறுத்தவராய் — எஞ்சாமல்
ஈண்டாண டருளு மிறையோர் தமையாறில்
ஆண்டாண்டு கண்டு ஆறகன்றவராய — ராண்டாது 49
வாழ்வுற்ற வாறேழும் வந்து தமக்கிரண்டோ
டேழ்வுற்ற ஏழு மிகந்தவராய் — ஊழுற்றக 50
கட்டினின்றுட் சோதியொன்று காணத் தொடங்குகின்றோர்
எட்டுகின்ற எட்டின்மே லெய்தினராய்க — கட்டுகின்ற 51
தேனன்றோ கருணைச் சிவங்கலந்து தேக்குகின்ற
சான்றோர்தம் உள்ளந் தணவாதாய — [1] மான்றமலத் 52
தாக்கொழிந்து தத்துவத்தின் சார்பாந் தனுவொழிந்து
வாக்கொழிந்து மாறு மனமொழிந்து — ஏக்கமுற 53
வாயக்குஞ் சுகமொழிந்து மண்ணொழிந்து விண்ணொழிந்து
சாய்க்கு மிராப்பகலுந் தானொழிந்து — நீக்கொழிந்து 54
நானுமொழி யாதொழிந்து ஞானமொழி யாதொழிந்து
தானுமொழி யாமற் றுனொழிந்து — மோனநிலை 55

நிற்கும் பிரம நிரதிசயா னந்தமதாய்

நிற்கும் பரம நிருத்தனெவன் ! 56

தற்பரமாய் — நின்றா னெவனன்பர் நேயமனத் தேவிரைந்து
சென்றா னெவன்சாவ தீர்த்தனெவன் — வன்தீமை 57
இல்லா னெவனயாக்கு மீச னெவன்யாவும்
வல்லா னெவனதி வண்ணனெவன் — கல்லாவில் 58
கட்டகன்ற ஞான சுகாதீதங் காட்டிமுற்றும்
விட்டகன்ற யோக விநோதனெவன் ! — மட்டகன்ற 59

2. சித்தன்

அண்டங்க ளெல்லா மணுவி லடைத்தருளித்
திண்டங்கு மாறிருத்துஞ் சித்தனெவன் ! — பண்டங்கு 60
வீயாச் சிறுபெண் விளையாட்டு ளண்டமெலாந்
தேயாது கூட்டுவிக்குஞ் சித்தனெவன் — ஆயாதும் 61

[1] மான்றமலத்தாக்கு — மயக்குதலைச் செய்கின்ற மலத்தினது தீட்டு எனக்கொள்க

வேண்டாமை வேண்டுவது மேவாத சித்தர்தமைத்
தீண்டாது தீண்டுகின்ற சித்தனெவன் — ஈண்டோது 62

பற்றுருவாய்ப் பற்றூப் பரவணுவி னுள்விளங்குஞ்
சிற்றுருவா யுள்ளொளிக்குஞ் சித்தனெவன் — மற்றுருவின் 63

வையாது வைத்துலகை மாவிந் திரசாலஞ்
செய்யாது செய்விக்குஞ் சித்தனெவன் — நையாமல் 64

அப்பிடைவைப் பாமுலகில் ஆருயிரை மாயையெனுஞ்
செப்பிடைவைத் தாட்டுகின்ற சித்தனெவன்! — ஒப்புறவே

நில்லாத காற்றை நிலையாக் கடத்தடைத்துச்
செல்லாது வைக்கின்ற சித்தனெவன் — பொல்லாத 66

வெம்பாம்பை மேலணிந்தோர் வெம்புற்றி னுள்ளிருந்தே
செம்பாம்பை யாட்டுகின்ற சித்தனெவன் — தம்பாங்கர் 67

ஒண்கையில் தானென்றின்றி யுண்ணின் றுயிர்களையூழ்த்
திண்கயிற்று ணட்டுகின்ற சித்தனெவன் — வண்கையுடைத் 68

தானசைந்தால் மற்றைச் சகமசையும் என்றுமறை
தேனசையச் சொல்கின்ற சித்தனெவன் — ஊனமின்றிப் 69

பேர்த்துயிர்க ளெல்லாமோர் பெண்பிள்ளை யின்வசமாய்ச்
சேர்த்து வருவிக்குஞ் சித்தனெவன் — போர்த்துமிக 70

அல்விரவுங் காலை யகிலமெலாந் தன்பதத்தோர்
சில்விரலிற் சேர்க்கின்ற சித்தனெவன் — பல்வகையாய்க் 71

கைகலந்த வன்மைக் கருப்பா சயப்பையுட்
செய்கருவுக் கூட்டுவிக்குஞ் சித்தனெவன்! — உய்கருவை

மெய்வைத்த வேர்வையினும் வீழ்நிலத்தும் அண்டத்துஞ்
செய்வித்தங் கூட்டுவிக்குஞ் சித்தனெவன் — உய்விக்கும் 73

வித்தொன்று மின்றி விளைவித் தருளளிக்குஞ்
சித்தென்றும் வல்லவொரு சித்தனெவன் — சத்துடனே 74

உற்பத்தி யாயுலகில் ஒன்பதுவாய்ப் பாவைகள்செய்
சிற்பத் தொழில்வல்ல சித்தனெவன் — பற்பலவாங் 75

காரா ழிகளைக் கரையின்றி யெல்லையிலாச்
சேரூழி நிற்கவைத்த சித்தனெவன் — பேராத 76

நீர்மேல் நெருப்பை நிலையுறவைத் தெவ்வுலகுஞ்
சீர்மே வுறச்செய்யுஞ் சித்தனெவன் — பாராதி 77

ஐந்திலைந்து நான்கொருமூன் றுமிரண்டொன் றுய்முறையே
சிந்தையுற நின்றருளுஞ் சித்தனெவன் — பந்தமுற 78

ஆண்பெண்ணுய்ப் பெண்ணுண யண்மை தனைவானிற்
சேண்பண்ண வல்லவொரு சித்தனெவன் — பண்மாணுப் 79

பேடாணைப் பெண்ணைப் பெண்ணாண் பெரும்பேடாய்ச
சேடாகச செயயவல்ல சித்தனெவன — சேடாய 80

வெண்மை கிழமாய் விருத்தமநத வெண்மையதாயத்
திண்மை பெறசசெய்யுஞ சிததனெவன — ஒணமையிலா 81

ஒட்டினைச்செம பொனனைய உயாசெமபொன ஓடாகச
சேட்டையறச செலகினற சிததனெவன — காட்டிலுறு 82

காஞ்சிரத்தைக கற்பகமாய்க கற்பகத்தைக காஞசிரமாயத்
தேஞசிவணச செயகினற சிததனெவன — வாஞ்சையுற 83

நாரணனசேய் நானமுகனாய் நானமுகனசேய நாரணனாயச
சீரணவச செயயவலல சிததனெவன — பேரணவக 84

கொம்மை பெறுஙகோடா கோடியணட மெலலாமோர்
செம்மயிர்ககா லுட்புகுததுஞ சிததனெவன — செமமையிலா

வெமபுலியை வெண்பால விளைபசுவா யப்பசுவைச
செம்புலியாய்ச செயயவலல சிததனெவன — அமபுலியை 86

துஙகதிரொண செஙகதிரா யம்புலியாய்ப பமபுகினற
செஙகதிரைச செயயவலல சிததனெவன — துஙகமுறு 87

ஓரணுவோர் மாமலையா யோர்மா மலையதுவோர்
சீரணுவாயச செயயவலல சிததனெவன — வீரமுடன 88

முன்னகையா னினறதொரு முபபுரத்தை யனறொருகாற்
சின்னகையாற றீமடுதத சித்தனெவன — முனனயன்மால் 89

மறறிருநத வானவரும வாயநதசைககா வணணமொரு
[1]சிற்றுரும்பை நாடடினினற சிததனெவன—மறறவாபோல 90

அலலா வயனு மரியு முருததிரனுஞ
செலலா நெறிநினற சிததனெவன — ஒல்லாத 91

கலவிற சுவையாயக கனியிற சுவையிலதாய்ச
செல்லப பணிககவலல சிததனெவன — அலலலறப 92

பார்ககினற யாவாகடகும பாவஞ தீதனெனச
சீர்ககினற மெயஞஞானச சிததனெவன — மார்க்கங்கள் 93

ஒன்றென்ற மேலவரை யொனறெனற றுரைத்தவர்பாற்
சென்றெனறி நிறகினற சிததனெவன — அனறொருநாள 94

கல்லானை தின்னக் கரும்பளித்துப் பாணடியனவீண்
செலலா தளித்தமகா சித்தனெவன — சொலலாத 95

ஒன்றே யிரண்டேமே லொனறிரண்டே யெனபவறறுட்
சென்றே நடுநினற சித்தனெவன — செனறேறும 96

அத்திரத்தை மெனமலரா யமமலரை யததிரமாயச
சித்திரததைப் பேசுவிககுஞ சிததனெவன — எததலத்துஞ 97

1. சிற்றுரும்பு — அற்பமாகிய துரும்பு

[1] சஙகமதே தாபரமாயத தாபரமே சஙகமதாய்ச
செஙகையிடா தாறறவலல சிததனெவன — தஙகுகின்ற 98
சதெலலா மாகிச சயமபுவா யானநதச
சிதெலலாம வலலசிவ சித்தனெவன — தத்தெல்லாம 99

3. கள்வன்

நீட்டாது நெஞச நிலைத்தவர்கரு தன்னுண்மை
காட்டாது காட்டிநிறகுங **கள்வனெவன்** ! — பாடோடு 100
வண்டாலுங கொன்றை மலரோ யெனமறைகள
கண்டாலுங காணுத களவனெவன — தொண்டாக 101
அளளஞ் செறியார்ககே யனறி யறிவாககுக
களளஞ் செறியாத களவனெவன — எளளலறக் 102
கொண்டவெலாங தனபாற கொடுககுமவா தமமிடததிற
கண்டவெலாங கொளளைகொளுங களவனெவன - கொணடுளததில
தனனை யொளிக கினறோர்கள தமமுளொளித துளளவெலாங
கன்னமிடக கைவநத களவனெவன — மன னுலகைச 104
சறபனைசெய் கினறதிரோ **தானமெனுஞ்** சததியினுற்
கறபனைசெய தேமயககுங களவனெவன — முறபடுமித் 105
தொணடுலகி லுளளவுயிா தோறுமொளித தாறறெலலாங
கண்டுலவு கினறதொரு களவனெவன — விணடகலா 106
மண்மயககும பொனமயககு மாதா மயககுமெனுங
கணமயககங காடடிநிறகுங களவனெவன — உண்மயககும 107
மாசு பறிககு மதியுடையோா தமமுடைய
காசு பறிககினற களவனெவன — ஆசகனற 108
பெண்ணு லெவையும பிறபபிதது மறறைநுதற்
கண்ணு லழிககினற களவனெவன — எணணுது 109

4 சதுரன

நாளென்று நிறகில நடுவேயந நானுணத
தானெனறு நிறகுஞ **சதுரனெவன்** ! — மானெனற 110
மாயைதனைக காட்டி மறைபபிததம மாயையிறறன
சாயைதனைக காடடுஞ சதுரனெவன — நேயமுடன 111
நானமறையு நானமுகனு நாரணனு நாடுதொறுந
தான மறையு மேனமைச சதுரனெவன — வானமறையா 112
மூனனை மறைககு முடிபபொருளென ருயபவர்ககுந
தனனைமறைககுஞ சதுரனெவன — உன னுகினறோா 113
சிததததிற சுதத சிதாகாச மெனறுருசிற
சதததததிற காடடுஞ சதுரனெவன — முததரென 114

1 சஙகமம் எனபது — சஙகம் என விகாரமாயிறறு.

5. தலைமைத் தேவன்

யாவ ரிருந்தா ரவர்காண வீற்றிருக்குந்
தேவர் புகழ்தலைமைத் தேவனெவன்! — யாவர்களும் 115

இவ்வணத்தன் இவ்விடத்தன் இவ்வியலன் என்றறியாச்
செவ்வணத்த னந்தலைமைத் தேவனெவன் — மெய்வணத்தோர்

தம்வாழ் அண்ட சராசரங்கள் தாம்வாழ
நாம்வாழ்த் தன்னுரையா நான்மறைகள் — தாம்வாழச் 117

சாருருவி னல்லருளே சத்தியாய் மெய்யறிவின்
சீருருவே யோருருவாந் தேவனெவன் — ஈருருவும் 118

ஒன்றென் றுணர வுணர்த்தி யடியருளஞ்
சென்றங் கமர்ந்தருளுந் தேவனெவன் — என்றென்றுந் 119

தற்சகச மென்றே **சமயஞ் சமரசமாஞ்**
சிற்சபையில் வாழ்கின்ற தேவனெவன் — பிறபடுமோர் 120

6. பக்தி நெறி

பொய்விட்டு மெய்ந்நெறியைப் போற்றித்தற் **போதத்தைக்**
கைவிட் டுணர்வே கடைப்பிடித்து — நெய்விட்ட 121

தீப்போற் கனலுஞ் செருக்கறவே செங்கமலப்
பூப்போலுந் தன்றாட் புணைபற்றிக் — காப்பாய 122

வெண்ணீ றணிந்து விதிர்விதிர்த்து மெய்பொடிப்பக்
கண்ணீ ரருவி கலந்தாடி — உண்ணீர்மை 123

என்புருகி யுள்ளுருகி யின்பா ருயிருருகி
அன்புருகி **அன்புருவ மாகிப்பின்** — வன்பகன்று 124

புண்ணியா! திங்கட் புரிசடையாய்! பொன்னிதழிக்
கண்ணியா! எங்கள் களைகண்ணே! — எண்ணியாங்(கு) 125

அன்பர்க் கருளு மரசே! அமுதே! பே
ரின்பக் கடலே! எமதுறவே! — மன்பெற்று 126

மாற்றுரையாப் பொன்னே! மணியே! எங் கண்மணியே!
ஏற்றுவந்த மெய்ப்பொருளே! என்றுநிதம் — போற்றிநின்றுல

உள்ளூறி யுள்ளத் துணர்வூறி யவ்வுணர்வின்
அள்ளூறி யண்ணித் தமுதூறித் — தெள்ளூறும் 128

வான்போற் பரவி மதிபோலக் குளிர்ந்துயர்கோற்
றேன்போன் மதுரிக்குந் **தேவமணவாளன்!** — வான்போனூர் 129

மாண்கொடுக்குந் தெய்வ மடந்தையாக்கு மங்கலப்பொன்
நாண்கொடுக்க நஞ்சுவந்த நாதனெவன் — நாண்மலர்ப்பெய் 30

தார்த்தியாய்த் தேவ ரரகரவென் றேத்தவட்ட
மூர்த்தியாய் நின்ற முதல்வனெவன் — சீர்த்திபெற 131

7. கணேசர்

ஈண்டற் புதவடிவா யெததேவ ரேனுமினறு
காண்டற கரிதாங் கணேசனெவன்! — வேண்டுறறுப் 132
பூமியெஙகும வாழததிப புகழவாா விருமபுமிடட
காமியஙக ளீயுங கணேசனெவன — நாமியஙக 133
ஏண வருமிடையூ றெலலா மகறறியருள
காண வெமககீயுங கணேசனெவன — மாணவரும் 134

8. முருகர்

மூந்த மறையின முழுபபொருளை நானமுகறகுத
தநத அருடகடலாஞ் சாமியெவன்! — தநதமககாம் 135
வாதகறறி யுணமை மரபளிதது வஞசமலாக
கோதகறறு நெஞ்சக் குகேசனெவன்! — தீதகறறித் 136

9. பரமசிவம்

தஙகுமல கஙகள சாயாமற செஞசடைமேற
கஙகைதனைச சோதத கடவுளெவன! — எஙகுறினுங 137
கூமபா நிலைமைக குணததோா தொழுகினற
பாமபா பரணப பரமனெவன — கூமபாது 138
போறறுரைதது நிறகும புனிதனமேல வநதகொடுங
கூறறுதைதத செநதாட குழகனெவன — ஆறறவுறு 139
வையந துதிககு மகாலிஙக மூாததிமுதல
ஐயைநது மூா்ததியெனும ஐயனெவன — ஐயநதீர் 140
எலலாசொல வணணமெநத வணணமநத வணணஙகள்
எலலா முடைய விததகனெவன — எலலாககுந 141
தாநதலைவ ராகத்தந தாளதொழுமெத தேவாககும
ஆநதலைமை யீநதபர மாா்ததனெவன — போநதுயிர்கள 142
எஙகெங கிருநதுமனத் தியாது விழைநதாலும
அஙகஙகிருநதளிககும அணணலெவன — புஙகமிகும் 143
அணணற றிருமலாககை யாழிபெறக கண்ணிடநத
கணணற கருளியமுக கணணனெவன — மணணிடததில் 144
ஓயாது சூனமுதிாநத வோபெண தனககாகத
தாயாகி வந்த தயாளனெவன்! — சேயாக 145
வேறபிடிதத கண்ணப்பன் மேவுமெசசில வேண்டுமிதத
தாறபொசித்து சோ்நத கயாளனெவன — பாறகுடததைத 146
தானதநதை யெனறெறிநதோன தாளெறிநத தண்டிக்குத்
தான்தந்தை யான தயாளனெவன்! — தானகொணடு 147
சமபு நறுஙகனியின தனவிதையைத தாளபணிநத
சம்பு முனிக்கீயுந தயாளனெவன — அமபுவியில 148

ஆண்டவனென் றேத்தப்பொன னம்பலத்தி லானநதத்
தாண்டவஞ்செய் கின்ற தயாளனெவன — காண்டகைய 149

முத்துச் சிவிகையிலே மேல் முனகாழி யோஙகுமுழு
முத்தைத் தனிவைத்த முத்தனெவன — பத்திபெறு 150

நாவொன் றரசர்க்கு நாநதருவே நலலூரில
வாவென்று வாய்மலர்நத வளளலெவன — பூவொனறு 151

நனறொண்டர் சுந்தரரை நாநதடுகக வந்தமையால்
வனறொண்டன் நீ! யென்ற வள்ளலெவன — நனதொண்டிற்

காணிககை யாகக கருத்தளித்தார் தம்மொழியை
மாணிக்க மெனறுரைத்த வளளலெவன — தாணிற்குந் 153

தனனனபர் தாமவருநதிற சறறுந தரியாது
மன்னருப ருளளிகும் வளளலெவன — முனனனபிற 154

சால்புடைய நலலோர்கருத் தண்ணருளதந தாடகொளவோா
மாலவிடைமேல வநதருளும வளளலெவன — மானமுதலோர்

தாமலையா வண்ணந தகையருளி யோஙகுவெளளி
மாமலைவாழ கினறவருள வளளலெவன — ஆமவனே 156

நமமைப் பணிகொணடு நாரணனு நாடரிதாஞ்
செம்மைக கதியருளநந தெய்வங்காண் — எமமையினும 157

நாடக கிடைத்தல் நமககனறி நானமுகற்குந
தேடக கிடையாநந தெய்வங்காண — நீடசீர் 158

நல்வந் தனைசெயயு நம்போல்வார்க கோஞானச்
செலவந தருநமது தெயவஙகாண் — சொல்வநத 159

எணமைபெறு நாமுலகில எனறும் பிறநதிறவாத்
திண்மை யளித்தருளநந தெயவஙகாண — வண்மையுற 160

முப்பாழ் கடநத முழுப்பாழுக கபபாலைச
செப்பாது செப்புறுநந தேசிகன்காண — தப்பாது 161

தீரா விடும்பைத் திரிபெனப தியாதொனறுஞ்
சேரா நெறியருள்நந தேசிகனகாண் — ஆராது 162

நித்தந தெரியா நிலைமே வியநமது
சித்தந தெளிவிககுந தேசிகனகாண — பித்தனென 163

யாதொன்றுந தேரா திருநதநமக கிவ்வுலகந்
தீதென றறிவித்த தேசிகனகாண் — கோதினறி 164

ஓசைபெறு கடலசூ ழுறற வுலகிலநமமை
ஆசை யுடனீனற அப்பன்காண! — மாசுறவே 165

வனபாய் வளர்ககினற மற்றையர்போ லலலாமல
அனபாய நமைவளர்ககும அப்பனகாண் — இனபாக 166

இப்பாரிற் சேயா ரிதய மலர்ந்தம்மை
யப்பா வெனுநங்க ளப்பன்காண் — செப்பாமல் 167
எள்ளித் திரிந்தாலும் [1] இந்தாவென் றின்னமுதம்
அள்ளிக் கொடுக்குநம தப்பன்காண் — உள்ளிக்கொண்(டு) 168
இன்றே யருள்வா யெனத்துதிக்கில் ஆங்குநமக்கு
அன்றே யருளுநம தப்பன்காண்! — நன்றேமுன் 169
[2] காதரவு செய்துநலங் கற்பித்துப் பின்பெரிய
ஆதரவு செய்யுநங்க ளப்பன்காண் — கோதுறுமா 170
வஞ்சமலத் தால்வருந்தி வாடுகின்ற நந்தமையே
அஞ்சலஞ்ச' லென்றருளு மப்பன்காண் — துஞ்சலெனும் 171
நச்சென்ற வாதனையை நாளுமெண்ணி நாமஞ்சும்
அச்சங் கெடுத்தாண்ட அப்பன்காண் — [3] நிச்சலுமிங்
கேயிரவு மெல்லு மெளியேம் பிழைத்தபிழை
ஆயிரமுந் தான்பொறுக்கு மப்பன்காண்! — சேயிரங்கா 173
முன்ன மெடுத்தணைத்து முத்தமிட்டுப் பாலருத்தும்
அன்னையினு மன்புடைய அப்பன்காண்! — மன்னுலகில்
வன்மை யறப்பத்து மாதஞ் சுமந்துநமை
நன்மை தரப்பெற்ற நற்றாய்காண் — இம்மைதனில் 175
[4] அன்றொருநாள் நம்பசிகண் டந்தோ! தரியாது
நன்றிரவிற் சோறளித்த நற்றாய்காண் — என்றுமருட் 176
செம்மை யிலாச்சிறிய தேவர்கள்பாற் சேர்க்காது
நம்மை வளர்க்கின்ற நற்றாய்காண் — சும்மையென 177
மூளும் பெருங்குற்ற முன்னிமேன் மேற்செயினும்
நாளும் பொறுத்தருளு நற்றாய்காண் — மூளுகின்ற 178
வன்னெறியிற் சென்றாலும் வாவென் றழைத்துநமை
நன்னெறியிற் சேர்க்கின்ற நற்றாய்காண் — செந்நெறியின் 179
நாந்தேடா முன்ன நமைத்தேடிப் பின்புதனை
நாந்தேடச் செய்கின்ற நற்றாய்காண்! — ஆந்தோறுங் 180
கால மறிந்தே கனிவோடு நல்லருட்பால்
ஞால மிசையளிக்கு நற்றாய்காண் — சாலவுறு 181
வெம்பிணியும் வேதனையும் வேசறிக்கை யுந்துயரும்
நம்பசியுந் தீர்த்தருளு நற்றாய்காண் — அம்புவியில் 182

---

1. இந்தா என்பது — மரூஉச்சொல்; அது — இதனைத் தரப்பெற்றுக் கொள் என்னும் பொருட்டு, அல்லதூஉம் இங்குவா என்னும் எளிமைக் கண்ணிய ஏவலுமாம்.

2. காதரவு செய்தல் என்பது — அச்சுறுத்தல்.

3. நிச்சல் என்பது — நாடோறும்.

4. வள்ளலார், பிரதி, வெள்ளிக்கிழமை, அமாவாசைகளில் ஒற்றியூர் போவது வழக்கம். ஒருநாள் வழக்கப்படி போய் தரிசனம் செய்துவிட்டு அவர்கள் வசந்தமண்டபத்தில் தனியேநிஷ்டை கூடியிருந்து கண்விழிக்கப் பசி நோயால் வருந்தியபோது, பரமசிவம் கோயில் குருக்கள்போல் வந்து பிரசாதம் தந்து பசியாற்றியதாக, அக்காலத்தில் வள்ளலாருடன் கூடியிருந்தவர்களால் சொல்லக் கேட்டது.

வெங்கரி லூட்டிடினுமெம் மெய்நோக்கு மென்றருளாம்
நன்னீரி லாட்டுகின்ற நற்றாய்காண் — எங்கீரின 183

மேலாய் நமக்கு வியனுலகில் அன்புடைய
நாலா யிரந்தாயின் நற்றாய்காண் — ஏலாது 184

வாடி யழுதாலெம் வருத்தந் தரியாது
நாடி யெடுத்தணைக்கு நற்றாய்காண் — நீடுலகில் 185

தான்பாடக் கேட்டுத் தமியேன் களிக்குமுனன் நம்
நான்பாடக் கேட்டுவக்கு நற்றாய்காண் — வான்பாடும் 186

ஞானமணஞ் செய்தருளா நங்கைதனைத் தந்துநமக்
கானமணஞ் செய்விக்கும் அம்மான்காண் — தேனின்நெடும்

இன்பா லமுதாதி யேக்கமுற வின்னருள்கொண்
டன்பால் விருந்தளிக்கு மம்மான்காண் — வன்பாவ 188

வாழ்கடலில் வீழ்ந்துள்ள மழுந்து நமையெடுத்துச்
சூழ்கரையி லேற்றுந் துணைவன்காண் — வீழ்குணத்தால் 189

இன்ப மெனத்து மிதுவென் றறியாநந்
துன்பந் தொடைக்குந் துணைவன்காண் — வன்பவமாந் 190

தீநெறியிற் சென்று தியங்குகின்ற நந்தமக்குத்
தூநெறியைக் காட்டுந் துணைவன்காண் — மாநிலத்தில் 191

இன்றுதொட்டே யன்றி யியற்கையாய் நந்தமக்குத்
தொன்றுதொட்டு வந்த அருட் சுற்றங்காண்-தொன்றுதொட்டே

ஆயுமுடற் கன்புடைத்தா மாருயிரிற் றான்சிறந்த
நேயம்வைத்த நம்முடைய நேசன்காண் — பேயரென 193

வாங்காது நாமே மறந்தாலு நம்மைவிட்டு
நீங்காத நம்முடைய நேசன்காண் — தீங்காக 194

ஈட்டுகின்ற வாபத்தி லிந்தா வெனவருளை
நீட்டுகின்ற நம்முடைய நேசன்காண் — கூட்டுலகிற் 195

புல்லென்ற மாயையிடைப் போந்தோறும் நம்மையிங்கு
நில்லென் றிருத்துகின்ற நேசன்காண் — சில்லென்றென் 196

ஊட்டுவுந் தன்னைமறந் துண்டாலு மற்றதற்குக்
கிட்டுரஞ் செய்யாத நேசன்காண் — நட்டூர்ந்து 197

வஞ்சமது நாமெண்ணி வாழ்ந்தாலுந் தான்சிறிதும்
நெஞ்சிலது வையாத நேசன்காண் — எஞ்சலிலாப் 198

பார்நின்ற நாங்கிடையாப் பண்டமெது வேண்டிடினும்
நேர்நின் றளித்துவரு நேசன்காண் — ஆர்வமுடன் 199

ஆர்ந்தநமக் கிவ்விடத்து மவ்விடத்து மெவ்விடத்தும்
நேர்ந்தவுயிர் போற்கிடைத்த நேசன்காண் — சோர்ந்துமிகத் 200

1. நட்டு ஊர்ந்து எனப்பிரித்து — நேசித்துச்சென்று எனப்பொருள்கொள்க

தாபஞசெய குறறந தரினும பொறுப்பதன்றிக
கோபஞ செயாநமது கோமான்காண்' — பாபமற 201

விளஞுமிறை நாமனபு மேவலனறி வேறறரசா
கொளளுமிறை வாஙகாநங கோமானகாண — உளளமுற

உணடவிககு மூனுடைபூ ணூரா திகளதானே
கொண்டுநமக கிஙகளிககுங கோமான்காண — மண்டலத்தில

ஒனறுலு நீஙகா துககஙகள பலபலவாயச
சென்றுலுஞ் செலலாநஞ் செல்வங்காண்! — முனறுவி 204

நாடிவைககு நலலறிவோர் நாளுந தவமபுரிநது
தேடிவைதத நமமுடைய செலவஙகாண — மாடிருநது 205

நாமெத தனைநாளு நலகிடினுந தானுலவாச
சேமிதத வைப்பின திரவியஙகாண — பூமிககண் 206

எஙகுறினும வானுதி யாங்குறினும விடடகலா
தோஙகருளால் நம்மை உடையவனகாண்! — ஆஙகவன்றன

19 வடிவழகு

அங்கைச் சடையழகுங காதன்மிகு மசசடைமேல
திங்கட் கொழுநதின திருவழகுந — திஙகளதனமேற் 208

சார்நதிலஙகுங கொனறைமலாத தாரழகும் அத்தாரமேல
ஆரநதிலஙகும வண்டி னணியழகும—தேர்நதவர்ககும 209

நோககரிய நோக்கழகும் நோககார் நுதலழகும
போககரிய நனனுதலிற பொட்டழகும் — தேககுதிரி 210

புண்டரத்தி னல்லழகும் பொனனருளதான தனமொழிலைக்
கண்டவர்பா லூற்றுகின்ற கண்ணழகும்—தொண்டர்களதம

நேசித்த நெஞ்சமலா நீடு மணமுகநத
நாசித் திருக்குமிழின நல்லழகும் — தேசுறற 212

முலலை முகையாம முறுவலழகும் பவள
வெலலை வளாசெவ விதழழகும — நலலவரைத் 213

தேவெனற தீமபாலிற றேனகலநதாற போலினிகக
வாவெனற றருளுமலா வாயழகும் — பூவொனறும 214

கோனபரவுஞ சஙகக குழையழகும் அனபர்மொழித்
தேனபரவும வளளைச செவியழகும் — நானபரவி 215

வேட்டவையை நினறுஙகு விணணப்பஞ் செயயவது
கேட்டருளும வார்செவியின கேழழகும — நாடடியுயா 216

சைவ முதலாய்த் தழைகக அருளசுரககுந
தெய்வ முகத்தின் திருவழகும் — தெய்வமுகத 217

துள்ளஙகுளிர வுயிர்குளிர மெய்குளிரக
கொள்ளுங் கருணைக் குறிப்பழகும் — உளளறிவின 218

எள்ளாத மேன்மையுல கெல்லாந் தழைப்பவொளிர்
தெள்ளா ரமுதச் சிரிப்பழகும் — உள்ளோங்குஞ் 219
சீல வருளின் றிறத்துக் கிலச்சினையாம்
நீல மணிமிடற்றி னீடழகும் — மாலகற்றி 220
வாழ்ந்தொளிரும் அன்பர் மனம்போலும் வெண்ணீறு
சூழ்ந்தொளிகொண் டோங்குதிருத் தோளழகும் — தாழ்ந்திலவாய்த்
தானோங்கு மண்டமெலாஞ் சத்தமுறக் கூவுமொரு
மானோங்குஞ் செங்கை மலரழகும் — ஊனோங்கும் 222
ஆணவத்தின் கூற்றை யழிக்க வொளிர்மழுவைக்
காணவைத்த செங்கமலக் கையழகும் — நாணமுற்றே 223
ஏங்கும் பரிசுடைய வெம்போல்வா ரச்சமெலாம்
வாங்கும் அபய மலரழகும் — தீங்கடையாச் 224
சீர்வரவு மெல்லாச் சிறப்பும் பெறவுமருள்
சார்வரத வொண்கைத் தலத்தழகும் — பேரரவப் 225
பூணிலங்க வெண்பொற் பொடியிலங்க வென்பணித்தார்
மாணிலங்க மேவுதிரு மார்பழகும் — சேணிலத்தர் 226
மேலுடுத்த வாடையெலாம் வெஃக வியாக்கிரமத்
தோலுடுத்த வொண்மருங்கிற் றன்னழகும் — பாலடுத்த 227
கேழ்க்கோல மேவுதிருக் கீளழகும் அக்கீளின்
கீழ்க்கோ வணத்தின் கிளரழகும் — கீட்கோலம் 228
ஒட்டிநின்ற மெய்யன்ப ருள்ள மெலாஞ்சேர்த்துக்
கட்டிநின்ற வீரக் கழலழகும் — எட்டிரண்டுஞ் 229
சித்திக்கும் யோகியர்தஞ் சிந்தைதனிற் றேன்போன்று
தித்திக்குஞ் சேவடியின் சீரழகும் — சத்தித்து 230
மல்வைத்த மாமறையு மாலயனுங் காண்பரிய
செல்வத் திருவடியின் சீரழகும் — சொல்வைத்த 231
செம்மை மணிமலையைச் சேர்ந்த மரகதம்போல்
அம்மையொரு பால்வாழ்ந் தருளழகும் — அம்மமிகச் 232
சீர்த்திகழ் செப்பவளச் செம்மே னியினழகும்
பார்த்திருந்தால் நம்முட் பசிபோங்காண்! — தீர்த்தருளங்
கொண்டிருந்தான் பொன்மேனிக் கோலமதை நாந்தினமுங்
கண்டிருந்தால் அல்லலெலாங் கட்டறுங்காண் — தொண்டடைந்து
பாட்டா லவன்புகழைப் பாடுகின்றோர் பக்கநின்று
கேட்டால் வினைகள் விடை கேட்குங்காண்! — நீட்டாமல்
ஒன்னார் புரம்பொடித்த உத்தமனே! என்றொருகால்
சொன்னா லுலகத் துயரறுங்காண் — எந்நாளும் 236
பன்னுமுள்ளத் துள்ளாம் பரசிவமே! என்றொருகால்
உன்னுமுன்னந் தீமையெலா மோடிடுங்காண் — அன்னவன்றன்

11. அறிவுறுத்தல் சிவசரிதம்

ஆட்டி யல்காற்பூமாட் டடையென்று லங்தோ! முன்
நீட்டியகாற் பின்வாங்கி நிற்கின்றாய் — ஊட்டுமவன் 238

[1]மாற்கடவு ளாமோர் மகவலறக் கண்டுதிருப்
பாற்கடலை யீந்தவருட் பான்மைதனை — நூற்கடலின் 239

மத்தியினீ கேட்டும் வணங்குகிலாய் அன்படையப்
புத்தியுளோர்க் கீதொன்றும் போதாதோ — முத்திநெறி

மாணு வரக்கன் மலைக்கீ ழிருந்தேத்த
[2]வாணாள் வழங்கியதோர் வண்மைதனை — நாணளும் 241

நண்ணி யுரைத்து நயந்திலைநீ யன்புகொளப்
புண்ணியருக் கீதொன்றும் போதாதோ—புண்ணியராஞ் 242

சுந்தரர்க்குக் கச்சூரில் தோழமையைத் தான்தெரிக்க
வந்திரப்புச் சோறளித்த வண்மைதனை — முந்தகத்திற் 243

பேதமறக் கேட்டும் பிறழ்ந்தனையே அன்படையப்
போதமுளோர்க் கீதொன்றும் போதாதோ— போதவுநெய்

அங்கோ ரெலிதா னருந்தவகற் றூண்டவதைச்
செங்கோல னுக்கியவச் சீர்த்திதனை — இங்கோதச் 245

சந்ததநீ கேட்டுமவன் றாணினையா யன்படையப்
புந்தியுளோர்க் கீதொன்றும் போதாதோ — முந்தவரு 246

[3]நற்றுணையென் றேத்துமந்த நாவரசர்க் கன்றுகடற்
[4]கற்றுணையோர் தெப்பமெனக் காட்டியதை — இற்றெனநீ

மாவுலகிற் கேட்டும் வணங்குகிலா யன்படையப்
பூவுலகர்க் கீதொன்றும் போதாதோ — தாவுறுதற் 248

கண்சுமந்தான் அன்பன் கலங்கா வகைவைகை
மண்சுமந்தான் என்றுரைகரும் வாய்மைதனைப்-பண்புடையோர்

மாணவுரைப் பக்கேட்டும் வாய்ந்தேத்தாய் மெய்யன்பு
பூணவென்று வீதொன்றும் போதாதோ — நீணரகத் 250

தீங்குறுமா பாதகத்தைத் தீர்த்தோர் — மறையவனைப்
பாங்கடையச் செய்தவருட் பண்பதனை — யீங்குலகர் 251

துங்கமுற வுரைத்துஞ் சூழ்கின் றிலையன்பு
பொங்கவென்று வீதொன்றும் போதாதோ — தங்கியவிப்

பாரறியாத் தாயாகிப் பன்றிக் குருளைகட்கு
ஊரறிய நன்முலைப்பா லூட்டியதைச் — சீரறிவோர் 253

---

[1]. உபமந்யு. [2] வாழ்நாள் — வாணளென மரீஇயது.

[3]. தேவாரம், 4-வது திருமுறை, நமச்சிவாயப்பதிகம். (1).

[4]. கற்றாணை என்பது — கற்றுணை யெனக் குறுகின்றது.

சொல்லிநின்றார் கேட்டுந் துதிக்கின் றிலையன்பு
புல்லவென்றா வீதொன்றும் போதாதோ — நல்லதிருப் 254

பாதமலர் வருந்தப் பாணன்றனக் காளாய்க்
கோதில் விறகேற்று விலைகூறியதை — நீதியுளோர் 255

சாற்றிநின்றார் கேட்டுமவன் றாணிணையாய் மெய்யன்பிற்
போற்றவென்றா வீதொன்றும் போதாதோ — போற்றுகின்ற

ஆடுங் கரியும் அணிலும் குரங்குமன்பு
தேடுஞ் சிலம்பியொடு சிற்றெறும்பும் — நீடுகின்ற 257

பார்புஞ் சிவார்ச்சனைதான் பண்ணியதென் றூற்பூசை
ஓம்புவதற் கியார்தா னுவவாதார் — சோம்புறுநீ 258

வன்பென்ப தெல்லா மறுத்தவன்றாட் பூசிக்கும்
அன்பென்ப தியாதோ அறியாயே — அன்புடனே 259

செஞ்சடைகொள் நம்பெருமான் சீர்கேட் டிரையருந்தா
தஞ்சடக்கி யோக மமர்ந்துலகன் —வஞ்சமற 260

நாரையே முத்தியின்ப நாடியதென் றூன்மற்றை
யாரையே நாடாதா ரென்றுரைப்பேன் — ஈரமிலாய் 261

நீயோ சிறிது நினைந்திலையவ் வின்பமென்னை
யேயோநின் றன்மை யிருந்தவிதம் — ஓயாத 262

அன்புடையார் யாரினும்பே ரன்புடையா னம்பெருமான்
நின்புடையா னித்த நிகழ்த்துகின்றேன் — உன்புடையோர்

அன்பவன்மேற் கொண்ட தறியேன் புறச்சமயத்
தின்புடையா ரேனு மிணங்குவரே — அன்புடனே 264

தாவென்றால் நல்லருளிந் தாவென்பா னம்பெருமான்
[1]ஆவுன்பா லோதி யலுக்கின்றேன் — நீவன்பால் 265

நின்றா யலதவனை நேர்ந்துநினை யாய்பித்த
ரென்றாலு மென்சொற் கிணங்குவரே — குன்றாது 266

பித்தா வெனினும் பிறப்பறுப்பா னம்முடையான்
[2]அத்தோ வுனக்கீ தறைகின்றேன் — சற்றேனுங் 267

கேள்வியிலார் போலதனைக் கேளாய் கெடுகின்றாய்
வேள்வியிலார் கூட்டம் விழைகின்றாய் — வேள்வியென்ற 268

வேலைவருங் காலொளித்து மேவுகின்றாய் நின்தலைக்கங்(கு)
ஓலைவருங் காலிங் கொளிப்பாயே! — மாலையுறும் 269

12. உலக ஆசை

இப்பார் வெறும்பூ விதுநயவே லென்றுனக்குச்
செப்பா முனம்விரைந்து செல்கின்றாய் — அப்பாழிற் 270

1. ஆ — வியப்பிடைச் சொல். 2. அந்தோ என்பது — அத்தோ வென வலிக்கும்வழி வலித்தது.

செல்லாதே **சைவநெறி** செல்லென்றா லென்னுடனுஞ்
சொல்லாது பேர்மயக்கந் தோய்கின்றாய் — பொல்லாத 271

[1]அஞ்சருந்தென் றாலமுதி னார்கின்றாய் விட்டிடென்றால்
நஞ்சருந்தென் றாற்போ னலிகின்றாய் — வஞ்சகத்தில் 272

ஓடுகின்றாய் மீளாம லுன்னிச்சை யின்வழியே
ஆடுகின்றாய் மற்றங் கயர்கின்றாய் — நீடுலகைச் 273

சூழ்கின்றாய் வேறொன்றிற் சுற்றுகின்றாய் மற்றொன்றில்
வீழ்கின்றாய் மேலொன்றின் மீள்கின்றாய் — தாழ்வொன்றே

ஏகின்றாய் வன்னெறியி லென்னை வலதழிக்கப்
போகின்றாய் மீட்டும் புகுகின்றாய் — யோகின்றி 275

ஒன்றைமறக் கின்றாய்மற் றொன்றைநினைக் கின்றாயென்
நன்றைமறைக் கின்றாய் நலிகின்றாய் — வென்றிபெறுஞ் 276

சேவிற் பரமன்றாட் சேரென்றால் மற்றொருசார்
மேவிப் பலவாய் விரிகின்றாய் — பாவித்துக் 277

**குன்றுமுனக் கனந்தங் கோடிதெண்ட னிட்டாலும்
ஒன்று மிரங்கா யுழல்கின்றாய்!** — நன்றுருகாக் 278

கல்லென்பேன் உன்னைக் கரணங் கலந்தறியாக்
கல்லென்றா லென்சொல் கடவாதே — புல்லநினை 279

வல் இரும்பென் பேனந்த வல்லிரும்பேற் கூடத்திற்
கொல்லன் குறிப்பைவிட்டுக் கோணாதே — அல்லலெலாங் 280

கூட்டுகின்ற வன்மைக் **குரங்கென்பேன்** அக்குரங்கேல்
ஆட்டுகின்றோன் சொல்வழிவிட் டாடாதே — நீட்டுலகர் 281

ஏசுகின்ற **பேயென்பேன்** எப்பேயு மஞ்செழுத்தைப்
பேசுகின்றோர் தம்மைப் பிடியாதே — கூசுகிற்பக் 282

கண்டோரைக் கவ்வுங் கடுஞ்**சுணங்க னென்பனது**
கொண்டோரைக் கண்டாற் குலையாதே — அண்டார்க்கும் 283

பூவி லடங்காப் **புலியென்பேன்** எப்புலியும்
மேவில் வயப்பட்டா லெதிராதே — நோவியற்றி 284

வீறுகின்ற மும்மதமால் **வெற்பென்பேன்** ஆங்கதுவும்
ஏறுகின்றோன் சொல்வழிவிட் [2]டேறாதே — சீறுகின்ற 285

[3]வென்னடைசேர் மற்றை **விலங்கென்பேன்** எவ்விலங்கும்
மன்னவன்சேர் நாட்டில் வழங்காதே — நின்னையினி 286

---

1. ஐந்து என்பது — அஞ்சு என மருவிற்று; அஃதீண்டாகு பெயராய்ச் சுவை, ஒளி, ஊறு, ஓசை, நாற்றமென்னும் ஐந்தாசைகளைக் குறித்து நின்றது.

2. ஏறுதல் என்பது — சண்டொழுக்கத்தின்மேல் நின்றது.

3. வென்னடை — வெல்நடை யெனப் பிரித்துக் கொள்க; அற்றேல் — கொடு நடையெனப் பொருள் கொள்ளின் — வெந்நடை யெனப் பொதுநகரமாக்கிக்கொள்க.

என்னென்பேன்! என்மொழியை ஏற்றனையேல் மாற்றுயர்ந்த
பொன்னென்பேன்! எனவழியிற் போகதிலையே—கொன்னுறநீ

போம்வழியும் பொய்யநீ புரிவதுவும் பொய்யதனால்
ஆம்விளைவும் பொய்யநின் னறிவும்பொய் — தோம்விளைக்கும்

நின்னுடலும் பொய்யிங்கு நின்தவமும் பொய்யிலையா
நின்னிலையும் பொய்யன்றி நீயும்பொய் — என்னிலிவண் 289

ஏதுமுணர் தாதிலையே யிம்மாய வாழ்க்கையெனும்
வாதிலிழுத் தென்னை மயக்கினையே — தீதுறுநீ 290

வன்னோ விடங்காண்! [1]நின்வன்பெயரின் முன்பொருகீற்று
என்னே யறியாம லிட்டழைத்தேன் — கொன்னேநீ 291

13 பெண்ணாசை

நோவ தொழியா [2]தொறிற்காம வெப்பினிடை
ஆவ தறியா தழுந்தினையே — மேவுமதில் 292

உள்ளெரிய மேலா முணர்வுங் கருகவுடல்
நள்ளெரிய நட்பி னலம்வெதும்ப — விள்ளவதின்றி 293

வாடிப் பிலனுசென்று வான்சென் றொளிதராவுந்
தேடிச் சுடுங்கொடிய தீக்கண்டாய் — ஓடியிங்கு 294

போந்தா லலது பெருங்காமத் தீயினைச்
சோர்ந்தாரை யுஞ்சுடுஞ்செந் தீக்கண்டாய் — சார்ந்தாங்கு 295

சந்தி யெனவருவார் தம்மைச் சுடுங்காமஞ்
செந்தீயை யுஞ்சுடுமோர் தீக்கண்டாய் — வந்திங்கு 296

மண்ணிற் றனைக்காணு வண்ண நினைத்தாலும்
நண்ணித் தலைக்கேறு நஞ்சங்காண்! — எண்ணற்ற 297

போருறுமுட் காமப் புதுமயக்க நின்னுடைய
பேரறிவைக் கொள்ளைகொளும் பித்தங்காண்!-சோரறிவிற்

கள்ளடைக்குங் காமக் கடுமயக்கம் மெய்ந்நெறிக்கோர்
முள்ளடைக்கும் பொல்லா முரண்கண்டாய்!—அள்ளலுற

ஏதமெலாந் தன்னு ளிடுங்காமம் பாதகத்தின்
பேதமெலா மொன்றிப் பிறப்பிடங்காண் — ஆதலினால் 300

வெம்மான் மடந்தையரை மேவவொணாது! ஆங்கவர்கள்
தம்மாசை யின்னுந் தவிர்ந்திலையே — இம்மாய 301

மன்ற [3]வணங்கினர் [4]செவ்வாய்மடவார் [5]பேதையர்கள்
என்றகொடுஞ் சொற்பொருளை எண்ணிலையே—தொன்றுலகில

1. நெஞ்சு என்னும் மொழிக்கு முன்னுள்ள கீற்று (ெ) நீங்கின நஞ்சு (விஷம்) என்றாகும்
2 தொறில்—விரைவு 3 அணங்கினர் — நோயுடையார்
4. செவ்வாய் மடவார்—சிவந்த வாயினையுடைய பெண்கள் 5 பேதையர் — அறிவில்லார்.

பெண்ணென் றுரைப்பிற் பிறப்பேழு மாந்துயரம்
எண்ணென்ற நல்லோர்சொல் எண்ணிலையே — பெண்ணிங்கு

[1] மாமாத் திரையின் வருத்தனமென் றெண்ணினையந்
நாமார்த்த மாசையென நாடிலையே — யாமார்த்தம் 304

மந்திரத்தும் பூசை மரபினுமற் றெவ்விதமாந்
தந்திரத்துஞ் சாயாச் சழக்கன்றே — மந்திரத்திற் 305

பேய்பிடித்தாற் றீர்ந்திடுமிப் பெண்பேய் விடாதேசெந்
நாய்பிடித்தாற் போலுமென்று நாடிலையே — ஆய்விலுன்றன்

ஏழமையென் னென்பே ணிவர்மயக்கம் வன்னரகின்
தோழமையென் றந்தோ துணிந்திலையே — ஊழமைந்த 307

காரிருளிற் செல்லக் கலங்குகின்றாய் மாதர்குழற்
பேரிருளிற் செல்வதனைப் பேர்த்திலையே — பாரிடையோர் 308

எண்வா ளெனிலஞ்சி யேகுகின்றா யேந்திழையார்
கண்வா ளறுப்பக் கனிந்தனையே — மண்வாழும் 309

ஓரானை யைக்கண்டா லோடுகின்றாய் மாதர்முலை
யீரானை யைக்கண் டிசைந்தனையே — சீரான 310

வெற்பென்றா லேற விரைந்தறியாய் மாதர்முலை
வெற்பென்றா லேற விரைந்தனையே — பொற்பொன்றுஞ் 311

சிங்கமென்றால் வாடித் தியங்குகின்றாய் மாதரிடைச்
சிங்கமெனிற் காணத் திரும்பினையே — யிங்குசிறு 312

பாம்பென்றா லோடிப் பதுங்குகின்றாய் மாதரல்குற்
பாம்பென்றாற் சற்றும் பயந்திலையே — யாம்பண்டைக் 313

கீழ்க்கடலி லாடென்றாற் கேட்கிலைநீ மாதரல்குற்
பாழ்க்கடலிற் கேளாது பாய்ந்தனையே — கீழ்க்கதுவுங் 314

கல்லென்றாற் பின்னிடுவாய் காரிகையார் காற்சிலம்பு
கல்லென்றால் மேலெழும்பக் கற்றனையே — யல்லளகம் 315

மையோ கருமென் மணலோவென் பாய்மாறி
ஐயோ நரைப்ப தறிந்திலையோ — பொய்யோதி 316

ஒண்பிறையே யொண்ணுதலென் றுன்னுகின்றா யுள்ளெலும்பாம்
வெண்பிறையன் றேயதனை விண்டிலையே — கண்புருவம் 317

வில்லென்றாய் வெண்மயிராய் மேவி யுதிர்ந்திடுங்காற்
சொல்லென்றாற் சொல்லத் துணியாயே — வல்லம்பிற் 318

கண்- குவளையென்றாய்க் கண்ணீ ருலர்ந்துமிக
உட்குழியும் போதி லுரைப்பாயே — கட்குலவு 319

1. பெண்ணிங்கு மாமாத்திரையின் வருத்தனம் என்றெண்ணினை என்பதற்கு — பேண் என்று பொருள் கொண்டனை என்பது பொருள்.

மெய்க்குமிழே நாசியென வெஃகினையால் வெண்மலத்தால்
உய்க்குமிழுஞ் சீந்த லுளதேயோ — வெய்த்தலிலா 320

வள்ளையென்றாய் வார்காது வள்ளை தனக் குட்புழையோ
டுள்ளுநரம் பின்புனைவு முண்டேயோ — வெள்ளை நகை 321

முல்லையென்றாய் முல்லை முறித்தொருகோற் கொண்டுநிதம்
ஒல்லை யழுக்கெடுப்ப துண்டேயோ — நல்லதொரு 322

கோவ்வையென இதழைக் கொள்கின்றாய் மேற்குழம்புஞ்
செவ்வை யிரத்தமெனத் தேர்ந்திலையே — செவ்வியகண் 323

ணாடி யெனக் [1]கவுட்கே யாசைவைத்தாய் மேற்செழுந்தோல்
வாடியக்கா லென்னுரைக்க மாட்டுவையே — கூடியதோர் 324

அந்த மதிமுகமென் றாடுகின்றாய் ஏழ்துளைகள்
எந்தமதிக் குண்டதனை யெண்ணிலையே — [2]நந்தெனவே 325

கண்டமட்டுங் கூறினையக் கண்டமட்டு மன்றியிடல்
கொண்டமட்டு மற்றதன்மெய்க் கூறன்றோ — விண்டவற்றைத்

தோளென் றுரைத்துத் துடிக்கின்றா யவ்வேய்க்கு
மூளொன்று வெள்ளெலும்பின் மூட்டுண்டே — நாளொன்றுஞ்

செங்காந்த ளங்கையெனச் செப்புகின்றா யம்மலர்க்குப்
பொங்காப் பலவிரலின் பூட்டுண்டே — மங்காத 328

செவ்விளநீர் கொங்கையெனச் செப்பினைவல் லூன்றடிப்பிங்
கெவ்விளநீர்க் குண்டதனை யெண்ணிலையே — செவ்வைபெறுஞ்

செப்பென் றனைமுலையைச் சீசீ [3]சிலந்தியது
துப்பென் றவர்க்கியாது சொல்லுதியே — வப்பிறுகச் 330

சூழ்ந்தமுலை மொட்டென்றே துள்ளுகின்றாய் கீழ்த்துவண்டு
வீழ்ந்தமுலைக் கென்ன விளம்புதியே — தாழ்ந்தவவை 331

மண்கட்டும் பந்தெனவே வாழ்ந்தாய் முதிர்ந்துடையாப்
புண்கட்டி யென்பவர்வாய்ப் [5]பொத்துவையே — திண்கட்டும்

அந்நீர்க் குரும்பை யவையென்றாய் மேலெழும்புஞ்
செந்நீர்ப் புடைப்பென்பார் தேர்ந்திலையே — யந்நீரார் 333

கண்ணீர் தரும்பருவாய்க் கட்டுரைப்பார் சான்றாக
வெண்ணீர் வரல்கண்டும் வெட்கிலையே — தண்ணீர்மைச் 334

சாடியென்பாய் நீயயலோர் தாதுக் கடத்திடுமேன்
மூடியென்பார் மற்றவர்வாய் மூடுதியோ — [6]மேடதனை 325

ஆலிலையே யென்பா யடர்குடரோ [7]டீருளொடுந்
தோலிலையே யாலிலைக்கென் சொல்லுதியே — நூலிடைதான்

1. கவுள் — கன்னம். 2. நந்து — சங்கு. 3. சிலந்தி — புண்கட்டி,
4. வம்பு — வப்பென விகாரமாயிற்று. 5. பொத்துதல் என்பது - மூடுதல்.
6. மேடு — வயிறு. 7. ஈருள் என்பது — ஈரல் என மருவி வழங்கியது.

உண்டோ விலையோவென் றுட்புகழ்வாய் கைதொட்டுக்
கண்டோர்[1]பூட் டுண்டென்பார் கண்டிலையே — விண்டோங்கும்

ஆழ்ங்கடலென் பாய்மடவா ரல்குலினைச் சிற்சிலர்கள்
பாழ்ங்கிணறென் பாரதனைப் பார்த்திலையே - தாழ்ங்கொடிஞ்சித்

தேராழி யென்பாயச் சீக்குழியை யன்றுசிறு
நீராழி யென்பவர்க்கென் [2]னேருதியே — ஆராப்புன் 339

நீர்வழியை யாசை நிலையென்றாய் வன்மலந்தான்
சோர்வழியை யென்னென்று சொல்லுதியே — சார்முடைதான்

ஆறுச் சிலைநீர்கா ளூறு யொழுக்கிடவும்
வீறுப்புண் ணென்று விடுத்திலையே — யூறுக்கி 341

மூலை யெறும்புடன்ஈ மொய்ப்பதஞ்சி மற்றதன்மேற்
சீலையிடக் கண்டுங் தெரிந்திலையே — மேலையுறு 342

மேநரக மென்றால் விதிர்ப்புறுநீ மாதரல்குல்
கோநரக மென்றூற் குலைந்திலையே — யூனமிதைக் 343

கண்டால் நமதாசைக் கைவிடுவா ரென்றதனைத்
தண்டா தொளித்திடவுஞ் சார்ந்தனையே — அண்டாது 344

போத விடாயாகிப் புலம்புகின்றாய் மற்றதன்பான்
மாதவிடா யுண்டான் மதித்திலையே — மாதரவர் 345

தங்குறங்கை மெல்லரம்பைத் தண்டென்றாய் தண்டுன்றி
வெங்குரங்கின் மேவுங்கால் விள்ளுதியே — நன்கிலவாய் 346

ஏய்ந்தமூழந் தாளைவரா லென்றாய் புலாற்சிறிதே
வாய்ந்து வராற்றோற்கு மதித்திலையே— சேந்தவடி 347

தண்டா மரையென்றாய் தன்மை விளர்ப்படைந்தால்
வெண்டா மரையென்று மேவுதியோ — வண்டாரா 348

மேனாட்டுஞ் சண்பகமே மேனியென்றாய் தீயிடுங்கால்
தீநாற்றஞ் சண்பகத்திற் றேர்ந்தனையோ — வானாட்டு 349

மின்றோர் வடிவென்றாய் மேனி யுரைத்தவுளீ
தொன்றே [3]ஒருபுடையா யொத்ததுகாண் — ஒன்றூச்சொல்

வேள்வா கனமென்றாய் வெய்யநமன் விட்டிடுந்தா
தாள்வா கனமென்றா லாகாதோ — வேளானேன் 351

[4]காகளமா யின்குரலைக் கட்டுரைத்தாய் காலனென்போன்
காகளமென் பார்க்கென் கழறுதியே — நாகளவுஞ் 352

சாயைமயி லென்றே தருக்குகின்றாய் சார்[5]பிரம
சாயைதிக் தென்பார்க்கென் சாற்றுதியே — சேயமலர் 353

---

1. பூட்டு — சண்டுடற் பொருத்து.
2. நேர்தல் என்பது — சண்டு விடைகொடுத்தலென்றும் பொருட்டு.
3. சண்டொரு புடை யொத்தமை தோற்றியாங்கழியும் நிலையின்மையான் என்று கொள்க.
4. வேளானேன் காகளம் — குயில். 5. பிரமசாயை என்பது— பிரமகத்தி.

அன்னநடை யென்பா யஃதன் றருந்துகின்ற
வன்னநடை யென்பார்க்கென் ஆற்றுதியே — அன்னவரை

ஓரோ வியமென்பா யோவியமே லாங்கெழுபத்
தீரா யிரநாடி யாண்டுடைத்தே — பாரார்ந்த 355

முன்னுமலர்க் கொம்பென்பாய் மூன்றேடரைக் கோடியெனத்
துன்னு மூரோமத் துவாரமுண்டே — இன்னமுதாற் 356

செய்தவடி வென்பாயச் செய்கைமெய்யே னீயவர்கள்
வைதிடினு மற்றதனை வையாயே — பொய்தவிராய் 357

ஒள்ளிழையார் தம்முருவோ ருண்கரும்பென் றுய்சிறிது
கிள்ளியெடுத் தாலிரத்தங் கீழ்வருமே — கொள்ளுமவர் 358

ஈடில்பெயர் நல்லா ரெனநயந்தாய் நாய்ப்பெயர்தான்
கேடில்பெருஞ் சூரனென்பர் கேட்டிலையோ — நாடிலவர் 359

மெல்லியலா ரென்பாய் மிகுகருப்ப வேதனையை
வல்லியலார் யார்பொறுக்க வல்லார்காண்! — வில்லியல்பூண்

வேய்ந்தா லவர்மேல் விழுகின்றாய் வெந்தீயிற்
பாய்ந்தாலு மங்கோர் பலனுண்டே! — வேய்ந்தாங்கு 361

சென்றா லவர்பின்னர்ச் செல்கின்றாய் வெம்புலிப்பின்
சென்றாலு மங்கோர் திறனுண்டே — சென்றாங்கு 362

நின்றா லவர்பின்னர் நிற்கின்றாய் கண்மூடி
நின்றாலு மங்கோர் நிலையுண்டே — ஒன்றாது 363

கண்டா லவருடம்பைக் [1]கட்டுகின்றாய் கல்லணைத்துக்
கொண்டாலு மங்கோர் குணமுண்டே — பெண்டானோர் 364

வைதாலுந் தொண்டு வலித்தாய் பிணத்தொண்டு
செய்தாலு மங்கோர் சிறப்புளதே — கைதாவி 365

மெய்த்தாவுஞ் செந்தோல் மினுக்கால் மயங்கினநீ
செத்தாலு மங்கோர் சிறப்புளதே — வைத்தாடும் 366

மஞ்சண் மினுக்கான் மயங்கினநீ மற்றெழிந்து
துஞ்சுகினு மங்கோர் சுகமுளதே — வஞ்சியரைப் 367

பார்த்தாடி யோடிப் படர்கின்றாய் வெந்நரகைப்
பார்த்தாலு மங்கோர் பலனுண்டே — சேர்த்தார்கைத் 368

தொட்டாற் களித்துச் சுகிக்கின்றாய் வன்பூதந்
தொட்டாலு மங்கோர் துணையுண்டே — நட்டாலுந் 369

தெவ்வின் மடவாரைத் திளைக்கின்றாய் தீவிடத்தை
வவ்வுகினும் அங்கோர் மதியுண்டே — செவ்விதழ்நீர் 370

உண்டான் மகிழ்வாய்நீ யொண்சிறுவர் தஞ்சிறுநீர்
உண்டாலு மங்கோ ருரனுண்டே — கண்டாகக் 371

1. கட்டுதல் என்பது — சண்டு தழுவுதல் என்னும் பொருட்டு.

கவ்வுகின்ற யவ்விதழைக் கார்[1]மதுகம் வேம்பிவற்றைக்
கவ்வுகினு மங்கோர் கதியுண்டே — அவ்விளையர் 372

மென்றீயு மிச்சில் விழைகின்றாய் நீவெறும்வாய்
மென்றாலு மங்கோர் விளைவுண்டே — முன்றானைப் 373

பட்டான் மகிழ்வு பதிந்தாய் பதைக்கவம்பு
பட்டாலு மங்கோர் பலனுண்டே — கிட்டாமெய்த் 374

தீண்டிடினுள் ளோங்கிச் சிரிக்கின்றாய் செந்தேள்முன்
தீண்டிடினு மங்கோர் திறனுண்டே — வேண்டியவர் 375

வாய்க்கிடயா தானுமொன்று வாங்குகின்றாய் மற்றதையோர்
நாய்க்கிடினு மங்கோர் நலனுண்டே — தாக்கவர்க்காய்த் 376

தேட்டாண்மை செய்வாயத் தேட்டாண்மை யைத்தெருவில்
போட்டாலு மங்கோர் புகழுண்டே — வாட்டாரைக் 377

கொண்டா ருடனுணவு கொள்கின்றாய் குக்கனுடன்
உண்டாலு மங்கோ ருறவுண்டே — மிண்டாகும் 378

இங்கிவர்வாய்ப் பாகிலையை யேற்கின்றாய் புன்மலத்தை
நுங்கினுமங் கோர்நன்[2]னெறிலுண்டே — மங்கையர்தம் 379

ஏத்தா மனைகாத் திருக்கின்றா யீமமது
காத்தாலு மங்கோர் கனமுண்டே — பூத்தாழ்வோர் 380

காட்டாக் குரல்கேட்பாய் கர்த்தபத்தின் பாழ்ங்குரலைக்
கேட்டாலு மங்கோர் கிளருண்டே — கோட்டாவி 381

ஆழ்ந்தா ருடன்வாழ வாதரித்தா யாழ்ங்கடலில்
வீழ்ந்தாலு மங்கோர் விரகுண்டே — வீழ்ந்தாருள் 382

வீட்டான் முலையுமெதிர் வீட்டான் முகமுமுறக்
காட்டாநின் றார்கண்டுங் காய்ந்திலையே — கூட்டாட்குச் 383

செய்கை யிடும்படிதன் சீமான் றனதுபணப்
பைகை யிடல்கண்டும் பயந்திலையே — சைகையது 384

கைகயா லொருசிலர்க்குங் கண்ணா லொருசிலர்க்குஞ்
செய்யா மயக்குகின்றார் தேர்ந்திலையே — எய்யாமல் 385

ஊறிகந்த இவ்வகையாய் இம்மடவார் செய்கையெலாங்
கூறுவனேல் அம்ம! குடர்குழம்பும் — கூறுமிவர் 386

வாயொருபாற் பேச மனமொருபாற் செல்லவுட
லாயொருபாற் செய்ய அழிவார்காண் — ஆயவிவர் 387

நன்றறியார் தீதே நயப்பார் சிவதலத்திற்
சென்றறியார் பேய்க்கே சிறப்பெடுப்பார் — இன்றிவரை 388

வஞ்சமென்கோ! வெவ்வினையாம் வல்லியமென்கோ! பவத்தின்
புஞ்சமென்கோ! மாநரக பூமியென்கோ! — வஞ்சுறுமீர் 389

[1]. மதுகம் என்பது — எட்டிமரம். [2] நொறில் என்பது — அடக்கம்.

வானென்கோ! வாய்க்கடங்கா மாயமென்கோ! மண்முடிவு
நாளென்கோ! வெய்ய நமனென்கோ! — கோளென்கோ! 390

சாலமென்கோ! வானிந்திர சாலமென்கோ! வீறுல
காலமென்கோ! நின்பொல்லாக் காலமென்கோ! — ஞாலமதிற்

பெண்ணென்றால் யோகப் பெரியோர் நடுங்குவரேல்
மண்ணின்றார் யார்நடுங்க மாட்டார்காண்!- பெண்ணென்றாற்

பேயு மிரங்குமென்பாய் பேயொன்றோ! தாம்பயந்த
சேயு மிரங்குமவர் தீமைக்கே! — ஆயுஞ்செம் 393

பொன்னாற் றுகிலாற் புனையா விடிலவர்மெய்
என்னாகு மற்றிதைநீ யெண்ணிலையே — இன்னுமைக் 394

கொத்தென்ற வம்மடவார் கூட்ட மெழுமைக்கும்
வித்தென் றறிந்துமதை விட்டிலையே - தொத்தென்று 395

பாச வினைக்குட் படுத்துறுமப் பாவையர்மேல்
ஆசையுனக் கெவ்வா றடைந்ததுவே — நேசமிலாய் 396

14. பொன்னாசை

நின்னாசை யென்னென்பேன் நெய்வீழ் நெருப்பெனவே
பொன்னாசை மேன்மேலும் பொங்கினையே! — பொன்னாசை

வைத்திழந்து வீணே வயிறெரிந்து மண்ணுலகில்
எத்தனைபேர் நின்கண் ணெதிர்நின்றார் — தத்துகின்ற 398

பொன்னுடையார் துன்பப் புணரியொன்றே யல்லதுமற்
றென்னுடையார் கண்டிங் கிருந்தனையே — பொன்னிருந்தால்

ஆற்றன்மிகு தாயுமறி யாவகையால் வைத்திடவோர்
ஏற்றவிடம் வேண்டுமதற் கென்செய்வாய் — ஏற்றவிடம் 400

வாய்த்தாலு மங்கதனை வைத்தவிடங் காட்டாமல்
ஏய்த்தாற் சிவசிவமற் றென்செய்வாய் — ஏய்க்காது 401

நின்றாலும் பின்னதுதா னீடுங் கரியான
தென்றா லரகரமற் றென்செய்வாய் — நன்றாக 402

ஒன்றொருசார் நில்லென்றா லோடுகின்ற நீயதனை
என்றும் புரப்பதனுக் கென்செய்வாய் — வென்றியொடு 403

பேர்த்துப் புரட்டிப் பெருஞ்சினத்தால் மாற்றலர்கள்
ஈர்த்துப் பறிக்கிலதற் கென்செய்வாய் — பேர்த்தெடுக்கக் 404

கைபுகுத்துங் காலுட் கருங்குளவி செங்குளவி
ஏய்புகுத்தக் கொட்டிடின்மற் றென்செய்வாய்-பொய்புகுத்தும்

பொன்காவற் பூதமது போயெடுக்கும் போதுமறித்
தென்காவ லென்றான்மற் றென்செய்வாய் — பொன்காவல் 406

வீறுங்கா லாணவமாம் வெங்கூளி நின்றலைமேல்
ஏறுங்கான் மற்றதனுக் கென்செய்வாய் — மாறுஞ்சீர் 407

உன்னேயம் வேண்டி உலோபமெனுங் குறும்பன்
இன்னே வருவனதற் கென்செய்வாய் — முன்னேதும் 408

இல்லா நமக்குண்டோ வில்லையோ வென்னுநலம்
எல்லா மழியுமதற் கென்செய்வாய் — நில்லாமல் 409

ஆய்ந்தோர் சிலநாளி லாயிரம்பேர் பக்கலது
பாய்ந்தோடிப் போவதுநீ பார்த்திலையே — ஆய்ந்தோர்சொல்

[1]கூத்தாட் டவைசேர் குழாம்விளிந் தாற் போலுமென்ற
சீர்த்தாட் குறள்மொழியுந் தேர்ந்திலையே — பேர்த்தோடும்

நாட்கொல்லி யென்று னடுங்குகின்றாய் நாளறியா
ஆட்கொல்லி யென்பரிதை யாய்ந்திலையே — கீழ்க்கொல்லைப்

பச்சிலையாற் பொன்னைப் படைப்பாரேல் மற்றதன்மேல்
இச்சையுனக் கெவ்வா றிருந்ததுவே — இச்சையிலார் 413

இட்டமலம் பட்டவிட மெல்லாம்பொன் னுமென்றால்
இட்டமதை [2]விட்டற் கிசைந்திலையே — முட்டகற்றப் 414

பொன்னடப்ப தன்றியது போனகமே யாதியவா
யென்னடுத்த தொன்றுமிதை யெண்ணிலையே — இந்நிலத்தில்

நீண்மயக்கம் பொன்முன் னிலையா யுலகியலாம்
வீண்மயக்க மென்றதனை விட்டிலையே — நீண்வலயத் 416

திச்செல்வ மின்றி யியலாதேற் சிற்றுயிர்கள்
எச்செல்வங் கொண்டிங் கிருந்தனவே! — வெச்சென்ற

15. மண்ணாசை

மண்ணாசை கொண்டநீ மண்ணாளு மன்னரெலாம்
மண்ணா லழிதல் மதித்திலையே! — எண்ணாது 418

மண்கொண்டார் மாண்டார்தம் மாய்ந்தவுடல் வைக்கவயன்
மண்கொண்டார் தம்மிருப்பில் வைத்திலரே — திண்கொண்ட

விண்ணேகுங் காலங்கு வேண்டுமென வீண்டுபிடி
மண்ணேனுங் கொண்டேக வல்லாரோ! — மண்ணேயம் 420

என்னதென் றான் முன்னொருவன் என்னதென் றான்பின்னொருவன்
இன்னதுநீ கேட்டிங் கிருந்திலையோ — மன்னுலகில் 421

கண்காணி யாய்நீயே காணியல்லால் நீயிருந்த
மண்காணி யென்று மதித்தனையே — கண்காண 422

மண்காணி வேண்டி வருந்துகின்றாய் நீமேலை
விண்காணி வேண்டல் வியப்பன்றே — எண்காண 423

1. திருக்குறள், அதிகாரம் — 34, (2)
2. விடற்கு என்பது — விட்டற்கு என விகாரமாயிற்று.

அந்தரத்தில் நின்றுய்நீ யந்தோ நினைவிடமண்
அந்தரத்தில் நின்ற தறிந்திலையே — தந்திரத்தின் 424

மண்கொடுப்பேன் என்றுரைக்கில் வைவார் சிறுவர்களும்
மண்கொடுக்கில் நீதான் மகிழ்ந்தனையே —வண்கொடுக்கும் 425

வீடென்றேன் மற்றதைமண் வீடென்றே நீநினைத்தாய்
[1]வீடென்ற சொற்பொருளை விண்டிலையே! நாடொன்றும்

மண்ணால் மரத்தால் வனைகின்ற வீடனைத்துங்
கண்ணாரக் கட்டழிதல் கண்டிலையோ — மண்ணான 427

மேல்வீடு மங்குடைய வேந்தர்களு மேல்வீட்டப்
பால்வீடும் பாழாதல் பார்த்திலையோ — மேல்வீட்டில் 428

ஏறுவனே யென்பாய் இயமன் கடாமிசைவந்
தேறுவனேல் உன்னுரை யென்னுமோ! — கூறிடுமிம் 429

மண்ணளித்த வேதியனு மண்விருப்பங் கொள்ளானேல்
எண்ணமுனக் கெவ்வா றிருந்ததுவே — மண்ணிடத்தில் 430

ஆகாத் துரும்பிடத்தும் ஆசைவைத்தாய் என்னிடத்தில்
ஏகாப் பெருங்காம மென்சொல்கேன்! — போகாத 431

16. கோபம்

பாபக் கடற்கோர் படுகடலாம் பாழ்வெகுளிக்
கோபக் கடலிற் குளித்தனையே! — தாபமுறச் 432

செல்லா விடத்துச் சினந்தீது செல்லிடத்தும்
இல்லதனிற் றீயதென்ற தெண்ணிலையே — மல்லல்பெறத்

[2]தன்னைத்தான் காக்கிற் சினங்காக்க என்றதனைப்
பொன்னைப்போற் போற்றிப் புகழ்ந்திலையே — துன்னி 434

[3]அகழ்வாரைத் தாங்கு நிலம்போல வென்னுந்
திகழ்வாய் மையுநீ தெளியாய் — இகழ்வாரை 435

எவ்வண்ண நம்மை யிகழ்வா ரறிவோமென்
றிவ்வண்ண மென்னை வெளி யிட்டனையே—தெவ்வென்ன 436

ஓரா வெகுளி யுடையான் றவமுடையான்
றீராயென் பாரதுவுந் தேர்ந்திலையே — பேராநின் 437

வெவ்வினைக்கீ டாகவரன் வெம்மைபுரி வானென்றால்
இவ்வெகுளி யார்மாட் டிருத்துவதே — செவ்வையிலாய் 438

ஏய்ந்தனையன் போரிடத்தி லின்னுமை செய்தவரைக்
காய்ந்தனைமற் றென்னபலன் கண்டனையே — வாய்ந்தறிவோர்

எல்லா நலமு மிஃதேயென் றேத்துகின்ற
கொல்லா நலஞ் சிறிதுங் கொண்டிலையே — பொல்லாத 430

1. வீடு — பற்றுக்களின்றும் விடுபட்டது.
2. திருக்குறள், அதிகாரம் — 31, (2, 5.) 3. திருக்குறள், அதிகாரம் — 16, (1)

வனபோ டிருகளு மதியிலி மனனுயிர்ககண்
அன்போ டிரக்கம் அடைந்திலையே!—இன்போங்கு 441

தூயமையெனப தெலலாந துணையா யணைவதுதான்
வாயமையெனப தொனறே மதிததிலையே — தூயமையிலாய்

மாறெருகை யேநதினற வளளலனபர் தஙகளுளே
நானொருவ னெனறு நடித்தனையே — ஆனமற்றைப் 443

பாதகஙக ளெலலாம பழகிப் பழகியதிற்
சாதகஞசெய வோரிற் றலைநினறுய — பாதகத்தில 444

ஓயா விகார வுணர்சசியினல் இவ்வுலக
மாயா விகார மகிழநதனையே! — சாயாது 445

17. இளமை

நீஇளமை மெயயாய நினைநதாய் நினைப்பெற்ற
தாயிளமை யெத்தனைநாட், டங்கியதே! — ஆயிளமை

மெய்கொடுத்த தெனபாய விருத்தர்கட்கு நினபோலவார்
கைகொடுததுப் போவதனைக கணடிலையே — மெய்கொடுதத

கூனெடுங்கைக் கோலூனறிக குந்தி நடைதளர்ந்து
கானடுஙக நிறபவரைக கண்டிலையோ — ஊனெடுஙக 448

ஐயகட வென்றே யருமபுதல்வர் முன்செலப்பின
பைய நடப்பவரைப் பார்த்திலையோ — வெயயநமன் 449

நாடழைககச் சேனநரி நாயழைகக நாறுசுடு
காடழைகக மூததுநினறூர் கணடிலையோ — பீடடைந்த 450

மெயயுலாநது நீரின் விழியுலர்ந்து வாயுலர்நது
கையுலாநது நிறபவரைக கண்டிலையோ — மெயயுலர்ந்தும

சாகான கிழவன் தளாகினறு னெனறிவணீ
ஓகாளஞ் செய்வதனை யோாநதிலையோ — ஆகாத 452

கண்டமிது பொல்லாக கடுநோ யெனுஙகுமா
கணடமிஃ தெனபவரைக கணடிலையோ — கொண்டவுடல்

குட்டமுறக கைகால குறுககுமிது பொல்லாத
குட்டமெனா நோவார குறிததிலையோ — துட்டவினை 454

மாலையினுங காலையினு மததியினுங குத்துமிது
சூலையென நோவாரைச் சூழநதிலையோ — சாலவுமித் 455

தேக மதுநலியச செய்யுஙகா னுயவரிதாம
மேகமிஃ தெனபாரை மேவிலையோ — தாகமுறச 456

சித்தநோய செயகினற சீதநோய வாதமொடு
பித்தநோய் கொணடவாபாற பேர்நதிலையோ — மெத்தரிய

கைபபிணியுங காறபிணியுங கடபிணியோ டெணணரிய
மெயபபிணியுங கொணடவரை விணடிலையோ — எய்பபுடைய

முட்டுறுங் கைகான் முடங்கூன் முதலாய
வெட்டுறுங் கொண்டவரை யெண்ணிலையோ — தட்டுறிங்(கு)

எண்ணற்ற துண்டேல் இளமை யொருபொருளாய்
எண்ணப் படுமோவென் றெண்ணிலையே! — எண்ணத்தில்

18. உடம்பு

பொய்யென் றறவோர் புலம்புறவும் இவ்வுடம்பை
மெய்யென்று பொய்ம்மயக்க மேவினையே! — கைநின்று 461

கூகா வெனமடவார் கூடி யழல்கண்டும்
நீகாதல் வைத்து நிகழ்ந்தனையே — மாகாதல் 462

பெண்டிருந்து மாழ்கப் பிணங்கொண்டு செல்வாரைக்
கண்டிருந்து மந்தோ கலங்கிலையே — பண்டிருந்த 463

ஊரார் பிணத்தி னுடன்சென்று நாமீண்டும்
நீராடல் சற்று நினைந்திலையே — சீராக 464

இன்றிருந்தார் நாளைக் கிருப்பதுபொய் யென்றறவோர்
நன்றிருந்த வார்த்தையுநீ நாடிலையே — ஒன்றி 465

[1]உறங்குவது போலுமென்ற வொண்குறளின் வாய்மை
மறங்கருதி யந்தோ மறந்தாய் — கறங்கின் 466

[1]நெருந லுளனொருவன் என்னு நெடுஞ்சொன்
மருவுங் குறட்பா மறந்தாய் — தெருவில் 467

இறந்தார் பிறந்தார் இறந்தா ரெனுஞ்சொன்
மறந்தாய்! மறந்தாய்! மறந்தாய்! — இறந்தார் 468

பறையோசை யண்டம் படீரென் றொலிக்க
மறையோசை யென்றே மறந்தாய் — இறையோன் 469

[2]புலனைந்தும் என்றருளும் பொன்மொழியை மாயா
மலமொன்றி யந்தோ மறந்தாய் — நிலனொன்றி 470

விக்குள் எழுநீர் விடுமினென அயலோர்
நெக்குருக லந்தோ நினைந்திலையே — மிக்கனலில் 471

நெய்விடல்போ லுற்றவர்கண் ணீர்விட் டழுவுயிர்பன்
மெய்விடலுங் கண்டனைநீ விண்டிலையே — செய்வினையின் 472

வாள்கழியச் செங்கதிரோன் வான்கழிய — நம்முடைய
நாள்கழிதற் கந்தோ நடுங்கிலையே! — கோள்கழியும் 473

நாழிகையோர் நாளாக நாடினையே நாளையொரு
நாழிகையா யெண்ணி நலிந்திலையே! — நாழிகைமுன் 474

நின்றா ரிருந்தார் நிலைகுலைய வீழ்ந்துயிர்தான்
சென்றா ரெனக் கேட்டுந் தேர்ந்திலையே — பின்றாது 475

1. திருக்குறள் அதிகாரம்—34, (9, 6)
2. சம்பந்தர் தேவாரம் முதல் திருமுறை, திருவையாறு (1)

தொட்டா ருணவுடனே தும்மினா ரம்மவுயிர்
விட்டா ரெனக்கேட்டும் வெட்கிலையே — தட்டாமல் 476

உண்டார் படுத்தா ருறங்கினார் பேருறக்கங்
கொண்டா ரெனக்கேட்டுங் கூசிலையே — வண்டாரார் 477

நேற்று மணம்புரிந்தார் நீறானா ரின்றுஎன்று
சாற்றுவது கேட்டுந் தணந்திலையே — வீற்றுறுதேர் 478

ஊர்ந்தார் தெருவி லுலாப்போந்தார் வானுலகஞ்
சேர்ந்தா ரெனக்கேட்டுந் தேர்ந்திலையே — சேர்ந்தாங்கு 479

என்னே யிருந்தார் இருமினார் ஈண்டிறந்தார்
அன்னே யெனக்கேட்டு மாய்ந்திலையே — கொன்னே 480

மருவுங் கருப்பைக்குள் வாய்ந்தே முதிராக்
கருவும் பிதிர்ந்துதிரக் கண்டாய் — கருவொன் 481

றுடுதிங்க [1]ளையைந்தில் ஒவ்வொன்றி லந்தோ
கெடுகின்ற தென்றதுவுங் கேட்டாய் — படுமிந் 482

நிலைமுற்ற யோனி நெருக்கி லுயிர்போய்ப்
பலனற்று வீழ்ந்ததுவும் பார்த்தாய் — பலனுற்றே 483

காவென்று வீழ்ந்தக் கணமே பிணமாகக்
கோவென் றழுவார் குறித்திலையோ — நோவின்றிப் 484

பாலனென்றே அன்னைமுலைப் பாலருந்துங் காலையிலே
கால னுயிர்குடிக்கக் கண்டிலையோ — மேலுவந்து 485

பெற்றார் மகிழ்வெய்தப் பேசி விளையாடுங்கால்
அற்றாவி போவ தறிந்திலையோ — கற்றாயப் 486

பள்ளியிடுங் காலவனைப் பார நமன்வாயில்
அள்ளியிடுந் தீமை யறிந்திலையோ — பள்ளிவிடுங் 487

காளைப் பருவமதிற் கண்டா ரிரங்கிடவவ்
ஆளைச் சமன்கொள்வ தாய்ந்திலையோ — வேளைமண 488

மாப்பிள்ளை யாகி மணமுடிக்கு மன்றவனே
சாப்பிள்ளை யாதலெண்ணிச் சார்ந்திலையே! — மேற்பிள்ளை

மாடையேர்ப் பெண்டுடனில் வாழுங்காற் பற்பலர்தாம்
பாடைமேற் சேர்தலினைப் பார்த்திலையோ—வீடலிஃ(து)

இக்கணமோ மேல்வந் திடுங்கணமோ வன்றிமற்றை
எக்கணமோ வென்றார்நீ யெண்ணிலையே — தொக்குறுதோற்

கூடென்கோ! இவ்வுடம்பை கோள்வினைநீ ரோட்டில்விட்ட
ஏடென்கோ! நீர்மே லெழுத்தென்கோ! — காடென்கோ!

பாழென்கோ! ஒன்பதுவாய்ப் பாவையென்கோ! வன்பிறவி
ஏழென்கோ! கன்மமதற் கீடென்கோ! — தாழ்மண்ணிற்

1. ஐயைந்து என்பதனை—ஐந்து மைந்து மென வும்மைத் தொகை யாகக் கொள்க.

பாண்டமென்கோ! வெஞ்சரக்குப் பையென்கோ! பாழ்ங்கரும
காண்டமென்கோ! ஆணவத்தின் கட்டென்கோ! — கோண்டகையார்

மெய்யென்கோ! மாய விளைவென்கோ! மின்னென்கோ!
பொய்யென்கோ! மாயப் பொடியென்கோ! — [1]மெய்யென்ற

[2]மங்கலத்தை மங்கலத்தால் வாஞ்சித் தனருலகர்
அங்கவற்றை யெண்ணு தலைந்தனையே — தங்குலகின் 496

மற்றிதனை யோம்பி வளர்க்க வுழன்றனைநீ
கற்றதனை யெங்கே கவிழ்த்தனையே! — அற்றவரை 497

இக்கட் டவிழ்த்திங் கெரிமூட் டெனக்கேட்டும்
முக்கட்டுந் தேட முயன்றனையே — இக்கட்டு 498

மண்பட்டு வெந்தீ மரம்பட் டிடக்கண்டும்
வெண்பட் டுடுக்க விரைந்தனையே — பண்பட்ட 499

ஐயா அரைநா ணவிழுமெனக் கேட்டுநின்றும்
மெய்யா பரணத்தின் மேவினையே — எய்யாமல் 500

காதிற் கடுக்கன் கழட்டுமெனக் கேட்டுமின்றும்
ஏதிற் பணியினிடத் தெய்தினையே — தாதிற்குத் 501

துற்கந்த மாகச் சுடுங்கான் முகர்ந்திருந்தும்
நற்கந்தத் தின்பா னடந்தனையே — புற்கென்ற 502

வன்சுவைத்தீ நாற்ற மலமாய் வரல்கண்டும்
இன்சுவைப்பா லெய்தி யிருந்தனையே — முன்சுவைத்துப் 503

[3]பாறுண்ட காட்டிற் பலர்வெந் திடக்கண்டும்
சோறுண் டிருக்கத் துணிந்தனையே! — மாறுண்டு 504

கூம்புலகம் பொய்யெனநான் கூவுகின்றேன் கேட்டுமிகு
சோம்பலுடன் தூக்கந் தொடர்ந்தனையே — ஆம்பலனோர் 505

நல்வாழ்வை யெண்ணி நயந்தோர் நயவாத
இல்வாழ்வை மெய்யென் றிருந்தனையே! — சொல்ஆவி 506

ஈன்றோன் றனைநாளும் எண்ணுமல் இவ்வுடம்பை
ஈன்றோரை யீன்றோரென் றெண்ணினையே — ஈன்றோர்கள் 507

நொந்தால் உடனின்று நோவார் வினைப்பகைதான்
வந்தா லதுநீக்க வல்லாரோ? — வந்தாடல் 508

உற்றசிறுர் நம்மடையா தோட்டுகிற்பார் தென்திசைவாழ்
மற்றவன்வந் தாற்றடுக்க வல்லாரோ? — சிற்றுணவை 509

ஈங்கென்றால் வாங்கி யிடுவார் அருளமுதம்
வாங்கென்றால் வாங்கியிட வல்லாரோ? — தீங்ககற்றத் 510

தூண்டா மனையாதிச் சுற்றமெலாஞ் சுற்றியிட
நீண்டா யவர்நன் னெறித்துணையோ? — மாண்டாற்பின் 511

1, 2. மெய்யென்று—அமங்கலத்தை. 3. பாறு உண்ட என்பது — பருந்துகள் உண்ட.

கூடி யழத்துணையாய்க் கூடுவார் வன்னரகில்
வாடியழும் போது வருவாரோ? — நீடியநீ 512

இச்சீவர் தன்துணையோ ஈங்கிவர்கள் நின்துணையோ
சிச்சீ! யிதென்ன திறங்கண்டாய்! — இச்சீவர் 513

நின்னைவைத்து முன்சென்றால் நீசெய்வ தென்னவர்முன்
இந்நிலத்தில் நீசென்றா லென்செய்வர் — நின்னியல்பின் 514

19. பல பிறப்பு

எத்தனைதாய் எத்தனைபேர் எத்தனையூர் எத்தனைவாழ்(வு)
எத்தனையோ தேகம் எடுத்தனையே — அத்தனைக்கும் 515

அவ்வவ் விடங்கடொறும் அவ்வவரை யாண்டாண்டிங்(கு)
எவ்வெவ் விதத்தால் இழந்தனையோ? — அவ்விதத்தில் 516

ஒன்றேனு நன்று யுணர்ந்திருத்தி யேலிவரை
இன்றே துறத்தற் கிசையாயோ! — நின்றோரில் 517

தாயார் மனையார் தனயரார் தம்மவரார்
நீயார் இதனை நினைந்திலையே — சேயேகில் 518

ஏங்குவரே யென்றாய் இயமன்வரில் நின்னுயிரை
வாங்கிமுடி யிட்டகத்தில் வைப்பாரோ! — நீங்கியிவண் 519

உன்தந்தை தன்றனக்கிங் கோர்தந்தை நாடுவனீ
என்தந்தை யென்றுரைப்ப தெவ்வாறே — சென்றுபின்நின்

தன்மனையாள் மற்றொருவன் றன்மனையா ளாவளெனில்
என்மனையா ளென்பதுநீ யெவ்வணமே — நன்மைபெறு 521

20. அஞ்ஞானம்

நட்பமைந்த நன்னெறிநீ நாடா வகைதடுக்கும்
உட்பகைவர் என்றிவரை யோர்ந்திலையே —நட்புடையாய்

எம்மான் படைத்தவுயி ரித்தனைக்குட் சில்லுயிர்பால்
இம்மா லடைந்ததுநீ யென்னினைந்தோ — அம்மாறில் 523

எம்பந்த மேநினக்கிங் கில்லையென்றான் மற்றையவர்
தம்பந்த மெவ்வாறு தங்கியதே — சப்பந்தர் 524

[1]அற்றவருக் கற்றசிவ னென்னுமப் பொன்மொழியை
மற்றைமொழி போன்று மறந்தனையே — சிற்றுயிர்க்குக் 525

கற்பனையிற் காய்ப்புளதாய்க் காட்டும் பிரபஞ்சக்
கற்பனையை மெய்யென்று கண்டனையே — பற்பலவாங் 526

---

1. வெற்றவே யடியா ரடிமிசை வீழும் விருப்பினன் வெள்ளைநீ றணியுங்
கொற்றவன் றனக்கு மந்திரி யாய குலச்சிறை குலாவிநின் றேத்தும்
ஒற்றைவெள் விடையன உம்பரார் தலைவன் உலகினி லியற்கையை
யொழிந்திட்டு, அற்றவர்க் கற்றசிவன் உறை கின்ற ஆலவா யாவதும்
இதுவே. (சம்பந்தர் தேவாரம்)

[1]தூரியத்திற் றோன்றொலிபோற் றோன்றிக் கெடுமாயா
காரியத்தை மெய்யெனநீ கண்டனையே —சீரியற்றும் 527

ஆடகத்திற் பித்தளையை யாலித் திடுங்கபட
நாடகத்தை மெய்யென்று நம்பினையே — நீடகத்திற் 528

காயவித்தை யாலக் கடவு ளியற்றுமிந்த
மாயவித்தை மெய்யெனநீ வாழ்ந்தனையே — வாயவித்தை

இப்படக மாயை யிருட்டமமே யென்னுமொரு
[3]முப்படகத் துள்ளே முயங்கினையே — ஒப்பிறைவன் 530

ஆனவொளி யிற்பரையா மாதபத்தி னுற்றோன்றுங்
கானலினை நீராய்க் களித்தனையே — ஆனகிரி 531

மாசத்தி யென்றிடுமோர் அம்மைவிளை யாட்டெனுமிப்
பாசத்தி னுள்ளே படர்ந்தனையே — நேசத்திற் 532

பொய்யொன் றுண்மெய்யிற் புகும்பால லீலைதனை
மெய்யென்று வீணில் விரிந்தனையே — பொய்யென்று 533

மீட்டுநின்ற லீலா விநோத மெனுங்கதையைக்
கேட்டுநின்று மந்தோ கிளர்ந்தனையே — யீட்டிநின்ற 534

காலத்தை வீணிற் கழிக்கும் படிமேக
சாலத்தை மெய்யாய்த் தருக்கினையே — சாலத்திற் 535

கண்மையகன் றோங்குமந்த காரத்திற் செம்மாப்புற்
றுண்மையொன்றுங் காணா துழன்றனையே — வண்மையிலாய்

இங்குநினைப் பெரியோர் என்னினைப்பார் ஏமாப்பிற்
கங்குலினைப் பகலாய்க் கண்டனையே — தங்குறுமித் 537

தேகாதி பொய்யெனவே தேர்ந்தா ருரைக்கவுநீ
மோகாதிக் குள்ளே முயல்கின்றாய் — ஓகோநுங் 538

[4]கோமுடிக்கண் தீப்பற்றிக் கொண்டதென்றால் மற்றதற்குப்
பூமுடிக்கத் தேடுகின்றோர் போன்றனையே — மாமுடிக்கும்

வாழ்வுநிலை யன்றிமைப்பின் மாறுகின்ற தென்றுரைத்தும்
[5]வீழ்வுகொடு வாளா விழுகின்றாய் — தாழ்வுறநும் 540

விண்டுறுங் [6]கை வீடனலால் வேகின்ற தென்னவுட்போய்
உண்டுறங்கு கின்றோரை யொத்தனையே — தொண்டுலகம் 541

கானமுயற் கொம்பாய்க் கழிகின்ற தென்கின்றேன்
நீநயமுற் றந்தோ நிகழ்கின்றாய் — ஆனநம்மூர் 542

வெள்ளத்தி னன்முழுகி விட்டதென்றாற் சென்றுகடை
கொள்ளத் திரிபவர்போற் கூடினையே — கொள்ளவிங்கு 543

1. தூரியம் என்பது-பறை. 2. வாய் அவித்தை-பொருந்தின அஞ்ஞானம்.
3. முப்படகம் என்பது—மூன்று மறைப்பு; அவை—மான், ஆங்காரம், மூலப்பகுதி. 4. கோமுடி என்பது—குடுமி. 5. விழ்வு—விருப்பம்.
6. கை என்பது—தாழ்வாரத்து வாரைகள்.

கண்டனவெல் லாமிலையாக் கைதவமென் கின்றேனீ
கொண்டவைமுற் சேரக் குறிக்கின்றாய்—உண்டழிக்க 544

[1]ஊழி வெள்ளம் வந்ததென்று துண்பதற்கு மாடுதற்கும்
ஊழிநன் னீ ரோவென்பா ரொத்தனையே — ஏழியற்றும் 545

தற்புவனம் போகந் தனுகரண மென்கின்ற
சொற்பனத்தி லந்தோ துவன்றினையே — பற்பகலும் 546

உண்டனவே யுண்கின்றாய் ஓர்ந்தனவே யோர்கின்றாய்
கண்டனவே கண்டு களிக்கின்றாய்!—கொண்டனவே 547

கொண்டியங்கு கின்றாய் குறித்தனவே பிற்குறித்துப்
பண்டறியார் போலப் படர்கின்றாய் — பண்டறிந்து 548

சொல்லாடி நின்றனவே சொல்கின்றாய் மற்றிதனை
நல்லோர்கள் கண்டால் நகையாரோ — செல்லான 54

காலம்போ லீங்குநிகழ் காலமுங்காண் கின்றியெதிர்
காலமற்று மத்திறமேற் காணகுவையேற்—சாலவுமுன் 550

போதுசெலா முன்னமனு பூதியைநீ நாடாமல்
யாதுபய னெண்ணி யினைகின்றாய் — தீதுசெயும் 551

21. ஆணவம்

வீணவத்தை யெல்லாம் விளைக்குந் திறன்மூல
ஆணவத்தி னாலே அழிந்தனையே! — ஆணவத்தில் 552

நீயா ரெனவறியாய்! நின்னெதிரில் நின்றவரை
நீயா ரெனவினவி நீண்டனையே — ஓயாமல் 553

ஊனின்ற வொன்றி னுளவறியா யந்தோநீ
நானென்று சொல்லி நலிந்தனையே — நானென்று 554

சொல்லுதியோ சொல்லாயோ துவ்வாமை பெற்றொருநீ
அல்லலுறுங் காலத் தறைகண்டாய் — அல்லவெலாம் 555

நீயிங்கே நானங்கே நிற்கநடு வேகுதித்தால்
நீயெங்கே நானெங்கே நின்றறிகாண் — நீயிங்கு 556

ஒன்றெடுக்கச் சென்றுமற்றை யொன்றெடுக்கக் காண்கின்றேன்
நின்றடுத்த நீயெங் கிருந்தனையே — மன்றடுத்த 557

தாளா தரித்தேநின் றன்னைமறந் துய்யாது
வாளா மதத்தின் மலிகின்றாய் — கேளாயிச் 558

சார்பிலொன்று விட்டொழிந்தாற் சாலமகிழ் கிற்பேனுன்
சோர்புகொண்டு நீதான் துயர்கின்றாய் — சார்புபெறுந் 559

[2]தூவென்று நானிவணஞ் சும்மா விருந்தாலும்
வாவென் றெனையும் வலிக்கின்றாய் — ஓவுன்றன் 560

1. ஊழி என்பது—கடல். 2. தூஎன்று என்பது—ஆதரவென்று.

சூழ்ச்சியறி யேனீ சுழல்கின்ற போதெல்லாஞ்
சூழ்ச்சியிலே நானுஞ் சுழல்கின்றேன் — நீட்சியினீ 561

காலசைத்தால் யானுங் கடிதிற் றலையசைப்பேன்
மாலசைத்த நின்புணர்ப்பின் வாறெதுவோ — வாலுமண்டக்

[1]கூவத்தில் யானோர் குடநீ கயிற்றோடும்
ஏவற் கொளுமேழை யென்கேனோ — பாவத்திற் 563

சுற்றுண்டநீ கடலிற் றோன்றுசுழி யாகவதில்
எற்றுண்ட நான்திரண மென்கேனோ — பற்றிடுநீ 564

சங்கற்ப மாஞ்சூறை தானாக நானதிடும்
அங்கட் சருகென் றறைகேனோ — பொங்குற்ற 565

சேலைவிரா யோர்தறியிற் செல்குழைநீ பின்றொடரும்
நூலிழைநா னென்று நுவல்கேனோ — மாலிடுநீ 566

துள்ளுறுப்பின் மப்பகைஞன் சுற்றூழி யாகவதின்
உள்ளுறுப்பே நானென் றுரைக்கேனோ — வெள்ளுறுநீ 567

பாழலைவா னேகும் பருந்தாக வப்பருந்தின்
நீழலைநா னென்று நினைகேனோ — நீழலுரு 568

நின்வசநா னென்றுலகு நிந்தைமொழி கின்றதலால்
என்வசநீ யென்ப திலைகண்டாய் — என்வசம் நீ 569

ஆனல் எளியேனுக் காகாப் பொருளுளவோ!
வானுடர் வந்து வணங்காரோ! — [2]ஆனைமல் 570

எண்ணுதற்கும் பேசுதற்கும் எட்டாப் பரஞ்சோதிக்
கண்ணுதலும் அங்கைக் கனியன்றோ! — எண்ணுமிடத் 571

தென்செய்வேன் ஓர்கணமு மென்சொல்வழி நில்லாமற்
கொன்செய்வே னென்று குதிக்கின்றாய் — வன்செய்யுஞ் 572

[3]சிந்தோடு மோர்வடவைத் தீயுங் கரத்தடைப்பர்
அந்தோ வுனையார் அடக்குவரே — வந்தோடுங் 573

[4]கச்சோத மென்னக் கதிரோன் றனையெடுப்பர்
அச்சோ வுனையா ரடக்குவரே — வைச்சோங்கும் 574

மூவுலகுஞ் சேர்த்தொருதம் முன்றானை யின்முடிவர்
ஆவுனையு மிங்கா ரடக்குவரே — மேவுபல 575

தேசமென்றுங் காலமென்றுந் திக்கென்றும் பற்பலவாம்
வாசமென்று மவ்வவ் வழகென்றும் — மாசுடைய 576

போகமென்று மற்றைப் புலனென்றும் பொய்யகலா
யோகமென்றும் பற்பலவாம் யூகமென்றும் — ஏகமென்றும்

1. அண்டக்கூவம் என்பது—உலகமாகிய கிணறு. 2. ஆனைமை என்பது—விட்டுநீங்காமை. 3. சிந்து என்பது—கடல். 4. கச்சோதம்—மின்மினிப்பூச்சி.

வானென்று முந்நீர் மலையென்று மண்ணென்றும்
ஊனென்று மற்றை யுறவென்றும் — மேனின்ற 578

சாதியென்றும் வாழ்வென்றுந் தாழ்வென்று மிவ்வுலக
நீதியென்றுங் கன்ம நெறியென்றும் — ஓதரிய 579

அண்டமென்று மண்டத் தசைவு மசைவுமலாப்
பண்டமென்றுஞ் சொல்பவெலாம் பன்முகங்கள்-கொண்டிருந்த

உன்நினைவி னுள்ளே யுதித்திட் டுலவிநிற்ப
எந்நினைவு கொண்டோமற் றிவ்வுலகர் — எந்நவையுந் 581

தந்தோ னெவனோ சதுமுகனுண் டென்பார்கள்
அந்தோநின் செய்கை யறியாரே — அந்தோநான் 582

ஆமென்றான் மற்றதனை யல்லவென்பா யல்லவென்றால்
ஆமென்பா யென்னை யலைக்கின்றாய் — நாமன்பாய் 583

என்றும் பிறந்திறவா இன்பம் அடைதுமென்றால்
நன்றென் றெருப்படுவாய் நண்ணுங்கால்-[1]தொன்றெனவே

செல்கிற்பாய் செல்லாச் சிறுநடையிற் றீமையெலாம்
நல்கிற்பா யென்னேநின் னட்புடைமை — சொல்கிற்பில் 585

ஆவதுவும் நின்னால் அழிவதும் நின்னால்! எனயான்
நோவதுவுங் கண்டயலி னேக்கினையே — தாவுமெனக்(கு) 586

ஆணவலம் பெண்ணவல மாகும் பொருளவலம்
ஊணவலம் உற்றாரோ டூரவலம் — பூணவலம் 587

ஊனவல மன்றியுமென் உற்றதுணை யாநீயுந்
தானவல மென்றாலென் சாற்றுவதே — நாணிவணம் 588

இன்பமெது கண்டேமால் இச்சையெலாந் துன்பமதில்
துன்பம் பிறப்பென்றே சோர்கின்றேன்! — வன்புடைய

இப்பிறவித் துன்பத்தி னுந்தியிற் றுன்பமது
செப்பரிதாம்! என்றே திகைக்கின்றேன் — செப்பிறப்பின்

ஓயாத துன்ப முரைக்க வுடம்பெல்லாம்
வாயாகி னும்போத மாட்டாதேல் — ஏயேநாம் 591

செய்வதென் னேவென்று தியங்குகின்றேன் இவ்வணநான்
நைவதெல் லாங்கண்டு நடந்தனையே — கைவருமிவ் 592

இல்லிக் குடமுடைந்தால் யாதாம்! என் றுன்னுடன்யான்
சொல்லித் திரிந்துமெனைச் சூழ்ந்திலையே — வல் இயமன் 593

நாளையோ இன்றோ நடக்கின்ற நாட்களில்எவ்
வேளையோ! தூது விடிலவர்கள் — கேளையோ 594

1. தொன்று என்பது — பழமை.

நல்லோ மெனினும் நடவார் நடவார்! நாஞ்
செல்லோ மெனினுமது செல்லாதே — வல்லீர்யாம் 595

இன்சொலினேம் இன்றிங் கிருந்துவரு வோமெனயாம்
என்சொலினு மச்சொலெலாம் ஏலாதே — மன்சொலுடைத்

தாமரையோன் மான்முதலோர் தாமறையா ராயிலன்று
நாமறைவோ மென்றல் நடவாதே — நாமிவணம் 597

அந்நாள் வருமுன்னர் ஆதி யருளடையும்
நன்று வடைதற்கு நாடுதுங்காண்! — என்று நின் 598

ஞேதுகின்றேன் கேட்டு முறூர்போன் றுலகியலிற்
போதுகின்று யாது புரிகிற்பேன் — தீதுநன்றே(டு) 599

22. முக்குணம்

ஏற்றவடி நாளுறவா மென்னைவிட்டுத் தாமதமாம்
நேற்றையுற வோடுறவு நேர்ந்தனையே — சாற்றுமந்த 600

தாமதமே யோரவித்தைத் தாமதமே ஆவரணந்
தாமதமே மோக சமுத்திரங்காண்! — தாமதமென் 601

றையோ வொருநீ யதனோடு கூடினையாற்
பொய்யோநா மென்று புகன்றதுவே — கையாமல் 602

ஒன்னலர்போற் கூடுவா ரோடொருநீ கூடுங்கால்
என்னைநினை யாயென்சொ லெண்ணுதியோ — பன்னுறுநின்

தீதெல்லா நான்ஆதி சேடர்பல ராய்ப்பிரமன்
போதெல்லாஞ் சொல்லிடினும் போதாதே — ஆதலினல் 604

வைகின்றேன் வாழ்த்தாய் மதித்தொருநீ செய்வதெல்லாஞ்
செய்கின்று யீதோர் திறமன்றே — உய்கிற்பான் 605

வாடுகின்றே னின்னை மதித்தொருநா னீமலத்தை
நாடுகின்று யீதோர் நலமன்றே — கூடுகின்ற 606

ஈண்டோ ரணுவா யிருந்தநீ யெண்டிசைபோல்
நீண்டா யிஃதோர் நெறியன்றே — வேண்டாநீ 607

மற்றவர்போ லன்றே மனனே! நின் வண்புகழை
முற்றுமிவ ணர்தான் மொழிவாரே — சுற்றிமனந் 608

தானடங்கின் எல்லாச் சகமு மடங்குமொரு
மானடங்கொள் பாத மலர்வாய்க்கும் — வானடங்க 609

எல்லா நலமும் இதனு லெனமறைகள்
எல்லாநின் சீரே யெடுத்தியம்பும் — எல்லார்க்கும் 610

[1]. ஆவரணம் என்பது — மறைப்பு.

[1]மாகமங்கொண் டுற்ற மனேலயமே வான்கதியென்(று)
ஆகமங்கள் நின்சீ ரறைந்திடுங்காண் — ஆகுமிந்த 611

நன்மை பெறுமேன்மை நண்ணியநீ நின்னுடைய
தன்மைவிட லங்தோ சதுரலவிப் — புன்மையெலாம் 612

23. பன்மத சுகம்

விட்டொழித்து நான்மொழியு மெய்ச்சுகத்தை நண்ணுதிநீ
இட்டிழைத்த அச்சுகந்தான் யாதென்னிற் — கட்டழித்த 613

வேடஞ் சுகமென்றும் மெய்யுணர்வை யின்றிநின்ற
மூடஞ் சுகமென்றும் முன்பலவாந் — தோடஞ்செய் 614

போகஞ் சுகமென்றும் போகந் தருங்கரும
யோகஞ் சுகமென்று முண்டிலையென் — றாகஞ்செய் 615

போதஞ் சுகமென்றும் பொன்றல்சுக மென்றும்விந்து
நாதஞ் சுகமென்று நாம்பொருளென் — றோதலசீ(து) 616

ஒன்றே சுகமென்று முட்கண் டிருக்குமந்த
நன்றே சுகமென்று நாம்புறத்திற் — சென்றேகண்(டு) 617

ஆற்றல் சுகமென்று மன்பறியாச் சூனியமே
யேற்ற சுகமென்று மிவ்வணம் — ஏற்றபடி 618

வெல்லுகின்றோர் போன்று விரிநீ ருலகிடையே
சொல்லுகின்றோர் சொல்லுஞ் சுகமன்று — சொல்லுகின்ற

24. சித்தாந்தம்

வானுதி தத்துவங்கண் மாய்த்தாண் டுறுகின்ற
நானுதி மூன்றிலொன்று நாடாமல் — ஆனுமை 620

எள்ளும் பகலும் இரவுமிலா வோரிடத்தில்
உள்ளும் புறம்பு மொருபடித்தாய் — வள்ளலென 621

வாழும் பரசிவத்தின் வன்னிவெப்பம் போலமுற்றுஞ்
சூழுஞ் சுகமே சுகங்கண்டாய் — சூழ்வதனுக் 622

கெவ்வா றிருந்தா லியலு மெனிலம்ம!
இவ்வா றிருந்தா லியலாதாற் — செவ்வாற்றிற் 623

25. உபதேசம்

பற்றற்றான் பற்றினையே பற்றியிடல் வேண்டுமது
பற்றற்றா லன்றிப் பலியாதால் — பற்றற்றல் 624

1. மாகம் என்பது—பெரிதாகிய பொறுமை

வேதனையா லீங்கு விரியுஞ் சகப்பழக்க
வாதனைபோய் நீங்கிலன்றி வாராதால் — வாதனையும் 625

ஈனமந்தோ இவ்வுலக மென்றுஅந்நாள் நாடுகின்ற
ஞானம்வந்தா லன்றி நலியாதால் — ஞானமது 626

போகமுற்றும் பொய்யெனவே போதும் அனித்தியவி
வேகமுற்ற லன்றி விளங்காதால்—ஆகவஃ(து) 627

உண்ணவந்தாற் போலுமிவண் உற்றுவிசா ரித்திடுமோர்
எண்ணம்வந்தா லன்றி இசையாதால் — எண்ணமது 628

பங்கமடைந் தாரவையைப் பாராது சாதுக்கள்
சங்கமடைந் தாலன்றிச் சாராதால் — இங்கதனல் 629

26. அசாதுக்கள்

வீழ்முகத்த ராகிநிதம் வெண்ணீ றணிந்தறியாப்
பாழ்முகத்தோர் தம்பாற் படர்ந்துறையேல் — பாழ்முகத்திற்

பேயாட வுள்ளறியாப் பித்தாட நின்றுடனே
வாயாடு வோர்பான் மருவிநில்லேல்—நீயாடிப் 631

பேதித் திடவும் பிறழ்ந்திடவு நின்னுடனே
வாதித் திடுவோர்பால் வாய்ந்துறையேல் — சாதித்துச்

சைவமெங்கே? வெண்ணீற்றின் சார்பெங்கே? மெய்யான
தெய்வமெங்கே? என்பவரைச் சேர்ந்துறையேல்-உய்வதெங்கே

தீராச் சிவநிந்தை செய்துசிறு தேவர்களை
நேராய்ப் பிதற்றுவர்பால் நேர்ந்துறையேல்—ஓராமல் 634

எள்ளென்றுந் தெய்வமென்ப தில்லை யிதுதெளிந்துக்
கொள்ளென்றுந் துள்ளுகின்றோர் கூட்டமுறேல் - நள்ளொன்று

நாமென்று நம்மையன்றி நண்ணும் பிரமமில்லை
யாமென்றுஞ் சொல்பவர்பா லார்ந்துறையேல் — தாமொன்ற

எல்லா வறிவும் எமதறிவே யென்றுரைக்கும்
பொல்லா வலக்காரர் பொய்யுகவேல் — புல்லாக 637

அற்பமே மற்றவெலாம் [1] ஆயிலமி யாக்காய
கற்பமே வத்துவென்பார் கண்ணடையேல் — சிற்சிலவாஞ்

சித்திகளே வத்துவென்போர்ச் சேர்ந்துறையேல் பன்மாயா
சத்திகளே வத்துவென்போர் சார்படையேல் — பொத்தியவிச்

சன்மமே தோற்றுந் தரமாந் திரமனித்த
கன்மமே வத்துவென்போர் கண்ணுறையேல் — கன்மமிகு

1. ஆயில் என்பது — ஆராயுங்கால் எனக்கொள்க.

மாகங் கதியென்பார் மாட்டுறையேல் பல்போக
யோகம் பொருளென்பா ரூடுறையேல் — ஏகங்கொள் 641

மண்ணென்பார் வானென்பார் வாய்மூச் சுடரென்பார்
பெண்ணென்பார் மற்றவர்தம் பேருரையேல் — மண்ணின்பால்

மன்னுரையாச் சில்லோர் மரந்தெய்வ மென்பார்மற்
றென்னுரையா ரீண்டவர்பா லெய்தியிடேல் — மன்னலங்கள்

பூத்தார் சிறுவர்களும் பூசா பலமென்பர்
தேற்றார் சிவபூசை செய்யாராய்ப் — பூத்தாவி 644

வீறுகின்ற பூசையிலென் வீணென்று விண்பாழ்வாய்க்
கூறுகின்ற பேயர்கள்பாற் கூடியுறேல் — மாறுகின்ற 645

நீட்கோல வாழ்க்கையெலா நீத்திடுவான் பொன்னறைக்குத்
தாட்கோ லிடுவாரைச் சார்ந்துறையேல் — நீட்கோல 646

மெய்யொழுக்கத் தார்போல் வெளியின் றகத்தொழியாப்
பொய்யொழுக்கத் தார்பாற் பொருந்தியுறேல் — பொய்யொழுக்கிற்

பொய்ந்நூல் பதறிப் புலம்புகின்ற பித்தர்கள்பால்
அந்நூல் விரும்பி யடைந்தலையேல் — கைந்நேர்ந்து 648

கோடாது கோடி கொடுத்தாலுஞ் சைவநெறி
நாடா தவரவையை நண்ணியிடேல் — கோடாது 649

கொல்லா விரதமது கொள்ளாரைக் காணிலொரு
புல்லாக எண்ணிப் புறம்பொழிக — எல்லாமும் 650

ஆகநவில் கின்றதென்னம் ஐயனுக்கன் பில்லாரை
நீகனவி லேனு நினையற்க — ஏகனடிக்(கு) 651

27. சாதுக்கள்

அன்பே வடிவாய் அருளே உயிராய்ப்பே
ரின்பே உணவாய் இசைந்தாரும் — அன்பாகிக் 652

கண்டிகையே பூணிற் கலவையே வெண்ணீறாய்க்
கொண்டிகவாச் சார்பு குறித்தாரும் — தொண்டுடனே 653

வாய்மலரான் மாலை வகுத்தலொடு நம்மிறைக்குத்
தூய்மலரான் மாலை தொடுப்பாருஞ் — சார்மலரோன் 654

ஏர் நந்த னப்பணிகண் டிச்சையுற நம்மிறைக்குச்
சீர் நந்த னப்பணிகள் செய்வோரும் — நார்நந்தாத் 655

தீயின்மெழு காச்சிந்தை சேர்ந்துருகி நம்மிறைவாழ்
கோயின்மெழு காநின்ற கொள்கையரும் — மேயினரைத் 656

தாயில் வளர்க்குந் தயவுடைய நம்பெருமான்
கோயில் விளக்குங் குணத்தோரும் — தூயவருள் 657

1. நந்தன் என்பது — நந்து (சங்கு) உடையவன் — விஷ்ணு.

இன்புடனே தீபமுத லெல்லாச் சரியைகளும்
அன்புடனே செய்தங் கமர்வாரும் — அன்புடனே 658

அண்ணியமேல் அன்பர்க் கமுதீந்த லாதிசிவ
புண்ணியமே நாளும் புரிவோரும் — புண்ணியமாந் 659

தேனே! அமுதே! சிவமே! சிவமேயெம்
மானேயென் றேத்தி மகிழ்வாரும் — வானென 660

மன்னே யருட்கடலே மாணிக்க மேயெங்கள்
அன்னேயென் றுன்னி யமர்வோரும் — நன்னேயப் 661

பண்ணீர் மொழியாற் பரிந்தேத்தி யானந்தக்
கண்ணீர்கொண் டுள்ளங் களிப்போரும் — உண்ணீரிற் 662

பண்டுகண்டுங் காணுப் பரிசினராய்ப் பொன்மேனி
கண்டுகண்டு நாளுங் களிப்போரும் — தொண்டடையும் 663

பொற்பதிக மென்றெண்ணிப் போற்றியொரு மூவர்களின்
சொற்பதிகங் கொண்டு துதிப்போருஞ் — சொற்பனத்தும்

மாசகத்திற் சேர்க்காத மாணிக்க மென்றதிரு
வாசகத்தை வாயான் மலர்வோரும் — வாசகத்தின் 665

மன்னிசைப்பான் மேலோர் வகுத்தேத்தி நின்றதிரு
வின்னிசைப்பா வாதி யிசைப்போரும் — மன்னிசைப்பின் 666

நல்வாழ் வருளுகின்ற நம்பெருமான் மான்மியங்கள்
சொல்வோருங் கேட்டுத் தொழுவோருஞ் — சொல்வாய்ந்த

தாதாவென் றன்புடனே சாமகீ தங்கண்முதல்
வேதா கமங்கள் விரிப்போரும் — வேதாந்தஞ் 668

சேர்ந்தோர்க் கருளுஞ் சிவமே பொருளென்று
தேர்ந்தே சிவபூசை செய்வோரும் — ஆர்ந்தேத்தி 669

நன்னெஞ்சே கோயிலென நம்பெருமான் றன்னைவைத்து
மன்னுஞ் சிவநேயம் வாய்ந்தோரும் — முன்னயன்றன் 670

அஞ்செழுத்தெல் லாங்கேட்கி லஞ்செழுத்தா மெம்பெருமான்
அஞ்செழுத்தா லர்ச்சித் தமர்வோரும் — அஞ்சனவே 671

விஞ்சும் பொறியின் விடயமெலா நம்பெருமான்
செஞ்சுந் தரப்பதத்திற் சேர்த்தோரும் — வஞ்சஞ்செய் 672

பொய்வே தனைநீக்கும் புண்ணியன்பாற் றம்முயிரை
நைவே தனமாக்கு நல்லோருஞ் — செய்வேலை 673

நீட நடத்தலொடு நிற்றன்முத னம்பெருமான்
ஆட லடித்தியான மார்ந்தோரும் — வாடலறத் 674

தூய நனவிற் சுழுத்தியொடு நம்பெருமான்
நேய நிகழ்த்து நெறியோரும் — மாயமுறு 675

மானதுவாய நின்ற வயரீககித் தானறறுத்
தானதுவாய நிறகுந தகையோரும — வானமதில 676

வானஙகண டாடு மயிலபோனறு நமபெருமான
தானஙகண டாடுந தவத்தோரும — மோனமொடு 677

தாழசடையு நீறுஞ சரிகோ வணககீளும
வாழசிவமுங கொணடு வதிவோரும — ஆழநிலைய 678

வாரியலை போனறசுத்த மாயையினு லாமபூத
காரியஙக ளாதியெலாங கணடொழித்து — ஊரியஙகத 679

28. சிவயோகம்

நெஞ்சந் தருமலரோன றததுவமாம பூதஙகள
அஞசும பொறியஞசு மஞசறிவும — அஞசெனுமோா 680

வாககுமுத லஞசுமறறு மாலோனறன றததுவமாம
ஊககுங கலைமுதலா மோரேழும — நீககியபபால 681

மேவி விளஙகுசுதத விததைமுத ஞதமடடுந
தாவி வயஙகுசுதத தததுவததின — மேவியகன(று) 682

அப்பால அருள்கண் டருளாற் றமைத்தாங்கண்டு
அப்பாற் பரவெளிகண் டபபாலுக — கப்பாலும 683

தீராச சுயமாயச சிதானநத மாமொளியைப்
பாரா விருநத படியிருநது — பேராது 684

கண்டதுவென றென்றுங கலவாது தாஙகலநது
கொணடசிவ யோகியராங் கொற்றவரும் — அண்டரிய 685

சத்துவத்திற சத்துவமே தமமுருவாயக கொண்டுபர
தததுவததி னிறகுந தககோரும — அததுவத்தில 686

தீதுஞ் சுகமுஞ் சிவன்செயல்என றெண்ணிவநத
யாதுஞ சமமா விருப்போரும — கோதுபடக 687

கூறுங குறியுங குணமுங குலமுமடி
யீறுங கடையு மிகநதோரும — வீறுகினற 688

சாநதி னடைந்தவெலாஞ் சீரணிககச் சோசித்த
சாநதி யுடனே சரிபபோருஞ — சாநதிபெறத் 689

தமமையுறுஞ சித்தெவையுந தாமுவத்தல செயயாமற்
செமமையுடன வாழுந திறலோரும — எமமையினும 690

ஆராமை யோஙகு மவாககடனீா மானகுளமபில
நீராக நீநதி நிலைததோருஞ — சேராது 691

தமபொருளைக கணடே சதானநத வீடடினிடைச
செமபொருளைச சாரநத திருநதோரும — மணபொருள்போய்த் 692

¹தாய ரெனமாதர் தம்மையெண்ணிப் பாலர்பித்தர்
பேயரென நண்ணும் பெரியோரும் — ராயதனின் 693

எய்ப்பரிசா மோதிரண மெவ்வுலகுஞ் செய்தளிக்க
மெய்ப்பரிசுஞ் செய்யவல்ல வித்தகரும் — எய்ப்படவே 694

யாவு மறிந்து மறியார்போன் றெப்பொழுதுஞ்
சாவும் பிறப்புந் தவிர்ந்தோரும் — ஓவலின்றி 695

வைதிடினும் வாழ்கவென வாழ்த்தி யுபசாரஞ்
செய்திடினுந் தன்மை திறம்பாரும் — மெய்வகையில் 696

தேரு வுலகுஞ் சிவமயமாய்க் கண்டெங்கும்
ஏரு திழியா திருப்போரும் — மாருது 697

மோனந்தான் கொண்டு முடிந்தவிடத் தோங்குபர
மானந்தா தீதத் தமர்ந்தோரும் — தானந்தாச 698

சாதுக்க ளாமவர்தஞ் சங்க மகத்துவத்தைச்
சாதுக்க ளன்றியெவர் தாமறிவார் — நீதுக்க 699

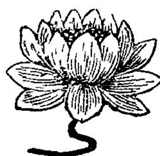
நீங்கியநன் னோர் சங்கத்தி னின்றுமகிழ்ந் தேத்திநிதம்
ஆங்கவர்தாட் குற்றேவ லாய்ந்தியற்றி — ஓங்குசிவ 700

பஞ்சாக்ஷரத்தைப் பகரருளே நாவாக
எஞ்சாப் பரிவுடனே யெண்ணிஅருட் — செஞ்சோதித் 701

தாதொன்று துய்ப்பைமுடித் தாணுவடி யொன்றிமற்றை
யாதொன்றும் நோக்கா தமைந்திடுக! — தீதென்ற 702

பாழ்வாழ்வு நீங்கப் பதிவாழ்வி லெஞ்ஞான்றும்
வாழ்வாய் என்னோடு மகிழ்ந்து! 703

திருச்சிற்றம்பலம்

¹ மண்ணாசை பொன்னாசைகளை முற்றுந் துறந்தவர்களும் பசிபிணியால் மெலிகின்ற ஓரோர் காலத்து, மாதரும் உணவு கொடுத்தற்குரியராதலின், தாயரென மாதர் தம்மை யெண்ணும் பெரியோர் என்று காட்டியவாறு காண்க. அன்றியும், மூவாசைகளில் மண்ணாசையும், பொன்னாசையும் அறவே ஒழித்தவர்களுக்கும், பெண்ணாசை ஒழிவது அருமையாதலால், மாதரைத் தாயரென எண்ணவேண்டும் என்னும் உபாயவகையை உணர்த்தியவாறுமாம்.

உ

சிவமயம

திருச்சிற்றம்பலம்

நான்காவது

சிவநேச வெண்பா

காப்பு

நேரிசை வெண்பா

திருச்சிற்றம்பலம்

முன்னவனே யானை முகததவனே முததிநலஞ
சொனனவனே தூயமெயச சுகததவனே — மனனவனே
சிறபரனே ஐஙகரனே செஞசடையஞ சேகரனே
தறபரனே நினறுள சரண　　1

வீறுடையாய் வேலுடையாய வெறபுடையாய் விணணுடையாய
நீறுடையாய நேயாகள்தம நெஞசுடையாய — கூறு
முதலவா ஓராறு முகவாமுக கணணன
புதலவாநின றுளெம புகல　　2

திருச்சிற்றம்பலம்

சீர்சான்ற வேதச செழுமபொருளே சிறசொருபப
பேர்சானற வுணமைப பிரமமே — நேர்சானறோர்
நாடும பரசிவமே நாயேனுககு அனபுநினபால
நீடும படிநீ நிகழதது　　1

நினைப்பித்தா நித்தா நிமலா வெனநீ
நினைபபிததால ஏழை நினைப்பேன — நினைபபினை
மறபபிததால யானு மறபபேன எவையும
பிறப்பித்தா யெனனுலென பேசு　　2

உருவா யுருவி லுருவாகி யோஙகி
அருவா யருவி லருவாய — ஒருவாமல
நினறுயே நினற நினைககாணப தெவவாறே
என தாயே யென தநதை யே.　　3

வெஞ்சஞ் சலமா விகார மெனுமபேயககு
நெஞசம பறிகொடுதது நிறகினறேன — அஞசலென
எணடோ விறையே யெனையடிமை கொளளமனம
உணடோ விலையோ வுரை　　4

அப்பாலுன் சித்த மறியேன எனககமமை
யப்பாலின ருளனறி யார்கண்டாய — இப்பாரில
சாதியுரு வாககுந தளையவிழததுத தனமயமாஞ்
சோதியுரு வாககுந துணை 5

பேரறிவாற் கண்டும பெரியோர் அறியாரேல்
யாரறிவார யானோ அறிகிறபேன — சீர்கொள
வெளியாய வெளிககுள வெளியாய ஒளிககுள
ஒளியாகி நினற வுனை 6

[1]**வந்தித்தேன்** பிடடுகநத வளளலே நினனடியான
சிநதிததே னெனறல சிரிப்பனறே — பநததாஞ
சிநதுசிநதிப பிதனெது சிநதையுளநின பொனனருளே
வநதுசிநதிப பிததன மறநது 7

தெனென்ற வினசொற றெரிநதுநினைப் பாடுகினறேன
நானென றுரைததல நகையனறே — வானினற
ஒணபொருணீ யுளள மூவநதருளா வினசொலலும
வணபொருளு மீதன மறநது. 8

அண்டங்க ளோஅவற்றி னபபாலோ இப்பாலோ
பணடஙக ளோசிற பரவெளியோ — கண்டஙக
வெமபெருமா னீததவாதம மெயயுளமோ தையலொடும்
எமபெருமான நீவா ழிடம 9

பூதமெங்கே மறறைப புலனெஙகே பலவுயிரின
பேதமெஙகே யணடமெனும பேரெஙகே — நாதமெஙகே
மனவடிவ மெஙகே மறையெஙகே வானபொருளநீ
பொனவடிவங கொளளாத போது. 10

பேருருவோ சோதிப பிழமபாகுஞ சினமயத்தின
சீருருவோ தேவா திருவுருவம — நேருருவிற
சாலபுறசசே ரணட சராசரஙக ளெலலாநுங
காலவிரறபால நினறெடுஙகுங கால 11

இன்றே பகலோ இரவோ வருநாளில
எனறே வறியேன எளியேனே — மனறேஙகும
தாயனையாய நினனருளாந தணணமுத முணடு(உ)வந்து
நாயனையேன வாழகினற நாள. 12

மண்ணாசை வெறபே மறிகடலே **பொன்னாசை**
பெண்ணாசை யெரனறேயென பேராசை — நணணாசை
விடடார புகழும விடையாயநான பொயயாசைப
பட்டால வருமே பதம 13

[1]**வந்தி தேன** எனறபாலது — வநதிததேனென விரிததல விகாரமாயிறறு;
ாணடு **தேன** எனபது — **இனிமை**

தந்தையா யெனனுடைய தாயாயத தகைசானற
சிநதையா யெனனருமைத தேசிகனுய — முநதையாய
நீடு மறைமுதலாய நினறுயென னேநெஞசம
வாடுமெனே யாடகொளளா வாறு 14

ஊட்டுகின்ற வலவினையாம உடகயிறறு லுளளிருநதே
ஆடடுகினற நீதா னறிநதிலேயோ — வாடடுகினற
அஞசுபுல வேடாக கறிவைப பறிகொடுதெதன
நெஞசுபுலாந தேஙகு நிலே 15

ஆமோ வலவோ அறியேன சிறியேனை
தாமோ தரனுஞ சதுமுகனுந — தாமே
அடியா தரிககு மரசேநின னேவல
அடியாருற றேவலடி யன 16

உன்னு லெனககாவ துணடதுநீ கண்டதுவே
எனனு லுனககாவ தேதுளது — சொனனலயான
சநதாவத தோடுநத லேமேறகொண டுயகிறபேன
எநதாயிங கொனறுமறி யேன. 17

சென்றுரைப்பார் சொலலிற **சிறியான் பயமறியான்**
எனறுரைபபா ராஙகதுமற றெனனுளவே — மனறகததோய்
அஞசேல விழியாரை யநதகனேனா பாரமொழியை
அஞசேன சிறிது மறிநது 18

எந்தாய்நின் அன்பர்தமக் கின்னமுத மிட்டேத்திச்
சிந்தா நலமொன்றுஞ் செய்தறியேன் — நநதாச
சுவருண்ட மண்போலுஞ் சோறுண்டேன் மணணில
எவருண டெனேபபோ லியமபு 19

உப்பிருந்த வோடோ ஒதியோ வுலாபபிணமோ
வெபபிருநத காடோ விஜேசசுமையோ — செபபறியேன
கண்ணபப ருககுக கனியனேயாய நிறபணியா(து)
உணணப பருககும **உடம்பு** 20

ஏலார் மனேதொறுமபோ யேற்றெலுமபுந தேயநெடுங்
காலாய்த திரிநதுழலுங காலகணடாய — மாலாகித
தொணடே வலஞசெயகழற ளுனறலே நினகோயிற
கண்டே வலஞசெயயாக **கால்** 21

ஏசும் பிறர்மனேயில ஏஙகவவா ரயுமரைக
காசும பெறவிரிககுங கைகணடாய — மாசுநத
விணடுஞ சிரஙகுவிககும விததகனே நினதலததைக
கண்டுஞ சிரஙகுவியாக **கை** 22

வெங்கோடை யாதபத்தின வீழநீர் வறநதுலர்நது
மஙகோடை யாதல வழககனறே — எஙகோ நின
சீர்சிநதாச சேவடியின சீாகேடடு மானநத
நீர்சிநதா வனகண் ணிலே 23

வாயன்றேல் வெமமலஞசெல வாயனறேன மாநரக
வாயனறேல வலவெறிநாய வாயெனபாம் — தாயென்றே
[1]ஊழததாதா ஏததும உடையாய சிவவெனறே
வாழத்தாதா நாறறபபாழ வாய் 24

வீட்டா ரிறைநீ விடைமேல வருமபவனி
காடடா தடைதத கதவனறே — நாடடாதி
நலலத துளையா நதிசசடையா யென்னுஞ்சீர்ச
செலலத் துளையாச **செவி** 25

புல்லங் கணநீர்ப் புழையெனகோ புறறென்கோ
சொலலும பசுமட டுளையெனகோ — சொலலுஞ்சீர்
வீயாத [2]பிஞஞகபபோ மெலலினததி னலலிசைதான
தோயாத **நாசித்** துளை 26

தோற்றமிலாக் கணணுஞ சுவையுணரா நாவுநிகழ
நாறற மறியாத நாசியுமோர் — மாறறமுநதான
கேளாச் செவியுஙகொள கீழமுகமே நீறறணிதான
மூளாது பாழதத **முகம்** 27

மான்றும் உலக வழககின படிமதித்து
மூனறு வகிாநதே முடைநாற — ஊனறு
மலககூடை யேறறுகினு மாணுதே தெனபால
தலககூடற றுழாத **தலை** 28

கல்லென்கோ நீரடைககுங கலலெனகோ கானகொளகருங
கலலெனகோ காழவயிரக கலலெனகோ — சொலலெனகோ
இனறு லெனிலோ எடுததாளெம ஈனறுணேர்
நினறுள நினையாத **நெஞ்சு** 29

சொல்லுகின்ற வுளளுயிரைச சோாவுற றிடககுளிர்நது
கொலலுகினற நஞசிற கொடிதனறே — ஒலலுமனறத
தெமமானின றுடகமலம எணணாது பாழவயிறறிற
சுமமா அடைககினற **சோறு** 30

சோர்படைத்துச் சோறெனறு றறெணடை விககிககொணடுநடு
மார்படைததுச சாவுகினு மாநனறே — சீர்படைகக
எணணுவா ரெணணு மிறைவாநின றுளேத்தா(து)
உணணுவா! ருணணு மிடததது 31

[1]**ஊழ்த்தாதா — பிரமன்** [2]**பிஞஞகன** —சிவபிரானது திருநாமஙகளுள ஒனறு, மெலலின எழுததுககளை உசசரிபபதறகு இடமாகிய நாசியைபற பெறறினபயன மெலலின எழுததுககளாலாகிய பிஞஞகன முதலிய திருநாமஙகளை ஓதுதலேயாம.

ஓகோ கொடிதே யுறும்புலைய ரில்லினிடத்
தேகோ வலைதத்துண் செயலன்றே! — வாகோதம்
வாழுமனையிற் செல்லாது வள்ளனினை யேத்தாதார்
பாழ்மனையிற் சென்றுண் பது 32

வீயுமிடு காட்டகத்துள் வேம்பிணத்தின் வெந்தசையைப்
பேயுமுட னுண்ணவுண்ணும் பேறன்றே — தோயுமயல்
நீங்கவருள் செய்வோய்**வெண் ணீறணியார் தீமனையில்**
ஆங்கவரோ டுண்ணு மது 33

கண்குழைந்து வாடுங் கடுநரகின் பேருரைக்கில்
ஒண்குழந்தை யேனுமுலை யுண்ணாதால் — தண்குழைய
பூண்டார்க் கொன்றைப் புரிசடையோய் நின்புகழை
வேண்டாதார் வீழ்ந்து விரைந்து. 34

கண்ணுதலே நின்னுருட் கருத்தாரை நேசிக்க
எண்ணுதலே செய்யேனமற் றெண்ணுவனோ — மண்ணுலகில்
ஆமிடத்து **நின்னடியார்க் காசையுரைத் தில்லையென்பார்**
போமிடத்திற் போவேன் புலர்ந்து. 35

அங்கணனே நின்னடிக்கோ ரன்பிலரைச் சார்ந்தோர்தம்
[1]வங்கணமே வைப்பதின்னா வைத்தேனேல் — அங்கணத்தில்
நீர்போ லெனது நிலைகெடுக நிற்பழிசொற்
றார்போ லழிக தளர்ந்து 36

பூவைவிட்டுப் புல்லெடுப்பார் போலுன் றிருப்பாதத்
தேவைவிட்டு **வேறுபிறவித் தேவர்களைக் — கோவைவிட்டுக்**
கூடுவார் மற்றவரைக் கூடியிடேன் கூடுவனேல்
ஓவ்வா [2]ராவ லினை 37

யாதோ கனற்கண் **யமதூதர்** காய்ச்சு[3]கருந்
தாதோ தழற்பிழம்போ தானறியேன் — மீதோங்கு
நாட்டார்க்குக் கொன்றை நதிச்சடையோய் **அஞ்செழுத்தை**
நாட்டாதார் வாய்க்கு நலம் 38

என்னெஞ்சோர் கோயிலெனக் கொண்டோய் நின்னினையார்
தன்னெஞ்சோ கல்லாமச் சாம்பிணத்தார் — வன்னெஞ்சிற்
சார்ந்தவாக்கு மற்றவரைத் தானோக்கி வார்த்தைசொல
நேர்ந்தவாக்குங் கல்லாகு நெஞ்சு 39

வெள்ளமுதுந் தேனும் வியன்கரும்பு முக்கனியின்
உள்ளமுதுந் தெள்ளமுது மொவ்வாதாற் — கள்ளமிலா
நின்னன்பார் தம்புகழி னீண்மதுரந் தன்னையினி
என்னென்பன் ஐயா இயம்பு 40

[1]வங்கணம் என்பது — நட்பு [2]ஆவல் என்பதனை எதிர்காலத் தன்மை யொருமை வினைமுற்றாகக் கொள்க [3]கருந்தாது — இரும்பு

பண்ணுலுன் சீரினைசசம் **பந்தர்**சொல **வெள்ளெலும்பு**
பெண்ணன தெனபாா பெரிநனறே — அணுவச
சைவவடி வாஞான **சம்பந்தர் சீருரைக்கில்**
தெய்வவடி வாஞ்சாப்பர் சேர்த்து. 41

எங்கோவே யானபுகலி யெமபெருமான தனமணததில்
அஙகோர் பொருடசுமையா ளானேனேல — இஙகேநின
தாளவருநத வேணடேன றடைபடடேன ஆதலினிந
நாளவருநத வேணடுகினறேன நான. 42

பூவுக் கரையருமவான புஙகவரும போறறுதிரு
நாவுக கரையரெனு நனுமம — மேவுறற
தொணடர்ககு நீகட்டுச சோறெடுததா யெனறறிநதோ
தொண்டர்க்குத் தொண்டனென்பார் சொல. 43

[1]**எம்பரவை** யோமண ணிடநதலைநதான **சுந்தரனுர்**
தமபரவை வீட்டுத தலைககடையாய — வமபணியாய
வாயிற படியாய வடிவெடுகக நோநதிலனே
மாயப பெயாநீண்ட மால. 44

நண்ணித் தலையால நடககினறோ மெனபதெஙகண்
மண்ணிற பழைய வழககஙகாண — பணணிறசொல
அமமையாா வாமததோ யாயினுமுன **காரைக்கால்**
அம்மையார் போனடநதா ராா. 45

வேத முடிவோ விளஙகா கமமுடிவோ
நாத முடிவோ நவிலகணடாய — வாதமுறு
மாசகாககு ணிலலா மணிசசுடரே **மாணிக்க**
வாசகர்க்கு நீயுரைதத வாறு 46

ஆர்கொண்டார் சேயககறியிட டாரே [2]**சிறுத்தொண்டப்**
போகொண்டா ராயிடிலெம பெமமானே — ஓாதொணடே
நாயககுங கடைபபடட நாஙகளெனபே மெஙகணமுடை
வாயககிங கிஃதோா வழககு 47

கோள்கொண்ட நஞசங குடியேனே கூர்கொண்ட
வாளகொண்டு வீசி மடியேனே — கீளகொணட
வங்கோ வணதகழகா! அமபலவா! நினபுகழை
இஙகோதி வாழததாத யான 48

ஆயாக் கொடியேனுககு **அன்புடையாய்! நீயருளிங்(கு)**
ஈயாக் குறையே யிலைகணடாய்! — [3]மாயாறகும
விளளாத திருவடிக்கீழ் விண்ணப்பம் யான்செய்து
கொள்ளாக் குறையே குறை. 49

[1]எம்பர! எனபது — அணமைவிளி, இறை — முன்னிலை
[2]செயறகரிய செயத பெரியோாககு ‘சிறுத்தொணடர்’ எனப பெயா அமை வதான, ‘தொண்டர்’ எனனும பெயாககு உரியாா யாரோ? எனபதாம்.
[3]மாயற்கு என்பது — மாயாறகென நீட்டல விகாரமாயிறறு.

பெற்றிடுதாய் போலவநின பெறறியெனபேன பிளளையது
மற்றழுதாற கேட்டும வராதநகே — சறறிருககப்
பெறறுள பொறுபபள பிரானீ பொறுககினுநின
பொறறுள பொருவெம புலமபு. 50

பொன்போற் பொறுமையுளார புநதிவிடாய் நீயென்பர்
எனபோற பொறுமையுளார யாரகணடாய — புனபோக
வலலாம படிசினநகொண டாணவஞசெய யினனுமை
யெலலாம பொறுககினறேன யான 51

முன் மணத்திற் சுநதரரை முனவலுவிற கொண்டதுபோல
எனமணததில நீவந திடாவிடினும — நினகணததில்
ஒனறு மொருகணமவந துறநழைககிற செயததனறி
இனறு மொருமணஞ்செய வேன 52

செய்யா ரழலேநின செமமேனி யெனனினுமென
அயயாநின காலபிடிததற கஞசேனகாண — மெயயாவிஞ
ஞானறுகணடு நானமகிழ நநதொணட னெனறெனையும
ஏனறுகொணடாற போது மெனககு 53

என்பாலோ வெனபா லிராதோடு கினறமனத
தினபாலோ வமமனததைச சோமாயை — தனபாலோ
யாாபாற பிழையுளதோ யானறியேன எனனமமை
யோாபாற கொளகினறோ யோது 54

நாணவத்தி னேனறனையோ நாயேனை மூடிநினற
ஆணவததை யோநா னறியேனே — வீணவததிற
றீஙகுடையா யெனனவிவண செயபிழையை நோககியருட்
பாஙகுடையாய தணடிப பது. 55

எச்சம் பெறுமுலகோா **எட்டிமர மானலும்**
பச்சென றிருககப பகர்வாாகண் — வெசசெனற
நஞசனையேன குறறமெலா நாடாது நாதவெனை
அஞசனையே லெனபா யமாநது 56

கற்றறியே னினனடிசசீா கறறா கழகததில
உறறறியே னுணமை யுணாநதறியேன — சிறறறிவேன்
வனசெயவே னொாவிழியாா மையவினேன மாதேவா
எனசெயவே னினனருளின றேல 57

மெய்தா னுடையோா விருமபுகினற **நின்னருளென்**
செய்தால் வருமோ! தெரியேனே — பொயதாவு
நெஞசினேன மனறு னிருதகா நினைககேழகக
அஞசினே னனபினமை யால 58

மாதேவா வோவா மருநதேவா மாமணியிப
போதேவா வெனறே புலமபுறறேன — நீதாவா
யாளுனை சிதத மறியே னுடமபொழிநது
போனுலென செயவேன புகல. 59

கொள் செய்தாற் கேறறிடுமென குறறமெலா மையவெளே
எனசெயநாற றீர்நதிடுமோ யானறியேன — முனசெயதோய்
நினபா லெனேககொடுததே னீசெயக வனறியினி
யென்பாற் செயலொன றிலே 60

எண்ணிலெளி யேனறவிர வெலலா வுயிர்களுநின
தண்ணிலவுந தாணீழல சாரநதிடுஙகாண — மணணிலவருந்
தீஙகெனற வெலலாமேன் சிநதையிசைந துறறனமற
ருஙகொனறு மிலலாமை யால். 61

தாரம்விற்றுஞ் சேய்விற்றுந் தன்னைவிற்றும் பொய்யாத
வாரமவைத்தான் முனனிஙகோர மனனனெனபா—நாரமவைதத
வேணிப பிரானதுதான மெயயாமே லன்றெனேநீ
யேணிற பிறபபிதத தில 62

உள்ளொன்ற நினனடிககன புற்றறியே னெனனுளத்தின
வெளளெனற வனமை விளஙகாதோ — நளளொனற
வசசஙகொண டேனேநினக கனபனெனபா வேழததின
எசசஙகண டாறபோல வே 63

[1]**நீத்தாடுஞ்** செஞசடையாய் நீளவேடங கட்டிவஞ்சக
கூததாடு கினறேனேக கொணடுகிலா — கூத்தாகின
பததனெனப ரெனஞே பகலவேடத தாககுமிஙகு
[2]விததமிலா நாயேறகும வேறு. 64

அன்புடையா ரினசொல லமுதேறு நினசெவிககே
இனபுடையா யென்பொயயு மேறகுஙகொல்— துன்புடையேன
பொயயுடையே னுயினுநின பொனனருளை வேண்டுமொரு
மெயயுடையே னெனகோ விரைநது. 65

எனனு ருயிர்ககுயிரா மெமபெருமா னின்பதத்தை
உனனு ருயிாககுறுதி யுணடோதான — பொனனுகத
தாககுஞ சதுமுகாககுந [3]தானத்த வாககுமறறை
யாாககும புகலுன னருள 66

வெள்ளைப் பிறையணிநத வேணிப பிரானேநான
பிளளைப் பிராயததிற பெற்றுளை — எளளப்
பொறுததாளத தாயிற பொறுபபுடையோய நீதான
வெறுததா லினியெனசெய வேன 67

[1]நித்கம எனபது — நீத்தெனககுறைநது நினறது
[2]வித்தம எனபது — அறிவு [3]தானம எனபது — சுவர்ககம.

ஆயிரமன் றேநூறு மனறேயீ ரைநதன்றே
ஆயிரமபே ரெநதையெழுத கைநதேகாண — நீயிரவும்
எலலு நினைத்தியென ஏததுகினு மெநதாயவீண்
செலலுமன மெனசெயகேன செப்பு 68

வஞ்சந் தருஙகாம வாழககையிடைச சிககியவென
னெஞசந திருததி நிலததிலையே — எஞசங
கரனே மழுககொள கரனே அரனே
வரனே சிதமபரனே வநது. 69

தாழ்விக்கும் வஞசச சகமா லொழித்தெனனை
வாழவிககு நலல மருநதெனகோ — வீழவிககு
மீஙகான மாயை யிகநதோாக கருளவோயகின
பாஙகான செமபொற பநம 70

ஏசொலிக்கு மானிடனு யெனபிறநதேன றெணடாகளதம
தூசொலிபபான கலலாகத தோனறிலனே—தூசொலிபபான
கலலாகத தோனறுவனோற காளகணடா! நாயேனுக
கெலலா நலமுமுள தே. 71

குற்றம் பலசெயினுங கோபஞ செயாதவருட
சிறறம பலமுறையுஞ சிறபரனே — வெறறமபற
போயவிடடா லனறிப் புரநதருளே னெனறெனைநீ
கைவிடடா லெனசெயகேன காண. 72

தீக்குணத்தார் யாவருமென சீடரெனி லெனனுடைய
தீககுணததி னெலலையெவா தேர்கிறபார — ஊககமிகும
நலலோாக களககு நதிசசடையோ யெறகருளில
எலலாககு மையுறவா மே 73

இன்படையான் றனபுடையா னெனறேழை யேனறலைமேல
அனபுடையாய நீயமைபபித் தாயிதற்கு — வனபடையா
தெவவணண நினனெஞ சிசைநததோ அந்நாளில
இவவணண மெனறறிகி லேன 74

ஏய்ப்பிறப்போன் றிலலாதோ யெனபிறபபி னேழுமடஙகோர்
பேயபபிறபபே நலல பிறபபநதோ -- வாயபபுலகம
வஞசயெனத நேக மறைததடிமண வையாமல
அஞசிநினனே டாடு மது 75

கேடும பிறைசசடையோய கோளுங குறுமபுஞசாக
காடும பிணிமூபபுங காறாகாண — நீடுநினைக
கணடா ரடிபபொடியைக சணடாா திருவடியைக
கணடாா வடிவுகணடாா கள 76

மாலெங்கே வேதனுயர் வாழ்வெங்கே இந்திரன்செங்
கோலெங்கே வானோர் குடியெங்கே — கோலஞ்சேர்
அண்டமெங்கே யவ்வவ் வரும்பொருளெங் கேநினது
கண்டமங்கே நீலமுருக் கால்! 77

எவ்வேளை யோவருங்கூற் றெம்பாலென் றெண்ணுகின்ற
அவ்வேளை தோறு மழுங்குற்றேன் — செவ்வேளை
மிக்களித்தோய் நின்கழற்கால் வீரத்தை யெண்ணுதொறும்
எக்களித்து வாழ்கின்றேன் யான். 78

துற்சங்கத் தோர்கணமுந் தோயாது நின்னடியர்
சற்சங்கத் தென்றனைநீ தான்கூட்டி — நற்சங்கக்
காப்பான் புகழுன் கழற்புகழைக் கேட்பித்துக்
காப்பா யிஃதென் கருத்து. 79

என்னமுதே முக்க ணிறையே நிறைஞான
வின்னமுதே நின்னடியை யேத்துகின்றோர்—பொன்னடிக்கே
காதலுற்றுத் தொண்டுசெயக் காதல்கொண்டே னெற்கருணீ
காதலுற்றுச் செய்தல் கடன். 80

ஆரா வமுதே யருட்கடலே நாயேன்றன்
பேராத வஞ்சப் பிழைநோக்கி — யாரேனும்
நின்போல்வா ரில்லாதோய் நீயே புறம்பழித்தால்
என்போல்வா ரென்சொல்லா ரீங்கு. 81

மெய்யாக நின்னைவிட வேறோர் துணையில்லேன்
ஐயா வதுநீ யறிந்ததுகாண் — பொய்யான
தீதுசெய்வேன் றன்பிழையைச் சித்தங் குறித்திடில்யான்
யாதுசெய்வே னந்தோ வினி. 82

திண்ண மறியாச் சிறியே னுளத்திருக்கும்
எண்ண மறிந்தா யிரங்குகிலாய் — அண்ணலுன்பால்
நித்த மிரங்காவென் னெஞ்சமர்ந்த தாலோநின்
சித்த மிரங்காச் செயல். 83

கொன்னஞ்சேன் றன்பிழையைக் கூர்ந்துற்று நானினைக்கில்
என்னெஞ்சே யென்னை யெரிக்குங்காண் — மண்ணுஞ்சீர்
எந்தாய்நின் சித்தத்திற் கேதாமோ நானறியேன்
சிந்தா குலனென்செய் வேன். 84

நின்னன்பர் தம்பா ணிறுத்துதியோ வன்றியெனைப்
பொன்னன்பர் தம்பாற் புணர்த்துதியோ — [1]பொன்னன்பர்
வைவமே யென்னும் வறியே னறியேனென்
தெய்வமே நின்றன் செயல். 85

[1]பொன்னன்பர் என்பது — செல்வர்.

என்சிறுமை நோககா தெனககருளல வேண்டுமென்றே
நினபெருமை நோககியிஙகு நிற்கினறேன — எனபெரும!
யாதோநின சிதத மறியே னடியேறகெப
போதோ வருளவாய புகல 86

எந்தாயென் குறறமெலா மெண்ணுஙகா லுணணடுஙகி
நொநதா குலததி னுழைகினறேன — சிநதாத
காள மகிழநின களககருணை யெணணுதொறு
மீளமகிழ கினறேன விரைநது. 87

எள்ளலே யெனனினுமோ ரேதததலாயக கொண்டருளெம
வளளலே யெனறுனைநீ வாழவிததால — தளளலே
வேணடுமென யாரே விளமபுவார நினனடியர
காண்டுமெனச சூழவார களிதது 88

வேணிக்க மேவைதத வெறபே விலையிலலா
மாணிகக மேகருணை மாகடலே — மாணிககு
முனபொற் கிழியளித்த முத்தேயென னுருயிாககு
நினபொற கழலே நிலை. 89

மூத்தேவர் போறறு முதற்றேவ நினனையனறி
எததேவா சறறே யெடுததுரைநீ — பிததேனசெய
குறறமெலா மிஙகோர குணமாகக கொணடெனனை
அறறமிலா தாளகின றவா 90

கங்கைச் சடையாயமுக கணணுடையாய கட்செவியாம
அஙகச சுடையா யருளுடையாய — மஙகைக
கொருகூ றளிததா யுனைததொழுமிந நாயேன
இருகூ றளிததே னிடாககு. 91

பேசத் தெரியேன பிழையறியேன பேதுறினுங
கூசத தெரியேன குணமறியேன — நேசததிற
கொளளுவா ருனனடிமைக கூடடததா ரலலாதார
எளளுவார கணடா யெனை. 92

ஊணே யுடையேயென றுடகருதி வெடகமிலேன
வீணே நன ளை விடுகினறேன — காணேனின
செமபாத மேயெனறுந தீராப பொருளெனறு
நம்பாத நாயடியே னை. 93

சிவமே சிவஞானச செலவமே யனபா
நவமே தவமே நலமே — நவமாம
வடிவுறற தேவேநின மாககருணை யனறே
படிவுற்ற வெனனுட பயன 94

கோளாக்கிக் கொளளுங கொடியே னையுநினககோ
ஆளாக்கிக கொளளற கமைவாயேல — நீளாககுஞ
செஙகேச வேணிச சிவனேயென ஞணவததிற
கெஙகே யிடஙகா ணியமபு 95

திண்ணஞ்சற் றீநதிடநின் சிததந திருமபாத
வண ணஞசற றேதெரிய வநதுதுகாண — எணணெஞ்சின
இத்தனையு மெனவினைகள நீஙகி லிருககவணட
மெத்தனையும போதாமை யெனறு 96

இண்டைச் சடையோ யெனககருள வெண்ணுதியேல
தொண்டைப பெறுமென துயரெலலாஞ — சணடைககிங(கு)
[1]உயஞசே மெனவோடு மோட்டததிற கெனனுடைய
நெஞசே பிறகிடுஙகா ணினறு 97

கண்ணு ணிழுதைகளபாற காட்டிக கொடுககிலெனை
அண்ணு வருளுக கழகனறே — உண்ணுடு
நினனடியார கூட்டததில நீரிவனைச சேர்ததிடுமின்!
எனனடியான எனபா யெடுதது 98

கண்ணப்ப னேததுநற கணணபப! மெயஞஞான
விண்ணபப **நின்றனக்கோர் விண்ணப்பம** — மண்ணிற்சில
வானவரைப போறறு மததரோா பலருணடு
நானவரைச சேராம ஞட்டு 99

பொன்னின் றொளிரும புரிசடையோய நினனையனறிப
பினனெனை றறியேன பிழைநோக்கி — **எனனை**
அடித்தாலு நீயே அணைத்தாலு நீயே
பிடிததேனுன் பொற்பாதப பேறு. 100

துற்குணத்தில் வேறு தொடாவே னெனினுமறறை
நறகுணததி லுளசீா நயபபேனகாண — சிறகுணததோய்
கூறறுவைததத நினபொற குரைகழறபூந தாளறிக
வேறறுரைததே னிலலை விரிதது. 101

இப்பாரில் எனபிழைக ளெலலாம பொறுததருளென
அப்பாநின றடகே யடைககலஙகாண — இபபாரில
நான்நினது தாள்நிழல் நண்ணுமட்டும் நின்னடியர்பால்
நினது சீர்கேட்கப் பண் ! 102

திருச்சிற்றம்பலம்

---

[1]உயநதேம எனபது — உயஞசேம் என த திரிநதது

உ

சிவமயம்

திருச்சிற்றம்பலம்

ஐந்தாவது

மஹாதேவ மாலை

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

கருணைநிறைந் தகம்புறமுந் துளும்பிவழிந்
துயிர்க்கெல்லாங் களைக ணாகித்
தெருள்நிறைந்த இன்பநிலை வளர்க்கின்ற
கண்ணுடையோய்! சிதையா ஞானப்
பொருள்நிறைந்த மறையமுதம் பொழிகின்ற
மலர்வாயோய்! பொய்யே னென்றன்
மருள்நிறைந்த மனக்கருங்கற் பாறையுமுட்
கசிந்துருக்கும் **வடிவத் தோய்!**

எண்சீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

உலகநிலை முழுதாகி ஆங்காங் குள்ள
உயிராகி உயிர்க்குயிராம் ஒளிதா னாகிக்
கலக்கநிலை யறியாத சாட்சி யாகிக்
கதியாகி மெய்ஞ்ஞானக் கண்ண தாகி
இலகுசித் தாகாசமதாய்ப் பரமா காச
இயல்பாகி யிணையொன்று மில்லா தாகி
அலகிலறி வானந்த மாகிச் **சச்சி**
தானந்த மயமாகி யமர்ந்த தேவே 1

உலகமெலாந் தனிநிறைந்த வுண்மை யாகி
யோகியர்தம் அனுபவத்தின் உவப்பா யென்றுங்
கலக்கமுறா வுபசாந்த நிலைய தாகிக்
களங்கமற்ற அருண்ஞானக் காட்சி யாகி
விலகலுறா நிபிடவா னந்த மாகி
மீதான தொளிர்கின்ற விளக்க மாகி
இலகுபரா பரமாய்ச்சிற் பரமா யன்பர்
இதயமலர் மீதிருந்த இன்பத் தேவே. 2

வித்தாகி முளையாகி விளைவ தாகி
விளைவிக்கும் பொருளாகி மேலு மாகிக்
கொத்தாகிப் பயனாகிக் கொள்வோ னாகிக்
குறைவாகி நிறைவாகிக் குறைவி லாத
சத்தாகிச் சித்தாகி யின்ப மாகிச்
சதாநிலையா யெவ்வுயிர்க்குஞ் சாக்ஷி யாகி
முத்தாகி மாணிக்க மாகித் தெய்வ
முழுவயிரத் தனிமணியாய் முளைத்த தேவே. 3

வேதாந்த நிலையாகிச் சித்தாந் தத்தின்
மெய்யாகிச் சமரசத்தின் விவேக மாகி
நாதாந்த வெளியாகி மூத்தாந் தத்தின்
நடுவாகி நவநிலைக்கு நண்ணு தாகி
மூதாண்ட கோடியெல்லாந் தாங்கி நின்ற
முதலாகி மனாதீத முத்தி யாகி
வாதாண்ட சமயநெறிக் கமையா தென்று
மௌனவியோ மத்தினிடை வயங்குந் தேவே. 4

தோன்றுதுவி தாத்துவித மாய்வி சிட்டாத்
துவிதமாய்க் கேவலாத் துவித மாகிச்
சான்றசுத்தாத் துவிதமாய்ச் சுத்தந் தோய்ந்த
சமரசாத் துவிதமுமாய்த் தன்னை யன்றி
ஊன்றுநிலை வேறொன்று மிலதா யென்றும்
உள்ளதாய் நிரதிசய வுணர்வா யெல்லாம்
ஈன்றருளுந் தாயாகித் தந்தை யாகி
எழிற்குருவாய்த் தெய்வதமா யிலங்குந் தேவே. 5

பரமாகிச் சூக்குமமாய்த் தூல மாகிப்
பரமார்த்த நிலையாகிப் பதத்தின் மேலாஞ்
சிரமாகித் திருவருளாம் வெளியா யான்ம
சிற்சத்தி யாய்ப்பரையின் செம்மை யாகித்
திரமாகித் தற்போத நிவர்த்தி யாகிச்
சிவமாகிச் சிவானுபவச் செல்வ மாகி
அரமாகி யானந்த போத மாகி
ஆனந்தா தீதமதா யமர்ந்த தேவே. 6

இந்தியமாய்க் கரணாதி யனைத்து மாகி
இயல்புருட னாய்க்கால பரமு மாகிப்
பந்தமற்ற வியோமமாய்ப் பரமா யப்பாற்
பரம்பரமாய் விசுவமுண்ட பான்மை யாகி
வந்தவுப சாந்தமதாய் மௌன மாகி
மகாமௌன நிலையாகி வயங்கா நின்ற
அந்தமில்தொம் பதமாய்த்தத் பதமா யொன்றும்
அசிபதமாய் அதீதமா யமர்ந்த தேவே. 7

நின்மயமா யெனமயமா யொனறுங காட்டா
நிராமயமாய நிருவிகறப நிலையாய மேலாந
தன்மயமாயத தறபரமாய விமல மாகித
தடததமாயச சொருபமாயச சகச மாகிச
சின்மயமாயச சிறபரமா யசல மாகிச
சிறசொலித மாயகணட சிவமா யெஙகு
மன்மயமாய வாசகா தீத மாகி
மனுதீத மாயமாநத மௌனத தேவே. 8

அளவிறந்த நெடுங்காலஞ் சித்தா யோகர்
அறிஞர்மல ரயனமுதலோ ரனநத வேதம்
களவிறநதுங கரணாதி யிறநதுஞ செயயுங
கடுநதவததுங காணபரிதாங கடவு ளாகி
உளவிறநத எமபோலவா ருளளத் துளளே
ஊறுகினற தெளளமுத வூற லாகிப
பிளவிறநது பிணடாணட முழுதுந தாஙயப
பிறஙகுகினற பெருஙகருணைப பெரிய தேவே. 9

வாயாகி வாயிறநத மௌன மாகி
மதமாகி மதஙகடநத வாயமை யாகிக
காயாகிப பழமாகித தருவாய மறறைக
கருவிகர ணாதிகளின கலபபாயப பெற்ற
தாயாகித தநதையாயப பிளளை யாகித
தானாகி நானாகிச சகல மாகி
ஓயாத சததியெலா முடைய தாகி
ஒன்றாகிப பலவாகி யோஙகுந தேவே 10

அண்டங்கள் பலவாகி யவறறின மேலும
அளவாகி யளவாத வதீத மாகிப
பிண்டஙக ளனநதவகை யாகிப பிணடம
பிறஙகுகினற பொருளாகிப பேதந தோறறும்
பண்டஙகள பலவாகி யிவறறைக காககும
பதியாகி யானநதம பழுததுச சாநதங
கொண்டெஙகு நிழலபரபபித தழைநத ஞானக
கொழுஙகடவுட டருவாகிக குலவுந தேவே. 11

பொன்னாகி மணியாகிப போக மாகிப்
புறமாகி யகமாகிப் புனித மாகி
மன்னாகி மலையாகிக கடலு மாகி
மதியாகி ரவியாகி மறறு மாகி
முனனாகிப பினனாகி நடுவு மாகி
முழுதாகி நாதமுற முழுஙகி யெஙகு
மினனாகிப பரவியினப வெளளந தேககக
வியனகருணைப பொழிமுகிலாய விளஙகுந தேவே. 12

அரிதாகி யரியதினு மரிய தாகி
    அநாதியா யாதியா யருள தாகிப்
பெரிதாகிப் பெரியதினும் பெரிய தாகிப்
    பேதமா யபேதமாய்ப் பிறங்கா நின்ற
கரிதாகி வெளிதாகிக் கலைக ளாகிக்
    கலைகடந்த பொருளாகிக் கரணா தீதத்
தெரிதான வெளிநடுவி லருளா னந்தச்
    செழுங்கிரணச் சுடராகித் திகழுந் தேவே. 13

உருவாகி யுருவினிலுள் ளுருவ மாகி
    உருவத்தி லுருவாகி யுருவுள் ளொன்றாய்
அருவாகி யருவினிலுள் ளருவ மாகி
    அருவத்தி லருவாகி யருவுள் ளொன்றாய்க்
குருவாகிச் சத்துவசிற் குணத்த தாகிக்
    குணரகிதப் பொருளாகிக் குலவா நின்ற
மருவாகி மலராகி வல்லி யாகி
    மகத்துவமா யணுத்துவமாய் வயங்குந் தேவே. 14

சகலமாய்க் கேவலமாய்ச் சுத்த மாகிச்
    சராசரமா யல்லவாய்த் தானே தானாய்
அகலமாய்க் குறுக்கமாய் நெடுமை யாகி
    அவையனைத்து மணுகாத வசல மாகி
இகலுறாத் துணையாகித் தனிய தாகி
    எண்குணமா யெண்குணத்தெம் மிறையா யென்றும்
உகலிலாத் தண்ணருள்கொண் டுயிரை யெல்லாம்
    ஊட்டிவளர்த் திடுங்கருணை யோவாத் தேவே. 15

வாசகமாய் வாச்சியமாய் நடுவா யந்த
    வாசகவாச் சியங்கடந்த மௌன மாகித்
தேசகமா யிருளகமா யிரண்டுங் காட்டாச்
    சித்தகமாய் வித்தகமாய்ச் சிறிதும் பந்த
பாசமுறாப் பதியாகிப் பசுவு மாகிப்
    பாசநிலை யாகியொன் றும்பகரா தாகி
நாசமிலா வெளியாகி யொளிதா னாகி
    நாதாந்த முடிவில்நடம் நவிற்றுந் தேவே. 16

சகமாகிச் சீவனா யீச னாகிச்
    சதுமுகனாய்த் திருமாலாய் அரனு ருனாகி
மகமாயை முதலாய கூட்டத் தானாகி
    வானபிரம மாகியல்லா வழக்கு மாகி
இகமாகிப் பரமாகிச் சமய கோடி
    எத்தனையு மாகியவை எட்டா வானச்சற்
பகமாகிப் பரமாகிப் பரம மாகிப்
    பராபரமாய்ப் பரம்பரமாய்ப் பதியுந் தேவே 17

விதியாகி யரியாகிக் கிரீச னாகி
விளங்குமகேச சுரனாகி விமல மான
நிதியாகுஞ் சதாசிவனாய் விந்து வாகி
நிகழ்நாத மாய்ப்பரையாய் நிமலா னந்தப்
பதியாகும் பரமசிவமாய்ப் பரமாய் மேலாய்ப்
பக்கமிரண் டாயிரண்டும் பகரா தாகிக்
கதியாகி அளவிறந்த கதிக ளெல்லாம்
கடந்துநின்று நிறைந்தபெருங் கருணைத் தேவே. 18

மானாகி மோகினியாய் விந்து வாகி
மற்றவையாற் காணாத வான மாகி
நானாகி நானல்ல னாகி நானே
நானாகும் பதமாகி நானருன் கண்ட
தானாகித் தானல்ல னாகித் தானே
தானாகும் பதமாகிச் சகச ஞான
வானாகி வானடுவில் வயங்கு கின்ற
மௌனநிலை யாகியெங்கும் வளருந் தேவே. 19

மந்திரமாய்ப் பதமாகி வன்ன மாகி
வளர்கலையாய்த் தத்துவமாய்ப் புவன மாகிச்
சந்திரனா யிந்திரனா யிரவி யாகித்
தானவராய் வானவராய்த் தயங்கா நின்ற
தந்திரமா யிவையொன்று மல்ல வாகித்
தானாகித் தனதாகித் தானனா காட்டா
அந்தரமா யப்பாலா யதற்கப் பாலாய்
அப்பாலுக் கப்பாலா யமர்ந்த தேவே. 20

மலைமேலுங் கடன்மேலும் மலரின் மேலும்
வாழ்கின்ற **மூவுருவின்** வயங்குங் கோவே
நிலைமேலு நெறிமேலு நிறுத்து கின்ற
நெடுந்தவத்தோர் நிறைமேலு நிகழ்த்தும் வேதக்
கலைமேலும் எம்போல்வா ருளத்தின் மேலும்
கண்மேலுந் தோள்மேலுங் கருத்தின் மேலும்
தலைமேலும் உயிர்மேலும் உணர்வின் மேலும்
தகுமன்பின் மேலுமவர் தாண்மெய்த்த தேவே. 21

பொற்குன்றே யகம்புறமும் பொலிந்து நின்ற
பூரணமே யாரணத்துட் பொருளே யென்றும்
கற்கின்றோர்க் கினியசுவைக் கரும்பே தான்
கற்பகமே கற்பகத்தீங் கனியே வாய்மைச்
சொற்குன்றா நாவகத்துண் மாறா வின்பம்
தோற்றுகின்ற திருவருட்சீர்ச் சோதியே விண்
நிற்கின்ற சுடரே அச் சுடருள் ஓங்கும்
நீளொளியே அவ்வொளிக்குள் நிறைந்த தேவே. 22

தேசுவிரித் திருளகற்றி என்றும் ஓங்கித்
திகழ்கின்ற செழுங்கதிரே செறிந்த வாழ்க்கை
மாசுவிரித் திடுமனத்திற் பயிலாத் தெய்வ
மணிவிளக்கே ஆனந்த வாழ்வே எங்கும்
காசுவிரித் திடுமொளிபோற் கலந்து நின்ற
காரணமே சாந்தமெனக் கருதா நின்ற
தூசுவிரித் துடுக்கின்றோர் தம்மை நீங்காச்
சுகமயமே யருட்கருணைத் துலங்குந் தேவே. 23

கோவேஎண் குணக்குன்றே குன்றா ஞானக்
கொழுந்தேனே செழும்பாகே குளிர்ந்த மோனக்
காவேமெய் யறிவின்ப மயமே யென்றன்
கண்ணேமுக் கண்கொண்ட கரும்பே வானத்
தேவேயத் தேவுக்குந் தெளிய வொண்ணாத்
தெய்வமே வாடாமற் றிகழ்கின்ற போதப்
பூவேயப் பூவிலுறு மணமே யெங்கும்
பூரணமாய் நிறைந்தருளும் புனிதத் தேவே. 24

வானேயவ் வானுலவுங் காற்றே காற்றின்
வருநெருப்பே நெருப்புறுநீர் வடிவே நீரிற்
றானேயும் புவியேயப் புவியிற் றங்கும்
தாபரமே சங்கமமே சாற்று கின்ற
ஊனேநல் லுயிரேயுள் ளொளியே யுள்ளத்(து)
உணர்வேயவ் வுணர்வுகலந் தூறு கின்ற
தேனேமுக் கனியேசெங் கரும்பே பாகின்
றீஞ்சுவையே சுவையனைத்துந் திரண்ட தேவே. 25

விண்ணேவிண் ணுருவேவிண் முதலே விண்ணுள்
வெளியேயவ் வெளிவிளங்கு வெளியே யென்றன்
கண்ணேகண் மணியேகண் ணொளியே கண்ணுட்
கலந்துநின்ற கதிரேயக் கதிரின் வித்தே
தண்ணேதண் மதியேயம் மதியிற் பூத்த
தண்ணமுதே தண்ணமுதச் சாரமே சொற்
பண்ணேபண் ணிசையேபண் மயமே பண்ணின்
பயனேமெய்த் தவர்வாழ்த்திப் பரவுந் தேவே. 26

மாணேயத் தவருளத்தே மலர்ந்த செந்தா
மரைமலரின் வயங்குகின்ற மணியே ஞானப்
பூணேமெய்ப் பொருளேயற் புதமே மோனப்
புத்தமுதே யானந்தம் பொலிந்த பொற்பே
ஆணேபெண் ணுருவமே யலியே யொன்றும்
அல்லாத பேரொளியே யனைத்துந் தாங்குந்
தூணேசிற் சுகமேயச் சுகமேற் பொங்கும்
சொரூபானந் தக்கடலே சோதித் தேவே. 27

பூதமே யவைதோனறிப் புகுந் தொடுங்கும்
புகலிடமே யிடமபுரிநத பொருளே போற்றும
வேதமே வேததநின விளைவே வேத
வியனமுடிவே யமமுடிவின விளஙகுங் கோவே
நாதமே நாதாநத நடமே யநத
நடத்திணையுள நடததுகினற நலமே ஞான
போதமே போதமெலாங கடநது நினற
பூரணமே யோகியருட் பொலிநத தேவே. 28

ஞாலமே ஞாலமெலாம விளஙக வைத்த
நாயகமே கற்பமுதல நவிலா நினற
காலமே காலமெலாங கடநத ஞானக
கதியேமெயக கதியளிககுங கடவுளே சிற்
கோலமே குணமேயுட குறியே கோலங
குணஙகுறிகள கடநதுநினற குருவே யன்பர்
சீலமே மாலறியா மனததிற கணட
செமபொருளே யுமபாபதஞ செழிககுந் தேவே. 29

தத்துவமே தத்துவா தீதமே சிற
சயம்புவே யெஙகுநிறை சாக்ஷியே மெய்ச்
சத்துவமே சததுவததின பயஞ மினபந
தநதருளும பெருவாழவாஞ சாமியே யெஞ
சித்தநிலே தெளிவிககு மொளியே சறறுந
தெவிட்டாத தெளளமுதே தேனே யெனறுஞ
சுத்தநெறி திறமபாதார அறிவிற றேயநத
சுகப்பொருளே மெயஞ்ஞானந துலஙகுந தேவே. 30

யோகமே யோகத்தின பயனே யோகத்
தொருமுதலே யோகததி னேஙகுந தூய
போகமே போகததின பொலிவே போகம
புரிநதருளும புணணியமே புனித ஞான
யாகமே யாகததின விளைவே யாகத
திறையேயவ விறைபுரியு மினபே யனபர்
மோகமே மோகமெலா மழிதது வீறும
மோனமே மோனததின முளைதத தேவே. 31

காட்சியே காணபதுவே ஞேயமே யுட
கண்ணுடையார் கணணிறைநத களிப்பே யோங்கு
மாட்சியே யுண்மையறி வினப மெனன
வயஙகுகினற வாழவேமா மௌனக காணி
ஆட்சியே ஆடசிசெயும அரசே சுதத
அறிவேமெய யனபேதெள ளமுதே நலல
சூட்சியே [1]சூட்சியெலாங கடநது நினற
துரியமே துரியமுடிச சோதித் தேவே. 32

[1]எதுகை நயமபறறி நினறது

மறைமுடிக்குப் பொருந்தமுறு மணியே ஞான
வாரிதியே அன்பர்கள்தம மனத்தே நின்ற
குறைமுடிக்குங் குணக்குன்றே! குனரு மோனக
கோமளமே தூயசிவக கொழுநதே வெள்ளைப்
பிறைமுடிககும பெருமானே! துவளு மாலைப்
பெமமானே! செங்கமலப் பிரானே! இந்த
இறைமுடிககு மூவாகட்கு மேலாய நின்ற
இறையேயிவ் வுருவுமினறி யிருநத தேவே. 33

கோதகன்ற யோகாமனக குகையில வாழுங்
குருவேசண் முகங்கொணட கோவே வஞ்ச
வாதகனற ஞானியாதம மதியி லூறும
வானமுதே யானநத மழையே மாயை
வேதகனற முத்தர்களை விழுஙகும் ஞான
வேழமே மெய்யினப விருநதே நெஞசில
தீதகனற மெய்யடியா தமககு வாயத்த
செலவமே யெலலையிலாச சீரமைத தேவே. 34

அருளருவி வழிந்துவழிந தொழுக வோஙகும
ஆனநதத தனிமலையே யமல வேதப
பொருளளவு நிறைநதவறறின மேலு மோஙகிப்
பொலிகினற பரமபொருளே புரண மாகி
இருளறுசிற பிரகாச மயமாகு சுதத
ஏகாநதப பெருவெளிககுள இருநத வாழவே
தெருளளவு முளமுழுதுங கலநது கொணடு
தித்திககுஞ செழுநதேனே தேவ தேவே. 35

அளவையெலாங் கடநதுமனங கடநது மற்றை
அறிவையெலாங கடநதுகடந தமல யோகர்
உளவையெலாங கடநதுபதங கடநது மேலை
ஒனறுகடந திரண்டுகடந துணரச சூழநத
களவையெலாங கடநதண்ட பிணட மெலலாங்
கடநதுநிறை வானசுகக கடலே யனபர்
வளவையெலா மிருளகறறு மொளியே மோன
வாழவேயென உயிரககுயிராய வதியுந தேவே 36

வன்புகலந் தறியாத மனத்தோர் தஙகள
மனஙகலநது மதிகலநது வயஙகா நினற
எனபுகலந தூனகலநது புலனக ளோடும
இநதிரியம அவைகலநதுள ளியஙகு கினற
அனபுகலந தறிவுகலந துயிரைம பூதம
ஆனமாவுங கலநதுகலந தணணித தூறி
இனபுகலந தருளகலநது துளுமபிப பொஙகி
எழுஙகருணைப பெருககாறே யினபத தேவே. 3

தண்ணமுத மதிகுளிரநத கிரணம வீசத
தடமபொழிறபூ மணம்வீசத் தெனறல வீச
எண்ணமுதப பனிககுநிலா முறறத தேயின
னிசைவீசத தண்பனிநீா எடுதது வீசப்
பெண்ணமுதம அனையவாவிண் ணமுதம ஊட்டப்
பெறுகினற சுகமனைத்தும் பிற்பட் டோடக்
கண்ணமுதத துடமபுயிாமற றனைதது மினபங
கலநதுகொளத தருஙகருணைக கடவுள் தேவே. 38

சுழியாத அருட்கருணைப பெருககே யெனறுந்,
தூண்டாத மணிவிளககின சோதியே வான்
ஒழியாது கதிரபரபபுஞ சுடரே யனபர்க(கு)
ஓவாத இனபருளும ஒனறே விணணோர்
விழியாலு மொழியாலு மனததி னாலும
விழைதருமெயத தவததாலும விளமபும எநத
வழியாலுங கணடுகொளற கரிதாயச சுத்த
மௌனவெளி யூடிருநது வயஙகுந தேவே. 39

சொல்லொழியப் பொருளொழியக கரண மெலலாஞ்
சோாநதொழிய வுணர்வொழியத துளஙகா நினற
அலலொழியப் பகலொழிய நடுவே நினற
ஆனநத அனுபவமே அதீத வாழவே
நெலலொழியப பதாகொளவாா போல இனப
நிறைவொழியக குறைகொளமத நெறியோர் நெஞ்சக
கலலொழிய மெயயடியாா இதய மெலலாம
கலநதுகலந தினிககினற கருணைத் தேவே. 40

அலைகடலும் புவிவரையும அனலகால நீரும
அநதரமும மறறையகி லாணடம யாவும
நிலைகுலையா வணணமருள வெளியி னூடு
நிரைநிரையா நிறுததியுயிா நிகழும வணணந
தலைகுலையாத் ததவஙசெய திரோதை யெனனுந
தனியாணை நடததியருள தலைததல எனறும
மலைவறவீற றிருநதருளு மரசே முததி
வழிததுணையே விழிததுணையுண மணியாந தேவே. 41

வரம்பழுத்த நெறியேமெயந நெறியி லினப
வளமபழுதத பெருவாழவே வானோர் தஙகள்
சிரமபழுதத பதபபொருளே யறிவா னநத
சிவமபழுதத அனுபவமே சிதாகா சத்தில்
பரமபழுதத நடததரசே கருணை யெனனும
பழமபழுதத வானறருவே பரம ஞானத
திரமபழுதத யோகியர்தம யோகத துளளே
தினமபழுதுக கனிநதவருட செலவத தேவே. 42

அண்டமெலாங் கண்ணுகக் கொளினுங் காண்டற்
கணுத்துணையுங் கூடாவென் றனந்த வேதம்
விண்டலறி யோலமிட்டுப் புலம்ப மோன
வெளிக்குள்வெளி யாய்நிறைந்து விளங்கும் ஒன்றே
கண்டவடி வாய்க்கண்ட மயமாய் யெங்குங்
கலந்துநின்ற பெருங்கருணைக் கடவு ளேயெஞ்
சண்டவினைத் தொடக்கறச்சின் மயத்தைக் காட்டுஞ்
சற்குருவே சிவகுருவே சாந்தத் தேவே. 43

பேதமுறா மெய்ப்போத வடிவ மாகிப்
பெருங்கருணை நிறம்பழுத்துச் சாந்தம் பொங்கிச்
சீதமிகுந் தருள்கனிந்து கனிந்து மாறாச்
சின்மயமாய் நின்மலமே மணந்து நீங்கா
ஆதரவோ டியன்மௌனச் சுவைமேன் மேற்கொண்
டானந்த ரசமொழுக்கி யன்பா லென்றுஞ்
சேதமுறா தறிஞருளந் தித்தித் தோங்கும்
செழும்புனிதக் கொழுங்கனியே தேவ தேவே. 44

உடல்குளிர உயிர்தழைக்க உணர்ச்சி யோங்க
உளங்கனிய மெய்யன்ப ருள்ளத் தூடே
கடலனைய பேரின்பந் துளும்ப நாளுங்
கருணைமலர்த் தேன்பொழியுங் கடவுட் காவே
விடலரிய எம்போல்வா ரிதயந் தோறும்
வேதாந்த மருந்தளிக்கும் விருந்தே வேதம்
தொடலரிய வெளிமுழுதும் பரவி ஞானச்
சோதிவிரித் தொளிர்கின்ற சோதித் தேவே. 45

கிரியைநெறி யகற்றிமறை முடிவில் நின்று
கேளாமற் கேட்கின்ற கேள்வியே சொற்
கரியவரை விடுத்துநவ நிலைக்கு மேலே
காணாமற் காண்கின்ற காட்சியே யுள்
அரியநிலை ஒன்றிரண்டின் நடுவே சற்றும்
அறியாமல் அறிகின்ற அறிவே யென்றும்
உரியசதா நிலைநின்ற உணர்ச்சி மேலோர்
உன்னாமல் உன்னுகின்ற ஒளியாந் தேவே. 46

சொற்போதங் கரும்பெரிய மறைகள் நாடித்
தொடர்ந்துதொடர்ந் தயர்ந்திளைத்துத் துளங்கி யேங்கிப்
பிற்போத விரைந்தன்ப ருளத்தே சென்ற
பெருங்கருணைப் பெருவாழ்வே பெயரா தென்றுந்
தற்போத ஒழிவினிடை நிறைந்து பொங்கித்
ததும்பிவழிந் தோங்கியெல்லாந் தானே யாகிச்
சிற்போதத் தகம்புறமுங் கோத்து நின்ற
சிவானந்தப் பெருக்கேமெய்ச் செல்வத் தேவே. 47

பொங்குபல சமயமெனு நதிக ளெல்லாம்
புகுந்துகலந் திடநிறைவாய்ப் பொங்கி யோங்குங்
கங்குகரை காணாத கடலே யெங்குங்
கண்ணாகக் காண்கின்ற கதியே யன்பர்
தங்கநிழற் பரப்பிமயற் சோடை யெல்லாந்
தணிக்கின்ற தருவேபூந் தடமே ஞானச்
செங்குமுத மலரவரு மதியே யெல்லாஞ்
செய்யவல்ல கடவுளே தேவ தேவே. 48

வான்காணா மறைகாணா மலரோன் காணான்
மால்காணா னுருத்திரனு மதித்துக் காணான்
நான்காணா விடத்ததனைக் காண்பே மென்று
நல்லோர்கள் நவில்கின்ற நலமே வேட்கை
மான்காணா உள்ளகமல மலர்த்தா நின்ற
வான்சுடரே! ஆனந்த மயமே யீன்ற
ஆன்காணா இளங்கன்றா யலமந் தேங்கும்
அன்பர்தமைக் கலந்துகொளும் அமலத் தேவே. 49

மெய்ஞ்ஞான விருப்பத்தி லேறிக் கேள்வி
மீதேறித் தெளிந்திச்சை விடுத லேறி
அஞ்ஞான மற்றபடி யேறி யுண்மை
அறிந்தபடி நிலையேறி அதுநா னென்னுங்
கைஞ்ஞானங் கழன்றேறி மற்ற வெல்லாங்
கடந்தேறி மௌனவியற் கதியி லேறி
எஞ்ஞானம் அற்றதெளிந்தோர் கண்டுங் காணேம்
என்கின்ற அனுபவமே யின்பத் தேவே. 50

பற்றறியா முத்தர்தமை யெல்லாம் வாழைப்
பழம்போல விழுங்குகின்ற பரமே மாசு
பெற்றறியாப் பெரும்பதமே பதத்தைக் காட்டும்
பெருமானே ஆனந்தப் பேற்றின் வாழ்வே
உற்றறியா தின்னுமின்னு மறைக ளெல்லாம்
ஓலமிடுத் தேடநின்ற ஒன்றே ஒன்றுங்
கற்றறியாப் பேதையேன் றனக்கு மின்பங்
கனிந்தளித்த அருட்கடலே கருணைத் தேவே. 51

மெய்யுணர்ந்த வாதவூர் மலையைச் சுத்த
வெளியாக்கிக் கலந்துகொண்ட வெளியே முற்றும்
பொய்யுணர்ந்த எமைப்போல்வார் தமக்கு மின்பம்
புரிந்தருளுங் கருணைவெள்ளப் பொற்பே யன்பர்
கையுறைந்து வளர்நெல்லிக் கனியே யுள்ளங்
கரைந்துகரைந் துருகவவர் கருத்தி னூடே
உய்யுநெறி யொளிகாட்டி வெளியு முள்ளும்
ஓங்குகின்ற சுயஞ்சுடரே யுண்மைத் தேவே. 52

ஒலிவடிவு நிறஞசுவைகள நாறற மூற்றம
உறுதொழிலகள பயனபலவே றுளவா யெங்கும
மலிவகையா யெவவகையு மொனரு யொன்றும
மாட்டாதா யெலலாமும் வலல தாகிச
சலிவகையில லாதமுதற பொருளே யெலலாந்
தனமயமாய விளஙகுகினற தனியே யாண்பெண்
அலிவகையல லாதவகை கடநது நினற
அருட்சிவமே சிவபோகத தமைநத தேவே. 53

பேராய வண்டஙகள பலவும பிண்ட
பேதஙகள பற்பலவும பிண்டாண் டத்தின்
வாராய பலபொருளுங் கடலு மண்ணும
மலையுளவுங கடலுளவு மணலும் வானும்
ஊராத வானமீனு மணுவு மறறை
உளளனவு மளந்திடலாம ஓகோ! உன்னை
யாராலு மளபபரிதென றனநத வேதம
அறைநதிளைகக அதிதூர மாகுந தேவே. 54

கற்பங்கள் பலகோடி செலலத் தீய
கனலினடு வூசியினமேற காலை யூன்றிப்
பொறபறமெய யுணவினறி யுறககமினறிப்
புலாநதெலுமபு புலபபடவைம பொறியை யோம்பி
நிற்பவருக **கொளித்து**மறைக கொளித்து யோக
நீணமுனிவாக கொளிததமரர்க கொளித்து மேலாஞ
சிறபததிற சினமயமாய நிறைநது ஞானத்
திருவாள ருடகலநத தேவ தேவே. 55

மட்டகன்ற நெடுஙகால மனத்தால வாககான்
மதிததிடினும புலமபிடினும வாரா தென்றே
கட்டகனற மெயயறிவோர கரண நீககிக
கலையகற்றிக கருவியெலாங கழறறி மாயை
விட்டகனறு கருமமல போதம யாவும
விடுத்தொழித்துச சகசமல வீகக நீககிச
சுட்டகனறு நிறகவவர் தமமை முறறுஞ
சூழநதுகலந திடுஞ்சிவமே துரியத் தேவே. 56

உருநான்கு மருநானகு நடுவே நினற
உருவருவ மொன்றுமிவை யுடனமே லுற்ற
ஒருநானகு மிவைகடநத வொனறு மாயவ
வொனறினடு வாயநடுவுள ளொனருய் நின்றே
இருநானகு மமைநதவரை நானகி னேடும
எணணுனகின மேலிருதது மிறையே மாயைக
கருநானகும பொருணனகுங காட்டு முககட்
கடவுளே கடவுளர்கள கருதுந தேவே. 57

பாங்குளநாந் தெரிதுமெனத் துணிந்து கோடிப்
  பழமறைகள் தனித்தனியே பாடிப் பாடி
ஈங்குளதென் றாங்குளதென் றோடி யோடி
  இளைத்திளைத்துத் தொடர்ந்துதொடர்ந் தெட்டுந்தோறும்
வாங்குபர வெளிமுழுதும் நீண்டு நீண்டு
  மறைந்துமறைந் தொளிர்கின்ற மணியே யெங்குந்
தேங்குபர மானந்த வெள்ளமே சச்
  சிதானந்த வருட்சிவமே தேவ தேவே 58

எழுத்தறிந்து தமையுணர்ந்த யோகர் உள்ளத்
  தியலறிவாந் தருவினிலன் பெனுமோ ருச்சிப்
பழுத்தளிந்து மௌனநறுஞ் சுவைமேற் பொங்கிப்
  பதம்பொருந்த வனுபவிக்கும் **பழமே** மாயைக்
கழுத்தரிந்து கருமமலத் தலையை வீசுங்
  கடுந்தொழிலோர் தமக்கேற்ற கருணை காட்டி
விழுத்துணையா யமர்ந்தருளும் பொருளே மோன
  வெளியினிறை யானந்த விளைவாந் தேவே 59

உருத்திரர்நா ரணர்பிரமர் விண்ணோர் வேந்தர்
  உறுகருடர் காந்தருவ ரியக்கர் பூதர்
மருத்துவர்யோ கியர்சித்தர் முனிவர் மற்றை
  வானவர்கண் முதலோர்தம் மனத்தாற் றேடிக்
கருத்தழிந்து தனித்தனியே சென்று **வேதங்**
  களைவினவ மற்றவையுங் காணே மென்று
வருத்தமுற்றுங் கவரொடு புலம்ப நின்ற
  வஞ்சவெளி யேயின்ப மயமாந் தேவே 60

பாயிரமா மறையனந்த மனந்த மின்னும்
  பார்த்தளந்து காண்டுமெனப் பலகால் மேவி
ஆயிரமா யிரமுகங்க ளாலும் பன்னாள்
  அளந்தளந்தோர் அணுத்துணையு மளவு காணா
தேயிரங்கி யழுதுசிவ சிவவென் றேங்கித்
  திரும்பவருட் பரவெளிவாழ் சிவமே யின்றத்
தாயிரங்கி வளர்ப்பதுபோ லெம்போல் வாரைத்
  தண்ணருளால் வளர்த்தென்றுந் தாங்குந் தேவே. 61

[பொது நூல்—வேதம்]

அந்தரமிங் கறிவோமற் றதனி லண்டம்
  அடுக்கடுக்கா யமைந்தவுள வறிவோ மாங்கே
உந்துறும்பல் பிண்டநிலை யறிவோஞ் சீவன்
  உற்றநிலை யறிவோமற் றனைத்து நாட்டம்
எந்தைநின தருள்விளையாட் டந்தோ வந்தோ
  எள்ளளவு மறிந்திலோ மென்னே யென்று
முந்தனந்த **மறைகளெலாம்** வழுத்த நின்ற
  முழுமுதலே யன்பர்குறை முடிக்குந் தேவே 62

[அநுபவ நூல்—உபநிடதம]

தோன்றுபர சாகரமுங கணடோ மநதச
சொபபனமுங கணடோமேற சுழுததி கணடோம்
ஆனறபர துரியநிலை கணடோ மபபால
அதுகணடோ மபபாலா மதுவுங கணடோம
ஏனறவுப சாநதநிலை கணடோ மபபால
இருநதநிலைக் காணகிலோ மெனனே யென்று
சானறஉப **னிடங்களெலாம்** வழுதத நினற
தனமயமே சினமயமே சகசத தேவே. 63

[சிறபபு நூல்—ஆகமம்]

பரிக்கிரக நிலைமுழுதுங தொடாநதோ மேலைப்
பரவிநது நிலையனைத்தும பாாதநோம பாசம
எரிககுமியற பரநாத நிலைககண மெலல
எயதினோ மபபாலு மெடடிப போனோந
தெரிககரிய வெளிமூனறுங தெரிநதோ மெஙகுஞ
சிவமேநின சினமயமோ சிறிதுந தேரோந
தரிககரிதென **ருகமங்க ளெல்லாம்** போறறத
தனிநினற பரமபொருளே சாநதத தேவே. 64

[கலைகள—பசுநூல]

மணக்குமலர்த் தேனுண்ட வணடே போல
வளாபரமா னநதமுணடு மகிழநதோ ரெலலாம்
இணககமுறக கலநதுகலந ததீத மாதற்
கியறகைநிலை யாததுதா னெமமாற கூறுங
கணககுவழக கனைததினையுங கடநத தநதோ
காணபரிநங கெவாககுமெனக **கலைக ளெல்லாம்**
பிணககறநின ரேலமிடத தனிதது நினற
பெருமபதமே மதாதீதப பெரிய தேவே. 65

பொதுவென்றும் பொதுவினடம புரியா நினற
பூரணசிற சிவமெனறும போதா னநத
மதுவெனறும பிரமமெனறும பரம மெனறும
வகுககினறோா வகுததிடுக வதுதா னெனறும
இதுவெனறுஞ் சுட்டவொணு ததனற சுமமா
இருபபதுவே துணிவெனககொண் டிருககின றோரை
விது[1]வெனற தணணளியாற கலநது கொண்டு
விளஙகுகினற பெருவெளியே **விமலத** தேவே. 66

அருமறையா கமங்கணமுத னடுவீ றெலலாம
அமைநதமைநது மறறவைககு மபபா லாகிக
கருமறைநத வுயிர்களதொறுங கலநது மேவிக
கலவாமற பனனெறியுங கடநது ஞானத
திருமணிமன றகததினப வுருவா யெனறுந
திகழகருணை நடமபுரியுஞ சிவமே மோனப
பெருமலையே பரமவினப நிலையே முககட
பெருமானே யெததிறததும பெரிய தேவே. 67

[1] **விது** எனபது—**சநதிரன,** ஈணடிரணட னுருபு விரிகக

என்னுயிர்நீ யென்னுயிர்க்கோ ருயிருநீ யென்
இன்னுயிர்க்குத் துணைவனீ யென்னை யீன்ற
அன்னைநீ யென்னுடைய வப்பனீ யென்
அரும்பொருணீ யென்னிதயத் தன்புநீ யென்
நன்னெறிநீ யெனக்குரிய வுறவுநீ யென்
நற்குருநீ யெனைக்கலந்த நட்புநீ யென்
றன்னுடைய வாழ்வுநீ யென்னைக் காக்குந்
தலைவனீ கண்மூன்று தழைத்த தேவே. 68

தானாகித் தானல்ல தொன்று மில்லாத்
தன்மையனா யெவ்வெவைக்குந் தலைவ னாகி
வானாகி வளியனலாய் நீரு மாகி
மலர்தலைய வுலகாகி மற்று மாகித்
தேனாகித் தேனினறுஞ் சுவைய தாகித்
தீஞ்சுவையின் பயனாகித் தேடு கின்ற
நானாகி யென்னிறையாய் நின்றாய் நின்னை
நாயடியே னெவ்வாறு நவிற்று மாறே. 69

ஆனேறும் பெருமானே யரசே யென்றன்
ஆருயிருக் கொருதுணையே யமுதே கொன்றைத்
தேனேறு மலர்ச்சடையெஞ் சிவனே தில்லைச்
செழுஞ்சுடரே யானந்தத் தெய்வ மேயென்
ஊனேறு முயிர்க்குணிறை யொளியே யெல்லாம்
உடையானே நின்னடிச்சீ ருன்னி யன்பர்
வானேறு கின்றார்நா னொருவன் பாவி
மண்ணேறி மயக்கேறி வருந்துற் றேனே. 70

செஞ்சடையெம் பெருமானே சிறுமா னேற்ற
செழுங்கமலக் கரத்தவனே சிவனே சூழ்ந்து
மஞ்சடையு மதிற்றில்லை மணியே யொற்றி
வளர்மருந்தே யென்னுடைய வாழ்வே வேட்கை
அஞ்சடைய வஞ்சியர்மா லடைய வஞ்ச
மடையநெடுந் துயரடைய வகன்ற பாவி
நெஞ்சடைய நினைதியோ நினைதி யேன்மெய்ந்
நெறியுடையார் நெஞ்சமர்ந்த நீத னன்றே. 71

அன்னையினும் பெரிதினிய கருணை யூட்டும்
ஆரமுதே யென்னுறவே யரசே யிந்த
மன்னுலகி லடியேனை யென்னே துன்ப
வலையிலகப் படவியற்றி மறைந்தா யந்தோ
பொன்னைமதித் திடுகின்றார் மருங்கே சூழ்ந்து
போனகமும் பொய்யுறவும் பொருந்த லாற்றேன்
என்னையுளங் கொள்ளுதியோ கொள்கி லாயோ
என்செய்வே னென்செய்வே னென்செய் வேனே. 72

படித்தேன்பொய் யுலகியல்நூல் எந்தாய் நீயே
படிப்பித்தா யன்றியுமப் படிப்பி லிச்சை
ஒடித்தேனென் ஒடித்தேனே வொடிப்பித் தாய்பின்
உன்னடியே துணையெனநான் உறுதி யாகப்
பிடித்தேன்மற் றதுவுநீ பிடிப்பித் தாயிப்
பேதையே னின்னருளைப் பெற்றோர் போல
நடித்தேனெம் பெருமானீ தொன்று நானே
நடித்தேனே அல்லதுநீ நடிப்பித் தாயோ. 73

மத்தேறி யலைதயிர்போல் வஞ்ச வாழ்க்கை
மயலேறி விருப்பேறி மதத்தி னேடு
பித்தேறி யுழல்கின்ற மனத்தா லந்தோ
பேயேறி நலிகின்ற பேதை யானேன்
வித்தேறி விளைவேறி மகிழ்கின் றோர்போல்
மேலேறி யன்பரெலாம் விளங்கு கின்றார்
ஒத்தேறி யுயிர்க்குயிராய் நிறைந்த வெங்கள்
உடையானே இதுதகுமோ வுணர்கி லேனே. 74

மதியணிந்த முடிக்கனியே மணியே யெல்லாம்
வல்லவருட் குருவேநின் மலர்த்தாள் வாழ்த்திக்
கதியணிந்தா ரன்பரெலாம் அடியே னொன்றுங்
கண்டறியேன் கருமத்தாற் கலங்கி யந்தோ
பொதியணிந்து திரிந்துழலும் ஏறு போலப்
பொய்யுலகிற் பொய்சுமந்து புலம்பா நின்றேன்
துதியணிந்த நின்னருளென் றனக்கு முண்டோ
இன்றெனிலிப் பாவியேன் சொல்வ தென்னே. 75

என்னரசே யென்னுயிரே யென்னை யீன்ற
என்தாயே யென்குருவே யெளியே னிங்கே
தன்னரசே செலுத்தியெங்கும் உழலா நின்ற
சஞ்சலநெஞ் சகத்தாலே தயங்கி யந்தோ
மின்னரசே பெண்ணமுதே யென்று மாதர்
வெய்யசிறு நீர்க்குழிக்கண் விழவே யெண்ணிக்
கொன்னரைசேர் கிழக்குருடன் கோல்போல் வீணே
குப்புறுகின் றேன்மயலிற் கொடிய னேனே. 76

அல்விலங்கு செழுஞ்சுடரா யடியா ருள்ளத்
தமர்ந்தருளுஞ் சிவகுருவே யடியே னிங்கே
இல்விலங்கு மடந்தையென்றே யெந்தா யந்த
இருப்புவிலங் கினையொழித்தும் என்னே பின்னும்
மல்விலங்கு பரத்தையர்தம் ஆசை யென்னும்
வல்விலங்கு பூண்டந்தோ மயங்கி நின்றேன்
புல்விலங்கு மிதுசெய்யா ஓகோ இந்தப்
புலைநாயேன் பிழைபொறுக்கிற் புதிதே யன்றே. 77

வன்கொடுமை மலநீக்கி யடியார் தம்மை
வாழ்விக்குங் குருவேநின் மலர்த்தா ளெண்ண
முன்கொடுசென் றிடுமடியேன் றன்னை யிந்த
மூடமன மிவ்வுலக முயற்சி நாடிப்
பின்கொடுசென் றலைத்திழுக்கு[1] தந்தோ நாயேன்
பேய்பிடித்த பித்தனைப்போற் பிதற்றா நின்றேன்
என்கொடுமை யென்பாவ மெந்தா யெந்தாய்
என்னுரைப்பே னெங்குருவே னென்செய் வேனே. 78

உய்குவித்து[2] மெய்யடியார் தம்மை யெல்லாம்
உண்மைநிலை பெறவருளு முடையா யிங்கே
மைகுவித்த நெடுங்கண்ணார் மயக்கி லாழ்ந்து
வருந்துகின்றே னல்லாலுன் மலர்த்தா ளெண்ணிக்
கைகுவித்துக் கண்களினீர் பொழிந்து நானோர்
கணமேனுங் கருதிநினைக் கலந்த துண்டோ
செய்குவித்துக் கொள்ளுதியோ கொள்கி லாயோ
திருவுளத்தை யறியேனென் செய்கு வேனே. 79

அருள்வெளியி லானந்த வடிவி னால்நின்
றாடுகின்ற பெருவாழ்வே யரசே யிந்த
மருள்வலையி லகப்பட்ட மனத்தா லந்தோ
மதிகலங்கி மெய்ந்நிலைக்கோர் வழிகா ணாதே
இருள்நெறியிற் கோலிழந்த குருட்டு மன்போல்
எண்ணாதெல் லாமெண்ணி யேங்கி யேங்கி
உருள் சகடக் கால்போலுஞ் சுழலா நின்றேன்
உய்யும்வகை யறியேனிவ் வொதிய னேனே. 80

கற்றவனை தனக்குமுண வளிக்கு முன்றன்
கருணைநிலை தனையறியேன் கடையே னிங்கே
எற்றவளை யெறும்பேபோற் றிரிந்து நாளும்
இளைத்துநின தருள்காணா தெந்தா யந்தோ
பெற்றவளைக் காணாத பிள்ளை போலப்
பேதுறுகின் றேன்செய்யும் பிழையை நோக்கி
இற்றவளைக்[3] கேள்விடல்போல் விடுதி யேல்யான்
என்செய்வே னெங்குருவே னென்சொல் வேனே. 81

---

[1] **இழுக்குது** என்பது — மரூஉ வழக்கு, அல்லதூஉம்—ஆசிரியர்—தொல்காப்பியனார் கூறிய கடிசொல்லில்லை யென்பதனாற் கோடலுமாம். இங்ஙனமாதல்—'**இனியே தெமக் குனருள் வருமோ வெனக்கருதி "யேங்குதே" நெஞ்சம்**,' எனத் தாயுமானார் முதலிய பிறசான்றோர் செய்யுட்களானு முணர்க வென்க. [2] **உய்குவித்து** என்பதனுள் -கு- சாரியை. [3] **இற்றவள்** என்பது — **மனையறங்காப்போள்**.

அடிமைசெயப் புகுந்திடுமெம் போல்வார் குற்றம்
ஆயிரமும் பொறுத்தருளு மரசே நாயேன்
கொடுமைசெயு மனத்தாலே வருந்தி யந்தோ
குரங்கின்கை மாலையெனக் குலையா நின்றேன்
கடுமைசெயப் பிறர்துணிந்தா லடிமைதன்னைக்
கண்டிருத்த லழகன்றே கருணைக் கெந்தாய்
செடிமையுளப் பாதகனே னென்செய் வேனின்
றிருவுளத்தை யறிந்திலேன் றிகைக்கின் றேனே. 82

கூம்பாத மெய்ந்நெறியோ ருளத்தே யென்றுங்
குறையாத வின்பளிக்குங் குருவே யாசைத்
தாம்பாலே யாப்புண்டு வருந்தி நாயேன்
தையலார் மையலெனுஞ் சலதி யாழ்ந்து
ஓம்பாம லுவர்நீருண் டுயங்கு கின்றேன்
உன்னடிய ரக்கரைமே லுவந்து நின்றே
தீம்பாலுஞ் சருக்கரையுந் தேனு நெய்யுந்
தேக்குகின்று ரிதுதகுமோ தேவ தேவே. 83

வெள்ளமணி சடைக்கனியே மூவ ராகி
விரிந்தருளு மொருதனியே விமல னேனைக்
கள்ளமனக் குரங்காட்டு மாட்ட மெல்லாங்
கண்டிருந்து மிரங்கிலையேற் கவலை யாலே
உள்ளமெலிந் துழல்கின்ற சிறியேன் பின்னர்
உய்யும்வகை யெவ்வகையீ துன்னுந் தோறும்
பொள்ளெனமெய் வியர்க்கவுளம் பதைக்கச் சோபம்
பொங்கிவழி கின்றதுநான் பொறுக்கி லேனே. 84

எனையறியாப் பருவத்தே யாண்டு கொண்ட
என்னரசே யென்குருவே யிறையே யின்று
மனையறியாப் பிழைகருது மகிழ்நன் போல
மதியறியேன் செய்பிழையை மனத்துட் கொண்டே
தனையறியா முகத்தவர்போ லிருந்தா யெந்தாய்
தடங்கருணைப் பெருங்கடற்குத் தகுமோ கண்டாய்
அனையறியாச் சிறுகுழவி யாகி யிங்கே
அடிநாயே னரற்றுகின்றே னந்தோ வந்தோ. 85

தீவினைநல் வினையெனும்வன் கயிற்று லிந்தச்
சீவர்களை யாட்டுகின்ற தேவே நாயேன்
ஏவினைநேர் கண்மடவார் மையற் பேயால்
இடருழந்துஞ் சலிப்பின்றி யென்னே பின்னும்
நாவினையென் பால்வருந்திக் கறண்டு கின்ற
நாய்க்குநகை தோன்றநின்று நயக்கின் றேனன்
ஆவினைவிட் டெருதுகறந் திடுவான் செல்லும்
அறிவிலிக்கு மறிவிலியே னை வாறே. 86

எம்பெருமா னின்விளையாட் டென்சொல் கேனுன்
ஏதுமறி யாச்சிறியே னெனைத்தா னிங்கே
செம்புனலாற் குழைத்தபுலாற் சுவர்சூழ் பொத்தைச்
சிறுவீட்டி லிருட்டறையிற் சிறைசெய் தந்தோ
கம்பமுறப் பசித்தழலுங் கொளுந்த வந்தக்
கரணமுதற் பொறிபுலப்பேய் கவர்ந்து சூழ்ந்து
வம்பியற்றக் காமாதி யரட்ட ரெல்லாம்
மடிபிடித்து வருத்தவென்றோ வளர்த்தா யெந்தாய். 87

அம்பரத்தே யானந்த வடிவா லென்றும்
ஆடுகின்ற மாமணியே யரசே நாயேன்
இம்பரத்த மெனுமலக நடையி லந்தோ
இடருழந்தேன் பன்னெறியி லெனையி ழுத்தே
பம்பரத்தி னடியலைப் படுத்து மிந்தப்
பாவிமன மெனக்குவயப் படுவ தில்லை
கொம்பரற்ற இளங்கொடிபோற் றளர்ந்தே னென்னைக்
குறிக்கொள்ளக் கருதுதியோ குறித்தி டாயோ. 88

கண்ணுடைய நுதற்கரும்பே மன்றி லாடுங்
காரணகா ரியங்கடந்த கடவு ளேநின்
தண்ணுடைய மலரடிக்கோர் சிறிது மன்பு
சார்ந்தேனே செம்மரம்போற் றணிந்த நெஞ்சேன்
பெண்ணுடைய மயலாலே சுழல்கின் றேனென்
பேதைமையை யென்புகல்வேன் பேய னேனைப்
புண்ணுடைய புழுவிரும்பும் புள்ளென் கேனே
புலைவிழைந்து நிலைவெறுத்தேன் புலைய னேனே. 89

பொன்னுடையா ரிடம்புகவோ அவர்கட் கேற்கப்
பொய்மொழிகள் புகன்றிடவோ பொதிபோ லிந்தக்
கொன்னுடையா வுடல்பருக்கப் பசிக்குச் சோறு
கொடுக்கவோ குளிர்க்காடை கொளவோ வஞ்ச
மின்னிடையார் முடைச்சிறுநீர்க் குழிக்க ணந்தோ
வீழ்ந்திடவோ தாழ்ந்திளைத்து விழிக்க வோதான்
என்னுடையா யென்னுடையா யென்னை யிங்கே
எடுத்துவளர்த் தனையறியே னென்சொல் வேனே. 90

வருகணத்து வாழ்ந்திடுமோ விழுமோ இந்த
மலக்கூடென் றறிஞரெலாம் வருந்தக் கேட்டும்
அருகணைத்துக் கொளப்பெண்பே யெங்கே மேட்டுக்
கடைத்திடவெண் சோறெங்கே ஆடை யெங்கே
இருகணுக்கு வியப்பெங்கே வசதி யான
இடமெங்கே யென்றுதிரிந் திளைத்தே னல்லால்
ஒருகணத்தும் உனைநினைந்த துண்டோ வென்னை
உடையானே யெவ்வகைநான் உய்யு மாறே. 91

பொன்மலையோ சிறிதெனப்பே ராசை பொங்கிப்
புவிநடையிற் பற்பலகாற் போந்து போந்து
நென்மலையோ நிதிமலையோ வென்று தேடி
நிலைகுலைந்த தன்றியுனை நினைந்து நேடி
மன்மலையோ! மாமணியோ! மருந்தோ! என்று
வழுத்தியதே யில்லையிந்த வஞ்ச நெஞ்சங்
கன்மலையோ இரும்போசெம் மரமோ பாறைக்
கருங்கல்லோ பராய்முருட்டுக் கட்டை யேயோ. 92

தம்மைமறந் தருளமுத முண்டு தேக்குந்
தகையுடையார் திருக்கூட்டஞ் சார்ந்து நாயேன்
வெம்மையெலாந் தவிர்ந்துமனங் குளிரக் கேள்வி
விருந்தருந்தி மெய்யறிவாம் வீட்டி லென்றுஞ்
செம்மையெலாந் தருமௌன அணைமேற் கொண்டு
செறியிரவு பகலொன்றுந் தெரியா வண்ணம்
இம்மையிலே யெம்மையினுங் காணாச் சுத்த
இன்பநிலை யடைவேனோ! ஏழை யேனே. 93

அடியனேன் பிழையனைத்தும் பொறுத்தாட் கொண்ட
அருட்கடலே மன்றோங்கு மரசே யிந்நாள்
கொடியனேன் செய்பிழையைத் திருவுள் ளத்தே
கொள்ளுதியோ கொண்டுகுலங் குறிப்ப துண்டோ
நெடியனே முதற்கடவுட் சமுகத் தோர்தந்
நெடும்பிழைக ளாயிரமும் பொறுத்து மாயை
ஒடியநேர் நின்றபெருங் கருணை வள்ளல்
எனமறைக ளோதுவதிங் குனைத்தா னன்றே. 94

கண்மயக்கும் பேரிருட்டுக் கங்குற் போதிற்
கருத்தறியாச் சிறுவனையோர் கடுங்கா னத்தே
உண்மயக்கங் கொளவிடுத்தே யொருவன் பின்போம்
ஒருதாய்போன் மாயையிரு ளோங்கும் போதின்
மண்மயக்கம் பெறும்விடயக் காட்டி லந்தோ
மதியிலேன் மாழாந்து மயங்க நீதான்
வண்மையுற்ற நியதியின்பின் என்னை விட்டே
மறைந்தனையே பரமேநின் வண்மை யென்னே. 95

நற்றாயும் பிழை குறிக்கக் கண்டோ மிந்த
நானிலத்தே மற்றவர்யார் நாடார் வீணே
பற்றாயு மவர்தமைநாம் பற்றோம் பற்றிற்
பற்றாத பற்றுடையார் பற்றி யுள்ளே
உற்றாயுஞ் சிவபெருமான் கருணை யொன்றே
உறுபிழைக ளெத்துணையும் பொறுப்ப தென்றான்
பொற்றாளை விரும்பியதும் மன்று ளாடும்
பொருளேயென் பிழையனைத்தும் பொறுக்க வன்றே. 96

எண்ணியநம் எண்ணமெலா முடிப்பான் மனறுள்
எமபெருமா னென்றுமகிழ்ந திறுமாந திஙகே
நண்ணியமற றையர்தமமை யுருமை பேசி
நன்குமதி யாதிருந்த நாயி னேனை த
தண்ணியநல லருட்கடலே மனறி லினபத்
தாண்டவஞ்செய் கினறபெருந தகையே யெங்கள
புண்ணியனே பிழைகுறித்து விடுத்தி யாயிற்
பொய்யனே னெஙகுற்றென புரிவே னநதோ. 97

அன்பர்திரு வுளங்கோயி லாகக கொண்டே
அற்புதச்சிற் சபையோஙகு மரசே யிஙகு
வன்பரிடைச சிறியேனை மயஙக வைதது
மறைநதனையே யானநத வடிவோய நினனைத்
துனபவடி வுடைப்பிறரிற் பிரிதது மேலோர்
துரியவடி வினனென்று சொனன வெலலாம
இனபவடி வடைநதனறே யெநதா யநதோ
எனனளவென சொலகேனிவ வேழை யேனே. 98

புற்றோங்கும் அரவமெலலாம பணியாக கொண்டு
பொனமேனி தனிலணிநத பொருளே மாயை
உறறோஙகு வஞ்சமனக களவ னேனை
உளஙகொணடு பணிகொளவு துனககே யொகக்கும்
மறறோங்கு மவரெலலாம பெருமை வேணடும்
வனமனதத ரெனைவேணடா வளளலே நான
கற்றோஙகு மறிவறியேன பலவாச சொலலுங
கருததறியே னெனககருளக கருது வாயே. 99

அருளுடைய பரம்பொருளே! மன்றி லாடும
ஆனநதப் பெருவாழவே யனபு ளோர்தம
தெருளுடைய வுளமுழுதுங கோயில கொணட
சிவமே!மெய யறிவுருவாந தெயவ மேயிம
மருளுடைய மனப்பேதை நாயி னேனசெய
வனபிழையைச சிறிதேனு மதித்தி யாயில
இருளுடைய பவக்கடல்விட் டேறேன் என்னை
ஏற்றுவதற் கெண்ணுக!என் இன்பத் தேவே! 100

திருச்சிற்றம்பலம்

உ

சிவமயம

திருச்சிற்றம்பலம்

ஆறாவது

திருவருண் முறையீடு

கடடளைக கலிததுறை

திருச்சிற்றம்பலம்

அருளரசே யருட குனறேமன ருடு மருளிறையே
அருளமு தேயருட் பேறே நிறைநத வருட்கடலே
அருளணி யேயருட கணணேவிண ணோஙகு மருளொளியே
அருளற மேயருட் பணபேமுக கணகொ ளருடசிவமே. 1

துனியா லுளநதளாந கநநோ! துருமபிற சுழலுகினறேன்
இனியா யினுமிரங காதோநின சிததமெந தாயிதெனன
அனியாய மோ'என னளவினின பாறறண ணருளிலேயோ
சனியாமென வலவினைப் போதனே போவெனகொல சாறறுவதே

என்னே முறையுண் டெனிற்கேளவி யுண்டெனப ரெனனளவில
இனனே சிறிது மிலலையேநின பாலிதற கெனசெயகுவேன்
மனனேமுக கணணுடை மாமணி யேயிடை வைபபரிதாம
பொனனேமின னோசடைத் தனனே ரிலாப்பரி பூரணனே. 3

தண்டாத சஞசலங கொணடே னிலலையித் தாரணியிற்
கண்டா ரிரங்குவர் கேடடா ருருகுவா கஙகைதிஙகட
டுணடார் மலர்சசடை யெநதா யிரங்கிலை தூயமையிலா
அணடார் பிழையும பொறுபபோ யிதுநின னருடகழகே. 4

பொய்யா முலக நடைநினறு சஞசலம பொஙகமுககண
ஐயாவென னுளள மழலாா மெழுகொத தழிகினறதாற்
பையா ரரவ மதிசசடை யாய்செம பவளநிறச
செய்யா யெனககருள செய்யா யெனிலெனன செய்குவனே. 5

விடமிலை யேர்மணி கணடாநின் சைவ விரதஞசெயயத்
திடமிலை யேயுட செறிவிலை யேயொனறன சிததததுநின
நடமிலை யேயுனற னண்பிலை யேவுனை நாடுதறகோர்
இடமிலை யேயிதை யெணணிலை யேசற றிரஙகிலையே. 6

விண்ணுடை யாய்வெள்ளி வெற்புடை யாய்மதி மேவுசடைக்
கண்ணுடை யாய்நெற்றிக் கண்ணுடை யாயருட் கண்ணுடையாய்
பண்ணுடை யாய்திசைப் பட்டுடை யாயிடப் பாலிலருட்
பெண்ணுடை யாய்வந்திப் பிட்டுடை யாயென் பெருஞ்செல்வமே. 7

விடையுடை யாய்மறை மேலுடை யாய்நதி மேவியசெஞ்
சடையுடை யாய்கொன்றைத் தாருடை யாய்கரந் தாங்குமழுப்
படையுடை யாயருட் பண்புடை யாய்பெண் பாவையின்பால்
நடையுடை யாயரு ளுடை யாய்பத நல்குகவே. 8

கீளுடை யாய்பிறைக் கீற்றுடை யாயெங் கிளைத்தலைமேல்
தாளுடை யாய்செஞ் சடையுடை யாயென் றனையுடையாய்
வாளுடை யாய்மலை மானுடை யாய்கலை மானுடையாய்
ஆளுடை யாய்மன்று ளாட்டுடை யாயென்னை யாண்டருளே. 9

நான்படும் பாடு சிவனே யுலகர் நவிலும்பஞ்சு
தான்படு மோசொல்லத் தான்படு மோவெண்ணத் தான்படுமோ
கான்படு கண்ணியின் மான்படு மாறு கலங்கிநின்றேன்
ஏன்படு கின்றனை யென்றிரங் காயென்னி லென்செய்வனே. 10

பொய்யோ வடிமை யுரைத்தலெந் தாயென்னுட் போந்திருந்தாய்
ஐயோநின் னுள்ளத் தறிந்ததன் றேவென் னுடலமெல்லாங்
கையோட வல்லவ ரோர்பதி னுயிரவ கற்பநின்று
மெய்யோ டெழுதினுந் தானடங் காத வியப்புடைத்தே. 11

தேன்சொல்லும் வாயுமை பாகநின் றன்னைத் தெரிந்தடுத்தோர்
தான்சொல்லுங் குற்றங் குணமாகக் கொள்ளுந் தயாளுவென்றே
நான்சொல்வ தென்னைபொன் னுண்சொல்லும வாணிதன் னுண்சொல்லுமவ்
வான்சொல்லு மெம்மலை மான்சொல்லுங் கைம்மலை மான் சொல்லுமே. 12

வென்றே முதலையு ழூர்க்கருங் கொண்டது மீளவிடார்
என்றே யுரைப்பரிங் கென்போன்ற மூடர்மற் றில்லைநின்பேர்
நன்றே யுரைத்துநின் றன்றே விடுத்தன னுணிலென்மட்
டின்றேயக் கட்டுரை யின்றேயென் சொல்வ திறையவனே. 13

கைக்கின்ற காயு மினிப்பாம் விடமுங் கனவமுதாம்
பொய்க்கின்ற கானலு நீராம்வன் பாவமும் புண்ணியமாம்
வைக்கின்ற வோடுஞ்செம் பொன்னுமென் கெட்ட மனதுநின்சீர்
துய்க்கின்ற நல்ல மனதாவ தில்லையென் சொல்லுவனே. 14

வீணே பொழுது கழிக்கின்ற நானுன் விரைமலர்த்தாட்
காணேன்கண் டாரையுங் காண்கின் றிலேன்சற் றுங் காணற்கன்பும்
பூணேன் தவமும் புரியே னறமும் புகல்கின் றிலேன்
நாணேன் விலங்கிழி யானே யெனுங்கடை நாயினனே. 15

நானே ரெளிமை யடிமையென் றோநல்ல னலலனென்று
தானேநின் னன்பர் தகாதெனப ரீதென்று தானினைத்தோ
ஏனோநின னுள்ள மிரஙகிலை யினனு மிரஙகிலையேற
கானேடு வேன்கொல் கடலவிழு வேன்கொலமுக கண்ணவனே. 16

மின்போலுஞ் செஞசடை வித்தக னேயொளி மேவியசெம்
பொன்போலு மேனியெம புண்ணிய னேயெனைப் போறறிபெறற
தனபோலுந **தாய்தந்தை யாயிரம் பேரிருந் தாலுமந்தோ!**
நின்போலும் அன்புடையார் எனக் காரிந்த நீணிலத்தே! 17

அன்பாலென் றனையிங காளுடை யாயிவ வடியவனேன்
நின்பாலென றுனப நெறிப்பா லகறறெனறு நினறதலலால்
துனபா லிடரைப் பிறர்பா லடுத்தொனறு சொனனதுண்டோ?
என்பா லிரஙகிலை யென்? **பாற் கடல்பிள்ளைக் கீந்தவனே.** 18

என்போன் மனிதரை யேனடுப் பேனெனக கெய்ப்பிலவைப்பாம்
பொனபோல விளஙகும புரிசடை யான்றனைப் போயடுத்தேன்
துனபோப ரணுவும பெறேனினி யானெனறு சொலலிவநதேன்
முனபோற பராமுகஞ செயயே லருளுக முககணனே. 19

பொன்னுடை யார்தமைப போயடுப் பாயென்ற புனமையினோர்க்
கெனனுடை யானறனை யேயடுப் பேனிதற கெளளளவும்
பின்னிடை யேனவர் முனனடை யேனெனப் பேசிவநதேன்
மினனிடை மாதுமை பாகாவென சோகம விலககுகவே. 20

சாதகத் தோர்கட்குத் தானருள வேனெனிற் றூழ்நதிடுமா
பாதகத தோனுககு முனனரு ளீநதெப் பானமைகொண்டோ
தீதகத தேனெளி யேனு யினுமுன திருவடியாம
போதகத் தேநினைக கினறேனா கருணை புரிநதருளே. 21

அருளறி யாசசிறு தேவருந தமமை யடுததவர்கட்(கு)
இருளறி யாவிளக கெனறூலு நெஞச மிரஙகுகினறூர்
மருளறி யாபபெருந தேவேநின றனனடி வநதடுததேன்
தெருளறி யாசசிறி யேனுபி னுஞசெயக சீரருளே. 22

அரும்பொரு ளேயென் னரசேயென னுருபிர்க காகவந்த
பெருமபொரு ளேயருட் பேறே சிவானநதம பெற்றவர்பால்
வருமபொரு ளேமுககண மாமணி யேநின வழியருளாற்
றருமபொரு ளேபொரு ளெனறுவந தேனெனைத தாஙகிககொள்ளே. 23

சரங்கார் முககதொடுத் தெய்வது போலென் றனையுலகத்
துரஙகா ரிருடபெரு வாதனையாலிட ரூட்டுநெஞசக
குரஙகான மெலிநதுநின னுமைந துணையெனக கூறுகின்றேன்
இரஙகார் தமககு மிரஙகுகின றோயெற கிரஙகுகவே. 24

கூறுற்ற குற்றமுந் தானே மகிழ்விற் குணமெனவே
ஆறுற்ற செஞ்சடை யண்ணல்கொள் வானென்ப ராங்கதற்கு
வேறுற்ற தோர்கரி வேண்டுகொ லோவென் னுண் மேவியென்றும்
வீறுற்ற பாதத் தவன்மிடற் றேகரி மேவியுமே. 25

சூற்படு மேக நிறத்தோ னு நான்முகத் தோனுமென்னைப்
போற்படும் பாடுநல் லோர்சொலக் கேட்கும் பொழுதுமனம்
வேற்படும் புண்ணிற் கலங்கியந் தோநம் விடையவன்பூங்
காற்படுந் தாளிநம் மேற்படு மோவொரு காலென்னுமே. 26

வாளேய் நெடுங்கண்ணி யெம்பெரு மாட்டி வருடமலர்த்
தாளே வருந்த மணிக்கூடற் பாணன் றனக்கடிமை
ஆளே யெனவிற **கேற்றுவிற் றேய்**நின் னருள்கிடைக்கும்
நாளேநன் ஞளந்த நாட்கா யிரந்தெண்ட ஞன்செய்வனே. 27

அடுத்தார் தமையென்று மேலோர் விடார்க ளவர்க்குப்பிச்சை
எடுத்தா யினுமிடு வார்கள்என் பாரதற் கேற்கச்சொற்பூத்
தொடுத்தா ரொருவர்க்குக் **கச்சூரி லேபிச்சைச் சோறெடுத்துக்**
கொடுத்தாய்நின் பேருளென் சொல்லுகே**னெண்** குணக்குன்றமே.

நாடிநின் றேநினை நான்கேட்டுக் கொள்வது நண்ணும்பத்துக்
கோடியன் றேயொரு கோடியி னூற்றொரு கூறுமன்றே
தேடிநின் றேபுதைப் போருந் தருவர்நின் சீர்நினைந்துட்
பாடியந் தோமனம் வாடிநின் றேன்முகம் பார்த்தருளே. 29

தாயாகி னுஞ்சற்று நேரந் தரிப்பள்நந் தந்தையைநாம்
வாயார வாழ்த்தினும் வையினுந் தன்னிடை வந்திதுநீ
ஈயா யெனிலருள் வானென் றுனையடுத் தேனுமையாள்
நேயா மனமிரங் காயாவென் னெண்ண நெறிப்படவே. 30

நடும்பாட்டை நாவலன் வாய்த்திருப் பாட்டை நயந்திட்டநீ
குடும்பாட்டை மேற்கொண்ட வென்றமிழ்ப் பாட்டையுங்கொண்டெனுள்ளத்
திடும்பாட்டை நீக்கிலை யென்னினுந் துன்பத் திழுக்குற்றுநான்
படும்பாட்டை யாயினும் பார்த்திரங் காயெம் பரஞ்சுடரே! 31

ஏட்டாலுங் கேளய லென்பாரை நான்சிரித் தென்னைவெட்டிப்
போட்டாலும் வேறிடங் கேளேன்என் னுனைப் புறம்விடுத்துக்
கேட்டாலு மென்னை யுடையா னிடஞ்சென்று கேட்பனென்றே
நீட்டாலும் வாயுரைப் பாட்டாலுஞ் சொல்லி நிறுத்துவனே. 32

சீர்க்கின்ற கூடலிற் பாணனுக் காட்படச் சென்றவந்நாள்*
வேர்க்கின்ற வெம்மண லென்றலை மேல்வைக்கு மெல்லடிக்குப்
பேர்க்கின்ற தோறு முறுத்திய தோவெனப் பேசியெண்ணிப்
பார்க்கின்ற தோறுமென் கண்ணேயென் னுள்ளம் பதைக்கின்றதே.

நீயேயென் றந்தை யருளுடை யாயெனை நேர்ந்துபெற்ற
தாயேநின் பாலிடத் தெம்பெரு மாட்டியித் தன்மையினல்
நாயேன் சிறிதுங் குணமில னயினு நானுமுங்கள்
சேயே யெனைப்புறம் விட்டா லுலகஞ் சிரித்திடுமே. 34

தெருளும் பொருளுநின் சீரரு ளேயெனத் தேர்ந்தபின்யான்
மருளும் புவனத் தொருவரை யேனு மதித்ததுண்டோ
வெருளும் புவியிற் றுயரால் கலங்கி வெதும்புகின்றேன்
இருளுங் கருமணி கண்டா வறிந்து மிரங்கிலையே. 35

பெண்ணுன் மயங்கு மெளியேனை யாளப் பெருங்கருணை
அண்ணு!நின் னுள்ள மிரங்காத வண்ண மறிந்துகொண்டேன்
கண்ணு ருலகிலென் றுன்பமெல் லாம்வெளி காணிலிந்த
மண்ணு பிலத்தொடு விண்ணுடுங் கொள்ளை வழங்குமென்றே. 36

நெறிகொண்ட நின்னடித் தாமரைக் காட்பட்டு நின்றவென்னைக்
குறிகொண்ட வாழ்க்கைத் துயராம் பெரிய கொடுங்கலிப்பேய்
முறிகொண் டலைக்க வழக்கோ! வளர்த்த முடக்கிழநாய்
வெறிகொண்ட தேனும் விடத்துணி யாரிவ் வியனிலத்தே. 37

மதியாம லாரையு நானிறு மாந்து மகிழ்கின்றதெம்
பதியா முனது திருவருட் சீருரம் பற்றியன்றோ!
எதியார் படினு மிடர்பட் டலையவிவ் வேழைக்கென்ன
விதியா வினிப்பட மாட்டே னருள்செய் விடையவனே. 38

கற்கோட்டை நெஞ்சருந் தம்பா லடுத்தவர் கட்குச்சும்மாச்
சொற்கோட்டை யாயினுங் கட்டுவர் நின்னைத் துணிந்தடுத்தேன்
அற்கோட்டை நெஞ்சுடை யேனுக் கிரங்கிலை யன்றுலவா
நெற்கோட்டை யீந்தவன் நீயல்லை யோ?முக்க ணின்மலனே!

ஆதிக்க மாயை மனத்தேன் கவலை யடுத்தடுத்து
வாதிக்க நொந்து வருந்துகின் றேனின் வழக்கமெண்ணிச்
சோதிக்க வென்னைத் தொடங்கே லருளத் தொடங்குகண்டாய்
போதிக்க வல்லநற் சேயுமை யோடென்னுட் புக்கவனே. 40

பிறைமுடித் தாண்டொரு பெண்முடித் [1]தோர்பிள்ளைப்பேர்முடித்த
நிறைமுடித் தாண்டவஞ் செவ்வேணி செய்திட நித்தமன்றின்
மறைமுடித் தாண்டவஞ் செய்வோயென் பாலருள் வைத்தெளியேன்
குறைமுடித் தாண்டுகொ ளென்னே பலமுறை கூறுவதே. 41

நடங்கொண்ட பொன்னடி நீழலி னுன்வந்து நண்ணுமட்டுந்
திடங்கொண்ட நின்புக ழல்லாற் பிறர்புகழ் செப்பவையேல்
விடங்கொண்ட கண்டத் தருட்குன்ற மேயிம வெற்புடையாள்
இடங்கொண்ட தெய்வத் தனிமுத லேயெம் மிறையவனே. 42

1 ஓர் பிள்ளைப்பேர் — மதலை — சரக்கொன்றை.

விழிக்கஞ்ச னந்தரு மின்னார்தம் வாழ்க்கையில் வீழ்ந்தயலோர்
மொழிக்கஞ்சி யுள்ளம் பொருதுநின் னமை மொழிந்தெளியேன்
குழிக்கஞ்சி போன் [1]மயங் கின்றே னருளக் குறித்திலையேற்
பழிக்கஞ்சி னேயின்னு மென்பழிக் கஞ்சப் படுமுனக்கே. 43

சேல்வைக்கும் கண்ணுமை பாகாநின் சித்தந் திருவருளென்
பால்வைக்கு மேவிட ரெல்லா மெனைவிட்டப் பானடக்கக்
கால்வைக்கு மேநற் சுகவாழ்வென் மீதினிற் கண்வைக்குமே
மால்வைக்கு மாயைகண் மண்வைக்கு மேதங்கள் வாய்தனிலே. 44

ஒருமாது பெற்ற மகன்பொருட் டாக வுவந்துமுன்னம்
வருமாம னாகி வழக்குரைத் தோய்என் வழக்குரைத்தற்கு
இருமா நிலத்தது போல்வேடங் கட்ட விருத்திகொலோ
திருமால் வணங்கும் பதத்தவ யானுன் சிறுவனன்றே. 45

முன்னஞ்ச முண்ட மிடற்றர சேநின் முழுக்கருணை
அன்னஞ் சுகம்பெற வுண்டுமுன் பாலன் படைந்திலதாற்
கன்னெஞ்ச மோகட்டை வன்னெஞ்ச மோவெட்டிக் காய்நெஞ்சமோ
என்னெஞ்ச மென்னெஞ்ச மோதெரி யேனிதற் கென்செய்வதே.

வானம் விடாதுறு காற்போலென் றன்னை வளைந்துகொண்ட
மானம் விடாதிதற் கென்செய்கு வேனின்னை வந்தடுத்தேன்
ஊனம் விடாதுழ லுமேயன் பிழையை யுளங் [2]கொண்டிடேல்
ஞானம் விடாத நடத்தோய்நின் றண்ணரு ணல்குகவே. 47

நாயுஞ் செயாத நடையுடை யேனுக்கு நாணமுமுள்
நோயுஞ் செயாநின்ற வன்மிடி நீக்கிநன் னேனளித்தாய்
பேயுஞ் செயாத கொடுந்தவத் தாற்பெற்ற பிள்ளைக்குநற்
றாயுஞ் செயாளிந்த நன்றிகண் டாய்செஞ் சடையவனே. 48

உருவத்தி லேசிறி யேனுகி யூக்கத்தி லொன்றுமின்றித்
தெருவத்தி லேசிறு கால்வீசி யாடிடச் சென்றவந்தப்
பருவத்தி லேநல் லறிவளித் தேஉனைப் பாடச்செய்தாய்
அருவத்தி லேயுரு வானேய்நின் றண்ணளி யார்க்குளதே. 49

மானெழுந் தாடுங் கரத்தோய்நின் சாந்த மனத்திற்சினந்
தானெழுந் தாலு மெழுகவென் றேயென் றளர்வையெல்லாம்
ஊனெழுந் தார்க்கநின் பாலுரைப் பனன்றி ஊர்க்குரைக்க
நானெழுந் தாலுமென் னுவெழு மோ! மொழி நல்கிடவே. 50

வனமெழுந் தாடுஞ் சடையோய்நின் சித்த மகிழ்தலன்றிச்
சினமெழுந் தாலு மெழுகவென் றேயென் சிறுமையைநின்
முனமெழுந் தாற்றுவ தல்லாற் பிறர்க்கு மொழிந்திடவென்
மனமெழுந் தாலுமென் வாயெழு மோ! உள்ள வாறிதுவே. 51

1 மயங்குகின்றேன் என்பதைது : மயங்கின்றேன் என விகாரமாயிற்று.
2 கொண்டிடேல் முன்னிலை யெதிர்மறை யேவன் முற்றுகக் கொள்க.

சிற்பர மேயென் சிவமே திருவருட் சீர்மிகுந்த
கற்பக மேயுனைச் சார்ந்தோர்க் களிக்குநின் கைவழக்கம்
அற்பமன் றேபல வண்டங் களினடங் காததென்றே
நற்பர ஞானிகள் வாசகத் தாற்கண்டு நாடினனே. 52

வருஞ் [1]செல்லுள் நீர்மறுத் தாலுங் கருணை மறாதவெங்கட்
பெருஞ்செல்வ மேயென் சிவமே! நினைத்தொழப் பெற்றுமிங்கே
தருஞ்செல் லரிக்கு மரம்போற் சிறுமைத் தளர்நடையால்
அருஞ்செல்லன் மூழ்கிநிற் கின்றே னிதுநின் னருட்கழகே. 53

கருமுக நீக்கிய **பாணனுக் கேகன கங்கொடுக்கத்**
திருமுகஞ் சேரற் களித்தோய்என் றன்னைத் தெரிந்தடுத்தேன்
ஒருமுகம் பார்த்தரு ளென்கின்ற வேழைக் குதவிலையேல்
[2]உருமுக வார்க்கும் விடையோ யெவர்மற் றுதவுவரே. 54

மருப்பா வனத்துற்ற மாணிக்கு மன்னன் மனமறிந்தோர்
திருப்பா சுரஞ்செய்து **பொற்கிழி** யீந்தநின் சீர்நினைந்தே
விருப்பா நினையடுத் தேனெனக் கீந்திட வேயின்றென்னை
கருப்பாநின் சித்தந் திருப்பாயென் மீது கறைக்கண்டனே. 55

பிழையை மேவுமிவ் வாழ்க்கையி லேமனம் பேதுற்றவிவ்
வேழையை நீவிட லாமோ வடிமைக் கிரங்குகண்டாய்
[3]மாழையைப் போன்முன்னர்த் தாங்கொண்டு வைத்து வளர்த்தவிள
வாழையைத் தாம்பின்னர் நீர்விட லின்றி மறுப்பதுண்டே. 56

கருத்தறி யாச்சிறி யேன்படுந் துன்பக் கலக்கமெல்லாம்
உருத்தறி யாமை பொறுத்தரு ளீபவ ருன்னையன்றித்
திருத்தறி யார்பிற ரன்றேமென் கன்றின் சிறுமையொன்றும்
எருத்தறி யாதுநற் சேதா வறியு மிரங்குகவே. 57

வான்வேண்டிக் கொண்ட மருந்தேமுக் கண்கொண்ட வள்ளலுன்னை
நான்வேண்டிக் கொண்டது நின்னடி யார்க்கு நகைதருமீ(து)
ஏன்வேண்டிக் கொண்டனை யென்பா ரிதற்கின்னு மேனிரங்காய்
தான்வேண்டிக் கொண்ட வடிமைக்குக் கூழிடத் தாழ்ப்பதுண்டே.

பையுரைத் தாடும் பணிப்புயத் தோய்தமைப் பாடுகின்றோர்
உய்யுரைத் தாவுள்ள தில்லதென் றில்லதை யுள்ளதென்றே
பொய்யுரைத் தாலுந் தருவார் பிறரது போலன்றிநான்
மெய்யுரைத் தாலு மிரங்காமை நின்னருண் மெய்க்கழகே. 59

மடல்வற்றி னாலு மணம்வற்று றாத மலரெனவென்
உடல்வற்றி னாலுமென் னுள்வற்று மோதுய ருள்ளவெல்லா
மடல்வற்று றாதநின் றாட்கன்றி யீங்கய லார்க்குரையேன்
கடல்வற்றி னாலுங் கருணைவற் றாதமுக் கண்ணவனே. 60

1 செல் என்பது-மேகம். 2 உரும் என்பது-இடி. 3 மாழை என்பது-பொன்.

எள்ளிருக் கின்றதற கேனுஞ சிறிதிட மின்றியெனபான
முளளிருக கின்றது போலுற்ற துன்ப முயககமெலலாம
வெளளிருக கின்றவர் தாமுஙகண் டாரெனின மேவியென்றன
உள்ளிருக கின்றநின ரூடகோத லெனனெம உடையவனே 61

[1]**பொன்கின்று** பூதத சடையாயிவ வேழைககுன பொனனருளாம
நனகின்று நீநரல வேண்டுமந தோதுயா நணணியெனனைத
தினகின்ற தேகொடும பாமபையும பாலுணச செயதுகொலலார்
எனகின்ற ஞால மிழுககுரை யாதெற் கிரஙகிடினே 62

வாய்மூடிக் கொலபவர் போலேயென னுளளததை வனறுயராம்
பேயமூடிக கொணடதென செய்கேன முகத்திற பிறஙகுகையைச
சேயமூடிக கொணடுநற பாறகழக கண்டுந திகழமுலையைத்
தாயமூடிக கொளளுவ துண்டோ அருளுக சஙகரனே 63

கோள்வேண்டு மேழை மனததினை வேருற்றுக கொடடககொளளித
தேளவேணடு மோசுடத தீவேணடு மோவதை செயதிடவோ
வாளவேணடு மோகொடுந துனபே யதிலெண மடஙகுகணடாய
ஆளவேணடு மேலெனனை யாளவேணடு மெனனு ளஞரொழிததே

விடையிலை யோவதன மேலேறி யெனமுன விரைநதுவரப
படையிலை யோதுய ரெலலாந துணிககப பதஙகொளருட
கொடையிலை யோவென குறைதீர நலகக குலவுமெனதாய
புடையிலை யோவென றனககாகப பேசவெம புணணியனே. 65

நறையுள தேமலாக கொனறைகொண டாடிய நறசடைமேற
பிறையுள தேககஙகைப பெண்ணுள தேபிறங குநகழுத்திற
கறையுள தேயரு ளெஙகுள தேயிக கடையவனேன
குறையுள தேயென றறறவுஞ சறறுங குறிததிலதே 66

சினத்தாலுங் காமததி னாலுமென றனனைத் திகைபபிககுமிம
மனததா லுறுநதுயா போதாமை யெனறு மதிததுசசுறறும
இனததாலும வாழககை யிடுமபையி னாலு மிளைககவைததாய
அனததான புகழும பதத்தோ யிதுநின் னருடகழகே 67

புல்லள வாயினு மீயாதம வாயிற புகுநதுபுகழச
சொலலள வாகின பிரபபோ ரிரககநற [2]சொனனஙகளைக
[3]கலலள வாததரு கினறோதம பாலுங கருதிசசெனறோர்
நெலலள வாயினுங கேளேனின பாலனறி நினமலனே. 68

பிறைசூழ்ந்த வேணி முடிககனி யேயெம பெருஞசெலவமே
கறைசூழநத கண்டததெங கறபக மேநுதற கடகருமபே
மறைசூழநத மனறொளிர மாமணி யேயென மனமுழுதுங
குறைசூழநது கொணடதென செயகே னகறறக குறிததருளே 69

1 பொன்கின்று பூத்தசடை எனபது — கொன்றை பூதத சடை
2. சொனனம்—சொரனம—பொன. 3. கல் எனபது—மலை

கண்கட்டி யாடும் பருவத்தி லேழுலை கண்டவொரு
பெண்கட்டி யாளை நினைக்கின்ற வோர்சிறு பிள்ளையைப்போல்
எண்கட்டி யானுன் னருள்விழைந் தேன்சிவ னேயென்னெஞ்சம்
புண்கட்டி யாயலைக் கின்றது மண்கட்டிப் போலுதிர்ந்தே. 70

மெய்விட்ட வஞ்சக நெஞ்சாற் படுந்துயர் வெந்நெருப்பில்
நெய்விட்ட வாறிந்த வாழ்க்கையின் வாதனை நேரிட்டதாற்
பொய்விட்ட நெஞ்சுறும் பொற்பதத் தையவிப் பொய்யனைநீ
கைவிட் டிடநினை யேலருள் வாய்கரு ணைக்கடலே. 71

அருட்கட லேயக் கடலமு தேயவ் வமுதத்துற்ற
தெருட்சுவை யேயச் சுவைப்பய னேமறைச் சென்னிநின்ற
பொருட்பத மேயப் பதத்தர சேநின் புகழ்நினையா
இருட்குண மாயை மனத்தே னையுமுவந் தேன்றுகொள்ளே. 72

அண்டங்கண் டானு மளந்தானுங் காண்டற் கரியவநின்
கண்டங்கண் டார்க்குஞ் சடைமேற் குறைந்த கலைமதியின்
துண்டங்கண் டார்க்கும் பயமுள தோவெனச் சூழ்ந்தடைந்தேன்
தொண்டன்கண் டாள்பல தெண்டன்கண் டாய்நின் றுணையடிக்கே.

தேட்டக்கண் டேர்மொழிப் பாகா வுலகிற் சிலர்குரங்கை
ஆட்டக்கண் டேனன்றி யக்குரங் காலவ ராடச்சற்றுங்
கேட்டுக்கண் டேனிலை நானேழை **நெஞ்சக் கிழக்குரங்கால்**
வேட்டுக்கொண் டாடுகின் றேனிது சான்ற வியப்புடைத்தே. 74

போகங்கொண் டார்த்த வருளா ரமுதப் புணர்முலையைப்
பாகங்கொண் டார்த்த பரம்பொரு ளேநின் பதநினையா
வேகங்கொண் டார்த்த மனத்தாலிவ் வேழை மெலிந்துமிகச்
சோகங்கொண் டார்த்துநிற் கின்றே னருளத் தொடங்குகவே. 75

இன்றல வேநெடு நாளாக வேழைக் கெதிர்த்ததுன்பம்
ஒன்றல வேபல வெண்ணில வேயுற் றுரைத்ததயன்
மன்றல வேபிறர் நன்றல வேயென வந்தகயக்
கன்றல வேபசுங் கன்றடி யேன்றனைக் காத்தருளே. 76

படிபட்ட மாயையின் பாற்பட்ட சாலப் பரப்பிற்பட்டே
மிடிபட்ட வாழ்க்கையின் மேற்பட்ட துன்ப விசாரத்தினல்
அடிபட்ட நானுனக் காட்பட்டு மின்னு மலைதல்நன்றோ
பிடிபட்ட நேரிடைப் பெண்பட்ட பாகப் பெருந்தகையே. 77

உடையாயென் விண்ணப்ப மொன்றுண்டு கேட்டருள் உன்
தடையாது மின்றிப் புகல்வதல் லாலிச் சகத்திடைநா [னடிச்சேர்
னடையாற் சிறுமைகொண் டந்தோ பிறரை நவின்றவர்பால்
அடையா மையுநெஞ் சுடையா மையுந்தந் தருளுகவே. 78

தஞ்சமென் றேநின்ற நாயேன் குறையைத் தவிருனக்கோர்
பஞ்சமின் றேயுல கெல்லாநின் சீரருட் பாங்குகண்டாய்
எஞ்சநின் றேற்குனை யல்லாற் றுணைபிறி தில்லையிது
வஞ்சமன் றேநின் பதங்காண்க முக்கண் மணிச்சுடரே. 79

பொறுத்தாலு நான்செயுங் குற்றங்கள் யாவும் பொறுகெனநீ
ஒறுத்தாலு நன்றினிக் கைவிட்டி டேலென் னுடையவனீ
வெறுத்தாலும் வேறிலே வேற்றோ ரிடத்தை விரும்பியென்னை
அறுத்தாலுஞ் சென்றிட மாட் டேன் எனக்குன் னருளிடமே. 80

சேல்வரு மேர்விழி மங்கைபங் காவென் சிறுமைகண்டான்
மேல்வரு நீவரத் தாழ்த்தாலு முன்றன் வியனருட்பொற்
கால்வரு மேயிளங் கன்றழத் தாய்ப்பசுக் காணின்மடிப்
பால்வரு மேமுலைப் பால்வரு மேபெற்ற பாவைக்குமே. 81

வன்பட்ட கூடலில் வான்பட்ட வையை வரம்பிட்டநின்
பொன்பட்ட மேனியிற் புண்பட்ட போதிற் புவிநடையாந்
துன்பட்ட வீரரந் தோவாத வூரர்தந் தூயநெஞ்சம்
என்பட்ட தோ! இன்று கேட்டவென் னெஞ்ச மிடிபட்டதே! 82

நீர்சிந்துங் கண்ணு நிலைசிந்து நெஞ்சமு நீணடையிற்
சீர்சிந்து வாழ்க்கையுந் தேன்சிந்தி வாடிய செம்மலர்போற்
கூர்சிந்து புந்தியுங் கொண்டுநின் றேனுட் குறைசிந்தும்வா
ரோர்சிந்து போலரு ணேர்சிந்த னேத்து முடையவனே. 83

கொடிகொண்ட வேற்றி னடையுஞ் சடையுங் குளிர்முகமும்
துடிகொண்ட கையும் பொடிகொண்ட மேனியுந் தோலுடையும்
பிடிகொண்ட பாகமும் பேரரு ளோக்கமும் பெய்கழலுங்
குடிகொண்ட நன்மன மென்மனம் போற்குறை கொள்வதின்றே. 84

விதிக்கும் பதிக்கும் பதிநதி யார்மதி வேணிப்பதி
திதிக்கும் பதிக்கும் பதிமேற் கதிக்குந் திகழ்பதிவான்
துதிக்கும் பதிக்கும் பதியோங்கு மாபதி சொற்கடந்த
பதிக்கும் பதிசிற் பதியெம் பதிநம் பசுபதியே. 85

எனையடைந் தாழ்த்திய துன்பச் சுமையை யிறக்கெனவே
நினையடைந் தேனடி நாயேற் கருள நினைதிகண்டாய்
வினையடைந் தேமன வீறுடைந் தேநின்று வேற்றவர்தம்
மனையடைந் தேமனம் வாடலுன் றொண்டர் மரபல்லவே. 86

வனப்போய் வருவது போலேவன் செல்வர் மனையிடத்தே
தினம்போய் வருமிச் சிறியேன் சிறுமைச் செயலதுபோய்ச்
சினம்போய்க் கொடும்பகைக் காமமும் போய்நின் றிறநிகழ்த்தா
வினம்போய்க் கொடிய மனம்போ யிருப்பதென் றென்னரசே. 87

பெற்றா ளனையநின் குற்றேவல் செய்து பிழைக்கறியாச்
சிற்றாள் பலரினுஞ் சிற்றா ளெனுமென் சிறுமைதவிர்த்(து)
உற்றாள் இலையெனின் மற்றார் துணையெனக் குன்கமலப்
பொற்றா ளருட்புகழ்க் கற்றாய்ந்து பாடப் புரிந்தருளே. 88

அந்நாளை யாதுநஞ் சேற்றயன் மான்மனை யாதியர்தம்
பொன்னாளைக் காத்த வருட்கட லேபிறர் புன்மனைபோய்
இந்நாளை யாவகை யென்னாளைக் காத்தரு ளேழைக்குநின்
தன்னாளை யையநின் றாளாளை வேறு சரணில்லையே. 89

பவசா தனம்பெறும பாதகர் மேவுமிப பாரிடைநற்
சிவசா தனத்தரை யேனபடைத் தாயத் திருவிலிகள
அவசா தனஙகளேக கணடிவ ருளள மமுஙகவெனரோ
கவசா தனமெனக கைமமா னுரியைக களித்தவனே 90

நான்செய்த புணணியம யாதோ **சிவாய நம**வெனவே
ஊனசெய்த நாவைககொண டோதப்பெற றேனெனை யொபபவரார
வான்செயத நான்முகத தோனும திருநெடு மாலுமறறைத்
தேனசெயத கறபகத தேவனும தேவருஞ செயயரிதே. 91

உற்று யினுமறைக கோரவரி யோயெனை யுறறுபபெறற
நற்று யினுமினி யானேநின னலலரு ணலகிலெனனை
விற்று யினுஙகொள வேணடுகின றேனென விருபபறிநதுஞ
சற்று யினுமிரங காதோநின சிததந தயாநிதியே. 92

வான்மா றினுமொழி மாருத மாறன் மனஙகளிககக
கானமாறி யாடிய கறபக மேநின கருணையெனமேற
றனமா றினுமவிடடு நானமாறி டேனபெறற தாயககுழலைப்
பானமாறி னுமபிளளை பானமாறு மோவதிற பல்லிடுமே. 93

அன்பரி தாமனத தேழையன யானறுய ரானமெலிநதே
இனபரி தாமிச சிறுநடை வாழககையி லேஙகுகினறேன
எனபரி தாப நிலைநீ யறிநது மிரஙகிலையேல
வனபரி தாநதண ணருட்கட லேயெனனை வாழவெனககே. 94

மைகண்ட கணடமு மானகணட வாமமும வைததருளிற
கைகணட நீயெஙகுங கணகணட தெயவங கருதிலெனறே
மெயகணட நானமறறைப பொயகணட தெய்வஙகண் மேவுவனோ
நெயகணட வுணவிட்டு நீரகணட கூழுககென னேடுவதே. 95

வேணிக்கு மேலொரு [1]வேணிவைத தோய்முன விருமபியொரு
மாணிககு வேதம வகுததே கிழியொனறு வாஙகிததநத
காணிககுத தானரைக காணிமட டாயினுங காட்டுகணடாய
[2]பாணிககு மோதரும [3]பாணிவங தேறறவா பானமைகணடே 96

மறைக்கொளித் தாயநெடு மாறகொளித் தாய்திசை மாமுகஙகொள
இறைககொளித தாயிங கதிலோர பழியிலை யெனறனமனக
குறைககொளித தாலுங குறைதீரத தருளெனக கூவிடுமென
முறைககொளித தாலு மரசேநின பாறபழி மூடிடுமே. 97

முன்மழை வேணடும பருவப பயிரவெயின மூடிககெடட
பினமழை பெயகதெனனை பேறுகண டாயநதப் பெறறியைப்போல
நினமழை போறகொடை யினறனறி மூபபு நெருஙகியககாற
பொனமழை பெயகதெனனை கனமழை பெயகதெனனை பூரணனே.

1. வேணி எனபது — நதி. 2. பாணிக்குமோ எனபது — தாமதிக்குமோ
3. பாணி எனபது — கை — நீர்.

நீளா தரவுகொண் டென்குறை யாவு நிகழ்த்தவுநீ
கேளா தவனென வாளா விருக்கின்ற கேண்மையென்னே
சூளாத முக்கண் மணியே விடேலுனைச் சூழ்ந்தவென்னை
ஆளாகக் கொள்ளினு மீளா நரகத் தழுத்தினுமே. 99

வளங்கன்று மாவனத் தீன்றதன் தாயின்றி வாடுகின்ற
இளங்கன்று போற்சிறு வாழ்க்கையி னின்னரு ளின்றியந்தோ
உளங்கன்று நான்செய்வ தென்னே கருணை யுதவுகண்டாய்
களங்கன்று பேரருட் காரென்று கூறுங் களத்தவனே. 100

சோற்றுக்கு மேல்விட்ட பஞ்சாகி யுள்ளங் கறங்கச்சென்றே
சோற்றுக்கு மேற்கதி யின்றென வேற்றகந் தோறுமுண்போர்
தூற்றுக்கு மேற்பெருந் தூறிலை யாங்கென் றுயரமெனுஞ்
சேற்றுக்கு மேற்பெருஞ் சேறிலை காணருட் செவ்வண்ணனே. 101

அந்தோ துயரிற் சுழன்றுடு மேழை யவலநெஞ்சஞ்
சிந்தோத நீரிற் சுழியோ விளையவர் செங்கைதொட்ட
பந்தோ சிறுவர்தம் பம்பரமோ கொட்டும் பஞ்சுகொலோ
வந்தோ டுழலுந் துரும்போவென் சொல்வதெம் மாமணியே. 102

பொன்வச மோபெண்க ளின்வச மோகடற் பூவசமோ
மின்வச மோவெனு மெய்வச மோவென் விதிவசமோ
தன்வச மோமலந் தன்வச மோவென் சவலைநெஞ்சம்
என்வச மோவில்லை நின்வச நானெனை யேன்றுகொள்ளே. 103

நானடங் காதொரு நாட்செயுங் குற்ற நடக்கையெல்லாம்
வானடங் காதிந்த மண்ணடங் காது மதிக்குமண்டந்
தானடங் காதெங்குந் தானடங் காதெனத் தானறிந்து
மானடங் காட்டு மணியெனை யாண்டது மாவியப்பே! 104

பாம்பா யினுமுணப் பால்கொடுப் பார்வளர்ப் பார்மனைப்பால்
வேம்பா யினும்வெட்டல் செய்யார் வளர்த்த வெருட்சிக்கடாத்
[1]தாம்பா யினுமொரு [2]தாம்பா யினுங்கொடு தாம்பின்செல்வார்
தேம்பாய் மலர்க்குழற் காம்பாக வென்னையுஞ் சேர்த்துக்கொள்ளே.

நெருப்புக்கு முட்டையுங் கூழ்க்கிட வுப்பையு நேடிச்செல்வோர்
பருப்புக்கு நெய்யுமொண் பாலுக்கு வாழைப் பழமுங்கொள்ளத்
தெருப்புக்கு வாரொடு சேர்கிலென் னுமிச் சிறுநடையாம்
இருப்புக்கு வேண்டிய நான்சிவ யோகர்பின் னெய்திலென்னே. 106

எம்மத மாட்டு மரியோயென் பார்வி யிடும்பைநெஞ்சை
மும்மத யானையின் காலிட் டிடறினு மொய்யனற்கண்
விம்மத மாக்கினும் வெட்டினு நன்றுன்னை விட்டவதன்
வெம்மத நீங்கலென் சம்மதங் காணெவ் விதத்தினுமே. 107

1 கடா தாம் பாயினும்—பாய்ந்தாலும், 2 தாம்பு—கயிறு.

கல்லாத புந்தியு மந்தோநின் றருளிற் கணப்பொழுது
நில்லாத நெஞ்சமும் பொல்லாத மாயையு நீண்மதமுங்
கொல்லாமற் கொன்றெனைத் தின்னுமற் றின்கின்ற கொள்கையயிங்
கெல்லா மறிந்த வுனக்கெளி யேனின் றிசைப்பதென்னே. 108

தெவ்வழி யோடு மனத்தேனுக் குன்றன் றிருவுளந்தான்
இவ்வழி யேயென் றிருவழிக் குள்விட்ட தெவ்வழியோ
அவ்வழி யேவழி செவ்வழி பாடநின் றருகின்றோய்
வெவ்வழி நீர்ப்புணைக் கென்னே செயலிவ் வியனிலத்தே. 109

கண்ணார் நுதற்செங் கரும்பேநின் பொன்னருட் கான்மலரை
எண்ணாத பாவியிங் கேன்பிறந் தேனினை யேத்துகின்றோர்
உண்ணாத வூணு முடுக்கா வுடையு முணர்ச்சிசற்று
நண்ணாத நெஞ்சமுங் கொண்டுல கோர்முன்னர் நாணுறவே. 110

அம்மா வயிற்றெரிக் காற்றே னெனநின் றழுதலறச்
சும்மாவச் சேய்முகந் தாய்பார்த் திருக்கத் துணிவள்கொலோ
இம்மா நிலத்தமு தேற்றாயி னுந்தந் திடுவள்முக்கண்
எம்மானிங் கேழை யழுமுகம் பார்த்து மிரங்கிலையே. 111

ஓயாக் கருணை முகிலே நுதற்கண் ணொருவநின்பாற்
றோயாக் கொடியவெந் நெஞ்சத்தை நான்சுடு சொல்லைச்சொல்லி
வாயாற் சுடினுந் தெரிந்தில தேயினி வல்வடவைத்
தீயாற் சுடினுமென் னந்தோ சிறிதுந் தெரிவதன்றே. 112

மாலறி யான்மல ரோனறி யான்மக வானறியான்
காலறி யான்மற்றை வானோர் கனவினுங் கண்டறியார்
சேலறி யாவிழி மங்கைபங் காநின் றிறத்தைமறை
நாலறி யாவெனி னானறி வேனென னாணுடைத்தே. 113

ஆறிட்ட வேணியு மாட்டிட்ட பாதமு மம்மையொரு
கூறிட்ட பாகமுங் கோத்திட்ட கொன்றையுங் கோலமிக்க
நீறிட்ட மேனியு நான்காணு நாளென் னிலைத்திலைமேல்
ஏறிட்ட கைகள்கண் டாணவப் பேய்க ளிறங்கிடுமே. 114

அல்லுண்ட கண்டத் தரசேநின் சீர்த்தி யமுதமுண்டோர்
கொலவுண்ட தேவர்தங் கோளுண்ட சீரெனுங் கூழுண்பரோ
[1]சொல்லுண்ட வாயினர் புல்லுண்ப ரோவின் சுவைக்கண்டெனுங்
கல்லுண்ட பேர்கருங் கல்லுண்ப ரோவிக் கடலிடத்தே. 115

காரே யெனுமணி கண்டத்தி னான்பொற் கழலையன்றி
யாரே துணைநமக் கேழைநெஞ் சேயிங் கிருந்துகழு
நீரே யெனினுந் தரற்கஞ்சு வாரொடு நீயுஞ்சென்று
சேரே லிறுகச் சிவாய நமவெனச் சிந்தைசெய்யே. 116

1 சொல் என்பது—நெல்.

வலைப்பட்ட மானென வாட்பட்ட கண்ணியர் மையலென்னும்
புலைப்பட்ட பேய்க்கு விலைப்பட்ட நான்மதி போய்ப்புலம்ப
விலைப்பட்ட விம்மன மந்தோவிவ் வேழைக்கென் றெங்கிருந்து
தலைப்பட்ட தோவிதற் கென்செய்கு வேன்முக்கட் சங்கரனே. 117

குருந்தாமென் சோக மனமான பிள்ளைக் குரங்குக்கிங்கே
வருந்தா ணவமென்னு மானிடப் பேயொன்று மாத்திரமோ
பெருந்தா மதமென் றிராக்கதப் பேயும் பிடித்ததெந்தாய்
திருந்தா வதன்குதிப் பென்னொரு வாய்கொண்டு செப்பரிதே. 118

பெண்மணி பாகப் பெருமணி யேயருட் பெற்றிகொண்ட
விண்மணி யான விழிமணி யேயென் விருப்புறுநற்
கண்மணி நேர்கட வுண்மணி யேயொரு காண்மணியைத்
திண்மணிக் கூடலில் விற்றோங்கு தெய்வ சிகாமணியே. 119

அலையெழுத் துக்கெறு மைந்தெழுத் தாலுன்னை யர்ச்சிக்கின்றோர்
கலையெழுத் தும்புகழ் காலெழுத் திற்குக் கனிவிரக்கம்
இலையெழுத் தும்பிறப் பீடெழுத் துங்கொண்ட வெங்கள்புழுத்
தலையெழுத் துஞ்சரி யாமோ நுதற்கண் தனிமுதலே. 120

ஆட்சிகண் டார்க்குற்ற துன்பத்தைத் தான்கொண் டருளளிக்கும்
மாட்சிகண் டாயெந்தை வள்ளற் குணமென்பர் மற்றதற்குக்
காட்சிகண் டேனிலை யாயினு முன்னருட் கண்டத்திலோர்
சாட்சிகண் டேன்களி கொண்டேன் கருணைத் தடங்கடலே. 121

கண்கொண்ட நெற்றியுங் கார்கொண்ட கண்டமுங் கற்பளிக்கும்
பெண்கொண்ட பாகமுங் கண்டேன்முன் **மாறன் பிரப்படியாற்**
புண்கொண்ட மேனிப் புறங்கண்டி லேனப் புறத்தைக்கண்டால்
ஒண்கொண்ட கல்லு முருகுமென் றோவிங் கொளித்தனையே. 122

வேய்க்குப் பொருமெழிற் றோளுடைத் தேவி விளங்குமெங்கள்
தாய்க்குக் கனிந்தொரு கூறளித் தோய்நின் றயவுமிந்த
நாய்க்குக் கிடைக்கு மெனவொரு சோதிட நல்கிலவர்
வாய்க்குப் பழத்தொடு சர்க்கரை வாங்கி வழங்குவனே. 123

காண்டத்தின் மேவும் உலகீர்!இத் தேகங் கரும்பனைபோல்
நீண்டத்தி லென்னை? நிலையல வேயிது நிற்றல்பசும்
பாண்டத்தி னீர்நிற்ற லன்றோ? நமைநம் பசுபதிதான்
ஆண்டத்தி லென்னை குறையோநம் மேற்குறை யாயிரமே. 124

வேணிக்க ணீர்வைத்த தேவே! மதுரை வியன்றெருவில்
மாணிக்கம் விற்றசெம் மாணிக்க மே எனை வாழ்வித்ததோர்
ஆணிப்பொன் னேதெள் ளமுதேநின் செய்ய வடிமலர்க்குக்
காணிக்கை யாக்கிக்கொண் டாள்வா யெனது கருத்தினையே. 125

மாகலே வாணர் பிறனபா லெமககு மனேககுஙகட்ட
நீகலே தாவொரு மேகலே தாவுண நெனமலேதா
போகலே யாவெனப பினரெடா வாரவா போனமனனீ
யேகலே யீகல ரேகமப வாண ரிடஞசெலகவே. 126

ஊர்தரு வார்நல்ல வூணதரு வாருடை யுநதருவார்
பார்தரு வாருழற கோகரு வாபொன பணநதருவார
சோாதரு வாருள ளறிவுகெ டாமற சுகிபபதறகிங
கார்தரு வாரமமை யாாதரு பாகனே யனறிநெஞசே. 127

பண்செய்த சொன்மஙகை பாகாவெண் பாற்கடற பளளிகொண்டோன
திணசெயத சககரங கொளவா னருசசனே செயதிடடநாள
விணசெயத நினனருட சேவடி மேறபட வேணடியவன
கண்செயத நறறவம யாதோ கருததிற கணிபபரிதே. 128

மாப்பிட்டு நோநதுண்டு வநதியை வாழவிதத வளளலுனவெண்
காபபிடடு மேறபல பாபபிட்ட மேனியைக கணடுதொழக
கூப்பிட்டு நாணிற்க வநதிலே நாதனேக கூடவிலலாள
பூபபிடட காலத்திற் கூபபிட்ட போதிலும போவதுணடே. 129

என்மேற் பிழைபிலே யானெனசெய கேனென னிடததிருநதென
சொன்மேற கொளாதெனே யினமேற றுருமபெனச சுறறுநெஞசத
தினமேற பிழையது புனமேற பனியெனச செயதொழிகக
நினமேற பரமவிடை தனமேறகொண் டனபாமுன னிறபவனே. 130

மைவிட்டி டாமணி கண்டாநின றனனே வழுததுமெனனே
நெய்விட்டி டாவுணடி போலினபி லானமெயந நெறியறியான
பொயவிடடி டானவெம **புலேவிட்டி டா**ாமயற போகமெலாங
கைவிடடி டானெனக கைவிடடி டேலவநது காததருளே. 131

நல்லமு தஞசிவை தானறரக கொணடுநின னறசெவிககுச
சொலலமு தநதநத வெஙகள பிரானவளஞ சூழ **மயிலே**
இலலமு தநதிகழ **பெண்ணுக வென்பை** யெழுபபியநாட்
சிலலமு தமபெறற தேவரை வானஞ சிரிததநனறே 132

சொற்றுணே வேதிய னெனனும பதிகச சுருதியைநின்
பொறறுணே வாாகழற கேறறியப பொனனடிப போதினேயே
நறறுணே யாககரை யேறிய புணணிய **நாவரச**ச்
கறறுணே யாதிநதக கறறுணேயாமென கனடெநஞசமே 133

சடையவ! நீமுன **தடுத்தாண்ட நமபி**ககுச சறறெனினுங
கடையவ னேனசெயுங கைமமா றறிநதிலன காலவருநதி
நடையுற நினனேப **பரவை**தன பாஙகா நடததியஅபா
இடைவரு முனற னிரககததைதத தானவெளி யிடடதறகே. 134

திருவாத வூரெம் பெருமான் பொருட்டன்று தென்னன்முன்னே
வெருவாத வைதிகப் பாய்பரி மேற்கொண்டு மேவிநின்ற
ஒருவாத கோலத் தொருவாவக் கோலத்தை யுள்குளிர்ந்தே
கருவாத நீங்கிடக் காட்டுகண் டாயென் கனவினிலே. 135

சீர்தரு நாவுக் கரையரைப் போலிச் சிறியனுமோர்
கார்தரு மாயைச் சமணன் மனக்கருங் கல்விற்கட்டிப்
பார்தரு பாவக் கடலிடை வீழ்த்திடப் பட்டுழன்றே
ஏர்தரும் **ஐந்தெழுத் தோதுகின்** றேன்கரை யேற்றரசே. 136

தூக்கமுஞ் சோம்பலுந் துக்கமும் வாழ்க்கையைத் தொட்டுவரும்
ஏக்கமு நோயு மிடையூறு மற்றை யிடரும்விட்ட
நீக்கமு நின்மல நெஞ்சமுஞ் சாந்த நிறைவுமருள
ஆக்கமு நின்பதத் தன்புந் தருக வருட்சிவமே. 137

பொய்வந்த வாயும் புலைவந்த செய்கையும் புன்மையெல்லாங்
கைவந்த நெஞ்சமுங் கண்டே னினிநற் கனிவுடன்யான்
மெய்வந்த வாயும் விதிவந்த செய்கையும் வீறன்பினுற்
றைவந்த நெஞ்சமுங் காண்பதென் றோசெஞ் சடைக்கனியே. 138

கங்கைகொண் டாய்மலர் வேணியி லேயருட் கண்ணிமலை
மங்கைகொண் டாயிடப் பாகத்தி லேயைய மற்றுமொரு
நங்கைகொண் டாலெங்கு கொண்டருள் வாயென்று நண்ணுமன்பர்
சங்கைகொண் டாலதற் கென்சொல்லு வாய்முக்கட் சங்கரனே. 139

வாட்கொண்ட கண்ணியர் மாயா விகார வலைபிழைத்துன்
தாட்கொண்ட நீழலிற் சார்ந்திடு மாறென் றனக்கருள்வாய்
கீட்கொண்ட கோவணப் பேரழ காவெனக் கேதமற
ஆட்கொண்ட நீயின்று வாளா விருப்ப தழகல்லவே. 140

விட்டுத் தலைவ! நின் றுள்வணங் கார்தம் விரிதலைசும்
மாட்டுத் தலைபட்டி மாட்டுத் தலைபுன் வராகத்தலை!
ஆட்டுத் தலைவெறி நாய்த்தலை! பாம்பி னடுந்தலைகற்
பூட்டுத் தலைவெம் புலித்தலை! நாற்றப் புழுத்தலையே! 141

தெண்ணீர் முடியனைக் காணார்தங் கண் இருள் சேர்குருட்டுக்
கண்ணீர் சொரிந்தகண் காசக்கண் புன்முலைக் கண்ணகக்கண்
புண்ணீ ரொழுகுங் கொடுங்கண் **பொருமைக்கண்** புன்கண்வன்கண்
மண்ணீர்மை யுற்றகண் மாமணி நீத்தகண் மாலைக்கண்ணே. 142

கண்ணுத லான் புகழ் கேளார் செவிபொய்க் கதையொலியும்
அண்ணுற மாதரு மைந்தருங் கூடி யழுமொலியுந்
துண்ணெனுந் தீச்சொல் லொலியுமவ் வந்தகன் றூதர்கண்மொத்
துண்ணுற வாவென் றுரப்பொலி யும்புகு மூன்செவியே. 143

மணிகொண்ட கண்டனை வாழ்த்தார்தம் வாய்த்தெரு மண்ணுண்டவாய்
பிணிகொண்ட வாய்விடப் பிச்சுண்ட வாய்வரும் பேச்சற்றவாய்
துணிகொண்ட வாயனற் சூடுண்ட வாய்மலஞ் சோர்ந்திழிவாய்
குணிகொண்ட வுப்பிலிக் கூழுண்ட வாயெனக் கூறுபவே. 144

சகமிலை யேயென் றுடையானை யெண்ணலர் தங்கள் நெஞ்சம்
சுகமிலை யேயுணச் சோறிலை யேகட்டத் தூசிலையே
அகமிலை யேபொரு ளாவிலை யேவெள்ள லாரிலையே
இகமிலை யேயொன்று மிங்கிலை யேயென் றிரங்குநெஞ்சே. 145

பொங்கரும் பேர்முலை மங்கைக் கிடந்தந்த புத்தமுதே
செங்கரும் பேநறுந் தேனே மதுரச் செழுங்கனியே
திங்களுங் கங்கையுஞ் சேர்ந்தொளிர் வேணிச் சிவக்கொழுந்தே
எங்களை யாட்கொண்டு மென்னே துயரி லிருத்துவதே. 146

வில்லைப்பொன் னுக்கரங் கொண்டோய் **வன்றொண்டர் விரும்புறச்செங்**
கல்லைப்பொன் னுக்கிக் கொடுத்தோய்நின் பாதங் கருத்தில்வையார்
புல்லைப்பொன் னுக்கொளும் புல்லர்கள் பாற்சென்று பொன்னளிக்க
வல்லைப்பொன் னார்புயவென் பாரிஃதென் சொல் வாணர்களே. 147

கூத்துடை யாயென் னுடையாய் மூத்தேவருங் கூறுகின்ற
வேத்துடை யாயன்ப ரேத்துடை யாயென்ற னெண்மைமொழிச்
சாத்துடை யாய்நின் றனக்கே பரமெனத் தாங்குதற்கோர்
வேத்துடை யார்மற் றிலையரு ளீதென்றன் **விண்ணப்பமே.** 148

வெப்பிலை யேயெனுந் தண்விளக் கேமுக்கண் வித்தகநின்
ஒப்பிலை யேயெனுஞ் சீர்புக லார்புற்கை யுண்ணுதற்கோர்
உப்பிலை யேபொரு ளொன்றிலை யேயென் றுழல்பவர்மேற்
றப்பிலை யேயவர் புன்றலை யேட்டிற் றவமிலையே. 149

எனைப்பெற்ற தாயினு மன்புடை யாயெனக் கின்பநல்கும்
உனைப்பெற்ற வுள்ளத் தவர்மலர்ச் சேவடிக் கோங்குமன்பு
தனைப்பெற்ற நன்மனந் தாம்பெற்ற மேலவர் சார்பைப்பெற்றால்
வினைப்பெற்ற வாழ்வின் மனைப்பெற்றம் போல மெலிவதின்றே. 150

நிறைமதி யாளர் புகழ்வோய் சடையுடை நீண்முடிமேற்
குறைமதி தானென்று கொண்டனை யேயக் குறிப்பெனவே
பொறைமதி யேன்றன் குறைமதி தன்னையும் பொன்னடிக்கீழ்
உறைமதி யாக்கொண் டருள்வா யுலக முவப்புறவே. 151

துடிவைத்த செங்கை யரசே! **நல்லூரினின்** றாமலர்ப்பொன்
அடிவைத்த போ**தெங்கள் அப்பர்தஞ்** சென்னி யதுகுளிர்ந்தெப்
படிவைத்த தோவின்பம் யானெனுந் தோறுமிப் பாவிக்குமால்
குடிவைத்த புன்றலை யொன்றோ மனமுங் குளிர்கின்றதே. 152

ஒருமுடி மேற்பிறை வைத்தோ யரியய ணெண்மறைதம்
பெருமுடி மேலுற வேண்ட வராதுனைப் பித்தனென்ற
மருமுடி யூரன் முடிமேன் மறுப்பவும் வந்தவர்
திருமுடி மேலென்ன வாசைகண் டாய்நின் றிருவடிக்கே. 153

வேல்கொண்ட கையுமுந் நூல்கொண்ட மார்பமு மென்மலர்ப்பொற்
கால்கொண்ட வொண்கழற் காட்சியும் பன்னிரு கண்ணும்விடை
மேல்கொண்ட செஞ்சுடர் மேனியுஞ் சண்முக வீறுங்கண்டு
மால்கொண்ட நெஞ்ச மகிழ்வதெந் நாளென்கண் மாமணியே. 154

விண்பூத்த கங்கையு மின்பூத்த வேணியு மென்முகமுங்
கண்பூத்த நெற்றியும் பெண்பூத்த பாகமுங் கார்மிடறுந்
தண்பூத்த பாதமும் பொன்பூத்த மேனியுஞ் சார்ந்துகண்டே
மண்பூத்த வாழ்க்கையை விண்பூத்த பூவின் மதிப்பதென்றே. 155

தண்மதி யோவதன் றண்ணமு தோவெனச் சார்ந்திருணீத்(து)
உண்மதி யோர்க்கின் புதவுநின் பேரரு ளூற்றிடவே
எண்மதி யோடிச்சை யெய்தா தலையுமென் னேழைமதி
பெண்மதி யோவன்றிப் பேய்மதி யோவென்னை பேசுவதே. 156

பிட்டுக்கும் வந்துமுன் மண்சுமந் தாயென்பர் பித்தனென்ற
திட்டுக்குஞ் சீரருள் செய்தளித் தாயென்பர்! தீவிறகுக்
கட்டுக்கும் பொன்முடி காட்டிநின் றாயென்பர்! கண்டிடவென்
மட்டுக்கும் வஞ்சகத் தெய்வமென் கோ!முக்கண் மாணிக்கமே. 157

மையிட்ட கண்ணியர் பொய்யிட்ட வாழ்வின் மதிமயங்கிக்
கையிட்ட நானுமுன் மெய்யிட்ட சீரருள் காண்குவனோ?
பையிட்ட பாம்பணி யையிட்ட மேனியும் பத்தருள்ள
மொய்யிட்ட காலுஞ்செவ் வையிட்டவேலுங்கொளா முன்னவனே.

தவமே புரியும் பருவமி லேன்பொய்ச் சகநடைக்கண்
அவமே புரியு மறிவிலி யேனுக் கருளுமுண்டோ
உவமேய மென்னப்ப டாதெங்கு மாகியொளி ரொளியாஞ்
சிவமேமுக் கண்ணுடைத் தேவேநின் சித்தந் தெரிந்திலனே. 159

மட்டுண்ட கொன்றைச் சடையர சேயன்று வந்தியிட்ட
பிட்டுண்ட பிச்சைப் பெருந்தகை யேகொடும் பெண்மயலாற்
கட்டுண்ட நான்சுகப் பட்டுண்டு வாழ்வனிக் கன்மனமாந்
திட்டுண்ட பேய்த்தலை வெட்டுண்ட நாளிலென் றீமையற்றே. 160

ஆட்டுக்குக் காலெடுத் தாய்நினைப் பாடல ராங்கியற்றும்
பாட்டுக்குப் பேரென்கொல் பண்ணென்கொ னீட்டியப் பாட்டெழுதும்
ஏட்டுக்கு மையென்கொல் சேற்றி லுறங்க விறங்குங்கடா
மாட்டுக்கு வீடென்கொல் பஞ்சணை யென்கொன் மதித்திடினே. 161

ஒப்பற்ற முக்கட் சுடரேநின் சீர்த்தி யுறுதவெறுந்
துப்பற்ற பாட்டிற் சுவையுள தோவதைச் சூழ்ந்துகற்றுச்
செப்பற்ற வாய்க்குத் திருவுள தோசிறி தேனுமுண்டேல்
உப்பற்ற புன்கறி யுண்டோர்தந் நாவுக் குவப்புளதே. 162

செல்வருங் கண்ணி யிடத்தோய்நின் சீர்த்தியைச் சேர்த்தியந்த
நால்வருஞ் செய்தமிழ் கேட்டுப் புறத்தி னடக்கச்சற்றே
கால்வரு மாயினு மின்புரு வாகிக் கனிமனமப்
பால்வரு மோவதன் பாற்பெண் களைவிட்டுப் பார்க்கினுமே. 163

கார்முக மாகப்பொற் கல்வளைத் தோயிக் கடையவனேன்
சோர்முக மாகநின் சீர்முகம் பார்த்துத் துவளுகின்றேன்
போர்முக மாகநின் றோரையுங் காத்தநின் பொன்னருளிப்
பார்முக மாகவென் னேர்முகம் பார்க்கப் பரிந்திலதே. 164

வான்வளர்த் தாயிந்த மண்வளர்த் தாயெங்கு மன்னுயிர்கள்
தான்வளர்த் தாய்நின் றகையறி யாவென் றனையரசே
ஏன்வளர்த் தாய்கொடும் பாம்பையெல் லாந்தள் ளிலைவளர்த்தாய்
மான்வளர்த் தாய்கரத் தார்நினைப் போல வளர்ப்பவரே. 165

அற்கண்ட மோங்கு மரசேநின் றன்னடி யார்மதுரச்
சொற்கண்ட போதுமென் புற்கண்ட நெஞ்சந் துணிந்துநில்லா
திற்கண்ட மெய்த்தவர் போலோடு கின்ற தெறிந்ததுதீங்
கற்கண் டெனினுமக் கற்கண்ட காக்கைநிற் காதென்பரே. 166

சொல்லுகின் றோர்க்கமு தம்போற் சுவைதருந் தொல்புகழோய்
வெல்லுகின் றோரின்றிச் சும்மா வலையுமென் வேடநெஞ்சம்
புல்லுகின் றோர்தமைக் கண்டாலென் னுங்கொல் புகல்வெறும்வாய்
மெல்லுகின் றோர்க்கொரு நெல்லவல் வாய்க்கில் விடுவரன்றே. 167

சீரிடு வார்பொருட் செல்வர்க் கலாமலித் தீனர்கட்கிங்
காரிடு வார்பிச்சை யாயினும் பிச்ச னசடனென்றே
பேரிடு வார்வம்புப் பேச்சிடு வாரிந்தப் பெற்றிகண்டும்
போரிடு வார்நினைப் போற்றுரென் னேமுக்கட் புண்ணியனே. 168

சேலுக்கு நேர்விழி மங்கைபங் காவென் சிறுமதிதான்
மேலுக்கு நெஞ்சையுட் காப்பது போனின்று வெவ்விடய
மாலுக்கு வாங்கி வழங்கவுந் தான்சம் மதித்ததுகாண்
பாலுக்குங் காவல்வெம் பூனைக்குந் தோழனென் பாரிதுவே. 169

இணையேது மின்றிய தேவே [1]கனலி னனிந்தெனுமுக்
கணையே [2]கொளுஞ்செங் கரும்பே பிறவிக் கடல்கடத்தும்
புணையே திருவருட் பூரண மேமெய்ப் புலமளிக்குந்
துணையேயென் றுன்பந் துடைத்தாண்டு கொள்ளத் துணிந்தருளே.

1. கனல் — அக்கினி; இனன் — சூரியன; இந்து — சந்திரன்;

நிலைகாட்டி யாண்டநின் ருட்கன்பி லாதன்பி னீண்டவன்போற்
புலைகாட் டியமனத் தேன்கொண்ட வேடம் புனையிடைமேற்
கலைகாட்டிக் கட்டு மயிர்த்தலை காட்டிப்புன் கந்தைசுற்றி
முலைகாட்டி யாண்மகன் பெண்வேடங் காட்டு முறைமையன்றே. 171

விடநாகப் பூணணி மேலோயென் னெஞ்சம் விரிதல்விட்டென்
உடனாக மெய்யன்பு ளூற்றாக நின்னரு ளூற்றிடுதற்
கிடனாக மெய்ந்நெறிக் கீடாகச் செய்குவ திங்குனக்கே
கடனாக நிற்பது கண்டேன்பின் றுன்பொன்றுங் கண்டிலனே. 172

நயப்படு மோர்நின் னருளெனக் கின்றெனி னைமனமென்
வயப்படு மோதுயர் மண்படு மோநல்ல வாழ்வையென்னாற்
செயப்படு மோகுணஞ் சீர்ப்படு மோபவஞ் சேரச்சற்றும்
பயப்படு மோமலம் பாழ்படு மோவெம் பசுபதியே. 173

சோபங்கண் டார்க்கருள் செய்வோய் மதிக்கன்றிச் சூழ்ந்திடுவெந்
தீபங்கண் டாலு மிருள்போமிவ் வேழை தியங்கும்பரி
தாபங்கண் டாயருள் செய்யாதென் குற்றந் தனைக்குறித்துக்
கோபங்கண் டாலுநன் றையாவென் றுன்பக் கொதிப்பறுமே. 174

எல்லா முடைய விறையவ னேநினை யேத்துகின்ற
நல்லார் தமக்கொரு நாளேனும் பூசை நயந்தியற்றிச்
சொல்லா லவர்புகழ் சொல்லாதிவ் வண்ணந் துயர்வதற்கென்
கல்லாமை யொன்றுமற் றில்லாமை யொன்றிரு காரணமே. 175

பிறையாறு கொண்டசெவ் வேணிப் பிரான்பதப் பேறடைவான்
மறையாறு காட்டுநின் றண்ணரு ளேயன்றி மாயையென்னும்
நிறையாறு சூழுஞ் சுரும்பாய்ச் சுழலுமென் னெஞ்சினுள்ள
குறையாறு தற்கிடம் வேறில்லை காணிக் குவலயத்தே. 176

மாலறி யாதவ னன்றேயத் தெய்வ வரதனுநின்
காலறி யாதவ னென்றுலக் காலையெக் காலையெமைப்
போலறி யாதவர் காண்பார்முற் கண்டமெய்ப் புண்ணியர்தம்
பாலறி யாதவ னுனிது கேட்டுணர் பாலனன்றே. 177

ஒன்றேயென் னுருயிர்க் கோருற வேயெனக் கோரமுதே
நன்றேமுக் கண்ணுடை நாயக மேமிக்க நல்லகுணக்
குன்றே நிறையருட் கோவே யெனது குலதெய்வமே
மன்றே யொளிர்முழு மாணிக்க மேயெனை வாழ்விக்கவே. 178

தாழ்வேது மின்றிய கோவே யெனக்குத் தனித்தபெரு
வாழ்வே நுதற்கண் மணியேயென் னுள்ள மணிவிளக்கே
ஏழ்வேலை யென்னினும் போதா விடும்பை யிடுங்குடும்பப்
பாழ்வே தனைப்பட மாட்டே னெனக்குன் பதமருளே. 179

வண்டுகொண் டார்நறுங் கொன்றையி னுன்றன் மலரடிக்குத்
தொண்டுகொண் டார்தஞ் சுகத்துக்கும் வாழ்க்கைச் சுழலிற்றள்ளும்
பெண்டுகொண் டார்தந் துயருக்கு மொப்பின்று பேசிலென்றே
கண்டுகொண் டாயினி நெஞ்சேநின் னுள்ளக் கருத்தெதுவே. 180

மலங்கவிழ்ந் தார்மனம் வான்கவிழ்ந் தாலுமவ் வான்புறமாஞ்
சலங்கவிழ்ந் தாலுஞ் சலியாதென் புன்மனந் தான்கடலிற்
கலங்கவிழ்ந் தார்மனம் போலே சலிப்பது காண்குடும்ப
விலங்கவிழ்ந் தாலன்றி நில்லாதென் செய்வல் விடையவனே. 181

மைகொடுத் தார்நெடுங் கண்மலை மானுக்கு வாய்ந்தொருபான்
மெய்கொடுத் தாய்தவர் விட்டவெம் மானுக்கு மேவுறவோர்
கைகொடுத் தாய்மயற் கண்ணியில் வீழ்ந்துட் கலங்குறுமென்
கொய்கொடுத் தாழ்மன மானுக்குக் காலைக் கொடுத்தருளே. 182

உடம்பா ருறுமயிர்க் காற்புழை தோறன லூட்டிவெய்ய
விடம்பாச் சியவிருப் பூசிகள் பாய்ச்சினு மெத்தென்னுமித்
தடம்பார் சிறுநடைத் துன்பஞ்செய் வேதனைத் தாங்கரிதென்
கடம்பா! நற் பன்னிரு கண்ணா! இனியெனைக் காத்தருளே. 183

மண்ணாலு மண்ணுற்ற வாழ்க்கையி னாலுமவ் வாழ்க்கைக்குற்ற
பெண்ணாலு நொந்துவந் தாரை யெலாமருட் பேறெனுமுக்
கண்ணாலும் பார்த்தைந்து கையாலு மீயுங் **கணபதி!** நின்
பண்ணாலு மாமறை மேற்றாளை யென்னுட் பதித்தருளே. 184

வானாள மாலயன் வாழ்வாள வன்றியிம் மண்முழுதுந்
தானாள நின்பதந் தாழ்பவர் தாழ்கவொண் சங்கையங்கை
மானாள மெய்யிடந் தந்தோய்நின் பற்ற மனமதொன்றே
நானாள வெண்ணிநின் றாளேத்து கின்றன னல்குகவே. 185

ஈடறி யாதமுக் கண்ணாநின் னன்ப ரியல்பினையிந்
நாடறி யாதுன் னருளன்றி யூண்சுவை நாவையன்றி
மேடறி யாதுநற் பாட்டைக்கற் றோரன்றி மேற்சுமந்த
ஏடறி யாதவை யேனறி யாவென் றிகழ்வரன்றே. 186

சூடுண்ட பூனைக்குச் சோறுண்ட வாய்பின் துடிப்பதன்றி
ஊடுண்ட பாலிட்ட வூண்கண்ட தேனு முணத்துணியா(து)
ஈடுண்ட வென்மன மந்தோ துயரி லிடியுண்டுமிவ்
வீடுண்ட வாழ்க்கையின் வீழுண்ட தாலெம் விடையவனே. 187

கரங்காட்டி மையிட்ட கண்காட்டி யென்பெருங் கன்மநெஞ்சக்
குரங்காட்டிச் செய்மையி னிற்கின்ற மாதரைக் கொண்டுகல்லார்
உரங்காட்டிக் கோலொன் றுடனீட்டிக் காட்டி யுரப்பியொரு
மரங்காட் டியகுரங் காட்டுகின் றேனென் **மணிகண்டனே.** 188

களங்கனி போன்மணி கண்டாநின் பொற்கழல் காணற்கென்சிற்
றுளங்கனி யாதுநின் சீர்கேட் கினுமன் புறவுருகா
வளங்கனி காமஞ் சிறவாமற் சிற்றில் வருத்துழலும்
இளங்கனி போனின்ற தென்செய்கு வேனெம் மிறையவனே. 189

மாமத்தி னுற்சுழல் வெண்டயிர் போன்று மடந்தையர்தங்
காமத்தி னுற்சுழ லென்றனெஞ் சோவுன்றன் காலையன்பாந்
தாமத்தி னுற்றளை யிட்டநெஞ் சோவித் தகையிரண்டில்
நாமத்தி னுற்பித்த னென்போய் நினக்கெது நல்லநெஞ்சே? 190

ஏற்றிலிட் டார்கொடி கொண்டோய் விளக்கினை யேற்றபெருங்
காற்றிலிட் டாலு மிடலாகென் மாவைக் கவித்திடுநீர்
ஆற்றிலிட் டாலும் பெறலாமுட் காலை யடுங்குடும்பச்
சேற்றிலிட் டாற்பின் பரிதா மெவர்க்குந் திருப்புவதே. 191

தேரோங்கு காழிக்கண் மெய்ஞ்ஞானப் பாலுண்ட செம்மணியைச்
சீரோங்கு **முத்துச் சிவிகையின் மேல்வைத்த தேவ!**உன்றன்
பேரோங்கு மைந்தெழுத் தன்றோ**படைப்பைப் பிரமனுக்கும்**
ஏரோங்கு **காப்பைத் திருநெடு மாலுக்கும்** ஈந்ததுவே. 192

வேதனை யாமது சூதனை யாவென்று வேதனையாற்
போதனை யாநின் றனைக்கூவு மேழையைப் போதனைகேள்
வாதனை யாதிங்கு வாதனை யாவென்றுன் வாய்மலாச்
சோதனை யாயினுஞ் சோதனை யாசிற் சுகப்பொருளே. 193

இன்பற்ற விச்சிறு வாழ்க்கையி லேவெயி லேறவெம்பும்
என்பற்ற புன்புழுப் போற்றள ரேழை யெனினுமிவன்
அன்பற்ற பாவியென் றந்தோ! எனைவிடி லையவையத்(து)
என்பற்ற தாகமற் றில்லைகண் டாயெனை யேன்றுகொள்ளே. 194

களங்கொண்ட வோர்மணிக் காட்சியு மூச்சுடர்க் கண்ணருளும்
வளங்கொண்ட தெய்வத் திருமுக மாட்சியும் வாய்ந்தபரி
மளங்கொண்ட கொன்றைச் சடையும்பொற் சேவடி மாண்புமொன்ற
உளங்கொண்ட புண்ணிய ரன்றோவென் றன்னை யுடையவரே. 195

காவிக்கு நேர்மணி கண்டாவண் டார்குழற் கற்பருளுந்
தேவிக்கு வாமங் கொடுத்தோய்நின் மாமலர்ச் சேவடிப்பால்
சேவிக்குஞ் சேவகஞ் செய்வோரை யாயினுஞ் சேவிக்கவிப்
பாவிக்கு வாய்க்கிலென் னுவிக்கு நீண்ட பயனதுவே. 196

கொங்கிட்ட கொன்றைச் சடையுநின் னேர்பசுங்கோமளப் பெண்
பங்கிட்ட வெண்டிரு நீற்றொளி மேனியும் பார்த்திடிற்பின்
இங்கிட்ட மாயையை யெங்கிட்ட வாவென் றிசைப்பினும்போய்ச்
சங்கிட்ட வோசையிற் பொங்கிட்ட வாய்கொடு தாண்டிடுமே. 197

வெம்பெரு மானுக்குக் கைகொடுத் தாண்ட மிகுங்கருணை
யெம்பெரு மானுக்கு விண்ணப்பந் தேவ ரிளம்பிடியார்
தம்பெரு மானுக்குஞ் சார்மலை மானுக்குஞ் சாற்றுமைங்கைச்
செம்பெரு மானுக்கு மெந்தாய்க்கு நான்பணி செய்யச்செய்யே. 198

சாற்றவ னேகநன் னுவுள்ள தாயினுஞ் சாற்றரிதாம்
வீற்றவ னேவெள்ளி வெற்பவ னேயருண் மேவியவெண்
ணீற்றவ னேநின் னருடர வேண்டு நெடுமுடிவெள்
ளேற்றவ னேபலி யேற்றவ னேயன்பர்க் கேற்றவனே. 199

பதியே சரணம் பரமே சரணம் பரம்பரமாந்
திதியே சரணஞ் சிவமே சரணஞ் சிவமுணர்ந்தோர்
கதியே சரணமென் கண்ணே சரணமுக் கட்கருணை
நிதியே சரணஞ் சரணமென் பான்மெய்ந் நிலையருளே. 200

என்னுற வேயென் குருவேயென் னுள்ளத் தெழுமின்பமே
என்னுயி ரேயென்ற னன்பே நிலைபெற்ற வென்செல்வமே
என்னறி வேயென்றன் வாழ்வேயென் வாழ்வுக் கிடுமுதலே
என்னர சேயென் குலதெய்வ மேயெனை யேன்றுகொள்ளே. 201

கான்போ லிருண்டவிவ் வஞ்சக வாழ்க்கையிற் கன்னெஞ்சமே
மான்போற் குதித்துக்கொண் டோடே லமுத மதிவிளங்கும்
வான்போற் குளிர்ந்த சிவானந்த வாழ்க்கையின் வாழ்வுறச்செந்
தேன்போ லினிக்குஞ் **சிவாய நம**வெனச் சிந்தைசெய்யே. 202

வேதனென் கோதற வேண்டுமென் கோவென விண்ணப்பஞ்செய்
பாதனென் கோகடற் பள்ளிகொண்டான் றெழும் பண்பனென்கோ
நாதனென் கோபர நாதனென் கோவெங்கள் **நம்பிக்கு**நற்
றூதனென் கோவவன் றோழனென் கோநினைத் தூய்மணியே. 203

இயங்கா மனமுங் கயங்கா நிலையு மிகபரத்தே
மயங்கா வறிவுந் தியங்கா நெறியு மகிழ்ந்தருள்வாய்
வயங்கா நிலத்தின் முயங்கா வுயர்தவர் வாழ்த்துகின்ற
புயங்கா துதித்தற் குயங்கா தவருட் புகுந்தவனே. 204

சிவசங்க ராசிவ யோகா சிவகதிச் சீரளிக்குஞ்
சிவசம்பு வேசிவ லோகா சிவானந்தச் செல்வநல்குஞ்
சிவசுந்த ராசிவ போகா சிவாகமச் செந்நெறிசொல்
சிவபுங்க வாசிவ ஞானிகள் வாழ்த்துஞ் சிவகுருவே. 205

மதிதத்து வாந்த வருட்சிவ மேசின் மயசிவமே
துதிசித் தெலாம்வல்ல மெய்ச்சிவ மேசிற் சுகசிவமே
கதிசித்த சுத்தச் சிவமே விளங்குமுக் கட்சிவமே
பதிசச்சி தானந்த சிற்சிவ மேயென் **பரசிவமே**. 206

கடும்புல வேடர்க ளோரைவர் இந்தியக் கள்வரைவர்
கொடுங்கர ணத்துட்டர் நால்வர்கள் வன்மலக் கோளரைவர்
அடும்படை கோடிகொண் டுற்றூர்மற் றேழையன் யானொருவன்
இடும்படை யாதுமி லேன்வெல்வ தெங்ஙு னிறையவனே. 207

இடைக்கொடி வாமத் திறைவாமெய்ஞ் ஞானிகட் கின்பநல்கும்
விடைக்கொடி யேந்தும் வலத்தாய்நின் னமம் வியந்துரையார்
கடைக்கொடி போலக் கதறுகின் றூர்பொய்க் கதையவர்தாம்
புடைக்கொடி யாலன்றிப் புல்லா லெயிலைப் புனைபவரே. 208

உருமத்தி லேபட்ட புன்புழுப் போலிவ் வுலகநடைக்
கருமத்தி லேபட்ட வென்மனந் தானின் கழலடையுந்
தருமத்தி லேபட்ட தின்றேயென் றெண்ணுந் தனையுமந்தோ!
மருமத்தி லேபட்ட வாளியைப் போன்று வருத்துவதே. 209

என்னிறை வாவிமை யோரிறை வாமறை யின்முடிபின்
முன்னிறை வாமலை மின்னிறை வாமலர் முண்டகத்தோன்
தன்னிறை வாதிதித் தானிறை வாமெய்த் தபோதனருண்
மன்னிறை வாயிங்கு வாவென் றெனக்குநல் வாழ்வருளே. 210

கஞ்சத்தி லேர்முக மஞ்சத்தி லேர்நடைக் கன்னியர்கண்
நஞ்சத்தி லேயவர் வஞ்சத்தி லேபட்டு நாணுறும்புன்
நெஞ்சத்தி லேயதன் றஞ்சத்தி லேமுக் கணித்தவென்போற்
பஞ்சத்தி லேபிர பஞ்சத்தி லேயுழைப் பாரெவரே. 211

நான்முகத் தோனுந் திருநெடு மாலுமெய்ஞ் ஞானமென்னும்
வான்முகக் கண்கொண்டு காணுமற் றம்முரு மாறியுநின்
றேன்முகக் கொன்றை முடியுஞ்செந் தாமரைச் சேவடியும்
ஊன்முகக் கண்கொண்டு தேடிநின் றூர்சற் றுணர்விலரே. 212

இருவர்க் கறியப் படாதெழுந் தோங்கிநின் றேத்துகின்றோர்
கருவர்க்க நீக்குங் கருணைவெற் பேயென் கவலையையிங்(கு)
ஒருவர்க்கு நான்சொல மாட்டேனவரென் னுடையவரோ
வெருவற்க வென்றெனை யாண்டரு ளீதென்றன் விண்ணப்பமே.

ஒண்ணுத லேழை மடவார்தம் வாழ்க்கையி னுற்றிடினும்
பண்ணுத லேர்மறை யாயிரஞ் சூழுநின் பாதத்தையான்
எண்ணுத லேதொழி லாகச்செய் வித்தென்னை ஏன்றுகொள்வாய்!
கண்ணுத லேகரு ணைக்கட லேயென் கருத்திதுவே. 214

தனைக்கின்ற மாயக் குடும்பப் பெருந்துயர் தாங்கியந்தோ
இளைக்கின்ற வேழைக் கிரங்குகண் டாய்சிறி தேயிறகு
முளைக்கின்ற போதறப் பார்போனின் னும மொழிந்திடுங்கால்
வளைக்கின்ற மாயைக்கிங் காற்றேன்முக் கண்ணுடைமா மணியே.

மஞ்சடை வான கிறத்தோ னயன்முதல வானவர்ககா
நஞசடை யாள மிடுமிடற றேயகஙகை நண்ணுகினற
செஞ்சடை யாய்நின றிருபபெய ராகச சிறநதவெழுத்
தஞசடை யார்கணகள பஞசடை யாமுன னறிவிலரே. 216

இலங்கா புரத்த னிராககதா மன்னன **இராவணன்**முன
மலஙகாநின **வெள்ளி மலைக்கீ ழிருந்து** வருநதிநினசீா
கலஙகாமற **பாடிடக் கேட்டே யிரங்கிக் கருணைசெய்த**
நலஙகாணின றனமையின றெனனள வியாண்டையி னணணியதே!

உடையென்றும் பூணெனறு மூணெனறு நாடி யுழனறிடுமிந
நடையெனறுஞ சஞசலஞ சஞசலங காணிதி ஞைசிறியேன
புடையெனறு வெயய துறுமபுழுப போனறு புழுஙகுகினறேன
விடையென்று மாலறங கொணடோயென றுனபம விலககுகவே.

நிலையறி யாத குடுமபத் துயரெனனு நீததததிலே
தலையறி யாது விழுநதேனை யாணடரு டானளிபபாய்
அலையறி யாத கடலேமுக கணகொணட வாரமுதே
விலையறி யாத மணியே விடேலிதென **விண்ணப்பமே.** 219

மெய்யகத் தேகணப போதும விடாது விருமபுகினறோர்
கையகத தேநின றௌிர்கனி யேநுதற் கடகருமபே
வையகத் தேநினை யலலாம னறறுணை மறறிலையிப
பொயயகத் தேனசெயுந தீஙகா யிரமும பொறுததருளே. 220

முலைக்கலங் கார மிடுமட வாாமயன் மூடியவா
தலைககலங கார மலர்சூடு வாாநின றணைவழுத்தாா
இலைககலங காரவ வியமனவந தாலென னிசைப்பா**வெள்ளி**
மலைக்கலங் கார மணியே!முக கணகொணட மாமருநதே. 221

புரிகின்ற வீட்டகம போநதடி பட்டுப புறஙகடையில
திரிகினற நாயககுஞ சிரிபபாமென் பாவிச சிறுபிழைப்பைச
சொரிகினற புணணிற் கனவிடல போலெணுந தோறுநெஞ்சம்
எரிகினற தெனசெயகு வேனபிறை வாாசடை யெனனமுதே. 222

மனக்கேத மாறறு மருநதே! பொதுவொளிா மாணிககமே!
கனககே துறவென கருததறி யாமற கழறுகினற
தனககேளா பாறசென றடியே னிதயந தளர்வதெலலாம
நினககே தெரிநத தெனககே யருள நினைநதருளே. 223

மோகங் கலநத மனததேன துயரஙகண முறறுமறறுத்
தேகங கலநத பவநீாககு நினபதஞ சிநதிககுநாட
போகங கலநத திருநாண் மலையற புதபபகுநதேன
பாகங கலந்தசெம பாலே நுகறகட பரஞசுடரே. 224

கோலொன்று கண்ட விறைமகன் வாழ்வினுங் கோடிபங்கு
மேலொன்று கண்டன நெஞ்சே!என் சொல்லை விரும்பினியஞ்
சேலொன்று கண்ட மணியான் வரைப்பசுந் தேன்கலந்த
பாலொன்று கண்டகண் கொண்டுயர் வாழ்வு பலித்ததுவே. 225

புலையள வோவெனு நெஞ்சக னேன்றுயர்ப் போகமெட்டு
மலையள வோவிந்த மண்ணள வோவந்த வானளவோ
வலையள வோவன்று மன்றுணின் றேங்கு மருமருந்தே
யிலையள வோவெனுந் தேவே யறிந்து மிரங்கிலையே. 226

கல்லென்று வல்லென்று மின்னார் புளகக் கனதனத்தைச்
சொல்லென்று சொல்லுமுன் சொல்லுமந் தோநின் றுணையடிக்கண்
ணில்லென்று பல்ல நிகழ்த்தினு மென்மன நிற்பதன்றே
யல்லென்று வெல்களங் கொண்டோயென் செய்வ தறிந்திலனே.

கள்ளா டியகொன்றைச் செஞ்சடை யோய்கற் கனகமன்றி
னுள்ளா டியமலர்ச் சேவடி யோயிவ் வுலகியற்கண்
எள்ளா டியசெக் கிடைப்படல் போற்றுன் பிடையிளைத்துத்
தள்ளா டியநடை கொண்டேற்கு நன்னடை தந்தருளே! 228

மருக்கா மலர்க்குழன் மின்னார் மயற்சண்ட மாருதத்தால்
இருக்கா துழலுமென் னேழைநெஞ் சேயிவ் விடும்பையிலே
செருக்கா துருகிச் சிவாய நமவெனத் தேர்ந்தன்பினால்
ஒருக்கா வுரைக்கிற் பெருக்காகு நல்லின்ப மோங்கிடுமே. 229

மதிக்கண்ணி வேணிப் பெருந்தகை யேநின் மலரடிக்குத்
துதிக்கண்ணி சூட்டுமெய்த் தொண்டரிற் சேர்ந்துநின் தூயஒற்றிப்
பதிக்கண்ணி நின்னைப் பணிந்தேத்தி யுள்ளம் பரவசமாக்
கதிக்கண்ணி வாழும் படியரு ளாயென் கருத்திதுவே. 230

இரையேற்று துன்பக் குடும்ப விகார விருட்கடலிற்
புரையேற்று நெஞ்சம் புலர்ந்துநின் றேனைப் பொருட்படுத்திக்
கரையேற்ற வேண்டுமென் கண்ணே! பவத்தைக் கடிமருந்தே!
திரையேற்று செஞ்சடைத் தேவே! யமரர் சிகாமணியே. 231

போற்றியென் ஆவித் துணையே!என் அன்பிற் புகுஞ்சிவமே!
போற்றியென் வாழ்வின் பயனே!என் இன்பப் புதுநறவே!
போற்றியென் கண்ணுண் மணியே! என் உள்ளம் புனையணியே!
போற்றியென்னேர் பெருந் தேவே!
கருணை புரிந்தருளே! 232

திருச்சிற்றம்பலம்

உ
சிவமயம்
திருச்சிற்றம்பலம்

ஏழாவது

வடிவுடை மாணிக்கமாலை

காப்பு

கட்டளைக் கலித்துறை

திருச்சிற்றம்பலம்

சீர்கொண்ட வொற்றிப் பதியுடை யானிடஞ் சேர்ந்தமணி
வார்கொண்ட கொங்கை வடிவாம் பிகைதன் மலரடிக்குத்
தார்கொண்ட **செந்தமிழ்ப் பாமாலை சாத்தத்** தமியனுக்கே
ஏர்கொண்ட **நல்லரு ளீயுங் குணாலய வேரம்பனே!**

கட்டளைக் கலித்துறை

திருச்சிற்றம்பலம்

கடலமு தேசெங் கரும்பே யருட்கற் பகக்கனியே
உடலுயி ரேயுயிர்க் குள்ளுணர் வேயுணர் வுள்ளொளியே
அடலவி டையாரொற் றியாரிடங் கொண்ட வருமருந்தே
மடலவிழ் ஞான மலரே **வடிவுடை மாணிக்கமே** 1

அணியே யணிபெறு மொற்றித் **தியாகர்தம்** மன்புறச்சற்
குணியேயெம் வாழ்க்கைக் குலதெய்வ மேமலைக் கோனறவமே
பணியேன் பிழைபொறுத் தாட்கொண்ட தெய்வப் பதிகொள்சிந்தா
மணியேயென் கண்ணுண் மணியே வடிவுடை மாணிக்கமே. 2

மானேர் விழிமலை மானேயெம் மானிடம் வாழ்மயிலே
கானே ரளகப் பசுங்குயி லேயருட் கட்கரும்பே
தேனே **திருவொற்றி மாநகர் வாழுஞ் சிவசத்தியே!**
வானே கருணை வடிவே வடிவுடை மாணிக்கமே. 3

பொருளே யடியர் புகலிட மேயொற்றிப் பூரணன்றன்
னருளே யெம்மாருயிர்க் கார்த்துணை யேவிண் ணவர்புகழுந்
தெருளே மெய்ஞ்ஞானத் தெளிவே மறைமுடிச் செம்பொருளே
மருளேத நீக்கு மொளியே வடிவுடை மாணிக்கமே. 4

திருமாலு நான்முகத் தேவுமுன் னுள்ளிகத் தேடிமனத்(து)
அருமா லுழக்க வனலுரு வாகி யமர்ந்தருளும்
பெருமானெம் மானொற்றிப் பெம்மான் கைம்மான் கொளும்பித்தன்மலை
மருமா னிடங்கொள்பெண் மானே வடிவுடை மாணிக்கமே. 5

உன்னே ரருட்டெய்வங் காணேன் மனத்து முரைக்கப்படாப்
பொன்னேயப் பொன்னற் புதவொளி யேமலர்ப் பொன்வணங்கும்
அன்னே யெம்மாருயிர்க் கோருயி ரேயொற்றி யம்பதிவாழ்
மன்னே ரிடம்வளர் மின்னே வடிவுடை மாணிக்கமே. 6

கண்ணேயக் கண்ணின் மணியே மணியிற் கலந்தொளிசெய்
விண்ணே வியனொற்றி யூரண்ணல் வாமத்தில் வீற்றிருக்கும்
பெண்ணே மலைபெறும் பெண்மணி யேதெய்வப் பெண்ணமுதே
மண்ணேய நீத்தவர் வாழ்வே வடிவுடை மாணிக்கமே. 7

மலையான் றவஞ்செய்து பெற்றமுத் தேயொற்றி வாழ்கனகச்
சிலையான் மணக்க மணக்குந்தெய் வீகத் திருமலரே
அலையான் மலிகடற் பள்ளிகொண் டான்றெழு மாரமுதே
வலையா னருமை மகளே வடிவுடை மாணிக்கமே. 8

காமம் படர்நெஞ் சுடையோர் கனவினுங் காணப்படாச்
சேமம் படர்செல்வப் பொன்னே மதுரச் செழுங்கனியே
தாமம் படரொற்றி யூர்வாழ் பவளத் தனிமலையின்
வாமம் படர்பைங் கொடியே வடிவுடை மாணிக்கமே. 9

கோடா வருட்குணக் குன்றே **சிவத்திற் குறிப்பில்லரை**
நாடாத வானந்த நட்பே!மெய் யன்பர் நயக்குமின்பே
பீடார் திருவொற்றிப் பெம்மா னிடஞ்செய் பெருந்தவமே
வாடா மணிமலர்க் கொம்பே வடிவுடை மாணிக்கமே. 10

நாலே யெனுமறை யந்தங்க ளின்னமு நாடியெனைப்
போலே வருந்த வெளியொளி யாயொற்றிப் புண்ணியர்தம்
பாலே யிருந்த நினைத்தங்கை யாகப் பகரப்பெற்ற
மாலே தவத்திற் பெரியோன் வடிவுடை மாணிக்கமே. 11

கங்கைகொண் டோனொற்றி யூரண்ணல் வாமங் கலந்தருள்செய்
நங்கையெல் லாவுல குந்தந்த நின்னையக் **நாரணற்குத்**
தங்கையென் கோவன்றித் தாயரென் கோசொற் றழைக்குமலை
மங்கையங் கோமள மானே வடிவுடை மாணிக்கமே. 12

சோலையிட் டார்வய லூரொற்றி வைத்துத்தன் றொண்டரன்பின்
வேலையிட் டாற்செயும் பித்தனை மெய்யிடை மேவுகரித்
தோலையிட் டாடுந் தொழிலுடை யோனைத் துணிந்துமுன்னாள்
மாலையிட் டாயிஃ தென்னே வடிவுடை மாணிக்கமே. 13

தனையாள் பவரின்றி நிற்கும் பரமன் றனியருளாய்
வினையா ளுயிர்மல நீக்கிமெய் வீட்டின் விடுத்திடுநீ
எனையா ளருளொற்றி யூர்வா ழவன்றன் னிடத்துமொரு
மனையா ளெனநின்ற தென்னே வடிவுடை மாணிக்கமே. 14

பின்னீன்ற பிள்ளையின் மேலார்வந் தாய்க்கெனப் பேசுவர்நீ
முன்னீன்ற பிள்ளையின் மேலாசை யுள்ளவர் மொய்யசுரர்
கொன்னீன்ற போர்க்கிளம் பிள்ளையை யேவக் கொடுத்ததென்னே
மன்னீன்ற வொற்றி மயிலே வடிவுடை மாணிக்கமே. 15

பையாளு மல்குற் சுரர்மட வார்கள் பலருளுமிச்
செய்யாளும் வெண்ணிற மெய்யாளு மெத்தவஞ் செய்தனரோ
கையாளு நின்னடிக் குற்றேவல் செய்யக் கடைக்கணித்தாய்
மையாளுங் கண்ணொற்றி வாழ்வே வடிவுடை மாணிக்கமே. 16

இலையாற்று நீமலர்க் காலாற் பணிக்குங்குற் றேவலெலாந்
தலையாற் செயும்பெண்கள் பல்லோரிற் பூமகள் தன்னைத்தள்ளாய்
நிலையாற் பெரியநின் றொண்டர்தம் பக்க நிலாமையினான்
மலையாற் கருளொற்றி வாழ்வே வடிவுடை மாணிக்கமே. 17

கலைமக ளோநின் பணியையன் போடுங் கடைப்பிடித்தாள்
அலைமக ளோவன் பொடுபிடித் தாளெற் கறைதிகண்டாய்
தலைமக ளேயருட் டாயேசெவ் வாய்க்கருந் தாழ்குழற்பொன்
மலைமக ளேயொற்றி வாழ்வே வடிவுடை மாணிக்கமே. 18

பொன்னோடு வாணியென் போரிரு வோரும் பொருணற்கல்வி
தன்னோ டருளுந் திறநின்குற் றேவலைத் தாங்கிநின்ற
பின்னோ வலததன் முன்னோ தெளிந்திடப் பேசுகநீ
மன்னோ டெழிலொற்றி யூர்வாழ் வடிவுடை மாணிக்கமே. 19

காமட் டலர்திரு வொற்றிநின் னையகன் கந்தைசுற்றி
யேமட் டரையொடு நிற்பது கண்டு மிரங்கலர்போல்
நீமட்டு மேபட் டுடுக்கின் றனையுன்ற னேயமென்னோ
மாமட் டலர்குழன் மானே வடிவுடை மாணிக்கமே. 20

வீற்றூர்நின் றன்மணத் தம்மியின் மேற்சிறு மெல்லணிச்ச
மாற்றுநின் சிற்றடிப் போதினைத் தூக்கிவைத் தாரெனின்மால்
ஏற்றூர் திருவொற்றி யூரார் களக்கறுப் பேற்றவரே
மாற்று வியல்கொண் மயிலே வடிவுடை மாணிக்கமே. 21

பொருப்புறு நீலியென் பார்நின்னை மெய்யது போலுமொற்றி
விருப்புறு நாயகன் பாம்பா பரணமும் வெண்டலையும்
நெருப்புறு கையுங் கனன்மேனி யுங்கண்டு நெஞ்சமஞ்சாய்
மருப்புறு கொங்கை மயிலே வடிவுடை மாணிக்கமே. 22

அனம்பொறுத் தான்புக ழொற்றிநின் னையக னங்குமிழித்
தனம்பொறுத் தாளொரு மாற்றளைத் தன்முடி தன்னில்வைத்தே
தினம்பொறுத் தானது கண்டுஞ் சினமின்றிச் சேர்ந்தநின்போல்
மனம்பொறுத் தாரெவர் கண்டாய் வடிவுடை மாணிக்கமே. 23

ஒருரு வாயொற்றி யூரமர்ந் தார்நின் னுடையவர்பெண்
சீருரு வாகுநின் மாற்றளை நீதெளி யாத்திறத்தில்
நீருரு வாக்கிச் சுமந்தா ரதனை நினைந்திலையே
வாருரு வார்கொங்கை நங்காய் வடிவுடை மாணிக்கமே. 24

சார்ந்தேநின் பாலொற்றி யூர்வாழு நாயகர் தாமகிழ்வு
கூர்ந்தே குலாவுமக் கொள்கையைக் காணிற் கொதிப்பளென்று
தேர்ந்தேயக் கங்கையைச் செஞ்சடை மேற்சிறை செய்தனரொண்
வார்ந்தே குழைகொள் விழியாய் வடிவுடை மாணிக்கமே. 25

நீயே யெனது பிழைகுறிப் பாயெனி னின்னடிமைப்
பேயேன் செயும்வண்ண மெவ்வண்ண மோவெனைப் பெற்றளிக்குந்
தாயே கருணைத் தடங்கட லேயொற்றிச் சார்குமுத
வாயோர் [1]சவுந்தர மானே வடிவுடை மாணிக்கமே. 26

முப்போது மன்பர்கள் வாழ்த்தொற்றி யூரெம் முதல்வர்மகிழ்
ஒப்போ தருமலைப் பெண்ணமு தேயென்று வந்துநினை
எப்போதுஞ் சிந்தித் திடர்நீங்கி வாழவெனக் கருள்வாய்
மைப்போ தனையகண் மானே வடிவுடை மாணிக்கமே. 27

மீதலத் தோர்களுள் யார்வணங் காதவர் மேவுநடுப்
பூதலத் தோர்களுள் யார்புக ழாதவர் போற்றிநிதம்
பாதலத் தோர்களுள் யார்பணி யாதவர் பற்றிநின்றாள்
மாதலத் தோங்கொற்றி வாழ்வே வடிவுடை மாணிக்கமே. 28

சேய்க்குற்றந் தாய்பொறுத் தேடா வருகெனச் செப்புவளிந்
நாய்க்குற்ற நீபொறுத் தாளுதல் வேண்டு நவின்மதியின்
தேய்க்குற்ற மாற்றுந் **திருவொற்றி நாதர்தந் தேவியன்பர்**
வாய்க்குற்ற நீக்கு மயிலே வடிவுடை மாணிக்கமே. 29

செங்கம லாசனன் றேவிபொன் னனுந் திருமுதலோர்
சங்கம தாமிடற் றேங்குபொன் னனுந் தலைகுனித்துத்
துங்கமு றுதுள நாணத் திருவொற்றித் தோன்றல்புனை
மங்கல நாணுடை யாளே வடிவுடை மாணிக்கமே. 30

சேடா ரியன்மணம் வீசச் செயன்மணஞ் சேர்ந்துபொங்க
வேடார் பொழிலொற்றி யூரண்ண னெஞ்ச மிருந்துவக்க
வீடா விருளு முகிலும்பின் னிட்டு வெருவவைத்த
வாடா மலர்க்குழ லாளே வடிவுடை மாணிக்கமே. 31

1. சௌந்தரம் என்பது — சவுந்தரம் எனப் போலியாயிற்று.

புரநோக்கி னுற்பொடி தேக்கிய வொற்றிப் புனிதர்களக்
¹கரநோக்கி நல்லமு தாக்கிநிற் போற்றுங் கருத்தினரா
தரநோக்கி யுள்ளிரு ணீக்கிமெய்ஞ் ஞானத் தனிச்சுகந்தான்
வரநோக்கி யாள்விழி மானே வடிவுடை மாணிக்கமே. 32

உன்னுந் திருவொற்றி யூருடை யார்நெஞ் சுவப்பவெழிற்
றுன்னு முயிர்ப்பயி ரெல்லாந் தழைக்கச் சுகக்கருணை
யென்னுந் திருவமு தோயாம லூற்றி யெமதுளத்தின்
மன்னுங் கடைக்கண் மயிலே வடிவுடை மாணிக்கமே. 33

வெள்ளங் குளிருஞ் சடைமுடி யோனொற்றி வித்தகன்றன்
உள்ளங் குளிரமெய் பூரிப்ப வானந்த மூற்றெடுப்பத்
தெள்ளங் குளிரின் னமுதே யளிக்குஞ்செவ் வாய்க்குமுத
வள்ளங் குளிர்முத்த மானே வடிவுடை மாணிக்கமே. 34

மாநந்த மார்வயற் காழிக் கவுணியர் மாமணிக்கன்(று)
ஆனந்த வின்னமு தூற்றுந் திருமுலை யாரணங்கே
கானந்த வோங்கு மெழிலொற்றி யாருட் களித்தியலும்
வானந் தருமிடை மானே வடிவுடை மாணிக்கமே. 35

வான்றேட நான்கு மறைதேட மாலுடன் வாரிசமே
லான்றேட மற்றை யருந்தவர் தேடவென் னன்பின்மையால்
யான்றேட வென்னுளஞ் சேரொற்றி யூரெம் மிருநிதியே
மான்றேடும் வாட்கண் மயிலே வடிவுடை மாணிக்கமே. 36

முத்தேவர் ²விண்ணன் முதற்றேவர் சித்தர் முனிவர் மற்றை
எத்தே வருநின் னடிநினை வார்நினைக் கின்றிலர்தாஞ்
செத்தே பிறக்குஞ் சிறியரன் றோவொற்றித் தேவர்நற்று
மத்தேவர் வாம மயிலே வடிவுடை மாணிக்கமே. 37

திருநாள் நினைத்தொழு நன்னாள் தொழாமற் செலுத்தியநாள்
கருநாள் எனமறை யெல்லாம் புகலுங் கருத்தறிந்தே
ஒருநா ளினுநின் றனைமற வாரன்ப ரொற்றியில்வாழ்
மருநாண் மலர்க்குழன் மானே வடிவுடை மாணிக்கமே. 38

வாணா ளடைவர் வறுமை யுறுநர்நன் மனைமக்கள்பொன்
பூணா ளிடம்புகழ் போதம் பெறுவர்பின் புன்மையொன்றுங்
காணார்நின் னாமங் கருதுகின் றோர்ஒற்றிக் கண்ணுதல்பால்
மாணார்வ முற்ற மயிலே வடிவுடை மாணிக்கமே. 39

சீரறி வாய்த்திரு வொற்றிப் பரம சிவத்தைநினைப்
போரறி வாயவ் வறிவாம் வெளிக்கப் புறத்துநின்றாய்
யாரறி வார்நின்னை நாயே னறிவ தழகுடைத்தே
வாரெறி பூண்முலை மானே வடிவுடை மாணிக்கமே. 40

1. கரம் என்பது — விடம். 2. விண்ணன் என்பது — இந்திரன்

போற்றிடு வோர்தம் பிழையா யிரமும் பொறுத்தருள்செய்
வீற்றெளிர் ஞான விளக்கே! மரகத மென்கரும்பே
யேற்றெளி ரொற்றி யிடத்தா ரிடத்தி லிலங்குமுயர்
மாற்றெளி ரும்பசும் பொன்னே வடிவுடை மாணிக்கமே. 41

ஆசையுள் ளாரயன் மாலாதி தேவர்கள் யாருநின்றாட்
பூசையுள் ளாரெனி லெங்கே யுலகர்செய் பூசைகொள்வார்
தேசையுள் ளாரொற்றி யூருடை யாரிடஞ் சேர்மயிலே
[1]மாசையுள் ளார்புகழ் மானே வடிவுடை மாணிக்கமே. 42

அண்டாரை வென்றுல காண்டுமெய்ஞ் ஞான மடைந்துவிண்ணிற்
பண்டாரை சூழ்மதி போலிருப் போர்கணின் **பத்தர்பதங்**
கண்டாரைக் கண்டவ ரன்றோ! திருவொற்றிக் கண்ணுதல்சேர்
வண்டாரை வேலன்ன மானே வடிவுடை மாணிக்கமே. 43

அடியார் தொழுநின் னடிப்பொடி தான்சற் றணியப்பெற்ற
முடியா லடிக்குப் பெருமைபெற் றாரம் முகுந்தன்சந்தக்
கடியார் மலரயன் முன்னோர்தென் னொற்றிக் கடவுட்செம்பால்
வடியாக் கருணைக் கடலே வடிவுடை மாணிக்கமே. 44

ஓவா தயன்முத லோர்முடி கோடி யுறழ்ந்துபடி
லாவா வணிச்சம் பொருமலர்ச் சிற்றடி யாற்றுங்கொலோ
காவா யிமயப்பொற் பாவா யருளொற்றிக் காமர்வல்லி
வாவா வெனுமன்பர் வாழ்வே வடிவுடை மாணிக்கமே. 45

இட்டார் மறைக்கு முபநிட தத்திற்கு மின்னுஞ்சற்றும்
எட்டாநின் **பொன்னடிப்** போதெளி யேன்றலைக் கெட்டுங்கொலோ
கட்டார் சடைமுடி யொற்றியெம் மானெஞ்ச கத்தமர்ந்த
மட்டார் குழன்மட மானே வடிவுடை மாணிக்கமே. 46

வெளியாய் வெளிக்குள் வெறுவெளி யாய்ச்சிவ மேநிறைந்த
ஒளியா யொளிக்கு ளொளியாம் பரைநினை யொப்பவரார்
எளியார்க் கெளியர் திருவொற்றி யார்மெய் யினிதுபரி
மளியாநின் றோங்கு மருவே வடிவுடை மாணிக்கமே. 47

விணங்கா தலன்பர்த மன்பிற்கு நின்புல விக்குமன்றி
வணங்கா மதிமுடி யெங்கள் பிரானொற்றி வாணனுநின்
குணங்கா தலித்துமெய்க் கூறுதந் தானெனக் கூறுவருன்
மணங்கா தலித்த தறியார் வடிவுடை மாணிக்கமே. 48

பன்னும்பல் வேறண்ட மெல்லாமவ் வண்டப் பரப்பினின்று
துன்னுஞ் சராசரம் யாவையு மீன்றது சூழ்ந்துமுன்னை
இன்னு மிளந்தை யழியாத கன்னிகை யென்பதென்னே
மன்னுஞ் சுகாநந்த வாழ்வே வடிவுடை மாணிக்கமே. 49

1 மாசை என்பது — பொன்

சினங்கடந் தோருள்ளச் செந்தா மரையிற் செழித்துமற்றை
மனங்கடந் தோதுமவ் வாக்குங் கடந்த மறையன்னமே
தினங்கடந் தோர்புக ழொற்றியெம் மாணிடஞ் சேரமுதே
வனங்கடந் தோன்புகழ் மானே வடிவுடை மாணிக்கமே. 50

வல்லாரும் வல்லவ ரல்லாரு மற்றை மனிதர்முதல்
எல்லாரு நின்செய லல்லா தணுவு மியக்கிலரேல்
இல்லாமை யாதுழல் புல்லேன்செய் குற்றங்க ளேதுகண்டாய்
மல்லார் வயலொற்றி நல்லாய் வடிவுடை மாணிக்கமே. 51

எழுதா வெழிலுயிர்ச் சித்திர மேயின் னிசைப்பயனே
தொழுதாடு மன்பர்த முட்களிப் பேசிற் சுகக்கடலே
செழுவார் மலர்ப்பொழி லொற்றியெம் மான்றன் றிருத்துணையே
வழுவா மறையின் பொருளே வடிவுடை மாணிக்கமே. 52

தெருட்பா லுறுமைங்கைச் செல்வர்க்கு நல்விளஞ் சேய்க்குமகிழ்ந்
தருட்பா லளிக்குந் தனத்தன மேயெம் மகங்கலந்த
இருட்பா லகற்று மிருஞ்சுட ரேயொற்றி யெந்தையுள்ள
மருட்பால் பயிலு மயிலே வடிவுடை மாணிக்கமே, 53

அயிலேந்தும் பிள்ளைநற் றாயே திருவொற்றி யையர்மலர்க்
[1]கயிலேந் தரும்பெறன் முத்தே யிசையிற் கனிந்தகுரற்
குயிலே குயின்மென் குழற்பிடி யேமலைக் கோன்பயந்த
மயிலே மதிமுக மானே வடிவுடை மாணிக்கமே. 54

செய்யக மோங்குந் திருவொற்றி யூரிற் சிவபெருமான்
மெய்யக மோங்குநல் லன்பேநின் பாலன்பு மேவுகின்றோர்
கையக மோங்குங் கனியே தனிமெய்க் கதிநெறியே
வையக மோங்கு மருந்தே வடிவுடை மாணிக்கமே. 55

தரும்பே ரருளொற்றி யூருடை யானிடஞ் சார்ந்தபசுங்
கரும்பே யினியகற் கண்டே மதுரக் கனிநறவே
இரும்பேய் மனத்தினர் பாலிசை யாத இளங்கிளியே!
வரும்பே ரொளிச்செஞ் சுடரே வடிவுடை மாணிக்கமே. 56

சேலேர் விழியருட் டேனே யடியருட் டித்திக்குஞ்செம்
பாலே மதுரச்செம் பாகேசொல் வேதப் பனுவன்முடி
மேலே விளங்கும் விளக்கே யருளொற்றி வித்தகனர்
மாலே கொளுமெழின் மானே வடிவுடை மாணிக்கமே. 57

எம்பா லருள்வைத் தெழிலொற்றி யூர்கொண் டிருக்குமிறைச்
செம்பால் கலந்தபைந் தேனே கதலிச் செழுங்கனியே
வெம்பாலை நெஞ்சருண் மேவா மலர்ப்பத மென்கொடியே
வம்பா லணிமுலை மானே வடிவுடை மாணிக்கமே. 58

1. கையிலேந்தெனற்பாலது — கயிலேந்தெனப் போலியாயிற்று.

ஏமமுய்ப் போரெமக கெனறே யிளைககி லெடுககவைதத
சேமவைப் பேயன்பா தேடுமெயஞ ஞானத திரவியமே
தாமமைக காமலாக கூநதற பிடிமென றனிநடையாய
வாமநற் சீரொறறி மானே வடிவுடை மாணிககமே. 59

மன்னேர் மலையன் மனையுநற காஞசன மாலையுநீ
அனனே யெனததிரு வாயா லழைககபபெற றரவாதாம
முனனே யருநதவ மெனனே முயனறனா முனனுமொறறி
வனனே ரிளமுலை மினனே வடிவுடை மாணிககமே. 60

கணமொன்றி லேனுமென னுளளக கவலைக கடலகடநதே
குணமொனறி லேனெது செயவேனின உளளக குறிபபறியேன
பணமொனறு பாமபணி யொறறியெம மானிடப பாலிறறெயவ
மணமொனறு பசசைக கொடியே வடிவுடை மாணிககமே 61

கருவே தனையற வெனனெஞ சகத்திற களிப்பொடொற்றிக
குருவே யெனுநின கணவனு நீயுங குலவுமநதத
திருவே யருளசெந திருவே முதறபணி செயயததநத
மருவே மருவு மலரே வடிவுடை மாணிககமே. 62

எண்ணிய வெண்ணஙக ளெலலாம பலிகக வெனககுனருள
பண்ணிய வுளளஙகொ ளுளளும புறமபும பரிமளிககும
புணணிய மலலிகைப போதே யெழிலொறறிப பூரணாபான
மணணிய பசசை மணியே வடிவுடை மாணிககமே. 63

தீதுசெய் தாலுநின னனபாகள தமமுன செருககிநினறு
வாதுசெய தாலுநின ருணமறந தாலு மதியிலியேன
ஏதுசெய தாலும பொறுததருள வாயொறறி யினனிடைப்பூ
மாதுசெய தாழகுழன மானே வடிவுடை மாணிககமே 64

மருந்திரின் றுனைறறி யூர்வாழு னினறன மகிழநனமுனனுந
திருநதிநின ரூபுகழ நினமுனனு நலலருட் டேனவிழைநதே
விருநதினின றேனசறறு முளளிரங காத விததைதைககணடு
வருநதிநின றேனிது நனறோ வடிவுடை மாணிககமே. 65

என்போற் குணததி லிழிநதவ ரிலலையெப போதுமெஙகும்
நினபோ லருளிற சிறநதவ ரிலலையிந நீமையினற்
பொனபோலு நினனரு ளனனே யெனககும் புரிதிகண்டாய
மனபோ லுயரொறறி வாழவே வடிவுடை மாணிககமே 66

துன்பே மிகுமிவ வடியேன மனததினின றுயயவருள
இனபே மிகுவதெந நாளோ? எழிலொறறி யெநதையுயிரக
கனபேமெயத் தொணட ரறிவே சிவநெறிக கனபிலாபால
வனபே மெயப்போத வடிவே வடிவுடை மாணிககமே. 67

சற்றே யெனினுமென் னெஞ்சத் துயரந் தவிரவுநின்
பொற்றே மலர்ப்பதம் போற்றவு முள்ளம் புரிதிகண்டாய்
சொற்றே ரறிஞர் புகழொற்றி மேவுந் துணைவர்தஞ்செம்
மற்றோர் புயத்தணை மானே வடிவுடை மாணிக்கமே. 68

சந்தோட மாப்பிற ரெல்லா மிருக்கவுஞ் சஞ்சலத்தால்
அந்தோ வொருதமி யேன்மட்டும் வாட லருட்கழகோ
நந்தோட நீக்கிய நங்கா யெனத்திரு நான்முகன்மால்
வந்தோது மொற்றி மயிலே வடிவுடை மாணிக்கமே. 69

அடியேன் மிசையெப் பிழையிருந் தாலு மவைபொறுத்துச்
செடியேத நீக்கிநற் சீரருள் வாய்திகழ் தெய்வமறைக்
கொடியே மரகதக் கொம்பே யெழிலொற்றிக் கோமளமே
வடியே ரயில்விழி மானே வடிவுடை மாணிக்கமே. 70

கண்ணப்ப னேத்துநற் காளத்தி யார்மங் கலங்கொளொற்றி
நண்ணப்பர் வேண்டு நலமே பரானந்த நன்னறவே
எண்ணப் படாவெழி லோவிய மேயெமை யேன்றுகொண்ட
வண்ணப் பசும்பொன் வடிவே வடிவுடை மாணிக்கமே. 71

கற்பே விகற்பங் கடியுமொன் றேயெங்கள் கண்ணிறைந்த
பொற்பே மெய்த் தொண்டர்தம் புண்ணிய மேயருட் போதவின்பே
சொற்பே ரறிவுட் சுகப்பொரு ளேமெய்ச் சுயஞ்சுடரே
மற்பேர் பெறுமொற்றி மானே வடிவுடை மாணிக்கமே. 72

மிகவே துயர்க்கடல் வீழ்ந்தேனை நீகை விடுதலருட்
டகவே யெனக்குநற் றுயே யகில சராசரமுஞ்
சுகவேலை மூழ்கத் திருவொற்றி யூரிடந் துன்னிப்பெற்ற
மகவே யெனப்புரக் கின்றோய் வடிவுடை மாணிக்கமே. 73

வேதங்க ளாயொற்றி மேவுஞ் சிவத்தின் விளைவருளாய்ப்
பூதங்க ளாய்ப்பொறி யாய்ப்புல னாகிப் புகல்கரண
பேதங்க ளாயுயி ராகிய நின்னையிப் பேதையென்வாய்
வாதங்க ளாலறி வேனே வடிவுடை மாணிக்கமே. 74

மதியே மதிமுக மானே யடியர் மனத்துவைத்த
நிதியே கருணை நிறைவே சுகாநந்த நீணிலையே
கதியே கதிவழி காட்டுங்கண் ணேயொற்றிக் காவலர்பால்
வதியே ரிளமட மானே வடிவுடை மாணிக்கமே. 75

ஆறுத் துயரத் தழுந்துகின் றேனையிங் கஞ்சலென்றே
கூறுக் குறையென் குறையே யினிநின் குறிப்பறியேன்
தேறுச் சிறியர்க் கரிதாந் திருவொற்றித் தேவர்மகிழ்
மாறுக் கருணை மழையே வடிவுடை மாணிக்கமே. 76

எற்றே நிலையொன்று மில்லா துயங்கு மெனக்கருளச்
சற்றேநின் னுள்ளந் திரும்பிலை யான்செயத் தக்கதென்னே
சொற்றே னிறைமறைக் கொம்பேமெய்ஞ் ஞானச் சுடர்க்கொழுந்தே
மற்றே ரணியொற்றி வாழ்வே வடிவுடை மாணிக்கமே. 77

செவ்வேலை வென்றகண் மின்னே நின்சித்தந் திரும்பியெனக்
கெவ்வேலை செய்யென் றிடினுமவ் வேலை யியற்றுவல்காண்
தெவ்வேலை வற்றச்செ யவ்வேலை யீன்றொற்றித் தேவர்நெஞ்சை
வவ்வேல வார்குழன் மானே வடிவுடை மாணிக்கமே. 78

தாயே மிகவுந் தயவுடை யாளெனச் சாற்றுவரிச்
சேயேன் படுந்துயர் நீக்கவென் னேயுளஞ் செய்திலையே
நாயேன் பிழையினி நாடாது நல்லரு ணல்கவரு
வாயேயெம் மொற்றி மயிலே வடிவுடை மாணிக்கமே. 79

நானே நினக்கடி யேனென் பிழைகளை நாடியநீ
தானே யெனைவிடி லந்தோ வினியெவர் தாங்குகின்றோர்
தேனே நல்வேதத் தெளிவே கதிக்குச் செலுநெறியே
வானோர் பொழிலொற்றி மானே வடிவுடை மாணிக்கமே. 80

கல்லா ரிடத்திலென் னில்லாமை சொல்லிக் கலங்கியிடா
நல்லாண்மை யுண்டருள் வல்லாண்மை யுண்டெனி னல்குவையோ
வல்லா ரெவர்கட்கும் வல்லார் திருவொற்றி வாணரொடு
மல்லார் பொழிலொற்றி வாழ்வோய் வடிவுடை மாணிக்கமே. 81

சுந்தர வாண்முகத் தோகாய் மறைகள்சொலும் பைங்கிள்ளாய்
கந்தர வார்குழற் பூவாய் கருணைக் கடைக்கணங்காய்
அந்தர நேரிடைப் பாவா யருளொற்றி யண்ணன்மகிழ்
மந்தர நேர்கொங்கை மங்காய் வடிவுடை மாணிக்கமே. 82

பத்தர்தம் முள்ளத் திருக்கோயின் மேவும் பரம்பரையே
சுத்தமெய்ஞ் ஞான வொளிப்பிழம் பேசிற் சுகாநந்தமே
நித்தநின் சீர்சொல வெற்கருள் வாயொற்றி நின்மலருன்
மத்தர்தம் வாம மயிலே வடிவுடை மாணிக்கமே. 83

பூவாய் மலர்க்குழற் பூவாய்மெய் யன்பர் புனைந்ததமிழ்ப்
பாவாய் நிறைந்தபொற் பாவாய்செந் தேனிற் பகர்மொழியாய்
காவா யெனவயன் காவாய் பவனுங் கருதுமலர்
மாவா யெழிலொற்றி வாழ்வே வடிவுடை மாணிக்கமே. 84

தாதா வுணவுடை தாதா வெனப்புல்லர் தம்மிடைப்போய்
மாதாக முற்றவர் வன்னெஞ்சி னின்னடி வைகுங்கொலோ
காதார் நெடுங்கட் கரும்பேநல் லொற்றிக் கருத்தர்நட
வாதா ரிடம்வளர் மாதே வடிவுடை மாணிக்கமே. 85

களந்திரும் பாவிக் கடையேனை யாளக் கருணைகொண்டுன்
உளந்திரும் பாமைக்கென் செய்கேன் துயர்க்கட லூடலைந்தேன்
குளந்திரும் பாவிழிக் கோமா னொடுந்தொண்டர் கூட்டமுற்ற
வளந்திரும் பாவொற்றி வாழ்வோய் வடிவுடை மாணிக்கமே. 86

ஆரணம் பூத்த வருட்கோ மளக்கொடி யந்தரிபூந்
தோரணம் பூத்த வெழிலொற்றி யூர்மகிழ் சுந்தரிசற்
காரணம் பூத்த சிவைபாரப் பதிநங் கௌரியென்னும்
வாரணம் பூத்த தனத்தாய் வடிவுடை மாணிக்கமே. 87

திருவல்லி யேத்து மபிடேக வல்லியெஞ் சென்னியிடை
வருவல்லி கற்பக வல்லியொண் பச்சை மணிவல்லியெங்
கருவல்லி நீக்குங் கருணைப் பகவல்லி கண்கொளொற்றி
மருவல்லி யென்று மறைதேர் வடிவுடை மாணிக்கமே. 88

உடையென்ன வொண்புலித் தோலுடையார்கண்டு (உ)வக்குமிள
நடையன்ன மேமலர்ப் பொன்முத லாம்பெண்கள் நாயகமே
படையன்ன நீள்விழி மின்னனே ரிடைப்பொற் பசுங்கிளியே
மடைமன்னு நீரொற்றி வாழ்வே வடிவுடை மாணிக்கமே. 89

கற்பதுங் கேட்பது மெல்லாநின் னற்புதக் கஞ்சமலர்ப்
பொற்பதங் காணும் பொருட்டென வெண்ணுவர் புண்ணியரே
சொற்பத மாயவைக் கப்புற மாய்நின்ற தூயச்சுடரே
மற்பதஞ் சேரொற்றி வாழ்வே வடிவுடை மாணிக்கமே 90

நின்னா லெனக்குள வெல்லா நலனு நினையடைந்த
என்னா லுனக்குள தென்னைகண் டாயெமை யீன்றவளே
முன்னால் வருக்கருள் ஒற்றியெம் மான்கண் முழுமணியே
மன்னா மறையின் முடிவே வடிவுடை மாணிக்கமே. 91

நன்றே சிவநெறி நாடுமெய்த் தொண்டர்க்கு நன்மைசெய்து
நின்றேநின் சேவடிக் குற்றேவல் செய்ய நினைத்தனனீ
தென்றே முடிகுவ தின்றே முடியி லினிதுகண்டாய்
மன்றே ரெழிலொற்றி வாழ்வே வடிவுடை மாணிக்கமே. 92

அத்தனை யொற்றிக் கிறைவனை யம்பலத் தாடுகின்ற
முத்தனைச் சேர்ந்தவொண் முத்தே மதிய முகவமுதே
இத்தனை யென்றள வேலாத குற்ற மிழைத்திடுமிம்
மத்தனை யாள வழக்கோ வடிவுடை மாணிக்கமே 93

கூறாத, வாழ்க்கைச் சிறுமையை நோக்கிக் குறித்திடுமென்
தேறாத விண்ணப்பஞ் சற்றேனு நின்றன் றிருச்செவியில்
ஏறாத வண்ணமென் னேற்றிதி யாக ரிடப்புறத்தின்
மாறா தமர்ந்த மயிலே வடிவுடை மாணிக்கமே. 94

ஓயா விடர்கொண் டுலைவேனுக் கன்பர்க் குதவுதல்போல்
ஈயா விடினுமோ ரெள்ளள வேனு மிரங்குகண்டாய்
சாயா வருடருந் தாயே யெழிலொற்றித் தற்பரையே
மாயா நலமருள் வாழ்வே வடிவுடை மாணிக்கமே. 95

பெரும்பேதை யேன்சிறு வாழ்க்கைத் துயரெனும் பேரலையிற்
றுரும்பே யெனவலை கின்றேன் புணைநின் றுணைப்பதமே
கரும்பே கருணைக் கடலே யருண்முக் கனிநறவே
வரும்பே ரருளொற்றி வாழ்வே வடிவுடை மாணிக்கமே. 96

காதர வாலுட் கலங்கிநின் றேனின் கடைக்கணருள்
ஆதர வான்மகிழ் கின்றே னினியுன் னடைக்கலமே
சீதர னேத்துந் திருவொற்றி நாதர்தந் தேவியெழின்
மாதர சேவொற்றி வாழ்வே வடிவுடை மாணிக்கமே. 97

பொன்னுடையா ரன்றிப் போற்றுநற் கல்விப் பொருளுடையார்
என்னுடை யாரென வேசுகின் றாரிஃ தென்னையன்னே
மின்னுடை யாய்மின்னிற் றுன்னிடை யாயொற்றி மேவுமுக்கண்
மன்னுடை யாயென் னுடையாய் வடிவுடை மாணிக்கமே. 93

பொய்விட் டிடாதவன் னெஞ்சகத் தேனைப் புலம்பும்வண்ணங்
கைவிட் டிடாதின்னுங் காப்பா யதுநின் கடன்கரும்பே
மெய்விட் டிடாருள் விளையின்ப மேயொற்றி வித்தகமே
மைவிட் டிடாவிழி மானே வடிவுடை மாணிக்கமே. 99

நேயானு கூல மனமுடை யாயினி நீயுமென்றன்
தாயாகில் யானுன் தனயனு மாகில்என் றன்னுளத்தில்
ஓயா துறுந்துய ரெல்லாந் தவிர்த்தருள் ஒற்றியிற்செவ்
வாயா ரமுத வடிவே! வடிவுடை மாணிக்கமே! 100

வாழிநின் சேவடி போற்றிநின் பூம்பத வாரிசங்கள்
வாழிநின் றாண்மலர் போற்றிநின் றண்ணளி வாழிநின்சீர்
வாழியென் னுள்ளத்தில் நீயுநின் னொற்றி மகிழ்நருநீ
வாழி!என் ஆருயிர் வாழ்வே! வடிவுடை மாணிக்கமே. 101

திருச்சிற்றம்பலம்

உ

சிவமயம்

திருச்சிற்றம்பலம்

எட்டாவது

இங்கிதமாலை*

காப்பு

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

ஒருமா முகனை யொருமாவை யூர்வான் கனமா யுறநோக்கித்
திருமான் முதலோர் சிறுமையெலாந் தீர்த்தெம் மிருகண்மணியாங்
கருமா லகற்றுங் **கணபதி**யாங் கடவு ளடியுங் களித்தவர்பின்
வருமா கருணைக் கடற்குமர **வள்ள** லடியும் வணங்குவாம்

திருச்சிற்றம்பலம்

---

* **திருவருட் பிரகாச வள்ளலார்** தமது மாணவருள் ஒருவராகிய **கூடலூர் அய்யாசாமிப் பிள்ளையவர்கள் இங்கிதமாலை** என்னுந் தொடர்க்குப் பொருள் அருள் செய்யும்படி வேண்ட, **விளக்கியவாறு :**

" **இந்நூல்** யாது பெயர்த்தோவெனின் **இங்கிதமாலை** என்னும் பெயர்த்து.

இந்நாம வாக்கியத்தைப் பகுபாடு செய்க எனின், **இங்கிதம், மாலை** எனப் பகுபாடு செய்க.

இங்கிதம் என்பது என்னையெனின், **குறிப்பால் நிகழும் உறுப்பின் தொழில்** என்பொருள் தருவதன்றி, **அடையாளம், இனிமை, எண்ணக் குறிப்பு, எண்ணம், கருத்து, அறிவு, சயிக்கினை, நோக்கம்** எனவும் பொருள் தரும்.

இந்நூல் யாது காரணத்தால் இப்பெயர் அடைந்ததோ? எனின், **நாயக நாயிகா விவகாரத்தில்** நிகழ்ந்த அங்கோபாங்கப் பிரத்தியங்கப் பிரேரக ஞாய சகித பாவனை சயிக்கினை நயமும் நல்லறிவு சகித சயிக்கினா வசன **விசேடத்தால் பாலென வெளிறுதும், கனியெனச் சிதறுதும் தேனெனக் கழறுதுமாகி** நோக்கத் •**சல்லாப வியன்மொழியின்** எண்ணக் குறிப்பும் சொலிக்க, **ஆன்ம சிற்சத்தியாகிய தலைவி கடவுளாய தலைவரோடு** சயிக்கினை புரிந்த ஐக்கியானுபவ சையோக விவகாரத்தைப் **பராசத்தியாராய உயிர்ப் பாங்கியா**ரிடத்து வினவிய " **தலைவி பாங்கிக் குரைத்தல்** " என்னும் துறை நயத்தால் இப்பெயர் எய்தியது எனக்கொள்க."

பாடாண்டிணை

கடவுள் மாட்டு மானிடப்பெண்டிர் நயந்த பக்கம்

(வினாவுத்தரம்)

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவார் கமலத் தடம்பணைசூழ் செல்வப் பெருஞ்சீ ரொற்றியில்வாழ்
மருவார் கொன்றைச் சடைமுடிகொள் வள்ள லிவர்க்குப் பலிகொடுநான்
ஒருவா தடைந்தே னினிநமக்கிங் குதவ வருந்தோ றுன்முலைமேல்
இருவா ரிடுநீ யென்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேடீ. 1

தண்ணார் மலரை மதிநதியைத் தாங்குஞ் சடையா ரிவர்தமைநான்
அண்ணா லொற்றி யிருந்தவரே யைய ரேநீர் யாரென்றேன்
நண்ணா ரிடத்து மம்பலத்து நடவா தவர்நா மென்றுசொலி
எண்ணா தருகே வருகின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேடீ. 2

பிட்டி னதிமண் சுமந்தவொற்றிப் பிச்சைத் தேவ ரிவர்தமைநான்
தட்டின் மலர்க்கை யிடத்தெதுவோ தனத்தைப் பிடியு மென்றுரைத்தேன்
மட்டி னொருமூன் றுடனேழு மத்தர் தலையீ தென்றுசொலி
எட்டி முலையைப் பிடிக்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேடீ. 3

மடையிற் கயல்பா யொற்றிநகர் வள்ள லாகு மிவர்தமைநான்
அடையிற் கனிவாற் பணியென்றே யருளீ ருரியீ ருடையென்றேன்
கடையிற் படுமோர் பணியென்றே கருதி யுரைத்தே மென்றுரைத்தென்
இடையிற் கலையை யுரிகின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேடீ. 4

மன்றன் மணக்கு மொற்றிநகர் வாணா ராகு மிவர்தமைநான்
இன்றன் பொடுங்கை யேந்தனத்தை யேற்றோர் கலத்திற்கொளு மென்றேன்
அன்றன் புடையா யெண்கலத்தி னுங்கொண் டிடுவேமென் றுசொலி
என்றன் முலையைத் தொடுகின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேடீ. 5

கோமாற் கருளுந் திருவொற்றிக் கோயி லுடையா ரிவரைமத
மாமாற் றியநீ ரேகலவி மகிழ்ந்தின் றடியேன் மனையினிடைத்
தாமாற் றிடக்கொண் டேகுமென்றேன் றாவென்றார் தந்தாலென்னை
ஏமாற் றினையே யென்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேடீ. 6

அம்மா லயனுங் காண்பரியீர்க் கமரும் பதிதான் யாதென்றேன்
இம்மா லுடையா யொற்றுதற்கோ ரெச்ச மதுகண் டறியென்றார்
செம்மா விஃதொன் றென்னென்றேன் றிருவே புரிமேற் சேர்கின்ற
எம்மான் மற்றொன் றென்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேடீ. 7

கண்கள் களிப்ப வீண்டுநிற்குங் கள்வ ரிவரூ ரொற்றியதாம்
பண்க ளியன்ற திருவாயாற் பலிதா வென்றார் கொடுவந்தேன்
பெண்கள் தரலீ தன்றென்றார் பேசப் பலியா தென்றேனின்
எண்கண் பலித்த தென்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேடீ. 8

ஆரா மகிழ்வு தருமொருபே ரழக ரிவரூ ரொற்றியதாம்
நேராய் விருந்துண் டோவென்றார் நீர்தான் வேறிங் கிலையென்றேன்
வாரார் முலையாய் வாயமுது மலர்க்கை யமுது மனையமுதும்
ஏரா யுளவே யென்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேடீ. 9

அடுத்தார்க் கருளு மொற்றிநக ரைய ரிவர்தா மிகத்தாகங்
கடுத்தா மென்றார் கடிதடநீர் கண்டீ ரையங் கொளுமென்றேன்
கொடுத்தாய் கண்ட தில்லையயங் கொள்ளு மிடஞ்சூழ்ந் திடுங்கலையை
எடுத்தாற் காண்பே மென்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேடீ. 10

இந்தா ரிதழி யிலங்குசடை யேந்த லிவரூ ரொற்றியதாம்
வந்தார் பெண்ணே யமுதென்றார் வரையின் சுதையிங் குண்டென்றேன்
அந்தார் குழலாய் பசிக்கினும்பெண் ணுசை விடுமோ வமுதின்றேல்
எந்தா ரந்தா வென்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேடீ. 11

தன்னந் தனியா யிங்குநிற்குஞ் சாமி யிவரூ ரொற்றியதாம்
அன்னந் தருவீ ரென்றார்நா னழைத்தே னின்னை யன்னமிட
முன்னம் பசிபோ யிற்றென்றார் முன்னின் றகன்றே னிவ்வன்னம்
இன்னந் தருவா யென்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேடீ. 12

மாறா வழகோ டிங்குநிற்கும் வள்ள லிவரூ ரொற்றியதாம்
வீறா முணவீ யென்றார்நீர் மேவா வுணவிங் குண்டென்றேன்
கூறா மகிழ்வே கொடுவென்றார் கொடுத்தா லிதுதா னன்றென்றே
ஏறா வழக்குத் தொடுக்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேடீ. 13

வண்மை யுடையார் திருவொற்றி வாண ரிவர்தாம் பலியென்றார்
உண்மை யறிவீர் பலியெண்மை யுணர்கி லீரென் னுழையென்றேன்
பெண்மை சிறந்தாய் நின்மனையிற் பேசும்பலிக்கென் றடைந்ததுநாம்
எண்மை யுணர்ந்தே யென்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேடீ. 14

திருவை யளிக்குந் திருவொற்றித் தேவ ரீர்க்கென் விழைவென்றேன்
வெருவ வுனது பெயரிடையோர் மெய்நீக் கியநின் முகமென்றார்
தருவ லதனை வெளிப்படையாற் சாற்று மென்றேன் சாற்றுவனேல்
இருவை மடவா யென்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேடீ. 15

முந்தை மறையோன் புகழொற்றி முதல்வ ரிவர்தம் முகநோக்கிக்
கந்தை யுடையீ ரென்னென்றேன் கழியா வுன்றன் மொழியாலே
இந்து முகத்தா யெமக்கொன்றே யிருநான் குனக்குக் கந்தையுள
திந்த வியப்பென் னென்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேடீ. 16

துன்ன வுடையா ரிவர்தமைநீர் துன்னும் பதிதான் யாதென்றேன்
என்ன விரவி லெமைத்தெளிவா னன்ற நினது பெயரென்றார்
உன்ன வுறுவீர் வெளிப்படவீ துரைப்பீ ரென்றே னுரைப்பேனேல்
இன்ன லடைவா யென்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேடி. 17

சிமைக்கொள் சூலத் திருமலர்க்கைத்தேவர்நீரெங்கிருந்ததென்றேன்
எமைக்கண் டளவின் மாதேநீ யிருந்த தெனயா மிருந்ததென்றார்
அமைக்கு மொழியிங் கிதமென்றே னுமன் மொழியிங் கிதமன்றே
இமைக்கு மிழையா யென்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேடீ. 18

நடங்கொண் பதத்தீர் திருவொற்றி நங்கள் பெருமா னீரன்றே
திடங்கொள் புகழ்க்கச் சூரிடஞ்சேர்ந் தீரென் றேனின் னடுநோக்காக்
குடஞ்சேர்ந் ததுமாங் கஃதென்றார் குடம்யா தென்றே னஃதறிதற்
கிடங்கர் நடுநீக் கென்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேடீ. 19

சங்க மருவு மொற்றியுளீர் சடைமே லிருந்த தென்னென்றேன்
மங்கை நினது முன்பருவ மருவு முதனீத் திருந்ததென்றார்
கங்கை யிருந்த தேயென்றேன் கமலை யனையாய் கழுக்கடையும்
எங்கை யிருந்த தென்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேடீ. 20

துதிசே ரொற்றி வளர்தரும துரையே நீர்முன் னுடலுறும்
பதியா தென்றே னம்பெயர்முற் பகரீ ரெழுத்தைப் பறித்ததென்றார்
திதிசேர் திடுமப் பெயர்யாது நிகழ்த்து மென்றே னீயிட்ட
தெதுவோ வதுகா ணென்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேடீ. 21

உடற்கச் சுயிரா மொற்றியுளீ ருமது திருப்பேர் யாதென்றேன்
குடக்குச் சிவந்த பொழுதினைமுன் கொண்ட வண்ண ராமென்றார்
விடைக்குக் கருத்தா வாநீர்தாம் விளம்பன் மிகக்கற் றவரென்றேன்
இடைக்குப் புகன்றா யென்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேடீ. 22

மணங்கே தகைவான் செயுமொற்றி வள்ள விவரை வல்விரைவேன்
பிணங்கேஞ் சிறிது நில்லுமென்றேன் பிணங்கா விடினு நென்னலென
வணங்கே நினக்கொன் றினிற்பாதி யதிலோர் பாதி யாகுமிதற்
கிணங்கேஞ் சிறிது மென்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேடீ. 23

ஒற்றி நகரா ரிவர்தமைநீ ருவக்கே றுவதிங் கியாதென்றேன்
மற்றுன் பருவத் தொருபங்கே மடவா யென்றார் மறைவிடையீ
திற்றென் றறிதற் கரிதென்றே னெம்மை யறிவா ரன்றியஃ
தெற்றென் றறிவா ரென்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேடீ. 24

கண்ணின் மணிபோ லிங்குநிற்குங் கள்வ ரிவரு ரொற்றியதாம்
பண்ணின் மொழியாய் நின்பாலோர் பறவைப்பெயர்வேண் டினம்படைத்தான்
மண்ணின் மிசையோர் பறவையதா வாழ்வாயென்றா ரென்னென்றேன்
எண்ணி யறிநீ யென்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேடீ. 25

சேடார் வளஞ்சூ ழொற்றிநகர் செல்வப் பெருமா னிவர்தமைநான்
ஓடார் கரத்தீ ரெண்டோள்க ளுடையீ ரென்னென் றுரைத்தேனீ
கோடா கோடி முகநூறு கோடா கோடிக் களமென்னே
ஈடா யுடையா யென்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேடீ. 26

துருமஞ் செழிக்கும் பொழிலொற்றித் தோன்றா லிங்கு நீர்வந்த
கருமஞ் சொலுமென் றேனிவண்யாங் கடாதற்குன்பா லெம்முடைமைத்
தருமம் பெறககண் டாமென்றார் தருவ லிருந்தா லென்றேனில்
இருமந் தரமோ வென்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேடீ. 27

ஒருகை முகத்தோர்க் கையரெனு மொற்றித் தேவ ரிவர்தமைநான்
வருகை யுவந்தீ ரென்றனைநீர் மருவி யணைதல் வேண்டுமென்றேன்
தருகை யுடனே யகங்காரந் தனையெம் மடியார் தமைமயக்கை
இருகை வளைசிந் தென்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேடீ. 28

திருத்த மிகுஞ்சீ ரொற்றியில்வாழ் தேவ ரேயிங் கெதுவேண்டி
வருத்த மலர்க்கா லுறநடந்து வந்தீ ரென்றேன் மாதேநீ
அருத்தந் தெளிந்தே நிருவாண மாக வுன்ற னகத்தருட்கண்
இருத்த வடைந்தே மென்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேடீ. 29

வளஞ்சே ரொற்றி மாணிக்க வண்ண ராகு மிவர்தமைநான்
குளஞ்சேர்ந் திருந்த துமக்கொருகண் கோலச் சடையீ ரழகிதென்றேன்
களஞ்சேர் குளத்தி னெழின்முலைக்கண் காண வோரைந் துனக்கழகீ
திளஞ்சேல் விழியா யென்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேடீ. 30

பலஞ்சே ரொற்றிப் பதியுடையீர் பதிவே றுண்டோ நுமக்கென்றேன்
உலஞ்சேர் வெண்பொன்மலையென் றுருண்டோநீண்டமலையென்றேன்
வலஞ்சே ரிடைத்தவ் வருவித்த மலைகா ணதனின் மம்முதல்சென்
றிலஞ்சேர்ந் ததுவு மென்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேடீ. 31

வயலா ரொற்றி வாணரிவர் வந்தார் நின்றார் வாய்திறவார்
செயலார் விரல்கண் முடக்கியடி சேர்த்தீ ரிதழ்கள் விரிவித்தார்
மயலா ருளத்தோ டென்னென்றேன் மறித்தோர் விரலா லென்னுடைய
வியலார் வடிவிற் சுட்டுகின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேடீ. 32

பேர்வா ழொற்றி வாணரிவர் பேசா மௌன யோகியராய்ச்
சீர்வாழ் நமது மனையினிடைச் சேர்ந்தார்விழைவென் செப்புமென்றேன்
ஓர்வா முடியுங் குழலணியு மொருநல் விரலாற் சுட்டியுந்தம்
மேர்வா ழொருகை பார்க்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேடீ. 33

பெருஞ்சீ ரொற்றி வாணரிவர் பேசா மௌனம் பிடித்திங்கே
விரிஞ்சீர் தரநின் றுடன்கீழு மேலு நோக்கி விரைந்தார்யான்
வருஞ்சீ ருடையீர் மணிவார்த்தை வகுக்க வென்றேன் மார்பிடைக்காழ்
இருஞ்சீர் மணியைக் காட்டுகின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேடீ. 34

வலந்தங் கியசீ ரொற்றிநகர் வள்ள லிவர்தாம் மௌனமொடு
கலந்திங் கிருந்த வண்டசத்தைக் காட்டி மூன்று விரனீட்டி
நலந்தங் குறப்பின் னடுமுடக்கி நண்ணு மிந்த நகத்தொடுவாய்
இலந்தங் கரத்தாற் குறிக்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேடீ. 35

தேனார் பொழிலா ரொற்றியில்வாழ் தேவ ரிவர்வாய் திறவாராய்
மானார் கரத்தோர் நகந்தெறித்து வாளா நின்றார் நீளார்வந்
தானா ருளத்தோ டியாதென்றேன் றங்கைத் தலத்திற் றலையையடி
யேனா டுறவே காட்டுகின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேடீ. 36

செச்சை யழகர் திருவொற்றித் தேவ ரிவர்வாய் திறவாராய்
மெச்சு மொருகாற் கரந்தொட்டு மீண்டு மிடற்றக் கரம்வைத்தார்
பிச்ச ரடிகேள் வேண்டுவது பேசீ ரென்றேன் றமைக்காட்டி
இச்சை யெனையுங் குறிக்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேடீ. 37

மன்றார் நிலையார் திருவொற்றி வாண ரிவர்தா மௌனமொடு
நின்றா ரிருகை யொலியிசைத்தார் நிமிர்ந்தார் தவிசி னிலைகுறைத்தார்
நன்றா ரமுது சிறிதுமிழ்ந்தார் நடித்தா ரியாவு மையமென்றேன்
இன்றா மரைக்கை யேந்துகின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேடீ. 38

வாரா விருந்தாய் வள்ளலிவர் வந்தார் மௌன மொடுநின்றார்
நீரா ரெங்கே யிருப்பதென்றே னீண்ட சடையைக் குறிப்பித்தார்
ஊரா வைத்த தெதுவென்றே னெண்கையோடென் னிடத்தினில்வைத்
தேரார் கரத்தாற் சுட்டுகின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேடீ. 39

செங்கேழ் கங்கைச் சடையார்வாய் திறவா ராக வீண்டடைந்தார்
எங்கே யிருந்திங் கணைந்ததுகா ணெங்கள் பெருமா னென்றேனென்
னங்கே முருகி னகன்றுபோ யங்கே யிறைப்போ தமர்ந்தெழுந்தே
இங்கே நடந்து வருகின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேடீ. 40

கொடையா ரொற்றி வாணரிவர் கூறா மௌன ராகின்றார்
தொடையாரிதழிமதிச்சடையெந்துரையேவிழைவேதுமக்கென்றேன்
உடையார் துன்னற் கந்தைதனை யுற்று நோக்கி நகைசெய்தே
இடையாக் கழுமுட் காட்டுகின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேடீ. 41

பொன்னைக் கொடுத்தும் புணர்வரிய புனித ரிவரூ ரொற்றியதாம்
முன்னைத் தவத்தால் யாங்காண முன்னே நின்றார் முகமலர்ந்து
மின்னிற் பொலியுஞ் சடையீரென் வேண்டுமென்றே னுணச்செய்யாள்
இன்னச் சினங்கா ணென்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேடீ. 42

வயலார் சோலை யெழிலொற்றி வாண ராகு மிவர்தமைநான்
செயலா ரடியர்க் கருள்வீர்நுஞ் சிரத்து முரத்துந் திகழ்கரத்தும்
வியலாய்க்கொண்ட தென்னென்றேன் விளங்கும் பினாகமவைமூன்றும்
இயலாற் காண்டி யென்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேடீ. 43

பொதுநின் றருள்வீ ரொற்றியுளீர் பூவுந் தியதென் விழியென்றேன்
இதுவென் றறிநா மேறுகின்ற தென்றா ரேறு கின்றதுதான்
எதுவென் றுரைத்தே னெதுநடுவோ ரெழுத்திட்டறிநீ யென்றுசொலி
எதிர்நின் றுவந்து நகைக்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேடீ. 44

இட்டங் களித்த தொற்றியுளீ ரீண்டிவ் வேளை யெவனென்றேன்
சுட்டுஞ் சுதனை யென்றார்நான் சுட்டி யறியச் சொலுமென்றேன்
பட்டுண் மருங்குற் பாவாய்நீ பரித்த தன்றே பாரென்றே
எட்டுங் களிப்பா லுரைக்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேடீ. 45

பாற்றக் கணத்தா ரிவர்காட்டுப் பள்ளித் தலைவ ரொற்றியினின்
றாற்றப் பசித்து வந்தாரா மன்ன மிடுமி னென்றுரைத்தேன்
சோற்றுக் கிளைத்தோ மாயினும்யாஞ் சொல்லுக் கிளையேங் கீழ்ப்பள்ளி
யேற்றுக் கிடந்தா யென்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேடீ. 46

குருகா ரொற்றி வாணர்பலி கொள்ள வகையுண் டோவென்றேன்
ஒருகா லெடுத்தீண் டுரையென்றூ ரொருகாலெடுத்துக்காட்டுமென்றேன்
வருகா விரிப்பொன் னம்பலத்தே வந்தாற் காட்டு கின்றும்வீழ்
இருகா லுடையா யென்கின்றூ ரிதுதான் சேடி யென்னேடீ. 47

வேலை ஞாலம் புகழொற்றி விளங்குந் தேவ ரணிகின்ற
மாலை யாதென் றேனயன்மான் மாலை யகற்று மாலையென்றூர்
சோலை மலரன் றேயென்றேன் சோலை யேநாந் தொடுப்பதென
வேல முறுவல் புரிகின்றூ ரிதுதான் சேடி யென்னேடீ. 48

உயிரு ளுறைவீர் திருவொற்றி யுடையீர் நீரென் மேற்பிடித்த
வயிர மதனை விடுமென்றேன் வயிரி யலநீ மாதேயாஞ்
செயிர தகற்றுன் முலையிடங்கொள் செல்வ னலகாண்டெளியென்றே
இயல்கொண் முறுவல் புரிகின்றூ ரிதுதான் சேடி யென்னேடீ. 49

தண்கா வளஞ்சூழ் திருவொற்றித் தலத்தி லமர்ந்த சாமிநுங்கை
எண்கார் முகமாப் பொன்னென்றே னிடையிட் டறித லரிதென்றூர்
மண்கா தலிக்கு மாடென்றேன் மதிக்குங் கணவில் லன்றென்றே
எண்கா ணகைசெய் தருள்கின்றூ ரிதுதான் சேடி யென்னேடீ. 50

செய்கோண் வளஞ்சூ ழொற்றியுளீர் திருமான்முதன்முத்தேவர்கட்கும்
ஐகா ணீரென் றேனிதன்மே லணங்கே நீயே முடைதியென்றூர்
மெய்கா ணதுதானென்னென்றேன் விளங்குஞ்சுட்டுப்பெயரென்றே
எய்கா ணுறவே நகைக்கின்றூ ரிதுதான் சேடி யென்னேடீ. 51

விண்டு வணங்கு மொற்றியுளீர் மென்பூ விருந்தும் வன்பூவில்
வண்டு விழுந்த தென்றேனெம் மலர்க்கை வண்டும் விழுந்ததென்றூர்
தொண்டர்க் கருள்வீர்மிகவென் றேன் றூகாய்நாமேதொண்டனென
வெண்டங் குறவே நகைக்கின்றூ ரிதுதான் சேடி யென்னேடீ. 52

மட்டார் மலர்க்கா வொற்றியுளீர் மதிக்குங்கலைமேல்விழுமென்றேன்
எட்டா மெழுத்தை யெடுத்ததுநா மிசைத்தே மென்றூ ரெட்டாக
உட்டா வுறுமவ் வெழுத்தறிய வுரைப்பீ ரென்றே னந்தணரூர்க்
கிட்டார் நாம மென்கின்றூ ரிதுதான் சேடி யென்னேடீ. 53

ஒற்றி நகரீர் மனவசிதா னுடையார்க் கருள்வீர் நீரென்றேன்
பற்றி யிறுதி தொடங்கியது பயிலு மவர்க்கே யருள்வதென்றூர்
மற்றி துணர்கி லேனென்றேன் வருந்தே லுள்ள வன்மையெலாம்
எற்றி லுணர்தி யென்கின்றூ ரிதுதான் சேடி யென்னேடீ. 54

வான்றோய் பொழில்சூழொற்றியுளீர்வருந்தாதணைவேனைவென்றேன்
ஊன்றோ யுடற்கென் றூர்தெரிய வுரைப்பீ ரென்றே னைவிதுதான்
சான்றோ ருமது மரபோர்ந்து தரித்த பெயர்க்குத் தகாதென்றே
யென்றோர் மொழிதந் தருள்கின்றூ ரிதுதான் சேடி யென்னேடீ. 55

தீது தவிர்க்கு மொற்றியுளீர் செல்ல லறுப்ப தென்றென்றே
ஈது நமக்குத் தெரிந்ததென்றா ரிறையா மோவிங் கிதுவென்றேன்
ஓது மடியார் மனக்கங்கு லோட்டு நாமே யுணரன்றி
ஏது மிறையன் றென்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேடீ. 56

ஒண்கை மழுவோ டனலுடையீ ரொற்றி நகர்வா ழுத்தமர்நீர்
வண்கை யொருமை நாதரென்றேன் வண்கைப்பன்மை நாதரென்றார்
எண்க ணடங்கா வதிசயங்கா ணென்றேன் பொருளன் றிவைய நற்கென்
றெண்சொன் மணிதந் தருள்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேடீ. 57

ஒருவ ரெனவா ழொற்றியுளீ ருமக்கம் மனையுண் டோவென்றேன்
இருவ ரொருபே ருடையவர்கா ணென்றா ரென்னென் றேனெம்பேர்
மருவு மீறற் றயலகரம் வயங்கு மிகர மானதென்றே
இருவு மொழிதந் தருள்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேடீ. 58

பேரா ரொற்றி யீருஞ்மைப் பெற்றா ரெவரென் றேனவர்தம்
மேரார் பெயரின் முன்பினிரண் டிரண்டா மெழுத்தா ரென்றாரென்
நேரா யுரைப்பீ ரென்றேனீ நெஞ்ச நெகிழ்ந்தா லுரைப்பாமென்
றோரா யுரைசெய் தருள்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேடீ. 59

தளிநான் மறையீ ரொற்றிநகர் தழைக்க வாழ்வீர் தனிஞான
வொளிநா வரசை யைந்தெழுத்தா லுவரி கடத்தி னீரென்றேன்
களிநா வலனை யீரெழுத்தாற் கடலில் வீழ்த்தி னேமென்றே
எளியேற் குவப்பின் மொழிகின்றா ரிதுதான சேடி யென்னேடீ. 60

ஓமூன் றுளத்தீ ரொற்றியுளீ ருற்றோர்க் களிப்பீ ரோவென்றேன்
தாமூன் றெனபார்க் கயன்மூன்றுங் கருவே மென்றா ரம்மமிகத்
தேமூன் றினநும் மொழியென்றேன் செவ்வா யுறுமுன் னகையென்றே
ஏமூன் றுறவே நகைக்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேடீ. 61

மன்னி விளங்கு மொற்றியுளீர் மடவா ரிரக்கும் வகையதுதான்
முன்னி லொருதா வாமென்றேன் முத்தா வெனலே முறையென்றார்
என்னி லிதுதா னையமென்றே னெமக்குந் தெரியு மெனத்திருவாய்
இன்ன லமுத முகுக்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேடீ. 62

வளஞ்சே ரொற்றி யீரெனக்கு மாலை யணிவீ ரோவென்றேன்
குளஞ்சேர் மொழிப்பெண் பாவாய்நின் கோல மணக்க ணுமகிழ்வால்
உளஞ்சேர்ந் தடைந்த போதேநின் னுளத்திலணிந்தே முணரென்றே
இளஞ்சீர் நகைசெய் தருள்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேடீ 63

வீற்றா ரொற்றி நகரமர்ந்தீர் விளங்கு மலரே விளம்புநெடு,
மாற்றா ரென்றே னிலைகாணெம் மாலை முடிமேற் பாரென்றார்
சாற்றாச் சலமே யீதென்றேன் சடையின் முடிமே லன்றென்றே
ஏற்றா தரவான் மொழிகின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேடீ. 64

புயப்பா லொற்றி யீரச்சம் போமோ வென்றே னுமென்றார்
வயப்பா வலருக் கிறையானீர் வஞ்சிப் பாவிங் குறைத்ததென்றேன்
வியப்பா நகையப் பாவெ னும்பா வெண்பாகலிப்பாவுரைத்து மென்றே
இயற்பான் மொழிதந் தருள்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேடீ.65

தண்ணம்பொழில்சூழொற்றியுளீர்சங்கங்கையிற்சேர்த்திடுமென்றேன்
திண்ணம் பலமேல் வருங்கையிற் சேர்த்தோமுன்னர்தெரியென்றார்
வண்ணம் பலவிம் மொழிக்கென்றேன் மடவாயுனது மொழிக்கென்றே
எண்ணங் கொளநின் றுரைக்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேடீ. 66

உகஞ்சே ரொற்றி யூருடையீ ரொருமா தவரோ நீரென்றேன்
முகஞ்சேர் வடிவே யிரண்டுடையாய் மும்மா தவர் நாமென் றுரைத்தார்
சுகஞ்சேர்ந்திடுநும்மொழிக்கென்றேன்றேகாயுனதுமொழிக்கென்றே
இகஞ்சேர் நயப்பா லுரைக்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேடீ. 67

ஊரா மொற்றி யீராசை யுடையே னென்றே னெமக்கலது
நேரா வழக்குத் தொடுக்கின்றாய் நினக்கே தென்றார் நீரெனக்குச்
சேரா வணமீ தென்றேன்முன் சேர்த்தீ தெழுதித் தந்தவர்தாம்
யாரார் மடவா யென்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேடீ. 68

வருத்தந் தவிரீ ரொற்றியுளீர் மனத்தி லகாத முண்டென்றேன்
திருத்தந் தொழுநம் மடியவரை நினைக்கின் றோரைக் காணினது
உருத்தன் பெயர்முன் னெழுத்திலக்க முற்றே மற்ற வெல்லையகன்
றிருத்த லறியா யென்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேடீ. 69

மைய லகற்றீ ரொற்றியுளீர் வாவென் றுரைப்பீ ரோவென்றேன்
செய்ய வதன்மேற் சிகரம்வைத்துச் செவ்வ னுரைத்தா லிருவாவென்
றுய்ய வுரைப்பே மென்றார்நும் முரையென் னுரையென் றேனிங்கே
எய்யுன் னுரையை யென்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேடீ. 70

தாவென் றருளு மொற்றியுளீர் தமியேன் மோக தாகமற
வாவென் றருள்வீ ரென்றேனவ் வாவின் பின்னர் வருமெழுத்தை
மேவென் றதனிற் சேர்த்ததிங்கே மேவி னன்றே வாவென்பேம்
ஏவென் றிடுகண் ணென்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேடீ. 71

என்மே லருள்கூர்ந் தொற்றியுளீ ரென்னை யணைவா னினைவீரேற்
பொன்மேல் வெள்ளி யாமென்றேன்பொன்மேற்பச்சையாங்கதன்மேல்
அன்மேற் குழலாய் சேயதன்மே லலவ னதன்மேன் ஞாயிறஃ
தின்மே லொன்றின் றென்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேடீ, 72

வயலா ரொற்றி மேவுபிடி வாதர் நாம மியாதென்றேன்
மயலா யிடுமிப் பெயர்ப்பின்னர் வந்த விளைய நாமமென்றார்
செயலார் கால மறிந்தென்னைச் சேர்வீ ரென்றேன் சிரித்துனக்கிங்
கியலா ரயலா ரென்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேடீ. 73

நாலா ரணஞ்சூ ழொற்றி யுளீர் நரகம் வாங்க லென்னென்றேன்
காலாங் கிரண்டிற் கட்டவென்றார் கலைத்தோல் வல்லீர் நீரென்றேன்
வேலார் விழிமாப் புலித்தோலும் வேழத் தோலும் வல்லேமென்
றேலா வழுத முருக்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேடீ. 74

முடியா வளஞ்சூ ழொற்றியுளீர் முடிமே லிருந்த தென்னென்றேன்
கடியா வுள்ளங் கையின்முதலைக் கடிந்த தென்றார் கமலமென
வடிவார் கரத்தி லென்னென்றேன் வரைந்த வதனீ றகன்றதென்றே
இடியா நயத்தி னகைக்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேடீ. 75

ஒன்றும் பெருஞ்சீ ரொற்றிநக ருடையீர் யார்க்கு முணர்வரியீர்
என்றும் பெரியீர் நீர்வருதற் கென்ன நிமித்த மென்றேன்யான்
துன்றும் விசும்பே காணென்றார் சூதா முமது சொல்லென்றேன்
இன்றுன் முலைதா னென்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேடீ. 76

வானோர் வணங்கு மொற்றியுளீர் மதிவாழ் சடையீர் மரபிடைநீர்
தானோ ரென்றே னனிப்பள்ளித் தலைவ ரெனவே சாற்றினர்காண்
ஆனா லொற்றி யிருமென்றே னுண்டே யிருந்து வந்தனஞ்சேய்
ஈனா தவள்நீ யென்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேடீ. 77

பற்று முடித்தோர் புகழொற்றிப் பதியீர் நுமது பசுவினிடைக்
கற்று முடித்த தென்னிருகைக் கன்று முழுதுங் காணென்றேன்
மற்று முடித்த மாலையொடுன் மருங்குற் கலையுங் கற்றுமுடிந்
திற்று முடித்த தென்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேடீ. 78

வானங் கொடுப்பீர் திருவொற்றி வாழ்வீ ரன்று வந்தெனது
மானங் கெடுத்தீ ரென்றுரைத்தேன் மாநன் றிஃதுன் மானன்றே
ஊனங் கலிக்குந் தவர்விட்டா ருலக மறியுங் கேட்டறிந்தே
ஈனந் தவிர்ப்பா யென்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேடீ. 79

ஞானம் படைத்த யோகியர்வாழ் நகரா மொற்றி நலத்தீர்மால்
ஏனம் புடைத்தீ ரணையென்பீ ரென்னை யுவந்திப் பொழுதென்றேன்
ஊனந் தவிர்த்த மலர்வாயி னுள்ளே நகைசெய் திஃதுரைக்கேம்
ஈனம் புகன்றா யென்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேடீ. 80

கருமை யளவும் பொழிலொற்றிக் கணத்தீர் முனிவர் கலக்கமறப்
பெருமை நடத்தி னீரென்றேன் பிள்ளை நடத்தி னேனென்றார்
தரும மலவிவ் விடையென்றேன் றரும விடையு முண்டெம்பால்
இருமை விழியா யென்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேடீ. 81

ஓசிய விடுகு மிடையாரை யொற்றி யிருந்தே மயக்குகின்ற
வசியர் மிகநீ ரென்றேனெம் மகன்கா ணென்றார் வளர்காமப்
பசிய தொடையுற் றேனென்றேன் பட்ட மவிழ்த்துக் காட்டுதியேல்
இசையைக் காண்பே மென்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேடீ. 82

கலையா ளுடையீ ரொற்றிநின்றீர் காம மளித்தீர் களித்தணைவீர்
மலையா ளுமது மனையென்றேன் மருவின் மலையா ளல்லவென்றார்
அலையாண் மற்றை யவளென்றே னறியி னலையா ளல்லளுனை
இலையா மணவ தென்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேடீ. 83

சீலம் படைத்தீர் திருவொற்றித் தியாக ரேநீர் திண்மையிலோர்
சூலம் படைத்தீ ரென்னென்றேன் றோன்று முலகுய்ந் திடவென்றார்
ஆலங் களத்தீ ரென்றேனீ யாலம் வயிற்று யன்றேநல்
ஏலங் குழலா யென்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேடீ 84

ஞால நிகழும் புகழொற்றி நடத்தீர் நீர்தா னிட்டமுறும்
பால ரலவோ வென்றேனெம் பாலர் பாலைப் பருவத்திற்
சால மயல்கொண் டிடவருமோ தனிமைப் பாலா யாமென்றே
ஏல முறுவல் புரிகின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேடீ. 85

வண்மை தருவீ ரொற்றிநகர் வாழ்வீ ரென்னை மருவீரென்
உண்மை யறியீ ரென்றேனியா முண்ணாநதே யகல நின்றதென்றார்
கண்மை யிலரோ நீரென்றேன் கள்மை யுடையேங் கண்மையுறல்
எண்மை நீயே யென்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேடீ 86

தவந்தங் கியசீ ரொற்றிநகர் தனைப்போ லினைத்தென மனையடைந்தீர்
உவந்தென் மீதிற் றேவாதிரு வுள்ளந் திரும்பிற் றேவென்றேன்
சிவந்தங் கிடநின் னுள்ளமெம்மேற் றிரும்பிற் றதனைத் தோந்தன்றே
இவர்ந்திங் கணைந்தா மென்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேடீ. 87

ஒன்னார் புரமூன் றெரிசெய்தீ ரொற்றி யுடையீ ருமதுடைய
பொன்னார் சடைமேல் வெள்ளெருக்கம்பூவைமிலைந்தீரென்னென்றே
னின்னா ரளகத் தணங்கேநீ நெட்டி மிலைந்தா யிதிலதுநீழ்
என்னா ருலக ரென்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேடீ. 88

கனிமா னிதழி முலைச்சுவடு களித்தீ ரொற்றிக் காதலர்நீர்
தனிமா னேந்தி யாமென்றேன் றடங்கண் மடந்தாய் நின்முகமும்
பனிமா னேந்தி யாமென்றா பரைமான் மருவி னீரென்றேன்
இனிமான மருவி யென்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேடீ. 89

சிறியேன் றவமோ வெனைப்பெற்றார் செய்த தவமோ வீண்டடைந்தீர்
அறியே னொற்றி யடிகேளிங் கடைந்த வாறென் னினைத்தென்றேன்
பொறியே ருனது பொற்கலையைப் பூவா கலையாக் குறிநினைத்தே
எறிவேல் விழியா யென்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேடீ. 90

அளிக்குங் குணத்தீர் திருவொற்றி யழக ரேநீ ரணிவேணி
வெளிக்கொண் முடிமே லணிந்ததுதான்விளியா விளம்பத் திரமென்றேன்
விளிக்கு மிளம்பத் திரமுடி மேலே மிலைந்தாம் விளங்கிழைநீ
வெளிக்கொண் டுரையே லென்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேடீ.

வாசங் கமழு மலர்ப்பூங்கா வனஞ்சூ ழொற்றி மாநகரீர்
நேசங் குறிப்ப தென்னென்றே னீயோ நாமோ வுரையென்றார்
தேசம் புகழ்வீ ரானென்றேன் றிகழ்தைத் திரித்த திரியேயாம்
ஏசங் குறிப்ப தென்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேடீ 92

பேசுங் கமலப் பெண்புகழும் பெண்மை யுடைய பெண்களெலாங்
கூசும் படியிப் படியொற்றிக் கோவே வந்த தென்னென்றேன்
மாசுந் தரிநீ யிப்படிக்கு மயங்கும் படிக்கு மாதருனை
யேசும் படிக்கு மென்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேடீ. 93

கொடியா லெயில்சூ ழொற்றியிடங் கொண்ட ரடிகள் குருவுருவாம்
படியா லடியி லிருந்தமறைப் பண்பை யுரைப்பீ ரென்றேனின்
மடியா லடியி லிருந்தமறை மாண்பை வகுத்தா யெனிலதுநாம்
இடியா துரைப்பே மென்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேடி. 94

என்னே ருளத்தி னமர்ந்தீர்நல் லெழிலா ரொற்றி யிடையிருந்தீர்
என்னே யடிகள் பலிகேற்ற லேழ்மை யுடையீர் போலுமென்றேன்
இன்னே கடலி னிடைநீபத் தேழ்மை யுடையாய் போலுமென
வின்னே யங்கொண் டுரைக்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேடீ. 95

நல்லார் மதிக்கு மொற்றியுளீர் நண்ணு முயிர்க டொறுநின்றீர்
எல்லா மறிவீ ரென்னுடைய விச்சை யறியீர் போலுமென்றேன்
வல்லா யறிவின் மட்டொன்று மனமட் டொன்று வாய்மட்டொன்
றெல்லா மறிந்தே மென்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேடீ. 96

மறிநீர்ச் சடையீர் சித்தெல்லாம் வல்லீ ரொற்றி மாநகரீர்
பொறிசே ருமது புகழ்பலவிற்பொருந்துங்குணமேவேண்டுமென்றேன்
குறிசே ரெமது விற்குணத்தின் குணத்தா யதனால் வேண்டுற்றாய்
எறிவேல் விழியா யென்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேடீ. 97

ஊரு ரிருப்பீ ரொற்றிவைத்தீ ரூர்தான் வேறுண் டோவென்றேன்
ஓரூர் வழக்கிற் கரியையிறை யுன்னி வினவு மூரொன்றோ
பேரூர் தினையூர் பெரும்புலியூர் பிடவூர் கடவூர் முதலாக
வேரூ ரனந்த மென்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேடீ. 98

விழியொண் ணுதலீ ரொற்றியுளீர் வேதம் பிறவி யிலரென்றே
மொழியு நுமைத்தான் மேயின்ற முத்த ரெனலிங்கென்னென்றேன்
பழியன் றணங்கே யவ்வேய்க்குப் படுமுத் தொருவித் தன்றதனால்
இழியும் பிறப்போ வென்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேடீ. 99

விண்ணோர் பொழில்சூ ழொற்றியுளீர் விளங்குந் தாம மிகுவாசத்
தண்ணார்மலர்வேதனை யொழிகதரு நல்வேண்டுமெனக்கெனறேன்
பண்ணார் மொழியா யுபகாரம பண்ணாப் பகைவ ரேனுமிதை
யெண்ணா ரெண்ணா ரென்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேடீ. 100

செம்பான் மொழியார் முன்னரெனைச் சேர்வீ ரென்கோ திருவொற்றி
யம்பார் சடையீ ருமதாட லறியே னருளல் வேண்டுமென்றேன்
வம்பார் முலையாய் காட்டுகின்றா மன்னும் பொன்னா ரம்பலத்தே
யெம்பால் வாவென் றுரைக்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேடீ. 101

மைக்கோண் மிடற்றீ ரொற்றி வைத்தீ ருண்டோ மனையென்றேன்
கைக்க ணிறைந்த தனத்தினுந்தங் கண்ணி னிறைந்த கணவனையே
துய்க்கு மடவார் விழைவரெனச் சொல்லும் வழக்கி தறிந்திலையோ
வெய்க்கு மிடையா யென்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேடீ. 102

ஆறுமுகத்தார் தமையீன்ற வைந்து முகத்தா ரிவர்தமைநான்
மாறு முகத்தார் போலொற்றி வைத்தீர் பதியை யென்னென்றேன்
நாறு மலர்ப்பூங் குழனீயோ நாமோ வைத்த துன்மொழிமன்
றேறு மொழியன் றென்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேடீ. 103

வள்ளன் மதியோர் புகழொற்றி வள்ளா லுமது மணிச்சடையின்
வெள்ள மகண்மேற் பிள்ளைமதி விளங்க லழகீ தென்றேனின்
உள்ள முகத்தும் பிள்ளைமதி யொளிகொண் முகத்தும் பிள்ளைமதி
யெள்ள லுடையா யென்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேடீ. 104

உள்ளத் தனையே போலன்ப ருவக்குந் திருவா ழொற்றியுளீர்
கள்ளத் தவர்போ லிவணிற்குங் கரும மென்னீ ரின்றென்றேன்
மெள்ளக் கரவு செயவோநாம் வேட மெடுத்தோ நின்சொனினை
எள்ளப் புரிந்த தென்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேடீ. 105

அச்சை யடுக்குந் திருவொற்றி யவர்க்கோர்பிச்சைக்கொடுமென்றேன்
விச்சை யடுக்கும் படிநம்பான் மேவி னோர்க்கிவ் வகிலநடைப்
பிச்சை யெடுப்பே மலதுன்போற் பிச்சைக் கொடுப்பே மலவென்றே
இச்சை யெடுப்பா யுரைக்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேடீ. 106

அள்ளற் பழனத் திருவொற்றி யழக ரிவர்தம் முகநோக்கி
வெள்ளச் சடையீ ருள்ளத்தே விருப்பேதுரைத்தாற் றருவலென்றேன்
கொள்ளக் கிடையா வலர்குழுதங் கொண்டவமுதங் கொணர்ந்தின்னும்
எள்ளத் தனதா வென்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேடீ. 107

விஞ்சு நெறியீ ரொற்றியுளீர் வியந்தீர் வியப்பென் னிவணென்றேன்
கஞ்ச மிரண்டு நமையங்கே கண்டு குவிந்த விரிந்திங்கே
தஞ்ச விருதா மரைமுகையை மறைக்கின றனநின் பால்வியந்தாம்
எஞ்ச லறநா மென்கின்றா ரிதுதான சேடி யென்னேடீ. 108

அளியா ரொற்றி யுடையாருக் கன்ன நிரம்ப விடுமென்றேன்
அளியார் குழலாய் பிடியன்ன மளித்தாற் போது மாங்கதுநின்
ஒளியார் சிலம்பு சூழ்கமலத் துளதாற் கடகஞ் சூழ்கமலத்
தெளியார்க் கிடுநீ யென்கின்றா ரிதுதான் சேடி யெனனேடீ. 109

விச்சைப் பெருமா னெனுமொற்றி விடங்கப் பெருமா னீர்முன்னம்
பிச்சைப் பெருமா னின்றுமணப் பிள்ளைப் பெருமா னுமென்றேன்
அச்சைப் பெறுநீ யம்மணப்பெண் ணாகி யிடையி லையங்கொள்
இச்சைப் பெறும்பெண் ணென்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேடீ.

படையும் புயத்தோன் புகழொற்றிப் பதியீ ரரவப் பணிசுமந்தீர்
புடையம்புயத்திலென்றேன்செம்பொன்னேகொடையம்புயத்தினுநன்
னடையம் புயத்துஞ் சுமந்தனைநீ நானு வரவப் பணிமற்றும்
இடையம் பகத்து மென்கின்றா ரிதுதான் சேடி யெனனேடீ. 111

கூம்பா வொற்றி யூருடையீர் கொடும்பாம்பணிந்தீரென்னென்றேன்
ஓம்பா துரைக்கிற்பார்த்திடினுள்ளுன்னில்விடமேற்றுன்னிடைக்கீழ்ப்
பாம்பா வதுவே கொடும்பாம்பெம்பணிப்பாம் பதுபோற்பாம்பலவென்
றேம்பா நிற்ப விசைக்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேடீ. 112

புயல்சூ ழொற்றி யுடையீரென்புடையென் குறித்தோபோந்ததென்றேன்
கயல்சூழ் விழியாய் தனத்தவரைக் காண விரப்போ ரெதற்கென்றார்
மயல்சூழ் தனமிங் கிலையென்றேன்மறையாதெதிர்வைத்திலையென்றல்
இயல்சூ ழறமன் றென்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேடீ. 113

நடவாழ் வொற்றி யுடையீர்நீர் நாக மணிந்த தழகென்றேன்
மடவா யதுநீர் நாகமென மதியே லயன்மான் மனனடுங்க
விடவா யுமிழும் படநாகம் வேண்டிற் காண்டி யென்றேயென்
இடவா யருகே வருகின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேடீ. 114

கோடா வொற்றி யுடையீர்நுங் குலந்தான் யாதோ கூறுமென்றேன்
வீடார் பிரம குலந்தேவர் வேந்தர் குலநல் விணவசியப்
பாடார் குலமோர் சக்கரத்தான் பள்ளிக் குலமெல் லாமுடையேம்
ஏடார் குழலா யென்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேடீ. 115

நலமா மொற்றி யுடையீர்நீர் நல்ல வழக ரானாலுங்
குலமே துமக்கு மாலைபிடக் கூடா தென்றே னின்குலம்போல்
உலகோ துறுநங் குலமொன்றோ ஓரா யிரத்தெட் டுயர்குலமிங்
கிலகா நின்ற தென்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேடீ. 116

மதிலொற் றியினீர் நும்மனையாண் மலையின் குலநும் மைந்தருளோர்
புகல்வர்க் கானைப் பெருங்குலமோர் புதல்வர்க் கிசையம் புலிகுலமாம்
எதிரற் றருள்வீர் நுங்குலமிங் கெதுவோ வென்றேன் மனைவியருள்
இதுமற் றொருத்திக் கென்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேடீ. 117

தேமாம் பொழில்சூ ழொற்றியுளீர் திகழுந் தகரக் காற்குலத்தைப்
பூமா னிலத்தில் விழைந்துற்றீர் புதுமை யிஃதும் புகழென்றேன்
ஆமா குலத்தி லரைக்குலத்துள் ளணைந்தேபுறமற்றரைக்குலங்கொண்
டேமாந் தனைநீ யென்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேடீ. 118

அனஞ்சூ ழொற்றிப் பதியுடையீ ரகில மறிய மன்றகத்தே
மனஞ்சூழ் தகரக் கால்கொண்டீர் வனப்பா மென்றே னுலகறியத்
தனஞ்சூ ழகத்தே யணங்கேநீ தானுந் தகரத் தலைகொண்டாய்
இனஞ்சூ ழழகா மென்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேடீ. 119

பங்கே ருகப்பூம் பணையொற்றிப் பதியீர் நடுவம் பரமென்னும்
அங்கே யாட்டுக் காலெடுத்தீ ரழகென் றேனவ் வம்பரமேல்
இங்கே யாட்டுத் தோலெடுத்தா யாமொன் றிரண்டு நீயென்றால்
எங்கே நின்சொல் லென்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேடீ. 120

மாணப் புகழ்சே ரொற்றியுளீர் மன்றூர் தகர வித்தைதனைக்
காணற் கினிநான் செயலென்னே கருதியுரைத்தல் வேண்டுமென்றேன்
வேணச் சுறுமெல் லியலேயாம் விளம்பு மொழியவ் வித்தையுனக்
கேணப் புகலு மென்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேடீ. 121

நல்லா ரொற்றி யுடையீர்யா னடக்கோ வெறும்பூ வணையணைய
வல்லா லவணும் முடன்வருகோ வணையா தவலத் துயர்துய்க்கோ
செல்லா வென்சொன் னடவாதோ திருக்கூத் தெதுவோ வெனவிடைகள்
எல்லா நடவா தென்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேடீ. 122

ஆட்டுந் தலைவர் நீரொற்றி யழகீ ரதனற் சிறுவிதிக்கோர்
ஆட்டுத் தலைதந் தீரென்றே னன்றா லறவோ ரறம்புகல
ஆட்டுத் தலைமுன் கொண்டதனை யஃதே பின்ன ரளித்தாமென்
றீட்டுத் தரமீந் தருள்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேடீ. 123

ஒற்றிப் பெருமா னுமைவிழைந்தா ரூரில் வியப்பொன் றுண்டிரவிற்
கொற்றக் கமலம் விரிந்தொருகீழ்க் குளத்தே குமுதங் குவிந்ததென்றேன்
பொற்றைத் தனத்தீர் நுமைவிழைந்தார் புரத்தே மதியந் தேய்கின்ற
தெற்றைத் தினத்து மென்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேடீ. 124

இடஞ்சே ரொற்றி யுடையீர்நீ ரென்ன சாதி யினரென்றேன்
தடஞ்சேர் முலையாய் நாந்திறலாண் சாதி நீபெண் சாதியென்றார்
விடஞ்சேர் களத்தீர் நும்மொழிதான் வியப்பாமென்றே னயப்பாநின்
இடஞ்சேர் மொழிதா னென்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேடீ. 125

உடையா ரென்பா ருமையொற்றி யுடையீர் பணந்தா னுடையீரோ
நடையா யேற்கின் றீரென்றே னங்காய் நின்போ லொருபணத்தைக்
கடையா ரெனக்கீழ் வைத்தருமை காட்டேம் பணிகொள் பணங்கோடி
இடையா துடையே மென்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேடீ. 126

என்னு ருயிர்க்குப் பெருந்துணையா மெங்கள் பெருமா னீரிருக்கும்
நன்னு டொற்றி யன்றேதா னவில வேண்டு மென்றுரைத்தேன்
முன்னு ளொற்றி யெனினுமது மொழித லழகோ தாழ்தலுயர்
வின்னா னிலத்துண் டென்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேடீ. 127

பெருந்தா ரணியோர் புகழொற்றிப் பெருமா னிவர்தம் முகநோக்கி
யருந்தா வமுத மனையீரிங் கடுத்த பரிசே தறையுமென்றேன்
வருந்தா திங்கே யருந்தமுத மனைய ளாக வாழ்விநெடும்
இருந்தா யடைந்தே மென்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேடீ. 128

செம்மை வளஞ்சூ ழொற்றியுளீர் திகழாக் கரித்தோ லுடுத்தீரே
உம்மை விழைந்த மடவார்க ளுடுக்கக் கலையுண் டோவென்றேன்
எம்மை யறியா யொருகலையோ விரண்டோ வனந்தங் கலைமெய்யில்
இம்மை யுடையே மென்கின்ற ரிதுதான் சேடி யென்னேடீ. 129

கற்றைச் சடையீர் திருவொற்றிக் காவ லுடையீ ரிங்கடைந்தீர்
இற்றைப் பகலே நன்றென்றே னிற்றை யிரவே நன்றெமக்குப்
பொற்றைத் தனத்தாய் கையமுதம் பொழியா தலர்வாய்ப் புத்தமுதம்
இற்றைக் களித்தா யென்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேடீ. 130

கற்றீ ரொற்றீர் முன்பொருவான் காட்டிற் கவர்ந்தோர் நாட்டில்வளை
விற்றீ ரின்றென் வளைகொண்டீர் விற்கத் துணிந்தீ ரோவென்றேன்
மற்றீர்ங் குழலாய் நீயெம்மோர் மனையின் வளையைக் கவர்ந்துகளத்
திற்றீ தணிந்தா யென்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேடீ. 131

உடுக்கும் புகழா ரொற்றியுளா ருடைதா வென்றார் திகையெட்டு
முடுக்கும் பெரியீ ரதுகண்டோ வுரைத்தீ ரென்றேன் றிகைமுழுதும்
உடுக்கும் பெரிய வரைச்சிறிய வொருமன் றானை யான்மூடி
எடுக்குந் திறங்கண் டென்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேடீ. 132

காவா யொற்றிப் பதியுடையீர் கல்லா னைக்குக் கரும்பன்று
தேவாய் மதுரை யிடத்தளித்த சித்த ரலவோ நீரென்றேன்
பாவா யிருகல் லானைக்குப் பரிவிற் கரும்பிங் கிரண்டொருநீ
ஈவா யிதுசித் தென்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேடீ. 133

ஊட்டுந் திருவா ழொற்றியுளீ ருயிரை யுடலாஞ் செப்பிடைவைத்
தாட்டுந் திறத்தீர் நீரென்றே னணங்கே யிருசெப் பிடையாட்டுந்
தீட்டும் புகழன் றியுமுலகைச் சிறிதோர் செப்பி லாட்டுகின்றாய்
ஈட்டுந் திறத்தா யென்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேடீ. 134

கந்த வனஞ்சூ ழொற்றியுளீர் கண்மூன் றுடையீர் வியப்பென்றேன்
வந்த வெமைத்தான் பிரிபோது மற்றை யவரைக் காண்போதுஞ்
சந்த மிகுங்க ணிருமூன்றுந் தகுநான் கொன்றுந் தானடைந்தாய்
இந்த வியப்பென் னென்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேடீ. 135

ஆழி விடையீர் திருவொற்றி யமர்ந்தீ ரிருவர்க் ககமகிழ்வான்
வீழி யதனிற் **படிக்காசு** வேண்டி யளித்தீ ராமென்றேன்
வீழி யதனிற் படிக்காசு வேண்டா தளித்தா யளவொன்றை
ஏழி லகற்றி யென்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேடீ. 136

உற்ற விடத்தே பெருந்துணையா மொற்றிப் பெருமா னும்புகழைக்
கற்ற விடத்தே முக்கனியுங் கரும்பு மமுதுங் கயவாவோ
மற்ற விடச்சீ ரென்னென்றேன் மற்றை யுபய விடமுமுதல்
எற்ற விடமே யென்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேடீ. 137

யான்செய் தவத்தின் பெரும்பயனே யென்னாரமுதேயென் றுணையே
வான்செய் யரசே திருவொற்றி வள்ளால் வந்த தென்னென்றேன்
மான்செய் விழிப்பெண் ணேநீயாண் வடிவா னதுகேட் டுள்ளம்வியந்
தேன்கண் டிடவே யென்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேடீ. 138

கருணைக் கடலே யென்னிரண்டு கண்ணே முக்கட் கரும்பேசெவ்
வருணப் பொருப்பே வளரொற்றி வள்ளன் மணியே மகிழ்ந்தணையத்
தருணப் பருவ மிஃதென்றேன் றவிரன் றெனக்காட் டியதுன்றன்
இருணச் சளக மென்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேடீ. 139

காவிக் களங்கொள் கனியேயென் கண்ணுண் மணியே யணியேயென்
ஆவித் துணையே திருவொற்றி யரசே யடைந்த தென்னென்றேன்
பூவிற் பொலியுங் குழலாய்நீ பொன்னி னுயர்ந்தா யெனக்கேட்டுன்
ஈவைக் கருதி யென்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேடீ. 140

கண்ணு மனமுங் களிக்குமெழிற் கண்மூன் றுடையீர் கலையுடையீர்
நண்ணுந் திருவா மொற்றியுளீர் நடஞ்செய் வல்லீர் நீரென்றேன்
வண்ண முடையாய்நின் றனைப்போன்மலர்வாய்நடஞ்செய்வல்லோமோ
எண்ண வியப்பா மென்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேடீ. 141

தாங்கும் விடைமே லழகீரென் றன்னைக் கலந்துந் திருவொற்றி
ஓங்குந் தளியி லொளித்தீர்நீ ரொளிப்பில் வல்ல ராமென்றேன்
வாங்கு நுதலாய் நீயுமெனை மருவிக் கலந்து மலர்த்தளியில்
ஈங்கின் றொளித்தா யென்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேடீ. 142

அம்மை யடுத்த திருமேனி யழகீ ரொற்றி யணிநகரீர்
உம்மை யடுத்தோர் மிகவாட்ட முறுத லழகோ வென்றுரைத்தேன்
நம்மை யடுத்தாய் நமையடுத்தோர் நம்போ லுறுவ ரன்றெனிலே
தெம்மை யடுத்த தென்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேடீ. 143

உண்கண் மகிழ்வா லளிமிழற்று மொற்றி நகரீ ரொருமூன்று
கண்க ளுடையீ ரென்காதல் கண்டு மிரங்கீ ரென்னென்றேன்
பண்கொண் மொழியாய்நின்காதல்பன்னுண்சுவைசெய்பழம்போலும்
எண்கொண் டிருந்த தென்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேடீ. 144

வணங்கே ழிலங்குஞ் செஞ்சடையீர் வளஞ்சே ரொற்றி மாநகரீர்
குணங்கேழ் மிடற்றீர் பாலிருளைக் கொண்டீர் கொள்கை யென்னென்றேன்
அணங்கேயொருபாலன்றிநின்போலெம்பாலிருள்கொண்டிடச்சற்றும்
இணங்கே மிணங்கே மென்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேடீ. 145

கரும்பி லினியீ ரென்னிரண்டு கண்க ளனையீர் கறைமிடற்றீர்
பெரும்பை யணியீர் திருவொற்றிப் பெரியீரெதுநும் பெயரென்றேன்
அரும்பண் முலையாய் பிறர்கேட்க வறைந்தா லளிப்பீ ரெனச்சூழ்வர்
இரும்பொ னிலையே யென்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேடீ. 146

நிலையைத் தவறுர் தொழுமொற்றி நிமலப் பெருமா னீர்முன்னம்
மலையைச் சிலையாக் கொண்டீர்நும் மாவல் லபமற் புதமென்றேன்
வலையத் தறியாச் சிறுவர்களு மலையைச் சிலையாக் கொள்வர்களீ
திலையற் புதந்தா னென்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேடீ. 147

உதயச் சுடரே யனையீர்நல் லொற்றி யுடையீ ரென்னுடைய
இதயத் தமர்ந்தீ ரென்னேயென் னெண்ண மறியீ ரோவென்றேன்
சுதையிற் றிகழ்வா யறிந்தன்றோ துறந்துவெளிப்பட்டெதிரடைந்தாம்
இதையுற் றறிநீ யென்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேடீ. 148

புரக்கும் குணத்தீர் திருவொற்றிப் புனித ரேநீர் போர்க்களிற்றை
உரக்கும் கலக்கம் பெறவுரித்தீ ருளத் திரக்க மென்னென்றேன்
கரக்கு மிடையாய் நீகளிற்றின் கன்றைக் கலக்கம் புரிந்தனையின்
இரக்க மிதுவோ வென்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேடீ. 149

பதங்கூ றொற்றிப் பதியீர்நீர் பசுவி லேறும் பரிசதுதான்
விதங்கூ றறத்தின் விதிகாணோ விலக்கோ விளம்பல் வேண்டுமென்றேன்
இதங்கூ றிடுநற் பசுங்கன்றை நீயு மேறி யிடுகின்றாய்
இதங்கூ றிடுக வென்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேடீ. 150

யோக முடையார் புகழொற்றி யூரிற் பரம யோகியராந்
தாக முடையா ரிவர்தமக்குத் தண்ணீர் தரநின் றனையழைத்தேன்
போக முடையாய் புறத்தண்ணீர் புரிந்து விரும்பா மகத்தண்ணீர்
ஈக மகிழ்வி னென்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேடீ. 151

வளநீ ரொற்றி வாணரிவர் வந்தார் நின்றார் மாதேநாம்
உளநீர்த் தாக மாற்றுறுநீ ருதவ வேண்டு மென்றார்நான்
குளநீ ரொன்றே யுளதென்றேன் கொள்ளே மிடைமேற் கொளுமிந்த
இளநீர் தருக வென்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேடீ. 152

மெய்ந்நீ ரொற்றி வாணரிவர் வெம்மை யுளநீர் வேண்டுமென்றார்
அந்நீ ரிலைநீர் தண்ணீர்கா ணருந்தி லாகா தோவென்றேன்
முந்நீர் தனையை யனையீரிம் முதுநீ ருண்டு தலைக்கேறிற்
றிந்நீர் காணடி யென்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேடீ 153

சீலஞ் சேர்ந்த வொற்றியுளீர் சிறிதாம் பஞ்ச காலத்துக்
கோலஞ் சார்ந்து பிச்சைகொளக் குறித்து வருவீ ரென்னென்றேன்
காலம் போதுர் வார்த்தை நிற்கும் கண்டா யிதுசொற் கடனேமோ
ஏலங் குழலா யென்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேடீ 154

ஊற்றூர் சடையீ ரொற்றியுளீ ரூரூ ரிரக்கத் துணிவுற்றீர்
நீற்றால் விளங்குந் திருமேனி நோந்திங் கிளைத்தீர் நீரென்றேன்
சோற்றா லிளைத்தே மன்றுமது சொல்லா லிளைத்தே மின்றினிநாம்
ஏற்றா லிகழ்வே யென்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேடீ. 155

நீரை விழுங்குஞ் சடையுடையீ ருளது நுமக்கு நீரூந்
தேரை விழுங்கும் பசுவென்றேன் செறிந்த கலைக்கு ளொன்றுளது
காரை விழுங்கு மெமதுபசுக் கன்றின் றேரை நீத்தேரை
ஈர விழுங்கு மென்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேடீ 156

பொன்னேர் மணிமன் றுடையீர்நீர் புரிந்த தெதுவெம் புடையென்றேன்
இன்னே யுரைத்தற் கஞ்சுதுமென் றாரென் னென்றே னியம்புதுமேன்
மின்னே நினது நடைப்பகையா மிருகம் பறவை தமைக்குறிக்கும்
என்னே யுரைப்ப தென்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேடீ. 157

அடையார் புரஞ்செற் றம்பலத்தே யாடு மழகீ ரணப திழுக்க
கடையா முடலின் றலைகொண்டீர் கரமொன் றினிலற் புதமென்றேன்
உடையாத் தலைமேற் றலையாக வுனக்கை யீரைஞ் ஞூறுகொண்ட
திடையா வளைக்கே யென்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேடீ 158

தேவர்க் கரிய வானங்கத் திருத்காண் டவஞசெய் பெருமானீர்
மேவக குகுகு குகுகுவணி வேணி யுடையீ ராமெனறேன
தாவக குகுகு குகுகுகுத் தாமே யைந்து விளஙகவணி
ஏவற் குணத்தா யென்கின்ரு ரிதுதான சேடி யெனனேடீ. 159

கொன்றைச் சடையீர் கொடுஙகோளுா குறிதகீா வருதற கஞசுவல்யான
ஒன றப பெருஙகோ ளெனமீது முரைபபா ருண்டென றுணாஙதெனறேன
நன்றப படியேற் கோளிலியா நகரு மூடையே நஙகாயநீ
இன்றச சுறலென் னெனகின்ரு ரிதுதான சேடி யெனனேடீ. 160

புரியுஞ் சடையீ ரமர்ந்திடுமூர் புலியூ ரெனிலெம போலவார்ககும
உரியும புலித்தோ லுடையீரோபோ லுறுதற கியலு மோவென்றேன்
திரியும புலியூ ரன்றுகினபோற் றெரிவை யரைககண் டிடிற்பயநதே
இரியும புலியூ ரென்கின்ரு ரிதுதான சேடி யெனனேடீ. 161

தெவ்வூர் பொடிககுஞ சிறுநகையித தேவர் தமைநா னீரிருத்தல
எவவூ ரென்றே னகைத்கணஙகே யேழூர் நாலூ ரென்ரூாபின
அவவூரத தொகையி னிருதகலரி தாமென றேன்மற றதிலொவவூர்
இவவூ ரெடுத்தா யென்கின்ரு ரிதுதான சேடி யெனனேடீ. 162

மணங்கொ ளிதழிச சடையீரநீர் வாழும பதியா தெனறேனின
குணஙகொண மொழிகேட டோரளவு குறைநத குயிலாம பதியெனரூா
அணஙகின மறையூ ராமெனறே னஃதன றருளோத் துரிஃதும
இணஙக வுடையே மெனகின்ரு ரிதுதான சேடி யெனனேடீ. 163

ஆற்றுச் சடையா ரிவாபலியென றடைநதார் நுமதூரியாதெனறேன்
சோறறுத துறையென ரூாநுமககுச சோறறுக கருபபேன சொலுமென்றேன
தோறறுத திரிவே மனறுகினபோற சொலலுங கருபபென றுலகியமப
ஏறறுத திரியே மென்கின்ரு ரிதுதான சேடி யெனனேடீ. 164

ஓங்குஞ் சடையீா நெலவாய லுடையே மெனறீ ருடையீரேற்
ருஙகும புகழநும மிடைசசிறுமை சாநத தெவணீா சாறறுமெனறேன
ஏஙகும படிநும மிடைசசிறுமை யெயதிற றலதீண டெமககின்ரல
ஈஙகுங காணடி ரெனகின்ரு ரிதுதான சேடி யெனனேடீ. 165

மையய லழகீ ரொராறறி வைததீ ருளவோ மனையெனறேன்
கையி னிறைந்த தனத்தினுந்தங் கண்ணி னிறைந்த கணவனையே
மெயயின விழைவா ரொருமனையோ விளமபின மனையு மிகப்பலவாம
எயயி லிடையா யெனகின்ரு ரிதுதான சேடி யெனனேடீ. 166

திருச்சிற்றம்பலம்

முதல் திருமுறை

முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்

திருச்சிற்றம்பலம்

அருட்பெருஞ்ஜோதி

திருவருட்பா

இரண்டாவது திருமுறை

1. புண்ணிய விளக்கம்

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

பாடற் கினிய வாக்களிக்கும் பாலுஞ் சோறும் பரிந்தளிக்கும்
கூடற் கினிய **அடியவர்தங் கூட்ட மளிக்கும்** குணமளிக்கும்
ஆடற் கினிய நெஞ்சேநீ யஞ்சே லென்மே லாணைகண்டாய்
தேடற் கினிய சீரளிக்குஞ் **சிவாய நமவென் றிடுநீறே.** 1

கருமா லகற்றும் பிறப்பதனைக் களையு நெறியுங் காட்டுவிக்கும்
பெருமா லதனுன் மயக்குகின்ற **பேதை மடவார் நசையறுக்கும்**
அருமா லுழந்த நெஞ்சேநீ யஞ்சே லென்மே லாணைகண்டாய்
திருமா லயனுந் தொழுதேத்துஞ் **சிவாய நமவென் றிடுநீறே.** 2

வெய்ய வினையின் வேரறுக்கு மெய்ம்மை ஞான வீட்டிலடைத்
துய்ய வமல நெறிகாட்டு மூன்னற் கரிய வுணர்வளிக்கும்
ஐய மடைந்த நெஞ்சேநீ யஞ்சே லென்மே லாணைகண்டாய்
செய்ய மலர்க்கண் மால்போற்றுஞ் சிவாய நமவென் றிடுநீறே.3

கோல மலர்த்தாட்டுணைவழுத்துங் குலத்தொண்டடையக்கூட்டுவிக்கும்
நீல மணிகண் டப்பெருமா னிலையை யறிவித் தருளளிக்கும்
ஆல விணையா னெஞ்சேநீ யஞ்சே லென்மே லாணைகண்டாய்
சீல மளிக்குந் திருவளிக்குஞ் சிவாய நமவென் றிடுநீறே. 4

வஞ்சப் புலக்கா டெறியவருள் வாளு மளிக்கு மகிழ்வளிக்கும்
கஞ்சத் தவனுங் கரியவனுங் காணற் கரிய கழலளிக்கும்
அஞ்சிற் புகுந்த நெஞ்சேநீ யஞ்சே லென்மே லாணைகண்டாய்
செஞ்சொற் புலவர் புகழ்ந்தேத்துஞ் சிவாய நமவென் றிடுநீறே. 5

கண்கொண் மணியை முக்கனியைக் கருமபைக்கரும்பின் கட்டிதனை
விண்கொ ளமுதை நம்மரசை விடைமே னமக்குத் தோற்றுவிக்கும்
அண்கொள் விணையா னெஞ்சேநீ யஞ்சே லென்மே லாணைகண்டாய்
திண்கொண் முனிவர் சுரர்புகழுஞ் சிவாய நமவென் றிடுநீறே. 6

நோயை யறுக்கும் பெருமருந்தை நோக்கற் கரிய நுண்மைதனைத்
தூய விடைமேல் வருமமுது சொந்தத் துணையைத் தோற்றுவிக்கும்
ஆய விணையா னெஞ்சேநீ யஞ்சே லென்மே லாணைகண்டாய்
சேய வயனமா னுடரிதாஞ் சிவாய நமவென் றிடுநீறே. 7

எண்ண வினிய வின்னமுதை யின்பக் கருணைப் பெருங்கடலை
உண்ண முடியாச் செழுந்தேனை யொருமால் விடைமேற்காட்டுவிக்கும்
அண்ண விணையா னெஞ்சேநீ யஞ்சே லென்மே லாணைகண்டாய்
திண்ண மளிக்குந் திறமளிக்குஞ் சிவாய நமவென் றிடுநீறே 8

சிந்தா மணியை நாம்பலநாள் தேடி யெடுத்த செல்வமதை
இந்தார் வேணி முடிக்கனியை யின்றே விடைமேல் வரச்செய்யுங்காண்
அந்தோ விணையா னெஞ்சேநீ யஞ்சே லென்மே லாணைகண்டாய்
செந்தா மரையோன் றெழுதேத்துஞ் சிவாய நமவென் றிடுநீறே. 9

உள்ளத் தெழுந்த மகிழ்வைநமக் குற்ற துணையை யுளுறவைக்
கொள்ளக் கிடையா மாணிக்கக் கொழுந்தைவிடைமேற்கூட்டுவிக்கும்
அள்ளற் றுயரா னெஞ்சேநீ யஞ்சே லென்மே லாணைகண்டாய்
தெள்ளக் கடலான் புகழ்ந்தேத்துஞ் சிவாய நமவென் றிடுநீறே. 10

உற்ற விடத்தி லுதவநமக் குடையோர் வைத்த வைப்புதனைக்
கற்ற மனத்திற் புகுங்கருணைக் கனியை விடைமேற் காட்டுவிக்கும்
அற்ற மடைந்த நெஞ்சேநீ யஞ்சே லென்மே லாணைகண்டாய்
செற்ற மகற்றுந் திறலளிக்குஞ் சிவாய நமவென் றிடுநீறே. 11

திருச்சிற்றம்பலம்

2 அருள் நாம விளக்கம்

எண்சீரக் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

வாங்கு வின்னுதன் மங்கையர் விழியால்
மயங்கி வஞ்சர்பால் வருந்திநா டோறும்
ஏங்கு கின்றதி லென்பயன் கண்டாய்
எழிற்கொ ளொற்றியூர்க் கென்னுடன் போந்து
தேங்கு லாவுசெங் கரும்பினு மினிதாய்த்
தித்தித் தன்பர்தஞ் சித்தத்துள் ளூறி
ஓங்கும் ஓம்சிவ சண்முக சிவஓம்
ஓம்சி வாயவென் றுன்னிநீ மனனே. 1

தவம தின்றிவண் மங்கையர் முயக்காற்
றரும மின்றுவஞ் சகர்கடுஞ் சார்வால்
இவகை யானமிக வருந்துறி லென்னாம்
எழிற்கொ ளொற்றியூர்க் கென்னுடன் போந்து
பவம தோட்டிநல் லானந்த வுருவாம்
பாங்கு காட்டிநற் பதந்தரு மடியார்
உவகை யோம்சிவ சண்முக சிவஓம்
ஓம்சி வாயவென் றுன்னிநீ மனனே. 2

மின்னு நுண்ணிடைப் பெண்பெரும் பேய்கள்
வெய்ய நீர்க்குழி விழுந்தது போக
இன்னும் வீழ்கிலை யுனக்கொன்று சொல்வேன்
எழிற்கொ ளொற்றியூர்க் கென்னுடன் போந்து
பொன்னு லாவிய புயமுடை யானும்
புகழு லாவிய பூவுடை யானும்
உன்னும் ஓம்சிவ சண்முக சிவஓம்
ஓம்சி வாயவென் றுன்னிநீ மனனே. 3

பொன்றும வாழ்க்கையை நிலையென நினைந்தே
புலைய மங்கையர் புழுநெளி யளற்றில்
என்றும் வீழ்ந்துழன் மடமையை விடுத்தே
யெழிற்கொ ளொற்றியூர்க் கென்னுடன் போந்து
துன்று தீம்பலாச் சுளையினு மினிப்பாய்த்
தொண்டர் தங்களுச் சுவைபெற வூறி
ஒன்றும் ஓம்சிவ சண்முக சிவஓம்
ஓம்சி வாயவென் றுன்னிநீ மனனே 4

வரைக்கு நேர்முலை மங்கையர் மயலால்
மயங்கி வஞ்சரால் வருத்தமுற் றஞராம்
இரைக்கு மாக்கட லிடைவீழ்ந் தயரேல்
எழிற்கொ ளொற்றியூர்க் கென்னுடன் போந்து

கரைகரு தெள்ளிய வமுதமோ தேனோ
கனிகொ லோவெனக் கனிவுட னுயர்ந்தோர்
உரைக்கும் ஓம்சிவ சண்முக சிவவோம்
ஓம்சி வாயவென் றுன்னிதி மனனே. 5

வாது செய்மட வார்தமை விழைந்தாய்
மறலி வந்துனை வாவென வழைக்கில்
ஏது செய்வையோ வேழைநீ யந்தோ
எழில்கொ ளொற்றியூர்க் கென்னுடன் போந்து
போது வைகிய நான்முகன் மகவான்
புணரி வைகிய பூமகள் கொழுநன்
ஓதும் ஓம்சிவ சண்முக சிவவோம்
ஓம்சி வாயவென் றுன்னிதி மனனே. 6

நண்ணு மங்கையர் புழுமலக் குழியில்
நாளும் வீழ்வுற்று நலிந்திடே னிதமாய்
எண்ணு மென்மொழி குருமொழி யாக
எண்ணி ஒற்றியூர்க் கென்னுடன் போந்து
பண்ணு மின்சுவை யமுதினு மினிதாய்ப்
பத்தர் நாடொறுஞ் சித்தமுள் ளூற
உண்ணும் ஓம்சிவ சண்முக சிவவோம்
ஓம்சி வாயவென் றுன்னிதி மனனே. 7

பந்த வண்ணமா மடந்தையர் மயக்காற்
பசையி னெஞ்சரா றப் பரிவுறு கின்றாய்
எந்த வண்ணநீ யுய்வண மந்தோ
எழில்கொ ளொற்றியூர்க் கென்னுடன் போந்து
சந்த மாம்புக ழுடியரிற் கூடிச்
சனன மென்னுமோர் சாகர நீந்தி
உந்த ஓம்சிவ சண்முக சிவவோம்
ஓம்சி வாயவென் றுன்னிதி மனனே. 8

மட்டின் மங்கையர் கொங்கையை விழைந்தாய்
மட்டி லாததோர் வன்றுய ரடைந்தாய்
எட்டி யன்னாபா விரந்தலை கின்றாய்
எழில்கொ ளொற்றியூர்க் கென்னுடன் போந்து
தட்டி லாதநற் றவத்தவர் வானோர்
சார்ந்துங் காண்கிலாத் தற்பரம் பொருளை
ஒட்டி ஓம்சிவ சண்முக சிவவோம்
ஓம்சி வாயவென் றுன்னிதி மனனே. 9

நிலவு மொண்மதி முகத்தியர்க் குழன்றாய்
நீச நெஞ்சத நெடுங்கடை தனிற்போய்
இலவு காத்தனை யென்னினி மதியே
எழில்கொ ளொற்றியூர்க் கென்னுடன் போந்து

பலவு மாயநதுநன குணமையை யுணாந்த
பதத ருளளகப பதுமஙக டோறும
உலவும ஓமசிவ சணமுக சிவவோம
ஓமசி வாயவென றுனனுதி மனனே. 10

திருச்சிற்றமபலம

3 ஸ்ரீ சிவஷண்முகநாம ஸங்கீர்த்தனலகரி

எணசீாக கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருததம

திருச்சிறறம்பலம

பழுது நோகினற வஞசகா கடைவாயப
பறறி நினறதிற பயனெது கணடாய
பொழுது போகினறது எழுதியென னெஞசே
பொழிலகொள ஒறறியம புரிதனக கேகி
தொழுது **சண்முக சிவசிவ** வெனாநத
தோனற லாதமைத துதிததவா திருமுன
பழுது சொலலுதும ஐயுற லெனமேல
ஆணை காணவ ரருளபெற லாமே 1

சூது நோகினற முலைசசியா பொருடடாயச
சுறறி நினறதிற சுகமெது கணடாய
போது போகினறது எழுதியென னெஞசே
பொழிலகொள ஒறறியம புரிதனக கேகி
ஓது சணமுக சிவசிவ வெனவே
உனனி நெககுவிட டுருகிநந துயராம
ஆது சொலலுதும ஐயுற லெனமேல
ஆணை காணவ ரருளபெற லாமே 2

ஞாலஞ் செலகினற வஞசகர் கடைவாய
நணணி நினறதில நலமெது கணடாய்
காலஞ செலகினறது எழுதியென னெஞசே
கருதும ஒறறியங கடிநகாக கேகிக
கோலஞ செயயருட சண்முக சிவவோங
குழக வோமெனக கூவிநந துயராம
ஆலஞ சொலலுதும ஐயுற லெனமேல
ஆணை காணவ ரருள பெறலாமே. 3

மருட்டி வஞ்சக மதித்திடுங கொடியார்
வாயல காத்தினனும வருநதிலென பயனே
இருட்டிப் போகினற தெழுதியென னெஞ்சே
எழிலகொ ளொறறியூ ரெனுநதலத தேகித்
தெருட்டி றஞசெயுஞ சணமுக சிவவோஞ
சிவந மாவெனச செபபிநந துயராம
அரிட்டை யோதுது மையுற லெனமே
லாணை காணவ ரருளபெற லாமே 4

இல்லை யென்பதே பொருளெனக் கொண்டோர்
ஈன வாயிலில் இடர்ப்படு கின்றாய்
எல்லை செல்கின்ற தெழுதியென் னெஞ்சே
எழில்கொ ளொற்றியூ ரெனுந்தலத் தேகித்
தொல்லை யோஞ்சிவ சண்முக சிவவோம்
தூய வென்றடி தொழுதுநா முற்ற
அல்ல லோட்டுது மையுற லெனமே
லாணை காணவ ருள்பெற லாமே. 5

கரவு நெஞ்சினர் கடைத்தலைக் குழன்றாய்
கலங்கி யின்னுநீ கலுழ்ந்திடற் கடிதே
இரவு போந்திடு மெழுதியென் னெஞ்சே
எழில்கொ ளொற்றியூ ரெனுந்தலத் தேகிப்
பரவு சண்முக சிவசிவ சிவவோம்
பரசு யம்புசங் கரசம்பு நமவோம்
அரவென் றேத்துது மையுற லெனமே
லாணை காணவ ருள்பெற லாமே. 6

ஏய்ந்து வஞ்சகர் கடைத்தலை வருந்தி
யிருக்கின் றாயினி யிச்சிறு பொழுதுஞ்
சாய்ந்து போகின்ற தெழுதியென் னெஞ்சே
தகைகொ ளொற்றியந் தலத்தினுக் கேகி
வாய்ந்து சண்முக நமசிவ சிவவோம்
வரசு யம்புசங் கரசம்பு வெனவே
ஆய்ந்து போற்றுது மையுற லெனமே
லாணை காணவ ருள்பெற லாமே 7

ஈர்ந்த நெஞ்சின ரிடந்தனி லிருந்தே
இடர்கொண் டாயினி யிச்சிறு பொழுதும்
பேர்ந்து போகின்ற தெழுதியென் னெஞ்சே
பிறங்கு மொற்றியம் பெருநகர்க் கேகி
ஓர்ந்து சண்முக **சரவண சிவவோம்**
ஓம்சு யம்புசங் கரசம்பு வெனவே
ஆர்ந்து போற்றுது மையுற லெனமே
லாணை காணவ ருள்பெற லாமே. 8

கமைப்பி னீங்கிலா வஞ்சகர் கடையைக்
காத்தி ருக்கலை கடுகியிப் பொழுதும்
இமைப்பிற் போகின்ற தெழுதியென் னெஞ்சே
எழில்கொ ளொற்றியூ ரெனுந்தலத் தேகி
எமைப்பு ரந்தசண் முகசிவ சிவவோம்
இறைவ சங்கர அரகர வெனவே
அமைப்பி னேத்துது மையுற லெனமே
லாணை காணவ ருள்பெற லாமே. 9

உறைந்து வஞ்சர்பால் குறையிரந் தவமே
யுழல்கின் றயினி யுரைக்குமிப் பொழுதுங்
குறைந்து போகின்ற தெழுதியென் னெஞ்சே
குலவு மொற்றியங் கோநகர்க் கேகி
நிறைந்த சண்முக் குருநம சிவவோம்
நிமல சிற்பர வரகர வெனவே
அறைந்து போற்றுது மையுற லென்மே
லாணை காணவ ரருள்பெற லாமே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

---

4. நமச்சிவாய ஸங்கீர்த்தனலகரி

எண்சீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

சொல்ல வாவிய தொண்டர்தம் மனத்திற்
சுதந்த ரங்கொடு தோன்றிய துணையைக்
கல்ல வாவிய வேழையே னெஞ்சுங்
கரைந்து வந்திடக் கலந்திடுங் களிப்பை
செல்ல வாவிய பொழிற்றிரு வொற்றித்
தேனைத் தில்லைச்சிற் றம்பலத் தாடும்
நல்ல வாழ்வினை நான்மறைப் பொருளை
நமச்சி வாயத்தை நான்மற வேனே! 1

அட்ட மூர்த்தம தாகிய பொருளை
அண்ட ராதியோ ரறிகிலாத் திறத்தை
விட்ட வேட்கையர்க் கங்கையிற் கனியை
வேத மூலத்தை வித்தக விளைவை
எட்ட ரும்பர மானந்த நிறைவை
எங்கு மாகிநின் றிலங்கிய வொளியை
நட்ட மாடிய நடனநா யகத்தை
நமச்சி வாயத்தை நான்மற வேனே. 2

உம்பர் வான்றுய ரொழித்தருள் சிவத்தை
உலகெ லாம்புக ழுத்தமப் பொருளைத்
தம்ப மாயகி லாண்டமுந் தாங்குஞ்
சம்பு வைச்சிவ தருமத்தின் பயனைப்
பம்பு சீரருள் பொழிதரு முகிலைப்
பரம ஞானத்தைப் பரமசிற் சுகத்தை
நம்பி னோர்களை வாழ்விக்கு நலத்தை
நமச்சி வாயத்தை நான்மற வேனே. 3

மாலி னுச்சிமேல் வதிந்தமா மணியை
வழுத்து நாவக மணக்குநன் மலரைப
பாலி னுள்ளினித் தோங்கிய சுவையைப்
பத்தர் தம்முளம் பரிசிக்கும் பழத்தை

ஆவி ஞோங்கிய வானநதக கடலை
அமப லத்திலா மமுதை வேதஙகள்
நாலி ஞெற்றியூ ரமர்நதிடுஞ் சிவத்தை
நமச்சி வாயத்தை நானமற வேனே. 4

உண்ணி றைநதெனை யொளித்திடு மொளியை
உண்ண வுணணமே லுவட்டுறா நறவைக
கண்ணி றைந்ததோர் காடசியை யாவுங
கடந்த மேலவர் கலந்திடு மூறவை
எண்ணி றைநதமா லயனமுதற் றேவர்
யாருங காணகிலா வினபததி னிறைவை
நண்ணி யொற்றியூ ரமர்நதருள சிவததை
நமசசி வாயததை நானமற வேனே. 5

திக்கு மாறினு மெழுகடற் புவிமேற்
சென்று மாறினுஞ் சேண்விளங கொளிகள
உககு மாறினும பெயலின்றி யுலகில
உணவு மாறினும புவிகளோ ரேழும
மிககு மாறினு மணடஙக ளெலலாம
விழுந்து மாறினும வேதங்க ளுணரா
நகக னெமபிரா னருட்டிருப பெயராம
நமசசி வாயததை நானமற வேனே. 6

பெற்ற தாய்தனை மகமறந தாலும
பிள்ளை யைபபெறுந தாய்மறந் தாலும
உற்ற தேகத்தை யுயிர்மறந தாலும
உயிரை மேவிய வுடனமறந தாலுங
கற்ற நெஞசகங கலைமறந தாலுங
கணகள நினறிமைப் பதுமறந தாலும்
நற்ற வத்தவ ருளளிருந தோஙகும
நமசசி வாயததை நான்மற வேனே. 7

உடையு டுத்திட இடைமறந தாலும
உலகு ளோர்பசிக குணமறந தாலும
படையெ டுத்தவர் படைமறந் தாலும
பரவைதா னலைப பதுமறந தாலும
புடைய டுத்தவர் தமைமறந தாலும
பொன்னை வைத்தவப் புதைமறந தாலும
நடைய டுத்தவர் வழிமறந தாலும
நமசசி வாயத்தை நான்மற வேனே 8

வன்மை செய்திடும் வறுமைவந தாலும
மகிழவு செய்பெரு வாழவுவந தாலும
புன்மை மஙகையர் புணாசசிநேர்ந தாலும
பொருநதி னுலுநின றுலுஞ்சென றுலுந

தனமை யிலலவர் சார்பிருந தாலுஞ்
சானற மேலவா தமையடைந தாலும
நனமை யெனபன யாவையு மளிககும
நமசசி வாயததை நானமற வேனே. 9

இன்னும் பற்பல நாளிருந தாலும
இக்க ணந்தனி லேயிறந் தாலுந்
துனனும வானகதிக கேபுகுந தாலுஞ
சோரநது மாநர கததுழன றாலும
எனன மேலுமிங கெனககுவந தாலும
எம்பிரா னெனக்கு யாதுசெய் தாலும்
நனனா நெஞசக நாடிநின றேஙகும
நமச்சி வாயத்தை நான்மற வேனே 10

திருச்சிறறமபலம

5. நற்றுணை விளக்கம்

எணசீாக கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருததம
திருச்சிறறமபலம

எஞ்ச வேண்டிய வைமபுலப் பகையால்
இடர்கொண டோயநதனை யென்னினு மினிநீ
அஞச வேண்டிய தெனனையென நெஞ்சே!
அஞச லஞசலகா ணருமறை நானகும
விஞச வேண்டிய மாலவன மலரோன
விளஙக வேணடியு மிடறறினக ணமுதாம
நஞசை வேணடிய நாதனறன னுமம
நமச்சி வாயங்காண நாம்பெறுந் துணையே! 1

காவின் மனனவ னெதிாககினுங காமன
கணைக ளேவினுங காலனே வரினும
பூவின மனனவன சீறினுந திருமால
போாககு நேரினும பொருளல நெஞசே!
ஓவின மாதுய ரெறறினுக கடைநதாய
ஒனறு மஞசனீ யுளவறிந திலையோ
நாவின் மன்னரைக் கரைதனிற் சேர்த்த
நமச்சி வாயங்காண் நாம்பெறுந துணையே! 2

நீட்ட முறறதோா வஞசக மடவாா
நெடுஙகண வேலபட நிலையது கலஙகி
வாட்ட முற்றனை யாயினு மஞசேல
வாழி நெஞசமே! மலாககணை தொடுப்பான
கோடட முறறதோா நிலையொடு நினற
கொடிய காமனைக் கொளுவிய நுதற்றீ
நாடட முறறதோா நாதனறன னுமம
நமசசி வாயஙகாண நாமபெறுந துணையே. 3

எம்மை வாட்டுமிப் பசியினுக் கெவர்பால்
ஏகு வோமென வெண்ணலை நெஞ்சே!
அம்ம வொன்றுநீ யறிந்திலை போலும்
ஆலக் கோயிலு ளன்றுகூந் தரர்க்காய்ச்
செம்மை மாமலர்ப் பதங்களைந் திடவே
சென்று சோறிரந் தளித்தருள் செய்தோன்
நம்மை யாளுடை நாதன்றன் னாமம்
நமச்சி வாயங்காண் நாம்பெறுந் துணையே. 4

ஓடு கின்றனன் கதிரவ னவன்பின்
ஓடு கின்றன வொவ்வொரு நாளாய்
வீடு கின்றன வென்செய்வோ மினியவ்
வெய்ய கூற்றுவன் வெகுண்டிடி லென்றே
வாடு கின்றனை யஞ்சலை நெஞ்சே!
மார்க்கண் டேயர்தம் மாண்பறிந் திலையோ
நாடு கின்றவர் நாதன்றன் னாமம்
நமச்சி வாயங்காண் நாம்பெறுந் துணையே. 5

மலங்கு மாலுடற் பிணிகளை நீக்க
மருந்து வேண்டினை வாழியென் னெஞ்சே!
கலங்கு றேலருட் டிருவெண்ணீ றெனது
கரத்தி ருந்தது கண்டிலை போலும்
விலங்கு றுப்பெருங் காமநோய் தவிர்க்க
விரும்பி யேங்கினை வெம்புறே லழியா
நலங்கொள் செஞ்சடை நாதன்றன் னாமம்
நமச்சி வாயங்காண் நாம்பெறுந் துணையே. 6

மாலுந் துஞ்சுவான் மலரவ னிறப்பான்
மற்றை வானவர் முற்றிலு மழிவார்
ஏலு நற்றுணை யார்நமக் கென்றே
எண்ணி நிற்றியோ வேழைநீ நெஞ்சே!
கோலு மாயிரங் கோடியண் டங்கள்
குலைய நீக்கியு மாக்கியு மளிக்கும்
நாலு மாமறைப் பரம்பொரு ளாமம்
நமச்சி வாயங்காண் நாம்பெறுந் துணையே. 7

கந்த வண்ணமாங் கமலன்மான் முதலோர்
கண்டிலா ரெனிற் கைலையம் பதியை
எந்த வண்ணநாங் காண்குவ தென்றே
எண்ணி யெண்ணிநீ யேங்கினை நெஞ்சே!
அந்த வண்ணவெள் ளானைமே னம்பி
அமர்ந்து சென்றதை யறிந்திலை போலும்
நந்தம் வண்ணமா நாதன்றன் னாமம்
நமச்சி வாயங்காண் நாம்பெறுந் துணையே. 8

வீர மாந்தரு முனிவருஞ் சுரரும்
மேவு தற்கொணு வெள்ளியங் கிரியைச்
சேர நாஞ்சென்று வணங்கும்வா றெதுவோ
செப்பென் றேயெனை நச்சிய நெஞ்சே!
ஊர னுருடன் சேரனுர் துரங்கம்
ஊர்ந்து சென்றவவ் வுளவறிந் திலையோ
நார மார்மதிச் சடையவ னமம்
நமச்சி வாயங்காண் நாம்பெறுந் துணையே. 9

தலங்க டோறுஞ்சென் றவ்விடை யமர்ந்த
தம்பி ரான்றிருத் தாளிணை வணங்கி
வலங்கொ ளும்படி யென்னையுங் கூட
வாவென் கின்றனை வாழியென் னெஞ்சே!
இலங்க டோறுஞ்சென் றிரந்திடு மவனே
என்னை யுன்னையு மீர்க்குவ னதற்கு
நலங்கொ ளுந்துணை யாதெனிற் கேட்டி
நமச்சி வாயங்காண் நாம்பெறுந் துணையே! 10

திருச்சிற்றம்பலம்

6. திருவருள் வழக்க விளக்கம்

கட்டளைக் கலித்துறை

திருச்சிற்றம்பலம்

தோடுடை யார்புலித் தோலுடை யார்கடற் றூங்குமொரு
மாடுடை யார்மழு மானுடை யார்பிர மன்றலையாம்
ஓடுடை யாரொற்றி யூருடை யார்புக ழோங்கியவெண்
காடுடை யார்நெற்றிக் கண்ணுடை யாரெங் கடவுளரே. 1

வண்ணப்பன் மாமலர் மாற்றும் படிக்கு மகிழ்ந்தெமது
திண்ணப்பர் சாத்துஞ் செருப்படி மேற்கொண்டு தீஞ்சுவைத்தாய்
உண்ணப் பரிந்துநல் லூன்றர வுண்டுகண் ணொத்தக்கண்டே
கண்ணப்ப! நிற்க!வெனக் கைதொட் டாரெங் கடவுளரே. 2

செல்லிடிக் குங்குரற் கார்மத வேழச் சினவுரியார்
வல்லடுக் குங்கொங்கை மாதொருபாகர் வடப்பொன் வெற்பாம்
வில்லெடுக் குங்கையர் **சாக்கியர்** அன்று விரைந்தெறிந்த
கல்லடிக் குங்கதி காட்டினர் காணெங் கடவுளரே. 3

ஏழியற் பண்பெற் றமுதோ டளாவி **இலங்குதமிழ்க்**
கேழியர் **சம்பந்த** ரந்தணர் வேண்டக் கிளர்ந்தநற்சீர்
வீழியிற் றம்பதிக் கேவிடை கேட்கவெற் பாளுடனே
காழியிற் றன்னுருக் காட்டின ராலெங் கடவுளரே. 4

நாட்டிற் புகழ்பெறற நாவுக் கரசர்முன ஞட்பதிகப்
பாட்டிற இரககமில வீரெம பிராஜெனனப் பாடவனறே
ஆட்டிற் றிசைநத மலாவாழத்தி வேத மமைத்தமறைக்
காட்டிற் கதவந் திறந்தன ராலெங் கடவுளரே. 5

பைச்சூ ரரவப் படநடத் தானயன பறபலநாள
எய்சசூர் தவஞசெய யினுஙகிடை யாப்பத மேயநதுமண்மேல்
வைசசூரன வன்றெண்டன் சுந்தரன் எனனுநம வளளலுககுக
கச்சூரிற் சோறிரந் தூட்டின ராலெங கடவுளரே. 6

ஏணப் பரிசெஞ சடைமுத லானவெல லாமறைத்துச
சேணப் பரிகள் நடத்திடு கின்றநற் சேவகன்போன்
மாணப் பரிபவ நீககிய மாணிக்க வாசகர்க்காய்க்
காணப் பரிமிசை வநதன ராலெங கடவுளரே. 7

எல்லாஞ் செயவலல சிததரின மேவி யெழினமதுரை
வலலாரின வலலவ ரெனறறி யாமுடி மனனனமுனனே
பலலா யிரவணட மும்பய மெயதப பராககிரமிததுக
கல்லானை தினனக கரும்பளித் தூர்எங கடவுளரே. 8

மாலெடுத் தோஙகிய மாலய ஞதிய வானவரும
ஆலடுத தோஙகிய வநதண னேயென றடைநதிரண்டு
பாலெடுத தேததநம பார்ப்பதி காணப் பகாசெயமன்றிற்
காலெடுத் தாடுங் கருத்தர்கண் டீரெங கடவுளரே. 9

மாற்பதஞ் செனறபி னிநதிரா நானமுகா வாமனாமான்
மேறபதங கொணட வுருததிரா விணணவா மேனமற்றுளளோர்
ஆறபதங கொணடபல லாயிரங கோடியண் டஙகளெல்லாங
காறபத மொனறி லொடுககிகிற பாரெங கடவுளரே. 10

திருசசிறறமபலம்

7 சிவ புண்ணியத் தேற்றம்

எணசீாக கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருததம
திருசசிறறமபலம

கடவுள் நீறிடாக கடையரைக் கண்காள்!
கனவி லேனுநீா காணுத லொழிக
அடவுண மாசுதீாத தருளதிரு நீறறை
அணியுந தொணடரை யனபுடன காணக
தடவு மினனிசை வீணைகேட டரககன
றனககு வாளொடு நாளகொடுத தவனை
நடவு மாலவிடை யொறறியூ ருடைய
நாதன றனனைநா நணணுதற பொருட்டே. 1

போற்றி நீறிடாப் புலையரைக் கண்டாற்
போக போகநீர் புலமிழந் தவமே
நீற்றின் மேனியர் தங்களைக் கண்டால்
நிற்க நிற்கவந் நிமலரைக் காண்க
சாற்றி னன்னெறி யீதுகாண் கண்காள்!
தமனி யப்பெருந் தனுவெடுத் தெயிலைக்
காற்றி நின்றநங் கண்ணுதற் கரும்பைக்
கைலை யாளனைக் காணுதற் பொருட்டே. 2

தெய்வ நீறிடாச் சிறியரைக் கண்டாற்
சீறு பாம்புகண் டெனவொளித் தேக
சைவ நீறிடுந் தலைவரைக் கண்காள்!
சார்ந்து நின்றுநீர் தனிவிருந் துண்க
செய்ப வன்செய லும்மவை யுடனே
செய்விப் பானுமாய்த் தில்லையம் பலத்துள்
உய்வ தேதரக் கூத்துகந் தாடும்
ஒருவ னம்முள முற்றிடற் பொருட்டே. 3

தூய நீறிடாப் பேயர்க ளொன்று
சொல்லு வாரெனிற் புல்லென வடைக்க
தாய நீறிடு நேயரொன் றுரைத்தாற்
றழுவி யேயதை முழுவதுங் கேட்க
சேய நன்னெறி யணித்தது **செவிகாள்!**
சேர மானிடத் திருமுகங் கொடுத்து
ஆய பாணற்குப் பொன்பெற வருளும்
ஐயர் சேவடி யடைகுதற் பொருட்டே. 4

நல்ல நீறிடா நாய்களின் றேகம்
நாற்ற நேர்ந்திடி னண்ணுயிர்ப் படக்க
வல்ல நீறிடும் வல்லவ ரெழின்மெய்
வாச நேரிடின் மகிழ்வுடன் முகர்க
சொல்ல ரும்பரி மளந்தரு **மூக்கே!**
சொல்லும் வண்ணமித் தூய்நெறி யொன்றும்
அல்ல னீக்கிநல் லருட்கட லாடி
ஐயர் சேவடி யடைகுதற் பொருட்டே. 5

அருள்செய் நீறிடா ரமுதுனக் கிடினும்
அம்ம லத்தினை யருந்துத லொழிக
தெருள்கொ ணீறிடுஞ் செல்வர்கூ ழிடினுஞ்
சேர்ந்து வாழ்த்தியத் திருவமு துண்க
இருள்செய் துன்பநீத் தென்னுடை **நாவே!**
இன்ப நல்லமு தினிதிருந் தருந்தி
மருள்செய் யானையின் றேலுடுத் தென்னுள்
வதியு மீசன்பால் வாழுதற் பொருட்டே. 6

முத்தி நீறிடார் முனைகையாற் றெடினும்
முள்ளு றுத்தல்போன் முனிவுட னடுங்க
பத்தி நீறிடும் பத்தர்கள் காலாற்
பாய்ந்து தைக்கினும் பரிந்ததை மகிழ்க
புத்தி யீதுகா ணென்னுடை உடம்பே!
போற்ற லார்புரம் பொடிபட நகைத்தோன்
சத்தி வேற்கரத் தனயனை மகிழ்வோன்
றன்னை நாமென்றுஞ் சார்ந்திடற் பொருட்டே. 7

இனிய நீறிடா வீனநாய்ப் புலையர்க
கெளிற் பாதியு மீகுத லொழிக
இனிய நீறிடுஞ் சிவனடி யவர்கள்
எம்மைக் கேட்கினு மெடுத்தவர்க் கீக!
இனிய நன்னெறி யீதுகாண் கரங்காள்!
ஈச னம்முடை யிறையவன் றதிப்போக
இனிய மால்விடை யேறிவந் தருள்வோன்
இடங்கொண் டெம்முளே யிசைந்திடற் பொருட்டே. 8

நாட நீறிடா மூடர்கள் கிடக்கும்
நரக வில்லிடை நடப்பதை யொழிக
ஊட ணீக்கும்வெண் ணீறிடு மவர்கள்
உலவும் வீட்டிடை யோடியு நடக்க
கூட நன்னெறி யீதுகாண் கால்காள்!
குமரன் றந்தையெங் குடிமுழு தாள்வோன்
ஆட வம்பலத் தமர்ந்தவ னவன்றன்
அருட்க டற்படிந் தாடுதற் பொருட்டே. 9

நிலைகொ ணீறிடாப் புலையரை மறந்தும்
நினைப்ப தென்பதை நெஞ்சமே! ஒழிக
கலைகொ ணீறிடுங் கருத்தரை நாளுங்
கருதி நின்றுளே கனிந்துநெக் குருக
மலைகொள் வில்லினன் மால்விடை யுடையான்
மலர யன்றலை மன்னிய கரத்தான்
அலைகொ ணஞ்சமு தாக்கிய மிடற்றான்
அவனை நாமகிழ்ந் தடைந்திடற் பொருட்டே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

8. முத்தியுபாயம்

திருவொற்றியூர்

வஞ்சித்துறை

திருச்சிற்றம்பலம்

ஒற்றி யூரனைப்
பற்றி நெஞ்சமே
நிற்றி நீயருட்
பெற்றி சேரவே 1

சேர நெஞ்சமே
தூர மன்றுகாண்
வாரம் வைத்தியேற்
சாரு முத்தியே 2

முத்தி வேண்டுமேற்
பத்தி வேண்டுமாற்
சத்தி யம்மிது
புத்தி நெஞ்சமே. 3

நெஞ்ச மேயிது
வஞ்ச மேயல
பிஞ்ச கன்பதந்
தஞ்ச மென்பதே. 4

என்ப தேற்றவன்
அன்ப தேற்றுநீ
வன்பு மாற்றுதி
இன்ப மூற்றவே. 5

ஊற்ற முற்றுவெண்
ணீற்ற னொற்றியூர்
போற்ற நீங்குமால்
ஆற்ற நோய்களே. 6

நோய்கள் கொண்டிடும்
பேய்கள் பற்பலர்
தூய்த னொற்றியூர்க்
கேய்த வில்லையே. 7

இல்லை யில்லைகாண்
ஒல்லை யொற்றியூர்
எல்லை சேரவே
அல்ல லென்பதே. 8

அல்ல லென்பதேன்
தொல்லை நெஞ்சமே
மல்ல லொற்றியூர்
எல்லை சென்றுமே. 9

சென்று வாழ்த்துதி
நன்று நெஞ்சமே
என்று நல்வளம்
ஒன்று மொற்றியே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

9. அவலத்தழுங்கல்

திருவொற்றியூர்

எண்சீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

ஊதி யம்பெறு வொதியனேன் மதிபோய்
　உழலும் பாவியே னுண்மை யொன்றறியேன்
வாதி யம்புறும் வஞ்சக ருடனே
　வாயி ழுக்குற வன்மைகள் பேசி
ஆதி யெம்பெரு மானுனை மறந்தேன்
　அன்பி லாதவென் வன்பினை நினைக்கில்
தீதி யம்பிய நஞ்சமுங் கலங்குந்
　திகழு மொற்றியூர்த் தியாகமா மணியே. 1

கல்வி கற்தவன் னெஞ்சகக் கொடியேன்
　கயவர் தங்களுட் கலந்துநா டோறும்
மல்வி கந்தவாய் வாதமிட் டுலறி
　வருந்து கின்றதுன் மார்க்கத்தை நினைக்கில்
இல்வி கந்தவென் மீதெனக் கேதான்
　இகலுங் கோபமு மிருக்கின்ற தானுல்
தில்லை யாயுன்ற னுளத்துக்கென் னுமோ
　திகழு மொற்றியூர்த் தியாகமா மணியே. 2

கைத வத்தாதங களிபபினிற களித்தே
காலம போககினேன கழைகணமற றறியேன்
செயத வததர்தங திறஞகிறி துணரேன
செயவ தெனனினின றிருவருள பெறவே
எயத வத்திரு வருளெனக இரஙகி
ஈபி லுணடுமற றினறெனி லினறே
செயத வததிரு மடநதையா நடனந
திகழு மொற்றியூாத தியாகமா மணியே 3

அழுத பிளளைககே பாலுண வளிப்பாள
அனனை யெனபாக ளழுவலி யிலலாக
கொழுது நேர்சிறு குழவிககுங கொடுபபாள
குறற மனறது மறறவள செயலே
தொழுது நினனடி துதிககினறோக கெனவே
துடட னேனுககுஞ் சூழநதருள செயலாஞ
செழுது மாதவி மலாதிசை மணககத
திகழு மொறறியூர்த தியாகமா மணியே 4

உள்ளி யோவென வலறிநின றேத்தி
யுருகி நெககிலா வுளததன யானெனினும
வளளி யோயுனை மறககவு மாட்டேன
மற்றைத் தேவரை மதிக்கவு மாட்டேன்
வெளளி யோவெனப பொனமகிழ சிறகக
விரைநது மும்மதிள விலவளைத தெரிததோய்
தெளளி யோர்புகழந தரகர வெனனத
திகழு மொறறியூாத் தியாகமா மணியே. 5

விருப்பி லேனறிரு மாலயன பதவி
வேணடிக கொளகென விளமபினுங கொளளேன
மருபபின மாவுரி யாயுனற னடியாா
மதிககும வாழவையே மனஙகொடு நினறேன
ஒருபப டாதவிவ வெனனுள வினியுன
உளள மெபபடி யபபடி யறியேன
திருப்பு யாசல மனனர்மா தவததோா
திகழு மொறறியூாத தியாகமா மணியே. 6

நிலையி லாவுல கியறபடு மனத்தை
நிறுத்தி லேனொரு நியமமு மறியேன
விலையி லாமணி யேவுனை வாழததி
வீடடு நனனெறிக கூடடேன விளமபேன
அலையி லாநதெழுந தருமபென வலைநதேன
அறப னேனறிரு வருளடை வேனே
சிலையி லாரழற கணைதொடுத தவனே
திகழு மொறறியூாத் தியாகமா மணியே 7

காய மெனபதா காயமென றறியேன
கலஙகி னேனொரு களைகணு மிலலேன
சேய, நனனெறி யணிதெனக காடடுந
தெயவ நினனருட டிறஞசிறி தடையேன
தூய நினனடி யவருடன கூடித
தொழுமபு செயவதே சுகமெனத துணியேன
தீய னேனறனை யாளவதெவ வாறோ
திகழு மொறறியூரத தியாகமா மணியே. 8

புன்னு னிபபடுந துளியினுஞ சிறிய
போகம வேடடுநின பொனனடி மறநதேன
என்னி னிபபடும வணமஃ தறியேன
எனசெய கேனெனை யெனசெயப புகுநதேன
மினனி னிறபொலி வேணியம பெருமான
வேற லேனெனை விருமபலுன கடனே
தெனன னிபபடுஞ சோலைசூழந தோஙகித
திகழு மொறறியூரத தியாகமா மணியே 9

அடிய னேனல னெனனினு மடியே
னாக நினறன னமமையிம மையினுங
கடிய னேனபிழை யாவையும பொறுககக
கடனு னககலாற கணடில னையா
பொடிகொண மேனியெம புணணிய முதலே
புனனை யஞசடைப புஙகவ ரேறே
செடியா தேடுறாத திவவிய வொளியே
திகழு மொறறியூரத தியாகமா மணியே. 10

திருசசிறறமபலம

10. பழமொழிமேல் வைத்துப் பரிவுகூர்தல்

திருவொற்றியூர்

எணசீரக கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருததம

திருச்சிற்றம்பலம்

வானை நோககிமண வழிநடப பவனபோல
வயஙகு நினனருள வழியிடை நடபபான
ஊனை நோககினே னையினு மடியேன
உயயும வணணநீ யுவநதருள புரிவாய
மானை நோககிய நோககுடை மலையாள
மகிழ மனறிடை மாநடம புரிவோய
தேனை நோககிய கொனறையஞ சடையோய
திகழு மொறறியூரத தியாகநா யகனே. 1

வாயி லானபெரு வழககுரைப பதுபோல
வளள லுனனடி மலாகளுக கனபாந
தூயி லாதுநின னருளபெற விழைநதேன
துடட னேனருட சுகமபெற நினைவாய

கோயி லாகநல் லன்பர்தம் முளத்தைக்
கொண்ட மாநிதிங் குணப்பெருங் குன்றே
தேயி லாதபல் வளஞ்செறிந் தோங்கித்
திகழு மொற்றியூர்த் தியாகநா யகனே. 2

வித்தை யின்றியே விளைத்திடு பவன்போல்
மெய்ய நின்னிரு மென்மலர்ப் பதத்திற்
பத்தி யின்றியே முத்தியை விழைந்தேன்
பாவி யேனருட் பண்புற நினைவாய்
மித்தை யின்றியே விளங்கிய வடியார்
விழைந்த யாவையுந் தழைந்திட வருள்வோய்
சித்தி வேண்டிய முனிவர் பரவித்
திகழு மொற்றியூர்த் தியாகநா யகனே. 3

கலமி லாதுவான் கடல்கடப் பவன்போற்
கடவு ணின்னடிக் கமலங்கள் வழுத்தும்
நலமி லாதுநின் னருள்பெற விழைந்த
நாயி னேன்செயு நவைபொறுத் தருள்வாய்
மலமி லாதநல் வழியிடை நடப்போர்
மனத்துண் மேவிய மாமணிச் சுடரே
சிலமி லாஞ்சமா தியதருப் பொழில்கள்
திகழு மொற்றியூர்த் தியாகநா யகனே. 4

போர்க்கும் வெள்ளத்திற் பொன்புதைப் பவன்போற்
புலைய நெஞ்சிடைப் புனிதநின் னடியைச்
சேர்க்கும் வண்ணமே நினைக்கின்றே னென்னினுஞ்
சிறிய னேனுக்குன் றிருவருள் புரிவாய்
கூர்க்கு நெட்டிலை வேற்படைக் கரங்கொள்
குமரன் றந்தையே கொடியதீ வினையைத்
தீர்க்குந் தெய்வமே சைவவை திகங்கள்
திகழு மொற்றியூர்த் தியாகநா யகனே. 5

ஓட வுன்னியே யுறங்குகின் றவன்போல்
ஓங்கு முத்தம வுன்னருட் கடலில்
ஆட வுன்னியே மங்கையர் மயலில்
அழுந்து கின்றவெற் கருள்செய நினைவாய்
நாட வுன்னியே மாலய னேங்க
நாயி னேனுள நண்ணிய பொருளே
தேட வுன்னிய மாதவ முனிவர்
திகழு மொற்றியூர்த் தியாகநா யகனே. 6

முதலி லாமலூ தியம்பெற விழையும்
மூட னென்னநின் மொய்கழற் பதமேத்
துதலி லாதுநின் னருள்பெற விழைந்தேன்
துட்ட னேனருட் சுகம்பெறு வேனோ

நுதலி லாரழற் கண்ணுடை யவனே
நோக்கு மன்பர்கள் தேக்குமின் னமுதே
சிதலி லாவள மோங்கியென் னுளுந்
திகழு மொற்றியூர்த் தியாகநா யகனே. 7

கல்லை யுந்திவா னதிகடப் பவர்போற்
காம மூந்திய நாமநெஞ் சகத்தால்
எல்லை யுந்திய பவக்கடல் கடப்பான்
எண்ணு கின்றன னெனக்கருள் வாயோ
அல்லை யுந்திய வொண்சுடர்க் குன்றே
அகில கோடிகட் கருள்செயு மொன்றே
தில்லை நின்றொளிர் மன்றிடை யமுதே
திகழு மொற்றியூர்த் தியாகநா யகனே. 8

நெய்யி னற்சுடு நெருப்பவிப் பவன்போல்
நெடிய துன்பமாங் கொடியவை நிறைந்த
பொய்யி னற்பவம் போக்கிட நினைத்தேன்
புல்ல னேனுக்குன் னல்லருள் வருமோ
கையி னற்றொழு மன்பர்தம் முள்ளக்
கமல மேவிய விமலவித் தகனே
செய்யி னற்பொலிந் தோங்கிநல் வளங்கள்
திகழு மொற்றியூர்த் தியாகநா யகனே. 9

நீர்சொ ரிந்தொளி விளக்கெரிப் பவன்போல்
நித்த நின்னிடை நேசம்வைத் திடுவான்
பார்சொ ரிந்திடும் பவநெறி முயன்றேன்
பாவி யேன்றனைக் கூவிநின் றுள்வாய்
கார்சொ ரிந்தெனக் கருணையீந் தன்பர்
களித்த நெஞ்சிடை யொளித்திருப் பவனே
தேர்சொ ரிந்தமா மணித்திரு வீதித்
திகழு மொற்றியூர்த் தியாகநா யகனே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

11. அபராதத்தாற்றுமை

திருவொற்றியூர்

எழுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

தூச்சிலை விரும்பித் துயர்கொளுங் கொடியேன்
துட்டனேன் றூய்மையொன் றில்லா
எச்சிலை யனையேன் பாவியே னென்னை
என்செய்தாற் றீருமோ வறியேன்
பச்சிலை யிடுவார் பக்கமே மருவும்
பரமனே யெம்பசு பதியே
அச்சிலை விரும்பு மவருளத் தமுதே
யையனே யொற்றியூ ரரசே. 1

தூங்கினேன் சோம்பற் குறைவிட மானேன்
தோகையர் மயக்கிடை யழுந்தி
ஏங்கினே னவமே யிருந்தன னென்னை
என் செய்தாற் றீருமோ வறியேன்
வாங்கிமே ருவினை வளைத்திடும் பவள
மாமணிக் குன்றமே மருந்தே
ஓங்கிவா னளவும் பொழிற்செறி யொற்றி
யூர்வரு மென்னுடை யுயிரே. 2

கரப்பவர்க் கெல்லா முற்படுங் கொடிய
கடையனேன் விடையுமே யுடையேன்
இரப்பவர்க் கணுவு மீந்திலே னென்னை
யென்செய்தாற் றீருமோ வறியேன்
திரப்படுங் கருணைச் செல்வமே சிவமே
தெய்வமே தெய்வநா யகமே
உரப்படு மன்ப ருள்ளொளி விளக்கே
ஒற்றியூர் வாழுமென் னுவப்பே. 3

இல்லையென் பதனுக் கஞ்சிடே னய்க்கும்
இணையிலே னிழிவினேன் றுயர்க்கோர்
எல்லைமற் றறியே னெறியனே னென்னை
யென் செய்தாற் றீருமோ வறியேன்
கல்லைவில் லாக்குங் கருணைவா ரிதியே
கண்ணுத லுடையசெங் கனியே
தில்லைவா ழரசே தெய்வமா மணியே
திருவொற்றி யூர்வருந் தேவே. 4

மண்ணிலே மயங்கு மனத்தினை மீட்டுன்
மலரடி வழுத்திடச் சிறிதும்
எண்ணிலேன் கொடிய வேழையே னென்னை
யென் செய்தாற் றீருமோ வறியேன்
விண்ணிலே விளங்கு மொளியினுள் ளொளியே
விடையில்வந் தருள்விழி விருந்தே
கண்ணிலே விளங்கு மரும்பெறன் மணியே
காட்சியே யொற்றியங் கரும்பே. 5

முட்டியே மடவார் முலைத்தலை யுழக்கும்
மூடனேன் முழுப்புலை முறியேன்
எட்டியே யனையேன் பாவியே னென்னை
யென்செய்தாற் றீருமோ வறியேன்
ஒட்டியே யன்ப ருளத்தெழுங் களிப்பே
ஒளிக்குளாஞ் **சோதியே!** கரும்பின்
கட்டியே தேனே சடையுடைக் கனியே
காலமுங் கடந்தவர் கருத்தே. 6

கருதென வடியார காட்டியுந தேருக
கனமனக குரஙகனே னுதவா
எருதென நினறேன பாவியே னெனனை
யென செயதாற நீருமோ வறியேன
மருதிடை நினற மாணிகக மணியே
வனபவந தீரத்திடு மருநதே
ஒருதிற முடையோ ருளளதது ளொளியே
ஒறறியூர மேவுமென னுறவே. 7

வைதிலேன் வணஙகா திகழபவா தமமை
வஞசனே னினனடி யவாபால
எயதிலேன பேயே னேழையே னெனனை
யெனசெயதாற நீருமோ வறியேன
கொயதுமா மலரிட டருசசனை புரிவோர்
கோலநெஞ சொளிகுணக குனறே
உயதிற முடையோர பரவுநல லொறறி
யூரகத தமாநதரு ளானறே 8

தெவ்வண மடவார சீககுழி விழுநதேன
தீயனேன பேயனேன சிறியேன
எவவண முயவே னெனசெயவே னெனனை
யெனசெயதாற நீருமோ வறியேன
எவவணப பொருபபே யெனனிரு கணணே
இடைவிடாப பசியசெம பொனனே
செவவண மணியே திகழகுணக கடலே
திருவொறறி யூர்செழுந தேனே 9

வாதமே புரிவேன கொடுயபுலி யனையேன
வஞசக மனததினேன பொலலா
ஏதமே யுடையே னெனசெயவே னெனனை
யெனசெயதாற நீருமோ வறியேன
போதமே யைநதாம பூதமே யொழியாப
புனிதமே புதுமணப பூவே
பாதமே சரணஞ சரணமென றனனைப
பாதுகாத தளிப்பதுன பரமே 10

திருசசிற்றம்பலம்

12. அருளியல் விறுவல்

திருமுல்லைவாயில்

எழுசீரக கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருததம

திருசசிறறம்பலம

தேனென வினிககுந திருவருட கடலே
தெளளிய வமுதமே சிவமே
வானென நிறகுந தெயவமே முல்லை
வாயில்வாழ் மாசிலா மணியே

ஊனென நின்ற வுணாவிலே னெனினும்
உன்றிருக் கோயிலவந தடைநதால்
ஏனெனக கேளா திருநதனை யையா
ஈதுநின றிருவருட கியலபோ. 1

பூங்கொடி யிடையைப் புணாநதசெந தேனே
புத்தமு தேமறைப் பொருளே
வாஙகொடி விடைகொ ளண்ணலே முலலை
வாயிலவாழ மாசிலா மணியே
தீஙகொடி யாத வினையனே னெனினுஞ்
செலவநின கோயிலவந தடைநதால்
ஈங்கொடி யாத வருட்கண ணோககி
ஏனென திருபபது மியலபோ. 2

துப்புநே ரிதழி மகிழநதகல யாண
சுநதரா **சுந்தரன் றாதா**
மைபபொதி மிடற்றய வளாதிரு முல்லை
வாயிலவாழ மாசிலா மணியே
அப்பனே யுனனை விடுவனோ வடியேன்
அறிவிலே னெனினுநினை கோயிற
கெயப்புடன வநதால வாவென வுரையா
திருபபதுன றிருவருட கியல்போ. 3

கங்கையஞ் சடைகொண டோஙகுசெங கனியே
கணகணமுன றோஙகுசெங கருமபே
மஙகலில லாத வணமையே முலலை
வாயிலவாழ மாசிலா மணியே
துஙகநின னடியைத துதிததிடே னெனினுந
தொணடனேன கோயிலவந தடைநதால
எஙகுவந தாயநீ யாரென வேனும
இயமபிடா திருபபது மியலபோ 4

நன்றுவந் தருளு நமபனே யாாககும
நலலவ னேதிருத திலலை
மன்றுவந தாடும வளளலே முலலை
வாயிலவாழ மாசிலா மணியே
துன்றுநின் னடியைத் துதிததிடே னெனினுந்
தொணடனேன கோயிலவந தடைநதால
என்றுவந தாயென றொருசொலுஞ சொலலா
திருபபதுன றிருவருட கியலபோ. 5

பண்ணினு ளிசையே பாலினுட சுவையே
பததாகட கருளசெயும பரமே
மண்ணினி லோஙகி வளமபெறு முலலை
வாயிலவாழ மாசிலா மணியே

பெண்ணினும் பேதை மதியினே னெனினும்
பெருமநின் னருள்பெற லாமென்
றெண்ணிவந் தடைந்தாற் கேள்வியில் லாமல்
இருப்பதுன் றிருவருட் கியல்போ. 6

முன்னிய மறையின் முடிவினுட் பொருளே
முக்கணு மூவர்க்கு முதல்வா
மன்னிய கருணை வாரியே முல்லை
வாயில்வாழ் மாசிலா மணியே
அன்னிய னல்லேன் றொண்டனே னுன்றன்
அருட்பெருங் கோயில்வந் தடைந்தால்
என்னிது சிவனே பகைவரைப் போற்பார்த்
திருப்பதுன் றிருவருட் கியல்போ. 7

நல்லவர் பெறுநற் செல்வமே மன்றுண்
ஞானநா டகம்புரி நலமே
வல்லவர் மதிக்குந் தெய்வமே முல்லை
வாயில்வாழ் மாசிலா மணியே
புல்லவ னெனினு மடியனே னையா
பொய்யல வுலகறிந் ததுநீ
இல்லையென் றாலும் விடுவனோ? சும்மா
இருப்பதுன் றிருவருட் கியல்போ. 8

பொதுவினின் றருளு முதற்றனிப் பொருளே
புண்ணியம் விளைகின்ற புலமே
மதுவினின் றோங்கும் பொழிற்றிரு முல்லை
வாயில்வாழ் மாசிலா மணியே
புதுமைய னல்லேன் றொன்றுதொட் டுனது
பூங்கழற் கன்புபூண் டவன்காண்!
எதுநினைந் தடைந்தா யென்றுகே ளாமல்
இருப்பதுன் றிருவருட் கியல்போ. 9

பொன்னையுற் றவனு மயனுநின் றறியாப்
புண்ணியா கண்ணுதற் கரும்பே
மன்னனே மருந்தே வளர்திரு முல்லை
வாயில்வாழ் மாசிலா மணியே
உன்னைநான் கனவி னிடத்தும்விட் டொழியேன்
உன்றிரு வடித்துணை யறிய
என்னையீன் றவனே முகமறி யார்போல்
இருப்பதுன் றிருவருட் கியல்போ. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

13. திருமுல்லைவாயில் திருவிண்ணப்பம்

திருமுல்லைவாயில்

கலிவிருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

தாயின் மேவிய நற்பர மேமுல்லை
வாயின் மேவிய மாமணி யேயுன்றன்
கோயின் மேவிநின் கோமலர்த் தாடொழா
தேயின் மேவி யிருந்தன னென்னையே. 1

தில்லை வாய்ந்த செழுங்கனி யேதிரு
முல்லை வாயின் முதற்சிவ மூர்த்தியே
தொல்லை யேனுன்றன் றாய்திருக் கோயிலின்
எல்லை சேரவின் றெத்தவஞ் செய்ததே. 2

வளங்கொ ளும்முல்லை வாயிலின் மேவிய
குளங்கொ ளுங்கட் குருமணி யேயுனை
உளங்கொ ளும்படி யுன்றிருக் கோயிலிக்
களங்கொ ணெஞ்சினன் கண்டதுங் கண்டதே. 3

மலைவி லாமுல்லை வாயிலின் மேவிய
விலையி லாமணி யேவிளக் கேசற்றுங்
கொலையி லாதவர் கூடுநின் கோயிலின்
தலைநி லாவத் தவமென்கொல் செய்ததே. 4

சீர்சி றக்குந் திருமுல்லை வாயிலில்
ஏர்சி றக்கு மியன்மணி யேகொன்றைத்
தார்சி றக்குஞ் சடைக்கனி யேயுன்றன்
ஊர்சி றக்க வுறுவதெவ் வண்ணமே. 5

சேற்கொள் பொய்கைத் திருமுல்லை வாயிற்
பாற்கொள் வண்ணப் பரஞ்சுட ரேவிடை
மேற்கொள் சங்கர னேவிம லாவுன்றன்
காற்கொ ளன்பர் கலங்குத னன்றதோ. 6

வண்ண மாமுல்லை வாயிலின் மேவிய
அண்ண லேயமு தேயர சேநுதற்
கண்ண னேயுனைக் காணவந் தோர்க்கெலாம்
நண்ண ருந்துயர் நல்குத னன்றதோ. 7

மண்ணி ஞெங்கி வளர்முல்லை வாயில்வாழ்
கண்ணுண் மாமணி யேகரும் பேயுனை
எண்ணு மன்ப ரிழிவடைக் காலது
பண்ணு நின்னருள் பாரிடை வாழ்கவே. 8

தீதி லாத திருமுல்லை வாயில்வாழ்
கோதி லாத குணப்பெருங் குன்றமே
வாதிலா துணை வாழ்த்தவந் தோர்தமை
ஏதி லாரென் றிருப்பது மென்கொலோ. 9

தேசு லாவிய சீர்முல்லை வாயில்வாழ்
மாசி லாமணி யேமருந் தேசற்றுங்
கூசி டாமனின் கோயில்வந் துன்புகழ்
பேசி டாத பிழைபொறுத் தாள்வையே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

14. காட்சிப் பெருமிதம்

திருவலிதாயம்

கலிவிருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

திரைப டாத செழுங்கட லேசற்றும்
உரைப டாம லொளிசெய்பொன் னேபுகழ்
வரைப டாது வளர்வல்லி கேசநீ
தரைப டாக்கந்தை சாத்திய தென்கொலோ! 1

சிந்தை நின்ற சிவாநந்தச் செல்வமே
எந்தை யேயெமை யாட்கொண்ட தெய்வமே
தந்தை யேவலி தாயத் தலைவநீ!
கந்தை சுற்றுங் கணக்கது வென்கொலோ. 2

வேலை கொண்ட விடமுண்ட கண்டனே
மாலை கொண்ட வளர்வல்லி கேசனே
பாலை கொண்ட பராபர நீபழஞ்
சேலை கொண்ட திறமிது வென்கொலோ. 3

பன்னு வார்க்கரு ளும்பர மேட்டியே
மன்னு மாமணி யேவல்லி கேசனே
உன்ன நீயிங் குடுத்திய கந்தையைத்
துன்னு வாரிலை யோபரஞ் சோதியே. 4

கடுத்த தும்பிய கண்டவ கண்டனே
மடுத்த நற்புகழ் வாழ்வல்லி கேசநீ
தொடுத்த கந்தையை நீக்கித் துணிந்தொன்றை
உடுத்து வாரிலை யோவிவ் வுலகிலே. 5

ஆல முத்த வரும்பொரு ளேதிரு
மால டுத்து மகிழ்வல்லி கேசநீ
பாலு டுத்த பழங்கந்தை யைவிடத்
தோலு டுப்பது வேமிகத் தூய்மையே. 6

துன்னு மாமருந் தேசுட ரேயருண்
மன்னு மாணிக்க மேவல்லி கேசரே
துன்னு கந்தையைச் சுற்றிநிற் பீரெனில்
என்ன நீரெமக் கீயும் பரிசதே. 7

மாசில் சோதி மணிவிளக் கேமறை
வாசி மேவி வருமவல் லிகேசநீர்
தூசில் கந்தையைச் சுற்றியை யோபர
தேசி போலிருந் தீரென்கொல் செய்வனே. 8

தேருந் நற்றவர் சிந்தையெனுந் தலஞ்
சாரு நற்பொரு ளாம்வல்லி தாயநீர்
பாரு மற்றிப் பழங்கந்தை சாத்தினீர்
யாரு மற்றவ ரோசொலு மையரே. 9

மெல்லி தாய விரைமலர்ப் பாதனே
வல்லி தாய மருவிய நாதனே
புல்லி தாயவிக் கந்தையைப் போர்த்தினுற்
கல்லி தாயநெஞ் சங்கரை கின்றதே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

15. கொடைமடப் புகழ்ச்சி

திருவொற்றியூர்

எண்சீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

திரப்ப டுந்திரு மாலயன் வாழ்த்தத்
தியாக ரென்னுமோர் திருப்பெய ரடைந்தீர்!
வரப்ப டுந்திறத் திருமை யடைந்தால்
வாயதி றந்தொரு வார்த்தையுஞ் சொல்லீர்
இரப்ப வாக்கொன் றுமீகிலீ ராலெ
யாதுக் கையநீ ரிப்பெய ரெடுத்தீர்!
உரப்ப டுந்தவத் தோர்துதித் தோங்க
ஓங்குசீ ரொற்றி யூருடை யீரே. 1

வெள்ளி மாமலை வீடென வுடையீர்
விளங்கும் பொன்மலை வில்லெனக் கொண்டீர்
வள்ளி யீரென நும்மைவந் தடைந்தால்
வாயதி றந்தொரு வார்த்தையுஞ் சொல்லீர்
எள்ளி லெண்ணெய்போ லெங்கணு நின்றீர்
ஏழை யேன்குறை யேன்றி யீரோ
ஒள்ளி யீருமை யன்றியொன் றறியேன்
ஓங்குசீ ரொற்றி யூருடை யீரே. 2

கள்ள மற்றவாக் கரசுர் புத்திரருங்
களிகக வேபடிக காசளித் தருளும்
வளள லெனறுமை வநதடைந தேறறல
வாயதி றநதொரு வாாததையுஞ சொலலீர்
எளள ருமபுகழத தியாகரென றெருபோ
ஏனகொண டீரிரப போாகஙிட வனறே
உளள மிஙகறி வீரெனே யாளவீா
ஓஙகுசீ ரொறறி யூருடை யீரே. 3

அண்மை யாகுஞசுந் தரர்க்கன்று கசகு
ராலக கோயிலிற சோறிரந தளித்த
வண்மை கேடடிஙகு வநதடைந தேறறல
வாயதி றநதொரு வாாததையுஞ சொலலீர்
திண்மை சேர்திரு மாலவிடை யூாவீா
தேவ ரீருககுச சிறுமையு முணடோ
உண்மை யானுமை யனறிமற றறியேன
ஓஙகுசீ ரொறறி யூருடை யீரே 4

சிந்தை நொநதுல கிறபிறர் தமமைச
சோநதி டாதுநுந திருப்பெயா கேட்டு
வநத டைநதவெற குணடிலலை யெனவே
வாயதிறந தொரு வாாததையுஞ சொலலீர்
இநத வணணநீ ரிருநதிடு வீரேல
எனசொ லாருமை யிவவுல கததார்
உநதி வநதவ னேடரி யேதத
ஓஙகுசீ ரொறறி யூருடை யீரே. 5

கல்லை யுமபசும பொன்னெனப் புரிநத
கருணை கேட்டுமைக காதலித் திஙகு
வலலை வநதுநின றேறறிடிற சிறிதும
வாயதி றநதொரு வாாததையுஞ சொலலீர்
இலலை நீாபிசசை யெடுககினறீ ரேனும
இரககின றோாகளு மிடடுணபர் கண்டீர்
ஒலலை யிஙகென துளஙகொணட தறிவீா
ஓஙகுசீ ரொறறி யூருடை யீரே. 6

துளிக்கும் கணணுடன சோாவுற நெஞ்சந
தோனற லேயுமைத துணையென நமபி
வளிககுட பஞசனை யேனடைந தேறறல
வாயதி றநதொரு வாாததையுஞ சொலலீர்
அளிககுந தனமையீா வாழநதிவ ணிருககக
அடிய னேனலலை கினறது மழகோ
ஒளிககுந தனமைதா னுமககுமுண டேயோ
ஓஙகுசீ ரொறறி யூருடை யீரே 7

குற்ற மெத்தனை யத்தனை யெல்லாங்
குணமெ னக்கொளுங் குணக்கட லென்றே
மற்று நானம்பி யிங்குவந் தேற்றால்
வாயி றந்தொரு வார்த்தையுஞ் சொல்லீர்
கற்ற நற்றவர்க் கேயருள் வீரேல்
கடைய னேனெனக் கடைத்தலைச் செல்கேன்
உற்ற நற்றுணை யுமையன்றி யறியேன்
ஓங்குசீ ரொற்றி யூருடை யீரே. 8

பொய்யி லார்க்குமுன் பொற்கிழி யளித்த
புலவ ரேயெனப் புகழ்ந்திடக் கேட்டும்
மையல் கொண்டிடு மனத்தொடும் வந்தால்
வாயி றந்தொரு வார்த்தையுஞ் சொல்லீர்
ஐய நும்மடி யன்றியோர் துணையும்
அறிந்தி லேனிஃ தறிந்தரு ளீரேல்
உய்யும் வண்ணமெவ் வண்ணமென் செய்கேன்
ஓங்குசீ ரொற்றி யூருடை யீரே. 9

தாயி லாரென நெஞ்சகந் தளர்ந்தேன்
தந்தை யுந்திருச் சந்நிதி யடைந்தேன்
வாயி லாரென விருக்கின்றீ ரல்லால்
வாயி றந்தொரு வார்த்தையுஞ் சொல்லீர்
கோயி லாகவென் னெஞ்சகத் தமர்ந்த
குணத்தி னீரென்றன் குறையறி யீரோ
ஓயி லாதுநற் றொண்டருக் கருள்வான்
ஓங்குசீ ரொற்றி யூருடை யீரே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

16. திருவருள் வேட்கை

திருவொற்றியூர்

கொச்சகக் கலிப்பா

திருச்சிற்றம்பலம்

மன்னமுதா முன்னருள் வழுத்துகின்ற நல்லோர்க்கே
இன்னமுதா மோர்பொழுது மிட்டறியே னாயிடினும்
முன்னமுதா வுண்டகள் முன்னிமுன்னி வாடுகின்றேன்
என்னமுதே யின்னு மிரக்கந்தான் றோன்றாதோ. 1

தோன்றாத் துணையாகுஞ் சோதியே நின்னடிக்கே
ஆன்றாத்த வன்போ டகங்குழையே னாயிடினும்
ஊன்றார்த்த ரித்தத்தனை யுன்னியுன்னி வாடுகின்றேன்
தேன்றாச் சடையாயுன் சித்த மிரங்காதோ. 2

காதார் கடுவிழியார் காமவலைக் குள்ளாகி
ஆதார மின்றி யலைந்தே னாயிடினும்
போதார் நின்றுகழற் பொன்னடியே போற்றுகின்றேன்
நீதாவோ வுன்னுடைய நெஞ்ச மிரங்காதோ. 3

இலைவேட்ட மாதர்தம தீனநல மேவிழைந்து
கொலைவேட் டுழலுங் கொடியனே னாயிடினும்
நிலைவேட்ட நின்னருட்கே நின்றுநின்று வாடுகின்றேன்
கலைவேட்ட வேணியனே கருணைசற்றுங் கொண்டிலையே. 4

கொண்டனிறத் தோனுங் குணிக்கரிய நின்னடிக்கே
தொண்டறிந்து செய்யாத துட்டனே னாயிடினும்
எண்டகநின் பொன்னருளை யெண்ணியெண்ணி வாடுகின்றேன்
தண்டலைசூ ழொற்றியுளாய் தயவுசற்றுஞ் சார்ந்திலையே. 5

சாரா வறுஞ்சார்பிற் சார்ந்தரசே வுன்னுடைய
தாரார் மலரடியைத் தாழ்ந்தேத்தே னாயிடினும்
நேராய்நின் சந்நிதிக்க ணின்றுநின்று வாடுகின்றேன்
ஓராயோ சற்றேனு மொற்றியூ ருத்தமனே. 6

ஊர்மதிக்க வீணி லுளறுகின்ற தல்லதுநின்
சீர்மதிக்க நின்னடியைத் தேர்ந்தேத்தே னாயிடினுங்
கார்மதிக்கு நஞ்சமுண்ட கண்டநினைந் துள்குகின்றேன்
ஏர்மதிக்கு மொற்றியூ ரெந்தையளி யெய்தாயோ. 7

தாய்க்குமினி தாகுமுன்றன் றண்மலரை யேத்தாது
நாய்க்குங் கடையாய் நலிகின்றே னாயிடினும்
வாய்க்குமுன்றன் சந்நிதிக்கண் வந்துவந்து வாடுகின்றேன்
தூய்க்குமரன் றந்தாயென் சோர்வறிந்து தீராயோ. 8

அறியாப் பருவத் தடியேனை யாட்கொண்ட
நெறியாங் கருணை நினைந்துருகே னாயிடினுங்
குறியாப் பொருளேயுன் கோயிலிடை வந்துநின்றும்
பறியாப் பிணியேன் பரதவிப்பைப் பார்த்திலையே. 9

பார்நடையாங் கானிற் பரிந்துழல்வ தல்லதுநின்
சீர்நடையா நன்னெறியிற் சேர்ந்திலே னாயிடினும்
நேர்நடையா நின்கோயி னின்றுநின்று வாடுகின்றேன்
வார்நடையார் காணு வளரொற்றி மன்னமுதே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

17. அபராத விண்ணப்பம்

திருவொற்றியூர்

எழுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

தேவிய லறியாச் சிறியனேன் பிழையைத் திருவுளத் தெண்ணிநீ கோபம்
மேவியிங் கையோ கைவிடிற் சிவனே வேறுநான் யாதுசெய் வேனே
மூவிரு முகஞ்சேர் முத்தினை யளித்த முழுச்சுவை முதிர்ந்தசெங் கரும்பே
சேவின்மே லோங்குஞ் செழுமணிக் குன்றே திருவொற்றி யூர்மகிழ் தேவே. 1

உய்யவொன் றறியாவொ தியனேன்பிழையைஉன் றிருவுள்ளத்திற்கொண்டே
வெய்யனென் றையோ கைவிடிற் சிவனே வேறுநான் யாதுசெய் வேனே
செய்யநெட் டிலைவேற் சேய்தனை யளித்த தெய்வமே யாநந்தத் திரட்டே
மையலற் றவர்தம் மனத்தொளிர் விளக்கே வளம்பெறு மொற்றியூர் மணியே. 2

கழல்கொளுன் னருமைத் திருவடி மலரைக் கருதிடாப் பிழைதனைக்குறித்தே
விழலனென் றையோ கைவிடிற் சிவனே வேறுநான் யாதுசெய் வேனே
அழலயிற் கரத்தெம் மையனை யீன்ற அப்பனே அயனுமா லறியாத்
தழனிறப் பவளக் குன்றமே யொற்றித் தனிநக ரமர்ந்தரு ளகையே. 3

வாடனக் குறமும் வடுக்கணார்க் குருகும் வஞ்சனேன் பிழைதனைக் குறித்தே
வேடனென் றையோ கைவிடிற் சிவனேவேறுநான்யாதுசெய்வேனே
நீடயிற் படைசேர் கரத்தனை யளித்த நிருத்தனே நித்தனே நிமலா
ஏடகத் தமர்ந்த வீசனே தில்லை எந்தையே யொற்றியூ ரிறையே. 4

நாணமொன் றில்லா நாயினேன் பிழையை நாடிநின் றிருவுளத் தடைத்தே
வீணனென் றையோ கைவிடிற் சிவனே வேறுநான்யாதுசெய்வேனே
காணநின் றடியர்க் கருடரும் பொருளே கடிமதி லொற்றியூர்க்கரசே
பூணயிற் கரத்தோர் புத்தமு தெழுந்த புண்ணியப் புனிதவா ரிதியே. 5

அஞ்செழுத் தோதி யுய்ந்திடாப் பிழையை ஐயநின் றிருவுளத் தெண்ணி
வெஞ்சனென் றையோ கைவிடிற் சிவனே வேறுநான் யாதுசெய் வேனே
கஞ்சன்மான் முதலோ ருயிர்பெற விடத்தைக் களத்திருத் தியவருட் கடலே
சஞ்சித மறுக்குஞ் சண்முக முடையோன் றந்தையே யொற்றியெந் தவமே. 6

நம்பினே னின்றன் றிருவடி மலரைநாயினேன்பிழைதனைக்குறியேல்
வெம்பினே னையோ கைவிடிற் சிவனே வேறுநான் யாதுசெய் வேனே
தும்பிமா முகனை வேலனை யீன்ற தோன்றலே வச்சிரத் தூணே
அம்பிகா பதியே யண்ணலே முக்கண் அத்தனே யொற்றியூ ரமுதே.

சூழ்ந்தவஞ்சகனேன் பிழைதனைக்குறியேற்றுன்பசாகரந்தனிலழுந்தி
வீழ்ந்தன னையோ கைவிடிற் சிவனே வேறுநான் யாதுசெய் வேனே
வாழ்ந்தமா தவர்கண் மனத்தொளிரொளியேவள்ளலேமழவிடையவனே
போழ்ந்தவேற் படைகொள் புனிதனை யளித்த பூரண வொற்றியூர்ப் பொருளே.

துரும்பினேன் பிழையைத் திருவுளத் தடையேற் றுய்யநின் னருட்கடலாட
விரும்பினே னையோ கைவிடிற் சிவனே வேறுநான்யாதுசெய்வேனே
கரும்பினேர் மொழியா ரிருவரைமணக்குங்கனிதனை யளித்தகற்பகமே
இரும்பினேர் நெஞ்சரெனினு மென்போல்வார்க் கின்னருடருமொற்றியிறையே

கட்டினேன் பாபக் கொடுஞ்சுமை யெடுப்பேன்கடும்பிழை கருதிடேனின்னை
விட்டிலே னையோ கைவிடிற் சிவனே வேறுநான் யாதுசெய் வேனே
சுட்டிலாப் பொருளே சுகப்பெருங் கடலே தூய்த்திரு வொற்றியூர்த் துணையே
தட்டிலாக் குணத்தோர் புகழ்செயுங் குகனைத் தந்தரு ளருந்தயா நிதியே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

18. அறிவரும் பெருமை

திருவொற்றியூர்

எழுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

நாயினுங் கடையே னென்செய்வேன் பிணியா னலிகின் றநலிவினை யறிந்துந்
தாயினு மினியா யின்னுநீ வரவு தாழ்த்தனையென்கொலென் றறியேன்
மாயினு மல்லால் வாழினு நினது மலரடி யன்றியொன் றேத்தேன்
சாயினு மென்னைக் கனியினு நின்னைக் கனவினும் விட்டிடேன் காணே.

காண்பது கருதி மாலொடு மலர்வாழ் கடவுள ரிருவருந் தங்கண்
மாண்பது மாறி வேறுரு வெடுத்தும் வள்ளனின் னுருவறிந் திலரே
கோண்பதர் நெஞ்சக் கொடியனே னெந்தக் கொள்கைகொண் டறிகுவ தையா
பூண்பது பணியாய் பொதுவினின் றாடும் புனிதநின் னருளலா தின்றே.

இன்றுவந் தெனைநீ யடிமைகொள் ளாயேல் எவ்வுலகத்தருந் தூற்ற
நன்றுநின் றன்மேற் பழிவரு மென்மேற் பழியிலை நவின்றனனையா
அன்றுவந் தொருசேய்க் கருள்புரிந் தாண்ட அண்ணலே யொற்றியூ ரரசே
நின்றுசிற் சபைக்கு ணடஞ்செயுங் கருணை நிலயமே நின்மலச் சுடரே.

சுடர்கொளு மணிப்பூண் முலைமடவியர்தந் தொடக்கினிற் பட்டுழன் றோயா
இடர்கொளு மெனைநீ யாட்கொளு நாள்தான் எந்தநா ளந்தநா ளுரையாய் !
படர்கொளும் வானோ ரமுதுண நஞ்சைப் பரிந்துண்ட கருணையம் பரமே
குடர்கொளுஞ் சூலப் படையுடை யவனே கோதையோர் கூறுடை யவனே.

உடைமைவைத் தெனக்கின் றருள்செயா விடினும் ஒப்பிலாய்நின் னடிக்கெனையே
அடைமைவைத் தேனுநின் னருட்பொருளிங் களித்திட வேண்டுமின் றெவைக்குங்
கடைமையேன் வேறோர் தேவரை யறியேன் கடவுணின் றிருவடி யறிக
படைமைசேர் கரத்தெம் பசுபதி நீயேயென் னுளம்பார்த்துநின் றாயே.

பார்த்துநிற்கின்றா யாவையு மெளியேன் பரதவித் துறுகணு னெஞ்சம்
வேர்த்துநிற் கின்றேன் கண்டிலை கொல்லோ விடமுண்ட கண்டனீ யன்றோ
ஆர்த்துநிற் கின்றா ரைம்புல வேட ரவர்க்கிலக் காவனோ நமியேன்
ஓர்த்துநிற் கின்றார் பரவுநல் லொற்றி யூரில்வா ழென்னுற வினனே

உறவனே யுன்னை யுள்கிநெஞ் சழலி னுறுமிழு தெனக்கசிந் துருகா
மறவனேன் றன்னை யாட்கொளா விடில்யான் வருந்துவ தன்றியென்செய்கேன்
நிறவனே வெள்ளை நீறணி பவனே நெற்றிமேற் கண்ணுடை யவனே
அறவனே தில்லை யம்பலத் தாடும் அப்பனே யொற்றியூர்க் கரசே. 7

கரைபடா வஞ்சப் பவக்கட லுழக்குங் கடையனே னின்றிரு வடிக்கு
விரைபடா மலர்போ லிருந்துழல் கின்றேன் வெற்றனே னென்செயவிரைகேன்
திரைபடாக் கருணைச் செல்வவா ரிதியே திருவொற்றி யூர்வளர்தேனே
உரைபடாப்பொன்னே புரைபடா மணியே உண்ணுதற்கினியநல்லமுதே.

நல்லமு தனையார் நின்றிரு வடிக்கே நண்புவைத் துருகுகின்றனராற்
புல்லமு தனையே னென்செய்வான் பிறந்தேன் புண்ணியமென்பதொன் றறியேன்
சொல்லமு தனைய தோகையோர் பாகந் துன்னியதோன் றலேகனியாக்
கல்லமு தாக்குங் கடனுனக் கன்றோ கடையனேன் கழறுவதென்னே.

என்னைநின் னவனாக் கொண்டுநின் கருணை யென்னுநன் னீரினை யாட்டி
அன்னையப் பனுமாய்ப் பரிவுகொண் டாண்ட அண்ணலே நண்ணரும்பொருளே
உன்னருந் தெய்வ நாயக மணியே ஒற்றியூர் மேவுமென் னுறவே
நன்னர்செய் கின்றோ யென்செய்வே னிதற்கு நன்குகைம் மாறுநாயேனே.

திருச்சிற்றம்பலம்

19. அருள்விடை வேட்கை

திருவொற்றியூர்

கலிவிருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

போகங் கொண்ட புணர்முலை மாதொரு
பாகங் கொண்ட படம்பக்க நாதரே!
மாகங் கொண்ட வளம்பொழி லொற்றியின்
மோகங் கொண்டவெம் முன்னின் றருளிரோ. 1

தவள நீற்றுமெய்ச் சாந்த விநோதரே
பவள மேனிப் படம்பக்க நாதரே
கவள வீற்றுக் கரியுரி போர்த்தநீர்
இவளை யொற்றிவிட் டெங்ஙனஞ் சென்றிரோ. 2

சீல மேவித் திகழனற் கண்ணென்று
பால மேவும் படம்பக்க நாதரே
ஞால மேவு நவையை யகற்றமுன்
ஆல முண்டவ ரல்லிர்கொ லையரே. 3

உடைகொள் கோவணத் துற்ற வழகரே
படைகொள் சூலப் படம்பக்க நாதரே
கடைகொள் நஞ்சுண்டு கண்டங் கறுத்தநீர்
இடையி லொற்றிவிட் டெங்ஙனஞ் சென்றிரோ. 4

நிறைய வாழ்தொண்டர் நீடுற வன்பவம்
பறைய நின்ற படம்பக்க நாதரே
உறைய மாணிக் குயிரளித் திட்டநீர்
குறையி லாவொற்றிக் கோயிற்க ணுள்ளிரோ. 5

வணங்கொ ளாக மணித்தலை யைந்துடைப்
பணங்கொள் செல்வப் படம்பக்க நாதரே
கணங்கொள் காமனைக் காய்ந்துயி ரீந்தநீர்
வணங்கு வார்க்கென்கொல் வாய்திற வாததே. 6

நாட நல்லிசை நல்கிய மூவர்தம்
பாடல் கேட்கும் படம்பக்க நாதரே
வாட லென்றொரு மாணிக் களித்தநீர்
ஈடி லென்னள வெங்கொளித் திட்டிரோ. 7

சுலவு காற்றனல் தூயமண் விண்புனல்
பலவு மாகும் படம்பக்க நாதரே
நிலவு தண்மதி நீள்முடி வைத்தநீர்
குலவு மென்றன் குறைதவிர்க் கீர்கொலோ. 8

அடியார் நெஞ்சத்து அருட்பெருஞ் சோதியோர்
படிவ மாகும் படம்பக்க நாதரே
நெடிய மாலுக்கு நேமி யளித்தநீர்
மிடிய னேனருண் மேவ விரும்பிரோ. 9

மதிகொ ளன்பர் மனமெனுந் திவ்வியப்
பதிகொள் செல்வப் படம்பக்க நாதரே
விதிகொ டுன்பத்தை வீட்டிய ளித்தநீர்
துதிகொள் வீரென் றுயரைத் துரத்துமே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

20. எழுத்தறி பெருமான்மாலை

திருவொற்றியூர்

கொச்சகக் கலிப்பா

திருச்சிற்றம்பலம்

சிந்தை மயங்கித் தியங்குகின்ற நாயேனை
முந்தை வினைதொலைத்துன் மொய்கழற்கா ளாக்காதே
நிந்தையுறு நோயால் நிகழவைத்தல் நீதியதோ
எந்தைநீ யொற்றி எழுத்தறியும் பெருமானே! 1

மத்தனைவன் நெஞ்சகனை வஞ்சகனை வன்பிணிகொள்
பித்தனைவீ ணாட்போக்கும் பேயேனை நாயேனை
முத்தனையா யுன்றன் முளரித்தாட் காளாக்க
எத்தனைநாட் செல்லும் எழுத்தறியும் பெருமானே. 2

நன்னெறிசே ரன்பர்தமை நாடிடவு நின்புகழின்
சென்னெறியைச் சேர்ந்திடவுஞ் செய்தா யெனாகுனக்கும்
முன்னறியேன் பின்னறியேன் மூடனேன் கைம்மாறிங்
கென்னறிவே னையா எழுத்தறியும் பெருமானே. 3

மைப்படியுங் கண்ணார் மயலுழக்கச் செய்வாயோ?
கைப்படிய வுன்றன் கழல்கருதச் செய்வாயோ?
இப்படியென் றப்படியென் றென்னறிவே னுன்சித்தம்
எப்படியோ வையா எழுத்தறியும் பெருமானே. 4

நில்லா உடம்பை நிலையென்றே நேசிக்கும்
பொல்லாத நெஞ்சப் புலையனே னிவ்வுலகிற்
சொல்லா மனனோயாற் சோர்வுற் றலையுமல்லல்
எல்லா மறிவாய் எழுத்தறியும் பெருமானே. 5

தீதறிவே னன்கணுவுஞ் செய்யேன்வீ ணட்போக்கும்
வாதறிவேன் வஞ்சகனேன் வல்வினையேன் வாய்மையிலேன்
சூதறிவேன் மாலயனுஞ் சொல்லரிய நின்பெருமை
யாதறிவே னையா எழுத்தறியும் பெருமானே. 6

மாறாத வன்பிணியால் மாழாந்து நெஞ்சயர்ந்தே
கூறாத துன்பக் கொடுங்கடற்குள் வீழ்ந்தடியேன்
ஆறா தரற்றி யழுகின்றே னின்செவியில்
ஏறாதோ வையா எழுத்தறியும் பெருமானே. 7

உண்ணாடும் வல்வினையா லோயாப் பிணியுழந்து
புண்ணாக நெஞ்சம் புழுங்குகின்றேன் புண்ணியனே
கண்ணாளா வுன்றன் கருணை யெனக்களிக்க
எண்ணாயோ வையா எழுத்தறியும் பெருமானே. 8

புன்செய்கை மாறாப் புலையமட மங்கையர்தம்
வன்செய்கை யாலே மயங்குகின்ற வஞ்சகனேன்
கொன்செய்கை மாறாத **கூற்றன்** வருவானேல்
என்செய்வே னையா எழுத்தறியும் பெருமானே. 9

சங்குடையான் றாமரையான் றாண்முடியுங் காண்பரிதாங்
கொங்குடைய கொன்றைக் குளிர்சடையாய் கோதையொரு
பங்குடையா யேழைமுகம் பாராது தள்ளிவிட்டால்
எங்கடைவே னையா எழுத்தறியும் பெருமானே. 10

மன்றினிடை நடஞ்செய் மாணிக்க மாமலையே
வென்றிமழுக் கையுடைய வித்தகனே யென்றென்று
கன்றி னயர்ந்தழுமென் **கண்ணீர் துடைத்தருள**
என்று வருவாய்? எழுத்தறியும் பெருமானே. 11

மன்னளவிற் சோதி மணிபோல்வாய் மாதவத்தோர்
தென்னளவும் வேணிச் சிவனே **யெனவொருகாற்**
சொன்னளவிற் சொன்னவர்தந் துன்பொழிப்பா யென்பரது
என்னளவிற் காணேன் எழுத்தறியும் பெருமானே. 12

மின்போல்வா ரிச்சையினால் வெம்புகின்றே னானுந்
தன்போல்வா யென்னீன்ற தாய்போல்வாய் சார்ந்துரையாப்
பொன்போல்வாய் நின்னருளிப் போதடியேன் பெற்றேனேல்
என்போல்வா ரில்லை எழுத்தறியும் பெருமானே. 13

பூமாந்தும் வண்டெனநின் பொன்னருளைப் **புண்ணியர்கள்**
தாமாந்தி நின்னடிக்கீழ்ச் சார்ந்துநின்றா ரையோநான்
காமாந்த காரமெனுங் கள்ளுண்டு **கண்மூடி**
ஏமாந்தேன் ஒற்றி எழுத்தறியும் பெருமானே. 14

பன்னருமிப் பார்நடையிற் பாடுழன்ற பாதகனேன்
துன்னியநின் பொன்னடியைச் சூழாதே னாயிடினும்
புன்னிகரேன் குற்றம் பொறுக்கப் பொறுப்புனக்கே
என்னருமைத் தாய்நீ! எழுத்தறியும் பெருமானே. 5

வீட்டுக் கடங்கா விளையாட்டுப் பிள்ளையெனத்
தேட்டுக் கடங்காத தீமனத்தா லாந்துயரம்
பாட்டுக் கடங்காநின் பத்தரடிப் புகழ்போல்
ஏட்டுக் கடங்காது எழுத்தறியும் பெருமானே. 16

பன்னு மனத்தாற் பரிசிழந்த பாதகனேன்
துன்னுமல வெங்கதிரோன் சூழ்கின்ற சோடையினால்
நின்னருணீர் வேட்டு நிலைகலங்கி வாடுகின்றேன்
இன்னுமறி யாயோ எழுத்தறியும் பெருமானே. 17

கல்லை நிகராங் கடைமனம்போங் கானெறியிற்
புல்லைமதித் தையோவைம் பூவிழந்த பொய்யடியேன்
ஒல்லைபடு கின்ற வொறுவே தனைதனக்கோர்
எல்லை யறியேன் எழுத்தறியும் பெருமானே. 18

பொன்னைமதித் தையாநின் பொன்னடியைப் போற்றாத
கன்னிகரு நெஞ்சாற் கலங்குகின்ற கைதவனேன்
இன்ன லுழக்கின்ற வேழைகட்கு மேழைகண்டாய்
என்னை விடாதே எழுத்தறியும் பெருமானே. 19

மாசுவரே யென்னு மலக்கடலில் வீழ்ந்துலகோர்
ஆசுவரே யென்ன அலைவேனை யாளாயேல்
கூசுவரே கைகொட்டிக் கூடிச் சிரித்தடியார்
ஏசுவரே யொற்றி எழுத்தறியும் பெருமானே. 20

ஊர்சொல்வேன் பேர்சொல்வே னுத்தமனே நின்றிருத்தாட்
சீர்சொல்வே னென்றனைநீ சேர்க்கா தகற்றுவையேல்
நேர்சொல்வா யுன்றனக்கு நீதியீ தல்லவென்றே
யார்சொல்வா ரையா எழுத்தறியும் பெருமானே. 21

நீக்கமிலா மெய்யடியார் நேசமிலாப் பொய்யடியேன்
ஊக்கமிலா நெஞ்சத்தி னோட்டகலச் செய்வாயேல்
தூக்கமிலா வானந்தத் தூக்கமன்றி மற்றுமிங்கோர்
ஏக்கமிலே னொற்றி எழுத்தறியும் பெருமானே. 22

போகின்ற வஞசகரைப் போககியுன றன பொனனடிககாள
ஆகினற மேலோ ரடிவழுத்தா நாயேற்குப்
பாகின றனிசசுவையிற் பாஙகாகு நினனருளை
ஈகினற தெனறோ எழுததறியும பெருமானே. 23

ஊழை யகற்ற வுளவறியாப் பொய்யனிவன
பீழைமன நமமைப பெறுதம மனஙகொடிய
தாழையென வெணணியெனனைத தளளிவிடடா லென் செய்வேன்
ஏழைநா னெறறி எழுததறியும பெருமானே. 24

மடுக்க முடியா மலவிருட்டிற செனறுமனங்
கடுககமுடி யாப்புலனற கடடிச சுமககவைத்த
தொடுகக முடியாத துனபச சுமையையினி
எடுககமுடி யாதே எழுத்தறியும பெருமானே. 25

முள்ளளவு நெஞச முழுபபுலைய மாதர்களாங்
களளளவு நாயிற கடைபபடட வெனறனககு
உளளளவு மனபர்க குதவுமுனருட கனபொருசிற
றெளளளவு முணடோ எழுததறியும பெருமானே. 26

பண்ண முடியாப் பரிபவஙகொண டிவவுலகில்
நண்ண முடியா நலஙகருதி வாடுகினறேன
உண்ணமுடி யாவமுதா முனனையனறி யெவவெவர்ககும
எணணமுடி யாதே எழுததறியும பெருமானே. 27

வெங்கொளித்தேள் போனற வினையால வெதுமபிமனம்
அஙகொளிககா துனனை யழைததழுது வாடுகினறேன
இஙகொளிககா நஞசமுணட வெனனருமை யபபாநீ
எஙகொளிததா யொறறி எழுததறியும பெருமானே. 28

பித்தனைக்குங் காமப பெருமபேய மயககுமயல
வித்தனைததா மாணவமபொய வீறுமழுக காறுசினங
கொததனைததாம **வஞ்சங் கொலைமுதலாம பாவங்கள்**
இத்தனைககு நானகாண எழுததறியும பெருமானே. 29

ஒல்லையே நஞசனைதது முண்ட தயாநிதிநீ
அலலையோ நினறிங கயாவேனமுன வநதொருசொற்
சொலலையோ வொறறியூரத தூயதிருக கோயிலுணீ
இலலையோ வையா எழுத்தறியும பெருமானே. 30

நினையுடையாய் நீயனறி நேடிலெங்கு மிலலாதாய்
மனையுடையார் மககளெனும வாழககையிடைப் பட்டவமே
இனையுடையா னெனறிங கெனையாளவ துனகடனே
எனையுடையா யொற்றி எழுத்தறியும பெருமானே. 31

திருச்சிற்றம்பலம்

21 நெஞ்சொடு நேர்தல்

திருவொற்றியூர்

கலிவிருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

ஒக்க நெஞ்சமே யொற்றி யூர்ப்படம்
பக்க நாதனைப் பணிந்து வாழ்த்தினால்
மிக்க காமத்தின் வெம்மை யால்வருந்
துக்க மியாவையுந் தூர வோடுமே. 1

ஓடு நெஞ்சமே யொன்று கேட்டிநீ
நீடு மொற்றியூர் நிமலன் மூவர்கள்
பாடு மெம்படம் பக்க நாதனருள்
நாடு நாடிடி னாடு நம்மதே 2

நம்பு நெஞ்சமே நன்மை யெய்துமால்
அம்பு யன்புக ழுண்ண லொற்றியூர்ப்
பம்பு சீர்ப்படம் பக்க னென்னலார்
தம்பு ரஞ்சுடுந் தம்பி ரானையே 3

தம்ப லம்பெறுந் தைய லாகனை
வெம்ப லந்தரும் வெய்ய நெஞ்சமே
அம்ப லத்தினி லமுதை யொற்றியூர்ச்
செம்ப லத்தைநீ சிந்தை செய்வையே. 4

செய்யும் வண்ணநீ தேறி நெஞ்சமே
உய்யும் வண்ணமா மொற்றி யூர்க்குளே
மெய்யும் வண்ணமா ணிக்க வெற்பருள்
பெய்யும் வண்ணமே பெறுதல் வேண்டுமே. 5

வேண்டு நெஞ்சமே மேவி யொற்றியூர்
ஆண்டு நின்றரு ளரசின் பொற்பதம்
பூண்டு கொண்டுளே போற்றி நிற்பையேல்
யாண்டுந் துன்பநீ யடைத லில்லையே. 6

இல்லை யுண்டென வெய்தி யையுறுங்
கல்லை யொத்தவென் கன்ம நெஞ்சமே
ஒல்லை யொற்றியூ ருற்று வாழ்தியேல்
நல்லை நல்லைநீ நட்பின் மேலையே 7

மேலை யந்தகன் வெய்ய தூதுவா
ஓலை காட்டுமுன் னொற்றி யூரில்வாழ்
பாலை சேர்ப்படம் பக்க நாதர்தங்
காலை நாடிநற் கதியி னிற்பையே 8

நிற்ப தென்றுநீ நீல நெஞ்சமே
அற்ப மாதர்தம் மவல நீக்கியே
சிற்ப ரன்றிருத் தில்லை யம்பலப்
பொற்ப ணெற்றியிற் புகுந்து போற்றியே. 9

போற்றி யொற்றியூர்ப் புண்ணி யன்றிரு
நீற்றி னன்றனை நினைந்து நிற்பையேல்
தோற்ற ரும்பரஞ் சோதி நல்லருள்
ஊற்றெ ழுங்கட லொக்க நெஞ்சமே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

22. திருப்புகழ் விலாசம்

திருவொற்றியூர்

எண்சீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

தூங்க வெண்பொடி யணிந்துநின் கோயிற்
றொழும்பு செய்துநின் றுணைப்பத மேத்திச்
செங்கண் மாலயன் றேடியுங் காணச்
செல்வ நின்னருள் சேர்குவ தென்றோ
எங்க ளுள்ளுவந் தூறிய வமுதே
இன்ப மேயிமை யான்மகட் கரசே
திங்கள் தங்கிய சடையுடை மருந்தே
திகழு மொற்றியூர்ச் சிவபெரு மானே. 1

கண்ணு ளேடையன் காண்பருஞ் சுடரே
கந்த னென்னுமோர் கனிதருந் தருவே
எண்ண மேதகு மன்பர்தந் துணையே
இலங்குந் திவ்விய வெண்குணப் பொருப்பே
அண்ண லேதிரு வாலங்காட் டுன்றயும்
அம்மை யப்பனே! யடியனேன் றன்னைத்
திண்ண மேயடித் தொழும்பனச் செய்வாய்த்
திகழு மொற்றியூர்ச் சிவபெரு மானே 2

விடங்க லந்தருண் மிடறுடை யவனே
வேதன் மால்புகழ் விடையுடை யவனே
கடங்க லந்தமா வுரியுடை யவனே
கந்த னைத்தருங் கனிவுடை யவனே
இடங்க லந்தபெண் கூறுடை யவனே
எழில்கொள் சாமத்தி னிசையுடை யவனே
திடங்க லந்தகூர் மழுவுடை யவனே
திகழு மொற்றியூர்ச் சிவபெரு மானே. 3

கஞ்ச னோர்தலை நகத்தடர்த் தவனே
காமனை வெந்திடக் கண்விழித் தவனே
தஞ்ச மானவர்க் கருள்செயும் பரனே
சாமிக் கோதிருந் தந்தையா னவனே
நஞ்ச மாமணி கண்டனே யெவைக்கும்
நாதனே சிவ ஞானிகட் கரசே
செஞ்சொன் மாமறை யேத்துறும் பதனே
திகழு மொற்றியூர்ச் சிவபெரு மானே. 4

ஏல வார்குழ லாளிடத் தவனே
என்னை யாண்டவ னேயெனக் கரசே
கோல மாகமா லுருக்கொண்டுங் காணாக்
குரைகழ றப்பதக் கோமளக் கொழுந்தே
ஞான மீதிலெம் போலவர் பிழையை
நாடிடார் தரு ணற்குணக் குன்றே
சீல மேவிய தவத்தினர் போற்றத்
திகழு மொற்றியூர்ச் சிவபெரு மானே. 5

ஆறு வாண்முகத் தழ்தெழுங் கடலே
அயனு மாலுநின் றறிவரும் பொருளே
ஏறு மீதுவந் தேறுமெம் மரசே
யெந்தை யேயெமை யேன்றுகொள் ளிறையே
வீறு கொன்றையஞ் சடையுடைக் கனியே
வேத நாறிய மௌனமாப் பதனே
தேறு நெஞ்சினர் நாடொறும் வாழ்த்தத்
திகழு மொற்றியூர்ச் சிவபெரு மானே. 6

மாறு பூத்தவெ னெஞ்சினைத் திருத்தி
மயக்க நீக்கிட வருகுவ தென்றோ
ஏறு பூத்தவெ ணிலனுயிர்க் குயிரே
யாவு மாகிநின் றிலங்கிய பொருளே
நீறு பூத்தொளி நிறைந்தவெண் ணெருப்பே
நித்தி யானந்தர்க் குற்றநல் லுறவே
சேறு பூத்தசெந் தாமரை முத்தந்
திகழு மொற்றியூர்ச் சிவபெரு மானே. 7

மாலின் கண்மலர் மலர்திருப் பதனே
மயிலின் மேல்வரு மகவுடை யவனே
ஆலின் கீழற மருள்புரிந் தவனே
அரவெண் போகனை யடிமைகொள் பவனே
காலிற் கூற்றுதைத் தருள்செயுஞ் சிவனே
கடவுளே நெற்றிக் கண்ணுடை யவனே
சேலி னீள்வயற் செறிந்தெழி லோங்கித்
திகழு மொற்றியூர்ச் சிவபெரு மானே. 8

நாட்டு முப்புர நகைத்தெரித் தவனே
நணணி யம்பல நடஞசெயும பதனே
வேட்டு வெணடலைத தாரபுனை தவனே
வேட னெசசிலை விருமபியுண் டவனே
கோட்டு மேருவைக கோட்டிய புயனே
கூறற முஙகுண மாககுறிப பவனே
தீடடு மெயப்புகழுத திசைபரந் தோஙகத்
திகழு மொறறியூர்ச சிவபெரு மானே 9

அம்ப லத்துணின ருடவல லானே
ஆனி வாநதுவந தருளபுரி பவனே
சமபு சஙகர சிவசிவ வெனபோா
தஙக ளுளளகஞ சாாநதிருப் பவனே
தும்பை வனனியஞ சடைமுடி யவனே
தூய னேபரஞ சோதியே யெஙகள
செமபொனே செழும பவளமா மலையே
திகழு மொறறியூாச சிவபெரு மானே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

23. திருச்சாதனத் தெய்வத்திறம்

எணசீாக கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருததம

திருசசிற்றம்பலம

உடையாயுன் னடியவர்க்கு மவர்மேற் பூணட
ஒண்மணியாங **கண்பணிக்கு** மோஙகு சைவ
அடையாள மெனனவொளிர் **வெண்ணீற் றுக்கும்**
அனபிலே னஞசாம லஙதோ வஙதோ
நடையாய வுடனமுழுது நாவாய நின்று
நவிலகினறே னெனபாவி நாவைச சற்றும
இடையாத கொடுநதீயாற சுடினு மனறி
எனசெயினும போதாதே யெநதா யெநதாய். 1

கண்ணுதலே நினனடியார் தமையு நோககேன
கணமணிமா லைககெனினுங கனிநது நிலலேன
பண்ணுதலசேர் திருநீறறுக கோலந தனனைப
பார்த்தேனு மஞசுகிலேன பயனி லாமே
நண்ணுதலசே ருடமபெலலா நாவாய நினறு
நவிலகினறே னெனகொடிய நாவை யநதோ!
எணணுதலசா கொடுந தீயாற சுடினுமனறி
எனசெயினும போதாதே யெநதா யெநதாய. 2

வஞ்சமிலார் நெஞசகத்தே மருவு முககண
மாமணியே யுனைநினையேன வாளா நாளைக
கஞ்சமலர் முகத்தியாககும வாதிற றேனறுங
களிப்பினுககுங கழிககின்றேன் கடைய னேனை

நஞ்சமுணக் கொடுத்துமடித் திடினும் வாளால்
நசிப்புறவே துணித்திடினு நலியத் தீயால்
எஞ்சலுறச் சுடினுமன்றி யஃதோ! இன்னும்
என்செயினும் போதாதே யெந்தா யெந்தாய். 3

அருள்பழுக்கும் கற்பகமே யரசே முக்கண்
ஆரமுதே நினைப்புகழே னந்தோ வஞ்ச
மருள்பழுக்கு நெஞ்சகத்தேன் வாளா நாளை
வாதமிட்டுக் கழிக்கின்றேன் மதியி லேனை
வெருள்பழுக்கும் கடுங்காட்டில் விடினு மாற்று
வெள்ளத்தி லடித்தேக விடினும் பொல்லா
இருள் பழுக்கும் பிலஞ்சேர விடினு மன்றி
என்செயினும் போதாதே யெந்தா யெந்தாய். 4

பெருங்கருணைக் கடலேயென் குருவே முக்கட்
பெருமானே நினைப்புகழேன் பேயே னந்தோ!
கருங்கன்மனக் குரங்காட்டி வாளா நாளைக்
கழிக்கின்றேன் பயனறியாக் கடைய னேனை
ஒருங்குருள வுடல்பதைப்ப வுறுங்குன் றேற்றி
உருட்டுகினு முயிர்நடுங்க வுள்ள மேங்க
இருங்கழுவி லேற்றுகினு மன்றி யின்னும்
என்செயினும் போதாதே யெந்தா யெந்தாய். 5

தொழுகின்றோ ருளத்தமர்ந்த சுடரே முக்கட்
சுடர்க்கொழுந்தே நின்பதத்தைத் துதியேன் வாதில்
விழுகின்றே னல்லோர்கள் வெறுப்பப் பேசி
வெறித்துழலு நாயனையேன் விழல னேனை
உழுகின்ற நுகப்படைகொண் டுலையத் தள்ளி
உழக்கினுநெட் டுடலடுக்க வுறுக்கி மேன்மேல்
எழுகின்ற கடலிடைவீழ்த் திடினு மன்றி
என்செயினும் போதாதே யெந்தா யெந்தாய். 6

விருப்பாகு மதிச்சடையாய் விடையா யென்றே
மெய்யன்போ டுனைத்துதியேன் விரைந்து வஞ்சக்
கருப்பாயும் விலங்கெனவே வளர்ந்தே நாளைக்
கழிக்கின்றேன் கருநெஞ்சக் கள்வ னேனைப்
பொருப்பாய யானையின்கா லிடினும் பொல்லாப்
புழுத்தலையிற் சோரிபுறம் பொழிய நீண்ட
இருப்பாணி யேற்றுகினு மன்றி யின்னும்
என்செயினும் போதாதே யெந்தா யெந்தாய். 7

அக்கரநுதற் பிறைச்சடையாய் நின்றா ளேத்தேன்
ஆண்பனைபோன் மிகநீண்டே னறிவொன் றில்லேன்
மிக்கவொதி போற்பருத்தேன் கருங்க டாப்போல்
வீண்கருமத் துழல்கின்றேன் விழல னேனைச்

செககிடைவைத துடலகுழமபிச சிதைய வநதோ
திருபபிடினு மிருபபறைமுட சேரச சேர்தது
எககரிடை யுருட்டிடினு மனறி யினனும
எனசெயினும போதாதே யெநதா யெநதாய. 8

அன்புடனின் பதமபுகழாப பாவி **நாவை**
அறததுணியே னினனழகை யமாநது காணத்
துனபுறுகண இரணடினையுங கூனறே னினனைத
தொழாககையை வாளதறை றுணட மாககேன
வனபறகின றனைவணஙகாத **தலையை** யநதோ
மடிததிலே னெதியேபோல வளாநதே னெனனை
இனபறுவல லெரியிடைவீழத திடினு மனறி
எனசெயினும போதாதே யெநதா யெநதாய 9

தேவேநின் னடிநினையா வஞச நெஞசைத்
தீமூட்டிச சிகைககறியேன செதுககு கிலலேன
கோவேநின னடியர்தமைக கூடாப பொயமைக
குடிகொணடேன புலைகொணட கொடியே னநதோ
நாவேற நினைததுதியே னலமொன றிலலேன
நாயினுங கடைபபட்டே னணணு கினறோரககு
ஈவது மறியேனிங கெனனை யநதோ
எனசெயினும போதாதே யெநதா யெநதாய. 10

திருச்சிறறமபலம்

24. தியாகவண்ணப்பதிகம்

திருவொற்றியூர்

எழுசீர்க கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருததம

திருசசிறறமபலம

ஆரார்குழலா ளுமையோ டயிலவேற காளையொ டுநதா னமாகினற
ஏரார் கோலங கணடு களிபபா னெணணு மெமககொன றருளானேல
நீரார சடைமேற பிறையொன றுடையா னிதிககோன றோழனெனநினறோன
பேரா ரொறறி யூரான றியாகப பெருமான பிசசைப பெருமானே

தண்ணார் நீபத் தாரா னெடுமெந தாயோ டுநதா னமாகினற
கணணா கோலங கணடு களிபபான கருதது மெமககொன றருளானேற
பணணா ரினசொற பதிகங கொணடு **படிக்கா சளித்த** பரமனோர்
பெணணா பாக னொறறித தியாகப பெருமான பிசசைபபெருமானே.

பத்தர்க் கருளும பாவையொ டுமவேற பாலனொ டுநதா னமர்கின்ற
நிததக கோலங கணடு களிபபா னினைககு மெமக கொனறருளானேற்
சிததப பெருமான றிலலைப பெருமான றெயவப பெருமான சிவபெருமான
பிததப பெருமா னொற்றித தியாகப பெருமான பிசசைபபெருமானே

மன்னுங் கதிர்வேன் மகனொ டுமலையா ளொடுந்தான் வதிகின்ற
துன்னுங்கோலங்கண்டுகளிப்பான் றுதிக்குமெமக்கொன் றருளானேல்
மின்னுஞ்சூலப்படையான்விடையான்வெள்ளிமலையொன் றதுவுடையான்
பின்னுஞ் சடையானொற்றித்தியாகப்பெருமான்பிச்சைப்பெருமானே.

அணிவேற் படைகொண்மகனொடுமெம்மம்மையொடுந்தானமர்கின்ற
தணியாக் கோலங் கண்டுகளிக்கத் தகையாதெமக்கொன் றருளானேல்
மணிசேர் கண்ட னென்டோளுடையான் வடபாற்கனக மலைவில்லான்
பிணிபோக்கிடுவா னொற்றித்தியாகப்பெருமான் பிச்சைப்பெருமானே.

சூத மெறிவேற் றோன்ற லொடுந்தன் றுணைவி யொடுந்தா னமர்கின்ற
காதற் கோலங் கண்டுக ளிப்பான் கருதுமெமக்கொன் றருளானேல்
ஈதல் வல்லா னெல்லா முடையா னிமையோ ரயன்மாற் கிறையானன்
பேத மில்லா னொற்றித் தியாகப் பெருமான் பிச்சைப் பெருமானே. 6

வெற்றிப் படைவேற் பிள்ளையொடும்வெற்பாளொடுந்தானமர்கின்ற
மற்றிக் கோலங்கண்டுக ளிப்பான் வருந்துமெமக்கொன் றருளானேற்
கற்றைச் சடையான் கண்மூன் றுடையான் கரியோனயனுங்காணுதான்
பெற்றத் திவர்வா னொற்றித் தியாகப்பெருமான்பிச்சைப்பெருமானே.

வரமன் றலினர் குழலா ளொடும்வேன் மகனொ டுந்தா னமர்கின்ற
திரமன் றவுநின் னெழில்கண்டிடுவான்சிறக்கவெமக்கொன் றருளானேற்
பரமன் றணிமால்விடையொன் றுடையான்பணியேபணியாப்பரிவுற்றான்
பிரமன் றலையா னொற்றித் தியாகப் பெருமான் பிச்சைப்பெருமானே.

அறங்கொள் ளுமையோ டயிலேந் தியவெம் மைய னொடுந்தா னமர்கின்ற
திறங்கொள் கோலங் கண்டுக ளிப்பான் சிறக்க வெமக்கொன் றருளானேல்
மறங்கொள் ளெயின்மூன் றெரித்தான் கனக மலையா னடியார் மயல்தீர்ப்பான்
பிறங்குஞ் சடையானொற்றித்தியாகப் பெருமான்பிச்சைப்பெருமானே.

தேசா ரயின்வேன் மகனொ டொடுந்தன் றேவி யொடுந்தா னமர்கோலம்
ஈசா வெனநின் றேத்திக் காணவெண்ணு மெமக்கொன் றருளானேற்
காசா ரரவக் கச்சே ரிடையான் கண்ணார் நுதலான் கனிவுற்றுப்
பேசார்க் கருளா னொற்றித் தியாகப் பெருமான்பிச்சைப்பெருமானே.

திருச்சிற்றம்பலம்

25. ஆடலமுதப்பத்து

திருவொற்றியூர்—திருத்தில்லை

எண்சீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

சிந்தை நொந்துநொந் தயர்கின்றேன் சிவனே
செய்வ தோர்ந்திலேன் தீக்குண முடையேன்
வந்து நின்னடிக் காட்செய வென்றால்
வஞ்ச நெஞ்சமென் வசநின்ற திலையே

எந்தை நின்னரு ளுண்டெனி லுய்வேன்
இல்லை யென்னிலோ வில்லையுய் கதிடலே
அந்தி வானிறத் தொற்றியூ ரரசே
அம்ப லத்தினின் றாடல்செய் யமுதே. 1

மாய நெஞ்சமோ நின்னடி வழுத்தா
வண்ண மென்றனை வலிக்கின்ற தத்தோ
தீய னாயினே னென்செய்வேன் சிவனே
திருவ ருட்குநான் சேயனு மானேன்
காய வாழ்க்கையிற் காமமுண் டுள்ளங்
கலங்கு கின்றனன் களைகணம் மற்றறியேன்
ஆய வொற்றியூ ரண்ணலே தில்லை
அம்ப லத்தினின் றாடல்செய் யமுதே. 2

உன்னை யுன்னிநெக் குருகிநின் றேத்த
உள்ள மென்வச முற்றதின் றேனும்
என்னை யாளுத லுன்கடன் றன்றேல்
இரக்க மென்பது னிடத்திலை யன்றோ
முன்னை வல்வினை முடித்திடிற் சிவனே
மூட னேனுக்கு முன்னிற்ப தெவனோ
அன்னை யப்பனே யொற்றியூ ரரசே
அம்ப லத்தினின் றாடல்செய் யமுதே 3

என்ன நான்சொலி நிறுத்தினு நில்லா
தேகு கின்றதிவ் வேழையேன் மனந்தான்
உன்ன தின்னருள் ளொருசிறி துண்டேல்
ஒடுக்கி நிற்பனு னுண்மை மற்றின்றேல்
இன்ன தென்றறி யாமல விருளில்
இடர்கொள் வேனன்றி எனசெய்வேன் சிவனே
அன்ன துன்செய லொற்றியூ ரரசே
அம்ப லத்தினின் றாடல்செய் யமுதே. 4

பாவி நெஞ்சமென் பாலிரா தோடிப்
பாவை யார்மயற் படிந்துழைப் பத்தோ
சேவி யாதவென் பிழைபொறுத் தாளுஞ்
செய்கை நின்னதே செப்பலென் சிவனே
காவி நேர்விழி மலைமகள் காணக்
கடலி னஞ்சுண்டு கண்ணனோ டியர்கள்
ஆவி யீந்தரு ளொற்றியெம் மிறையே
அம்ப லத்தினின் றாடல்செய் யமுதே. 5

மூட நெஞ்சமென் மொழிவழி நில்லா
மோக வாரியின் முழுகுகின் றதுகாண்
தேட வென்வச மன்றது சிவனே
திருவ ருட்கடற் றிவலையொன் றுறுமேல்

நாட நாடிய நலமபெறு மதனால
　　நானு முய்குவே னலகிடல வேண்டும
ஆட லொறறியாய **பெரும்பற்றப் புலியூர்**
　　அமப லததினின் ருடலசெய யமுதே. 6

கலங்கு கினறவென் கணணுன தருளோர
　　கடுகி னெலலைதான கலநதிடு மானால
விலஙகுகினற வென னெஞசின றிடுமால
　　வேறு நானபெறும வேடகையு மினறுன்
மலஙகு கினறதை மாறறுவ னுனது
　　மலர்பபொற ருளலான மறறிலன சிவனே
அலஙகு கினறசீ ரொறறியூ ரிறையே
　　அமப லததினின ருடலசெய யமுதே. 7

மறைவ தெனனையு மறைபபது பொலலா
　　வஞச நெஞசமென வசபபட லிலலைகாண
இறைவ னினனருட கெனசெயவோ மெனவே
　　எணணி யெணணிநா னேஙகுகின றனனால
உறைவ துனனடி மலரனறி மறறென
　　றுணாநதி லேனிஃ துணமைநீ யறிதி
அறைவ தெனனநா னொறறியூ ரரசே
　　அமப லததினின ருடலசெய யமுதே. 8

ஒருக ணபபொழு தேனுநின னடியை
　　உளகி டாதுள மோடுகின றதனால
திருக ணப்பெறுந தீயனேன செயயுந
　　திறம றிநதிலேன செபபலென சிவனே
வருக ணத்துடல் நிற்குமோ விழுமோ
　　மாயு மோவென மயஙகுவேன றனனை
அருக ணைததரு ளொறறியூ ரிறையே
　　அமப லததினின ருடலசெய யமுதே. 9

யாது நினகருத தறிநதிலேன மனமோ
　　எனவ சபபடா திருத்தலை யுரைததேன
தீது செயயினும பொறுததெனைச சிவனே
　　தீய வலவினைச சோநதிடா வணணம
பாது காபபதுன பரமினறேற பலவாயப
　　பகாத லெனனகாண பழிவரு முனககே
யாது காணடியெம மொறறியூ ரரசே
　　அமப லததினின ருடலசெய யமுதே. 10

திருச்சிற்றமபலம

26. திருவடிச் சரண்புகல்

திருவொற்றியூர்

எண்சீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

ஓட லெங்கணு நமக்கென்ன குறைகாண்
உற்ற நற்றுணை யொன்றுமில் லார்போல்
வாட னெஞ்சமே வருந்திஎன் னுடனே
மகிழ்ந்து நாமிரு வருஞ்சென்று மகிழ்வாய்க்
கூட னேர்திரு வொற்றியூ ரகத்துக்
கோயின் மேவிநங் குடிமுழு தாளத்
தாட லந்தரு நமதருட் செல்வத்
தந்தை யாரடிச் சரண்புக லாமே. 1

ஏங்கி நோகின்ற தெற்றினுக் கோநீ
எண்ணி வேண்டிய தியாவையு முனக்கு
வாங்கி யீகுவ னென்றுக்கு மஞ்சேல்
மகிழ்ந்து நெஞ்சமே வருந்திஎன் னுடனே
ஓங்கி வாழொற்றி யூரிடை யரவும்
ஒளிகொள் திங்களுங் கங்கையுஞ் சடைமேல்
தாங்கி வாழுநந் தாணுவாஞ் செல்வத்
தந்தை யாரடிச் சரண்புக லாமே. 2

கயவ ரில்லிடைக் கலங்கலே நெஞ்சே
காம வைம்புலக் கள்வரை வீட்டி
வயம ளிக்குவன் காண்டியென் மொழியை
மறுத்தி டேலின்று வருந்திஎன் னுடனே
உயவ ளிக்குநல் லொற்றியூ ரமர்ந்தங்
குற்று வாழ்த்தினர் ஊனனு கிலா றவாக்குத்
தயவ ளிக்குநந் தனிமுதற் செல்வத்
தந்தை யாரடிச் சரண்புக லாமே 3

சண்ட வெம்பவப் பிணியினாற் றந்தை
தாயி லாரெனத் தயங்குகின் றாயே
மண்ட லத்துழ னெஞ்சமே சுகமா
வாழ வேண்டிடில் வருந்திஎன் னுடனே
ஒண்ட லத்திரு வொற்றியூ ரிடத்தும்
உன்னு கின்றவ ருள்ளக மெனுமோர்
தண்ட லத்தினுஞ் சார்ந்தநஞ் செல்வத்
தந்தை யாரடிச் சரண்புக லாமே 4

விடங்கொள் கண்ணினா ரடிவிழுந் தையோ
வெட்கி னாயிந்த விதியுனக் கேலே
மடங்கொ ணெஞ்சமே கினக்கின்று நல்ல
வாழ்வு வந்தது வருந்திஎன் னுடனே

இடஙகொள பாரிடை நமககினி யொப்பார்
யார்கண டாயொனறு மெணணலே கமலத்
தடஙகொ ளொறறியூ ரமர்நதஞ செலவத
தநதை யாரடிச சரணபுக லாமே. 5

பொருந்தி யினருட புகுந்துவிண காலம்
போககி நினறனை போனது போக
வருநதி யினனுமிங குழனறிடே னெஞசே
வாழக வாழகநீ வருதியென னுடனே
திருநதி நிலைறநம் மூவர்தம் பதிகச்
செய்யதீந் தமிழ்த் தேறலுண் டருளாத்
தருந்தென் னொற்றியூர் வாழநஞ செலவத
தநதை யாரடிச சரணபுக லாமே. 6

நாட்ட முறறெறனை யெழுமையும பிரியா
நலல நெஞசமே நஙகையா மயலால
வாட்ட முறறிவண மயஙகினை யையோ
வாழ வேணடிடில வருதியென னுடனே
கோடட மறறிரு மலாககரங கூப்பிக
குமபிடும பெருங குணததவர் தமககுத்
தாடட லநதரு மொறறியூரச செலவத
தநதை யாரடிச சரணபுக லாமே. 7

உடுக்க வேணடிமுன னுடையிழந தார்போல
உளள வாகுமென றுனனிடா தினபம
மடுகக வேணடிமுன வாழவிழந தாயே
வாழ வேணடிடில வருதியென் னுடனே
அடுகக வேணடிநின றழுதழு தேததி
அருநத வததினா ரழிவுறு பவததைத
தடுகக வேணடுநல லொறறியூரச செலவத
தநதை யாரடிச சரணபுக லாமே. 8

மோக மாதியால வெலலுமைம புலனும
மூட வேடரை முதலற வெறிநது
வாகை யீகுவன வருதியென னுடனே
வஞச வாழககையினா மயஙகுமென னெஞசே
போக நீககிநற புணணியம புரிநது
போறறி நாடொறும புகழநதிடு மவாககுச
சாகை நீததரு ளொறறியூா செலவத
தநதை யாரடிச சரணபுக லாமே. 9

பசியெ டுக்குமுன் னமுதுசே கரிப்பார்
பாரி னோகளப பணபறிந திலையோ
வசியெ டுக்குமுன் பிறபபதை மாற்ற
மதியி னெஞ்சமே! வருதியென னுடனே

நிசியெ டுககுநற் சஙகவை யீன ற
நிதகி லககுவை நெறிபபட வோஙகிச
சசியெ டுககுநல லொறறியூாச செலவத
தநதை யாரடிச சரணபுக லாமே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

27. சிவாநந்தப்பத்து

திருவொற்றியூர்—திருத்தில்லை

எணசீாக கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருததம

இச்சை யுண்டெனக குனறிரு மலாததாள
எயதும வணணமிங கெனசெய வலலேன
கொசசை நெஞசமென குறிபபினில லாது
குதிபபி னினறது மதிபபினிவ வுலகிற்
பிசசை யுண்டெனிற் பிசசரிற சீறும
பேய ருண்மனை நாயென வுழைததேன
செசசை மேனியெந திருவொறறி யரசே
திலலை யோஙகிய சிவாநந்தத தேனே. 1

ஐய நினனுடை யன்பாக ளெலலாம
அழிவி லின்பமுற றருகிருக கினரூர்
வெயய நெஞசகப் பாவியேன கொடிய
வீண னேனிஙகு வீழகதிக கிடமாய
வைய வாழககையின மயஙகுகின றனனமேல
வருவ தோாநதிலன வாழவடை வேனோ
செயய வணணனே யொறறியம பொருளே
திலலை யோஙகிய சிவாநநதத தேனே. 2

மடிகொ ணெஞசினல வளளலுன மலாததாள
மறநது வஞசக வாழககையை மதிததேன
துடிகொ ணேரிடை மடவியாக குருகிச
சுழலகின றேனருட சுகமபெறு வேனோ
வடிகொள வேறகரத தணணலை யீன ற
வளள லேயென வாழததுகின றவாதஞ
செடிக ணீககிய வொறறியம பரனே
திலலை யோஙகிய சிவாநநதத தேனே. 3

இருக்க வாவுற வுலகெலா முயய
எடுதத சேவடிக கெளளள வேனும
உருகக மொனறிலே னெதியினிற பெரியேன
ஒண்மை யெயதுதல வெணமைமற றனறே
தருகக நினறவென றனமையை நினைககிற
றமிய னேனுககே தலைநடுக குறுஙகாண்
திருககண மூனறுடை யொறறி யெமபொருளே
திலலை யோஙகிய சிவாநநதத தேனே. 4

எண்பெ ருவினைக கேதுசெய யுடலை
எடுதத நாணமுத லிநதநாள வரைககும
நண்பு ருபபவ மியறறில னலலால
நனமை யெனபதோா நாளினு மறியேன
வணபெ ருவெனக குனறிரு வருளாம
வாழவு நோநதிடும வகையெநத வகையோ
திண்பெ ருநிறக வருளொறறி யமுதே
திலலை யோஙகிய சிவாநநதத தேனே. 5

பேதை நெஞசினேன செயபிழை யெலலாம
பேசி னுறபெரும பிணககினுக கிடமாந
தாதை நீயவை யெணணலை யெளியேன
றனககு நினறிருந தணணளி புரிவாய
கோதை நீககிய முனிவாகள காணக
கூததுக கநதருள குணபெருங குனறே
தீமை நீககிய வொறறியம பெருமான
திலலை யோஙகிய சிவாநநதத தேனே 6

வஞ்ச நெஞசர்தஞ சேர்கையைத் துறநது
வளள லுனறிரு மலரடி யேததி
விஞசு நெஞசாதம அடிததுணைக கேவல
விருமபி நிறகுமப பெருமபயன பெறவே
தஞச மெனறரு ளினறிருக கோயில
சாாநது நினறனன றருதனமற றினறே
செஞசொ லோஙகிய வொறறியெம பெருமான
திலலை யோஙகிய சிவாநநதத தேனே. 7

புல்ல னேனபுவி நடையிடை யலையும
புலைய நெஞசினுற பொருநதிடுங கொடிய
அலல லெனபதற கெலலையொன றறியேன
வருநது கினறனன விருநதின னுகி
ஒலலை யுனறிருக கோயினமுன னடுததேன
உததமா வுனற னுளளமிங கறியேன
செலல னீககிய வொறறியம பொருளே
திலலை யோஙகிய சிவாநநதத தேனே. 8

எளிய னேனபிழை யியறறிய வெலலாம
எணணி னுடபடா வேனுமற றவையை
அளிய நலலருளீ நதிடும பொருடடால
ஆயத னனறல வாதலி னீணடே
களிய நெஞசமாங கருஙகலைக கரைததுக
கருணை யீகுதல கடனுனக கையா
தெளிய வோஙகிய வொறறியென னமுதே
திலலை யோஙகிய சிவாநநதத தேனே. 9

வெறிபி டிக்கினு மகன்றனைப் பெற்றோர்
விடுத்திடா ரந்த வெறியது தீரும்
நெறிபி டித்ததுபின் னுய்வரென் னரசே
நீயு மப்படி நீசனேன் றனக்குப்
பொறிபி டித்தநற் போதக மருளிப்
புன்மை யாவையும் போக்கிடல் வேண்டுஞ்
செறிபி டித்தவான் பொழிலொற் றியமுதே
தில்லை யோங்கிய சிவானந்தத் தேனே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

28. சந்நிதி முறையீடு

திருவொற்றியூர்

வஞ்சி விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

ஒற்றி மேவிய வுத்தம னேமணித்
தெற்றி மேவிய தில்லையப் பாவிழி
நெற்றி மேவிய நின்மல னேயுனைப்
பற்றி மேவிய நெஞ்சமுன் பாலதே. 1

பாலி னீற்றுப் பரஞ்சுட ரேமலக்
காலி னீற்றுக் கதிபெற வேழையேன்
மாலி னீற்று மயக்கற லென்றுகல்
லாலி னீற்றுப் பொருளரு ளாதியே! 2

ஆதி யேதில்லை யம்பலத் தாடல்செய்
சோதி யேதிருத் தோணிபு ரத்தனே!
ஓதி யேதரு மொற்றியப் பாவிது
நீதி யேயெனை நீமரு வாததே 3

வாத மோதிய வஞ்சரைக் காணிலோர்
காத மோடுங் கடியனை யாளவது
நீத மோவன்றி நேரு மீதமோ
ஓத மோதொலி யொற்றித் தலத்தனே. 4

தலத்த னேதில்லைச் சங்கர னேதலைக்
கலத்த னேநெற்றிக் கண்ணுடை யாளனே
நலத்த னேயொற்றி நாயக னேயிந்த
மலத்த னேனையும் வாழ்வித்தன் மாண்பதே. 5

மாண்கொ ளம்பல மாணிக்க மேவிடம்
ஊண்கொள் கண்டத்தெம் மொற்றியப் பாவுன்றன்
ஏண்கொள் சேவடி யின்புக ழேத்திடாக்
கோண்கொ ணெஞ்சக் கொடியனு முய்வனே. 6

உய்யும் வணணமிங குனனரு ளெயதநான்
செயயும வணணந தெரிநதிலன செலவமே
பெய்யும வண்ணப பெருமுகி லேபுரம
எயயும வணண மெரிததரு ளெநதையே 7

எந்தை யேதிலலை யெமமிறை யேகுகன
தநதை யேயொறறித தணணமு தேயென றன
மூநதை யேமுபவ மூட மயககறச
சிநதை யேதந திருநத வருளவையே 8

திருந்த நானமறைத திலலைசசிற றமபலத
திருநத ஞான வியலொளி யேயொறறிப
பொருநத நினறருள புணணிய மேயிஙகு
வருநத வென றனை வைதத தழகதோ 9

வைத்த நினனருள வாழிய வாழிய
மெயதத திலலையின மேவிய வினபமே
உயதத நலலரு ளொறறியப பாவெனைப
பொயதத சிநதைவிட டுனறனைப போறறவே. 10

போற்ற வைததனை புணணிய னேயெனைச
சாறற வைததனை நினபுகழத தனமையைத்
தேறற வைததனை நெஞசைத தெளிநதனபை
ஊறற வைததனை யுனனொறறி மேவியே. 11

திருசசிறறமபலம

29. தவத்திறம் போற்றல்

திருவொற்றியூர்

அறுசீரக கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருததம

திருசசிறறமபலம

வில்வத்தொடுமபொறகொனறையணிவேணிபபெருமானொறறிநகா
செலவப பெருமான சிவபெருமான தியாகபபெருமான திருவழகைக
கலவைப் புடைய மனஙகளிககக கணகள களிககக கணடுினறேன
இலவைப புடையே னமமானா லெனன தவநதான செயதேனே.

கூடும் படிமுன றிருமாலுங கோலமாகிப புவியிடநது
தேடுந திருததாட சிவபெருமான தியாகப பெருமான திருபபவனி
நாடும புகழ்ச ரொறறிநகா நாடிப புகுநது கணடேனல
ஈடு மகனறே னமமாசா லெனன தவநதான செயதேனே. 2

ஆர்க்கும் கடறக ணனறெழுநத ஆல கால மததனைபுஞ
சோககுங களததான சிவபெருமான தியாகப பெருமான திருநடததைக
காககண பொழிலரு ளொறறியிறபோயக கணடேன பிறவி கணடிலனே
யாாகெகன றுரைபபேனமமானாலெனன தவநதானசெயதேனே.

உள்ளும் புறமு நிறைந்தடியா ருள்ள மதுரித் தூறுகின்ற
தெள்ளு மமுதாஞ் சிவபெருமான் தியாகப்பெருமான் திருமுகத்தைக்
கள்ளந் தவிர்க்கு மொற்றியிற்போய்க் கண்டேன் பசியைக் கண்டிலனே
எள்ள விகந்தே னம்மாநா னென்ன தவந்தான் செய்தேனே. 4

ஆவ லுடையா ருள்ளுடையா ரயன்மான் மகவா னாதியராந்
தேவர் பெருமான் சிவபெருமான் தியாகப் பெருமான் திருவடிவைக்
காவம் பொழில்சூ ழொற்றியிற்போய்க் கண்டேன் கண்ட காட்சிதனை
யாவர் பெறுவா ரம்மாநா னென்ன தவந்தான் செய்தேனே. 5

மறப்பை யகன்ற மனத்துரவோர் வாழ்த்த வவர்க்கு வான்கதியின்
சிறப்பை யளிக்குஞ் சிவபெருமான் தியாகப் பெருமான் திருநடத்தைப்
பிறப்பை யகற்று மொற்றியிற்போய்ப் பேரா னந்தம் பெறக்கண்டேன்
இறப்பைத் தவிர்த்தே னம்மாநா னென்ன தவந்தான் செய்தேனே. 6

வில்லாம் படிப்பொன் மேருவினை விரைய வாங்கும் வெற்றியினான்
செலலாங் கருணைச் சிவபெருமான் றியாகப் பெருமான் றிருக்கூத்தைக்
கல்லாங் கொடிய மனங்கரையக் கண்டேன் பண்டு காணாத
எல்லாங் கண்டே னம்மாநா னென்ன தவந்தான் செய்தேனே.

ஒல்லை யெயின்மூன் றெரிகொளுவ வுற்று நகைத்தோ னொற்றியுளான்
தில்லை நகரான் சிவபெருமான் றியாகப் பெருமான் றிருப்பவனி
கல்லை யளியுங் கனியாக்கக் கண்டேன் கொண்ட களிப்பினுக்கோர்
எல்லை யறியே னம்மாநா னென்ன தவந்தான் செய்தேனே. 8

துன்னுஞ் சோம சுந்தரனூர் தூய மதுரை நகரளித்த
தென்னர் பெருமான் சிவபெருமான் றியாகப் பெருமான் றிருவழகைப்
பன்னு மொற்றி நகர்தன்னிற் பார்த்தேன் வினைபோம் வழிபார்த்த
என்னை மறந்தே னம்மாநா னென்ன தவந்தான் செய்தேனே. 9

முன்னங் காழி வள்ளலுக்கு முத்துச் சிவிகை குடையொடுபொற்
சின்ன மளித்தோன் சிவபெருமான் றியாகப் பெருமான் றிருவடிவைக்
கன்னின் றுருகா நெஞ்சுருகக் கண்டேன் கண்ட காட்சிதனை
என்னென் றுரைப்பே னம்மாநா னென்ன தவந்தான் செய்தேனே.

திருச்சிற்றம்பலம்

30. நெஞ்சுறுத்த திருநேரிசை

திருவொற்றியூர்

நேரிசை வெண்பா

திருச்சிற்றம்பலம்

பொன்னார் விடைக்கொடியெம் புண்ணியனைப் புங்கவனை
ஒன்னார் புரமெரித்த வுத்தமனை — மன்னாய
அத்தனைநம் மொற்றியூ ரப்பனையெல் லாம்வல்ல
சித்தனைநீ வாழ்த்துதி நெஞ்சே. 1

நெஞ்சே வுலக நெறிநின்று நீமயலால்
அஞ்சேலென் பின்வந் தருள்கண்டாய் — எஞ்சாத
தவக்கொழுந்தாஞ் சற்குணவா தாழுந்தேத்து மொற்றிச்
சிவக்கொழுந்தை வாழ்த்துதுநாஞ் சென்று 2

சென்றுசென்று நல்காத செல்வர்தலை வாயிலிலே
நின்றுநின்று வாடுகின்ற நெஞ்சமே — இன்றுதிரு
வொற்றியப்பன் றாண்மலரை யுன்னுதியேற் காதலித்து
மற்றிசைப்ப தெல்லாம் வரும் 3

வருநா ளுயிர்வாழு மாண்பறியோ நெஞ்சே
ஒருநாளு நீவேறென் றுன்னேல் — **திருநாளைப்
போவான்** றொழுமொற்றிப் புண்ணியனை யொற்றியிற்றாய்
ஆவான் றிருவடியல் லால் 4

அல்லால முண்டமிடற் றாரமுதை யற்புதத்தைக்
கல்லால நீழலமர் கற்பகத்தைச் — சொல்லாநந்த
விண்மணியை யென்னுயிரை மெய்ப்பொருளை யொற்றியென்
கண்மணியை நெஞ்சே கருது. 5

கருதாயோ நெஞ்சே கதிகிடைக்க வெங்கண்
மருதா வெழிற்றில்லை மன்னா — **எருதேறும்
என்னருமைத் தெய்வநமே யென்னருமைச் சற்குருவே
என்னருமை** யப்பாவே யென்று. 6

என்றுமுனக் காளாவே னென்னெஞ்சே வன்னெஞ்சர்
ஒன்றுமிடஞ் சென்றங் குழலாதே — நன்றுதரும்
ஒற்றியப்பன் பொன்னடியை யுன்னுகின்றோர் தம்பதத்தைப்
பற்றிநிற்பை யாகிற் பரிந்து. 7

பரிந்துனக்குச் சொல்கின்றேன் பாவங்க ளெல்லாம்
எரிந்துவிழ நாங்கதியி லேற்றத் — தெரிந்து
விடையானை யொற்றியூர் வித்தகனை மாதோர்
புடையானை நெஞ்சமே போற்று. 8

போற்றுதியென் னெஞ்சே புரநகையாற் சுட்டவனை
ஏற்றுகந்த பெம்மானை யெம்மவனை — நீற்றொளிசேர்
அவ்வண்ணத் தானை யணிபொழில்சூ ழொற்றியூர்ச்
செவ்வண்ணத் தானைத் தெரிந்து. 9

தெரிந்து நினக்கனந்தந் தெண்டனிடு கின்றேன்
விரிந்தநெஞ்சே யொற்றியிடை மேவும் — பரிந்தநெற்றிக்
கண்ணானை மாலயனுங் காணப் படாதானை
எண்ணுரை யெண்ணுதே யென்று. 10

என்றென் றழுதா யிலையேயென னெஞசமே
ஒனறெனறு நினற வுயாவுடையான — நனறெனற
செமமைத தொழுமபாதொழுஞ சீரொறறி யூரண்ணல
நமமைத தொழுமபுகொளளு நாள. 11

நாளாகு முனனெனது நனனெஞசே யொற்றியப்பன்
தாளாகுந தாமரைபபொற றண்மலாககே — ஆளாகுந
தீாததர் தமககடிமை செயதவர்தஞ சீர்சசமுகம
பார்ததுமகிழ வாயதுவே பாஙகு. 12

பாங்குடையார் மெயயிற் பவிததிரு நீறணியாத
தீஙகுடையாா தீமனையிற செலலாதே — ஓஙகுடையாள
உறறமர்நத பாகததெம மொறறியபபன பொனனருளைப
பெறறமாதி நெஞசே பெரிது 13

பெரியானை மாதாப பிறைககண்ணி யானை
அரியானை யஙகணனை யாாககுங — கரியானைத
தோலானைச சீரொறறிச சுணணவெண ணீறறானை
மேலானை நெஞசே விருமபு 14

விரும்பித் திருமால விலஙகாய நெடுநாள
அருமபித தளைநதுள ளயாநதே — திருமபிவிழி
நீாகொண்டுங காணாத நிததனொறறி யூரனடிச
சீர்கொணடு நெஞசே திகழ 15

திகழ்கின்ற ஞானச செழுஞசுடரை வானோா
புகழகினற தெயவததைப போதம — நிகழகினற
ஒறறிக கனியை யுலகுடைய நாயகததை
வெறறித துணையைநெஞசே வேணடு. 16

வேண்டாமை வேணடுவது மேவாத தவமுடையோர்
தீணடாமை யாததுநீ தீணடாதே — ஈணடாமை
ஒனறுவபோ னெஞசேநீ யொனறியொறறி யூரனபாற
செனறுதொழு கண்டாய தினம. 17

தினந்தோறு முளளுருகிச சீபாடு மனபர்
மனநதோறு மோஙகு மணியை — யினநதோறும
வேதமலா கினற வியனபொழிலசூ ழொறறிநகாப
போதமலரை நெஞசே போறறு 18

போற்றார் புரமபொடிதத புண்ணியனை விண்ணவர்கள
ஆறறாத நஞசமுணட வாணடகையைக — கூறறாவி
கொளளுங கழறகாற குருமணியை யொறறியிடங
கொளளும் பொருளைநெஞசே கூறு. 19

கூறுமையாட் கீநதருளுங கோமானைச செஞசடையில
ஆறுமலர் கொனறை யணிவோனைத — தேறுமனம
உளளவாகட குளளபடி யுள்ளவனை யொறறியமர்
நளளவனை நெஞசமே நாடு. 20

நாடுஞ் சிவாய நமவெனறு நாடுகினறோர்
கூடுந தவநெறியிற கூடியே — நீடுமனபா
சிததமனைத தீபகமாஞ சிறபரனை யொறறியூர்
உததமனை நெஞசமே யோது 21

ஓதுநெறி யொனறுளதென னுளளமே யோதியது
தீதுநெறி சேராச சிவநெறியிற — போதுநெறி
ஓதம பிடிககுமவய லொறறியபபன றொணடாதிருப்
பாதம பிடிககும பயன. 22

பயனறியாய் நெஞசே பவஞசாரதி மாலோ
டயனறியாச சீருடைய வமமான — நயனறியார்
உளளத தடையா னுயரொறறி யூரவனவாழ
உளளத தவரை யுறும. 23

தவராயி னுநதேவர் தாமா யினுமற்
றெவரா யினுநமககிங கெனனுங — கவராத
நிநதை யகனறிடவென னெஞசமே யொறறியிலவாழ
எநதையடி வணஙகா ரேல 24

ஏலக் குழலா ரிடைககீழப படுஙகொடிய
ஞாலக கிடஙகரினை நமபாதே — நீல
மணிகணடா வெனறுவநது வாழததிநெஞசே நாளும
பணிகணடா யனனேனை பதம 25

பதந்தருவான் செலவப் பயனறருவான மனனுஞ
சதநதருவான யாவுந தருவான — இதநதருமென
நெஞசமெனகொல வாடுகினறுய நினமலா நினனடியே
தஞசமெனறு லொறறியபபன றுன. 26

திருசசிறறமபலம

31. சிகாமணிமாலை

புள்ளிருக்கும் வேளூர்[1]

கடடளைக கலிததுறை

திருச்சிறறமபலம

வல்வினை யேனையிவ வாழககைக கடனிலறும வளளலுன றன
நலவினை வாழககைக கரையேறறி மெயயரு ணலகுகணடாய
கொலவினை யானை யுரிததோய **வயித்திய நாதகுன**றுச
செலவினை மேலவா வாழவே யமரா சிகாமணியே. 1

1 வைததீஸவரன கோயில புள—சடாயு, இருககு—வேதம,
வேள—முருகா பூசிதத ஸதலம

பொய்யே புலமபிப் புழுததலை நாயிற புறததிலுறறேன
மெய்யே யுரைககுநின னனபாதஞு சார்பை விருமபுகிலேன
பையே லரவணை யேனபிழை நோககிப் பராமுகநீ
செய்யேல **வயித்திய நாதா** வமரா சிகாமணியே. 2

கல்லேன் மனககருங கலலேன சிறிதுங கருத்தறியாப்
பொலலேனபொய்ய வாஞசிதத புலலே னிரககம பொறுமைசிறி
திலலே னெனினுநின பாலனறி மறறை யிடததிறசறறுஞ
செலலேன வயிததிய நாதா வமரா சிகாமணியே. 3

ஆர்ப்பார் கடனஞு சமுதுசெய தாலநின னடிககனபின்றி
வேர்ப்பார் தமககும விருநதளித தாய்வெள்ளி வெறபெடுதத
கார்ப்பா ளனுககுங கருணைசெய் தாயகடை யேனறுயருந
தீர்ப்பாய் வயிததிய நாதா வமரர் சிகாமணியே. 4

நானே நினககுப் பணிசெயல வேண்டுநின னுண்மலர்ததாள
தானே யெனககுத துணைசெயல வேண்டுந தயாநிதியே
கோனே கருமபின சுவையேசெம பாலொடு கூடடுநறுந
தேனே வயிததிய நாதா வமரா சிகாமணியே. 5

மருவார் குழலியர் மையற் கடலவிழும வஞுசநெஞ்சால
வெருவா வுயஙகு மடியேன பிணியை விலககுகண்டாய்
உருவா யருவு மொளியும வெளியுமென றோதநினற
திருவா வயிததிய நாதா வமரர் சிகாமணியே. 6

தவநேய மாகுநின றூணேய மினறித தடமுலையார்
அவநேய மேறகொண டலைகினற பேதைக கருளபுரிவாய
நவநேய மாகி மனவாக கிறநத நடுவொளியாஞ
சிவனே வயித்திய நாதா வமரர் சிகாமணியே. 7

ஐவா யரவிற றுயிலகின்ற மாலு மயனுந தஙகள
கைவாய் புதைததுப் பணிகேடக மேவுமுக கண்ணரசே
பொயவாய விடாவிப் புலையேன பிழையைப் பொறுததருணீ
செய்வாய வயித்திய நாதா வமரர் சிகாமணியே. 8

புல்வாயின் முனனர்ப்புலிப்போதனெனவெனமுன்போநதுநினற
கலவாய மனததரைக கணடஞசி னேனைக கடைககணிப்பாய
அலவாய மணிமிடற றரமு தேயரு ளானறபெருஞ
செலவா வயிததிய நாதா வமரர் சிகாமணியே. 9

ஆர்த்தார் கடனஞு சமுதுசெய தாயெனனை யனபாகளபாற்
சோததாயென றுனப மனைததையுந தீர்ததுத திருவருட்கண்
பாாததாய பரம குருவாகி யெனனுட் பரிநதமர்நத
தீர்ததா வயிததிய நாதா வமரா சிகாமணியே. 10

அறத்தாயை யோரபுடை கொணடோர புடைமண ணளநதமுகில
நிறததாயை வைததுல கெலலா நடதது நிருததவணடப
புறததாயென றனபந தொடைததாணடு மெயயருட போதநதந்த
திறததாய வயிததிய நாதா வமரர் சிகாமணியே　11

அலையோய் கடலிற சிவுயோக மேவிய வநதணர்தந
நிலையோர சிறிது மறியே னெனககுன னிமலவருண
மலையோஙகு வாழககையும வாயககுஙகொலோபொனமலையெனநின்ற
சிலையோய வயிததிய நாதா வமரா சிகாமணியே.　12

ஊன்கொண்ட தேகதது முளளதது மேவி யுறுமபிணியால
நானகொணட துனபந தவிரபபாய வயிததிய நாதவெனறே
வானகொணட நினனருட சீரேதது கினற வகையறியேன
தேனகொணட கொனறைச சடையா யமரா சிகாமணியே.13

களிவே தனுமநதக காலனு மெனனைக கருதவொடடா
வொளிவே தரததிரு வுளளஞசெய வாயனப ருளளமெனனுந
தளிவே தனததுறந தறபர மேயருட டணணமுதத
தெளிவே வயிததிய நாதா வமரா சிகாமணியே　14

மால்விடை மேறகொண்டு வநதெளி யேனுடை வலவினைககு
மேலவிடை யீநதிட வேணடுநகண டாயிது வேசமயம்
நீலவிட முணட மிடறறுய வயிததிய நாதநினபாற
சேலவிடு வாடகண ணுமையொடுந தேவர் சிகாமணியே.　15

திருச்சிற்றமபலம

32. கலிமுறையீடு

கலிவிருததம

திருசசிறறமபலம

பொய்விடு கினறில னெனறெம புணணியா
கைவிடு கினறியோ கடைய னேனறனைப
பைவிட முடையவெம பாமபு மேறறநீ
பெயவிட மனையவென பிழை பொறுககவே.　1

பொறுக்கினு மனறியென பொயமை நோககியே
வெறுககினு நினனலால வேறு காணகிலேன
மறுககினுந தொணடரை வலிய வாணடுபின
சிறுககினும பெருககமே செயயுஞ செலவமே.　2

செல்லலுஞ் சிறுமையுஞ சினமும புலலைரப்
புலலலுங கொணடவென பொயமை கணடுநீ
கொலலலுந தகுமெனைக கொனறி டாதருள
மலலலுந தகுஞசடா மகுட வளளலே.　3

வள்ளலே நின்னடி மலரை நண்ணிய
உள்ளலேன பொயமையை யுனனி யென்னையாட்
கொளளலே யினறெனிற கொடிய வெனறனை
எளளலே யன்றிமற றெனசெய கிற்பனே. 4

செய்யநன் றறிகிலாச சிறிய னேனறனைப்
பொய்யனென றெணணிநீ புறமபொ ழிபபையேல
வையநின றையவோ மயஙக லனறியான
உயயநின றுணாகுவ தொனறு மிலலையே. 5

வேறு

இல்லை யென்ப திலாவருள வெளளமே
தில்லை மனறிற சிவபரஞ சோதியே
வலலை யானசெயும வஞசமெ லாமபொறுத
தொலலை யினப முதவுதல வேணடுமே. 6

இல்லையே யெனபதங கிலலை யெனறருள
நலலையே நீயரு ணயநது நலகினற
கலலையே யனையவென கனம நெஞசகம
ஒலலையே வஞசமவிட டுவககு முண்மையே. 7

வேறு

உண்மையே யறிகிலா வொதிய னேனபடும
எணமையே கண்டுமுள ளிரககம வைததிலை
அண்மையே யமபலத தாடு மையநீ
வண்மையே யருடபெரு வாரி யலலையோ. 8

அல்லலங் கடலிடை யாழநத நாயினேன
சொலலலங கடலவிடைத தோனற னினனருள்
மலலலங கடலிடை மகிழநது மூழகினற
கலலலங கடனமனங கனிதன மெயமையே. 9

மெய்ம்மையே யறிகிலா வீண னேனிவண்
உயமையே பெறவுனை யுனனி யேததிடாக
கைமமையே யனையாதங கடையிற செலலவும
பொயமையே யுரைககவும புணாதத தெனகொலோ.

என்னுடை வஞசக வியறகை யாவையும
பொனனுடை விடையினோய பொறுததுக கொண்டுநின்
தனனுடை யனபர்தஞ சஙகஞ சார்ந்துநான
நினனுடைப் புகழதனை நிகழததச செயகவே. 11

நிகழுநின் றிருவரு ணிலையைக கொணடவர்
திகழுநற றிருசசபை யதனுட் சோககமுன
அகழுமா லேனமா யளவுஞ செமமலர்ப்
புகழுமா றருளுக பொறுகக பொய்ம்மையே. 12

திருச்சிற்றம்பலம்

33. எதிர்கொள் பத்து

எணசீரக கழிநெடிலடி சநத விருததம

திருச்சிறறமபலம

ஆனந்தக் கூததனை யமபலத தானை
அறபுதத தேனையெம மாதி பிரானைத
தேனநதக கொனறையஞ செஞசடை யானைச
செஙகண விடையனை யெஙகண மணியை
மோனநதத தாரபெறுந தானநதத தானை
முததனை முததியின விததனை முததை
ஈனநதக காதெனை யெனறு கொணடானை
இனறை யிரவி லெதிரநதுகொள வேனே. 1

அடுத்தவர்க் கெலலா மருளபுரி வானை
அமபலக கூததனை யெமபெரு மானைத
தடுததெமை யாணடுகொண டனபளித தானைச
சஙகரன றனனையெல றநதையைத தாயைக
கடுததுதம புமமணி கணடததி னானைக
கணணுத லானையெங கண்ணக லானை
எடுததெனைத துனபமவிட டேறவைத தானை
இனறை யிரவி லெதிரநதுகொள வேனே. 2

மாலயன் றேடியுங காணு மலையை
வநதனை செயபவா கண்ட மருநதை
ஆல மமுதி னருநதலசெய தானை
ஆதியை யாதியோ டநதமி லானைக
காலன வருநதி விழவுதைத தானைக
கருணைக கடலையென கண்ணனை யானை
ஏல மணிகுழ லாளிடத தானை
இனறை யிரவி லெதிரநதுகொள வேனே. 3

சுந்தரர்க் காகமுன றூதுசென றானைத
தூயனை யாவருஞ சொலலரி யானைப்
பநத மறுககும பராபரன றனனைப
பததருளஙகொள பரஞசுட ரானை
மநதர வெறபின மகிழநதமாந தானை
வானவ ரெலலாம வணஙகநின றானை
எநதமை யாணடுநல லினபளித தானை
இனறை யிரவி லெதிரநதுகொள வேனே. 4

அன்பர்கள் வேணடு மவையளிப் பானை
அமபலத தேநட மாடுகின றானை
வனபாக னெஞசின மருவலில லானை
வானவர கோனையெம வாழமுத லானைத்

துன்பந் தவிர்த்துச் சுகங்கொடுப் பானைச்
சோதியைச் சோதியுட் சோதியை நாளும்
என்பணி கொண்டெனை யென்றுகொண் டானை
இன்றை யிரவி லெதிர்ந்துகொள் வேனே. 5

கண்ணுத லானையென் கண்ணமர்ந் தானைக்
கருணா நிதியைக் கறைமிடற் றானை
ஒண்ணுத லாளுமை வாழிடத் தானை
ஒருவனை யொப்பிலா வுத்தமன் றன்னை
நண்ணுதல் யார்க்கு மருமையி னானை
நாதனை யெல்லார்க்கு நல்லவன் றன்னை
எண்ணுதல் செய்தெனக் கின்பளித் தானை
இன்றை யிரவி லெதிர்ந்துகொள் வேனே. 6

வெள்விடை மேல்வரும் வீறுடை யானை
வேத முடிவினில் வீற்றிருந் தானைக்
கள்விரை யார்மலர்க் கொன்றையி னானைக்
கற்பகந் தன்னைமுக் கண்கொள் கரும்பை
உள்வினை நீக்கியென் னுள்ளமர்ந் தானை
உலகுடை யானையென் னுற்ற துணையை
எள்வினை யொன்றுமி லாதவன் றன்னை
இன்றை யிரவி லெதிர்ந்துகொள் வேனே. 7

பெண்ணமர் பாகனைப் பேரரு ளோனைப்
பெரியவர்க் கெல்லாம் பெரியவன் றன்னைக்
கண்ணமர் நெற்றிக் கடவுட் பிரானைக்
கண்ணனை யாண்டமுக் கண்ணனை யெங்கள்
பண்ணமர் பாட்டிற் பரிசளித் தானைப்
பாரமுத லண்டம் படைத்தளிப் பானை
எண்ணம ராத வெழிலுடை யானை
இன்றை யிரவி லெதிர்ந்துகொள் வேனே. 8

வளங்கொளுந் தில்லைப்பொன் மன்றுடை யானை
வானவர் சென்னியின் மாணிக்கந் தன்னைக்
களங்கமி லாத கருத்துடை யானைக்
கற்பனை முற்றுங் கடந்துநின் றானை
உளங்கொளு மென்ற னுயிர்த்துணை யானை
உண்மையை யெல்லா முடையவன் றன்னை
இளம்பிறை சூடிய செஞ்சடை யானை
இன்றை யிரவி லெதிர்ந்துகொள் வேனே. 9

குற்றமெல் லாங்குண மாக்கக்கொள் வானைக்
கூத்துடை யானைப்பெண் கூறுடை யானை
மற்றவர் யார்க்கு மரியவன் றன்னை
வந்திப் பவர்க்கு மிகவெளி யானைப்

பெற்றம தேறும பெரிய பிரானைப
பிறைமுடி யோனைபபெம மானையெம மானை
எற்றியென றுனப மெலாமொழித தானை
இனறை யிரவி லெதிர்நதுகொள வேனே. 10

திருசசிற்றமபலம

34. நெஞ்சொடு நேர்தல்

கோயில்

எணசீரக கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருததம

திருச்சிற்றமபலம

அணிகொள் கோவணக கநதையே நமககிங
கடுதத வாடையென றறிமட நெஞசே
கணிகொண மாமணிக கலனகணங கடவுட்
கணணுண மாமணிக கணடிகை கணடாய
பிணிகொள வனபவ நீககுமவெண ணீறே
பெருமைச சாந்தமாம பிறஙகொளி மன்றில
திணிகொள சஙகர சிவசிவ வெனறு
சென்று வாழததலே செயதொழி லாமே. 1

செய்த நனறிமேற றீஙகிழைப் பாரிற
றிருபபு மெனறனைத திருபபுகின றனைநீ
பெயத பாவிகைக கமரிடைக கவிழககும
பேதை யாதலிற பிறழநதனை யுனைநான
வைத போதினும வாழததென நினைதது
மறுதது நீககியவ வழிநடக கினறாய
கொயத கோட்டினை நட்டனை வளாபபாய்
கொடிய நெஞசமே மடியகிற றிலையே. 2

இலலைய ரைதனு வளவுமொன றீய
வெணணு கினறிலை யெனபெறு வாயோ
கொலலையி லுதென வறிநதிலை நெஞசே
கொலலு கினறவக கூறறினுங கொடியாய்
தலையின மாலைதாழ சடையுடைப பெருமான
றுணி னைநதிலை யூணினை நதுலகிற
புலையி னாகளபாற போதியோ வீணிற
போகப போகவிப போககினி லழிநதே. 3

அழிந்த வாழககையி னவலமிங கனைததும
ஐய மினறிநீ யறிநதனை நெஞசே
கழிநத வெசசிலை விழைநதிடு வாரபோற
கலநது மீட்டுநீ கலஙகுகின றனையே
மொழிநத முனனையோர பெறுஞசிவ கதிககே
முனனுறு வகை யெனனுறு முனனல
இழிநத நாயினுங கடையனு யினறேன
எனசெய வேனுனை யெனடுத தேனே. 4

தேனெய் யாடிய செஞசடைக கனியைத
தேனை மெயயருட் டிருவினை யடியர்
ஊனை நெககிட வுருககிய வொளியை
உள்ளத தோஙகிய வுவப்பினை மூவர்
கோனை யானநதக கொழுஙகட லமுதைக
கோம ளததினைக குனறவில லியையெம
மானை யமபல வாணனை நினையாய்
வஞச நெஞசமே மாயநதிலை யினுமே. 5

இன்னு மெஙஙன மேகுகின றனையோ
ஏழை நெஞசமே யிஙகுமங் குநதான
முனனை நாமபிறந தழனறவத துயரை
முனனி லெனகுலை மூறுககுகின றனகாண்
எனனை நீயெனக குறுதுணை யநதோ
எனசொ லேறறிலை யெழிலகொளும பொதுவின
மனனு நமமுடை வளளலை நினைததால
மறறு நாமபிற வாவகை வருமே 6

பிறந்து முனனரிவ வுலகினும பெணடு
பிளளை யாதிய பெருநதொடக குழநதே
இறநது வீழகதி யிடைவிழுந தழுன்றே
இருநத சேடததி னிததனை யெலலாம
மறநது விடடனை நெஞசமே நீதான
மதியி லாயது மறநதில னெளியேன
துறநது நாமபெறுஞ சுகததினை யடையச
சொலலும வணணநீ தொடஙகிடி னனறே. 7

நன்று செயவதற குடனபடு வாயேல
நலல நெஞசமே வலலவிவ வணணம
இனறு செயதிநீ நாளையென பாயேல
இன்றி ருந்தவர் நாளைநின் றிலரே
ஒன்று கேணமதி சுகர்முதன முனிவோா
உககவ வககணஞ சிககெனத துறநதார்
அனறு முனனரே கடநதன ரனறி
அதறகு முனனரே யகனறன ரனறே. 8

அன்றி னோகிலை நமமுடைப் பெருமான
அஞசெ ழுததையு மடிககடி மறநதாய
ஒன்றி மேறகதி யுறவகை யநதோ
உணர்கி லாயவயிற றூண்பொருட டயலோர்
முனறில காததனை யவவள வேனும
முயனறு காததிலை முனனவன கோயில
துனறி நின்றநற றொணடாதந தொழுமபு
தொடங்கு வானவர் தூயமுன் றிலையே. 9

தூய நெஞ்சமே சுகம்பெற வேண்டிற்
சொல்லு வாமது சொல்லள வன்றூற்
காய மாயமாங் கானநெறிந் தலவுங்
களவ ரைவரைக் கைவிடுத் ததன்மேற்
பாய வாணவப் பகைகெட முருக்கிப்
பகலி ராவிலாப் பாங்கரி னின்றே
ஆய வானந்தக் கூத்துடைப் பரமா
காய சோதிகண் டமருத லணியே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

35. நெஞ்சறைகூவல்

திருவொற்றியூர்

எண்சீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

கண்கண் மூன்றினார் கறைமணி மிடற்றார்
கங்கை நாயகர் மங்கைபங் குடையார்
பண்க ணீடிய பாடலார் மன்றிற்
பாத நீடிய பங்கயப் பதத்தார்
ஒண்க ணாதரார் நடம்பயி லொற்றி
யூர மாங்குவாழ் வுற்றவர்க் கேமம்
மண்கொண் மாலைபோம் வண்ணநற் றமிழ்ப்பூ
மாலை சூட்டுதும் வருதியென் மனனே. 1

கரிய மாலன்று கரியமா வாகிக்
கலங்க நின்றபொற் கழல்புனை பதத்தார்
பெரிய வண்டங்கள் யாவையும் படைத்தும்
பித்த ரென்னுமப் பேர்தனை யகலார்
உரிய சீர்கொளு மொற்றியூ ரமர்ந்தார்
உம்பர் நாயகர் தம்புயம் புனைய
வரிய கன்றநன் மலர்கொடு தெரிந்து
மாலை சூட்டுதும் வருதியென் மனனே. 2

திருவி னாயகன் கைப்படை பெறுவான்
திருக்கண் சாத்திய திருமலர்ப் பதத்தார்
கருவி னின்றவெம் போல்பவர் தம்மைக்
காத்த ளிப்பதே கடனெனக் கொண்டார்
உருவி னின்றவ ரருவென நின்றோர்
ஒற்றி யூரிடை யுற்றன ரவர்க்கு
மருவி னின்றநன் மணங்கொளு மலர்ப்பூ
மாலை சூட்டுதும் வருதியென் மனனே. 3

கரும்பைந் நாகணைக் கடவுளு நான்முகனவான்
கடவு ளாதியர் கலக்கங்கள் தவிர்ப்பான்
தருமமை நாட்டியோர் விஞ்சையன் போலத்
தோன்றி நின்றவர் துரிசறுத் திட்டோன

தருமமைம் பூமபொழி லொற்றியூ ரிடதகுத்
தலஙகொண் டாரவா தமககுநா மகிழ்ந்து
வருமமைஞ சீர்ததமிழ் மாலையோ டணிபூ
மாலை சூடடுதும வருதியென மனனே. 4

வதன நான்குடை மலரவன் சிரததை
வாஙகி யோர்கையில வைததநம பெருமான
[1]நிதன நெஞசகர்க கருடருங கருணை
நிதிய மாகிய நினமலப பெருமான்
சுதன மங்கையர் நடஞசெயு மொறறித
தூய னலவா துணைததிருத தோட்கு
மதன வினதமிழ் மாலையோ டணிபூ
மாலை சூடடுதும வருதியென மனனே. 5

கஞ்ச னஙகொரு விஞ்சன மாகிக
காலிற் போந்துமுன காணரு முடியார்
அஞ்ச னஙகொளு நெடுஙகணு ளெஙகள்
அமமை காணநின் றாடிய பதததார்
செஞசொன மாதவா புகழதிரு வொறறித்
தேவா காணவர் திருமுடிக காடட
மஞ்ச னஙகொடு வருதுமென மொழியை
மறுதது நீயுடன வருதியென மனனே. 6

தூழு மாலயன் பெண்ணுரு வெடுத்துத்
தொழுமபு செயதிடத தோனறிநின றவனைப்
போழும வண்ணமே வடுகனுக கருளும
பூத நாதாநற பூரண னாநதர்
தாழுந தனமையோ ருயாவுறச செயயுந
தகைய ரொறறியூரத தலததின ரவர்தாம்
வாழுங கோயிறகுத திருவல கிடுவோம்
மகிழவு கொணடுடன வருதியென மனனே. 7

விதியு மாலுமுன வேறுரு வெடுதது
மேலுங கீழுமாய விருமபுற நினறோர்
நதியுங கொனறையு நாகமும பிறையும
நணணி யோஙகிய புணணியச சடையார்
பதியு நாமஙக ளனநதமுற றுடையார்
பணிகொ ளொறறியூரப பரமகா ணவர்தாம்
வதியுங கோயிறகுத திருவிளக் கிடுவோம்
வாழக நீயுடன வருதியென மனனே. 8

குளங்கொள் கணணினா குறறமே செயினுங
குணமென றேயதைக கொணடருள புரிவோர்
உளஙகொ ளன்பாத ருளளகத் திருபபோர்
ஒறறி யூரிடம பறறிய புனிதா

1 நிதன நெஞசகம எனபது — உருகுகினற நெஞ்சம்.

களங்கொள் கண்டரெண் டோளர்கங் காளர்
கல்லை வில்லெனக் கண்டவ ரவர்தம்
வளங்கொள் கோயிற்குத் **திருமெழுக் கிடுவோம்**
வாழ்க நீயுடன் வருதியென் மனனே. 9

பணிகொள் மார்பினர் பாகன மொழியாள்
பாகர் காலனைப் பாற்றிய பதத்தார்
திணிகொள் வன்மத மலையுரி போர்த்தோர்
தேவர் நாயகர் திங்களஞ் சடையார்
அணிகொ ளொற்றியூ ரமர்ந்திடுந் தியாகர்
அழக ரங்கவ ரமைந்துவீற் றிருக்கும்
மணிகொள் கோயிற்குத் **திருப்பணி செய்தும்**
வாழ்க நீயுடன் வருதியென் மனனே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

36. நெஞ்சைத் தேற்றல்

திருவொற்றியூர்

எண்சீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

சென்று வஞ்சர்தம் புறங்கடை நின்று
திகைக்க வெண்ணுமென் றிறனிலா நெஞ்சே
ஒன்று மஞ்சலை யென்னுடன் கூடி
ஒற்றி யூர்க்கின்று வருதியே லங்கு
மன்றுண் மேவிய வள்ளலார் மகிழ்ந்து
வாழ்கின் றாரவர் மலரடி வணங்கி
நன்று வேண்டிய யாவையும் வாங்கி
நல்கு வேனுனை நம்புதி மிகவே. 1

தீது வேண்டிய சிறியர்தம் மனையிற்
சென்று நின்றுநீ திகைத்திட னெஞ்சே
யாது வேண்டுதி வருதியென் னுடனே
யாணர் மேவிய வொற்றியூ ரகத்து
பாது வேண்டிய நடனநா யகனார்
வள்ளலா ரங்கு வாழ்கின்றார் கண்டாய்
ஈது வேண்டிய தென்னுமுன் னளிப்பார்
ஏற்று வாங்கிநா னீகுவ னுனக்கே. 2

இரக்கின் றோர்களுக் கில்லையென் னார்பால்
இரத்த லீதலாம் எனவுணர்ந் திலையோ
கரக்கின் றோர்களைக் கனவினு நினையேல்
கருதி வந்தவர் கடியவ ரெனினும்
புரக்கின் றோர்மலர்ப் புரிசடை யுடையார்
பூத நாயகர் பொன்மலைச் சிலையார்
உரக்கின் றோர்திரு வொற்றியூர்க் கேகி
உன்னி யேற்குது முறுதியென் னெஞ்சே. 3

கல்லி னெஞ்சர்பாற் கலங்கலென் னெஞ்சே
கருதி வேண்டிய தியாதது கேண்மோ
சொல்லி னோங்கிய சுந்தரப் பெருமான்
சோலை சூழொற்றித் தொன்னகர்ப் பெருமான்
அல்லி னோங்கிய கண்டத்தெம் பெருமான்
அயனு மாலுநின் றறிவரும் பெருமான்
வல்லை யீகுவா னீகுவ தெல்லாம்
வாங்கி யீகுவேன் வருதியென் னுடனே. 4

இலவு காக்கின்ற கிளிபோ லுழன்றாய்
என்னை நின்மதி யேழைநீ நெஞ்சே
பலவு வாழைமாக் கனிகனிந் திழியும்
பணைகொ ளொற்றியூர்க் கென்னுடன் வருதி
நிலவு வெண்மதிச் சடையுடை யழகர்
நிறைய மேனியி னிகழ்ந்தநீற் றழகர்
குலவு கின்றனர் வேண்டிய வெல்லாங்
கொடுப்பர் வாங்கிநான் கொடுப்பனுன் றனக்கே.

மன்னு ருத்திரர் வாழ்வைவேண் டினையோ?
மால வன்பெறும் வாழ்வுவேண் டினையோ?
அன்ன வூர்திபோ லாகவேண் டினையோ?
அமையு மிந்திர னாகவேண் டினையோ?
என்ன வேண்டினுந் தடையிலை நெஞ்சே!
இன்று வாங்கிநா னீகுவ னுனக்கே
வன்னி யஞ்சடை யெம்பிரா னொற்றி
வளங்கொ ளூரிடை வருதியென் னுடனே. 6

மறப்பி லாச்சிவ யோகம்வேண் டினும்
வழுத்த ரும்பெரு வாழ்வுவேண் டினும்
இறப்பி லாதினனு மிருக்கவேண் டினும்
யாது வேண்டினு மீகுவ னுனக்கே
பிறப்பி லானெங்கள் பரசிவ பெருமான்
பித்த னென்றுநீ பெயர்த்திட னெஞ்சே
வறப்பி லானருட் கடலவ னமர்ந்து
வாழு மொற்றியின் வருதியென் னுடனே. 7

காலஞ் செல்கின்ற தறிந்திலை போலுங்
காலன் வந்திடிற் காரிய மிலைகாண்
நீலஞ் செல்கின்ற மிடற்றினர் கரத்தில்
நிமிர்ந்த வெண்மணு வேந்திய நிமலர்
ஏலஞ் செல்கின்ற குழலியோர் புடையார்
இருக்கு மொற்றியூர்க் கென்னுடன் வருதி
ஞாலஞ் செல்கின்ற துயர்கெட வரங்கள்
நல்கு வாரவை நல்குவ னுனக்கே. 8

சென்று நீபுகும் வழியெலா முன்னைத்
தேட வென்வச மல்லவென் னெஞ்சே
இன்ற ரைக்கண மெங்குநோர்ந் தோடா
தியல்கொ ளொற்றியூர்க் கென்னுடன் வருதி
அன்று வானவ ருயிர்பெற நஞ்சம்
அருந்தி நின்றவெம் மண்ணலா ரிடத்தே
நின்று வேண்டிய யாவையு முனக்கு
நிகழ வாங்கிநா னீகுவ னன்றே. 9

கெடுக்கும் வண்ணமே பலருனக் குறுதி
கிளத்து வாரவர் கெடுமொழி கேளேல்
அடுக்கும வண்ணமே சொல்கின்றே னெனைநீ
அம்மை யிம்மையு மகன்றிடா மையினுற்
றடுக்கும் வண்ணமே செய்திடே லொற்றித்
தலத்தினுக் கின்றென் றன்னுடன் வருதி
மடுக்கும் வண்ணமே வேண்டிய வெல்லாம்
வாங்கி யீகுவேன் வாழ்த்தியென் னெஞ்சே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

37. நெஞ்சறிவுறூஉ

திருவொற்றியூர்

எண்சீர்க்கழி நெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

என்ன தன்றுகாண் வாழ்க்கையுட் சார்ந்த
இன்ப துன்பங்க ளிருவினைப் பயனுன்
மன்னு மும்மல மடஞ்செறி மனனே
வாழ்தி யோவிங்கு வல்வினைக் கிடமாய்
உன்ன நல்லமு தாஞ்சிவ பெருமான்
உற்று வாழ்ந்திடு மொற்றியூர்க் கின்றே
இன்ன லற்றிடச் செல்கின்றே னுனக்கும்
இயம்பி னேன்பழி யில்லையென் மீதே. 1

துன்ப வாழ்வினைச் சுகமென மனனே
சூழ்ந்து மாயையு ளாழ்ந்துநிற் கின்றாய்
வன்ப தாகிய நீயுமென் னுடனே
வருதியோ வன்றி நிற்றியோ வறியேன்
ஒன்ப தாகிய வுருவுடைப் பெருமான்
ஒருவன் வாழ்கின்ற வொற்றியூர்க் கின்றே
இன்ப வாழ்வுறச் செல்கின்றே னுனக்கும்
இயம்பினேன் பழி யில்லையென் மீதே. 2

ஆட்டு கின்றதற் காகவம் பலத்துள்
ஆடு கின்றசே வடிமலர் நினையாய்
வாட்டு கின்றனை வல்வினை மனனே
வாழ்ந்து நீசுக மாயிரு கண்டாய்

கூட்டு கின்றநம் பரசிவன் மகிழவிற
குலவு மொற்றியூரக கோயிலசூழந் தின்பம்
ஈட்டு கின்றதற கேகினறே னுனககும
இயமபி னேன்பழி யிலலையென மீதே. 3

வஞ்ச வாழககையை விடுததன னீயே
வாரிக கொண்டிஙகு வாழந்திரு மனனே
நஞச மாயினு முணகுவை நீதான்
நானு மங்கதை நயப்பது நனறே
தஞச மெனறவர்க கருளதரும பெருமான்
தங்கு மொறறியூர்த தலததினுக கினறே
எஞச லினறிநான செலகினறே னுனககும
இயமபி னேனபழி யிலலையென மீதே. 4

உண்மை யோதினு மோாநதிலை மனனே
உப்பி லிககுவந துண்ணுகின றவர்போல
வெண்மை வாழககையி னுகாவினை விருமபி
வெளுககின றுயனே வெறுபபதி லெனனே
தண்மை மேவிய சடையுடைப் பெருமான்
சாாநத வொறறியந தலததினுக கினறே
எணமை நீஙகிடச செலகினறே னுனககும
இயமபி னேனபழி யிலலையென மீதே. 5

நீடு மைமபொறி நெறிநடந துலக
நெறியிற கூடிநீ நினைப்பொடு மறப்பு
நாடு மாயையிற கிடநதுழைக கினறுய
நனறு நினசெய னினறிடு மனனே
ஆடு மமபலக கூததனெம பெருமான
அமாநத வொறறியூ ராலயத தினறே
ஈடு நீஙகிடச செலகினறே னுனககும்
இயமபி னேனபழி யிலலையென மீதே. 6

கூறு மோகனத் தெண்ணுறு நினைவு
கோடி கோடியாயக கொண்டதை மறநது
மாறு மாயையான மயஙகிய மனனே
வருதி யனறெனி னிறறியிவ வளவில
ஆறு மேவிய வேணியெம பெருமான
அமாநத வொறறியூ ராலய மதனபால
ஈறி லினபுறச செலகினறே னுனககும
இயமபி னேனபழி யிலலையென மீதே. 7

யாது கணடனை யதனிடத தெலலாம
அலைகின றுயவ மாககிற கீநத
போது போககினை யேயினி மனனே
போதி போதிநீ போமவழி யெலலாங

கோது நீக்கிநல் லருள்தரும் பெருமான்
குலவு மொற்றியூர்க் கோயிலுக் கின்றே
ஏத மோடநான் செல்கின்றே னுனக்கும்
இயம்பி னேன்பழி யில்லையென் மீதே. 8

விச்சை வேண்டினை வினையுடை மனனே
மேலை நாட்பட்ட வேதனை யறியாய்
துச்சை நீபடுந் துயருனக் கல்லாற்
சொல் விறந்தநற் சுகம்பலித் திடுமோ
பிச்சை யெம்பெரு மானென நினையேற்
பிறங்கு மொற்றியம் பெருந்தகை யவன்பால்
இச்சை கொண்டுநான் செல்கின்றே னுனக்கும்
இயம்பி னேன்பழி யில்லையென் மீதே. 9

தூக்க முற்றிடுஞ் சோம்புடை மனனே
சொல்வ தென்னையோர் சுகமிது வென்றே
ஆக்க முற்றுநான் வாழநீ நரகில்
ஆழ நேர்ந்திடு மன்றுகண் டறிகாண்
நீக்க முற்றிடா நின்மல னமர்ந்து
நிகழு மொற்றியூர் நியமத்திற் கின்றே
ஏக்க மற்றிடச் செல்கின்றே னுனக்கும்
இயம்பி னேன்பழி யில்லையென் மீதே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

38. நெடுமொழி வஞ்சி

திருவொற்றியூர்

எண்சீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

வார்க்கொண் மங்கையர் முலைமலைக் கேற்றி
மறித்து மங்கவர் மடுவினிற் றள்ளப்
பார்க்கின் றாயெனைக் கெடுப்பதி லுனக்குப்
பாவமே யலாற் பலன்சிறி துளதோ!
ஈர்க்கின் றாய்கடுங் காமமாம் புலையா
இன்று சென்றுநா னேர்பெறு மொற்றி
ஊர்க்குண் மேவிய சிவனருள் வாளால்
உன்னை வெட்டுவ துண்மையென் றுணரே. 1

கொடிய மாதர்க ளிடையுறு நரகக்
குழியி லென்றனைக் கொண்டுசென் றழுத்திக்
கடிய வஞ்சனை யாலெனைக் கலக்கங்
கண்ட பாவியே காமவேட் டுவனே
இடிய நெஞ்சக மிடருழந் திருந்தேன்
இன்னு மென்னைநீ யேனிழுக் கின்றாய்
ஒடிவி லொற்றியூர்ச் சிவனருள் வாளால்
உன்னை வெட்டுவ துண்மையென் றுணரே. 2

பேதை மாதர்தம மருங்கிடை யாழ்ந்த
பிலததி லெனறனைப பிடித்தழ வீழத்தி
வாதை யுறறிட வைத்தனை யையோ
மதியில காமமாம வஞ்சக முறியா
ஏத நீததரு ளடியாதஞ சார்வால
எழுகின றேனெனை யினனுநீ யிழுககில்
ஓது மொறறியூாச சிவனருள வாளால
உனனை வெடடுவ னுண்மையென றுணரே. 3

கோவ மெனனுமோர் கொலைப்புலைத் தலைமைக
கொடிய னேயெனைக கூடிநீ நின்ற
பாவ வனமையாற பகையடுத துயிாமேற
பரிவி லாமலே பயனிழந தனனகாண்
சாவ நீயில தேலெனை விடுக
சலஞ்செய வாயெனிற சதுர்மறை முழககம்
ஓவி லொறறியூர்ச சிவனருள வாளால
உனனை வெடடுவ னுண்மையென றுணரே 4

சார்ந்த லோபமாந தயையிலி யேடா
தாழுநதி ரப்பவா தமககனு வதனுள்
ஈாநத வொனறினை யீயவு மொட்டாய்
இரககின ரோர்தரி னதுகொளற் கிசைவாய்
சோாநதி டாதுநான றுயபபவுஞ செய்யாய்
சுகமி லாதநீ தூரநில லினறேல
ஓாநத வொறறியூர்ச சிவனருள வாளால
உனனை வெட்டுவ னுண்மையென் றுணரே. 5

மோக மெனனுமோா மூடரிற சிறந்தோய்
முடிவி லாததுயர் மூலவில லொழுககிற்
போக மெனனுமோ ரளறறிடை விழவும
போறறு மககளபெண் டனனைதந தையராஞ்
சோக வாரியி லழுநதவு மியறறிச
சூழகின றாயெனைத் தொடர்நதிடேற் றொடரில
ஓகை யொறறியூாச சிவனருள வாளால
உன்னை வெடடுவ னுணமையென் றுணரே. 6

மதமெ னும்பெரு மததனே யெனைநீ
வருதத லோதிறை வாயினுக கடஙகா
சிதமெ னும்பரன செயலினை யறியாய
தீங்கு செயதனா நன்மையாஞ செய்தோம்
இதம றிநதன மெமககினி யொபபாா
யாவ ரெனறெனை யிழிசசினை யடியாக
குதவு மொறறியூர்ச சிவனருள் வாளால்
உனனை வெடடுவ னுண்மையென் றுணரே. 7

அமைவ றிந்திடா **ஆணவப் பயலே!**
அகில கோடியு மாட்டுகின் றவன்காண்
எமை நடத்துவோ னீதுண ராமல்
இன்று நாம்பர னிணையடி தொழுதோங்
கமைவி னேத்திறே மடியரு மானேங்
கனிகின் றேமெனக் கருதிட மயக்கேல்
உமைய னொற்றியூர்ச் சிவனருள் வாளால்
உன்னை வெட்டுவ துண்மையென் றுணரே. 8

கருமை யாம்அகங் காரமர்க் கடவா!
கடைய னேயுனைக் கலந்தத னாலே
அருமை யாகநாம் பாடினேங் கல்வி
அறவ றிந்தன மருளையு மடைந்தோம்
இருமை யின்பமும் பெற்றன மென்றே
எனைம தித்துநா னிழிவடைந் தனன்காண்
ஒருமை யொற்றியூர்ச் சிவனருள் வாளால்
உன்னை வெட்டுவ துண்மையென் றுணரே. 9

வெண்மை சேரகங் காரமாம் வீண
விடுவி டென்றனை வித்தக முணராய்
தண்மை யின்றிதற் கிதுவெனத் துணிந்தென்
றனையுஞ் சாய்ப்பது தகவென நினைத்தாய்
அண்மை நின்றிடேற் செய்மைசென் றழிநீ
யன்றி நிற்றியே லரிமுத லேத்தும்
உண்மை யொற்றியூர்ச் சிவனருள் வாளால்
உன்னை வெட்டுவ துண்மையென் றுணரே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

39. பற்றின் திறம் பகர்தல்

திருவொற்றியூர்

எழுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

வாணரை விடையூர் வரதனை யொற்றி வாணனை மலிகடல் விடமாம்
ஊணனை யடியே முளத்தனை யெல்லா முடையனையுள்கினின்றேத்தா
வீணரை மடமை விழலரை மரட்ட வேடரை மூடரை நெஞ்சக்
கோணரை முருட்டுக் குறும்பரைக் கண்டாற் கூசுவ கூசுவ விழியே. 1

மூவரை யளித்த முதல்வனைமுக்கண்மூர்த்தியைத்தீர்த்தனைப்பெரிய
தேவரைக்காத்தசெல்வனையொற்றித்தியாகனைநினைந்துநின்றேத்தாப்
பாவரை வரையாப்படிற்றரைவாதப்பதடரைச்சிதடரைப்பகைசேர்
கோவரைக் கொடிய குணத்தரைக் கண்டாற் கூசுவகூசுவவிழியே.

அண்டனை யெண்டோ ளத்தனை யொற்றி யப்பனை மையனை நீல
கண்டனை யடியர் கருத்தனைப் பூத கணத்தனைக் கருதிநின்றேத்தா
மிண்டரைப் பின்றுவெளிற்றரைவலியவேற்றரைச்சீற்றரைப்பாபக்
குண்டரை வஞ்சக் குடியரைக் கண்டாற் கூசுவ கூசுவவிழியே. 3

நாதனைப் பொதுவி னடத்தனை யெவர்க்கு நல்லனை வல்லனைச் சாம
கீதனையொற்றிக்கிறைவனையெங்கள்கேள்வனைக்கிளர்ந்துநின்றேத்தாத்
தீதரை நரகச் செக்கரை வஞ்சத் திருட்டரை மருட்டரைத்தொலையாக்
கோதரைக் கொலைசெய் கோட்டரைக் கண்டாற்கூசுவகூசுவவிழியே.

நம்பனை யழியா நலத்தனை யெங்க ளுதனை நீதனைக் **கச்சிக்**
கம்பனை யொற்றிக்கங்கைவேணியனைக்கருத்தனைக்கருதிநின்றேத்தா
வம்பரை யூத்தை வாயரைக் கபட மாயரைப் பேயரை யெட்டிக்
கொம்பரைப் பொல்லாக்கோளரைக் கண்டாற்கூசுவகூசுவவிழியே.5

சடையனை யெவர்க்குந் தலைவனைக் கொன்றைத் தாரனைச் சராசர சடத்துள்
உடையனை யொற்றி யூரனை மூவ ருச்சனை யுள்கிநின் றேத்தாக்
கடையரைப் பழைய கயவரைப் புரட்டுக் கடியரைக் கடியரைக் கலக
நடையரை உலக நசையரைக் கண்டால் நடுங்குவ [1] நடுங்குவ மனமே. 6

கஞ்சனைச்சிரங்கொய்கரத்தனைமூன்றுகண்ணனைக்கண்ணனைக்காத்த
தஞ்சனையொற்றித்தலத்தனைச்சைவத்தலைவனைத்தாழ்ந்துநின்றேத்தா
வஞ்சரைக் கடைய மடையரைக் காம மனத்தரைச் சினத்தரை வலிய
நஞ்சரை யிழிந்த நரகரைக் கண்டால் நடுங்குவ நடுங்குவ மனமே. 7

தாமனை மழுமான் றரித்தசெங் கரனைத்தகையனைச்சங்கரன் றன்னைச்
சேமனை யொற்றித்தியாகனைச்சிவனைத்தேவனைத்தேர்ந்துநின்றேத்தா
ஊமரைநீண்டவொதியரைப்புதியவொட்டரைத்துட்டரைப்பகைகொள்
நாமரை நரக நாடரைக் கண்டால் நடுங்குவ நடுங்குவ மனமே. 8

ஈசனைத் தாயி லினியனை யொற்றி யின்பனை யன்பனை யழியாத்
தேசனைத் தலைமைத்தேவனைஞானச்சிறப்பனைச்சேர்ந்துநின் றேத்தா
நீசரை நாணி னெட்டரை நரக நேயரைத் தீயரைத் தரும
நாசரை யொழியா நட்டரைக் கண்டால் நடுங்குவ நடுங்குவ மனமே. 9

நித்தனைத் தூய நிமலனைப் **புலியூர்நிருத்தனை**யொருத்தனைவாய்மைச்
சுத்தனை யொற்றித் தலம்வளர் ஞானசுகத்தனைச்சூழ்ந்துநின்றேத்தா
மத்தரைச் சமண வாதரைத் தேர வறியரை மூறியரை வைண
நத்தரைச் சுணங்க நாவரைக் கண்டால் நடுங்குவ நடுங்குவ மனமே.10

திருச்சிற்றம்பலம்

---

1. **நடுங்குவ நடுங்குவ மனமே** என்பது—**ஒருமை பன்மை மயக்கம்**—உபலக்கணத்தா னமைந்த தென்க. இதனை விரிக்கிற் பெருகும். அறிவொன்றே யாகவுமிடனும் பற்றுக்கோடும்பற்றி, ஆசிரியர் — **தொல்காப்பியனர்**—மரபியலுள் "ஒன்றறிவது" என்னுஞ் சூத்திரந்தொட்டு "மடக்காமே" என்னுஞ் சூத்திரங்காறும் விதந்தமையானுங் காண்க. அல்லதூஉம்—ஒருமையிற்பன்மையும் பன்மையி னொருமையு மயங்கிவந்த தென்பதூஉ மொன்று. ஒன்றறியிறுகெட்டு நின்றதெனக் கொள்ளுநர் கொள்க.

40. அடிமைத்திறத் தலைசல்

திருவொற்றியூர்

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

தேவ ரறியார் மாலறியான் றிசைமா முகத்தோன் றானறியான்
யாவ ரறிவார் திருவொற்றி யப்பா வடியேன் யாதறிவேன்
மூவர் திருப்பாட் டினுக்கிசைந்தே முதிர்தீம் பாலு முக்கனியுங்
காவ லமுது நறுந்தேனுங் கைப்ப வினிக்கு நின்புகழே. 1

புகழே விரும்பிப் புலனிழந்தேன் போந்துன் பதத்தைப் போற்றுகிலேன்
இகழே னென்னை நானொற்றியப்பா வென்னை மதித்தே னிருண்மனத்தேன்
திகழே யுலகி லெனைப்போலோர் சிறிய ரறியேன் றீவினையை
அகழே னெனினு மெனையாளா தகற்ற லருளுக் கழகன்றே. 2

அன்று மறியார் மாதவரு மயனு மாலு நின்னிலையை
இன்று மறியா ரன்றியவ ரென்று மறியா ரென்னிலொரு
நன்று மறியே னாயடியே னானெப் படிதா னறிவேனோ
ஒன்று நெறியே தொற்றியப்பா வொப்பா ரில்லா வுத்தமனே. 3

ஒப்பா ரில்லா வொற்றியப்பா வுன்னை மறந்தேன் மாதர்கடம்
வெப்பார் குழியிற் கண்மூடி விழுந்தே னெழுந்தும் விரைகின்றேன்
இப்பார் நடையிற் களித்தவரை யீர்த்துக் கொடுபோய்ச் செக்கிலிடு
விப்பார் **நமனார்** என்பதைநா னினையா தறிவை விடுத்தேனே.

விடுத்தேன் றவத்தோர் நெறிதன்னை வியந்தே னுலக வெந்நெறியை
மடுத்தேன் றுன்ப வாரிதனை வஞ்ச மனத்தர் மாட்டுறவை
அடுத்தே னொற்றி யப்பாவுன் னடியை நினையே னலமந்தேன்
படுத்தே நமன்செக் கிடும்போது படிறேன் யாது படுவேனோ. 5

படுவே னல்லேன மன்றமராற் பரிவே னல்லேன் பரமநினை
விடுவே னல்லே னென்னையுநீ விடுவா யல்லை யினிச்சிறிதுங்
கெடுவே னல்லேன் சிறியார்சொற் கேட்பே னல்லேன் றருமநெறி
அடுவே னல்லேன் றிருவொற்றி யப்பா வுன்ற னருளுண்டே. 6

உண்டோ வெனைப்போன் மதியிழந்தோ ரொற்றி யப்பா உன்னுடைய
திண்டோ ளிலங்குந் திருநீற்றைக் காண விரும்பேன் றேர்ந்தேத்தேன்
எண்டோ ளுடையா யென்றிரங்கே னிறையுந் திரும்பே னிவ்வறிவைக்
கொண்டே யுனைநான் கூடுவனின் குறிப்பே தொன்று மறியேனே.

அறியே னுன்றன் புகழ்ப்பெருமை யண்ணா வொற்றி யப்பாநான்
சிறியே னெனினு நினையன்றித் தெளியேன் மற்றோர் தேவர்தமை
வெறியேன் பிழையைக் குறித்தெனைக்கை விட்டா லென்செய் வேனடியேன்
நெறியே **தருத னின்கடன்கா ணின்னைப் பணித லென்கடனே**

கடனே யடியார் தமைக்காத்த லென்றாற் கடையே னடியனன்றோ
உடனே பிணியு மொழித்திலையென் னுள்ளத் துயரந் தவிர்த்திலையே
விடனேர் கண்டத் தின்னமுதே வேத முடியில் விளங்கொளியே
அடனேர் விடையாய் திருவொற்றி யப்பா வுனைநா னயர்த்திலனே.

இலனே மற்றோர் துணைசிறிது மென்னே காம மெனுங்கடலின்
மலனேன் வருந்தக் கண்டிருத்தன் மணியே யருளின் மரபன்றே
அலனே யயலா னடியேனு னையா வொற்றி யப்பாநல்
நலனேர் தில்லை யம்பலத்தி னடிக்கும் பதமே நாடிலனே. 10

நாடி யலுத்தே னென்னளவோ நம்பா மன்றுள் நன்குநடம்
ஆடி மகிழுந் திருவொற்றி யப்பா வுன்ற னருட்புகழைக்
கோடி யளவி லொருகூறுங் குணித்தா ரின்றி யாங்காங்குந்
தேடி யளந்துந் தெளிந்திலரே திருமான் முதலாந் தேவர்களே.

திருச்சிற்றம்பலம்

41. அவத் தொழிற் கலைசல்

திருவொற்றியூர்

எழுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

அணங்கனார் களபத் தனமலைக் கிவருமறிவிலே னென்புகாத்துழலுஞ்
சுணங்கனேன் றனக்குன் றிருவருள்கிடைக்குஞ்சுகமுமுண் டாங்கொலோவறி
கணங்கணேர் காட்டி லெரியுகந் தாடுங் கடவுளே கடவுளர்க்கிறையே [யேன்
உணங்குவெண் டலைத்தார் புனைதிருப் புயனே யொற்றியூ ருத்தமதேவே

தேவரே யயனே திருநெடு மாலே சித்தரே முனிவரே முதலா
யாவரே யெனினு மையநின் றன்மை யறிந்திலர் யானுனை யறிதல்
தாவில்வான் சுடரைக் கண்ணிலியறியுந் தன்மையன் றோபெருந்தவத்தோர்
ஓவின்மா தவஞ்செய் தோங்குசீ ரொற்றி யூரமர்ந்தருள்செயுமொன்றே.

ஒன்றுநின் றன்மை யறிந்திலமறைகளுள்ளநொந் திளைக்கின்ற[1] தின்னும்
நன்றுநின் றன்மை நானறிந் தேத்தல் நாயர சாளல்போ லன்றோ
சென்றுநின் றடிய ருள்ளகத் தூறுந் தெள்ளிய வமுதத்தின் றிரட்டே
மன்றுணின் றாடு மாணிக்க மலையே வளங்கொளுமொற்றியூர்மணியே

மணித்தலை நாக மனையவெங் கொடியார் வஞ்சக விழியினான்மயங்கிப்
பிணித்தலைக் கொண்டு வருந்திநின் றுழலும்பேதையேற்குன்னருளுளதோ
கணித்தலையறியாப்பேரொளிக்குன்றேகணகண்மூன் றுடையவென்கண்ணே
அணித்தலை யடியர்க் கருடிரு வொற்றி யப்பனே செப்பரும்பொருளே.

ஒப்பிலா யுனது திருவருள் பெறுவா னுன்னிநை கின்றனன்மனமோ
வெப்பிலாழ்ந்தெனது மொழிவழியடையாவேதனைக்கிடங்கொடுத்துழன்ற
இப்பரி சானா லென்செய்வேனெளியேனெவ்வணநின் னருள்கிடைக்குந்
துப்புர வொழிந்தோருள்ளகத்தோங்குஞ்சோதியேயொற்றியூர்த்துணையே

1. மறைகள் இளைக்கின்றது என்பது—மறைகளு மமரர்கூட்டமு மாட்டா தென்றாற்போலும் வந்த பன்மையி னொருமை மயக்கம்.

துணையிலேனின துதிருவடியல்லாற்றுட்டனேனெனினுமென்றன்னை
இணையிலாயுன துதொண்டர்தங்தொண்டனெனச்செயனின்னருளியல்பே
அணையிலா தன்ப ருள்ளகத் தோங்கு மானந்த வெள்ளமே யரசே
பணையில்வா ளைகள்பா யொற்றியம் பதியிற் பரிந்தமர்ந் தருள்செயும் பரமே. 6

பிரிந்துநின் றுலகவாழ்க்கையிலுழலும்பரிசொழிந்தென்மனக்கங்குல்
இரிந்திட நின துதிருவருள்புரியாதிருத்தியேலென்செய்வேனெளியேன்
எரிந்திட வெயின்மூன் றழற்றியநுதற்கண்ணெந்தையேயெனக்குறுந்துணையே
விரிந்தபூம் பொழில்சூ ழொற்றியம் பதியின் மேவிய வித்தக வாழ்வே.

வாழ்வது நின்ற னடியரோ டன்றி மற்றுமோர் வெற்றருள்வாழேன்
தாழ்வது நின துதாட்கலான்மற்றைத்தாட்கெலாஞ்சரணெனத்தாழேன்
சூழ்வது நின து திருத்தளி யல்லாற்சூழ்கிலேன்றுண்டனேன்றன்னை
ஆள்வது கருதி னன்றியென் செய்கே னையனே யொற்றியூ ரரசே. 8

ஐயனே மாலு மயனுநின் றறியா வப்பனே யொற்றியூ ரரசே
மெய்யனே நினது திருவருள் விழைந்தேன் விழைவினை முடிப்பையோ வன்றிப்
பொய்யனேன் றன்மைக் கடாதது கருதிப் பொன்னருள் செயாதிருப் பாயோ
கையனேனென்றுமறிந்திலேனென்னைக்காத்தருள்செய்வதுன்கடனே

செய்வதுன்கடன்காண்சிவபெருமானே திருவொற்றியூர்வருந்தேனே
உய்வதென் கடன்கா ணன்றியொன் றில்லையுலகெலாமுடையநாயகனே
நைவதென் னெஞ்சமென்செய்கேனின துநல்லருள்பெறுவிடிலென்னை
வைவதுன் னடியரன்றியிவ்வுலகவாழ்க்கையில்வரும்பொலாவணங்கே.

திருச்சிற்றம்பலம்

42. நாளவத்தலேசல்

திருவொற்றியூர்

எழுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

இன்றிருந் தவரை நாளையிவ் வுலகி லிருந்திடக் கண்டிலே மாவா
என்றிருந் தவத்தோ ரரற்றுகின் றன ராலேழையேனுண்டுடுத்தவமே
சென்றிருந் துறங்கி விழிப்பதேயல்லாற் செய்வனசெய்கிலேனந்தோ
மன்றிருந் தோங்குமணிச்சுடரொளியேவள்ளலேயொற்றியூர்வாழ்வே.

தாவியே யியமன் றமர்வரு மந்நாள் சம்புநின் றிருவரு ளடையாப்
பாவியேன் செய்வ தென்னெவ நெஞ்சம் பதைபதைத் துருகுகின் றனன்காண்
கூவியே யெனக்குன் னருடரி னல்லாற் கொடியனே னுய்வகை யறியேன்
வாவியோர் பெறப்பூஞ் சோலைசூழந் தோங்கி வளம்பெறு மொற்றியூர் வாழ்வே.

நீரின்மே லெழுது மெழுத்தினும் விரைந்து நிலைபடா வுடம்பினை யோம்பிப்
பாரின்மே லலையும் பாவியேன் றனக்குப் பரிந்தருள் பாலியா யென்னிற்
காரின்மேல் வரல்போற கடாமிசை வருமக் காலனை வந் திடிலெது செய்வேன்
வாரின்மேல் வளருந் திருமுலை மலையாண் மணாளனே யொற்றியூர் வாழ்வே. 3

கருங்கணஞ் சூழக் கசியுமிவ் வுடலங் கருதுமிக் கணமிருந் ததுதான்
வருங்கண மேதாய் முடியுமோ வையோ வஞ்சனே னென்செய வல்லேன்
பெருங்கணஞ் சூழ வடவனத் தாடும் பித்தனே யுத்தம தவத்தோர்
மருங்கணவுறநின் றரகரவெனுஞ்சொல்வான்புகுமொற்றியூர்வாழ்வே.

கன்னிய ரளகக் காட்டிடை யுழன்ற கன்மனக் குரங்கினேன் றனைநீ
அன்னிய னென்றே கழித்திடி லுனக்கிங் கார்சொல வல்லவ ரையா
என்னியலறியேனமன் றமர்வருநாளென்செய் வனென்செய்வேனந்தோ
மன்னியவன்னிமலர்ச்சடைமருந்தேவளங்கொளுமொற்றியூர்வாழ்வே.

பசிக்குண வுழன்றுன் பாததா மரையைப்பாடுதலொழிந்துநீர்ப்பொறிபோல்
நசிக்குமிவ்வுடலைநம்பினேனென்னைநமன் றமர்வருத்திலென் செய்கேன்
விசிக்குநல்லரவக்கச்சிலேய்நினதுமெய்யருளலதொன்றும்விரும்பேன்
வசிக்குநற் றவத்தோர்க் கருள்செய வோங்கி வளம்பெறு மொற்றியூர் வாழ்வே.

கான்றசோ றருந்துஞ் சுணங்கனிற்பலநாள் கண்டபுன் சுகத்தையேவிரும்பும்
நான்றனெஞ்சகனேனமன் றமர்வருநாணுவதன் றியென்செய்கேன்
சான்றவர் மதிக்கு நின்றிரு வருடான் சார்ந்திடிற் றருக்குவ னையா
மான்றனிக்கரத்தெம்வள்ளலேயென்னைவாழ்விக்குமொற்றியூர்வாழ்வே

மடிக்குறு நீர்மே லெழுத்தினுக் கிடவே மைவடித் தெடுக்குநர் போல
நொடிக்குளே மறையு முடம்பினைவளர்க்கநொந்தனனொந்ததுமல்லாற்
படிக்குளேமனத்தாற்பரிவுறுகின்றேன்பாவியேன் றனக்கருள்புரியாய்
வடிக்குறுந் தமிழ்கொண் டன்பருக் கருளும் வள்ளலே யொற்றியூர் வாழ்வே. 8

அங்கையிற் புண்போ லுலகவாழ் வினைத்துமழிதரக்கண்டுநெஞ்சயர்ந்தே
பங்குமுற் றலைவ தன்றிநின் கமல பாதத்தைப் பற்றிலே னந்தோ
இங்கெனை நிகரு மேழையாரெனக்குன்னின்னருளெவ்வணமருள்வாய்
மங்கையோர் புடைகொள் வள்ளலே யழியா வளங்கொளு மொற்றியூர் வாழ்வே.

கணத்தினி லுலக மழிதரக் கண்டும் கண்ணிலார் போறகிடந் துழைக்குங்
குணத்தினிற் கொடியேன் றனக்குநின் னருடான் கூடுவ தெவ்வண மறியேன்
பணத்தினிற் பொலியும் பாம்பரை யார்த்தபரமனேபிரமன்மாலறியா
வணத்தினு னின்ற மாணிக்கச் சுடரே வள்ளலே யொற்றியூர்வாழ்வே.

திருச்சிற்றம்பலம்

43. அவலமதிக்கலிசல்

திருவொற்றியூர்

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

மண்ணை மனத்துப் பாவியன்யான் மடவா ருள்ளே வதிந்தளிந்த
புண்ணை மதித்துப் புகுகின்றேன் போத மிழந்தேன் புண்ணியனே
எண்ண வினிய நின்புகழை யேத்தே னுதிபோ லிருக்கின்றேன்
தண்ண லமுதே நீயென்னைத் தடுத்திங் காளத் தக்கதுவே. 1

தக்க தறியேன் வெறியேனுன் சண்ட மடவார் தம்முலைதோய்
துக்க மதனைச் சுகமென்றே துணிந்தே னென்னைத்தொழும்பனெனின்
மிக்க வடியா ரென்சொல்லார் விண்ணோர்மண்ணோ ரென்புகலார்
செக்கர் திறுத்துப் பொன்மேனித் திருநீற்றொளிசேர் செங்கரும்பே. 2

கரும்பே யொற்றி யூரமர்ந்த கனியே யுன்றன் கழலடியை
விரும்பே னடியா ரடித்தொண்டின் மேவேன் பொல்லா விடமனைய
பெரும்பேய் மாதர் பிணக்குழியிற் பேதை மனம்போந் திடச்சூறைத்
துரும்பே யென்னச்சுழல்கின்றேன் றுணையொன் றறியேன் றுனியேனே

துனியே பிறத்தற் கேதுவெனுந் துட்டமடவா ருட்டதும்பும்
பனியேய் மலஞ்சூழ் முடைநாற்றப் பாழுங்குழிக்கே வீழ்ந்திளைத்தேன்
இனியே துறுமோ வென்செய்கே னெளியேன் றனை நீ யேன்றுகொளாய்
கனியே கருணைக் கடலேயென் கண்ணே யொற்றிக் காவலனே.

வலமே யுடையார் நின்கருணை வாய்ந்து வாழ்ந்தார் வஞ்சகனேன்
மலமே யுடையே னுதவிலன் மாத ரெனும்பே யவர்க்குமுவர்ச்
சலமே யொழுக்குப் பொத்தரிடைச் சாய்ந்து தளர்ந்தேன சார்பறியேன்
நலமே யொற்றி நாடுடையாய் நாயே னுய்யு நாளென்றோ. 5

நாளை வருவ தறியேனா னஞ்ச மனைய நங்கையர்தம்
ஆளை யழுத்து நீர்க்குழியி லழுந்தி யழுந்தி யெழுந் தலைந்தேன்
கோளை யகற்றி நின்னடிக்கே கூடும் வண்ணங் குறிப்பாயோ
வேளை யெரித்த மெய்ஞ்ஞான விளக்கே முத்தி வித்தகமே. 6

முத்தி முதலே முக்கணுடை மூரிக் கரும்பே நின்பதத்திற்
பத்தி முதலே யில்லாதேன் பரம சுகத்திற் படிவேனோ
எத்தி யழைக்குங் கருங்கண்ணா ரிடைக்குட் பிளந்த வெடிப்பதனில்
தத்தி விழுந்தே னெழுவேனோற் றள்ளா நின்ற தென்மனமே.

மனமே முன்னர் வழிகாட்டப் பின்னே சென்று மங்கையர்தந்
தனமே யென்னு மலையேறிப் பார்த்தே னிருண்ட சலதியொன்று
முனமே தோன்ற மதிமயங்கி விழுந்தே னெழுவான் முயலுகின்றேன்
இனமே யென்னை நீயன்றி யெடுப்பா ரில்லை யென்னரசே. 8

என்னைக் கொடுத்தேன் பெண்பேய்கட் கின்ப மெனவே யெனக்கவர்நோய்
தன்னைக் கொடுத்தார் நானந்தோ தளர்ந்து நின்றே னல்லதுசெம்
பொன்னைக் கொடுத்தும் பெறவரியபொருளேயுனைப்போற்றுகிலேன்
இன்னற் கொடுத்த பவமுடையே னெற்றுக் கிவணிற் கின்றேனே.

எற்றுக் கடியர் நின்றதுநின் னிணைத்தாண் மலரை யேத்தவன்றோ
மற்றிக் கொடியே னஃதின்றி மடவா ரிடைவாய் மணிப்பாம்பின்
புற்றுக் குழன்றே னென்னேயென் புந்தி யெவர்க்குப் புகல்வேனே
கற்றுத் தெளிந்தோர் புகழொற்றிக் கண்ணூர்ந் தோங்குங் கற்பகமே.

ஓங்கும் பொருளே திருவொற்றி யூர்வா ழரசே யுனைத்துதியேன்
தீங்கும் புழுவுஞ் சிலைநீருஞ் சீழும் வழும்புஞ் சேர்ந்தலைக்கத்
தூங்கு மடவார் புலைநாற்றத் தூமப் பிலனுழையுஞ் சூதகனேன்
வாங்கும் பவந்தீர்த் தருள்வதுநின் கடன்கா ணிந்த மண்ணிடத்தே

திருச்சிற்றம்பலம்

44. ஆறுவாழ்வினலைசல்

திருவொற்றியூர்

எழுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

தூள்ளிவாய் மடுக்குஞ் சாளய ராட்டத் துடுக்கினை யொடுக்குறுங் காமக்
கொள்ளிவாய்ப் பேய்க ளெனுமட வியர்தங் கூட்டத்துண் டடம்வைத் துழன்
உள்ளிவாய் மடுத்துள் ளுருகியா னந்த வுத்திபோற் கண்கணீ ருகுப்பார்[றேன்
அள்ளிவாய் மடுக்கு மமுதமே யெங்க ளண்ணலே யொற்றியூ ரரசே.

ஒற்றியூ ரமரு மொளிகொழு மணியே யுன்னடி யுள்கினின் றேத்தேன்
முற்றியூர் மலினக் குழியிருண் மடவார் முலையெனு மலக்கிறைக் குவையைச்
சுற்றியூர் நாயிற் சுழன்றனன் வறிதே சுகமெனச் சூழ்ந்தழி யுடலைப்
பற்றியூர் நகைக்கத் திரிதரு கின்றேன் பாவியே னுய்திற மரிதே.

அரியது நினது திருவரு ளொன்றே யவ்வருள் டைதலே யெவைக்கும்
பெரியதோர் பேறு என்றுணர்ந் திலேன் முருட்டுப் பேய்களை யாயிரங் கூட்டிச்
சரியெனச் சொலினும் போதுறா மடைமைத் தையலார் மையலி லழுந்திப்
பிரியமுற் றலைந்தே னேழைநா னொற்றிப் பெருமநின் னருளெனக் குண்டே

பெருமநின் னருளே யன்றியிவ் வுலகிற் பேதையர் புழுமலப் பிலமாம்[பேன்
கருமவாழ் வினைத்து மவேண்டிலேன் மறைக்கடவுளர் வாழ்வையும் விரும்
தருமவா ரிதியே தடம்பணை யொற்றித் தலத்தமர் தனிமுதற் பொருளே
திருமவா னமுதே யடியனேன் றன்னைச் சோதியா தருள்வதுன் பரமே

அருள்வதுன் னியற்கை யுலகெலா மறியு மையவோ நானதை யறிந்து
மருள்வதென் னியற்கை யெனச்செய வேனிதனை மனங்கொளா தருளுளாயேல்
தெருள்வதொன் றின்றி மங்கையர் கொங்கைத் திடர்மலைச் சிகரத்தி லேறி
உருள்வது மலக்குறப் படுகுழி விழுந்தங் குலைவது மன்றியொன் றுண்டோ

உண்டுநஞ் சமர ருயிர்பெறக் காத்த வொற்றியூ ரண்ணலே நினைக்
கண்டுநெஞ் சுருகிக் கண்கணீர் சோரக் கைகுவித் திணையடி யிறைஞ்சேன்
வண்டுநின் றலைக்குங் குழற்பிறை நுதலார் வஞ்சக விழியினால் மயங்கிக்
குண்டுநீர் ஞாலத் திடையலை கின்றேன் கொடியனே னடியனே னன்றே.

அன்றுநீ யடிமைச் சாதனங் காட்டி யாண்ட**ஆரூரனார்** உனைச்
சென்றுதூ தருளென் றிரங்குத ஞேகிச் சென்றநின் கருணையைக் கருதி
ஒன்றுதோ ருள்ள முருகுகின் றனன்கா ணொற்றியூ ரண்ணலே யுலகத்
தென்றுமா றுழந்தே னெனினுநின் னடியே னென்றனைக் கைவிடே லினியே

இனியநின் திருததா ளிணைமல ரேததேனிளமுலைமஙகையாககுளளங[யேன
கனியவக கொடியாக கேவலசெய துழலவேனகடையனேனவிடையவாழவுடை
துனியவிவ வுடறக ணுயிரபிரிந திடுஙகாற றுணைநினை யனறியொன றறியேன
றனியமெயப போத வே தநா யகனே தடமபொழி லொறறியூ ரிறையே 8

இறையுநின் திருததாட கமலஙகளேததேனெழிலபெறவுடமபினையோமபிக
குறையுமவெண மதிபோறகாலஙகளொழிததுககோதையாகுறுஙகுழியளறறிற
பொறையுநனனிறையுநீததுழனறலைநதேனபொயயனேனறனககுவெணசோதி
நிறையுமவெண ணீறறுக கோலனே யொறறி நிமலனே யருளுத னெறியே 9

நெறியிலேன்கொடியமஙகையாமையனெறியிலேநின்றனனெனினும்
பொறியி லன பிழையைப பொறுபபதுன கடனேபொறுபபதுமனறியிவவுலக
வெறியிலே யினனு மயஙகிடா துனறன விரைமலரடித்துணையேததும
அறிவுளே யருளவா யொற்றியூ ரரசே யனறினா துளளறுத தவனே.

திருச்சிற்றமபலம

45. அருட்டிறத்தலைசல்

திருவொற்றியூர்

கொசசகக கலிபபா

திருச்சிறறமபலம்

நிறைமணக்குங் கொனறை நதிசசடில நாயகனே
கறைமணககுந திருநீல கண்டப் பெருமானே
உறைமணககும பூமபொழிலசூ ழொறறியப்பா வுனனுடைய
மறைமணககுந திருவடியை வாயநிரமப வாழததேனே. 1

அலைவளைக்கும் பாறகடலா னமபுயத்தான வாழத்திநிதந
தலைவளைககுஞ செஙகமலத தாளுடையா யாளுடையாய
உலைவளைககா முததலைவே லொறறியப்பா வுனனுடைய
மலைவளைககுங கைமமலரின வணமைதனை வாழததேனே 2

ஆறடுத்துச் சென றவெஙகள அபபருககா வனறுகட்டுச
சோறெடுததுச சென ற துணையே சுயஞசுடரே
ஊறெடுததோர காணரிய வொறறியப்பா வுனனுடைய
நீறடுதத வெண்டோ ணிலைமைதனைப பாரேனே. 3

சைவத் தலைவர் தவததோாகள தமபெருமான
மெயவைதத வுளளம விரவிநின ற விததகனே
உய்வைதத வுததமனே யொறறியபபா வுனனுடைய
தெயவப் புகழென செவிநிறையக கேளேனே. 4

பாடுகின்ருேர் பாடப் பரிசளிககும புண்ணியனே
தேடுகினருேர் தேடநிற்குந தியாகப் பெருமானே
ஊடுகினருே ரிலலாத வொறறியபபா வமபலததுள
ஆடுகினற சேவடிகண டலலலெலாந தீரேனே. 5

பூணாக மாடப் பொதுநடிக்கும் புண்ணியனே
சேணாகம் வாங்குஞ் சிவனே கடல்விடத்தை
ஊணாக வுள்ளுவந்த வொற்றியப்பா மாலயனுங்
காணாத நின்னுருவைக் கண்டு களியேனோ. 6

கொள்ளுவார் கொள்ளுங் குலமணியே மாலயனுந்
துள்ளுவார் துள்ளடக்குந் தோன்றலே சூழ்ந்துநிதம்
உள்ளுவா ருள்ளுறையு மொற்றியப்பா வுன்னுடைய
தெள்ளுவார் பூங்கழற்கென் சிந்தைவைத்து நில்லேனோ. 7

செவ்வண்ண மேனித் திருநீற்றுப் பேரழகா
எவ்வண்ண நின்வண்ண மென்றறிதற் கொண்ணாதாய்
[1]உவ்வண்ண னேத்துகின்ற வொற்றியப்பா வுன்வடிவம்
இவ்வண்ண மென்றென் னிதயத் தெழுதேனோ. 8

மன்றுடையாய் மாலயனு மற்றுமுள வானவருங்
குன்றுடையா யென்னக் குறைதவிர்த்த கோமானே
ஒன்றுடையா யூர்விடையா யொற்றியப்பா வென்னுடைய
வன்றுடையா யென்றுன் மலரடியைப் போற்றேனோ. 9

குற்றஞ் செயினுங் குணமாகக் கொண்டருளும்
நற்றவர்த முள்ள நடுநின்ற நம்பரனே
உற்றவர்த நற்றுணைவா வொற்றியப்பா வென்கருத்து
முற்றிடநின் சந்நிதியின் முன்னின்று வாழ்த்தேனோ. 10

வஞ்ச மடவார் மயக்கு மயக்கொழிய
நஞ்சமணி கண்டத்து நாதனே யென்றென்று
[2]உஞ்சவர்கள் வாழ்த்துகின்ற வொற்றியப்பா வுன்னுடைய
கஞ்ச மலரடிக்கே காதலுற்றுப் போற்றேனோ. 11

இன்ன லுலக விருணடையி னோடோறுந்
துன்னவரு நெஞ்சத் துடுக்கழிய நல்லோர்கள்
உன்னலுறுந் தெள்ளமுதே வொற்றியப்பா வென்வாயுன்
றன்னடைவே பாடித் தழும்பேறக் காணேனோ. 12

பெண்மணியே யென்றுலகிற் பேதையரைப் பேசாதென்
கண்மணியே கற்பகமே கண்ணுதலிற் கொள்கரும்பே
ஒண்மணியே தேனேயென் றொற்றியப்பா வுன்றனைநான்
பண்மணஞ்செய் பாட்டிற் பரவித் துதியேனோ. 13

மானமிலார் நின்னருள் வழுத்தாத வன்மனத்தார்
ஈனரவர் பாற்போ யிளைத்தே னிளைப்பாற
ஊனமிலார் போற்றுகின்ற வொற்றியப்பா வுன்னுடைய
ஞான வடிவினிழ னண்ணி மகிழேனோ. 14

1. உவ்வண்ணன் என்பது—உகரவாச்சியார்த்தனாய் விளங்கும் விஷ்ணு.
2. உஞ்சவர்கள் என்பது — உய்ந்தவர்கள் (அடியார்கள்.)

கல்லார்க் கிதங்கூறிக் கற்பழிந்து நில்லாமல்
எல்லார்க்கு நல்லவனே யென்னரசே நற்றரும
ஒல்லார் புரமெரித்த வொற்றியப்பா வுன்னடிக்கே
சொல்லான் மலர்தொடுத்துச் சூழ்ந்தணிந்து வாழேனே. 15

கற்பவற்றைக் கல்லாக் கடையரிடஞ் சென்றவர்முன்
அற்பவற்றைக் கூவிக் கலையு மலைப்பொழிய
உற்பவத்தை நீக்குகின்ற வொற்றியப்பா வுன்னுடைய
நற்பதத்தை யேத்தியரு ணன்னலந்தா னண்ணேனே. 16

தந்தைதாய் மக்கண்மனை தாரமெனுஞ் சங்கடத்திற்
சிந்தைதான் சென்று தியங்கி மயங்காமே
உந்தையென்போ ரில்லாத வொற்றியப்பா வுன்னடிக்கீழ்
முந்தையோர் போன்று முயங்கி மகிழேனே. 17

பொய்யொன்றே யன்றிப் புறம்பொன்றும் பேசாத
வையொன்றுந் தீநாற்ற வாயார்க்கு மேலானேன்
உய்யெவ் றருளீயு மொற்றியப்பா வுன்னுடைய
மெய்யொன்று நீற்றின் விளக்கமது பாரேனே. 18

தூக்கமுமுன் றூங்கியபின் சோறிலையே யென்னுமந்த
ஏக்கமுமே யன்றி மற்றோ ரேக்கமிலா வேழையனேன்
ஊக்கமுளோர் போற்றுகின்ற வொற்றியப்பா நின்னடிக்கீழ்
நீக்கமிலா வானந்த நித்திரைதான் கொள்ளேனே. 19

வாதுபுரிந் தீன மடவார் மதித்திடுவான்
போதுநிதம் போக்கிப் புலம்பும் புலைநாயேன்
ஓதுமறை யோர்குலவு மொற்றியப்பா [1] வூரனுக்காத்
தூதுசென்ற நின்றூட் டுணைப்புகழைப் பாடேனே. 20

பொன்னாசை யோடும் புலைச்சியர்தம் பேராசை
மன்னாசை மன்னுகின்ற மண்ணாசைப் பற்றறுத்தே
உன்னாசை கொண்டேயென் னொற்றியப்பா நான்மகிழ்ந்துன்
மின்னாரும் பொன்மேனி வெண்ணீற்றைப் பாரேனே. 21

கள்ளுண்ட நாய்போற் கடுங்காம வெள்ளமுண்டு
துள்ளுண்ட நெஞ்சத் துடுக்கடக்கி யன்பர்கள்தம்
உள்ளுண்ட தெள்ளமுதே யொற்றியப்பா வுன்றனைநான்
வெள்ளுண்ட நந்தி விடைமீதிற் காணேனே. 22

பேராத காமப் பிணிகொண்ட நெஞ்சகனேன்
வாராத வானந்த வாழ்வுவந்து வாழ்ந்திடவே
ஓராதார்க் கெட்டாத வொற்றியப்பா வுன்னுடைய
நீரார் சடைமேல் நிலவொளியைக் காணேனே. 23

1. ஊரன் என்பது — ஆரூரர் (சுந்தரர்.)

வன்னெஞ்சப் பேதை மடவாரக கழிநதலையுங
கனனெஞசப் பாவியனயான காதலிதது நெககுருகி
உனனெஞசத துளளுறையு மொறறியப்பா வுனனுடைய
வெநநஞ் சணிமிடறறை மிகுவநது வாழததேனே. 24

புண்ணியமோர் போதும புரிந்தறியாப் பொய்யவனேன்
எண்ணியதோ ரெணண மிடரினறி முற்றியிட
உண்ணிலவு நலலொளியே யொறறியப்பா வுனனுடைய
தணணிலவு தாமரைப்பொற றுணமுடியிற கொளளேனே.25

நன்றிதுவென் றோர்நதுமதை நாடாது நனனெறியைக
கொனறிதுநன றெனனக குறிககுங கொடியவனயான்
ஒனறுமனத துளளொளியே யொறறியபபா வுனனுடைய
வெனறி மழுப்படையின மேனமைதனைப் பாடேனே. 26

மண்கிடந்த வாழவின மதிமயககு மஙகையராற
புணகிடநத நெஞசப் புலையேன புழுககமற
ஒணகிடநத முததலைவே லொறறியபபா நாரணன்றன்
கண்கிடநத சேவடியின காடசிதனைக காணேனே. 27

கூட்டுவிக்குண் மேலெழவே கூறறுவனவந தாவிதனை
வாட்டுவிககுங காலம வருமுனனே யெவவுயிாககும
ஊடடுவிககுந தாயாகு மொறறியபபா நீயுலகை
ஆட்டுவிககு மமபலததுன னடடமதைப பாரேனே. 28

மின்னெப்பாம் வாழவை வியநதிடருள வீழநதலநதேன
பொனனெபபாய தெயவமணப பூவொப்பா யெனனினுமே
உனனெபபா ரிலலாத வொறறியபபா வுனனுடைய
தனனெபபாம வேணியினமேற சாாபிறையைப பாரேனே.

சீலமற நிறகுஞ சிறியா ருறவிடைநற
காலமறப பேசிக கழிககினறேன வானவர்தம
ஓலமற **நஞ்சருந்து மொற்றியப்பா** வுனனுடைய
நீல மணிமிடறறின னோமைதனைப் பாரேனே. 30

சீர்புகழு மாலபுகழுந தேவரயன் றனபுகழும
யாாபுகழும வேணடே னடியே னடிநாயேன
ஊாபுகழு நலவளஙகொ ளொறறியபபா வுனனிதழித
தாா்புகழு நறறொழுமபு சாாநதுனபா னணணேனே. 31

ஆதவன்றன் பல்லிறுத்த வையற கருளபுரிநத
நாதவர னேயெனறு நாததழுமபு கொணடேததி
ஓதவள மிககவெழி லொறறியப்பா மணணிடநதும்
மாதவன்முன காணு மலரடிககண வைகேனே. 32

கல்லைப் புறங்கண்ட காய்மனத்துக் கைதவனேன்
தொல்லைப் பழவினையின் றேய்வகன்று வாழ்ந்திடவே
ஒல்லைத் திருவருள்கொண் டொற்றியப்பா வுன்னுடைய
தில்லைப் பொதுவிற் றிருநடனங் காணேனோ. 33

கடையவனேன் கன்மனத்தேன் கைதவனேன் வஞ்ச
நடையவனே னணிவியே னய்க்கிணையேன் றுன்பொழிய
உடைவனே யுலகேத்து மொற்றியப்பா நின்பால்வந்
தடையநின்று மெய்குளிர்ந்தே யானந்தங் கூடேனோ 34

வாதை மயற்காட்டு மடவார் மலக்குழியிற்
பேதை யெனவீழ்ந்தே பிணியுழந்த பேயடியேன்
ஓதை கடற்கரைவா யொற்றியப்பா வாழ்த்துகின்றோர்
தீதை யகற்றுமுன் றன் சீரருளைச் சேரேனோ. 35

பொய்யர்க் குதவுகின்ற புன்மையினேன் வன்மைசெயும்
வெய்யற் கிரிமியென மெய்சோர்ந் திளைத்தலைந்தேன்
உய்யற் கருள்செய்யு மொற்றியப்பா வுன்னடிசேர்
மெய்யர்க் கடிமைசெய்துன் மென்மலர்த்தாள் நண்ணேனோ.

திருச்சிற்றம்பலம்

46. திருவிண்ணப்பம்

திருவொற்றியூர்

எண்சீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

சூழக்கி ருந்ததென் னிடத்திலா யினுநீர்
தந்தை யாதலிற் சார்ந்தநன் னெறியிற்
பழக்கி வைப்பது தேவரீர்க் குரிய
பண்பன் றோவெனைப் பரிந்திலீ ராலல்
வழக் கிருப்பதிங் குமக்குமென் றனக்கும்
வகுத்துக் கூறுதன் மரபுமற் றன்றாற்
புழைக்கை மாவுரி யீரொற்றி யுடையீர்
பொய்ய னென்னில்யான் போம்வழி யெதுவோ. 1

அழுது நெஞ்சயர்ந் துமைநினைக் கின்றேன்
ஐய நீரறி யாதது மன்றே
கழுது துன்றிய காட்டகத் தாடுங்
கதியி லீரெனக் கழறின னல்லாற்
பழுது பேசின தொன்றிலை யொற்றிப்
பதியில் வாழ்படம் பக்கநா யகரே
பொழுது போகின்ற தென்செய்கே னெனைநீர்
பொய்ய னென்னில்யான் போம்வழி யெதுவோ. 2

முன்னை மாதவ முயற்சியொன் றில்லா
மூட னேன்றனை முன்வர வழைத்துப்
பின்னை யொன்றும்வாய்ப் பேச்சிலீ ரானுற்
பித்த ரென்றுமைப் பேசிட லாமே
என்னை நான்பழித் திடுகின்ற தல்லால்
இகழ்கி லேனுமை யெழிலொற்றி யுடையீர்
புன்னை யஞ்சடை யீரெனை யுடையீர்
பொய்ய னென்னில்யான் போம்வழி யெதுவோ. 3

வன்மை பேசிய வன்றொண்டர் பொருட்டாய்
வழக்குப் பேசிய வள்ள னீரன்றோ
இன்மை யாளர்போல் வலியவந் திடினும்
ஏழை யாமிவ னென்றொழித் திட்டால்
தன்மை யன்றது தருமமு மன்றுற்
றமியனே னின்னுஞ் சாற்றுவ தென்னே
பொன்மை யஞ்சடை யீரொற்றி யுடையீர்
பொய்ய னென்னில்யான் போம்வழி யெதுவோ. 4

உறங்கு கின்றதும் விழிப்பது மகிழ்வாய்
உண்ணு கின்றது முடுப்பது மயக்குள்
இறங்கு கின்றது மேறுகின் றதுமாய்
எய்க்கின் றேன்மன மென்னினு மடியேன்
அறங்கொ ளும்மடி யரனென வடைந்தேன்
அயர்வு தீர்த்தெனை யாட்கொள நினையீர்
புறங்கொள் காட்டகத் தீரொற்றி யுடையீர்
பொய்ய னென்னில்யான் போம்வழி யெதுவோ. 5

கரும்பின் கட்டியுங் கனியையுங் கொடுத்தாற்
கயவ ராயினுங் கசக்குமென் றுரையார்
அரும்பின் கட்டிள முலையுமை மகிழும்
ஐய நீருமத் தருளெனக் களிக்க
இரும்பின் கட்டிநேர் நெஞ்சினே னெனினும்
ஏற்று வாங்கிடா திருந்ததுண் டேயோ
பொரும்பின் கட்டுரி யீரொற்றி யுடையீர்
பொய்ய னென்னில்யான் போம்வழி யெதுவோ. 6

விருப்பு நின்றதும் பதமலர் மிசையவ்
விருப்பை மாற்றுதல் விரகுமற் றன்றுற்
கருப்பு நேரினும் வள்ளியோர் கொடுக்குங்
கடமை நீங்குறு ருடைமையின் றேனும்
நெருப்பு நும்முரு வாயினு மருகில்
நிற்க வஞ்சுறே னீலனு மன்றுற்
பொருப்பு வில்லுடை யீரொற்றி யுடையீர்
பொய்ய னென்னில்யான் போம்வழி யெதுவோ. 7

கொடிய நஞ்சமு தாக்கிய வுமக்கிக்
கொடிய னேனையாட் கொள்ளுத லரிதோ
அடியர் தம்பொருட் டடிபடு வீரெம்
ஐய நும்மடிக் காட்பட விரைந்தேன்
நெடிய மாலயன் காண்கில ரேனும்
நின்று காண்குவ லென்றுளந் துணிந்தேன்
பொடிய நீறணி வீரொற்றி யுடையீர்
பொய்ய னென்னிலை யானபோம் வழி யெதுவோ. 8

வினையி னாலுட லெடுத்தன னேனும்
மேலை நாளுமை விரும்பிய வடியேன்
எனையின் னானென வறிந்திலி ரோநீர்
எழுமைச் செய்கையு மிற்றென வறிவீர்
மனையி னாலவருந் துயர்கெட வுமது
மரபு வேண்டியே வந்துநிற் கின்றேன்
புனையி னாலமாந் தீரொற்றி யுடையீர்
பொய்ய னென்னிலை யானபோம் வழி யெதுவோ. 9

பிழைபு ரிந்தன னாகினு முமது
பெருமை நோக்கிலப் பிழைசிறி தன்றே
மழைபு ரிந்திடும் வண்கையை மாற்ற
மதிக்கின் றாரெவர் மற்றிலை யதுபோல்
உழைபு ரிந்தருள் வீரெனிற் றடுப்பார்
உம்ப ரிம்பரி லொருவரு மிலைகாண்
புழை புரிந்தகை யுலவொற்றி யுடையீர்
பொய்ய னென்னிலை யானபோம் வழி யெதுவோ. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

47. பிரசாத விண்ணப்பம்

திருவொற்றியூர்

எழுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

பசையிலாக் கருங்கற் பாறைநேர் மனத்துப் பதகனேன் படிற்றுருவகனேன்
வசையிலாக் கருணை மாணிக்க மணியே வள்ளலே நினைத்தொழன் மறந்து
நசையிலா மலமுண் டோடுறுங் கொடியநா யெனவுண வுகொண்டுற்றேன்
தசையெலா நடுங்க வொற்றியி லுன்னாற் றண்டிக்கப் பட்டன னன்றே. 1

அன்னைபோன் றடியாக் கருத்தியி லருத்து மப்பநின் னடியிணை காணா
தென்னையோ மலமுண் டுழன்றிடும் பன்றி யென்னவுண் டுற்றன னதனாற்
புன்னையஞ் சடையெம் புண்ணிய வொளியே பூதநா யகவென் றனுடலந்
தன்னைநீ யமர்ந்த வொற்றியி லுன்னாற் றண்டிக்கப் பட்டனனன்றே. 2

கண்ணினா லுனது கழற்பதங் காணுங் கருத்தினை மறந்துபாழ் வயிற்றை
மண்ணினா னிறைத்த லெனவுண வருந்தி மலம்பெற வந்தன னதனால்
எண்ணினா லடங்கா வெண்குணக் குன்றே யிறைவனே நீயமர்ந் தருளும்
தண்ணினா லோங்குமொற்றியி லுன்னாற் றண்டிக்கப் பட்டனனன்றே. 3

நின்முன நீல கண்டமென் றேது நெறிமறந் துணவுகொண் டந்தோ
பொன்முன நின்ற விரும்பென நின்றேன் புலையனே னுதலா லின்று
மின்முன மிலங்கும் வேணியங் கனியே விரிகடற் றூனைசூ ழுலகந்
தன்முன மிலங்கு மொற்றியி லுன்னுற் றண்டிக்கப் பட்டன னன்றே.

குழிக்குமண் ணடைக்குங் கொள்கைபோற்பாழுங்கும்பியையோம்பினனல்லா
செழிக்குமுன் றிருமுன் னீலகண் டந்தான் செப்புதன் மறந்தன னதனால் [ற்
விழிக்குணின் றிலங்கும் விளங்கொளி மணியே மென்கரும் பீன றவெண்முத்தந்
தழிக்கொளும்வயல்சூழொற்றியிலுன்னுற்றண்டிக்கப்பட்டனனன்றே.

கமரிடை மலநீர்கவிழ்த்தல்போல்வயிற்றுக்கடன்கழித்திட்டனனல்லால்
அமரிடைப் புரமூன் றெரித்தருள் புரிந்த வையனே நினைத்தொழன் மறந்தேன்
சமரிடை மனத்தேன் ஆதலான் முனிவர் சங்கர சிவசிவ வென்றே
தமரிடை யோங்கு மொற்றியி லுன்னுற் றண்டிக்கப் பட்டன னன்றே.

அருமருந் தனையாய்நின் றிருமுன்போயரகரவெனத்தொழன்மறந்தே
இருளுறு மனத்தேன் மலத்தினு மிழிந்த வியல்புற வுண்டன னதனாற்
கருமருந் தனைய வஞ்செழுத் தோதுங் கருத்தர்போற் றிருத்தமதாகத்
தருமநின் றோங்கு மொற்றியி லுன்னுற் றண்டிக்கப் பட்டனனன்றே.

கண்ணுதற் கரும்பே நின்முன நீல கண்டமென் றேதுதன் மறந்தே
உண்ணுதற் கிசைந்தேயுண்டுபின் னெதிபோ லுன்முனநின்றனன தனால்
நண்ணுதற் பொருட்டோர் நான்முகன் மாயோ னிட வடியர்த முள்ளத்
தண்ணுதற்கலந்த வொற்றியிலுன்னுற்றண்டிக்கப்பட்டனனன்றே. 8

கற்றவர்க் கினிதாங் கதியரு ணீல கண்டமென் றுன்றிரு முன்னர்
சொற்றிடன் மறந்தேன் சோற்றினை யூத்தைத் துருத்தியி லடைத்தனனதனாற்
செற்றமற்றுயர்ந்தோர்சிவசிவசிவமாதேவவோம்அரகரவெனுஞ்சொற்
சற்றும்விட் டகலா வொற்றியிலுன்னுற்றண்டிக்கப்பட்டனனன்றே. 9

முறைப்படி நினது முன்புநின் றேத்தி முன்னிய பின்னருண் ணுமற்
சிறைப்படிவயிற்றிற்பொறைப்படவொதிபோற்சென்றுநின்முன்னருற்றதனாற்
கறைப்பட வோங்குங் கண்டனே யெவர்க்குங் கருத்தனே யொருத்தனேமிகுசீர்
தறைப்படர்ந் தோங்கு மொற்றியி லுன்னுற் றண்டிக்கப் பட்டனனன்றே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

48. வழிமொழி விண்ணப்பம்

திருவொற்றியூரும்—திருத்தில்லையும்

எண்சீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம

திருச்சிற்றம்பலம்

நீலனேன் கொடும் பொய்யல துரையா
நீச னென்பதென் னெஞ்சறிந் ததுகாண்
சால வாயினு நின்கழ லடிக்கே
சரண்பு குந்திடிற் றள்ளுதல் வழக்கோ

ஆல முண்டநின் றனமையா றவதேல
அகில கோடியு மழிநதிடு மனறே
சீல மேவிய வொற்றியம் பரனே
தில்லை யமபலந் திகழொளி விளககே. 1

கண்ணுண் மாமணி யேயருட் கருமபே
கறற நெஞசகங கனிநதிடுங கனியே
எண்ணு ளுடபடா வினபமே யெனறெனை
றெநதை நினறனை யேததில னெனினும
மண்ணுண மறறியான வழிவழி யடியேன
மாய மனறிதுன மனமறிந ததுவே
திணண மீநதரு ளொற்றியூ ரரசே
தில்லை யமபலந திகழொளி விளககே. 2

நல்ல னலலனு னுயினுஞ சிறியேன
நான றிநததோ நாடறிந ததுகாண்
சொலல வாயிலை யாயினு மெனனீ
தொழுமபு கொணடிடிற றுயயனு மாவேன்
வல்ல வுனகருத தறிநதிலேன மனமோ
மயஙகுகின றதுயான வாடுகின் றனன்காண்
செலல னீககிய வொறறியூ ரரசே
தில்லை யமபலந திகழொளி விளககே. 3

இரக்க மென்பதென் னிடததிலை யெனநீ
இகழதி யேலஃ தியலபுமற றடியேன
பரகக நினனருட கிரககமே யடைந்தேன்
பார்த்தி லாயகொலோ பார்ததனை யெனினீ
கரபப துனறனக கழகன்று கண்டாய
காள கணடனே கஙகைநா யகனே
திரகக ணெறறியா யொற்றியாய தில்லைத்
திருசசிற றமபலந் திகழொளி விளககே. 4

யாது நானபிழை செய்யினும பொறுப்பான
எநதை யெமமிறை யெனறுவந தடைநதேன்
தீது நோககிநீ செயிர்ததிடி லடியேன
செயவ தெனனைநின சிததமிங கறியேன
போது போகினற தனறியென மாயப்
புணர்சசி யாதொனறும போகினற திலைகாண்
சீத வாரபொழி லொறறியம பரனே
திருசசிற றமபலந திகழொளி விளககே. 5

தாய்க்குந் தநதைககு நிகருநின் னிருதாட்
சார்நத மேலவர் தமைததொழு தேத்தா
நாய்கது நாயெனும பாவியேன பிழையை
நாடி நலலருள நலகிடா திருநதால

ஏய்ககு மானிறக காலன்வந திடுமபோ
தெனகொலா மிநத வெணணமென மனத்தைத்
தீயககு தெனசெய்வே ஞெறறியெஞ சிவனே
திலலை யமபலந திகழொளி விளககே. 6

ஆட்டு கினறநீ யறிநதிலை போலும
ஐவா பககநா ஞடுகின றதனைக
காட்டு கினறவான கடலிடை யெழுநத
காள முணடவக கருணையை யுலகில்
நாடடு கினறனை யாயிலிக கொடிய
நாயககு முனனருள நலகிட வேண்டுந
தீடடு கினறநற புகழொறறி யரசே
திருசசிற றமபலந திகழொளி விளககே. 7

உய்ய வொன்றிலேன பொயயனென் பதனை
ஒளிததிலே னிநத வொதியனுக கருளநீ
செயய வேண்டுவ தினறெனிற சிவனே
செயவ தெனனைநான றிகைப்பதை யனறி
மைய னெஞசினே னுகினு முனனை
மறநதி லேனிது வஞசமு மனறே
செய்ய மேனியெம மொறறியூா வாழவே
திருசசிற றமபலந திகழொளி விளககே. 8

வாடு கினறன னெனறனை யின்னும
வருநத வைககினு மறநதிடே னுன்னைப்
பாடு கினறனன பாவியே னெனனைப்
பாது காப்பதுன பரமது கண்டாய்
தேடு கினறமா ஞனமுகன முதலாந
தேவா யாவருந தெரிவரும பொருளே
சேடு நினறநல லொற்றியூர் வாழவே
திருசசிற றமபலந திகழொளி விளககே. 9

சிறியர் செயபிழை பெரியவா பொறுககுஞ
சீல மெனபதுன றிருமொழி யனறே
வறிய னேனபிழை யாவையு முனது
மனததிற கொளளுதல வழககல வினிநீ
இறையுந தாழககலை யடியனேன றனனை
ஏனறு கொணடரு ளீநதிடல வேணடுஞ
செறிய வோஙகிய வொறறியம பரமே
திருசசிற றமபலந திகழொளி விளககே. 10

திருசசிற்றமபலம

49. சிறுமை விண்ணப்பம்

திருவொற்றியூர்

எண்சீரக் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

இன்று நின்றவர் நாளைநின் றிலரே
　　என்செய் வோமிதற் கென்றுளம் பதைத்துச்
சென்று நின்றுசோர் கின்றனன் சிவனே
　　செய்வ தென்னைநான் சிறியருட் சிறியேன்
நன்று நின்றுணை நாட்க மலர்த்தாள்
　　நண்ண வென்றுநீ நயந்தருள் வாயோ
பொன்ற லின்றிய வெழிலொற்றி யரசே
　　போற்றும் யாவர்க்கும் பொதுவினின் றவனே. 1

மறுமை யிம்மையும் வளம்பெற வேண்டேன்
　　மருவு நின்னருள் வாழ்வுற வடையாச்
சிறுமை யெண்ணியே திகைக்கின்றேன் சிவனே
　　செய்வ தென்னைநான் சிறியருட் சிறியேன்
வறுமை யாளனேன் வாட்டநீ யறியா
　　வண்ண முண்டுகொல் மாணிக்க மலையே
பொறுமை யாளனே யொற்றியம் பரனே
　　போற்றும் யாவர்க்கும் பொதுவினின் றவனே. 2

உய்ய வல்லனே னுன்றிரு வருளாம்
　　உடைமை வேண்டுமவ் வுடைமையைத் தேடச்
செய்ய வல்லனோ வல்லகாண் சிவனே
　　செய்வ தென்னைநான் சிறியருட் சிறியேன்
பெய்ய வல்லநின் றிருவரு ளொக்கம்
　　பெறவி ழைந்தனன் பிறவொன்றும் விரும்பேன்
பொய்யி தல்லவெம் மொற்றியம் பரனே
　　போற்றும் யாவர்க்கும் பொதுவினின் றவனே. 3

வெல்லு கின்றனா விளைப்புல வேடர்
　　மெலிகின் றேனிங்கு வீணினிற் காலஞ்
செல்லு கின்றன வையவோ சிவனே
　　செய்வ தென்னைநான் சிறியருட் சிறியேன்
சொல்லு கின்றனன் கேட்கின்றுய கேட்டுந்
　　தூர நின்றனை யீரமில் லார்போல்
புல்லு கின்றசீ ரொற்றியம் பரனே
　　போற்றும் யாவர்க்கும் பொதுவினின் றவனே. 4

ஏறு கின்றிலே னிழிகிலே னடுநின்
　　றேயக் கின்றேனப் பவமெனு மகக் குழியில்
தேறு கின்றிலேன் சிக்கெனச் சிவனே
　　செய்வ தென்னைநான் சிறியருட் சிறியேன்

கூறு கின்றதென் கடவுணீ யறியாக
    கொள்கை யொனறிலேக குன றவில் லோனே
பூறு வஙகொளு மொறறியம பரனே
    போற்றும் யாவர்கும் பொதுவினின் றவனே. 5

கந்த முமமல ருமமென நின்ருய்
    கணடு கொண்டிலேன காமவாழ வதனல்
சிநதை நொகதயர் கினறனன சிவனே
    செயவ தெனனைநான சிறியருட சிறியேன்
எநத நலவழி யாலுனை யடைவேன
    யாதுந தேர்நதிலேன போதுபோ வதுகாண்
புநதி யினபமே யொறறியம பரனே
    போற்றும யாவர்கும பொதுவினின றவனே. 6

அல்ல லென்னைவிட் டகன்றிட வொற்றி
    அடுத்து நிற்கவோ வன்றிநற் புலியூர்த்
தில்லை மேவவோ அறிந்திலேன் சிவனே
    செயவ தெனனைநான சிறியருட சிறியேன
ஒலலை யிஙகுவா வெனறருள புரியா
    தொழிதி யேலுனை யுறுவதெவ வணமோ
புல்லர் மேவிடா வொறறியம பரனே
    போறறும யாவாகும பொதுவினின றவனே. 7

ஞால வாழகைகயை நமபிநின றுழலும
    நாயக ளுககெலா நாயர சானேன
சீல மொனறிலேன றிகைககினறேன சிவனே
    செயவ தெனனைநான சிறியருட சிறியேன
ஏல நினனரு ளீதியே லுயவேன
    இலலையே லெனக கிலலையுய திறமே
போல வெனறுரை யாவொறறி யரசே
    போறறும யாவாகும பொதுவினின றவனே. 8

சுத்த நெஞசருட சோககினு மலது
    சோமப னெஞசருட சோககினு நினது
சிதத மெனனள வனறது சிவனே
    செயவ தெனனைநான சிறியருட சிறியேன
நிதத நினனடி யனறியொன றேதகேன
    நிதத னேயது நீயறி யாயோ
புதத ருநதமி ழொறறியூ ரரசே
    போறறும யாவாகும பொதுவினின றவனே. 9

கத்து மததிடைத தயிரென வினையாற
    றளாநது மூபபினிற றணடுகொண டுழனறே
செதது மீளவும பிறபபெனிற சிவனே
    செயவ தெனனைநான சிறியருட சிறியேன

தொத்து வேணடுகின றிருவடிக ளெனையே
துட்ட னெனறியேற றுணைபிறி தறியேன
புததை நீககிய வொறறியம பரனே
போறறும யாவர்ககும பொதுவினின றவனே. 10

பரிந்தி லேனருட் பாஙகுறும பொருட்டாய்ப்
பந்த பாசததைப் பறிததிடும வழியைத
தெரிந்தி லேனறிகைப புண்டனன சிவனே
செயவ தெனனேநான சிறியருட் சிறியேன்
விரிநத நெஞசமுங குவிநதில வினனும
வெயய மாயையிற கையற வடைநதே
புரிநது சாாகினற தொறறியம பரனே
போறறும யாவாககும பொதுவினின றவனே. 11

திருச்சிற்றமபலம

50. ஆற்று விண்ணப்பம்

திருவொற்றியூர்

எழுசீாக கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருததம

திருச்சிறறமபலம

அன்னையிற் பெரிது மினியவென னரசே
அமபலத தாடலசெய யமுதே
பொனனையொத தொளிரும புரிசடைக கனியே
போதமே யொறறியெம பொருளே
உன்னைவிட டயலா ருறவுகொண டடையேன
உணமையென னுளளநீ யறிவாய்
எனனைவிட் டிடினு னெனசெயவே னெதிபோல
இருககினற விவவெளி யேனே 1

எளியனேன் மையன மனததினு லுழனறேன
எனசெயவே னெனசெயவேன பொலலாக
களியனேன வாடடங கணடனை யினனுங
கருணைசெய திலையருட் கருமபே
அளியனே திருசசிற றமபலத தொளியே
அருமருந தேவட வனததுத
தளியனே யொறறித தலததமா மணியே
தயையிலி போலிருந தனையே. 2

இருந்தனை யெனது நெஞசினு ளெநதாய்
எனறுய ரறிநதிலை போலும
முருநதனை முறுவன மஙகையா மலைநேர்
முலைததலை யுருணடன னேனும
மருந்தனை யாயுன றிருவடி மலரை
மறநதிலேன வழுததுகின றனன்காண்
வருநதனை யேலென றுரைததிலை யையா
வஞசக முனககுமுண டேயோ. 3

உண்டநஞ் சினனுங் கண்டமவிட் டகலா
துறைந்தது நாடொறு மடியேன்
கண்டனன் கருணைக் கடலெனுங் குறிப்பைக்
கண்டுகண் டுளமது நெகவே
விண்டன னென்னைக் கைவிடிற் சிவனே
விடத்தினுங் கொடியனா னன்றே
அண்டர்கட் கரசே யம்பலத் தமுதே
அலைகின்றே னறிந்திருந் தனையே. 4

தனையர்செய் பிழையைத் தந்தையர் குறித்துத்
தள்ளுதல் வழக்கல வென்பார்
வினையனேன் பிழையை வினையிலி நீதான்
விவகரித் தெண்ணுத லழகோ
உனையலா திறந்தும் பிறந்துமிவ் வுலகில்
உழன்றிடுந் தேவரை மதியேன்
எனையலா துனக்கிங் காளிலை யோவுண்
டெனினுமேன் றுகொண் டருளே. 5

ஏன்றுகொண் டருள வேண்டுமிவ் வெளியேன்
இருக்கினு மிறக்கினும் பொதுவுள்
ஊன்றுகொண் டருளு நின்னடி யல்லால்
உரைக்குமா லயன்முதற் றேவர்
நான்றுகொண் டிடுவ ரேனுமற் றவர்மேல்
நாவெழா துண்மையீ திதற்குச்
சான்றுகொண் டருள நினைத்தியே லெனுடைச்
சாந்தநின் சரணிரண் டன்றே 6

சரணவா ரிசமென் றலைமிசை யின்னுந்
தரித்திலை தாழ்த்தனை யடியேன்
கரணவா தனையுங் கந்தவா தனையுங்
கலங்கிடக் கபமிழுத் துந்தும்
மரணவா தனைக்கென் செய்குவ மென்றே
வருந்துகின் றனன்மன மாழாந்
தரணமூன் றெரிய நகைத்தவெம் மிறையே
அடியனை யாள்வதுன் கடனே. 7

கடம்பொழி யோங்க லுரியுடை யுடுக்குங்
கடவுளே கடவுளர் கோவே
மடம்பொழி மனத்தேன் மலஞ்செறிந் தூறும்
வாயிலோ ரொன்பதில் வருமிவ்
வுடம்பொழிந் திடுமேன் மீண்டுமீண் டெடுத்த
உடம்புகொண் டுழல்வனோ வென்று
நடம்பொழி பதத்தாய் நடுங்குகின் றனன்காண்
நான்செயும் வகையெது நவிலே. 8

வகையெது தெரிந்தே னேழையே னுய்வான்
வள்ளலே வலிந்தெனை யாளுந்
தகையது வின்றே லென்செய்வே னுலகர்
சழக்குடைத் தமியனீ நின்ற
திகையெது வென்றூற் சொலவறி யாது
திகைத்திடுஞ் சிறியனேன் றன்னைப்
பகையது கருதா தாள்வதுன் பரங்காண்
பவளமா நிறத்தகற் பகமே. 9

கற்பன வறிந்து கற்கிலேன் சழக்குக்
கல்விகற் றுழன்றனன் கருணைச்
சொற்பன மதிலுங் காண்கிலேன் பொல்லாச்
சூகர மெனமலந் துய்த்தேன்
விற்பன னெனவே நிற்பது விழைந்தேன்
வீணனேன் விரகிலா வெறியேன்
அற்பனேன் றன்னை யாண்டநின் னருளை
ஆய்ந்திடி லன்னையிற் பெரிதே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

51. இரங்கல் விண்ணப்பம்

திருவொற்றியூர்

எண்சீர்க்கழி நெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

பற்று நோக்கிய பாவியேன் றனக்குப்
பரிந்து நீயருட் பதமளித் திலையே
மற்று நோக்கிய வல்வினை யதனால்
வஞ்ச மாயையின் வாழ்க்கையின் மனத்தின்
அற்று நோக்கிய நோய்களின் மூப்பின்
அலைதந் திவ்வுல கம்படும் பாட்டை
உற்று நோக்கினு லுருகுதென் னுள்ளம்
ஒற்றி மேவிய வுலகுடை யோனே. 1

கொடிய நெஞ்சினேன் கோபமே யடைந்தேன்
கோடி கோடியாங் குணப்பழு துடையேன்
கடிய வஞ்சகக் கள்வனேன் றனக்குன்
கருணை யீந்திடா திருந்திடிற் கடையேன்
அடிய னுருவ தெவ்வண மென்றே
ஐய வையநா னலறிடு கின்றேன்
ஒடிய மும்மல மொருங்கறுத் தவர்சேர்
ஒற்றி மேவிய வுலகுடை யோனே. 2

காம மென்பதோ ருருக்கொடிவ் வுலகிற்
கலங்கு கின்றவிக் கடையனேன் றனக்குச்
சேம மென்பதா நின்னருள் கிடையாச்
சிறுமையே யின்னுஞ் செறிந்திடு மானல்

ஏம நெஞசின ரென்றனை நோககி
யேட நீகடை யெனறிடி லவர்முன
ஊம னுருவ தனறியென செய்வேன
ஒற்றி மேவிய வுலகுடை யோனே. 3

மண்ணி னினறவா வாழ்வது கணததில்
வருநதி மாய்வது மற்றிவை யெலலாங
கண்ணி னோங்கிதங கண்டுமிவ் வாழ்விற
காத னீங்கிலாக கனமனக கொடியேன
எண்ணி நினறவோ ரெண்ணமு முடியா
தெனசெய கேன்வரு மிருவினைக கயிறறால்
உண்ணி ரமபநின றுட்டுகின றனைநீ
ஒற்றி மேவிய வுலகுடை யோனே. 4

வெருட்சி யேதரு மலவிரா வினனும
விடியக கணடிலேன விணையினே னுளளம
மருட்சி மேவிய தெனசெயகே னுன்பால
வருவ தறகொரு வழியுமிங கறியேன
தெருட்சி யேதரு நினனரு ளொளிதான்
சேரி னுயகுவேன சோநதில தானலை
உருட்சி யாழியோத துழலவது மெயகாண்
ஒற்றி மேவிய வுலகுடை யோனே. 5

யாது முனசெய லாமென வறிநதும
ஐய வையமே லவரிவ ரொழியாத
தீது செயதனா நனமைசெய தனாநாந
தெரிநது செயவதே திறமென நினைததுக
கோது செயமலக கோட்டையைக காவல
கொணடுவாழ கினறேன கணடிட வினிநீ
ஓது செயவதொன றெனனுயிர்த துணையே
ஒற்றி மேவிய வுலகுடை யோனே. 6

பந்த மட்டினும் பாவிநெஞ சகததாற
பவபபெ ருங்கடற படிநதுழன றயர்நதேன்
இநத மட்டினு னுழனறதே யமையும
ஏற வேணடுமுன னெண்ணமே தறியேன
அநத மட்டினி லிருததியோ வனறி
அடிமை வேணடிநின னருட்பெரும புணையை
உநத மட்டினற றருதியோ வுரையாய
ஒற்றி மேவிய வுலகுடை யோனே. 7

ஞான மெனபதி னுறபொரு ளறியேன
ஞானி யல்லனு னயினுங கடையேன
ஆன போதிலு மெனககுநின னருளோர்
அணுவிற பாதியே யாயினு மடைந்தால

வான மேவிய வமரரு மயனும
மாலு மெனமுனம வலியில ரன்றே
ஊன நீககிநல லருடரும பொருளே
ஒற்றி மேவிய வுலகுடை யோனே. 8

அளிய நெஞசமோ ரறிவுரு வாகும
அனபா தமபுடை யணுகிய வருளபோல
எளிய நெஞ்சினேற செயதிடா தேனுமே
எளளிற பாதிமட் டீநதருள வாயேற
களிய மாமயற காடற வெறிந்தாங
கார வேரினைக களைநதுமெயப் போத
வொளிய விததிறை போகமும விளைப்பேன
ஒற்றி மேவிய வுலகுடை யோனே. 9

நாக நாடடதி னலமபெற வேணடேன
நரகி லேகென நவிலினு மமைவேன
ஆக நாடடிடை விடுகெனில விடுவேன
அலல லாமபவ மடையெனி லடைவேன
தாக நாடடிய மயலற வருணீர
தருத லிலலெனச சாற்றிடிற் றரியேன
ஓகை நாடடிய யோகியர் பரவும
ஒற்றி மேவிய வுலகுடை யோனே. 10

திருசசிற்றம்பலம

52. காதல் விண்ணப்பம்

திருவொற்றியூர்

எழுசீாக கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருததம

திருசசிற்றமபலம

வஞ்சக வினைககோா கொளகல மனைய
மனததினே னனைததினுங கொடியேன
தஞசமென றடைநதே நினறிருக கோயிற
சநநிதி முனனாநிற கினறேன
எஞசலி லடஙகாப் பாவியென றெனை நீ
இகழநதிடி லெனசெயவேன சிவனே
கஞ்சன மாலபுகழு மொற்றியங கரும்பே
கதிதருங கருணையங கடலே 1

நிற்பது போனறு நிலைபடா வுடலை
நேசமவைத தோமபுறும பொருடடாயப்
பொறபது தவிரும புலையாதம மனைவாயப்
புநதிநொந தயாநதழு திளைததேன
சொறபதங கடநத நினறிரு வடிககுத
தொண்டுசெய நாளுமொன றுளதோ
கற்பது கறறோா புகழுதிரு வொற்றிக
காவலகொள கருணையங கடலே. 2

முன்னைவல் வினையால் வஞ்சக மடவார்
முழுப்புலைக் குழிவிழுந் திளைத்தேன்
என்னையோ கொடியே னின்றிரு வருட்கா
னெய்திலே னுயிர்க்குறு திப்பின்
பின்னையெவ் வண்ணந் தானெய்துவ தறியேன்
பேதையிற் பேதைநா னன்றோ
கன்னலே தேனே யொற்றியெம் மமுதே
கடவுளே கருணையங் கடலே. 3

மண்ணினுண் மயங்கி வஞ்சக வினையான்
மனந்தளர்ந் தழுங்கினா டோறும்
எண்ணினு ளடங்காத் துயரொடும் புலையர்
இல்லிடை மல்லிடு கின்றேன்
விண்ணினு மிலங்குஞ் சுடர்நிக ருனது
மெல்லடிக் கடிமைசெய் வேனோ
கண்ணினுண் மணியே யொற்றியங் கனியே
கடவுளே கருணையங் கடலே. 4

அளவிலா வுலகத் தனந்தகோ டிகளாம்
ஆயிருந் தொகைக்குளு மெனைப்போல்
இளகிலா வஞ்ச நெஞ்சகப் பாவி
யேழைக ளுண்டுகொ லிலைகாண்
தளர்விலா துனது திருவடி யெனும்பொற்
றாமரைக் கணியணு குவனோ
களவிலார்க் கினிய வொற்றியெம் மருந்தே
கனந்தருங் கருணையங் கடலே 5

ஞானமென் பதிலோ ரணுத்துணை யேனும்
நண்ணிலேன் புண்ணிய மறியேன்
ஈனமென் பதனுக் கிறையென லானேன்
எவ்வண முய்குவ தறியேன்
வானநா டவரும் பெறற்கரு நின்று
மலரடித் தொழும்புசெய் வேனோ
கானவேட் டுருவா மொருவனே யொற்றிக்
கடவுளே கருணையங் கடலே. 6

ஞாலவாழ் வனைத்துங் கானனீ ரெனவே
நன்கறிந் துன்றிரு வருளாஞ்
சீலவாழ் வடையுஞ் செல்வமிப் பொல்லாச்
சிறியனும் பெறுகுவ னேயோ
நீலமா மிடற்றுப் பவளமா மலையே
நின்மல வானந்த நிலையே
காலனை யழிக்குங் காலனே யொற்றிக்
கடவுளே கருணையங் கடலே. 7

மாலொடு நான்கு வதனனுங் காணு
　　மலரடிக் கடிமைசெய் தினிப்பாம்
பாலொடு கலந்த தேனென வுன்சீர்ப்
　　பாடுநா ளெந்தநா ளறியேன்
வேலொடு மயிலுங் கொண்டிடுஞ் சுடரை
　　விளைவித்த வித்தக விளக்கே
காலொடு பூத மைந்துமா மொற்றிக்
　　கடவுளே கருணையங் கடலே. 8

சற்றுநற் குணந்தான் சார்ந்திடாக் கொடியார்
　　தந்தலை வாயிலுட் குரைக்கும்
வெற்றுநாய் தனக்கும் வேறுநா யர்க
　　மெலிகின்றே னைம்புலச் சேட்டை
அற்றுநின் றவர்க்கு மரியநின் றிருத்தாட்
　　கடிமைசெய் தொழுகுவ னேயோ
கற்றுமுற் றுணர்ந்தோர்க் கருடரு மொற்றிக்
　　கடவுளே கருணையங் கடலே. 9

மறைகளு மின்னுந் தலைத்தலை மயங்க
　　மறைந்துல குயிர்தொறு மொளித்த
இறைவநின் றிருத்தாட் கன்பிலாக் கொடியன்
　　என்னினு மேழையேன் றனக்கு
நிறைதரு நினது திருவரு ளளிக்க
　　நினைத்தலே நின்கடன் கண்டாய்
கறைமணி மிடற்றுத் தெய்வமே யொற்றிக்
　　காவல்கொள் கருணையங் கடலே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

53. பொருள் விண்ணப்பம்

திருவொற்றியூர்

எண்சீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

உலக வாழ்க்கையி னுழலுமென் னெஞ்சம்
　　ஒன்று கோடியாய்ச் சென்றுசென் றலைந்தே
கலக மாயையிற் கவிழ்கின்ற தெளியேன்
　　கலுழ்கின் றேன்செயக் கடவதொன் றறியேன்
இலகு மன்பர்தம் எய்ப்பினில் வைப்பே
　　இன்ப வெள்ளமே யென்னுடை யுயிரே
திலக மேதிரு வொற்றியெம் முறவே
　　செல்வ மேபர சிவபரம் பொருளே 1

எண்ணி லாநினைப் புற்றதின் வழியே
　　இன்ப துன்பங்க ளெய்தியென் னெஞ்சங்
கண்ணி லாக்குரங் கெனவுழன் றதுகாண்
　　கடைய னேன்செயக் கடவதொன் றறியேன்

பெண்ணி லாவிய பாகததெம மமுதே
 பிரம ஞதியர் பேசருந திறனே
தெண்ணி லாமுடி யொறறியங கனியே
 செலவ மேபர சிவபரம பொருளே. 2

ஊனு றககமே பொருளென நினைதத
 ஒதிய னேனமன மொனறிய தினறுய்க
காணு றககருங காமஞசான றதுகாண
 கடைய னேனசெயக கடவதொன றறியேன
மாணு றககளங கறுததசெம மணியே
 வளள லேயெனனை வாழவிககு மருநதே
சேணு றததரு மொறறிநா யகமே
 செலவ மேபர சிவபரம பொருளே. 3

யாது சொலலினுங கேடபதின றந்தோ
 யானசெய தேனென தெனனுமிவ விருளிற்
காது கினறதென வஞசக நெஞசங
 கடைய னேனசெயக கடவதொன றறியேன
ஓது மாமறை யுபநிட ததநின
 உசசி மேவிய வசசிர மணியே
தீது நீககிய வொறறியந தேனே
 செலவ மேபர சிவபரம பொருளே 4

சொல்லுஞ் சொலலள வனறுகா ணெஞசத
 துடுகக ஊனதுமிங கொடுககுவ தெவனோ
கலலும பிறபடு மிருமபினும பெரிதாற
 கடைய னேனசெயக கடவதொன றறியேன
அலலு மெலலுநின றகங்குழைந் தேததும
 அனபருள ளூறு மானநதப பெருககே
செலலு லாமபொழி லொறறியங கருமபே
 செலவ மேபர சிவபரம பொருளே. 5

இம்மை யினபமே வீடெனக கருதி
 ஈன ரிலலிடை யிடாமிக வுழநதே
கைமமை நெஞசமென றனைவவிப் பதுகாண்
 கடைய னேனசெயக கடவதொன றறியேன
மும்மை யாகிய தேவாதந தேவே
 முககண மூரததியே மூததியின முதலே
செமமை மேனியெம மொறறியூ ரரசே
 செலவ மேபர சிவபரம பொருளே. 6

நின்ன டிககணோர் கணபொழு தேனும
 நிறப தினறியே நீசமங கையர்தங
கனன விறறனம விழைநதது மனங்காண்
 கடையனேன செயக கடவதொன றறியேன்

அன்ன லூாதியு மாலுமிவ றலற
அடியா தஙகளுள ளமாஙதரு ளமுதே
தெனனி சைபபொழி லொறறியெம வாழ்வே
செலவமே பர சிவபரம பொருளே. 7

புலையு மஙகையர் புணாமுலைக குவடடிற
போஙது ருணடேனைப புலனவழிப படுததிக
கலைய நிலைறதிக கலஙுறழ மனாஙதான
கடைய னேனசெயக கடவதொன றறியேன்
விலையி லாவுயா மாணிகக மணியே
வேத வுசசியில விளஙகொளி விளககே
சிலைவி லாககொளு மொறறியெம மருநதே
செலவ மேபர சிவபரம பொருளே 8

தந்தை தாயமனை மககளென றுலகச
சழககி லேயிட ருழககுமென மனாஙதான
கநத வாதனை யியறறுகின றதுகாண
கடைய னேனசெயக கடவதொன றறியேன
எநதை யேயெனை யெழுமையுந தொடர்நத
இனப வெளளமே யெனனுயிாக குயிரே
சிநதை யோஙகிய வொறறியெந தேவே
செலவ மேபர சிவபரம பொருளே. 9

கொடிய வஞசக நெஞசக மெனுமோர்
குரஙகிற கெனனுறு குறைபல வுரைததுங
கடிய தாதலிற கசிநதில தினியிக
கடைய னேனசெயக கடவதொன றறியேன்
அடிய னேனபிழை யுளததிடை நினையேல
அருளல வேணடுமென னுருயிாத துணையே
செடிக ணீககிய வொறறியெம முறவே
செலவ மேபர சிவபரம பொருளே. 10

திருச்சிறறமபலம

54. கொடி விண்ணப்பம்

திருவொற்றியூா

எணசீாககழி நெடிலடி ஆசிரிய விருததம

திருசசிறறமபலம

மாலை யொனறுதோட **சுந்தரப் பெருமான்**
மணததிற செனறவண வழககிடட தெனவே
ஓலை யொனறுநீா காடடுதல வேணடாம
உவநது தொணடனென றுரையபிரே லெனனை
வேலை யொனறல மிகபபல வெனினும
வெறுப் பிலாதுளம வியநதுசெய் குவனகாண
சோலை யொனறுசீ ரொறறியூ ருடையீா
தூய மாலவிடைத துவசததி னீரே. 1

பூத நுமபடை யெனினுநா னஞ்சேன
புதிய பாமபினபூண பூட்டவும வெருவேன
பேத மினறியம பலநதனிற றாககும
பெருமைச் சேவடி பிடிககவுந தளரேன
ஏத மெண்ணிடா தெனனையுந தொழுமபன
எனறு கொளவிரே லெனககது சாலும
சூத வொணபொழி லொறறியூ ருடையீா
தூய மாலவிடைத துவசததி னீரே. 2

உப்பி டாதகூ ழிடுகினு முணபேன
உவநதிவ வேலலையை யுணாநதுசெய் யெனநீர்
செப்பி டாழுனந தலையினு னடநது
செயய வலலனயான செயயுமப் பணிகள
தப்பி டாததிற றப்பிருந தெனனைத
தணடிப பீரெனிற சலிததுளம வெருவேன
துப்பி டாவெனக கருளொறறி யுடையீா
தூய மாலவிடைத துவசததி னீரே. 3

கூலி யெனபதோ ரணுததுணை யேனுங
குறிததி லேனது கொடுககினுங கொளளேன
மாலி னுடையன முதலியர்க கேவல
மறநதுஞ் செய்திடேன மனனுயிரப் பயிரககே
ஆலி யனனதாந தேவரீா கடைககண்
அருளை வேணடினே னடிமைகொள கிற்பீர்
சூலி யோாபுடை மகிழொறறி யுடையீா
தூய மாலவிடைத துவசததி னீரே. 4

தேர்ந்து தேடினுந தேவாபோற றலைமைத
தேவ ரிலலையத தெளிவுகொண டடியேன
ஆர்நது நுமமடிக கடிமைசெய திடப்பே
ராசை வைததுமை யடுததன னடிகேள
ஓாநதிங கெனறனைத தொழுமபுகொள ளீரேல
உயகி லேனிக் துமபதங காணக
சோாநதி டாாபுக ழொறறியூ ருடையீா
தூய மாலவிடைத துவசததி னீரே. 5

புதிய னென்றெனைப போககுதி ரோநீா
பூரு வததினும பொனனடிக கடிமைப்
பதிய வைததனை யுயினு மநதப
பழங கணககினைப பாாப்பதி லெனனே
முதிய னலலனயா னெப்பணி விடையும
முயனறு செயகுவென மூர்ககனு மலலேன
துதிய தோஙகிய வொறறியூ ருடையீா
தூய மால்விடைத் துவசததி னீரே 6

ஒழுக்க மிலலவ ஞெரிடத தடிமைக
குதவு வானகொலென றுன்னுகிற் பீரேற்
புழுகக நெஞ்சினே னுமமுடைச சபூகம்
போந்து நிற்பனேற் புண்ணியக் கனிகள்
பழுக்க நின்றிடுங் குணத்தரு வானேன்
பாாதத பேருமப் பரிசின ராவர்
தொழுகக னெனனையாள வீரொறறி யுடையீர்
தூய மாலவிடைத துவசததி னீரே. 7

பிச்சை யேறறுணும பிததரென றுமமைப்
பேசு கினறவா பேசசினைக கேடும
இசசை நிறகினற துமமடிக கேவல
இயறறு வானநத விசசையை முடிப்பீா
செசசை மேனியீா திருவொ மறியேன
சிறிய னேனமிகத தியஙகுகின றனனகாண்
துசசை நீககினாக கருளொறறி யுடையீா
தூய மாலவிடைத துவசததி னீரே. 8

ஆல முண்டநீ ரினனுமவ வானோர்க
கமுது வேண்டிமா லககடல கடைய
ஓல வெவவிடம் வரிலதை நீயே
உண்கென ருலுநும முரைப்படி யுணபேன்
சாலஞ செயவது தகையனறு தருமத
தனிப்பொற குனறனீா சராசர நடத்துஞ்
சூல பாணியீா திருவொறறி நகரீர்
தூய மாலவிடைத துவசததி னீரே. 9

மூத்தி நோகிலாத தேவாக டமைநான
முநது றேனவர் முறபட வரினுஞ
சுததி யாகிய சொலலுடை யணுககத
தொண்டர் தமமுடன சூழததிட ரெனினும்
புததி சோபுறத தொண்டாதம முடனே
பொருநத வைககினும போதுமற றதுவே
துததி யாாபணி யீரொறறி யுடையீா
தூய மாலவிடைத துவசததி னீரே. 10

என்ன நானடி யேனபல பலகால
இயமபி நிறபதிங கெமபெரு மானீா
இனனு மெனனையோர் தொண்டனென் றுளததில்
எனறு கொளளிரே விருஙகடற புவியோர்
பனன வெனனுயிர் நுமபொருட டாகப்
பாற்றி நுமமிசைப் பழிசுகத துவலகாண்
தனனு மாகவா புகழொறறி யுடையீர்
தூய மாலவிடைத துவசததி னீரே. 11

திருச்சிற்றம்பலம்

55. நாடக விண்ணப்பம்

திருவொற்றியூர்

எணசீாக கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருததம

திருச்சிற்றம்பலம்

மடுக்கு நீருடைப் பாழஙகிணை றதனுள
வழுககி வீழநதவன வருநதுரு வணணம
எடுககின றோரென இடையிறகை விடுதல
இரகக முளளவாக கியலபனறு கண்டீர்
தடுககி லாதெனைச சஞசல வாழவிற
றாழதது கினறது தருமமன றுமககு
நடுககி லாதொழு மொறறியூ ருடையீா
ஞான நாடக நவிறறுகின றீரே. 1

வெண்மை நெஞசினேன மெயயெனப தறியேன
விமல நுமமிடை வேடகையு முடையேன
உணமை யோதினேன வஞசக வாழககை
உவரி வீழவனே னுறுதிமற றறியேன
கணமை யுளளவா பாழஙகுழி வீழக
கண டிருபபது கறறவாக கழகோ
நண்மை யொறறியீா திருசசிறறம பலததுள
ஞான நாடக நவிறறுகின றீரே. 2

குற்ற மேபல வியறறினு மெனைநீர்
கொடிய னெனபது குறிபபல வுமது
பொறறை கோபுயத தொளிதிரு நீறறைப்
பூசு கினறனன புனிதநும மடிககண
உறற தோாசிறி தனபுமிவ வகையால
உறுதி யிவதிங குமககொரு கடனகாண
நறற வததாவா ழொறறியூ ருடையீா
ஞான நாடக நவிறறுகின றீரே 3

உள்ள தோதினு லொறுக்கிலே மென்பர்
உலகு ளோரிநத வுறுதிகொண டடியேன
களள மோதிலே னுமமடி யறியக
காம வேட்கையிற கடலினும பெரியேன
வளள லேயும தருளபெறச சிறிது
வைதத சிநதையேன மயககற வருளவீர்
நளள லுறறவா வாழொறறி யுடையீர்
ஞான நாடக நவிறறுகின றீரே 4

அரந்தை [1] யோடொரு வழிசசெலவோன றனையோர்
ஆறறு வெளளமீாத தலைததிட வவனும
பரநத நீரிடை நினறழு வானேற
பகைவ ராயினும பாாததிருப பாரோ!

1 அரநதை எனபது — மனககவலை

கரந்தை யஞ்சடை யண்ணனீ ரடியேன்
　　கலங்கக் கண்டிருக் கின்றது கடனே
நரந்த மார்பொழி லொற்றியூ ருடையீர்
　　ஞான நாடக நவிற்றுகின் றீரே. 5

பிறவிக் கண்ணிலான் கைக்கொளுங் கோலைப்
　　பிடுங்கி வீசுதல் பெரியவர்க் கறமோ!
மறவிக் கையறை மனத்தினே னும்மேல்
　　வைக்கு மன்பைநீர் மாற்றுத லழகோ
உறவிக் கொள்கையை யுள்ளிரே லிதனை
　　ஓதிக் கொள்ளிட மொன்றிலை கண்டீர்
நறவிக் கோங்கிய வொற்றியம் பதியீர்
　　ஞான நாடக நவிற்றுகின் றீரே. 6

வலிய வந்திடு விருந்தினை யொழிக்கார்
　　வண்கை யுள்ளவர் மற்றது போலக்
கலிய நெஞ்சினேன் வஞ்சக வாழ்விற்
　　கலங்கி யையநுங் கருணையா மமுதை
மலிய வுண்டிட வருகின்றேன் வருமுன்
　　மாற்று கிற்பிரேல் வள்ளனீ ரன்றோ
நலிய னீக்கிடு மொற்றியம் பதியீர்
　　ஞான நாடக நவிற்றுகின் றீரே. 7

பொய்ய ளுகினும் போக்கிட மறியாப்
　　புலைய னுண்டவன் புகழுரைப் பானேல்
உய்ய வைப்பனீ துண்மையிவ் வுலகில்
　　ஓதிய னேன்புக லோரிட மறியேன்
ஐய நும்மடிக் காட்செய லுடையேன்
　　ஆண்ட நீரெனை யகற்றுத லழகோ
நைய லற்றிட வருளொற்றி யுடையீர்
　　ஞான நாடக நவிற்றுகின் றீரே. 8

தந்தை யாயவர் தனயரைக் கெடுக்கச்
　　சமைவ ரென்பது சற்றுமின் றுலகில்!
எந்தை நீரெனை வஞ்சக வாழ்வில்
　　இருத்து வீரெனில் யார்க்கிது புகல்வேன்
பந்த மேலிட வென்பரி தாபம்
　　பார்ப்பி ரோவருட் பங்கய விழியீர்
நந்த வொண்பணை யொற்றியூ ருடையீர்
　　ஞான நாடக நவிற்றுகின் றீரே. 9

கல்வி வேண்டிய மகன்றனைப் பெற்றோர்
　　கடுத்த லோர்சிறு கதையிலு மிலைகாண்!
செல்வம் வேண்டிலேன் றிருவருள் விழைந்தேன்
　　சிறிய னேனைநீர் தியக்குத லழகோ

பலவி தஙகளாற் பணிசெயு முரிமைப்
பாஙகு நலகுமப் பரமுமக கனறே
நலவி தததினர் புகமொ றறி யுடையீர்
ஞான நாடக நவிறறுகின றீரே. 10

மண்ணுணி னலலவ னலலவ ரிடததோர்
வணகக மினமையன வணஙகுவ ஞைல
எண்ணி நமபுடை யிருவென வுரைப்பா
ஏனவ ணஙகினை யெனறுரைப் பாரோ
கணணி னலெநுங கழுறெழு விசைந்தாற்
கலககங காணபது கடனனறு கணடீர்
நண்ணி மாதவவை றெருழுமொறறி யுடையீர்
ஞான நாடக நவிறறுகின றீரே 11

திருசசிற்றமபலம்

56. திருவண்ண விண்ணப்பம்

திருவொற்றியூர்

கொசசகக கலிபபா

திருச்சிறறம்பலம்

கண்ணப்பா வென்றருளுங காளததி யப்பாமுன்
வணணப்பால வேண்டு [1]மதலை யைபபால வாரிதியை
உணணப்பா வெனறுரைதத வொறறியபபா வநதருள
எண்ணப்பா வென றழுமிவ வேழைமுகம பாராயோ. 1

மஞ்சுபடுஞ் செஞசடில வளளலே யுளளுகினறோர்
உஞசுபடும வணணமரு ளொறறியூ ருததமனே
நஞசுபடுங கணடமுடை நமபரனே வனறுயராற
பஞசுபடும பாடுபடும பாவிமுகம பாராயோ. 2

கண்ணு ரமுதே கருமபேயென கணணேயென
அணணுவன பொனனருளதா னாநதிடுமோ அலலதென்றும
நணணுதோ யாது நணுகுமோ வெனறுருகி
எணணுது மெணணுமிநத ஏழைமுகம பாராயோ. 3

நாடியசீ ரொறறி நகருடையாய நினகோயில
நீடியநற சநநிதியி னினறுநினறு மாலயனுங
தேடியறி யொணணுத திருவுருவைக கணடுருகிப்
பாடியழு தேஙகுமிநதப பாவிமுகம பாராயோ. 4

வாங்கிமலை விலலாககு மனனவனே யெனனரசே
ஓங்கி வளந்தழுவு மொறறியூ ருததமனே
தாஙகிய துனபச சுமைசுமகக மாடடாது
ஏஙகியழு கினறவிநத ஏழைமுகம பாராயோ 5

1 மதலை எனபது — உபமனயு

தொண்டர்க் கருளுந் துணையே யிணையில் விடம்
உண்டச் சுதற்கருளு மொற்றியூ ருத்தமனே
சண்டப் பவநோயாற் றுயிலாப் பிள்ளையெனப்
பண்டைத் துயர்கொளுமிப் பாவிமுகம் பாராயோ. 6

உட்டிகழ்ந்த மேலவனே யொற்றியூ ருத்தமனே
மட்டிலங்கு மூன்றன் மலரடியைப் போற்றுது
தட்டிலங்கு நெஞ்சத்தாற் சஞ்சலித்துன் சந்நிதிக்கண்
எட்டிநின்று பார்க்குமிந்த ஏழைமுகம் பாராயோ. 7

நச்சை மிடற்றணிந்த நாயகனே யோர்பாகம்
பச்சைநிறங் கொண்ட பவளத் தனிமலையே
மிச்சை தவிர்க்குமொற்றி வித்தகனே நின்னருட்கே
இச்சைகொடு வாடுமிந்த ஏழைமுகம் பாராயோ. 8

மாலயர்ந்துங் காணு மலரடியாய் வஞ்சவினைக்
காலயர்ந்து வாடவருட் கண்ணுடையாய் விண்ணுடையாய்
சேலயர்ந்த கண்ணார் நியக்கத்தி னுளனருட்
பாலயர்ந்து வாடுமிந்தப் பாவிமுகம் பாராயோ. 9

சொந்தமுற வெண்ணித் தொழுகின்ற மெய்யடியர்
சந்தமுறு நெஞ்சத் தலத்தமர்ந்த தத்துவனே
நந்தவனஞ் சூழொற்றி நாயகனே வாழ்க்கையெனும்
பந்தமதில் வாடுமிந்தப் பாவிமுகம் பாராயோ. 10

தில்லையிடை மேவுமெங்கள் செல்வப் பெருவாழ்வே
ஒல்லையடி யார்க்கருளு மொற்றியூ ருத்தமனே
அல்லை நிகர்க்கு மளகத்தா ராசைதனக்
கெல்லையறி யாதவிந்த ஏழைமுகம் பாராயோ. 11

விதியிழந்த வெண்டலைகொள் வித்தகனே வேதியனே
மதியிழந்தோர்க் கேலா வளரொற்றி வானவனே
நிதியிழந்தோர் போலயர்ந்து நின்னுடைய வாழ்க்கைப்
பதிவிரும்பி வாடுமிந்தப் பாவிமுகம் பாராயோ. 12

திருச்சிற்றம்பலம்

57. மருட்கை விண்ணப்பம்

திருவொற்றியூர்

எண்சீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

யாது செய்குவன் போதுபோ கின்ற
தண்ண லேயும தன்பருக் கடியேன்
கோது செய்யினும் பொறுத்தருள் புரியுங்
கொள்கை யீரெனக் குறுகிய குறும்பர்

வாது செய்கின்றூர் மனநதளா கினறேன
வலியி லேனசெயும வகையொனறு மறியேன்
மாதர் செயபொழி லொறறியூ ருடையீர்
வண்கையீ ரெனகண் மணியனை யீரே. 1

எனக்கு நீரிஙகோ ராண்டையல் லீரோ
எனனை வஞசகர் யாவருங கூடிக
கனககும வனபவக கடலிடை விழததக
கணடி ருததலோ கடனுமக கெளியேன
தனககு மறறொரு சாாபிருந திடுமேற
றயவு செயதிடத தககதன றிலைகாண்
மனககு நலலவர் வாழொறறி யுடையீா
வணகையீ ரெனகண் மணியனை யீரே. 2

எஞ்ச லிலலதோர் காமமாங கடலாழந
திளைககின றேனினி யெனசெயவ னடியேன்
தஞ்ச மெனறும திணைமல ரடிககே
சரண புகுநதனன றயவுசெய யீரேல
வஞச வாழககையாந திமிஙகில மெனுமீன
வாரிக கொண்டெனை வாயமடுத திடுஙகாண்
மஞச ளாவிய பொழிலொறறி யுடையீர்
வணகையீ ரெனகண் மணியனை யீரே. 3

என்பி றப்பினை யார்ககெடுத் துரைப்பேன
என்செயவே னெனை யெனசெய நினைககேன்
முனபி றப்பிடை யிருநதசே டததான
மூட வாழககையாங காடகத தடைநதே
அனபி றநதவெங காமவேட டுவனலை
அலைபபுண டேனும தருளபெற விழைநதேன்
வனபி றநதவா புகழொறறி யுடையீர்
வணகையீ ரெனகண மணியனை யீரே. 4

காம மெனனுமோா காவலி லுழனறே
கலுழகின றேனொரு களைகணு மறியேன்
சேம நலலருட பதமபெறுந தொணடர்
சோநத நாடடகஞ சோவுற விழைநதேன
ஏம முறறிடு மெனைவிடு விபபாா
இலலை யெனசெயவன யாரினுஞ சிறியேன்
வாம மாதராண மருவொறறி யுடையீா
வணகையீ ரெனகண மணியனை யீரே. 5

இன்ப மெனபது விழைநதிட ருழநதேன
என்னை யொததவோ ரேழையிங கறியேன்
துனப மெனபது பெருஞசுமை யாகச
சுமககின றேனருட் டுணைசிறி திலலேன்

அனப ருளளகத தமா்நதிடுந தேவா்
அடிகளுற் றேவலுக காடபடு வேனே
வனபா் நாடுறு வொறறியூ ருடையீா்
வண்கையீ ரெனகண் மணியனை யீரே. 6

ஊழ்வி னைபபடி யெபபடி யறியேன்
உளுறறு கினறன னுமதருள பெறவே
தாழவி னைத்தருங காமமோ வெனைககிழுத
தள்ளு கினறதே யுள்ளுகின றதுகாண்
பாழவி னைகொளும் பாவியேன செயயும
பாஙக றிநதிலே னேஙகுகின றனனல
வாழவி னைதரு மொறறியூ ருடையீா்
வண்கையீ ரெனகண் மணியனை யீரே. 7

இறப்பி லாதொழுந தேவரீா பததனை
எவவ நீககியே யெவவிதத தானும
மறப்பி லாதுள நினைததிடற காமம
வழிம றிததனை மயககுகின றதுகாண்
குறிபபி லாதெனறை கூடிய மட்டுங
குறைதது மங்கது குறைகில தநதோ
வறிபபி லாவய லொறறியூ ருடையீா்
வணகையீ ரெனகண மணியனை யீரே. 8

சஞ்சி தநதருங காமமென் றிடுமோா்
சலதி வீழநததிற றலைமயக குறறே
அஞசி யஞசிநா னலைகினறே னெனனை
அஞச லெனபவா் யாரையு மறியேன்
துஞசினற பினபு சுகமபலித திடுமோ
துணையிலாாக கொரு துணையென விருப்பீா்
மஞசி னீளபொழி லொறறியூ ருடையீா்
வண்கையீ ரெனகண் மணியனை யீரே. 9

அல்ல வோதிய ரிடைப்படுங கமருக
காசை வைததவென னறிவினமை யளவைச்
சொலல வோமுடி யாதெனை யாளத
துணிவு கொளவிரோ தூயரை யாளல
அலல வோவும தியறகையா யினுநல
அருடக ணீரெனை யாளலுந தகுஙகாண்
மலல லோஙகிய வொறறியூ ருடையீா்
வணகையீ ரெனகண மணியனை யீரே. 10

திருச்சிறறமபலம்

58. கோடைமட விண்ணப்பம்

திருவொற்றியூர்

கட்டளைக் கலித்துறை

திருச்சிற்றம்பலம்

நின்போன்ற தெய்வமொன் றின்றென வேத நிகழ்த்தவுநின்
பொன்போன்ற ஞானப் புதுமலர்த் தாட்டுணைப்போற் றுகிலேன்
என்போன்ற வேழையர் யாண்டுள ரம்பலத் தேநடஞ்செய்
மின்போன்ற வேணிய னேயொற்றி மேவிய வேதியனே. 1

வேதிய னேவெள்ளி வெற்பிடை மேவிய வித்தகனே
நீதிய னேமன்றி னிட்கள வானந்த நிர்த்தமிடும்
ஆதிய னேயெமை யாண்டவ னேமலை யாண்மகிழும்
பாதிய னேயெம் பராபர னேமுக்கட் பண்ணவனே. 2

பண்ணவ னேபசு பாசத்தை நீக்கும் பரம்பரனே
மண்ணவ னேயனை மகிழ்ந்தவ னேமல மாற்றுகின்ற
விண்ணவ னேவெள் விடையவ னேவெற்றி மேவுநெற்றிக்
கண்ணவ னேயெனைக் காத்தவ னேயொற்றிக் காவலனே. 3

காவல னேயன்று மாணிக்குப் பொற்கிழிக் கட்டவிழ்த்த
பாவல னேதொழும் பாணன் பரிசுறப் பாட்டளித்த
நாவல னேதில்லை நாயக னேகட னஞ்சையுண்ட
மாவல னேமுக்கண் வானவ னேயொற்றி மன்னவனே. 4

மன்னவ னேகொன்றை மாலைய னேதிரு மாலயற்கு
முன்னவ னேயன்று நால்வர்க்கும் யோக முறையறந்தான்
சொன்னவ னேசிவ னேயொற்றி மேவிய தூயவனே
என்னவ னேயைய மேற்பவ னேயெனை யீன்றவனே. 5

ஈன்றவ னேயன்ப ரின்னுயிர்க் கின்புறு மின்னமுதம்
போன்றவ னேசிவ ஞானிக ளுள்ளுறும் புண்ணியனே
ஆன்றவ னேயெம துள்ளும் புறம்பு மறிந்துநின்ற
சான்றவ னேசிவ னேயொற்றி மேவிய சங்கரனே. 6

சங்கர னேயர னேபர னேநற் சராசரனே
கங்கர னேமதிக் கண்ணிய னேநுதற் கண்ணினனே
நங்கர மேவிய வங்கனி போன்றரு ணாயகனே
செங்கர னேர்வண னேயொற்றி மேவிய சின்மயனே. 7

சின்மய னேயனற் செங்கையி லேந்திய சேவகனே
நன்மைய னேமறை நான்முகன் மாலுக்கு நாடரிதாந்
தன்மைய னேசிவ சங்கர னேயெஞ் சதாசிவனே
பொன்மய னேமுப் புராந்தக னேயொற்றிப் புண்ணியனே. 8

புண்ணிய னேயெமைப் போல்வார்க்கு மின்பப்பொருளளிக்குந்
திண்ணிய னேநற் சிவஞான நெஞ்சிற் றெளிந்தவருள்
அண்ணிய னேகங்கை யாறமர் வேணியி லார்ந்தமதிக்
கண்ணிய னேபற் பலவாகு மண்டங்கள் கண்டவனே. 9

கண்டவ னேசற்று நெஞ்சுரு காதகொடுங் கள்வர்தமை
விண்டவ னேகடல் வேம்படி பொங்கும் விடமனைத்தும்
உண்டவ னேமற்று மொப்பொன் றிலாத வுயர்வுதனைக்
கொண்டவ னேயொற்றிக் கோயிலின் மேவுங் குருபரனே 10

திருச்சிற்றம்பலம்

59. சிறு விண்ணப்பம்

பொது

எண்சீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

பண்ணாலுன் னருட்புகழைப் பாடு கின்றார்
பணிகின்றார் நின்னழகைப் பார்த்துப் பார்த்துக்
கண்ணார வுளங்குளிரக் களித்தா நந்தக்
கண்ணீர்கொண் டாடுகின்றார் கருணை வாழ்வை
எண்ணாநின் றுனையெந்தா யெந்தா யெந்தாய்
என்கின்றார் நின்னன்ப ரெல்லா மென்றன்
அண்ணாநா னொருபாவி வஞ்ச நெஞ்சால்
அலைகின்றே னென்செய்கே னந்தோ வந்தோ. 1

எப்பாலு நின்னன்ப ரெல்லாங் கூடி
யேத்துகின்றார் நின்பதத்தை யேழையே னான்
வெப்பாய மடவியர்தங் கலவி வேட்டு
விழுகின்றேன் கண்கெட்ட விலங்கே போல
இப்பாரின் மயங்குகின்றே னன்மை யொன்றும்
எண்ணுகிலேன் முக்கணுடை யிறைவா வென்றன்
அப்பாவென் னுருயிர்க்கோர் துணைவா வீணில்
அலைகின்றே னென்செய்கே னந்தோ வந்தோ. 2

இன்புடையார் நின்னன்ப ரெல்லா நின்சீர்
இசைக்கின்றார் நானொருவ னேழை யிங்கே
வன்புடையார் தமைக்கூடி யவமே நச்சு
மாமரம்போ னிற்கின்றேன் வஞ்ச வாழ்க்கைத்
துன்புடையா ரனைவர்க்குந் தலைமை பூண்டேன்
தூய்மையென்ப தறிந்திலேன் சூழ்ந்தோர்க் கெல்லாம்
அன்புடையா யெனையுடையா யிடையாய் வீணே
அலைகின்றே னென்செய்கே னந்தோ வந்தோ. 3

விஞ்சுடையாய் நின்னன்ப ரெலலா நின்சீர்
மெயபுளக மெழத்துதிதது விளஙகு கினறூர்
நஞ்சுடையா வஞ்சகர்தஞ சார்பி லிஙகே
நாஞெருவன பெருமபாவி நணணிமூட
நெஞசுடையார் தமககெலலாந தலைமை பூணடு
நிறகினறேன கருணைமுக நிமலக கஞசம
அஞசுடையா யாறுடைய சடையாய வீணில
அலைகினறே னெனசெயகே னநதோ வநதோ. 4

பொய்யாத நினனடியா ரெலலா நல்ல
புணணியமே செயதுநினைப் போறறு கின்றூர்
நையாநின றலைகினற மனததா லிஙகே
நாஞெருவன பெருமபாவி நாயேன றீமைச
செய்யாநின றுழைககினறேன சிறிது நினைச்
சிநதியேன வநதிககுந திறமு நாடேன
ஐயாவென னப்பாவென னரசே வீணின
அலைகினறே னெனசெயகே னநதோ வநதோ. 5

தெருளுடையார் நினனனப ரெலலா நினறூட
சிநதையிலவைத தானநதந தேககு கினறூர்
மருளுடையே ஞெருவன பாவி வஞச
மனததாலே யிளைததிளைதது மயஙகு கின்றேன்
இருளுடையே னோர்பூடும பகடு போலிங
கிலவுழப்பி லுழைககினறே னெலலாம வலல
அருளுடையா யாளுடையா யுடையாய வீணில
அலைகினறே னெனசெயகே னநதோ வநதோ. 6

வாரமுளார் நினனடியா ரெலலா நினனை
வாழததுகினறூா தலைகுளிர வணஙகு கினறூர்
ஈரமிலே ஞெருவன பாவி வஞசச
செயலவிளைககு மனததாலே திகைததேன சைவ
சாரமிலே ஞசார மிலலேன சிதத
சாநதமிலேன இரக்கமிலேன் றகவு மிலலேன்
ஆரமுதே முககணுடை யரசே வீணின
அலைகினறே னெனசெயகே னநதோ வநதோ. 7

வண்மைபெறு நினனனப ரெலலா நினனை
வநதனைசெய் தாநநத வயததே நினறூா
பெணமையுறு மனததாலே திகைததே னினசீர்
பேசுகிலேன கூசுகிலேன பேதை நாஞே
ஒண்மையிலேன **ஒழுக்கமிலேன்** நனமை யெனப
தொனறுமிலே ஞெறியேபோ லுறறேன மிகக
அணமையிலவந தருளபுரிவோ யெனனே வீணில
அலைகினறே னெனசெயகே னநதோ வநதோ. 8

உம்பர்தமக் கரிதாமுன் பததகதை யன்றி
ஒனறுமறி யாருன்னை யுற்றேர ரெலலாம
இம்பாவினை யுடையேனை னொருவன பாவி
எட்டுணையு நினைநதறியே னெனறு மெஙகும்
வமபவிழபூங குழனமடவார் மைய லொன்றே
மனமுடையே னுழைததிளைதத மாடுபோல வேன்
அமபலததெம மரசேயிவ வாழககைத துனபின
அலைகினறே னெனசெயகே னநதோ வநதோ. 9

கொலையறியாக் குணததோர்நின னனப ரெலலாங
குணமேசெய தனனருடான கூடு கினறார்
புலையறிவே னொருவன் பிழையே செயது
புலஙகெட்ட விலஙகேபோற கலஙகு கினறேன்
நிலையறியே னெறியொனறு மறியே னெஙகும
நினையனறித துணையொனறு மறியேன சற்றும
அலையறியா வருடகடனீ யாளக வீணில
அலைகினறே னெனசெயகே னநதோ வநதோ. 10

திருசசிறறமபலம

60. பெரு விண்ணப்பம்

பொது

அறுசீரக கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருததம

திருசசிறறமபலம

இருவார் மனததே னிழுககுடையே னெளியே னினனை யேததாத
மருளார் நெஞசப புலையரிடம வாயநது வருநதி மாழகினறேன
அருளா ரமுதப் பெருககேயென அரசே யதுநீ யறிநதனறே
தெருளா ரனபா திருசசபையிற சோககா தலைககுந திறமநதோ. 1

உண்மை யறியே னெனினுமெனை உடையா யுனையே யொவவொருகால
எணமை யுடையே னிளைககினறேன் னெனனே யுன்னை யேததாத
வெண்மை யுடையார் சார்பாக விடடா யநதோ வினையேனை
வண்மை யுடையா யெனசெயகேன மறறோர் துணையிஙகறியேனே.

எளியே னிழைதத பெருமபிழைக ளெலலாம பொறுததிஙகினபளிததாய
களியேன றனைநீ யினியநதோ கைவிட டிடிலென கடவேனே
ஒளியே முககட செழுங்கருமபே ஒனறே யனப ருறவேநல்
அளியே பரம வெளியேயென ஐயா அரசே ஆரமுதே. 3

காமக் கடலிற படிநதஞராங கடலில விழுநதேன கரைகாணேன்
ஏமக கொடுஙகூற றெனுமகரம யாது செயுமோ வெனசெய்கேன்
நாமக கவலை யொழிததுனருள நணணு மவாபால நணணுவிததே
தாமக கடிபபூஞ சடையாயுன றனசீர பாடத தருவாயே. 4

எண்ணுதெளியேன் செயும்பிழைகளெலலாம்பொறுததிஙகெனையாளவ
தண்ணு நினது கடனகண்டா யடியேன பலகா லறைவதெனனே
கண்ணார் நுதறசெங கருமபேழுக கனியே கருணைக கடலேசெவ
வண்ணு வெளளை மாலவிடையாய மனறு டியமா மணிசசுடரே. 5

பாலே யமுதே பழமேசெம் பாகே யெனுநின பதபபுகழை
மாலே அயனே இநதிரனே மறறைத தேவ ரேமறைகள்
நாலே யறியா தெனிறசிறியேன நானோ வறிவே னுயகவென
மேலே யருளகூர்ந தெனைநினருண் மேவு வோாபாற சோததருளே.6

கண்ணார் நுதலோயபெருஙகருணைககடலோயகஙகைமதிசசடையோய்
பெணணு ரிடததோ யாவர்கடகுமபெரியோய கரியோன பிரமனெடும
அணணு வெனநின றேததெடுபப வமாநதோய நினற னடிமலரை
எணணு துழலவோர் சாாபாக விருககத தரியே னெளியேனே. 7

பொய்யோ ரணியா வணிநதுழலுமபுலையேனெனினுமபுகலிடநதான
ஐயோ நினது பதமனறி யறியே னிதுநீ யறியாயோ
கையோ ரனலவைதத தாடுகினற கருணை நிதியே கண்ணுதலே
மெயயோர் விருமபும அருமருநதே வேத முடிவின விழுபபொருளே 8

இன்னே யெளியேன பொய்யுடையே னெனினு மடியனலவோநான
எனனே நினைநத துதியாதா ரிடததி லெனனை யிருததினையே
அன்னே யெனற னபபாவென னையா வெனற னரசேசெம
பொனனே முககட பொருளேநின புணாபபையறியேனபுலையேனே.

வஞ்ச மடவாா மயலொருபான மணியே நினனை வழுததாத
நஞச மனையாா சாாபொருபா னலியும வாழககைத துயரொருபால்
விஞசு நினது திருவருளை மேவா துழலு மிடியொருபால
எஞச லிலவா யலைககினற தெனசெய கேனிவ் வெளியேனே. 10

திருசசிறறமபலம

61. திருக்காட்சிக்கிரங்கல்

திருவொற்றியூர்

தரவுக கொசசகக கலிபபா

திருச்சிற்றம்பலம்

மண்ணேயும் வாழககையிடை மாழாநது வனபிணியாற்
புணணேயு நெஞசம புழுஙகுகினற பொயயவனேன
பணணேயு மினபப பரஞசுடரே யெனனிரண்டு
கணணேயுன பொனமுகததைக காணக கிடைததிலனே. 1

மருளார்ந்த வலவினையால வனபிணியால வனறுயரால
இருளார்நத நெஞசா லிடியுணட வேழையனேன
தெருளாாநத மெயஞஞானச செலவச சிவமேநின்
அருளார்நத முககண அழகுதனைக கண்டிலனே. 2

வல்லார் முலையார் மயலுழந்த வஞ்சகனேன்
பொல்லார் புரமெரித்த புண்ணியனே பொய்மறுத்த
நல்லார் தொழுந்தில்லை நாயகனே நன்றளித்த
அல்லார் களத்தின் அழகுதனைக் கண்டிலனே. 3

நோயான் மெலிந்துனரு ணோக்குகின்ற நொய்யவனேன்
தாயா னவனேயென் றந்தையே **அன்பர்தமைச்**
சேயாய் வளர்க்குஞ் சிவனே சிவனேயெந்
தூயாநின் பொற்றோளின் சுந்தரத்தைக் கண்டிலனே. 4

வன்னேர் முலையார் மயலுழந்த வன்மனத்தேன்
அன்னேயென் னப்பாவென் னையாவென் னாரமுதே
மன்னே மணியே மலையாண் மகிழுனது
பொன்னே ரிதழிப் புயங்காணப் பெற்றிலனே. 5

நண்ணும் வினையா னலிகின்ற நாயடியேன்
எண்ணுஞ் சுகாதீத வின்பமே யன்புடையோர்
கண்ணுங் கருத்துங் களிக்கவருங் கற்பகமே
பெண்ணொருபால் வாழுருப் பெற்றிதனைக் கண்டிலனே. 6

தெவ்வண்ண மாயையிடைச் செம்மாந்த சிற்றடியேன்
இவ்வண்ண மென்றறிதற் கெட்டாத வான்பொருளே
அவ்வண்ண மான வரசே யமுதேநின்
செவ்வண்ண மேனித் திறங்காணப் பெற்றிலனே. 7

அல்வைத்த நெஞ்சா லழுங்குகின்ற நாயடியேன்
சொல்வைத்த வுண்மைத் துணையே யிணைத்தோண்மேல்
வில்வத் தொடையணிந்த வித்தகனே நின்னுடைய
செல்வத் திருவடியின் சீர்காணப் பெற்றிலனே. 8

பொத்தேர் மயலாற் புழுங்குகின்ற பொய்யடியேன்
கொத்தேர் செழுங்கொன்றைக் குன்றமே கோவாத
முத்தே யெவர்க்கு முழுமுதலே முத்திக்கு
வித்தேநின் பொன்னடிக்கீழ் மேவிநிற்கக் கண்டிலனே. 9

நீதியிலார் வாயிலிடை நின்றலைந்த நெஞ்சகனேன்
சோதியெலாஞ் சூழ்ந்தபரஞ் சோதியே செஞ்சடைமேற்
பாதிநிலா வோங்கும் பரமேட்டீ யொற்றிநகர்
வீதியுலா வந்தவெழின் மெய்குளிரக் கண்டிலனே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

62. திருவருட் கிரங்கல்

திருவொற்றியூர்

கொச்சகக் கலிப்பா

திருச்சிற்றம்பலம்

ஒப்பாரு மில்லாத வுத்தமனே யொற்றியிலென்
அப்பாவுன் பொன்னடிக்கே அன்பிலே னானும்
தப்பா தகமெலியச் சஞ்சலத்தா லேங்குகின்ற
இப்பாத கத்தேற்கு இரங்கினா லாகாதோ. 1

எஞ்சா விடரா லிரும்பிணியா லேங்கிமனம்
பஞ்சாக நொந்து பரதவிக்கு நாயேனைச்
செஞ்சாலி யோங்குந் திருவொற்றி யப்பாநீ
அஞ்சாதே யென்றுன் அருள்கொடுத்தா லாகாதோ. 2

பற்றுஞ் செழுந்தமிழாற் பாடுகின்றோர் செய்தபெருங்
குற்றங் குணமாகக் கொள்ளுங் குணக்கடலே
மற்றங்கு மெண்டோண் மலையே மரகதமே
பெற்றிங் கடியேன் பிணிகெடுத்தா லாகாதோ. 3

எந்தையே யென்பவர்தம் இன்னமுதே யென்னுரிமைத்
தந்தையே தாயே தமரேயென் சற்குருவே
சிந்தையே யோங்குந் திருவொற்றி யையாவென்
நிந்தையே நீங்க நிழலளித்தா லாகாதோ. 4

உள்ளுந் திருத்தொண்ட ருள்ளத் தெழுங்களிப்பே
கொள்ளுஞ் சிவானந்தக் கூத்தாவுன் சேவடியை
நள்ளும் புகழுடைய நல்லோர்க ளெல்லாரும்
எள்ளும் புலையேன் இழிவொழித்தா லாகாதோ. 5

கோதையோர் கூறுடைய குன்றமே மன்றமர்ந்த
தாதையே யொற்றித் தலத்தமர்ந்த சங்கரனே
தீதையே நாடோறுஞ் செய்தலைந்து வாடுமிந்த
பேதையேன் செய்த பிழைபொறுத்தா லாகாதோ. 6

முத்திக்கு வித்தே முழுமணியே முத்தருளந்
தித்திக்குந் தேனே சிவமே செழுஞ்சுடரே
சத்திக்கு நாதத் தலங்கடந்த தத்துவனே
எத்திக்கு மில்லேன் இளைப்பொழித்தா லாகாதோ. 7

வஞ்சமிலா ருள்ள மருவுகின்ற வான்சுடரே
கஞ்சமுளான் போற்றுங் கருணைப் பெருங்கடலே
நஞ்சமுதாக் கொண்டருளு நல்லவனே நின்னலதோர்
தஞ்சமிலேன் றுன்பச் சழக்கொழித்தா லாகாதோ. 8

சேய்பிழையைத் தாயறிநதுஞ சீருள பொறுப்பாளிந்
நாய்பிழையை நீபொறுகக ஞாயமுமுண டையாவே
தேய்மதிபோ னெஞசந தியககமுறச சஞசலததால
வாயலறி வாடுமெனை வாவெனறு லாகாதோ. 9

கண்ணுண் மணிபோற கருதுகினற நலலோரை
எண்ணுங கணமுமவிடுத தேகாத வினனமுதே
உண்ணு முணவுககு முடைககுமுயன றேடுகினற
மண்ணுலகத தெனறன மயககறுததா லாகாதோ. 10

திருச்சிறறமபலம்

63. எண்ணத் திரங்கல்

திருவொற்றியூர்

கொசசகக கலிபபா

திருச்சிறறமபலம்

எளியேனின் றிருமுனபே யெனனுரைககேன பொலலாத
களியேன கொடுஙகாமக கனமனததே னனமையிலா
வெளியேன வெறியேனறன மெயபபிணியை யொற்றியில்வாழ
அளியோயநீ நீககாயே லார்நீகக வலலாரே. 1

முன்னேசெய் வெவவினைதான மூண்டதுவோ அலலதுநான்
இன்னே பிழைதா னியறறியதுண டோவறியேன
பொனனோ புரிசடையெம புணணியனே யெனனுளையை
அனனேநீ நீககாயே லாநீகக வலலாரே. 2

இப்பா ரிடையுனையே யேததுகினற நாயேனை
வெப்பா ருளததினாபோல வெமமைசெயும வெம்பிணியை
எப்பா லவாககு மிறைவனு மெனனருமை
அப்பாநீ நீககாயே லாநீகக வலலாரே. 3

ஓவா மயலசெய யுலகநடைக குளதுயரம
மேவா வுழலகினற வெண்மையேன மெய்நோயைச்
சேவா கொடியெனு சிவனே சிவனேயோ
ஆவாநீ நீககாயே லாநீகக வலலாரே. 4

பொய்யா மலவிருட்டுப பொததரிடை வீழநதுழலுங்
கையா நெறியேன கலஙகவநத வெமபிணியை
மையாா மிடறறெம மருநதே மணியேயென
ஐயாநீ நீககாயே லாநீகக வலலாரே. 5

இம்மா நிலததி விடருழத்தல் போதாதே
விமமா வழுஙகவெனறன மெயயுட ற்றும வெமபிணியை
செமமான மழுககரஙகொள செலவச சிவமேயென
அமமானீ நீககாயே லாநீகக வலலாரே. 6

புரைசேரு நெஞ்சப் புலையனேன் வன்காமத்
தரைசேருந் துன்பத் தடங்கடலேன் வெம்பிணியை
விரைசேருங் கொன்றை விரிசடையாய் விண்ணவர்தம்
அரைசேநீ நீக்காயே லார்நீக்க வல்லாரே. 7

இந்தா ரணியி லெளியோரைக் கண்டுமிக
வித்தாரம் பேசும் வெறியேன்றன் மெய்ப்பிணியைக்
கொத்தார் குழலியொரு கூறுடைய கோவேயென்
அத்தாநீ நீக்காயே லார்நீக்க வல்லாரே. 8

மறியேர் விழியார் மயக்கினிடை மாழாந்த
சிறியே னடியேன் றியங்கவந்த வன்னோயை
செறிவே பெறுந்தொண்டர் சிந்தை தனிலோங்கும்
அறிவேநீ நீக்காயே லார்நீக்க வல்லாரே 9

துன்பே சுமையாச் சுமக்கின்ற நாயேனை
வன்பேசெய் துள்ள மயக்கிநின்ற வன்னோயை
இன்பே யருள்கின்ற வென்னு ருயிரேயென்
அன்பேநீ நீக்காயே லார்நீக்க வல்லாரே 10

திருச்சிற்றம்பலம்

64. நெஞ்சு நிலைக்கிரங்கல்

திருவொற்றியூர்

கட்டளைக் கலித்துறை

திருச்சிற்றம்பலம்

ஆளாக நின்பொன் னடிக்கன்பு செய்திட ஐயநெடு
நாளாக விச்சையுண் டென்னைசெய் கேன்கொடு நங்கையர்தம்
மாளா மயற்சண்ட மாருதத் தான்மன வாசியென்சொற்
கேளா தலைகின்ற தாலொற்றி மேவுங் கிளரொளியே 1

ஒளியா யொளிக்கு ளொளிரொளி யேயொற்றி யுத்தமநீ
அளியா விடிலிதற் கென்னைசெய் கேனணங் கன்னவர்தங்
களியாற் களித்துத் தலைதெரி யாது [1]கயன்றுலவா
வளியாயச் சுழன்றிவண் மாயா மனமெனை வாதிப்பதே. 2

மாயா மனமெவ் வகையுரைத் தாலு மடந்தையர்பால்
ஓயாது செல்கின்ற தென்னைசெய் கேன்றமை யுற்றதொரு
நாயாகி னுங்கை விடாருல கோருனை நானடுத்தேன்
நீயாகி லுஞ்சற் றிரங்குகண் டாயொற்றி நின்மலனே 3

1 **கயன்று** என்பது — **மெலிந்து** என்னும்பொருட்டு இஃதுரியடியாகப் பிறந்த வினையெச்சம் இதனை ஆசிரியர் தொல்காப்பியர் கூறிய "கயவென் கிளவி மென்மையுஞ்செய்யும்" என்னும் உரியியற் சூத்திரத்தானும் உணர்க. இக்காலத்து இச்சொல் கசங்குதலென வழங்குகின்றது.

மலஞ்சான்ற மங்கையர் கொஙகையி லேகசை வாய்த்துமனஞ்
சலஞ்சானற தாலிதற் கெனனைசெய் கேனின சரணனறியே
வலஞசானற நறறுணை மறறறி யேனெறறி வானவனே
நலஞசானற ஞானத தனிமுதலே தெயவ நாயகனே. 4

நாயினுங் கீழபபட்ட வென்னெஞ்ச நனகறற நங்கையர்பால
ஏயினுஞ செலகின்ற தெனனைசெய கேனுனை யேததியிடேன்
ஆயினு மினகெனை யாட்கொளல வேணடுமை யாவுவநத
தாயினு நலலவ னேயொற்றி மேவுந தயாநிதியே 5

நிதியேநின் பொன்னடி யேததாது நெஞச நிறைமயலாஞ்
சதியே புரிகினற தெனனைசெய கேனுனைத தாழலாதம
விதியே யெனககும விதிததன ரேவவ விதியுமிள
மதியோர் சடையணண லேயொறறி யூரொளி மாணிககமே. 6

மாணுத வெனனெஞசம வன்னஞ சனைய மடநதையர்பால
நாணுது செலகினற தென்னைசெய் கேனசிவ ஞானியர்தங
கோணுத வுளளத திருககோயின மேவிக குலவுமொற்றி
வாணுவென கண்ணினுண் மாமணி யேயெனறன வாழமுதலே.

வாழாத நெஞச மெனையலைத தோடி மடந்தையர்பால
வீழாத நாளிலலை யெனனைசெய கேனுன விரைமலர்ததாள
தாழாத குற்றம பொறுததடி யேனறனைத தாஙகிககொளவாய்
சூழா தவரிடஞ சூழாத வொறறிச சுடாககுனறமே. 8

குன்றேர் முலைசசியா வனமல வூததைக குழியினமனஞ
சென்றே விழுகினற தெனனைசெய கேனெஞ சிவககொழுநதே
நனறே சதானநத நாயக மேமறை நானகினுககும
ஒனறே யுயரொளி யேயொறறி யூரெம முயிாததுணையே. 9

துணையாமுன் பொனனடி யேததா மனமது தோகையர்கண்
கணையா விளைககினறதெனனைசெயகேனென றனகணணிரணடின
இணையாம பரஞசுட ரேயழி யாநல மேயினபமே
பணையாா திருவொறறி யூரர சேயெம பரமபொருளே 10

பொருளேநின் பொனனடி யுனனுதென வனமனம பூவையர்தம
இருளே புரிகினற தெனனைசெய கேனடி யேனமயஙகு
மருளே தவிாநதுனை வாழததி வணஙகி மகிழநதிடநீ
அருளே யருடகட லேயொறறி மாநக ராளபவனே. 11

திருசசிறறமபலம்

65. தனிமைக் கிரங்கல்

திருவொற்றியூர்

எணசீாக கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருததம

திருசசிறறமபலம

ஆக்க லாதிய ஐநதொழில நடதத
அயனாமு ஞகிய ஐவரை யளிததது
நீகக மினறியெவ விடததினு நிறைநத
நிதத நீயெனு நிசசய மதனைத
தாகக வெண்ணியே **தாமதப் பாவி**
தலைபபட டானவன றனையகற றுதறகே
ஊகக முறறநின றிருவருள வேண்டும
ஒறறி யோஙகிய வுததமப பொருளே. 1

கணத்தி லெனனைவிட் டேகுகின றவனபோற்
காடடு கினறனன மீட்டுமவந தடுததுப
பணத்து மண்ணினும் பாவைய ரிடத்தும்
பரவ நெஞசினை விரவுகின றனனகாண
குணததி னிறகொடுந தாமத னெனுமிக
கொடிய வஞசக னெடியமெயப் போதம
உணாததது வாரிலை யெனசெயகே னெளியேன்
ஒறறி யோஙகிய வுததமப் பொருளே. 2

இமைக்கு மவ்வள வேனுநெஞ சொடுஙகி
இருககக கண்டிலே னிழிவுகொண மலத்தின
சுமைககு நொநதுநொந தையவோ நாளுந்
துயாகின றேனயா கினறவென றுயரைக
குமைககும வணணநின றிருவரு ளினனுங
கூடப பெறறிலேன கூறுவ தெனனே
உமைககு நலவர முதவிய தேவே
ஒறறி யோஙகிய வுததமப பொருளே. 3

சென்ற நாளிலோ ரிறைபபொழு தேனுஞ
சிநதை யோாவகை தெளிநததன றதுபோய்
நினற நாளினு நிறகினற திலைகாண
நெடிய பாவியே னிகழததுவ தெனனே
எனற னுருயிாக கொருபெருந துணையாம
எநதை யேயெனை யெழுமையுங காதத
உனற னலினனு முவகைகொள கினறேன
ஒறறி யோஙகிய வுத்தமப் பொருளே. 4

கோடி நாவினுங கூறிட வடஙகாக
கொடிய மாயையி னெடியவாழக கையினை
நாடி நெஞசக நலிகினறே னுனையோா
நாளு மெணணிலே னனகடை வேனே

வாடி னேன்பிழை மனங்கொள லழியா
வாழ்வை யேழையேன் வசஞ்செயல் வேண்டும்
ஊடி னுலுமெய் யடியரை யிகவா
ஒற்றி மேவிய வுத்தமப் பொருளே. 5

அன்ப தென்பதைக் கனவினுங் காணேன்
ஆடு கின்றன னன்பரைப் போல
வன்ப வத்தையு மாய்த்திட நினைத்தேன்
வஞ்ச நெஞ்சினை வசப்படுக் கில்லேன்
துன்ப வாழ்க்கையிற் சுழல்கின்றே னின்னைத்
தொழுது வாழ்த்திநற் சுகம்பெறு வேனே
ஒன்ப தாகிய வுருவுடைப் பெரியோய்
ஒற்றி யோங்கிய வுத்தமப் பொருளே. 6

முன்னை நான்செய்த வல்வினை யிரண்டின்
முடிவு தேர்ந்திலன் வடிவெடுத் துலகில்
என்னை நான்கண்ட தந்தநாள் தொடங்கி
இந்தநாண் மட்டு மிருளென்ப தல்லாற்
பின்னை யாதொன்றும் பெற்றிலே னிதனைப்
பேச வென்னுளங் கூசுகின் றதுகாண்
உன்னை நம்பினே னின்குறிப் புணரேன்
ஒற்றி யோங்கிய வுத்தமப் பொருளே. 7

கண்ணி லான்சுடர் காணிய விழைந்த
கருத்தை யொத்தவென் கருத்தினை முடிப்பத்
தெண்ணி லாமுடிச் சிவபரம் பொருணின்
சித்த மெப்படி தெரிந்தில னெளியேன்
பண்ணி லாவிய பாடலந் தொடைநின்
பாத பங்கயம் பதிவுறப் புனைவோர்
உண்ணி லாவிய வானந்தப் பெருக்கே
ஒற்றி யோங்கிய வுத்தமப் பொருளே. 8

உண்மை நின்னருட் சுகம்பிற வெல்லாம்
உண்மை யன்றென வுணர்த்தியு மெனது
பெண்மை நெஞ்சகம் வெண்மைகொண் டுலகப்
பித்தி லேயின்னுந் தொத்துகின் றதுகாண்
வண்மை யொன்றிலே னெண்மையி னந்தோ
வருந்து கின்றனன் வாழ்வடை வேனே
ஒண்மை யம்பலத் தொளிசெயுஞ் சுடரே
ஒற்றி யோங்கிய வுத்தமப் பொருளே. 9

நையு மாறெனைக் காமமா திகள்தாம்
நணுகி வஞ்சக நாட்டுகின் றதுநான்
செய்யு மாறிதற் கறிந்தில னெந்தாய்
திகைக்கின் றேனருட் டிறம்பெறு வேனே

வையு மாறிலா வண்கைய ருளத்தின்
மன்னி வாழகின்ற மாமணிக் குன்றே
உய்யு மாறருு ளம்பலத் தமுதே
ஒற்றி யோங்கிய வுத்தமப் பொருளே 10

திருச்சிற்றம்பலம்

66. கழிபகற்கிரங்கல்

பொது

எண்சீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

ஆண்ட துண்டுநீ யென்றனை யடியேன்
ஆக்கை யொன்றுமே யசைமடற் பனைபோல்
நீண்ட துண்டுமற் றுன்னடிக் கன்பே
நீண்ட தில்லைவன் னெறிசெலு மொழுக்கம்
பூண்ட துண்டுநின் புனிதநல் லொழுக்கே
பூண்ட தில்லையென் புன்மையை நோக்கி
ஈண்ட வந்தருு ளாயெனி லந்தோ
என்செய் கேனர கிடையிடும் போதே. 1

ஊழை யேமிக நொந்திடு வேனே
வுளத்தை நோவனே வுலகிடை மயக்கும்
பாழை யேபலன் றருவ தெண்ணிப்
பாவியேன் பெரும் படருழக் கின்றேன்
மாழை யோதிரு மேனியெம் பெருமான்
மனமிரங் கியென் வல்வினை கெடவந்
தேழை யேற்கருு ளாயெனி லந்தோ
என்செய் கேனர கிடையிடும் போதே. 2

ஈன்று கொண்டவென் றந்தையுந் தாயும்
யாவு நீயென வெண்ணிய நாயேன்
மான்று கொண்டிவ் வஞ்சக வாழ்வின்
மயக்கி னுன்மிக வன்மைகள் செய்தேன்
சான்று கொண்டது கண்டனை யேனுந்
தமிய னேன்மிசைத் தயவுகொண் டென்னை
ஏன்று கொண்டருு ளாயெனி லந்தோ
என்செய் கேனர கிடையிடும் போதே. 3

அம்மை யப்பனென் னருயிர்த் துணைவன்
அரசன் றேசிக னன்புடைத் தேவன்
இம்மை யிற்பய னம்மையிற் பயனம்
றியாவு நீயென வெண்ணிநிற் கின்றேன்
செம்மை யிற்பெறு மன்பருள் ளகஞ்சேர்
செல்வமே யெனைச் சோதத்ரு ளாயேல்
எம்மை யிற்பெறு வேன்சிறு நாயேன்
என்செய் கேனர கிடையிடும் போதே. 4

தாய ராதியர் சலிப்புறு கிறபார்
தமரு மென றனைத தழுவுத லொழிவார்
நேய ராதியா நேயமவிட் டகலவார்
நின்னை நமபியென னெஞசுவக கின்றேன்
தீய ராதியிற தீயனென றெனைநின்
திருவு ளததிடைச சேர்ததிடா தொழிததால்
ஏயர் கோனுக்கன றருளுமெம பெருமான
எனசெய கேனர கிடையிடும போதே. 5

முன்னை நானசெயத வலவினைச சிமிழப்பான்
மோக வாரியின மூழகின னேனும
அன்னை போலுமென றுருயிர்த துணையாம
அபப நினனருள [1]அமபியை நம்பி
தன்னை நோசிவ ஞானமென கரையைச
சார்கு வேமெனற தருககுட னுழன்றேன்
இனனு நினனரு ளீநதிலை யநதோ
எனசெய் கேனர கிடையிடும போதே. 6

உண்ணு கினறது முறஙகுகின றதுமேல
உடுதது கினறது முலவுகின றதுமால்
நண்ணு கினறது நஙகையா வாழககை
நாடு கினறது நவையுடைத தொழிலகள
பண்ணு கினறது மானபின **உடலைப்**
பாடை மேலுறப் படுத்துகின் றதும்என்
றெணணு கினறதோ றுளமபதைக கினறேன
எனசெய கேனர கிடையிடும போதே. 7

கல்லை வெலலவும வலலவென மனநதான
கடவுள நினனடிக கமலஙகள நினைததல
இலலை நலலைநின னருளெனக கதனால
இலலை யிலலைநீ யிரககமில லாதான
அலலை யிலலையா லருளதரா திருத்தல
அடிய னேனள வாயினிங கிடாககே
எலலை யிலலையென றுளமபதைக கினறேன
எனசெய கேனர கிடையிடும போதே. 8

பொங்கு மாயையின புணர்ப்பினுக குளளம
போககி நினறதும புலபபகை வர்களால
இஙகு மாலரி யேறறினமுன கரிபோல
ஏஙகு கினறது மிடாபபெருங கடலில
தங்கு மாசையங கராபபிடித தீரககத
தவிபபி னினறதுந தமியனேன றனையும
எஙகு மாகிநின றுயறிந திலையோ
எனசெய கேனர கிடையிடும போதே. 9

1. அம்பி எனபது — மரக்கலம்.

அரக்க னல்லன்யா னரக்கனே யெனினும்
அரக்க னுக்குமுன் னருளளித் தனையே
புரக்க வென்னைநின் னருட்கட னன்றே
போற்று கின்றனன் புலையரிற் புலையேன்
உரக்க விங்கிழைத் திடும்பிழை யெல்லாம்
உன்ன லையநீ யுன்னியென் னளவில்
இரக்க நின்றிரு வுளத்திலை யானல்
என்செய் கேனர கிடையிடும் போதே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

67. அர்ப்பித்திரங்கல்

பொது

எண்சீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

தம்பி ரான்றய விருக்கவிங் கெனக்கோர்
தாழ்வுண் டோவெனத் தருக்கொடு மிருந்தேன்
எம்பிரா னினக் கேழையே னளவில்
இரக்க மொன்றிலை யென்னென்ப தின்னும்
நம்பி ரானென நம்பிநிற் கின்றேன்
நம்பு மென்றனை வெம்பிடச் செயினுஞ்
செம்பி ரானரு ளளிக்கினு முனது
சித்த மன்றியான் செய்வதொன் றிலையே. 1

துட்ட நெஞ்சக வஞ்சகக் கொடியேன்
சொல்வ தென்னையென் றொல்வினை வசத்தால்
இட்ட நல்வழி யல்வழி யெனவே
எண்ணு மிவ்வழி யிரண்டிடை யெனைநீ
விட்ட தெவ்வழி யவ்வழி யகன்றே
வேறு மோர்வழி மேவிடப் படுமோ
சிட்ட ருள்ளுறுஞ் சிவபெரு மானின்
சித்த மன்றியான் செய்வதொன் றிலையே. 2

ஊட்டு கின்றனை யுண்ணுகின் றனன்மேல்
உறக்கு கின்றனை யுறங்குகின் றனன்பின்
காட்டு கின்றனை காணுகின் றனனீ
களிப்பிக் கின்றனை களிப்புறு கின்றேன்
ஆட்டு கின்றனை யாடுகின் றனனிவ்
வகில கோடியு மவ்வகை யானல்
தீட்டு மன்பருக் கன்பநின் றனது
சித்த மன்றியான் செய்வதொன் றிலையே. 3

கண்ணி லான்சுடர் காணவுன் னுதல்போற்
கருத்தி லேனுநின் கருணையை விழைந்தேன்
எண்ணிலா விடை யூறடுத் ததனல்
இளைக்கின் றேனெனை யேன்றுகொள் வதற்கென்

உண்ணி லாவிய வுயிர்க்குயி ரனையாய்
உனனை யொத்ததோா முனனவ ரிலைகாண்
தெண்ணி லாமுடிச சிவபரம பொருணின
சிதத மனறியான செயவதொன றிலையே 4

மெச்சு கினறவர் வேண்டிய வெல்லாம்
விழியி மைககுமுன மேவலகண டுனைநான்
நசசு கினறனா னசசினுங கொடியேன
நனமை யெயதவோ வனமையுற றிடவோ
இசசை நனறறி வாயருள செய்யா
திருககினறாயுனக கியானசெயத தெனனே
செசசை மேனியெஞ சிவபரஞ சுடாநின
சிதத மனறியான செயவதொன றிலையே. 5

நாடுந் தாயினு நல்லவ னமது
நாதன் எனறுனை நாடுமப பொழுதே
வாடு நெஞசகந தளிாககினறேன மறறை
வைகற போதெலாம வாடுகின றனனகாண்
பாடுந தொணடாக ளிடாப்படிற் றரியாப்
பண்பென மடடுநின பாலிலை போலுங
தேடும பததாதம முளததமா வோயநின
சிதத மனறியான செயவதொன றிலையே. 6

மருள ளிததனை மயககியிவ வுலகில
வருதது கினறனை மறறெனைக குனறன
அருள ளிககிலை யாயினு நிலைககே
அடிமை யாககிலை யாயினும வேறறுப்
பொருள ளிககிலை யாயினு மொருநின
பொனமு கததைகயோா போதுகண டிடவே
தெருள ளிததிடிற போதுமிங குனது
சிதத மனறியான செய்வதொன றிலையே. 7

மாறு கினறன னெஞசக மஞசி
வளள விததுணை வநதில னினிமேற
கூறு கினறதென னெனறயா கினறேன
குலவித தேறறுமக கொளகைய ரினறி
ஏறு கினறன னிரககமுள ளவனம
இறைவ னினறரு ளீகுவ னெனறே
தேறு கினறன னெனசெயகே னினது
சிதத மனறியான செயவதொன றிலையே. 8

தாயி னும்பெருந தயவுடை யவனாந
தலைவ னெனறுநான றருககொடுந திரிநதேன
நாயி னுஙகடை யேனபடு மிடரை
நாளுங கணடனை நலலருள செயயாய

ஆயி னுந்திரு முகங்கண்டு மகிழும்
அன்பர் தம்பணி யாற்றிமற் றுடலந்
தேயி னும்மிக நன்றெனக் கருளுன்
சித்த மன்றியான் செய்வதொன் றிலையே. 9

வானும் வையமு மளிக்கினு முன்பான்
மனம்வைத் தோங்குவர் வள்ளனின் னடியர்
நானு மவ்வகை யுலகிய லொழுக்கில்
நாடி நின்னருள் நலம்பெற விழைதல்
கூனு மோர்முடக் கண்ணிலி வானிற்
குலவு மொண்சுடர்க் குறித்திடல் போலுந்
தேனுங் கைக்குநின் னருளுண்டே லுண்டுன்
சித்த மன்றியான் செய்வதொன் றிலையே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

68. அச்சத்திரங்கல்

கோயில்

எழுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

துறையிடுங் கங்கைச் செழுஞ்சடைக் கனியே
சுயம்பிர காசமே யமுதிற்
கறையிடுங் கண்டத் தொருபெருங் கருணைக்
கடவுளே கண்ணுதற் கரும்பே
குறையிடுங் குணத்தாற் கொடியனே னெனினுங்
கொடுந்துய ராலலைந் தையா
முறையிடு கின்றே னருடரா தென்னை
மூடனென் றிகழ்வது முறையே. 1

இகழ்ந்திடே லெளியேன் றன்னை நீயன்றி
ஏன்றுகொள் பவரிலை யந்தோ
அகழ்ந்தென துளத்தைச் சூறைகொண் டலைக்கும்
அஞரெலா மறுத்தருள் புரிவாய்
புகழ்ந்திடுந் தொண்ட ருளத்தினும் வெள்ளிப்
பொருப்பினும் பொதுவினு நிறைந்து
திகழ்ந்தருள் பழுக்குந் தெய்வதத் தருவே
செல்வமே சிவபரம் பொருளே. 2

பொருளெலாம் புணர்க்கும் புண்ணியப் பொருளே
புத்தமு தேகுணப் பொருப்பே
இருளெலா மறுக்கும் பேரொளிப் பிழம்பே
இன்பமே யென்பெருந் துணையே
அருளெலாந் திரண்ட வொருசிவ மூர்த்தி
அண்ணலே நின்னடிக் கபயம்
மருளெலாங் கொண்ட மனத்தினேன் றுன்ப
மயக்கெலா மாற்றியாண் டருளே. 3

ஆண்டநின் கருணைக் கடலிடை யொருசிற்
றணுத்துணைத் திவலையே யெனினும்
ஈண்டவென் றன்மேற் றெறித்தியே லுய்வேன்
இல்லையே லென்செய்கே னெளியேன்
நீண்டவ னயன்மற் றேனைவா னவர்கள்
நினைப்பரு நிலைமையை யன்பர்
வேண்டினும் வேண்டா விடினுமாங் களிக்கும்
விமலனே விடைப்பெரு மானே. 4

பெருமையிற் பிறங்கும் பெரியநற் குணத்தோர்
பெற்றதோர் பெருந்தனிப் பொருளே
அருமையிற் பிரம னாதிய தேவர்
அடைந்தநற் செல்வமே யமுதே
இருமையிற் பயனு நின்றிரு வருளே
என்றுநின் னடைக்கல மானேன்
கருமையிற் பொலியும் விடநிகர் துன்பக்
களைகளைந் தெனைவிளைத் தருளே. 5

விளைத்தனன் பவநோய்க் கேதுவாம் விடய
விருப்பினை நெருப்புறழ் துன்பின்
இளைத்தன னந்தோ வேழைமை யதனால்
என்செய்கே னென்பிழை பொறுத்துத்
தளைத்தவன் றுயர்நீத் தாளவல் லவர்நின்
றனையன்றி யறிந்திலன் றமியேன்
கிளைத்தவான் கங்கை நதிச்சடை யவனே
கிளர்தருஞ் சிற்பர சிவனே. 6

சிற்பர சிவனே தேவர்தந் தலைமைத்
தேவனே தில்லையம் பலத்தே
தற்பர நடஞ்செய் தாணுவே யகில
சராசர காரணப் பொருளே
அற்பர்தம் மிடஞ்செல் பற்பல துயரால்
அலைதரு கின்றன னெளியேன்
கற்பக மனையநின் றிருவருட் கடலிற்
களிப்புட னாடுவ தென்றோ. 7

என்றுநின் னருள்நீ ருண்டுவந் திடுநாள்
என்றுநின் னுருவுகண் டிடுநாள்
என்றுநின் னடியர்க் கேவல்செய் திடுநாள்
என்றெனை தகத்துய ரறுநாள்
மன்றுணின் றாடும் பரஞ்சுடர்க் குன்றே
வானவர் கனவினுந் தோன்றா
தொன்றுறு மொன்றே யருண்மய மான
உத்தம வித்தக மணியே. 8

வித்தக மறியேன் வினையினேன றனப
விரிகட லாழநதன னாநதோ
அததக வேனை யெடுபபவர் நினனை
யனறியெங கணுமிலலை யையா
மததகக கரியி னுரிபுனை பவள
வணணனே விணணவ ரரசே
புத்தக நிறைவி னடியவா வேணடும
பொருளெலாம புரிநதருள பவனே 9

அருள்பவ னினனை யலலதை யிஙகும
அஙகுமற றெஙகுமின றதுபோன
மருளபவ னெனனை யலலதை மணணும
வானமுங தேடினு மினறே
இருளபவ முடையே னெனசெயகே னின்ருள
இணைதுணை யெனநினை நதுறறேன
மருளபவத தொடுமென றுயராறத தாளவாய
வாழிய வருடபெருந துறையே. 10

திருசசிறறமபலம

69. புறமொழிக் கிரங்கல்

பொது

கட்டளைக கலிததுறை

திருசசிற்றமபலம

கேளனந் தாளொரு போதுண் டனைமனக கேதமற
நீளனந தேடு முடியா னெதுநினக கீநததெனறே
வேளனம போனடை மினனொரு மைநதரும வேடிககையாய்
ஏளனஞ செய்குவர் நீயரு ளாவிடி லெனனப்பனே. 1

அப்பாநின் பொனனரு ளெனமேற றயைசெய் தளிததிலலையேல
துப்பா னவுமொரு போதுதுவ வாது சுழனறனையே
இபபாரி லீசன றிருவரு ணீபெறற தெஙஙனமோ
செப்பா யெனவரிப பாரசிரிப பாரிச செகததவரே. 2

தீதுசெய் தேறகருள செயவானின சிததந திருமபிலலையேல
தாதுசெய தேகதது ளெவொரு போது தவிர்நதநினக
கேதுசெய தானசிவ னெனறே யுலக ரிழிவுரைததால
யாதுசெய வேனறெயவ மேயெளி யேனுயிாக கினனமுதே. 3

தெரியாமை யாறசிறி யேனசெயகுற றததைநின சித்தமதிற
பிரியாமை வைததருள செயதிலை யேலெனைப பெறறவளும
பெரியாசை கொணடபிள ளாயர னெனறரப பெறறதெனறே
பரியாசை செயகுவ ளாலய லாரென பகருவதே. 4

எண்ணும னுயடி யேனசெயத குறறஙகள யாவுமெண்ணி
அண்ணுநின சித்த மிரஙகா யெனிலிங கயலவர்தாம
பெணணு ரிடததவன பேரருள சறறும பெறுதநினக
கொணணுதிவ வணமை விரதமென ரூலென னுரைப்பதுவே.

பொய்யான வஞ்சக னெனபிழை யாவும பொறுததுனருள
செயயா யெனிலெது செயகுவன யானிச செகதலததோா
எயயா விரதத்தில யாதுபெற ரூயென றிகழுவாகண்டாய
ஐயாவென னினனமு தேயர சேயென தாணடவனே. 6

உன்னுள்ளங் கொண்டேற கருளாயெனி லிவவுலகாபொயயாம
எனனுளளங கொணட களவறி யாதுநின றேடவிஙகே
நினனுளளங கொளவிர தபபயன யாது நிகழுதநெனவே
முனனுளளங கொண்டு மொழிவாகண டாயெம முதலவனே 7

முந்தோகை கொணடுநின றணணருள வாரியின மூழுகுதறகிங
கநதோவென றுனபங தொடைததரு ளாயெனி லாஙகுலகா
வநதோ சிவவிர தாவெது பெறறனை வாயதிறவென
றிநதோா தருசடை யாயவிடை யாயெனனை யேசுவரே 8

ஆசும் படியி லகஙகா ரமுமுடை யானெனறெணணிப்
பேசும படியி லெனககரு ளாயெனிற பேருலகோா
ஏசும படிவரும பொயவேட னென்றதை யெணணியெண்ணிக
கூசும படிவரு மேயெனசெய கேனென குலதெயவமே 9

ஐதட் டிடுநெஞ சகத்தேன பிழைகளை யாயநதுவெறும
பொய்தட டிகவுடை யேறகுன கருணை புரிநதிலையேல
வெயதட்டி யுண்ட விரதாநின ஞேனபு விருதத மெனறே
கைதடடி வெணணகை செயவாகண டாயருட கறபகமே 10

திருச்சிறறம்பலம்

70. கருணைபெறு திரங்கல்

பொது

எணசீாக கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருததம

திருசசிறறமபலம்

நன்றி யொனறிய நினனடி யவாககே
　　நானு மிஙகொரு நாயடி யவனகாண
குனறி னெனறிய விடர்மிக வுடையேன
　　குறற நீககுநற குணமிலே னெனினும
எனறி னெனறிய சிவபாஞ சுடரே
　　இனப வாரியே யெனனுயிாத துணையே
ஒனறி னெனறிய வுததமப பொருளே
　　உனைய லாலெனை யுடையவ ரெவரே 1

தீது செயதனன் செய்கின்றேன செய்வேன்
   தீய னேனகொடுந தீகுண வியலபே
ஏது செயதன னேனுமென றனனே
   ஏனறு கொளவதெம மிறைவநின னியல்பே
ஈது செயதனே யெனனைவிட டுலகில
   இடாகொண டேஙகென வியமபிடி லடியேன்
ஓது செய்வதொன் றெனனுயிர்த் துணையே
   உனையலா லெனை யுடையவ ரெவரே. 2

சென்ற நாளினுஞ செல்கின்ற நாளிற்
   சிறிய னேனமிகத் தியஙகுறு கினறேன்
மன்ற நானிவ ணிவவகை யானல
   வளள லேநினை வழுததுமா றெதுவோ
எனற லினி யாவதொன றிலையுன
   எண்ண மெப்படி யப்படி யிசைக
உனற றற்களித் துவகைகொள கின்றேன்
   உனைய லாலெனை யுடையவ ரெவரே. 3

மையல் வாழகக்கையி னொடொறு மடியேன
   வருநதி நெஞசக மாழகுவ தெலலாம
ஐய வையவோ கணடிடா தவர்போல
   அடமபி டிபபதுன னருளினுக கழகோ
செயய மேலொனறு மறிநதிலன சிவனே
   திலலை மனறிடைத தெனமுக நோககி
உயய வைத்ததாள நமபிநிற் கினறேன
   உனைய லாலெனை யுடையவ ரெவரே. 5

மண்ண கசசிறு வாழககையின் பொருட்டால
   வருநதி மறறதன வனமைக ளெலலாம
எணண வெணணவென னெஞசகம பதைப்புற்
   றேஙகி யேஙகினா னினைபபுறு கினறேன
அண்ண னினறிரு வருட்டுணை யடைநதால
   அமைநது வாழகுவ னடைவகை யறியேன்
உண்ண நலலமு தனையவெம பெருமான
   உனைய லாலெனை யுடையவ ரெவரே. 6

அன்னை யப்பனு நீயென மகிழநதே
   அகஙகு ளிர்நதுநா னதரித திருநதேன
என்னை யிபபடி யிடாகொள விடுததால
   எனசெய கேனிதை யாரொடு புகலகேன
பொனனை யொத்தநின னடிததுணை மலரைப்
   போறறு வாாகருநீ புரிகுவ திதுவோ
உனனை யெபபடி யாயினு மறவேன
   உனைய லாலெனை யுடையவ ரெவரே 6

நீல மிட்டகண் மடவியா மயககால
நெஞச மோர்வழி நானொரு வழியாய்
ஞால மிடடவிவ வாழககையி லடியேன
நடுஙகி யுளளக நலியுமென றனமை
ஆல மிட்டருள களத்தநீ யறிநதும
அருள ளிததிலை யாகமற் றிதனை
ஓல மிடடழு தரற்றியெங குரைபபேன
உனைய லாலெனை யுடையவ ரெவரே. 7

கொடிய பாவியேன படுமபரி தாபங்
குறித்துக கண்டுமென குறையகற றாது
நெடிய காலமுந தாழததனை மினது
நெஞசும வஞசக நோநததுண டேயோ
அடியர் தநதுயா கணடிடிற றரியா
ஐய ரெனபரென னளவஃ திலலையோ
ஒடிய மாதுயா நீககிடா யெனனில
உனைய லாலெனை யுடையவ ரெவரே. 8

என்னொன் றேழையே னெணமவிட டுரைபபேன
இறைவ நினறனை யிறைபபொழு தேனும
உன்னென றூலென துரைமறுத தெதிராய
உலக மாயையிற றிலகமென றுரைககும
மினனென றூலிடை மடவியா மயககில
வீழநதென் னெஞசக மாழநதுவிட் டதனால
உன்னன பெனபதென னிடததிலை யேனும
உனைய லாலெனை யுடையவ ரெவரே. 9

அடிய னேனமிசை யாணடவ நினககோர்
அனபி ருநததென றகஙகரித் திருநதேன
கொடிய னேனபடு மிடாமுழ தறிநதுங
கூலி யாளனைப போலெனை நினைத்தே
நெடிய விததுணைப போதுமோ சிறிதும
நெஞசி ரஙகிலை சஞசலத தறிவும
ஒடிய நினறன னெனசெயகேன சிவனே
உனைய லாலெனை யுடையவ ரெவரே. 10

திருச்சிற்றம்பலம

71. திருவருட் பதிகம்

திருஅண்ணாமலை

எழுசீாக கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருததம

திருச்சிற்றம்பலம

விளங்கிளர் சடையும விளஙகிய விதழி
மாலையு மாலயன வழுததுங
குளஙகிளா நுதலுங களஙகிளா மணியுங
குலவுதிண புயமுமம புயததின

தளங்கிளர் பதமு மிளங்கதிர் வடிவுந்
தழைக்கநீ யிருத்தல்கண் டுவத்தல்
உளங்கிள ரமுதே துளங்குநெஞ் சகனேன்
உற்றருு ணையிற்பெற வருளே. 1

அன்பர்தம் மனத்தே யின்பமுற் றவைகள்
அளித்தவர் களித்திடப் புரியும்
பொன்பொலி மேனிக் கருணையங் கடலே
பொய்யனேன் பொய்மைகண் டின்னுந்
துன்பமுற் றலையச் செய்திடே லருணைத்
தொன்னக ரிடத்துன தெழில்கண்(டு)
என்புள முருகத் துதித்திடல் வேண்டும்
இவ்வர மெனக்கிவ ணருளே. 2

பூத்திடு மவனுங் காத்திடு பவனும்
புள்விலங் குருக்கொடு நேடி
ஏத்திடு முடியுங் கூத்திடு மடியும்
இன்னமுங் காண்கில ரென்றுங்
கோத்திடு மடியர் மாலையி னளவிற்
குலவினை யென்றுநல் லோர்கள்
சாற்றிடு மதுகேட் டுவந்தன னினது
சந்நிதி யுறவெனக் கருளே. 3

அருள்பழுத் தோங்கு மானத்தத் தருவே
அற்புத வமலநித் தியமே
தெருள்பழுத் தோங்குஞ் சித்தர்தம் முரிமைச்
செல்வமே யருணையந் தேவே
இருள்பழுத் தோங்கு நெஞ்சினே னெனினும்
என்பிழை பொறுத்துநின் கோயிற்
பொருள் பழுத் தோங்குஞ் சந்நிதி முன்னர்ப்
போந்துனைப் போற்றுமா றருளே. 4

மறையுமம் மறையின் வாய்மையு மாகி
மன்னிய வள்ளலே மலர்மேல்
இறையுமா தவனு மிறையுமின் னவனென்
றெய்திடா விறைவனே யடியேன்
பொறையுநன் னிறையு மறிவுநற் செறிவும்
பொருந்திடாப் பொய்யனே னெனினும்
அறையுநற் புகழ்சே ரருணையை விழைந்தேன்
அங்கெனை யடைகுவித் தருளே. 5

தேடுவார் தேடுஞ் செல்வமே சிவமே
திருவரு ளுபுரித் தேவே
ஏடுவா ரிதழிக் கண்ணியெங் கோவே
எந்தையே யெம்பெரு மானே

பாடுவாாக களிககும பரமபரப பொருளே
　　பாவியேன பொய்யெலாம பொறுத்து
நாடுவார் புகழு நினறிருக கோயில
　　நண்ணுமா வெனககிவ ணருளே. 6

உலகுயிர் தொறுநின் றூட்டுவித் தாட்டும
　　ஒருவனே யுததம னேநின
இலகுமுக கண்ணுங காளகண டமுமெய
　　இலஙகுவெண் ணீறறணி யெழிலுங்
திலகவொண் ணுதலுண ணுமுலை யுமையாள
　　சேரிடப பாலுஙகண் டடியேன
கலககவைம புலனசெய துயரமு மற்றைக
　　கலககமு நீககுமா வருளே. 7

அருட்பெருங் கடலே யானந்த நறவே
　　அடிநடு வநதமுங கடநத
தெருடபெரு மலையே **திருவணு மலையிற்**
　　றிகழசுயஞ **சோதியே** சிவனே
மருடபெருங கடலின மயஙகுகின றேனென்
　　மயககெலா மொழிநதுவன பிறவி
இருடபெருங கடலவிட டேறநின கோயிற
　　கெளியனேன வரவர மருளே. 8

கருணையங் கடலே கண்கண்மூன றுடைய
　　கடவுளே கமலனமா லறியா
அருணையெங கோவே பரசிவா னநத
　　வமுதமே யற்புத நிலையே
இருணிலம புகுதா தெனையெடுத் தாண்ட
　　இனபமே யன்பர்தம மனபே
பொருணலம பெறநின சநநிதிக கெளியேன்
　　போநதுனைப் போற்றுமவா றருளே. 9

ஏதுசெய் திடினும பொறுத்தருள் புரியும
　　எனனுயிாக கொருபெருந் துணையே
தீதுசெய் மனததாா தமமுடன சோாச
　　செயலெனக களித்தவென தேவே
வாதுசெய புலனலை வருநதலசெய கின்றேன்
　　வருநதுறு வணணமெற் கருளித்
தாதுசெய பவனேத தருணையங கோயிற்
　　சநநிதிக கியானவர வருளே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

72. பிரசாதப் பதிகம்

புள்ளிருக்கும் வேளூர்

கலி விருததம

திருசசிறறம்பலம்

சீரதத் தாலனபா சாரநதிடு நினறிரு
விரதத் தாலனறி வேறெனறிற றீருமோ
பரதத் தாணடவ னேபரி திபபுரி
வரதத தாணடவ னேயிவ வருததமே. 1

வேத னேனும விலககுதற் பாலனே
நீத னேனறுயர் நீககும வயிததிய
நாத னேயுனற னலலரு ளிலலையேல
நோத னேருமவன னேயிற சிறிதுமே. 2

அருந்தி னலன் பகஙகுளி ரானந்த
விருநதி னனமகிழ விததரு ளண்ணலே
வருநதி நாட வருமபிணி நினனருள
மருநதி னலனறி மற்றென்றிற் றீருமோ. 3

மாலு நானகு வதனனு மாமறை
நாலு நாடரு நமபர னேயெவ
ராலு நீகக வரிதிவ வருததநின
ஏலு நலலரு ளினறெனிற் சற்றுமே. 4

தேவ ராயினுந தேவர் வணங்குமோர்
மூவ ராயினு முககண நினனருள
மேவு றாது விலககிடற பாலரோ
ஓவு றாத வுடற்பிணி தனனையே 9

வைய நாயக வானவர் நாயக
தைய னுயகி சார்நதிடு நாயக
உய்ய நினனரு ளொனறுவ திலலையேல
வெயய நோயகள விலகுவ திலலையே. 6

கல்லை விலவிற கணித்தருள் செயததோர்
எலலை யின்றி யெழுமினப வெள்ளமே
இலலை யிலலைநின னினனரு ளிலலையேல
தொலலை நோயின றொடககது நீஙகலே. 7

நீதி மாதவர் நெஞ்சிடை நின்றொளிர்
சோதி யேமுத் தொழிலுடை மூவர்கும்
ஆதி யேநின னருளொன்று மிலலையேல
வாதியா நிறகும வனபிணி யாவுமே. 8

பத்தர் நித்தம் பயில்பரி திப்புரி
உத்தமப் பொரு ளேயுன் னருடனைப்
பெத்த மற்றிடப் பெற்றவர்க் கல்லது
நித்த முற்ற நெடும்பிணி நீங்குமோ. 9

சைவ சிற்குணர் தம்முள மன்னிய
தெய்வ தற்பர னேசிவ னேயிங்கு
உய்வ தற்குன் னருளொன்று மில்லையேல்
நைவ தற்கு நணுகுவ நோய்களே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

73. பிரார்த்தனைப் பதிகம்

திருவொற்றியூரும் — திருத்தில்லையும்

கட்டளைக் கலித்துறை

திருச்சிற்றம்பலம்

அப்பார் மலர்ச்சடை யாரமு தேயென் னருட்டுணையே
துப்பார் பவள மணிக்குன்ற மேசிற் சுகக்கடலே
வெப்பார் கருத்துய ரான்மெலி கின்றனன் வெற்றடியேன்
இப்பார் தனிலென்னை யப்பாவஞ் சேலென வேன்றுகொள்ளே.

ஏன்றுகொள் வானமதின் னுயிர்போன் முக்க ணெந்தையென்றே
சான்றுகொள் வாய்நினை நம்பிநின் றேனித் தமியடியேன்
மான்றுகொள் வானவருந் துன்பங்க ணீக்க மதித்திலையேன்
ஞான்றுகொள் வேன்றி யாதுசெய் வேனிந்த நானிலத்தே. 2

நிலத்தே சிறுவர்செய் குற்றங்கள் யாவு நினைத்தறவோர்
சலத்தே யுளத்தை விடாரென்ப ராதலிற் றந்தையென்றே
குலத்தேவர் போற்றுங் குணக்குன்ற மேயெங் குலதெய்வமே
புலத்தே யிழிதகை யேன்பிழை யாவும் பொறுத்தருளே. 3

அருளா ரமுதப் பெருங்கட லேதில்லை யம்பலத்திற்
பொருளார் நடம்புரி புண்ணிய னேநினைப் போற்றுகிலேன்
இருளார் மனத்தி னிடருழந் தேனினி யாதுசெய்கேன்
மருளார் மலக்குடின் மாயந்திடி லுன்னருள் வாய்ப்பதற்கே. 4

வாயார நின்பொன் மலர்த்தாள் துணையை வழுத்துகிலேன்
ஓயா விடருழந் துண்ணலி கின்றன னேகெடுவேன்
பேயாய்ப் பிறந்திலன் பேயுமொவ் வேன்புலைப் பேறுவக்கும்
நாயாய்ப் பிறந்தில னையகுங் கடைப்பட்ட நானிங்ஙனே. 5

நான்செய்த குற்றங்க ளெல்லாம் பொறுத்துநின் னல்லருணீ
தான்செய் தனையெனி லையா முக்கட் பெருஞ்சாமி யவற்
கேன்செய் தனையென நிற்றடுப் பாரிலை யென்னரசே
வான்செய்த நன்றியை யாதடுத் தாரிந்த வையகத்தே. 6

வையகத் தேயிடர் மாக்கடன் மூழ்கி வருந்துகின்ற
பொய்யகத் தேனைப் புரந்தரு ளாமற் புறம்பொழித்தால்
கையகத் தேனெது செய்வேனந் தோவுண ணலிகுவன்காண்
மெய்யகத் தேநின் றொளிர்தரு ஞான விரிசுடரே. 7

விரிதுய ராற்றடு மாறுகின் றேனிந்த வெவ்வினையேன்
பெரிதுய ராகின்ற நல்லோ ரடையுநின் பேரருடான்
அரிதுகண் டாயடை வேனென லாயினு மையமணிப்
புரிதுவர் வார்சடை யாய்நீ யுவப்பிற் புரிகிலுண்டே. 8

உண்டோவென் போற்றுய ராலலை கின்றவ ருத்தமநீ
கண்டோர் சிறிது மிரங்குகி லாயிக் கடையவனேன்
பண்டோர் துணையறி யேனினை யன்றிநிற் பற்றிநின்றேன்
எண்டோண் மணிமிடற் றெந்தாய கருணை யிருங்கடலே. 9

கடலே யனைய துயர்மிகை யாலுட் கலங்குமென்னை
விடலே யருளன் றெடுத்தாளல் வேண்டுமென் விண்ணப்பமீ
தடலேறு வந்த வருட்கட லேயணி யம்பலத்துள்
உடலே மருவு முயிர்போ னிறையொற்றி யூரப்பனே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

74. திருப்புகற் பதிகம்

பொது

கலி விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

வேகமுறு நெஞ்ச மெலிவுமெளி யேன்றன
தேக மெலிவுந் தெரிந்து மிரங்காயேன்
மாக நதியு மதியும் வளர் சடையெம்
ஏக வினிமற் றெனக்கா ரிரங்குவரே 1

கள்ள மனத்துக் கடையோர்பா லுற்றுமென
உள்ள மெலிவு முடன்மெலிவுங் கண்டிருந்தும்
எள்ளி னளவு மிரங்கி யருளாயேல்
எள்ளு முலகி லெனக்கா ரிரங்குவரே. 2

பொன்னை வளர்ப்பாரைப் போற்றும் மெம்பெருமான்
உன்னைமதித் துன்னுறுமென் னுள்ள மறிந்திருந்தும்
அன்னையினுஞ் சால வருள்வோ யருளாயேல்
என்னை முகம்பார்த் தெனக்கா ரிரங்குவரே. 3

துன்னுடைய வியாக்கிரமத் தோலுடையான் றுணிருக்கப்
பின்னுடையார் பக்கம் புகுவானே னென்றிருப்பேன்
தன்னுடைய துன்பந் தவிர்த்திங் கருளாயேல்
என்னுடையாய் மற்றிங் கெனக்கா ரிரங்குவரே. 4

வன்கண்ணர் தமமை மதியாதுன் பொனனடியின்
தன்கண் ணடியேன்றன சஞ்சலவன் னெஞசகத்தின்
புன்கண் ணுழலவைப் புகலகினறேன் காத்திலேயல
எனகண் ணனையா யெனககா ரிரங்குவரே. 5

தோன்றுவது மாய்வதுமாஞ் சூழசசியிடைப் பட்டலைந்து
மானறுகொளுந் தேவர் மரபை மதியாமே
சானறுகொளு நினனைச சரணடைநதே னுயேனை
ஏன்றுகொளா யென்னி லெனககா ரிரங்குவரே. 6

தீதுமுற்று நாளுஞ செயினும பொறுத்தருளுஞ்
சாதுமுறறுஞ் சூழநத தயாநிதிநீ யென்றடைநதேன
கோதுமுற்றுந தீரக குறியாயே னனமையென்ப
தேதுமற்ற பாவிக கெவர்தா னிரஙகுவரே 7

துன்றியமா பாதகததோன சூழவினையை யோர்கணத்தில
அனறுதவிர்த தாணட வருட்கடனீ யெனறடுத்தேன
கனறுறுமென கண்கலககங கண்டு மிரஙகாயேல
எனறுமுளாய மறறிங கெவர்தா னிரஙகுவரே. 8

கோடாமே பனறிதருங குட்டிகட்குத் தாயாகி
வாடா முலைகொடுதத வளளலென நானடுததேன
வாடாவென றுனனருளில வாழவா னருவிலையேல
ஈடாரு மிலலா யெனககா ரிரஙகுவரே. 9

கல்லா நடையேன கருணையிலே னுனுலும
நலலார் புகழு நமசசிவா யப்பெயரே
அல்லாது பற்றொன றறியே னருளாயேல்
எலலா முடையா யெனககா ரிரஙகுவரே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

75. சிந்தைத் திருப்பதிகம்

பொது

கொசசகக கலிபபா

திருச்சிற்றம்பலம்

விடையார்க்குங் கொடியுடைய வித்தகவென றனனடியின
இடையார்த்து நினறழுமிவ வேழைமுகம பாராமே
நடையார்கும வாழககையிலே நலகுரவோர்க கீயாத
உடையார்கோ வெனனை யுடையா யுதவுவதே. 1

கற்றே யறியாக கடைப்புலையே னுனுவும
உறறேநின றனனைநினை தோதுகினறே னல்லாமே
மறறேதுந கேறறெனென வனறுயாதீரந துளகுளிரச
சற்றே யிரங்கித தயவுசெயதா லாகாதோ. 2

கல்லா ரொடுதிரிந்தென் கண்ணேநின் றாள்வழுத்தும்
நல்லார் தமைக்காண நாணுகின்றே னானாலும்
வல்லாய்நின் றன்னையன்றி மற்றொன் றறியேனான்
எல்லா மறிவாயிக் கிதனை யியம்பலென்னே. 3

கள்ளநெறி கொள்ளுங் கடைநாயே னென்னினுநின்
வள்ளன்மலர்த் தாளே வழுத்துகின்றே னென்னுடைய
உள்ள மெலிவோ டுடன்மெலிவுங் கண்டுமந்தோ
எள்ளளவு மெந்தா யிரங்கா திருந்தனையே. 4

சீர்த்துணையார் தேடுஞ் சிவனேநின் றன்னையன்றி
ஓர்துணையு மில்லேனின் னெண்பொற் பதமறிய
கார்த்துணையா நாடுங் கலாபியென நாடுகின்றேன்
ஆர்துணையென் றையா வகல விருந்தனையே. 5

பேயனையா ரோடும் பிழைபுரிந்தே னானாலும்
நாயனையே னின்னுடைய நாமம் நவிற்றுகின்றேன்
தீயனைய துன்பிற் றிகைக்கின்றேன் கண்டிருந்துந்
தாயனையாய் சற்றுந் தயவு புரிந்திலையே. 6

வெள்ள மருவும் விரிசடையா யென்னுடைய
உள்ள விரிவு முடன்மெலிவுங் கண்டிருந்துந்
தள்ளரிய நின்னருளோர் சற்றும் புரியாமே
கள்ளவினைக் கென்னுளத்தைக் கைகாட்டி நின்றனையே. 7

என்னுரிமைத் தாய்க்கு மினியாய்நின் னைந்தெழுத்தை
உன்னுநிலைக் கென்னை யுரித்தாக்க வேண்டுதியேன்
மன்னுலகிற் பொன்னுடையார் வாயிற்றனைக் காத்தயர்ந்தேன்
தன்னுடைய வெண்ணந் தனைமுடிக்க வேண்டுவதே. 8

குற்றமெலா நல்ல குணமாகக் கொண்டருளும்
உற்றதுணை நீயேமற் றோர்துணையு மில்லையென்றே
நற்றலைமை யாமுனது நாமநவில் கின்றேனக்
கற்றவனே யென்றனைநீ கைவிடிலென் செய்வேனே. 9

அறியாப் பருவத் தறிவுறுத்தி யாட்கொண்ட
நெறியானே நின்னை நின்னை நின்னை
பொறியாநின் னைம்மைப் புகலுவதே யன்றிமற்றை
வெறியார்வன் னைம்மொன்றும் வேண்டேனான் வேண்டேனே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

76 உய்கைத் திருப்பதிகம்

பொது

கலி விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவுஞ் சீருஞ் சிறப்புந் திறலுஞ்சற்
குருவுங் கல்வியுங் குற்றமில் கேள்வியும்
பொருவி லன்னையும் போகக்கற் றந்தையுந்
தரும வெள்விடைச் சாமிநின் னாமமே. 1

பொய்ய னேன்பிழை யாவும்பொ றுத்தருள்
செய்ய வேண்டுநின் செம்பொற் பதமலால்
ஐய னேமுக்க ணாவிவ் வடியனேற்
குய்ய வேறு புகலிலை யுண்மையே. 2

கள்ள நெஞ்சக னேனுங் கடையனேன்
வள்ள னின்மலர் வார்கழற் பாதமே
உள்ளு வேன்மற் றையோர்தெய்வ நேயமுங்
கொள்ள லேனென்ன குறிப்பறிந் தாள்கவே. 3

வஞ்ச மாதர் மயக்கங் கனவினும்
எஞ்சு றாதிதற் கென்செய்கு வேனென்றன்
நெஞ்ச மம்மய னீங்கிட வந்தெனைத்
தஞ்ச மென்றுன் சரண்தந்து காக்கவே. 4

பற்று நெஞ்சகப் பாதக னேன்செயுங்
குற்றம் யாவுங் குணமெனக் கொண்டருள்
உற்ற வெட்டுணை யேனு முதவுவாய்
கற்ற நற்றவ ரேத்துமுக் கண்ணனே. 5

மதியுங் கல்வியும் வாய்மையும் வண்மையும்
பதியு மீந்தெம் பசுபதி மெய்ந்நெறிக்
கதியின் வைப்பது நின்கடன் வன்கடல்
வதியு நஞ்ச மணிமணி கண்டனே. 6

நீடு வாழ்க்கை நெறிவரு துன்பினால்
வாடு மென்னை வருந்தலென் றுன்பதம்
பாடும் வண்ணநற் பாங்கருள் வாய்மன் றுள்
ஆடு முக்க ணருட்பெரு வெள்ளமே. 7

சிந்தை நொந்திச் சிறிய வடியனேன்
எந்தை யென்றுனை யெண்ணிநிற் கின்றனன்
இந்து சேகர னேயுன்ற னின்னருள்
தந்து காப்பதுன் றன்கட னாகுமே. 8

உன்னை நாடுமென் னுள்ளம் பிறரிடைப்
பொன்னை நாடும புதுமையி தென்கொலோ
மின்னை நாடுநல வேணிபபி ரானிஙகே
என்னை நாடி யெனககருள செய்கவே. 9

இழை பொறுத்த முலையவர்க கேற்றவென்
பிழை பொறுப்பதுன் பேரருட் கேதகும்
மழை பொறுககும வடிவுடை யோனபுகழ
தழை பொறுககுஞ சடைமுடித் தநதையே 10

மூட னேன்பிழை முற்றும பொறுத்துனைப்
பாட வேயருட பாஙகெனக கீதியேல்
நாட வேறு மனையிடை நண்ணிநான்
வாட வேணடுவ தெனனையெம வளளலே. 11

மின்னைப் பாகி விளஙகும விரிசடை
எனனப பாவெனக கினனரு ளீநதுநின
பொன்னைப் பாநதுணைப் பூமபதம போறறியே
உன்னப் பாங்கி னுயர்நெறி யுயககவே. 12

திருச்சிற்றம்பலம்

77. ஆநந்தப் பதிகம்

திருவொற்றியூர்

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம

திருச்சிற்றம்பலம்

குடிகொண் மலஞ்சூழ நவவாயிற் கூடடைககாத்துககுணமிலியாய்ப்
படிகொ ணடையிற் பரதவிககும் பாவியேனைப் பரிநதருளிப்
பொடிகொள வெளளை பூசசணிநதபொனனே யுனனைப போறறியொற்றிக
கடிகொ ணகர்கக வரச்செய்தாய கைம்மா றறியேன கடையேனே. 1

சாதல் பிறத்த லெனுஙகடலிற் றாழநது கறைகா ணாதழுநதி
ஈத லிரக்க மெளளளவு மிலலா தலையு மென்றனைநீ
ஓத லறிவித் துணர்வறிவித் தொற்றி யூர்ச்சென றுனைப்பாடக
காத லறிவித் தாணடதற்கோர் கைமமா றறியேன் கடையேனே 2

அற்ப வளவு நிச்சயிகக லாகா வுடம்பை யருமைசெயது
நிறப தலதுன பொனனடியை நினையாக கொடிய நிலனெனைச
சற்ப வணியாய் நின்றனெறறித் தலத்தைச சார்நது நின்புகழைக
கற்ப வருளசெய தனையதற்கோர் கைம்மா றறியேன கடையேனே. 3

உண்டு வறிய வொதிபோல வுடமபை வளர்த்தூ னாதியமே
கொண்டுகாககைக கிரையாகக கொடுகக நினைககுங் கொடியனெனை
விண்டு வறியா நினபுகழை விருமபி யொறறி யூரினிஙக
கண்டு வணஙகச செய்ததறகோர் கைமமா றறியேன் கடையேனே 4

நாய்க்கு மெனககு மொப்பாரி நாடி யதற்கு விருந்திடுவான்
வாயகது மொதிபோற பொயயுடலை வளர்கக நினைககும வஞ்சனெனை
ஆயககு மினிய வப்பாவுன் னொறறி யூரை யடைந்திருளைக
காயககும வணணஞ செய்ததறகோர் கைமமாறறியேன் கடையேனே.

குருதி நிறைந்த குறுஙகுடத்தைக கொண்டோன்வழியிற் சென்றிடவா
யெருதின மனத்தேன சுமநதுநல மிழநது திரியு மெய்ப்பொழிய
வருதி யெனவே வழியருளி யொற்றி யூர்கது வநதுன்னைக
கருதி வணஙகச செய்ததறகோர் கைமமா றறியேன் கடையேனே. 6

பாவ மெனுமோர் பெருஞசரககுப் பையை யெடுத்துப் பணபறியாக
கோவமெனுமோர்குரஙகாட்டுஙகொடியேன றன்னைப்பொருட்படுத்தித்
தேவ ரமுதே சிவனேநின றிருததா ளேத்த வொற்றியெனுங்
காவ னகரம வரசசெயதாய் கைம்மா றறியேன கடையேனே. 7

பொள்ளற் குடத்திற புலாலுடமபைப்போற்றிவளர்த்துப்புலனிழந்தே
துளளற கெழுநத மனததுடனே துளளி யலைநத துட்டனெனை
உளளற கறிவு தநதுனற னொறறி யூாககு வநதுவினைக,
களளப பகைநீக கிடசசெயதாய கைமமா றறியேன கடையேனே. 8

கூட்டு மெலுமபாற் றசையதனாற் கோலும பொலலாக கூரைதனை
நாட்டும பரம வீடெனவே நண்ணி மகிழ்நத நாயேனை
ஊட்டுந தாயபோ லுவநதுன்ற னொறறி யூர்வந துறநினைவு
காட்டுங கருணை செயததற்கோர் கைமமா றறியேன கடையேனே. 9

ஊணத் துயர்நத பழுமரமபோ லொதிபோற றுன்பைத் தாஙகுகின்ற
றூணத தலமபோற சோரிமிகுந தோலை வளாதத சுணஙகனெனை
மாணப பரிவா லருட்சிநதா மணியே யுனறன னொறறிநகர்
காணப பணிதத வருளினுககோர் கைமமா றறியேன கடையேனே.10

புண்ணுய வழுமபும புலானீரும புழுவும பொதிநத பொதிபோல
நண்ணுங கொடிய நடைமனையை நானென றுளரு நாயேனை
உண்ணு மமுதே நீயமர்நத வொற்றி யூர்கண் டெனமனமுங
கண்ணுங களிககச செய்ததறகோர் கைமமா றறியேன கடையேனே.

திருச்சிற்றம்பலம்

78. திருவண்ணப் பதிகம்

கோயில்

இரட்டைக் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவண்ண நதியுமவளை யொருவண்ண மதியுமவளர்
செவ்வணண நண்ணு சடையுந
தெருளவணண நுதலவிழியு மருளவண்ண வதனமுந்
திகழவண்ண வெண்ண கையுமோர்
மருள்வண்ண மணிகுவளை மலர்வணண மிடறுமலை
மகளவணண மருவு மிடமு
மனவண்ண மிகுதுணைப் பொனவண்ண வடிமலரு
மாணிகக வண்ண வடிவும
இருவண்ண வெனதுமன தொருவண்ண மாகியே
இடைவிடா தேத்தும வண்ணம்
எவவண்ண மவவணண மிவவணண மெனறிவண்
இயமபலுன கருணை வண்ணங
கருவணண மறவுளம பெருவண்ண முறநின்று
கடலவணண னெணணு மமுதே
கனகவம பலநாத கருணையங கணபோத
கமல குஞசித பாதனே. 1

எண்ணுறு விருப்பாதி வலவிலங கினமெலாம
இடைவிடா தூழல வொளியோர்
எளளளவு மினறியஞ ஞானவிருண மூடிட
இருணடுயிர மருண்டு மாழக
நண்ணுமன மாயையாங காடடைக கடந்துநின்
ஞானவரு ளூடடை யடையும
நாளெநத நாளநத நாளிநத நாளெனறு
நாயினேற கருளசெய கண்டாய
விண்ணுறு சுடாககெலாஞ சுடரளித தொருபெரு
வெளிகளுள வளாகின்ற சுடரே
வித்தொனறு மினறியே விளைவெலாந தருகினற
விஞஞான மழைசெய் முகிலே
கண்ணுறு நுதற்பெருங கடவுளே மன்றினிற்
கருணை நடமிடு தெயவமே
கனகவம பலநாத கருணையங கணபோத
கமல குஞசித பாதனே. 2

பூதநெறி யாதிவரு நாதநெறி வரையுமாப்
புகலுமே வுலகு நீத்துப்
புரையுற்ற மூடமெனு மிருணில மகன்றுமேற்
போயரு ளொளித் துணையினல்
வேதநெறி புகலசகல கேவலமி லாதபர
வெளிகண்டு கொண்டு கண்ட
வினைவின்றி நானின்றி வெளியின்றி வெளியாய
விளங்குநா ளென்ற ருளுவாய்
வாதநெறி நடவாத போதநெறி யாளர்நிறை
மதிநெறி யுலாவு மதியே
மணிமிடற றரசேயெம வாழ்வின்முத லேயரு
மருந்தே பெருந் தெய்வமே
காதநெறி மணமவீசு கனிதரு பொழிற்குலவு
கடிமதிற் றில்லை நகர்வாழ
கனகவம பலநாத கருணையங் கணபோத
கமல குஞ்சித பாதனே. 3

கூர்கொண்ட வாளகொண்டு கொலைகொண்ட வேட்டுவக
குடிகொண்ட சேரி நடுவிற்
குவைகொண்ட வொருசெல்வ னருமைகொண் டீன்றிடு
குலங்கொண்ட சிறுவ னொருவன்
ஏர்கொண்டு சென றவர்கள் கைகொண் டுறககண்கள்
நீர்கொணடு வாட லெனவே
நிலைகொண்ட நீயருட் கலைகொண் டளித்தயான்
நெறிகொண்ட குறித வறியே
போர்கொண்ட பொறிமுதற் புலைகொண்ட தத்துவப்
புரைகொண்ட மறவர் குடியாம
பொய்கொண்ட மெயயென்னு மைகொண்ட சேரியிற்
போநதுநின றவர லைககக
கார்கொண்ட விடியொலிக கண்கொண்ட பார்ப்பிற்
கலங்கினே னருளபுரி குவாய்
கனகவம பலநாத கருணையங கணபோத
கமல குஞ்சித பாதனே. 4

படமெடுத் தாடுமொரு பாமபாக வென்மனம்
பாமபாட்டி யாக மாயைப்
பார்த்துக களித்துதவு பரிசுடையர் விடயம்
படாநத பிரபஞ்ச மாகத்
திடமுத துறுபாமபி னுட்டமது கண்டஞ்சு
சிறுவனயா னுக நினறேன
தீரத்து ரநதநத வசசநத விர்த்திடு
திறத்தனீ யாகல வேண்டும

விடமுடித் தணிகொண்ட மணிகண்ட னேவிமல
விஞ்ஞான மாம கண்ட
வீடளித் தருள்கருணை வெற்பனே யற்புத
விராட்டுருவ வேதாத் தனே
கடமுடித் திடுகளிற் றுரிகொண் டணிந்தமெய்க்
கடவுளே சடைகொ ளரசே
கனகவம் பலநாத கருணையங் கணபோத
கமல குஞ்சித பாதனே. 5

ஏழுவகைப் பிறவிகளு ளெப்பிறவி யெய்துகினும்
எய்துக பிறப்பி லினிநான்
எய்தாமை யெய்துகினு மெய்திடுக விருமையினும்
இன்ப மெய்தினு மெய்துக
வழுவகைத் துன்பமே வந்திடினும் வருகமிகு
வாழ்வுவந் திடினும் வருக
வறுமைவரு கினும்வருக மதிவரினும் வருகவவ
மதிவரினும் வருக வுயர்வோ
டிழிவகைத் துலகினமற் றெதுவரினும் வருகவல
தெது போகினும் போகநின்
இணையடிகள் மறவாத மனமொன்று மாத்திரம்
எனக்கடைதல் வேண்டு மரசே
கழிவகைப் பவரோக நீக்குநல் லருளெனுங்
கதிமருந் துதவு நிதியே
கனகவம் பலநாத கருணையங் கணபோத
கமல குஞ்சித பாதனே. 6

பற்றுவது பந்தமப் பற்றறுதல் வீடிஃது
பரமவே தார்த்த மெனவே
பண்புளோர் நண்பினொடு பகருவது கேட்டுமென்
பாவிமனம் விடய நடையே
எற்றுவது செய்யாம லெழுவதொடு விழுவதும்
இறங்குவது மேறு வதும்வீண்
எண்ணுவது நண்ணுவது மிப்புவன போகங்கள்
யாவினுஞ் சென்று சென்றே
சுற்றுவது மாகியோர் சற்றுமறி வில்லாது
சுழல்கின்ற தெனசெய் குவேன்
தூயநின் றிருவருளி னன்றியிவ் வேழையச
சுழன்மன மடக்க வருமோ
சுற்றுவழு வற்றவர் கருத்தமர் கருத்தனே
கண்ணுதற் கடவுண் மணியே
கனகவம் பலநாத கருணையங் கணபோத
கமல குஞ்சித பாதனே. 7

எளியனேன் சிறியனயான செயபிழைகள சிறியவோ!
எழுகடலி னுமபெரி யவே
எனசெயகே னெனசெயகே னினியாயி னுஞ்செயா
தெநதைநின் யேத்த வெனறுல
வளியினவான சுழலகினற பஞசாக நெஞசான
மயஙகுகின றேனடிய னேன
மனமெனது வசமாக நினதுவச நாகை
வநதறிவு தநதருளு வாய
ஒளியினொளி யேநாத வெளியினவெளி யேவிடய
உருவினுரு வேயுரு வினும
உயிரினுயி ரேயுயாகொ ளுணர்வினுணர் வேயுணர்வின
உறவினுற வேயெ மிறையே
களியினிறை வேயளிகொள கருணைநிதி யேமணிகொள
கண்டவெண டோட் கடவுளே
கனகவம பலநாத கருணையங கணபோத
கமல குஞசித பாதனே. 8

சந்ததமெ னககுமகிழ தநதைநீ யுண்டுநின
றனனிடத் தேம வலலி
தாயுணடு நினனடிய ரெனனுநற் றமருண்டு
சாநதமெனு நேய ருண்டு
புநதிகொள நிராசையா மனைவியுண் டறிவெனும
புதலவனுண டிரவு பகலும
போனவிட முணடருட் பொருளுமுண டானந்த
போகபோக கியமு முண்டு
வந்தனைசெய நீறெனுங கவசமுண டககமா
மணியுமுண் டஞசெ ழுததாம
மநதிரப படையுண்டு சிவகதியெ னுமபெரிய
வாழவுணடு தாழவு முணடோ
கநதமிகு கொனறையொடு கஙகைவளர் செஞசடைக
கடவுளே கருணை மலையே
கனகவம பலநாத கருணையங கணபோத
கமல குஞ்சித பாதனே. 9

நான்முகனு மாலுமடி முடியுமறி வரியபர
நாதமிசை யோஙகு மலையே
ஞானமய மானவொரு வானநடு வானந்த
நடனமிடு கினற வொளியே
மானமுகம விடாதுழலு மெனையுமுயா நெறிமருவ
வைத்தவண வளாதத பதியே
மறைமுடிவி னிறைபரப பிரமமே யாகம
மதிககுமுடி வுறற சிவமே

ஊன்முகச் செயல்விடுத் துண்முகப் பார்வையின்
உறுந்தவர் பெறுஞ் செல்வமே
ஒழியாத வுவகையே யழியாத வின்பமே
ஒன்றிரண் டற்ற நிலையே
கான்முகக் கடகளிற் றுரிகொண்ட கடவுளே
கண்கொண்ட நுதலண் ணலே
கனகவம் பலநாத கருணையங் கணபோத
கமல குஞ்சித பாதனே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

79. அம்மை திருப்பதிகம்

கோயில்

இரட்டைக் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

உலகினுயிர் வகையுவகை யுறவினிய அருளமுதம்
உதவு மாநந்த சிவையே
உவமைசொல அரியவொரு பெரியசிவ நெறிதனை
உணர்த்துபே ரின்ப நிதியே
இலகுபர வபரநிலை யிசையுமவ ரவர்பருவம்
இயலுற வுளங்கொள் பரையே
இருமைநெறி யொருமையுற அருமைபெறு பெருமைதனை
ஈந்தெனை யளித்த அறிவே
கலகமுறு சகசமல இருளகல வெளியான
காட்சியே கருணை நிறைவே
கடகரட விமலகய முகவமுதும் அறுமுகக்
கநவமுது முதவு கடலே
அலகில்வள நிறையுமொரு தில்லையம் பதிமேவும்
அண்ணலார் மகிழு மணியே
அகிலாண்ட முஞ்சரா சரமுமீன் றருள்பரசி
வாநந்த வல்லி யுமையே. 1

கற்பவையெ லாங்கற்று ணர்பவையெ லாமனக்
கரிசற வுணர்ந்து கேட்டுக்
காண்பவையெ லாங்கண்டு செய்பவையெ லாஞ்செய்து
கருநெறி யகன்ற பெரியோர்
பொற்பவையெ லாஞ்சென்று புகல்பவையெ லாங்கொண்டு
புரிபவை யெலாம் புரிந்துன்
புகழவையெ லாம்புகழ்ந் துறுமவையெ லாமுறும்
போதவை யெலா மருளுவாய்

நிற்பவையெ லாநிற்ப அசைபவையெ லாமசைய
நிறைவவை யெலாஞ்செய் நிலையே
நினைபவையெ லாநெகிழ நெறியவையெ லாமோங்கும்
நித்தியா நந்த வடிவே
அற்புடைய வடியர்புகழ் தில்லையம் பதிமருவும்
அண்ணலார் மகிழு மணியே
அகிலாண்ட முஞ்சரா சரமுமீன் றருள்பரசி
வாநந்த வல்லி யுமையே. 2

இக்கணமி ருந்தவிம் மெய்யென்ற பொய்க்கூரை
இனிவரு கணப்போ திலே
இடியாதி ருக்குமோ இடியுமோ வென்செய்கோம்
என்செய்கோ மிடியு மெனில்யாம்
தெக்கண நடக்கவரு மக்கணம் பொல்லாத
தீக்கண மிருப்ப தென்றே
சிந்தைநைந் தயராத வண்ணநல் லருள்தந்த
திகழ் பரம சிவசத்தியே
எக்கணமு மேத்துமொரு முக்கணி பரம்பரை
இமாசல குமாரி விமலை
இறைவிபை ரவியமலை யெனமறைக ளேத்திட
இருந்தருள் தரும் தேவியே
அக்கணுத லெம்பிரான் றில்லையம் பதிமருவும்
அண்ணலார் மகிழு மணியே
அகிலாண்ட முஞ்சரா சரமுமீன் றருள்பரசி
வாநந்த வல்லி யுமையே.

பொய்யாத மொழியுமயல் செய்யாத செயலும்வீண்
போகாத நாளும் விடயம்
புரியாத மனமுமட் பிரியாத சாந்தமும்
புந்தி தளராத நிலையும்
எய்யாத வாழ்வும்வே றெண்ணாத நிறைவுநினை
என்றுமற வாத நெறியும்
இறவாத தகவுமேற் பிறவாத கதியுமிவ்
வேழையேற் கருள்செய் கண்டாய்
கொய்யாது குவியாது குமையாது மணம்வீசு
கோமளத் தெய்வ மலரே
கோவாத முத்தமே குறையாத மதியமே
கோடாத மணிவி ளக்கே
ஐயாந நங்கொண்ட தில்லையம் பதிமருவும்
அண்ணலார் மகிழு மணியே
அகிலாண்ட முஞ்சரா சரமுமீன் றருள்பரசி
வாநந்த வல்லி யுமையே. 4

பவமான வெழுகடல கடநதுமேற் கதியான
பதிநிலை யணைநது வாழப
பகலான சகலமுட னிரவான கேவலப்
பகையுந தடாத படியோர்
தவமான கலனினருண் மீகாம னலலது
தமியே னடத்த வருமோ
தானு நடககுமோ வெனசெயகே னினறிருச
சரணமே சரண மருளவாய
உவமாந மற்றபர சிவமான சுத்தவெளி
உறவான முத்த ருறவே
உருவான வருவான வொருவான ஞாநமே
உயிரான வொளியி னுணர்வே
அவமாந நீககியருள திலலையம பதிமருவும்
அண்ணலா மகிழு மணியே
அகிலாண்ட முஞ்சரா சரமுமீன றருளபரசி
வாநநத வலலி யுமையே.

சூரிட்ட நடையிலென் போரிட்ட மனதைநான்
சொலலிட்ட முடன ணைத்துத்
துன்றிட்ட மோநமெனு நனறிட்ட வழுதுணடு
சுமமா விருததி யெனறுற்
காரிட்டி தற்குமுன யாரிட்ட சாபமோ
கண்டிலே னமமமம வோர்
கணமேனு நில்லாது பொலலாது புவியிற்
கறஙகெனச சுழலகின றதே
தாரிட்ட நீயருட சீரிட்டி டாயெனிற
ருழபிறவி தனனி லதுதான்
தனனைவீழத் துவதனறி யெனனையும வீழத்துமித
தமியனே னெனசெய குவேன
ஆறிட்ட சடையாளா திலலையம பதிமருவும
அணணலா மகிழு மணியே
அகிலாண்ட முஞசரா சரமுமீன றருள்பரசி
வாநநத வலலி யுமையே 6

மாயையெனு மிரவிலென மனையகத் தேவிடய
வாதனையெ னுஙகள வாதாம
வநதுமன வடிமையை யெழுப்பியவ னைத்தமது
வசமாக வுளவு கண்டு
மேயமதி யெனுமொரு விளககினைய விதெனது
மெயநநிலைச சாளிகை யெலாம
வேறுற வுடைததுளள பொருளெலாங கொளளைகொள
மிகநடுக குறறு நினையே

நேயமுற வோவாது கூவுகின் றேன்சற்றும்
நின்செவிக் கேற விலையோ
நீதியிலை யோதரும நெறியுமிலை யோவருளின்
நிறைவுமிலை யோவென் செய்கேன்
ஆயமறை முடிநின்ற தில்லையம் பதிமருவும்
அண்ணலார் மகிழு மணியே
அகிலாண்ட முஞ்சரா சரமுமீன் றருள்பரசி
வாநந்த வல்லி யுமையே. 7

வெவ்வினைக் கீடான காயமிது மாயமென
வேதமுத லாகம மெலாம்
மிகுபறைய றைந்துமிது வெயின்மஞ்ச ணிறமெனும்
விவேகர்சொற் கேட்ட றிந்துங்
கவ்வைபெறு கடலுலகில் வைரமலை யொத்தவர்
கணத்திடை யிறத்தல் பலகாற்
கண்ணுறக் கண்டுமிப் புலையுடலின் மாநமோர்
கடுவளவும் விடுவ தறியேன்
எவ்வமுறு சிறியனே னேழைமதி யென்னமதி
இன்னமதி யென்றுணர் கிலேன்
இந்தமதி கொண்டுநா னெந்தவகை யழியாத
இன்பநிலை கண்டு மகிழ்வேன்
அவ்வியம கற்றியருள் தில்லையம் பதிமருவும்
அண்ணலார் மகிழு மணியே
அகிலாண்ட முஞ்சரா சரமுமீன் றருள்பரசி
வாநந்த வல்லி யுமையே. 8

ஒளிமருவு முனதுதிரு வருளனுத் துணையேனும்
உற்றிடிற் சிறு துரும்பும்
உலகம் படைத்தன்முதன் முத்தொழிலி யற்றுமென
உயர்மறை களோர நந்தந்
தெளிவுறமு ழக்கவது கேட்டுநின் றிருவடித்
தியாநமில் லாம லவமே
சிறுதெய்வ நெறிசெல்லு மாகிடப் பேய்கள்பாற்
சேராமை யெற்க ருளுவாய்
களிமருவு மிமயவரை யரையன்மக ளெனவருங்
கருணைதரு கலப மயிலே
கருதுமடி யவரிதய கமலமலர் மிசையருட்
கலைகிளர வள ரன்னமே
அளிநறைகொ ளிதழிவனை தில்லையம் பதிமருவும்
அண்ணலார் மகிழு மணியே
அகிலாண்ட முஞ்சரா சரமுமீன் றருள்பரசி
வாநந்த வல்லி யுமையே. 9

நீறணிந் தொளிரகக மணிதரித் துயர்சைவ
நெறிநினறு னககு ரியவோர்
நிமலமுறு மைநதெழுத துணணிலையு றககொண்டு
நினனடிப பூசை செயது
வீறணிந தெனறுமொரு தனமைபெறு சிவஞாந
வித்தகர்ப தமபர வுமோா
மெயசசெலவ வாழககையில விருபபமுடைய யேனிது
விரைநதருள வேண்டு மமுதே
பேறணிந் தயன்மாலு மிநதிரனு மறிவரிய
பெருமையை யணிநத வமுதே
பிரசமலா மகளகலைசொன மகளவிசய மகண்முதற்
பெணகளசிர மேவு மணியே
ஆறணிந திடுசடையர் திலலையம பதிமருவும
அணணலார் மகிழு மணியே
அகிலாண்ட முஞசரா சரமுமீன றருள்பரசி
வாநநத வலலி யுமையே. 10

திருசசிறறம்பலம்

சிவகாமவல்லி தோத்திரம்

எணசீரடி ஆசிரிய விருததம

திருசசிறறம்பலம்

அரங்காய மனமாய ரளகக ராழம
அறியாமற் காலிட்டிங கழுநதுகினறேன
இரஙகாயோ சிறிதுமுயி ரிரகக மிலலா
எனமனமோ நினமனமும இறைவி யுனறன
உரஙகாணு மரசியறகோல கொடுஙகோ லாலை
ஓடியெஙகே புகுநதெவருக குரைபப தமமா
திரஙகாணுப் பிளளையெனத தாய விடாளோ
சிவகாம வல்லியெனுந தெயவத தாயே. 1

அறுசீரடி ஆசிரிய விருததம

திருவே திகழுங கலைமகளே திருவே மலையாண் திருமகளே
உருவே யிசைசை மயமெமெய யுணாவின வணமே யுயரின்பக
குருவே யாதித் தனிததாயே குலவும பரையாம பெருநதாயே
மருவே மலரே சிவகாம வல்லி மணியே வநதருளே. 2

அருளே யறிவே யன்பேதெள ளமுதே மாத ரரசேமெய்ப
பொருளேதெருளேமாறறறியாபபொனனேமினனேபூஙகிளியே
இருளேய மனததி லெயதாத வினபப் பெருககே யிவவடியேன
மருளே தவிாதத சிவகாம வல்லி நினககே வநதனமே 3

கலித்துறை

தருவாயிது நற்றருணங் கண்டா யெனைத் தாங்கிக்கொண்ட
குருவாய் விளங்கு மணிமன்ற வாணனைக் கூடியின்ப
உருவாயென னுள்ளத்தி னுள்ளே யமர்ந்துள்ள வுண்மையெலாந்
திருவாய் மலர்ந்த **சிவகாம வல்லி**நின் சீரருளே. 4

அறுசீரடி ஆசிரிய விருத்தம்

தனத்தா வியனற் றனிச்சபையி னடிக்கும் பெருமான் றனக்கன்றே
இனத்தா லுயர்ந்த மணமாலை யிட்டுக் களித்த துரைப்பெண்ணே
மனத்தான் விளங்குஞ் **சிவகாமவல்லி**க் கனியே மாலொடுமோர்
அனத்தான் புகழு மம்மேயிவ் வடியே னுனக்கே யடைக்கலமே 5

திருச்சிற்றம்பலம்

80. கலைமகளார் திருப்பதிகம்

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

தூவளமலர்க் கமலமிசை வீற்றிருக்கு மம்மனையைச் சாந்தம் பூத்த
குவளைமலர்க் கணணைப் பெண்ணணும் பெண்ணமுதைக்கோதிலாத
பவளவிதழ்ப் பசுங்கொடியைநான் முகனார்நாவோங்கும் பாவைதன்னைக்
கவளமதக் கயக்கொம்பின் முலையாளைக் **கலைமாதைக்** கருதுவோமே. 1

சங்கம்வளர்ந் திடவளர்ந்த **தமிழ்க்கொடியைச்** சரசுவதி தனையனபார்
துங்கமுறக் கலைபயிற்றி யுணர்வளிக்குங் கலைஞானத் தோகைதன்னைத்
திங்கணுதற் றிருவையருட் குருவைமலரோங்கியபெண் டெய்வந்தன்னைத்
தங்கமலை முலையாளைக் **கலையாளைத்** தொழுதுபுகழ் சாற்றுகிற்பாம்.

கலைபயின்ற வுளத்தினிக்குங் கருமபினைமுக்கனியையருட்கடலையோங்கும்
நிலைபயின்ற முனிவருந் தொழுதேத்த நான்முகனார் நீண்டநாவிற்
றலைபயின்ற மறைபயின்று மூவுலகுங் காக்கின்ற தாயை வாகைச்
சிலைபயின்ற நுதலாளைக் **கலைவாணி** யம்மையைநாஞ் சிந்திப்போமே.

வெண்பா

அன்பர்பா னீங்காவெ னம்மையே தாமரைமேற்
பொன்பொருவு மேனியன்ன பூவின்—மன்பெரிய
வாக்கிறைவி நின்றுண் மலர்ச்சரணம் போன்றேனைக்
காக்கக் கடனுனக்கே காண். 4

திருச்சிற்றம்பலம்

81. போற்றித்திருப்பதிகம்

பொது

எழுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

அருள்தரல் வேண்டும் போற்றியென் னரசே
அடியனேன் மனத்தகத் தெழுந்த
இருள்கெடல் வேண்டும் போற்றியெந் தாயே
ஏழையே னின்றனைப் பாடுந்
தெருளுறல் வேண்டும் போற்றியென் குருவே
சிந்தைநைந் துலகிடை மயங்கும்
மருளறல் வேண்டும் போற்றியென் குருவே
மதிநதி வளர்சடை மணியே. 1

மணிமிடற் றமுதே போற்றியென் றனைநீ
வாழ்விக்க வேண்டுவல் போற்றி
அணிமதி முடியோய் போற்றியிவ் வேழைக்
கருளமு தருளுக போற்றி
பணியணி புயத்தோய் போற்றிநின் சீரே
பாடுதல் வேண்டுநான் போற்றி
தணிவிலபே ரொளியே போற்றியென் றன்னைத்
தாங்குக போற்றிநின் பதமே. 2

நின்பதம் பாடல் வேண்டுநான் போற்றி
நீறுபூத் தொளிர்குளிர் நெருப்பே
நின்புகழ் கேட்டல் வேண்டுநான் போற்றி
நெற்றியங் கண்கொளு நிறைவே
நின்வச மாதல் வேண்டுநான் போற்றி
நெடியமால் புகழ்தனி நிலையே
நின்பணி புரிதல் வேண்டுநான் போற்றி
நெடுஞ்சடை முடித்தயா நிதியே. 3

நிதிதரு நிறைவே போற்றியென் னுயிர்க்கோர்
நெறிதரு நிமலமே போற்றி
மதிமுடிக் கனியே போற்றியென் றனைநீ
வாழ்வித்த வள்ளலே போற்றி
விதிமுதற் கிறையே போற்றிமெய்ஞ் ஞான
வியனெறி விளக்கமே போற்றி
பதிபசு பதியே போற்றிநின் பாதம்
பாடவெற் கருளுக போற்றி 4

போற்றியென் னுயிர்க்கோ ரின்பமே யன்பர்
புரிதவக் காட்சியே போற்றி
போற்றியென் னன்பாந் தெய்வமே சைவம்
புகல்சிவ போகமே போற்றி

போற்றியென பெரிதாளு செலவமே கருணைப்
பூரண வெள்ளமே போறறி
போறறியென வாழவுக கொருபெரு முதலே
போறறியென சேவடிப் போதே. 5

போத வானநத போகமே யெனனைப்
புறமவிட நினைத்திடேல போறறி
சீதவான் பிறைசோ செஞசடை யாயென
சிறுமைதீாத் தருளுக போறறி
பேதமொன றிலலா வருட்கட லேயென்
பிழையெலாம பொறுத்தருள போற்றி
வேதமெயப் பொருளே போற்றிநின் னல்லால்
வேறெனக கிலையருள போறறி 6

போற்றுவா ருளளம புகுநதொளி ரொளியே
போற்றிநின பூமபதம போறறி
ஆறறுவா சடையென னப்பனே போற்றி
அமலநின னடிமலர் போற்றி
ஏற்றுவார் கொடிகொள் ளெநதையே போறறி
இறைவநின னிருஙகழல போறறி
சாறறுமா றரிய பெருமையே போறறி
தலைவநின றூடடுணை போறறி. 7

துணைமுலை மடநதை யெமபெரு மாட்டி
துணைவநின றுணையடி போற்றி
புணையென விடரின கடலினின றேற றும
புனிதநின பொனனடி போறறி
இணையில்பே ரினப வமுதருள கருணை
யிறைவநின னிணையடி போறறி
கணையெனக கண்ணன றனைகொளு மொருமுக
கணணநின் கழலடி போறறி. 8

அடியனேன் பிழைகள் பொறுத்தருள் போறறி
அயலெனை விடடிடேல போறறி
கொடியனேற கினபந தநதருள போற்றி
குணபபெருங குனறமே போறறி
நெடியவென் றுனபந தொடைததருள போற்றி
நினையலாற பிறிதிலேன போறறி
படிமிசைப் பிறாபாற் செலுததிடே லெஙகள
பரமநின னடைககல நானே. 9

நான்செயும் பிழைகள் பலவுநீ பொறுத்து
நலநதரல வேண்டுவன போறறி
ஏன்செயதா யெனபா ரிலலைமற் றெனககுன
இனனரு ளேககளுசெய போற்றி

ஊன்செய்நா வாலுன் னைங்தெழுத் தெளியேன்
ஓதநீ யுவந்தருள் போற்றி
மான்செயு நெடுங்கண் மலைமக ளிடங்கொள்
வள்ளலே போற்றிநின் னருளே.

திருச்சிற்றம்பலம்

82. விண்ணப்பப் பதிகம்

திருவாரூர்

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

தண்ணார் மதிபோற் சீதளவெண் டரளக் கவிகைத் தனிநிழற்கீழ்க்
கண்ணார் செல்வச் செருக்கினர்தங் களிப்பிற் சிறிய கடைநாயேன்
பெண்ணார் பாகப் பெருந்தகைதன் பெரிய கருணைக் குரியமென்றே
எண்ணா நின்று களிக்கின்றே னாரு ரெந்தா யிரங்காயே. 1

இரங்கா திருந்தாற் சிறியேனை யாரே மதிப்பா ரிழிந்தமனக்
குரங்கா லலைப்புண் டலைகின்ற கொடிய பாவி யிவனென்றே
உரங்கா தலித்தோர் சிரிப்பார்நா னுலகத் துயர நடிக்கின்ற
அரங்காக் கிடப்பே னென்செய்வே னாரு ரமர்ந்த வருமணியே. 2

மணியார் கண்டத் தெண்டோட்செவ் வண்ணப் பவள மாமலையே
அணியால் விளங்குந் திருவாரூர் ஆரா வமுதே யடிச்சிறியேன்
தணியா வுலகச் சழக்கிடையே தளர்ந்து கிடந்து தவிக்கின்றேன்
திணியார் முருட்டுக் கடைமனத்தேன் செய்வ தொன்றுந்தெரியேனே.

தெரியத் தெரியுந் தெரிவுடையார் சிவாநு பவத்திற் சிறக்கின்றார்
பிரியப் பிரியும் பெரும்பாவி யடியேன் பிழையிற் பிழைக்கின்றேன்
துரியப் பொருளே யணியாரூர்ச் சோதி மணிநீ தூயவருள்
புரியப் பெறுவே னெனிலவர்போல் யானுஞ் சுகத்திற்பொலிவேனே. 4

பொலிவேன் கருணை புரிந்தாயேற் போதா னந்தக் கடலாடி
மலிவே னின்ப மயமாவே னாரூர் மணிநீ வழங்காயேன்
மெலிவேன் றுன்பக் கடன்மூழ்கி மேவியெடுப்பா ரில்லாமல்
நலிவே னந்தோ வந்தோநின் னல்ல கருணைக் கழகன்றே. 5

கருணைக் கடலே திருவாரூர்க் கடவுட் சுடரே நின்னுடைய
அருணக் கமல மலரடிக்கே யடிமை விழைந்தே னருளாயேல்
வருணக் கொலைமா பாதகனு மறையோன் றனக்கு மகிழ்ந்தன்று
தருணக் கருணை யளித்தபுக ழென்னா மிந்நாள் சாற்றுகவே. 6

இந்நா ளடியேன் பிழைத்தபிழை யெண்ணி யிரங்கா யெனிலந்தோ
அந்நா ளடிமை கொண்டனையே பிழையா தொன்று மறிந்திலையோ
பொன்னார் கருணைக் கடலின்று புதிதோ பிறர்பாற் போயிற்றோ
என்னா யகனே திருவாரூ ரெந்தா யுள்ள மிரங்கிலையே. 7

உள்ளக் கவலை யொருசிறிது மொருநா ளேனு மொழிந்திடவும
வெள்ளக கருணை யிறையேனு மேவி யிடவும பெற்றறியேன
கள்ளக குரங்கா யுழலகின்ற மனத்தே னெனினுங கடையேனைத
தள்ளத தகுமோ திருவாரூ ரெந்தா யெந்தாய் தமியேனே. 8

எந்தா யொருநா ளருளவடிவி னெளியேன கண்டு களிப்படைய
வந்தா யந்தோ கடைநாயேன மறந்து விடுத்தேன மதிகெட்டேன
செந்தா மரைத்தா ளிணையன்றே சிக்கென றிறுகப பிடித்தேனேல
இந்தா சடையாய திருவாரூ ரிறைவா துயரற றிருப்பேனே 9

இருப்பு மனத்துக கடைநாயே னெனசெய் வேனின றிருவருளாம
பொருப்பி லமர்ந்தா ரடியரெலா மந்தோ வுலகப் புலையொழுந்தாக
திருப்பிற சுழன்று நானொருவன றிகைக்கின்றேனோர் துணைகாணேன
விருப்பிற கருணை புரிவாயோ வாரூ ரண்ணா வியனமுதே 10

திருச்சிற்றம்பலம

---

83 தரிசனப் பதிகம்

கோயில்

அறுசீரக கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவார் பொன்னம பலநடுவே தெள்ளா ரமுதத் திரளனைய
உருவா ரறிவா னந்தநட முடையா ரடியார்க குவகைநிலை
தருவா ரவர்தந திருமுகத்தே தததும்பும் மிளவெண் ணகைகண்டேன
இருவா நனையற றந்தோநா னின்னு மொருகாற காணபேனே 1

பொன்னு யகனும புரந்தரனும பூவாழ பவனும புகழந்தேத்த
மின்னார் பொன்னம பலநடுவே விளங்கும கருணை விழிவழங்கும
அன்னு ரறிவா னந்தநட மாடுங கழலகண் டகங்குளிர்ந்தேன
என்னு யகனு ரவர்கழலை யின்னு மொருகாற காணபேனே 2

தாயிற் பெரிய கருணையினார் தலைமா லையினார் தாழசடையார
வாயிற றினிய புகழுடைய வள்ள லவர்தந திருவழகை
கோயிற கருகே சென்றுமனங குளிரக கண்டேன பிரிவுறறேன
ஆயிற சிறியே னவரழகை யின்னு மொருகாற காணபேனே 3

புன்கண் ணகற்று மெய்யடியார் போற்றும பொன்னம பலநடுவே
வன்கண் ணறியார் திருநடஞ்செய வரத ரமுதத திருமுகத்தை
முன்கண் ணுலகிற சிறியேன்செய முழுமா தவத்தாற கண்டேனன
என்கண் ணனையா ரவர்முகத்தை யின்னு மொருகாற காணபேனே

அன்புற் றடியார் தொழுதேத்த வணியார்மணிப்பொன்னம்பலத்தே
வன்புற றழியாப பெருங்கருணை மலையார் கலையார் மாலையினார
மன்புற றரவார் கச்சிடையின வயங்க நடஞ்செய வதுகண்டேன
இன்புற றடியே னவர்நடத்தை யின்னு மொருகாற் காணபேனே

இர்மா நிலத்திற் சிவபதமீ தென்னும் பொன்னம் பலநடுவே
அம்மா லறியா வடிகளடி யசைய நடஞ்செய் வதுகண்டேன்
எம்மா லறியப் படுவதல வென்னென் றுரைப்பே னேழையன்யான்
எம்மா னவர்தந் திருநடத்தை யின்னு மொருகாற் காண்பேனே 6

சிறியேன் றவமோ வெனையீன்றாள் செய்த தவமோ யானறியேன்
மறியோர் கரத்தா ரம்பலத்தே வாழுஞ் சிவனார் தமைக்கண்டேன்
பிறியே னெனினும் பிறந்தேனான் பேயே னந்தப் பிறிவினைக்கீழ்
எறியே னந்தோ வவர்தம்மை யின்னு மொருகாற் காண்பேனே. 7

அருளே வடிவா யம்பலத்தே யாடும் பெருமா னடிகள்தமைத்
தெருளே வடிவா மடியவர்போற் சிறியேன் கண்டேன் சீருற்றேன்
மருளே வடிவே னாதலினான் மறந்தே பிரிந்தே மதிகெட்டேன்
இருளேர் மனத்தே னவர்தமைநா னின்னு மொருகாற் காண்பேனே.

அன்னே திருவம் பலத்தேயெம் மைய ருருக்கண் டேனதுதான்
பொன்னோ பவளப் பொருப்பதுவோ புதுமா ணிக்க மணித்திரளோ
மின்னோ விளக்கோ விரிசுடரோமேலையொளியோவென்னுரைப்பேன்
என்னே யவர்தந் திருவுருவை யின்னு மொருகாற் காண்பேனே. 9

பொன்னென் றுரைக்கு மம்பலத்தே புனித னார்தம் மழகியலை
உன்னென் றுரைப்பே னென்னேயென் னுள்ளஞ் சிறிது முணர்ந்ததிலை
மின்னென் றுரைக்கும் படிமூன்று விளக்கு மழுங்கு மெனிலடியேன்
என்னென் றுரைப்பே னவரழகை யின்னு மொருகாற் காண்பேனே.

திருச்சிற்றம்பலம்

---

84. அபராத விண்ணப்பம்

கோயில்

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

உலகம் பரவும் பொருளேயென் னுறவே யென்ற னுயிர்க்குயிரே
இலகம் பரத்தே பரம்பரமா யின்ப நடஞ்செ யெம்மிறையே
கலகம் பரவு மனத்தேனைக் கைவிட் டிடநீ கருதுதியோ
திலகம் பரவு நுதற்பாக னென்ப தருளின் றிறத்தன்றே. 1

அன்றோர் பொருளா யடியேனை யாட்கொண் டருளி யறிவளித்தாய்
இன்றோ சிறியேன் பிழைகருதி யிரங்கா தகற்ற வெண்ணுதியோ
குன்றோ ரனைய குறைசெயினுங் கொண்டு குலம்பே சுதலெந்தாய்
நன்றோ கருணைப் பெருங்கடலே யாளா யிந்த நாயினையே. 2

நாய்க்குங் கடையேன் பிழையனைத்து நாடிற் றவத்தா னல்கியநற்
றாய்க்குங் கோப முறுமென்னில் யாரே யென்பாற் சலியாதார்
வாய்க்குங் கருணைக் கடலுடையா யுன்பா லடுத்தேன் வலிந்தெளிய
பேய்க்குந் தயவு புரிகின்றோ யாள வேண்டும் பேதையையே. 3

பேதைப் பருவத் தெனைவலியப் பிடித்தாட் கொண்ட பெருமானே
போதைக் கழிப்பான் வீண்புரியும் புலையேன் பிழையைப் பொறுக்கிலையேல்
வாதைப் படுமென் னுயிரையுன்றன் மலர்த்தாண் முன்னர் மடிவித்தே
ஓதைக் கடல்சூ ழுலகத்தே பழிசூழ் விப்பே னுரைத்தேனே. 4

உரைத்தார் சிலர்நின் னுட்கழிய வுறுவே மென்ன வுரைத்தவரே
நரைத்தா ரிறந்தா ரவர்தம்மை நான்கண் டிருந்து நானுமே
விரைத்தாண்மலரைப்பெறலாமென்றெண்ணிவீணேவிளக்கின்றேன்
திரைத்தாழ் கடலிற் பெரும்பிழையே செய்தே னென்ன செய்வேனே.

செய்வேன் றீமை நலமொன்றுந் தெரியேன் றெரிந்துதெளிந்தோரை
வைவே னன்றி வாழ்த்தேனென் வண்ண மிந்த வண்ணமெனில்
உய்வே னென்ப தெவ்வாறென் னுடையா யுய்வே னுய்வித்தால்
கைவே னலதிங் கென்செய்வே னந்தோ வெண்ணி நலிவேனே. 6

எண்ணி நலிவே னின்பாத மென்னா ளடைவோ மெனவென்பால்
நண்ணி நலிவைத் தவிராயே லென்செய் திடுவே னுயகனே
கண்ணி நலியப் படும்பறவைக் கால்போன் மனக்கால் கட்டுண்ணப்
பண்ணி நலஞ்சேர் திருக்கூட்டம் புகுத வெனினும் பரிந்தருளே. 7

பரியு மனத்தாற் கருணைநடம் பரவுந் தொண்டர் பதப்பணியே
புரியு மினத்தா ரொடுங்கூடிப் புனித னுக வேண்டுமெனத்
திரியு மடிமைச் சிறியேனுக் கிரங்கா திருந்தாற் சினனுட்பின்
எரியுங் கொடுவாய் நரகத்துக் கென்செய் வேனென் செய்வேனே. 8

என்செய் திடுவேன் புலைநாயே னியற்றும் பிழைக ளெல்லாநின்
பொன்செய் மலர்த்தாட் டுணையந்தோ பொறுத்துக் கருணைபுரியாதேற்
புன்செய் விளவிப் பயனிலியாய்ப் புறத்திற் கிடத்தி யெனவடியார்
வன்செய் யுரையிற் சிரிப்பார்மற் றதுகண் டெங்ஙன் வாழ்வேனே.9

வாழா மனத்தின் வழிசென்று வாளா நாளைக் கழிக்கின்ற
பாழா முலகச் சிறுநடையிற் பாவி யேனைப் பதிவித்தாய்
ஊழா மெனிலெம் பெருமானே யின்னும் வினையா லொதியனையேன்
ஏழா நரகுக் காளாவே னல்லாற் புகலென் னெளியேற்கே. 10

எளியேன் கருணைத் திருநடஞ்செயிணைத்தாண்மலர்கண் டிதயமெலாங்
களியேன் கருங்கற் பாறையெனக் கிடக்கின் றேனிக் கடையேனை
அளியே பெருக வாளுதியோ வாள்கி லாயோ யாதொன்றுந்
தெளியே னந்தோ வந்தோவென் செய்வேன் விலங்கிற் சிறியேனே.

சிறியேன் பிழையைத் திருவுளத்தே தேர்ந்திங் கென்னைச் சீறுதியோ
வெறியேமெனக்கொண்டிரங்குதியோ விவ்வாறவ்வாறெனவொன்றும்
அறியே னவலக் கடலழுந்தி யந்தோ வழுங்கி யயர்கின்றேன்
பிறியேனென்னைப் பிரிகினும்பின் றுணையுங்காணேன் பெருமானே.

காணே னினது திருவருளைக கண்டார தமது கழறலைமேற
பூணே னுலகச சிறுநடையிற போநது பொயயே புகனறநோ
வீணே சுழனறு மெலிகினறே னெனனே யினனன மிகசசுமநதுந
தூணே யெனவிங கெனைவிதிததா யெநதா யாது சூழவேனே 13

சூழ்வே னினது கருணைநடஞ சூழும பெரியா தமைசசூழநது
வாழவே னெளியேன குறிபபிநத வணண மெனது மனககுரஙகோ
தாழவே னினையுந தாழவிபபே னவலக கடலிற சலியாமே
வீழவே னெனரு லெமபெருமா னிதறகென செயகேன வினையேனே

வினையே பெருககிக கடைநாயேன விடயச செருககான மிகநீணட
பனையே யெனநின றுலாகினறேன பாவி யேனுக கருளுதியோ
நினையே நினையாப பிழைகருதி நெகிழ விடவே நினைதியோ
அனையே யனையாய திருககுறிபபை யறியே னீதென றடியேனே. 15

அடியேன் முடுகிச செயும்பிழைக ளனநத மவறறை யநகோவிக
கொடியே னினைககுநதொறுமுளளங குமைநது நடுஙகிககுலைகினறேன
செடியேனமனமோவினையோநினசெயலோசெயகைதெரியேனவெண
பொடியே திகழும வடிவுடையா யாது புரிவேன புலையேனே. 16

புலையே புரியு மனமபோன போககே யலலா றபுணணியநன
னிலையே யறியேன சிறியேனுக கருள லழகோ நிறைநதகுண
மலையே மணியே மருநதேயென வாழவே யெலலாம வலலோனே
கலையே கருதுங கழலுடையா யருளா மையுநின கடனனறே. 17

கடந்தாழ் கயமபோற செருககிமயற கடலி லழுநதிக கடுவினையேன
மடநதாழமனதநோ டுலைகினறேன கரைகண டேறும வகையறியேன
தொடாநதாரெடுபபாரெனை யெடுககுநதுணைநினமலாததாடுணைகணடாய
அடாநதா தமககு மருளகினறோ யானை யானை யடியேனே. 18

அடியா ரினப மடைகினறா ரடியே னொருவ னயர்கின்றேன
படியா பலரும பலபேசிச சிரியா நினறார பரநதிரவும
விடியா நினற தெனபுரிவே னினனுங கருணை விளைத்திலையே
கொடியா பிழையுங குணமாகக கொணடு மகிழுங குணககுனறே 19

குன்று நிலைநின றருளடைநதா ரனப ரெலலாங கொடியேனை
நனறு நெறிசென றறியாதே மனஞசெல வழியே நடககினறேன
பொனறு மணியே யவாககருளி யெனனை விடுததல புகழனறே
எனறு லெனககே நகைதோனறு மெநதா யுளததுக கெனனுமே 20

என்னு ருயிருக குயிரனையா யென்னைப பொருளா யெண்ணிமகிழந
தநநா ளடிமை கொண்டளித்தா யாககோ வநத விருநதெனவே
இநநா ளிரஙகா திருககினறு யெஙகே புகுவே னெனபுரிவேன
நினனு லனறிப பிறாதமமால வேண்டே னென்று நினமலனே. 21

நின்பா லடைந்தா ரன்பாலே யடியா ரெல்லா நெடுவினையேன்
வன்பான் மனப்பேய் தன்பாலே வருந்திச் சுழன்று மயர்கின்றேன்
தென்பா றேக்கி யின்படைஞ் செய்யு மிறைவா சிறுவனுக்கா
முன்பா லமுதக் கடலளித்த முதல்வா வென்னை முன்னுதியே. 22

திருச்சிற்றம்பலம்

85. கலி விண்ணப்பம்

பொது

கட்டளைக் கலித்துறை

திருச்சிற்றம்பலம்

தெறியாத நெஞ்சக வஞ்சக னேனிச் சிறுதலத்தே
அறியா தறிந்தவன் போற்சில செய்திட லையநின்றாட்
குறியா தரித்தல தாணைமற் றில்லையெங் கொற்றவனே
மறியா தருள்செய்தி யோதெரி யேனெந்தை முன்னியதே. 1

தீதொன்று மேகண் டறிந்தகல் லாற்பலன் சேரகலம்
யாதொன்று நான்கண் டறியே னறிந்தவ னென்னவிங்கே
போதொன்று போக்குகின் றேன்பிழை யாவும்பொறுத்தருள்வாய்
மாதொன்று பாகத் துணையன்றி நற்றுணை மற்றிலையே.

எல்லாந் தெரிந்த விறைவாநின் றண்ணரு ளெய்துகிலாப்
பொல்லாத பாவிப் புலையேன் பிழையைப் பொறுத்தருள்வாய்
கல்லா மனக்கடை யாலே கடைவைத்துக் கண்டதுதுன்
பல்லா லணுத்துணை யும்மறி யேனின்ப மாவதுவே.

மண்ணுடை யாரிடை வாளா மனஞ்செல வைத்ததலால்
எண்ணுடை யாரிடை யெய்திநின் றண்மல ரேத்துகிலேன்
புண்ணுடை யாரிற் புலம்புகின் றேனைப் பொறுத்தருண்முக்
கண்ணுடை யாய்கழற் காலுடை யாய்மணி கண்டத்தனே. 4

தாழாத துன்பச் சமுத்திரத் தேயித் தனியடியேன்
வீழாத வண்ணங் கருணைசெய் வாயென்னை வேண்டியந்நாள்
ஊழாம் வினைதவிர்த் தாண்டனை யேயென் னுடையவனே
வாழா வகையெனை யிந்நாள் விடுத்தல் வழக்கலவே. 5

ஊன்செய்த வெம்புலைக் கூட்டின் பொருட்டிங் குனைமறந்து
நான்செய்த தீமையை நானே நினைக்க நடுங்குகின்றேன்
ஏன்செய் தனையெனக் கேளாது மேலு மிரங்குகின்றாய்
வான்செய்த நாதநின் றண்ணருள் வண்ணமென் வாழ்த்துவனே.

ஆயாது நான்செயுங் குற்றங் களைக்கண் டறியிற்பெற்ற
தாயாயி னும்பொறுப் பாளல வாங்கவை சற்றலவே
ஓயாது செய்யுந் தொறும்பொறுத் தாளு முனையெளியேன்
வாயா லுரைக்கவு மாட்டேனந் தோவென்ன வன்மையிதே. 7

ஒன்றுந் தெரிந்திட மாட்டாப் பருவத் துணர்வுதந்தாய்
இன்றுந் தருதற் கிறைவாநின் னுள்ள மியைதிகொலோ
கன்றுங் கருத்தொடு மாழ்குகின் றேனுன் கழலடிக்கே
துன்றுங் கருத்தறி யேன்சிறி யேனென் றுணிவதுவே. 8

ஆவா வெனவெனை யாட்கொள வேண்டு மடிமைகொண்ட
தேவா வென்குற்றந் திருவுளத் தெண்ணிலென் செய்திடுவேன்
வாவா வெனவழைப் பார்பிற ரில்லை மறந்துமென்றன்
நாவா லுரைக்கவு மாட்டேன் சிறுதெய்வ நாமங்களே. 9

பள்ளத்தி லேசெலு நீர்போலென் னுள்ளம் பரப்பதலால்
எள்ளத்தி லேசிறி தாயினு நான்செல்வ தில்லையெந்தாய்
கள்ளத்தி லேசொல்லு கின்றே னலநின் கழலிணையென்
உள்ளத்தி லேநின்ற வாங்கவை காண்க வுடையவனே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

86. கருணை விண்ணப்பம்

பொது

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

நல்லார்க் கெல்லா நல்லவனீ யொருவன் யாண்டு நாயடியேன்
பொல்லார்க் கெல்லாம் பொல்லவனொ ருருவ னிந்தப் புணர்ப்பதனால்
எல்லாமுடையாய்நினக் கெதிரென்றெண் ணேலுறவென்றெண்ணுகவீ
தல்லால் வழக்கென் னிருமைக்கும் பொதுமை யன்றோ வருளிடமே. 1

இடமே பொருளே யேவலேயென் றென்றெண் ணியிடர்ப் படுமோர்
மடமே யுடையேன் றனக்கருணீ வழங்க லழகோ வாநந்த
நடமே யுடையோய் நினையன்றி வேற்றுத் தெய்வ நயவேற்குத்
திடமே யருடான் வழங்காது தீர்த்த லழகோ தெரிப்பாயே. 2

தெரித்நா லன்றிச் சிறிதேனுந் தெரிவொன் றில்லாச் சிறியேனைப்
பிரித்தாய் கூடும் வகையறியும் பெற்றி யென்னே பிறைமுடிமேல்
தரித்தா யடியேன் பிழைபொறுக்கத் தகுங்காண் துன்பந் தமியேனை
அரித்தாற் கண்டிங் கிரங்காமை யந்தோ வருளுக் கழகேயோ. 3

அருளோர் சிறிது முதவுகிலா யதனைப் பெறுதற் கடியேன்பால்
தெருளோர் சிறிது மிலையேயென் செய்கே னெங்கள் சிவனேயோ
மருளோ ரெனினுந் தமைநோக்கி வந்தார்க் களித்தல் வழக்கன்றோ
பொருளோ ரிடத்தே மிடிகொண்டோர் புகுத லின்று புதிதன்றே. 4

புதியே னல்லே னின்னடிமைப் பொருத்த மில்லே னல்லேன்யான்
மதியோன் வேற்றுத் தேவர்தமை வந்தங் கவர்தா மெதிர்ப்படினுந்
துதியே னின்னை விடுவேனோ தொண்ட னேனை விடலழகோ
நதியோர் சடையோ யின்னருணீ நல்கல் வேண்டு நாயேற்கே. 5

நாயேன் றனபக கடலவீழநது நலித லழகோ நலலோர்ககிங
கீயே னெனறு மிலலேனு னெனசெய கேனே வெனனுடைய
தாயே யனையாய சிறிதெனமேற றயவு புரிநதா லாகாதோ
சேயேன றனனை விடுபபாயோ விடுததா லுலகஞ சிரியாதோ. 6

சிரிப்பார் நினபே ரருளபெறறோ சிவனே சிவனே சிவனேயோ
விரிப்பார பழிசசொல லனறியெனை விடடால வெளளைவிடையோனே
தரிபபா யிவனை யருளிடததே யெனறு நினறு தருமவணணந
தெரிபபார் நினககு மெவாகணடாய தேவா தேடற கரியானே 7

அரிய பெருமா னெளியோமை யாளும பெருமான் யாவாகடகும
பெரிய பெருமான சிவபெருமான பிததப் பெருமா னெனறுனனை
உரிய பெருமா தவாபழிசச லுணமை யெனிலென னுடையானே
கரிய பெருமா னுடையேறகு மருள லுனறன கடனனறே. 8

அன்றுஞ் சிறியே னறிவறியே னதுநீ யறிநது மருளசெயதாய
இனறுஞ சிறியே னறிவறியே னிதுநீ யறிநது மருளாயேல
எனறு மொருதன மையனெஙக ளிறைவ னெனமா மறைகளெலாந
தொனறு மொழிநத தூமொழிதான சூது மொழியோ சொலலாயே.

சொல்லற் கரிய பெரியபரஞ சுடரே முககட சுடாகசொழுநதே
மலலற கருமா லயனமுதலோா வழுத்தும பெருஞ்சீா மணிககுனறே
புலலற் கரிதா மெளியேனறன பிழைகள யாவும பொறுததிநத
அலலற் கடனின றெனையெடுத்தே யருளவா யுனற னருணலமே.10

திருச்சிறறமபலம்

87 அடிமைப் பதிகம்

கோயில்

எணசீாக கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம

திருச்சிறறம்பலம

ஆள்வினையாற் பயனுறுவா ரசதி யாட
அநதோவிப புலைநாயே னனபா னினபால
வேளவிசெயும பெருநதவாககே வேளவி செயய
வேணடுமிதற கெமபெருமான கருணை செயயும
நாளவிளைவிற சினனுளே யிதுதா னுணமை
நமபுமென நவினறுனையே நமபி நினறேன
கேள்வியிலாத் துரைத்தனமோ வலது நாயேன
கிளககுமுறை கிளககிலனோ கேடடி லாயே 1

கேட்டிலா யடியேனசெய முறையை யநதோ
கேடிலாக குணததவாபாற கிடடு கினறேய
ஏட்டிலா யிரஙகோடி யெனினுஞ சறறும
எழுதமுடி யாககுறைகொண டிளைககின் றேனை

சேட்டியா விடினுமெனைச் சேட்டித் தீர்க்குஞ்
சிறுமனத்தாற் செய்பிழையைத் தேர்தி யாயில்
நாட்டிலார் காக்கவல்லா ரென்னை யெந்தாய்
நாள்கழியா வண்ணமினி நல்கல் வேண்டும். 2

வேண்டாமை வேண்டுகின்றோர் நிற்க மற்றை
வேண்டுவார் வேண்டுவன விரும்பி நல்குந்
துண்டாத மணிவிளக்கே பொதுவி லாடுஞ்
சுடர்க்கொழுந்தே யென்னுயிர்க்குத் துணையே என்னை
ஆண்டாறு மூன்றாண்டில் ஆண்டு கொண்ட
அருட்கடலே யென்னுள்ளத் தமர்ந்த தேவே
ஈண்டாவ வெனச்சிறிய வடியே னுள்ளத்
தெண்ணமறிந் தருளாயே லென்செய் கேனே. 3

என்னையறி யாப்பருவத் தாண்டு கொண்ட
என்குருவே யெனக்குரிய வின்ப மேயென்
றன்னையின்று விடத்துணிந்தாய் போலு மந்தோ
தகுமோநின் பெருங்கருணைத் தகவுக் கெந்தாய்
உன்னையலா தொருவர்தம்பாற் செல்லே னென்னை
உடையானே யென்னுள்ளத் துள்ளே நின்று
முன்னைவினைப் பயனூட்ட நினைப்பிக் கின்றாய்
முடிப்பிக்கத் துணிந்திலையேன் மொழிவ தென்னே. 4

என்னுணை யறிந்துமென்னை யந்தோ வந்தோ
இவ்வகைசெய் திடத்துணிந்தா யென்னே யெந்தாய்
நின்னுணை நின்னையலா தொன்றும் வேண்டேன்
நீயிதனை யறிந்திலையோ நினைப்பிக் கின்ற
மன்னுமென் னுருயிர்க்கு வாழ்வே யென்கண்
மணியேயென் குருவேயென் மருந்தே யின்னும்
உன்னுலிங் குயிர்தரித்து வாழ்கின் றேனென்
உள்ளமறிந் துதவுதியோ வுணர்கி லேனே. 5

உள்ளமறிந் துதவுவனம் முடையா னெல்லாம்
உடையான்மற் றொருகுறையிங் குண்டோ வென்னக்
கள்ளமனத் தேனந்தோ களித்தி ருந்தேன்
கைவிடுவார் போலிருந்தாய் கருணைக் குன்றே
எள்ளலுறப் படுவேனிங் கேது செய்வேன்
எங்கெழுகேன் யார்க்குரைப்பே னின்னு முன்றன்
வள்ளலருட் டிறநோக்கி நிற்கின் றேனென்
மனத்துயர்போம் வகையருள மதித்தி டாயே. 6

வகையறியேன் சிறியேன்சன் **மார்க்க மேவும்**
மாண்புடைய பெருந்தவத்தோர் மகிழ வாழுந்
தகையறியே னலமொன்று மறியேன் பொய்மை
தானறிவே னல்லோரைச் சலஞ்செய் கின்ற

மிகையறிவேன் றீங்கென்ப வெல்லா மிங்கே
மிகவறிவே னெனினுமெனை விடுதி யாயிற்
பகையறிவே னின்மீதிற் பழிவைத் திந்தப்
பாவியுயிர் விடத்துணிவேன் பகர்ந்திட் டேனே. 7

இட்டவகை வாழ்கின்றே னெந்தாய் நானே
எண்ணுகிலே னெண்ணுவித்தா லென்செய் வேனின்
மட்டலர்சே வடியானை நினைத்த வண்ணம்
வாழ்விக்க வேண்டுமிந்த வண்ண மல்லால்
துட்டனென விடத்துணிதி யாயி லந்தோ
சூறையுறு துரும்பெனவுஞ் சுழன்று வானில்
விட்டசிலை யெனப்பவத்தில் விழுவே னன்றி
வேறெதுசெய் வேனிந்த விழல னேனே. 8

விழற்கிறைத்து மெலிகின்ற வீண னேனிவ்
வியனுலகில் விளைத்திட்ட மிகைக ளெல்லாம்
அழற்கிறைத்த பஞ்செனவே யாக்கி நீயே
ஆட்கொண்டாற் றடுப்பவரிங் காரே யையா
கழற்கடிமை யெனவுலக மறிய வொன்றுங்
கருதறியாச் சிறுபருவத் தென்னை யாண்டு
நிழற்கருணை யளித்தாயே யிந்நா ணீகை
நெகிழவிட்டா லென்செய்வே னிலையி லேனே. 9

நிலையறியே னிலையறிந்து பெற்ற நல்லோர்
நெறியறியே னெனினுமுன்ற னேச மன்றி
இலையறியேன் மற்றவரைக் கனவி லேனும்
எட்டுணையோர் துணையெனவு மெண்ணு றேனற்
கலையறியேன் கருத்திலிருந் தறிவித் தாய்நான்
கண்டறிந்தே னெனினுமவை போற்காட்ட வேண்டும்
அலையறியா வருட்கடலே யமுதே தேனே
அம்பலத்தென் குருவேநா னடிமை யாளே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

88 வேட்கைக் கொத்து

தலைமகள் பாங்கியொடு கூறல்

எண்சீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

விண்படைத்த புகழ்த்தில்லை யம்பலத்தா னெவர்க்கும்
மேலான னன்பருள மேவுநட ராஜன்
பண்படைத்த வெனையறியா விளம்பருவந் தனிலே
பரிந்துவந்து மாலையிட்டான் பார்த்தறியான் மீட்டும்
பெண்படைத்த பெண்களெலா மவமதித்தே வலது
பேசுகின்றார் கூசுகின்றேன் பிச்சியென லானேன்
கண்படைத்துங் குழியில்விழக் கணக்குமுண்டோ அவன்றன்
கணக்கறிந்தும் விடுவேனோ கண்டாயென் றோழி. 1

சித்தமணி யமபலத்தா னெனபிராண நாதன்
சிவபெருமா னெமபெருமான செல்வநட ராஜன்
வாயததவெனனை யறியாத விளமபருவந தனிலே
மகிழநதுவநது மாலையிடடா மறிததுமுகம பாரார்
ஆயததகலை கறறுணாநத வணஙகனையார் தமககுள
ஆசெயத போதனையோ வாளுலு மிதுகேள
காயத்தமரம வளையாத கணககுமுணடோ அவன்றன்
கணககறிநதும விடுவேனோ கணடாயென றோழி. 2

என்னுயிரிற் கலநதுகலந தினிககினற பெருமான்
எனனிறைவன பொதுவினட மியற்றுநட ராஜன
தனனையறி யாபபருவத் தெனனைமணம புரிநதான
தனையறிநத பருவததே யெனையறிய விருமபான
பினனையனறி முனனுமொரு பிழைபுரிநதே னிலலை
பெணபரிதா பஙகாணல பெருநதகைககு மழகோ
கனனலென்றுற கைககினற கணககுமுண்டோ அவனறன்
கணககறிநதும விடுவேனோ கணடாயென றோழி. 3

தெருளமுதத் தனியோகா சிநதையிலு ஞானச
செலவரறி விடத்துநடஞ செயயுநட ராஜன
அருளமுத மளிபபனெனறே யனறுமணம புணாநதான
அளித்தறியா னுணுததுணையு மநுபவிதது மறியேன்
மருளுடையா னலலனொரு வஞசகனு மலலன
மனமிரகக மிகவுடையான வலவினையே னளவில
இருளுடையார் போவிருககு மியலபெனனை அவனறன
இயலபறிநதும விடுவேனோ வினிததானென் றோழி 4

சின்மயமாம் பொதுவினிலே தனமயமாய நினறு
திருநடஞசெய பெருஙகருணைச செலவநட ராஜன்
எனமயநா னறியாத விளமபருவந தனிலே
எனனைமணம புரிநதனனீ தெலலாரு மறிவார்
இனமயமில லாதவாபோ லினறுமணந தருளான
இறையளவும பிழைபுரிநதே னிலலையவ னிதயங
கனமயமோ வனறுசுவைக கனிமயமே யெனனுங
கணககறிநதும விடுவேனோ கண்டாயென றோழி. 5

எண்குணத்தா னெலலார்கககு மிறைவனெலலாம வலலான்
எனனகத்தும புறததுமுளா னினபநட ராஜன
பெணகுணததை யறியாத விளமபருவந தனிலே
பிசசேறறி மணமபுரிநதான பெரிதுகளித திருநதேன்
வணகுணததா லநுபவநா னறியநினற பொழுதில
வநதறியா னினபமொனறுந தநதறியா னவனும
வெணகுணததா னலலனமிகு நலலனெனப் பலகால
விழிததறிநதும விடுவேனோ விளமபாயென றோழி. 6

பொய்யாத புகழுடையான பொதுவினடம புரிவான
புணணியர்பா னணணியநற புனிதநட ராஜன
கொயயாத வருமபனைய விளமபருவந தனிலே
குறிததுமணம புரிநதனனை மறிததுமவரக காணேன்
செயயாத செயகையொனறுஞ செயதறியேன சிறிதுந
திருவுளமே யறியுமறறென னுருவுளததின செயலகள
நையாக வெனறனுயிர நாதனருட பெருமை
நானறிநதும விடுவேனோ நவிலாயென றோழி. 7

கண்ணனையா னெனனுயிரிற கலநதுநினற கணவன
கணககறிவான பிணககறியான கருணைநட ராஜன
தணணனையா மிளமபருவந தனனிலெனைத தனிததுத
தானேவந தருளபுரிநது தனிமாலை புனைநதான
பெணணனையார் கணடபடி பேசவுநான கூசாப
பெருமையொடு மிருநதேனென னருமையெலா மறிநதான
உணணனையா வகைவரவு தாழததனனின றவனறன
உளமறிநதும விடுவேனோ வுரையாயென றோழி. 8

ஊன்மறந்த வுயிரகததே யொளிநிறைநத வொருவன
உலகமெலா முடையவனென னுடையநட ராஜன
பானமறநத சிறியவிளம பருவமதின மாலைப
பரிநதணிநதான றெரிநததனிப பருவமிதிற பரியான
தானமறநதா னெனினுமிஙகு நானமறகக மாடடேன
தவததேறி யவததிழியச சமமதமும வருமோ
கோனமறநத குடியேபோன மிடியேனு னவனறன
குணமறிநதும விடுவேனோ கூறாயென றோழி. 9

தனித்தபர நாதமுடித தலததினமிசைத தலததே
நலலவரெலாம வணஙகநினற நலலவனட ராஜன
இனிததசுக மறிநதுகொளளா விளமபருவந தனிலே
எனபுருவ நடுவிருநதான பினபுகணடே னிலலை
அனிததமிலா விசசரிதம யாரககுரைபபே னநதோ
அவனறிவா னறிவே னயலறிவா ருளரோ
துனிததநிலை விடுததொருகாற சுததநிலை யதனிற
சுகஙகணடும விடுவேனோ சொலலாயென றோழி 10

திருசசிறறமபலம்

89 சரணப் பதிகம்

கோயில்

கலிநிலைததுறை

திருசசிறறமபலம

மதிவார்சடை மாமணி யேயருள வளள லேநன
னிதியேதிரு வமபலத தாடலசெய நிதத னேநிற
றுதியே னெனினு முனையனறித துணையி லேனென
பதியேயென தெணணம பலிககும படிகக ருளே. 1

படிமேலடி யேனுனை யன்றியோர் பற்றி லேனென்
முடிமேலடி வைத்தருள் செய்திட முன்னு கண்டாய்
கொடிமேல் விடைநாட் டியவெண் குணக்குன் றமே
பொடிமேல் விளங்குந்திரு மேனியெம் புண்ணி யனே. 2

புண்ணுமனஞ் சஞ்சலித் துள்ளம் புலர்ந்து நின்றேன்
அண்ணுவெனை யாட்கொள வேண்டு மகற்று வாயேல்
கண்ணார்களை கண்பிறி தொன்றிலை கள்ள னேனை
எண்ணுவினை யென்செயு மோவிதற் கென்செய் வேனே. 3

செய்வேனவ மன்றித் தவமொன்றுஞ் செய்த றியேன்
நைவேன்பிழை யாவும் பொறுத்தரு ணல்கு வாயேல்
உய்வேனல துய்வகை யின்றுமன் றேங்கு கின்றேய்
வைவேன்றுதிப் பேனுனை யென்று மறந்தி லேனே. 4

மறவாதுனை வாழ்த்துமெய் யன்பரை மாநி லத்தே
இறவாவகை யாட்கொண் டருளியவீச னேமெய்
உறவாகிய நின்பத மன்றியொன் றோர்கி லேனன்
பிறவாநெறி தந்தரு ளென்பதென் பேசி டாயே. 5

என்னேயினு நின்னரு ளெய்தில னேழை யேனை
முன்னேவலிந் தாட்கொண்ட தின்று முனிந்த தேயோ
பொன்னேரணி யம்பலத் தாடிய புண்ணி யாவென்
அன்னேயர சேயமு தேயரு ளாண்ட வனே. 6

ஆண்டாயெனை யேழ்பிறப் பும்முனை யன்றி யொன்றுந்
தீண்டாதென துள்ளமென் றுலென் சிறுமைதீர்க்க
வேண்டாதய லாரெனக் காண்பதென் மெய்ய னேபொன்
ஆண்டான்றிரு வெய்தநஞ் சைக்கள நாட்டி னேயே. 7

நாட்டார்நகை செய்வரென் றேவரு ணல்கி லாய்நீ
வீட்டார்நினை யென்னினைப் பாரெனை மேவி லாயேல்
தாட்டாமரை யன்றித் துணையொன்றுஞ் சார்ந்தி லேனென்
மாட்டாமை யறிந்தருள் வாய்மணி மன்று ளானே. 8

மன்றாடிய மாமணி யேதனி வான வாவோர்
மின்றாழ்சடை வேதிய னேநினை வேண்டு கின்றேன்
பொன்றாதமெய் யன்பருக் கன்புளம் பூண்டு நின்று
நன்றாவிர வும்பக லுமுனை நாடு மாறே. 9

மாறுமன மாயையி னுன்மதி மாழ்கி மாழ்கி
ஏறும விறங்கு கின்றே னிதற்கென் செய்வேன்
தேறுவுளத் தேன்றனை யேறிடச் செய்தி கண்டாய்
பேறுமணி யம்பல மேவிய பெற்றி யானே. 10

ஆனேறிவந் தன்பரை யாட்கொளு மைய னேயெம்
மானேமணி மன்றில் நடம்புரி வள்ள லேசெந்
தேனேயமு தேமுத லாகிய தெய்வ மேநீ
தானேயெனை யாண்டருள் வாய்நின் சரண் சரணே 11

திருச்சிற்றம்பலம்

90 நற்றாய் கவன்றது

எழுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவருட் புனிதை மகிழ்நின் றாடுந் தில்லைமன் றழகனே யென்பாள்
மருவருட் கடலே மாணிக்க மலையே மதிச்சடை வள்ளலே யென்பாள்
இருவருக் கரியவொருவனே யெனக்கிங் கியார்துணை நின்னலா தென்பாள்
வெருவியுட் குழைவாள் விழிகணீர் துளிப்பாள் வெய்துயிர்ப் பாளென்றன் மின்னே

ஓடுவாள் தில்லைத் திருச்சிற்றம் பலமென் றுருகுவா ளுணர்வில ளாகித்
தேடுவாள் திகைப்பாள் தியங்குவா ளையோ தெய்வமே தெய்வமே யென்பாள்
பாடுவாள் பதைப்பாள் பதறுவாள் நான்பெண் பாவிகாண் பாவிகா ணென்பாள்
வாடுவாள் மயங்கி வருந்துவா ளிருந்து வல்வினை யேன்பெற்ற மகளே.

உலகெலாந் தழைப்பப் பொதுவினி லோங்குமொருதனித் தெய்வமென் கின
இலகுபே ரின்பவாரியென் கின்றாளென் னுயிர்க்கிறைவனென் கின்றாள் [றாள்
அலகிலாக் கருணை யமுதனென் கின்றா ளன்பர்கட் கன்பனென் கின்றாள்
திலகவா ணுதலா ளிவ்வண்ணம் புலம்பித் தியக்குற் றழுங்குகின் றாளே.

திருவெலா மளிக்குந் தெய்வமென் கின்றாள் திருச்சிற்றம் பலவனென் கின்றாள்
உருவெலா முடைய வொருவனென் கின்றா ளுச்சிமேற் கரங்குவிக் கின்றாள்
கருவெலாங் கடந்தான் கவன்றிரு மேனி காணப்கெந் நாள்கொலென் கின்றாள்
மருவெலா மயங்கு மலர்க்குழன் முடியாள் வருந்துகின் றாளென்றன் மகளே 4

மின்னிணைச் சடில விடங்கனென் கின்றாள் விடைக்கொடி விமலனென் கின்றாள்
பொன்னிணை மலர்த்தாட் புனிதனென் கின்றாள் பொதுவிலே நடிப்பனென் கின்றாள்
என்னிணை விழிக ளவன்றிரு வழகை யென்றுகொல் காண்பதென் கின்றாள்
துன்னிணை முலைகள் விம்முற விடைபோல் துவள்கின்றாள் பசியபொற் றொடியே 5

கருங்களிற் றுரிபோர்த் தம்பலத் தாடுங் கருணையெங் கடவுளென் கின்றாள்
பெருங்களி துளும்ப வடவனத் தோங்கும் பித்தரிற் பித்தனென் கின்றாள்
ஒருங்களி மிழற்றுங் குழலினா ரென்போ லுறுவரோ வவனையென் கின்றாள்
தருங்களி யுண்டாள் போல்கின்றா ளூணுந் தவிர்கின்றா ளென்னருந் தவளே. 6

மன்றிடை நடிக்கு மணாளனை யல்லால் மதிப்பனோ பிறரையென் கின்றாள்
வன்றுயர் நீக்கு மவன்றிரு வடியை மறப்பனோ கணமுமென் கின்றாள்
ஒன்றுமில் லவனென் றுரைக்கினு மெல்லா முடையவ னாகுமென் கின்றாள்
பொன்றுதல் பிறழ்த லினியுறே னென்றே பொற்றொடி பொங்குகின் றாளே 7

திருத்தகுதில்லைத்திருச்சிற்றம்பலத்தேதெய்வமொன் றுண்டெமக்கென்பாள்
பெருத்தகுங் குமம்பொற்கலசவாண்முலையார்பேசுகபலபல வென் பாள்
மருத்தகு குழலாள் மனமொழி யுடல மற்றவு மவன்கழற் கென்பாள்
குருத்தகு குவளைக் கண்ணினீர் கொழிப்பாள் குதுகுலிப் பாள்பசுங் கொடியே.

அம்பலத் தாடு மழகனைக்காணு தருந்தவும்பொருந்துமோ வென்பாள்
கம்பமுற் றிடுவாள் கண்கணீ ருகுப்பாள் கைகுவிப் பாளுளங்கனிவாள்
வம்பணி முலைகளிரண்டுநோக் கிடுவாள் வள்ளலைப் பரிகிலீரென்பாள்
உம்பரன் றவஞ்செய்திடுமினீரென் பாளுயங்குவாள் மயங்குவாளுணர்வே.

திருச்சிற்றம்பலம்

91. உள்ளப் பஞ்சகம்

கட்டளைக் கலித்துறை

திருச்சிற்றம்பலம்

நீரார் சடையது நீண்மால் விடையது நேர்கொள்கொன்றைத்
தாரார் முடியது சீரா ரடியது தாழ்வகற்றும்
பேரா யிரத்தது பேரா வரத்தது பேருலகம்
ஓரா வளத்ததொன் றுண்டேமுக் கண்ணுடைன் னுள்ளகத்தே. 1

மட்டுப் படாதது மாமறை யாலு மலப்பகையாற்
கட்டுப் படாதது மாலா தியர்தங் கருத்தினுக்குந்
தட்டுப் படாதது பார்முதற் பூதத் தடைகளினல்
ஒட்டுப் படாதவொன் றுண்டேமுக் கண்ணுடைன் னுள்ளகத்தே.

பேதப் படாதது பற்பல கற்பங்கள் பேர்ந்திடினுஞ்
சேதப் படாதது நன்றிது தீதெனச் செய்கைகளால்
ஏதப் படாததுள் ளெட்டப் படாததிங் கியாவர்கட்கும்
ஓதப் படாதவொன் றுண்டேமுக் கண்ணுடைன் னுள்ளகத்தே. 3

தண்ணு ரளியது விண்ணே ரொளியது சாற்றுமறைப்
பண்ணார் முடிவது பெண்ணார் வடிவது பண்புயர்நீக்
கண்ணார் நுதலது கண்ணார் மணியது கண்டுகொள்ள
ஒண்ணு நிலையதொன் றுண்டேமுக் கண்ணுடைன் னுள்ளகத்தே.

பிறவா நெறியது பேசா நிலையது பேசிலென்றும்
இறவா வுருவதுள் ளேற்றூல் வருவ திருளகன்றோர்
மறவா துடையது மாதோர் புடையது வாழ்த்துகின்றோர்
உறவா யிருப்பதொன் றுண்டேமுக் கண்ணுடைன் னுள்ளகத்தே.

திருச்சிற்றம்பலம்

92. சிவசிதம்பர சங்கீர்த்தனம்

கட்டளைக் கலிப்பா
திருச்சிற்றம்பலம்

உலக முஞ்சரா சரமுநின் றுநின் றுலவுகின் றபே ருலக மென்பதும்
கலகமின் றியெங் கணுநி றைந்தசிற் கநம்விளங்குசிற்ககந மென்ப துங்
இலக வொன் றிரண் டெனல கன்றதோ ரிணையி லின்பமா மிதயமென் பதும்
திலக மென் றநங் குருசி தம்பரஞ் சிவசி தம்பரஞ் சிவசி தம்பரம்.

வரமு றுஞ்சுதந் தரசு கந்தரு மனம டங்குசிற் கனந டந்தரும்
உரமு றும்பதம் பெறவ ழங்குபே ரொளிந டந்தரும் வெளிவிடந்தரும்
பரமு றுங்குணங் குறிக டந்தசிற் பரம மாகியே பரவு மாமறைச்
சிரமு றும்பரம் பரசி தம்பரஞ் சிவசி தம்பரஞ் சிவசி தம்பரம். 2

நித்தி யம்பரா பரநி ராதர நிர்க்கு ணஞ்சதா நிலய நிட்களஞ்
சத்தி யங்கநா கநமி குந்ததோர் தற்ப ரஞ்சிவஞ் சமர சத்துவம்
வித்தி யஞ்சுகோ தயநிகேதநம் விமல மென் றுநால் வேதமுந்தொழுஞ்
சித்தி யங்குசிற் கநசி தம்பரஞ் சிவசி தம்பரஞ் சிவசி தம்பரம். 3

அருள ளித்துமெய் யன்பர் தம்மையுள் ளங்கை நெல்லிபோ லாக்கு கின்றதும்
பொருள ளித்துநான் மறையி னந்தமே புகலு கின்றதோர் புகல ளிப்பதும்
வெருள ளித்திடா விமல ஞாநவன் வெளியி லேவெளி விரவி நிற்பதாந்
தெருள ளிப்பதும் இருள்கெ டுப்பதுஞ் சிவசி தம்பரஞ் சிவசிதம்பரம். 4

பெத்த முஞ்சதா முத்தி யும்பெரும் பேத மாயதோர் போதவாதமுஞ்
சுத்த முந்தெரு வித்த முந்தருஞ் சொரூப வின்பமே துய்க்கும் வாழ்க்கையும்
நித்த முந்தெரிந் துற்ற யோகர்தந் நிமலமாகி மெய்ந் நிறைவு கொண்டசிற்
சித்த முஞ்செலாப் பரம ராசியஞ் சிவசி தம்பரஞ் சிவசி தம்பரம்.5

திருச்சிற்றம்பலம்

93. திருக்குறிப்பு நாட்டம்

ஆசிரியத் தாழிசை
திருச்சிற்றம்பலம்

ஆற்றுக்கேபிறைக் கீற்றுக்கேசடை யாக்கிச்சேவடி தூக்கியாருயிர்ப்
பேற்றுக் கேநடிப் பாய்மணி மன் றிற் பெருந்தகையே
சோற்றுக்கேயிதஞ் சொல்லிப்பேதையர் சூழல்வாய்த்துயர்சூழ்ந்துமேற்றிசைக்
காற்றுக் கேகறங் காய்ச்சுழன் றேனைக் கருதுதியோ. 1

ஞாலத் தார்தமைப் போலத்தா மிங்கு நண்ணுவர்நின்னை யெண்ணு வர்மிகு
சீலத் தார்சிவ மேயெவை யும்மெனத் தேர்ந்தனராற்
சாலத் தான்கொடுஞ் சாலத் தாலத்தைத்தாவி நான்பெரும் பாவி யாயினன்
ஏலத் தார்குழ லாளிடத் தாயெனை யெண்ணுதியோ. 2

அன்ன லேநின்னை யெண்ண லேனென்னை யாண்டு கொண்டனை மீண்டும
நண்ண லேயறி யேனகடை யேனசிறு நாயனேயேன [விண்டனன
பெண்ண லேனிய லாண லேனலிப பேய னேனகொடும பேதை யேனபிழை
கண்ண லேபுரி யாதினனு மீட்கக கருதுதியோ 3

வல்லி யாநந்த வலலி சேர்மண வாள னேயரு ளாள னேமலை
விலலி யாயநகைத் கேபுரம வீழதத விடையவனே
புலவி யானபுலைப போகமவேட்டுநின பொனனடித துணைப போகமபோககினென்
இலவி யார்கடம போலிருந தேனெனை யெணணுதியோ 4

திருச்சிற்றம்பலம்

94. தனித் திருப் புலப்பல்

அறுசீரக கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருததம
திருசசிற்றமபலம்

திங்கள் விளங்குஞ சடைத்தருவைததீமபாறசுவையைச செநதேனைச
செஙகை மருவுஞ செழுஙகனியைச சீரா ருககட செஙகருமபை
மஙகை மலையாண மணநகபெரு வாழவைப பவள மலைதனனை
எங்கள பெருமான றனையநதோ வெனனே யெணணு திருநதேனே

அன்ப ரிதய மலாகசோயி லமாநத பரமா னநததைத
துனப மகலச சுகமளிககுந தூய துணையைச சுயஞசுடரை
வனப ரிடததின மருவாத மணியை மணியா மிடறறனை
இனப நிறைவை யிறையோனை யெனனே யெணணு திருநதேனே 3

ஒருமைப பயனை யொருமைநெறி யுணாநதா ருணாவி னுளளுணாவைப
பெருமைக கதியைப பசுபதியைப பெரியோ ரெவாககும பெரியோனை
அருமைக களத்திற கருமையணி யமமான றனனை யெமமானை
இருமைப பயனுந தருவானை யெனனே யெணணு திருநதேனே 3

கறையோ கணடத தணிநதருளுங கருணை நிதியைக கணணுதலை
மறையோ னெடுமாற கரியசிவ மலையை யலையில வாரிதியைப
பொறையோ ருளளம புகுநதொளிரும புனித வொளியைப பூரணதமை
இறையோன றனையநதோநா னெனனே யெணணு திருநதேனே

திருசசிறறமபலம

95. பரமராசியம்

எணசீரககழி நெடிலடி ஆசிரிய விருததம
திருசசிறறமபலம

விதியெ லாமவிலக கெனவிலக கிடுவேனா
விலககெ லாஙகொணடு விதியென விதிபபேனா
நிதியெ லாமபெற நினைதெழு கினறேனா
நிலமெ லாஙகொளு நினைபபுறு கினறேனா

எதியெ லாமவெறுத திடடசிற றாழை
　　இனபெ லாஙகொள வெண்ணிஙின றயர்வேன்
பதியெ லாஙகடந் தெவவண முயவேன
　　பரம ராசியப பரம்பரப் பொருளே　　1

செடிய னேனகடுந தீமையே புரிவேன
　　தெளிவி லேனடனச செறிவெனப தறியேன்
கொடிய னேனகொடுங கொலைபயி லினததேன்
　　கோள னேனெடு நீளவஞ சகனேன
அடிய னேனபிழை யனைததையும பொறுத்துன
　　அனபா தஙகளோ டின்புற வருளவாய
படிய னேகமுங கடநதசிற சபையிற
　　பரம ராசியப் பரமபரப் பொருளே.　　2

திருச்சிற்றமபலம்

96 திருவடிப் புகழ்ச்சி

எழுசீரக கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருததம

திருச்சிறறமபலம

திருவுளந் தெரியேன திகைபபுறு கினறேன்
　　சிறியரிற சிறியனேன வஞசக
கருவுளக கடையேன பாவியேன கொடிய
　　கனமனக குரஙகனே னாகதோ
வெருவுறு கினறே னஞசலென றினனே
　　விருமபியாட கொளளுதல வேண்டும
மருவுமா கருணைப பெருஙகட லமுதே
　　வளளலே யெனபெரு வாழவே　　1

அருள்பழுத் தோஙகுங கறபகத் தருவே
　　அருணமருந தொளிருஙணக குன்றே
அருளெனு மமுதந தருமொரு கடலே
　　அருடகிர ணஙகொளளுஞ சுடரே
அருளொளி வீசு மருமபெறன மணியே
　　அருடசுவை கனிநதசெம பாகே
அருணமணம வீசு மொருதனி மலரே
　　அருணமய மாமபர சிவமே.　　2

எணசீரக கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருததம

தாயுந் தநதையுந தெயவமுங குருவுந
　　தாஙகு கினறதோ தலைவனும பொருளும
ஆயு மினபமு மனபுமெய யறிவும
　　அனைதது நீயென வாதரித திருநதேன
ஏயு மெனனள விரககமொன றிலையேல
　　எனசெய வேனிதை யாககெடுத துரைப்பேன
சேயு னினனரு ணசையுறங கண்டாய
　　தில்லை மனறிடைத திகழொளி விளககே.　　3

திருச்சிறறம்பலம

97. திருமருந்தருணிலை

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

பனகவணைத்திருநெடுமாலயன்போற்றப்புலவரெலாம் பரவவோங்கும்
கனகமணியம்பலத்தே பெரியமருந்தொன் றிருக்கக்கண்டேன்கண்டேன்
அனகநடத் ததுசச்சி தானந்த வடிவதுபே ரருள்வாய்ந் துள்ள
தெனகமமர்ந் திருப்பதெல்லாம் வல்லதுபேர் நடராஜ னென்ப தம்மா.

திருநெடுமா லயன்றேடத்துரியநடுவொளித்ததெனத்தெளிந்தோர்சொல்லும்
ஒருகருணை மருந்துதிரு வம்பலத்தே யிருந்திடக்கண் டுவந்தே னந்தோ
அருவுருவங் கடந்ததுபே ரானந்த வடிவதுநல் லருள்வாய்ந் துள்ள
திருமையுநன் களிப்பதெல்லாம் வல்லதுபேர் நடராஜ னென்ப தம்மா.

திருச்சிற்றம்பலம்

98. திருவருள் விலாசம்

எண்சீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

ஆண்டவனீ யாகிலுனக் கடியனுநா னாகில்
அருளுடையா யின்றிரவி லருளிறையாய் வந்து
நீண்டவனே முதலியருந் தீண்டரிதாம் பொருளின்
நிலைகாட்டி யடிமுடியி னெறிமுழுதுங் காட்டி
வீண்டவனே காலையினீ விழித்தவுட னெழுந்து
விதிமுடித்துப் புரிதியிது விளங்குமெனப் புகல்வாய்
தாண்டவனே யருட்பொதுவிற் றனிமுதலே கருணைத்
தடங்கடலே நெடுந்தகையே சங்கரனே சிவனே. 1

திருநெறிமெய்த் தமிழ்மறையாந் திருக்கடைக்காப் பதனுற்
றிருவுளங்காட் டியநாளிற் றெரிந்திலனிச் சிறியேன்
பெருநெறியென் னுளத்திருந்து காட்டியநா ளறிந்தேன்
பிழைபடாத் தெய்வமறை யிதுவெனப்பின் புணர்ந்தேன்
ஒருநெறியி லெனதுகரத் துவந்தளித்த நாளில்
உணராத வுளவையெலா மொருங்குணர்ந்து தெளிந்தேன்
தெருணெறிதந் தருளுமறைச் சிலம்பணிந்த பதத்தாள்
சிவகாம வல்லிமகிழ் திருநடத்தெள் ளமுதே.

திருச்சிற்றம்பலம்

99. சல்லாப லகரி

கலிச் சந்த விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

சுந்தர நீறணி சுந்தரர் நடனத் தொழில்வல்லார்
வந்தன ரிங்கே வந்தன மென்றேன் மாதேநீ
மந்தண மிதுகே ளந்தன மிலநம் வாழ்வெல்லாம்
அந்தர மென்று ரென்னடி யம்மா வவர்சூதே. 1

நம்பல மாமென நமனை புக்கார் நடராஜர்
எம்பல மாவீ ரெம்பெரு மானீ ரேயென்றேன்
வம்பல மடவா யெம்முடை யின்ப வாழ்வெல்லாம்
அம்பல மென்று ரென்னடி யம்மா வவர்சூதே. 2

திருச்சிற்றம்பலம்

100. அறநிலை விளக்கம்

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

மருவாணைப் பெண்ணாக்கி ஒருகணத்திற் கண்விழித்து வயங்கு மப்பெண்
உருவாணை யுருவாக்கி இறந்தவரை யெழுப்புகின்ற வுறுவ னேனும்
[1]கருவாணை யுறஇரங்கா துயிருடம்பைக் கடிந்துண்ணுங் கருத்த னேல்லக்
குருவாணை யெமது சிவக் கொழுந்தானை ஞானியெனக் கூறேனுதே.

திருச்சிற்றம்பலம்

101. அருள்நிலை விளக்கம்

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

மெய்விளக்கே விளக்கல்லால் வேறுவிளக் கில்லையென்றூர் மேலோர்நானும்
பொய்விளக்கே விளக்கெனவுட் பொங்கிவழி கின்றேனோ புதுமை யன்றே
செய்விளக்கும் புகழுடைய சென்னநகர் நண்பர்களே செப்பக் கேளீர்
நெய்விளக்கே போன்றொருதண் ணீர்விளக்கு மெரிந்தது சந்நிதியின் முன்னே.

திருச்சிற்றம்பலம்

102. வினுவுத்தரம்

கண்ணிகள்

திருச்சிற்றம்பலம்

ஆகமமு மாரணமு மரும்பொருளென் றொருங்குரைத்த
ஏகவுரு வாகிநின்று ரிவரார்சொல் தோழி. 1

மாகநதி முடிக்கணிந்து மணிமன்று ளநவரத
நாகமணி மிளிரநட நவில்வார்காண் பெண்ணே. 2

திருச்சிற்றம்பலம்

103. நெஞ்சொடு நெகிழ்தல்

கட்டளைக் கலித்துறை

திருச்சிற்றம்பலம்

சீர்தரு வார்புகழ்ப் பேர்தரு வாரருட் டேன்றருவார்
ஊர்தரு வார்மதி யுந்தரு வார்கதி யுந்தருவார்
ஏர்தரு வார்தரு வாரொற்றி யூரெம் மிறைவரன்றி
யார்தரு வார்நெஞ்ச மேயிங்கு மங்கு மியம்புகவே. 1

1. கருவாணையுற என்பது—கருவாள், நையுற.

வாடக்கற் றாயிலே தெனனெஞ் சேயினை வாயநதசிநது
பாடககற றாயிலே பொயவேடங கட்டிப் படிமிசைககூத்
தாடககற றாயிலே யகதோ பொருளுனக காாதருவாா
நீடககற றாயுக ழொற்றியெம மானை நினையினியே 2

நேரா வழுககுத் துணியாகி லுனறனை நேரிறசணடும்
பாரா தவரென நிற்பார் **உடுத்தது பட்டெனிலோ**
வாரா திருப்பதென் வாருமென் பாரிந்த வஞ்சகர்பாற்
சேராது நனனெஞச மேயொற்றி யூரனை சோவிரைந்தே 3

பொய்விரிப் பாாககுப்பொருள விரிபபாாநற் பொருட்பயனும
மெயவிரிப பார்ககிரு கைவிரிப பாாபெடடி மேவுபணப்
பைவிரிப பாரலகுற ளைவிரிப பாாககவா பாறபரவி
மைவிரிப பாயமன மேயெனகொ லோநின மதியின்மையே.

வாழைக் கனியுண மாட்டாது வானின வளாநதுயர்நத
தாழைக கனியுணத தாவுகின றோரிற சயிலமபெற்ற
மாழைக கனிதிகழ வாமத்தெம மானறெணடா மாட்டகனறே
ஏழைக கனிக ருளத்தினா பாறசெனற தெனனெஞசே 5

காயாா சரிநைக கலிஙகமுணடேலிக [1]கலிஙகங கண்டால
நீயாாநின பேரெது நினனூ ரெதுநின னிலையெதுநின
தாயார்நின் றநதை யெவனகுல மேதெனபா சாறறுமவவல
வாயா ரிடஞ்செல னெஞசே விடைதர வலலையன்றே. 6

எணசீாககழி கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருததம

துட்ட வஞசக நெஞசக மேயொனறு
சொலலக கேளகட்ல சூழல கத்திலே
இட்ட மெனகொ லிறையள வேனுமோர்
இனப மிலலே யிடைகிடை யினனலால
நட்ட மிககுறல கணடுகண டேஙகினே
நாணு கினறிலே நாயககுங கடையைநீ
பட்ட வனமைக ளெணணி லெனககுடல
பதைககு முளளம பகிலென வேஙகுமே. 7

அறுசீாக கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருததம

பெரியபொரு ளைவைககு முதறபெரும பொருளா மரும்பொருளைப்பேசறகொ
துரியநிலே யநுபவததைச சுகமயமா யெஙகுமுளள தொனமைதனனை [ணணத
அரியபரம பரமான சிதமபரதகே நடமபுரியு மழுகை யகதோ
உரியபர கதியடைதற குனனினையென மனனேநீ யுயகுவாயே 8

வேறு

சொன்னிலைக்கும் பொருணிலைககுநதுரியதாயானநதசசுடரா யனபர்
தனனிலைககுஞ் சென்னிலைகககு மணமையதா யருளபழுககுந தருவாயெனறு
முனனிலைககு நினனிலைககுங காண்பரிதாய மூவாத முதலாயச்சுத்த
நனனிலைககு நிலையாய பசுபதியை மனனேநீ நவினறிடாயே 9

[1] கலிங்கம் எனபது—வஸதிரம், கலிஙகதேசததில செயத வஸதிரம கலிங்கம எனபபெயா எயதியது.

மண்முகத்திற் பலவிடய வாதனையான் மனனேநீ வருந்தி யந்தோ
புண்முகத்திற் சுவைவிரும்பு மெறும்பெனவா ளாசைப்போக்குகின்றாய்
சண்முகத்தெம் பெருமானை ஐங்கரனை நடராஜத் தம்பி ரானை
உண்முகத்திற் கருதியநுபவமயமாயிருக்கிலைநின் னுணர்ச்சியென்னே.

மாலெடுத்துக் கொண்டுகரு மாலாகித்திரிந்து முளமாலாய்ப் பின்னும்
வாலெடுத்துக் கொண்டுநடந் தனிவிடையாய்ச் சுமக்கின்றான் மனனேநீயக்
காலெடுத்துக் கொண்டுசுமந் திடவிரும்பு கிலையந்தோ கருதும் வேத
நாலெடுத்துக் கொண்டுமுடிசுமப்பதையு மறிகிலைநின் னலந்தா னென்னே.

ஆசிரியத் தாழிசை

உலக மேத்திநின் றேங்க வோங்கிய வொளிகொண் மன்றிடை யளி
இலகுசேவடிக் கேயன்பு கூர்ந்திலை யேழை நெஞ்சே [கொண்மாநடம்
திலக வாணுதலார்க் குழன்றனை தீமையே புரிந்தாய் விரிந்தனை
கலக மேகனிந் தாயென்னை காணின் கடைக் கருத்தே. 12

திருச்சிற்றம்பலம்

104. பொதுத்தனித் திருவெண்பா

நேரிசை வெண்பா

திருச்சிற்றம்பலம்

வந்திக்கு மெய்யடியார் மாலற்ற வோர்மனத்திற்
சந்திக்கு மெங்கள் சயம்புவே — பந்திக்கும்
வன்மலக்கட் டெல்லாம் வலிகெட் டறநினது
நின்மலக்கட் டண்ணருடா னேர். 1

சங்கரா முக்கட் சயம்புவே தாழ்சடைமேற்
பொங்கராத் திங்கள் பொலிந்தோனே — வெங்கரா
வாய்நின்று பிள்ளை வரப்பாடும் வன்றொண்டர்க்
காய்நின்று சந்துரைத்த தார். 2

நீலக் களங்கொண்ட நீடொளியே நீள்கங்கை
கோலச் சடைக்கணிந்த கோமளமே — ஞாலத்தில்
அந்தோ சிறியே னருளின்றி வாடுவது
சந்தோட மோநின் றனக்கு. 3

நான்சிறியே னென்னினுமிந் நானிலத்தி னுன்செய்பிழை
தான்சிறிதோ வன்றுலகிற் றான்பெரிதே — மான்கரத்தோய்
அங்ஙனமே னும்முன் னருட்பெருமைக் கிப்பெருமை
எங்ஙனமென் றுள்ள மெழும். 4

ஆவித் துணையேயென் னாரமுதே நின்வடிவைப்
[1]பாவித்து ணையேனிப் பாவியேன் — சேவித்து
வாழ்த்தேனின் பொன்னடியில் வந்தென் றலைகுனித்துத்
தாழ்த்தேனென் செய்தேன் றவம். 4

1. பாவித்துணையேன் என்பது — பாவித்து, உள், நையேன்

உன்னைநினைந் திங்கே யுலாவுகின்றே னன்றியெந்தாய்
பின்னை நினைப்பொன்றும் பெற்றிலேன் — என்னை
விடாதேநின் பொன்னடியை மேவார்சேர் துன்பங்
கொடாதே யெனையேன்று கொள். 6

என்னரசே நின்னடிக்கீ ழென்னிடரை நீக்கெனநான்
சொன்னதலாற் றுயுடனுஞ் சொன்னேனோ—இன்னுமிந்தத்
துன்பச் சுமையைச் சுமக்கமுடி யாதென்னல்
அன்பர்க் கருள்வோ யருள். 7

அன்னேயென் னப்பாவென் னுருயிர்க்கோ ராதரவே
என்னேநின் னுள்ள மிரங்கிலையே — பொன்னே
யுடையா ரிடையென் னுளநொந்து வாடிக்
கடையேன் படுந்துயரைக் கண்டு. 8

[1]**பகுதி** தகுதி விகுதியெனும் பாட்டில்
இகலி விடையை யிரட்டித் — தகவின்
அருச்சித்தான் முன்னு மதுகடையாங் கண்டீர்
திருச்சிற் சபையானைத் தேர்ந்து. 9

[2]**தாதாதா** தாதாதா தாக்குறைக்கென் செய்குதும்யாந்
[3]தாதாதா வென்றுலகிற் றுனலைந்தோம் — போதாதா
நந்தா மணியே நமச்சிவாயப் பொருளே
யெந்தா யெனப்புகழ வே. 10

பொய்கண்டாய் காமப் புதுமயக்கிற் போயுழலக்
கைகண்டா யென்னபலன் கண்டாயே — மெய்கண்ட
பொன்னே யனையார்பாற் போய்வணங்கக் கற்றிலையோ
என்னேநின் றன்மைமன மே. 11

இவ்வழியிற் செல்லாதே யென்னுடையான் றன்னடிசேர்
அவ்வழியிற் செல்லென் றடிக்கடிக்குச் — செவ்வழியிற்
சொன்னாலுங் கேட்கிலைநீ துட்டமன மேயுனக்கிங்
கென்னு னுறவே தினி. 12

கால்வாங் கியவுட் கதவங் கொளுமகத்தின்
பால்வாங் கியகாற் பரம்பரனே — மால்வாங்
கரிதார மூனுதி யாமயல்கொண் டேழைப்
பெரிதார வோர்மொழியைப் பேசு. 13

திருச்சிற்றம்பலம்

---

[1] **பகுதி, தகுதி, விகுதி:**—இம்மூன்று மொழிகளில் இடையெழுத்தாகிய 'கு' இரட்டித்தால் குகு. குகு. குகு— அறுகு (அறுகம்புல்) முதலெழுத்துக்களைக் கூட்டின் ப, த, வி—பதவி (பதமுத்தி) கடையெழுத்துக்களைக் கூட்டின் தி, தி, தி — முத்தி (ஐக்கியமுத்தி). அறுகம்புல்லால் அருச்சித்தால் பதமுத்தியும் ஐக்கிய முத்தியும் சித்திக்கும்.

[2]. எழு தா — எழுதா. குறை சேர்க்க, (தலையில்) எழுதாக்குறை.

[3]. தாதா என்பது — வள்ளலே; தா என்பது கொடு.

105. தனித்திரு விருத்தம்

கட்டளைக் கலித்துறை

திருச்சிற்றம்பலம்

நீர்பூத்த வேணியு மானந்தம் பூத்து நிறைமதியின்
சீர்பூத் தமுத விளநகை பூத்த திருமுகமும்
பார்பூத்த பச்சைப் பசுங்கொடி பூத்தசெம் பாகமுமோர்
கார்பூத்த கண்டமுங் கண்பூத்த காணுமென் கண்விருந்தே. 1

வீழாக ஞானற்செவ் வேணிப் பிரானென் வினையிரண்டுங்
கீழாக நான்றன் மேலாக நெஞ்சக் கிலேசமெல்லாம்
பாழாக வின்பம் பயிராக வாய்க்கிலப் பாற்பிறவி
ஏழாக வன்றிமற் றெட்டாக விங்கென்னை யென்செயுமே. 2

ஆயிரங் கார்முகி னீர்விழி நீர்தர வையநின்பாற்
சேயிரங் காரெனக் கென்றேநின் பொற்பதஞ் சிந்திக்கின்றேன்
நீயிரங் காயெனி லென்செய்கு வேனிந் நிலத்திற்பெற்ற
தாயிரங் காளெனப் பண்டோதன் பிள்ளை தளர்ச்சிகண்டே 3

எண்சீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

செம்பவளத் தனிக்குன்றே யருளா னந்தச்
செழுங்கனியே முக்கணுடைத் தேவே மூவா
அம்புவிநீ ரனல்வளிவா னாதி யாய
அரசேயென் னுயிர்க்கோ ரரண மாகுஞ்
சம்புசிவ சயம்புவே சங்க ராவெண்
சைலமவளர் செய்யவத்தவான் றருவே மிக்க
வம்பவிழுமென் குழலொருபால் விளங்க வோங்கும்
மழவிடைமேல் வருங்காட்சி வழங்கு வாயே. 4

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

நீடுகின்ற மாமறையு நெடுமாலுந் திசைமுகனு நிமல வாழ்க்கை
நாடுகின்ற முனிவரரு முருத்திரருந் தேடவரு ணட்டங் கொண்டு
பாடுகின்ற மெய்யடிய ருளமவிரும்பி யானந்தப் படிவமாகி
ஆடுகின்ற மாமணியை யாரமுதை நினைந்துநினைந் தன்பு செய்வாம் 5

நிதியைநினைந் துனைமறந்த மதியைநினைந் தழுகேனோ நிமலா னந்தக்
கதியையிகழ்ந் திருள்விழைந்த விதியைநினைந் தழுகேனோ கண்போல் வாய்ந்த
பதியையுனைப் பாடாத பாடைநினைந் தழுகேனோ படிற்று நெஞ்சச்
சதியைநினைந் தழுகேனோ யாதுகுறித் தழுகேனித் தமியனேனே. 6

ஷை வேறு

தாய்தடை யென்றேன் பின்னாத் தாரமே தடையென் றேனுன்
சேய்தடை யென்றே னிந்தச் சிறுதடை யெல்லாந் தீர்ந்துந்
தோய்தடைச் சிறியே னின்னுந் துறந்திலே னென்னே தடுக்க
ஏய்தடை யாதோ வெந்தா யென்செய்கே னென்செய் கேனே. 7

எண்சீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

எண்கடந்த வுயிர்கடொறு மொளியாய் மேவி
இருந்தருளும் பெருவாழ்வே யிறையே நின்றன்
விண்கடந்த பெரும்பதத்தை விரும்பேன் றூய்மை
விரும்புகிலே னின்னருளை விழைந்தி லேனுன்
பெண்கடந்த மயலெனுமோர் முருட்டுப் பேயாற்
பிடியுண்டே னடியுண்ட பஞ்சு போன்றேன்
கண்கடந்த குருட்டுமர் கதைபோ னின்சீர்க்
கண்டுரைப்ப லென்கேனோ கடைய னேனே. 8

ஷை வேறு

மின்னைப் போலிடை மெல்லிய லாரென்றே
விடத்தைப் போல்வரும் வெம்மனப் பேய்களைப்
பொன்னைப் போன்மிகப் போற்றி யிடைநடுப்
புழையி லேவிரல் போதப்பு குத்தியித்
தன்னைப் போன்முடை நாற்றச்ச லத்தையே
சந்த னச்சலந் தானெனக் கொள்கின்றேன்
என்னைப் போல்வது நாய்க்குலந் தன்னிலும்
இல்லை யல்ல தெவற்றினு மில்லையே. 9

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

கள்ளுருகு மலர்மணம்போற் கலந்தெங்கு நிறைந்தோய்நின் கருணைக்கந்தோ
முள்ளுருகும் வலியபராய் முருடுருகு முருகாத முறைசேர் கல்லும்
வள்ளுருகு மலையுருகு மண்ணுருகு மரமுருகு மதியி லேன்றன்
உள்ளுருகும்வகையிலையென் செய்கேனேனென்பிறந்தேனெதியனேனே.

மன்னுயிர்க்குத் தாய்தந்தை குருதெய்வ முறவுமுதன் மற்று நீயே
பின்னுயிர்க்கோர் துணைவேறுபிறிதிலையென் றியானறிந்தபின்பொய்யான
மின்னுடற்குத் தாய்தந்தை யாதியரை மதித்தேனோ விரும்பி னேனோ
என்னுயிர்க்குத்துணைவாநின் னைனயொன்று மறியேனை னிரங்கிடாயே.

மாற்றரியபசும்பொன்னேமணியேயென் கண்ணேகண் மணியேயார்க்குந்
தோற்றரிய சுயஞ்சுடரே யானந்தச் செழுந்தேனே சோதி யேநீ
போற்றரிய சிறியேனைப்புறம்விடினும்வேற்றவர்பாற்போகேன்வேதந்
தேற்றரிய திருவடிக்கண் பழிவிளைப்பே னின்னைனச் சிறிய னேனே.

உள்ளுணர்வோ ருளத்துநிறைந்தூற்றெழுந்தெள்ளமுதேயுடையாய்வஞ்ச
நள்ளுணர்வேன் சிறிதேனு நலமறியேன்வெறித்துழலுநாயிற்பொல்லேன்
வெள்ளுணர்வே னெனினுமென்னை விடுதியோ விடுதியேல்வேறென்செய்கேன்
தள்ளுணர்வோனெனினுமகன் றனையீன்றோர்புறம்பாகத் தள்ளாரன்றே

கலைபயின்று நெறியொழுகு கருத்துடையேனலனின்னைக்கனவிலேனு
மலைபயின்றபெருங்குணத்தெம்வள்ளலேயெனத்துதியேன்வஞ்சமில்லா
நிலைபயின்ற நல்லோர்தந் நேசமிலேன் கைதவமேநினைப்பேனந்தோ
உலைபயின்றவரக்கெனநெஞ்சுருகேனேனேன்பிறந்தேனெதியனேனே

இநம்புன்னைமலர்சசடையா யிவ்வுலகிற் சிலர்தஙகட்கென் றுவாய்த்த
அருமபினனை மார்பகததோ னயனுநி சிறுதெயவ மரபெனரே தூங
கருமபொன்னைச செமபொனனிற கைவிடா திருககினருா கடைய னேறகே
தருமபொனனை மாறறழிககு மருமபொனனீ கிடைததுமுனைத தழுவிலேனே.

கஞ்சமலர்த் தவிசிருநத நானமுகனு நெடுமாலுங கருதிப் போறற
அஞசநடை யமமைகணடு களிககப் பொன னமபலத்தி லாடுகினற
எஞசலிலாப்பரமபொருளே யெனகுருவே யேழையினேனிடதது நீயும
வஞசனினைத் தனையாபி லெனசெயவே னெனசெயவேனமதியிலேனே

கடடளைக் கலிததுறை

வேம்புக்குந் தண்ணிய நீரவிடு கின்றனர் வெவவிடஞ்சேர்
பாமபுககும பாலுண வீகின றனரிப படிமிசையான
வீமபுககுந தீமபுககு மானே னெனினும விடேலெனைநீ
தேமபுககும வார்சடைத் தேவே கருணைச சிவககொழுநதே. 17

அடமுடி யாதுபல லாற்றுலு மேழைக கடுத்ததுன்பம
படமுடி யாதெனனை செயகேனென றனமுகம பாாத்திரஙகாய்
திடமுடி யாலயன் மாலவணங குநதுணைச சேவடியாய
தடமுடி யாய்செஞ சடைமுடி யாயநந் தயாநிதியே 18

அறுசீரக கழிநெடிலடி ஆசிரிய விததம்

பொல்லா வாழககைத துயரமெனும புணரிப பெருககில வீழநதழுநதிப
பலலார் நகைககப் பாவிபடுமபாட்டை முழுதும பார்ததிருநதுங
கல்லா லமர்ந்தீர் என்னிரண்டு கண்களனையீர் கறைமிடறறீா
எலலா முடையீர் மாலவிடையீ ரெனனே யிரஙகி யருளீரே. 19

பொன்னையுடையார் மிகுஙகலவிப் பொருளையுடையா ரிவர்முனனே
இன்ன லெனுமோர் கடலவீழநதிவ வேழைபடுமபா டறிநதிருநதும
மினனை நிகருஞ சடைமுடியீா விடஙகொண் மிடறறீர் வினைதவிர்ப்பீர்
எனனை யுடையீர் வெளவிடையீ ரெனனே யிரஙகி யருளீரே. 20

கலி விருததம

ஆயும் வஞசக நெஞசனிவ வடியனே னையா
நீயும வஞசக நெஞ்சனென ருலிநத நிலத்தே
ஏயு மிஙகிதற கெனசெயவே னெனசெயவே னைவகுந்
தாயுந தநதையு மாகியுண ணிற்கினறேய சாறறுய. 21

நானும் பொயயனின னடியனேன றணணரு ணிதிநீ
தானும பொயயனென ருலிதற கெனசெய்வேன றலைவா
தேனும பாலுநதீங கடடியு மாகிநிற றெளிநதோர்
ஊனு முளளமு முயிருமண் ணிககினற வுரவோய. 22

காலடித தரவு கொச்சகக கலிபபா

நேசனுநீ சுறறமுநீ நேர்நின றளிததுவரும
ஈசனுநீ யீனறுளு மெநதையுநீ யெனறேநின
தேசுறுசீ ரைநதெழுததுஞ செப்புகினற நாயேனை
ஆசகலும வணண மருள புரிநதா லாகாதோ 23

கடடளைக கலிததுறை

ஆற்றல் விளஙகுஞ் சடையோயிவ வேழை யடியனும்பல்
லாறறல வருநதும வருத்தமெல லாமுற றறிநதுமினனம
ஆறறு திருததனின பேரரு ளாறறுக கழகுகொலோ
ஆறறுமை மேறகொண டமுதா லெவரெனை யாறறுவரே 24

அறுசீரக கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருததம

படியே யளந்த மாலவனும் பழைய மறைசொற் பண்ணவனும
முடியீ றறியா முதறபொருளே மொழியு மொறறி நகாககிறையே
அடியார களுககே யிரஙகி முன மடுத்த சுரநோய தடுததது போற்
படிமீ திடியேற குறுபிணிபோம படிநீ கடைககண பார்த்தருளே.

ஷ வேறு

அருளா ரமுதே யரசேநின னடியேன கொடியேன் முறையேயோ
இருளசேர் மனதே டிடருழநதே னெநதா யிதுதான முறையேயோ
மருளசோ மடவாா மயலாலே மாழகின றேனுன முறையேயோ
தெருளோா சிறிது மறியாதே திகையா நினறேன முறையேயோ. 26

ஒழியாக் கவலை யுறுகினறே னுடையாய முறையோ முறையேயோ
அழியாக கருணைக கடலேயென னரசே முறையோ முறையேயோ
பொழியாப புயலே யனையாாபால புகுவித் தனையே முறையேயோ
இழியாத் திரிதந துழலகினறே னிறைவா முறையோ முறையேயோ.

எழுசீரக கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருததம

மதியொளிர் கஙகைச சடையபெருஙகருணை வளளலேதெளிளியவமுதே
நிதியொளிர வாழககை யிநதிரன முதலோா நிலைததவாா செலவமு மணணிற
பதியொளிர வாழககை மணிமுடி யரசா படைததிடுஞ செலவமும வேணடேன
கதியொளிர நினதுதிருவருடசெலவக களிபபையேகருதுகினறனனே.

எணசீரக கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருததம

மன்றுடு மாமணியே நினபொறபாத
மலாத்துணையே துணையாக வாழகின் றோர்கது
ஒனறுலுங குறைவிலலை யேழையேன யான
ஒனறுமிலே னிவவுலகி னுழலா நினறேன
இனறுக ஙாடகழியி லெனனே செயகேன
இணைமுலையாா மையலினு லிளைதது நினறேன
எனறுனுஞ சிறிதெளியேற கிரஙகல வேணடும
எழிலாரு மொறறியூ ரினபவாழவே. 29

கடடளைக கலிததுறை

வெள்ளங்கொண் டோஙகும விரிசடை யாய்மிகு மேட்டினின் றும
பளளஙகொண டோஙகும புனலபோனின றணணருட பணபுநலலோா
உளளஙகொண டோஙகு மவமே பருதத வொதியனையேன
களளஙகொண டோஙகு மனததுறு மோவுறிற காண்குவனே. 30

ஐயாமுக் கண்கொண்ட வாரமு தேயரு ளார்பவள
மெய்யாமெய்ஞ் ஞான விளக்கே கருணை விளங்கவைத்த
மையார் மிடற்று மணியேயென் றென்னை மகிழ்ந்ததந்தோ
பொய்யாவென் செய்வ லருளா யெனிலெங்கு போதுவனே. 31

நாராய ணன்றிசை நான்முக னாதியர் நண்ணிநின்று
பாராய ணஞ்செயப் பட்டநின் சேவடிப் பங்கயமேற்
சீராய ணம்பெறப் பாடுந் திறமோர் சிறிதுமிலேன்
ஆரா யணங்குற நின்றேன்பொன் மன்றத் தமர்ந்தவனே. 32

பேய்கொண்ட நெஞ்சகப் பாழால் வருமென் பெருந்துயரை
வாய்கொண் டநந்த ரநந்தர்க்குஞ் சொல்ல வராதெனிலிந்
நாய்கொண் டுரைக்க வருமோவென் செய்குவ னச்சுமரக்
காய்கொண்டு வாழைக் கனியைக் கைவிட்ட கடையவனே. 33

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

வன்மானங் கரத்தேந்து மாமணியே மணிகண்ட மணியே யன்பர்
நன்மானங் காத்தருளு மருட்கடலே யானந்த நடஞ்செய் வாழ்வே
பொன்மானம்பிணைப்பொருந்துமம்பிணைவைத் தாண்டருளும் பொருளேநீயிங்
கென்மானங் காத்தருள வேண்டுதியோ வேண்டாயே லென்செய் வேனே.

கலி விருத்தம்

வைவ மென்றெழு கின்றவர் தமக்குநல் வாழ்வு
செய்வ மென்றெழு கின்றமெய்த் திருவருட் செயலுஞ்
சைவ மென்பதுஞ் சைவத்திற் சாற்றிடுந் தலைமைத்
தெய்வ மென்பது மென்னள வில்லையென் செய்வேன். 35

எண்சீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

ஐய ரேயும தடியனு னாகில்
அடிக ணீரென தாண்டவ ராகில்
பொய்ய னேனுளத் தவலமும் பயமும்
புன்க ணுந்தவிர்த் தருளுதல் வேண்டும்
தைய லோர்புற நின்றுளங் களிப்பச்
சச்சி தானந்தத் தனிநடம் புரியும்
மெய்ய ரேமிகு துய்யரே தரும
விடைய ரேயென்றன் விழியமர்ந் தவரே. 36

கலி விருத்தம்

பொன்ன ளிக்குநற் புத்தியுந் தந்துநின்
தன்னருட் டுணைத் தாண்மலர்த் தியானமே
மன்ன வைத்திட வேண்டுமெம் வள்ளலே
என்னை நான்பல காலிங் கியம்பலே. 37

தாயுந் தந்தையுஞ் சற்குரு நாதனும்
ஆயுந் தெய்வமு நீயென்ற றிந்தனன்
பாயு மால்விடை யேறும் பரமனே
நீயுங் கைவிட வென்னை நினைத்தியோ. 38

ஷை வேறு

ஒழியா மயல்கொண் டுழல்வே னவமே
அழியா வகையே யருள்வா யருள்வாய்
மொழியா மறையின் முதலே நுதலேய
விழியாய் விழியாய் வினைதூள் படவே. 39

ஆசிரியத் தாழிசை

உலகெ லாநிறைந் தோங்கு பேரரு ளுருவ மாகியெவ் வுயிரு முய்ந்திட
இலகு வானொளி யாமணி மன்றிடை யென்று நின்றே
அலகி லானந்த நாடகஞ் செயு மம்பொற் சேவடிக் கபய மென்னையுந்
திலக நீவிழை வாய்நட ராஜ சிகா மணியே 40

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

என்னிருகண் காணுமது பெருந்தவமெய்ப்
புவந்ததில யாதான் செய்வர்
முன்னிருவர் காணும லலைந்தனரால்
இனுங்காண முயலா நின்றார்
நன்னிருபா தொழுதேத்து மம்பலத்தே
யோரிடத்தோ நாளா நித்தா
பன்னிருவ ரொளிமாறும் பரவொளியைப்
பார்த்துயர்ந்தீர் பண்பி னீரே. 41

சேணுடர் முனிவருயர் திசைமுகன்மா
லுருத்திரனத் திரளோர் சற்றுங்
காணாத காட்சியைநான் கண்டேன்சிற்
றம்பலத்தின் கண்ணே பன்னாள்
ஆணாகப் பிறந்ததடியே னருந்தவமென்
புரிந்தேனோ வறிகி லேன்முன்
பேணாத பிறப்பெல்லாம் பிறப்பலவிப்
பிறப்பேயென் பிறப்பா மந்தோ. 42

எழுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

இருளற வோங்கும் பொதுவிலே நடஞ்செய்
எங்குரு நாதனெம் பெருமான்
அருளெனும் வடிவங் காட்டியொண் முகத்தே
அழகுறும் புன்னகை காட்டித்
தெருளுற வருமைத் திருக்கையாற் றடவித்
திருமணி வாய்மலர்ந் தருகிற
பொருளுற விருந்தோர் வாக்களித் தென்னுட்
புகுந்தனன் புதுமையீ தந்தோ. 43

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

பொன்னென்கோ மணியென்கோ புனிதவொளித்
திரளென்கோ பொற்பி னோங்கும்
மின்னென்கோ விளக்கென்கோ விரிசுடர்க்கோர்
சுடரென்கோ வினைய னேனையான

என்னென்கோ வென்னென்கோ வெம்பெருமான்
திருமேனி யிருந்த வண்ணம்
முன்னென்கோ தறுதவத்தாற் கண்டுகளித்
திடப்பெற்றேன் முக்கண் மூர்த்தி. 44

ஷை வேறு

வஞ்சகர்க்கெல் லாமுதலா யறக்கடையாய்
மறத்தொழிலே வலிக்கும் பாவி
நெஞ்சகத்துன் மார்க்கனமா பாதகனைக்
கொடியேனை நீச னேனை
அஞ்சலெனக் கருணைபுரிந் தாண்டுகொண்ட
அருட்கடலை யமுதைத் தெய்வக்
கஞ்சமல ரவனெடுமாற் கரும்பொருளைப்
பொதுவினில்யான் கண்டுய்ந் தேனே. 45

நாதாபொன் னம்பலத் தேயறி வானந்த நாடகஞ்செய்
பாதா துரும்பினும் பற்றாதவென்னைப் பணிகொண் டெல்லாம்
ஓதா துணர வுணர்த்தியுள் ளேநின் றுளவுசொன்ன
நீதா நினைமறந் தென்னினைக் கேனிந்த நீணிலத்தே. 46

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

கந்த நாண்மலர்க் கழலிணை யுளத்துறக் கருதுகின் றவர்க்கெல்லாம்
பந்த நாண்வலை யவிழ்த்தருள் சிதம்பரை பரம்பரை யுடனுடும்
அந்த நாண்மகிழ் வடைபவ ருளர்சில ரவரெவ ரெனிலிங்கே
இந்த நாண்முறை திறம்பல ராயுயிர்க் கிதஞ்செயு மவரன்றே. 47

வேறு

மறைமுடி விளக்கே போற்றி மாணிக்க மலையே போற்றி
கறைமணி கண்ட போற்றி கண்ணுதற் கரும்பே போற்றி
பிறைமுடிச் சடைகொண் டோங்கும் பேரருட் குன்றே போற்றி
சிறைதவிர்த் தெனையாட் கொண்ட சிவசிவ போற்றி போற்றி. 48

திருச்சிற்றம்பலம்

106. நிந்தாஸ்துதி

அறுசீரடி ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

இறகெடுத்த வமணர்குலம் வேரறுத்த சொக்கேயீ தென்ன ஞாயம்
அறுகெடுத்த சடைமுடிமேல் மண்ணெடுக்க மாட்டாம லடிபட்டு ஐயோ
பிறகெடுத்தீர் வளையல் விற்றீர் சொற்கேளாப் பிள்ளைகளைப் பெற்ற தோஷம்
விறகெடுத்தீர் என்செய்வீர்விதிவசந்தான்யாவரையும்விடாதுதானே.

இப்பதிகத்துள்—கலித்துறைகளும் விரவிநிற்கவும், விருத்தமெனக் குறியிட்டாளப் பட்டமைக்கிண்டு விதியெழுதப்புகின் மிகப்பெருகுமாதலின் விடுக்கப்பட்டது. சைவம்பன்னிரண்டு திருமுறைகளுள்—ஆளுடைய வாகீச—**அப்பர்சுவாமிகள்** திருவாய் மலர்ந்தருளிய திருமுறையில் "குலம்பலம் பாவரும்" என்றற்றொடக்கத் திலக்கியங்களாற் கண்டுகொள்க. (தேவாரம் 4-ந் திருமுறை) (திருவாரூர், திருவிருத்தம்)

107. பெரியநாயகியம்மை தோத்திரம்

திருவதிகைத் திருவீரட்டானம்

கலி விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

உரிய நாயகி யோககதி கைப்பதித்
துரிய நாயகி தூயவீ ரட்டற்கே
பிரிய நாயகி பேரரு ளுயகி
பெரிய நாயகி பெற்றியைப் பேசுவாம். 1

பன்னிருசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

உலகந் தழைக்க வுயிர்தழைக்க வுணர்வு தழைக்க வொளிதழைக்க
உருவந் தழைத்த பசுங்கொடியே உள்ள ததிக்குந் தெள்ளமுதே
திலகந் தழைத்த நுதற்கரும்பே செல்வத் திருவே கலைக்குருவே
சிறக்கு மலைப்பெண் மணியேமா தேவி யிசைசை ஞானமொடு
வலகந் தழைக்குங் கிரியையின்பம் வழங்கு மாதி பரையென்ன
வயங்கு மொருபே ருருளேயெம் மதியை விளக்கு மணிவிளக்கே
அலகந் தழைக்குந் திருவதிகை ஐயர் விரும்பும் மெய்யுறவே
அரிய பெரிய நாயகிப்பெண் அரசே என்னை யாண்டருளே. 2

தன்னே ரறியாப் பரவெளியிற் சத்தா ஞு சுத்த வநுபவத்தைச
சாரந் தின்ற பெரியவாக்குந் தாயே யெமக்குந் தனித்தாயே
மின்னே மின்னே ரிடைப்பிடியே விளங்கு மிதய மலரன்மே
வேதம் புகலும் பசுங்கிளியே விமலக் குயிலே யிளமயிலே
பொன்னே யெல்லாம் வல்லதிரி புரையே பரையே பூரணமே
புனித மான புண்ணியமே பொற்பே கற்ப கப்பூவே
அன்னே முன்னே என்னேயத் தமர்ந்த வதிகை யருட்சிவையே
அரிய பெரிய நாயகிப்பெண் அரசே யென்னை யாண்டருளே. 3

திருச்சிற்றம்பலம்

108. ஞானசிகாமணி தோத்திரம்

திருவோத்தூர்

பன்னிருசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

அணிவா யுலகத் தம்புயனு மளிக்குந் தொழிற்பொன் னம்புயனும்
அறியா வருமைத் திருவடியை யடியேன் தரிசித் தகங்குளிர
மணிவாய் மலர்ந்தெம் போலவார்க்கு மறையுண் முடிபை வகுத்தருள
வயங்குங் கருணை வடிவெடுத்து வந்து விளங்கு மணிச்சுடரே
பிணிவாய் பிறவிக் கொருமருந்தே பேரா னந்தப் பெருவிருந்தே
பிறங்கு கதியி னருளாறே பெரியோர் மகிழவிற் பெரும்பேறே
திணிவா யெயிற்சூழ் திருவோத்தூர் திகழ வமர்ந்த சிவநெறியே
தேவர் புகழுஞ் சிவஞானத் தேவே ஞான சிகாமணியே 1

நின்பா லறிவு நின்செயலு நீயும் பிறிதன் றெமதருளே
நெடிய விகற்ப வுணர்ச்சிகொடு நின்றா யதனால் நேர்ந்திலைகாண்,
அன்பா லுன்பா லொருமொழிதந் தனமிம் மொழியா லறிந்தொருங்கி
அளவா வறிவே யுருவாக வமரென் றுணர்த்து மரும்பொருளே
இன்பா லென்பாற் றருதாயி னினிய கருணை யிருங்கடலே
இகத்தும் பரத்துந் துணையாகி என்னு ளிருந்த வியனிறைவே
தென்பால் விளங்குந் திருவோத்தூர் திகழு மதுரச் செழுங்கனியே
தேவர் புகழுஞ் சிவஞானத் தேவே ஞான சிகாமணியே. 2

அசையும் பரிசாந் தத்துவமன் றவத்தை யகன்ற வறிவேநீ
யாகு மதனை யெமதருளா லலவா மென்றே யுலவாமல்
இசையும் விகற்ப நிலையையொழித் திருந்த படியே யிருந்தறிகாண்
என்றென் னுணர்வைத்தெளித்தநினக் கென்னேகைம்மா றறியேனே
நசையும்வெறுப்புந் தவிர்ந்தவர்பால் நண்ணுந்துணையேநன்னெறியே
நான்றா னென்ன லறத்திகழ்ந்து நாளு மோங்கு நடுநிலையே
திசையும் புவியும் புகழோத்தூர் சீர்கொண் மதுரச் செழும்பாகே
தேவர் புகழுஞ் சிவஞானத் தேவே ஞான சிகாமணியே. 3

திருச்சிற்றம்பலம்

109. வயித்தியநாதர் பதிகம்

பதினான்குசீரடி ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

ஓகைமட வாரல்குலே பிரம பதமவர்கள்
உந்தியே வைகுந்த மேல்
ஓங்குமுலை யேகைலை யவர்குமுத வாயினிதழ்
ஊறலே யமுத மவர்தம்
பாகனைய மொழியேநல் வேதவாக் கியமவர்கள்
பார்வையே கருணை நோக்கம்
பாங்கினவ ரோடுவிளை யாடவரு சுகமதே
பரமசுக மாகு மிந்த
ஊகமறி யாமலே தேகமிக வாடினீர்
உறுசுவைப் பழமெ றிந்தே
உற்றவெறு வாய்மெல்லும் வீணர்நீ ரென்றுநல்
லோரை நிந்திப்ப ரவர்தம்
வாகைவாய் மதமற மருந்தருள்க தவசிகா
மணியுலக நாத வள்ளல்
மகிழவரு வேளூரி லன்பர்பவ ரோகமற
வளர் வயித்திய நாதனே. 1

உண்டதே யுணவுதான கண்டதே காட்சியிதை
உற்றறிய மாட்டார் களாய
உயிருண்டு பாவபுண் ணியமுண்டு வினைகளுண்
டுறுபிறவி யுண்டு துனபத்
தொண்டதே செயுநரக வாதையுண டினபமுறு
சொர்ககமுண டிவையு மனறித்
தொழுகடவு ளுண்டுகதி யுண்டெனறு சிலர்சொலுந்
துாபபுத்தி யாலுல கிலே
கொண்டதே சாதகம வெறுத்துமட மாதர்தங்
கொஙகையும வெறுததீர கையில்
கொண்டதீங கனியைவிட டநதரத் தொருபழங
கொளளுவீ ரெனப ரநத
வண்டர்வா யறவொரு மருநதருளக தவசிகா
மணியுலக நாத வளளல
மகிழவரு வேளுரி லன்பாபவ ரோகமற
வளர் வயிததிய நாதனே. 2

உம்பர்வா னமுதனைய சொறகளாற பெரியோர்
உரைத்தவாய மைகளை நாடி
ஓதுகின றார்தமைக கண்டவமதித் தெதிரில
ஒதிபோல நிற்பது மலால
கம்பர்வாய் இவாவாயக கதைபபெனபர் சிறுகருங்
காககைவாயக கத்த லிவாவாய்க
கத்தலிற் சிறிதெனபர் சூடேறு நெய்யொரு
கலஙகொளள வேண்டு மென்பர்
இமபர்நாங கேடடகதை யிதுவெனப ரனறியும
இவர்ககேது தெரியு மென்பர்
இவையெலா மெவனோவோர் வமபனும வீணனமுன்
இடடகட் டெனபா அநத
வமபர்வா யறவொரு மருநதருளக தவசிகா
மணியுலக நாத வளளல்
மகிழவரு வேளுரி லனபர்பவ ரோகமற
வளர் வயித்திய நாதனே. 3

கல்லையு முருககலாம நாருரித் திடலாம
கனிநதகனி யாசசெய யலாம
கடுவிடமு முணணலாம அமுதாகக லாஙகொடுங்
கரடிபுலி சிஙக முதலா
வெலலுமிரு கஙகளையும வசமாககலா மனறி
விததை யுஙகற பிககலாம
மிககவா ழைததணடை விறகாகக லாமணலை
மேவுதோ வடமாக கலாம

இல்லையொரு தெய்வமவே றில்லையெம் பாலின்பம்
ஈகின்ற பெண்கள் குறியே
எங்கள்குல தெய்வமென மூடரைத் தேற்றவெனில்
எதுதுணையு மரிதரிது காண்
வல்லையவ ருணர்வுற மருந்தருள்க தவசிகா
மணியுலக நாத வள்ளல
மகிழவரு வேளூரி லனபாபவ ரோகமற
வளர் வயித்திய நாதனே. 4

படியளவு சாம்பலைப் பூசியே சைவம்
பழுத்த பழமோ பூசணைப்
பழமோ வெனக்கருங் கலபோலு மசையாது
பாழாகு கின்றாாக ளோர்
பிடியளவு சாதமுங் கொள்ளார்கள் அல்லதொரு
பெண்ணை யெனினுங் கொளகிலா
பேய்கொண்ட தோவன்றி நோய்கொண்ட தோபெரும்
பித்தேற்ற தோவறிகி லேன
செடியளவு மூத்தைவாயப் பலலழுக கெல்லாந்
தெரிந்திடக் காட்டி நகைதான்
செய்துவலை யாபபெருஞ செம்மரத் துண்டுபோற்
செம்மாப்ப ரவர்வாய் மதம்
மடியளவ தாவொரு மருந்தருள்க தவசிகா
மணியுலக நாத வள்ளல
மகிழவரு வேளூரி லனபாபவ ரோகமற
வளா வயித்திய நாதனே. 5

பெண்கொண்ட சுகமதே கணகண்ட பலனிது
பிடிக்கவறி யாதுசிலா தாம்
பேரூரி லாதவொரு வெறுவெளியி லேசுகம்
பெறவே விரும்பி வீணிற
பண்கொண்ட வுடலவெளுத துளளே நரம்பெலாம்
பசையற்று மேலெ ழும்பப
பட்டினி கிடந்து சாகின்றாாக ளீதென்ன
பாவமிவ ருண்மை யறியாா
கண்கொண்ட குருடரே யென்றுவாய்ப் பலலெல்லாங்
காட்டிச் சிரித்து நீண்ட
கழுமரக கட்டைபோல நிறபார்க ளையவிக
கயவாவாய மதமு முதுமே
மண்கொண்டு போகவோா மருந்தருளக தவசிகா
மணியுலக நாத வள்ளல
மகிழவரு வேளூரி லனபர்பவ ரோகமற
வளா வயித்திய நாதனே 6

திருத்தமுடை யோர்கருணை யாலிந்த வுலகில்
தியங்குவீ ரழியாச சுகம
சேருலக மாமபரம பதமதனை யடையுநெறி
சேரவா ருஙக ளெனறுல
இருத்தினிய சுவையுணவு வேண்டுமணி யாடைதரும்
இடமவேணடு மிவைக ளெலலாம
இலலையா யினுமிரவு பகலெனப தறியாமல்
இறுகப் பிடித்த ணைககப்
பெருத்தமுலை யோடிளம பருவமுட னழகுடைய
பெண்ணகப் படுமா கிலோ
பேசிட ரப்பரம பதநாடடி னுககுநும
பிறகிதோ வருவ மென்பார்
வருத்துமவ ருறவற மருநதருளக தவசிகா
மணியுலக நாத வள்ளல
மகிழுவரு வேளூரி லன்பர்பவ ரோகமற
வளா வயித்திய நாதனே. 7

பேதையுல கீர்விரத மேதுதவ மேதுவீண்
பேசசிவை யெலாம வேதனும
பித்தன்வாயப பித்தேறு கத்துநூல் கத்திய
பெருமபுரட டாகு மலலால
ஓதையுறும உலகா யததிலுள வுண்மைபோல
ஒருசிறிது மிலலை யிலலை
உளளதறி யாதிலவு காததகிளி போலுடல்
உலர்நதீர்க ளினியா யினும
மேதையுண வாதிவேண டுவவெலா முண்டுநீர்
விரைமலாத தொடை யாதியா
வேண்டுவ வெலாஙகொண்டு மேடைமேற் பெண்களொடு
விளையாடு வீக ளெனபார்
வாதையவர் சாபற மருநதருளக தவசிகா
மணியுலக நாத வளளல
மகிழுவரு வேளூரி லனபாபவ ரோகமற
வளா வயிததிய நாதனே. 8

ஈனம் பழுத்தமன வாதையற நினனருளை
எண்ணிநல லோாக ளொருபால
இறைவநின தோத்திர மியமபியிரு கண்ணீர்
இறைபப வதுகணடு நினறு
ஞானம பழுததுவிழி யாலொழுகு கின்றநீா
நமமுலகி லொருவ ரலவே
ஞானியிவா யோனிவழி தோனறியவ ரோவென
நகைபபா சுமமா வமுகிலோ

ஊனங் குழுததகண் ணுமெனப ருலகத்தில
உயாபெணடு சாககொ டுத்த
ஒருவனமுக மெனனவிவர் முகமவாடு கின்றதென
உளறு வார்வா யடஙக
மானம பழுத்திடு மருநதருளக தவசிகா
மணியுலக நாத வளளல
மகிழவரு வேளூரி லனபாபவ ரோகமற
வளர் வயிததிய நாதனே.

கற்பவை யெலாஙகற றுணர்நதபெரி யோர்தமைக
காணபதே யருமை யருமை
கறபதரு மிடியனிவ னிடையடைந தாலெனக
கருணையா லவர் வலியவந
திறபுற னிருப்பவது கணடுமந தோகடி
தெழுநதுபோயத தொழுது தங்கட
கியலுறுதி வேணடாது கணகெட்ட குருடர்போல
ஏமாந திருபப ரிவர்தாம
பொற்பினறு சுவையறியு மறிவுடைய ரன்றுமேற்
புலலாதி யுணு முயிாகளும
போனறிடா ரிவாகளைக கூரைபோயப் பாழாம
புறசசுவ ரெனப புகலலாம
வற்புறும படிதரும வழியோஙகு தவசிகா
மணியுலக நாத வளளல
மகிழவரு வேளூரி லனபாபவ ரோகமற
வளா வயிததிய நாதனே. 10

மெய்யோர் தினைத்தனையு மறிகிலார் பொயககதை
விளமபவெணி லிவவு லகிலோ
மேலுலகி லேறுகினு மஞசாது மொழிவர்தெரு
மேவுமண் ணெனினு முதவக
கையோ மனத்தையும விடுககவிசை யார்களகொலை
களவுகட் காம முதலாக
கண்டதீ மைகளனறி நனமையென பதனையொரு
கனவிலுங கணடறி கிலார
ஐயோமு னிவாதமை விதிபபடி படைத்தவிதி
யஙகைதாங கஙகை யெனனும
ஆறறிற குளிககினுந தீமுழகி யெழினுமவ
வசுதத நீஙகாது கணடாய
மையோ ரணுதநணையு மேவுறுத தவசிகா
மணியுலக நாத வளளல
மகிழவரு வேளூரி லனபாபவ ரோகமற
வளா வயிததிய நாதனே 11

இளவேனின் மாலையாய்க குளிர்சோலை யாய்மலர்
இலஞ்சியூம பொயகை யருகாய
ஏற்றசந திரகாநத மேடையா யதனமேல்
இலஙகு மரமிய வணையுமாய்
தளவேயு மலலிகைப் பநதராய்ப் பாலபோற
றழைததிடு நிலாக காலமாய்த
தனியிளந தென றலாய நிரைநரம புளவீணை
தனனிசைப் பாட லிடமாய
களவே கலநதகற புடையமட வரலபுடை
கலநதநய வார்த்தை யுடனாய்க
களிகொள இருநதவாகள் கண்டசுகம நின்னடிக்
கழனிறற சுக நிகருமே
வளவேலை சூழுலகு புகழகினற தவசிகா
மணியுலக நாத வளளல்
மகிழவரு வேளுரி லனபாபவ ரோகமற
வளா வயிததிய நாதனே.

திருச்சிற்றம்பலம்

110. ஸ்ரீ ராமநாமத் திருப்பதிகம்

எழுசீரடி ஆசிரிய விருததம

திருச்சிற்றமபலம

காராய வண்ண மணிவணண கண்ண கனசங்கு சகர தரநீள்
சீராய தூய மலர்வாய நேய ஸ்ரீராம ராம னெனவே
தாராய வாழவு தருநெஞ்சு சூழக தாமோத ராய நமவோம்
நாராய ணாய நமவாம ணாய நமகேச வாய நமவே. 1

எணசீரடி ஆசிரிய விருததம

திருமகளெம் பெருமாட்டி மகிழும வண்ணச
செழுஙகனியே கொழுமபாகே தேனே தெய்வத்
தருமகனைக காததருளக கரத்தே வென றித்
தநுவெடுதத வொருமுதலே தருமப பேறே
இருமையுமென னுளத்தமாநத ராம நாமத
தெனனரசே யெனனமுதே யெனறு யேநின்
மருமலாபபொன னடிவழுததுஞ சிறியேன அநதோ
மனநதளாநதேன அறிநதும அருள வழஙகி லாயே. 2

கலைக்கடலே கருணைநெடுங கடலே கானங
கடநததடங கடலேயென கருத்தே ஞான
மலைககணெழுஞ சுடரேவான சுடரே யனபா
மனத்தொளிருஞ சுயஞசுடரே மணியே வானோர்
தலைககணுறு மகுடசிகா மணியே வாய்மைத்
தசரதனறன் குலமணியே தமியேன உளளம
நிலைககணுறுஞ ஸ்ரீராம வளளலே யென
நிலையறிநதும அருளவினனு நினைநதி லாயே. 3

மண்ணுளா நினறவர்தம வாழவு வேணடேன
மறறவாபோற் பறறடைநது மாள வேண்டேன்
விண்ணுளா நினறவொரு மேனமை வேணடேன
வித்தகநின றிருவருளே வேணடி நினறேன
புண்ணுளா நினறமன முடையேன செயத
பொயயனைததுந திருவுளததே பொறுபபா யனறிக
கண்ணுளா சுடாககமலக கண்ணு எனனைக
கைவிடிலென செயவேனே கடைய னேனே. 4

தெவ்வினையார் அரககாகுலஞ செற்ற வெற்றிச
சிஙகமே யெஙகளகுல தெயவ மேயோ
வெவவினைதீர்த தருளகினற ராம நாம
வியனசுடரே யிவவுலக விடயக காடடில
இவவினையேன அகபபடடேன புலனுங களவாக
கிலகசானேன துணையொனறு மிலலேன அநதோ
செயவினையொன றறியேனிங கெனனை யெநதாய
திருவுளததிற் சேர்ததிலையேற செயவ தெனனே. 5

வான்வண்ணக் கருமுகிலே மழையே நீல
மணிவணணக கொழுஞசுடரே மருநதே வானத்
தேனவணணச செழுஞசுவையே ராம நாமத்
தெய்வமே நினபுகழைத் தெளிந்தே ஓதா
ஊன்வண்ணப புலைவாயா இடததே சென்றுங
குழைககின்றேன செயவகையொன றுணரேன அநதோ
கான்வணணக குடுமபத்திற் கிலககா வெனனைக
காடடினையே யெனனேநின கருணை யீதோ 6

பொன்னுடையார் வாயிலிறபோய வீணே காலம
போககுகினறேன இவவுலகப் புணாபபை வேண்டி
எனனுடையாய நினனடியை மறநதேன அநதோ
எனசெயகேன எனசெய்கேன ஏழையே னன
பின்னுடையேன பிழையுடையேன அலலா லுனறன
பேரருளும உடையேனோ பிறநதேன வாளா
உனனுடைய திருவுளதெதன னினைதி யோவென
ஒருமுதலவா ஸ்ரீராமா வுணாகி லேனே. 7

அறப்பழுக்குந் தருவேயென குருவே யெனறன
ஆருயிருக கொருதுணையே யரசே பூவை
நிறமபழுகக அழகொழுகும வடிவக குனறே
நெடுஙகடலுக கணையளிதத நிலையே வெயய
மறமபழுககும **இலங்கையிரா வணனைப்** பணடோரா
வாளியினுற பணிகொணட மணியே வாயமைத
திறமபழுககும ஸ்ரீராம வளள லேநின
திருவருளே யனறிமறறோர செயலி லேனே. 8

கல்லாய வன்மனத்தர் தமபாற் சென்றே
கண்கலககங கொளகினறேன் கவலை வாழவை
எலலாமுள் ளிருந்தறிநதா யனறே சறறும
இரஙகிலையெம பெருமானே யென்னே யெனனே
பொலலாத வெவவினையேன எனினும எனனைப்
புணணியனே புரபபதருட் புகழசசி யன்றே
அலலாநத துயர்ககடனின றெடுதது டாயேல
ஆற்றேனுன் பழிநினபால ஆககு வேனே. 9

மையான நெஞசகத்தோா வாயில சார்நதே
மனநதளர்நதேன வருநதுகினற வருத்த மெல்லாம
ஐயாவென உளத்தமர்நதாய நீதான சறறும
அறியாயோ அறியாயேல அறிவா ரியாரே
பொயயான தனமையினேன எனினு மெனனைப்
புறமவிடுததல அழகேயோ பொருளா வெணணி
மெயயாவென றனையநநாள ஆணடா யிநநாள
வெறுததனையேல எஙகேயான மேவு வேனே. 10

கூறுவதோர் குணமிலலாக கொடிதாஞ செலவக
குருடடறிவோர் இடைபபடுமென குறைக ளெல்லாம
ஆறுவதோா வழிகாணேன அநதோ அநதோ
அவலமெனுங கருஙகடலில அழுநது கின்றேன்
ஏறுவதோர் வகையறியேன எநதா யெநதாய
ஏறறுகினறோர் நினனையனறி இலலேன எனனைச்
சீறுவதோ இரஙகுவதோ யாதோ வுனறன
திருவுளத்தைத் தெரியேனே சிறிய னேனே. 11

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவெவ்வுளூர் ஸ்ரீ வீரராகவப்பெருமாள்

111. போற்றித் திருப்பஞ்சகம்

அறுசீரடி ஆசிரிய விருததம

திருசசிற்றம்பலம்

தண்ணமர் மதியே சாந்த தழைத்தசத் துவனே போற்றி
வண்ணமா மணியே போற்றி மணிவண்ணத் தேவா போற்றி
அண்ணலே எவவு ளூரில அமாநதரு ளாதி போறறி
விண்ணவர் முதலவா போறறி வீரரா கவனே போற்றி. 1

பாண்டவர் தூத னைகப் பலிததருள பரனே போறறி
நீண்டவ் னெனன வேதம நிகழததுமா நிதியே போறறி
தூணடலில லாம லோஙகுஞ ஜோதிநல விளககே போற்றி
வேணடவ ரெவவு ளூாவாழ வீரரா கவனே போற்றி 2

மேதினி புரக்கும் வேந்தர் வீறெலாம் நினதே போற்றி
கோதிலா மனத்தே நின்று குலாவிய கோவே போற்றி
ஓதிய எவ்வு ளூரில் உறைந்தருள் புரிவாய் போற்றி
வேதியன் றன்னை யீன்ற வீரரா கவனே போற்றி. 3

இளங்கொடி தனைக்கொண் டேகும் இராவணன் றனை யழித்தே
களங்கமில் **விபீட ணர்க்குக்** கனவர சளித்தாய் போற்றி
துளங்குமா தவத்தோ ருற்ற துயரெலாந் தவிர்த்தாய் போற்றி
விளங்குநல் எவ்வு ளூர்வாழ் வீரரா கவனே போற்றி. 4

அற்புதத் திருவை மார்பில் அணைத்தபே ரழகா போற்றி
பொற்புறு **திகிரி சங்கு** பொருந்துகைப் புனிதா போற்றி
வற்புறு பிணிதீர்த் தென்னை மகிழ்வித்த வரதா போற்றி
வெற்புய ரெவ்வு ளூர்வாழ் வீரரா கவனே போற்றி. 5

திருச்சிற்றம்பலம்

திருக்கண்ணமங்கை

112. இலக்குமி தோத்திரம்

பன்னிருசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

உலகம் புரக்கும் பெருமான்றன் உளத்தும் புயத்தும் அமர்ந்தருளி
உவகை யளிக்கும் பேரின்ப வுருவே யெல்லாம் உடையாளே
திலகஞ் செறிவா ணுதற்கரும்பே தேனே கனிந்த செழுங்கனியே
தெவிட்டா தன்பர் உளத்துள்ளே தித்தித்தெழுமோர் தெள்ளமுதே
மலகஞ் சுகத்தேற் கருளளித்த வாழ்வே யென்கண் மணியேயென்
வருத்தந் தவிர்க்க வருங்குருவாம் வடிவே ஞான மணிவிளக்கே
சலகந் தரம்போற் கருணைபொழி தடங்கண் திருவே கண்ணமங்கைத்
தாயே சரணஞ் சரணமிது தருணங் கருணை தருவாயே.

திருச்சிற்றம்பலம்

சென்னப்பட்டணம் ஏழுகிணற் றருகிலிருக்கும்

துலுக்காணத் தம்மன்பேரில்

*பஞ்சரத்தினம்

சீர்வளர் மதியுந்திருவளர்வாழ்க்கைச்செல்வமுங்கல்வியும் பொறையும்
பார்வளர் திறனும் பயன்வளர் பரிசும் பத்தியு மெனக்கருள் பரிந்தே
வார்வளர் தனத்தாய்மருவளர் குழலாய் மணிவளரணிமலர் முகத்தாய்
ஏர்வளர்குணத்தாயிசைதுலுக்காணத்திரேணுகையெனுமொருதிருவே.

உவந்தொருகாசும்உதவிடாக்கொடியஉலுத்தர்தங்கடைதொறுமோடி
அவந்தனி லலையாவகையெனக்குன்றன் அகமலர்ந்தருளுதல் வேண்டும்
நவந்தரு மதிய நிவந்தபூங் கொடியே நலந்தரு நகைமணிக் கோவை
இவந்தொளிர் பசுந்தோ ளிசைதுலுக்காணத்திரேணுகையெனுமொருதிருவே.

விருந்தினர் தமமை யுபசரித் திடவும விரவுறு முறவினர் மகிழத்
திருநதியமனத்தால நன்றிசெய்திடவுஞ்சிறியனேறகருளுதல வேணடும
வருநதிவந தடைநதோர்க கருளசெயுஙகருணை வாரியேவடிவுறு மயிலே
இருநதிசைபுகழு மிசைதுலுககாணத் திரேணுகை யெனுமொருதிருவே.

புண்ணியம் புரியும் புனிதர்தஞ் சார்பும புத்திரர் மனைவியே முதலாய்
நண்ணிய குடுமப நலமபெறப் புரியும நனகுமென றனககருள் புரிவாய்
விண்ணிய கதிரி ஞெளிசெயு மிழையாய் விளங்கருளொழுகிய விழியாய
எண்ணிய அடியர்ககிசைதுலுககாணத்திரேணுகையெனுமொருதிருவே.

மனமெலி யாமற பிணியடை யாமல வஞசகா தமைமரு வாமற்
சினமிலை யாம லுடலசலி யாமற சிறியனே னுறமகிழந தருளவாய்
அனமகிழ நடையாயணிதுடியிடையாய அழகுசெய காஞசனவுடையாய்
இனமகிழசெனனை யிசைதுலுககாணத்திரேணுகையெனுமொருதிருவே

திருச்சிற்றம்பலம

இரண்டாவது திருமுறை
முற்றிற்று

*இப்பஞ்சரத்தினம் — முதல இரணடு பதிபபுகளில காணபபடவிலலை. திரு-
காரணப்பட்டு கந்தசாமி பிள்ளை பாாவையிடட தீ. நா. முத்தைய்ய
செட்டியார் பதிபபில மடடும உளது

**குறிப்பு.—இரண்டாவது திருமுறையில்உள்ள கீர்த்தனைகள்
யாவும் ஆறுவது திருமுறையில்உள்ள கீர்த்தனை
களுடன் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன**

உ

சிவமயம

திருச்சிற்றம்பலம்

அருட்பெருஞ்ஜோதி

திருவருட்பா

மூன்றாவது திருமுறை

திருவொற்றியூர்

1 திருவுலாப்பேறு

தலைவி பாங்கியோடு கிளத்தல்

அறுசீரக் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம

திருசசிறறமபலம

சீரார் வளஞ்சேர் ஒற்றிநகர்த் தியாகப் பெருமான் பவனிதனை
ஊரா ருடனசென றெனதுநெஞச முவகையோஙகப பாாத்தனன்காண்
வாரார் முலைகண் மலைகளென வளாநத வளைகள தளாநதனவால
ஏரார் குழலா யெனனடிநா னிசசை மயமாய நினறதுவே. 1

சீரத்தேன் பொழிலா ரொறறிநகாத தியாகப பெருமான் பவனிவரப்
பார்த்தேன கணகளிமைததிலகாண பைமபொன வளைக ளமைததிலகாண
தார்த்தேன குழலுஞ சரிநதனகாண தானையிடையிற பிரிநதனகாண
ஏர்த்தேன குழலா யெனனடிநா னிசசை மயமாய நினறதுவே. 2

சீதப் புனல்சூழ் வயலொற்றித் தியாகப் பெருமான் றிருமாட
வீதிப் பவனி வரக்கண்டேன் மென்பூந் துகில்வீழ்ந் ததுகாணேன்
போதிற் றெனவு முணர்ந்திலேன் பொன்ன ரைப்பின் போதுகிலேன்
ஈதற் புதமே யென்னடிநா னிச்சை மயமாய் நின்றதுவே. 3

தென்னூர் சோலைத் திருவொற்றித் தியாகப் பெருமான் பவனிவரப்
பொன்னூர்வீதி தனிற்பார்த்தேன்புளகம் போர்த்தேன்மயல்பூத்தேன்
மின்னூர் பலர்க்கு முன்னுகை மேவி யவன்ற னெழில்வேட்டு
என்னு ரணங்கே யென்னடிநா னிச்சை மயமாய் நின்றதுவே. 4

சீலக் குணத்தோர் புகழொற்றித் தியாகப் பெருமான் பவனியிராக்
காலத் தடைந்து கண்டேனென் கண்க ளிரண்டோ வாயிரமோ
ஞாலத் தவர்க ளலர்தூற்ற நற்றா சிடையி னழுவிவிழ
ஏலக் குழலா யென்னடிநா னிச்சை மயமாய் நின்றதுவே. 5

சேயை யருளுந் திருவொற்றித் தியாகப் பெருமான் வீதிதனில்
தூய பவனி வரக்கண்டேன் சூழ்ந்த மகளிர் தமைக்காணேன்
தாயை மறந்தே னன்றியுமென் றனையு மறந்தேன் றனிப்பட்டே
ஏயென் றோழி யென்னடிநா னிச்சை மயமாய் நின்றதுவே. 6

திங்க ளுலவும் பொழிலொற்றித் தியாகப் பெருமான் றிருவீதி
அங்கண் களிக்கப் பவனிவந்தா னதுபோய்க் கண்டேன் தாயரெலாந்
தங்கள் குலத்துக் கடாதென்றார் தம்மை விடுத்தேன் தனியாகி
எங்க ணணையா யென்னடிநா னிச்சை மயமாய் நின்றதுவே. 7

தேசார் மணிசூ ழொற்றிநகர்த் தியாகப் பெருமான் பவனிவரக்
கூசா தோடிக் கண்டரையிற் கூறை யிழந்தேன் கைவளைகள்
வீசா நின்றேன் தாயரெலாம் வீட்டுக் கடங்காப் பெண்ணெனவே
ஏசா நிற்க வென்னடிநா னிச்சை மயமாய் நின்றதுவே. 8

தேடார்க் கரியா ரொற்றிநகர்த் தியாகப் பெருமான் பவனிவரத்
தோடார்பணைத்தோட் பெண்களொடுஞ் சூழ்ந்து மகிழ்ந்துகண்டதன்றி
வாடாக் காதல் கொண்டறியேன் வளையுந் துகிலுஞ் சோர்ந்ததுடன்
ஏடார் கோதை யென்னடிநா னிச்சை மயமாய் நின்றதுவே. 9

திருமாற் கரியா ரொற்றிநகர்த் தியாகப் பெருமான் பவனிவரப்
பெருமான் மனமு நாணுமுன்னும் பின்னுஞ் சென்று கண்டேமால்
பொருமா நின்றேன் தாயரெலாம் போவென் றீர்க்கப் போதுகிலேன்
இருண்மாண் குழலா யென்னடிநா னிச்சை மயமாய் நின்றதுவே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவொற்றியூர்

2. நாரையுங் கிளியும் நாட்டுறு தூது

தலைவி பறவைமேல் வைத்துப் பையுளெய்தல்

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

கண்ண னெடுநாண் மண்ணிடந்துங் காணக்கிடையாக் கழலுடையார்
நண்ணும் **ஒற்றி நகரார்க்கு** நாராய் சென்று நவிற்றாயோ
அண்ண லுமது பவனிகண்ட வன்று முதலா யின்றளவும்
உண்ணு முணவோ டுறக்கமுநீத் துற்றா ளென்றிவ் வொருமொழியே.

மன்னுங் கருணை வழிவிழியார் மதுர மொழியா ரொற்றிநகர்த்
துன்னு மவர்தந் திருமுன்போய்ச் சுகங்கா ணின்று சொல்லீரோ
மின்னுந் தேவர் திருமுடிமேல் விளங்குஞ் சடையைக் கண்டவுடன்
பின்னுஞ்சடையை யவிழ்த்தொன் றும்பேசாளும்மைப் பிரிந்தென்றே.

வடிக்குந் தமிழ்த்தீந் தேனென்ன வசனம் புகல்வா ரொற்றிதனில்
நடிக்குந் தியாகர் திருமுன்போய் நாராய் நின்று நவிற்றாயோ
பிடிக்குங் கிடையா நடையுடைய பெண்க ளெல்லாம் பிச்சியென
நொடிக்கும் படிக்கு மிகுங்காம நோயால் வருந்தி நோவதுவே. 3

மாய மொழியார்க் கறிவறியார் வண்மை யுடையார் மறைமணக்குந்
தூய மொழியா ரொற்றியிற்போய்ச் சுகங்கா ணின்று சொல்லீரோ
நேய மொழியாள் பந்தாடா ணில்லாள் வாச நீராடாள்
ஏய மொழியாள் பாலனமு மேலா ளும்மை யெண்ணியென்றே. 4

ஒல்லார் புரமூன் றெரிசெய்தா ரொற்றி யமர்ந்தா ரெல்லார்க்கும்
நல்லார் வல்லா ரவர்முன்போய் நாராய் நின்று நவிற்றுதியே
அல்லார் குழலாள் கண்ணீரா மாற்றி லலைந்தா ளணங்கனையார்
பல்லார் சூழ்ந்து பழிதூற்றப் படுத்தாள் விடுத்தாள் பாயலென்றே.5

ஓவா நிலையார் பொற்சிலையா ரொற்றி நகரா ருண்மைசொலுந்
தூவாய் மொழியா ரவர்முன்போய்ச் சுகங்கா ணின்று சொல்லீரோ
பூவார் முடியாள் பூமுடியாள் போவாள் வருவாள் பொருந்துகிலாள்
ஆவா வென்பாள் மகளிரொடு மாடாள் தேடா ளனமென்றே. 6

வட்ட மதிபோ லழகொழுகும் வதன விடங்க ரொற்றிதனில்
நட்ட நவில்வா ரவர்முன்போய் நாராய் நின்று நவிற்றாயோ
கட்ட விழ்ந்த குழன்முடியாள் கடுகி விழுந்த கலைபுனையாள்
முட்ட விலங்கு முலையிணையு மூடாள் மதனை முனிந்தன்றே. 7

வேலை விடத்தை மிடற்றணிந்த வெண்ணீற் றழகர் விண்ணளவுஞ்
சோலை மருவு மொற்றியிற்போய்ச் சுகங்கா ளவர்முன் சொல்லீரோ
மாலை மனத்தாள் கற்பகப்பூ **மாலை** தரினும் வாங்குகிலாள்
காலை யறியாள் பகலறியாள் கங்கு லறியாள் கனிந்தென்றே. 8

மாண்காத் தளிர்கு யொறறியினா வான மகளீா மஙகலப்பொன்
ஞண்காத் தளித்தா ரவர்முனபோய நாராய் நினறு நவிற்றுதியோ
பூண்காத் தளியாள புலமபிநினருள புரண்டா ளயனமா லாதியராகு
சேண்காத் தளிப்போர் தேற்றுகிஞர தேருள் மனது திறனென்றே.

தேசு பூத்த வடிவழகா திருவா ழொற்றித் தேவாபுலித்
தூசு பூத்த கீளுடையார் சுகஙகா ளவர்முன சொலலீரோ
மாசு பூத்த மணிபோல வருநதா நினருள மஙகையாவாய்
ஏசு பூத்த வலாகொடியா யினைத்தா ளுமமை யெண்ணியெனறே.10

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவொறறியூா

3. இரங்கன் மாலை

தலைவி இரங்கல்

அறுசீாக கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருததம

திருச்சிற்றம்பலம்

நின்று புரிவாா திருவொற்றி நாத ரெனது நாயகனுர்
மனறு ளமர்வாா மாலவிடைமேல வருவா ரவரை மாலையிடட
அனறு முதலா யினறளவு மககோ சறறு மணநதறியேன
குனறு நிகாபூண முலையாயென குறையை யெவாககுக கூறுவனே 1

தகைசே ரொறறித தலததமாநதாா தரியாா புரஙகள தழலாகக
நகைசோந தவரை மாலையிடட நாளே முதலிந நாளளவும
பகைசோ மதனபூச சூடலனறிப பதப்பூச சூடப பாாததறியேன
குகைசே ரிருடபூங குழலாயென குறையை யெவாககுக கூறுவனே.2

தோடார் குழையா ரொறறியினா் தூயர்க கலது சுகம்ருள
நாடா ரவாககு மாலையிட்ட நாளை முதலிந நாளளவுஞ
சூடா மலாபோ லிருநததலலாற சுகமோ ரணுவுந துயத்தறியேன
கோடா வொலகுஙகொடியேயென குறையையெவர்ககுக கூறுவனே.

அண்ட ரெவாககு மறிவொணு ரணியா ரொறறி யாாநீல
கணட ரவாககு மாலையிடட கடனேயனறி மறறவரால
பண்ட மறியேன பலனறியேன பரிவோ டணையப பாாததறியேன்
கொண்டனமணககுஙகோதாயென குறையை யெவர்ககுககூறுவனே.

பாடல் கமழும பதமுடையாா பணைசே ரொறறிப பதியுடையார்
வாட லெனவே மாலையிட்ட மாணபே யனறி மறறவரால
ஆட லளிசூழ குழலாயுன ஞணை யொனறு மறியனடி
கூடல பெறவே வருநதுகினறேன குறையை யெவாககுக கூறுவனே.

துடிசேர் கரத்தா ரொற்றியிலவாழ சோதி வெண்ணீற றழகரவர்
கடிசோந தெனனை மாலையிட்ட கடனே யனறி மறறவராற
பிடிசேர்நடைநோ பெணகளைபபோற பினனையாதும பெறறறியேன
கொடிநே ரிடையா யெனனடியென குறையையெவாககுக கூறுவனே

ஒற்றி நகர்வா ழுத்தமனு ருயர்மால் விடையா ருடையார்தாம்
பற்றி யென்னை மாலையிட்ட பரிசே யன்றிப் பகைதெரிந்து
வெற்றி மதனன் வீறடங்க மேவி யணைந்தா ரல்லரடி
குற்ற மணுவுஞ் செய்தறியேன் குறையை யெவர்க்குக் கூறுவனே. 7

வானும் புவியும் புகழொற்றி வாணர் மலர்க்கை மழுவினொடு
மானு முடையா ரென்றனக்கு மாலை யிட்ட தொன்றல்லால்
நானு மவருங் கூடியொரு நாளுங் கலந்த தில்லையடி
கோனுந் தியவேற் கண்ணையென் குறையை யெவர்க்குக் கூறுவனே.

தெறித்து மணிக ளலைசிறக்குந் திருவா ழொற்றித் தேவரெனை
வறித்திங் கெளியேன் வருந்தாமல் மாலை யிட்ட நாளலது
மறித்து மொருநாள் வந்தென்னை மருவி யணைய நானறியேன்
குறித்திங்குழன்றேன் மாதேயென் குறையை யெவர்க்குக் கூறுவனே.

மின்னே டொக்கும் வேணியினர் விமல ரொற்றி வாணரெனைத்
தென்னே டொக்க மாலையிட்டுச் சென்றார் பின்பு சேர்ந்தறியார்
என்னே டொத்த பெண்களெலா மேசி நகைக்க விடருழந்தேன்
கொன்னே டொத்த கண்ணையென் குறையை யெவர்க்குக் கூறுவனே.

உடுக்கு மதளா ரொற்றியினு ருலகம் புகழு முத்தமனார்
தொடுத்திங் கெனக்கு மாலையிட்ட சுகமே யன்றி யென்னுடனே
படுத்து மறியா ரெனக்குரிய பரிவிற் பொருளோ ரெள்ளளவுங்
கொடுத்து மறியார் மாதேயென் குறையை யெவர்க்குக் கூறுவனே.

உழையொன் றணிகைத் தலமுடையா ரொற்றியுடையா ரென்றனக்கு
மழையொன் றலர்பூ மாலையிட்டார் மறித்தும் வந்தா ரல்லரடி
பிழையொன்றறியேன்பெண்களெலாம்பேசிநகைக்கப்பெற்றேன்காண்
குழையொன் றியகண்மாதேயென் குறையை யெவர்க்குக் கூறுவனே.

ஏடார் பொழில்சூ ழொற்றியினு ரென்கண் ணனையா ரென்றலைவர்
பீடார் மாலை யிட்டதன்றிப் பின்னோர் சுகமும் பெற்றறியேன்
வாடாக் காதற் பெண்களெலாம் வலது பேச நின்றனடி
கோடார் கொங்கை மாதேயென் குறையை யெவர்க்குக் கூறுவனே.

கஞ்ச னறியா ரொற்றியினர் கண்மூன் றுடையார் கனவினிலும்
வஞ்ச மறியா ரென்றனக்கு மாலை யிட்ட தொன்றல்லான்
மஞ்ச மதனி லென்னோடு மருவி யிருக்க நானறியேன்
கொஞ்ச மதிநேர் நுதலாயென் குறையை யெவர்க்குக் கூறுவனே. 14

ஆல மிருந்த களத்தழக ரணிசே ரொற்றி யாலயத்தார்
சால வெனக்கு மாலையிட்ட தன்மை யொன்றே யல்லாது
கால நிரம்ப வவர்புயத்தைக் கட்டி யணைந்த தில்லையடி
கோல மதிவாண் முகத்தாயென் குறையை யெவர்க்குக் கூறுவனே

நெய்தற் பணைசூ ழொற்றியினர் நிருத்தம் பயில்வார் மாலயனும்
எய்தற்கரியார் மாலையிட்டா ரெனக்கென் றுரைக்கும் பெருமையல்லால்
உய்தற் கடியேன் மனையின்கண் ணொருநா ளேனு முற்றறியார்
கொய்தற் கரிதாங் கொடியேயென் குறையை யெவர்க்குக் கூறுவனே.

போர்க்கு மரியார் மால்பிரமன் போகி முதலாம் புங்கவர்கள்
யார்க்கு மரியா ரெனக்கெளிய ராகி யென்னை மாலையிட்டார்
ஈர்க்கும் புகுதா முலைமதத்தை யின்னுந் தவிர்த்தா ரல்லரடி
கூர்க்கு நெடுவேற் கண்ணுயென் குறையை யெவர்க்குக் கூறுவனே.17

இறையா ரொற்றி யூரினிடை யிருந்தா ரினியா ரென்கணவர்
மறையா ரெனக்கு மாலையிட்டார் மருவா ரென்னை வஞ்சனையோ
பொறையா ரிரக்க மிகவுடையார் பொய்யொன் றுரையார் பொய்யலடி
குறையா மதிவாண் முகத்தாயென் குறையை யெவர்க்குக் கூறுவனே.

உடுப்பார் கரித்தோ லொற்றியெனு மூராரென்னை யுடையவனுர்
மடுப்பா ரின்ப மாலையிட்டார் மருவா ரெனது பிழையுரைத்துக்
கெடுப்பா ரில்லை யென்சொலினுங் கேளா ரெனது கேள்வரவர்
கொடுப்பா ரென்றே மாதேயென் குறையை யெவர்க்குக் கூறுவனே.

எந்தில் வருவா ரொற்றியுளா ரென்று யகனு ரெனக்கினியார்
வருதி யெனவே மாலையிட்டார் வந்தா லொன்றும் வாய்திறவார்
கருதி யவர்தங் கட்டளையைக் கடந்து நடந்தே னல்லவடி
[1]குருகுண் கரத்தா யென்னடியென் குறையை யெவர்க்குக் கூறுவனே.

மாவென் றுரித்தார் மாலையிட்ட மணுள ரென்றே வந்தடைந்தால்
வாவென் றுரையார் போவென்னுர் மௌனஞ் சாதித்திருந்தனர்காண்
ஆவென் றலறிக் கண்ணீர்விட் டழுதாற் றுயர மாறுமடி
[2]கோவென் றிருவேற்கொண்டாயென்குறையையெவர்க்குக்கூறுவனே.

நாட்டும் புகழார் திருவொற்றி நகர்வாழ் சிவனுர் நன்மையெலாங்
காட்டும் படிக்கு மாலையிட்ட கணவ ரெனவோர் காசளவிற்
கேட்டு மறியேன் தந்தறியார் கேட்டா லென்ன விளையுமடி
கோட்டு மணிப்பூண் முலையாயென் குறையை யெவர்க்குக் கூறுவனே.

வெற்பை வளைத்தார் திருவொற்றி மேவி யமர்ந்தா ரவரெனது
கற்பை யழித்தார் மாலையிட்டுக் கணவ ராணு ரென்பதல்லாற்
சிற்ப மணிமே டையிலென்னைச் சேர்ந்தா ரென்ப தில்லையடி
கொற்பை யரவி னிடையாயென் குறையை யெவர்க்குக் கூறுவனே

[1]குருகு என்பது — கைவளை. கோ என்பது — அம்பு.

என்ன கொடுத்துங் கிடைப்பரியா ரெழிலா ரொற்றி நாதரெனைச்
சின்ன வயதின் மாலையிட்டுச் சென்றார் சென்ற திறனல்லால்
இன்னு மருவ வந்திலர்காண் யாதோ வவர்தம் மெண்ணமது
கொன்னுண் வடிவேற்கண்ணாயென் குறையையெவர்க்குக்கூறுவனே.

கரும்பி னினியார் கண்ணுதலார் கடிசே ரொற்றிக் காவலனார்
இரும்பின் மனத்தென் றனைமாலை யிட்டா ரிட்ட வன்றலது
திரும்பி யொருகால் வந்தென்னைச் சேர்ந்து மகிழ்ந்த தில்லையடி
குரும்பை யனைய முலையாயென் குறையை யெவர்க்குக் கூறுவனே. 25

தீது தவிர்ப்பார் திருவொற்றித் தியாக ரழியாத் திறத்தரவர்
மாது மகிழ்தி யெனவென்னை மாலை யிட்டார் மாலையிட்ட
போதுகண்ட திருமுகத்தைப் போற்றி மறித்துங் கண்டறியேன்
கோது கண்டேன் மாதேயென் குறையை யெவர்க்குக் கூறுவனே. 27

வென்றிக் கொடிமேல்விடையுயர்த்தார்மேலாரொற்றி யூரரென்பாற்
சென்றிக் குளிர்பூ மாலையிட்டார் சேர்ந்தா ரல்லர் யானவரை
அன்றிப் பிறரை நாடினனோ வம்மா வொன்று மறியனடி
குன்றிற் றுயர்கொண்டழுமெனது குறையையெவர்க்குக் கூறுவனே.

தோளா மணிநேர் வடிவழகர் சோலை சூழ்ந்த வொற்றியினார்
மாளா நிலைய ரென்றனக்கு மாலை யிட்டார் மருவிலர்காண்
கேளாய் மாதே யென்னிடையே கெடுதி யிருந்த தெனினுமதைக்
கோளா ருரைப்பாரென்னடியென் குறையை யெவர்க்குக் கூறுவனே.

வாடா திருந்தேன் மழைபொழியு மலர்க்கா வணஞ்சூ ழொற்றியினார்
ஏடா ரணிபூ மாலையெனக் கிட்டா ரவர்க்கு மாலையிட்டேன்
தேடா திருந்தே னல்லடியான் தேடி யருகிற் சேர்ந்துமெனைக்
கூடா திருந்தா ரென்னடியென் குறையை யெவர்க்குக் கூறுவனே. 29

நலத்திற் சிறந்த வொற்றிநகர் நண்ணு மெனது நாயகனார்
வலத்திற் சிறந்தார் மாலையிட்டு மறித்து வருவார் வாராரேல்
நிலத்திற் சிறந்த வுறவினர்க ணிந்தித் தையோ வெனைத்தமது
குலத்திற் சேரா ரென்னடியென் குறையை யெவர்க்குக் கூறுவனே.

ஈர்ந்தே னளிசூ ழொற்றியுளா ரென்கண் மணியா ரென்கணவர்
வார்ந்தேன் சடையார் மாலையிட்டும் வாழா தலைந்து மனமெலிந்து
சோர்ந்தேன் பதைத்துத் துயர்க்கடலைச் சூழ்ந்தேனின்னுந் துடிக்கின்றேன்
கூர்ந்தேன்குழலாயென்னடியென் குறையை யெவர்க்குக் கூறுவனே.

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவொற்றியூர்

4. திருவுலா வியப்பு

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

வெள்ளச் சடையார் விடையார்செவ் வேலார் நூலார் மேலார்தம்
உள்ளத் துறைவார் நிறைவார்நல் லொற்றித் தியாகப் பெருமானுர்
வள்ளற் குணத்தார் திருப்பவனி வந்தா ரென்று ரம்மொழியை
விள்ளற் குள்ளே மனமென்னை விட்டங் கவர்முன் சென்றதுவே. 1

அந்தா ரணியுஞ் செஞ்சடையா ரடையார் புரமூன் றவையனலின்
உந்தா நின்ற வெண்ணகையா ரொற்றித் தியாகர் பவனியிங்கு
வந்தா ரென்று ரந்தோநான் மகிழ்ந்து காண வருமுன்னம்
மந்தா கினிபோன் மனமென்னை வஞ்சித் தவர்முன் சென்றதுவே. 2

பொன்னேர் சடையார் கீளுடையார் பூவை தனையோர்புடையுடையார்
தென்னேர் பொழில்சூ ழொற்றியூர்த் திகழுந் தியாகர் திருப்பவனி
இன்னே வந்தா ரென்றூர்நா னெழுந்தே ணனங் கெழுவதற்கு
முன்னே மனமென் றனைவிடுத்து முந்தி யவர்முன் சென்றதுவே. 3

காண வினியா ரென்னிரண்டு கண்க ளனையார் கடல்விடத்தை
ஊணி னுகர்ந்தா ருயர்ந்தார்நல் லொற்றித் தியாகப் பெருமானுர்
மாண வீதி வருகின்று ரென்றூர் காண வருமுன்னன்
நாண வெனைவிட் டென்மனந்தா னயந்தங் கவர்முன் சென்றதுவே. 4

செழுந்தெண் கடற்றெள் ளமுதனையார் தியாக ரெனுமோர் திருப்பெயரார்
கொழுந்தண் பொழில்சூ ழொற்றியினுர் கோலப் பவனியென்றூர்நான்
எழுந்திங் கவிழ்ந்த கலைபுனைந்தங் கேகு முன்ன ரெனைவிடுத்தே
அழுந்து நெஞ்சம் விழுந்துகூத் தாடி யவர்முன் சென்றதுவே. 5

சால மாலு மேலுமிடந் தாலு மறியாத் தழலுருவார்
சேலும் புனலுஞ் சூழொற்றித் திகழுந் தியாகப் பெருமானுர்
பாலுந் தேனுங் கலந்ததெனப் பவனி வந்தா ரென்றனர்யான்
மேலுங் கேட்கு முன்னமனம் விட்டங் கவர்முன் சென்றதுவே. 6

பின்றாழ் சடையார் தியாகரெனப் பேசு மருமைப் பெருமானுர்
மன்றூர் நடத்தா ரொற்றிதனில் வந்தார் பவனி யென்றூர்நான்
நன்றூத் துகிலைத் திருத்துமுன்ன நலஞ்சேர் கொன்றை நளிர்ப்பூவின்
மென்றூர் வாங்க மனமென்னை விட்டங் கவர்முன் சென்றதுவே. 7

கண்ணூர் நுதலார் மணிகண்டர் கனக வரையாங் கனசிலையார்
பெண்ணூர் பாகர் தியாகரெனப் பேசு மருமைப் பெருமானுர்
தண்ணூர் பொழில்சூ ழொற்றிதனிற் சார்ந்தார் பவனியென்றனர்நான்
நண்ணு முன்ன மென்மனந்தா னடி யவர்முன் சென்றதுவே. 8

ஈமப் புறங்காட் டெரியாடு மெழிலார் தில்லை யினிதமர்வார்
சேமப் புலவர் தொழுமொற்றித் திகழுந் தியாகப் பெருமானார்
வாமப் பாவை யொடும்பவனி வந்தா ரென்றா ரதுகாணப்பான்
காமப் பறவை போலென்மனங் கடுகி யவர்முன் சென்றதுவே. 9

சூலப் படையார் பூதங்கள் சூழும் படையார் துதிப்பவர்தஞ்
சீலப் பதியார் திருவொற்றித் திகழுந் தியாகப் பெருமானார்
நீலக் களத்தார் திருப்பவனி நேர்ந்தா ரென்றா ரதுகாணப்பான்
சாலப் பசித்தார் போன்மனந்தான் தாவி யவர்முன் சென்றதுவே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

5. சல்லாப வியன்மொழி

எண்சீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

காது நடந்த கண்மடவாள் கடிமா மனைக்குக் காலவருந்தத்
தூது நடந்த பெரியவர்சிற் சுகத்தா ரொற்றித் தொன்னகரார்
வாது நடந்தான் செய்கின்றீரோ மாது நடந்து வாவென்றார்
போது நடந்த தென்றேனெப் போது நடந்த தென்றாரே. 1

கச்சை யிடுவார் படவரவைக் கண்மூன் றுடையார் வாமத்திற்
பச்சை யிடுவா ரொற்றியுள்ளார் பரிந்தென் மனையிற் பலிக்குற்றார்
இச்சை யிடுவா ருண்டியென்றா ருண்டே னென்றே னெனக்கின்று
பிச்சை யிடுவா யென்றார்நான் பிச்சை யடுவே னென்றேனே. 2

கருதற் கரியார் கரியார்முன் காணக் கிடையார் கழலடியார்
மருதத் துறைவார் திருவொற்றி வாண ரின்றென் மனைக்குற்றார்
தருதற் கென்பா லின்றுவந்தீ ரென்றே னதுநீ தானென்றார்
வருதற் குரியீர் வாருமென்றேன் வந்தே னென்று மறைந்தாரே. 3

கல்லை வளைக்கும் பெருமானார் கழிசூ ழொற்றிக் கடிநகரார்
எல்லை வளைக்குந் தில்லையுள்ளா ரென்றன் மனைக்குப் பலிக்குற்றார்
அல்லை வளைக்குங் குழலன்ன மன்பி னுதவா விடிலோபம்
இல்லை வளைக்கு மென்றார்நா னில்லை வளைக்கு மென்றேனே 4

வெற்றி யிருந்த மழுப்படையார் விடையார் மேரு வில்லுடையார்
பெற்றி யிருந்த மனத்தார்தமுட் பிறங்குந் தியாகப் பெருமானார்
சுற்றி யிருந்த பெண்களெல்லாஞ் சொல்லி நகைக்க வருகணைந்தார்
ஒற்றி யிருமென் றுரைத்தேனுன் னொற்றி யிருந்தே னென்றாரே 5

விண்டங் கமரர் துயர்தவிர்க்கும் வேற்கை மகனை விரும்பினரோ
வண்டங் கிசைக்கும் பொழிலொற்றி வதிவா ரென்றன் மனையடைந்தார்
தண்டங் கழற்கு நிகரானீர் தண்டங் கழற்கென் றேன்மொழியாற்
கண்டங் கறுத்தா யென்றார்நீ கண்டங் கறுத்தீ ரென்றேனே. 6

விற்கண் டாத நுதன்மடவாள் வேட்ட நடன வித்தகனார்
சொற்கண் டாத புகழொற்றித் தூய ரின்றென் மனைபுகுந்தார்
நிற்கண் டார்கண் மயலடைவா ரென்றார் நீர்தா நிகழ்த்தியசொற்
கற்கண் டாமென் றுரைத்தேனென் கற்கண் டாமென் றுரைத்தாரே. 7

விடையார் கொடிமே லுயர்த்தருளும் வேத கீதப் பெருமானார்
உடையா ரொற்றி யூரமர்ந்தா ருவந்தென் மனையி னின்றடைந்தார்
இடையா வையமென் றார்நா னிடைதா னைய மென்றேனற்
கடையா ரளியா ரென்றார்கட் கடையா ரளியா ரென்றேனே. 8

நாடொன் றியசீர்த் திருவொற்றி நகரத் தமர்ந்த நாயகனார்
ஈடொன் றில்லா ரென்மனையுற் றிருந்தார் பூவுண் டெழில்கொண்ட
மாடொன்றெங்கேயென்றேனுன் மனத்திலென்றார்மகிழ்ந்தமர்வெண்
காடொன் றுடையீரென்றேன்செங் காடொன் றுடையேனென்றாரே.9

சொல்லா லியன்றதொடைபுனைவார் தூயா ரொற்றித்தொன்னகரார்
அல்லா லியன்ற மனத்தார்பா லணுகா ரென்றன் மனைபுகுந்தார்
வல்லா லியன்ற முலையென்றார் வல்லார் நீரென் றேனுன்சொற்
கல்லா லியன்ற தென்றார்முன் கல்லா லியன்ற தென்றேனே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவொற்றியூர்

6. இன்பக்கிளவி

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

தில்லை வளத்தா ரம்பலத்தார் திருவேட் களத்தார் செவ்வணத்தார்
கல்லை வளைத்தா ரென்றன்மனக் கல்லைக் குழைத்தார் கங்கணத்தால்
எல்லை வளத்தார் தியாகர்தமை யெழிலா ரொற்றி யெனுநகரில்
ஒல்லை வளைத்துக் கண்டேனா னென்று முரையா திருந்தாரே. 1

இருந்தார் திருவா ரூரகத்தி லென்னைக் கொடியா ரிதயத்திற்
பொருந்தார்கொன்றைப் பொலன்பூந்தார் புனைந்தார்தம்மைப்புகழ்ந்தார்கண்
விருந்தார் திருந்தார் புரமுன்றீ விளைத்தா ரொற்றி நகர்கிளைத்தார்
தருந்தார் காம மருந்தாரித் தாணி யிடத்தே தருவாரே. 2

தருவார் தருவார் செல்வமுதற் றருவா ரொற்றித் தலமமர்வார்
மருவார் தமது மனமருவார் மருவார் கொன்றை மலர்புனைவார்
திருவார் புயனு மலரோனுந் தேடுந் தியாகப் பெருமானார்
வருவார் வருவா ரெனநின்று வழிபார்த் திருந்தேன் வந்திலரே. 3

வந்தா ரல்லர் மாதேநீ வருந்தே லென்று மார்பிலங்குந்
தந்தா ரல்லல் தவிர்ந்தோங்கத் தந்தா ரல்லர் தயையுடையார்
சந்தார் சோலை வளரொற்றித் தலத்தார் தியாகப் பெருமானார்
பந்தார் முலையார்க் கவர்கொடுக்கும் பரிசே தொன்றும் பார்த்திலமே.4

இலமே செறிததார் தாயரினி யெனசெய குவதென றிருநதேற்கு
நலமே தருவார போலவநதென னலமே கொணடு நழுவினாகாண
உலமே யனைய திருத்தோளா ரொறறித தியாகப் பெருமானார்
வலமே வலமென வலமவல மாதே யினியென வழுததுவதே. 5

வழுத்தார் புரததை யெரித்தார்நல வலத்தார் நடன மலரடியார்
செழுததார மாரபா திருவொற்றித் திகழுந தியாகப பெருமானார
கழுததார விடத்தார தமதழகைக கணடு கனிநது பெருஙகாமம
பழுததார் தமமைக கலநதிடநற் பததா ரெனறும பார்ததிலரே.

பாரார திருநதார தமதுமுகம பாரதது வருநதும பாவைதனைச
சேரார திருநதார திருவொற்றித திகழுந தியாகப பெருமானார
வாரா திருநதா ரினனுமிவள வருததங கேட்டு மாலைதனைத
தாரா திருநதார் சலமகளைத் தாழநத சடையிற றரித்தாரே. 7

சடையிற் றரிததாரொருததிதனைத தழுவிமகிழமறறொருபெண்ணைப்
புடையிற் றரிததார மகளேநீ போனா லெஙகே தரிப்பாரோ
கடையிற றரிதத விடமதனைக களததிற றரிததார் கரிததோலை
இடையிற் றரிததா ரொறறியூ ரிருநதா ரிருநதா ரெனனுளத்தே 8

உளத்தே யிருந்தார் திருவொறறி யூரிலிருநதா ருவர்விடத்தைக
களததே வதிநதா ரவரெனறன கணணுள வதிநதா கடலமுதாம
இளததே மொழியா யாதலினா லிமையே னிமைதத லியலபனறே
வளததே மனததும புகுகினறா வருநதேன சறறும வருநதேனே.

வருந்தேன் மகளீ ரெனையொவவா வளஞசே ரொறறி மனனவனார
தருநதே னமுத முணடெனறுஞ சலிய வாழவிற றருககிமகிழந
திருநதேன மனனா ரெனைபபிரியா ரெனறும புணாசசிக கேதுவிதா
மருநதேன மையற பெருநோயை மறநதே னவரை மறநதிலனே. 10

திருச்சிற்றம்பலம

7. இன்பப் புகழ்ச்சி

அறுசீரக கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருததம

திருச்சிற்றம்பலம

மாடோன் றுடையா ருணவினறி மணணுண டதுகாண மலரோனறன
ஓடொன றுடையா ரொறறிவைததா ருரை மகிழ்வோ டுவநதாலங
காடொன றுடையார கணடமட்டுங கறுததார பூத கணததோடும
ஈடொன றுடையார மகளேநீ யேதுக கவரை விழைநதனையே

பித்த ரெனும்பேர் பிறங்கநின்றார் பேயோ டாடிப் பவுரிகொண்டார்
பத்தர் தமக்குப் பணிசெய்வார் பணியே பணியாப் பரிவுற்றார்
சித்தர் திருவா ழொற்றியினர் தியாக ரென்றன் கலைகவர்ந்த
எத்த ரன்றே மகளேநீ யேதுக் கவரை விழைந்தனையே. 2

கடுத்தாழ் களத்தார் கரித்தோலார் கண்ணுன் மதனைக் கரிசெய்தார்
உடுத்தார்முன்னோர்மண்ணோட்டை யொளித்த தொண்ட னெடும்வழக்குத்
தொடுத்தார் பாம்பும் புலியுமெச்சித் துதிக்க வொருகா லம்பலத்தில்
எடுத்தா ரன்றே மகளேநீ யேதுக் கவரை விழைந்தனையே. 3

உரப்பார் மிசையிற் பூச்சூட வொட்டார் சடைமே லொருபெண்ணைக்
கரப்பார் மலர்தூ வியமதனைக் கண்ணுற் சுட்டார் கல்லெறிந்தோன்
வரப்பார் மிசைக்கண்வாழ்ந்திருக்கவைத்தார்பலிக்குமனைதொறும்போய்
இரப்பா ரன்றே மகளேநீ யேதுக் கவரை விழைந்தனையே. 4

கருது மவரை வெளிக்கிழுப்பார் காணு தெல்லாங் காட்டிநிற்பார்
மருதி லுறைவா ரொற்றிதனில் வதிவார் புரத்தை மலைவில்லாற்
பொருது முடிப்பார் போனகைப்பார் பூவுண் டுறங்கும் புதுவெள்ளை
எருதில் வருவார் மகளேநீ யேதுக் கவரை விழைந்தனையே. 5

ஆக்க மில்லார் வறுமையிலா ரருவ மில்லா ருருவமிலார்
தூக்க மில்லார் சுகமில்லார் துன்ப மில்லார் தோன்றுமல
வீக்க மில்லார் குடும்பமது விருத்தி யாக வேண்டுமெனும்
ஏக்க மில்லார் மகளேநீ யேதுக் கவரை விழைந்தனையே. 6

ஊரு மில்லா ரொற்றிவைத்தா ருறவொன் றில்லார் பகையில்லார்
பேரு மில்லா ரெவ்விடத்தும் பிறவா ரிறவார் பேச்சில்லார்
நேரு மில்லார் தாய்தந்தை நேயர் தம்மோ டுடன்பிறந்தோர்
யாரு மில்லார் மகளேநீ யேதுக் கவரை விழைந்தனையே. 7

தங்கு மருப்பார் கண்மணியைத் தரிப்பா ரென்பின் றார்புனைவார்
துங்கு மருட்கார் முகிலனையார் சொல்லு நமது சொற்கேட்டே
இங்கு மிருப்பா ரங்கிருப்பா ரெல்லா மியல்பிற் றமுணர்ந்தே
எங்கு மிருப்பார் மகளேநீ யேதுக் கவரை விழைந்தனையே. 8

துத்திப் படத்தார் சடைத்தலையார் தொலையாப் பலிதேர் தொன்மையினர்
முத்திக் குடையார் மண்ணெடுப்பார் மொத்துண் டுழல்வார் மொய்கழற்காம்
புத்திக் குரிய பத்தர்கடம் பொருளை யுடலை யாவையுமே
எத்திப் பறிப்பார் மகளேநீ யேதுக் கவரை விழைந்தனையே. 9

மாறித் திரிவார் மனமடையார் வணங்கு மடியார் மனந்தோறும்
வீறித் திரிவார் வெறுவெளியின் மேவா நிற்பார் விறகு விலை
கூறித் திரிவார் குதிரையின்மேற் கொள்வார் பசுவிற் கோல்வளையோ
டேறித் திரிவார் மகளேநீ யேதுக் கவரை விழைந்தனையே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவொற்றியூர்

8. திருவுலாத்திறம்

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

தேனார் கமலத் தடஞ்சூழுந் திருவா ழொற்றித் தியாகரவர்
வானோ ரமரர் முனிவர்தொழ மண்ணோர் வணங்க வரும்பவனி
தானார் வங்கொண் டகமலரத் தாழ்ந்து சூழ்ந்து கண்டலது
கானா ரலங்கற் பெண்ணேநான் கண்க ளுறக்கங் கொள்ளேனே. 1

திருமால் வணங்கு மொற்றிநகர் செழிக்குஞ் செல்வத் தியாகரவர்
கருமா லகற்றுந் தொண்டர்குழாங் கண்டு களிக்க வரும்பவனி
மருமாண் புடைய மனமகிழ்ந்து மலர்க்கை கூப்பிக் கண்டலது
பெருமான் வடுக்கட் பெண்ணேநான் பெற்றா ளோடும் பேசேனே. 2

சேலார் தடஞ்சூ ழொற்றிநகர் சேருஞ் செல்வத் தியாகரவர்
ஆலார் களமேல் விளங்குமுக மழகு ததும்ப வரும்பவனி
நாலா ரணஞ்சூழ் வீதியிடை நாடிப் புகுந்து கண்டலது
பாலார் குதலைப் பெண்ணேநான் பாயிற் படுக்கை பொருந்தேனே. 3

செல்வந் துறழும் பொழிலொற்றித் தெய்வத் தலங்கொள் தியாகரவர்
வில்வந் திகழுஞ் செஞ்சடையின் விழுங்கி விளங்க வரும்பவனி
சொல்வந் தோங்கக் கண்டுநின்று தொழுது துதித்த பின்னலது
வல்வந் தளகப் பெண்ணேநா னவிழ்ந்த குழலு முடியேனே. 4

சேவார் கொடியா ரொற்றிநகர் திகழுஞ் செல்வத் தியாகரவர்
பூவார் கொன்றைப் புயங்கண்மனம் புணரப் புணர வரும்பவனி
ஓவாக் களிப்போ டகங்குளிர வுடலங் குளிரக் கண்டலது
பாவார் குதலைப் பெண்ணேநான் பரிந்து நீரும் பருகேனே. 5

சிற்றம் பலத்தா ரொற்றிநகர் திகழுஞ் செல்வத் தியாகரவர்
உற்றங் குவந்தோர் வினைகளெலா மோட நாடி வரும்பவனி
சுற்றுங் கண்கள் களிகூரத் தொழுது கண்ட பின்னலது
முற்றுங் கனிவாய்ப் பெண்ணேநான் முடிக்கோர் மலரு முடியேனே.

சிந்தைக் கினியா ரொற்றிநகர் திகழுஞ் செல்வத் தியாகரவர்
சந்தத் தடந்தோள் கண்டவர்கள் தம்மை விழுங்க வரும்பவனி
முந்தப் புகுந்து புளகமுடன் மூடிக் குளிரக் கண்டலது
கந்தக் குழல்வாய்ப் பெண்ணேநான் கண்ணி ரொழியக் காணேனே.

தென்னஞ் சோலை வளரொற்றி யூர்வாழ் செல்வத் தியாகரவர்
பின்னுஞ் சடைமேற் பிறைவிளங்கிப் பிறங்கா நிற்க வரும்பவனி
மன்னுங் கரங்கள் தலைகுவித்து வணங்கி வாழ்த்திக் கண்டலது
துன்னுந் துவர்வாய்ப் பெண்ணேநான் சோறெள் ளளவு முண்ணேனே.

சிந்தா குலந்தீர்த் தருளொற்றி யூர்வாழ் செல்வத் தியாகரவர்
வந்தார் கண்டா ரவர்மனத்தை வாங்கிப் போக வரும்பவனி
நந்தா மகிழ்வு தலைசிறப்ப நாடி யோடிக் கண்டலது
பந்தார் மலர்க்கைப் பெண்ணேநான் பாட லாடல் பயிலேனே. 9

செக்கர்ச் சடையா ரொற்றிநகர்ச் சேருஞ் செல்வத் தியாகரவர்
மிக்கற் புதவாண் முகத்தினகை விளங்க விரும்பி வரும்பவனி
மக்கட் பிறவி யெடுத்தபயன் வசிக்க வணங்கிக் கண்டலது
நக்கற் கியைந்த பெண்ணேநான் ஞாலத் தெவையு நயவேனே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவொற்றியூர்

9. வியப்புமொழி

நற்றாய் நயத்தல்

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

மாதர் மணியே மகளேநீ வாய்த்த தவந்தான் யாதறியேன்
வேத ரனந்தர் மாலனந்தர் மேவி வணங்கக் காண்பரியார்
நாதர் நடன நாயகனார் நல்லோ ருளத்துள் நண்ணுகின்றோர்
கோத றியாத் தியாகர்தமைக் கூடி யுடலங் குளிர்ந்தனையே. 1

திருவிற் றோன்று மகளேநீ செய்த தவந்தான் யாரறிவார்
மருவிற் றோன்றுங் கொன்றையந்தார் மார்ப ரொற்றி மாநகரார்
கருவிற் றோன்று மெங்களுயிர் காக்க நினைத்த கருணையினாற்
குருவிற் றோன்றுந் தியாகர்தமைக் கூடி யுடலங் குளிர்ந்தனையே. 2

என்னு ருயிர்போன் மகளேநீ யென்ன தவந்தா னியற்றினையோ
பொன்னார் புயனு மலரோனும் போற்றி வணங்கும் பொற்பதத்தார்
தென்னு ரொற்றித் திருநகரார் தியாக ரெனுமோர் திருப்பெயரார்
கொன்னார் சூலப் படையவரைக் கூடி யுடலங் குளிர்ந்தனையே. 3

சேலை நிகர்கண் மகளேநீ செய்த தவந்தான் செப்பரிதான்
மாலை யயனை வானவரை வருத்தும் படிக்கு மதித்தெழுந்த
வேலை விடத்தை மிடற்றணிந்தார் வீட்டு நெறியா மரசியற்செங்
கோலை யளித்தா ரவர்தம்மைக் கூடி யுடலங் குளிர்ந்தனையே. 4

தேனேர் குதலை மகளேநீ செய்த தவந்தா னெத்தவமோ
மானேர் கரத்தார் மழவிடைமேல் வருவார் மருவார் கொன்றையினார்
பானேர் நீற்றர் பசுபதியார் பவள வண்ணர் பல்சடைமேற்
கோனேர் பிறையா ரவர்தம்மைக் கூடி யுடலங் குளிர்ந்தனையே. 5

வில்லார் நுதலாய் மகளேநீ மேலை நாட்செய் தவமெதுவோ
கல்லா ருள்ளங் கலவாதார் காம னெரியக் கண்விழித்தார்
வில்லார் விசையற் கருள்புரிந்தார் விளங்கு மொற்றி மேவிநின்றார்
கொல்லா நெறியா ரவர்தம்மைக் கூடி யுடலங் குளிர்ந்தனையே. 6

அஞ்சொற் கிளியே மகளேநீ யரிய தவமே தாற்றினையோ
வெஞ்சொற் புகலார் வஞ்சர்தமை மேவார் பூவார் கொன்றையினர்
கஞ்சற் கரியார் திருவொற்றிக் காவ லுடையா ரின்மொழியாற்
கொஞ்சத் தருவா ரவர்தம்மைக் கூடியுடலங் குளிர்ந்தனையே. 7

பூவாய் வாட்கண் மகளேநீ புரிந்த தவந்தா னெத்தவமோ
சேவாய் விடங்கப் பெருமானர் திருமா லறியாச் சேவடியார்
காவாய்ந் தோங்குந் திருவொற்றிக் காவ லுடையா ரெவ்வெவர்க்குங்
கோவாய் நின்றா ரவர்தம்மைக் கூடி யுடலங் குளிர்ந்தனையே. 8

மலைநேர் முலையாய் மகளேநீ மதிக்குந் தவமே தாற்றினையோ
தலைநே ரலங்கற் றாழ்சடையார் சாதி யறியாச் சங்கரனார்
இலைநேர்தலைமூன் றொளிர்படையா ரெல்லா முடையா ரெருக்கின்மலர்க்
குலைநேர் சடையா ரவர்தம்மைக் கூடி யுடலங் குளிர்ந்தனையே. 9

மயிலி னியல்சேர் மகளேநீ மகிழ்ந்து புரிந்த தெத்தவமோ
வெயிலி னியல்சேர் மேனியினர் வெண்ணீ றுடையார் வெள்விடையார்
பயிலின் மொழியாள் பாங்குடையார் பணைசூழொற்றிப் பதியமர்ந்தார்
குயிலிற் குலவி யவர்தம்மைக் கூடி யுடலங் குளிர்ந்தனையே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவொற்றியூர்

10. புணராவிரகு பொருந்துறு வேட்கையின் இரங்கல்

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

உள்ளார் புறத்தா ரொற்றியெனு மூரா ரொப்பென் றொன்றுமிலார்
வள்ளா லென்று மறைதுதிக்க வருவா ரின்னும் வந்திலரே
எள்ளா திருந்த பெண்களெலா மிகழா நின்றா ரினியமொழித்
தெள்ளா ரமுதே யென்னடிநான் செய்த தொன்றுந் தெரிந்திலனே.1

மாலே றுடைத்தாங் கொடியுடையார் வளஞ்சே ரொற்றி மாநகரார்
பாலே றணிநீற் றழகரவர் பாவி யேனைப் பரிந்திலரே
கோலேறுண்ட மதன்கரும்பைக் குனித்தா னம்புங் கோத்தனன்கரண்
சேலே றுண்க ணென்னடிநான் செய்வ தொன்றுந் தெரிந்திலனே.2

பொய்ய ருளத்துப் புகுந்தறியார் போத னெடுமால் காண்பரிதாம்
ஐயர் திருவா ழொற்றிநக ரமர்ந்தா ரின்னு மணைந்திலரே
வைய மடவார் நகைக்கின்றார் மாரன் கணையாற் றிகைக்கின்றேன்
செய்ய முகத்தா யென்னடிநான் செய்வ தொன்றுந் தெரிந்திலனே.3

நந்திப் பரியார் திருவொற்றி நாத ரயன்மா றடுகினுஞ்
சந்திப் பரியா ரென்னருமைத் தலைவ ரின்னுஞ் சார்ந்திலரே
அந்திப் பொழுதோ வந்ததினி யந்தோ மதிய மனல்சொரியுஞ்
சிந்திப் புடையே னென்னடிநான் செய்வ தொன்றுந் தெரிந்திலனே.4

என்ன ருயிர்க்கோர் துணையானா ரென்னாண் டவனா ரென்னுடையார்
பொன்னா ரொற்றி நகரமர்ந்தார் புணர்வா ரின்னும் போந்திலரே
ஒன்னா ரெனவே தாயுமெனை யொறுத்தா ளுனு முயிர்பொறுத்தேன்
தென்னார் குழலா யென்னடிநான் செய்வ தொன்றுந் தெரிந்திலனே.5

மாணி யுயிர்காத் தந்தகனை மறுத்தா ரொற்றி மாநகரார்
காணி யுடையா ருலகுடையார் கனிவா யின்னுங் கலந்திலரே
பேணி வாழாப் பெண்ணெனவே பெண்க ளெல்லாம் பேசுகின்றார்
சேணின் றிழிந்தா யென்னடிநான் செய்வதொன்றுந் தெரிந்திலனே.6

வன்சொற் புகலா ரோருயிரும் வருந்த நினையார் மனமகிழ
இன்சொற் புகல்வா ரொற்றியுளா ரென்னா யகனார் வந்திலரே
புன்சொற்செவிகள்புகத்துயரம்பொறுத்துழடியேன்புலம்பிகின்றேன்
தென்சொற்கிளியே யென்னடிநான் செய்வதொன்றுந் தெரிந்திலனே.

எட்டிக் கனியு மாங்கனிபோ லினிக்க வுரைக்கு மின்சொலினர்
தட்டிற் பொருந்தா ரொற்றியில்வாழ் தலைவ ரின்னுஞ் சார்ந்திலரே
மட்டிற் பொலியு மலர்க்கணைசெல் வழியே வழிசெல் வழியன்றே
தெட்டிற் பொலியும் விழியாய்நான் செய்வ தொன்றுந் தெரிந்திலனே.

காலை மலர்ந்த கமலம்போற் கவின்செய் முகத்தார் கண்ணுதலார்
சோலை மலர்ந்த வொற்றியினர் சோகந் தீர்க்க வந்திலரே
மாலை மலர்ந்த மையலேனை வசந்த மதனல் வளர்ந்ததையோ
சேலை விழியா யென்னடிநான் செய்வ தொன்றுந் தெரிந்திலனே. 9

உலக முடையா ரென்னுடைய வுள்ள முடையா ரொற்றியினர்
அலகில் புகழா ரென்றலைவ ரந்தோ வின்னு மணைந்திலரே
கலக முடையார் மாதரெலாங் கன்னெஞ் சுடையார் தூதரெலாந்
திலக முகத்தா யென்னடிநான் செய்வ தொன்றுந் தெரிந்திலனே.10

மாலு மறியா னயனறியான் மறையு மறியா வானவரெக்
காலு மறியா ரொற்றிநிற்குங் கள்வ ரவரைக் கண்டிலனே
கோலு மகளி ரலரொன்றே கோடா கோடி யென்பதல்லாற்
சேலுண் விழியா யென்னடிநான் செய்வ தொன்றுந் தெரிந்திலனே.11

உந்து மருத்தோ டைம்பூத மானா ரொற்றி யூரமர்ந்தார்
இந்து மிருந்துஞ் சடைத்தலையா ரென்பா லின்னு மெய்திலரே
சந்து பொருந்து வாரறியேன் றமிய ளாகத் தளர்கின்றேன்
சிந்துற் பவத்தா யென்னடிநான் செய்வ தொன்றுந் தெரிந்திலனே.12

ஆட லழக ரம்பலத்தா ரையா றுடையா ரன்பர்களோ(டு)
ஊட லறியா ரொற்றியினு ருவகை யோங்க வுற்றிலரே
வாட லெனவே யெனைத்தேற்று வாரை யறியேன் வாய்ந்தவரைத்
தேட லறியே னென்னடிநான் செய்வ தொன்றுந் தெரிந்திலனே.13

தொழுது வணங்குஞ் சுந்தரர்க்குத் தூது நடந்த சுந்தரனார்
அழுது வணங்கு மவர்க்குமிக வருளொற் றியினா ரணைந்திலரே
பொழுது வணங்கு மிருண்மாலைப் பொழுது முடுகிப் புகுந்ததுகாண்
செழுமை விழியாயென்னடிநான் செய்வ தொன்றுந் தெரிந்திலனே.14

பாவ மறுப்பார் பழியறுப்பார் பவமு மறுப்பா ரவமறுப்பார்
கோவ மறுப்பா ரொற்றியிலென் கொழுந ரின்னுங் கூடிலரே
தூவ மதனெங் கணைமாதர் தூறு தூவத் துயர்கின்றேன்
தேவ மடவா யென்னடிநான் செய்வ தொன்றுந் தெரிந்திலனே.15

உயிர்க்குள் ளுயிரா யுறைகின்றா ரொற்றி நகரார் பற்றிலரைச்
செயிர்க்கு ளழுத்தார் மணிகண்டத் தேவ ரின்னுஞ் சேர்ந்திலரே
வெயிற்கு மெலிந்த செந்தளிர்போல் வேளம் பதனுன் மெலிகின்றேன்
செயற்கை மடவா யென்னடிநான் செய்வ தொன்றுந் தெரிந்திலனே.

ஊன மடையா ரொற்றியினா ருரைப்பா ருள்ளத் துறைகின்றோர்
கான முடையார் காடுடையார் கனிவா யின்னுங் கலந்திலரே
மான முடையா ரெம்முறவோர் வாழா மைக்கே வருந்துகின்றார்
தீன மடையா யென்னடிநான் செய்வ தொன்றுந் தெரிந்திலனே.17

மலையை வளைத்தார் மால்விடைமேல் வந்தார் வந்தென் வளையினொடு
கலையை வளைத்தா ரொற்றியிலென் கணவ ரென்னைக் கலந்திலரே
சிலையை வளைத்தான் மதனம்பு தெரிந்தான் விடுக்கச் சினக்கின்றான்
திலக நுதலா யென்னடிநான் செய்வ தொன்றுந் தெரிந்திலனே. 18

பிரமன் றலையிற் பலிகொள்ளும் பித்த ரருமைப் பெருமானார்
உரமன் னியசீ ரொற்றிநக ருள்ளா ரின்னு முற்றிலரே
அரமன் னியவேற் படையன்றோ வம்மா வயலா ரலர்மொழிதான்
திரமன் னுகிலே னென்னடிநான் செய்வ தொன்றுந் தெரிந்திலனே.

பவள நிறத்தார் திருவொற்றிப் பதியி லமர்ந்தார் பரசிவனார்
தவள நிறநீற் றணியழகர் தமியேன் றன்னைச் சார்ந்திலரே
துவளு மிடைதா னிறமுலைக ளுள்ளா நின்ற தென்னளவோ
திவளு மிழையா யென்னடிநான் செய்வ தொன்றுந் தெரிந்திலனே.20

வண்டார் கொன்றை வளர்சடையார் மதிக்க வெழுந்த வல்விடத்தை
உண்டா ரொற்றி யூரமர்ந்தா ருடையா ரென்பா லுற்றிலரே
கண்டார் கண்ட படிபேசக் கலங்கிப் புலம்ப லல்லாது
செண்டார்முலையாயென்னடிநான் செய்வதொன்றுந் தெரிந்திலனே.21

உணவை யிழந்துந் தேவரெலா முணரா வொருவ ரொற்றியிலென்
கணவ ரடியேன் கண்ணகலாக் கள்வ ரின்னுங் கலந்திலரே
குணவ ரெனினுந் தாய்முதலோர் கூறா தெல்லாங் கூறுகின்றார்
திணிகொண் முலையா யென்னடிநான் செய்வ தொன்றுந் தெரிந்திலனே.

வாக்குக் கடங்காப் புகழுடையார் வல்லா ரொற்றி மாநகரார்
நோக்குக் கடங்கா வழகுடையார் நோக்கி யென்னை யணைந்திலரே
ஊக்கமிகுமார் கலியொலியென் னுயிர்மேன் மாறேற் றுரப்பொலிகாண்
டேக்கங் குழலா யென்னடிநான் செய்வதொன் றுந்தெரிந்திலனே. 23

தரையிற் கீறிச் சலந்தரனைச் சாய்த்தா ரந்தச் சக்கரமால்
வரையற் களித்தார் திருவொற்றி வாண ரின்னும் வந்திலரே
கரையிற் புணர்ந்த நாரைகளைக் கண்டேன் கண்ட வுடன்காதல்
திரையிற்புணர்ந்தேனென்னடிநான் செய்வதொன் றுந்தெரிந்திலனே.

பெற்ற மிவரும் பெருமானார் பிரம னறியாப் பேரொளியாய்
உற்ற சிவனார் திருவொற்றி யூர்வாழ் வுடையா ருற்றிலரே
எற்றென் றுரைப்பேன் செவ்வியவ ளேறு மட்டு மேறுகின்றாள்
செற்ற மொழியா ளென்னடிநான் செய்வதொன் றுந் தெரிந்திலனே.

போக முடையார் பெரும்பற்றப் புலியூ ருடையார் போதசிவ
யோக முடையார் வளரொற்றி யூர்வாழ வுடையா ருற்றிலரே
சோக முடையேன் சிறிதேனுந் துயிலோ வணையா குயிலொழியா
தேக மயர்ந்தே னென்னடிநான் செய்வ தொன்றுந் தெரிந்திலனே.

தாமப் புயனார் சங்கரனார் தாயி னினியார் தற்பரனார்
ஓமப் புகைவா னுறுமொற்றி யூர்வாழ் வுடையா ருற்றிலரே
காமப் பயலோ கணையெடுத்தான் கண்ட மகளிர் பழிதொடுத்தார்
சேமக் குயிலே யென்னடிநான் செய்வ தொன்றுந் தெரிந்திலனே. 27

ஆரூ ருடையா ரம்பலத்தா ராலங் காட்டா ரரசிலியார்
ஊரூர் புகழுந் திருவொற்றி யூரா ரின்னு முற்றிலரே
வாரூர் முலைக ளிடைவருத்த மனமொந் தயர்வ தன்றியினிச்
சீரூ ரணங்கே யென்னடிநான் செய்வ தொன்றுந் தெரிந்திலனே. 28

காலங் கடந்தார் மாலயன்றன் கருத்துங் கடந்தார் கதிகடந்தார்
ஞாலங் கடந்த திருவொற்றி நாத ரின்னு நண்ணிலரே
சாலங் கடந்த மனந்துணையாய்த் தனியே நின்று வருந்தலல்லாற்
சீலங் கடந்தே னென்னடிநான் செய்வ தொன்றுந் தெரிந்திலனே.29

சங்கக் குழையார் சடைமுடியார் சதுரர் மறையன் றலைநடிப்பார்
செங்கட் பணியார் திருவொற்றித் தேவ ரின்னுஞ் சேர்ந்திலரே
மங்கைப் பருவ மணமில்லா மலர்போ லொழிய வாடுகின்றேன்
திங்கண் முகத்தா யென்னடிநான் செய்வ தொன்றுந் தெரிந்திலனே.

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவொற்றியூர்

11. குறியாராய்ச்சி

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

நந்தி மகிழ்வாய்த் தரிசிக்க நடனம் புரியு நாயகனார்
அந்தி நிறத்தார் திருவொற்றி யமர்ந்தா ரென்னை யணைவாரோ
புந்தி யிலளென் றணையாரோ யாதுந் தெரியேன் புலம்புகின்றேன்
சிந்தை மகிழக் குறமடவாய் தெரிந்தோர் குறிதான் செப்புவையே. 1

தரும விடையார் சங்கரனார் தகைசே ரொற்றித் தனிநகரார்
ஒருமை யளிப்பார் தியாகரென்னை யுடையா ரின்று வருவாரோ
மருவ நாளை வருவாரோ வாரா தென்னை மறப்பாரோ
கரும மறிந்த குறமடவாய் கணித்தோர் குறிதான் கண்டுரையே. 2

ஆழி விடையா ரருளுடையா ரளவிட் டறியா வழகுடையார்
ஊழி வரினு மழியாத வொற்றித் தலம்வா ழுத்தமனார்
வாழி யென்பால் வருவாரோ வறியேன் வருந்த வாராரோ
தோழி யனைய குறமடவாய் துணிந்தோர் குறிநீ சொல்லுவையே. 3

அணியா ரடியார்க் கயன்முதலா மமரர்க் கெல்லா மரியரென்பாம்
பணியா ரொற்றிப் பதியுடையார் பரிந்தென் முகந்தான் பார்ப்பாரோ
தணியாக் காதல் தவிர்ப்பாரோ சார்ந்து வரவு தாழ்ப்பாரோ
குணியா வெழில்சேர் குறமடவாய் குறிதா னொன்று கூறுவையே. 4

பொன்னார் புயத்துப் போர்விடையார் புல்லர் மனத்துட் போகாதார்
ஒன்னார் புரந்தீ யுறநகைத்தா ரொற்றி யெனுமோ ரூரமர்ந்தார்
என்னை யகனு ரென்மருவ லின்றே நாளை யோவறியேன்
மின்னார் மருங்குற் குறமடவாய் விரைந்தோர் குறிநீ விளம்புவையே. 5

பாலிற் றெளிந்த திருநீற்றர் பாவ நாசர் பண்டரங்கர்
ஆலிற் றெளிய நால்வர்களுக் கருளுந் தெருள ரொற்றியினார்
மாலிற் றெளியா நெஞ்சகத்தேன் மருவிக் கலக்க வருவாரோ
சேலிற் றெளிகட் குறப்பாவாய் தெரிந்தோர் குறிநீ செப்புகவே. 6

நிருத்தம் பயின்றா ரித்தியனார் நேச மனத்தார் நீலகண்டர்
ஒருத்தர் திருவா ழொற்றியினா ரும்ப ரறியா வென்கணவர்
பொருத்த மறிந்தே புணர்வாரோ பொருத்தம் பாரா தணைவாரோ
வருத்தந் தவிரக் குறப்பாவாய் மகிழ்ந்தோர் குறிதான்வழுத்துவையே.

கமலன் திருமா லாதியர்கள் கனவி னிடத்துங் காண்பரியார்
விமலர் திருவா ழொற்றியிடை மேவும் பெருமை வித்தகனார்
அமல ரவர்தா மென்மனைக்கின் றணைகு வாரோ வணையாரோ
தமல மகன்ற குறப்பாவாய் தனித்தோர் குறிதான் சாற்றுவையே. 8

வன்னி யிதழி மலர்ச்சடையார் வன்னி யெனவோர் வடிவுடையார்
உன்னி யுருகு மவர்க்கெளியா ரொற்றி நகர்வா ழுத்தமனார்
கன்னி யழித்தார் தமைநானுங் கலப்பேன் கொல்லோ கலவேனோ
துன்னி மலைவாழ் குறமடவாய் துணிந்தோர் குறிநீ சொல்லுவையே. 9

கற்றைச் சடைமேற்கங்கைதனைக் கலந்தார்கொன்றைக் கண்ணியினார்
பொற்றைப்பெருவிற்படையுடையார்பொழில்சூ ழொற்றிப்புண்ணியனார்
இற்றைக் கடியேன் பள்ளியறைக் கெய்து வாரோ வெய்தாரோ
சுற்றுங் கருங்கட் குறமடவாய் சூழ்ந்தோர் குறிநீ சொல்லுவையே. 10

அரவக் கழலார் கருங்களத்தா ரஞ்சைக் களத்தா ரரிபிரமர்
பரவப் படுவார் திருவொற்றிப் பதியி லமர்ந்தார் பாசுபதர்
இரவு வருமுன் வருவாரோ வென்னை யணைதற் கிசைவாரோ
குரவ மணக்குங் குறமடவாய் குறிநீ யொன்று கூறுவையே. 11

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவொற்றியூர்

12. காட்சி அற்புதம்

இரங்கல்

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

பூணு வணிபூண் புயமுடையார் பொன்னம் பலத்தார் பொங்குவிடம்
ஊணு வுவந்தார் திருவொற்றி யூர்வாழ் வுடையா ருண்மைசொலி
நீணு லிருந்தா ரவரிங்கே நின்றார் மீட்டு நின்றிடவே
காணு தயர்ந்தே னென்னடிநான் கனவோ நனவோ கண்டதுவே. 1

ஓட்டி விரந்துண் டொற்றியிடை யுற்றா ருலகத் துயிரையெலாம்
ஆட்டி நடிப்பா ராலயத்தி னருகே யெளிய ளாமெனவே
ஏட்டி லடங்காக் கையறவா லிருந்தே னிருந்த வென்முனுருக்
காட்டி மறைத்தா ரென்னடிநான் கனவோ நனவோ கண்டதுவே. 2

ஈத லொழியா வண்கையினா ரெல்லாம் வல்ல சித்தரவர்
ஓத லொழியா வொற்றியிலென் னுள்ள முவக்க வுலகமெலாம்
ஆத லொழியா வெழிலுருக்கொண் டடைந்தார்கண்டே னுடன்காணேன்
காத லொழியா தென்னடிநான் கனவோ நனவோ கண்டதுவே. 3

தொண்டு புரிவோர் தங்களுக்கோர் துணைவ ராவார் சூழ்ந்துவரி
வண்டு புரியுங் கொன்றைமலர் மாலை யழகர் வல்விடத்தை
உண்டு புரியுங் கருணையினா ரொற்றி யூரா ரொண்பதத்தைக்
கண்டுங் காணே னென்னடிநான் கனவோ நனவோ கண்டதுவே. 4

அடியார் வருந்த வுடன்வருந்து மாண்டை யவர்தா மன்றயனும்
நெடிய மாலுங் காணாத நிமல வுருவோ டென்னெதிரே
வடிய லறியா வருள்காட்டி மறைத்தார் மருண்டேன் மங்கைநல்லார்
கடிய வயர்ந்தே னென்னடிநான் கனவோ நனவோ கண்டதுவே. 5

கொற்ற முடையார் திருவொற்றிக் கோயி லுடைய ரென்னெதிரே
பொற்றை மணித்தோட் புயங்காட்டிப் போனாரெனனைப புலமபவைததுக
குற்ற மறியேன மனநடுககங கொணடே னுடலங குழைகினறேன
கற்றின் முலையா யெனனடிநான கனவோ நனவோ கண்டதுவே. 6

ஆல நிழற்கீ ழனறமாநதா ராதி நடுவி ருககினரூர்
நீல மிடற்ரா திருவொறறி நியமத் தெதிரே நீற்றுருவக
கோல நிகழக கணடேனபின குறிககக காணேன கூட்டுவிககுங
கால மறியே னெனனடிநான கனவோ நனவோ கணடதுவே. 7

சலங்கா தலிககுந தாழசடையா தாமே தமககுத் தாதையனூர்
நிலங்கா தலிககுந திருவொறறி நியமத தெதிரே நினறனர்காண்
விலஙகா தவரைத் தரிசித்தேன மீட்டுங காணேன மெயமறநதேன
கலஙகா நினறே னென்னடிநான கனவோ நனவோ கண்டதுவே 8

நிரந்தார் கஙகை நீளசடையார் நெறறி விழியார் நித்தியனூர்
சிரநதா ராகப புயத்தணிவார திருவா ழொறறித தியாகரவா
பரநதார கோயிற கெதிரநிறகப பார்த்தேன மீடடும பாரப்பதனமுன
கரநதார் கலுழநதே னெனனடிநானகனவோ நனவோ கணடதுவே

அளித்தா ருலகை யமபலத்தி லாடி வீணையா லாடடிநின்றூர்
தளிததார் சோலை யொறறியிடைத் தமது வடிவங காடடியுடன
ஒளித்தார் நானு மனமயஙகி யுழலா நினறே னொணடொடிககைக
களித்தார் குழலா யெனனடிநான கனவோ நனவோ கணடதுவே. 10

திருச்சிற்றம் பலம்

திருவொற்றியூர்

13. ஆற்ருக்காதலின் இரங்கல்

அறுசீரக கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருததம

திருச்சிற்றப பலம்

மந்தா கினிவான மதிமத்த மருவுஞ சடையார மாசடையார
நுந்தா விளககின் சுடரனையார நோவ நுதலார் கணணுதலார
உநதா வொலிககு மோதமலி யொறறி யூரி லுறறெனககுத்
தநதார மைய லெனனேவென சகியே யினிநான சகியேனே. 1

பூமே லவனு மாலவனும போறறி வழுத்தும பூஙகழலார
சேமேல வருவார் திருவொறறித தியாக ரவாதந திருப்புயததைத்
தேமே லலஙகன முலையழுநதச சேர்ந்தா லனறிச சிததசனகைத
தாமே லழறபூத் தாழாதென சகியே யினிநான சகியேனே. 2

கருணைக் கொருநே ரில்லாதார் கல்லைக் கரைக்குங் கழலடியார்
அருணைப் பதியா ராமாத்தூ ரமர்ந்தார் திருவா வடுதுறையார்
இருணச் சியமா மணிகண்ட ரெழிலா ரொற்றி யிறைவரிந்த
தருணத் தின்னுஞ் சேர்ந்திலரென் சகியே யினிநான் சகியேனே. 3

ஆரா வமுதா யன்புடையோ ரகத்து ளினிக்கு மற்புதனூர்
தீரா வினையுந் தீர்த்தருளுந் தெய்வ மருந்தார் சிற்சபையார்
பாரார் புகழுந் திருவொற்றிப் பரமர் தமது தோளணையத்
தாரா ரின்னு மென்செய்கேன் சகியே யினிநான் சகியேனே. 4

துதிசெய் யடியர் தம்பசிக்குச் சோறு மிரப்பார் துய்யரொரு
நதிசெய் சடையார் திருவொற்றி நண்ணு மெனது நாயகனூர்
மதிசெய் துயரு மதன்வலியு மாற்ற வின்னும் வந்திலரே
சதிசெய் தனரோ வென்னடியென் சகியே யினிநான் சகியேனே. 5

எங்கள் காழிக் **கவுணியரை** யெழிலார் சிவிகை யேற்றிவைத்தோர்
திங்க ளணியுஞ் செஞ்சடையார் தியாகர் திருவா மொற்றியினர்
அங்க ளணியூந் தார்ப்புயத்தி லணைத்தா ரல்ல ரெனைமடவார்
தங்க ளலரோ தாழாதென் சகியே யினிநான் சகியேனே. 6

காவி மணந்த கருங்களத்தார் கருத்த ரெனது கண்ணனையார்
ஆவி யனையார் தாயனையா ரணிசே ரொற்றி யாண்டகையார்
பூவி னலங்கற் புயத்திலெனைப் புல்லா ரந்திப் பொழுதின்மதி
தாவி வருமே யென்செயுமோ சகியே யினிநான் சகியேனே. 7

மலஞ்சா திக்கு மக்கடமை மருவார் மருவார் மதிலழித்தார்
வலஞ்சா திக்கும் பாரிடத்தார் மாலு மறியா மலர்ப்பதத்தார்
நிலஞ்சா திக்கு மொற்றியினர் நினையா ரென்னை யணையாமற்
சலஞ்சா தித்தா ரென்னடியென் சகியே யினிநான் சகியேனே. 8

நாக வணியார் நக்கரெனு நாம முடையார் நாரணனோர்
பாக முடையார் மலைமகளோர் பாங்க ருடையார் பசுபதியார்
யோக முடையா ரொற்றியுளா ருற்ரு ரல்ல ருறுமோக
தாக மொழியா தென்செய்கேன் சகியே யினிநான் சகியேனே. 9

நீர்ந்தார் தலையே கலனுகச் செறித்து நடிக்குந் திருக்கூத்தர்
தேர்ந்தார் தம்மைப் **பித்தடையச்** செய்வா ரொற்றித் தியாகரவர்
சேர்ந்தா ரல்ல ரின்னுமெனைத் தேடி வருமத் தீமதியஞ்
சார்ந்தா லதுதா னென்செயுமோ சகியே யினிநான் சகியேனே. 10

ஆயும் படிவத் தந்தணனய் ஆரு ரன்ற னணிமுடிமேல்
தோயுங் கமலத் திருவடிகள் சூட்டு மதிகைத் தொன்னகரார்
ஏயும் பெருமை யொற்றியுளா ரின்னு மணையா ரெனையளித்த
தாயுந் தமரு நொடிக்கின்ரூர் சகியே யினிநான் சகியேனே. 11

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவொற்றியூர

14. திருக்கோலச் சிறப்பு

தலைவி வியத்தல்

அறுசீரக கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருததம

திருச்சிற்றம்பலம்

பொன்னென்றெளிரும புரிசடையாாபுனை நூலிடையாாபுடையுடையாா
மனனென றுலகம புகழொறறி வாணர் பவனி வரககணடேன்
மின்னென றிலங்கு மாதரெலாம வேடகை யடைய விளஙகினற
தின்னென றறியே னவரழகை யெனனென் றுரைபப தேநதிழையே.

அள்ளிக் கொடுககுங கருணையினு ரணிசே றொற்றி யாலயத்தார்
வளளிக குவநதோன் றனையீனற வளளல பவனி வரககண்டேன
துளளிக குதித்தென மனமவரைச சூழநத தினனும வநததிலை
எளளிக கணியா வவரழகை யெனனென றுரைப்ப தேநதிழையே. 2

அனத்துப் படிவங கொண்டயனு மளவா முடியார் வடியாத
வனததுச சடையார் திருவொறறி வாணர் பவனி வரககணடேன்
மனத்துக கடங்கா தாகிலதை வாயகொண டுரைகக வசமாமோ
இனத்துக குவப்பா மவரழகை யெனனென றுரைப்ப தேநதிழையே.

கொழுந்தி யளிதே னுழுதுண்ணுங கொனறைச் சடையார் கூடலுடை
வழுதி மருகா திருவொறறி வாணா பவனி வரககணடேன்
பழுதி லவனுந திருமாலும படைககுங கமலப் பண்ணவனும
எழுதி முடியா வவரழகை யென்னென றுரைப்ப தேநதிழையே. 4

புன்னை யிதழிப பொலிசடையாா போக யோகம புரிநதுடையார்
மனனும விடையார் திருவொறறி வாணர் பவனி வரககண்டேன
உன்னு முடலங குளிர்நதோஙக வுவகை பெருக வுறறுகினற
எனனை விழுஙகு மவரழகை யெனனென றுரைப்ப தேநதிழையே

சொல்லுண் ணிறைநத பொருளானர் துயய ருளததே துனனிநினறூர்
மலலல வயறசூழ திருவொறறி வாணா பவனி வரககணடேன்
கலலு மாழு மானநதக கணணீா கொண்டு கண்டதெனில
எலலை யில்லா வவரழகை யெனனென றுரைப்ப தேநதிழையே. 6

நீர்க்கு மதிககு நிலையாக நீணட சடையாா நின்றுநரு
வாாககும பொழிலசூழ திருவொற்றி வாணர் பவனி வரககண்டேன்
பார்ககு மரிககும பஙகயறகும பனமா தவர்ககும பண்ணவர்ககும
யாாககு மடஙகா வவரழகை யெனனென றுரைப்ப தேநதிழையே. 7

கலங்க வமணக கைதவரைக கழுவி லேறறுங கழுமலத்தோன
வலகை குவிததுப் பாடுமொறறி வாணா பவனி வரககண்டேன
உலக நிகழவைக காணேனென னுளள மொனறே யறியுமடி
இலகு மவர்தந திருவழகை யெனனென் றுரைப்ப தேநதிழையே 8

கண்ண னறியாக் கழற்பதத்தார் கண்ணார் நெற்றிக் கடவுளருள்
வண்ண முடையார் திருவொற்றி வாணர் பவனி வரக்கண்டேன்
நண்ண விமையா ரெனவிமையா நாட்ட மடைந்து நின்றனடி
எண்ண முடியா வவரழகை யென்னென் றுரைப்ப தேந்திழையே. 9

மாழை மணித்தோ ளெட்டுடையார் மழுமா னேந்து மலர்க்கரத்தார்
வாழை வளஞ்சூ ழொற்றியூர் வாணர் பவனி வரக்கண்டேன்
யாழை மலைக்கு மொழிமடவார் யாரு மயங்கிக் கலையவிழ்ந்தார்
ஏழை யேனு னவரழகை யென்னென் றுரைப்ப தேந்திழையே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவொற்றியூர்

15. சோதிட நாடல்

தலைவி மிகு கழிகாதல்

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

பொன்னஞ் சிலையிற் புரமெரித்தார் பொழில்சூ ழொற்றிப் புண்ணியனார்
முன்னஞ் சருந்து முக்கணனார் மூவ ரறியா முதல்வர்வர
இன்னஞ் சிலநாள் சென்றிடுமோ விலதே யின்று வருவாரோ
உன்னஞ் சிறந்தீர் சோதிடம்பார்த் துரைப்பீர் புரிநூ லுத்தமரே.1

பெற்றி யறியாப் பிரமனுக்கும் பெரிய மாற்கும் பெறவரியார்
புற்றி னரவார் கச்சையுடைப் புனித ரென்னைப் புணருமிடந்
தெற்றி மணிக்கால் விளங்குதில்லைச் சிற்றம் பலமோ வன்றியிந்த
ஒற்றி நகரோ சோதிடம்பார்த் துரைப்பீர் புரிநூ லுத்தமரே. 2

அளித்து மூன்று பிள்ளைகளா லகில நடக்க வாட்டுவிப்பார்
தெளித்து நதியைச் சடையிருத்துந் தேவர் திருவா ழொற்றியுளார்
களித்து மாலை கொடுப்பாரோ கள்ளி யெனவே விடுப்பாரோ
ஒளித்தொன் றுரையீர் சோதிடம்பார்த் துரைப்பீர் புரிநூ லுத்தமரே.3

எண்டோ ளிலங்கு நீற்றணியர் யார்க்கு மிறைவ ரெனையுடையார்
வண்டோ விடும்பூங் கொன்றையணி மாலை மார்பர் வஞ்சமிலார்
தண்டோய்பொழில்சூழொற்றியினார்தமக்குமெனக்குமணப்பொருத்தம்
உண்டோ விலையோ சோதிடம்பார்த் துரைப்பீர் புரிநூ லுத்தமரே. 4

தவர்தாம் வணங்குந் தாளுடையார் தாய்போ லடியர் தமைப்புரப்பார்
பவர்தா மறியாப் பண்புடையார் பணைசூ ழொற்றிப் பதியமர்ந்தார்
அவர்தா மீண்டுற் றணைவாரோ வன்றி நான்போ யணைவேனே
உவர்தா மகற்றுஞ் சோதிடம்பார்த் துரைப்பீர் புரிநூ லுத்தமரே. 5

பைத்த வரவப் பணியணிவார் பணைசூ ழொற்றிப் பதிமகிழ்வார்
மைத்த மிடற்று ரவர்தமக்கு மாலை யிடவே நானுளத்தில்
வைத்த கருத்து முடிந்திடுமோ வறிதே முடியா தழிந்திடுமோ
உய்த்த மதியாற் சோதிடம்பார்த் துரைப்பீர் புரிநூ லுத்தமரே. 6

தக்க விதியின் மகத்தோடு தலையு மழித்தார் தண்ணளியார்
மிக்க வளஞ்சேர் திருவொற்றி மேவும் பரமர் வினையேன்றன்
துக்க மகலச் சுகமளிக்குந் தொடர்பு முண்டோ விலையோதான்
ஒக்க வறிந்தீர் சோதிடம்பார்த் துரைப்பீர் புரிநூ லுத்தமரே. 7

வெண்மை நீற்றர் வெள்ளேற்றர் வேத கீதர் மெய்யுவப்பார்
வண்மை யுடையா ரொற்றியினார் மருவ மருவி மனமகிழ்ந்து
வண்மை யகலா தருட்கடனீ ராடு வேனோ வாடேனோ
உண்மை யறிந்தீர் சோதிடம்பார்த் துரைப்பீர் புரிநூ லுத்தமரே. 8

ஆர்த்து மலிநீர் வயலொற்றி யமர்ந்தார் மதியோ டரவைமுடிச்
சேர்த்து நடிப்பா ரவர்தமைநான் றேடி வலியச் சென்றிடினும்
பார்த்தும் பாரா திருப்பாரோ பரிந்து வாவென் றுரைப்பாரோ
ஓர்த்து மதிப்பீர் சோதிடம்பார்த் துரைப்பீர் புரிநூ லுத்தமரே. 9

அள்ள மிகும்பே ரழகுடையா ரானை யுரியா ரரிக்கரியார்
வெள்ள மிகும்பொன் வேணியினார் வியன்சே ரொற்றி விகிர்தரவர்
கள்ள முடனே புணர்வாரோ காத லுடனே கலப்பாரோ
உள்ள மறியேன் சோதிடம்பார்த் துரைப்பீர் புரிநூ லுத்தமரே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவொற்றியூர்

16. திருவருட் பெருமிதம்

செவிலி கழறல்

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

விடையார் விடங்கப்பெருமானார் வெள்ளச்சடையார் வெண்ணகையால்
அடையார் புரங்க ளெரித்தழித்தா ரவரே யிந்த வகிலமெலாம்
உடையா ரென்று நினைத்தனையூ ரொற்றியவர்க்கென் றுணர்ந்திலையோ
இடையா மயல்கொண் டெதுபெறுவா யேழை யடிநீ யென்மகளே. 1

கருவாழ் வகற்றுங் கண்ணுதலார் கண்ண னயனுங் காண்பரியார்
திருவா ழொற்றித் தேவரெனுஞ் செல்வ ரவரே செல்வமதிற்
பெருவாழ் வுடையா ரெனநினைத்தாய் பிச்சை யெடுத்த தறிந்திலையோ
இருவா மயல்கொண் டெதுபெறுவா யேழை யடிநீ யென்மகளே. 2

மட்டுக் கடங்கா வண்கையினார் வளஞ்சே ரொற்றி வாணரவர்
பட்டுத் துகிலே திசைகளெலாம் படர்ந்த தென்னப் பரிந்தனையோ
கட்டத் துகிலுங் கிடையாது கந்தை யுடுத்த தறிந்திலையோ
இட்டுப் புணர்ந்திங் கெதுபெறுவா யேழை யடிநீ யென்மகளே. 3

நடங்கொள் கமலச் சேவடியார் நலஞ்சே ரொற்றி நாதரவர்
தடங்கொண் மார்பின் மணிப்பணியைத் தரிப்பார் நமக்கென் றெண்ணினையாற்
படங்கொள் பாம்பே பாம்பென்றாற் படையு நடுங்கும் பார்த்திலையோ
இடங்கொண் மயல்கொண் டெதுபெறுவா யேழை யடிநீ யென்மகளே.

திருக்கண் ணுதலாற நிருமகனைத் தீர்த்தா ரொற்றித் தேவரவர்
எருகக மலரே சூடுவாரீ யெழினமல விகையென் றெண்ணினையால
உருககு நெருப்பே யவருருவ முனககு மவர்ககு முறவாமோ
இருகக மயலகொண் டெதுபெறுவா யேழை யடிநீ யெனமகளே. 5

மேலை வினையைத் தவிர்த்தருளும விடையா ரொற்றி விகிர்தரவர்
மாலை கொடுப்பா ருணஙகுதலை மாலை யதுதான் வாஙகுவையே
ஆல மிடற்ருர் காபாலி யாகித் திரிவா ரணைவிலரே
ஏல மயலகொண் டெனபெறுவா யேழை யடிநீ யென்மகளே. 6

மாகம் பயிலும பொழிற்பணைகொள வளஞசே ரொற்றி வாணரவர்
யோகம பயிலவார் மோகமிலா ரெனனே வுனககிங கிணஙகுவரே
ஆகம பயிலவாள மலையாளே லவளோ வொனறு மறிநதிலளகாண்
ஏக மயலகொண் டெதுபெறுவா யேழை யடிநீ யெனமகளே. 7

விண்பார் புகழுந திருவொறறி மேவும புனிதா விடந்தரினும்
உண்பா ரின்னு முனககதுதா னுடனபா டாமோ வுளமுருகித்
தணபா ரெனபார் தமையெலலாஞ சாவா ரதுவுன சமமதமோ
எண்பார் மயலகொண் டெதுபெறுவா யேழை யடிநீ யென்மகளே. 8

நீடி வளஙகொள ளொற்றியிலவாழ நிமல ருலகத் துயிர்தோறும
ஓடி யொளிப்பா ரவர்நீயு மொககவோட வுனவசமோ
நாடி நடிபபார் நீயுமுட னடித்தா லுலகர் நகையாரோ
ஈடின மயல்கொண் டெதுபெறுவா யேழை யடிநீ யெனமகளே. 9

உள்ளி யுருகு மவர்ககருளு மொற்றி நகாவா ழுததமர்ககு
வெளளி மலையும பொனமலையும வீடென றுரைபபா ராஞலுங
களளி நெருஙகிப புறஙகொளசுடு காடே யிடஙகாண கணடறிநீ
எளளின மயலகொண டெதுபெறுவா யேழை யடிநீ யெனமகளே. 10

திருசசிறறமபலம

திருவொறறியூர்

17. காதற்சிறப்புக் கதுவாமாண்பு

தலைவி கடிற்றெதிர் மறுத்தல்

அறுசீரக கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருததம

திருச்சிறறமபலம்

உலக முடையார் தமமுரை யொறறி வைத்தா ரெனருலும
அலகில புகழார் காபாலி யாகத திரிநதா ரெனருலுந
திலக மனையார புறஙகாடடிற சோநது நடிததா ரெனருலுங
கலக விழியாய நானவாமேற காத லொழியேன கனவினுமே. 1

பெருமை யுடையார் மனைதொறுமபோயப பிசசை யெடுததா ராஞலும
அருமை மணியா ரமபலத்தி லாடித திரிநதா ராஞலும
ஒருமை யுடையார கோவணமே யுடையா யுடுததா ராஞலுங
கருமை விழியாய நானவாமேற காத லொழியேன கனவினுமே 2

எல்லா முடையார் மண்கூலிக் கெடுத்துப் பிழைத்தா ரானாலுங்
கொல்லா நலத்தார் யானையின்றோற் கொன்று தரித்தா ராளுலும்
வல்லார் விசையன் வில்லடியால் வடுப்பட் டுவந்தா ராளுலுங்
கல்லா முலையாய் நானவர்மேற் காத லொழியேன் கனவினுமே. 3

என்னை யுடையா ரொருவேட னெச்சி லுவந்தா ரென்றாலும்
அன்னை யனையா ரொருமகனை யறுக்க வுரைத்தா ரென்றாலுந்
துன்னு மிறையார் தொண்டனுக்குத் தூத ராளு ரென்றாலுங்
கன்னி யிதுகே ளானவர்மேற் காத லொழியேன் கனவினுமே. 4

என்று மிறவார் மிடற்றில்விட மிருக்க வமைத்தா ரென்றாலும்
ஒன்று நிலையார் நிலையில்லா தோடி யுழல்வா ரென்றாலும்
நன்று புரிவார் தருமனுயிர் நலிய வுதைத்தா ரென்றாலுங்
கன்றுண் கரத்தாய் நானவர்மேற் காத லொழியேன் கனவினுமே.

என்கண் ணனையார் மலைமகளை யிச்சித் தணைந்தா ராளுலும்
வன்கண் ணடையார் தீக்கண்ணான் மதனை யெரித்தா ராளுலும்
புன்கண் ணறுப்பார் புன்னகையாற் புரத்தை யழித்தா ராளுலுங்
கன்னன் மொழியாய் நானவர்மேற் காத லொழியேன் கனவினுமே. 6

வாழ்வை யளிப்பார் மாடேறி மகிழ்ந்து திரிவா ரென்றாலுந்
தாழ்வை மறுப்பார் பூதகணத் தானை யுடையா ரென்றாலும்
ஊழ்வை யறுப்பார் பேய்க்கூட்டத் தொக்க நடிப்பா ரென்றாலுங்
காழ்கொண் முலையாய் நானவர்மேற் காத லொழியேன் கனவினுமே.

விமலை யிடத்தா ரின்பதுன்பம் வேண்டா நலத்தா ராளுலும்
அமல முடையார் தீவண்ண ராமென் றுரைப்பா யாளுலும்
நமல மறுப்பார் பித்தரெனு நாம முடையா ராளுலுங்
கமலை யனையாய் நானவர்மேற் காத லொழியேன் கனவினுமே. 8

மான்கொள் கரத்தார் தலைமாலை மார்பி லணிந்தா ரென்றாலும்
ஆன்கொள் விடங்கர் சுடலையெரி யடலை விழைந்தா ரென்றாலும்
வான்கொள் சடையார் வழுத்துமது மத்த ராளு ரென்றாலுங்
கான்கொள் குழலாய் நானவர்மேற் காத லொழியேன் கனவினுமே.9

போர்மால் விடையா ருலகமெலாம் போக்குந் தொழில ராளுலும்
ஆர்வாழ் சடையார் தமையடைந்தோ ராசை யழிப்பா ராளுலுந்
தார்வாழ் புயத்தார் மாவிரதர் தவஞா னியரே யாளுலுங்
கார்வாழ் குழலாய் நானவர்மேற் காத லொழியேன் கனவினுமே. 10

கோதே மருவார் மாலயனுங் குறியா நெறியா ரென்றாலுஞ்
சாதே மகிழ்வா ரடியாரைத் தம்போ லினைப்பா ரென்றாலும்
மாதே வருக்கு மாதேவர் மௌன யோகி யென்றாலுங்
காதேர் குழையாய் நானவர்மேற் காத லொழியேன் கனவினுமே. 11

உடையா ருலகிற் காசென்பார்க் கொன்று மூதவா ரானாலும்
அடையார்க் கரியார் வேண்டார்க்கே யருள்வார் வலிய வானாலும்
படையார் கரத்தர் பழிக்கஞ்சாப் பாசு பதரே யானாலுங்
கடையா வழுதே நானவர்மேற் காத லொழியேன் கனவினுமே. 12

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவொற்றியூர்

18. ஆற்றா விரகம்

தோழியொடு கூறல்

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

ஓண முடையான் றொழுதேத்து மொற்றி நகர்வா ழுத்தமர்பான்
மாண வலியச் சென்றென்னை மருவி யணைவீ ரென்றேநான்
நாணம் விடுத்து நவின்றாலு நாமார் நீயா ரென்பாரேல்
ஏண விழியா யென்செய்வே னென்னை மடவா ரிகழாரோ. 1

காத மணக்குங் கடிமலர்ப்பூங் காவா ரொற்றிக் கண்ணுதலார்
போத மணக்கும் புனிதரவர் பொன்னம் புயத்தைப் புணரேனேற்
சீத மணக்குங் குழலாயென் சிந்தை மயங்கித் தியங்குமடி
ஏத மணக்கு மென்செய்வே னென்னை மடவா ரிகழாரோ. 2

பண்ணார் மொழியா ருருக்காட்டும் பணைசூ ழொற்றிப் பதியினரென்
கண்ணார் மணிபோன் றென்னுயிரிற் கலந்து வாழுங் கள்வரவர்
நண்ணா ரின்னுந் திருவனையாய் நான்சென் றிடினு நலமருள
எண்ணா ராயி னென்செய்வே னென்னை மடவா ரிகழாரோ. 3

ஊரென் றுடையீ ரொற்றிதனை யுலக முடையீ ரென்னையணை
வீரென் றவர்முன் பலரறிய வெட்கம் விடுத்துக் கேட்டாலுஞ்
சேரென் றுரைத்தா லன்றியவர் சிரித்துத் திருவாய் மலர்ந்தெனைநீ
யாரென் றுரைத்தா லென்செய்வே னென்னை மடவா ரிகழாரோ. 4

சோம னிலவுந் தூய்ச்சடையார் சொல்லிற் கலந்த சுவையானார்
சேம நிலவுந் திருவொற்றித் தேவ ரின்னுஞ் சேர்ந்திலர்நான்
தாம மருள்வீ ரென்கினுமித் தருணத் திசையா தென்பாரேல்
ஏம முலையா யென்செய்வே னென்னை மடவா ரிகழாரோ. 5

வில்லை மலையாய் கைக்கொண்டார் விடஞ்சூழ் கண்டர் விரிபொழில்சூழ்
தில்லை நகரா ரொற்றியுளார் சேர்ந்தா ரல்லர் நானவர்பால்
ஒல்லை யடைந்து நின்றாலு முன்னை யணைத லொருபோதும்
இல்லை யெனிலோ வென்செய்கே னென்னை மடவா ரிகழாரோ. 6

திருந்தா லமர்ந்தார் திருப்புலியூர்ச சிறறம் பலத்திற் றிருநடஞ்செய்
மருநதா ரொற்றி வாணரினனும வநதா ரல்லர் நான்போயென்
அருந்தாழ வகல வருளவீரென் றுனுமொன்று மறியார்போல
இருந்தா லமமா வென்செயவே னெனனை மடவா ரிகழாரோ. 7

அசையா தமர்ந்து மண்டமெலா மசையப் புலியூ ரமபலத்தே
நசையா நடிககு நாதரொற்றி நாட்டா ரின்னு நண்ணிலாநான்
விசையாற்சென றிங கெனனையணை வீரென்றுரைப்பேனெனிலதற்கும்
இசையா ராகி லெனசெயவே னென்னை மடவா ரிகழாரோ. 8

மாற்கா தலிககு மலரடியார் மாசற் றிலஙகு மணியனையார்
சேற்கா தலிககும வயலவளஞ்சூழ திருவா ழொறறித் தேவரவர்
பாறகா தலித்துச சென்றுனுய பாவி யடிநீ யானனைதற்
கேறகா தெனறு லெனசெயவே னெனனை மடவா ரிகழாரோ. 9

மாழை மலையைச சிலையாக வளைத்தா ரனபர் தமைவருத்தும
ஊழை யழிப்பார் திருவொற்றி யூரா ரினனு முறறிலரென
பாழை யகறற நானசெலினும பாரா திருநதாற பைஙகொடியே
ஏழை யடிநா னெனசெயவே னென்னை மடவா ரிகழாரோ. 10

திருச்சிற்றமபலம

திருவொற்றியூர்

19. காதன்மாட்சி

அறுசீரக கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருததம

திருச்சிற்றமபலம

திடனுன் மறையார் திருவொற்றித் தியாக ரவர்தம் பவனிதனை
மடனு மகன்று காணவநதான மலர்ககை வளைக விணைககவர்ந்து
படனு கணியார் நமைத்திருமபிப் பாரா தோடு கின்றுர்நாம
உடனு வோடி னுலுமவ ரோட்டம் பிடிகக வொண்ணுதே. 1

தக்க வளஞசே ரொற்றியிலவாழ் தமபி ரானர் பவனிதனைத்
துககு மகனறு காணவநதாற் றுகிலைக கவர்நது துணிவுகொண்டே
பககு மருவு நமைத்திருமபிப் பாரா தோடு கின்றுர்நாம
ஒககு வோடி னுலுமவ ரோட்டம பிடிகக வொண்ணுதே. 2

தாயா யளிககுந் திருவொறறித் தலத்தார் தமது பவனிதனை
மாயா நலததிற காணவநதான் மருவு நமது மனங்கவர்நது
பாயா விரைவி னமைததிருமபிப் பாரா தோடு கின்றுர்நாம
ஓயா தோடி னுலுமவ ரோட்டம பிடிகக வொண்ணுதே. 3

நிலவார் சடையார் திருவொற்றி நிருத்தர் பவனி தனைககாண
நலவா தரவின வநதுநினறு னஙகா யெனது நாண்கவர்நது
பலவா தரவா னமைததிருமபிப் பாரா தோடு கினறுர்நாம
உலவா தோடி னுலுமவ ரோடடம பிடிகக வொண்ணுதே. 4

நாடார் வளங்கொ ளொற்றிநகர் நாதர் பவனி தனைக்காண
நீடா சையினல் வந்துவந்து நின்று னமது நிறைகவர்ந்து
பாடார் வலரா னமைத்திருமபிப் பாரா தோடு கின்றூர்நாம்
ஓடா தோடி ஞலுமவ ரோடடம பிடிகக வொண்ணுதே. 5

அழியா வளத்தார் திருவொற்றி யையர் பவனி தனைககாண
விழியா மகிழ்வி ஞெடுமவநதா லென்னே பெண்ணே யெழிலகவர்ந்து
பழியா வெழிலி னமைத்திருமபிப் பாரா தோடு கின்றூர்நாம
ஒழியா தோடி ஞலுமவ ரோட்டம பிடிகக வொண்ணுதே. 6

திரையா ரோதை யொறறியில்வாழ தியாக ரவர்தம் பவனிதனைக
கரையா மகிழ்விற காணவநதாற் கறபி னலத்தைக கவர்நதுகொண்டு
பரையா தரிகக னமைத்திருமபிப் பாரா தோடு கின்றூர்நாம
உரையா தோடி ஞலுமவ ரோட்டம பிடிகக வொண்ணுதே. 7

கடுக்கா தலித்தார் திருவொறறிக காளை யவர்தம பவனிதனை
விடுககா மகிழ்விற் காணவநதால விரியு நமது விணைகவர்ந்து
படுககா மதிப்பி னமைத்திருமபிப பாரா தோடு கின்றூர்நாம
உடுககா தோடி ஞலுமவ ரோட்டம பிடிகக வொண்ணுதே. 8

தில்லை யுடையார் திருவொற்றித் தியாகரவர்தம பவனிதனைக
கலலை யுருககிக காணவநதாற கரண நமது கரநதிரவி
பலலை யிறுததார் னமைத்திருமபிப் பாரா தோடு கின்றூர்நாம்
ஒல்லை யோடி ஞலுமவ ரோட்டம பிடிகக வொண்ணுதே. 9

மடையார் வாளை வயலொற்றி வள்ளல் பவனி தனைககாண
அடையா மகிழ்வி ஞெடுமவநதா லமமா நமது விடயமெலாம
படையாற் கவர்நது னமைத்திருமபிப பாரா தோடு கின்றூர்நாம்
உடையா தோடி ஞலுமவ ரோடடம பிடிகக வொணணுதே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

மூன்றுவது திருமுறை
முற்றிற்று

உ

சிவமயம்

திருச்சிற்றம்பலம்

அருட்பெருஞ்ஜோதி

திருவருட்பா

நான்காவது திருமுறை

முதலாவது

அன்புமாலை

எண்சீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

அற்புதப்பொன் னம்பலத்தே யாடுகின்ற வரசே
ஆரமுதே யடியேன்றன் னன்பேயென் னறிவே
கற்புதவு பெருங்கருணைக் கடலேயென் கண்ணே
கண்ணுதலே யானந்தக் களிப்பேமெய்க் கதியே
வெற்புதவு பசுங்கொடியை மருவுபெருந் தருவே
வேதவா கமமுடியின் விளங்குமொளி விளக்கே
பொற்புறவே இவ்வுலகிற் பொருந்துசித்த ஞானப்
பொருத்தமுநின் றிருவருளின் பொருத்தமது தானே. 1

நிறையணிந்த சிவகாமி நேயநிறை யொளியே
நித்தபரி பூரணமாஞ் சுத்தசிவ வெளியே
கறையணிந்த களத்தரசே கண்ணுடைய கரும்பே
கற்கண்டே கனியேயென் கண்ணேகண் மணியே
பிறையணிந்த முடிமலையே பெருங்கருணைக் கடலே
பெரியவரெல் லாம்வணங்கும் பெரியபரம் பொருளே
குறையணிந்து திரிகின்றேன் குறைகளெலாந் தவிர்த்தே
குற்றமெலாங் குணமாகக் கொள்வதுநின் குணமே. 2

ஆண்பனைபெண் பனையாக்கி யங்கமதங் கனையா
 யாக்கியருண் மணத்திலொளி யனைவரையு மாக்கு
மாண்பனைமிக குவந்தளித்த மாகருணை மலையே
 வருத்தமெலாந் தவிர்த்தெனக்கு வாழ்வளித்த வாழ்வே
நாண்பனையுந் தந்தையுமென் னறகுருவு மாகி
 நாயடியே னுள்ளகத்து நண்ணிய நாயகனே
வீண்பனைபோன் மிகநீண்டு விழற்கிறைப்பே னெனினும்
 விருப்புமெலா நின்னருளின் விருப்பமன்றி யிலையே. 3

சித்தமனே கம்புரிந்து திரிந்துழலுஞ் சிறியேன்
 செயவகையொன் றறியாது திகைக்கின்றே னந்தோ
உத்தமனே யுன்னையலா லொருதுணைமற் றறியேன்
 உன்னாணை யுன்னாணை யுண்மையிது கண்டாய்
இத்தமனே யச்சலந் மினிப்பொறுக்க மாட்டேன்
 இரங்கியருள் செயல்வேண்டு மிதுதருண மெந்தாய்
சுத்தமனே யத்தவாக்கு மெனைப்போலு மவர்க்குந்
 துயர்தவிர்ப்பான் மணிமன்றிற் றுலங்குநடத் தரசே. 4

துப்பாடு திருமேனிச் சோதிமணிச் சுடரே
 துரியவெளிக் குள்ளிருந்த சுத்தசிவ வெளியே
அப்பாடு சடைமுடியெம் மானந்த மலையே
 அருட்கடலே குருவேயென் னுடையவனே யரசே
இப்பாடு படவெனக்கு முடியாது துரையே
 இரங்கியருள் செயல்வேண்டு மிதுதருணங் கண்டாய்
தப்பாடு வேனெனினு மெனைவிடத் துணியேல்
 தனிமன்றுள் நடம்புரியுந் தாணுமலரெந் தாயே. 5

கண்ணோங்கு நுதற்கரும்பே கரும்பினிறை யமுதே
 கற்கண்டே சர்க்கரையே கதலிநறுங் கனியே
விண்ணோங்கு வியன்சுடரே வியன்சுடராக்குஞ் சுடரே
 விடையவனே சடையவனே வேதமுடிப் பொருளே
பெண்ணோங்கு மொருபாகம் பிறங்குபெருந் தகையே
 பெருமானே யொருகரங்கொள் பெரியபெரு மானே
எண்ணோங்கு சிறியவனே னென்னினுநின் னடியேன்
 எனைவிடத் துணியேனின் னின்னருட்ந் தருளே. 6

திருநெறிசேர் மெய்யடியர் திறனொன்று மறியேன்
 செறிவறியே னறிவறியேன் செய்வகையை யறியேன்
கருநெறிசேர்ந் துழல்கின்ற கடையரினுங் கடையேன்
 கறங்கினறேன் சாகாத கலவிநிலை காணேன்
பெருநெறிசேர் மெய்ஞ்ஞான சித்திநிலை பெறுவான்
 பிதற்றுகின்றே னதற்குரிய பெற்றியிலே னந்தோ
வருநெறியி லெனைவலிந் தாட்கொண்ட மணியே
 மன்றுடைய பெருவாழ்வே வழங்குகநின் னருளே. 7

குன்றாத குணக்குன்றே கோவாத மணியே
குருவேயென் குடிமுழுதாட் கொண்டசிவக் கொழுந்தே
என்றாதை யாகியெனக் கன்னையுமாய் நின்றே
எழுமையுமென் றனையாண்ட வென்னுயிர்நற் றுணையே
பொன்றாத பொருளேமெய்ப் புண்ணியத்தின் பயனே
பொய்யடியேன் பிழைகளெலாம் பொறுத்தபெருந் தகையே
அன்றால நிழலமர்ந்த வருளிறையே யெளியேன்
ஆசையெலா நின்னடிமே லன்றியொன்று மிலையே. 8

பூணாத பூண்களெலாம் பூண்டபரம் பொருளே
பொய்யடியேன் பிழைமுழுதும் பொறுத்தருளி யென்றுங்
காணாத காட்சியெலாங் காட்டியெனக் குள்ளே
கருணைநடம் புரிகின்ற கருணையையென் புகல்வேன்
மாணாத குணக்கொடியே னிதைநினைக்குந் தோறும்
மனமுருகி யிருகண்ணீர் வடிக்கின்றேன் கண்டாய்
ஏணாத னென்னனினுமையா னம்மையினின் னடியேன்
எனவறிந்தே னறிந்தபினென் னிதயமலர்ந் தேனே. 9

அந்தோவீ ததிசயமீ ததிசயமென் புகல்வேன்
அறிவறியாச் சிறியேனை யறிவறியச் செய்தே
இந்தோங்கு சடைமணிநின் னடிமுடியுங் காட்டி
இதுகாட்டி யதுகாட்டி யென்னிலையுங் காட்டிச்
சந்தோட சித்தாந்தத் தனிச்சூதுங் காட்டிச்
சாகாத நிலைகாட்டிச் சகசநிலை காட்டி
வந்தோடு நிகாமனம்போய்க் கரைந்தவிடங் காட்டி
மகிழ்வித்தாய் நின்னருளின் வண்மையெவர்க் குளதே. 10

அன்பருளக் கோயிலிலே யமர்ந்தருளும் பதியே
அம்பலத்தி லாடுகின்ற வானந்த நிதியே
வன்பருளத் தேமறைந்து வழங்குமொளி மணியே
மறைமுடியா கமமுடியின் வயங்குநிறை மதியே
என்பருவங் குறியாம லென்னைவலிந் தாட்கொண்
டின்பநிலை தனையளித்த வென்னறிவுக் கறிவே
முன்பருவம் பின்பருவங் கண்டருளிச் செய்யு
முறைமைநின் றருணெறிக்கு மொழிதலறிந் திலனே. 11

பால்காட்டு மொளிவண்ணப் படிகமணி மலையே
பத்திக்கு நிலைதனிலே தித்திக்கும் பழமே
சேல்காட்டும் விழிக்கடையா றிருவருளைக் காட்டுஞ்
சிவகாம வல்லிமகிழ் திருநடநா யகனே
மால்காட்டி மறையாதென் மதிக்குமதி யாகி
வழிகாட்டி வழங்குகின்ற வகையதனைக் காட்டிக்
கால்காட்டிக் காலாலே காண்பதுவு மெனக்கே
காட்டியநின் கருணைக்குக் கைம்மாறொன் றிலனே. 12

என்னையொன்று மறியாத விளமபருவந தனிலே
யென்னுளத்தே யமர்நதருளி யான்மயங்குந் தோறும்
அன்னையெனப் பரிநதருளி யப்போதைக கப்போ(து)
அப்பனெனத் தெளிவிததே யறிவுறுததி நினறுய
நின்னையெனக கெனனெனபே னெனனுயி ரெனபேனே
நீடியவென னுயிரத்துணையா நேயமதென பேனே
இன்னலறுத தருளகினற வெனகுருவென் பேனே
என்னென்பே னெனனுடைய இன்பமதென பேனே. 13

பாடும்வகை யணுததுணையும பரிநதறியாச **சிறிய**
பருவத்தே யணிந்தணிந்து பாடும்வகை புரிநது
நாடுமவகை யுடையோர்கள நனகுமதித் திடவே
நலலறிவு சிறிதளித்துப் புலலறிவு போககி
நீடுமவகை சனமார்கக சுததசிவ நெறியில்
நிறுததினையிச சிறியேனை நினனருளென் னென்பேன்
கூடுமவகை யுடையரெலாங குறிபபெதிரபார்க கினறூர்
குற்றமெலாங குணமாகக கொண்டகுணக குன்றே. 14

சற்றுமறி வில்லாத வெனையுமவலிந தாண்டு
தமியேனசெய குறறமெலாஞ சமமதமாக கொண்டு
கற்றுமறிந துஙகேட்டுந தெளிநதபெரி யவருங
கணடுமகி ழபபுரிநது பணடைவினை யகறறி
மற்றுமறி வனவெலலா மறிவித்தென னுளத்தே
மனனுகின்ற மெயயினப வாழககைமுதற பொருளே
பெறறுமறி விலலாத பேதையெனமீ துனககுப்
பெருஙகருணை வநதவகை யெநதவகை பேசே. 15

கற்றதுமற் றவவழிமா சூததுவென றெண்ணுத்
தொணடரெலாங கறகினறூர் பண்டுமின்றுங் காணூர்
எற்றதுமபு மணிமனறி லினபநடம புரியும
எனனுடைய துரையேநா னினனுடைய வருளால
கற்றதுநின னிடததேபின கேட்டதுநின னிடததே
கணடதுநின னிடத்தேயுட கொண்டதுநின னிடத்தே
பெறறதுநின னிடததேயின புறறதுநின னிடத்தே
பெரியதவம புரிநதேனென பெறறியதி சயமே. 16

ஏறியநா ளுருகிலையி லேறவறி யாதே
இளைககினற காலத்தென னிளைப்பெல்லா மொழிய
வீறியவோர பருவசததி கைகொடுததுத தூககி
மேலேறறச செயதவளை மேவுறவுஞ் செய்து
தேறியநீ போலெனது சிததமிகத தேறித
தெளிநதிடவுஞ செயதனையிச செயகையெவர் செய்வார்
ஊறியமெய யனபுடையா ருளளமெனும பொதுவில
உவநதுநடம புரிகினற வொருபெரிய பொருளே. 17

தருநிதியக் குருவியற்றச் சஞசலிககு மனத்தால
தளர்நதசிறி யேனறனது தளர்வெலலாந் தவிர்த்து
இருநிதியத் திருமகளி ரிருவரைன வணஙகி
இசைநதிடுவந தனமபபா வெனறுமகிழந் திசைத்துப்
பெருநிதிவாயத் திடவெனது முனபாடி யாடும
பெற்றியளித தனையிநதப் பேதமையேன றனககே
ஒருநிதிநின னருணிதியு முவநதளிததல வேண்டும
உயர்பொதுவி லினபநட முடையபரம பொருளே. 18

அஞ்சாதே யெனமகனே யநுககிரகம புரிநதாம
ஆடுகநீ வேணடியவா றாடுகவிவ வுலகில்
செஞசாலி வயலோஙகு திலலைமனறி லாடுந
திருநடஙகண டனபுருவாயச சிததசுத்த னாகி
எஞசாத நெடுஙகால மினபவெளளந திளைததே
இனிதுமிக வாழியவென றெனககருளிச செய்தாய்
துஞசாதி யநதமிலாச சுததநடத தரசே
துரியநடு வேயிருநத சுயஞசோதி மணியே. 19

நான்கேட்கின் றவையெல்லா மளிககின்றா யெனககு
நலலவனே யெலலாமும வலலசிவ சித்தா
தானகேட்கின றவையினறி முழுதொருங்கே யுணர்ந்தாய்
தத்துவனே மதியணிநத சடைமுடியெம மிறைவா
தேனகேட்கு மொழிமஙகை யொருபஙகி னுடையாய்
சிவனேயெம பெருமானே தேவாபெரு மானே
வானகேடகும புகழததிலலை மனறினடம புரிவாய
மணிமிடறறுப் பெருஙகருணை வளளலெனகண் மணியே. 20

ஆநந்த வெளியினிடை யாநந்த வடிவாய
ஆநநத நடமபுரியு மாநநத வமுதே
வானநத முதலெலலா வநதமுஙகண டறிந்தோர்
மதிககினற பொருளேவெண மதிமுடிசசெங கனியே
ஊனநதங கியமாயை யுடலினிடத திருநதும
ஊனமிலா திருககினற வுளவருளிச செயதாய
நானநத வுளவுகணடு நடததுகினற வகையும
நலலவனே நீமகிழநது சொலலவரு வாயே. 21

ஆரணமு மாகமமு மெதுதுணிந்த ததுவே
அமபலத்தி லாடுகினற வாட்டமென வெனககுக
காரணமுங காரியமும புலபபடவே தெரித்தாய்
கணணுதலே யிஙகிதறகுக கைமமாறென றறியேன்
பூரணநின னடிததொணடு புரிகினற சிறியேன
போறறிசிவ போறறியெனப் போறறிமகிழ கின்றேன்
நாரணநான முகன்முதலோர காணபருமந நடததை
நாயடியே னிதயததி னவிற்றியருள வாயே. 22

இறைவநின் தருளாலே யெனைக்கண்டு கொண்டேன்
எனக்குளுனைக் கண்டேனப் பின்னிருவருமொன் றாக
உறைவதுகண் டதிசயித்தே னதிசயத்தை யொழிக்கும்
உளவறியே னவ்வுளவொன் றுரைத்தருளல் வேண்டும்
மறைவதிலா மணிமன்றுள் நடம்புரியும் வாழ்வே
வாழ்முதலே பரமசுக வாரியெனக் கண்மணியே
குறைவதிலாக் குளிர்மதியே சிவகாம வல்லிக்
கொழுந்துபடர்ந் தோங்குகின்ற குணநிமலக் குன்றே. 23

சத்தியமெய் யறிவின்ப வடிவாகிப் பொதுவிற்
றனிநடஞ்செய் தருளுகின்ற சற்குருவே யெனக்குப்
புத்தியொடு சித்தியுநல் லறிவுமளித் தழியாப்
புனிதநிலை தனிலிருக்கப் புரிந்தபரம் பொருளே
பத்தியறி யாச்சிறியேன் மயக்கமினுந் தவிர்த்துப்
பரமசுக மயமாக்கிப் படிறுளத்தைப் போக்கித்
தத்துவநீ நானெனனும் போதமது நீக்கித்
தனித்தசுகா தீதமுநீ தந்தருளக் மகிழ்ந்தே. 24

ஏதுமறி யாதிருளி லிருந்தசிறி யேனை
எடுத்துவிடுத் தறிவுசிறி தேய்ந்திடவும் புரிந்து
ஓதுமறை முதற்கலைக ளோதாம லுணர
உணர்விலிருந் துணர்த்தியரு ளுண்மைநிலை காட்டித்
தீதுசெறி சமயநெறி செல்லுதலைத் தவிர்த்துத்
திருவருண்மெய்ப் பொதுநெறியிற் செலுத்தியுநான் மருளும்
போதுமயங் கேனமகனே யென்றுமயக் கெல்லாம்
போக்கியெனக் குள்ளிருந்த புனிதபரம் பொருளே. 25

முன்னறியேன் பின்னறியேன் முடிபொன்று மறியேன்
முன்னியுமுன் னதுமிங்கே மொழிந்தமொழி முழுதும்
பன்னிலையிற் செறிகின்றோர் பலருமன முவப்பப்
பழுதுபடா வண்ணமருள் பரிந்தளித்த பதியே
தன்னிலையிற் குறைவுபடாத் தத்துவப்பே ரொளியே
தனிமன்று ணடம்புரியுஞ் சத்தியதற் பரமே
இந்நிலையி லின்னுமென்றன் மயக்கமெலாந் தவிர்த்தே
எனையடிமை கொளல்வேண்டு மிதுசமயங் காணே

ஐயறிவிற் சிறிதுமறிந் தநுபவிக்கத் தெரியா
தழுதுகளித் தாடுகின்ற வப்பருவத் தெளியேன்
மெய்யறிவிற் சிறந்தவருங் களிக்கவுனைப் பாடி
விரும்பியரு ணெறிநடக்க விடுத்தனைநீ யன்றோ
பொய்யறிவிற் புலைமனத்துக் கொடியேன்முன் பிறப்பிற்
புரிந்ததவம் யாதததனைப் புகன்றருளல் வேண்டும்
துய்யறிவுக் கறிவாகி மணிமன்றி னடஞ்செய்
சுத்தபரி பூரணமாஞ் சுகரூபப் பொருளே. 27

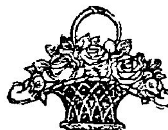
அருணிறைந்த பெருந்தகையே யானந்த வமுதே
அற்புதப்பொன் னம்பலத்தே யாடுகின்ற வரசே
தெருணிறைந்த சிந்தையிலே தித்திக்குந் தேனே
செங்கனியே மதியணிந்த செஞ்சடையெம் பெருமான்
மருணிறைந்த மனக்கொடியேன் வஞ்சமெலாங் கண்டு
மகிழ்ந்தினிய வாழ்வளித்த மாகருணைக் கடலே
இருணிறைந்த மயக்கமின்னுந் தீர்த்தருளல் வேண்டும்
என்னுடைய நாயகனே யிதுதருணங் காணே. 28

மன்னியபொன் னம்பலத்தே யானந்த நடஞ்செய்
மாமணியே யென்னிருகண் வயங்குமொளி மணியே
தன்னியல்பி னிறைந்தருளுஞ் சத்துவ பூரணமே
தற்பரமே சிற்பரமே தத்துவப்பே ரொளியே
அந்நியமில் லாதசுத்த வத்துவித நிலையே
ஆதியந்த மேதுமின்றி யமர்ந்தபரம் பொருளே
என்னியல்பி னென்னக்கருளி மயக்கமின்னுந் தவிர்த்தே
எனையாண்டு கொளல்வேண்டு மிதுதருணங் காணே. 29

பூதநிலை முதற்பரம நாதநிலை யளவும்
போந்தவற்றி னியற்கைமுதற் புணர்ப்பெல்லாம் விளங்க
வேதநிலை யாகமத்தி னிலைகளெலாம் விளங்க
வினையேனற் றுளத்திருந்து விளக்கியமெய் விளக்கே
போதநிலை யாயதுவுங் கடந்தவின்ப நிலையாய்ப்
பொதுவினின்மெய் யறிவின்ப நடம்புரியும் பொருளே
ஏதநிலை யாவகையென் மயக்கமின்னுந் தவிர்த்தே
எனைக்காத்தல் வேண்டுகின்றே னிதுதருணங் காணே. 30

செவ்வண்ணத் திருமேனி கொண்டொருபாற் பசந்து
திகழ்படிக வண்ணமொடு தித்திக்குங் கனியே
இவ்வண்ண மெனமறைக்கு மெட்டாமெய்ப் பொருளே
என்னுயிரே யென்னுயிர்க்கு ளிருந்தருளும் பதியே
அவ்வண்ணப் பெருந்தகையே யம்பலத்தே நடஞ்செய்
ஆரமுதே யடியேனிங் ககமகிழ்ந்து புரிதல்
எவ்வண்ண மதுவண்ண மிசைந்தருளல் வேண்டும்
என்னுடைய நாயகனே யிதுதருணங் காணே. 31

திருச்சிற்றம்பலம்

இரண்டாவது

அருட்பிரகாசமாலை

எண்சீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

உலகமெலா முதிக்கின்ற வொளிநிலைமெய் யின்பம்
உறுகின்ற வெளிநிலையி னுபயநிலை யாகி
இலகியநின் சேவடிகள் வருந்தியிட நடந்தே
இரவிலெளி யேனிருக்கு மிடந்தேடி யடைந்து
கலகமிலாத் தெருக்கதவங் காப்பவிழ்க்கப் புரிந்து
களித்தெனையங் கழைத்தெனது கையிலொன்று கொடுத்தாய்
அலகிலருட் கடலாமுன் பெருமையையென் னெனவேன்
ஆனந்த வல்லிமகி ழருணடநா யகனே 1

ஒளிவண்ணம் வெளிவண்ண மென்றநந்த வேத
உச்சியெலா மெச்சுகின்ற வுச்சமல ரடிகள்
அளிவண்ணம் வருந்தியிட நடந்தருளி யடியேன்
அடைந்தவிடத் தடைந்துகத வந்திறக்கப் புரிந்து
களிவண்ண மெனையழைத்தென் கையிலவண்ண மளித்த
கருணைவண்ண தனைவியந்து கருதுமவண்ண மறியேன்
தெளிவண்ண முடையரன்பு செய்யுமவண்ணம் பொதுவிற்
றெய்வநடம் புரிகின்ற சைவபரம் பொருளே. 2

திருமாலு முருமாறிச் சிரஞ்சீவி யாகித்
தேடியுங்கண் டறியாத சேவடிகள் வருந்த
வருமாலை மண்ணுறுத்தப் பெயர்த்துநடந் தருளி
வஞ்சகனே னிருக்குமிடம் வலிந்திரவிற் றேடித்
தெருமாலைக் கதவுதனைத் திறப்பித்து நின்று
செவ்வண்ணத் திடைபசந்த திருமேனி காட்டிக்
குருமாலைப் பெருவண்ணக் கொழுந்தொன்று கொடுத்தாய்
குருமணிநின் றிருவருளைக் குறித்துமகிழ்ந் தனனே. 3

அன்றொருநா ளிரவிடைவந் தணிக்கதவந் திறப்பித்
தருண்மலர்ச்சே வடிவாயிற் படிப்புறத்து மகத்து
மன்றவைத்துக் கொண்டெனை வரவழைத்து மகனே
வருந்தாதே யிங்கிதனை வாங்கிக்கொள் ளென்ன
ஒன்றுசிறி யேனமறுப்ப மறித்துமவலிந் தெனது
ஒருகைதனிற் கொடுத்திங்கே யுறைதியென்று மறைந்தாய்
இன்றதுதா னனுபவத்துக் கிசைந்ததுநா யடியேன்
என்னதவம் புரிந்தேனோ வினித்துயரொன் றிலனே. 4

இரவிலடி வருந்தநடந் தெழிற்கதவந் திறப்பித்
தெனையழைத்து மகனேநீ யிவ்வுலகிற் சிறிதும்
கரவிடைநெஞ் சயர்ந்திளைத்துக் கலங்காதே யிதனைக்
களிப்பொடுவாங் கெனவெனது கைதனிலே கொடுத்து
உரவிடையிங் குறைகமகிழ்ந் தெனத்திருவாய் மலர்ந்த
உன்னுடைய பெருங்கருணைக் கொப்பிலையென் புகலவேன்
அரவிடையி லசைந்தாட வம்பலத்தி னடுவே
ஆனந்தத் திருநடஞ்செய் தாட்டுகின்ற வரசே. 5

இயங்காத விரவிடையன் றொருநாள்வந் தெளியேன்
இருக்குமிடந் தனைத்தேடிக் கதவுதிறப் பித்துக்
கயங்காத மலரடிகள் கவின்வாயிற் படியின்
கடைப்புறத்து மகத்தும்வைத்துக் களித்தெனையங் கழைத்து
மயங்காதே யிங்கிதனை வாங்கிக்கொண் டுலகின்
மகனேநீ விளையாடி வாழ்கவென வுரைத்தாய்
புயங்காநின் னருளருமை யறியாது திரிந்தேன்
பொய்யடியே னறிந்தின்று பூரித்தே னுளமே. 6

ஒருநாளன் றிரவிலடி வருந்தநடந் தடியேன்
உற்றவிடந் தனைத்தேடிக் கதவுதிறப் பித்து
மறுநாள மலரடியொன் றுள்ளகத்தே பெயர்த்து
வைத்துமகிழ்ந் தெனையழைத்து வாங்கிதனை யென்று
தருநாளில் யானமறுப்ப மறித்தும்வலிந் தெனது
தடங்கைதனிற் கொடுத்திங்கே சாகவென வுரைத்தாய்
வருநாளி லதனருமை யறிந்துமகிழ் கின்றேன்
மணிமன்றுள் நடம்புரியு மாணிக்க மணியே. 7

நெடுமாலும் பன்றியென நெடுங்காலம் விரைந்து
நேடியுங்கண் டறியாது நீடியபூம் பதங்கள்
தொடுமாலை யெனவருபூ மகள்முடியிற் சூட்டித்
தொலைவினையே னிருக்குமிடந் தனைத்தேடித் தொடர்ந்து
கடுமாலை நடுவிரவிற் கதவுதிறப் பித்துக்
கடையேனை யழைத்தெனது கையிலொன்று கொடுத்துக்
கொடுமாலை விடுத்துமகி ழெனத்திருவாய் மலர்ந்தாய்
குணக்குன்றே யிந்நாணின் கொடையையறிந் தனனே. 8

மறைமுடிக்கு மணியாகி வயங்கியசே வடிகள்
மண்மீது படநடந்து வந்தருளி யடியேன்
குறைமுடிக்கும் படிக்கதவந் திறப்பித்து நின்று
கூவியெனை யழைத்தொன்று கொடுத்தருளிச் செய்தாய்
கறைமுடிக்குங் களத்தரசே கருணைநெடுங் கடலே
கண்ணோங்கு மொளியேசிற் கநவெளிக்குள் வெளியே
பிறைமுடிக்குஞ் சடைக்கடவுட் பெருந்தருவே குருவே
பெரியமன்றுள் நடம்புரியும் பெரியபரம் பொருளே. 9

அன்றகத்தே யடிவருந்த நடந்தெனனை யழைத்திங
கஞ்சாதே மகனேயென் றளித்தனையொன் றதனைத்
துன்றகத்துச சிறியேனு னறியாது வறிதே
'சுழன்றதுகண் டிரஙகிமிகத் துணிநதுமகிழ விப்பான்
இன்றகத்தே புகுநதருளி யெனககனைத தெரிவித
தின்புறசசெய் தருளியநின் னிரககமெவர்க ளுளதோ
மன்றகத்து நடமபுரிநது வயங்குமொரு குருவே
வல்லவரெல லாமவணங்கு நலலபரம பொருளே. 10

அன்பர்மனக் கோயிலிலே யமர்ந்தருளி விளஙகும
அருமபொருளா முனதுமல ரடிவருநத நடந்து
வன்பர்களிற் றலைநின்ற வஞசகனே னிருநத
மனைககதவு திறப்பித்து மகிழநதெனையங கழைத்துத்
துன்பமெலா நீங்குகவிங் கிதுதனைவாங் குகநீ
தொழுமபனெனற வெனனுடைய துரையேநின் னருளை
என்பகாவே னென்வியப்பே னெஙஙனநான் மறப்பேன்
என்னுயிருக குயிராகி யிலஙகியசற் குருவே. 11

ஞாலநிலை யடிவருந்த நடந்தருளி யடியேன்
நண்ணுமிடந் தனிற்கதவ நன்றுதிறப் பித்துக
காலநிலை கருதிமனங கலஙகுகின்ற மகனே
கலஙகாதே யெனறெனது கையிலொன்று கொடுத்துச்
சீலநிலை யுறவாழக வெனத்திருவாய மலர்நத
சிவபெருமா னினபெருமைத் திருவருளென் னென்பேன்
ஆலநிலை மணிகண்டத் தருமபெருஞசீ ரொளியே
அம்பலத்திற் றிருநடஞசெய் தாட்டுகின்ற வரசே. 12

இருணிறைந்த விரவிலடி வருநதநடந தடியேன்
இருககுமிடந் தனைத்தேடிக கதவுதிறப் பித்து
மருணிறைந்த மனத்தாலே மயங்குகின்ற மகனே
மயஙகாதே யென்றென்னை வரவழைத்துப் புகன்று
தெருணிறைநத தொன்றெனது செஙகைதனிற் கொடுத்துத்
திகழநதுநின்ற பரமபொருணினறிருவருளெனனென்பேன்
அருணிறைந்த மெய்ப்பொருளே யடிமுடியொன் றில்லா
ஆநந்த மன்றினட மாடுகின்ற வரசே. 13

கன்மயமுங் கனிவிககுந் திருவடிகள் வருந்தக
கடைப்புலையே னிருககுமிடந தனைத்தேடி நடந்து
தொனமயமா மிரவினிடைக கதவுதிறப் பித்துத்
துணிந்தழைத்தென் கைதனிலே தூயவொன்றை யளித்து
வன்மயமில லாமனத்தால் வாழகவென வுரைத்த
மாமணிநின் றிருவருளின் வணமையையென னென்பேன்
தன்மயமே சினமயபொன் னமபலத்தே யினபத்
தனிநடஞசெய தருளுகின்ற தத்துவபபே ரொளியே. 14

பிரணவத்தி னடிமுடியி னடுவினுநின் றோங்கும்
 பெருங்கருணைத் திருவடிகள் பெயர்ந்துவருந் திடவே
கரணமுற்று நடந்தடியே னிருக்குமிடந் தேடிக்
 கதவுதிறப் பித்தருளிக் கடையேனை யழைத்துச்
சரணமுற்று வருந்தியவென் மகனேயிங் கிதனைத்
 தாங்குகவென் றொன்றெனது தடங்கைதனிற் கொடுத்து
மரணமற்று வாழ்கவெனத் திருவார்த்தை யளித்தாய்
 மன்றுடையாய் நின்னருளின் வண்மையெவர்க் குளதே. 15

ஓங்காரத் துள்ளொளியா யவ்வொளிக்கு ளொளியாய்
 உபயவடி வாகியநின் னபயபதம் வருந்த
ஈங்கார நடந்திரவில் யானிருக்கு மிடம்போந்
 தெழிற்கதவந் திறப்பித்தங் கென்னைவலிந் தழைத்துப்
பாங்காரும் வண்ணமொன் றென் கைதனிலே யளித்துப்
 பண்பொடுவாழ்ந் திடுகவெனப் பணித்தபரம் பொருளே
ஆங்கார வண்ணமகன் றதையறிந்து மகிழ்ந்தே
 அநுபவிக்கின் றேன்பொதுவி லாடுகின்ற வரசே. 16

அரிபிரமா தியரெல்லா மறிந்தணுக வொண்ணா
 அரும்பெருஞ்சீ ரடிமலர்க ளன்றொருநாள் வருந்தக்
கரியிரவி னடந்தருளி யானிருக்கு மிடத்தே
 கதவுதிறப் பித்தெனது கையிலொன்று கொடுத்து
உரிமையொடு வாழ்கவென வுரைத்ததுவு மன்றி
 உவந்தின்றை யிரவினும்வந் துணர்த்தினையென் மீது
பிரியமுனக் கிருந்தவண்ண மென்புகல்வேன் பொதுவிற்
 பெருநடஞ்செய் யரசேயென் பிழைபொறுத்த குருவே. 17

காரணனென் றுரைக்கின்ற நாரணனு மயனுங்
 கனவிடத்துங் காண்பரிய கழலடிகள் வருந்த
ஊரணவி நடந்தெளியே னுறையுமிடந் தேடி
 உவந்தெனது கைதனிலே யொன்றுகொடுத் திங்கே
ஏரணவி யுறைகமகிழ்ந் தெனவுரைத்தாய் நின்சீர்
 யாதறிந்து புகன்றேன்முன் யாதுதவம் புரிந்தேன்
பாரணவி யன்பரெலாம் பரிந்து புகழ்ந் தேத்தப்
 பணியணிந்து மணிமன்று ளணிநடஞ்செய் பதியே. 18

துரியவெளி தனிற்பரம நாதவணை நடுவே
 சுயஞ்சுடரிற் றுலங்குகின்ற துணையடிகள் வருந்தப்
பிரியமொடு நடந்தெளியே னிருக்குமிடந் தேடிப்
 பெருங்கதவந் திறப்பித்துப் பேயனெனை யழைத்து
உரியபொரு ளொன்றெனது கையிலளித் திங்கே
 உறைகமகிழ்ந் தெனவுரைத்த வுத்தமநின் னருளைப்
பெரியபொரு ளெவற்றினுக்கும் பெரியபொரு ளென்றே
 பின்னறிந் தேனிதற்கு முன்னறறி யேனே. 19

நீளாதி மூலமென நின்றவனு நெடுநாள்
தேடியுங்கண் டறியாத நின்னடிகள் வருந்த
ஆளாநா னிருக்குமிட மதுதேடி நடந்தே
அணிக்கதவந் திறப்பித்துள் ளன்பொடெனை யழைத்து
வாளாநீ மயங்காதே மகனேயிங் கிதனை
வாங்கிக்கொள் ளென்றெனது மலர்க்கைதனிற் கொடுத்தாய்
கேளாயென் னுயிர்த்துணையாய்க் கிளர்மன்றில் வேத
கீதநடம் புரிகின்ற நாதமுடிப் பொருளே. 20

சத்தவுரு வாமறைப்பொற் சிலம்பணிந்தம் பலத்தே
தனிநடஞ்செய் தருளுமடித் தாமரைகள் வருந்தச்
சித்தவுரு வாகியிங்கே யெனைத்தேடி நடந்து
தெருக்கதவந் திறப்பித்தென் செங்கையிலொன் றளித்து
மத்தவுரு வாமனத்தான் மயக்கமுறேல் மகனே
மகிழ்ந்துறைக வெனத்திருவாய் மலர்ந்தகுண மலையே
சுத்தவுரு வாய்ச்சுத்த வருவாகி யழியாச்
சுத்தவரு வுருவான சுத்தபரம் பொருளே. 21

பலகோடி மறைகளெலா முலகோடி மயங்கப்
பரநாத முடிநடிக்கும் பாதமலர் வருந்தச்
சிலகோடி நடந்தெளியே னிருக்குமிடந் தனைநந்து
தெருக்கதவந் திறப்பித்தென் செங்கையிலொன் றளித்தே
அலகோடி வருந்தேலிங் கமர்கவெனத் திருவாய்
அலர்ந்தவருட் குருவேபொன் னம்பலத்தெம் மரசே
விலகோடி யெனத்துயர்க ளொன்றொடொன்று புகன்று
விரைந்தோடச் செய்தனையிவ் விளைவறியேன் வியப்பே. 22

செய்வகையொன் றறியாது திகைப்பினொடே யிருந்தேன்
திடுக்கெனவிங் கெழுந்தருளித் தெருக்கதவந் திறப்பித்
துய்வகையொன் றெனதுகரத் துவந்தளித்து மகனே
உய்கமகிழ்ந் தின்றுமுத லொன்றுமஞ்சே லென்று
மெய்வகையிற் புகன்றபின்னு மஞ்சியிருந் தேனை
மீட்டுமின்றை யிரவிலுணர் வூட்டியச்சந் தவிர்த்தாய்
ஐவகையாய் நின்றுமன்றி லாடுகின்ற வரசே
அற்புதத்தாண் மலர்வருத்த மடைந்தனவென் பொருட்டே.

உள்ளிரவி மதியாய்நின் றுலகமெலா நடத்தும்
உபயவகை யாகியநின் னபயபதம் வருந்த
நள்ளிரவின் மிகநடந்து நானிருக்கு மிடத்தே
நடைக்கதவந் திறப்பித்து நடைக்கடையி லழைத்து
வெள்ளிரவு நினைந்துமயக் கெய்தியிடேல் மகனே
என்றெனக்கை தனிலொன்றை யீந்துமகிழ் வித்தாய்
அள்ளிரவு போனமிடற் றிலழகுகிளர்ந் தாட
அம்பலத்தி லாடுகின்ற செம்பவளக் குன்றே. 24

விளங்கறிவுக் கறிவாகி மெய்த்துரிய நிலத்தே
விளையுமநு பவமயமா மெல்லடிகள் வருந்தத்
துளங்குசிறி யேனிருக்கு மிடந்தேடி நடந்து
தொட்டக்கதவந் திறப்பித்துத் தொழும்பனெனை யழைத்துக்
களங்கமிலா வொன்றெனது கைதனிலே கொடுத்துக்
களித்துறைக வெனத்திருவாக் களித்தவருட் கடலே
குளங்கொள்விழிப் பெருந்தகையே மணிமன்றி னடஞ்செய்
குருமணியே யென்பாமனக் கோயிலில்வாழ் குருவே. 25

வேதமுடி மேற்சுடரா யாகமத்தின் முடிமேல்
விளங்குமொளி யாகியநின் மெல்லடிகள் வருந்தப்
பூதமுடி மேனடந்து நானிருக்கு மிடத்தே
போந்திரவிற் கதவுதனைக் காப்பவிழக்கப் புரிந்து
நாதமுடி மேல்விளங்குந் திருமேனி காட்டி
நற்பொருளென் கைதனிலே நல்கியநின் பெருமை
ஓதமுடி யாதெனில்என் புகல்வேனம் பலத்தே
உயிர்க்கின்பந் தரநடன முடையபரம் பொருளே 26

தங்குசரா சரமுழுது மளித்தருளி நடத்துந்
தாண்மலர்கண் மிகவருந்தத் தனித்துநடந் தொருநாள்
கங்குலில்யா னிருக்குமனைக் கதவுதிறப் பித்துக்
கையிலொன்று கொடுத்தவுன்றன் கருணையையென் னென்பேன்
இங்குசிறி யேன்பிழைக ளெத்தனையும் பொறுத்த
என்குருவே யென்னுயிர்க் கின்பருளும் பொருளே
திங்களணி சடைப்பவளச் செழுஞ்சோதி மலையே
சிவகாம வல்லிமகிழ் திருநடநா யகனே. 27

மாமாயை யசைந்திடச்சிற் றம்பலத்தே நடிக்கும்
வருந்தாத மலரடிகள் வருந்தநடந் தருளி
ஆமாறன் றிரவினிடை யணிக்கதவந் திறப்பித்
தங்கையிலொன் றளித்தினிநீ யஞ்சேலென் றுவந்து
தேமாவின் பழம்பிழிந்து வடித்துநறு நெய்யுந்
தேனுமொக்கக் கலந்ததென்னத் திருவார்த்தை யளித்தாய்
கோமானின் னருட்பெருமை யென்னுரைப்பேன் பொதுவிற்
கூத்தாடி யெங்களையாட் கொண்டபரம் பொருளே 28

படைப்பவனுங் காப்பவனும் பற்பலநாண் முயன்று
பார்க்கவிரும் பினுங்கிடையாப் பாதமலர் வருந்த
நடைப்புலையேன் பொருட்டாக நடந்திரவிற் கதவம்
நன்குதிறப் பித்தொன்று நற்கியது மன்றி
இடைப்படுநா ளினுமவந்தென் னிதயமயக் கெல்லாம்
இரிந்திடச்செய் தனையுன்றன் னின்னருளென் னென்பேன்
தடைப்படுமா றில்லாத பேரின்பப் பெருக்கே
தனிமன்றி லானந்தத் தாண்டவஞ்செய் யரசே. 29

முன்னைமறை முடிமணியா மடிமலர்கள வருந்த
முழுதிரவி னடநதெளியேன முயங்குமிடத் தடைந்து
அன்னையினும பரிநதருளி யணிகக்தவந திறப்பித்
தஙகையிலொன றளிததெனையு மனபினொடு நோககி
என்னையினி மயஙகாதே யெனமகனே மகிழவோ
டிருததியென வுரைத்தாயநின னினனருளெனனென்பேன்
மின்னைநிகா செஞசடைமேன மதியமசைந தாட
வியன்பொதுவிற றிருநடஞசெய விமலபரம பொருளே. 30

மீதானத் தருளொளியாய் விளஙகியநின னடிகள்
மிகவருநத நடநதிரவில வினையேனறன பொருட்டாச்
சீதானக கதவுதனைத திறப்பித்துச சிறியேன
செஙகையிலொன றளித்தினிநீ சிறிதுமஞசே லிங்கு
மாதானத தவாசூழ வாழகவென வுரைததாய
மாமணிநின றிருவருளின வண்மையெவர்க குளதே
ஓதானத் தவர்தமககு முணர்வரிதாம பொருளே
ஓஙகியசிற றமபலததே யொளிநடஞசெய் பதியே. 31

வேதாந்த சித்தாநத மெனனுமந்த மிரண்டும
விளஙகவமர்ந தருளியநின மெலலடிகள வருநத
நாதாநத வெளிதனிலே நடநதருளு மதுபோல
நடநதருளிக கடைநாயே னண்ணுமிடத் தடைநது
போதாநத மிசைவிளஙகுந திருமேனி காட்டிப்
புலையேனகை யிடதொனறு பொருநதவைத்த பொருளே
சூதாநத மனைததினுகசு மப்பாறபட் டிருநத
துரியவெளிக கேவிளஙகும பெரியவருட் குருவே. 32

ஒருமையிலே யிருமையென வுருககாட்டிப் பொதுவில்
ஒளிநடஞ்செய தருளுகின்ற வுபயபதம வருநத
அருமையிலே நடநதெளியே னிருககுமிடத் தடைநதே
அணிககதவந திறப்பிதெனை னஙகையிலொன் றளித்துப்
பெருமையிலே பிறஙகுகநீ யெனததிருவாய மலாநத
பெருஙகருணைக கடலேநின பெறறியையென் னெனபேன்
கருமையிலே நெடுஙகாலங கலந்துகலக குறற
கலககமெலாந தவிர்ததெமமைக காத்தருளும பதியே. 33

விந்துநிலை நாதநிலை யிருநிலைககு மரசாய்
விளஙகியநின சேவடிகண் மிகவருநத நடந்து
வநதுநிலை பெறசிறியே னிருககுமிடத் தடைநது
மணிககதவந திறபபிதெனை மகனேயென றழைத்து
இந்துநிலை முடிமுதலாந திருவுருவங காட்டி
ஏனகையிலொன றளிததினப மெயதுகவென றுரைத்தாய்
முநதுநிலைச சிறியேன்செய தவமறியேன பொதுவில
முத்தாமனந திததிகக நிர்ததமிடும பொருளே. 34

நவநிலைக்கு மதிகார நடத்துகின்ற வரசாய்
நண்ணியநின் பொன்னடிகள் நடந்துவருந் திடவே
அவநிலைக்குங் கடைப்புலையே னிருக்குமிடத் திரவில்
அணைந்தருளிக் கதவுதிறந் தடியேனை யழைத்தே
சிவநிலைக்கும் படியெனது செங்கையிலொன் றளித்துச்
சித்தமகிழ்ந் துறைகவெனத் திருப்பவளந் திறந்தாய்
பவநிலைக்குங் கடைநாயேன் பயின்றதவ மறியேன்
பரம்பரமா மன்றினடம் பயின்றபசு பதியே. 35

புண்ணியர்தம் மனக்கோயிற் புகுந்தமர்ந்து விளங்கும்
பொன்மலர்ச்சே வடிவருத்தம் பொருந்தநடந் தெளியேன்
நண்ணியவோ ரிடத்தடைந்து கதவுதிறப் பித்து
நற்பொருளொன் றென்கைதனி னல்கியநின் பெருமை
எண்ணியபோ தெல்லாமென் மனமுருக்கு மென்றால்
எம்பெருமா னின்னருளை யென்னெனயான் புகல்வேன்
தண்ணியவெண் மதியணிந்த செஞ்சடைநின் றாடத்
தனித்தமன்றி லானந்தத் தாண்டவஞ்செய் யரசே. 36

மூவருக்கு மெட்டாது மூத்ததிரு வடிகண்
முழுதிரவில் வருந்தியிட முயங்கிநடந் தருளி
யாவருக்கு மிழிந்தேனிங் கிருக்குமிடத் தடைந்தே
எழிற்கதவந் திறப்பித்து ளெனையழைத்து மகனே
தேவருக்கு மரிதிதனை வாங்கெனவென் கரத்தே
சித்தமகிழ்ந் தளித்தனைநின் றிருவருளென் னென்பேன்
பூவருக்கும் பொழிற்றில்லை யம்பலத்தே நடநம்
புரிந்துயிருக் கின்பருளும் பூரணவான் பொருளே. 37

கற்றவர்தங் கருத்தினின்முக் கனிரசம்போ லினிக்குங்
கழலடிகள் வருந்தியிடக் கடிதுநடந் திரவின்
மற்றவர்கா ணுதெளியே னிருக்குமிடத் தடைந்து
மனைக்கதவு திறப்பித்து வலிந்தெனையங் கழைத்து
நற்றவர்க்கு மரிதிதனை வாங்கெனவென் கரத்தே
நல்கியநின் பெருங்கருணை நட்பினையென் னென்பேன்
அற்றவர்க்கும் பற்றவர்க்கும் பொதுவினிலே நடஞ்செய்
அருட்குருவே சச்சிதா நந்தபரம் பொருளே. 38

கருணைவடி வாயடியா ருள்ளகத்தே யமர்ந்த
கழலடிகள் வருந்தியிடக் கங்குலிலே நடந்து
மருணிறையுஞ் சிறியேனு னிருக்குமிடத் தடைந்து
மணிக்கதவந் திறப்பித்து மகிழ்ந்தழைத்து மகனே
பொருணிறையு மிதனையிங்கே வாங்கெனவென் கரத்தே
பொருந்தவளித் தருளியநின் பொன்னருளென் னென்பேன்
அருணிறையும் பெருங்கடலே யம்பலத்திற் பரமா
நந்தவுரு வாகிநட மாடுகின்ற வரசே. 39

அருளுருவா யைந்தொழிலு நடத்துகின்ற வடிகள்
அசைந்துவருந் திடவிரவில் யானிருக்கு மிடத்தே
தெருளுருவி னடந்துதெருக் கதவுதிறப் பித்துச்
சிறியேனை யழைத்தெனது செங்கையிலொன் றளித்து
மருளுருவின் மற்றவர்போன் மயங்கேலென் மகனே
மகிழ்ந்துதிரு வருள்வழியே வாழ்கவென வுரைத்தாய்
இருளுருவின் மனக்கொடியேன் யாதுதவம் புரிந்தேன்
எல்லாம்வல் லவனாகி யிருந்தபசு பதியே. 40

முழுதுமுணர்ந் தவர்முடிமேன் முடிக்குமணி யாகி
முப்பொருளு மாகியநின் னொப்பிலடி மலர்கள்
கழுதுமுணர் வரியநடுக் கங்குலிலே வருந்தக்
கடிதுநடந் தடிநாயேன் கருதுமிடத் தடைந்து
பழுதுபடா வண்ணமெனைப் பரிந்தழைத்து மகனே
பணிந்திதனை வாங்கெனவென் பாணியுறக் கொடுத்துத்
தொழுதெனைப்பா டுகவென்று சொன்னபசு பதிநின்
தூயவருட் பெருமையையென் சொல்லிவியக் கேனே. 41

மானினைத்த வளவெல்லாங் கடந்தப்பால் வயங்கு
மலரடிகள் வருந்தியிட மகிழ்ந்துநடந் தருளிப்
பானினைந்த சிறியேனா னிருக்குமிடத் தடைந்து
பணைக்கதவந் திறப்பித்துப் பரிந்தழைத்து மகனே
நீநினைத்த வண்ணமெலாங் கைகூடு மிதுவோர்
நின்மலமென் றெனக்கைதனி னோர்ந்தளித்தாய் நினக்கு
நானினைத்த நன்றியொன்று மிலையேநின் னருளை
நாயடியே னென்புகல்வேன் நடராச மணியே. 42

சூரியசந் திரரெல்லாந் தோன்றாமை விளங்கும்
சுயஞ்சோதி யாகுமடித் துணைவருந்த நடந்து
கூரியமெய் யறிவென்ப தொருசிறிதுங் குறியாக்
கொடியேனா னிருக்குமிடங் குறித்திரவி னடந்து
காரியமுண் டெனக்கூவிக் கதவுதிறப் பித்துக்
கையிலொன்றையளித்த தனையுன் கருணையையென் னென்பேன்
ஆரியாதம் மளவுகடந் தப்பாலுங் கடந்த
ஆனந்த மன்றினட மாடுகின்ற வரசே. 43

தற்போதந் தோன்றாத தலந்தனிலே தோன்றுந்
தாண்மலர்கள் வருந்தியிடத் தனித்துநடந் தருளி
எற்போதங் கன்றிரவில் யானிருக்கு மிடம்போந்
தெழிற்கதவந் திறப்பித்திவ் வெளியேனை யழைத்துப்
பொற்போத வண்ணமொன்றென் கைதனிலே யளித்துப்
புலையொழிந்த நிலைதனிலே பொருந்துகவென் றுரைத்தாய்
சிற்போத மயமான திருமணிமன் றிடத்தே
சிவமயமா மநுபோகத் திருநடஞ்செய் யரசே. 44

கற்பனைக ளெலலாமபோயக கரைநததலந தனிலே
கரையாது நிறைநததிருக கழலடிகள வருநத
வெறபனையு மினறியொரு தனியாக நடநது
விரைநதிரவிற கதவுதனைக காப்பவிழககப் புரிநது
அறபனையோா பொருளாக வழைததருளி யடியேன
அஙகையிலொன றளிததனைநின னருளினையென புகலவேன
நறபனவா துதிககமணி மனறகததே யினப
நடமபுரியும பெருஙகருணை நாயகமா மணியே. 45

ஒன்றாகி யிரண்டாகி யொனறிரண்டி னடுவே
உறறவநு பவமயமா யொளிரடிகள வருநத
அனறிர நடநதிரவில யானுரையு மிடத்தே
அடைநதுகத வநதிறபபித தனபொடெனை யழைதது
நனறீர வெனதுகரத தொனறருளி யிஙகே
நணணிநீ யெணணியவா நடததுகவென றுரைத்தாய
இனறீர வநததனை யுணாததினைநின னருளை
எனபுகலவேன மணிமனறி லிலஙகியசற குருவே. 46

எங்குமாய்விளங் குவதாகி யினபமய மாகி
எனனுணாவுக குணாவுகரு மிணையடிகள வருநத
பொஙகுமிர விடைநடநது நானுறையு மிடத்தே
போநதுமணிக கதவுதனைக காப்பவிழககப் புரிநது
தஙகுமடி யேனையழைத் தஙகையிலொன றளித்தே
தயவினொடு வாழகவெனத தனிததிருவாய மலர்நதாய்
இஙகுநின னருடபெருமை யெனனுரைபபேன பொதுவில்
இனபநடம புரிகினற வெனனுடைநா யகனே. 47

சித்தெவையும் வியததியுறுஞ் சுத்தசிவ சித்தாயச
சிததமதிற றித்திககுந திருவடிகள வருநத
மததவிர விடைநடநது வநதருளி யடியேன
வாழுமனைத தெருககதவு திறபபித்தங கடைநது
அத்தகவி னெனையழைததெனன னஙகையிலொன றளித்தாய
அனனைபினு மனபுடையாய நினறருளென னெனபேன
முததாகுழுக காணமனறி லினபநடம புரியும
முககணுடை யாநநதச செககர்மணி மலையே. 48

சகலமொடு கேவலமுந தாககாத விடத்தே
தற்பரமாய் விளஙகுகினற தாண்மலாகள் வருந்த
பகலொழிய நடுவிரவி னடநதருளி யடியேன
பரியுமிடத தடைநதுமணிக கதவுதிறப் பித்துப்
புகலுறக வருகவென வழைததெனது கரததே
பொருநதவொனறு கொடுததனைநின பொனனருளென னெனபேன
உகலொழியப பெருநதவாக ளுறறுமகிழந தேதத
உயாபொதுவி லினபநட முடையபரம பொருளே. 49

உள்ளுருகுந் தருணத்தே யொளிகாட்டி விளங்கும்
உயர்மலர்ச்சே வடிவருந்த வுவந்துநடந் தருளிக்
கள்ளமனத் தேனிருக்கு மிடந்தேடி யடைந்து
கதவுதிறப் பித்தருளிக் களித்தெனையங் கழைத்து
நள்ளுலகி லுனக்கிதுநா நல்கினநீ மகிழ்ந்து
நாளுமுயிர்க் கிதம்புரிந்து நடத்தியென வுரைத்தாய்
தெள்ளுமமு தாயன்பர் சித்தமெலா மினிக்குஞ்
செழுங்கனியே மணிமன்றிற் றிருநடநா யகனே. 50

தன்னுருவங் காட்டாத மலவிரவு விடியுந்
தருணத்தே யுதயஞ்செய் தாண்மலர்கள் வருந்தப்
பொன்னுருவத் திருமேனி கொண்டுநடந் தடியேன்
பொருந்துமிடத் தடைந்துகத வந்திறக்கப் புரிந்து
தன்னுருவம் போன்றதொன் றங்கெனையழைத்தென் கரத்தே
தந்தருளி மகிழ்ந்திங்கே தங்குகவென் றுரைத்தாய்
என்னுருவ மெனக்குணர்த்தி யருளியநின் பெருமை
என்னுரைப்பேன் மணிமன்றி லின்பநடத் தரசே. 51

அண்டவகை பிண்டவகை யனைத்துமுதித் தொடுங்கும்
அணிமலர்ச்சே வடிவருத்த மடையநடந் தருளிக
கண்டவருங் காணாத நடுவிரவு தனில்யான்
கருதுமிடத் தடைந்துகத வந்திறக்கப் புரிந்து
தொண்டனென வெனையுமழைத் தென்கையிலொன் றளித்தாய்
துரையேநின் னருட்பெருமைத் தொன்மையையென் னென்பேன்
உண்டவர்க ளுணுந்தோறு முவட்டாத வமுதே
உயர்பொதுவி லின்பநட முடையபரம் பொருளே. 52

அறிவுடையா ருள்ளகப்போ தலருகின்ற தருணத்
தருண்மணத்தே னாகியுற்ற வடியிணைகள் வருந்தப்
பிரிவுடையே னிருக்குமிடந் தேடிநடந் தடைந்து
பெருங்கதவந் திறப்பித்துப் பேயனெனை யழைத்துச்
செறிவுடையா யிதுவாங்கென் றுதவவுநான் மறுப்பத்
திரும்பவுமென் கைதனிலே சேரவளித் தனையே
பொறிவறியே னளவினிலுன் கருணையையென் னென்பேன்
பொற்பொதுவி னடம்புரியும் பூரணவான் பொருளே. 53

விடையமொன்றுங் காணாத வெளிநடுவே யொளியாய்
விளங்குகின்ற சேவடிகண் மிகவருந்த நடந்து
கடையனையுங் குறிக்கொண்டு கருதுமிடத் தடைந்து
கதவுதிறப் பித்தெனது கையிலொன்று கொடுக்க
இடையினது நான்மறுப்ப மறுக்கேலென் மகனே
என்றுபின்னுங் கொடுத்தாய்நின் னின்னருளென் னென்பேன்
உடையபரம் பொருளேயென் னுயிர்த்துணையே பொதுவில்
உய்யும்வகை யருணடஞ் செய்யுமொளி மணியே. 54

நான்றனிக்குந் தருணத்தே தோன்றுகின்ற துணையாய்
நான்றனியா விடத்தெனக்குத் தோன்றாத துணையாய்
ஏன்றருளுந் திருவடிகள் வருந்தநடந் தருளி
யானுறையு மிடத்தடைந்து கதவுதிறப் பித்து
ஆன்றவெனை யழைத்தெனது கையிலொன்று கொடுத்தாய்க்
கறிவிலியேன் செய்யுமவ கையறியே னின்கருணை
ஈன்றவட்கு மில்லையென நன்கறிந்தேன் பொதுவில்
இன்பநடம் புரிகின்ற வென்னுயிர்நா யகனே 55

அருள்விளங்கு முள்ளகத்தே யதுவதுவாய் விளங்கும்
அணிமலர்ச்சே வடிவருந்த மடையநடந் தருளிப்
பொருள்விளங்கா நடுவிரவி னானுறையு மிடத்தே
போந்துதெருக் காப்பவிழ்க்கப் புரிந்தெனையங் கழைத்துத்
தெருள்விளங்கு மொருபொருளென் செங்கைதனி லளித்தாய்
சிவபெருமான் பெருங்கருணைத் திறத்தினையென் னென்பேன்
மருள்விளங்கி யுணர்ச்சியுறத் திருமணிமன் றிடத்தே
மன்னுயிருக் கின்பருள வயங்குநடத் தரசே 56

பருவமுறு தருணத்தே சர்க்கரையுந் தேனும்
பாலுநெய்யு மளிந்தநறும் பழரசமும் போல
மருவுமுள முயிருணர்வோ டெல்லாந்தித் திக்க
வயங்குமடி யிணைகணமிக வருந்தநடந் தருளித்
தெருவடைந்து நானிருக்கு மனைக்காப்புத் திறக்கச்
செய்தருளிப் பொருளொன்றென் செங்கைதனி லளித்தாய்
திருமணிமன் றிடைநடிக்கும் பெருமானின் கருணைத்
திறத்தினையிச் சிறியேனோ செப்புதலெங் ஙனமே. 57

என்னறிவை யுண்டருளி யென்னுடனே கூடி
என்னின்ப மெனக்கருளி யென்னையுந்தா னாக்கித்
தன்னறிவாய் விளங்குகின்ற பொன்னடிகள் வருந்தத்
தனிநடந்து தெருக்கதவந் தாழ்திறப்பித் தருளி
முன்னறிவி லெனையழைத்தென் கையிலொன்று கொடுத்த
முன்னவனின் னின்னருளை யென்னெனயான் மொழிவேன்
மன்னறிவுக் கறிவாம்பொன் னம்பலத்தே யின்ப
வடிவாகி நடிக்கின்ற மாகருணை மலையே. 58

பரயோக வநுபவத்தே யகம்புறந்தோன் றாத
பரஞ்சோதி யாகுமிணைப் பாதமலர் வருந்த
வரயோகர் வியப்பவடி யேனிருக்கு மிடத்தே
வந்துதெருக் கதவுதனைக் காப்பவிழ்க்கப் புரிந்து
திரயோகர்க் கரிதிதனை வாங்குகவென் றெனது
செங்கைதனி லளித்தாயின் றிருவருளென் னென்பேன்
உரயோக ருளம்போல விளங்குமணி மன்றில்
உயிர்க்கின்பந் தரநடன முடையபரம் பொருளே. 59

சொன்னிறைந்த பொருளுமத னிலககியமு மாகித்
துரியநடு விருநதவடித துணைவருநத நடநது
கொன்னிறைநத விரவினிடை யெழுநதருளிக கதவங
கொளுஙகாபபை யவிழவிததுக கொடியேனை யழைத்து
எனனிறைநத வொருபொருளென கையிலளித தருளி
யெனமகனே வாழகவென வெழிறறிருவாய மலாநதாய
தனனிறைநத நினகருணைத தனமையையென புகலவேன
தனிமனறி லானநதத தாணடவஞசெய யரசே. 60

முத்தியொன்று வியததியொனறு காணமினெனரு கமத்தின
முடிகணமுடித துரைககினற வடிகணமிக வருநதப்
பத்தியொனறு மிலலாத கடைபபுலையேன பொருடடாப
படிறறுளததே னிருககுமிடந தனைததேடி நடநது
சித்தியொனறு திருமேனி காடடிமனைக கதவந
திறபபிததங கெனை யழைததெனை செஙகையிலே மகிழநது
சகதியொனறு கொடுததாயநின றணணருளென னெனபேன
தனிமனறு ளாநநதத தாணடவஞசெய யரசே. 61

எனக்குநன்மை தீமையெனப திரணடுமொதத விடத்தே
இரணடுமொததுத தோனறுகினற வெழிறபதஙகளவருநதத
தனககுநலல வணணமொனறு தாஙகிநடந தருளித
தனிததிரவிற கடைபபுலையேன றஙகுமிடத தடைநது
கனககுமனைத தெருககதவுக காபபவிழககப புரிநது
களிபபொடெனை யழைததெனது கையிலொனறு கொடுதது
உனககினிய வணணமிதென றுரைததருளிச சென்றாய
உடையவநின னருடபெருமை யுரைககமுடி யாதே 62

இம்மையினு டமமையினு மெயதுகினற வினபம
எனைததொனறும வேணடாத வியற்கைவருந தருணம
எமமையினு நிறைசொருப சுததசுகா ரமபம
இயறசொருப சுததசுக வநுபவமென றிரண்டாயச
செமமையிலே விளஙகுகினற திருவடிகள வருநதச
சிறியேனபா லடைநதெனது செஙகையிலொன றளித்தாய
உமமையிலே யானசெயதவம யாதெனவு மறியேன
உயாபொதுவி லினபநட முடையபரம பொருளே. 63

அன்பளிப்ப தொனறுபினன ரினபளிபப தொனறென்
றறிஞரெலா மதிககினற வடிமலர்கள வருநத
எனபளிதத வுடலகடொறு முயிாககுயிரா யிருககும
எமபெருமான நடநதருளிக கதவுதிறப பிததுத்
துனபளிககு நெஞசகததெனை றணைககூவி யழைததுத்
தூயவிள நகைமுகததே துளுமபவெனை நோககி
முன்பளிதத தெனறெனது கையிலொனறை யளிததாய
முனனவநின னருடபெருமை முனனவறி யேனே. 64

மோகவிருட் கடல்கடத்தும் புணையொன்று நிறைந்த
மோனசுக மளிப்பதற்குந் துணையொன்றென் றுரைக்கும்
யோகமலர்த் திருவடிகள் வருந்தநடந் தருளி
உணர்விலியேன் பொருட்டாக விருட்டிரவி லடைந்து
போகமனைப் பெருங்கதவந் திறப்பித்துட் புகுந்து
புலையேனை யழைத்தொன்று பொருந்தவெனக் கைகொடுத்தாய்
நாகமணிப் பணிமிளிர வம்பலத்தே நடஞ்செய்
நாயகநின் பெருங்கருணை நவிற்றமுடி யாதே. 65

காணுகின்ற கண்களுக்குக் காட்டுகின்ற வொளியாய்க்
காட்டுகின்ற வொளிதனக்குக் காட்டுவிக்கு மொளியாய்ப்
பூணுகின்ற திருவடிகள் வருந்தநடந் தடியேன்
பொருந்துமிடத் தடைந்துகத வந்திறக்கப் புரிந்து
கோணுகின்ற மனத்தாலே நாணுவதேன் மகனே
குறைவறவாழ் கெனமகிழ்ந்து கொடுத்தனையொன் றெனக்கு
மாணுகின்ற நின்னருளின் பெருமையையென் னென்பேன்
மணிமன்றி லானந்த மாநடஞ்செய் யரசே. 66

ஆறாறு தத்துவத்தின் சொருபமுத லனைத்தும்
அறிவிக்கு மொன்றவற்றி னப்பாலே யிருந்த
வீறாய தற்சொருப முதலனைத்து மறிவில்
விளக்குவிக்கு மொன்றென்று விளைவறிந்தோர் விளம்பும்
பேறாய திருவடிகள் வருந்தநடந் திரவிற்
பேயடியே னிருக்குமிடத் தடைந்தெனை யழைத்துச்
சோறாய பொருளொன்றென் கரத்தளித்தாய் பொதுவிற்
சோதிநின் தருட்பெருமை யோதிமுடி யாதே. 67

கருவிகளை நம்முடனே கலந்துளத்தே யியக்கிக்
காட்டுவதொன் றக்கருவி கரணங்க ளனைத்தும்
ஒருவியப்பாற் படுத்திநமை யொருதனிப்பாக் குவதொன்
றுபயமெனப் பெரியர்சொலு மபயபதம் வருந்தத்
துருவியடி யேனிருக்கு மிடத்திரவி லடைந்து
துணிந்தெனது கையிலொன்று சோதியுறக் கொடுத்து
வெருவியிடே லின்றுமுதன் மிகமகிழ்க வென்றாய
வித்தகநின் திருவருளை வியக்கமுடி யாதே. 68

ஆதியிலே கலப்பொழிய வானமுதத்தி யளித்தாங்
கதுவதுவாக் குவதொன்றா மதுவதுவா யாக்குஞ்
சோதியிலே தானுகிச் சூழ்வதொன்றா மென்று
சூழ்ச்சியறிந் தோர்புகலுந் துணையடிகள் வருந்த
வீதியிலே நடந்தடியே னிருக்குமிடந் தேடி
விரும்பியடைந் தெனைக்கூவி விளைவொன்று கொடுத்தாய
பாதியிலே யொன்றான பசுபதிநின் கருணைப்
பணையையறிந் தேனொழியா நணையையடைந் தேனே 69

இருட்டாய மலசசிறையி லிருககுநமை யெலலாம
எடுப்பதொனரு மினபமிலலை கொடுபபதொனரு மெனவே
பொருட்டாயா போறறுகினற பொனனடிகள வருநதப்
பொறையிரவில யானிருககு மிடநதேடிப புகுநது
மருட்டாயத திருநதேனைக கூவிவர வழைதது
வணணமொனமறென கைதனிலே மழநதளிததாய நினறன
அருட்டாயப பெருமைதனை யெனனுரைபபேன பொதுவில
ஆநநதத திருநடஞசெய தருளுகினற வரசே. 70

உன்மனியி னுளளகததே யொளிருவதொன ருகி
உறறவதன வெளிபபுறததே யோஙகுவதொன ருகிச
சினமயமாய விளஙகுகினற திருவடிகள வருநதச
சிறுநாயேன பொருட்டாக தெருவினடந தருளிப்
பொனமயமாந திருமேனி விளஙகவெணபா லடைநது
பொருளொனறென கைதனிலே பொருநதவளித தனையே
நினமலனே நினனருளை யெனபுகலவேன பொதுவில
நிறைநதவினப வடிவாகி நிருததமிடும பதியே. 71

ஐவர்களுக் கைநதொழிலு மளிததிடுவ தொனறும
அததொழிறகா ரணமபுரிநது களிததிடுவ தொனறுந
தெயவநெறி யெனறறிஞர புகழநது புகழந தேததுந
திருவடிகண மிகவருநதத தெருவினடை நடநது
கைவரயா னிருககுமனைக கதவுதிறப பிததுக
களிததெனையங கழைததெனது கையிலொனறு கொடுத்தாய்
சைவமணி மனறிடததே தனிநடஞம புரியுந
தறபரநின னருடபெருமை சாறறமுடி யாதே. 72

அருளுதிக்குந் தருணததே யமுதவடி வாகி
ஆநநத மயமாகி யமாநததிரு வடிகள
இருளுதிககு மிரவினிடை வருநதநடந தருளி
யானிருககு மனைககதவந திறபபிததங கடைநது
மருளுதிககு மனததேனை வரவழைதது நோககி
மகிழநதெனது கரததொனறு வழஙகியசற குருவே
தெருளுதிககு மணிமனறி றிருநடஞசெய யரசே
சிவபெருமா னினகருணைத திறததைவியக கேனே. 72

நான்கண்ட போதுசுயஞ சோதிமய மாகி
நானபிடிதத போதுமதி னளிநவண்ண மாகி
தேனகொணட பாலெனநான சிநதிககுந தோறும
தித்திபப தாகியெனறன செனனிமிசை மகிழநது
தானகொணடு வைததவநநாள சிலலெனறென னுடமபுந
தகவுயிருங குளிரவிதத தாணமலாகள வருநத
வான்கொணடு நடநதிஙகு வநதெனககு மளிததாய
மனறிநடத தரசேநின மாகருணை வியபபே. 74

யோகாந்த மிசையிருப்ப தொன்றுகலாந் தத்தே
உவந்திருப்ப தொன்றெனமெய் யுணர்வுடையோ ருணர்வால்
ஏகாந்தத் திருந்துணரு மிணையடிகள் வருந்த
என்பொருட்டா யானிருக்கு மிடந்தேடி நடந்து
வாகாந்தச் சணிக்கதவந் திறப்பித்தங் கென்னை
வரவழைத்தென் கைதனிலே மகிழ்ந்தொன்று கொடுத்தாய்
மோகாந்த காரமறுத் தவரேத்தப் பொதுவின்
முயங்கிநடம் புரிகின்ற முக்கணுடை யரசே. 75

மகமந்திர மறையுமறை யான்மதிக்கு மயனும்
மகிழ்ந்தயனுன் மதிக்குநெடு மாலுநெடு மாலான்
மிகமதிக்கு முருத்திரனு முருத்திரனன் மதிக்கும்
மேலவனு மவன்மதிக்க விளங்குசதா சிவனுந்
தகமதிக்குந் தோறுமவ ரவருள்ளத்தின் மேலுந்
தலைமேலு மறைந்துறையுந் தாண்மலர்கள் வருந்த
அகமதிக்க நடந்தென்பா லடைந்தொன்று கொடுத்தாய்
அம்பலத்தி லாடுகின்ற யருட்பெருமை வியப்பே. 76

இருவினைபொப் பாகிமல பரிபாகம் பொருந்தல்
எத்தருண மத்தருணத் தியன்ஞான வெளியாம்
உருவினையுற் றுள்ளகத்தும் பிரணவமே வடிவாய்
உற்றுவெளிப் புறத்துமெழுந் துணர்த்தியுரைத் தருளுந்
திருவடிகண் மிகவருந்த நடந்தெளியேன் பொருட்டாத்
தெருக்கதவந் திறப்பித்துச் சிறியேனை யழைத்துக்
குருவடிவங் காட்டியொன்று கொடுத்தாயென் கரத்தே
குணக்குன்றே நின்னருட்கென் குற்றமெலாங் குணமே. 77

தம்மடியார் வருந்திலது சகியாதக் கணத்தே
சார்ந்துவருத் தங்களெலாந் தயவினொடு தவிர்த்தே
எம்மடியா ரென்றுகொளு மிணையடிகள் வருந்த
இரவினிடை நடந்தெளியே னிருக்குமிடத் தடைந்து
கம்மடியர்க் கதவுபெருங் காப்பவிழப் புரிந்து
கடையேனை யழைத்தனது கையிலொன்று கொடுத்து
நம்மடியா னென்றெனையுந் திருவுளத்தே யடைத்தாய்
நடம்புரியு நாயகநின் னற்கருணை வியப்பே. 78

உம்பருக்குங் கிடைப்பரிதா மணிமன்றிற் பூத
உருவடிவங் கடந்தாடுந் திருவடிக ளிடத்தே
செம்பருக்கைக் கல்லுறுத்தத் தெருவினடந் திரவில்
தெருக்கதவந் திறப்பித்துச் சிறியேனை யழைத்து
வம்பருக்குப் பெறலரிதா மொருபொருளென் றெத்தே
மகிழ்ந்தளித்துத் துயர்தீர்ந்து வாழ்கவென வுரைத்தாய்
இம்பருக்கோ வும்பருக்கு மிதுவியப்பா மெங்கள்
இறைவநின தருட்பெருமை யிசைப்பதெவ னணிந்தே. 79

உருவமொரு நானகாகி யருவமுமவ் வளவாய்
உருவருவொன் றாகியிவை யொன்பானுங் கடந்து
துருவமுடி யாப்பரம துரியநடு விருந்த
சொருபவநு பவமயமாந் துணையடிகள் வருந்தத்
தெருவமிசை நடந்துசிறு செமபரற்கல் லுறுத்தச்
சிறியேனபா லடைந்தெனது செங்கையிலொன் றளித்தாய்
மருவவினி யாயமன்றி னடமபுரிவாய கருணை
மாகடலே நினபெருமை வழுத்தமுடி யாதே. 80

பக்குவந்தா லுயர்வாழைப் பழங்கனிந்தாற் போலும்
பரங்கருணை யாற்கனிந்த பத்தாசித்கந் தனிலே
பொக்கமிலப் பழந்தனிலே தெள்ளமுதங் கலந்தாற்
போற்கலந்து தித்திக்கும் பொன்னடிகள் வருந்த
மிக்கவிரு ளிரவினிடை நடந்தெளியே னிருக்கும்
வியன்மனையி லடைந்துக்க வந்திறக்கப் புரிந்து
ஒக்கவெனை யழைத்தொன்று கொடுத்திங்கே யிருவென
றுரைத்தனையெம் பெருமானின் னுயர்கருணை வியப்பே 81

உளவறிந்தோர் தமக்கெல்லா முபநிடதப் பொருளாய
உளவறியார்க் கிகபரமு முறுவிக்கும் பொருளாய்
அளவறிந்த வறிவாலே வறிந்திடநின் றிடும்
அடிமலர்கள் வருந்தியிட நடந்திரவி லடைந்து
களவறிந்தேன் றனைக்கூவிக் கதவுதிறப் பித்துக்
கையிலொன்று கொடுத்தாய்நின் கருணையையென் னென்பேன்
விளவறிந்தோ னயனமுதலோர் பணிந்தேத்தப் பொதுவில்
விளங்குநடம் புரிகின்ற துளங்கொளிமா மணியே. 82

எவ்வுலகு மெவ்வுயிரு மெச்செயலுந் தோன்றி
இயங்குமிட மாகியெல்லா முயங்குமிட மாகித்
தெவ்வுலகு நண்புறக்குஞ் சமனைக்கக் கண்ட
சித்தர்கட்குஞ் சித்தத்தே தித்திக்கும் பதங்கள்
இவ்வுலகில் வருந்தநடந் தெனபொருட்டா விரவில்
எழிற்கதவந் திறப்பித்தங் கெனகையிலொன் றளித்தாய்
அவ்வுலக முதலுலக மனைத்துமகிழந் தேத்த
அம்பலத்தே நடமபுரியுஞ் செம்பவளக் குன்றே. 83

மானினொடு மோகினியு மாமாயை யுடனே
வைந்துவமு மொன்றினொன் றதிந்தசைய வசைத்தே
ஊனினொடு முயிருணர்வுங் கயிந்துகலப் புறுமா
றுறுவித்துப் பினகருமம் வொப்புவருந் தருணந்
தேனினொடு கலந்தவமு தெனருசிக்க விருந்த
திருவடிகள் வருந்தநடந் தடியேனபா லடைந்து
வானினொடு விளங்குபொரு ளொனறெனக்கு மளித்தாய்
மன்றினடத் தரசேநின் மாகருணை வியப்பே 84

பசுபாச பந்தமறும் பாங்குதனைக் காட்டிப்
பரமாகி யுள்ளிருந்து பற்றறவும் புரிந்தே
அசமான மானசிவா னந்தவநு பவமும்
அடைவித்தவ் வநுபவந்தா மாகியசே வடிகள்
வசுமீது வருந்தியிட நடந்திடியே னிருக்கும்
மனையையடைந் தணிகதவந் திறப்பித்து நின்று
விசுவாச முறவெனையங் கழைத்தொன்று கொடுத்தாய்
விடையவநின் னருட்பெருமை யென்புகல்வேன் வியந்தே

ஆதியுமா யந்தமுமாய் நடுவாகி யாதி
அந்தநடு வில்லாத மந்தணவான் பொருளாய்ச்
சோதியுமாய்ச் சோதியெலாந் தோன்றுபர மாகித்
துரியமுமாய் விளங்குகின்ற துணையடிகள் வருந்த
பாதியிர விடைநடந்து நானிருக்கு மிடத்தே
படர்ந்துதெருக் கதவங்காப் பவிழ்த்திடவும் புரிந்து
ஓதியிலங் கெனையழைத்தென் கரத்தொன்று கொடுத்தாய்
உடையவநின் னருட்பெருமை யென்னுரைப்பே னுவந்தே.

பாடுகின்ற மறைகளெலா மொருபுறஞ்சூழ்ந் தாடப்
பத்தரொடு முத்தரெல்லாம் பார்த்தாடப் பொதுவில்
ஆடுகின்ற திருவடிகள் வருந்தநடந் தடியேன்
அடையுமிடத் தடைந்திரவிற் காப்பவிழ்க்கப் புரிந்து
நாடுகின்ற சிறியேனை யழைத்தருளி நோக்கி
நகைமுகஞ்செய் தென்கரத்தே நலக்கிணையொன் றீதல்
வாடுகின்ற வாட்டமெலாந் தவிர்ந்துமகிழ் கின்றேன்
மன்னவநின் பொன்னருளை யென்னென்வாழ்த் துவனே.

எம்மதத்தி லெவரெவர்க்கு மியைந்தவநு பவமாய்
எல்லாமா யல்லவுமா யிருந்தபடி யிருந்தே
அம்மதப்பொன் னம்பலத்தி லானந்த நடஞ்செய்
அரும்பெருஞ்சே வடியிணைக ளசைந்துமிக வருந்த
இம்மதத்தி லென்பொருட்டா யிரவினடந் தருளி
எழிற்கதவந் திறப்பித்தங் கெனையழைத்தென் கரத்தே
சம்மதத்தா லொன்றளித்த தயவினையென் புகல்வேன்
தம்மையறிந் தவரறிவின் முன்னுமொளி மணியே. 88

பூதவெளி கரணவெளி பகுதிவெளி மாயா
போகவெளி மாமாயா யோகவெளி புகலும்
வேதவெளி யபரவிந்து வெளியபர நாத
வெளியேக வெளிபரம வெளிஞான வெளிமா
நாதவெளி சுத்தவெறு வெளிவெட்ட வெளியா
நவில்கின்ற வெளிகளெலா நடிக்குமடி வருந்த
ஏதவெளி யேன்பொருட்டா நடந்தென்பா லடைந்தே
என்கையிலொன் றளித்தனைநின் னிரக்கமெவர்க் குளதே

வானதுவாய்ப் பசுமலமபோய்த் தனித்துநிற்கு தருணம்
வயஙகுபரா நநதசுகம விளைநதுகொளளுந தருணந
தானதுவா யதுதானுயச சகசமுறுந தருணந
தடையறற வநுபவமாந தனமையடி வருநத
மானதுவாய நடநதெளியே னிருககுமிடத் தடைநது
மணிககதவந திறபபிதது மகிழநதெனையங கழைத்து
ஆனதொரு பொருளளிததாய நினனருளென னெனபேன்
அமபலததே நடமபுரியு மெமபெருஞசோ தியனே. 90

புன்றலையென் றலையெனநா னறியாம லொருநாள
பொருததியபோ தினிறசிவநது பொருநதியபொன் னடிகள்
இனறலைவின் மிகசசிவநது வருநதநடந தெளியேன்
இருககுமிடத் தடைநதுகதவ வநதிறககப புரிநது
மன்றலினங கெனையழைததென கையிலொனறு கொடுத்தாய்
மனனவநின பெருஙகருணை வண்மையையென னென்பேன்
பொன்றலிலாச சிததாமுததா போறறமணி மன்றிற
புயஙகநடம புரிகினற வயஙகொளிமா மணியே. 91

தஞ்சமுறு முயிர்ககுணர்வா யினபமுமாய நிறைநத
தமபெருமை தாமறியாத் தனமையவா யொருநாள
வஞ்சகனேன புனறலையில வைததிடவுஞ சிவநது
வருநதியசே வடிபினனும வருநதநடந தருளி
எஞசலிலா விரவினிடை யானிருககு மிடஞசோந
தெழிறகதவந திறபபித்தங கெனையழைத்தொன றளித்தாய்
விஞ்சுபரா நநதநடம வியனபொதுவிற புரியும
மேலவநின னருடபெருமை விளமபலெவன வியநதே. 92

எழுத்திறெடு பதமாகி மநதிரமாயப் புவந
மெலலாமாய்த் தததுவமா யியமபுகலை யாகி
வழுத்துமிவைக குளளாகிப் புறமாகி நடத்தும
வழியாகி நடததுவிககு மனனிறையு மாகி
அழுத்துறுமிங் கிவையெலலா மல்லனவா யப்பா
லாகியதற கபபாலு மானபதம வருநத
இழைத்துநடந திரவிலென்பா லடைநதொனறு கொடுத்தாய்
எமபெருமா னினபெருமை யெனனுரைப்பேன வியந்தே.

மாவின்மணப் போர்விடைமே னநதிவிடை மேலும
வயஙகியனபர் குறைதவிாத்து வாழவளிபப தனறிப்
பூவினமணம போலுயிருக குயிராகி நிறைநது
போகமளித தருளகினற பொனனடிகள வருந்தத்
தாவிநடந திரவினமனைக கதவுதிறப பிததே
தயவுடனங கெனையழைததுத தககதொனறு கொடுத்தாய்
நாவினமணந துறபபுலவா வியநதேததும பொதுவில
நடமபுரியு நாயகநின னறகருணை யிதுவே 94

மணப்போது வீற்றிருந்தான் மாலவன்மற் றவரும்
மனவழுக்கா றறச்சிறியேன் வருந்தியநா ளந்தோ
கணப்போதுந் தரியாமற் கருணையடி வருந்தக்
கங்குலிலே நடந்தென்னைக் கருதியொன்று கொடுத்தாய்
உணப்போது போக்கினன்முன் னுளவறியா மையினல்
உளவறிந்தே னிந்நாளென் னுள்ளமகிழ் வுற்றேன்
தணப்போது மறைகளெலாந் தனித்தனிநின் றேத்தத்
தனிமன்றி லாநந்தத் தாண்டவஞ்செய் யரசே. 95

நடங்கமலக் கண்குறுகி நெடுங்கமலக் கண்விளங்கும்
நல்லதிரு வடிவருந்த வல்லிரவி னடந்து
தொடுங்கதவந் திறப்பித்துத் துணிந்தெனையங் கழைத்துத்
துயரமெலாம் விடுகவிது தொடுகவெனக் கொடுத்தாய்
கொடுங்குணத்தே னளவினிலென் குற்றமெலாங் குணமாக்
கொண்டகுணக் குன்றேநின் குறிப்பினையென் புகல்வேன்
இடுங்கடுக வென்றுணர்த்தி யேற்றுகின்ற வறிவோர்
ஏத்தமணிப் பொதுவிலருட் கூத்துடைய பொருளே. 96

வெய்யபவக் கோடையிலே மிகவிளைத்து மெலிந்த
மெய்யடியர் தமக்கெல்லாம் விரும்புகுளிர் சோலைத்
துய்யநிழ லாயமுதாய் மெலிவனைத்துந் தவிர்க்கும்
துணையடிகண் மிகவருந்தத் துணிந்துநடந் தடியேன்
உய்யநடு விரவினில்யா னிருக்குமிடத் தடைந்தே
உயர்கதவந் திறப்பித்தங் குவந்தழைத்தொன் றளித்தாய்
வையகமும் வானகமும் வாழமணிப் பொதுவின்
மாநடஞ்செய் யரசேநின் வண்மையெவர்க் குளதே. 97

சிறியவனேன் சிறுமையெலாந் திருவுளங்கொள் ளாதென்
சென்னிமிசை யமர்ந்தருளுந் திருவடிகள் வருந்தச்
செறியிரவி னடந்தணைந்து நானிருக்கு மிடத்தே
தெருக்கதவந் திறப்பித்துச் சிறப்பினெனை யழைத்துப்
பிறிவிலதிங் கிதுதனைநீ பெறுகவெனப் பரிந்து
பேசியொன்று கொடுத்தாய்நின் பெருமையையென் னென்பேன்
பொறியினற வோர்துதிக்கப் பொதுவினடம் புரியும்
பொருளேநின் னருளேமெய்ப் பொருளெனத்தேர்ந் தனனே.

அடிநாளி லடியேனை யறிவுகுறிக் கொள்ளா
தாட்கொண்டென் சென்னிமிசை யமர்ந்தபதம் வருந்தப்
படிநாளி னடந்திரவி லடைந்தருளித் தெருவிற்
படர்கதவந் திறப்பித்துப் பரிந்தெனையங் கழைத்துப்
பிடிநாளு மகிழ்ந்தெனது மனங்கொண்ட படியே
பேரறஞ்செய் துறுகவெனப் பேசியொன்று கொடுத்தாய்
பொடிநாளு மணிந்துமணிப் பொதுவினடம் புரியும்
பொருளேநின் னருளேமெய்ப் பொருளெனத்தேர்ந் தனனே.

உலகியலோ டருளியலு மொருஙகறியச சிறியேன
உணர்விலிருந துணாததியென துயிாககுயிராய விளஙகித
திலகமெனத திகழுநதெனது சென்னிமிசை யமாநத
திருவடிகள வருநதநடை செயதருளி யடியேன
இலகுமனைக கதவிரவில திறபபிததஙகு கெனனை
இனிதழைததொன் றளிததுமகிழந தினனுநெடுங காலம
புலவாதொழ வாழகவெனறுய பொதுவினடம புரியும
பொருளேநின னருளேமெயப பொருளெனததேர்ந தனனே.

திருச்சிற்றம்பலம் 100

மூன்ருவது

பிரசாதமாலை

எணசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருததம

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவுருக்கொண் டெழுநதருளிச சிறியேனமுன னடைநது
திருநீறறுப் பையவிழததுச செஞசுடாபபூ வளிககத
தருவுருககொண் டெதிாவணஙகி வாஙகியநான மீட்டுந
தயாநிதியே திருநீறுந தருகவெனக கேடப
மருவுருககொண டனறளிததாந திருநீறின றுனககு
மகிழநதளிததா மிவையெனறு வாயமலாநது நினறுய
குருவுருககொண டமபலததே யருணடகம புரியுங
குருமணியே யெனனைமுனனுட கொணடகுணக குனறே. 1

என்வடிவந் தழைபபவொரு பொனவடிவந தரிததே
எனமுனனடைந தெனைநோககி யிளநகைசெய தருளித
தனவடிவத திருநீறறுத தனிபபையவிழத தெனககுத
தகுசுடாபபூ வளிககவுநான றுனவாஙகிக களிததது
மினவடிவப பெருநதகையே திருநீறுந தருதல
வேண்டுமென முனனரது விருமபியளித தனநாம
உனவடிவிற காணடியென வுரைததருளி நினறுய
ஒளிநடஞ்செய யமபலததே வெளிநடஞ்செய யரசே. 2

அழகுநிறைந் திலகவொரு திருமேனி தரிததே
அடியேனமுன னெழுநதருளி யருணகைகொண டடியார்
கழகநடு வெனையிருததி யவாககெலலா நீறு
களிததருளி யெனனளவிற கருணைமுக மலர்நது
குழகியறசெஞ சுடாபபூவைப பொககணததி லெடுததுக
கொடுததருளி நினறனைநின குறிபபறியேன குருவே
மழகளிறறி னுரிவிளஙக மணிபபொதுவிற சோதி
மயவடிவோ டினபநடம வாயநதியறறும பதியே 3

விலைகடந்த மணியெனவோர் திருமேனி தரித்து
வினையேன்முன் னெழுந்தருளி மெய்யடியார் விரும்பக்
கலைகடந்த பொருட்கெல்லாங் கரைகடந்து நாதக்
கதிகடந்த பெருங்கருணைக் கடைக்கண்மலர்ந் தருளி
அலைகடந்த கடன்மலர்ந்த மணச்செழும்பூ வடியேன்
அங்கைதனி லளித்ததனி னருட்குறிப்பே தறியேன்
மலைகடந்த நெடுந்தோள் விதழியசைந் தாட
மன்றினடம் புரிகின்ற வள்ளலருட் குருவே 4

உலர்ந்தமரந் தழைக்குமொரு திருவுருவந் தாங்கி
உணர்விலியேன் முன்னருவந் துறுகருணை துளும்ப
மலர்ந்தமுகங் காட்டிநின்று திருநீற்றுப் பையை
மலர்க்கரத்தா லவிழ்த்ததங்கு வதிந்தவர்கட் கெல்லாம்
அலர்ந்ததிரு நீறளித்துப் பின்னரென்றன் கரத்தில்
அருணமணப் பூவளித்ததனி னருட்குறிப்பே தறியேன்
கலந்தவரைக் கலந்துமணிக் கனகமன்றி னடஞ்செய்
கருணைநெடுங் கடலேயென் கண்ணமர்ந்த வொளியே 5

பிழையலதொன் றறியாத சிறியேன்முன் புரிந்த
பெருந்தவமோ திருவருளின் பெருமையிதோ வறியேன்
மழையெனநின் றிலகுதிரு மணிமிடற்றிற் படிக
வடந்திகழ நடந்துகுரு வடிவதுகொண் டடைந்து
விழைவினொடென் னெதிர்நின்று திருநீற்றுக் கோயில்
விரித்தருளி யருணமணப் பூவிளக்கமொன்று கொடுத்தாய்
குழையசையச் சடையசையக் குலவுபொன்னம் பலத்தே
கூத்தியற்றி யென்னைமுன்னுட் கொண்டசிவக் கொழுந்தே.

முத்தேவ ரழுக்காற்றின் மூழ்கியிடத் தனித்த
முழுமணிபோன் றொருவடிவென் முன்கொடுவந் தருளி
எத்தேவர் தமக்குமிக வரியவெனு மணப்பூ
என்கரத்தே கொடுத்ததனி னெண்ணமீதென் றறியேன்
சித்தேயென் பவருமொரு சத்தேயென் பவருந்
தேறியபின் னொன்றாகத் தெரிந்துகொள்ளும் பொதுவில்
அத்தேவர் வழுத்தவின்ப வுருவாகி நடஞ்செய்
ஆரமுதே யென்னுயிருக் கானபெருந் துணையே. 7

தெள்ளமுத மனையவொரு திருவுருவந் தாங்கிச்
சிறியேன்முன் னெழுந்தருளிச் செழுமணப்பூ வளித்தாய்
உள்ளமுத மாகியநின் றிருக்குறிப்பே துணரேன்
உடையவனே யுடையவனே யுலகுணரா வொளியே
கள்ளமிலா வறிவாகி யவ்வறிவுக் கறிவாய்க்
கலந்துநின்ற பெருங்கருணைக் கடலேயென் கண்ணே
கொள்ளுதொறுங் கரணமெலாங் கரைந்துகனிந் தினிக்குங்
கொழுங்கனியே கோற்றேனே பொதுவிளங்குங் குருவே

கண்விருப்பங் கொளககரணங கனிந்துகனிந துருகக
கருணைவடி வெடுத்தருளிக கடையேனமுன கலநது
மண்விருப்பங கொளுமணபபூ மகிழநதெனககுக கொடுத்து
வாழகவென நினறனைநின மலாககுறிபபே தறியேண
பெண்விருபபந தவிாககுமொரு சிவகாம வலலிப
பெணவிருபபம பெறவிருவா பெரியருளங களிப்பப்
பண்விருபபந தருமறைகள பலபலநின றேத்தப்
பரமசிதம பரநடநம பயினறபசு பதியே 9

உன்னுதற்கு முணர்வதறகு முவட்டாத வடிவம
ஒனறெடுத்து மெயயனப ருவககவெழுந தருளி
முனனுதறகோ ரணுததுணையுந தரமிலலாச சிறியேன்
முகநோககிச செழுமணபபூ முகமலாநது கொடுத்தாய்
துனனுதறகிங கரிதாநின றிருவுளளக குறிப்பைத
துணிநதறியேன எனனினுமோா துணிவினுவக கின்றேன்
பொன்னுதறகுத திலகமெனுஞ சிவகாம வலலிப
பூவையொரு புறஙகளிப்பப பொதுநடஞசெய பொருளே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

நான்காவது

ஆநந்தமாலை

எணசீரக கழிநெலடி ஆசிரிய விருததம

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவருடுந் திருவடிபபொற சிலமபசைய நடநதென்
சிநதையிலே புகுநதுநினபாற சோநதுகலந திருநதாள்
தெருமரலற றுயாநதமறைச சிரததமாநத புநிதை
சிவகாம வலலிபெருந தேவியுளங களிபபப
பொருவருமெய யனபுடையா ாிருவருஙகண டுவநது
போறறமணிப பொதுவிலடம புரிகினற துரையே
பருவரலற றடிச்சிறியேன பெருவரமபெற றனையே
பாடுகினறேன பெரியவருட பருவமடைந தனனே. 1

சண்பைமறைக் கொழுந்துமகிழ தரவமுதங கொடுத்தாள்
தயவுடையா ளெனையுடையாள சாவசகதி யுடையாள
செண்பகபபொன மேனியினள செயயமலாப் பதததாள்
சிவகாம வலலிபெருந தேவியுளங களிபபப
பண்பகர்பொன னமபலததே யாநநத நடஞ்செய
பரமபரநின றிருவருளைப பாடுகினறேன மகிழ்ந்து
எண்பகாகுற் றஙகளெலலாங குணமாகக கொளளுமு
எநதுரையென றெணணுகினற வெணணமத னலே 2

1 இருவர் பெரியா எனபது—பதஞ்சலி, வியாக்கிரமபாதர்.

அருளுடைய நாயகியென னம்மையடி யார்மேல்
அனபுடையா ளமுதனையா ளறபுதபபெண ணரசி
தெருளுடைய சிநதையிலே திததிககும பதத்தாள
சிவகாம வலலிபெருந தேவியுளங களிபப
மருளுடைய மாயையெலாந தேயமணி மனறின
மாநடஞ்செய துரையேநின மனனருளின றிறத்தை
இருளுடைய மனசசிறியேன பாடுகினறேன பருவம்
எயதினனென றறிஞரெலா மெணணிமதித் திடவே   3

மாசுடையேன் பிழையனைததும பொறுததுவர மளித்தாள்
மஙகையர்க ளுயகினற மறையணிநத பதததாள
தேசுடையா ளாநநதத தெளளமுத வடிவாள
சிவகாம வலலிபெருந தேவியுளங களிப்பக
காசுடைய பவககோடைக கொருநிழலாம பொதுவிற
கநநடஞ்செய துரையேநின கருணையையே கருதி
ஆசுடையேன பாடுகினறேன றுயரமெலாந தவிரநதேன
அனபாபெறு மினபநிலை யநுபவிககின றேனே.   4

பொய்யாத வரமெனககுப புரிநதபரம பரைவான
பூதமுதற கருவியெலாம பூட்டுவிககுந திறததாள
செயயாளுங கலையவளு முருததிரையும வணஙகுஞ
சிவகாம வலலிபெருந தேவியுளங களிபப
கையாத வினபநடங கநகமணிப பொதுவில
களிததியறறுந துரையேநின கருணையைநான கருதி
நையாத வணணமெலாம பாடுகினறேன பருவம
நணணியபுண ணியரெலலா நயநதுமகிழந திடவே   5

அறங்கனிந்த வருட்கொடியென னமமையமு தளித்தாள்
அகிலாணட வலலிசிவா நநதிசெளந தரிசீர்த
திறஙகலநத நாதமணிச சிலமபணிநத பதததாள
சிவகாம வலலிபெருந தேவியுளங களிபப
மறஙகனிநதார் மயககமெலாந தெளியமணிப பொதுவின்
மாநடஞ்செய துரையேநின வணமைதனை யடியேன
புறஙகவியப பாடுகினறே னகஙகவியப பாடும
புணணியரெல லாமிவனோ புதியனெனக கொளவே.   6

உள்ளமுத மூறறுவிககு முததமியென னமமை
ஓங காா பீடமிசைப பாஙகாக விருநதாள
தெளளமுத வடிவுடையாள செலவநலகும பதததாள
சிவகாம வலலிபெருந தேவியுளங களிபபக
களளமறுத தருளவிளககும வளளலமணிப பொதுவிற
காணிறுததிக காலெடுததுக களிததாடுந துரையே
எளளலறப பாடுகினறே னினனருளை யருளால
இபபாட்டிற பிழைகுறிதத லெஙஙனமிங ஙனமே.   7

பார்பூத்த பசுங்கொடிபோற் பாவையர்க ளரசி
பரம்பரைசிற் பரைபரா பரைநிமலை யாதி
சீர்பூத்த தெய்வமறைச் சிலம்பணிந்த பதத்தாள்
சிவகாம வல்லிபெருந் தேவியுளங் களிப்ப
ஏர்பூத்த மணிமன்றி லின்பநடம் புரியும்
என்னருமைத் துரையேநின் னின்னருளை நினைந்து
கார்பூத்த கனமழைபோற் கண்களினீர் சொரிந்து
கனிந்துமிகப் பாடுகின்றேன் களிப்பையடைந் தனனே. 8

பூரணிசிற் போதைசிவ போகிசிவ யோகி
பூவையர்க ணாயகியைம் பூதமுந்தா னுள்ளாள்
தேரணியு நெடுவீதித் தில்லைநக ருடையாள்
சிவகாம வல்லிபெருந் தேவியுளங் களிப்ப
ஏரணியு மணிமன்றி லின்பவடி வாகி
இன்பநடம் புரிகின்ற வெம்முடைய துரையே
தாரணியி லுனைப்பாடுந் தரத்தையடைந் தனனென்
றன்மையெலா நன்மையெனச் சம்மதித்த வாறே. 9

தன்னொளியி லுலகமெலாந் தாங்குகின்ற விமலை
தற்பரையம் பரைமாசி தம்பரைசிற் சத்தி
சின்னவய தினிலென்னை யாளநினைக் கிசைத்தாள்
சிவகாம வல்லிபெருந் தேவியுளங் களிப்ப
மன்னியபொன் மணிப்பொதுவி லின்பநடம் புரிந்து
வயங்குகின்ற துரையேநின் மாகருணைத் திறத்தை
உன்னியுவந் துணர்ந்துருகிப் பாடுகின்றே னெங்கள்
உடையானே நின்னருளி னடையாள மிதுவே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

ஐந்தாவது
பத்திமாலை

எண்சீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

அருளுடையா யடியேனு னருளருமை யறியேன்
அறியாதே மறுத்தபிழை யத்தனையும் பொறுத்து
மருளுடையேன் றனையழைத்துத் திரும்பவுமென் கரத்தே
மகிழ்ந்தளித்த பெருங்கருணை வண்ணமென்றன் மனமுந்
தெருளுடைய கண்களும்விட் டகலாதே யின்னுந்
தெரிகின்ற தாயினுமென் சிந்தையுருக் கிலதே
இருளுடைய சிலையுமிதற் குருகலரி தலவே
இனித்தநடம் புரிந்துமன்றி றனித்தசிவக் கொழுந்தே. 1

அன்புடையா யடியேனு னருளருமை யறியேன்
அறியாதே மறுத்தபிழை யத்தனையும பொறுத்து
வன்புடையேன் றனையழைத்துத் திரும்பவுமென கரத்தே
வலிந்தளித்த பெருங்கருணை வண்ணமென்றன் மனமும்
இன்புடைய கண்களுமவிட் டகலாதே யின்னும
விளங்குகின்ற தாயினுமென் வெய்யமன முருகா
என்புடைய வுடலுமிதற் குருகலரி தலவே
இனித்தநடம புரிந்துமனறிற் றனித்தசிவக கொழுந்தே. 2

ஆளுடையாய் சிறியேனு னருளருமை யறியேன்
அறியாதே மறுத்தபிழை யத்தனையும் பொறுத்து
[1]வாளுடையேன றனையழைத்துத் திருமபவுமென கரத்தே
வலிந்தளித்த பெருங்கருணை வண்ணமென்றன் மனமும்
நீளுடைய கண்களுமவிட் டகலாதே யின்னும்
நிகழ்கின்ற தாயினுமென னெஞசமுரு கிலதே
ஏளுடைய மலையுமிதற குருகலரி தலவே
இனித்தநடம புரிந்துமனறிற் றனித்தசிவக கொழுந்தே. 3

ஆரமுதே யடியேனு னருளருமை யறியேன்
அறியாதே மறுத்தபிழை யத்தனையும பொறுத்து
வாரமுற வெனையழைத்துத் திருமபவுமென் கரத்தே
மகிழ்ந்தளித்த பெருங்கருணை வண்ணமென்றன் மனமுஞ
சீருடைய கண்களுமவிட் டகலாதே யின்னுந்
தெரிகின்ற தாயினுமென் சிந்தையுரு கிலதே
ஈரமிலா மரமுமிதற் குருகலரி தலவே
இனித்தநடம புரிந்துமனறிற றனித்தசிவக கொழுந்தே 4

அற்புதநின் னருளருமை யறியேனுன் சிறிதும்
அறியாதே மறுத்தபிழை யாயிரமும பொறுத்து
வற்புறுவேன றனையழைத்துத் திருமபவுமென கரத்தே
வலிந்தளித்த பெருங்கருணை வண்ணமென்றன் மனமுங்
கற்புடைய கணகளுமவிட் டகலாதே யினனும
காண்கின்ற தெனனினுமென கனமனமோ வுருகா
இற்புடைய விருமபுமிதற் குருகலரி தலவே
இனித்தநடம புரிந்துமன்றிற் றனித்தசிவக கொழுந்தே. 5

ஆண்டவநின் னருளருமை யறியாதே திரிந்தேன்
அன்றிரவின் மறுத்தபிழை யத்தனையும பொறுத்து
வேண்டியெனை யருகழைத்துத் திருமபவுமென கரத்தே
மிகவளித்த வருளவணணம வினையுடையேன் மனமுங்
காண்டகைய கண்களுமவிட் டகலாதே யின்னுங
காணகின்ற தாயினுமென் கருத்துருகக காணேன்
ஈண்டுருகாக கரடுமிதற் குருகலரி தலவே
இனித்தநடம புரிந்துமனறிற் றனித்தசிவக கொழுநதே 6

1. வாள எனபது — ஒளி, பட்டயம்,

அரசேநின் றிருவருளி னருமையொன்று மறியேன்
அறியாதே மறுத்தபிழை யத்தனையும் பொறுத்து
விரவுமன்பி லெனையழைத்து வலியவுமென் கரத்தே
வியந்தளித்த பெருங்கருணை விளக்கமென்றன் மனமும்
உரவுமலர்க் கண்களுமவிட் டகலாதே யின்னும்
ஒளிர்கின்ற தாயினுமென் னுள்ளமுருக் கிலதே
இரவுநிறத் தவருமிதற் குருகலரி தலவே
இனித்தநடம் புரிந்துமன்றி றனித்தசிவக் கொழுந்தே. 7

ஐயாநின் னருட்பெருமை யருமையொன்று மறியேன்
அறியாதே மறுத்தபிழை யத்தனையும் பொறுத்து
மெய்யாவன் றெனையழைத்து வலியவுமென் கரத்தே
வியந்தளித்த பெருங்கருணை விளக்கமென்றன் மனமுங்
கையாது கண்களும்விட் டகலாதே யின்னுங்
காண்கின்ற தாயினுமென் கருத்துருகக் காணேன்
எய்யாதன் பரலுமிதற் குருகலரி தலவே
இனித்தநடம் புரிந்துமன்றி றனித்தசிவக் கொழுந்தே. 8

அப்பாநின் றிருவருட்பே ரமுதருமை யறியேன்
அன்றிரவின் மறுத்தபிழை யத்தனையும் பொறுத்து
இப்பாரி லெனையழைத்து வலியவுமென் கரத்தே
இனிதளித்த பெருங்கருணை யின்பமென்றன் மனமுந்
துப்பாய கண்களுமவிட் டகலாதே யின்னுந்
தோன்றுகின்ற தாயினுமித் துட்டநெஞ்ச முருகா
எப்பாவி நெஞ்சுமிதற் குருகலரி தலவே
இனித்தநடம் புரிந்துமன்றிற் றனித்தசிவக் கொழுந்தே 9

அம்மானின் னருட்சத்தி யருமையொன்று மறியேன்
அன்றிரவின் மறுத்தபிழை யத்தனையும் பொறுத்து
வெம்மாயை யகற்றியெனை யருகழைத்தென் கரத்தே
மிகவளித்த பெருங்கருணை விளக்கமென்றன் மனமும்
மைம்மாழை விழிகளுமவிட் டகலாதே யின்னும்
வதிகின்ற தாயினுமென் வஞ்சநெஞ்ச முருகா
எம்மாய நெஞ்சுமிதற் குருகலரி தலவே
இனித்தநடம் புரிந்துமன்றிற் றனித்தசிவக் கொழுந்தே 10

திருச்சிற்றம்பலம்

ஆறாவது
சௌந்தர மாலை

எண்சீரக் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

சேலோடு மிணைந்தவிழிச் செல்விபெருந் தேவி
சிவகாம வல்லியொடு சிவபோக வடிவாய்
மேலோடு கீழ்நடுவுங் கடந்தோங்கு வெளியில்
விளங்கியநின் றிருவுருவை யுளங்கொளும்போ தெல்லாம்
பாலோடு பழம்பிழிந்து தேன்கலந்து பாகும்
பசுநெய்யுங் கூட்டியுண்ட படியிருப்ப தென்றால்
மாலோடு காண்கின்ற கண்களுக்கங் கிருந்த
வண்ணமிந்த வண்ணமென வெண்ணவுமொண் ணாதே. 1

இன்பருளும் பெருந்தாயென் னிதயத்தே யிருந்தாள்
இறைவியொடு மம்பலத்தே யிலங்கியநின் வடிவை
வன்புறுகன் மனக்கொடியே னினைக்குமிடத் தெல்லாம்
மனங்கரைந்து சுகமயமாய் வயங்குமெனி லந்தோ
அன்புடையார் நின்றுநின்று கண்டுகொண்ட காலம்
ஆங்கவர்கட் கிருந்தவண்ண மீங்கெவர்கள் புகல்வார்
துன்புறுத லில்லாத சுத்தநிலை யுடையார்
தொழுகின்ற தோறுமகிழ்ந் தெழுகின்ற துரையே. 2

சிவயோக சந்திதருந் தேவியுல குடையாள்
சிவகாம வல்லியொடுஞ் செம்பொனமணிப் பொதுவில்
நவயோக வுருமுடிக்கண் விளங்கியநின் வடிவை
நாயகக்கடையே னினைத்த நாளெனக்கே மனமும்
பவயோக விந்தியமு மின்பமய மான
படியென்றான் மெய்யறிவிற் பழுத்தபெருங் குணத்துத்
தவயோகர் கண்டவிடத் தவர்க்கிருந்த வண்ணந்
தன்னையிந்த வண்ணமென வென்னையுரைப் பதுவே 3

சித்தியெலா மளித்தசிவ சத்தியெனை யுடையாள்
சிவகாம வல்லியொடு சிவஞானப் பொதுவின்
முத்தியெலாந் தரவிளங்கு முன்னவநின் வடிவை
மூடமனச் சிறியேனு னடவரும் பொழுது
புத்தியெலா மொன்றாகிப் புத்தமுத முண்டாற்
போலுமிருப் பதுவதற்கு மேலுமிருப் பதுவேற்
பத்தியெலா முடையவர்கள் காணுமிடத் திருக்கும்
படிதானெப் படியோவப் படியெனப் தரிதே 4

தெய்வமெலாம் வணஙகுகின்ற தேவியெனை யளித்தாள்
சிவகாம வல்லியொடு திருமலியம பலததே
சைவமெலாந் தரவிளஙகு நினவடிவைக கொடியேன்
ருனினைத்த போதெனையே நானினைத்த திலையேல்
ஐவகையிந தியஙகடநதார் கண்டவிடத் திருநத
அநுபவததின் வண்ணமதை யார்புகல வலலார்
உய்வகையந நாளுரைத்த தனறியுமிந நாளில
உந்திரவில வநதுணர்வு தந்தசிவ குருவே. 5

தேன்மொழிப்பெண் ணரசியருட் செல்வமெனக களித்தாள்
சிவகாம வலலியொடு செமபொனமணிப் பொதுவில
வான்மொழிய நினறிலஙகு நினவடிவைச சிறியேன்
மனஙகொண்ட காலத்தே வாயததவநு பவத்தை
நான்மொழிய முடியாதே லனபர்கண்ட காலம
நண்ணியமெய் வண்ணமதை யெண்ணியெவர் புகல்வார்
நூன்மொழிககும பொருட்குமிக நுண்ணியதாய் ஞாந
நோககுடையார் நோககினிலே நோககியமெய்ப் பொருளே.

சிற்றிடையெம் பெருமாட்டி தேவர்தொழும பதத்தாள்
சிவகாம வலலியொடு சிறநதமணிப பொதுவில
உற்றிடைநின் றிலஙகுகினற நினவடிவைக கொடியேன்
உன்னுதொறு முளமிளகித் தளதளவென றுருகி
மற்றிடையில வலியாம லாடுகினற தெனறால
வழியடியா விழிகளினால மகிழநதுகண்ட காலம
பறறிடையா தாஙகவர்கட கிருநதவண்ணந தனையார்
பகர்வாரே பகாவாரேற் பகவனிகர் வாரே. 7

ஆரமுத மனையவளென னமமையபி ராமி
ஆநந்த வலலியொடு மமபலத்தே விளஙகும்
பேரமுத மயமாமுன றிருவடிவைக குறிததுப
பேசுகினற போதுமணம வீசுகினற தொனறே
சீரமுத மாகியெலலாந திததிபப தனபோர்
சிறிதுமிலாக கடைப்புலையேன திறததுககிங கெனறால்
ஊரமுதப் பேரனபர் பேசுமிடத் தவாபால
உறறவணண மிற்றிதெனன வுனனமுடி யாதே. 8

பொற்பதத்தா ளெனனளவிற் பொனனுசை தவிர்த்தாள்
பூரணியா நநதசிவ போகவல்லி யோடு
சொற்பதமுங கடநதமனறில விளஙகியநின வடிவைத்
தூயமையிலே ஞனெண்ணுந தோறுமன மிளகிச்
சிறபதத்திற பரஞாந மயமாகு மெனறால
தெளிவுடையா காண்கினற திறததிலவர்க கிருக்கும்
நற்பதமெத தன்மையதோ வுரைப்பரிது மிகவும்
நாதமுடி தனிற்புரியு ஞாநநடத தரசே. 9

என்பிழையா வையும்பொறுத்தா ளென்னைமுன்னே யளித்தாள்
இறைவிசிவ காமவல்லி யென்னம்மை யுடனே
இன்பவடி வாய்ப்பொதுவி லிலங்கியநின் வண்ணம்
இற்றென்நா னினைத்திடுங்கா லெற்றெனவு மொழிவேன்
அன்புருவா யதுவதுவா யளிந்தபழ மாகி
அப்பழச்சா றாகியதன் னறுஞ்சுவையு மாகி
என்புருக மனஞான மயமாகு மென்றால்
எற்றேமெய் யன்புடையா ரியைந்துகண்ட விடத்தே 10

கரும்பனையா ளென்னிரண்டு கண்களிலே யிருந்தாள்
கற்பகப்பொன் வல்லிசிவ காமவல்லி யுடனே
விரும்புமணிப் பொதுவினிலே விளங்கியநின் வடிவை
வினையுடையே னினைக்கின்ற வேளையிலென் புகல்வேன்
இரும்பனைய மனநெகிழ்ந்து நெகிழ்ந்துருகி யொருபேர்
இன்பமய மாகுமெனி லன்பர்கண்ட காலம்
அரும்பிமலர்ந் திட்டசிவா னந்தவனு பவத்தை
யாரறிவார் நீயறிவா யம்பலத்தெம் மரசே. 11

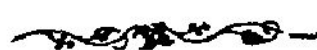
காமசத்தி யுடன்களிக்குங் காலையிலே யடியேன்
கனஞான சத்தியையுங் கலந்துகொளப் புரிந்தாள்
வாமசத்தி சிவகாம வல்லியொடும் பொதுவில்
வயங்கியநின் றிருவடிவை மனங்கொளும்போ தெல்லாம்
ஆமசத்த னெனுமெனக்கே யானந்த வெள்ளம்
அதுததும்பிப் பொங்கிவழிந் தாடுமெனி லந்தோ
ஏமசத்த ரெனுமறிஞர் கண்டவிடத் திருந்த
இன்பவனு பவப்பெருமை யாவர்புகல் வாரே 12

திருச்சிற்றம்பலம்

ஏழாவது

அதிசய மாலை

எண்சீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

அக்கோவீ ததிசயமீ ததிசயமென் புகல்வேன்
அயன்முதலோர் நெடுங்கால மயன்முதனீத் திருந்து
மிக்கோல மிடவுமவர்க் கருளாம லிருளான
மிகமருண்டு மதியிலியாய் வினைவிரிய விரித்து
இக்கோலத் துடனிருந்தே னன்பறியேன் சிறியேன்
எனைக்கருதி யெனனிடத்தே யெழுந்தருளி யெனையுந்
தக்கோனென் றுலகிசைப்பத் தன்வண்ணமொன் றளித்தான்
தனித்தசிவ காமவல்லிக் கினித்தநடத் தவனே 1

அச்சோவீ ததிசயமீ ததிசயமென புகலவேன்
அரிமுதலோர் நெடுஙகாலம புரிமுதனீத் திருந்து
நசசோல மிடவுமவர்க கருளாமன மருளான்
நாளகழித்துக கோளகொழிககு நடைநாயிற கடையேன்
எசசோடு மிழிவினுககொன றிலலேனுன பொலலேன்
எனைககருதி யானிருககு மிடத்திலெழுந தருளித்
தச்சோதி வணப்பொருளொன் றெனககளித்துக களித்தான்
தனித்தசிவ காமவலலிக கினித்தநடத் தவனே 2

அத்தோவீ ததிசயமீ ததிசயமென் புகலவேன்
அநதணரெல லாருமறை மங்கணமே புகன்று
ஒத்தோல மிடவுமவர்க கொருசிறிது மருளான்
ஒதியனையேன் விதியறியே னெருஙகேனவன் குரங்கேன்
இத்தோட மிகவுடையேன கடைநாய்ககுங கடையேன்
எனைககருதி யானிருககு மிடநதேடி நடநது
சத்தோட முறவெனககுஞ சித்தியொன று கொடுத்தான்
தனித்தசிவ காமவலலிக கினித்தநடத் தவனே. 3

அந்தோவீ ததிசயமீ ததிசயமென் புகலவேன்
அறிவுடையா ரைமபுலனுஞ செறிவுடையா ராகி
வநதோல மிடவுமவாக கருளாமன மருளான
மனஞசென்ற வழியெலலாந தினஞசென்ற மதியேன்
எநதோவென றுலகியமப விழிவழியே யுழலவேன்
எனைககருதி யெளியேனு னிருககுமிடத தடைந்து
சநதோட முறவெனககுந தனவணமொன் றளித்தான்
தனிததசிவ காமவலலிக கினித்தநடத் தவனே 4

அப்பாவீ ததிசயமீ ததிசயமென புகலவேன்
அருநதவர்கள விருமபிமிக வருநதியுள முயன்று
இப்பாரி லிருநதிடவு மவர்க்கருளான மருளால
இவவுலக நடைவிழைநது வெவவினையே புரிநது
எப்பாலு மிழிநதுமனத திசசைபுரி கினறேன
எனைககருதி யானிருககு மிடநதேடி யடைநது
தப்பாத வொளிவணணந தநதெனனை யளித்தான்
தனித்தசிவ காமவலலிக கினிததநடத் தவனே. 5

அம்மாவீ ததிசயமீ ததிசயமென புகலவேன்
அனபரெலா முயனறுமுயன றினபடைவான வருந்தி
எமமானென றேததிடவு மவாககருளான மருளால்
இதுநனமை யிதுதீமை யெனறுஙகினை யாமே
மைம்மாலிற கனிசிறநது வலவினையே புரியும
வஞசகனேன றனைககருதி வநதுமகிழந தெனககுந்
தமமான முறவியநது சமமான மளிததான
தனிததசிவ காமவலலிக கினித்தநடத் தவனே. 6

ஆவாவீ ததிசயமீ ததிசயமென் புகல்வேன்
அடியரெலா நினைந்துநினைந் தவிழ்ந்தகநெக் குருகி
ஓவாம லரற்றிடவு மவர்க்கருளான் மாயை
உலகவிட யாநந்த முவந்துவந்து முயன்று
தீவாய நரகினிடை விழச்சடவே னென்னைத்தான்
சிவாயநம வெனப்புகலுந் தெளிவுடைய னாக்கிச்
சாவாத வரங்கொடுத்துத் தனக்கடிமை பணித்தான்
தனித்தசிவ காமவல்லிக் கினித்தநடத் தவனே 7

அண்ணாவீ ததிசயமீ ததிசயமென் புகல்வேன்
அறங்கரைந்த நாவினார்க ளகங்கரைந்து கரைந்து
கண்ணார நீர்பெருக்கி வருந்தவுமங் கருளான்
கடைநாயிற் கடையேனமெய்யக் கதியையொரு சிறிதும்
எண்ணாத கொடும்பாவிப் புலைமனத்துச் சிறியேன்
எனைக்கருதி வலியவுநா னிருக்குமிடத் தடைந்து
தண்ணார்வெண் மதியமுத முணவொன்று கொடுத்தான்
தனித்தசிவ காமவல்லிக் கினித்தநடத் தவனே 8

ஐயாவீ ததிசயமீ ததிசயமென் புகல்வேன்
அருமையறிந் தருளவிரும் பியுரிமைபல வியற்றிப்
பொய்யாத நிலைநின்ற புண்ணியர்க ளிருக்கப்
புலைமனத்துச் சிறியேனோர் புலனுநிக ரில்லேன்
செய்யாத சிறுதொழிலே செய்துழலுங் கடையேன்
செருக்குடையே னெனைத்தனது திருவுளத்தி லடைத்தே
சையாதி யந்தநடுக் காட்டியொன்று கொடுத்தான்
தனித்தசிவ காமவல்லிக் கினித்தநடத் தவனே 9

அன்னேவீ ததிசயமீ ததிசயமென் புகல்வேன்
அருளருமை யறிந்தவர்க ளருளமுதம் விரும்பி
என்னேயிங் கருளாமை யென்றுகவன் றிருப்ப
யாதுமொரு நன்றியிலேன் றீதுநெறி நடப்பேன்
முன்னேபின் னுமறியா மூடமனப் புலையேன்
முழுக்கொடியே னெனைக்கருதி முன்னரெழுந் தருளித்
தன்னேடு மிணைந்தவண்ண மொன்றெனக்குக் கொடுத்தான்
தனித்தசிவ காமவல்லிக் கினித்தநடத் தவனே 10

ஐயோவீ வதிசயமீ ததிசயமென் புகல்வேன்
அருவினைக ளணுகாம லறநெறியே நடந்து
மெய்யோது மறிஞரெலாம் விரும்பியிருந் திடவும்
வெய்யவினைக் கடல்குளித்து விழற்கிறைத்துக் களிக்கப்
பொய்யோதிப் புலைபெருக்கி நிலைசுருக்கி யுழலும்
புரைமனத்தே னெனைக்கருதிப் புகுந்தருளிக் கருணைச்
சையோக முறவெனக்கும் வலிந்தொன்று கொடுத்தான்
தனித்தசிவ காமவல்லிக் கினித்தநடத் தவனே. 11

எற்றேயீ ததிசயமீ ததிசயமென் னிசைப்பேன்
இச்சையெலாம் விடுத்துவனத் திடத்துமலை யிடத்தும்
உற்றேமெய்த் தவம்புரிவா ருன்னிவிழித் திருப்ப
உலகவிட யங்களையே விலகவிட மாட்டேன்
கற்றேது மறியகிலேன் கடையரினுங் கடையேன்
கருணையிலாக் கன்மனத்துக் கள்வனெனைக் கருதிச்
சற்றேயு மனமுமிகப் பெரிதெனக்கிங் களித்தான்
தனித்தசிவ காமவல்லிக் கினித்தநடத் தவனே. 12

என்னேயீ ததிசயமீ ததிசயமென் னிசைப்பேன்
இரவுபக லறியாம லிருந்தவிடத் திருந்து
முன்னேமெய்த் தவம்புரிந்தா ரின்னேயு மிருப்ப
மூடர்களிற் றலைநின்ற வேடமனக் கொடியேன்
பொன்னேயம் மிகப்புரிந்த புலைக்கடையே னிழிந்த
புழுவினுமிங் கிழிந்திழிந்த புகுந்தவெனைக் கருதித்
தன்னேய முறவெனக்கு மொன்றளித்துக் களித்தான்
தனித்தசிவ காமவல்லிக் கினித்தநடத் தவனே 13

ஓகோவீ ததிசயமீ ததிசயமென் னுரைப்பேன்
உள்ளபடி யுள்ளவொன்றை யுள்ளமுற விரும்பிப்
பாகோமுப் பழரசமோ வெனருசிக்கப் பாடிப்
பத்திசெய்வா ரிருக்கவுமோர் பத்தியுமில் லாதே
கோகோவென் றுலகுரைப்பத் திரிகின்ற கொடியேன்
குற்றமன்றிக் குணமறியாப் பித்தனெனைக் கருதித்
தாகோத ரங்குளிர்ந்த தன்மையொன்று கொடுத்தான்
தனித்தசிவ காமவல்லிக் கினித்தநடத் தவனே 14

திருச்சிற்றம்பலம்

எட்டாவது
அபராத மன்னிப்பு மாலை

எண்சீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

செய்வகைநன் கறியாதே திருவருளோ டூடிச்
சிலபுகன்றே னறிவறியாச் சிறியரினுஞ் சிறியேன்
பொய்வகையேன் புகன்றபிழை பொறுத்தருளல் வேண்டும்
புண்ணியனே மதியணிந்த புரிசடையாய் விடையாய்
மெய்வகையோர் விழித்திருப்ப விரும்பியெனை யன்றே
மிகவலிந்தாட் கொண்டருளி வினைதவிர்த்த விமலா
ஐவகைய கடவுளரு மந்தணரும் பரவ
ஆனந்தத் திருநடஞ்செய் யம்பலத்தெம் மரசே 1

நிலைநாடி யறியாதே நின்னருளோ டூடி
　நீர்மையல புகன்றேனந் நெறியொழுகாக் கடையேன்
புலைநாயேன் புகன்றபிழை பொறுத்தருளல் வேண்டும்
　பூதகணஞ் சூழநடம் புரிகின்ற புனிதா
கலைநாடு மதியணிந்த கனபவளச் சடையாய்
　கருத்தறியாக் காலையிலே கருணையளித் தவனே
தலைஞான முனிவர்கடந் தலைமீது விளங்குந்
　தாளுடையா யாளுடைய சற்குருவென் னரசே. 2

கலைக்கடைநன் கறியாதே கனவருளோ டூடிக்
　கரிசுபுகன் றேனக்கலைக் கடற்புணையென் றுணரேன்
புலைக்கடையேன் புகன்றபிழை பொறுத்தருளல் வேண்டும்
　போற்றிசிவ போற்றிசிவ போற்றிசிவ போற்றி !
தலைக்கடைவா யன்றிரவிற் றாண்மலரொன் றமைத்துத்
　தனிப்பொருளென் கையிலளித்த தயவுடைய பெருமான்
கொலைக்கடையார்க் கெய்தரிய குணமலையே பொதுவிற்
　கூத்தாடிக் கொண்டுலகைக் காத்தாளுங் குருவே. 3

நின்புகழ்நன் கறியாதே நின்னருளோ டூடி
　நெறியலவே புகன்றேனந் நிலைவிரும்பி நில்லேன்
புன்புலையேன் புகன்றபிழை பொறுத்தருளல் வேண்டும்
　பூரணசிற் சிவனேமெய்ப் பொருளருளும் புனிதா
என்புடையந் நாளிரவி லெழுந்தருளி யளித்த
　என்குருவே யென்னிருகண் ணிலங்கியநன் மணியே
அன்புடையா ரின்படையு மழகியவம் பலத்தே
　ஆத்தாளும் அப்பனுமாய்க் கூத்தாடும் பதியே. 4

துலைக்கொடிநன் கறியாதே துணையருளோ டூடித்
　துரிசுபுகன் றேன்கருணைப் பரிசுபுகன் றறியேன்
புலைக்கொடியேன் புகன்றபிழை பொறுத்தருளல் வேண்டும்
　பொங்குதிரைக் கங்கைமதி தங்கியசெஞ் சடையாய்
மலைக்கொடியென் னம்மையருண் மாதுசிவ காம
　வல்லிமறை வலவிதுதி சொலவின்று காணக்
கலைக்கொடிநன் குணர்முனிவர் கண்டுபுகழ்ந் தேத்தக்
　கனகசபை தனினடிக்குங் காரணசற் குருவே. 5

பழுத்தலைநன் குணராதே பதியருளோ டூடிப்
　பழுதுபுகன் றேன்கருணைப் பாங்கறியாப் படிறேன்
புழுத்தலையேன் புகன்றபிழை பொறுத்தருளல் வேண்டும்
　புண்ணியர்தம் முள்ளகத்தே நண்ணியமெய்ப் பொருளே
கழுத்தலைநஞ் சணிந்தருளுங் கருணைநெடுங் கடலே
　கானமலரென் றலைமீது தானமலர வளித்தாய
விழுத்தலைவர் போற்றமணி மன்றினடம் புரியும்
　மெய்ம்மையறி வின்புருவாய் விளங்கியசற் குருவே. 6

கையடைநன் கறியாதே கநவருளோ டூடிக
காசுபுகன் றேனகருணைத் தேசறியாக கடையேன்
பொயயடியேன் புகனறபிழை பொறுத்தருளல வேண்டும்
புத்தமுதே சுத்தசுக பூரணசிற சிவமே
ஐயடிகள காடவாகோன அகமகிழநது போறறும
அமபலத்தே யருணடஞசெய செமபவள மலையே
மெய்யடிய ருளளகத்தில விளஙகுகினற விளககே
வேதமுடி மீதிருநத மேதகுசற குருவே. 7

திறப்படநன் குணராத திருவருளோ டூடித்
தீமைபுகன் றேனகருணைத திறஞசிறிதுந தெளியேன்
புறப்படிறேன புகனறபிழை பொறுத்தருளல வேண்டும
பூதமுத ஞதவரைப் புணருவிதத புனிதா
உறப்படுமெய் யுணர்வுடைய ருளளகத்தே விளங்கும
உண்மையறி வாநநத வுருவுடைய குருவே
சிறப்படைமா தவர்போறறச செமபொனமணிப பொதுவில்
திருத்தொழிலை தியற்றுவிககுந திருநடநா யகனே. 8

தேர்ந்துணர்ந்து தெளியாதே திருவருளோ டூடிச
சிலபுகனறேன் றிருககருணைத திறஞசிறிதுந தெரியேன
போந்தகனேன புகனறபிழை பொறுததருளல வேண்டும
போதாநத மிசைவிளஙகு நாதாநத விளககே
ஊர்ந்தபணக கஙகணமே முதறபணிக ளொளிர
உயர்பொதுவி னடிககினற செயலுடைய பெருமான
சார்நதவரை யெவவகையுந தாஙகியளிக கினற
தயவுடைய பெருநதலைமைத் தனிமுதலெந தாயே 9

ஒல்லும்வகை யறியாதே யுனனருளோ டூடி
ஊறுபுகன் றேனறுயர மாறுமவகை யுணரேன்
புல்லியனேன புகனறபிழை பொறுததருளல வேணடும
பூதியணிந் தொளிர்கினற பொனமேனிப பெருமான
சொலலியலும பொருளியலுங கடநதபர நாதத
துரியவெளிப் பொருளான பெரியநிலைப் பதியே
மெல்லியநற சிவகாம வலலிகண்டு மகிழ
விரியுமறை யேத்தநடம புரியுமரு ளிறையே 10

திருச்சிற்றம்பலம்

9. ஆளுடைய பிள்ளையார் அருள் மாலை

எழுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

உலகிய லுணர்வோ ரணுத்துணை யேனும்
உற்றிலாச் சிறியவோர் பருவத்
திலகிய வென்கருள் ளிருந்தரு ணெறியில்
ஏற்றவுந் தரமிலா மையினை
விலகுறுங் காலத் தடிக்கடி யேற்ற
விடுத்துப்பின் விலகுறு தளித்தாய்
திலகநற் காழி ஞானசம் பந்தத்
தெள்ளமு தாஞ்சிவ குருவே 1

உயிரநு பவமுற் றிடிலதன் னிடத்தே
ஓங்கரு ளநுபவ முறுமச்
செயிரினல் லநுப வத்திலே சுத்த
சிவவநு பவமுறு மென்றாய
பயிலுமூ வாண்டிற் சிவைதரு ஞானப்
பானமகிழ்ந் துண்டுமெய்ந் நெறியாம்
பயிர்தழைந் துறவைத் தருளிய ஞான
பந்தனென் றோங்குசற் குருவே 2

தத்துவ நிலைகள் தனித்தனி யேறித்
தனிப்பர நாதமாந் தலத்தே
ஒத்ததன் மயமா நின்னைநீ யின்றி
உற்றிட வுயிரநு பவமென(று)
இத்துணை வெளியி னென்னையென் னிடத்தே
இருந்தவா றளித்தனை யன்றே
சித்தநற் காழி **ஞானசம் பந்தச்**
செல்வமே எனதுசற் குருவே. 3

உலகிய லுணர்வோ ரணுத்துணை யேனும் உற்றிலாச்சிறியவோர் பருவத் திலகிய வென்கருள் ளிருந்தரு ணெறியில் ஏற்றவுந் தரமிலா மையினை விலகுறுங் காலத் தடிக்கடி யேற்ற விடுத்துப்பின் விலகுறு தளித்தாய் [1] அலகிலா வுணர்ச்சியளித்தனை யுன்றன் அருட்கடற்பெருமையென்புகல [வேன, திலகநற் காழி ஞானசம் பந்தத் தெள்ளமு தாஞ்சிவகுருவே

1. திருவருட்பிரகாசவள்ளலார் தமது திருக்கரத்தாலெழுதிய மூலப்பிரதியில் இத்திருச்செய்யுள் ஐந்தடியாகவே இருத்தலினிங்ஙனமே பதிப்பிக்கப்பட்டது 'வீட்டுக்கடங்கா' என்ற செய்யுளைக் கவனிக்கவும் (2 ந் திருமுறை பக்கம்-197)

தனிப்பர நாத வெளியினமே னினது
தன்மயந் தன்மய மாக்கிப்
பனிப்பிலா தென்று முள்ளதாய் விளங்கிப்
பரம்பரத் துட்புற மாகி
இனிப்புற வொன்று மியம்புறு வியலாய்
இருந்ததே யருளநு பவமென்(று)
எனக்கருள் புரிந்தாய் ஞானசம் பந்தன்
என்னுமென் சற்குரு மணியே. 4

உள்ளதாய் விளங்கு மொருபெரு வெளிமேல்
உள்ளதாய் முற்றுமுள் ளதுவாய்
நள்ளதா யெனதாய் நானதாய்த் தனதாய்
நவிற்றருந் தானதா யின்ன
விள்ளொணு வப்பா லப்படிக் கப்பால்
வெறுவெளி சிவவநு பவமென்
றுள்ளுற வளித்த ஞானசம் பந்த
உத்தம சுத்தசற் குருவே. 5

பொத்திய மூல மலப்பிணி தவிர்க்கும்
பொருளரு ளநுபவ மதற்குப்
பத்திய முயிரி னநுபவ மிதனைப்
பற்றறப் பற்றுதி யிதுவே
சத்திய மெனவென் றனக்கருள் புரிந்த
தனிப்பெருங் கருணையென் புகலவேன்
முத்தியற் சிவிகை யிவர்ந்தரு ணெறியின்
முதலர சியற்றிய துரையே. 6

அடியென லெதுவோ முடியென லெதுவோ
அருட்சிவ மதற்கெனப் பலகால்
படியுற வருந்தி யிருந்தவென் வருத்தம்
பார்த்தரு ளாலெழுந் தருளி
மிடியற வென்னைத் தன்கடைக் கணித் துனக்குள்
விளங்குவ வடிமுடி யென்றுய்
வடிவிலாக் கருணை வாரியே மூன்று
வயதினி லருள்பெற்ற மணியே. 7

செவ்வகை யொருகாற் படுமதி யளவே
செறிபொறி மனமதன் முடிவில்
எவ்வகை நிலையுந் தோற்றுநீ நினக்குள்
எண்ணிய படியெலா மெய்தும்
இவ்வகை யொன்றே வருத்தமில் வகையென்
றெனக்கருள் புரிந்தசற் குருவே
தெவ்வகை அமணர் விருளற வெழுந்த
தீபமே சம்பந்தத் தேவே. 8

முன்புறு நிலையும பினபுறு நிலையு
முனனிநின றுளமயக குறுஙகால
அனபுறு நிலையாற றிருநெறித தமிழகொண
டையநீத தருளிய வரசே
என்புபெண் ணுருவோ டினனுயி ரதுகொண்
டெழுநதிடப புரிநதல கெலலாம
இன்புறப் புரிநத மறைததனிக கொழுநதே
எனனுயிர்க குயிரெனுங குருவே 9

வருபகற் கறபம பலமுயன் றூனும
வரலருந திறனெலா மெனககே
ஒருபகற் பொழுதி லுறவளித் தனைநின்
உறுபெருங கருணையென னுரைப்பேன்
பெருமண நலலூரத திருமணங காணப்
பெற்றவர் தமையெலா ஞாந
உருவடைந தோஙகக கருணைசெய தளித்த
உயாதனிக கவுணிய மணியே 10

இரடடை ஆசிரிய விருததம

சீரார் சண்பைக கவுணியர்தங் தெயவ மரபிற் றிகழவிளககே
தெவிட்டா துளததிற றித்திககுந தேனே யழியாச செலவமே
காரார் மிடற்றுப் பவளமலைக கணணின முளைத்த கற்பகமே
கருமபேகனியேயெனனிரண்டு கணணே கணணிறகருமணியே
ஏரார் பருவ மூனறிலுமை யினிய முலைப்பா லெடுததூடடும
இனபககுகலைமொழிககுருநதே யெனனுருயிருககொருதுணையே
பேரார் **ஞாந சம்பந்தப் பெருமா** னேநின றிருப்புகழைப்
பேசு கினறோ மேனமேலும பெருஞசெல வததிறபிறஙகுவரே

முபபததிரணடடி தனி ஆசிரிய விருததம

உலகியலி னுறுமயலி னடைவுபெறு மெனதிதயம
ஒளிபெற விளஙகு சுடரே
உதயநிறை மதியமுத முணவுபெற நிலவுசிவ
யோகநிலை யருளு மலையே
உனதுசெய லெனதுசெய லுனதுடைமை யெனதுடைமை
உணரென வுணாதது நிறைவே
உளவெனவு மிலவெனவு முரையுபய வசனமற
ஒருமொழியை யுதவு நிதியே
ஒன்றுட னிரணடெனவி தண்டையிடு மிணடரொடும
ஒனறலற நினற நிலையே
உனனலற வுனனுநிலை யினனதென வெனனுடைய
உளளுணர வுளளு மதியே
உன்னிலையு மெனனிலையு மனனியமி லைசசிறிதும
உற்றறிது மெனற ஒனறே
உணமைநெறி யணமைதனி லுணடுளமொ ருங்கிலென
ஓதுமெயப போத நெறியே, 1

அலகின்மறை மொழியுமொரு பொருளமுடிபி னெனதகந்
தெளியவருள செயத தெருளே
ஐமபூத மாதிகளு மலலையத் ததுவ
அதீதவறி வெனற நனறே
ஆறத்துவா நெறி அகனறநிலை யாதஃ
ததீதநிலை யெனற பொருளே
ஆணையெம தாணை யெமை யனறியொன் றின்றென
அறிநதிடுதி யெனற முதலே
அனபினிலை யேசிவ மமாநதநிலையென வெனக
கறிவிதத சுதத வறிவே
அததுவித நெறிதுவித நெறிநினற பினனல
தடைநதிடா தெனற விறையே
ஆனநத மதுசசசி தானநத மேயிஃ
தறிநதடைதி யெனற நலமே
அட்டசித்தி களுநின தேவலசெயு நீயவை
அவாவியிட லெனற ஒளியே, ½

இலகுபரி பூரண விலாசமல திலையண்ட
மெஙகணு மெனசசொல பதியே
இரவுபக லறறவிட மதுசகல கேவல
மிரணடினடு வெனற பரமே
இசசைமன மாயைநீ கணடவை யெலாம்வெளி
யிருநதுகா ணெனற தவமே
யான்பிற ரெனுமபேத நடைவிடுத் தொருமையி
ணிருததியென வுரைசெய யரசே
என்கணைக ணேயெனது கணணேயெ னிருகண்ணி
லஙகுமணி யேயெ னுயிரே
எனனுயிர்த் துணையேயெ னறிவேயெ னறிவூ
டிருநதசிவ மேயெ னனபே
எனறெயவ மேயெனது தநதையே யெனையீன
றெடுததநதா யேயெ னுறவே
எனசெலவ மேயெனது வாழவேயெ னினபமே
எனனருட் குருவ டிவமே; ¾

கலகமன முடையவென் பிழைபொறுத் தாட்கொண்ட
கருணையங கடல முதமே
காழிதனி லனறுசுரா முனிவர்சித் தர்களயோகர்
கருதுசம யாதி பாகளுங
கைகுவித் தருகுநின றேததமூ வாண்டிற்
களிததுமெயப போத முணடு
கனிமதுர மொழுகுசெம பதிகச செழுஞசொன்மழை
கணணுதற பவள மலையிற

கண்டுபொழி யருண்முகிற் சம்பந்த வள்ளலாங்
கடவுளே யோத்தூ ரினிற்
கவினுற விளங்கநற் பணிகள்சிவ புண்ணியக்
கதியுல கறிந்துய் யவே
கரையுற மகிழ்வினொடு செய்தருள் புரிந்திடுங்
காட்சியே சிவஞா னியாங்
கருதவரு மொருதிருப் பெயர்கொண்மணி யேயெமைக்
காப்பதுன் கடனென் றுமே

திருச்சிற்றம்பலம்

10. ஆளுடைய அரசுகள் அருள் மாலை

எண்சீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

திருத்தகுசீ ரதிகையருட் டலத்தி னோங்குஞ்
சிவக்கொழுந்தி னருட்பெருமைத் திறத்தால் வாய்மை
உருத்தகுமெய் யுணர்ச்சிவடி வாகிச் சைவ
ஒளிவிளங்க நாவரசென் றொருபேர் பெற்றுப்
பொருத்தமுற உழவாரப் படைக்கை கொண்ட
புண்ணியனே நண்ணியசீர்ப் புனித னேயென்
கருத்தமர்ந்த கலைமதியே கருணை ஞானக்
கடலேநின் கழல்கருதக் கருது வாயே. 1

வாய்மையிலாச் சமணர்தம் பலகாற் செய்த
வஞ்சமெலாந் திருவருட்பேர் வலத்தா னீந்தித்
தூய்மைபெறுஞ் சிவநெறியே விளங்க வோங்குஞ்
சோதிமணி விளக்கேயென் றுணையே யெம்மைச்
சேய்மைவிடா தணிமையிடத் தாள வந்த
செல்வமே யெல்லையிலாச் சிறப்பு வாய்ந்துள்
ஆய்மையுறு பெருந்தகையே யமுதே சைவ
அணியேசொல் லரசெனும்பே ரமைந்த தேவே. 2

தேவரெலாந் தொழுந்தலைமைத் தேவர் பாதத்
திருமலரை முடிக்கணிந்து திகழ்ந்து நின்ற
நாவரசே நான்முகனும் விரும்பு ஞான
நாயகனே நல்லவர்க்கு நண்ப னேயெம்
பாவமெலா மகற்றியருட் பான்மை நல்கும்
பண்புடைய பெருமானே பணிந்து நின்பால்
மேவவிருப் புறுமடியார்க் கன்பு செய்ய
வேண்டினே னவ்வகைநீ விதித்தி டாயே. 3

விதிவிலக்கீ தென்றறியும் விளைவொன் றில்லா
வினையனே னெனினுமெனை விரும்பி யென்னுள்
மதிவிளக்கை யேற்றியருண் மனையின் ஞான
வாழ்வடையச் செயல்வேண்டும் வள்ள லேநற்

பதிமலர்த்தா ணிழலடைந்த தவத்தோர்க் கெல்லாம்
பதியேசொல் லரசெனும்பேர் படைத்த தேவே
கதிதருகற் பகமேமுக் கனியே ஞானக்
கடலேயென் கருத்தேயென் கண்ணு ளானே. 4

கண்ணுளே விளங்குகின்ற மணியே சைவக்
கனியேநா வரசேசெங் கரும்பே வேதப்
பண்ணுளே விளைந்தவருட் பயனே யுண்மைப்
பதியோங்கு நிதியேநின் பாத மன்றி
விண்ணுளே யடைகின்ற போக மொன்றும்
விரும்பேனென் றனையாள வேண்டுங் கண்டாய்
[1]**ஒண்ணுளே யொன்பதுவாய் வைத்தாய்** என்ற
உத்தமனே சித்தமகிழ்ந் துதவு வோனே. 5

ஓங்காரத் தனிமொழியின் பயனைச் சற்றும்
ஓர்கிலேன் சிறியேனிவ் வுலக வாழ்வில்
ஆங்காரப் பெருமதமால் யானை போல
அகம்பாவ மயனுகி யலைகின் றேனுன்
பாங்காய மெய்யடியர் தம்மைச் சற்றும்
பரிந்திலே னருளடையும் பரிசொன் றுண்டோ
தீங்காய செயலனைத்து முடையே னென்ன
செய்வேன்சொல் லரசேயென் செய்கு வேனே. 6

செய்வகையொன் றறியாத சிறியே னிந்தச்
சிற்றுலக வாழ்க்கையிடைச் சிக்கி யந்தோ
பொய்வகையே புரிகின்றேன் புண்ணி யாநின்
பொன்னடியைப் போற்றிலேன் புநித னேநான்
உய்வகையெவ் வகையாது செய்வே னீயே
உறுதுணையென் றிருக்கின்றே னுணர்வி லேனை
மெய்வகையிற் செலுத்தநினைத் திடுதி யோசொல்
வேந்தேயென் னுயிர்த்துணையாய் விளங்குங் கோவே. 7

விளங்குமணி விளக்கெனநால் வேதத் துச்சி
மேவியமெய்ப் பொருளையுள்ளே விரும்பி வைத்துக்
களங்கறுமெய் யன்பரெல்லாங் களிப்ப வன்றோர்
கற்றுணையாற் கடல்கடந்து கரையிற் போந்து
துளங்குபெறுஞ் சிவநெறியைச் சார்ந்த ஞானத்
துணையேநந் துரையேநற் சுகமே யென்றும்
வளங்கெழுமா கமநெறியை வளர்க்க வந்த
வள்ளலே நின்னருளை வழங்கு வாயே. 8

அருள்வழங்குந் திலதவதி யம்மை யார்பின்
அவதரித்த மணியேசொல் லரசே ஞானத்
தெருள்வழங்குஞ் சிவநெறியை விளக்க வந்த
செழுஞ்சுடர்மா மணிவிளக்கே சிறிய னேனை

1. திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் அருளிய திருப்பூம்புகலூர்த் திருத்தாண்டகம் 'எண்ணுகேன்.........'என்ற பாசுரம்.

இருள்வழங்கு முலகியனின் றெடுத்து ஞான
இன்னருள்தந் தாண்டருள்வா யின்றே லந்தோ
மருள்வழங்கும் பவநெறியிற் சுழல்வே னுய்யும்
வகையறியே னின்னருட்கு மரபன் றீதே. 9

தேர்ந்தவுளந் திடைமிகவுந் தித்தித் தூறுஞ்
செழுந்தேனே சொல்லரசாந் தேவே மெய்மை
சார்ந்துதிகழ் **அப்பூதி யடிகட்** கின்பந்
தந்தபெருந் தகையேயெந் தந்தை யேயுட்
கூர்ந்தமதி நிறைவேயென் குருவே யெங்கள்
குலதெய்வ மேசைவக் கொழுந்தே துன்பந்
தீர்ந்தபெரு நெறித்துணையே யொப்பி லாத
செல்வமே **அப்பனெனத்** திகழ்கின் றோனே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

11. ஆளுடைய நம்பிகள் அருள் மாலை

கொச்சகக் கலிப்பா

திருச்சிற்றம்பலம்

மதியணிசெஞ் சடைக்கனியை மன்றுணடம் புரிமருந்தைத்
துதியணிசெஞ் சுவைப்பொருளிற் சொன்மாலை தொடுத்தருளி
விதியணிமா மறைநெறியு மெய்ந்நிலையா கமநெறியும்
வதியணிந்து விளங்கவைத்த **வன்றொண்டப்**, பெருந்தகையே. 1

நீற்றிலிட்ட நிலையாப்புன் னெறியுடையார் தமைக்கூடிச்
சேற்றிலிட்ட கம்பமெனத் தியங்குற்றேன் றனையாளாய்
ஏற்றிலிட்ட திருவடியை யெண்ணியரும் பொன்னையெலாம்
ஆற்றிலிட்டுக் குளத்தெடுத்த வருட்டலைமைப் பெருந்தகையே. 2

இலைக்குளநீ ரழைத்ததனி லிடங்கருற வழைத்ததன்வாய்த்
தலைக்குதலை மதலையுயிர் தழைப்பவழைத் தருளியநின்
**கலைக்கும்வட கலையின்முதற் கலைக்குமுறு கணக்குயர்பொன்
மலைக்குமணு நிலைக்குமுரு** வன்றொண்டப் பெருந்தகையே. 3

வேதமுதற் கலைகளெலாம் விரைந்துவிரைந் தகந்தமுறை
ஓதவவைக் கணுத்துணையு முணர்வரிதா மெம்பெருமான்
பாதமலர் நினதுதிருப் பணிமுடிமேற் படப்புரிந்த
மாதவம்யா துரைத்தருளாய் வன்றொண்டப் பெருந்தகையே. 4

[1]ஏழிசையா யிசைப்பயனா யின்னமுதா யென்னுடைய
தோழனுமா யென்றுமுன்னீ சொன்னபெருஞ் சொற்பொருளை
ஆழநினைத் திடிலடியே னருங்கரணங் கரைந்துகரைந்
தூழியிலின் புறுவதுகா ணுயர்கருணைப் பெருந்தகையே. 5

வான்காண விந்திரனு மாலயனு மாதவருந்
தான்காண விறையருளாற் றனித்தவள யானையின்மேற்
கோன்காண வெழுந்தருளிக் குலவியநின் கோலமதை
நான்காணப் பெற்றிலனே நாவலூரப் பெருந்தகையே. 6

தேன்படிக்கு மமுதாமுன் றிருப்பாட்டைத் தினந்தோறும்
நான்படிக்கும் போதென்னை நானறியே னாவொன்றோ
ஊன்படிக்கு முளம்படிக்கு முயிர்படிக்கு முயிர்க்குயிருந்
தான்படிக்கு மநுபவங்காண் தனிக்கருணைப் பெருந்தகையே. 7

இன்பாட்டுத் தொழிற்பொதுவி லியற்றுகின்ற வெம்பெருமான்
உன்பாட்டுக் குவப்புறல்போ லூர்ப்பாட்டுக் குவந்திலரென்
றென்பாட்டுக் கிசைப்பினுமென் னிடும்பாட்டுக் கரணமெலாம்
அன்பாட்டுக் கிசைவதுகா ணருட்பாட்டுப் பெருந்தகையே. 8

பரம்பரமாந் துரியமெனும் பதத்திருந்த பரம்பொருளை
உரம்பெறத்தோ ழமைகொண்ட வுன்பெருமை தனைமதித்து
வரம்பெறநற் றெய்வமெலாம் வந்திக்கு மென்றாலென்
றரம்பெறவென் புகல்வேனுன் றனித்தலைமைப் பெருந்தகையே. 9

பேரூரும் பரவைமனப் பிணக்கறவெம் பெருமானை
ஊரூரும் பலபுகல வோரிரவில் **தூதனெனத்**
தேரூருந் திருவாரூர்த் தெருவுதொறும் நடப்பித்தாய்
ஆரூர! நின்பெருமை யயன்மாலு மளப்பரிதே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

---

1 **ஏழிசையா** யிசைப்பயனா யின்னமுதா யென்னுடைய
தோழனுமா யானசெய்யுந் துரிசுகளுக் குடனாகி
மாழையொண்கண் பரவையைத்தந் தாண்டானை மதியிலா
ஏழையேன் பிரிந்திருக்கேன் என் ஆரூர் இறைவனையே —(தேவாரம்)

திருச்சிற்றம்பலம்

12 ஆளுடைய அடிகள் அருள் மாலை

தரவுகொச்சகக் கலிவெண்பா

திருச்சிற்றம்பலம்

தேசகத்தி லினிக்கின்ற தெள்ளமுதே **மாணிக்க**
வாசகனே யானந்த வடிவான மாதவனே
மாசகன்ற நீதிருவாய் மலர்ந்ததமிழ் மாமறையின்
ஆசகன்ற வநுபவநா னநுபவிக்க வருளுதியே 1

கருவெளிக்குட் புறனுங்கிக் கரணமெலாங் கடந்துநின்ற
பெருவெளிக்கு நெடுங்காலம் பித்தாகித் திரிகின்றோர்
குருவெளிக்கே நின்றுழலக் கோதறநீ கலந்ததனி
உருவெளிக்கே மறைபுகழு முயர்வாத வூர்மணியே. 2

மன்புருவ நடுமுதலா மனம்புதைத்து நெடுங்காலம்
என்புருவாய்த் தவஞ்செய்வா ரெல்லாரு மேமாக்க
அன்புருவம் பெற்றதன்பின் னருளுருவ மடைந்துபின்னர்
இன்புருவ மாயினைநீ யெழில்வாத வூரிறையே 3

உருவண்டப் பெருமறையென் றுலகமெலாம் புகழ்கின்ற
திருவண்டப் பகுதியெனுந் திருவகவல் வாய்மலர்ந்த
குருவென்றப் பெருந்தவருங் கூறுகின்ற கோவேநீ
[1]இருவென்றத் தனியகவ லெண்ணமெனக் கியம்புதியே. 4

தேடுகின்ற வானந்தச் சிற்சபையிற் சின்மயமாய்
ஆடுகின்ற சேவடிக்கீ ழாடுகின்ற வாரமுதே
நாடுகின்ற வாதவூர் நாயகனே நாயடியேன்
வாடுகின்ற வாட்டமெலாம் வந்தொருக்கான் மாற்றுதியே 5

சேமமிகுந் திருவாத வூர்த்தேவென் றுலகுபுகழ்
மாமணியே நீயுரைத்த வாசகத்தை யெண்ணுதொறுங்
காமமிகு காதலன்றன் கலவிதனைக் கருதுகின்ற
ஏமமுறு கற்புடையா ளின்பினுமின் பெய்துவதே. 6

வான்கலந்த மாணிக்க வாசகநின் வாசகத்தை
நான்கலந்து பாடுங்கால் நற்கருப்பஞ் சாற்றினிலே
தேன்கலந்து பால்கலந்து செழுங்கனித்தீஞ் சுவைகலந்தென்
ஊன்கலந்து வுயிர்கலந்து வுவட்டாம லினிப்பதுவே 7

---

1 மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் திருவாசகம், திருவண்டப்பகுதி —
"கன்னற் கனிதேர் களிறெனக் கடைமுறை
என்னையும் இருப்ப தாக்கினன்"

வருமொழிசெய் மாணிகக வாசகநின் வாசகத்தில
ஒருமொழியே யெனனையுமென னுடையனையு மொனறுவித்துத்
தருமொழியா மெனனிலினிச சாதகமேன சஞசலமேன
குருமொழியை விருமபியயல கூடுவதேன கூறுதியே. 8

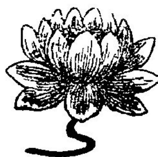
பெண்சுமந்த பாகப் பெருமா னொருமாமேல
எண்சுமநத சேவகனபோ லெய்தியதும் வைகைநதி
மணசுமநது நினறதுமோா மாறன பிரமபடியாற
புண்சுமநது கொணடதுநின பொருட்டனறே புணணியனே 9

வாட்டமிலா மாணிகக வாசகநின வாசகத்தைக
கேட்டபொழு தஙகிருநத கீழபபறவைச சாதிகளும
வேடடமுறும பொலலா விலஙகுகளு மெயஞஞாந
நாடடமுறு மெனனிலிஙகு நானடைதல வியபபன்றே 10

திருச்சிற்றம்பலம்

நான்காவது திருமுறை

முற்றிற்று

சென்னை சமரச சுத்தசன்மார்க்க சங்கம்,
"அருட்பெருஞ்ஜோதி அச்சகம்"
8-99, அமமன கோயில தெரு, கிருஷ்ணாஙகுளம சமீபம, சென்னை

உ

சிவமயம

திருச்சிற்றம்பலம்

சிவ கணபதி துணை

அருட்பெருஞ்ஜோதி

திருவருட்பா

ஐந்தாவது திருமுறை

1. சித்திவிநாயகர் பதிகம்

கலி விருததம

திருச்சிறறம்பலம்

திருமா லறியாச் சேவடி யாலென்
கருமா லறுககுங கணபதி சரணம. 1

ஐங்கர னடிமல ரிஙகுற நினைதிநின்
பொஙகுறு துயரறும மஙகலின மனனே 2

வெணபா

அஞ்சுமுகத் தான்மகனமா லஞ்சுமுகத் தானருள்வான்
அஞசுமுகத தானஞ சணிகரத்தான — அஞசுமுக
வஞசரையான காணு வகைவதைத்தா ஞோரரையோ
டஞசரையான கணக ளவை 1

வாதாகா வணண மணியேயெம வலலபைதன்
நாதாகா வணண நலஙகொளவான — போதார்
வனஙகாத்து நீரளிதத வளளலே யனபால
இனஙகாத தருளா யெனை 2

எழுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

உலகெலாந் தழைப்ப வருண்மத வருவி
ஒழுகுமா முகமுமைங் கரமும்
இலகுசெம் மேனிக் காட்சியு மிரண்டோ
டிரண்டென வோங்குதிண் டோளுந்
திலகவா ணுதலார் சித்திபுத் திகளைச்
சேர்த்தணைத் திடுமிரு மருங்கும்
விலகுறா தெளியேன் விழைந்தனன் சித்தி
விநாயக விக்கிநேச சுரனே 3

உள்ளமு முயிரு முணர்ச்சியு முடம்பும்
உறுபொருள் யாவுநின் றனக்கே
கள்ளமுங் கரிசு நினைந்திடா துதவிக்
கழலிணை நினைந்துநின் கருணை
வெள்ளமுண் டிரவு பகலறி யாத
வீட்டினி லிருந்து நின்னோடும்
விள்ளலி லாமற் கலப்பனோ சித்தி
விநாயக விக்கிநேச சுரனே. 4

நாதமுங் கடந்து நிறைந்துநின் மயமே
நானென வறிந்துநா னருமை
பேதமுங் கடந்த மௌனரா சியத்தைப்
பேதையேன் பிடிப்பதெந் நாளோ
ஏதமுஞ் சமய வாதமும் விடுத்தோர்
இதயமு மேழையேன் சிரமும்
வேதமுந் தாங்கும் பாதனே சித்தி
விநாயக விக்கினேச சுரனே 5

சச்சிதா னந்த வடிவநம் வடிவந்
தகுமிட டானமற் றிரண்டும்
பொய்ச்சிதா பாசக் கற்பனை யிவற்றைப்
போக்கியாங் கவ்வடி வாகி
அச்சிதா கார போதமு மதன்மேல்
ஆனந்த போதமும் விடுத்தல்
மெய்ச்சிதாம் வீடென் றுரைத்தனை சித்தி
விநாயக விக்கிநேச சுரனே. 6

ஒன்றல விரண்டு மலவிரண் டொன்றோ
டுருவல வருவல வுவட்ட
நன்றல நன்றல் லாதல விந்து
நாதமு மலவிவை யனைத்தும்
பொன்றலென் றறிந்துட் புறத்தினு மகண்ட
பூரண மாஞ்சிவ மொன்றே
வென்றலென் றறிநீ யென்றனை சித்தி
விநாயக விக்கினேச் சுரனே 7

சத்தசத் தியனமற் றறிநதுமெய்ப போதத்
தத்துவ நிலைபெற விழைவோர்
சித்தமுற றகலா தொளிததநின கமலச
சேவடி தொழவெனக கருளவாய
சுத்தசற் குணத்தௌ ளமுதெழு கடலே
சுகபரி பூரணப பொருளே
வித்தக மூகக ணத்தேன சித்தி
விநாயக விககினேச் சுரனே. 8

மருளுறு மனமுங கொடியவெங குணமும
மதித்தறி யாததுன மதியும
இருளுறு நிலையு நீஙகிநின னடியை
எநதநா ளடைகுவ னெளியேன
அருளுறு மொளியா யவவெளிக குளளே
அமர்நதசிற பரவொளி நிறைவே
வெருளுறு சமயத் தறியொணச சித்தி
விநாயக விககினேச சுரனே 9

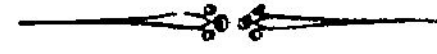
கேவல சகல வாதனை யதனுற
கீழ்ப்படு மவககடன மூழகி
ஓவற மயஙகி யுழலுமிச சிறியேன
உனனரு ளடையுநா ளுளதோ
பாவல ருளததிற பரவிய நிறைவே
பரமசிற சுகபரம பரனே
மேவுறு மடியாாக கருளிய சித்தி
விநாயக விககினேச சுரனே 10

கானனீர் விழைநத மானென வுலககக
கடடினை நடடுழன றலையும
ஈனவஞ சகநெஞ சகபபுலை யேனை
ஏனறுகொண டருளுநா ளுளதோ
ஊனமொன் றிலலா வுததம ருளத்தே
ஓஙகுசீர்ப் பிரணவ வொளியே
வேனவில கரத்தோர்க கினியவா சித்தி
விநாயக விககினேச சுரனே 11

பெரும்பொருட் கிடனும் பிரணவ வடிவிற்
பிறஙகிய வொருதனிப பேறே
அருமபொரு ளாகி மறைமுடிக கண்ணே
அமாநதபே ரானநத நிறைவே
தருமபர போக சிததியுஞ சுதத
தருமமு முததியுஞ் சார்நது
விருமபினோாக களிககும வளளலே சித்தி
விநாயக விககினேச சுரனே 12

திருச்சிற்றம்பலம்

2. வல்லைக் கணேசர் பிரசாத மாலை

எழுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

திருநெடு மாலன் றுருவிடை நினது
சேவடித் துணைமலர்த் துகளான்
பெருநெடு மேனி தளிர்படப் பாம்பின்
பேருரு வகன்றமை மறவேன்
கருநெடுங் கடலைக் கடற்றுநற் றுணையே
கணங்கண்மூன் றுடையசெங் கரும்பே
வருநெடு மருப்பொன் றிலகுவா ரணமே
வல்லைக் கணேசமா மணியே. 1

நளினமா மலர்வாழ் நான்முகத் தொருவன்
நண்ணிநின் றுணையடி வழுத்திக்
களிநல னுடனிவ் வுலகெலாம் படைக்கக்
கடைக்கணித் ததையுள மறவேன்
அளிநல னுறுபே ரானந்தக் கடலே
அருமருந் தேயரு ளமுதே
வளிநிறை யுலகுக் கொருபெருந் துணையே
வல்லைக் கணேசமா மணியே 2

சீருருத் திரமூர்த் திகட்குமுத் தொழிலுஞ்
செய்தரு ளிறைமைதந் தருளிப்
பேருருத் திரங்கொண் டிடச்செயு நினது
பெருமையை நாடொறு மறவேன்
ஆருருத் திடினு மஞ்சுதல் செய்யா
ஆண்மையெற் கருளிய வரசே
வாருருத் திடுபூண் மணிமுகக் கொங்கை
வல்லைக் கணேசமா மணியே 3

விண்ணவர் புகழு மெய்கண்ட நாதன்
வித்தகக் கபிலனு தியாக்கே
கண்ணருள் செயுநின் பெருமையை யடியேன்
கனவிலு நனவிலு மறவேன்
தண்ணருட் கடலே யருட்சிவ போக
சாரமே சராசர நிறைவே
வண்ணமா மேனிப் பரசிவக் களிறே
வல்லைக் கணேசமா மணியே 4

நாரையூர் நம்பி யமுதுகொண் டூட்ட
நற்றிரு வாய்மலர்ந் தருளிச்
சீரைமே வுறச்செய் தளித்திடு நினது
திருவரு ளொடொறு மறவேன்

தேரையூர் வாழவுந் திரமல வெனுநற்
றிடமெனக கருளிய வாழவே
வாரையூர் முலையாண் மஙகைநா யகியெம்
வலலபைக கணேசமா மணியே. 5

கும்பமா முனியின் கரகநீர்க கவிழத்துக்
குளிர்மலர் நநதனங் காத்துச்
செமபொனுட டிறைவற் கருளிய நினது
திருவருட் பெருமையை மறவேன்
நமபுனர்க கினிய வருணமகப் பேறே
நற்குணத் தோர்பெரு வாழவே
வமபறு மலர்த்தார் மழைமுகிற கூந்தல
வலலபைக கணேசமா மணியே. 6

அயன்றவத் தீன்ற சித்திபுத் திகளாம்
அமமைய ரிருவரை மணநதே
இயன்றவண் டஙகள வாழவுறச செயுநின்
எழினமணக கோலததை மறவேன்
பயன்றருங கருணைக கற்பகத தருவே
பரசிவத் தெழுபரம பரமே
வயனறரு நிமல நிததியப் பொருளே
வலலபைக கணேசமா மணியே 7

முன்னருந் தவததோன முற்கலன முதலா
முனிவர்க ளினிதுவீ டடைய
இனனருள புரியு நினனருட பெருமை
இரவினுமப லினு மறவேன
என்னருமப பொருளே யெனனுயிர்க குயிரே
எனனரசேயென துறவே
மன்னரு நெறியின மனனிய வறிவே
வலலபைக கணேசமா மணியே. 8

துதிபெறுங் காசி நகரிடத தனநதந்
தூயநல் லுருவுகொண் டாஙகண
விதிபெறு மனைக டொறுமவிருந் தினனுய்
மேவிய கருணையை மறவேன
நதிபெறுஞ சடிலப் பவளநற குனறே
நானமறை நாடரு நலமே
மதிபெறு முளததிற பதிபெறுஞ சிவமே
வலலபைக கணேசமா மணியே. 9

தடக்கைமா முகமு முககணும பவளச
சடிலமுஞ சதுரப்புயங களுஙகை
இடககையங குசமும பாசமும பதமும
இறைப்பொழு தேனுமயான மறவேன்

விடககள முடைய வித்தகப் பெருமான
மிகமகிழ்ந திடவருட் பேறே
மடகொடி நங்கை மங்கைநா யகியெம
வலலபைக கணேசமா மணியே 10

பெருவயி லாறு முகனக லமாநதன
பெருமைகள பேசிடத் தினமுந்
திருவளர மேன்மைத் திறமுறச் சூழுந்
திருவருட் பெருமையை மறவேன
மருவளர் தெய்வக கறபக மலரே
மனமொழி கடநதவான பொருளே
வருமலை வலலிக கொருமுதற பேறே
வலலபைக கணேசமா மணியே 11

திருச்சிற்றம்பலம்

3. கணேசத் திருவருள் மாலை

எணசீாக கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருததம

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவுங் கல்வியுஞ் சீருஞ சிறப்புமுன்
திருவ டிப்புகழ பாடுந திறமுநல்
உருவுஞ் சீலமு மூககமுந தாழ்வுறு
உணர்வுந தநதென துளளத் தமர்ந்தவா
குருவுந் தெய்வமு மாகியென பாளர்தங
குறைத விர்ககுங குணப்பெருங் குன்றமே
வெருவுஞ் சிநதை விலகக கஜானனம
விளங்குஞ சித்தி விநாயக வளளலே. 1

சீத நாண்மலர்ச செலவனு மாமலர்ச
செலவி மார்பகச செலவனுங காண்கிலாப்
பாத நாடொறும பற்றறப் பற்றுவோர
பாத நாடப் பரிநதருள பாலிப்பாய
நாத நாடிய வநதத்தி லோங்குமெயஞ்
ஞான நாடக நாயக நானகெனும
வேத நாடிய மெய்ப்பொரு ளேயருள
விளஙகுஞ் சித்தி விநாயக வளளலே. 2

என்னை வேணடி யெனககருள செயதியேல்
இனனல நீஙகுநல லினபமு மோஙகுமின
றன்னை வேண்டிச சரண்புகுந தேனெனனைத்
தாஙகிக கொளளுஞ சரணபிறி திலலைகாண்
அன்னை வேண்டி யழுமகப போலகினறேன
அறிகி லேனின றிருவுள மையனே
மின்னை வேண்டிய செஞசடை யாளனே
விளஙகுஞ சித்தி விநாயக வளளலே 3

நீண்ட மாலர வாகிக கிடநதுநின
நேயத் தாலகலி நீஙகிய வாறுகேட்(டு)
ஆணட வாநின னடைககல மாயினேன
அடிய னேனபிழை யாயிர முமபொறுத்(து)
ஈண்ட வாவின படிகொடுத தெனனைநீ
ஏனறு கொளவகற கெணணுதி யாவரும
வேண்டு வாழவு தருமபெருந தெயவமே
விளஙகுஞ் சித்தி விநாயக வளளலே. 4

தஞ்ச மென்றுனைச சாநதன னெந்தைநீ
தானு மிநதச செகததவா போலவே
வஞ்ச மெணணி யிருநதிடி லெனசெயவேன்
வஞ்ச மறற மனததுறை யணணலே
பஞ்ச பாதகந தீர்த்தனை யெனறுநின
பாத பஙகயம பறறினன பாவியேன்
விஞ்ச நலலருள வேணடித தருதியோ
விளஙகுஞ் சிததி விநாயக வளளலே. 5

கள்ள நெஞசக னுயினு மையநான்
களள மினறிக கழறுகின றேனென(து)
உளள நினறிரு வுளள மறியுமே
ஓது கினறதென போது கழித்திடேல
வள்ள மாமலாப் பாதப் பெரும்புகழ்
வாழத்தி நாததழும பேற வழஙகுவாய்
வெள்ள வேணிப பெருநதகை யேயருள
விளஙகுஞ் சித்தி விநாயக வளளலே 6

மண்ணி லாசை மயககற வேணடிய
மாத வாககு மதிபபரி யாயுனை
எண்ணி லாசசிறி யேனையு முனனினறே
ஏனறு கொணடனை யினறு விடுத்தியோ
உண்ணி லாவிய நினறிரு வுளளமும
ஆசை யோடுவாப புஙகொள வொண்ணுமோ
வெணணி லாமுடிப புணணிய மூததியே
விளஙகுஞ் சித்தி விநாயக வளளலே. 7

ஆணி லேயனறி யாருயிாப பெணணிலே
அலியி லேயிவ வடியனைப போலவே
காணி லேனெரு பாவியை யிப்பெருங
களள நெஞசக கடையனை யாளையா
ஏணி லேயிட ரெயத விடுததியேல
எனசெய கேனினி யிவவுல கததிலே
வீணி லேயுழைப பேனரு ளையனே
விளஙகுஞ் சிததி விநாயக வளளலே. 8

வாளி லேவிழி மஙகையர் கொங்கையாம
மலையி லேமுக மாயத்தி லேயவர்
தோளி லேயிடைச சூழலி லேயுநதிச
சுழியி லேநிதஞ சுறறுமென னெஞ்சநின்
தாளி லேநின ற னித்த புகழிலே
தஙகும வண்ணந தரவுளஞ் செய்தியோ
வேளி லேயழ கானசெவ வேளின முன
விளங்குஞ சித்தி விநாயக வளளலே. 9

நாவி னுலுனை நாடொறும் பாடுவார்
நாடு வாாதமை நண்ணிப புகழவும்
ஓவி லாதுனைப் பாடவுந் துன்பெலாம
ஓட வுமமகி ழோங்கவுஞ செயகுவாய்
காவி நேர்களத் தான்மகி ழைஙகரக
கடவு ளேநற கருங்குழி யெனனுமூர்
மேவி யனபர்க கருளகண நாதனே
விளஙகுஞ சிததி விநாயக வளளலே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

4 தனித்திரு மாலை

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருததம

திருச்சிற்றம்பலம்

திங்களங் கொழுநது வேயநத செஞசடைக கொழுநதே போற்றி
மங்கைவல் லபைககு வாயத்த மகிணநின மலர்ததாள் போற்றி
ஐங்கர நால்வாய முககண ணருடசிவ களிறே போற்றி
கங்கையாய் மகிழுஞ செலவக கணேசநின கழலகள போற்றி. 1

கலிவணணத துறை

உலகம் பரவும பொருளென் கோவென் னுறவென்கோ
கலகம பெறுமைம புலன்வென றுயருந கதியெனகோ
திலகம பெறுநெய யெனநின றிலகுஞ சிவமெனகோ
இலகைங் கரவம பரநின றனையென னென்கேனே. 2

அடியா ருள்ளந தித்தித் தூறு மமுதெனகோ
கடியாா கொனறைச செஞசடை யானைக கன்றென்கோ
பொடியார் மேனிப் புண்ணியர் புகழும பொருளென்கோ
அடிகேள சிததி விநாயக வெனனென் றறைகேனே 3

கலித்துறை

[1]கமலமல ரயனயநன் முதலமர ரிதயமுறு க்ரிசக்ல வருள்செய்பசு பதியாம்
நிமலநிறை மதியிறொளிர் நிரதிசய பரமசுக நிலையையருள் புரியுமதி பதியாம்
விமலபிர ணவவடிவ விகடதட கடகரட விபுலகய முகசுகுண பதியாம்
அமலபர சிவவொளியி னுதயசய விசயசய வபயவெனு மெமதுகண பதியே. 4

கட்டளைக் கலித்துறை

அம்பொன்று செஞ்சடை யப்பரைப் போற்றன் னடியர்தந்துக்
கம்பொன்றும் வண்ணங் கருணைசெய் தாளுங் கருதுமினோ
வம்பொன்று பூங்குழல் வல்லபை யோடு வயங்கியவெண்
கொம்பொன்று கொண்டெமை யாட்கொண் டருளிய குஞ்சரமே.

கலி விருத்தம்

அற்புதக் கணபதி யமல போற்றியே
தற்பர சண்முக சாமி போற்றியே
சிற்பர சிவமகா தேவ போற்றியே
பொற்பமர் கௌரிநிற் போற்றி போற்றியே. 6

அருளுறுங் கயமுகத் தண்ணல் பாதமும்
பொருளுறு சண்முகப் புனிதன் றாள்களும்
தெருளுறு சிவபிரான் செம்பொற் கஞ்சமும்
மருளற நாடொறும் வணங்கி வாழ்த்துவாம். 7

வண்ணக் கலிவிருத்தம்

துதிபெறு கணபதி யிணையடி மலரும்
பதிதரு சரவண பவன்மல ரடியுங்
கதிதரு பரசிவ னியலணி கழலும்
மதியுற மனனிடை மருவுது மிகவே.

வண்ண எண்சீர் விருத்தம்

கலைநிறை கணபதி சரணஞ் சரணம்
கஜமுக குணபதி சரணஞ் சரணம்
தலைவநி னிணையடி சரணஞ் சரணம்
சரவண பவகுக சரணஞ் சரணம்
சிலைமலை யுடையவ சரணஞ் சரணம்
சிவசிவ சிவசிவ சரணஞ் சரணம்
உலைவறு மொருபரை சரணஞ் சரணம்
உமைசிவை யம்பிகை சரணஞ் சரணம். 9

திருச்சிற்றம்பலம்

1. கமலமலர் அயன்—பிரமன். கமலமலர் நயநன்—விஷ்ணு.—(நயநம்-கண்).

உ

சிவமயம்

திருச்சிற்றம்பலம்

அருட்பெருஞ்ஜோதி

திருத்தணிகைப் பதிகம்

1. பிரார்த்தனை மாலை

கட்டளைக் கலித்துறை

சிவசண்முக சிவஞானதேசிகன் திருவடி வாழ்க

சீர்கொண்ட தெய்வ வதனங்க ளாறுந் திகழ்கடப்பந்
தார்கொண்ட பன்னிரு தோள்களுந் தாமரைத் தாள்களுமோர்
கூர்கொண்ட வேலு மயிலுநற் கோழிக் கொடியுமருட்
கார்கொண்ட வண்மைத் தணிகா சலமுமென் கண்ணுற்றதே 1

கண்மூன் றுறுசெங் கரும்பின்முத் தேபதங் கண்டிடுவான்
மண்மூன் றுலகும் வழுத்தும் பவள மணிக்குன்றமே
திண்மூன்று நான்கு புயங்கொண் டொளிர்வச் சிரமணியே
வண்மூன் றலர்மலை வாழ்மயி லேறிய மாணிக்கமே. 2

மாணித்த ஞான மருந்தேயென் கண்ணினுண் மாமணியே
ஆணிப்பொன் னேயென தாருயி ரேதணி காசலனே
தாணிறங் லேனினைத் தாழாத வஞ்சர் தமதிடம்போய்ப்
பேணித் திரிந்தன னந்தோவென் செய்வனிப் பேதையனே 3

அன்னே யெனைத்தந்த வப்பாவென் றேங்கி யலறுகின்றேன்
என்னேயிவ் வேழைக் கிரங்காது நீட்டித் திருத்தலெந்தாய்
பொன்னே சுகுணப் பொருப்பே தணிகைப் பொருப்பமர்ந்த
மன்னே கலப மயினமே லழகிய மா மணியே 4

மணியே தினைப்புன வல்லியை வேண்டி வளர்மறை வான்
கணியே யெனநின்ற கண்ணே யெனனுள்ளக் களிநறவே
பணியே னெனினு மெனைவலிந் தாண்டுன் பதந்தரவே
நணியே தணிகைக்கு வாவென வோர்மொழி நல்குவையே 5

நல்காத வீணர்தம் பாற்சென் றிரந்து நவைப்படுத்தன்
மல்காத வண்ண மருள்செய்கண் டாய்மயில் வாகனனே
பல்காத் ணீக்கிய நல்லோர்க் கருளும் பரஞ்சுடரே
அல்காத வண்மைத் தணிகா சலத்தி லமர்ந்தவனே. 6

1 கண்ணுற்றதென்பது—ஒருமை பன்மை மயக்கம்.

அமரா வதியிறைக் காருயி ரீந்த வருட்குன்றமே
சமரா புரிக்கர சேதணி காசலத் தற்பரனே
குமரா பரம குருவே குகாவெனக் கூவிநிற்பேன்
எமராஜன் வந்திடுங் காலைய னேயென்னை யேன்றுகொள்ளே. 7

கொள்ளுண்ட வஞ்சர்தங் கூட்டுண்டு வாழ்க்கையிற் குட்டுண்டுமேல்
துள்ளுண்ட நோயினிற் சூடுண்டு மங்கையர் தோய்வெனுமோர்
கள்ளுண்ட நாய்க்குன் கருணையுண் டோநற் கடலமுதத்
தெள்ளுண்ட தேவர் புகழ்தணி காசலச் சிற்பரனே. 8

சிற்பரன் மேவுமித் தேகத்தை யோம்பித் திருவனையார்
[1]தற்பக மேவிழைந் தாழ்ந்தேன் தணிகை தனிலமர்ந்த
கற்பக மேநின் கழல்கரு தேனிக் கடைப்படுமென்
பொற்பக மேவிய நின்னரு ளென்னென்று போற்றுவதே. 9

போற்றே னெனினும் பொறுத்திடல் வேண்டும் புலிநடையாஞ்
சேற்றே விழுந்து தியங்குகின் றேனைச் சிறிதுமினி
ஆற்றே னெனதர சேயமு தேயெ னருட்செல்வமே
மேற்றேன் பெருகு பொழிற்றணி காசல வேலவனே. 10

வேல்கொண்ட கையும் விறல்கொண்ட தோளும் விளங்குமயின்
மேல்கொண்ட வீறு மலர்முக மாறும் விரைக்கமலக்
கால்கொண்ட வீரக் கழலுங்கண் டாலன்றிக் காமனெய்யுங்
கோல்கொண்ட வன்மை யறுமோ தணிகைக் குருபரனே. 11

குருவே யயனரி யாதியர் போற்றக் குறைதவிர்ப்பான்
வருவேல், பிடித்து மகிழ்வள்ள லேகுண மாமலையே
தருவே தணிகைத் தயாநிதி யேதுன்பச் சாகரமாங்
கருவே ரறுத்திக் கடையனைக் காக்கக் கடனுனக்கே. 12

உனக்கே விழைவுகொண் டோலமிட் டோங்கி யுலறுகின்றேன்
எனக்கே யருளித் தமியேன் பிழையுளத் தெண்ணியிடேல்
புனக்கேழ் மணிவல்லி யைப்புணர்ந் தாண்டருள் புண்ணியனே
மனக்கேத மாற்றுந் தணிகா சலத்தமர் வானவனே. 13

வானோர் குடிகளை வாழ்வித்த தெய்வ மணிச்சுடரே
நானோ ரெளியனென் றுன்பறுத் தாளென நண்ணிநின்றேன்
ஏனோநின் னெஞ்ச மிரங்காத வண்ண மிருங்கணிப்பூந்
தேனோ டருவி பயிலுந் தணிகைச் சிவகுருவே. 14

கையாத துன்பக் கடன்மூழ்கி நெஞ்சங் கலங்கியென் றன்
ஐயாநின் பொன்னடிக் கோலமிட் டேனென்னை யாண்டுகொளாய்
மையார் தடங்கண் மலைமகள் கண்டு மகிழ்செல்வமே
செய்யார் தணிகை மலையர சேயயிற் செங்கையனே. 15

1. தன் என்பது—அசை நிலை.

செங்கையங் காந்த ளனையமின் னார்தந் திறத்துழன்றே
வெங்கய முண்ட விளவாயி னேன்விற லவேலினையோர்
அங்கையி லேந்திய வையா குறவ ரரிதிறபெறற
மங்கை மகிழுந் தணிகேச னேயருள் வந்தெனக்கே. 16

கேளாது போலிருக் கின்றனை யேழையிக் கீழ்நடையில்
வாளா விடர்கொண் டலறிடு மோலத்தை மாமருந்தே
தோளா மணிச்சுட ரேதணி காசலத் தூயப்பொருளே
நாளாயி னென்செயக் கேனிறப் பாய நவைவருமே 17

நவையே தருவஞ்ச நெஞ்சக மாயவு நானுனன்பர்
அவையே யணுகவு மானந்த வாரியி லாடிடவுஞ்
சுவையே யமுதன்ன நின்றிரு நாமந் துதிக்கவுமாம்
இவையேயென் னெண்ணந் தணிகா சலத்து ளிருப்பவனே 18

இருப்பாய மாய மனத்தால வருந்தி யிளைத்துநின்றேன
பொருப்பாய கனமப் புதுவாழ்வி லாழ்ந்தது போதுமின்றே
கருப்பாழ் செயுமுன் கழலடிக் கேயிக் கடையவனைத்
திருப்பா யெனிலென்செய் கேனறணி காசலத் தெள்ளமுதே 19

தெள்ளகத் தோங்கிய செஞ்சுட ரேசிவ தேசிகனே
கள்ளகத் தேமலர்க் காவார் தணிகையெங் கணமணியே
எள்ளகத் தேயுழன் றெனனின் றலைத்தெழுந் திங்குமங்குந்
துள்ளகத் தேனசிரஞ் சேருங்கொ லோநின் றுணையடியே 20

அடியே னெனசசொலவ தலலானின் றுளடைந தாரைகக்கண்டே
துடியேன அருண கிரிபாடு நின்னரு டோயபுகழைப்
படியேன பதைத்துரு கேன்பணி யேனமனப் பந்தமெலாங்
கடியேன றணிகையைக் காணேனென் செய்வெனெங் காதலனே.

தலனே யடியர் தனிமன மாமபுகழ் சார்தணிகா
சலனே யயனரி யாதியர் வாழ்ந்திடத் தாங்கயிலவேல
வலனே நின் பொனனருள வாரியின மூழ்க மனேலையம்வாய்ந
திலனேல சனன மரணமென னுங்கடற் கெனசெய்வனே 22

என்செய்கை யெனசெய்கையெந்தாய்நின பொன்னடிக்கேயலங்கல
வன்செய்கை நீங்க மகிழ்ந்தணி யேனறுதி வாயுரைக்க
மென்செய்கை கூப்ப விழிநீர் துளித்திட மெய்சிலிர்க்கத்
தனசெயகை யெனபதற றேதணி காசலஞ் சார்ந்திலனே 23

சாருந் தணிகையிற சாரதோய்நின றுமரைத் தாட்டுணையைச்
சேருந் தொழும்பர் திருப்பத மனறிபிச சிற்றடியேன
ஊருந் தனமு மூறவும் புகழு முரைமடவார்
வாருந் தணிமுலைப் போகமும வேண்டிலன் மண்விண்ணிலே.

மண்ணீ ரனலவளி வானாகி நின்றருள் வத்துவென்றே
தெண்ணீர்மை யாற்புகழ் மாலய னோமுதற் றேவர்கட்குங்
கண்ணீர் தொடைத்தருள் கற்பக மேயுனைக் கண்டுகொண்டேன்
தண்ணீர் பொழிற்கண் மதிவந் துலாவுந் தணிகையிலே 25

தணியாத துன்பத் தடங்கட னீங்கநின் றன்மலர்த்தாட்
பணியாத பாவிக் கருளுமுண் டோபசு பாசமற்றோர்க்(கு)
அணியாக நின்ற வருட்செல்வ மேதணி காசலனே
அணியா தவனமுத லாமட்ட மூர்த்த மடைந்தவனே. 26

அடையாத வஞ்சகர் பாற்சென் றிரந்திய கலந்தலைந்தே
கடையான நாயகனுன் கருணையுண் டோ தணி கைக்குன்றினன்றே
உடையாத நன்னெஞ்சாக குணமையைக் காணபிக்கு முத்தமனே
படையாத தேவர் சிறைமீட் டளித்தருள் பண்ணவனே 27

பண்ணவ னேநின் பதமல ரேத்தும் பயனுடையோர்
கண்ணவ னேதணி காசல னேயயிற் கையவனே
விண்ணவ ரேத்திய மேலவ னேமயன் மேவுமனம்
புண்ணவ னேனையுஞ் சோர்ந்தாயென் னேயுன்றன் பொன்னருளே.

பொன்னார் புயத்தனும் பூவுடை யோனும் புகழுமணியே
என்னுவி யின்றுணை யேதணி காசலத் தேயமர்ந்த
மன்னுநின் பொன்னடி வாழ்த்தாது வீணில் வருந்துறுவேன்
இன்னு மியற்று மியமன்வந் தாலவற் கென்சொல்வனே. 29

சொல்லார் மலர்புனை யன்பகத் தோர்க்கருள் சொல்லுமெல்லாம்
வல்லாயென் றேத்த வறிந்தே னினியென்றன் வல்வினைகள்
எல்லாம் விடைகொண் டிரியுமென் மேலிய மன்சினமுஞ்
செல்லாது காணைய னேதணி காசலச் சீரரசே. 30

சிவசண்முக சிவஞானதேசிகன் திருவடிவாழ்க

2. எண்ணப்பத்து

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

சிவசண்முக சிவஞானதேசிகன் திருவடிவாழ்க

அணிகொள் வேலுடை யண்ணலே நின்றிரு வடிகளையன்போடும்
பணிகி லேனக முருகிநின் றுடிலேன் பாடிலேன் மனமாயைத்
தணிகி லேன்றிருத் தணிகையை நினைகிலேன் சாமிநின் வழிபோதத்
துணிகி லேனிருந் தென்செய்தேன் பாவியேன் றுன்பமு மெஞ்சேனே.

சேல்பி டித்தவன் றந்தையா தியாதொழுந் தெய்வமே சிவப்பேறே
மாலபி டித்தவ ரறியொண்ணாத் தணிகைமா மலையமர்ந் திடுவாழ்வே
வேலபி டித்தருள் வள்ளலே யானைசதா வேதமுங் காணுநின
காலபி டிக்கவுங் கருணைசெய் யவுங் கண்டுகண் களிப்பேனோ 2

களித்து நின்றிருக கழலிணை யேழையேன காணபனோ வலதனைபை
ஒளிதது வன்றுய ருழப்பனோ வினலைதென் றுணர்ந்திலே லருடபோதந
தெளித்து நினறிடுந தேசிக வடிவமே தேவாகள பணிதேவே
தளிர்த்த தணபொழிற றணிகையில் வளாசிவ தாருவே மயிலோனே.3

மயிலின் மீதுவந தருடரு நினறிரு வரவினுக கெதிர்பார்ககுஞ்
செயலி லேனகருத் தெவ்வண முடியுமோ தெரிகிலே னெனசெய்கேன
அயிலின மாமுத றடிநதிடு மையனே யாறுமா முகததேவே
கயிலை நோதிருத தணிகையம பதிதனிற கநதனென றிருபபோனே.4

இருப்பு நெஞ்சகக கொடியனேன பிழைதனை யெண்ணுறே லினிவஞ்சக
கருபபு காவணங காததரு ளையனே கருணையங கடலேயென
விருபபு ளுறநின ரோங்கிய வமுதமே வேலுடை யெமையானே
தருபபு காவிலன விலகுறுந தணிகைவாழ சாநதசற குணககுனறே.5

குன்று நேர்பிணித் துயரினல வருநதிநின குறைகழல கருதாத
துனறு வஞசகக களளனே னெஞசகத துயராறுத தருளசெயவான
இனறு மாமயின மீதினி லேறியிவ வேழைமுன வருவாயேல
நனறு நனறதற கெனசொலவா தணிகைவாழ நாதநின னடியாரே 6

யாரை யுநதுணை கொணடிலே னினனடி யிணைதுணை யலலானின
பேரை யுனனிவாழந திடுமபடி செயவையோ பேதுறச செயவாயோ
பாரை யுமுயிரப பரபபையும படைத்தருள பகவனே யுலகேததுஞ
சீரை யுறறிடுந தணிகையங கடவுணின றிருவுள மறியேனே. 7

உளங்கொள் வஞ்சக நெஞசர்த மிடமிட ருழநதக மூலைவுறறேன
வளங்கொள நினபத மலர்களை நாடொறும வாழததிலே னெனசெயகேன
குளங்கொள கண்ணனுங கணணனும பிரமனுங குறிககரும பெருவாழவே
தளங்கொளபொயகைசூழ தணிகையம பதியிலவாழ தனிபபெருப புகழததேவே.

தேவர் நாயக னாகியே யெனமனச சிலைதனி லமர்நதோனே
மூவா நாயக னெனமறை வாழததிடு முததியின விததேயிங(கு)
ஏவ ராயினு நினறிருத தணிகைசென றிறைஞசிடி லவரேயென
பாவ நாசஞசெய தெனறனை யாடகொளும பரஞசுடர் கண்டாயே. 9

கண்ட னேகவா னவாதொழு நினறிருக கழலிணை தலைககாசை
கொண்ட னேகமாய்த் தெணடநிட் டானநதக கூததினை யுகநதாடித்
தொண்ட னேனுநின னடியரிற செறிவனோ துயருழந தலைவேனோ
அணட னேதிருத தணிகைவா ழணணலே யணிகொளவேற கரததோனே.

சிவசணமுக சிவஞான தேசிகன திருவடிவாழக

3. செழுஞ்சுடர் மாலை

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

சிவசண்முக சிவஞானதேசிகன் திருவடி வாழ்க

ஊணே யுடையே பொருளேயென் றுருகி மனந் தடுமாறி
வீணே துயரத் தழுந்துகின்றேன் வேறோர் துணைநின் னடியன்றிக்
காணே னமுதே பெருங்கருணைக் கடலே கனியே கரும்பேநற்
சேணேர் தணிகை மலைமருந்தே தேனே ஞானச் செழுஞ்சுடரே 1

பாரூர் விசும்பு மறியவெனைப் பயந்த தாயுந் தந்தையுநீ
ஓரும் போதிங் கெனிலெளியே னேயாத் துயருற் றிடலனறே
யாருங் காண வுனைவாழ்த்திக் கிழுப்பே னன்றி யென்செய்கேன்
சேருந் தணிகை மலைமருந்தே தேனே ஞானச் செழுஞ்சுடரே 2

கஞ்சன் றுதிக்கும் பொருளேயென் கண்ணே நின்னைக் கருதாத
வஞ்சர் கொடிய முகம்பார்க்க மாட்டே னினியென் வருத்தமறுத்
தஞ்ச லென்வந் தருளாயே லாற்றேன் கண்டா யடியேனே
செஞ்சந் தனஞ்சேர் தணிகைமலைத் தேனே ஞானச் செழுஞ்சுடரே. 3

மின்னே ருலக நடையதனை மேவுந் துயருக் காளாகிக்
கன்னேர் மனத்தே னின்னைமறந் தென்கண் டேன்கண் டாய்கற்பகமே
பொன்னே கடவுண் மாமணியே போதப் பொருளே பூரணமே
தென்னேர் தணிகை மலையரசே தேவே ஞானச் செழுஞ்சுடரே. 4

வளைத்தே வருத்தும் பெருந்துயரால் வாடிச் சவலை மகவாகி
இளைத்தேன் தேற்றுந் துணைகாணே னென்செய் துய்கே னெந்தாயே
விளைத்தே னொழுகு மலர்த்தருவே விண்ணோர் விழிக்கு விருந்தேசீர்
திளைத்தோர் பரவுந் திருத்தணிகைத் தேவே ஞானச் செழுஞ்சுடரே 5

அடுத்தே வருத்துந் துயர்க்கடலி லறியா தந்தோ விழுந்திட்டேன்
எடுத்தே விடுவா ரதைக்காணே னெந்தா யெளியே னென்செய்கேன்
கடுத்தோ கண்டத் தெம்மான்றன் கண்ணே தருமக் கடலேயென்
செடித்தீர் தணிகை மலைப்பொருளே தேனே ஞானச் செழுஞ்சுடரே 6

உண்டாற் குறையு மெனப்பசிக்கு முழுத்த ரசுத்த முகத்தையெதிர்
கண்டால் நடுங்கி யொதுங்காது கடைகாத் திரந்து கழிக்கின்றேன்
கொண்டா ரடியார் நின்னருளை யானோ வொருவன் குறைபட்டேன்
திண்டா ரணிவேற் றணிகைமலைத் தேவே ஞானச் செழுஞ்சுடரே 7

வேட்டே னினது திருவருளை வினையே னினியித் துயர்பொறுக்க
மாட்டேன் மணியே யன்னேயென் மன்னே வாழ்க்கை மாட்டுமனம்
நாட்டே னயன்மா லெதிர்வரினு நயக்கே னெனக்கு நல்காயோ
சேட்டே னலரும் பொழிற்றணிகைத் தேவே ஞானச் செழுஞ்சுடரே. 8

கல்லா நாயே னெனினுமெனைக் காக்குந் தாய்நீ யென்றுலகம்
எல்லா மறியு மாதலினா லெந்தா யருளாத் திருத்தியென்றன்
பொல்லாப் வழிவந் தடையுமுனைக் கரசே யினியான் புகலவதென்னே
செல்லார் பொழில்சூழ் திருத்தணிகைத் தேவேஞானச் செழுஞ்சுடரே. 9

அன்னே யப்பா வென்றின்றுட் காவங் கூர்ந்திங் கலைகின்றேன்
என்னே சற்று மிரங்கிலைநீ யென்னெஞ் சோநின் னன்னெஞ்சம்
மன்னே யொளிகொண் மாணிக்க மணியே குணப்பொன் மலையேநற்
றென்னேர் பொழில்சூழ் திருத்தணிகைத் தேவே ஞானச் செழுஞ்சுடரே 10

நடையேய் துயரான் மெலிந்துநினை நாடா துழலு நாயேற்
கடையே னெனினுங் காத்தலென்றன் கண்ணே நின்றன் கடனன்றோ
தடையேன் வருவாய் வந்துன்னருள் தருவா யிதுவே சமயங்காண்
செடிதீர்த் தருளுந் திருத்தணிகைத் தேவே ஞானச் செழுஞ்சுடரே. 11

சிவசண்முக சிவஞானதேசிகன் திருவடிவாழ்க

4. குறையிரந்த பத்து

எண்சீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்
சிவசண்முக சிவஞானதேசிகன் திருவடிவாழ்க

சீர்பூத்த வருட்கடலே கரும்பே தேனே
 செம்பாகே யென்னுடைய தெய்வ மேநற்
கூர்பூத்த வேன்மலர்க்கை யரசே சாந்த
 குணக்குன்றே தணிகைமலைக் கோவே ஞானப்
போர்பூத்த நின்புகழைக் கருதி யேழை
 பிழைக்கவருள் செய்வாயோ பிழையை நோக்கிப்
பார்பூத்த பவத்திலுற விடுவாயோ என்செய்கேன்
 பாவியே னந்தோவென் பயந்தீ ரேனே. 1

தீராத துயர்க்கடலி லழுந்தி நாளுந்
 தியங்கியழு தேங்குமிந்தச் சேய்க்கு நீகண்
பாராத செயலென்னே யெந்தா யெந்தாய்
 பாவியென விட்டனையோ பன்னா ளாக
ஏராய வருள்தருவா யென்றே யேமாந்
 திருந்தேனே யென்செய்கேன் யாரு மில்லேன்
சீராருந் தணிகைவரை யமுதே யாதி
 தெய்வமே நின்கருத்தைத் தெளிந்தி லேனே. 2

தெளிக்குமறைப் பொருளேயென் னன்பே யென்றன்
 செல்வமே திருத்தணிகைத் தேவே யன்பர்
களிக்குமறைக் கருத்தேமெய்ஞ் ஞான நீதிக்
 கடவுளே நின்னருளைக் காணே னினும்

சுளிககுமிடித துயருமயமன் கயிறு மீனத்
தொடாபுமலத தடர்புமனச சோாவு மநதோ
அளிககுமென்னை யெனசெயுமோ வறியே னினறன
அடிததுணையே யுறுதுணைமற றனறி யுணடோ. 3

உண்டாய வுலகுயிாகள தமமைக காகக
ஒளிததிருநதவ வுயிாவினைக ளொருஙகே நாளுங
கணடாயே யிவவேழை கலஙகுந தனமை
காணுயோ பனனிரணடு கணகள கொணடோய
தணடாத நினனருடகுத தகுமோ விடடால
தருமமோ தனைகைவரைத தலததினை வாழவே
விணடாதி தேவாதொழு முதலே முததி
விததேசொற பதஙகடநத வேறகை யானே. 4

கையாத அனபுடையா ரஙகை மேவுங
கனியேயென னுயிரேயென கணணே யெனறும
பொயயாத பூரணமே தணிகை ஞானப
பொருளேநின பொனனருளிப போதுயான பெறறால
உயயாத குறையுணடோ துயாசொல லாமல
ஓடுமே யமனபாச மோயநது போமென
ஐயாநின னடியரொடு வாழகு வேனிங
காருணியல லாலெனககின றருளசெய் வாயே. 5

வாய்க்கு முன தருளெனறே யநதோ நாளும
வழிபார்ததிங கிளைககினறேன வருததும பொலலா
நோயககுமுறு துயாககுமிலக கானேன மாழகி
நொநதேனின னருளகாணே னுவனும பாசத்
தேயககுமவன வரிலவனுககு யாது சொலவேன
எனசெயகேன றுணையறியா வேழை யேனே
தூயககுமர குருவேதென றணிகை மேவுஞ
சோதியே யிரஙகாயோ தொழுமபா ளறகே 6

ஆளாயோ துயரளககா வீழநது மாழகி
ஐயாவோ வெனுமுறையை யநதோ சறறுங
கேளாயோ யெனசெயகே னெநதா யனபா
கிளததுமுன தருளெனககுக கிடையா தாகில
நாளாயோா நடுவனவரி லெனசெய வானே
நாயினே னெனசொலவே னுனு வேனே
தோளாவோா மணியேதென றணிகை மேவுஞ்
சுடரேயென னறிவேசிற சுகஙகொள வாழவே 7

வாழ்வேநற பொருளேநன மருநதே ஞான
வாரிதியே தனிகைமலை வளளலே யான
பாழவேலை யெனுஙகொடிய துயருண மாழகிப
பதைததையா முறையோநின பததுக கெனறே

தாழ்வேனீ தறிநதிலேயே நாயேன் மட்டுந
தயவிலேயோ நானபாவி தானோ பார்ககுள்
ஆழவேனென றயலவிடடா னீதி யேயோ
அசசோவிங கெனசெயகே னண்ணு லண்ணலே. 8

அண்ணலே நினனடியை யனறி வேறோர்
ஆதரவிங கறியேனொரு சழிநது துனபாற்
புணணுவேன் றனனையினனும வஞசர் பாறபோய்ப
புலநதுமுக வாடடமுடன புலமபி நிறகப
பணணுதே யாவனிவன பாவிக குள்ளும
படுபாவி யெனறெனனைப பரிநது தளள
எண்ணுதே யானமிகவு மேழை கணடாய
இசைககரிய தணிகையிலவீற றிருககுங கோவே. 9

கோவேநற் றணிகைவரை யமாநத ஞானக
குலமணியே குகனேசற குருவே யாககுந
தேவேயென விணணபப மொனறு கேண்மோ
சிநதைதனி னினைககவருள செயவாய் நாளும்
பூவேயு மயனறிருமால புலவா முறறும்
போறறுமெழிற புரநதரனெப புவியு மோங்கச
சேவேறும பெருமானிங கிவாகள வாழததல
செயதுவககு நினனிரணடு திருததாட் சீரே. 10

சிவசணமுக சிவஞானதேசிகன் திருவடிவாழக

5 ஜீவசாக்ஷி மாலை

எணசீர்க கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருததம
சிவசணமுக சிவஞானதேசிகன திருவடிவாழக

பண்ணோறு மொழியடியர் பரவி வாழத்தும
பாதமல ரழகினையிப பாவி பார்க்கிற
கண்ணேறு படுமெனறோ கனவி லேனுங
காடடெனறற காடடுகிலாய கருணை யீதோ
விண்ணேறு மரிமுதலோாக கரிய ஞான
விளககேயென கணணேமெய வீடடின் வித்தே
தண்ணேறு பொழிறறணிகை மணியே ஜீவ
சாக்ஷியாய நிறைநதருளுஞ சகச வாழவே 1

பண்டுமென துவநதுகுணஞ சிறிது மிலலாப
பாவியேனை றனையாணடாய பரிவா லினறு
கொண்டுகுலம பேசுதலபோ லெளியேன குறறங
குறிததுவிடி லெனசெய்கேன கொடிய னேனைக
கண்டுதிருத தொணடாநகை செயவா ரெநதாய
கைவிடேல் உனனையனறி காணமுக காணும
தணடுளவன புகழதணிகை மணியே ஜீவ
சாக்ஷியாய நிறைநதருளுஞ சகச வாழவே. 2

புன்புலைய வஞ்சகர்பாற் சென்று வீணே
புகழ்ந்துமன மயர்ந்துறுகண் பொருந்திப் பொய்யாம்
வன்புலைய வயிறேம்பிப் பிறவி நோய்க்கு
மருந்தாய நின்னடியை மறந்தே னந்தோ
இன்புலைய வுயிர்கொள்வான் வரிலென் பாலவ்
இயமனுக்கிங் கென்சொல்கே னென்செய் கேனே
தன்புகழ்கா ணருந்தணிகை மணியே ஜீவ
சாக்ஷியாய் நிறைந்தருளுஞ் சகச வாழ்வே. 3

பெருங்களப முலைமடவா ரென்னும் பொல்லாப்
பேய்க்கோட்பட் டாடுகின்ற பித்த னேனுக்(கு)
இரும்புலவர்க் கரியதிரு வருளீ வாயேல்
என்சொல்வா ரடியதறி கெந்தா யெந்தாய்
கரும்பினிழிந் தொழுகுமருட் சுவையே முக்கட்
கனிகனிந்த தேனேயென் கண்ணே ஞானந்
தரும்புனிதர் புகழ்தணிகை மணியே ஜீவ
சாக்ஷியாய் நிறைந்தருளுஞ் சகச வாழ்வே. 4

கல்லளவா நெஞ்சமென வஞ்ச மாதர்
கண்மாய மெனுங்கயிற்றாற் கட்டி வித்துச்
சொல்லளவாத் துன்பமெனுங் கடலில் வீழ்த்தச்
சோர்கின்றே னந்தோநற் றுணையொன் றில்லேன்
மல்லளவாய்ப் பவமாய்க்கு மருந்தா முன்றன்
மலர்ப்பாதப் புணைதந்தால் மயங்கே னெந்தாய்
[1]சல்லமுலாத் தருந்தணிகை மணியே ஜீவ
சாக்ஷியாய் நிறைந்தருளுஞ் சகச வாழ்வே. 5

அன்னைமுத லாம்பந்தத் தழுங்கி நாளும்
அலைந்துவயி றேம்பிமன மயர்ந்து நாயேன்
முன்னைவினை யாற்படும்பா டெல்லாஞ் சொல்லி
முடியேன்செய் பிழைகருதி முனியே லையா
பொன்னைநிக ரருட்குன்றே யொன்றே முக்கட்
பூமணமே நறவேநற் புலவர் போற்றத்
தன்னைநிகர் தருந்தணிகை மணியே ஜீவ
சாக்ஷியாய் நிறைந்தருளுஞ் சகச வாழ்வே. 6

பன்னரும்வன் றுயரால்நெஞ் சழிந்து நாளும்
பதைத்துருகி நின்னருட்பால் பருகக் கிட்டா(து)
உன்னரும்பொய் வாழ்க்கையெனுங் கானத் திந்த
ஊர்நகைக்கப் பாவியழ லுணர்ந்தி லாயோ
என்னருமை யப்பாவென் னையா வென்றன்
இன்னுயிர்க்குத் தலைவாவிங் கெவர்க்குந் தேவா
தன்னியற்சீர் வளர்தணிகை மணியே ஜீவ
சாக்ஷியாய் நிறைந்தருளுஞ் சகச வாழ்வே. 7

1. சல்லம் என்பது — பன்றிக்கோடு

கோவேநின் பதநதுதியா வஞ்ச நெஞசக
கொடியோர்பான மனவருததங கொண்டாழ கின்றேன்
சாவேனு மலலனினபொன னருளைக காணேன
தமியேனை யுயயுமவண்ணந தருவ தென்றோ
சேவேறுஞ சிவபெருமா னரிதி னீனற
செலவமே யருண்ஞானத் தேனே யனபர்
தாவேதந தெறுநதணிகை மணியே ஜீவ
சாக்ஷியாய நிறைநதருளுஞ சகச வாழவே. 8

ஓயாது வருமிடியான வஞ்சர் பாறசென
றுளஙகலஙகி நாணியிரந துழனறென னாளும்
மாயாத துயரடைநது வருநதித தெயவ
மருநதாய நினனடியை மறநதிட டேனே
தாயாகித தநதையாயத தமராய ஞான
சறகுருவாயத தேவாகித தழைதத வொனறே
சாயாத புகழதணிகை மணியே ஜீவ
சாக்ஷியாய் நிறைநதருளுஞ சகச வாழவே. 9

மின்னுஙந மிடைமடவா ரல்கு லாய
வெஙகுழியில வீழ்நதாழநது மெலிநதே னல்லால்
எநநாளு முனபபோறறி யறியே னெனனே
ஏழைமதி கொணடேனிங கெனசெய கேனே
அனனெயென னபபாவென றரறு மனபாக
காரமுதே யருட்கடலே யமரா கோவே
தனனாவத தமர்தணிகை மணியே ஜீவ
சாக்ஷியாய நிறைநதருளுஞ் சகச வாழவே. 10

வன்சொலினு ரிடையடைநது மாழகு மிநத
மாபாவி யேனகுறையை வகுதது நாளும்
என சொலினு மிரஙகாம லநதோ வாளா
விருககினறு யெனனேநின னிரகக மெநதாய்
இனசொலடி யவாமகிழு மினப மேயுள
இருளகறறுஞ செழுஞசுடரே யெவர்ககுங கோவே
தன்சொலவளா திருததணிகைமணியே ஜீவ
சாக்ஷியாய் நிறைநதருளுஞ சகச வாழவே. 11

மீளாத வனறுயர்கொண் டனர் தம்மான
மெலிநதுநினை யழைததலறி விமமா நின்றேன
கேளாத கேளவியெலாங கேட்பிப பாயநீ
கேடகிலையோ வெனனளவிற கேள்வி யின்றோ
மாள்ாத தொண்டரக விருளை நீககு
மதியேசிற் சுகஞான மழைபெய விண்ணே
தாளாளா புகழ்தணிகை மணியே ஜீவ
சாக்ஷியாய நிறைநதருளுஞ சகச வாழவே. 12

மண்ணினுன் மங்கையராற் பொருளா லந்தோ
வருந்திமன மயங்கிமிக வாடி நின்றேன்
புண்ணியா நின்னருளை யின்னுங் காணேன்
பொறுத்துழுடி யேன்றுயரம் புகல்வ தென்னே
எண்ணிறு லளப்பரிய பெரிய மோன
இன்பமே யன்பர்தம திதயத் தோங்குந்
தண்ணிறுற் பொழிற்றணிகை மணியே ஜீவ
சாக்ஷியாய் நிறைந்தருளுஞ் சகச வாழ்வே. 13

வஞ்சகராங் கானினிடை யடைந்தே நெஞ்சம்
வருந்தியுறு கண்வெயிலான் மாழாந் தந்தோ
தஞ்சமென்பா ரின்றியொரு பாவி நானே
தனித்தருணீர்த் தாகமுற்றேன் தயைசெய் வாயோ
செஞ்சொன்மறை முடிவிளக்கே யுண்மை ஞானத்
தேறலே முத்தொழில்செய் தேவர் தேவே
சஞ்சலநீத் தருள்தணிகை மணியே ஜீவ
சாக்ஷியாய் நிறைந்தருளுஞ் சகச வாழ்வே. 14

வாழாத வண்ணமெனைக் கெடுக்கும் பொல்லா
வஞ்சகநெஞ் சாலுலகின் மாழாந் தந்தோ
பாழான மடந்தையர்பாற் சிந்தை வைக்கும்
பாவியேன் முகம்பார்க்கப் படுவ தேயோ
ஏழாய வன்பவத்தை நீக்கு ஞான
இன்பமே யென்னரசே யிறையே சற்றுந்
தாழாத புகழ்த்தணிகை மணியே ஜீவ
சாக்ஷியாய் நிறைந்தருளுஞ் சகச வாழ்வே. 15

உலர்ந்தளர விழிசுருக்கும் வஞ்சர் பாற்சென்
றுத்தமநின் னடியைமறந் தோயா வெய்யில்
இளந்தளிர்போல் நலிந்திரந்திங் குழலு மிந்த
ஏழைமுகம் பார்த்திரங்கா யென்னே யென்னே
வளந்தருசற் குணமலையே முக்கட் சோதி
மணியினிருந் தொளிரொளியே மயிலூர் மன்னே
தளந்தரும்பூம் பொழிற்றணிகை மணியே ஜீவ
சாக்ஷியாய் நிறைந்தருளுஞ் சகச வாழ்வே. 16

கல்லாத வஞ்சகர்பாற் சென்று வீணாள்
கழித்துநிற்குங் கடையனிவன் கருணை யில்லாப்
பொல்லாத பாவியென வெண்ணி யென்னைப்
புறம்போக்கி லையாயான் புரிவ தென்னே
எல்லாஞ்செய் வல்லவனே தேவர் யார்க்கும்
இறைவனே மயிலேறு மெம்பி ரானே
சல்லாப வளத்தணிகை மணியே ஜீவ
சாக்ஷியாய் நிறைந்தருளுஞ் சகச வாழ்வே. 17

கன்னேய நெஞ்சகர்மாட் டணுகி யையோ
கரைந்துருகி யெந்தாய்நின் கருணை காண(து)
என்னையென் றேங்கியழும் பாவி யேனுக்
கிருக்கவிட மில்லையோநின் னிதயங் கல்லோ
பொன்னேயென் னுயிர்க்குயிராய்ப் பொருந்து ஞான
பூரணமே புண்ணியமே புனித வைப்பே
தன்னேரில் தென்றணிகை மணியே ஜீவ
சாக்ஷியாய் நிறைந்தருளுஞ் சகச வாழ்வே. 18

பாவவினைக் கோரிடமா மடவார் தங்கள்
பாழ்ங்குழிக்கண் வீழமனம் பற்றி யந்தோ
மாவல்வினை யுடன்மெலிந்திங் குழல்கின் றேனின்
மலரடியைப் போற்றேனென் மதிதா னென்னே
தேவர்தொழும் பொருளேயென் குலத்துக் கெல்லாந்
தெய்வமே யடியருளஞ் செழிக்குந் தேனே
தாவகன்றோர் புகழ்த்தணிகை மணியே ஜீவ
சாக்ஷியாய் நிறைந்தருளுஞ் சகச வாழ்வே. 19

கன்னியர்தம் மார்பிடங்கொண் டலைக்கும் புன்சீழ்க்
கட்டிகளைக் கருதிமனங் கலங்கி வீணே
அன்னியனா யலைகின்றேன் மயக்க நீக்கி
அடிமைகொள லாகாதோ வருட்பொற் குன்றே
சென்னிமிசைக் கங்கைவைத்தோ னரிதிற் பெற்ற
செல்வமே யென்புருக்குந் தேனே யெங்குந்
தன்னியல்கொண் டுறுந்தணிகை மணியே ஜீவ
சாக்ஷியாய் நிறைந்தருளுஞ் சகச வாழ்வே. 20

உள்ளமனக் குரங்காட்டித் திரியு மென்றன்
உளவறிந்தோ வையாநீ யுன்னைப் போற்றார்
கள்ளமனக் குரங்குகளை யாட்ட வைத்தாய்
கடையனேன் பொறுத்துமுடி கில்லேன் கண்டாய்
தெள்ளமுதப் பெருங்கடலே தேனே ஞானத்
தெளிவேயென் றெய்வமே தேவர் கோவே
தள்ளரிய புகழ்த்தணிகை மணியே ஜீவ
சாக்ஷியாய் நிறைந்தருளுஞ் சகச வாழ்வே. 21

வந்தாள்வா யையாவோ வஞ்சர் தம்பால்
வருந்துகின்றே னென்றலறு மாற்றங் கேட்டும்
எந்தாய்நீ யிரங்காம லிருக்கின் றாயால்
என்மனம்போ னின்மனமு மிருந்த தேயோ
கந்தாவென் றுரைப்பவர்தங் கருத்துள் ளூறுங்
கனிரசமே கரும்பேகற் கண்டே நற்சீர்த்
தந்தாளுந் திருத்தணிகை மணியே ஜீவ
சாக்ஷியாய் நிறைந்தருளுஞ் சகச வாழ்வே. 22

ஊராதி யிகழுமாயக் கயிற்றாற் கட்டுண்
டோயந்தலறி மனங்குழைந்திங் குழலு கின்றேன்
பாராதி யண்டமெலாங் கண்டதிறற் காணபோய்
பாவியேன் முகவாட்டம் பார்த்தி லாயோ
சீராதி பகவனருட் செல்வ மேயென்
சிந்தைமலாந் திடவூறுந் தேனே யின்பஞ்
சாராதி மலைத்தணிகை மணியே ஜீவ
சாக்ஷியாய் நிறைந்தருளுஞ் சகச வாழ்வே. 23

வாவென்பா ரின்றியுன் றன்ப ரென்னை
வஞ்சகனென் றேமறுத்து வன்க ணாலே
போவென்பா ராகிலெங்கு போவே னந்தோ
பொய்யனேன் றுணையின்றிப் புலம்பு வேனே
கோவென்பாக் கருட்கருமக் குன்றே யொன்றே
குணங்குறியற் றிடவருளுங் குருவே வாழ்கைத்
தாவென்பார் புகழ்த்தணிகை மணியே ஜீவ
சாக்ஷியாய் நிறைந்தருளுஞ் சகச வாழ்வே 24

மாயைநெறி யாமுலக வாழ்க்கை தன்னில்
வருந்திநினை யழைத்தலறி மாழ்கா நின்றேன்
தாயையறி யாதுவருஞ் சூலுண் டோவென்
சாமிநீ யறியாயோ தயையி லாயோ
பேயைநிகா பாவியென நினைந்து விட்டாற்
பேதையே னென்செய்கேன் பெருஞ்சீர்க் குன்றே
சாயைகட்ற செறிதணிகை மணியே ஜீவ
சாக்ஷியாய் நிறைந்தருளுஞ் சகச வாழ்வே. 25

மின்னைநிகர்ந் தழிவாழ்க்கைத் துயரால் நெஞ்சம்
மெலிந்துநின் றருள்பருக வேட்டு நின்றேன்
என்னையிவன் பெரும்பாவி யென்றே தள்ளில்
என்செய்கேன் றுன்பெறுஞ்சேய் இயற்றுங் குற்றம்
அன்னைபொறுத் திடலீதி யல்ல வோவென்
ஐயாவே நீபொறுக்க லாகா தோதான்
தன்னைநிகா தருந்தணிகை மணியே ஜீவ
சாக்ஷியாய் நிறைந்தருளுஞ் சகச வாழ்வே. 26

முந்தைவினை யாலநினது வழியிற் செல்லா
மூடனேன் றனையன்பர் முனிந்து பெற்ற
தந்தைவழி நில்லாத பாவி யென்றே
தள்ளிவிடிற் றலைசாய்த்துத் தயங்கு வேனே
எந்தைநின் றருள்சற்றே யளித்தா லவேரோ
எண்ணமிலே னேகாந்தத் திருந்து வாழ்வேன்
சந்தனவான் பொழிற்றணிகை மணியே ஜீவ
சாக்ஷியாய் நிறைந்தருளுஞ் சகச வாழ்வே. 27

பன்னகநேர்ந் துறுவஞ்ச வுலகி னின்று
பரதவித்துன் னருட்கெதிர்போய்ப் பார்க்கின் றேனின்
பொன்னருளைப் புணர்ந்துமன மகிழ்ந்து வாழப்
புண்ணியனே நாயேற்குப் பொருத்த மின்றோ
பின்னையொரு துணையறியேன் றனியே விட்டாற்
பெருமநினக் கழகேயோ பேதை யாமென்
றன்னையளித் தருட்டணிகை மணியே ஜீவ
சாக்ஷியாய் நிறைந்தருளுஞ் சகச வாழ்வே 28

சிவசண்முக சிவஞானதேசிகன் திருவடிவாழ்க

6. ஆற்றுமுறை

எண்சீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

சிவசண்முக சிவஞானதேசிகன் திருவடிவாழ்க

விண்ணை ருதுவாழ வேந்த னாதியா
வேண்டி யேங்கவும் விட்டெ னெஞ்சகக்
கண்ண ருதுநீ கலந்து நிற்பதைக்
கள்ள நாயினேன் கண்டு கொண்டிலேன்
எண்ண ருத்துயர்க் கடலுண் மூழ்கியே
இயங்கி மாழ்குவேன் யாது செய்குவேன்
தண்ண ரும்பொழிற் சூலவும் போரிவாழ்
சாமி யேதிருத் தணிகை நாதனே. 1

வாட்க ணேழையர் மயலிற் பட்டுக்
மயங்கி மாலயன் வழுத்து நின்றிருத்
தாட்க ணேயமற் றுலக வாழ்க்கையிற்
சஞ்ச ரித்துழல் வஞ்ச னேனிடம்
ஆட்க ணேசுழ லந்த கன்வரில்
அஞ்சு வேனலால் யாது செய்குவேன்
நாட்க ணோமலர்ப் பொழில்கொள் போரிவாழ்
நாயகா திருத் தணிகை நாதனே. 2

எண்ணில் புன்றொழி லெய்தி யையவோ
இயல்பின் வாழ்க்கையி லியங்கி மாழ்கியே
கண்ணி னுண்மணி யாய நின்றனைக்
கருதி டாதுழல் கபட னேற்கருள்
நண்ணி வந்திவ னேழை யாமென
நலகி யாண்டிட னியாய மேசொலாய்
தண்ணி ரும்பொழிற் சூழும் போரிவாழ்
சாமி யேதிருத் தணிகை நாதனே. 3

கூவி யேழையர் குறைகட் டரவாட
கொள்ளும் வள்ளலே குறுகும் வாழ்க்கையிற்
பாவி யேன்படும் பாட னைத்தையும்
பார்த்தி ருந்துநீ பரிந்து வந்திலாய்

சேவி யேனெனிற் றளள னீதியோ
    திருவ ருட்கொரு சிநது வலலையோ
தாவி யோவலைப பயிலசெய் போரிவாழ
    சாமி யேதிருத தணிகை நாதனே. 4

சந்தை நோகடை தனனி லேஙகுவேன்
    சாமி நினறிருத தாளுக கனபிலேன
எநதை நீமகிழந தெனனை யாளவையேல
    எனனை யனபாக ளெனசொல வார்களோ
நிநதை யேறபினுங கருணை செயதிடல
    நித்த நினனருள நீதி யாகுமால
தநதை தாயென வநது சீரதருந
    தலைவ னேதிருத தணிகை நாதனே 5

செல்லும் வாழககையிற றியஙக விட்டுநின்
    செயய தாளதுதி செயதி டாதுழல
கலலும வெநநிடக கணடு மிணடுசெய
    களள நெஞசினேன கவலைதீர்ப் பையோ
சொலலு மினபவான சோதி யேயருள
    தோறற மேசுக சொருப வளளலே
சலவி யஙகெட வருளசெய போரிவாழ
    சாமி யேதிருத தணிகை நாதனே. 6

ஏது செயகுவ னேனு மெனறனை
    ஈனற நீபொறுத திடுத லலலதை
ஈது செயதவ னெனறிவ வேழையை
    எநத வணணநீ யெணணி நீககுவாய்
வாது செயவனிப போது வளளலே
    வறிய னேனென மதிதது நினறிடேல்
தாது செயமலாப பொழிலகொள போரிவாழ
    சாமி யேதிருத தணிகை நாதனே. 7

பேயு மஞசுறும பேதை யார்களைப
    பேணு மிபபெரும பேய னேறகொரு
தாயு மபபனுந தமரு நடபுமாயத
    தணண ருடகடல தநத வளளலே
நீயு நானுமோர் பாலு நீருமாய்
    நிறக வேணடினே னீதி யாகுமோ
சாயும வனபவந தனனை நீககிடுஞ
    சாமி யேதிருத தணிகை நாதனே. 8

பொய்யர தமமனம புகுத லினறெனப
    புனித நூலெலலாம புகலவ தாதலால
ஐய நினறிரு வருடகி ரபபவிங
    கஞசி நினறெனிவ விஞசு வஞசனேன

மெய்ய ருளளுளே விளஙகுஞ சோதியே
விததி லாதவான விளைநத வினபமே
தைய லாரிரு வோரு மேவுதோட
சாமி யேதிருத தணிகை நாதனே 9

மாலின் வாழககையின மயஙகி நினபதம
மறநது முனறிடும வஞ்ச நெஞசினேன
பாலி னீரென நினன டிககணே
பறறி வாழநதிடப் பணணு வாயகொலோ
சேலின வாட்கணா தீய மாயையிற
றியஙகி நினறிடச செயகு வாயகொலோ
சால நினனுளந தானெவ வண்ணமோ
சாறறி டாயதிருத தணிகை நாதனே. 10

சிவசணமுக சிவஞானதேசிகன திருவடி வாழக

7. இரந்த விண்ணப்பம்

அறுசீரககழி நெடிலடி ஆசிரிய விருததம

சிவசணமுக சிவஞானதேசிகன திருவடி வாழக

நாளை யேகியே வணங்குது மெனத்தின நாளையே கழிகின்றேம
ஊளை நெஞசமே யெனனையோ வெனனையோ வுயாதிருத் தணிகேசன
தாளை யுனனியே வாழநதில முயிருடல தணநதிடல தனையிநத
வேளை யெனறறி வுறறில மெனசெயவோம விளமபருமவிடையோமே.

விடைய வாழககையை விருமபின னினறிரு விரைமலாப பதம போறறேன
கடைய நாயினே னெவவண நினறிருக கருணைபெற் றுயவேனே
விடையி லேறிய சிவபரஞ சுடருளே விளஙகிய வொளிகுனறே
தடையி லாதபே ரானநத வெளளமே தணிகையெம பெருமானே.

பெருமைவேணடியபேதையிறபேதையேனபெருநதுயருழககினறேன
ஒருமை யியுநின றிருபபத மிறைஞசிலே னுயவதெப படியேயோ
அருமை யாநதவத தமமையு மபபனு மளிததிடும பெருவாழவே
தரும வளளலே குணபபெருங குனறமே தணிகைமா மலையானே 3

மலையும் வேறகணா மையவி லழுநதியே வளளனினபதமபோறறு(து)
அலையு மிப்பெருங குறைபினை யையகோ யாவரோ டுரைசெயகேன
நிலைகொ ளானநத நிருத்தனுககொருபொருணிகழததியபெருவாழவே
தலைமை மேவிய சறகுரு நாதனே தணிகையம பதியானே 4

பதியு மபபனு மனனையுங குருவுநற பயனறரு பொருளாய
கதியு நினறிருக கழலடி யலலது கணடில னெளியேனே
விதியு மாலுநின றேததிடுந தெயவமே விணணவர் பெருமானே
வதியுஞ சினமய வடிவமே தணிகைமா மலையமர்ந திடுவாழவே. 5

வாழூ நின்றிருத் தொண்டர்கள் திருப்பதம் வழுத்திடா துலகத்தே
தாழும் வஞ்சர்பாற் றூழுமென் றன்மையென் றன்மைவன் பிறப்பாய
ஏழு மென்னதே யாகிய நைதயனே யெவரெனைப் பொருகின்றோர்
ஊழு நீக்குறுந் தணிகையெம் மண்ணலே யுயர்திரு வருட்டேனே. 6

தேனுந் தெள்ளிய வமுதமுங் கைக்குநின் றிருவருட் டேனுண்டே
யானு நீயுமாய்க் கலந்துற வாடுநா ளெந்தநா ளறியேனே
வானும் பூமியும் வழுத்திடுந் தணிகைமா மலையமர்ந் திடுதேவே
கோனுந் தற்பர குருவுமாய் விளங்கிய குமாரசற் குணக்குன்றே. 7

குன்று பொய்யுடல் வாழ்வினை மெய்யெனக் குறித் திவணலை கின்றேன்
இன்று நின்றிரு வருளடைந் துய்வனோ வில்லையிவ் வுலகத்தே
என்று மிப்படிப் பிறந்திறந் துழல்வனோ யாதுமிங் கறிகில்லேன்
நன்று **நின்றிருச் சித்தமென் பாக்கியம்** நற்றணி கையிற்றேவே. 8

தேவ ருந்தவ முனிவருஞ் சித்தருஞ் சிவனரி யயனுகும்
மூவ ரும்பணி முதல்வநின் னடியிலென் முடியுற வைப்பாயேல்
ஏவ ரும்மெனக் கெதிரிலை முத்திவீ டென்னுடை யதுகண்டாய்
தாவ ரும்பொழிற் றணிகையங் கடவுளே சரவண பவகோவே. 9

வேயை வென்றதோட் பாவையர் படுகுழி விழுந்தலைந் திடுமிந்த
நாயை யெப்படி யாட்கொள லாயினு நாதநின் செயலன்றே
தாயை யப்பனைத் தமரினை விட்டுனைச் சார்ந்தவர்க் கருள்கின்றோய்
மாயை நீக்கிநல் லருள்புரி தணிகைய வந்தரு ளிந்நாளே. 10

சிவசண்முக சிவஞானதேசிகன் திருவடி வாழ்க

---

8. கருணை மாலை

கலி விருத்தம்

சிவசண்முக சிவஞானதேசிகன் திருவடிவாழ்க

சங்க பாணியைச் சதுமு கத்தனைச்
செங்க ணாயிரத் தேவர் நாதனை
மங்க லம்பெற வைத்த வள்ளலே
தங்க ருட்டிருத் தணிகை யையனே. 1

ஐய னேநினை யன்றி யெங்கணும்
பொய்ய னேற்கொரு புகலி லாமையால்
வெய்ய னேனென வெறுத்து விட்டிடேல்
மெய்ய னேதிருத் தணிகை வேலனே. 2

வேலன் மாதவன் வேத னேத்திடும்
மேலன் மாமயின் மேல னன்பருட்
சால நின்றவன் றணிகை நாயகன்
வால நற்பத வைப்பெ னெஞ்சமே. 3

நெஞ்ச மேயிஃ தென்னை நின்மதி
வஞ்ச வாழ்வினின் மயங்கு கின்றனை
தஞ்ச மென்றருட் டணிகை சார்தியேற்
கஞ்ச மாமலர்க் கழல்கி டைக்குமே 4

கிடைக்குண் மாழ்கியே கிலஞ்செ யந்தகன்
படைக்குட் பட்டிடும் பான்மை யெய்திடேன்
தடைக்குட் பட்டிடாத் தணிகை யான்பதத்
தடைக்க லம்புகுந் தருள்செ ழிப்பனே. 5

செழிக்குஞ் சீர்த்திருத் தணிகைத் தேவநின்
கொழிக்கு நல்லருள் கொள்ளை கொள்ளவே
தழிக்கொண் டன்பரைச் சார்ந்தி லேனிவண்
பழிக்கு ளாகுமென் பான்மை யென்னையோ. 6

என்னை யென்னையீ தென்றன் மாதவம்
முன்னை நன்னெறி முயன்றி லேனைநின்
பொன்னை யன்னதாள் போற்ற வைத்தனை
அன்னை யென்னுநற் றணிகை யண்ணலே. 7

அண்ணி லேனினை யைய நின்னடி
எண்ணி லேனிதற் கியாது செய்குவேன்
புண்ணி னேன்பிழை பொறுத்துக் கோடியால்
தண்ணி னீள்பொழிற் றணிகை யப்பனே. 8

அப்ப னென்னுடை யன்னை தேசிகன்
செப்ப னென்குலத் தெய்வ மானவன்
துப்ப னென்னுயிர்த் துணைவன் யாதுமோர்
தப்பி லன்பர்சேர் தணிகை வள்ளலே. 9

வள்ள லுன்னடி வணங்கிப் போற்றவென்
உள்ள மென்வசத் துற்ற தில்லையால்
எள்ள லையவோ வேழை யென்செய்கேன்
தள்ள ரும்பொழிற் றணிகை வெற்பனே. 10

வெற்ப னேதிருத் தணிகை வேலனே
பொற்ப னேதிருப் போரி நாதனே
கற்ப மேற்பல காலஞ் செல்லுமால்
அற்ப னேன்றுயர்க் களவு சாற்றவே. 11

சாறு சேர்திருத் தணிகை யெந்தைநின்
ஆறு மாமுகத் தழகை மொண்டுகொண்
டூறில் கண்களா லுண்ண வெண்ணினேன்
ஈறி லென்னுடை யெண்ண முற்றுமோ. 12

முற்று மோமன முனனி நினபதம
பற்று மோவினைப் பகுதி யென்பவை
வற்று மோசுக வாழவு வாயககுமோ
சறறு மோாகிலேன தணிகை யததனே. 13

அந்த னேதணி காச லத்தருள
வித்த னேமயின மேறகொள வேலனே
பித்த னேனபெரும பிழைபொ றுததிடிற்
சுத்த வனபர்கள சொலவ ரேதமே 14

ஏதிலா ரென வெண்ணிக கைவிடில
நீதி யோவெனை நிலைகக வைததவா
சாதி வானபொழிற றணிகை நாதனே
ஈதி நினனரு ளென னும பிசசையே. 15

பிச்சை யேறறவன பிளளை நீயெனில
இசசை யேறறவாக கியாது செயகுவாய
பசசை மாமயிற பரம நாதனே
கசசி னோதணி கைகக டமபனே. 16

கடப்ப மாமலர்க கணணி மார்பனே
தடப்பெ ருமபொழிற றணிகைத தேவனே
இடபப டாசசிறி யேனை யனபாகள
தொடப்ப டாதெனிற சொலவ தெனகொலோ. 17

என்சொல் கேனிதை யெணணி லற்புதம
வனசொ லேனபிழை மதிததி டாதுவந
தினசொ லாவிவ ணிருததி யெனறனன
தனசொல செயபருந தணிகைத தேவனே. 18

தேவ நேசனே சிறகரு மீசனே
பாவ நாசனே பரம தேசனே
சாவ காசனே தணிகை வாசனே
கோவ பாசனே குறிககொ ளெனனையே. 19

குறிக்கொ ளன்பரைக கூடு ருதவிவ
வெறிககொ ளையினை வேணடி யையநீ
முறிககொள வாய்கொலோ முனிகொள வாய்கொலோ
நெறிககொள வோாபுகழ தணிகை நிததனே. 20

தணிகை மேவிய சாமி யேநினை
எணிகை விடடிடே லெனறு தோத்திர
மணிகை நினனடிக கயாநது நினறுவீண
கணிகை போலெனைக கலககிற றுளளமே 21

உள்ள நெககுவிட் டுருகு மன்பர்தந்
நள்ள கத்தினி னடிககுஞ் சோதியே
தள்ள ருநதிறற் றணிகை யானநத
வெளள மேமனம விளளச் செயவையே 22

செய்வ தன்றவன் சிறிய னேன்றனை
வைவ ரனபாக ளெனனின் மத்தனேன்
உய்வ தெவவண முறைசெ யத்தனே
சைவ நாதனே தணிகை மனனனே 23

மன்னு நினனருள வாயப்ப தின்றியே
இனனு மித்துய ரேய்கக லென்செய்கேன்
பொனனி னமபுயன் போறறும பாதனே
தன்னி னின்றிடுந தணிகை மேலனே. 24

மேலை வானவர் வேண்டு நினறிருக
காலை யெனசிரங களிகக வைப்பையோ
சாலை யோஙகிய தணிகை வெறபனே
வேலை யேநதுகை விமல நாதனே 25

வேத மாமுடி விளஙகு நின்றிருப்
பாத மேத்திடாப் பாவி யேனறனக
கீத லினறுபோ வெனனி லெனசெய்கேன்
சாதல போககுநற் றணிகை நேயனே 26

நேய நின்புடை நினறி டாதவென
மாய நெஞசினுள் வநதி ருப்பையோ
பேய னேனபெரும பிழைபொ றுத்திடத்
தூய நினகடன தணிகை வாணனே. 27

வாணு தற்பெரு மாட்டி மாரொடு
காணு தறகுனக காதல கொண்டனன்
ஏணு தற்கென தெண்ண முறறுமோ
மாணு தற்புகழத் தணிகை வணணனே. 28

வண்ண னேயருள் வழஙகும பனனிரு
கண்ண னேயயிற் கரஙகொ ளையனே
தண்ண னேதிருத் தணிகை வேலனே
திண்ண மீதருள செயயுங காலமே 29

கால்கு றித்தவென கருத்து முற்றியே
சாலவ ளத்திருத் தணிகை சார்வனென
மால்ப கைப்பிணி மாறி யோடவே
மேல்கு றிப்பனலை வெற்றிச சஙகமே. 30

சிவசணமுக சிவஞானதேசிகன திருவடிவாழக

9. மருண்மாலை விண்ணப்பம்

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருததம

சிவசணமுக சிவஞானதேசிகன திருவடிவாழக

சொல்லும் பொருளு மாயநிறைநத சுகமே யன்பா துதிதுணையே
புலலும புகழசோ நறறணிகைப் பொருபபின மருநதே பூரணமே
அலலும பகலு நினனும மநதோ நினைநதுன னுளாகேன
கலலும பொருவா வனமனததாற கலஙகா நினறேன கடையேனே 1

கடையேன் வஞச நெஞசகத்தாற கலுழகின் றேனின றிருககருணை
அடையே னவமே திரிகினறே னநதோ சிறிது மறிவிலலேன
விடையே றீசன [1] புயமபடுமுன விரைததாட கமலம பெறுவேனோ
கொடையே ரருளைத தருமுகிலே கோவே தணிகைக குலமணியே. 2

மணியே யடியேன கணமணியே மருநதே யனபர் மகிழநதணியும
அணியே தணிகை யரசேதெள ளமுதே யெனற னுருயிரே
பிணியேய துயரால வருநதிமனப பேயா லலைநது பிறழகினறேன்
தணியேன தாகம நினனருளைத் தருத லிலலையேற றுழவேனே 3

தாழ்வேன் வஞ்ச நெஞசகாபாற சார்வேனறனககுன் னருள்தநதால
வாழவே னிலலையே லெனசெயகேன வருததம பொறுககமாட்டேனே
ஏழவே தனையுங கடநதவாதம இனபப பெருககே யெனனுயிரே
போழவேறகரஙகொள புணணியனே புகழசோ தணிகைப பொருபபரசே.

அரைசே யடியர்க கருளகுகனே அணணு தணிகை யையாவே
விரைசேர் கதமப மலாபபுயனே வேலா யுதககை மேலோனே
புரைசோ மனததால வருநதியுன றனபூமபொறபததைபபுகழகிலலேன
தரைசோ வாழவிற றயஙகுகினறே னநதோ நினறு தனியேனே. 5

தனியே துயரில வருநதிமனஞ சாமபி வாழககைத தளைப்பட்டிங
கினியே துறுமோ வெனசெயகே னெனறே நினறேற கிரஙகாயோ
கனியே பாகே கருமபேயென கணணே தணிகைக கறபகமே
துனியேய பிறவி தனையகறறுந துணையே சோதிச சுககுனறே 6

குன்றே மகிழநத குணககுனறே கோவே தணிகைக குருபரனே
நனறே தெயவ நாயகமே நவிலற கரிய நலலுறவே
எனறே வருவா யருடருவா யெனறே புலமபி யேஙகுறறேன
இனறே காணப் பெறிலெநதா யிறவேன பிறவே னிருபபேனே 7

இருப்பேன் றுயாவாழ வினிலெனினு மெநதாய நினது பதஙகாணும
விருப்பே னயனமான முதலோரை வேண்டே னருள வேணடாயோ
திருபபே ரொளியே யருடகடலே தெளளா ரமுதே திருததணிகைப்
பொருப்பே மகிழநத புணணியமே புனித ஞான போதகமே 8

1 புயம படும உன — ஈசன தோளில பொருநதுகினற உனது.

போதா நந்த வருட்கனியே புகலற் கரிய பொருளேயென
நாதா தணிகை மலையரசே நலலோர் புகழு நாயகனே
ஓதா தவமே வருநதுயரா லுழனறே பிணியி லுலைகினறேன்
ஏதா முனதின் னருளீயா திருநதா லநதோ வெளியேற்கே 9

எளியே னினது திருவருளுக கெதிர்நோக குற்றே யிரஙகுகின்ற
களியே னெனைநீ கைவிடடாற் கருணைக கியலபோ கற்பகமே
அளியே தணிகை யருடசுடரே யடிய குறவே யருண்ஞானத்
துளியேயமையு மெனககெநதாய வாவெனறொருசொற்சொலலாயே.10

சிவசணமுக சிவஞானதேசிகன திருவடிவாழக

10. பொறுக்காப் பத்து

எழுசீரக் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருததம

சிவசணமுக சிவஞானதேசிகன திருவடிவாழக

மெய்யரு ளகததின விளஙகுநின பதமாம
விரைமலர்த துணைதமை விருமபாப்
பொய்யர்தம மிடததிவ வடியனேன புகுதல
பொறுககிலன பொறுககிலன கணடாய
ஐயரு மிடபபா லமமையும வருநதி
அளிததிடுந தெளளிய வமுதே
தையலா மயககற றவாககருள பொருளே
தணிகைவாழ சரவண பவனே. 1

நன்மைய வெலலா மளித்திடு முனது
நளினமா மலரடி வழுததாப்
புன்மைய ரிடததிவ வடியனேன புகுதல
பொறுககிலன பொறுககிலன கணடாய்
சின்மயப் பொருளநின றொணடாபால நாயேன
சேர்நதிடத திருவருள புரிவாய
தனமயக கறறோர்க கருளதரும பொருளே
தணிகைவாழ சரவண பவனே 2

மருளிலா தவர்கள வழுத்துநின் னடியை
மனமுற நினைநதகத **தன்பாம்**
பொருளிலா தவாபா லேழையேன புகுதல
பொறுககிலன பொறுககிலன கணடாய
அருளெலாந திரணட வானநத வுருவே
அனபாபா லிருநதிட வருளாய
தாளவான மழைபெய திடுநதிருப் பொழில்சூழ
தணிகைவாழ சரவண பவனே. 3

நிலைபருள் நினது மலரடிக் கன்பு
நிகழ்ந்திட நாடொறு நினையாப்
புலையாதம மிடமிப் புன்மையேன் புகுதல்
பொறுக்கிலேன் பொறுக்கிலேன் கண்டாய்
மலையர சளித்த மரகதக் கொம்பர
வருந்தியீன் றெடுத்தமா மணியே
தலையர சளிக்க விந்திரன் புகழுந்
தணிகைவாழ் சரவண பவனே. 4

வல்லிருட் பவந்தீர் மருந்தென நினது
மலரடி மனமுற வழுத்தாப்
புல்லாதம மிடமிப் பொய்யனேன் புகுதல்
பொறுக்கிலேன் பொறுக்கிலேன் கண்டாய்
ஒல்லையி னென்னைமீ டுன்னடி யவர்பால்
உற்றுவாழ்ந் திடச்செயி னுய்வேன்
சல்லமற் றவர்கட் கருள்தரும் பொருளே
தணிகைவாழ் சரவண பவனே. 5

கற்பிலா ரெனினு நினைந்திடி லருள்நின்
கருணையங் கடலடிக் கன்பாம்
பொற்பிலா தவர்பா லேழையேன் புகுதல்
பொறுக்கிலேன் பொறுக்கிலேன் கண்டாய்
[1]அறபிலே னெனினு மென்பிழை பொறுத்துன்
அடியர்பாற் சேர்த்திடி லுய்வேன்
தற்பரா பரமே சற்குண மலையே
தணிகைவாழ் சரவண பவனே 6

பத்திகொண் டவருட் பரவிய வொளியாம்
பரஞ்சுடர் நின்னடி பணியும்
புத்திகொள் ளலர்பா லெளியனேன் புகுதல்
பொறுக்கிலேன் பொறுக்கிலேன் கண்டாய்
நித்திய வடியார் தம்முடன் கூட்ட
நினைந்திடி லுய்குவ னரசே
சத்திசெங் கரத்திற் றரித்திடு மமுதே
தணிகைவாழ் சரவண பவனே 7

நீற்றணி விளங்கு மவர்க்கருள் புரியும்
நின்னடிக் கமலங்கள் நினைந்தே
போற்றிடா தவர்பாற் பொய்யனேன் புகுதல்
பொறுக்கிலேன் பொறுக்கிலேன் கண்டாய்
ஆற்றல்கொள் நின்பொன் னடியருக் கடிய
னாச்செயி னுய்குவ னமுதே
சாற்றிடும் பெருமைக ளளவிலா தோங்குந்
தணிகைவாழ் சரவண பவனே 8

1 அறபு என்பது — அன்பு.

பரிந்திடு மனத்தோர் க் கருளசெயு நினது
பாததா மரைகளுக கனபு
புரிநதிடா தவர்பா லெளியனேன் புகுதல்
பொறுககிலன பொறுககிலன் கணடாய
தெரிநதிடு மனப ரிடமுறி லுய்வேன
திருவுள மறிகிலன தேனே
சரிநதிடுங கருததோர்க கரியநற் புகழகொள
தணிகைவாழ சரவண பவனே 9

எண்ணுறு மவர்கட் கருளுநின னடியை
ஏததிடா தழிதருஞ செலவப்
புணணுறு மவாபா லெளியனேன புகுதல
பொறுககிலன பொறுககிலன கண்டாய்
கணணுறு மணியா நினனடி யவர்பாற
கலநதிடி லுயகுவன கருமபே
தணணுறுங கருணைத தனிபபெருங கடலே
தணிகைவாழ சரவண பவனே 10

சிவசணமுக சிவஞானதேசிகன திருவடிவாழக

11. வேட்கை விண்ணப்பம்

அறுசீரக கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருததம

சிவசணமுக சிவஞானதேசிகன திருவடிவாழக

மன்னே யெனற னுயிர்கதுயிரே மணியே தணிகை மலைமருநதே
அனனே யெனனை யாடகொணட அரசே தணிகை ஐயாவே
பொனனே ஞானப பொஙகொளியே புனித வருளே பூரணமே
எனனே யெளியேன துயருழதத லெணணி யிரஙகா திருபபதுவே. 1

இரங்கா நினறிங கலைதருமிவ வெளியேன கனவி னிடத்தேனும
அரஙகா வரவி னடிதமதோனு மயனுங காண்டற கரிதாய
உரஙகா முறுமா மயினமேனின னுருவங தரிசித துவபபடையும
வரஙகா தலிததேன தணிகைமலை வாழவே யினறு வருவாயோ. 2

வருவா யெனறு நாடோறும வழிபார்த் திரஙகி மனந்தளாநதேன
கருவாய் பவனென றெனைததளளக கருது வாயோ வனறியருள
உருவாய் வநது தருவாயோ தணிகா சலத்து ளுறறமாநத
ஒருவா வுனறன றிருவுளத்தை யுணரே னெனசெய துயகேனே. 3

உய்யும் பொருட்டுன றிருப்புகழை யுரையேனநதோவுரைககடஙகாப்
பொய்யுங களவு மழுககாறும பொருளாக கொண்டேன புலையேனே
எயயும படிவங தடாநதியம னிழுததுப பறிககி லெனனையான்
செயயும வகையொன றறியேனே தெனபாற றணிகைச செஞசுடரே.

செஞ்சொற் சுவையே மெய்ஞ்ஞானச்செல்வப்பெருக்கேதெள்ளமுதே
விஞ்சைப் புலவர் புகழ்தணிகை விளக்கே துளக்கில் வேலோனே
வெஞ்சொற் புகலும் வஞ்சகர்பான் மேவி நின்றூண் மலர்மறந்தே
பஞ்சிற் றமியேன் படும்பாட்டைப்பார்த்தும்அருட்கண்பார்த்திலையே.

பார்க்கின் றிலையே பன்னிருகண் படைத்து மெளியேன் பாடனைத்துந்
தீர்க்கின் றிலையே யென்னேயான் செய்வேன் சிறியேன் சீமானே
போர்க்குன்றொருநூர்புயக்குன்றும்பொடிசெய்வேற்கைப்புண்ணியனே
சீர்க்குன் றெனுநல் வளத்தணிகைத் தேவே மயிலூர் சேவகனே.

சேவற் கொடிகொள் குணக்குன்றே சிந்தா மணியே யாவர்கட்குங்
காவற் பதியே தணிகைவளர் கரும்பே கனியே கற்பகமே
மூவர்க் கிறையே வேயீன்ற முத்த னளித்த முத்தேநற்
றேவர்க் கருணின் சேவடிக்கே விழைந்தேன் யாதுந் தெரியேனே

தெரியே னுனது திருப்புகழைத் தேனே யுன்றன் சேவடிக்கே
பரியேன் பணியேன் கூத்தாடேன் பாடேன் புகழைப் பரவசமாய்த்
தரியேன் றணிகை தனைக்காணேன் சாகே னேகேன் கும்பிக்கே
உரியே னந்தோ வெதுகொண்டிங் குய்கேன் யாது செய்கேனே. 8

செய்வ துனது திருவடிக்காந் திறனே சிந்தை நின்பாலே
வைவ துன்னை நினையாத வஞ்ச கரையே வழுத்திநிதம்
உய்வ துனது திருநாம மொன்றைப் பிடித்தே மற்றொன்றால்
எய்வ தறியேன் றிருத்தணிகை யெந்தா யெந்தா யெளியேனே. 9

எளியே னினது சேவடியா மின்ப நறவை யெண்ணியெண்ணி
அளியே னெஞ்சஞ் சற்றேனு மன்பொன் றில்லே னதுசிறிதும்
ஒளியே னெந்தா யென்னுள்ளத் தொளித்தேயெவையுமுணர்கின்றாய்
வளியே முதலாய் நின்றருளு மணியே தணிகை வாழ்மன்னே. 10

சிவசண்முக சிவஞானதேசிகன் திருவடிவாழ்க

12. ஆறெழுத்துண்மை

அறுசீர்க்கழி நெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

சிவசண்முக சிவஞானதேசிகன் திருவடி வாழ்க

பெருமைநிதியேமால்விடைகொள்பெம்மான் வருந்திப்பெறும்பேறே
அருமை மணியே தணிகைமலை அமுதே யுன்றன் ஆறெழுத்தை
ஒருமை மனத்தி னுச்சரித்திங் குயர்ந்த திருவெண் ணீறிட்டால்
இருமை வளனு மெய்துமிட ரென்ப தொன்று மெய்தாதே. 1

எய்தற் கரிய வருட்சுடரே யெல்லாம வல்ல விறைவனே
செய்தற் கரிய வளத்தணிகைத் தேவே யுனறன ஆறெழுத்தை
உய்தற பொருட்டிங் குசசரித்தே உயர்நத திருவெண ணீறிட்டால்
வைதற் கிலலாப் புகழசிவரும வன்க ணெனறும வாராதே 2

வாரா விருந்த வடியவர்தம மனத்தி லொளிரும மாமணியே
ஆரா வமுதே தணிகைமலை யரசே யுனறன் ஆறெழுத்தை
ஓரா மனத்தி னுசசரித்திங குயர்நத திருவெண் ணீறிட்டால
ஏரார் செல்வப் பெருககிகவா விடும்பை யொனறு மிகநிடுமே. 3

இகவா வடியர் மனத்தூறு மினபச சுவையே யெமமானே
அகவா மயிலூர் திருத்தணிகை யரசே யுனற ஞறெழுத்தை
உகவா மனத்தி னுசசரித்திங் குயர்ந்த திருவெண் ணீறிடடாற்
சுகவாழ வின்ப மதுதுனனுந துனப மொனறுந துனனுதே 4

துன்னு மறையின் முடிவிலொளிர் தூய விளககே சுகப்பெருககே
அனனை யனையாய் தணிகைமலை அண்ணு வுனற ஞறெழுத்தை
உன்னி மனத்தி னுசசரிததிங குயாநத திருவெண ணீறிட்டாற்
சென்னி யணியா யடிசேருந தீமை யொனறுஞ் சேராதே. 5

சேரு முககட் கனிகனிநத தேனே ஞானச செழுமணியே
யாரும புகழுந தணிகையெம தனபே யுனற ஞறெழுததை
ஒரு மனத்தி னுசசரிததிங குயர்நத திருவெண ணீறிடடாற்
பாரும விசுமபும பதஞசாரும பழுங்க ணெனறுஞ சாராதே 6

சார்ந்த வடியார்க கருளளிககுந தருமக கடலே தற்பரமே
வார்நத பொழில்சூழ திருததணிகை மணியே யுன்ற ஞறெழுத்தை
ஓர்நது மனததி னுசசரிததிங குயாநத திருவெண் ணீறிட்டால
ஆர்நத ஞான முறுமழியா வலகக ணெனறு மழிநதிடுமே. 7

அழியாப் பொருளே யெனனுயிரே அயிலசெங் கரஙகொ ளையாவே
கழியாப் புகழ்சேர் தணிகையமர் கநதா வுனற ஞறெழுத்தை
ஒழியா மனத்தி னுசசரித்திங குயர்நத திருவெண் ணீறிட்டாற்
பழியா வினப மதுபதியும பனிமை யொனறும பதியாதே 8

பதியே யெங்கு நிறைநதருளும பரம சுகமே பரஞ்சுடரே
கதியே யளிககுந தணிகையமர் கடமபா வுன்ற ஞறெழுத்தை
உதியோ மனத்தி னுசசரித்திங குயர்நத திருவெண் ணீறிட்டாற்
றுதியோர் கினது பதநதோனறுந துன்ப மொனறுந தோன்றுதே.

தோன்று ஞானச சின்மயமே தூய சுகமே சுயஞசுடரே
ஆன்றா புகழுந தணிகைமலை அரசே யுனற ஞறெழுத்தை
ஊனறு மனத்தி னுச்சரித்திங குயர்நத திருவெண ணீறிடடால
ஈன்றுள கிகரும அருளடையு மிடுகக ணெண்றும அடையாதே 10

சிவசணமுக சிவஞானதேசிகன திருவடிவாழக

13. போக்குரையிடு

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

சிவசண்முக சிவஞானதேசிகன் திருவடிவாழ்க

கற்கி லேனுன தருட்பெய ராங்குக கந்தவென் பவைநாளும்
நிற்கி லேனுன தாகம நெறிதனி னீசனே னுய்வேனோ
சொற்கி லேசமி லடியவ ரன்பினுட் டோய்தரு பசுந்தேனே
அற்கி லோர்தருந் தணிகையா ரமுதமே யானந்த வருட்குன்றே. 1

பாவ வாழ்க்கையிற் பாவியேன் செய்திடும் பண்பிலாப் பிழைநோக்கித்
தேவ ரீர்மன திரக்கமுற் றேயருள் செய்திடா திருப்பீரேற்
காவ லாகிய கடும்பிணித் துயரமிக் கடையனேன் றனக்கின்னும்
யாவ தாகுமோ வென்செய்கோ வென்செய்கோ வியலும்வேற் கரத்தீரே.

சேவி யாதவென் பிழைகளை யென்னுளே சிறிதறி தரும்போதோ
பாவியேன்மனம் பகீலென வெதும்பியுட் பதைத்திடக்காண்கின்றேன்
ஆவி யேயரு ளமுதமே நின்றிரு வருள்தனக் கென்னாமோ
பூவி னாயகன் போற்றிடுந் தணிகையம் பொருப்பமர்ந் திடுவாழ்வே. 3

துன்பி னாலகம் வெதும்பிநைந் தயர்ந்துநின் றுணையடி மலரேத்தும்
அன்பி லாதவிப் பாவியேன் செய்பிழை யனைத்தையும் பொறுப்பாயேல்
வன்பி லாதநின் னடியவர் தந்திரு மனத்தினுக் கென்னாமோ
இன்பி னாற்சுரர் போற்றிடுந் தணிகைவா ழிறைவனே யெம்மானே.

என்செய் கேனினுந் திருவருள் காண்கிலே னெடுக்கருந்துயருண்டேன்
கன்செய் பேய்மனக் கடையனே னென்னினுங் காப்பதுன கடனன்றோ
பொன்செய் குன்றமே பூரண ஞானமே புராதனப் பொருள்வைப்பே
மன்செய் மாணிக்க விளக்கமே தணிகைவாழ் வள்ளலே மயிலோனே.

மண்ணி னண்ணிய வஞ்சகர் பாற்கொடு வயிற்றினா லலைப்பட்டேன்
கண்ணி னண்ணருங் காட்சியே நின்றிருக கடைக்கணோக் கருணோக்கி
எண்ணியெண்ணிநெஞ்சழிந்துகண்ணீர்கொளுமேழை யேன்றனக்கின்னும்
புண்ணி னண்ணிய வேலெனத் துயருறிற் புலையனென்செய்கேனே.

மலங்கி வஞ்சகர் மாட்டிரந் தையகோ வருந்திநெஞ் சயர்வுற்றே
கலங்கி நின்றிருக் கருணையை விழையுமென் கண்ணருள் செய்யாயோ
இலங்கி யெங்கணு நிறைந்தரு ளின்பமே யெந்தையே யெந்தாயே
நலங்கி ளர்ந்திடுந் தணிகையம் பதியமர் நாயக மணிக்குன்றே. 7

சைவ நாயக **சம்பந்த** னாகிய தமிழருட் குன்றேயென்
தெய்வ மேநினை யன்றியோர் துணையிலேன் றிருவரு ளறியாதோ
வைவ தேகொளும் வஞ்சகர் தம்மிடை வருந்திநெஞ் சழிகின்றேன்
செய்வ தோர்கிலேன் கைவிடிலென்செய்கேன் றெளிவிலாச் சிறியேனே. 8

வாழ்வி லாஞ்சிறு களிப்பினு ளுன்றனை மறந்திறு மாக்கின்றேன்
தாழ்வி லேசிறி தெண்ணினொந் தயர்வனென் றன்மைநன் றருளாளா
[1]கேழ்வி மேவிய வடியவர் மகிழ்வுறக் கிடைத்தருள் பெருவாழ்வே
[2]வேழ்வி யோங்கிய தணிகைமா மலைதனில் விளங்கிவீற் றிருப்போனே.

என்று மாதர்மே லிச்சைவைத் துன்றனை யெண்ணுவேன் றுயருற்றுற்
கன்று நெஞ்சகக் கள்வனே னன்பினைக் கருத்திடை யெணிற்சால
நன்று நன்றெனக் கெவ்வணம் பொன்னரு ணல்குவை யறிகில்லேன்
துன்று மாதவர் போற்றிடுந் தணிகைவாழ் சோதியே சுகவாழ்வே. 10

சிவசண்முக சிவஞானதேசிகன் திருவடிவாழ்க

14. பணித்திறம் வேட்டல்

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

சிவசண்முக சிவஞானதேசிகன் திருவடிவாழ்க

நண்ணேனோ மகிழ்வினொடுந்திருத்தணிகை மலையதனை நண்ணியென்றன்
கண்ணேநீ யமர்ந்தவெழில் கண்குளிரக் காணேனோ கண்டு வாரி
உண்ணேனோ ஆனந்தக்கண்ணீர் கொண்டாடியுனக் குகப்பாத்தொண்டு
பண்ணேனோ நின்புகழைப் பாடேனோ வாயாரப் பாவி யேனே. 1

பாவியேன் படுந்துயருக் கிரங்கியருள் தணிகையிலென் பால்வா வென்று
கூவிநீயாட்கொளவோர்கனவேனுங் காணேனோகுணப்பொற்குன்றே
ஆவியே யறிவேயெ னன்பேயென் அரசேநின் னடியைச் சற்றும்
சேவியே னெனினுமெனைக் கைவிடேல் அன்பர்பழி செப்பு வாரே. 2

வாரேனோ திருத்தணிகை வழிநோக்கி வந்தென்கண் மணியே நின்று
பாரேனோ நின்னழகைப் பார்த்துலக வாழ்க்கைதனிற் படுமிச்சோபந்
தீரேனோ நின்னடியைச் சேவித்தா னந்தவெள்ளந் திளைத்தாடேனோ
சாரேனோநின்னடியர் சமூகமதைச் சார்ந்தவர்தாள் தலைக்கொள்ளேனோ

கொள்ளேனோ நீயமர்ந்ததணிகைமலைக்குறவெண்ணங்கோவேவந்தே
அள்ளேனோ நின்னருளை யள்ளியுண்டே யானந்தத் தழுந்தி யாடித்
துள்ளேனோநின்றனைத்துதியேனோதுதித்துலகத்தொடர்பை யெல்லாந்
தள்ளேனோ நின்னடிக்கீழ்ச் சாரேனோதுணையில்லாத் தனியனேனே.

தனியேயிங் குழல்கின்ற பாவியேன் றிருத்தணிகாசலம்வாழ்ஞானக்
கனியேநின் சேவடியைக் கண்ணாரக் கண்டுமனங் களிப்பு றேனோ
துணியேசெய் வாழ்விலலைந்தென்னெண்ண முடியாது சுழல்வேனாகில்
இனியேது செய்வேன் மற்றொருதுணையுங்காணேனிவ் வேழையேனே

இவ்வேளை யருட்டணிகையமர்ந்தருளுந் தேவையென திருகண் ணாய
செவ்வேளை மனங்களிப்பச்சென் றுபுகழ்ந்தானந்தத் தெளிதேனுண்டே
எவ்வேளை யும்பரவி யேத்தேனோ அவன்பணிக ளியற்றி டேனோ
தெவ்வேளை யடார்க்கவகை தெரியாம லுழல்தருமிச் சிறியனேனே. 6

1. கேழ்வி, 2. வேழ்வி என்பன எதுகைநோக்கித் திரித்தவாறு.

சிறியேனிப் போதேகித் திருத்தணிகை மலையமர்ந்த தேவின்பாதங்
குறியேனே வானந்தக் கூத்தாடி யன்பர்கடங் குழாத்துட் சென்றே
அறியேனே பொருணிலையை யறிந்தெனதென்பதைவிடுத் திவ்வகிலமாயை
முறியேனே உடல்புளக மூடேனே நன்னெறியை முன்னி யின்றே 7

மூன்னேனே திருத்தணிகை யடைந்திடநின் சந்நிதியின் முன்னே நின்று
மன்னேனே வடியருடன் வாழேனே நின்னடியை வாழ்த்தி டேனே
உன்னேனே நன்னிலையை யுலகத்தோ ரெல்லீரு மிங்கே வாரும்
என்னேனே நின்பெயரை யார்கூறி னுமவர்க் கிதங்கூ றேனே. 8

கூறேனே திருத்தணிகைக் குற்றனடிப் புகழதனைக் கூறி நெஞ்சந்
தேறேனே நின்னடியர் திருச்சமுகஞ் சேரேனே தீராத் துன்பம்
ஆறேனே நின்னடிய னாகேனே பவக்கடல்விட் டகன்றே யப்பால்
ஏறேனே வருட்கடலி லிழியேனே வொழியாத வின்ப மார்ந்தே. 9

தேடேனே என்னாத னெங்குற்ற னெனவோடித் தேடிச் சென்றே
நாடேனே தணிகைதனி னையகனே நின்னழகை நாடி நாடிக்
கூடேனே வடியருடன் கோவேயெங் குகனேயெங் குருவே யென்று
பாடேனே வானந்தப் பரவசமுற் றுன்கமலப் பதநண் ணேனே. 10

சிவசண்முக சிவஞானதேசிகன் திருவடி வாழ்க

---

15. நெஞ்சோடு புலத்தல்

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

சிவசண்முக சிவஞானதேசிகன் திருவடி வாழ்க

வாவா வென்ன வருள்தணிகை மருந்தை யென்கண் மாமணியைப்
பூவாய் நறவை மறந்தவநாள் போக்கின் றதுவும் போதாமல்
மூவா முதலி னருட்கேலா மூட நினைவு மின்றெண்ணி
ஆவா நெஞ்சே யெனைக்கெடுத்தா யந்தோ நீதா னுவாயோ. 1

வாயாத் துரிசற் றிடும்புலவோர் வழுத்துந் தணிகை மலையமுதைக்
காயாக் கனியை மறந்தவநாள் கழிக்கின் றதுவும் போதாமல்
ஈயாக் கொடியர் தமக்கின்றி யேலா நினைவு மின்றெண்ணி
மாயா வென்றன் வாழ் வழித்தாய் மனமே நீதான் வாழ்வாயோ. 2

வாழும் படிநல் லருள்புரியு மருவுந் தணிகை மலைத்தேனைச்
சூழுங் கலப மயிலரசைத் துதியாப் பவமும் போதாமல்
வீழுங் கொடியர் தமக்கன்றி மேவா நினைவு மேவியின்று
தாழும் படியென் றனையலைத்தாய் சவலை மனநீ சாகாயோ. 3

காயோ மெனநின் றவர்க்கினிய கனியாந் தணிகைக் கற்பகத்தைப்
போயோர் கணமும் போற்றுகிலாய் புன்மை புரிந்தாய் புலங்கெட்டாய்
பேயோ வெங்குந் திரிந்தோடிப் பேண வென்னைப் பேணுகின்ற
நாயோ மனமே நீயுனைநா னம்பி வாளா நலிந்தேனே. 4

தேனுங் கடமுந் திகழதணிகைத தேவை நினையாய் தீநரக
மானு நடையி லுழலகினருய் மனமே யுன்றன வஞசகத்தால
நானு மிழநதேன பெருவாழ்வை நாய்போ னலிநதிங கவமேநீ
தானு மிழநதா யென்னேயுன் றன்மை யிழிவாந் தனமையதே 5

தன்னு லுலகை நடத்துமருட் சாமி தணிகை சாராமற்
பொன்னுன் மண்ணுற் பூவையராற புலமபி வருநதும புனனெஞசே
உன்னு லென்ற னுயர்விழநதே னுறறு ரிழநதே னுனசெயலைச
சொனனுல நகைப்ப ரெனைவிட்டுந் தொலையா யிஙகு நிலையாயே 6

நிலைக்குந் தணிகை யெனனரசை நீயு நினையாய நினைப்பதையுங
கலைக்குந்தொழில்கொண் டெனைககலககஙகணடாயபலனெனகணடாயே
முலைககுங் கலைககும விழைநதவமே முயங்கு மூட முழு நெஞசே
அலைககுங் கொடிய விடநீயென் றறிநதேன முனன ரறிநதிலனே. 7

இலதை நினைப்பாய்பித்தர்களபோ லேஙகாநிற்பாய் தணிகையிலென
குலதெய் வமுமாய்க கோவாயச்சற குருவாய் நினற குகனருளே
நலதென் றறியா யான்செயத நன்றி மறநதாய் நாணுதென
வலதை யழித்தாய் வலதொடுநீ வாழவாய் கொலலோவனனெஞசே 8

நெஞ்சே யுகந்த துணையெனககு நீயென் றறிநதே நேசித்தேன்
மஞசேர் தணிகை மலையமுதை வாரிக கொளுமபோ தெனனுளளே
நஞசே கலந்தா யுன னுறவு நனறே யினியுன னட்பகனறுல
உஞ்சேனிலையேல வனனரகத் துளளேன கொளளே ஞெனறையுமே.

கொள்ளும் பொழிலசூழதணிகைமலைக கோவைநினையா தெனைநரகில
தளளும படிககோ தலைபபட்டாய சகத்தின மடவார் தமமயலாங
களளுண்டநதோவெறிகொண்டாயகலைத்தாயெனனைக கடநதோர்கள
எளளும படிவந தலைககினறு யெனககெனறெஙகே யிருநதாயோ. 10

இருந்தா யிஙகு கண்டவிடத் தேகா நினறு யவவிடத்தும
பொருநதாய் மீண்டும புகுவாய்பின போவாய் வருவாய் புகழதணிகை
மருநதாய நினற குகனடியை வழுததா யெனையும வலிககினறுய
திருந்தாய் நெஞசே நினசெயலைச செபப வெனககுத் திடுககிடுமே. 11

சிவசணமுக சிவஞானதேசிகன திருவடிவாழக

---

16. புன்மை நினைந்திரங்கல்

கட்டளைக் கலிபபா

சிவசணமுக சிவஞானதேசிகன திருவடிவாழக

மஞ்சட் பூசசின் மினுககி விலைஞாகள
மயஙக வேசெயும வாளவிழி மாதர்பாற்
கெஞ்சிக கொஞசி நிறையழிந துனனருட்
கிசசை நீத்துக கிடநதன னுயினேன

மஞ்சுற் றோங்கும பொழிற்றணி காசல
　　வள்ள லெனவினை மாறறுதல நீதியே
தஞசத் தாலவந தடைநதிடு மனபாகள
　　தமமைக காககுந தனியருட குன்றமே. 1

முலையைக் காட்டி மயககியென் னுருயிர்
　　முறறும் வாஙகுறு முணடைகள நனமதி
குலையக காடடுங கலவிககி சைநதுநின
　　கோலங காணக குறிபபில னயினேன
நிலையைக காட்டுநல லானநத வெளளமே
　　நேச நெஞ்சக நினறொளிர தீபமே
கலையைக காடடு மதிதவழ நறறணி
　　காச லத்தமாந தோஙகதி காரனே. 2

வஞ்ச மேகுடி கொணடு விளஙகிய
　　மஙகை யாககு மயலுழந தேயவர்
நஞச மேவு நயனத்திற சிககிய
　　நாயி னேனுனை நாடுவ தெனறுகாண
கஞச மேவு மயனபுகழ சோதியே
　　கடபப மாமலாக கநத சுகநதனே
தஞச மேயென வநதவர் தமமையாள
　　தணிகை மாமலைச சற்குரு நாதனே 3

பாவ மோருரு வாகிய பாவையர்
　　பன்னு கண்வலைப் படடு மயங்கியே
கோவை வாயிதழக கிசசைய தாகிநின
　　குரைக ழறகனபு கொண்டில னயினேன்
மேவு வாாவினை நீககிய ளித்திடும
　　வேல னேதணி காசல மேலனே
தேவர் தேடருஞ் சீரருட் செலவனே
　　தெய்வ யானை திருமண வாளனே 4

கரத்தைக் காடடியே கண்களை நீடடியே
　　கடைய னேனுயிர் வாட்டிய கனனியர்
உரத்தைக காட்டி மயகக மயங்கினேன
　　உனறன பாத வுபயத்தைப போறறிலேன்
புரத்தைக காடடு நகையி னெரித்ததோர்
　　புணணி யர்ககுப் புகலகுரு நாதனே
வரத்தைக காட்டு மலைத்தணி கேசனே
　　வஞச னேறகருள வாழவு கிடைககுமோ. 5

காச மேகங கடுமபிணி சூலைமோ
　　காதி யாறறநது கணகலக கஞசெய்யும
மோச மேநிச மெனறுபெண பேயகளை
　　முன்னி னேனினை முனனில னயினேன

பாச நீக்கிடு மன்பர்கள் போலெனைப்
பாது காக்கும் பரமுனக் கையனே
தேசம் யாவும் புகழ்தணி காசலச்
செல்வ மேயருட் சிற்சுக வாரியே. 6

ஐய மேற்றுத் திரிபவ ராயினும்
ஆசை யாம்பொரு ளீந்திட வல்லரேற்
குய்யங் காட்டு மடந்தையர் வாய்ப்பட்டுன்
கோல மாமலர்ப் பாதங் குறித்திலேன்
மையு லாம்பொழில் சூழ்ந் தணிகைவாழ்
வள்ள லேவள்ளி நாயக னேபுவிச்
சைய றும்பர ஞானிகள் போற்றிடுஞ்
சாமி யேயெனைக் காப்பதுன் றன்மையே. 7

கண்ணைக் காட்டி யிருமுலை காட்டிமேற்
கத்தைக் காட்டி யகத்தைக்கொண் டேயழி
மண்ணைக் காட்டிடு மாய வனிதைமார்
மாலைப் போக்கிநின் காலைப் பணிவனோ
பண்ணைக் காட்டி யுருகு மடியர்தம்
பத்திக் காட்டிமுத் திப்பொரு ளீதென
விண்ணைக் காட்டுந் திருத்தணி காசல
வேல னேயுமை யாளருள் பாலனே 8

படியின் மாக்களை வீழ்த்தும் படுகுழிப்
பாவம் யாவும் பழகுறும் பாழ்ங்குழி
குடிகொ ளுற்றக் குழிசிறு நீர்தரும்
கொடிய வூற்றுக் குழிபுழுக் கொள்குழி
கடிம லக்குழி யாகுங் கருக்குழிக்
கள்ள மாதரைக் கண்டு மயங்கினேன்
ஒடிவில் சீர்த்தணி காசல நின்புகழ்
ஓதி லேனெனக் குண்டுகொ லுண்மையே. 9

கச்சுக் கட்டிம ணங்கட்டிக் காமுகர்
கண்ணைக் கட்டி மனங்கட்டி வஞ்சகம்
வச்சுக் கட்டிய வன்கழற் கட்டியு
மண்ணின் கட்டியு மானு முலைக்கட்டிக்
கிச்சைக் கட்டி யிடும்பையெ னுஞ்சுமை
யேற்கக் கட்டிய வெற்கருள் வாய்கொலோ
பிச்சைக் கட்டிய பித்தன் புதல்வனே
பெருமை கட்டும் பெருந்தணி கேசனே. 10

சிவசண்முக சிவஞானதேசிகன் திருவடிவாழ்க

17 திருவடிசூட விழைதல்

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

சிவசண்முக சிவஞானதேசிகன் திருவடிவாழ்க

தேனு ரலங்கற் குழன்மடவார் திறத்தின் மயங்காத் திறலடைதற்
கானுர் கொடியெம் பெருமான்ற னருட்கண் மணியே யற்புதமே
கானுர் பொழில்சூழ் திருத்தணிகைக் கரும்பே கருணைப் பெருங்கடலே
வானு ரமுதே நின்றிருத்தா ளடியேன் முடிமேல் வைப்பாயே. 1

தாழும் கொடிய மடவியர்தஞ் சழக்கா லுழலாத் தகையடைந்தே
ஆழும் பரமா னந்தவெள்ளத் தழுந்திக் களிக்கும் படிவாய்ப்ப
ஊழுந் தியசீ ரன்பர்மனத் தொளிருஞ் சுடரே யுயர்தணிகை
வாழும் பொருளே நின்றிருத்தா ளடியேன் முடிமேல் வைப்பாயே. 2

மின்னுண் மருங்குற் பேதையர்தம் வெளிற்று மயக்குண் மேவாமே
உன்னும் பரம யோகியர்தம் முடனே மருவி யுனைப்புகழ்வான்
பின்னுஞ்சடையெம் பெருமாற்கோர் பேறே தணிகைப் பிறங்கலின்மேல்
மன்னுஞ் சுடரே நின்றிருத்தா ளடியேன் முடிமேல் வைப்பாயே. 3

ஆறுத் துயரந் தருங்கொடியார்க் காளா யுழன்றிங் கலையாதே
கூறுப்பெருமைநின்னடியார் கூட்டத்துடன்போய்க்குலாவும்வண்ணந்
தேறுப் பொருளாஞ் சிவத்தொழுகுந் தேனே தணிகைத்திருமலைவாழ்
மாறுச் சுகமே நின்றிருத்தா ளடியேன் முடிமேல் வைப்பாயே. 4

விரத மழிக்குங் கொடியார்தம் விழியான் மெலியா துனைப்புகழுஞ்
சரத ரவையிற் சென்றுநின்சீர் தனையே வழுத்துந் தகையடைவான்
பரத மயின்மேற் செயுந்தணிகைப் பரனே வெள்ளிப் பருப்பதம்வாழ்
வரதன் மகனே நின்றிருத்தா ளடியேன் முடிமேல் வைப்பாயே. 5

வெயின்மேற் கிட மெனமடவார் வெய்ய மயற்கண் வீழாமே
அயின்மேற் கரங்கொள் நினைப்புகழு மடியார் சபையினடையும்வகைக்
குயின்மேற் குலவுந் திருத்தணிகைக்குணப்பொற்குன்றேகொள்கலப
மயின்மேன் மணியேநின் றிருத்தா ளடியேன் முடிமேல் வைப்பாயே.

தனமுங் கடந்தே நாரியர்மா றனையுங் கடந்தே தவமழிக்குஞ்
சினமுங் கடந்தே நினைச்சேர்ந்தோர் தெய்வச் சபையிற் சேர்ந்திடவே
வனமுங் கடமுந் திகழ்தணிகை மலையின் மருந்தே வாக்கினொடு
மனமுங் கடந்தோய் நினறிருத்தா ளடியேன் முடிமேல் வைப்பாயே.7

கல்லாக் கொடிய மடவார்தங் காமக் குழிக்கண் வீழாமே
நல்லார்க் கெல்லா நல்லவநின் னுமந் துதிக்கு நலம்பெறவே
சொல்லாற் புனைந்த மாலையொடுந் தொழுது தணிகை தனைத்துதிக்க
வல்லார்க் கருளு நின்றிருத்தா ளடியேன் முடிமேல் வைப்பாயே. 8

கள்ளக் கயற்கண் மடவார்தங் காமத் துழலா துனைநினைக்கும்
உள்ளத் தவர்பாற் சேர்ந்துமகிழ்ந் துண்மை யுணர்ந்தங் குற்றிடுவான்
அள்ளற் பழனத் திருத்தணிகை யரசே ஞான வமுதளிக்கும்
வள்ளற் பெருமா னின்றிருத்தா ளடியேன் முடிமேல் வைப்பாயே. 9

பாகைப் பொருவு மொழியுடையீ ரென்று மடவார்ப் பழிச்சாமல்
ஓகைப்பெருநின்றிருத்தொண்டருடன்சேர்ந்துண்மை யுணர்ந்திடுவான்
தோகைப் பரிமேல் வருந்தெய்வ சூளா மணியே திருத்தணிகை
வாகைப் புயனே நின்றிருத்தா ளடியேன் முடிமேல் வைப்பாயே 10

சிவசண்முக சிவஞானதேசிகன் திருவடிவாழ்க

18 ஆற்றாவிரக்கம்

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

சிவசண்முக சிவஞானதேசிகன் திருவடிவாழ்க

தணிகை மலையைச் சாரேனோ சாமியழகைப் பாரேனோ
பிணிகை யறையைப் பேரேனோ பேராவன்பு கூரேனோ
அணிசெய் யருணீ ராரேனோ ஆறாத் தாகந் தீரேனோ
பணிசெய் தொழும்பிற் சேரேனோ பாரமீ திரங்கு நீரேனோ. 1

எளியே னென்ன விருப்பாரோ வேழைக் கிரங்கும் விருப்பாரோ
வளியேன் போனெஞ் சிருப்பாரோ வழியாக் காமந் திருப்பாரோ
களியே னென்ன வுருப்பாரோ கருது மருட்குக் கருப்பாரோ
தெளியேன்யானென்செய்கேனோதென்பாற்றணிகைப்பொருப்பாரே

செய்கொள் தணிகை நாடேனோ செவ்வேள் புகழைப் பாடேனோ
கைகள் கூப்பி யாடேனோ கருணைக் கடலில் நீடேனோ
மெய்கொள் புளக மூடேனோ மெய்யன் பர்கள்பாற் கூடேனோ
பொய்கொ ளுலகோ டோடேனோ புவிமீ திருக்கான மாடேனே. 3

வந்தென் னெதிரில் நில்லாரோ மகிழ வொருசொல் சொல்லாரோ
முந்தும் மதனை வெல்லாரோ மோகந் தீரப் புல்லாரோ
கந்த னெனும்பே ரல்லாரோ கருணை நெஞ்சங் கல்லாரோ
சந்தத் தணிகை யில்லாரோ சகத்தி லெல்லாம் வல்லாரே 4

நாட்டுந் தணிகை நண்ணேனோ நாதன் புகழை யெண்ணேனோ
கூட்டுந் தொழும்பு பண்ணேனோ குறையா வருணீ ருண்ணேனோ
சூட்டு மயக்கை மண்ணேனோ தொழும்ப ரிடத்தை யண்ணேனோ
காட்டு மவர்தாள் கண்ணேனோ கழியா வாழ்க்கைப் புண்ணேனே 5

காமப் பயலைத் தடுப்பாரோ கடப்ப மலர்த்தார் கொடுப்பாரோ
வேமத் தனத்தைக் கடுப்பாரோ வென்மே லன்பை விடுப்பாரோ
மாமற் றுருவீ டடுப்பாரோ மனத்திற் கோபந் தொடுப்பாரோ
தாமத் தாழ்வைக் கெடுப்பாரோ தணிகை தனில்வே லெடுப்பாரே. 6

காவி மலைக்கண் வதியேனோ கண்ணுண் மணியைத் துதியேனோ
பாவி மயலை மிதியேனோ பரமா னந்தத் துதியேனோ
ஓவி லருளைப் பதியேனோ வுயர்ந்த தொழும்பிற் கதியேனோ
தாவில் சுகத்தை மதியேனோ சற்றும் பயனில் லொதியேனே. 7

வருந்தும் தனிமுன் மன்னரோ வருத்த முனக்கே னென்னரோ
இருந்தென் னிடத்தே துன்னரோ இணைத்தா ளீய வுன்னரோ
பொருந்திங் கயலா ரன்னரோ பொருளீ தென்று பன்னரோ
செருந்தி மலருந் திருத்தணிகைத் தேவ ரெவர்க்கு முன்னரே. 8

தணிகா சலம்போய்த் தழையேனோ சாமி திருத்தாள் விழையேனோ
பணிகா தலித்துப் பிழையேனோ பாடி மனந்து குழையேனோ
திணிகா னுலகை யழையேனோ சேர்ந்தவ் வீட்டுள் நுழையேனோ
பிணிகா னுலகிற் பிறந்துழன்றே பேதுற் றலையும் பழையேனே. 9

மன்னும் குவளை யீயாரோ மதவேண் மதத்தைக் காயாரோ
இன்னுங் கோப மோயாரோ வென்றாய் தனக்குத் தாயாரோ
துன்னு மிரக்கந் தோயாரோ துகளேன் றுயரை யாயாரோ
பன்னும் வளங்கள் செறிந்தோங்கும் பணைகொள் தணிகைத் தூயாரே.

சிவசண்முக சிவஞானதேசிகன் திருவடிவாழ்க

19. ஏழைமையினிரங்கல்

எழுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

சிவசண்முக சிவஞானதேசிகன் திருவடிவாழ்க

தேனே யுளங்கொள் தெளிவே யகண்ட சிதமேவி நின்ற சிவமே
கோனே கனிந்த சிவபோத ஞான குருவே விளங்கு குகனே
தானே தனக்கு நிகராய் விளங்கு தணிகா சலத்தெம் மரசே
நானேழை யிங்கு மனநொந்து நொந்து நலிகின்ற செய்கை நலமோ.

நலமேவு தொண்ட ரயனாதி தேவர் நவையேக நல்கு தணிகா
சலமேவி யுன்ற னிருதாள் புகழ்ந்து தரிசிப்ப தென்று புகலாய்
நிலமேவு கின்ற சிவயோக ருள்ள நிகழ்கின்ற ஞான நிறைவே
வலமேவு வேல்கை யொளிசேர் கலாப மயிலேறி நின்ற மணியே. 2

மணியே கலாப மலைமே லமர்ந்த மதியே நினைச்சொன் மலரால்
அணியே னலன்பு மமையேன் மனத்தி லடியா ரடிக்கண் மகிழ்வாய்ப்
பணியே னினைந்து பதையே னிருந்து பருகே னுவந்த படியே
யெணியே நினைக்கி லவமாமிவ் வேழை யெதுபற்றி யுய்வ தரசே. 3

உய்வண்ண மின்றி யுலகாதரத்தி லுழல்கின்ற மாய மடவார்
பொய்வண்ண மொன்றின்மன மாழ்கியன்மை புரிதந்து நின்றபுலையேன்
மெய்வண்ண மொன்று தணிகா சலத்து மிளிர்கின்ற தேவவிறல்வேற்
கைவண்ண வுன்ற னருள்வண்ணமான கழல்வண்ண நண்ணவுளதோ.

நண்ணாத வஞ்ச ரிடநாடி நெஞ்ச நனிநொந்து நைந்து நவையாம
புண்ணாகி நின்ற வெளியேனை யஞ்சல புரியாது நமபொ னடியை
எண்ணாத பாவி யிவனென்று தள்ளி னெனசெய்வ துயவ தறியேன
தண்ணார் பொழிற்கண மதிவந துலாவு தணிகா சலததி றைவனே. 5

இறையேனு மூன்ற னடியெண் ணியஙகி யிழுதென்ன நெஞச மிளகேன
மறையோது மூன்ற னருளபெற்ற தொணடர் வழிபட டலஙக லணியேன
குறையோடு மிஙகு மயலகொண்டு நின்ற கொடியேனை யாள வுளதோ
நிறையோர் வணஙகு தணிகா சலத்தில நிலைபெற நிருககு மவனே. 6

அவநாள் கழிகக வறிவே னலாது னடிபேணி நிறக வறியேன்
தவநாடு மன்ப ரொடுசேர வநது தணிகா சலத்தை யடையேன்
எவனு னெனககு மவணீ யிருககு மிடமீயி லுனற னடியார்
இவனு ரிவன்ற னியலபென்ன வெனனி லெவனென றுரைபபை யெனையே.

எனையா னறிநது னடிசேர வுன்னை யிறையேனு நெஞசி னிதமாய
நினையே னயர்நது நிலையறற தேக நிசமென றுழன்று துயர்வேன
தனையே னினனப னெனவோதி லியாவா தகுமென றுரைப்ப ரரசே
வனையோர் கொளுஞசெய தணிகாசலதது மகிழவோ டமாநத வமுதே

மூதுவோர் வணஙகு தணிகா சலத்து முதலேயிவ வேழை முறியேன
மதுவான மயஙகு மளிபோன மயஙகி மதியாது நின்ற பிழையால
விதுவாகி யனப ருளமேவு நீகை விடிலேழை யெஙகு மெலிவேன்
இதுநீதி யலல வெனவுன றனககு மெவாசொலல வலல ரரசே 9

சிவசணமுக சிவஞானதேசிகன திருவடிவாழக

20. பணித்திறஞ் சாலாப்பாடிழிவு

எணசீாக் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருததம

சிவசணமுக சிவஞானதேசிகன திருவடி வாழக

அடுத்திலே னின்னடிய ரவைககுட் சற்றும
அனபிலே னினறெழும்ப ஞகேன வஞசந்
தடுத்திலேன றணிகைதனிற சென்று நினனைத்
தரிசனஞ்செய தேமதுரத் தமிழசசொன் மாலை
தொடுத்திலே னழுதுநின தருளை வேண்டித
தொழுதுதொழு தானந்தத் தூயநீ ராடேன
எடுத்திலே னலலனெனனும பெயரை யநதோ
ஏன்பிறநதேன புவிசசுமையா விருககின றேனே. 1

திரப்படுவேன் மையலபுரி மாய வாழவில
தியஙகுவேன் சிறிதேனும தெளிவொன றிலலேன்
மரப்படுவேன சிதடருடன திரிவேன வீணே
மஙகையர்தங கணகளெனும வலைகருள வீழவேன

கரப்பவர்கசு முறபடுவேன கருணை யிலலேன
கண்ணனையாய நினறணிகை மலையைக காணேன
இரப்பவர்ககோ ரணுவளவு மீயேன பேயேன
ஏனபிறநதேன புவிசசுமையா விருககின றேனே. 2

செய்திலே னினறொணட ரடிககுற் றேவல்
திருததணிகை மலையைவலஞ செய்து கணணீர்ப்
பெயதிலேன புலனைநது மொடுககி வீதல
பிறததலெனுங கடலநீநதேன பெணகள தமமை
வைதிலேன மலர்கொயயேன மாலை சூடடேன்
மணியேநின றிருபபுகழை வழுத்தே னின்பால
எய்திலே னிவவுடலகொண டேழை யேனயான
ஏனபிறநதேன புவிச்சுமையா விருககின் றேனே 3

சீர்கொணடார புகழ தணிகை மலையிற் சேரேன
சிவபெருமான பெறறபெருஞ செலவ மேநின
பேர்கொணடார தமைவணஙகி மகிழேன பித்தேன
பெறறதே யமையுமெனப பிறஙகேன மாதா
வார்கொண்டார் முலைமலைவீழந தருளவே னுமம
வஞசமே செயதிடுவேன மதியொன றிலலேன்
ஏாகொணடா ரிகழநதிடவிங கேழை யேனயான
ஏனபிறநதேன புவிசசுமையா விருககின றேனே 4

காமாந்த காரியாய மாத ரலகுற்
கடலவீழநதேன மதிதாழநதேன கவலை சூழநதேன்
நர்மாநத கனையுதைதத நாத னீனற
நாயகமா மணியேநன னலமே யுனறன
பூமாநதண சேவடியைப போறறே னேமகும
பொழிலகொளதணி காசலததைப புகழநது பாடேன
ஏமாநத பாவியே னநதோ வநதோ
ஏனபிறநதேன புவிசசுமையா விருககின றேனே. 5

நன்றறியேன் தீஙகனைத்தும பறியேன பொலலா
நஙகையாதங கண்மாய நவையையச சறறும
வெனறறியேன கொனறறிவார தமமைக கூடும
வேடனேன றிருததணிகை வெறபி னினபாற
செனறறியேன இலையெனப தறிவே னெனறுஞ்
செயதறியேன சிவதருமஞ செயவோா நலலோர்
எனறறியேன வெறியேனிங கநதோ வநதோ
ஏனபிறநதேன புவிசசுமையா விருககின றேனே 6

அல்லார்க்குங் குழலார்மே லாசை வைபபேன
ஐயாநின றிருத்தாண்மே லனபு வையேன்
செலலாககும பொழிறறணிகை யெஙகே யெனறு
தேடிடே னினபுகழைச சிநதை செயயேன

கல்லார்க்குங் கடுமனத்தேன் வன்க ணேன்புன்
கண்ணினே னுதவாத கையேன் பொய்யேன்
எல்லார்க்கும் பொல்லாத பாவி யேன்யான்
ஏன்பிறந்தேன் புவிச்சுமையா யிருக்கின் றேனே. 7

அரும்பாய நகைமடவார்க் காளாய் வாளா
அலைகின்றே னறிவென்ப தறியே னின்பாற்
றிரும்பாத பாதகனேன் றிருவொன் றில்லேன்
திருத்தணிகை மலைக்கேகச் சிந்தை செய்யேன்
கரும்பாய வெறுத்துவேம் பருந்தும் பொல்லாக்
காக்கையொத்தேன் சற்றேனுங் கனித மில்லா
இரும்பாய வன்னெஞ்சக் கள்வ னேன்யான்
ஏன்பிறந்தேன் புவிச்சுமையா யிருக்கின் றேனே. 8

அம்பாத னெடுங்கண்ணார்க் கிச்சை கொள்வேன்
அகமலர முகமலர்வோ டருள்செய் யுன்றன்
செம்பாத மலரேத்தே னிலவு காத்தேன்
திருத்தணிகை யோமது செல்வ மென்றே
நம்பாத கொடியேனல் லோரைக் கண்டால்
நாணிலே னடுங்கிலே னுயிற் பொல்லேன்
எம்பாத கத்தையெடுத் தியார்க்குச் சொல்வேன்
ஏன்பிறந்தேன் புவிச்சுமையா யிருக்கின் றேனே. 9

பண்ணேனின் புகழ்சொல்வோர் தமக்குப் பூசை
பாடேனின் றிருச்சீரைப் பரம னீன்ற
கண்ணேநின் றணிகைதனைக் கண்டு போற்றேன்
கைகுவியேன் மெய்குளிரேன் கண்ணீர் பாயேன்
உண்ணேனல் லானந்த வமுதை யன்பர்
உடனுகே னேகாந்தத் துறவோ ரெண்ணம்
எண்ணேன்வன் றுயரமண்ணேன் மனஞ்செம் புண்ணேன்
ஏன்பிறந்தேன் புவிச்சுமையா யிருக்கின் றேனே. 10

சிவசண்முக சிவஞானதேசிகன் திருவடிவாழ்க

21. காணுப்பத்து

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

சிவசண்முக சிவஞானதேசிகன் திருவடிவாழ்க

வரங்கொ ளடியர் மனமலரின் மகிழ்வுற் றமர்ந்த மாமணியே
திரங்கொள் டணிகை மலைவாழுஞ் செல்வப் பெருக்கே சிற்பரமே
தரங்கொ ளுலக மயலகலத் தாழ்ந்துள் ளுருக வழுதழுது
கரங்கொள் சிரத்தோ டியானுன்னைக் கண்க ளாரக் கண்டிலனே.

வல்லி யொருபால் வானவர்தம் மகளாண் டொருபால் வரமயின்மேல்
எல்லி னிலங்கு நெட்டிலைவே லேந்தி வருமென் னிறையவனே
சொல்லி யடங்காத் துயரியற்றுந் துகள்சேர் சனனப் பெருவேரைக்
கல்லி யெறிந்து நின்னுருவைக் கண்க ளாரக் கண்டிலனே. 2

உருத்துள் ளிகலுஞ் சூர்முதலை யொழித்து வானத் தொண்பதியைத்
திருத்து மரைசே தென்றணிகைத் தெய்வ மணியே சிவஞானம்
அருத்து நினது திருவருள்கொண் டாடிப் பாடி யன்பதனுற்
கருத்துள் ளுருகி நின்னுருவைக் கண்க ளாரக் கண்டிலனே. 3

போத விருத்த லெனநினையாப் புனிதர் சனனப் போரோடு
சாத லகற்றுந் திருத்தணிகைச் சைவக் கனியே தற்பரமே
ஓத லறியா வஞ்சகர்பா லுழன்றே மாதர்க் குள்ளுருகுங்
காத லகற்றி நின்னுருவைக் கண்க ளாரக் கண்டிலனே. 4

வீட்டைப் பெறுவோ ருள்ளகத்து விளங்கும்விளக்கேவிண்ணோர்தம்
நாட்டை நலஞ்செய் திருத்தணிகை நகத்தி லமர்ந்த நாயகமே
கேட்டைத் தருவஞ் சகவுலகிற் கிடைத்த மாய வாழ்க்கையெனுங்
காட்டைக் கடந்து நின்னுருவைக் கண்க ளாரக் கண்டிலனே. 5

மட்டித் தளறு படக்கடலை மலைக்குங் கொடிய மாவுருவைச்
சட்டித் தருளுந் தணிகையிலென் தாயே தமரே சற்குருவே
எட்டிக் கனியா மிவ்வுலகத் திடர்விட் டகல நின்பதத்தைக்
கட்டித் தழுவி நின்னுருவைக் கண்க ளாரக் கண்டிலனே. 6

இலக்க மறியா விருவினையா லிம்மா னிடமொன் றெடுத்தடியேன்
விலக்க மடையா வஞ்சகர்பால் வீணுட் போக்கி மேவிமனத்
தலக்க ணியற்றும் பொய்வாழ்வி லலைந்தேன் றணிகை யரசேயக்
கலக்க மகன்று நின்னுருவைக் கண்க ளாரக் கண்டிலனே.

விரைவாய் கடப்பந் தாரணிந்து விளங்கும் புயனே வேலோனே
தரைவாய் தவத்தாற் றணிகையமர் தருமக் கடலே தனியடியேன்
திரைவாய் சனனக் கடற்படிந்தே தியங்கி யலைந்தேன் சிவஞானக்
கரைவா யேறி நின்னுருவைக் கண்க ளாரக் கண்டிலனே. 8

பள்ள வுலகப் படுகுழியிற் பரிந்தங் குழலா தானந்த
வெள்ளத் தழுந்து மன்பர்விழி விருந்தே தணிகை வெற்பரசே
உள்ள மகல வங்குமிங்கு மோடி யலையும் வஞ்சநெஞ்சக்
கள்ள மகற்றி நின்னுருவைக் கண்க ளாரக் கண்டிலனே. 9

அடலை யணிந்தோர் புரங்காட்டி லாடும் பெருமா னளித்தருளும்
விடலை யெனமூ வரும்புகழும் வேலோய் தணிகை மேலோயே
நடலை யுலக நடையளற்றை நண்ணு தாங்கு மானந்தக்
கடலை யடுத்து நின்னுருவைக் கண்க ளாரக் கண்டிலனே. 10

சிவசண்முக சிவஞானதேசிகன் திருவடிவாழ்க

22. பணித்திறஞ் சாலாமை

கலி விருத்தம்

சிவசண்முக சிவஞானதேசிகன் திருவடிவாழ்க

வஞ்சகப் பேதையர் மயக்கி லாழ்ந்துழல்
நெஞ்சகப் பாவியே னினைந்தி லேனையோ
வெஞ்சகப் போரினை விட்டு ளோர்புகழ்
தஞ்சகத் தணிகைவாழ் தரும வானையே.

வானிகர் கூந்தலார் வன்க ணன்மிக
மானிகழ் பேதையேன் மதித்தி லேனையோ
தானிரும் புகழ்கொளுந் தணிகை மேலருட்
டேனிருந் தொழுகிய செங்க ரும்பையே. 2

கருங்கடு நிகர்நெடுங் கண்ணி னார்மயல்
ஒருங்குறு மனத்தினே னுன்னி லேனையோ
தரும்புகழ் மிகுந்திடுந் தணிகை மாமலை
மருங்கமர்ந் தன்பருண் மன்னும் வாழ்வையே. 3

வைவளர் வாட்கணார் மயக்கில் வீழ்ந்தருப்
பொய்வளர் நெஞ்சினேன் போற்றி லேனையோ
மெய்வள ரன்பர்கண் மேவி யேத்துறுஞ்
செய்வளர் தணிகையிற் செழிக்குந் தேனையே. 4

செழிப்படு மங்கையர் தீய மாயையிற்
பழிப்படு நெஞ்சினேன் பரவி லேனையோ
வழிப்படு மன்பர்கள் வறுமை நீக்கியே
பொழிற்படுந் தணிகையிற் பொதிந்த பொன்னையே. 5

பொதிதரு மங்கையர் புளகக் கொங்கைமேல்
வதிதரு நெஞ்சினேன் மதித்தி லேனையோ
மதிதரு மன்பர்தம் மனத்தி லெண்ணிய
கதிதருந் தணிகைவாழ் கற்ப கத்தையே. 6

சிவசண்முக சிவஞானதேசிகன் திருவடிவாழ்க

23. குறை நேர்ந்த பத்து

எண்சீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

சிவசண்முக சிவஞானதேசிகன் திருவடிவாழ்க

வான்பிறந்தார் புகழ்தணிகை மலையைக் கண்டு
வள்ளலே நின்புகழை மகிழ்ந்து கூறேன்
தேன்பிறந்த மலர்க்குழலார்க் காளா வாளா
திரிகின்றேன் புரிகின்றேன் தீமை நாளும்

ஊன்பிறங்க வுடலோம்பி யவமே வாழநாள
　　ஒழிககின்றேன பழிககாளா யுறறே னநதோ
ஏன்பிறநதே னேனபிறநதேன பாவி யேனயான
　　என்குறையை யெவர்ககெடுததிங கியமபு கேனே. 1

மெய்யாவோ நறறணிகை மலையைச் சார்நது
　　மேன்மையுறும நினபுகழை விருமபி யேததேன
உய்யாவோ வனனெறியேன பயனப டாத
　　ஒதியனையேன எட்டிதனை யொத்தே னனபர்
பொயயாவோ டெனமடவார போகம வேட்டேன்
　　புலையனேன சறறேனும புனித மிலலேன
ஐயாவோ நாணுமற பாவி யேனயான
　　யார்க்கெடுத்தென குறைதனனை யறைகு வேனே 2

வாட்செல்லா நெடுஙகணணார் மயலில வீழநது
　　மனமபோன வழிசென்று வருநதா நின்றேன
சேட்செலலா வரைததணிகைத் தேவ தேவே
　　சிவபெருமான பெறறபெருஞ செலவமே நான்
நாட்செலலா நினறதினி யெனசெய கேனே
　　நாயினேன் பிழைதனனை நாடி நினபாற
கோட்சொலலா நிற்பரெனி லெனனு மோவென
　　குறையையெடுத தெவாககெளியேன கூறு கேனே 3

பொல்லாத மங்கையர்த மயற்குள ளாகும்
　　புலையமனத் தாலவாடிப் புலமபு கினறேன்
கலலாத பாவியென்று கைவிட் டாயோ
　　கருணையுரு வாகியசெங் கருமபே மேரு
வில்லான்றன செலவமே தணிகை மேவும்
　　மெயஞ்ஞான வொளியேயிவ வினையேன் றுன்பம்
எல்லாநீ யறிவாயே யறிநதும வாரா
　　திருந்தாலென் குறையையெவர்க கியம்பு கேனே. 4

முன்னறியேன் பினனறியேன மாதர் பாலெலா
　　மூடமன மிழுத்தோடப் பினசென றெயத்தேன
புன்னெறியேன பொயயரொடும பயினறே னினறன
　　புனிதவருட கடலாடேன புளக மூடேன
பொன்னனையன ஞெழுஞசடிலப் புனித னீனற
　　புண்ணியமே தணிகைவளா போத வாழவே
என்னரைசே யென்னமுதே நினபா லனறி
　　எவர்க்கெடுத்தென குறைதனனை யியமபு கேனே 5

விடுமாட்டிற் றிரிநதுமட மாத ராாதம
　　வெயயநீாக குழிவீழநது மீளா நெஞசக
தடுமாற்றத கொடுமபுலைய வுடலை யோமபிச
　　சார்நதவர்ககோ ரணுவளவுந தானீ யாது

படுகாட்டிற் பலனுதவாப் பனைபோல நின்றேன்
பாவியே னுடற்சுமையைப் பலருங் கூடி
இடுகாட்டில் வைக்குங்கா லென்செய் வேனோ
என்குறையை யெவர்க்கெடுத்திங் கியம்பு கேனே. 6

மின்னைநே ரிடைமடவார் மயல்செய் கின்ற
வெங்குழியில் வீழ்ந்தழுந்தி வெறுத்தேன் போலப்
பின்னையே யெழுந்தெழுந்து மீட்டு மீட்டும்
பேய்போல வீழ்ந்தாடி மயற்குண் மூழ்கிப்
பொன்னையே யொத்தவுன் தருளை வேண்டிப்
போற்றாது வீணேநாட் போக்கு கின்ற
என்னையே யான்சிறியபே னாகி லந்தோ
என்குறையை யெவர்க்கெடுத்திங் கியம்பு கேனே 7

முலையொருபான் முகமொருபால் காட்டும் பொல்லா
மூடமட வார்கடமை முயங்கி நின்றேன்
இலையொருபா லனமொருபால் மலஞ்சோத் துண்ணும்
ஏழைமதி யேன்றணிகை யேந்த லேபோன
மலையொருபால் வாங்கியசெவ் வண்ண மேனி
வள்ளலதரு மருந்தேநின் மலர்த்தா ளேத்தேன்
புலையொருவா வஞ்சகநெஞ் சுடையே னென்றன்
புன்மைதனை யெவர்க்கெடுத்துப் புகலு வேனே. 8

வேய்ப்பான்மென் றோண்மடவார் மறைக்குமாய
வெம்புழுச்சேர் வெடிப்பினிடை வீழ்ந்து நின்றேன்
தாய்ப்பாலை யுண்ணாது நாய்ப்பா லுண்ணுந்
தகையனென திருத்தணிகை தன்னைச் சார்ந்து
ஆய்ப்பாலை யொருமருங்கா னீன்ற செல்வத்
தாரமுதே நின்னருளை யடையேன் கண்டாய்
ஏய்ப்பாலை நடுங்கருங்கல் போனின் றெய்த்தேன்
என்குறையை யெவர்க்கெடுத்திங் கியம்பு கேனே. 9

வஞ்சமட மாதரார் போக மென்னும்
மலத்தினிடைக் கிருமியென வாளா வீழ்ந்தேன்
கஞ்சமலர் மனையானு மாலுந் தேடக்
காணாத செங்கனியிற் கனிந்த தேனே
தஞ்சமென போகக் கருள்புரியும் வள்ள லேநற்
றணிகையரை சேயுவந்து தாளைப் போற்றேன்
எஞ்சலிலா வினைச்சேம விடமா யுற்றேன்
என்குறையை யெவர்க்கெடுத்திங் கியம்பு கேனே 10

சிவசண்முக சிவஞானதேசிகன் திருவடிவாழ்க

24. முறையிட்ட பத்து

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

சிவசண்முக சிவஞானதேசிகன் திருவடி வாழ்க

பொன்னைப்பொருளா நினைப்போர்பாற் போந்து மிடியாலிருந்தலுந்தேன்
நின்னைப் பொருளென் றுணராத நீச னினியோர் நிலைகாணேன்
மின்னைப் பொருவுஞ் சடைப்பவள வெற்பில் விளைந்த வியன்கரும்பே
முன்னைப் பொருளே தணிகையனே முறையோ முறையோ முறையேயோ. 1

மக்கட் பிறவி யெடுத்துமுனை வழுத்தாக் கொடிய மரமனையேன்
துக்கக் கடலில் வீழ்ந்துமனஞ் சோர்கின் றேனோர் துணைகாணேன்
செக்கர்ப் பொருவு வடிவேற்கைத் தேவே தெவிட்டாத் தெள்ளமுதே
முக்கட் கரும்பின் முழுமுத்தே முறையோ முறையோ முறையேயோ.

அன்பி னுனது திருவடிக்கே யாளாய்த் தொண்டொன் றுற்றுதே
துன்பி னுடையோர் பாலணுகிச் சோர்ந்தேனினியோர் துணைகாணேன்
என்பின் மலிந்த மாலைபுனை யெம்மான் றந்த பெம்மானே
முன்பி னடுவாய் முளைத்தோனே முறையோ முறையோ முறையேயோ.

அருகா மலத்தி னலைந்திரக்க மறியா வஞ்ச நெஞ்சகர்பால்
உருகா வருந்தி யுழன்றலைந்தே னுன்ரு ளன்றித் துணைகாணேன்
பெருகா தரவிற் சிவன்பெற்ற பேறே தணிகைப் பெருவாழ்வே
முருகா மும்மூ விரண்டுடையாய் முறையோ முறையோ முறையேயோ

பொன்னின் றொளிரு மாப்பனயன் போற்று முன்றாட் புகழ்மறந்தே
கன்னின் றணங்கு மனத்தார்பாற் கனிந்தேனினியோர் துணைகாணேன்
மின்னின் றிலங்கு சடைக்கனியுள் விளைந்த நறவே மெய்யடியர்
முன்னின் றருளுந் தணிகையனே முறையோ முறையோ முறையேயோ

வெதிருள் ளவரின் மொழிகேளா வீண ரிடம்போய் மிகமெலிந்தே
அதிருங் கழற்சே வடிமறந்தே னந்தோ வினியோர் துணைகாணேன்
எதிருங் குயின்மேற் றவழ்தணிகை யிறையே முக்க ணியற்கனியின்
முதிருஞ் சுவையே முதற்பொருளே முறையோ முறையோ முறையேயோ

ஈனத் திவறு மனக்கொடியோ ரிடம்போய் மெலிந்து நாடோறும்
ஞானத் திருத்தாட் டுணைசிறிது நாடே னினியோர் துணைகாணேன்
தானத் தறுகண் மலையுரியின் சட்டை புனைந்தோன் றரும்பேறே
மோனத் தவாத மகவிளக்கே முறையோ முறையோ முறையேயோ

தேவே யெனநிற் போற்றாத சிறிய ரிடம்போய்த் தியங்கியென்றன்
கோவே நின்றன் றிருத்தாளைக் குறிக்க மறந்தேன் றுணைகாணேன்
மாவே முதத்தி னுரிபுனைந்த வள்ளற் கினிய மகப்பேறே
மூவே தனையை யறுத்தருள்வோய் முறையோ முறையோ முறையேயோ

வேதா நந்த னுடுபோற்றி மேவப் படுநின் பதமறந்தே
ஈதா னந்தந் திடுவீரென் றீன ரிடம்போ யிரந்தலேந்தேன்
போதா னந்தப் பரசிவத்திற் போந்த பொருளே பூரணமே
மூதா னந்த வாரிதியே முறையோ முறையோ முறையேயோ. 9

வடியாக் கருணை வாரிதியாம் வள்ள லுன்றுண் மலர்மறந்தே
கொடியா ரிடம்போய்க்குறையிரந்தேன்கொடியேனினியோர்துணைகாணேன்
அடியார்க் கெளிய முக்கணுடை யம்மா னளித்த வருமருந்தே
முடியா முதன்மைப் பெரும்பொருளே முறையோமுறையோமுறையேயோ.

சிவசண்முக சிவஞானதேசிகன் திருவடிவாழ்க

25. நெஞ்சவலங்கூறல்

எண்சீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

சிவசண்முக சிவஞானதேசிகன் திருவடி வாழ்க

இழுதை நெஞ்சினே னென்செய்வான் பிறந்தேன்
ஏழை மார்முலைக் கேவிழைந் துழன்றேன்
பழுதை பாம்பென மயங்கினன் கொடியேன்
பாவியே னெந்தப் பரிசுகொண் டடைவேன்
அழுது கண்கணீ ரார்ந்திடு மடியர்
அகத்துள் ளூறிய வானந்த வமுதே
தொழுது மால்புகழ் தணிகையென் னரசே
தோன்ற லேபரஞ் சுடர்தரு மொளியே. 1

வஞ்ச நெஞ்சினேன் வல்விலங் கனையேன்
மங்கை மார்முலை மலைதனி லுருள்வேன்
பஞ்ச பாதக மோருரு வெடுத்தேன்
பாவி யேனெந்தப் பரிசுகொண் டடைவேன்
கஞ்சன் மால்புகழ் கருணையங் கடலே
கண்கண் மூன்றுடைக் கரும்பொளிர் முத்தே
அஞ்ச லஞ்சலென் றன்பரைக் காக்கும்
அண்ண லேதணி காசலத் தரசே. 2

மைய னெஞ்சினேன் மதியிலேன் கொடிய
வாட்க ணார்முலை மலைக்குப சரித்தேன்
பைய பாம்பினை நிகர்த்தவெங் கொடிய
பாவி யேனெந்தப் பரிசுகொண் டடைவேன்
மெய்ய ருள்ளகம் விளங்கொளி விளக்கே
மேலை யோர்களும் விளம்பரும் பொருளே
செய்ய மேனியெஞ் சிவபிரா னளித்த
செல்வ மேதிருத் தணிகையந் தேவே. 3

மதியி னெஞ்சினே னெறியிலே யனையேன்
மாதர் கண்ணெனும் வலையிடைப் பட்டேன்
பதியி லேழையேன் படிற்றுவஞ் சகனேன்
பாவி யேனெந்தப் பரிசுகொண் டடைவேன்

பொதியி லாடிய சிவபிரா னளிதத
　　புண்ணிய யாவருட் போதக நாதா
துதியி ராமனுக் **கருள்செயுந்** தணிகைத்
　　தூய னேபசுந தோகைவா கனனே　　4

துட்ட நெஞசினே னெட்டியை யனையேன்
　　துயர்செய மாதர்கள சூழலுட் டினமும
பட்ட வஞசனே னெனசெய வுதித்தேன
　　பாவியே னெநதப பரிசுகொண் டடைவேன்
நட்ட மாடிய நாயக னளித்த
　　நலல மாணிகக நாயக மணியே
மட்ட ருபபொழில சூழதிருத தணிகை
　　வளள லேமயில வாகனத தேவே　　5

காயு நெஞசினேன பேயினை யனையேன
　　கடிகொள கோதையா கணவலைப் பட்டேன்
பாயும வெமபுலி நிகாததவெஞ சினத்தேன
　　பாவி யேனெநதப பரிசுகொண டடைவேன்
தாயுந தநதையுஞ சாமியு மெனது
　　சாபு மாகிய தணிகையங குகனே
ஆயுங கொனறைசெஞ சடைககணிந தாடும்
　　ஐயா தநதரு ளாநநதப் பேறே.　　6

தீங்கு நெஞசினேன வேஙகையை யனையேன்
　　தீய மாதாதந திறததுழல கின்றேன
பாங்கி லாரொடும பழகிய வெறியேன
　　பாவி யேனெநதப பரிசுகொண் டடைவேன்
தேங்கு கஙகையைச செஞசடை யிருத்துஞ்
　　சிவபிரான செலவத திருவருட் பேறே
ஓஙகு நறறணி காசலத தமாநத
　　உணமை யேயெனக குறறிடுந துணையே　　7

கள்ள நெஞசினே னஞ்சினை யனையேன்
　　கடிய மாதாதங கருககுழி யெனுமோர்
பள்ள மாழநதிடு புலையனேன கொலையேன
　　பாவி யேனெநதப பரிசுகொண் டடைவேன
வெளள வார்சடை வித்தகப பெருமான
　　வேணட நறபொருள விரித்துரைத தோனே
புள்ள லமபுதண வாவிசூழ தணிகைப்
　　பொருபப மாநதிடும புனிதபூ ரணனே.　　8

மத்த நெஞசினேன பித்தரிற றிரிவேன
　　மாதா கண்களின மயஙகினின றலைநதேன்
பத்தி யெனபதோ ரணுவுமுற றிலலேன
　　பாவி யேனெநதப பரிசுகொண டடைவேன்

பித்த நாயக னருள்திருப் பேறே
பிரமன் மாலுக்கும் பேசரும் பொருளே
தத்தை பாடுறும் பொழிற்செறி தணிகா
சலத்தின் மேவிய தற்பர வொளியே.

அழுக்கு நெஞ்சினேன் பொய்யல தறியேன்
அணங்க னார்மய லாழத்தில் விழுந்தேன்
பழுக்கு மூடருட் சேர்ந்திடுங் கொடியேன்
பாவி யேனெந்தப் பரிசுகொண் டடைவேன்
மழுக்கை யேந்திய மாசிலா மணிக்குண
மன்னி யோங்கிய வளரொளிப் பிழம்பே
வழுக்கி லாப்புகழ்த் தணிகையென் னரசே
வள்ள லேயெனை வாழ்விக்கும் பொருளே 10

சிவசண்முக சிவஞானதேசிகன் திருவடிவாழ்க

26. ஆற்றாப் புலம்பல்

கொச்சகக் கலிப்பா

சிவசண்முக சிவஞானதேசிகன் திருவடிவாழ்க

அண்ணாவோ என்னருமை ஐயாவோ பன்னிரண்டு
கண்ணாவோ வேல்பிடித்த கையாவோ செம்பவள
வண்ணாவோ நற்றணிகை மன்னாவோ என்றென்றே
எண்ணாவோ துன்பத் திருங்கடற்குள் மன்னினனே 1

மன்னப்பார் போற்று மணியேநின் பொன்னருளைத்
துன்னப்பா ராது சுழன்றேனை அருணகிரி
தன்னப்பா நற்றணிகை தன்னி லமர்ந்தருளும்
என்னப்பா வின்னுமிந்த வேழைக் கிரங்காயோ 2

காய்நின்ற நெஞ்சக் கடையேன் றிருத்தணிகை
வாய்நின் றுனதுபுகழ் வாய்பாடக் கைகுவித்துத்
தூய்நின்றே தாளைத் தொழுதாடித் துன்பமெலாம்
போய்நின் றடைவேனோ புண்ணியநின் பொன்னருளே 3

பொன்பிணிக்கு நெஞ்சப் புலையேனை யிவ்வுலகில்
வன்பிணிக்கோ பெற்று வளர்த்தா யறியேனே
என்பிணைத்தார் வள்ளற் கினிமைபெறு மணியே
அன்பிணைத்தோர் போற்று மருட்டணிகை மன்னவனே 4

வன்னோயும் வஞ்சகர்தம் வன்சார்பும் வன்றுயரும்
என்னோயுங் கொண்டதனை யெண்ணி யிடிவேனோ
அன்னோ முறைபோகி யையா முறையேயோ
மன்னோ முறைதணிகை வாழ்வே முறையேயோ 5

சிவசண்முக சிவஞானதேசிகன் திருவடிவாழ்க

27 திருவருள் விழைதல்

அறுசீரக கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருததம

சிவசணமுக சிவஞானதேசிகன திருவடிவாழக

தாணு வினறருள செலவமே தணிகையிற சாமியே நினையேத்திக
காணு வேனிலை யருளிவண புனமையிற காலஙகள கழிககின்றேன
மாணு மன்பர்க ளெனசொலா ரையநீ வநதெனக கருளவாயே
நாணு வேனல னடுஙகலன ஒடுஙகலன நாயினுங கடையேனே. 1

கடைப்பட் டேஙகுமிந நாயினுக கருளதரக கடவுளநீ வருவாயேல
மடைப்பட் டோஙகிய வனபகத தொணடாகள வநதுனைத தடுப்பாரேல
தடைப்பட் டாயெனிலெனசெயவேன எனசெயவேன றளாவதுதவிரேனே
அடைப்பட் டோஙகிய வயறறிருத் தணிகையம பதியமாந திடுதேவே.

தேவ ரேமுத லுலகஙகள யாவையுஞ சிருட்டியா தியசெயயும
மூவ ரேயெதிர வருகினு மதிததிடேன முருக! நின பெயாசொலவோர்
யாவ ரேனுமென குடிமுழு தாணடெனை யளிததவ ரவரேகாண
தாவ நாடொறுந தணிகையம பதியிலவாழ சணமுகப பெருமானே. 2

சிவசணமுக சிவஞானதேசிகன திருவடிவாழக

28. புண்ணியநீற்று மான்மியம்

வணணக கலிவிருததம

சிவசணமுக சிவஞானதேசிகன திருவடிவாழக

திவசங்கடொ றுஙகொணடிடு தீமைபபிணி தீரும
பவசஙகட மறுமிவவிக பரமுமபுகழ பரவுங
கவசஙகளெ னசசூழநதுறு கணணேறது தவிருஞ
சிவசணமுக வெனவேயருட டிருநீறணிந திடிலே 1

மாலேந்திய குழலாாதரு மயலபோமிட ரயலபோங
கோலேநதிய வரசாடசியுங கூடுமபுகழ நீடும
மேலேநதிய வானுடாகண மெலியாவித மொருசெவ
வேலேநதிய முருகாவென வெண்ணீறணிந திடிலே 2

தவமுண்மையொ டுறுமவஞசகர் தஞசாாவது தவறும
நவமணமிய வடியாரிட நலகுநதிறன மலகும
பவனனபுனல கனனமணவெளி பலவாகிய பொருளாஞ
சிவசணமுக வெனவேயருட டிருநீறணிந திடிலே 3

துயிலேறிய சோாவுஙகெடுந துயரஙகெடு நடுவுன
கையிலேறிய பாசநதுணி கணடேமுறித திடுமால
குயிலேறிய பொழிலசூழதிருக குனறேறி நடககும
மயிலேறிய மணியேயென வளாநீறணிந திடிலே. 4

தேருப்பெரு மனமானது தேறுந்துயர் மாறும
மாறுப்பிணி மாயுநதிரு மருவுஙகரு வொருவும
வீறுப்பொடு வருசூர்முடி வேறுககிட வருமோர்
[1]ஆறுக்கரப் பொருளேயென வருளநீறணிந திடிலே. 5

சிவசணமுக சிவஞானதேசிகன திருவடிவாழக

29. உறுதியுணர்த்தல்

கடடளைக கலிததுறை

சிவசணமுக சிவஞானதேசிகன திருவடிவாழக

மஞ்சேர் பிணிமிடி யாதியை நோககி வருநதுறுமென்
நெஞசே தணிகைய ஞறெழுத துணடுவெண் ணீறுண்டுநீ
எஞசே லிரவும பகலுந துதிசெய திடுதிகணடாய்
அஞசே லிதுசத தியமாமென சொலலை யறிநதுகொண்டே. 1

அறியாத நமபிணி யாதியை நீககு மருண்மருநதின
நெறியாந தணிகைய ஞறெழுத் துண்டுவெண ணீறுண்டுநீ
எறியா திரவும பகலுந துதிசெய திடுதிகணடாய
குறியா திருககலை யெனஞணை யெனறன குணநெஞசமே. 2

என்றே பிணிக ளொழியுமென் றேதுய ரெய்தியிடேல
நின்றே தணிகைய ஞறெழுத துணடுவெண ணீறுணடுநீ
இன்றே யிரவும பகலுந துதிசெய திடுதிகணடாய
நன்றேயெக காலமும வாழிய வாழிய நனனெஞ்சமே 3

சிவசணமுக சிவஞானதேசிகன திருவடிவாழக

30. எண்ணத் தேங்கல்

எழுசீரக கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருததம

சிவசணமுக சிவஞானதேசிகன திருவடிவாழக

போதுகொண டவனு மாலுநின றேததும
புண்ணிய நினறிரு வடிககே
யாதுகொண டடைகேன யாதுமேற செயகேன
யாதுநின றிருவுள மறியேன
தீதுகொண் டவனென றெனககருள சிறிதுஞ்
செயதிடா திருபபையோ சிறியோன
ஏதிவன் செயலொன றிலையெனக கருதி
ஈவையோ தணிகைவா ழிறையே. 1

வாழ்வனே நினபொன னடிநிழல கிடைத்தே
வயஙகுமா னநதவெள ளததுள
ஆழ்வனோ வெளியே னலலதிவ வுலகில
அறஞ்செயாக கொடியபாற சென்றே

1. ஆறககரம் எனபது — ஆருககரமென நீட்டும வழி நீட்டல்.

தாழவனே தாழநத பணிபுரிந தவமே
சஞசரித் துழன் றுவெந நரகில்
வீழவனே விஃதென றறிகிலேன றணிகை
வெற்பினுள ஒளிரருள விளககே 2

சிவசணமுக சிவஞானதேசிகன திருவடிவாழக

31 கையடைமுட்டற்கிரங்கல்

கட்டளைக கலிததுறை

சிவசணமுக சிவஞானதேசிகன திருவடிவாழ்க

கார்பூத்த கணடத தொடுமேவு முககட கனிகனிந்து
சீர்பூத் தொழுகுசெந தேனே தணிகையிற றெளளமுதே
போர்பூத்த வொறறியி னினமுனன ரேறறிடப பேதையனேன
ஏர்பூதத வொணபளி தஙகாண கிலனதற கெனசெயவனே. 1

கருமருந் தாய மணிகணட நாயகன கண்மணியாம
அருமருந தேகணி காசல மேவுமென னுருயிரே
திருமருங் காரொறறி யூரமே வியஙின றிருமுனனராய்
ஒருமருங கேறறவென் செயகேனகற பூர வொளியினுககே 2

பாலெடுத் தேத்துநற் பாமபொடு வேஙகையும பார்த்திடவோர்
காலெடுத் தமபலத தாடும பிரானறிருக கணமணியே
வேலெடுத் தோயதென றணிகா சலததமர் வித்தகஙின
பாலெடுத் தேற்றக கிடைககுஙகொ லோவெண பளிதமெற்கே. 3

கண்ணப்ப னெனனுங் திருப்பெய ராலுல கமபுகழுந
திண்ணப்ப னேத்துஞ சிவனா மகனுககுச் தெண்டனிட்ட
விண்ணப்ப மொனறிநக மேதினி மாயையில வீழவதறுத்
தெண்ணப் படுஙின் றிருவரு ளீகவிவ வேழையற்கே. 4

சிவசணமுக சிவஞானதேசிகன திருவடிவாழக

32. பொது

கட்டளைக் கலிததுறை

சிவசணமுக சிவஞானதேசிகன திருவடிவாழ்க

எப்பா லவரு மிறைஞசுந தணிகை யிருந்தருளென்
அப்பாவுன் பொன்னடிக கெனனெஞ சகமிட மாககிமிகக
வெப்பான நஞசன வஞசகர் பாற்செலும வெந்துயர்நீத்
திப்பாரில ஙின்னடி யார்ககேவல செயய வெனககருளே 1

ஐய்யா தருளதணி காசல மேவிய வெனனருமை
ஐயா ஙினது திருவடி யேததியன ரேவயனுஞ
செய்யாண மருவும புயனுடைத தேவனுஞ சேணவனும
நையாத வாயுளுஞ செலவமும வண்மையு நணணினரே. 2

வாளாருங் கண்ணியர் மாயையை நீககி மலிகரணக
கோளாகும் வாதனை நீத்துமெய்ஞ ஞானக குறிகொடுநின
தாளாகும நீழ லதுசார்நது நிற்கத் தகுநததிரு
நாளாகு நாளெநத நாளறி யேனறணி காசலனே 3

ஊன்பார்க்கு மிவ்வுடற் பொயமையைத் தேர்த லொழிந்தவமே
மான்பார்ககுங கண்ணியா மையலில வீழ மயககமற்றே
தேனபார்ககுஞ சோலைத் தணிகா சலததுன றிருவழகை
நானபார்கக நாளெநத நாணமயி லேறிய நாயகனே

என்னே குறைநமக கேழைநெஞ சேமயி லேறிவரும
மனனே யெனநெடு மாலும பிரமனும வாழததிநிறகுந்
தனனோ தணிகைத் தடமலை வாழுநற றநதையருட
பொனனேர் திருவடிப் போதுகண டாயநம புகலிடமே. 5

பேதைநெஞ் சேயெனறன பினபோந திருதியிப் பேயுலக
வாதையஞ சேறபொறி வாயககலங கேலிறை யுமமயஙகேற்
போதையெஞ சேலதணி காசலம போயப் பொருப்பமர்நத
தாதையஞ சேவடிக கீழககுடி யாகத் தயஙகுவமே 6

சிவசணமுக சிவஞானதேசிகன திருவடிவாழக

33. நாளவப்படாமை வேண்டல்

எழுசீரக் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருததம

சிவசணமுக சிவஞானதேசிகன திருவடிவாழக

குன்றமொத் திலஙகு பணைமுலை நெடுஙகட்
கோதையர் பாலவிரைந தோடிச
சென்றவிப் புலையேன மனத்தினை மீடடுன்
திருவடிக காககுநா ளுளதோ
என்றனி யுயிரே யென்னுடைப் பொருளே
என்னுளத் தினிதெழு மினபே
மன்றலம பொழிலசூழ தணிகையம பொருப்பில
வநதமர்ந் தருளசெயு மணியே. 1

மணிக்குழை யடர்த்து மதாததவேற் கணணார்
வஞசக மயககினி லாழநது
கணிககருந துயர்கொண மனததினை மீட்டுன
கழலடிக காககுநா ளுளதோ
குணிககரும பொருளே குணபெருங குனறே
குறிகுணங கடநததோர் நெறியை
எணிககரு மாலு மயனுநின றேததும
எநதையே தணிகையெம மிறையே 2

இறைக்குளே யுலக மடஙகலு மருட்டும
இலைநெடு வேறகண ரளகச
சிறைக்குளே வருந்து மனததினை மீட்டுன்
திருவடிக காககுநா ளுளதோ
மறைக்குளே மறைநதம மறைக்கரி தாய
வள்ளலே யுள்ளகப பொருளே
அறைக்குளே மடவாராக கனநடை பயிற்றும
அணிதிருத தணிகைவா ழரைசே 3

அரைமதிக் குறமு மொணணுதல வாட்கண்
அலாமுலை யணஙகனு ரலகுற்
புரைமதித துழலு மனததினை மீடடுன
பொனனடிக காககுநா ளுளதோ
பரைமதித் திடஞுசோ பராபரற கருமைப்
பாலனே வேலுடை யவனே
விரைமதித் தோஙகு மலாப்பொழிற றணிகை
வெறபினி லொளிருமெய விளககே. 4

விளக்குறழ் மணிபபூண மேலணிந தோஙகி
விமமுறு மிளமுலை மடவார்
களககினி லாழநத மனததினை மீடடுன்
கழலடிக காககுநா ளுளதோ
அளககருங கருணை வாரியே ஞான
அமுதமே யானநதப பெருககே
இளககரும புகழகொள தணிகையம பொருப்பிற்
கிளாநதருள புரியுமென கிளையே 5

கிளைக்குறும் பிணிககோ ருறையுளா மடவார்
கீழுறு மலகுலென குழிவீழந்
திளைககுமவன கொடிய மனததினை மீட்டுன
இணையடிக காககுநா ளுளதோ
விளைககுமா னநத வியனறனி வித்தே
மெயயடி யவருள விருபபே
திளைககுமா தவததோரக கருளசெயுந தணிகைத்
தெய்வமே யருட்செழுந தேனே. 6

தேன்வழி மலர்ப்பூங குழற்றுடி யிடைவேற்
றிறலவிழி மாதரார் புணாப்பாங
கான்வழி நடககு மனததினை மீட்டுன
கழலவழி நடத்துநா ளுளதோ
மான்வழி வருமென னமமையை வேண்டி
வணபுனத தடைநதிடட மணியே
வானவழி யடைககுஞ சிகரிசூழ தணிகை
மாமலை யமாநதருண மருநதே

மருந்தென மயக்குங் குதலையந் தீஞ்சொன்
வாணுதன் மங்கைய ரிடத்திற்
பொருந்தென வலிக்கு மனத்தினை மீட்டுன்
பொன்னடிக் காக்குநா ளுளதோ
அருந்திடா தருந்த வடியருள் ளோங்கும்
ஆனந்தத் தேறலே யமுதே
இருந்தரு முனிவர் புகழ்செயுந் தணிகை
இனிதமர்ந் தருளிய வின்பே. 8

இன்பமற் றுறுகண் விளைவிழி நிலமாம்
ஏந்திழை யவர்புழுக் குழியில்
துன்பமுற் றுழலு மனத்தினை மீட்டுன
துணையடிக் காக்குநா ளுளதோ
அன்பர்முற் றுணர வருள்செயுந் தேவே
அரியயன் பணிபெரி யவனே
வன்பதை யகற்றி மனபதைக் கருள்வான்
மகிழ்ந்துறுந் தணிகையின் வாழ்வே.

வாழுமிவ் வுலக வாழ்க்கையை மிகவும்
வலித்திடு மங்கையர் தம்பால்
தாழுமென் கொடிய மனத்தினை மீட்டுன
தாணமலர்க் காக்குநா ளுளதோ
சூழுமெஞ் சிருளைப் போழுமெய் யொளியே
தோற்றமீ றற்றசிற் சுகமே
ஊழுமுற் பவமோ ரேழுமவிட் டகல
உதவுசீ ரருட்பெருங் குன்றே 10

சிவசண்முக சிவஞானதேசிகன் திருவடிவாழ்க

34. அன்பிற்பேதுறல்

எழுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

சிவசண்முக சிவஞானதேசிகன் திருவடிவாழ்க

ஏடர்கள் தமக்குன் முற்படுங் கொடிய
முறியனேன் றனக்குநின் னடியாம்
ஏடவிழ் கமலத் திருந்தற வருந்த
என்றுகொல் அருள்புரிந் திடுவாய்
ஆடர வணிந்தே யம்பலத் தாடும்
ஐயருக் கொருதவப் பேறே
கோடணி தருக்கள் குலவுநற் றணிகைக்
குன்றமர்ந் திடுகுணக் குன்றே 1

கற்றவர் புகழ்நின் றிருவடி மலரைக்
கடையனேன் முடிமிசை யமர்த்தி
உற்றவிவ் வுலக மயக்கற மெய்மை
உணர்த்துநா ளெந்நா ளறியேன்

நற்றவ ருணரும பரசிவத தெழுநத
நலலருட் சோதியே நவைதீர்
கொறறவே லுகநத குமரனே தணிகைக
குனறமாந திடுகுணக குனறே

ஞாலவாழ் வெனுமபுன் மலமிசைந துழலும்
நாயினுங கடையவிந நாயகனுன
சீலவாழ வளிககுந திருவடிக கமலத்
தேனதரு நாளுமொன றுண்டோ
ஆலவா யுகந்த வொருசிவ தருவில
அருளபழுத தளிநதசெங கனியே
கோலவா னவாகள புகழதிருத தணிகைக
குனறமாந திடுகுணக குனறே

பவமெனுங் கடறகுள வீழ்ந்துழன் றேங்கும்
பாவியேன றனமுகம பாாததிங
கெவையுநா டாம லெனனடி நிழறகீழ
இருநதிடென றுரைபபதெந நாளோ
சிவமெனுந தருமக கடலகத தெழுநத
தெளளிய வமுதமே தேனே
குவிமுலை வலலிக கொடியொடுந தணிகைக 4
குனறமாந திடுகுணக குனறே

முலைமுகங் காட்டி மயககிடுங கொடியார்
முனபுழன றேஙகுமிவ வெளியேன
நிலைமுகங காடடு நினறிருப பாத
நீழலவந தடையுநா ளெனறோ
மலைமுகங குழைய வளைத்திடுந தெய்வ
மணிமகிழ கண்ணினுண் மணியே
கொலைமுகஞ் செலலாக கருடருந தணிகைக
குனறமாந திடுகுணக குன்றே. 5

வருபய னறியா துழனறிடு மேழை
மதியினே னுயநதிடும வண்ணம
ஒருவரு நினது திருவடிப புகழை
உனனுநா ளெநதநா ளறியேன
அருவுரு வாகுஞ் சிவபிரா னளித்த
அருமபெறற செலவமே யமுதே
குருவுரு வாகி யருளதருந தணிகைக
குன்றமாந திடுகுணக குன்றே.

அழிதரு முலக வாழ்வினை மெய்யென்
றலைநதிடும பாவியே னியறறும
பழிதரும பிழையை யெண்ணுறே லினறு
பாதுகாத் தளிபபதுன கடனே

மொழிதரு முககட் செஙகரும பீன்ற
முததமே முததியின முதலே
கொழிதரு மருவி பொழிதருந தணிகைக
குனறமாந திடுகுணக குன்றே 7

நின்னிலை யறியா வஞசக ரிடத்தில
நினறுநின றலைதரு மெளியேன
தனனிலை யறிநது மையகோ வினனுந
தயையிலா திருநதனை யெனனே
பொனனிலைப் பொதுவில நடஞசெயும பவளப்
பொருப்பினுண் மலர்நதிடும பூவே
கொனனிலை வேலகைக கொளுநதிருத் தணிகைக
குன்றமர்ந திடுகுணக குனறே

பாடிநின் றிருசசீர் புகழநதிடாக கொடிய
பதகாபால நாடொறுஞ சென்றே
வாடினின றேஙகு மேழையே னெஞ்ச
வாட்டமிங கறிநதிலை யென்னே
ஆடிநீ ருடி யருளசெயும பரமன
அகமகி ழருமபெறன மருநதே
கோடிலங குயாவா னணிதிருத தணிகைக
குனறமாந திடுகுணக குனறே 7

வன்பொடு செருககும வஞ்சர்பா லலையா
வணணமின றருளசெயா யெனனில
துனபொடு மெலிவே னினறிரு மலர்ததாள்
துணையனறித துணையொன றுங காணேன்
அனபொடும பரம னுமைகையிற கொடுகக
அகமகிழந தணைககுமா ரமுதே
கொனபெறு மிலைவேற் காநதொடுந தணிகைக
குனறமாந திடுகுணக குனறே.

சிவசண்முக சிவஞானதேசிகன திருவடிவாழக

35. கூடல்விழைதல்

எழுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருததம

சிவசணமுக சிவஞானதேசிகன திருவடி வாழக

ஈகமா றுடையா ரடையார் நெறியார் சடையாா விடையார் தனியானர்
உகமா ருடையா ருமையோர் புடையா ருதவும முரிமைத் திருமகனா
முகமா றுடையாா முகமா றுடையா ரெனவே யெனது முனவநதாா
அகமா ருடையேன பதியா தெனறே னலைவா யெனறு ரஃதெனனே.

விதுவாழ் சடையார் விடைமேல் வருவார் விதிமா லறியா விமலனார்
மதுவாழ் குழலாள் புடைவா ழுடையார் மகனார் குகனார் மயிலூர்வார்
முதுவாழ் வடையா தவமே யலைவேன் முன்வந் திடயா னறியாதே
புதுவாழ் வுடையா ரெனவே மதிபோய் நின்றே னந்தோ பொல்லேனே.

காயோ டுடனாய்க் கனல்கை யேந்திக் காடே யிடமாக் கணங்கொண்ட
பேயோ டாடிப் பலிதேர் தருமோர் பித்தப் பெருமான் றிருமகனார்
தாயோ டுறழுந் தணிகா சலனார் தகைசேர் மயிலார் தனிவேலார்
வேயோ டுறழ்தோட் பாவையர் முன்னென் வெள்வளை கொண்டார்வினவாமே.

பொன்னார் புயனார் புகழும் புகழார் புலியின் னதளார் புயகாலார்
தென்னார் சடையார் கொடிமேல் விடையார் சிவனா ரருமைத் திருமகனார்
என்னா யகனா ரென்னுயிர் போல்வா ரெழின்மா மயிலா ரிமையோர்கள்
தந்நா யகனார் தணிகா சலனார் தனிவந் திவண்மா றந்தாரே. 4

கல்லா லடியார் கல்லடி யுண்டார் கண்டா ருலகங் களவேதஞ்
செல்லா நெறியார் செல்லுறு முடியார் சிவனா ரருமைத் திருமகனார்
எல்லா முடையார் தணிகா சலனா ரென்னா யகனா ரியல்வேலார்
நல்லா ரிடையென் வெள்வளை கொடுபின் னண்ணார் மயின்மேல் நடந்தாரே.

காரூர் சடையார் கனலார் மழுவார் கலவார் புரமூன் றெரிசெய்தார்
ஆரூ ருடையார் பலிதேர்ந் திடுமெம் மரனா ரருமைத் திருமகனார்
போரூ ருறைவார் தணிகா சலனார் புதியா ரெனவென் முனம்வந்தார்
ஏரூ ரெமதா ரினில்வா வென்றா ரெளியே னேமாந் திருந்தேனே.6

கண்ணார்• நுதலார் விடமார் களனார் கரமார் மழுவார் கலைகண்ணார்
பெண்ணார் புயனா ரயன்மாற் கரியார் பெரியார் கைலைப் பெருமானார்
தண்ணார் சடையார் தருமா மகனார் தணிகா சலனார் தனிவேலார்
எண்ணா ரெளியா ளிவளென் றெனையா னென்செய்கேனோ விடர்கொண்டே

மழுவார் தருகைப் பெருமான் மகனார் மயில்வா கனனா ரயில்வேலார்
தழுவார் வினையைத் தணியா ரணியார் தணிகா சலனார் தம்பாதந்
தொழுவா ரழுவார் விழுவா ரெழுவார் துதியா நிற்பா ரவர்நிற்க
புழுவா ருடலோம் பிடுமென் முனர்வந் தருள்தந் தருளிப் போனாரே.

நிருத்தம் பயின்றார் கடல்நெஞ் சயின்றார் நினைவார் தங்கள்நெறிக்கேற்க
அருத்தம் பகர்வா ரருமைப் புதல்வ ராறுமா முகனா ரயில்வேலார்
திருத்தம் பெறுவார் புகழுந் தணிகைத் திருமா மலையா ரொருமாதின்
வருத்தம் பாரார் வளையுந் தாரார் வாரா ரவர்தம் மனமென்னே. 9

பிரமன் றலையிற் பலிகொண் டெருதிற் பெயரும் பிச்சைப் பெருமானார்
திரமன் றினிலே நடனம் புரிவார் சிவனார் மகனார் திறல்வேலார்
தரமன் றலைவான் பொழில்சா ரெழில்சேர் தணிகாசலனார் தமியேன்முன்
வரமன் றவுமால் கொளநின் றனனென் மடவா ரலரான் மனநொந்தே.

சிவசண்முக சிவஞானதேசிகன் திருவடி வாழ்க

36 தரிசனவேட்கை

எழுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

சிவசண்முக சிவஞானதேசிகன் திருவடிவாழ்க

வேல்கொளுங் கமலக் கையனை யெனையாண்
மெய்யனை யையனை யுலக
மால்கொளு மனத்த ரறிவரு மருந்தை
மாணிக்க மணியினை மயின்மேற்
கால்கொளுங் குகனை யெந்தையை யெனது
கருத்தனை யயனரி யறியாச்
சால்கொளுங் கடவுட் டனியருண் மகனைத்
தணிகையிற் கண்டிறைஞ் சுவனே. 1

கண்ணனை யயனை விண்ணவர் கோனைக்
காக்கவைத் திட்டவேற் கரனைப்
பண்ணனை யடியார் பாடலுக் கருளும்
பதியினை மதிகொள்தண் ணருளாம்
வண்ணனை யெல்லா வண்ணமு முடைய
வரதனீன் றெடுத்தருண் மகனைத்
தண்ணனை யெனது கண்ணனை யவனைத்
தணிகையிற் கண்டிறைஞ் சுவனே 2

என்னுடை யுயிரை யானபெறும் பேற்றை
என்னுடைப் பொருளினை யெளியேன்
மன்னுடைக் குருவின் வடிவினை யென்கண்
மணியினை யணியினை வரதத்
மின்னுடைப் பவள வெற்பினி லுதித்து
மிளிர்அருட் டருவினை யடியேன்
தன்னுடைத் தேவைத் தந்தையைத் தாயைத்
தணிகையிற் கண்டிறைஞ் சுவனே 3

பரங்கிரி யமருங் கற்பகத் தருவைப்
பராபரஞ் சுடரினை யெளியேற்
கிரங்கிவந் தருளும் ஏரகத் திறையை
எண்ணுதற் கரியபே ரின்பை
உரங்கிளர் வானோர்க் கொருதனி முதலை
ஒப்பிலாத் தோங்கிய வொன்றைத்
தரங்கிளர் அருண கிரிக்கருள் பவனைத்
தணிகையிற் கண்டிறைஞ் சுவனே. 4

அருப்பெறன் மணியை யமுதினை யன்பர்
அன்பினுக் கெளிவரு மரசை
விரும்புமா தவத்தோ ருள்ளகத் தொளிரும்
விளக்கினை யளக்கரும் பொருளைக்

கரும்பினை யென்னுட் கனிந்திடுங் கனியை
முனிந்திடா தருளருட் கடலைத்
தரும்பர சிவத்துட் கிளர்ந்தொளி ரொளியைத்
தணிகையிற் கண்டிறைஞ் சுவனே. 5

மாரனை யெரித்தோன் மகிழ்திரு மகனை
வாகையும் புயத்தனை வடிவேற்
றீரனை யழியாச் சீரனை ஞானச்
செல்வனை வல்வினை நெஞ்சச்
சூரனைத் தடிந்த வீரனை யழியாச்
சுகத்தனைத் தேன்றுளி கடப்பந்
தாரனைக் குகனென் பேருடை யவனைத்
தணிகையிற் கண்டிறைஞ் சுவனே. 6

வேதனைச் சிறைக்குள் வேதனை படச்செய்
விமலனை யமலனை யற்பர்
போதனைக் கடங்காப் போதனை யைந்தாம்
பூதனை மாதவர் புகழும்
பாதனை யுமையாள் பாலனை யெங்கள்
பரமனை மகிழ்விக்கும் பரனைத்
தாதனை யுயிர்க்கு ளுயிரனை யவனைத்
தணிகையிற் கண்டிறைஞ் சுவனே 7

குழகனை யழியாக் குமரனை யட்ட
குணத்தனைக் குறித்திட லரிதாம்
அழகனைச் **செந்தி லப்பனை மலைதோ**
ருடல்வா ழண்ணலைத் தேவர்
கழகனைத் தண்டைக் காலனைப் பிணிக்கோர்
காலனை வேலனை மனதிற்
சழகிலார்க் கருளுஞ் சாமிநா தனைத்தென்
றணிகையிற் கண்டிறைஞ் சுவனே. 8

மூத்தனை முத்திக் கொருதனி வித்தை
முதல்வனை முருகனை முக்கட்
பித்தனை யத்த னெனக்கொளுஞ் செல்வப்
பிள்ளையைப் பெரியவ ருளஞ்சேர்
சுத்தனைப் பத்தி வலைப்படு மவனைத்
துரியனைத் துரியமுங் கடந்த
சத்தனை நித்த நின்மலச் சுடரைத்
தணிகையிற் கண்டிறைஞ் சுவனே 9

வள்ளையிற் கரங்கொள் வள்ளலை யிரவில்
வள்ளிநா யகிதனைக் கவர்ந்த
கள்ளனை யடிய ருள்ளகத் தவனைக்
கருத்தனைக் கருதுமா னந்த

வெள்ளநின் றாட வருள்குரு பரனை
விருப்புறு பொருப்பனை வினையைத்
தள்ளவந் தருள்செய் திடுந்தயா நிதியைத்
தணிகையிற் கண்டிறைஞ் சுவனே

சிவசண்முக சிவஞானதேசிகன திருவடிவாழக

37. நாளெண்ணி வருந்தல்

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

சிவசண்முக சிவஞானதேசிகன திருவடிவாழக

இன்னு மெத்தனை நாட்செல்லு மேழையே னிடர்க்கடல் விடுத்தேற
மின்னும் வேற்படை மிளிர்தரும் கைத்தல வித்தகப் பெருமானே
துன்னு நற்றணி காசலத் தமர்ந்தருள் தோன்றலே மயிலேறி
மன்னு முத்தம வள்ளல நின்றிரு மனக்கருத் தறியேனே 1

ஈறி லாதநின் னருள்பெற வெனக்கினு மெத்தனை நாட்செல்லும
மாறி லாதவர் மனத்தொளிர் சோதியே மயின்மிசை வரும்வாழ்வே
தூறி லாவளச் சோலைசூழ் தணிகைவாழ் சுத்தசின் மயத்தேவே
ஊறி லாப்பெரு நிலையவா னந்தமே யொப்பிலா னருட்பேறே. 2

கூழை மாமுகி லனையவர் முலைத்தலைக் குளித்துழன் றலைகின்ற
ஏழை நெஞ்சினே னெத்தனை நாட்செல்லு மிடர்க்கடல் விடுத்தேற
மாழை மேனியன் வழுத்துமா ணிக்கமே வாழ்த்துவா யவர்பொல்லா
ஊழை நீக்கிநல் லருள்தரும் தெய்வமே யுத்தமச் சுகவாழ்வே 3

ஐய வின்னுநா னெத்தனை நாட்செலு மல்லல்விட் டருண்மேவத்
துய்ய நன்னெறி மன்னிய வடியர்தந் துயர்தவிர்த் தருள்வோனே
வெய்ய நெஞ்சின ரெட்டொணு மெய்யனே வேல்கொளுங் கரத்தோனே
செய்ய மேனியஞ் சிவபிரான் பெற்றநற் செல்வனே திறலோனே 4

பாவி யேனின்னு மெத்தனை நாட்செலும் பருவரல் விடுத்துய்யக்
கூவி யேயன்பர்க் கருள்தரும் வள்ளலே குணப்பெருங் குன்றேயென்
ஆவி யேயெனை யாள்குரு வடிவமே யானந்தப் பெருவாழ்வே
வாவி யேர்தருந் தணிகைமா மலைமிசை மன்னிய வருட்டேனே 5

எளிய னேனின்னு மெத்தனை நாட்செலு மிடர்க்கடல் விடுத்தேற
ஒளிய னேகமாய்த் திரண்டிடுஞ் சிற்பர வுருவமே வுருவில்லா
வெளிய தாகிய வத்துவே முத்தியின் மெய்ப்பயன் றருவித்தே
அளிய தாகிய நெஞ்சினர்க் கருள்தரு மாறுமா முகத்தேவே. 6

தொண்ட னேனின்னு மெத்தனை நாட்செலுந் துயர்க்கடல்விடுத்தேற
வண்ட னேயண்டர்க் கருள்தரும் பரசிவ னருளிய பெருவாழ்வே
கண்ட னேகர்வந் தனைசெயுஞ் சூரனைக் களைந்தருள் கலைக்கண்ணே
விண்ட னேர்புகுஞ் சிகரிசூழ் தணிகையில் விளங்கிய வேலோனே 7

வீண னேனின்னு மெத்தனை நாட்செல்லும் வெந்துயர்க் கடனீந்தக்
காண வானவர்க் கரும்பெருந் தலைவனே கருணையங் கண்ணனே
தூண நேர்புயச் சுந்தர வடிவனே துளக்கிலார்க் கருளீயும்
ஏண னேயெனை யேன்றுகொள் தேசிக விறைவனே யியலோனே.

கடைய னேனின்னு மெத்தனை நாட்செலுங் கடுந்துயர்க் கடனீந்த
விடையி னேறிய சிவபிரான் பெற்றருள் வியன்றிரு மகப்பேறே
உடைய நாயகிக் கொருபெருஞ் செல்வமே உலகெலா மளிப்போனே
அடைய நின்றவர்க் கருள்செயுந்தணிகைவாழானந்தத்தெளிதேனே.

பேய னேனின்னு மெத்தனை நாட்செலும் பெருந்துயர்க் கடனீந்த
மாய னேமுதல் வானவர் தமக்கருண் மணிமிடற் றிறையோற்குச்
சேய னேயகந் தெளிந்தவர்க் கினியனே செல்வனே யெனைக்காக்குந்
தாய னேயென்றன் சற்குரு நாதனே தணிகைமா மலையானே. 10

சிவசண்முக சிவஞானதேசிகன் திருவடிவாழ்க

38. ஏத்தாப் பிறவி யிழிவு

எண்சீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

சிவசண்முக சிவஞானதேசிகன் திருவடிவாழ்க

கல்லை யொத்தவென் னெஞ்சினை யுருக்கேன்
கடவுள் நின்னடி கண்டிட விழையேன்
அல்லை யொத்தகோ தையர்க்குளங் குழைவேன்
அன்பி லாரொடு மமர்ந்தவ ழுழல்வேன்
தில்லை யப்பனென் றுலகெடுத் தேத்துஞ்
சிவபிரான் றருஞ் செல்வநின் றணிகை
எல்லை யுற்றனை யேத்திநின் றுடேன்
என்செய் வான்பிறந் தேனெளி யேனே. 1

மைய னெஞ்சினேன் மதிசிறி தில்லேன்
மாத ரார்முலை மலையிவர்ந் துருள்வேன்
ஐய நின்றிரு வடித்துணை மறவா
அன்பர் தங்களை யடுத்துள மகிழேன்
உய்ய நின்றிருத் தணிகையை யடையேன்
உடைய நாயக னுதவிய பேறே
எய்ய விவ்வெறும் வாழ்க்கையி லுழல்வேன்
என்செய் வான்பிறந் தேனெளி யேனே. 2

புலைய மாதர்தம் போகத்தை விழைந்தேன்
புன்மை யாவைக்கும் புகலிட மானேன்
நிலைய மாந்திருத் தணிகையை யடையேன்
நிருத்த னீன்றருள் நின்மலக் கொழுந்தே

விலையி லாதநின் றிருவருள் விழையேன்
வீணர் தங்களை விரும்பிநின் றலைந்தேன்
இலையெ னாதணு வளவுமொன் றீயேன்
என்செய் வான்பிறந் தேனெளி யேனே 3

மருட்டு மங்கையர் புழுக்குழி யாழ்ந்து
வருந்தி நாடொறு மனமிளைக் கின்றேன்
தெருட்டு நின்றிருத் தணிகையை யடையேன்
சிவபிரான் பெற்ற செல்வமே நினது
அருட்டி றத்தினை நினைந்துநெக் குருகி
அழுது கண்கள்நீ ரார்ந்திட நில்லேன்
இருட்டு வாழ்க்கையி லிடறிவீழ் கின்றேன்
என்செய் வான்பிறந் தேனெளி யேனே 4

நச்சி லேபழ கியகருங் கண்ணார்
நலத்தை வேட்டுநற் புலத்தினை யிழந்தேன்
பிச்சி லேமிக மயங்கிய மனத்தேன்
பேதை யேன்கொடும் பேயனேன் பொய்யேன்
[1]சச்சி லேசிவ னளித்திடு மணியே
தங்க மேயுன்றன் றணிகையை விழையேன்
எச்சி லேவிழைந் திடருறு கின்றேன்
என்செய் வான்பிறந் தேனெளி யேனே. 5

மின்னை யன்னநுண் ணிடையிள மடவார்
வெய்ய நீர்க்குழி விழுந்திளைத் துழன்றேன்
புன்னை யஞ்சடை முன்னவ னளித்த
பொன்னை யன்னநின் பூங்கழல் புகழேன்
அன்னை யென்னநல் லருள்தருந் தணிகை
அடைந்து நின்றுநெஞ் சகமகிழ்ந் தாடேன்
என்னை யென்னையிங் கென்செய லன்றோ
என்செய் வான்பிறந் தேனெளி யேனே. 6

பட்டி மாடெனத் திரிதரு மடவார்
பாழுங்குழிக் குள்வீழ்ந் தாழ்ந்திளைக் கின்றேன்
தட்டி லார்புகழ்த் தணிகையை யடையேன்
சம்பு வென்னுமோர் தருவொளிர் கனியே
ஒட்டி லேனினை யுளத்திடை நினையேன்
உதவு றாதுநச் சுறுமர மானேன்
எட்டி யென்முன மினிப்புறு மந்தோ
என்செய் வான்பிறந் தேனெளி யேனே. 7

ஓங்கி நீண்டவா னுறழ்கருங் கண்ணார்
உவர்ப்புக் கேணியி லுழைத்தக மிளைத்தேன்
வீங்கி நீண்டதோ ரொதியென நின்றேன்
விழலுக் கேயிறைத் தலைந்தனன் வீணே

1. வித்து—விச்சு—என்றாற்போல, சத்து—சச்சு—எனப் போலியாயிற்று.

தாங்கி னேனுடற் சுமைதனைச் சிவனார்
தநய நின்றிருத் தணிகையை யடையேன்
ஏங்கி னேனசுழற் படுதுரும் பெனவே
என்செய் வான்பிறந் தேனெளி யேனே 8

பண்ண ளாவிய மொழியினார் மயக்கும்
படிற்று மங்கையர் பாலவிழ் வுற்றேன்
தண்ண ளாவிய சோலைசூழ் தணிகைத்
தடத்த ளாவிய தருமநற் றேவே
பெண்ண ளாவிய புடையுடைப் பெருமான்
பெற்ற செல்வமே யற்றவர்க் கமுதே
எண்ண ளாவிய வஞ்சக நெஞ்சோ
டென்செய் வான்பிறந் தேனெளி யேனே 9

கான ருவள கத்திய ரளக்கர்
காமத் தாழ்ந்தகங் கலங்குற நின்றேன்
வான மேவுறும் பொழிற்றிருத் தணிகை
மலையை நாடிநின் மலர்ப்பதம் புகழேன்
ஞான நாயகி யொருபுடை யமர்ந்த
நம்ப னார்க்கொரு நற்றவப் பேறே
ஈன னாகியிங் கிடர்ப்படு கின்றேன்
என்செய் வான்பிறந் தேனெளி யேனே. 10

சிவசண்முக சிவஞானதேசிகன் திருவடிவாழ்க

39. பவனிச் செருக்கு

கலி விருத்தம்

சிவசண்முக சிவஞானதேசிகன் திருவடிவாழ்க

பூவுண்டவெள் விடையேறிய புனிதன்றரு மகனார்
பாவுண்டதோ ரமுதன்னவர் பசுமாமயின் மேல்வந்
தாவுண்டனர் என்றின்னல மறியாரென விருந்தால்
நாவுண்டவர் திருமுன்பிது நலமன்றுமக் கெனவே 1

ஒன்றூர்புர மெரிசெய்தவ ரொற்றித்திரு நகரார்
மன்றூர்நட முடையார்தரு மகனார்பசு மயின்மேல்
நின்றூர்தது கண்டேன்கலை நில்லாது கழன்றற்
தென்றூரொடு சொல்வேனென்னை யானேமறந் தேனே. 2

வாரார்முலை யுமையாள்திரு மணவாளர்தம் மகனார்
ஆராவமு தனையாருயி ரனையாரயி லவனார்
நேரார்பணி மயிலின்மிசை நின்றூர்தது கண்டேன்
நீரார்விழி யிமைநீங்கின நிறைநீங்கிய தன்றே. 3

ஒன்றேடிரண் டெனுஙகண்ணின ருதவுநதிரு மகனர்
என்றேடிக லெழிலார்மயி லேறியங குறறூர்
நன்றேடினன மகிழகூாநதவர் நகைமாமுகங கண்டேன்
கன்றேடின பசுவாடின கலையூடின வன்றே. 4

மலைவாங்குவி லானர்திரு மகனாபசு மயிலின
நிலைதாஙகுற நினறூரவர் நிறகுநிலை கணடேன்
அலைதீஙகின குழறூஙகின வகமேஙகின வரைமேல
கலைநீஙகின முலைவீஙகின களியோஙகின வனறே 5

மான்கண்டகை யுடையார்தரு மகனார்தமை மயினமேல
நானகணடன னவாகணடனர் நகைகொணடன முடனே
மீனகண்டன விழியாரது பழியாக விளைத்தாா
ஏனகண்டனை யெனறூளனை யெனனெனறுரைக கேனே 6

செங்கண்விடை தனிலேறிய சிவனாதிரு மகனர்
எஙகண்மணி யனையார்மயி லினமீதுவந திடடார்
அஙகண்மிக மகிழவோடுசென றவாநினறது கணடேன்
இஙகணவளை யிழநதேன்மய லுழநதேனகலை யெனவே 7

தண்டேன்பொழி யிதழிபபொலி சடையார்தரு மகனர்
பண்டேனபுரி தொடையார் தமைப் பசுமாமயின மீதிற்
கண்டேனவளை காணேனகலை காணேனமிகு காமங
கொண்டேன றுயிலவிண்டேனெனறுங கூறேனவரு மாறே 8

மாவீழ்ந்திடு விடையார்திரு மகனர்பசு மயினமேல்
நீவீழநதிட நினறூரது கணடேனெனற னெஞ்சே
பூவீழநதது வணடேமதி போயவீழநதது வணடே
நாவீழநதது மலரேகழை நாணவீழநதது மலரே.

வெற்றூர்புர மெரித்தாாதரு மேலார்மயின மேலே
உற்றூரவ ரெழினமாமுகத துளளேநகை கணடேன்
பொற்றூர்புயங கணடேனறுயா விணடேனெனைப் போல
மற்றூர்பெறு வாரோவினி வாழவேனமன மகிழநதே. 10

சிவசணமுக சிவஞானதேசிகன திருவடிவாழக

40. திருவருள் விலாசப்பத்து

எணசீாக் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருததம

சிவசணமுக சிவஞானதேசிகன திருவடிவாழக

ஆறுமுகப் பெருஙகருணைக கடலே தெயவ
யானைமகிழ மணிககுனறே யரசே முகககட்
பேறுமுகப பெருஞ்சுடர்ககுட் சுடரே செவவேல
பிடித்தருளும பெருநதகையே பிரம ஞானம

வீறுமுகப் பெருங்குணத்தோ ரிதயத் தோங்கும்
விளக்கமே யானந்த வெள்ள மேமுன்
றேறுமுகப் பெரியவருட் குருவா யென்னைச்
சிறுகாலை யாட்கொண்ட தேவ தேவே. 1

கண்ணிமதி புனைந்தசடைக் கனியே முக்கட்
கரும்பேயென் கண்ணேமெய்க் கருணை வாழ்வே
புண்ணியநன் னிலையுடையோ ருளத்தில் வாய்க்கும்
புத்தமுதே யானந்த போக மேசீர்
எண்ணியமெய்த் தவர்க்கெல்லா மெளிதி லீந்த
என்னரசே ஆறுமுகத் திறையாம் வித்தே
திண்ணியவென் மனமுருக்கிக் குருவா யென்னைச்
சிறுகாலை யாட்கொண்ட தேவ தேவே. 2

நின்னிருதாட் டுணைபிடித்தே வாழ்கின் றேனுன்
நின்னையலாற் பின்னையொரு நேயங் காணேன்
என்னையினித் திருவுளத்தில் நினைதி யோநான்
ஏழையினு மேழைகண்டா யெந்தா யெந்தாய்
பொன்னையன்றி விரும்பாத புல்லர் தம்பால்
போகவொழிந் துன்பதமே போற்றும் வண்ணஞ்
சின்னமளித் தருட்குருவா யென்னை முன்னே
சிறுகாலை யாட்கொண்ட தேவ தேவே. 3

கல்வியெலாங் கற்பித்தாய் நின்பால் நேயங்
காணவைத்தா யிவ்வுலகங் கான லென்றே
ஒல்லும்வகை யறிவித்தா யுள்ளே நின்றெ
உடையானே நின்னருளு முதவு கின்றாய்
இல்லையெனப் பிறர்பாற்சென் றிரவா வண்ணம்
ஏற்றமளித் தாயிரக்க மென்னே யென்னே
செல்வவருட் குருவாகி நாயி னேனைச்
சிறுகாலை யாட்கொண்ட தேவ தேவே. 4

எந்தைபிரா னென்னிறைவ னிருக்க விங்கே
என்னகுறை நமக்கென்றே யிறுமாப் புற்றே
மந்தவுல கினிற்பிறரை யொருகா சுக்கும்
மதியாமல் நின்னடியே மதிக்கின் றேன்யான்
இந்தவடி யேனிடத்துன் றிருவு ளந்தான்
எவ்வாறோ வறிகிலே னேழை யேனுன்
சிந்தைமகிழ்ந் தருட்குருவா யென்னை முன்னே
சிறுகாலை யாட்கொண்ட தேவ தேவே. 5

மாறாத பெருஞ்செல்வ யோகர் போற்றும்
மாமணியே யாறுமுக மணியே நின்சீர்
கூறாத புலைவாய்மை யுடையார் தம்மைக்
கூடாத வண்ணமருட் குருவாய் வந்து

தேருத நிலையெலலாந தேற்றி யோஙகுஞ
சிவஞானச சிறப்படைநது திகைப்பு நீஙகிச்
சீருத வாழவிடைநான வாழ வெனனைச
சிறுகாலை யாட்கொண்ட தேவ தேவே. 6

கற்றறிந்த மெயயுணர்சசி யுடையோ ருள்ளக
கமலததே யோஙகுபெருங கடவு ளேநின
பொற்றகைமா மலரடிசசீர் வழுதது கினற
புண்ணியர்தங குழுவிலெனைப் புகுததி யென்றும
உறறவருட சிநதனைதந தினப மேவி
உடையாயுன னடியவனென ரேஙகும வண்ணஞ்
சிற்றறிவை யகறறியருட் குருவா யெனனைச்
சிறுகாலை யாடகொண்ட தேவ தேவே. 7

ஞாலமெலாம் படைத்தவனைப் படைத்த முககண்
நாயகனே வடிவேறகை நாதனே நான
கோலமெலாங கொடியேனற குணமொன றிலலேன
குறறமே விழைநதேனிக கோது ளோனைச
சாலமெலாஞ செயுமடவார் மயககி னீககிச
சன்மாக்க மடையவருள தருவாய் ஞானச
சீலமெலா முடையவருட குருவாய வநது
சிறுகாலை யாடகொணட தேவ தேவே 8

கற்பனையே யெனுமுலகச் சழககி லநதோ
காலூனறி மயஙகுகினற கடைய னேனைச்
சொறபனமிவ வுலகியறகை யெனறு நெஞசந
துணிவுகொளச செய்விததுன றுணைபொற் றாளை
அற்பகலு நினைநதுகனிந துருகி ஞான
ஆனநத போகமுற வருளல வேண்டுஞ
சிறபரசற் குருவாயவந தெனனை முனனே
சிறுகாலை யாடகொணட தேவ தேவே. 9

பன்னிருகண் மலர்மலர்நத கடலே ஞானப
பரஞசுடரே ஆறுமுகம படைதத கோவே
என்னிருகண் மணியேயென தாயே யெனனை
ஈனறவனே யெனனரசே யெனறன வாழவே
மின்னிருவா புடைவிளஙக மயினமீ தேறி
விருமபுமடி யாாகாண மேவுந தேவே
செனனியிலநின னடிமலாவைத தெனனை முன்னே
சிறுகாலை யாட்கொணட தேவ தேவே 10

சிவசணமுக சிவஞானதேசிகன திருவடிவாழக

41. திருவருட்பேற்று விழைவு

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

சிவசண்முக சிவஞானதேசிகன் திருவடிவாழ்க

உலகம் பரவும் பரஞ்சோதி யுருவாங் குருவே யும்பரிடைக்
கலகந் தருசூர்க் கிளைகளைந்த கதிர்வே லரசே கவின்றருசீர்த்
திலகந் திகழ்வா ணுதற்பரையின் செவ்வப் புதல்வா திறலதனால்
இலகுங் கலப மயிற்பரிமே லேறும் பரிசென் னியம்புகவே. 1

புகுவா னவர்தம் மிடர்முழுதும் போக்குங் கதிர்வேற் புண்ணியனே
மிகுவான் முதலாம் பூதமெலாம் விதித்தே நடத்தும் விளைவனைத்துந்
தகுவான் பொருளா முனதருளே யென்றா லடியேன் றனையிங்கே
நகுவான் வருவித் திருள்நெறிக்கே நடத்த லழகோ நவிலாயே. 2

அழகா வமலா வருளாளா வறிவா வறிவா ரகமேவுங்
குழகா குமரா வெனையாண்ட கோவே நின்சீர் குறியாரைப்
பழகா வண்ண மெனக்கருளிப் பரனே நின்னைப் பணிகின்றோர்க்
கழகா தரவாம் பணிபுரிவா ரடியார்க் கடிமை யாக்குகவே. 3

ஆக்குந் தொழிலாற் களித்தானை யடக்குந் தொழிலாலடக்கிப்பின்
காக்குந் தொழிலா லருள்புரிந்த கருணைக் கடலே கடைநோக்கால்
நோக்குந் தொழிலோர் சிறிதுன்பா லுளதேன்மாயாநொடிப்பெல்லாம்
போக்குந் தொழிலென் பாலுண்டா மிதற்கென்புரிவேன்புண்ணியனே.4

புரிவேன் விரதந் தவந்தானம் புரியா தொழிவேன் புண்ணியமே
பரிவேன் பாவம் பரிவேனிப் பரிசா லொன்றும் பயன்காணேன்
திரிவே னினது புகழ்பாடிச் சிறியே னிதனைத் தீர்வேனேல்
எரிவே னெரிவாய் நரகத்தே யிருப்பே னிளைப்பேன் விளைப்பேனே.

விளைப்பேன் பவமே யடிச்சிறியேன் வினையால்விளையும்வினைப்போகந்
திளைப்பே னெனினுங் கதிர்வடிவேற்றேவே யென்னுந் திருமொழியால்
இளைப்பே னலனிங் கியம்புகிற்பேனெனக்கென் குறையுண் டெமதூதன்
வளைப்பே னெனவந் திடிலவனை மடிப்பேன் கருணை வலத்தாலே.6

வலத்தால் வடிவேற் கரத்தேந்து மணியே நின்னை வழுத்துகின்ற
நலத்தா லுயர்ந்த பெருந்தவர்பா னண்ணும் பரிசு நல்கினையேல்
தலத்தா லுயர்ந்த வானவருந் தமியேற் கிணையோ சடமான
மலத்தால் வருந்தாப் பெருவாழ்வான் மகிழ்வே னின்பம் வளர்வேனே.

இன்பப் பெருக்கே யருட்கடலே யிறையே யழியா விரும்பொருளே
அன்பர்க் கருளும் பெருங்கருணை யரசே யுணர்வா லாம்பயனே
வன்பர்க் கரிதாம் பரஞ்சோதி வடிவே வடிவேன் மணியேயென்
துன்பத் திடரைப் பொடியாக்கிச் சுகந்தந் தருளத் துணியாயே.8

சுகமே யடிய ருளத்தோங்குஞ் சுடரே யழியாத் துணையேயென்
அகமே புகுந்த வருட்டேவே அருமா மணியே யாரமுதே
இகமே பரத்து முனக்கன்றி யெத்தே வருக்கு மெமக்கருள
முகமே தில்லையெம் பெருமானே நினக்குண் டாறு முகமலரே. 9

ஆறு முகமுந் திணிதோளீ ராறுங் கருணை யடித்துணையும்
வீறு மயிலுந் தனிக்கடவுள் வேலுந் துணையுண் டெமக்கிங்கே
சீறும் பிணியுங் கொடுங்கோலுந் தீய வினையுஞ் செறியாவே
நாறும் பகட்டா னதிகார நடவா துலகம் பரவுறுமே. 10

சிவசண்முக சிவஞானதேசிகன் திருவடிவாழ்க

42. செல்வச்சீர்த்தி மாலை

இரட்டைக் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

சிவசண்முக சிவஞானதேசிகன் திருவடிவாழ்க

அடியார்க் கெளிய ரெனுமுக்க ணையர் தமக்கு மூலகின்ற
அம்மை தனக்குந் திருவாய்முத் தளித்துக் களிக்குமரு மருந்தே
கடியார் கடப்ப மலர்மலர்ந்த கருணைப் பொருப்பே கற்பகமே
கண்ணுண் மணியே யன்பர்மனக் கமலம் விரிக்குங்கதிரொளியே
படியார் வளிவான் றீமுதலைம் பகுதி யாய பரம்பொருளே
பகர்தற் கரிய மெய்ஞ்ஞானப் பாகே யசுரர் படைமுழுதுந்
தடிவா யென்னச் சுரர்வேண்டத் தடிந்த வேற்கைத் தனிமுதலே
தணிகா சலமாந் தலத்தமர்ந்த சைவ மணியே சண்முகனே.

காயா தளியக் கனிந்தன்பாற் கல்லா லடிநின் றருளொழுகுங்
கனியுட் சுவையே யடியர்மனக் கவலை யகற்றுங் கற்பகமே
ஓயா துயிர்க்கு ளொளித்தெவையு முணர்த்தி யருளுமொன்றேயென்
உள்ளக் களிப்பே யைம்பொறியு மொடுக்கும்பெரியோர்க்கோருறவே
தேயாக் கருணைப் பாற்கடலே தெளியா வசுரர் போர்க்கடலே
தெய்வப் பதியே முதற்கதியே **திருச்செந் தூரிற்** றிகழ்மதியே
தாயா யென்னைக் காக்கவருந் தனியே பரம சற்குருவே
தணிகா சலமாந் தலத்தமர்ந்த சைவ மணியே சண்முகனே.2

நாணு மயன்மா லிந்திரன்பொன் னாட்டுப் புலவர் மணம்வேட்ட
நங்கை மார்கண் மங்கலப்பொன் னண்காத் தளித்த நாயகமே
சேணும் புவியும் பாதலமுந் தித்தித் தொழுகுஞ் சேந்தேனே[ர்ப்
செஞ்சொற்சுவையே பொருட்சுவையே சிவன்கைப்பொருளேசெங்கழுநீ
பூணுந் தடந்தோட் பெருந்தகையே பொய்ய ரறியாப் புண்ணியமே
போகங் கடந்த யோகியர்முப் போகம் விளைக்கும்பொற்புலமே
தாணு வென்ன வுலகமெலாந் தாங்குந் தலைமைத் தயாநிதியே
தணிகா சலமாந் தலத்தமர்ந்த சைவ மணியே சண்முகனே.

முன்னைப் பொருட்கு முதற்பொருளே முடியா தோங்கு முதுமறையே
முக்கட் கரும்பீன் றெடுத்தமுழு முத்தே முதிர்ந்த முக்கனியே
பொன்னைப் புயங்கொண் டவன்போற்றும் பொன்னே புனித பூரணமே
போத மணக்கும் புதுமலரே புலவ ரெவரும் புகும்பதியே
மின்னைப் பொருவு முலகமயல் வெறுத்தோ ருள்ள விளக்கொளியே
மேலுங் கீழு நடுவுமென விளங்கி நிறைந்த மெய்த்தேவே
தன்னைப் பொருவுஞ் சிவயோகந் தன்னை யுடையோர் தம்பயனே
தணிகா சலமாந் தலத்தமர்ந்த சைவ மணியே சண்முகனே. 4

பித்தப் பெருமான் சிவபெருமான் பெரிய பெருமான் றனக்கருமைப்
பிள்ளைப் பெருமா னெனப்புலவர் பேசிக் களிக்கும் பெருவாழ்வே
மத்தப் பெருமா னீக்குமொரு மருந்தே யெல்லாம் வல்லோனே
வஞ்சச் சமண வல்லிருளை மாய்க்கு ஞான மணிச்சுடரே
அத்தக் கமலத் தயிற்படைகொ ளரசே மூவர்க் கருள்செய்தே
ஆக்க லளித்த லழித்தலெனு மம்முத் தொழிலுந் தருவோனே
சத்த வுலக சராசரமுந் தாளி லொடுக்குந் தனிப்பொருளே
தணிகா சலமாந் தலத்தமர்ந்த சைவ மணியே சண்முகனே. 5

ஏத மகற்று மென்னரசே யென்ன ருயிரே யென்னறிவே
என்கண் ணொளியே யென்பொருளேயென்சற் குருவே யென்றுயே
காத மணக்கு மலர்கடப்பங் கண்ணிப் புயனே காங்கெயனே
கருணைக் கடலே பன்னிருகட் கரும்பே யிருவர் காதலனே
சீத மதியை முடித்தசடைச் சிவனார் செல்வத் திருமகனே
திருமா லுடனான் முகன்மகவான் தேடிப் பணியுஞ் சீமானே
சாதல் பிறத்தல் தவிர்த்தருளுஞ் சரணம் புயனே சத்தியனே
தணிகா சலமாந் தலத்தமர்ந்த சைவ மணியே சண்முகனே. 6

வன்பிற் பொதிந்த மனத்தினர்பால் வருந்தி யுழல்வே னல்லாலுன்
மலர்த்தாள் நினையே னென்னேயிம் மதியி லேனு முய்வேனோ
அன்பிற் கிரங்கி விடமுண்டோன் அருமை மகனே யாரமுதே
அகிலம் படைத்தோன் காத்தோனின் றழித்தோ னேத்த வளித்தோனே
துன்பிற் கிடமாம் வன்பிறப்பைத் தொலைக்குந் துணையே சுகோதயமே
தோகை மயின்மேற் றோன்றுபெருஞ் சுடரே யிடராற் சோர்வுற்றே
தன்பிற் படுமச் சுரராவி தரிக்க வேலைத் தரித்தோனே
தணிகா சலமாந் தலத்தமர்ந்த சைவ மணியே சண்முகனே. 7

மாலு மயனு முருத்திரனும் வானத் தவரு மானிடரும்
மாவும் புள்ளு மூர்வனவு மலையுங் கடலும் மற்றவையும்
ஆலுங் கதியுஞ் சதகோடி யண்டப் பரப்புந் தானாக
அன்றோர் **வடிவ மேருவிற்கொண்** டருளுந் தூய வற்புதமே
வேலு மயிலுங் கொண்டுருவாய் விளையாட் டியற்றும் வித்தகமே
வேதப் பொருளே மதிச்சடைசேர் விமலன் றனக்கோர் மெய்ப்பொருளே
சாலுஞ் சுகுணத் திருமலையே தவத்தோர் புகழுந் தற்பரனே
தணிகா சலமாந் தலத்தமர்ந்த சைவ மணியே சண்முகனே. 8

ஏத நிறுத்து மிவ்வுலகத் தியலின் வாழ்க்கை யிடத்தெளியேன்
எண்ணி யடங்காப் பெருந்துயர்கொண் டெந்தா யந்தோ விளைக்கின்றேன்
வேத நிறுத்து நின்கமல மென்றாட் டுணையே துணையல்லால்
வேறொன் றறியே னஃதறிந்தவ் வினையேற் கருள வேண்டாவோ
போத நிறுத்துஞ் சற்குருவே புனித ஞானத் தறிவுருவே
பொய்ய ரறியாப் பரவெளியே புரமூன் றெரித்தோன் றருமொளியே
சாத னிறுத்து மவருளத் தலந்தா னிறுத்துந் தயாநிதியே
தணிகா சலமாந் தலத்தமர்ந்த சைவ மணியே சண்முகனே. 9

முருகா வெனநின் றேத்தாத மூட ரிடம்போய் மதிமயங்கி
முன்னு மடவார் முலைமுகட்டின் முயங்கி யலைந்தே நினைமறந்தேன்
உருகா வஞ்ச மனத்தேனை யுருத்தீர்த் தியம னொருபாசத்
துடல நடுங்க விசிக்கிலவர்க் குரைப்ப தறியே னுத்தமனே
பருகா துள்ளத் தினித்திருக்கும் பாலே தேனே பகரருட்செம்
பாகே தோகை மயினடத்தும் பரமே யாவும் படைத்தோனே
தருகா தலித்தோன் முடிகொடுத்த தரும துரையே தற்பரனே
தணிகா சலமாந் தலத்தமர்ந்த சைவ மணியே சண்முகனே 10

சிவசண்முக சிவஞானதேசிகன் திருவடிவாழ்க

43. செவியறிவுறுத்தல்

கலிவிருத்தம்

சிவசண்முக சிவஞானதேசிகன் திருவடிவாழ்க

உலகியற் கடுஞ்சுரத் துழன்று நாடொறும்
அலகில்வெந் துயர்கிளைத் தழுங்கு நெஞ்சமே
இலகுசிற் பரகுக வென்று நீறிடிற்
கலகமில் லின்பமாங் கதிகி டைக்குமே. 1

மருளுறு முலகிலாம் வாழ்க்கை வேண்டியே
இருளுறு துயர்க்கட லிழியு நெஞ்சமே
தெருளுறு நீற்றினைச் சிவவென் றுட்கொளில்
அருளுறு வாழ்க்கையி லமர்த லுண்மையே, 2

வல்வினைப் பகுதியான மயங்கி வஞ்சர்தங்
கொலவினைக் குழியிடைக் குதிக்கு நெஞ்சமே
இல்வினைச் சண்முக வென்று நீறிடில்
நலவினை பழுக்குமோர் நாடு வாய்க்குமே. 3

கடும்புலைக் கருத்தர்தங் கருத்தின் வண்ணமே
விடும்புன லெனத்துயர் விளைக்கு நெஞ்சமே
இடும்புகழ்ச் சண்முக வென்று நீறிடில்
நடுங்குமச் சமனினை நண்ணற் கென்றுமே. 4

அன்பிலா வஞ்சர்தம் அவலச் சூழலில்
என்பிலாப் புழுவென விரங்கு நெஞ்சமே
இன்பருச் சண்முக வென்று நீறிடில்
துன்புறாத் தனிக்கதிச் சூழல் வாய்க்குமே. 5

செறிவிலா வஞ்சகச் செல்வர் வாயிலில்
அறிவிலா துழலுமென் னவல நெஞ்சமே
எறிவிலாச் சண்முக வென்று நீறிடின்
மறிவிலாச் சிவகதி வாயில் வாய்க்குமே. 6

மறிதரு கண்ணினர் மயக்கத் தாழ்ந்துவீண்
வெறியொடு மலைந்திடர் விளைக்கு நெஞ்சமே
நெறிசிவ சண்முக வென்று நீறிடின்
முறிகொளீஇ நின்றவுன் மூடந் தீருமே. 7

காயமாங் கானலைக் கருதி நாடொறும்
மாயமாங் கானிடை வருந்து நெஞ்சமே
நேயமாஞ் சண்முக வென்று நீறிடில்
தோயமாம் பெரும்பிணித் துன்ப நீங்குமே. 8

சதிசெயு மங்கையர் தமது கண்வலை
மதிகெட வழுந்தியே வணங்கு நெஞ்சமே
நிதிசிவ சண்முக வென்று நீறிடில்
வதிதரு மூலகிலுன் வருத்தந் தீருமே. 9

பசையறு வஞ்சகர் பாற்சென் றேங்கியே
வசைபெற நாடொறும் வருந்து நெஞ்சமே
இசைசிவ சண்முக வென்று நீறிடில்
திசைபெற மதிப்பருன் சிறுமை நீங்குமே.

சிவசண்முக சிவஞானதேசிகன் திருவடிவாழ்க

44. தேவவாசிரியம்

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

சிவசண்முக சிவஞானதேசிகன் திருவடிவாழ்க

யாரை யுங்கடு விழியினன் மயக்குறு மேந்திழை யவர்வெந்நீர்த்
தாரை தன்னையும் விரும்பிவீழ்த் தாழ்ந்தவென் றனக்கருளுண்டேயோ
காரை முட்டியப் புறஞ்செலுஞ் செஞ்சுடர்க் கதிரவ னிவராழித்
தேரை யெட்டுறும் பொழில்செறி தணிகையிற்றேவர்கள்தொழுந்தேவே.

மறிக்கும் வேற்கணர் மலக்குழி யாழ்ந்துழல் வன்றசை யறுமென்பைக்
கறிக்கு நாயினுங் கடையநாய்க் குன்றிருக் கருணையு முண்டேயோ
குறிக்கும் வேய்மணி களைக்கதி ரிரதவான் குதிரையைப்புடைத்தெங்குந்
தெறிக்கு நல்வளஞ் செறிதிருத் தணிகையிற்றேவர்கள்தொழுந்தேவே.

பிரிய மேயவன் மடநதையர் தங்களைப் பிடித்தலைத் திடுவஞசக
கரிய பேயினும பெரியபேய்க குநதிருக கருணையு முண்டேயோ
அரிய மாலய னிநதிரன முதலினோ ரமருல கறிநதப்பால
தெரிய வோஙகிய சிகிரிசூழ தணிகையிற றேவர்கள் தொழுந்தேவே.

சிவசணமுக சிவஞானதேசிகன திருவடிவாழக

45. இங்கிதப்பத்து

கலிநிலை வணணததுறை

சிவசணமுக சிவஞானதேசிகன் திருவடிவாழக

சீர்வளர் குவளைத் தார்வளர் புயனூர் சிவனுர்தம
பேர்வளர் மகனுர் கார்வளா தணிகைப் பெருமானுர்
ஏர்வளர் மயினமே லூர்வளர் நியமத திடைவந்தால்
வார்வளர் முலையா ரார்வளர் கிலலாா மயலமமா 1

மந்தா ரஞ்சேர் பைம்பொழி லின்கண் மயிலேறி
வந்தா ரநதோ கண்டன னஙகை வளைகாணேன்
சந்தா ரஞசூழ தண்கிளர் சாரற றணிகேசர்
தந்தா ரெனபாற றநதா ரெனனைத் தந்தாரே. 2

நதியும் மதியும பொதியுஞ சடையார் நவினமாலும
விதியுந் துதியைம் முகனா மகனர் மிகுசீருந
நிதியும பதியுங கதியுந தருவாா நெடுவேலார்
வதியும மயினமேல வருவாா மலரே வருமாறே 3

சந்தார் வரையுட் சிநதா மணிநேர் தணிகேசா
மநதா நிலமே வுநதாா மறுகின மயிலேறி
வநதார் நிலவோா செநதா மரையின மலர்வாசக
கொநதார் குழலென னிலையுங கலையுங கொண்டாரே. 4

தந்தே நயமா மாதவர் புகழுந தணிகேசர்
சநதே னெழிவா யநதேன மொழியாய தனியினறு
வநதே னினிமேல வாரே னெனறூர் மனமாழகி
நொநதேன முலைமீ தவவுரை யென்றூா றுவலென்னே. 5

தண்டணி காநதளோர் சணபகமலரிற றளர்வெய்தத்
தெணடணி நீலமோா செஙகுவ ளையினிற் றிகழவெனபால
வண்டணி கேசரும வநதருள வாரோ வாராரோ
தொணடணி வீரொரு சோதிட மேனுஞ் சொலலீரே. 6

காமலர் நறவுக கேமலர் மூவிரு காலேநீ
தேமலா தணிகைத தேவர் மருஙகிற் சேர்வாயேல
ஆமல ருடையாட கெனபெயர் பலவா மவையுளளே
ஓமல ரடிகே ளொனறினை யொனறென றுரையாயே 7

தேடுங் கிளிநீ நின்னை விளம்பித் திருவன்னார்
ஆடுந் தணிகையி லென்னுயி ரன்னா ரருகே போய்க்
கூடுந் தனமிசை யென்பெயர் வைத்தக் கோதைக்கே
ஈடுங் கெடவின் றென்னையு மீந்தரு ளென்பாயே. 8

பொன்னை யிருத்தும் பொன்மல ரெகினப் புள்ளேநீ
அன்னை யிகழ்ந்தே யங்கலர் செய்வா னனுராகந்
தன்னை யளிகுந் தண்டணி கேசர் தம்பாற்போய்
என்னை யிகழ்ந்தா ளென்செயல் கொண்டா ளென்பாயே. 9

வதியுந் தணிகையில் வாழ்வுறு மென்கண் மணியன்னார்
மதியுந் தழல்கெட மாமயின் மீதிவண் வருவாரேல்
திதியும் புவிபுகல் நின்பெயர் நெறியைத் தெரிவிப்பான்
நதியுந் துணவுத வுவனங் கொடிநீ நடவாயே. 10

மன்றோர் தணிகையில் நின்றீர் கதிதர வந்தீரோ
என்றே னசைதரு மின்றேன் மொழியா யானுன்பால்
இன்றே சுரருல கெய்திட வந்தே னென்றூர்காண்
குன்றோர் முலையா யென்னடி யவர்சொற் குறிதானே. 11

சேதன நந்தார் சென்று வணங்குந் திறல்வேலார்
தாதன வண்ணத் துள்ளொளிர் கின்ற தணிகேசர்
மாதன முந்தா வந்தென வந்தே வாதாதா
ஆதன மென்றூ ரென்னடி யம்மா வவர்சூதே. 12

சிவசண்முக சிவஞானதேசிகன் திருவடிவாழ்க

---

46. போற்றித் திருவிருத்தம்

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

சிவசண்முக சிவஞானதேசிகன் திருவடிவாழ்க

கங்கையஞ் சடைசேர் முக்கட் கரும்பருண் மணியே போற்றி
அங்கையங் கனியே போற்றி யருட்பெருங் கடலே போற்றி
பங்கையன் முதலோர் போற்றும் பரம்பரஞ் சுடரே போற்றி
சங்கைதீர்த் தருளுந் தெய்வச் சரவண பவனே போற்றி. 1

பனிப்பற வருளு முக்கட் பரஞ்சுட ரொளியே போற்றி
இனிப்புறு கருணை வான்றேன் எனக்கருள் புரிந்தோய் போற்றி
துனிப்பெரும் பவந்தீர்த் தெனனைச் சுகம்பெற வைத்தோய் போற்றி
தனிப்பெருந் தவமே போற்றி சண்முகத் தரசே போற்றி. 2

மணப்புது மலரே தெய்வ வான்சுவைக் கனியே போற்றி
தணப்பற வடியர்க் கின்பந் தருமொரு தருவே போற்றி
கணப்பெருந் தலைவ ரேத்துங் கழற்பதத் தரசே போற்றி
குணப்பெருங் குன்றே போற்றி குமரசற் குருவே போற்றி. . 3

தவம் பெறு முனிவ ருள்ளத் தாமரை யமர்ந்தோய் போற்றி
பவம்பெறுஞ் சிறியேன் றன்னைப் பாதுகாத் தளித்தோய்போற்றி
நவம்பெறு நிலைக்கு மேலா நண்ணிய நலமே போற்றி
சிவம்பெறும் பயனே போற்றி செங்கதிர் வேலோய் போற்றி. 4

மூவடி வாகி நின்ற முழுமுதற் பரமே போற்றி
மாவடி யமர்ந்த முக்கண் மலைதரு மணியே போற்றி
சேவடி வழுத்துந் தொண்டர் சிறுமைதீர்த் தருள்வோய் போற்றி
தூவடி வேலைக்கைக் கொண்ட சுந்தர வடிவே போற்றி. 5

விண்ணுறு சுடரே யென்னுள் விளங்கிய விளக்கே போற்றி
கண்ணுறு மணியே யென்னைக் கலந்தநற் களிப்பே போற்றி
பண்ணுறு பயனே யென்னைப் பணிவித்த மணியே போற்றி
எண்ணுறு மடியார் தங்கட் கினியதெள் ளமுதே போற்றி. 6

மறையெலாம் பரவ நின்ற மாணிக்க மலையே போற்றி
சிறையெலாந் தவிர்ந்து வானோர் திருவுறச் செய்தோய் போற்றி
குறையெலா மறுத்தே யின்பங் கொடுத்தவென் குருவே போற்றி
துறையெலாம் விளங்கு ஞானச் சோதியே போற்றி போற்றி 7

தாருகப் பதகன் றன்னைத் தடிந்தருள் செய்தோய் போற்றி
வேருகச் சூரமாவை வீட்டிய வேலோய் போற்றி
ஆருகச் சமயக் காட்டை யழித்தவெங் கனலே போற்றி
போருகத் தகரை யூர்ந்த புண்ணிய மூர்த்தி போற்றி 8

சிங்கமா முகனைக் கொன்ற திறலுடைச் சிம்புள் போற்றி
துங்கவா ரணத்தோன் கொண்ட துயர்தவிர்த் தளித்தோய் போற்றி
செங்கண்மான் மருக போற்றி சிவபிரான் செல்வ போற்றி
எங்களா ரமுதே போற்றி யாவர்க்கு மிறைவ போற்றி. 9

முத்தியின் முதல்வ போற்றி மூவிரு முகத்த போற்றி
சத்திவேற் கரத்த போற்றி சங்கரி புதல்வ போற்றி
சித்திதந் தருளுந் தேவர் சிகாமணி போற்றி போற்றி
பத்தியின் விளைந்த வின்பப் பரம்பர போற்றி போற்றி. 10

தெருளுடை யோர்க்கு வாய்த்த சிவானந்தத் தேனே போற்றி
பொருளுடை மறையோ ருள்ளம் புகுந்தபுண் ணியமே போற்றி
மருளுடை மனத்தி னேனை வாழ்வித்த வாழ்வே போற்றி
அருளுடை யரசே யெங்கள் அறுமுகத் தமுதே போற்றி 11

பொய்யனேன் பிழைகளெல்லாம்பொறுத்திடல்வேண்டும் போற்றி
கையனேன் றன்னை யின்னுங் காத்திடல் வேண்டும் போற்றி
மெய்யனே மெய்ய ருள்ள மேவிய விளைவே போற்றி
ஐயனே யப்ப னேயெம் அரசனே போற்றி போற்றி. 12

முருகநின் பாதம போற்றி முளரியங கண்ணற் கன்பாம
மருகநின் கழலகள போறறி வானவர் முதலவ போறறி
பெருகருள வாரி போற்றி பெருங்குணப் பொருப்பே போற்றி
தருகநின கருணை போறறி சாமிநின னடிகள போறறி 13

கோதிலாக் குணத்தோய போற்றி குகேசநின பாதம போற்றி
தீதிலாச சிநதை மேவுஞ் சிவபரஞ சோதி போறறி
போதினுன் முகனுங காணப் பூரண வடிவ போறறி
ஆதிநின ரூளகள போற்றி அநாதிநின னடிகள போற்றி. 14

வேதமுங் கலைகள யாவும விளமபிய புலவ போற்றி
நாதமுங கடநது நினற நாதநின கருணை போறறி
போதமும பொருளு மாகும புனிதநின பாதம போற்றி
ஆதார மாகி யெனனுள அமர்நதவென னரசே போறறி. 15

சிவசண்முக சிவஞனதேசிகன திருவடிவாழக

47. திருப்பள்ளித்தாமம் தாங்கல்

அறுசீரக கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருததம
சிவசணமுக சிவஞானதேசிகன திருவடிவாழக

வெய்பு முயிருக கோருறவாய வேளை நமனும வருவானேல்
தமபி தமயன துணையாமோ தனயர் மனைவி வருவாரோ
உமபர் பரவுந திருத்தணிகை உயர்மா மலைமேல இருபபவர்கருத்
தும்பக குடலை யெடுக்காமல துகக வுடலை யெடுததேனே 1

தொல்லைக் குடுமபத் துயரதனில தொலைத்தேனநதோ காலமெலாம்
அலல லகறறிப் பெரியோரை யடுத்து மறியேன அருமபாவி
செலவத் தணிகைத் திருமலைவாழ தேவா வுனறன சநநிதிககு
வில்வக குடலை யெடுககாமல வீணுக குடலை யெடுத்தேனே. 2

அவல வயிறறை வளர்ப்பதற்கே அலலும பகலும அதிலநினைவாயக
கவலைப் படுவ தன்றிசிவ கனியைச சேரக கருதுகிலேன்
திவலை யொழிககுந திருத்தணிகைத் திருமால மருகன திருத்தாட்குக
குவளைக குடலை யெடுககாமல கொழுதத வுடலை யெடுததேனே.

சிவசணமுக சிவஞானதேசிகன் திருவடிவாழக

48. தனித்திருத்தொடை

அறுசீரக் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருததம
சிவசண்முக சிவஞானதேசிகன திருவடிவாழக

என்னிரு கண்ணின் மேவு மிலஙகொளி மணியே போறறி
பன்னிரு படைகொண டோஙகும பனனிரு கரத்தோய் போற்றி
மினனிரு நங்கை மாருண் மேவிய மணாள போற்றி
நினனிரு பாதம போற்றி நீளவடி வேல போற்றி. 1

கலி விருத்தம்

மதிவளர் சடைமுடி மணிதரு சுரர்முடி மணியென்கோ
பதிவளர் சரவண பவநவ சிவகுரு பதியென்கோ
துதிவளர் துணையடி தொழுமடி யவர்பெறு துணையென்கோ
நிதிவளர் பரசுக நிலைபெறு நெறிதரு நினையானே. 2

கட்டளைக் கலித்துறை

முருகா சரணஞ் சரணமென் றுன்பத முன்னியுள்ளம்
உருகாத நாயனை யேற்குநின் றண்ணரு ளுண்டுகொலோ
அருகாத பாற்கடன் மீதே யனந்த லமர்ந்தவன்றன்
மருகாமுக் கண்ணன் மைந்தா வெழின்மயில் வாகனனே. 3

வெண்பா

உலகம் பரவு மொருமுதல்வா தெய்வத்
திலகந் திகழிடத்துத் தேவே — இலகுதிருப்
புள்ளிருக்கும் வேளூர்ப் புனிதா வடியேன்றன்
உள்ளிருக்குந் துன்பை யொழி. 4

செக்கச் சிவந்தே திகழொருபாற் பச்சையதாய்
அக்கட் பரிதிபுரத் தார்ந்தோங்கு — முக்கட்
குழைக்கரும்பின் முத்துக் குமார மணியேயென்
பிழைக்கிரங்கி யாளுதியோ பேசு. 5

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

திருமாலைப் பணிகொண்டு கிரிகொண்ட தாருகனைச் செறித்துவாகைப்
பெருமாலை யணிதிணிதோட் பெருமானே யொருமான்றன் பெண்மேற் காமர்
வருமாலை யுடையவர்போன் மணமாலை புனைந்தமுழு மணியே முக்கட்
குருமாலைப் பொருளுரைத்த குமாரகுரு வேபரம குருவே போற்றி 6

தோடேந்து கடப்பமலர்த் தொடையொடுசெங் குவளைமலர்த் தொடையும்
பாடேந்து மறிஞர்தமிழ்ப் பாவொடுநா யடியேன்சொற் பாவுமேற்றுப் [வேய்ந்து
பீடேந்து மிருமடவார் பெட்பொடுமங் கவர்கணமுலைப் பெரிய யானைக்
கோடேந்து மணிநெடுந்தோட் குமரகுரு வேபரம குருவே போற்றி 7

நீர்வேய்ந்த சடைமுடித்துத் தோலுடுத்து நீறணிந்து நிலவுங் கொன்றைத்
தார்வேய்ந்து விடங்கலந்த களங்காட்டி நுதலிடையோர் தழற்கண் காட்டிப்
பேர்வேய்ந்த மணிமன்றி லாடுகின்ற பெருமபித்தப் பெருமா னீன்ற
கூர்வேய்ந்த வேலணிதோட் குமரகுரு வேபரம குருவே போற்றி 8

[களெல்லாம்
பெண்குணத்திற் கடைப்படுமோர் பேய்க்குணங்கொள் நாயேன்றன் பிழை
எண்குணப்பொற் குன்றேநின் றிருவுளத்திற் சிறிதேனு மெண்ணேல்கண்டாய்
பண்குணத்திற் சிறந்திடுநின் பத்தர்தமைப் புறப்பதுபோற் பாவியேனை
வண்குணத்திற் புறத்திலை யேனுமெனைக் கைவிடேல் வடிவே லோனே 9

கலி விருத்தம்

சத்திவேற் கரத்தநின் சரணம் போற்றிமெய்ப்
பத்தியோ டருச்சனை பயிலும் பண்பினன்
முத்திசார் குவரென மொழிதல் கேட்டுநற்
புத்தியோ டுன்பதம் புகழ்வர் புண்ணியர். 10

தேனே யமுதே சிவமே தவமே தெளிவேயெங்
கோனே குருவே குலமே குணமே குகனேயோ
வானே வளியே யனலே புனலே மலையேயென்
ஊனே யுயிரே யுணர்வே யெனதுள் ளுறைவானே. 11

கட்டளைக் கலித்துறை

ஆறு முகங்கொண்ட வையாவென் றுன்ப மனைத்துமின்னும்
ஏறு முகங்கொண்ட தல்லா லிறங்கு முகமிலையால்
வீறு முகங்கொண்ட கைவேலின் வீரம் விளங்கவென்னைச்
சீறு முகங்கொண்ட வத்துன்ப மோடச் செலுத்துகவே. 12

பண்கொண்ட சண்முகத் தையா வருண்மிகும் பன்னிரண்டு
கண்கொண்ட நீசற்றுங் கண்டிலை யோவென் கவலைவெள்ளந்
திண்கொண்ட வெட்டுத் திசைகொண்டு நீள்சத்த தீவுங்கொண்டு
மண்கொண்டு விண்கொண்டு பாதாளங் கொண்டு வளர்கின்றதே. 13

வன்குலஞ் சேர்கடன் மாமுதல் வேரற மாட்டிவண்மை
நன்குலஞ் சேர்விண் ணகரளித் தோயன்று நண்ணியென்னை
நின்குலஞ் சேர்த்தனை யின்று விடேலுள நேர்ந்துகொண்டு
பின்குலம் பேசுகின் றுருமுண் டோவிப் பெருநிலத்தே. 14

வண்ண விருத்தம்

திருமா லாதிய ருள்ளங் கொளுமோர் செவ்விய வேலோனே
குருமா மணியே குணமணி யேசுரர் கோவே மேலோனே
கருமா மலமறு வண்ணந் தண்ணளி கண்டே கொண்டேனே
கதியே பதியே கனநிதி யேகற் கண்டே தண்டேனே
அருமா தவருயர் நெஞ்சம் விஞ்சிய வண்ணா விண்ணவனே
அரசே யமுதே யறிவுரு வேமுரு கையா மெய்யவனே
உருவா கியபவ பந்தஞ் சிந்திட வோதிய வேதியனே
ஒளியே வெளியே உலகமெ லாமுடை யோனே வானவனே. 15

கொச்சகக் கலிப்பா

கூழுக் கழுவேனோ கோத்தணிகைக் கோவேயென்
ஊழுக் கழுவேனோ ஓயாத் துயர்ப்பிறவி
ஏழுக் கழுவேனோ வென்செய்கே னென்செய்கேன்
பாழுக் கிறைத்தேனீ துன்செயலோ பார்க்குமிடம். 16

கட்டளைக் கலிப்பா

சிந்தைக் கும்வழி யில்லையுன் றன்மையைத்
தெரிதற் கென்னுந் திருத்தணி கேசனே
உந்தைக் கும்வழி யில்லையென் றாலிந்த
உலகில் யாவ ருனையன்றி நீர்மொள்ள
மொந்தைக் கும்வழி யில்லைவ ரத்திரு
முண்டைக் கும்வழி யில்லைய றையிற்சாண்
கந்தைக் கும்வழி யில்லை யரகர
கஞ்சிக் கும்வழி யில்லையிங் கையனே. 17

அறுசீரடி ஆசிரிய விருத்தம்

கறிபிடித்த ஊன்கடையிற் கண்டவர்தங் காற்பிடித்துக் கவ்வும்பொல்லா
வெறிபிடித்த நாய்க்கேனும் விதைப்பயிற் றிடவாகும் வேண்டி வேண்டி
மறிபிடித்த சிறுவனைப்போல் வாதியார் மனமறுகி வருந்தத் தங்கள்
குறிபிடித்துக் காட்டுவோர்க் கியாவர்படிப் பிக்கவல்லார் குமரவேளே.

சிவசண்முக சிவஞானதேசிகன் திருவடிவாழ்க

குறிஞ்சிப்பாடிக் கடுத்துள்ள
சிங்கபுரிக் கந்தர் பதிகம்*

வெண்பா

சிவசண்முக சிவஞானதேசிகன் திருவடிவாழ்க

பொன்மகள்வாழ் சிங்கபுரி போதனறு மாமுகன்மேல்
நன்மைமிகு செந்தமிழ்ப்பா நாமுரைக்கச — சின்மயத்தின்
மெய்வடிவா நங்குருதாள் வேழமுகன் றன்னிருதாள்
பொய்யகலப் போற்றுவமிப் போது

அறுசீரடி ஆசிரிய விருத்தம்

சீராரு மறையொழுக்கந் தவிராது நான்மரபு சிறக்க வாழும்
ஏராரு நிதிபதியின் திரன்புரமு மிகநாணு மெழிலின் மிக்க
வாராருங் கொங்கையர்கள் மணவாள ருடன்கூடி வாழத்த நாளும்
தேராரு நெடுவீதிச் சிங்கபுரி தனிலமர்ந்த தெய்வக் குன்றே. 1

உம்பர்துயர் கயிலையரர்க் கோதிடவே யப்பொழுதே யுவந்து நாதன்
தம்பொருவில் முகமாறு கொண்டுநுத லின்றபொறி சரவணத்தில்
நம்புபவ ருயவெடுத்து வந்தருளு நங்குகனே நலிவு தீர்ப்பாய்
திங்களதவழ மதிலசூழுஞ் சிங்கபுரி தனிலமர்ந்த தெய்வக் குன்றே. 2

பொல்லாத சூர்க்கிளையைத் தடிந்தமரர் படுந்துயரப் புன்மை நீக்கும்
வல்லானே யெனதுபிணி நீங்கினந்தா லொருகணத்தில் மாறிடாதோ
கல்லாதே னெனினுமெனை யிகழாதே நினதடியார் கழகங் கூட்டாய்
செல்லாதார் வலியடக்குஞ் சிங்கபுரி தனிலமர்ந்த தெய்வக் குன்றே

*இச்சிங்கபுரிக் கந்தர் பதிகம் முதல் இரண்டு பதிப்புகளில் காணப்பட வில்லை. தீ. நா. முத்தையா செட்டியார் [1924] பதிப்பில் மட்டும் உளது.

பண்டுறுசங் கப்புலவருஞ்சிறையைத்தவிர்த்தருளும்பகவனேயென்
புண்டருவிந் நோய்தணிக்கப் புரையிலியோய் யான்செய்யும் புன்மைதானே
தண்டையெழில் கிண்கிணிசேர் சரணமலர்க் கனுதினமும் தமியேன் அன்பாய்த்
தெண்டனிடச் செய்தருள்வாய் சிங்கபுரி தனிலமர்ந்த தெய்வக்குன்றே.

தாவாத வசியர்குலப் பெண்ணினுக்கோர் கரமளித்தசதுரன் அன்றே
மூவாத மறைபுகலு மொழிகேட்டுன் முண்டகத்தாண் முறையிற் றூழ்ந்து
தேவாதி தேவனெனப் பலராலுந் துதிபுரிந்து சிறப்பின் மிக்க
தீவாயிப் பிணிதொலைப்பாய் சிங்கபுரி தனிலமர்ந்த தெய்வக் குன்றே.

வானவர்கோன் மேனளிற் றரமறியா திகழ்ந்துவிட விரைவிற் சென்று
மானமதில் வீற்றிருந்தே யவன்புரிந்த கொடுமைதனை மாற்றுமெங்கள்
தானவர்தங் குலமடர்த்த ஷண்முகனே இப்பிணியைத் தணிப்பாய் வாசத்
தேனவிழும் பொழில்சூழுஞ் சிங்கபுரி தனிலமர்ந்த தெய்வக் குன்றே.

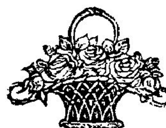
மட்டாரும் பொழில்சேரும் **பரங்கிரிசெந் தூர்பழனி**மருவு சாமி
நட்டாரும் பணிபுரியு மாறுதலை மலைமுதலாய் நணுகி யெங்கள்
ஒட்டாதார் வலியடக்கி யன்பர்துதி யேற்றருளு மொருவ காவாய்
தெட்டாதார்க் கருள்புரியுஞ் சிங்கபுரி தனிலமர்ந்த தெய்வக் குன்றே.

முன்செய்த மாதவத்தால் **அருணகிரி நாதர்**முன்னே முறையிட்டேத்தும்
புன்செயல்தீர் திருப்புகழை யேற்றருளு மெய்ஞ்ஞான புனித னென்றே
என்செயலி லிரவுபக லொழியாமற் போற்றியிட விரங்கா தென்னே
தென்றிசைசேர்ந் தருள்புரியுஞ் சிங்கபுரி தனிலமர்ந்த தெய்வக் குன்றே. 8

விண்ணவர்கோ னருந்துயர நீங்கிடவு மாதுதவ விளைவு நல்குங்
கண்ணகன்ற பேரருளின் கருணையினுற் குஞ்சரியைக் காத லோடும்
மண்ணுலகோர் முதலுயிர்கள் மகிழ்ந்திடவு மணம்புரிந்த வள்ளலே யென்
திண்ணியதீ வினையொழிப்பாய் சிங்கபுரி தனிலமர்ந்ததெய்வக்குன்றே.

மாசகன்ற சிவமுனிவ ரருளாலே மானிடமாய் வந்த மாதின்
ஆசில்தவப் பேறளிக்க வள்ளிமலை தனைச்சார்ந்தே யங்கு கூடி
நேசமிகு மணம்புரிந்த நின்மலனே சிறியேனை நீயே காப்பாய்
தேசுலவு பொழில்சூழுஞ் சிங்கபுரி தனிலமர்ந்த தெய்வக் குன்றே. 10

சிவசண்முக சிவஞானதேசிகன் திருவடிவாழ்க

49. தெய்வமணி மாலை

[சென்னை — கந்தகோட்டம்]

பதினறு சீரடி ஆசிரிய விருததம

சிவசணமுக சிவஞானதேசிகன திருவடிவாழக

திருவோங்கு புணணியச செயலோஙகி யனபருள
திறலோஙகு செலவ மோஙகச
செறிவோஙக அறிவோஙகி நிறைவான இனபந
திகழநதோஙக அருள கொடுத்து
மருவோஙகு செஙகமல மலரோஙகு வணமோஙக
வளர்கருணை மயமோஙகி யோா
வரமோஙகு தெளளமுத வயமோஙகி ஆனநத
வடிவாகி யோஙகி ஞான
உருவோஙகும உணாவினிறை யொளியோஙகி யோஙகுமயில
ஊாநதோஙகி யெவவு யிாககும
உறவோஙகு நினபதமென உளமோஙகி வளமோங்க
உயகினற நாளளநத நாள
தருவோங்கு சென்னையிற் கநதகோட் டதுளவளர்
தலமோஙகு கநத வேளே
தண்முகத துயயமணி உண்முகச சைவமணி
சணமுகத தெய்வ மணியே.

பரமேது வினைசெயும பயனேது பதியேது
பசுவேது பாச மேது
பததியேது அடைகினற முத்தியேது அருளேது
பாவபுண யஙக ளேது
வரமேது தவமேது விரதமேது ஒனறுமிலை
மனமவிரும புணவுண டுநல
வத்திரம ணிநதுமட மாதர்தமை நாடிநறு
மலாசூடி விளையாடி மேற
கரமேவ விடடுமுலை தொட்டுவாழந தவரொடு
கலநதுமகிழ கினற சுகமே
கண்கண்ட சுகமிதே கைகண்ட பலனெனுங
கயவரைக கூடா தருள
தரமேவு சென்னையிற கநதகோட் டத்துளவளர்
தலமோஙகு கநத வேளே
தண்முகத துயயமணி உணமுகச சைவமணி
சணமுகத தெய்வ மணியே. 2

துடியென்னு மிடையனம பிடியெனனு நடைமுகில
துணையெனும பிணைய லளகஞ
சூதெனனு முலைசெழுந தாதெனனு மலைபுனல்
சுழியெனன மொழிசெ யுநதி
வடியெனனும விழிநிறையு மதியெனனும வதனமென
மஙகையாதம அஙக முறறே
மனமெனனும ஒருபாவி மயலெனனும அதுமேவி
மாழகநான வாழக விநதப்
படியெனனு மாசையைக கடியெனன வெனசொலிப்
படியெனன வறியா துநின
படியெனன வெனமொழிப படியினன வித்தைநீ
படியெனனு மெனசெய ஞுவேன
தடிதுனனு மதிலசெனனை கநதகோட டத்துளவளர்
தலமோஙகு கந்த வேளே
தண்முகத துய்யமணி உணமுகச சைவமணி
சணமுகத் தெயவ மணியே	3

வெள்ளலுனை உளளபடி வாழததுகின றோர்தமை
மதித்திடுவ தனறி மறறை
வானவரை மதியெனனில நானவரை யொருகனவின்
மாடடினு மறநது மதியேன
களளமறும உளளமுறும நினபதம லாலவேறு
கடவுளா பதத்தை யவரென
கணணெதி ரடுததைய நணணென அளிப்பினுங்
கடுவென வெறுததது நிறபேன
எளளளவும இமமொழி யிலேசுமொழி யனறுண்மை
எனனையாண டருள புரிகுவாய
எனறநதை யேயெனது தாயேயென் இனபமே
எனறனறி வேயென அனபே
தளளரிய செனனையிற கநதகோட் டத்துள வளர்
தலமோஙகு கநத வேளே
தணமுகத துயயமணி உணமுகச சைவமணி
சணமுகத தெயவ மணியே.	4

பதிபூசை முதலநற கிரியையான மனமெனும
பசுகரண மீங கசுத்த
பாவனை யறசுதத பாவனையில நிறகுமெய்ப்
பதியோக நிலைமை யதனை
மதிபாச மற்றதி னடஙகிடு மடககவே
மலவின மெயஞ ஞான மயமாய்
வரவுபோக கறறநிலை கூடுமென வெனதுளே
வந்துணர்வு தநத குருவே

துதிவாய்மை பெறுசாந்த பதமேவு மதியமே
துரிசறு சுயஞ்சோதியே
தோகைவா கனமீ திலங்கவரு தோன்றலே
சொல்லரிய நல்லதுணையே
ததிபெறுஞ் சென்னையிற் கந்தகோட் டத்துள்வளர்
தலமோங்கு கந்தவேளே
தண்முகத் துய்யமணி உண்முகச் சைவமணி
சண்முகத் தெய்வமணியே. 5

காமவுட் பகைவனுங் கோபவெங் கொடியனுங்
கனலோப முழுமூட னும்
கடுமோக வீணனுங் கொடுமதமெ னுந்துட்ட
கண்கெட்ட ஆங்கா ரியும்
ஏமமறு மாச்சரிய விழலனுங் கொலையென்
றியம்புபா தகனு மாமிவ்
வெழுவரும் இவர்க்குற்ற உறவான பேர்களும்
எனைப்பற்றி டாமலருள் வாய்
சேமமிகு மாமறையின் ஓமெனும் அருட்பதத்
திறனருளி மலயமுனிவன்
சிந்தனையின் வந்தனையு வந்தமெய்ஞ் ஞானசிவ
தேசிக சிகா ரத்னமே
தாமமொளிர் சென்னையிற் கந்தகோட் டத்துள்வளர்
தலமோங்கு கந்தவேளே
தண்முகத் துய்யமணி உண்முகச் சைவமணி
சண்முகத் தெய்வமணியே. 6

நிலையுறு நிராசையாம் உயர்குலப் பெண்டிரொடும்
நிகழ்சாந்த மாம்புதல் வனும்
நெறிபெறும் உதாரகுண மென்னுநற் பொருளுமருள்
நீக்கும் அறிவாந் துணைவனும்
மலைவறு நிராங்கார நண்பனுஞ் சுத்தமுறு
மனமென்னு நல்லேவ லும்
வருசகல கேவலமி லாதவிட மும்பெற்று
வாழ்கின்ற வாழ்வருளு வாய்
அலையிலாச் சிவஞான வாரியே ஆனந்த
அமுதமே குமுதமலர் வாய்
அணிகொள்பொற் கொடிபசுங் கொடியிரு புறம்படர்ந்
தழகுபெற வருபொன் மலையே
தலைவர்புகழ் சென்னையிற் கந்தகோட் டத்துள்வளர்
தலமோங்கு கந்தவேளே
தண்முகத் துய்யமணி உண்முகச் சைவமணி
சண்முகத் தெய்வமணியே. 7

ஒருமையுடன் நினதுதிரு மலரடி நினைக்கின்ற
உத்தமர்தம் உறவு வேண்டும்
உள்ளொன்று வைத்துப் புறம்பொன்று பேசுவார்
உறவுகல வாமை வேண்டும்
பெருமைபெறும் நினதுபுகழ் பேசவேண் டும்பொய்மை
பேசா திருக்க வேண்டும்
பெருநெறி பிடித்தொழுக வேண்டும் மதமானபேய்
பிடியா திருக்க வேண்டும்
மருவுபெண் ணாசையை மறக்கவே வேண்டும்உனை
மறவா திருக்க வேண்டும்
மதிவேண்டும் நின்கருணை நிதிவேண்டும் நோயற்ற
வாழ்வில்நான் வாழ வேண்டும்
தருமமிகு சென்னையிற் கந்தகோட் டத்துள்வளர்
தலமோங்கு கந்த வேளே
தண்முகத் துய்யமணி உண்முகச் சைவமணி
சண்முகத் தெய்வ மணியே. 8

ஈ'யென்று நானொருவ ரிடம்நின்று கேளாத
இயல்புமென் னிடமொ ருவர்ஈ
திடுவென்ற போதவர்க் கிலையென்று சொல்லாமல்
இடுகின்ற திறமு மிறையாம்
நீயென்றும் எனைவிடா நிலையுநா னென்றுமுன்
நினைவிடா நெறியும் அயலார்
நிதியொன்றும் நயவாத மனமுமெய்ந் நிலைநின்று
நெகிழாத திடமும் உலகில்
சீயென்று பேயென்று நாயென்று பிறர்தமைத்
தீங்குசொல் லாத தெளிவும்
திரமொன்று வாய்மையுந் தூய்மையுந் தந்துநின்
திருவடிக் காளாக் குவாய்
தாயொன்று சென்னையிற் கந்தகோட் டத்துள்வளர்
தலமோங்கு கந்த வேளே
தண்முகத் துய்யமணி உண்முகச் சைவமணி
சண்முகத் தெய்வ மணியே. 9

கரையில்வீண் கதையெலா முதிர்கருங் காக்கைபோற்
கதறுவார் கள்ளுண் டதீக்
கந்தநா றிடவூத்தை காதநா றிடவுறு
கடும்பொயிரு காத நாற
வரையில்வாய் கொடுதர்க்க வாதமிடு வார்சிவ
மணங்கமழ மலர்ப்பொன் வாய்க்கு
மவுனமிடு வாரிவரை மூடரென வோதுறு
வழக்குநல வழக்கெனினு நான்

உரையிலவர் தமையுறா துனதுபுகழ் பேசுமவ
ரோடுறவு பெறஅருளுவாய்
உயர்தெய்வ யானையொடு குறவர்மட மானுமுள்
உவப்புறு குணக்குன்றமே
தரையிலுயர் சென்னையிற் கந்தகோட் டத்துள்வளர்
தலமோங்கு கந்தவேளே
தண்முகத் துய்யமணி உண்முகச் சைவமணி
சண்முகத் தெய்வமணியே 10

நாம்பிரமம் நமையன்றி ஆம்பிரமம் வேறில்லை
நன்மைதீமைகளு மில்லை
நவில்கின்ற வாகியாந் தரமிரண் டினுமொன்ற
நடுநின்ற தென்றுவீணே
போம்பிரம நீதிகேட் போர்பிரமை யாகவே
போதிப்பர் சாதிப்பர் தாம்
புன்மைநெறி கைவிடார் தம்பிரமம் வினையொன்று
போந்திடிற் போகவிடுவார்
சாம்பிரமம் ஆம்இவர்கள் தாம்பிரம மெனுமறிவு
தாம்புபாம் பெனுமறிவுகாண்
சத்துவ வகண்டபரி பூரண காரவுப
சாந்தசிவ சிற்பிரம நீ
தாம்பிரிவில் சென்னையிற் கந்தகோட் டத்துள்வளர்
தலமோங்கு கந்தவேளே
தண்முகத் துய்யமணி உண்முகச் சைவமணி
சண்முகத் தெய்வமணியே 11

பார்கொண்ட நடையிலவன் பசிகொண்டு வந்திரப்
பார்முகம் பார்த்திரங்கும்
பண்புமநின் திருவடிக் கன்புமநிறை ஆயுளும்
பதியுமநன் னிதியு முணர்வும்
சீர்கொண்ட நிறையுமுட் பொறையுமெய்ப் புகழுநோய்த்
தீமையொரு சற்று மணுகாத
திறமுமெய்த் திடமுநல இடமுநின் னடியர்புகழ்
செப்புகின் றோரடைவர் காண்
கூர்கொண்ட நெட்டிலைக் கதிர்வேலு மயிலுமொரு
கோழியங் கொடியும் விண்ணோர்
கோமான்றன் மகளுமொரு மாமான்றன் மகளுமால்
கொண்டநின் கோலமறவேன்
தார்கொண்ட சென்னையிற் கந்தகோட் டத்துள்வளர்
தலமோங்கு கந்தவேளே
தண்முகத் துய்யமணி உண்முகச் சைவமணி
சண்முகத் தெய்வமணியே 12

வன்பெருநெ ருப்பினைப் புன்புழுப் பற்றுமோ
வானையொரு மான்தா வுமோ
வலியுள்ள புலியையோர் எலிசீறு மோபெரிய
மலையையோர் ஈச்சிறகி னாலே
துன்புற அசைக்குமோ வச்சிரத் தூணொரு
துரும்பினால் துண்ட மாமோ
சூரியனை இருளவந்து சூழுமோ காற்றில்மழை
தோயுமோ இல்லை யதுபோல்
அன்புடைய நின்னடியர் பொன்னடியை யுன்னுமவர்
அடிமலர் முடிக்க ணிந்தோர்க்கு
அவலமுறு மோகாம வெகுளியுறு மோமனத்
தற்பமும் விகற்ப முறுமோ?
தன்புகழ்செய் சென்னையிற் கந்தகோட் டத்துள்வளர்
தலமோங்கு கந்த வேளே
தண்முகத் துய்யமணி உண்முகச் சைவமணி
சண்முகத் தெய்வ மணியே 13

கானலிடை நீருமொரு கட்டையிற் கள்வனுங்
கானுறு கயிற்றி லரவுங்
கடிதரு கிளிஞ்சிலிடை வெள்ளியும் பொன்னைக்
கதித்தபித் தளையி னிடையும்
மானலிற் கண்டுளம் மயங்கல்போற் கற்பனையை
மாயையிற் கண்டு வீணே
மனையென்றும் மகவென்றும் உறவென்றும் நிதியென்றும்
வாழ்வென்றும் மானமென்றும்
ஊனலின் உடம்பென்றும் உயிரென்றும் உளமென்றும்
உள்ளென்றும் வெளியென் றுமவான
உலகென்றும் அளவறு விகாரமுற நின்றவெனை
உண்மையறி வித்த குருவே
தானமிகு சென்னையிற் கந்தகோட் டத்துள்வளர்
தலமோங்கு கந்த வேளே
தண்முகத் துய்யமணி உண்முகச் சைவமணி
சண்முகத் தெய்வ மணியே 14

கற்றொளிகொள் உணர்வினோ வேண்டாத இப்பெருங்
கன்மவுட லிற்ப ருவநோ
கண்டழியும் இளமைதான் பகல்வேட மோபுரைக்
கடல்நீர்கொ லோகப் படமோ
உற்றொளியின் வெயில்விட்ட மஞ்சளோ வானிட்ட
ஒருவில்லோ நீர்க்கு மிழியோ
உலையனல் பெறக்காற்று ஊதுந் துருத்தியோ
ஒன்றுமறி யேனிதனை நான்

பற்றுறுதி யாககொணடு வனிதையர்கண் வலையினிற்
பட்டுமதி கெட்டு முனறே
பாவமே பயில்கினற தலலாது நின்னடிப்
பற்றணுவு முறற றிகிலேன்
சற்றையகல சென்னையிற கநதகோட் டத்துள்வளர்
தலமோஙகு கநத வேளே
தண்முகத் துயயமணி உண்முகச சைவமணி
சண்முகத் தெய்வ மணியே 15

சூடமாகி யின்பந்த ராதாகி மிகுபெருஞ்
சஞ்சலா கார மாகிச
சற்றுகி வெளிமயற பறறுகி யோடுமித்
தனமைபெறு செல்வ மநதோ
விடமாகி யொருகபட நடமாகி யாறறிவிட
விரைநதுசெலும வெளள மாகி
வேலையலை யாகியாங காரவலை யாகிமுதிர்
வேனிலுறு மேக மாகிக
கடமாய சகடமுறு காலாகி நீடுவாயக
காலோடு நீரா கியே
கற்பிலா மகளிர்போற் பொறபிலா துழலுமிது
கருதாத வகைய ருளுவாய
தடமேவு சென்னையிற கநதகோட டததுள்வளர்
தலமோஙகு கநத வேளே
தண்முகத துயயமணி உண்முகச சைவமணி
சணமுகத தெயவ மணியே. 16

உப்புற்ற பாண்டமென வொன்பது துவாரத்துள்
உற்றசும பொழுகு முடலை
உயர்கினற வானிடையெ றிநதகல லென்றுமலை
உறறிழியு மருவி யெனறும
வெப்புற்ற காறறிடைவி ளககெனறும மேகமுறு
மினனெனறும வீசு காறறின
மேற்பட்ட பஞசெனறு மஞசெனறும் வினைதந்த
வெறுமாய வேட மெனறும
கப்புற்ற பறவைக குடமபையென றும்பொய்த்த
கனவெனறும நீரி லெழுதுங
கையெழுத தெனறுமுட கணடுகொண் டதிலாசை
கைவிடே னெனசெய் குவேன
தப்புற்ற செனனையிற கநதகோட் டத்துளவளர்
தலமோஙகு கநத வேளே
தண்முகத துயயமணி உணமுகச சைவமணி
சண்முகத தெயவ மணியே. 17

எந்தைநினை வாழததாத பேயர்வாய் கூழுககும
ஏககறறி ருககும வெறுவாய்
எஙகளபெரு மானுனை வணஙகாத மூடர்தலை
இகழவிற கெடுககுந் தலை
கந்தமிகு நினமேனி காணுத கயவர்கண்
கலநீர் சொரிநத அழுகண்
கடவுளநின் புகழதனைக கேளாத வீணர்செவி
கைத்திழவு கேடகுஞ செவி
பந்தமற நினையெணுப் பாவிகளதம நெஞ்சம
பகிரென நடுஙகு நெஞ்சம்
பரமநின் றிருமுனனர் குவியாத வஞ்சர்கை
பலியேறக நீளகொ டுங்கை
சந்தமிகு சென்னையிற் கநதகோட டத்துள்வளர்
தலமோங்கு கநத வேளே
தண்முகத் துயயமணி உணமுகச சைவமணி
சண்முகத தெயவ மணியே. 18

ஐயநின் சீர்பேசு செலவர்வாய் நலலதெள்
ளமுதுண்டு உவநத திருவாய
அப்பநின் றிருவடி வணஙகினோர தலைமுடி
அணிநதோஙகி வாழுந தலை
மெய்யநின திருமேனி கணடபுண ணியர்கண்கள்
மிககவொளி மேவு கண்கள
வேலநின் புகழகேடட விததகா திருசசெவி
விழாசசுபங கேட்குஞ செவி
துய்யநின் பதமெண்ணு மேலோர்கள நெஞசமெய்ச்
சுகரூப மான நெஞ்சம
தோனறலுன திருமுன குவித்தபெரி யோர்கைகள்
சுவர்னனமிடு கினற கைகள
சையமுயர் சென்னையிற் கநதகோட டத்துளவளர்
தலமோஙகு கநத வேளே
தண்முகத் துயயமணி உணமுகச சைவமணி
சண்முகத் தெயவ மணியே. 19

உழலுற்ற வுழவுமுத லுறுதொழி லியற்றிமல
மொத்தபல பொருளீட் டிவீண்
உறுவயிறு நிறையவெண சோறடைத் திவ்வுடலை
ஒதிபோல வளர்த்து நாளும
விழலுற்ற வாழககையை விருமபினே னையவிவ
வெய்யவுடல பொயயென கிலேன்
வெளிமயக கோமாய விடமயக கோவெனது
விதிமயக கோவ றிகிலேன

கழலுற்ற நின்றுணைக கான்மலர் வணங்கிநின்
கருணையை விழைநது கொண்டெங்
களைகணே யீராறு கண்கொண்ட வென்றனிரு
கணணேயெ னப்புகழ கிலேன
தழைவுற்ற சென்னையிற் கநதகோட் டத்துள்வளர்
தலமோங்கு கந்த வேளே
தண்முகத் துய்யமணி உண்முகச் சைவமணி
சண்முகத் தெய்வ மணியே 20

வானமெங் கேயமுத பானமெங் கேயமரர்
வாழககையபி மான மெங்கே
மாட்சியெங கேயவர்கள் சூழசசியெங் கேதேவ
மனனனர சாடசி யெஙகே
ஞானமெங கேமுனிவா மோனமெங் கேயநத
நானமுகன செயகை யெஙகே
நாரணன காத்தலை நடத்தலெங கேமறை
நவின்றிடு மொழுகக மெங்கே
ஈனமங் கேசெயத தாருகனை யாயிர
இலககமுறு சிங்க முகனை
எண்ணரிய திறலபெறற சூரனைம றககருணை
ஈநதுபணி கொண்டி லையெனில்
தானமிங கேர்சென்னை கநதகோட் டத்துள்வளர்
தலமோஙகு கநத வேளே
தண்முகத் துயயமணி உணமுகச சைவமணி
சணமுகத் தெய்வ மணியே. 21

மனமான வொருசிறுவன் மதியான குருவையும்
மதித்திடா னின்ன டிசசீர்
மகிழகல்வி கற்றிடான சும்மாவி ரான்காம
மடுவினிடை வீழநது சுழலவான
சினமான வெஞசுரத் துழலுவன உலோபமாஞ்
சிறுகுகையி னூடு புகுவான
செறுமோக இருளிடைச செலகுவான் மதமெனுஞ்
செய்குனறி லேறி விழுவான
இனமான மாச்சர்ய வெஙகுழியி னுளளே
யிறஙகுவான் சிறிது மநதோ
என்சொல கேளானெனது கைப்படான மற்றிதற்
கேழையே னெனசெய குவேன
தனநீடு சென்னையிற் கநதகோட டததுள்வளர்
தலமோஙகு கநத வேளே
தண்முகத துயயமணி உணமுகச் சைவமணி
சண்முகத் தெய்வ மணியே. 22

வாய்கொண் டுரைத்தலரி தென்செய்கே னென்செய்கேன்
வள்ளலுன் சேவ டிகக்கண்
மனதது பொனனசை மண்ணாசை பெண்ணாசை
வாயந்துழலு மெனது மனது
பேய்கொண்டு கள்ளுணடு கோலினால மொத்துண்டு
பித்துண்ட வன குரங்கோ
பேசுறு குலாலனாற் சுழலகினற திகிரியோ
பேதைவிளை யாடு பநதோ
காய்கொண்டு பாய்கின்ற வெவ்விலங் கோபெருங்
காற்றினலை சுழல் கறங்கோ
காலவடி வோஇநதர ஜாலவடி வோவெனது
கர்மவடி வோஅறி கிலேன
தாய்கொணட சென்னையிற் கநதகோட் டததுளவளர்
தலமோஙகு கநத வேளே
தண்முகத் துய்யமணி உண்முகச் சைவமணி
சண்முகத தெய்வ மணியே.　　23

கற்றமே லவரொடுங் கூடிநில் லேன்கல்வி
கற்குநெறி தேர்நது கலலேன
கனிவுகொண் டுனதுதிரு வடியையொரு கனவினுங்
கருதிலே னலல னலலேன
குற்றமே செயவதென் குணமாகு மப்பெருங்
குற்றமெல லாஙகு ணமெனக
கொளளுவது நினனருட குணமாகு மென்னிலென்
குறைதவிர்த் தருளபு ரிகுவாய
பெற்றமேல வருமொரு பெருநதகையி னருளுருப்
பெற்றெழுந தோஙகு சுடரே
பிரணவா காரசின் மயவிமல சொருபமே
பேதமில பரப்பி ரமமே
தற்றகைய சென்னையிற கநதகோட் டத்துளவளர்
தலமோஙகு கநத வேளே
தண்முகத் துயயமணி உண்முகச சைவமணி
சணமுகத் தெய்வ மணியே.　　24

பாய்ப்பட்ட புலியன்ன நாய்ப்பட்ட கயவர்தம
பாழ்ப்பட்ட மனையில நெடுநாள
பண்பட்ட கழுநீரும விணபட்ட வினனமுது
பட்டபா டாகுமனறிப்
போய்ப்பட்ட புல்லுமணி பூப்பட்ட பாடுநற்
பூண்படட பாடு தவிடும
புண்பட்ட வுமியுமுயர் பொனபட்ட பாடவர்கள்
போகமொரு போக மாமோ

ஆய்ப்பட்ட மறைமுடிச சேயப்பட்ட நின்னடிக
காட்பட்ட பெருவாழ விலே
அருளபட்ட நெறியுமெய்ப பொருள்பட்ட நிலையுமுற
வமாபோக மேபோ கமாம
தாய்ப்பட்ட சென்னையிற் கநதகோட் டத்துளவளர்
தலமோஙகு கநத வேளே
தண்முகத் துய்யமணி உண்முகச் சைவமணி
சண்முகத் தெயவ மணியே. 25

சேவலங் கொடிகொண்ட நினையன்றி வேறுசிறு
தேவரைச சிநதை செய்வோர்
செஙகனியை விட்டுவேப் பங்கனியை யுண்ணுமொரு
சிறுகருங காகதை நிகர்வார்
நாவலங் காரமற வேறுபுகழ பேசிநின்
நறபுகழ வழுத்தா தபேர்
நாய்ப்பால விருமபி ஆன தூய்ப்பாலை நயவாத
நவையுடைப் பேய ராவார்
நீவலந் தரநினது குற்றேவல புரியாது
நினறுமற் றேவல புரிவோா
நெலஉுக கிறைககாது புலஉுககி றைககின்ற
நெடியவெறு வீண ராவார்
தாவலரு சென்னையிற் கந்தகோட டத்துள்வளர்
தலமோஙகு கநத வேளே
தண்முகத் துயயமணி உண்முகச சைவமணி
சண்முகத் தெய்வ மணியே 26

பிரமனினி யென்னைப் பிறப்பிகக வலலனே
பெயசிறையி லினனு மொருகாற்
பின்பட்டு நிறகுமோ முனபட்ட குட்டிற்
பெறுநதுயர் மறநது விடுமோ
இரவுநிற முடையியம னினியெனைக கனவினும்
இறப்பிகக வெண்ண முறுமோ
எண்ணுரு னுதையுண்டு சிதையுணட தன்னுடல்
இருநதவடு வெணணு ருனே
கரவுபெறு வினைவநது நலியுமோ அதனையொரு
காசுககு மதியே னெலாங
கற்றவர்கள பறறுநின றிருவருளை யானுங
கலநதிடப் பெற்று நினறேன
தரமருவு சென்னையிற் கநதகோட் டத்துளவளர்
தலமோஙகு கநத வேளே
தண்முகத் துயயமணி உண்முகச் சைவமணி
சண்முகத் தெய்வ மணியே 27

நீருண்டு பொழிகின்ற காருண்டு விளைகின்ற
நிலனுண்டு பலனு முண்டு
நிதியுண்டு துதியுண்டு மதியுண்டு கதிகொண்ட
நெறியுண்டு நிலையு முண்டு
ஊருண்டு பேருண்டு மணியுண்டு பணியுண்டு
உடையுண்டு கொடையு முண்டு
உண்டுண்டு மகிழவே உணவுண்டு சாந்தமுறும்
உளமுண்டு வளமு முண்டு
தேருண்டு கரியுண்டு பரியுண்டு மற்றுள்ள
செல்வங்கள் யாவு முண்டு
தேனுண்டு வண்டுறு கடம்பணியு **நின்பதத்**
தியானமுண் டாயி லரசே!
தாருண்ட சென்னையிற் கந்தகோட் டத்துள்வளர்
தலமோங்கு கந்த வேளே
தண்முகத் துய்யமணி உண்முகச் சைவமணி
சண்முகத் தெய்வ மணியே 28

உளமென்து வசநின்ற திலையென் றுளவலைவினை
ஒலவிட டடவு மிலலை
உன்பதத் தன்பிலலை யென்றனுக் குற்றதுணை
உனையன்றி வேறு மிலலை
இளையனவ னுக்கருள வேண்டுமென றுன்பால
இசைக்கின்ற பேரு மிலலை
ஏழையவ னுக்கருளவ தேனென றுன் எதிர்நின்று
இயம்புகின் றோரு மிலலை
வளமருவு முனதுதிரு வருள்குறைவ திலலைமேன
மற்றொரு வழக்கு மிலலை
வந்திரப் போர்களுக் கிலலையெனப திலலைநீ
வனமனத் தவனு மலலை
தளர்விலாச் சென்னையிற் கந்தகோட் டத்துள்வளர்
தலமோங்கு கந்த வேளே
தண்முகத் துய்யமணி உண்முகச் சைவமணி
சண்முகத் தெய்வ மணியே 29

எத்திக்கு மென்னுளந் தித்திக்கு மின்பமே
என்னுயிர்க் குயிரா குமோ
ஏகமே யானந்த போகமே யோகமே
என்பெருஞ் செல்வ மேநன
முத்திக்கு முதலான முதல்வனே மெய்ஞ்ஞான
மூர்த்தியே முடிவி லாத
முருகனே நெடியமால் மருகனே சிவபிரான்
முத்தாடும் அருமை மகனே

பத்திக்கு உவந்தருள பரிநதருளு நின்னடிப்
பற்றருளி யென்னை யிந்தப்
படியிலே யுழலகின்ற குடியிலே யொருவனுப்
பண்ணும லாண்ட ருளுவாய்
சத்திகரு நீர்சசென்னை கந்தகோட் டத்துளவளர்
தலமோஙகு கநத வேளே
தண்முகத் துய்யமணி உண்முகச் சைவமணி
சண்முகத் தெய்வ மணியே. 30

நான்கொண்ட விரதநின் னடியலாற் பிறர்தமமை
நாடாமை யாகு மிநத
நல்விரத மாஙகனயை யின்மையெனு மொருதுட்ட
நாய்வநது கவவி யநதோ
தான்கொணடு போவதினி யெனசெய்வே னென்செய்வேன்
தளராமை யெனனு மொருகைத்
தடிகொண டடிககவோ வலியிலேன் சிறியனேன்
றனமுகம பார்த்தரு ளுவாய்
வான்கொண்ட தெளளமுத வாரியே மிகுகருணை
மழையே மழைககொண் டலே
வள்ளலே யெனனிருகண் மணியேயெ னின்பமே
மயிலேறு மாணிக கமே
தான்கொண்ட செனனையிற் கந்தகோட் டத்துள்வளர்
தலமோஙகு கநத வேளே
தண்முகத் துயயமணி உணமுகச் சைவமணி
சணமுகத தெய்வ மணியே 31

சிவசணமுக சிவஞானதேசிகன திருவடிவாழக

50. கந்தர் சரணப்பத்து
(சென்னை—கந்தகோட்டம்)

எணசீரக கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருததம

சிவசணமுக சிவஞானதேசிகன திருவடிவாழ்க

அருளா ரமுதே! சரணஞ சரணம
அழகா அமலா சரணஞ் சரணம
பொருளா வெனையாள புனிதா சரணம
பொன்னே மணியே சரணஞ சரணம்
மருள்வார்க கரியாய சரணஞ சரணம
மயிலவா கனனே சரணஞ சரணம
கருணை லயனே சரணஞ சரணம
கந்தா சரணஞ சரணஞ் சரணம் 1

பண்ணேர் மறையின் பயனே சரணம்
பதியே பரமே சரணஞ் சரணம்
விண்ணே ரொளியே வெளியே சரணம்
வெளியின விளைவே சரணஞ் சரணம்
உண்ணே ருயிரே யுணர்வே சரணம
உருவே யருவே யுறவே சரணம்
கண்ணே மணியே சரணஞ சரணம்
கநதா சரணஞ் சரணஞ் சரணம். 2

முடியா முதலே சரணஞ் சரணம்
முருகா குமரா சரணஞ சரணம்
வடிவே லரசே சரணஞ சரணம
மயிலூர் மணியே சரணஞ சரணம
அடியார்க ளெளியாய் சரணஞ சரணம
அரியாய் பெரியாய் சரணஞ் சரணம
கடியாக கதியே சரணஞ சரணம்
கந்தா சரணஞ சரணஞ் சரணம். 3

பூவே மணமே சரணஞ் சரணம்
பொருளே யருளே சரணஞ் சரணம
கோவே குகனே சரணஞ சரணம்
குருவே திருவே சரணஞ் சரணம்
தேவே தெளிவே சரணஞ சரணம்
சிவசண் முகனே சரணஞ சரணம
காவேர் தருவே சரணஞ் சரணம்
கநதா சரணஞ சரணஞ சரணம். 4

நடவுந் தனிமா மயிலோய் சரணம
நலலோர் புகழும வலலோய் சரணம்
திடமுந திருவுந தருவோய சரணம
தேவர்க கரியாய் சரணஞ சரணம்
தடவண புயனே சரணஞ சரணம
தனிமா முதலே சரணஞ சரணம
கடவுண் மணியே சரணஞ சரணம்
கநதா சரணஞ சரணஞ் சரணம. 5

கோலக் குறமான கணவா சரணம
குலமா மணியே சரணஞ் சரணம்
சீலத தவருக கருளவோய் சரணம
சிவனார் புதலவா சரணஞ சரணம
ஞாலத் துயாதீர் நலனே சரணம
நடுவா கியநல லொளியே சரணம
காலற றெறுவோய் சரணஞ் சரணம்
கநதா சரணஞ சரணஞ சரணம். 6

நங்கட் கினியாய் சரணஞ் சரணம்
நந்தா வுயர்சம் பந்தா சரணம்
திங்கட் சடையோன் மகனே சரணம்
சிவைதந் தருளும் புதல்வா சரணம்
துங்கச் சுகநன் றருள்வோய் சரணம்
சுரர்வாழ்ந் திடுநந் துரையே சரணம்
கங்கைக் கொருமா மதலாய் சரணம்
கந்தா சரணஞ் சரணஞ் சரணம். 7

ஒளியுள் ளொளியே சரணஞ் சரணம்
ஒன்றே பலவே சரணஞ் சரணம்
தெளியுந் தெருளே சரணஞ் சரணம்
சிவமே தவமே சரணஞ் சரணம்
அளியுங் கனியே சரணஞ் சரணம்
அமுதே யறிவே சரணஞ் சரணம்
களியொன் றருள்வோய் சரணஞ் சரணம்
கந்தா சரணஞ் சரணஞ் சரணம். 8

மன்னே யெனையாள் வரதா சரணம்
மதியே யடியேன் வாழ்வே சரணம்
பொன்னே புனிதா சரணஞ் சரணம்
புகழ்வா ரிதயம் புகுவாய் சரணம்
அன்னே வடிவே லரசே சரணம்
அறுமா முகனே சரணஞ் சரணம்
கன்னேர் புயனே சரணஞ் சரணம்
கந்தா சரணஞ் சரணஞ் சரணம். 9

வேதப் பொருளே சரணஞ் சரணம்
விண்ணோர் பெருமான் சரணஞ் சரணம்
போதத் திறனே சரணஞ் சரணம்
புனைமா மயிலோய் சரணஞ் சரணம்
நாதத் தொலியே சரணஞ் சரணம்
நவையில் லவனே சரணஞ் சரணம்
காதுக் கினிதாம் புகழோய் சரணம்
கந்தா சரணஞ் சரணஞ் சரணம். 10

சிவசண்முக சிவஞானதேசிகன் திருவடிவாழ்க

அருட்பெருஞ்ஜோதி தனிப்பெருங்கருணை

ஐந்தாவது திருமுறை
முற்றிற்று

குறிப்பு:—ஐந்தாவது திருமுறையில் உள்ள கீர்த்தனைகள் யாவும் ஆறுவது திருமுறையில் உள்ள கீர்த்தனைகளுடன் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன.

உ

சிவமயம்

திருச்சிற்றம்பலம்

அருட்பெருஞ்ஜோதி

திருவருட்பா

ஐந்து திருமுறைகள்

பதிகங்கள் - பாட்டுகள்

அகராதி

அ

*அகராதி 539
அக்கநுதற்பிறை 203
அக்கோவீதிசய 421
அங்கணனே 77
அங்கையிற்புண் 238
அசையாதமர்ந்து 383
அசையும்பரி 345
அச்சத்திரங்கல்-10 286
அசசையடுககுந் 156
அச்சோவீதிசய 422
அஞ்சாதேயென 389
அஞ்சுமுகத்தான் 437
அஞ்செழுத்தோ 192
அஞ்சொற்கிளி 369
அடமுடியாது 339
அடலையணிந 485
அடிநாளிலடி 411
அடிமைசெயப் 102
அடிமைத்திறத் தலைசல-11 235
அடிமைப்பதிகம் 10-321
அடியர்நெஞ்ச 195
அடியர்வருநத 374
அடியனேனபி 104
அடியனேனபிழைய 313
அடியனேனமி 291
அடியனேனல 179
அடியாரினப 318
அடியாருளளந 444
அடியார்ககெளிய 512
அடியார்தொழு 137
அடியெனலெது 428
அடியேனெனச 448
அடியேனமிசை 140
அடியேனமுடுகி 318
அடுததவாககெல 221
அடுததார்ககருளு 146
அடுததார்தமை 109
அடுததிலேனின 482
அடுததேவருத 451
அடையாதவஞச 449
அடையார்புரஞ 161
அட்டமூர்ததம 169
அணஙகனுர் 236
அணிகொளகோ 223
அணிகொளவேலு 449
அணியாரடியார் 373
அணியேயணி 132
அணிவாயுலகத் 344
அணிவேற்படை 205
அண்டஙகண் 114
அணடஙகளோ 74
அண்டஙகள் 87
அண்டமெலாங 94
அண்டரெவர்கரு 358
அணடவகை 402
அணடனையெண் 233
அணடாரை 137
அண்ணலே 330
அண்ணாவீதிசய 423
அண்ணாவேஙின் 454
அணணாவோ 492
அணணிலேனினை 464
அண்மையாகுரு 189
அதிசயமாலை-14 421
அததனேதணி 465
அததனையொற்றி 142
அததோவீதிசய 422

* அகராதி — இமமாதிரி தடிதத எழுததுககளில் இருபபவை பதிகங்கள்

அந்தரமிங்கறிவோ 97
அந்தாரணியுஞ் 362
அந்தோதுயரிற் 117
அந்தோவிதிதிசய 387
அந்தோவிதிதிசய 422
அந்நாணையாது 115
அபராதத்தாற்றுமை- *10* *181*
அபராதமன்னிப்புமாலை-*10* *424*
அபராதவிண்ணப்பம்-*10* *191*
அபராதவிண்ணப்பம்-*22* *316*
அப்பனென்னு 464
அப்பாநின் 288
அப்பாநின்றிரு 418
அப்பார்மலர்ச் 295
அப்பாலுன்சித்த 74
அப்பாவிதிதிசய 422
அமராவதியிறை 447
அமைவறிந்திடா 233
அம்பரத்தேயான 103
அம்பலத்தழகனை 328
அம்பாதனெடுங் 484
அம்பலத்துணின் 202
அம்பொன்று 445
அம்மாலயனுங் 145
அம்மாவயிற்றெரி 118
அம்மாவிதிதிசய 422
அம்மானின்னரு 418
அம்மைதிருப்பதி*10* *306*
அம்மையப்பனெ 282
அம்மையடுத்த 160
அயன்றவத்தின்ற 441
அயிலேந்தும் 138
அரக்கனல்லன் 284
அரங்காயமன 310
அரசேநின்றிரு 418
அரந்தையோ 264
அரவக்கழலார் 374
அரிதாகியரியதினு 88
அரிபிரமாதிய 395
அரியதுநினது 240
அரியபெருமா 321
அருகாமலத்தி 489
அருட்கடலேயக் 114
அருட்பெருங்கட 293
அருட்டிறத்தலை*36-241*
அருட்பிரகாசமாலை -*100* *392*
அருணிறைந்த 391
அருந்திறலன் 294
அருமருந்தனை 248
அருமறையாகம 98
அரும்பாயநகை 484
அரும்பெறன் 502
அரும்பொருளே 108
அருளரசே 106
அருளருவிவழிந்து 92
அருளளித்துமெய் 329
அருளறியாச்சிறு 108
அருளாரமுதப் 295
அருளாரமுதேயா 340
அருளாரமுதேசர 536
அருளியல்வினவ*10-183*
அருளுடையநாயகி 415
அருளுடையபரம் 105
அருளுடையாயடி 416
அருளுதிக்குந் 406
அருளுருவாயைந் 400
அருளுறுங்கய 445
அருளேயறிவே 310
அருளேவடிவா 316
அருளோர்சிறிது 320
அருள்செய்நீறி 175
அருள்தரல்வேண் 312
அருள்நிலைவிளக்-*1* *333*
அருள்நாமவிளக்கம் -*10* *165*
அருள்பவனினை 288
அருள்பழுக்குந் 203
அருள்பழுத்தோ 331
அருள்பழுத்தோ 292
அருள்வதன் 240
அருள்வழங்குந் 432
அருள்விடை வேட்கை -*10* *194*
அருள்விளங்கு 403
அருள்வெளியி 101
அரைசேயடி 467
அரைமதிக்குறழு 497
அர்ப்பித்திரங்கல்- *10* *284*
அலைகடலும் 93
அலையெழுத்துந் 119
அலையோய்கடலி 219
அலைவளைக்கும் 241
அல்லலங்கடலி 220
அல்லலென்பதே 177
அல்லலென்னை 252
அல்லவோதிய 269
அல்லார்க்குங்குழ 483
அல்லாலமுண்ட 215
அல்லுண்டகண் 118
அல்விலங்கு 100
அல்வைத்தநெஞ் 275
அவத்தொழிற்கலைசல் -*10* *236*
அவநாள்கழிக்க 482
அவலத்தழுங்கல்*10* 177
அவலமதிக்கலைச*11* 238
அவலவயிற்றை 519
அவ்வவ்விடை 6
அழகாவமலா 511
அழகுநிறைந் 412
அழிதருமுலக 499
அழிந்தவாழ்க்கை 223
அழியாப்பொரு 472
அழியாவளத்தா 384
அழுக்குநெஞ்சி 492
அழுதபிள்ளைக்கே 178
அழுதுநெஞ்சய 245
அளவிலாவுலகத் 258
அளவிறந்தநெடுங் 87
அளவையெலாங் 92
அளிக்குங்குண 154
அளித்தாருலகை 375
அளித்துமூன்று 378
அளியநெஞ்ச 257
அளியாரொற்றி 156
அள்ளமிகும்பே 379
அள்ளற்பழனத் 156
அள்ளிக்கொடுக் 377

அறங்கனிந்த 415
அறங்கொள்ளு 205
அறத்தாயையோ 219
அறநிலைவிளக்கம்1 333
அறம்பழுக்குங் 351
அறியாப்பருவத் 191
அறியாப்பருவத்தறி 298
அறியாதநம்பிணி 494
அறியேனுன்றன் 235
அறிவரும்பெருமை 10- 193
அறிவுடையாரு 402
அற்கண்டமோ 124
அற்பவளவுநிச் 300
அற்புதக்கண 445
அற்புதப்பொன் 385
அற்புதநின் 417
அற்புதத்திருவை 353
அனஞ்சூழொற் 157
அனத்துப்படிவ 377
அனம்பொறுத் 135
அன்பதென்ப 281
அன்பரிதயமலர் 330
அன்பரிதாமனத் 116
அன்பருளிக்கோ 387
அன்பர்கள்வே 221
அன்பர்தம் 292
அன்பர்திருவுளங் 105
அன்பர்பானிங்கா 311
அன்பர்மனக் 394
அன்பளிப்ப 404
அன்பாலென்ற 108
அன்பிலாவஞ்சர் 515
அன்பினுனது 489
அன்பிற்பேதுறல்-10 498
அன்புடனின் 204
அன்புடையாயடி 417
அன்புடையாரின் 80
அன்புமாலை-31 385
அன்புற்றடியார் 315
அன்றகத்தேயடி 394
அன்றினோர்கிலே 224
அன்றுஞ்சிறி 321
அன்றுநீயடிமை 240
அன்றுமறியார் 235
அன்றொருநாளி 392
அன்றோர்பொரு 316
அன்னேயப்பா 452
அன்னேயெனைத் 446
அன்னேயென்ன 336
அன்னைபோன் 247
அன்னைமுதலாம் 455
அன்னையப்பனுநீ 290
அன்னையிற்பெரி 253
அன்னையினும்பெ 99
அன்னோதிருவம் 316
அன்னோவீததிச 423

ஆ

ஆகமமுமாரண 333
ஆக்கமில்லா 366
ஆக்கலாதிய 280
ஆக்குந்தொழி 511
ஆசும்படியி 289
ஆசையுள்ளா 137
ஆடலமுதப்பத்து -10 205
ஆடலழகரம்பல 371
ஆட்சிகண்டார்க் 119
ஆட்டுகின்றதற் 229
ஆட்டுகின்றநீ 250
ஆட்டுக்குக்கா 123
ஆட்டுத்தலைவர் 158
ஆணிலேயன்றி 443
ஆண்டதுண்டுநீ 282
ஆண்டநின்கரு 287
ஆண்டவநின் 417
ஆண்டவனீயாகி 332
ஆண்டாயெனை 326
ஆண்பனைபெண் 386
ஆதவன்றன்பல் 244
ஆதிக்கமாயை 110
ஆதியிலேகலப் 405
ஆதியுமாயந்தமு 409
ஆதியேதில்லை 212
ஆநந்தமாலை-10 414
ஆநந்தப்பதிகம்-11 300
ஆநந்தவெளி 389
ஆமோவலவோ 75
ஆயாக்கொடி 78
ஆயாதுநான்செ 319
ஆயிரங்கார்முகி 337
ஆயிரமன்றே 81
ஆயும்படிவத் 376
ஆயும்வஞ்சக 339
ஆரணமுமாகம 389
ஆரணம்பூத்தவ 142
ஆரமுதமனையவ 420
ஆரமுதேயடி 417
ஆராமகிழ்வுதரு 146
ஆராவமுதாயன் 376
ஆராவமுதே 82
ஆரூருடையாரம் 372
ஆர்கொண்டார் 78
ஆர்க்குங்கடற் 213
ஆர்த்தார்கடனஞ் 218
ஆர்த்துமலிநீர் 379
ஆர்ப்பார்கடனஞ் 218
ஆலடுத்தவரு 187
ஆலநிழற்கீழன் 375
ஆலமிருந்த 359
ஆலமுண்டநீ 263
ஆவலுடையாரு 214
ஆவாவீததிசய 423
ஆவாவெனவெ 320
ஆவித்துணையே 335
ஆழிவிடையார் 373
ஆழிவிடையீர் 159
ஆளாகநின்பொ 278
ஆளாயோதுய 453
ஆளுடைய அடிகள் அருள்மாலை-10 354
ஆளுடைய அரசுகள் அருள்மாலை-10 431
ஆளுடைய பிள்ளையார் அருள்மாலை-12 427
ஆளுடைய நம்பிகள் அருள்மாலை-10 433
ஆளுடையாய் 417
ஆள்வினையாற் 321
ஆறடுத்துச்சென் 241
ஆறாத்துயரத்தழு 140
ஆறாத்துயரந்தரு 479

ஆருறுதத்துவத் 405
ஆறிட்டவேணி 118
ஆறுமுகங்கொண் 521
ஆறுமுகத்தார் 156
ஆறுமுகப்பெரு 508
ஆறுமுகமுந்திணி 512
ஆறுமுகத்தான் 31
ஆறுவாண்முகத் 201
ஆறெழுத்துண்மை-10 471
ஆற்றாக்காதலின் இரங்கல்-11 375
ஆற்றாமுறை-10 460
ஆற்றாப்புலம்பல்-5 492
ஆற்றால்விளங்கு 340
ஆற்றாவிண்ணப்பம்-10-253
ஆற்றாவிரகம்-10 382
ஆற்றாவிரக்கம்-10 480
ஆற்றுக்கேபிறை 329
ஆற்றுச்சடை 162
ஆனந்தக்கூத்த 221
ஆனுவாழ்வினைசல் 10-240
ஆனேறிவந் 327
ஆனேறும்பெரு 99

இ

இகவாவடியர் 472
இகழ்ந்திடே 286
இக்கணமிருந்த 307
இங்கிதப்பத்து-12 516
இங்கிதமாலை-167 144
இச்சையுண்டெ 210
இடஞ்சேரொற் 158
இடமேபொரு 320
இடைக்கொடி 129
இட்டங்களித்த 149
இட்டவகை 323
இட்டார்மறைக் 137
இணையேது 124
இண்டைச்சடை 84
இத்தரணி 278
இந்தாரிதழி 46
இந்தியமாய்க் 86
இந்நாளடியேன் 314
இப்பாரிடையுனை 277
இப்பாரிலென் 84
இமைக்குமவ்வள 280
இம்மாநிலத்திலி 277
இம்மாநிலத்திற் 316
இம்மையினே 404
இம்மையின்பமே 260
இயங்காத 393
இயங்காமனமும் 128
இரக்கமென்ப 249
இர்க்கின்றோர் 227
இரங்கல்விண்ணப்பம் 10-255
இரங்கன்மாலை-31 358
இரங்காதிருந்தா 314
இரங்காமின்றி 470
இரந்தவிண்ணப்பம் 10-462
இரவிலடிவருந்த 393
இருக்கவாவுற 210
இருட்டாய 406
இருணிறைந்த 394
இருந்தனையென 253
இருந்தாயிங்கு 476
இருந்தார் 364
இருப்பாயமாய 448
இருப்புநெஞ்சக 450
இருப்புமனத்துக் 315
இருப்பேன்றுய 467
இரும்புன்னை 339
இருவர்க்கரிய 129
இருவினையொப் 407
இருளறவோ 342
இருளார்மனத் 273
இரையேற்று 131
இலக்கமறியா 485
இலக்குமிதோத்திரம்-1 353
இலங்காபுரத்த 130
இல்தைநினைப்பா 476
இலமேசெறி 365
இலவுகாக்கின்ற 228
இலனேமற்றோர் 236
இலைக்குளநீ 433
இலையாற்றுநீ 134
இலையெனுதனு 223
இலைவேட்ட 191
இல்லையில்லை 177
இல்லையுண்டென 199
இல்லையென்பத 182
இல்லையென்பதி 220
இல்லையென்பதே 168
இல்லையேயென்ப 220
இவ்வழியிற்செல் 336
இவ்வேளையருட் 474
இழுதைநெஞ் 490
இழைபொருத் 300
இளங்கொடி 353
இளவேனின்மா 350
இறகெடுத்த 343
இறப்பிலார் 269
இறைக்குளே 497
இறையாரொற்றி 360
இறையுநின்றிரு 241
இறையேனு 482
இறைவநின 390
இனியநின் 241
இனியநீறிடா 176
இன்பக்கிளவி-10 364
இன்படையான் 81
இன்பப்புகழ்ச்சி-10 365
இன்பப்பெரு 511
இன்பமற் 498
இன்பமென்பது 268
இன்பருளும் 419
இன்பற்றவிச்சி 127
இன்பாட்டுத் 434
இன்புடையார் 271
இன்றலவே 114
இன்றிருந்தவரை 237
இன்றுநின்றவர் 251
இன்றுவந்தெனை 193
இன்றேபகலோ 74
இன்னவுலக 242
இன்னுமெங்ஙன 224
இன்னுமெத்தனை 504
இன்னும்பற்பல 174
இன்னேயெளி 271

ஈ

ஈசனைத் 234
ஈடறியாத 126
ஈதலொழியா 374
ஈமப்புறங் 363
ஈயென்று 527
ஈர்ந்தநெஞ்சி 168
ஈர்ந்தே 361
ஈறிலாதநின் 504
ஈனத்திவறு 489
ஈனம்பழுத்த 348
ஈன்றவனே 270
ஈன்றுகொண்ட 282

உ

உகஞ்சேரொற்றி 152
உடம்பாருறு 126
உடல்குளிர 94
உடற்கச்சுயி 147
உடுக்கவேண்டி 209
உடுக்குமதளா 359
உடுக்கும் 159
உடுப்பார் 360
உடைகொள் 194
உடைமைவைத் 193
உடையாயுன் 202
உடையாயென் 114
உடையாருலகிற் 382
உடையாரென் 158
உடையுடுத்திட 170
உடையென்றும் 130
உடையென்ன 142
உட்டிகழ்ந்த 267
உணவையிழக் 372
உண்கண்மகிழ் 160
உண்டதேயுண 346
உண்டநஞ்சின் 254
உண்டாயவுல 453
உண்டாற்குறையு 451
உண்டுநஞ்சமர 240
உண்டுவறிய 300
உண்டோவெனை 235
உண்டோவென் 296
உண்ணுடும்வல் 196
உண்ணிறைந்தெ 170
உண்ணுகின்றது 283
உண்மைநின்னரு 281
உண்மையறியே 273
உண்மையேயறி 220
உண்மையோதி 230
உதயச்சுடரே 160
உந்துமருத்தோ 370
உப்பிடாத 262
உப்பிருந்த 75
உப்புற்ற 530
உம்பருக்குங் 407
உம்பர்தமக் 273
உம்பர்துயர் 522
உம்பர்வானமுத 346
உம்பர்வான்றுய 169
உயிரநுபவமுற் 427
உயிருளுறை 150
உயிர்கருள் 371
உய்குவித்து 101
உய்கைத்திருப்பதிகம் 12-299
உய்யவல்லனே 251
உய்யவொன்றறியா 192
உய்யவொன்றி 250
உய்யும்பொருட் 470
உய்யும்வண்ண 213
உய்வண்ண 481
உரப்பார் 366
உரியநாயகி 344
உருத்திரர் 97
உருத்துள் 485
உருநான்கு 96
உருமத்திலே 129
உருவண்டப் 435
உருவத்திலே 111
உருவமொரு 408
உருவாகியுருவி 88
உருவாயுருவி 73
உரைத்தார்சிலர் 317
உலகநிலைமுழு 85
உலகந்தழைக்க 344
உலகமுஞ்சரா 329
உலகமுடையா 370
உலகமுடையார் 380
உலகமெலாந்தனி 85
உலகமெலாமு 392
உலகமேத்திநின் 335
உலகம்பரவுமோ 520
உலகம்பரவும்பர 511
உலகம்பரவும்பொ 316
உலகம்பரவும்பொ 444
உலகம்புரக்கும் 353
உலகவாழ்க்கையி 259
உலகியலினுறும 429
உலகியலுணர் 427
உலகியலோ 412
உலகியற்கடுஞ் 514
உலகினுயிர்வகை 306
உலகுயிர்தொறு 293
உலகெலாநிறைந் 342
உலகெலாந்தழை 438
உலகெலாந்தழைப் 327
உலர்ந்தமரந் 413
உவந்தொரு 353
உழலுற்ற 531
உழையொன் 359
உளங்கொள் 450
உளத்தேயிருந் 365
உளந்தளர 457
உளமெனது 535
உளவறிந்தோர் 408
உள்ளக்கவலை 315
உள்ளதாய் 428
உள்ளதோதினை 264
உள்ளத்தனையே 156
உள்ளத்தெழுந்த 164
உள்ளநெக் 466
உள்ளப்பஞ்சகம்-5 328
உள்ளமறிந்து 322
உள்ளமனக் 458
உள்ளமுத 415
உள்ளமுமுயிரு 438
உள்ளார் 369
உள்ளியுருகு 380

உள்ளியோ 178
உள்ளிரவி 396
உள்ளுணர்வோ 338
உள்ளுந்திருத் 276
உள்ளும்புறமு 214
உள்ளுருகுந்தரு 402
உள்ளொன்ற 80
உறங்குகின்றது 246
உறவனேயுன்னை 193
உறுதியுணர்த்தல்3-494
உறைந்துவஞ்சர் 169
உற்றவிடத்திலு 164
உற்றவிடத்தே 159
உற்றாயினுமறை 116
உனக்கேவிழை 447
உன்மனியி 406
உன்னாலெனக்கா 75
உன்னுதற்கு 414
உன்னுந்திரு 136
உன்னுள்ளங் 289
உன்னேரருட் 133
உன்னைநாடுமெ 300
உன்னைநினைந் 336
உன்னையுன்னி 206

ஊ

ஊட்டுகின்ற 75
ஊட்டுகின்றனை 284
ஊட்டுந்திருவா 159
ஊணத்துயர்ந்த 301
ஊணுறக்கமே 260
ஊணேயுடையே 461
ஊணேயுடையே 83
ஊதியம்பெறு 177
ஊராதியிகழ் 459
ஊரஈமொற்றி 152
ஊருமில்லா 366
ஊரூரிருப்பீ 155
ஊரென்றுடை 382
ஊர்சொல்வேன் 197
ஊர்தருவார் 120
ஊர்மதிக்க 191
ஊழையகற்ற 198
ஊழையேமிக 282
ஊழ்வினைப்படி 269
ஊற்றமுற்று 177
ஊற்றார்சடையீ 161
ஊனமடையா 371
ஊன்கொண்ட 219
ஊன்செய்த 319
ஊன்பார்க்கு 496
ஊன்மறந்த 525

எ

எங்கள்காழி 376
எங்கும்விளங் 401
எங்கோவே 78
எச்சம்பெறு 79
எஞ்சலில் 268
எஞ்சவேண்டிய 171
எஞ்சாவிடரா 276
எட்டிக்கனியு 370
எண்கடந்த 338
எண்குணத்தா 324
எண்டோளிலங் 378
எண்ணத்திரங்கல்-10 277
எண்ணத்தேங்கல்-2 494
எண்ணப்பத்து-10 449
எண்ணவினிய 164
எண்ணாதெளியே 274
எண்ணாமனையடி 289
எண்ணிநலிவே 317
எண்ணியநம் 105
எண்ணியவெண் 139
எண்ணிலா 259
எண்ணிலெளி 80
எண்ணில் 460
எண்ணுறுமவர் 470
எண்ணுறுவிருப் 302
எண்பெறுவினை 211
எதிர்கொள்பத்து10 221
எத்திக்கு 535
எந்தாயென் 83
எந்தாயொருநா 315
எந்தாய்நின் 75
எந்தைநினை 531
எந்தைபிரானே 509
எந்தையேதில்லை 213
எந்தையேயென் 276
எப்பாலவரு 495
எப்பாலு 271
எம்பரவையோ 78
எம்பாலருள்வை 138
எம்பெருமா 103
எம்மதத்தி 409
எம்மதமாட்டு 117
எம்மைவாட்டு 172
எய்தற்கரிய 472
எய்யாதருள் 495
எருதில்வருவார் 360
எல்லாஞ்செயவல் 174
எல்லாந்தெரிந்த 319
எல்லாமுடையவி 125
எல்லாமுடையார் 381
எவ்வுலகு 408
எவ்வேலையோ 82
எழுதாவெழிலுயி 138
எழுத்தறிந்து 97
எழுத்தறிபெருமான் மாலை 31 195
எழுத்தினொடு 410
எழுவகைப்பிறவி 304
எளியனேனின் 504
எளியனேன்சிறி 305
எளியனேன்பி 211
எளியனேன்மை 253
எளியனேன்றிரு 227
எளியேனிழைத்த 273
எளியேனினதுசே 471
எளியேனினதுதி 468
எளியேனின் 277
எளியேனென்ன 480
எளியேன்கருணை 317
எள்ளலேயென்னி 83
எள்ளிருக்கின்ற 113
எற்றுக்கடியர் 239
எற்றேநிலை 141
எற்றேயீததிசய 424

எனக்குநன்மை 404
எனக்குநீங்கோ 268
எனைப்பெற்ற 122
எனையடைந்தாழ் 115
எனையறியாப் 102
எனையானறிந்து 482
என்கண்ணனையா 381
என்சிறுமை 83
என்செய்கே 473
என்செய்கை 448
என்செய்திடுவே 317
என்சொல்கே 405
என்பதேற்றவன் 177
என்பாலோ 79
என்பிழையாவை 421
என்பிறப்பினை 268
என்போற்குணத் 139
என்போன்மனித 108
என்மேலருள் 152
என்மேற்பிழை 120
என்வடிவந்தழை 412
என்றுநின்னருள் 287
என்றுமாதர் 474
என்றுமிறவார் 381
என்றுழன்க் 215
என்றெனறமுதா 216
என்றேபிணிக 494
என்னகொடுத்து 361
என்னதன்று 229
என்னநாவடி 263
என்னநான்செ 206
என்னமுதே 82
என்னரசேநின் 336
என்னரசேயென் 100
என்னறிவையுண் 403
என்னையறிந்து 322
என்னுருபிருக்கு 318
என்னுருபிர்க்குயி 80
என்னுருபிர்க்குப் 158
என்னுருபிர்க்கோ 370
என்னுருயிர்போ 368
என்னிருகண்ணணி 519
என்னிருகண்கா 342
என்னிறைவா 129
என்னுடைவஞ்ச 220
என்னுடையுயி 502
என்னுயிரிற்கலந் 324
என்னுயிர்நீ 99
என்னுரிமைத்தா 298
என்னுறவேயெ 128
என்னெஞ்சோர் 77
என்னெனறேழை 291
என்னேகுறை 496
என்னேமுறையு 106
என்னேயினுநின் 326
என்னேயீததி 424
என்னேருளத்தி 155
என்னைக்கொடுத் 239
என்னைநின்னவ 194
என்னையறியாப் 322
என்னையுடையா 381
என்னையென்னை 464
என்னையொன்று 388
என்னைவேண்டி 442

ஏ

ஏங்கிநோகின்ற 208
ஏசும்பிறர் 75
ஏசொலிக்கு 81
ஏடார்பொழில் 359
ஏட்டாலுங் 109
ஏணப்பரிசெஞ் 174
ஏதநிறுத்து 514
ஏதமகற்று 513
ஏதிலாரென 465
ஏதுசெய்குவ 461
ஏதுசெய்திடினும் 293
ஏதுமறியாதிரு 390
ஏத்தாப்பிறவியிழிவு 10-505
ஏமமுய்ப்போரெ 139
ஏய்ந்துவஞ்சகர் 168
ஏய்ப்பிறப்பொன் 81
ஏலக்குழலாரி 217
ஏலவார்குழலா 201
ஏலார்மனை 75
ஏழிசையா 434
ஏழியற்பண் 173
ஏழைமையினிரங்கல் 9-481
ஏறியநாவெரு 388
ஏறுகின்றிலே 251
ஏற்றிலிட்டார் 127
ஏன்றுகொண்ட 254
ஏன்றுகொள் 295

ஐ

ஐங்கரனடி 437
ஐதட்டிடுநெஞ்ச 289
ஐயநின்சீர்பேசு 531
ஐயநின்னுடை 210
ஐயமேற்றுத் 478
ஐயரேயுமதடி 341
ஐயவின்னுநா 504
ஐயறிவிற்சிறி 390
ஐயனேமாலு 237
ஐயாநின் 418
ஐயாமுக்கண் 341
ஐயாவீததி 423
ஐயோவீததி 423
ஐய்யனோநினை 463
ஐவர்களுக்கைந் 406
ஐவாயரவிற் 218

ஒ

ஒக்கநெஞ்சமே 199
ஒசியவிடுமிடை 153
ஒண்கைமழுவோ 151
ஒண்ணுதலேழை 129
ஒப்பற்றமுக்கட் 124
ஒப்பாரில்லா 235
ஒப்பாருமில்லாத 276
ஒப்பிலாயுனது 236
ஒருகணப்பொழு 207
ஒருகைமுகத்தோ 148
ஒருநாளன்றி 313
ஒருமாதுபெற்ற 111
ஒருமாமுக்கண் 144

ஒருமுடிமேற் 123
ஒருமைப்பயனை 330
ஒருமையிலே 398
ஒருமையுடன் 527
ஒருவரென 151
ஒலிவடிவு 96
ஒல்லார்புரமூன் 357
ஒவ்வும்வகை 426
ஒல்லையெயின் 214
ஒல்லையோகங் 198
ஒழியாக்கவலை 340
ஒழியாமயல் 342
ஒழுக்கமில்ல 263
ஒளிமருவு 309
ஒளியாயொளிக் 278
ஒளியுள்ளொளி 538
ஒளிவண்ணம் 392
ஒற்றிநகராரிவர் 147
ஒற்றிநகரீர் 150
ஒற்றிநகர்வாழ் 359
ஒற்றிப்பெருமா 158
ஒற்றிமேவிய 212
ஒற்றியூரமரு 240
ஒற்றியூரனைப் 176
ஒன்றலவிரண்டு 438
ஒன்றாகியிரண் 401
ஒன்றார்புர 507
ஒன்றுநின்றன் 236
ஒன்றுந்தெரிக் 320
ஒன்றும்பெருஞ் 153
ஒன்றேயென் 125
ஒன்றோடிரண் 108
ஒன்றார்புரமூன் 154

ஓ

ஓகைபடவார் 345
ஓகோகொடிதே 77
ஓகோவீதநி 424
ஓங்காரத்தனி 432
ஓங்காரத்துள் 395
ஓங்கிநீண்டவா 5'6
ஓங்குஞ்சடையீர் 162
ஓங்கும்பொருளே 240
ஓடலெங்கணு 208
ஓடவுன்னியே 180
ஓடுகின்றனன் 172
ஓடுநெஞ்சமே 199
ஓடுவாள்தில்லை 327
ஓட்டிவிரக் 371
ஓணமுடையான் 382
ஓதுநெறியொன் 217
ஓமூன்றுளத்தீ 151
ஓயாக்கருணை 118
ஓயாதுவருமிடி 456
ஓவாவிடர் 143
ஓருருவா 135
ஓவாநிலையார் 357
ஓவாமயல்செய் 277
ஓவாதயன்முதல் 137

க

கங்கைகொண்டா 121
கங்கைகொண் 133
கங்கைச்சடையா 83
கங்கையஞ்சடை 184
கங்கையஞ்சடை 517
கச்சுக்கட்டி 478
கச்சையிடுவார் 363
கஞ்சத்திலோர் 129
கஞ்சமலர்த் 339
கஞ்சனங்கொரு 226
கஞ்சனறியா 359
கஞ்சனைக் 234
கஞ்சனோர்தலை 201
கஞ்சன்றுதிக்கும் 451
கடந்தாழ்கயம் 318
கடப்பமாமலர் 465
கடம்பொழி 254
கடலமுதே 134
கடலேயனைய 296
கடவுள்நீறிட்டாக் 174
கடனேயடியர் 236
கடுக்காதலித்தார் 384
கடுத்ததும்பிய 187
கடுத்தாழ் 366
கடும்புலவேடர் 129
கடும்புலைக் 514
கடைப்பட்டே 493
கடையவனேன் 245
கடையனேனின் 505
கடையேன் 467
கட்டினேன் 192
கணத்திலென்னை 280
கணத்தினிவுலக 238
கணமொன்றிலே 139
கணேசத்திருவருள் மாலை-10 442
கண்கட்டியாடும் 114
கண்கண்மூன்றி 225
கண்கள்களிப்ப 145
கண்குழைந்து 77
கண்கொண்ட 119
கண்கொண்மணி 164
கண்டவனே 271
கண்டனேகவா 450
கண்ணப்பனொன் 495
கண்ணப்பனேத் 140
கண்ணப்பனேத்து 84
கண்ணப்பா 266
கண்ணறியாக் 378
கண்ணனெடு 357
கண்ணனையனை 504
கண்ணனையா 325
கண்ணனோடயன் 200
கண்ணுணிமுதை 84
கண்ணாரமுதே 266
கண்ணார்நுதலார் 362
கண்ணார்நுதலார் 501
கண்ணார்நுதலோ 274
கண்ணார்நுதற் 118
கண்ணிமதி 509
கண்ணிலான்சுட 281
கண்ணிலான்சுட 284
கண்ணினுளுனது 247
கண்ணின்மணி 147
கண்ணுடைய 193
கண்ணுண்மணி 277
கண்ணுண்மாம 249

கண்ணுதலானை 222
கண்ணுதலான் 121
கண்ணுதலேநின் 77
கண்ணுதலேநின் 202
கண்ணுதற்கரும் 248
கண்ணுமனமுங் 160
கண்ணுளைவிளங் 432
கண்ணேயக் 133
கண்ணைக்காட்டி 478
கண்ணேங்கு 386
கண்மயக்கும் 104
கண்மூன்றுறு 446
கண்விருப்பங் 414
கந்தநாண்மல 343
கந்தமும்மல 252
கந்தர்சரணப்பத்து 10-536
கந்தவண்ண 172
கந்தவனஞ் 159
கமரிடைமல 248
கமலமலரயன் 415
கமலன் 373
கமைப்பிணீகிலா 168
கயவரில்லிடை 208
கரங்காட்டி 126
கரத்தைக்காட்டி 477
கரப்பவர்க் 182
கரவுநெஞ்சினர் 168
கரியமாலன்று 225
கருங்கடு 486
கருங்கணஞ் 238
கருங்களிற் 327
கருணைக்கடலே 159
கருணைக்கடலே 314
கருணைக்கொரு 376
கருணைநிறைந் 85
கருணைபெருநிரங்கல் 10-289
கருணைமாலை-30 463
கருணையங்கடலே 293
கருணைவடிவா 399
கருணைவிண்ணப்பம் 10-3:0
கருதற்கரி 363
கருதாயோநெஞ் 215
கருதுமவரை 366
கருதெனவடி 183
கருத்தறியாச் 112
கருமருந்தாய 495
கருமாலகற்றும் 163
கருமுகநீக்கிய 112
கருமையளவும் 153
கருமையாம் 233
கரும்பனையா 421
கரும்பிவிணிபீ 160
கரும்பினினியார் 361
கரும்பில்கட் 246
கரும்பே 239
கரும்பைந்நாக 225
கருவாழ்வகற் 379
கருவிகளை 405
கருவெளிக்குட் 435
கருவேதனை 139
கரைபடாவஞ்ச 193
கரையில்வீண் 527
கலநவமணக் 377
கலங்குகின்ற 207
கலமிலாது 180
கலிமுறையிடு-12 219
கலிவிண்ணப்பம்-10 319
கலைக்கடலே 350
கலைக்கடைநன் 425
கலைநிறை 445
கலைபயின்ற 311
கலைபயின்று 338
கலைமகளார்திருப்
பதிகம் 4-311
கலைமகளோ 134
கலையாளுடையீ 153
கல்லளவா 455
கல்லாக்கொடிய 479
கல்லாதவஞ்ச 457
கல்லாதபுந்தியு 118
கல்லாநடை 297
கல்லாநாயே 452
கல்லாயவன் 352
கல்லாரிடத்தி 141
கல்லாரொடுந் 298
கல்லார்க்கிதங் 243
கல்லாலடியார் 501
கல்விகந்தவன் 177
கல்வினெஞ் 228
கல்லென்கோ 76
கல்லென்று 131
கல்லேன்மனக் 218
கல்லைநிகராங் 197
கல்லைப்புறங் 245
கல்லையுந்தி 181
கல்லையுமுருக் 346
கல்லையும்பசும் 189
கல்லையொத்த 505
கல்லைவளைக்கும் 363
கல்லைவில்லிற் 294
கல்லைவெல்ல 283
கல்வியெலாங் 509
கல்விவேண்டிய 265
கழல்கொளுன் 192
கழிபகற்கிரங்கல் 10 282
களங்கனி 127
களங்கொண்ட 127
களந்திரும் 142
களித்துநின் 450
களிவேதனுமந் 219
கள்ளக்கயற் 480
கள்ளநெஞ்சகனு 443
கள்ளநெஞ்சக 299
கள்ளநெஞ்சி 491
கள்ளநெறி 298
கள்ளமற்ற 189
கள்ளமனத்துக் 296
கள்ளாடிய 131
கள்ளுண்டநாய் 243
கள்ளுருகு 338
கறிபிடித்த 522
கறையோர் 330
கற்கிலே 473
கற்கோட்டை 110
கற்பங்கள்பல 96
கற்பதுங்கேட் 142
கற்பவற்றை 243
கற்பவையெலாங் 306
கற்பவையெலாங் 349
கற்பனவறிந்து 255
கற்பனைகளெல் 401

கறபனையே 510
கறபிலா 469
கறபேவிக 140
கறறமேலவ 533
கறறவாபுகழ 498
கறறவாககினிதா 248
கறறவர்தங 399
கறறவளை 101
கறறறிநத 510
கற்றறியே 79
கறறீரொறறீர் 159
கறறேயறியா 297
கறறைசசடை 374
கறறைசசடையீர் 158
கறறொளி 529
கனிமானிதமி 154
கனமயமுங 394
கனனியரளகக 238
கனனியாதம 458
கனவேனய 458

கா

காசமேகங 477
காடசியறபுதம-10 374
காட்சிபபெருமிதம-10 187
காடசியேகாண் 91
காணவினியாரெ 362
காணுப்பதது 10 484
காணுகினறகண 405
காணேனினறு 318
காணடததினமே 119
காணபதுகருதி 193
காதமணககுங 382
காதரவாலுட 143
காதலவிணணப்பம-10 257
காதற்சிறப்புக்கதுவாமாணபு-12 380
காதன்மாடசி-10 383
காதாாகருவிமி 190
காதுநடநத 363
காமககடலிற 273
காமசநதி 421
காமட்டலர் 134
காமப்பயலைத 480
காமமெனபதோ 255
காமமெனனுமோ 268
காமமபடாநெஞ 133
காமலாநறவுக 516
காமவுடபகை 526
காமாந்தகாரி 483
காயமாங 515
காயமெனபதா 179
காயாதளியக 512
காயாாசரி 334
காயுநெஞசி 491
காயோடுட 501
காயோமென 475
காய்கினற 492
காரணனெனறு 395
காராயவணண 350
காரார்குழலா 204
காரூரசடை 501
காரேயெனு 118
காாபூதத 495
கார்முகமாகப் 124
காலஙகடநதாா 372
காலஞசெலகினற 228
காலைமலர்க 370
காலகுறிதத 466
காலவாஙகிய 335
காவலரேயன 270
காவாயொற்றிப் 159
காவிககளங 160
காவிககுநேர் 127
காவிமணநத 376
காவிமலைநகண் 481
காவினமனனவ 171
காறறுககுமேல 117
கானலிடை 529
கானருவள 507
கானனீாவிழை 439
கானபோாவிருண் 128
கானறசோறருக் 238

கி

கிடைககுண 464
கிரியைநெறி 94
கிளைககுறும 497

கீ

கீளுடையாய் 107

கு

குடிகொண்மலஞ் 300
குமபமாமுனி 441
குருகாரொற்றி 150
குருநிறைறநத 301
குருநதாமென 119
குருவேயயனரி 447
குழகனையழிபாக 503
குழிககுமணண 248
குளஙகொள 226
குறிகொளன்ப 465
குறிபாராயச்சி-11 373
குறைநோந்தபத்து-10 486
குறையிரந்தபத்து-10 452
குறறஞசெயினுங் 244
குறறமெததனை 190
குற்றமெலா 298
குறறமெலலாங் 222
குற்றமேபல 264
குறறமபல 81
குனறமொத் 496
குனறுதகுறைக 387
குனறுநிலை 318
குனறுநேர் 450
குனறுபொய் 463
குனறேமகிழ 467
குனறோமுலை 279

கூ

கூடல்விழைதல-10 500
கூடுமபடிமுன 213
கூடடுமெனுமபா 301
கூடடுவிககுண 244
கூததுடையா 122
கூமபாதமெய 102
கூமபாவொறறி 157
கூர்கொணட 303

கூவியென்பதே 262
கூவியேழை 460
கூழுக்கழுவே 521
கூழைமாமுகி 504
கூருதவாழ்க்கை 142
கூறுமையாட் 217
கூறுமோர்கணத் 230
கூறுவதோர் 352
கூறுற்றகுற்ற 109
கூறேனே 475

கெ

கெடுக்கும்வண் 229

கே

கேட்டிலாயடியே 321
கேவலசகலவாத 439
கேளனந்தானெ 298
கேளாதுபோலிரு 448

கை

கைக்கின்றகாயு 107
கைதவத்தா 178
கையடைநன் 426
கையடைமுட்டற்கிரங்கல்-4 415
கையாததுன்ப 447
கையாதஅன்பு 453

கொ

கொங்கிட்ட 127
கொடிகொண்ட 115
கொடியகஞ்சமு 247
கொடியநெஞ்சி 255
கொடியபாவி 291
கொடியமாதர் 231
கொடியவஞ்சக 261
கொடியாலெயில் 155
கொடிவிண்ணப்பம் 11-261
கொடைமடப்புகழ்ச்சி 10-188
கொடைமடவிண்ணப்பம் 10-270
கொடையாரொ 149
கொண்டனிறத் 191
கொலையறியாக் 273
கொழுதியளிதே 377
கொள்ளுண்ட 447
கொள்ளும்பொழி 476
கொள்ளுவார் 242
கொள்ளேனே 474
கொற்றமுடை 375
கொன்செய்தாற் 80
கொன்றைச் 162
கொன்னெஞ்சேன் 82

கோ

கோடாமேபன்றி 297
கோடாவருட் 133
கோடாவொற்றி 157
கோடிநாவினுங் 280
கோடும்பிறைச் 81
கோதகன்ற 92
கோதிலாக்குறை 519
கோதேமருவார் 381
கோதையோர் 276
கோமாற்கருளுந் 145
கோலக்குறமான் 537
கோலமலர்த்தாட் 164
கோலொன்று 131
கோலமென்னு 232
கோவேநற் 454
கோவேநின் 456
கோவேயெண் 90
கோளாக்கிக்கொ 84
கோள்கொண்ட 78
கோள்வேண்டு 113

ச

சகமாகிச்சீவனு 88
சகமாறுடையா 500
சகமிலேயெயென் 122
சகலமாய்க்கேவல 88
சகலமொடு 401
சங்கக்குழையார் 372
சங்கபாணியைச் 463
சங்கமருவு 147
சங்கம்வளர்ந் 311
சங்கரனே 270
சங்கராமுக் 335
சங்குடையான் 196
சச்சிதானந்த 438
சஞ்சிதந்தரு 269
சடமாகி 530
சடையனே 234
சடையவனே 120
சடையிற்றரி 365
சண்டவெம் 208
சண்பைமறைக் 414
சதிசெயு 515
சத்தசத்தியன் 439
சத்தவுருவா 396
சத்தியமெய் 390
சத்திவேற் 521
சந்ததமெனக்கு 305
சந்தார்வரை 516
சந்தைநேர் 461
சந்தோடமாப் 140
சந்நிதிமுறையீடு 11 212
சரங்கார்முகந் 108
சரணப்பதிகம் 11 325
சரணவாரிச 254
சரதத்தாலன்பர் 294
சலங்காதலிக்குந் 375
சல்லாபலகரி-2 332
சல்லாபவியன்மொழி 10-363
சழக்கிருந்த 245
சற்றுநற்குணந் 259
சற்றுமறிவில்லா 388
சற்றேறயெனினு 140

சா

சாதகத்தோ 108
சாதல்பிறத்த 300
சாராவருஞ் 191
சாருந்தணிகை 448
சார்ந்தலோபமாக் 232

சார்ந்தவடி 472
சாகதேகின் 135
சாலமாலு 362
சாறுசேர்திரு 464
சாற்றவனேக 128

சி

சிகாமணிமாலை-15 217
சிங்கபுரிக்கந்தர்பதிகம் 10-522
சிங்கமாமுகனை 518
சித்தமனே 386
சித்தியெலா 419
சித்திவிநாயகர்பதிகம் 12-437
சித்தெய்வையும 401
சிந்தாகுலத்தீர 368
சிந்தாமணியை 164
சிந்தைக்கினி 367
சிந்தைக்கும 522
சிந்தைத்திருப்பதிகம் 10-‘97
சிந்தைநின்ற 187
சிந்தைநொந்தி 299
சிந்தைநொந்து 205
சிந்தைநொந்துல 189
சிந்தைமயங்கி 195
சிமைக்கொள 146
சிரிப்பாரின 321
சிவகாமவல்லிதோத்திரம் 5-310
சிவசங்கரா 128
சிவசிதம்பரசங்கீர்த்தனம் 5-329
சிவநேசவெண்பா 104 73
சிவபுண்ணியத்தேற்றம் 10-174
சிவமேசிவஞான 83
சிவயோகசந 419
சிவானந்தப்பத்து 10-210
சிறியவனேன 411
சிறியாசெய 250
சிறியேனிப 475
சிறியேனபிழை 317
சிறியேன்றவமோ 154
சிறியேனறவமோ 316
சிறுமைவிண்ணப்பம் 11-251
சிறுவிண்ணப்பம் 10-271
சிற்பகனமேவு 447
சிற்பரசிவனை 287
சிற்பரமேயெரு 112
சிற்றம்பலத்தா 367
சிற்றிடையெம 420
சின்னங்கட்ட 138
சின்னத்தாலு 113
சின்மயமாம 324
சின்மயனே 270

சீ

ஸ்ரீசிவஷண்முகநாமஸங்கீர்த்தனலஹரி-10 167
சீதநாண்மலர்ச 442
சீதப்புனல 356
சீதமணி 324
சீரறிவாய்த 136
ஸ்ரீராமநாமத்திருப்பதிகம்-11 350
சீராருமறை 523
சீராசணைப்பக 429
சீரார்வளஞ்சேர் 355
சீரிடுவார் 124
சீருந்திர 410
சீர்கொண்டதெய் 446
சீர்கொண்டவொ 134
சீர்கொண்டார் 483
சீர்கின்றகூட 109
சீர்சான்றமுகக்கட 31
சீர்சான்றவேத 73
சீர்சிறக்குந 186
சீர்தருநாவுக்கரை 121
சீர்தருவார 333
சீர்துணையா 298
சீர்தேன 355
சீர்புகழுமால 244
சீர்பூத்தவருட 452
சீர்வளர்குவளை 516
சீர்வளர்மதி 553
சீலக்குணத்தோர் 356
சீலஞ்சேர்ந்த 161
சீலமறநிற்குஞ 244
சீலமேவித்திக 194
சீலம்படைத்தீர் 154
ஜீவகாருண்யமாலை-28 454

சு

சுகமேயடிய 512
சுடர்கொளு 193
சுத்தநெஞ்ச 252
சுந்தரநீறணி 332
சுந்தரராகக்காக 221
சுந்தரவாண் 141
சுலவுகாற்றால 195
சுழிபாதவருட 93
சுற்றுமற்றவ 338

சூ

சூடுண்டபூணைக 126
சூதமெறி 205
சூதுநேர்கின்ற 167
சூரிட்டநடை 308
சூரியசந்திர 400
சூலப்படையார் 363
சூழுமாலயன் 226
சூழ்ந்தவஞ்சக 192
சூழ்வேணினது 318
சூற்படுமேகமிற 109

செ

செக்கச்சிவந்தே 520
செக்காச்சடை 368
செங்கண்விடை 508
செங்கமலாசனன 135
செங்கேழ்க்கங்கை 149
செங்கையங 448
செச்சையழகர் 149
செஞ்சடையெம 99
செஞ்சொற் 471
செடியனேன 331
செம்பவளத 337
செம்பானமொழி 155

செம்மைவளஞ் 158
செய்காண்வளஞ் 150
செய்கொள் 480
செய்தநன்றி 2_3
செய்திலே 483
செய்யகமோங்கு 138
செய்யநன்றறி 220
செய்யாரழலே 79
செய்யும்வண்ண 199
செய்வகைநன் 424
செய்வகையொன் 432
செய்வகை 396
செய்வதன் 466
செய்வதுனது 471
செய்வதுன்கட 237
செய்வேனவ 326
செய்வேன்றீமை 317
செல்லிடிக்குவ் 173
செல்லுஞ்சிறுமை 219
செல்லும்வாழ் 461
செல்வச்சீர்த்திமாலை 10 512
செல்வந்துறமும் 367
செவியறிவுறுத்தல் 10-514
செவ்வகையொ 428
செவ்வண்ணத் 391
செவ்வண்ணமே 242
செவ்வேலே 141
செழிக்குஞ் 464
செழிப்படு 486
செழுஞ்சுடர்மாலை 11451
செழுந்தெண் 362
செறியாதநெஞ்ச 319
செறிவிலாவஞ்சக 515
சென்றநாளிலோ 280
சென்றநாளினுஞ் 290
சென்றுசென்று 215
சென்றுநீபுகும் 229
சென்றுரைப்பார் 75
சென்றுவஞ்சர் 227
சென்றுவாழ்த்து 177

சே

சேடாரியன் 135
சேடார்வளஞ் 147
சேறுடர் 342
சேதனநந்தார் 517
சேமமிகுந்திரு 435
சேயையருளுந் 356
சேய்க்குற்றந்தா 135
சேய்பிழை 277
சேரநெஞ்சமே 176
சேருமுக்கட் 472
சேலார்தடஞ் 367
சேலுக்குநேர் 124
சேலேர்விழி 138
சேலைநிகர் 368
சேலோடுமிணை 419
சேல்பிடித்தவன் 449
சேல்வருங்கண் 124
சேல்வருமேர் 115
சேல்வைக்குங் 111
சேவலங்கொடி 534
சேவற்கொடி 471
சேவார்கொடி 367
சேவியாத 473
சேற்கொள் 186

சை

சைவசிற்குணர் 295
சைவத்தலைவர் 241
சைவநாயக 473

சொ

சொந்தமுற 267
சொல்லவாவிய 169
சொல்லற்கரிய 321
சொல்லார்மலர் 449
சொல்லாவியன்ற 364
சொல்லுகின்ற 76
சொல்லுகின்றோ 124
சொல்லுஞ் 260
சொல்லுண் 377
சொல்லும்பொரு 467
சொல்லொழியப் 93
சொற்பெறுமெய்ஞ் 6
சொற்போதற்கரு 94
சொற்றுணை 120
சொன்னிலைக்கும் 334
சொன்னிறைந்த 404

சோ

சோதிடநாடல்-10 378
சோபங்கண்டார் 125
சோமனிலவுந் 382
சோர்படைத்துச் 76
சோலையிட்டார் 133

சௌ

சௌந்தரமாலை-12 419

ஞா

ஞாலஞ்செல்கின் 167
ஞாலத்தார் 329
ஞாலநிகழும் 154
ஞாலநிலையடி 394
ஞாலமெலாம் 510
ஞாலமே 91
ஞாலவாழ்க்கை 252
ஞாலவாழ்வனைத் 258
ஞாலவாழ்வெ 499
ஞானசிகாமணிதோத்திரம் 3-344
ஞானமென்பதி 258
ஞானமென்பதி 256
ஞானம்படைத்த 153

த

தகைசேரொற்றி 358
தக்கதறியேன் 239
தக்கவளஞ் 383
தக்கவிதியின் 379
தங்குசராசர 397
தங்குமருப்பார் 366
தஞ்சமுறு 410
தஞ்சமென்றுனை 443
தஞ்சமென்றேநி 114
தடக்கைமாமுக 441
தணிகாசலம்போ 481
தண்காவள்ஞ்சூழ் 150

தணிகைமலையை 480
தணிகைமேவிய 465
தணியாததுன்ப 449
தண்டணி 516
தண்டாதசஞ்சல 106
தண்டேன்பொழி 508
தண்ணமர் 352
தண்ணமுதமதி 93
தண்ணம்பொழில் 152
தண்ணாரளி 328
தண்ணார்நீபத் 204
தண்ணார்மதி 314
தண்ணார்மலரை 145
தண்மதிபோ 123
தத்துயத்திடை 252
தத்துவநிலை 427
தத்துவமே 91
தந்தேநயமா 516
தந்தைதாய்மக் 243
தந்தைதாய்மனை 261
தந்தையாயவர் 265
தந்தையாயென் 75
தம்பலம் 199
தம்பிரான் 284
தம்மடியார் 407
தம்மைமறந் 104
தரிசனப்பதிகம்-10 315
தரிசனைவேட்கை 10 502
தருநிதியக் 389
தருமவிடை 373
தரும்பேரரு 138
தருவாயிதுநற் 311
தருவார் 364
தரையிற்கீறிச் 372
தலங்கடோறுஞ் 173
தலத்தனே தில்லை 212
தலனேயடியர் 448
தவத்திறம்போற்றல் 10-213
தவநேயமாகு 218
தவந்தங்கிய 154
தவமதின்றிவன் 165
தவமுண்மையோ 493
தவமேபுரியும் 123
தவம்பெறு 518
தவராயினு 217
தவர்தாம் 378
தவளநீற்று 194
தவளமலர்க் 311
தளிநான்மறை 151
தளைக்கின்ற 129
தற்போதந் 400
தனத்தாலியன்ற 311
தனமுங்கட 479
தனித்திருத்தொடை- 18-519
தனித்தபரநாத 325
தனித்திருப்புலர்பவ்- 4 330
தனித்திருமாலை-9 444
தனித்திருவிருத்தம் 46-337
தனிப்பரநாத 428
தனிமைக்கிரங்கல்- 10 280
தனியேதுய 467
தனியேபரிங் 474
தனையர்செய் 254
தனையாள்பவரி 134
தன்னந்தனியா 146
தன்னைவுலகை 476
தன்னொருவங்காட் 402
தன்னேரரியாப் 344
தன்னொளியி 416

தா

தாங்கும் 160
தாணுவின்றரு 493
தாதாதாதா 336
தாதாவுணவுடை 141
தாமப்புயனார் 372
தாமனைமழு 234
தாயராதியர் 283
தாயாகினுஞ் 109
தாயாயளிக்குந் 383
தாயிலாரென 190
தாயிற்பெரிய 315
தாயினும்பெருந் 285
தாயின்மேவிய 186
தாயுந்தந்தையுஞ் 341
தாயுந்தந்தையுந் 331
தாயேமிகவுந் 141
தாய்க்குந்தந்தை 249
தாய்க்குமினிதாகு 191
தாய்தடையென் 337
தாரம்விற்றுஞ் 80
தாருகப்பத 518
தாவாதவசிய 523
தாவியேயியமன் 237
தாவென்றருளும் 152
தாழாததுன்ப 319
தாழுங்கொடிய 479
தாழ்விக்கும் 81
தாழ்வேதுமின்றி 125
தாழ்வேன் 467
தானுகித் 99

தி

திகழ்கின்றஞான 216
திங்குமாறினும் 170
திங்களங்கொழு 444
திங்களுலவு 356
திங்கள்விளங்கும் 330
திடனன்மறை 383
திண்ணஞ்சற் 81
திண்ணமறியாச் 82
தியாகவண்ணப்பதிகம் 10-204
திரப்படுந்திரு 188
திரப்படுவேன் 481
திருக்கண்ணுத 380
திருக்காட்சிக்கிரங்கல் 10-274
திருக்குறிப்புநாட்டம் 4-329
திருக்கோலச்சிறப்பு 10-377
திருச்சாதனத்தெய்வத் திறம் 10-202
திருத்தகுசீ 431
திருத்தகுதில்லை 328
திருத்தமிகுஞ் 148
திருத்தமுடை 347
திருநாள்மினை 136

திருத்தணிகைப்பதிகம் 30-446
திருநெடுமா 440
திருநெடுமாலன் 332
திருநெறிசேர் 386
திருநெறிமெய்த் 332
திருந்தகான் 213
திருந்தாலமர்ந்து 383
திருப்பள்ளித்தாம 3-519
திருப்புகழ்ச்சி-3 331
திருப்புகழ்விலா -10-200
திருப்புகற்பதிக 10-296
திருமகளெம்பெ 350
திருமருந்தருணிலை 2 332
திருமாலறியா 437
திருமாலாதிய 521
திருமாலுகான்மு 133
திருமாலுமுருமா 392
திருமாலைப்பணி 520
திருமால்வணங்கு 367
திருமாற்கறியா 356
திருமுல்லைவாயில் திருவிண்ணப்பம்-10 186
திருவடிசூடவிழைதல் 10-479
திருவடிச்சரண்புகல் 10-208
திருவடிப்புகழ்ச்சி -1-128
திருவண்ணநதி 302
திருவண்ணப்பதிகம் 10-302
திருவண்ணவிண்ணப்பம் -12 266
திருவருடுக் 414
திருவருட்கிரங்க-10-276
திருவருட்பதிகம்-10-291
திருவருட்புகிதை 327
திருவருட்பெருமி 10-379
திருவருட்பேற்றுவிழைவு-10 511
திருவருண் முறையீடு-232-106
திருவருள்வழக்கவிளக்கம் 10-173
திருவருள்விலாசப்பத்து 10-508
திருவருள்விலாச- 2-332
திருவருள்விழைத 3-493
திருவருள்வேட்-10 190
திருவல்லி 142
திருவாதவூரெம் 121
திருவார்கமலத் 145
திருவார்பொன் 315
திருவிண்ணப்ப -10-215
திருவிற்றேன்று 368
திருவிளையகன் 225
திருவுங்கல்வி 442
திருவுஞ்சீரும் 299
திருவுலாத்திறம்-10 367
திருவுலாப்பேறு-10 355
திருவுலாவியப்பு 10-362
திருவுருக்கொண் 412
திருவுளங்தெரி 331
திருவெலா 327
திருவேதிகழு 310
திருவையளிக்கு 146
திருவோங்கு 524
திரைபடாத 187
திரையாரோதை 384
தில்லையிடை 267
தில்லையுடையா 384
தில்லைவளத்தா 364
தில்லைவாய்ந்த 186
திவசங்க 493
திறப்படநன் 426
தினந்தோறு 216

தீ

தீக்குணத்தார் 81
தீங்குநெஞ்சி 491
தீதறிவேனன் 196
தீதிலாததிரு 187
தீதுசெய்தலன் 290
தீதுசெய்தாலு 139
தீதுசெய்தேற 288
தீதுதவிர்க்கு 151
தீதுதவிர்ப்பார் 361
தீதுமுற்று 297
தீதுவேண்டி 227
தீதொன்றுமே 319
தீராததுயர்க் 452
தீர்ந்தார்தலை 376
தீவினைநல்வினை 102

து

துங்கவெண் 200
துச்சிலைவிரும் 181
துடிசேர்கரத் 358
துடியென்னு 525
துடிவைத்த 122
துட்டநெஞ்சக 284
துட்டநெஞ்சி 491
துட்டவஞ்சக 334
துணைமுலைமடந் 313
துணையாமுன் 279
துணையிலே 237
துதிசெய்யடி 376
துதிசேரொற்றி 147
துதிபெறுகண 445
துதிபெறுங்காசி 441
துத்திப்படத்தார் 366
துப்பாடுதிரு 386
துப்புநேரிதழி 184
துயிலேறிய 493
துரியவெளிதனி 395
துருமஞ்செழிக்கு 147
துரும்பினேன் 192
துலுக்காணத்தம்மன் பேரிச்பஞ்சரத்தி-5 353
துலைக்கொடி 425
துளிக்குங் 189
துள்ளிவாய் 240
துறையிடுங் 286
துற்குணத்தில் 84
துற்சங்கத்தோர் 82
துனியாலுளங் 106
துனியேபிற 239
துன்பவாழ்வினை 229
துன்பிலைகம் 473
துன்பேசுமை 278
துன்பேமிகுமிவ் 139
துன்றியுமா 297
துன்னவுடையா 146
துன்னுஞ்சோம 214

துனனுமறை 472
துனனுடைய 296
துனனுமாமருந 188

தூ

தூககழுஞ்சோம 121
தூககமுமன 243
தூககழுறறிடு 231
தூஙகினேன் 182
தூயநீறிடா 175
தூயநெஞசமே 225

தெ

தெணணீர் 121
தெயவமெலாம 420
தெய்வநீறிடா 175
தெய்வமணிமாலை 31 524
தெரிததாலனறி 320
தெரிநதுமினக 215
தெரியதெரி 314
தெரியாமை 288
தெரியேனுனது 471
தெருட்பாலுறு 138
தெருளமுதத் 334
தெருளுடையார் 272
தெருளுடையோ 518
தெருளுமபொரு 110
தெவவணமட 183
தெவவண்ண 275
தெவ்வழியோடு 118
தெவவினையார் 351
தெவவூர்பொடி 162
தெளிகுமறை 452
தெளளகத் 448
தெள்ளமுதமனே 413
தெறிததுமணி 359
தெனனஞசோலை 367
தெனனாசோலை 356

தே

தேசகததி 435
தேசாரயில் 205
தேசார்மணி 356
தேசுபூக்த 358
தேசுலாவிய 187
தேசுவிரித் 90
தேடார்ககரிய 356
தேடுகினற 435
தேடுஙகிளி 517
தேடுவாரதேடு 292
தேடேனே 475
தேடடககண் 114
தேமாமபொழில் 157
தேருநறறவர் 188
தேரோஙகு 127
தேர்நதவுளத் 433
தேர்ந்துணர்ந்து 426
தேர்நதுதேடி 262
தேவநேசனே 465
தேவரறியார் 235
தேவராயினு 294
தேவருநதவ 463
தேவரெலாந் 431
தேவரேமுத 493
தேவரேயயனே 236
தேவர்ககரிய 162
தேவவாசிரியம்-3 515
தேவர்நாயகம 450
தேவியலறியாச 191
தேவேமினனடி 204
தேவேயென 489
தேறுப்பெரு 494
தேனூறலஙகற் 479
தேனார்கமலத 367
தேனாபொழிலா 148
தேனுஙகடமுந 476
தேனுநதெள்ளிய 463
தேனெயயாடிய 224
தேனெனவினி 183
தேனெனற 74
தேனேயமுதே 521
தேனேயுளங 481
தேனோருகலை 368
தேனசொலலும 107
தேனபடிககு 434
தேனமொழிப் 420
தேன்வழிமலர் 497

தொ

தொணடனே 504
தொண்டர்ககரு 267
தொண்டுபுரிவோ 374
தொலலைகருடும 519
தொழுகின்றோ 203
தொழுதுவணங 371

தோ

தோடார்குழை 358
தோடுடையார் 173
தோடேநது 520
தோளாமணி 361
தோற்றமிலா 76
தோனருஞானச் 472
தோனருததுணை 190
தோனறுதுவி 86
தோனறுபர 98
தோன்றுவது 297

ந

நஙகட்கினியாய் 538
நசசிலேபழ 506
நசசைமிடற 267
நடஙகொண்ட 110
நடஙகொள்கமல 379
நடஙகொளபதத் 147
நடவாழவொற 157
நடவுநதனிமா 537
நடுஙகமலக 411
நடுமபாடடை 109
நடையேய்துய 452
நண்ணுதவஞச 482
நண்ணிததலையா 78
நண்ணுமஙகையர் 166
நணணுமவினை 275
நண்ணேனே 474
நதியுமமதியும 516
நநதிப்பரி 370
நந்திமகிழ 373

நமச்சிவாயஸங்கீர்த்த னலகரி-10 169
நம்பலமாமென 333
நம்பனையழியா 234
நம்பினேனின் 192
நம்புநெஞ்ச 199
நயப்படுமோர் 125
நலத்திற் 361
நலமாமொற்றி 157
நலமேவுதொண் 481
நல்காதவீனர் 446
நல்லநீறிடா 175
நல்லமுதஞ்சிவை 120
நல்லமுதனையார் 194
நல்லவர்பெறு 185
நல்லனல்லன 249
நல்லாரொற்றி 158
நல்லார்க்கெல்லா 320
நல்லார்மதிக்கு 155
நவநிலைக்கு 399
நவையேதரு 448
நளினமாமலர் 440
நறைமணக்குங் 241
நறையுளதேமலர் 113
நற்றாயும்பிழை 104
நற்றாய்கவன்றது-9-327
நற்றுணைவிளக்கம்-10 171
நன்மையவெல் 468
நன்றறியேன் 483
நன்றிதுவென் 244
நன்றியொன் 289
நன்றுசெய்வதற் 224
நன்றுபுரிவார் 358
நன்றுவந்தருளு 184
நன்றேசிவநெறி 142
நன்னெறி 195

நா

நாகநாட்டதி 257
நாகவணியார் 376
நாடகவின்னப்பம் 11-264
நாடநல்லி 195
நாடநீறிடா 176
நாடார்வளங் 384
நாடிநின்றே 109
நாடியசீரொற்றி 266
நாடியவுத்தே 236
நாடுஞ்சிவாயநம 217
நாடுந்தாயினு 285
நாடொன்றிய 364
நாட்டமுற்றெனை 209
நாட்டாநகை 326
நாட்டிற்புகழ் 174
நாட்டுந்தனிகை 480
நாட்டுமுப்புர 202
நாட்டும்புகழார் 360
நாணமொன்றில் 192
நாணவத்தி 79
நாணுமயன் 512
நாதமுங்கடந்து 438
நாதனைப் 231
நாதாபொன் 343
நாம்பிரம 528
நாயினுங்கடை 193
நாயினுங்கீழ் 279
நாயுஞ்செயாத 111
நாயேன்றுன்பக் 321
நாய்க்குங்கடை 316
நாய்க்குமென 301
நாராயணன் 341
நாரையுங் கிளியுநாட்டு றுதூது-10-356
நாரையூர் நம்பி 440
நாலாரணஞ்சூழ் 152
நாலேயெனுமறை 133
நாவினுவனே 444
நாளவத்தலைசல்-10-237
நாளவப்படாமை வேண்டல்-10 496
நாளாகுமுன் 216
நாளெண்ணிவருந்தல் 10-504
நாளேயேகியே 462
நாளேவருவ 239
நானடங்கா 117
நானும்பொய்ய 339
நானேநினக்கடி 141
நானேநினைக்கு 218
நானேரெளிமை 108
நான்கண்ட 406
நான்கேட்கின் 389
நான்கொண்ட 536
நான்சிறியே 335
நான்செயு 313
நான்செய்தகுற் 295
நான்செய்தபுண் 116
நான்படும்பாடு 107
நான்முகத்தோ 129
நான்முகனு 305
நான்றனிக்குக் 403

நி

நிகழுநின் 220
நிதிதருநிறை 312
நிதியேநின் 279
நிதியைநினை 337
நித்தனைத்தூய 234
நித்தியம் 329
நிந்தாஸ்துதி-1 343
நிரந்தார் 375
நிருத்தம் 501
நிருத்தம்பயி 373
நிலத்தேசிறு 295
நிலவார்சடை 383
நிலவுமொண்மதி 166
நிலைகாட்டி 125
நிலைகொணீறிடா 176
நிலைக்குந்தனி 476
நிலைநாடியறி 425
நிலையருள் 469
நிலையறியாத 130
நிலையறியே 323
நிலைபிலாவுல 178
நிலைபுறு 526
நிலையைத்தவ 160
நில்லாவுடம்பை 196
நிறைமதி 122
நிறையணித்த 385
நிறையவாழ் 194
நிற்பதுபோன்று 257
நிற்பதென்று 200
நினைப்பித்தா 73

நினையுடையாய் 198
நினபதமபாடல 312
நினபாலனட 319
நினபாலறிவு 345
நின்புகழநன 425
நினபோனற 270
நினமயமாய் 87
நினமுலைநீல 248
நினனடிக 260
நினனனபர் 82
நினைலெனக 142
நினனிருதாட் 509
நினனிலையறியா 500

நீ

நீககமிலா 197
நீடிவாளங 380
நீடுகினற 337
நீடுமைமபொறி 230
நீடுவாழநகை 299
நீடடமுற்ற 171
நீண்டமாலர 443
நீதிமாதவர் 294
நீதியிலார் 275
நீததாடுஞ் 80
நீயேயெனது 135
நீயேயெனறந்தை 110
நீராரசடை 328
நீரினமேலெழு 237
நீருணடு 535
நீரைவிழுங்குஞ 161
நீரகுமதி 377
நீரசிநதுங் 115
நீர்சொரிந 181
நீர்பூததவேணி 337
நீரவேயநத 520
நீலககளங 335
நீலமிடடகண் 291
நீலனேன 248
நீளாதரவு 117
நீளாதிமூல 3'6
நீறணிநதொ 3'0
நீறறணிவிளங்கு 469
நீற்றிலிட்ட 433

நெ

நெஞசமேயிஃதெ 464
நெஞசமேயிது 177
நெஞசவலங கூறல்- 10-490
நெஞ்சறிவுறுத்தல் 705-31
பதிசொரூபம் 31
சித்தன 34
கள்வன் 37
சதுரன் 37
தலைமைத்தேவன் 38
பக்திநெறி 38
கணேசர் 39
முநகர் 39
பரமசிவம் 39
வடிவழகு 43
அறிவுறுத்தல் 45
உலக ஆசை 46
பெண்ணாசை 48
பொன்னாசை 54
மண்ணாசை 55
கோபம் 56
இளமை 57
உடம்பு 58
பலபிறப்பு 61
அஞ்ஞானம் 61
ஆணவம் 63
முக்குணம் 66
பன்மதசுகம் 67
சித்தாந்தம் 67
உபதேசம 67
அசாதுக்கள் 68
சாதுக்கள் 69
சிவயோகம் 71
நெஞ்சறிவுறூஉ-10 229
நெஞசறைகூவல் 10 2 5
நெஞசுநிலைக்கிரங்கல் 11-278
நெஞ்சுறுத்தநிந நேரிசை 26-214
நெஞசேயுகந்த 476
நெஞசேவுலக 215
நெஞ்சைததேற்றல் 10-227
நெஞ்சொடுநெகிழ்தல் 12-333
நெஞ்சொடுநேர்தல் 10-199
நெஞ்சொடுநேர்தல் 10-223
நெஞ்சொடுபுலத்தல் 11-175
நெடுமாலும் 393
நெடுமொழிவஞ்சி 10231
நெய்தற 360
நெய்யினுற்சுடு 181
நெருப்புககு 117
நெறிகொண்ட 110
நெறியிலேன் 241

நே

நேசனுநீ 339
நேயநினபுடை 466
நேயானுகூல 143
நேராவழு 334

நை

நையுமாறெனை 281

நோ

நோயான்மெலி 275
நோயையறுககும் 164
நோய்களை 177

ப

பகுதிதகுதி 336
பகருவததா 408
பஙகேருகப்பூம 157
பசிககுணவு 238
பசியெடுககுமுன் 209
பசுபாசபநத 409
பசையறு 515
பசையிலா 247
படமெடுத்தாடு 303
படிததேன் 100
படிபட்ட 114
படிமேலடி 326
படியளவு 347
படியினமாககளை 478
படியேயளந்த 340

படுவேனல்லேன் 235
படைப்பவனுங் 397
படையம்புயத் 156
பட்டிமாடென 506
பணிகொள்மார் 227
பணித்திறஞ்சாலப் பாடிழிவு-10 482
பணித்திறஞ்சாலாமை 6-486
பணித்திறப்வேட்டல் 10-474
பண்கொண்ட 521
பண்செய்த 120
பண்டுமனதுவம் 454
பண்டுறுசங் 523
பண்ணமுடி 198
பண்ணவனேநி 449
பண்ணவனேபசு 270
பண்ணளாவிய 507
பண்ணார்மொழி 382
பண்ணுலுன்னரு 271
பண்ணுலுன்சீரினை 78
பண்ணினுளிசை 184
பண்ணேர்மறை 537
பண்ணேறு 454
பண்ணேனின் 484
பதங்கூறேற்றி 161
பதந்தருவான் 217
பதிபூசை 525
பதியுமப்பனு 462
பதியேசரணம் 128
பதியேயெங்கு 472
பத்தர்க்கரு 204
பத்தர்தம் 141
பத்தர்நித்தம் 295
பத்திகொண் 469
பத்திமாலை-10 416
பந்தமட்டி 256
பந்தவண்ண 166
பயனறியாய் 2 7
பரங்கிரி 5(2
பரசிவம்சின்மயம் 1
பரமராசியப்-2 330
பரமாகிச்சூக் 86
பரமேது 524
பரம்பரமாந் 434
பரயோகவநு 403
பரிக்கிரகநிலை 98
பரிந்திடுமன 470
பரிந்திலேனருட் 253
பரிந்துநின் 237
பரிந்துனக்கு 215
பரியுமனத்தாற் 317
பருவமுறு 403
பலகோடிமறை 596
பலஞ்சேரொற்றி 148
பவசாதனம் 116
பவமானவெழு 308
பவமெனுங் 499
பவளநிறத் 371
பவளிச்செருக்கு-10 507
பழமொழிமேல்வைபத்துப் பரிவு கூர்தல்-10 179
பழுதுநேர்கின்ற 167
பழுத்தலை 425
பள்ளத்திலே 320
பள்ளவுலகப் 485
பற்றறியா 95
பற்றின் திறம்பகர்தல் 10-233
பற்றுஞ்செழு 276
பற்றுநெஞ்சக 299
பற்றுநோக்கி 255
பற்றுமுடித்தோ 153
பற்றுவது 304
பனகவணைத் 332
பனிப்பற 517
பன்னகநொந் 460
பன்னருமிப் 197
பன்னரும்வன் 455
பன்னிருகண் 510
பன்னுமனத்தா 197
பன்னும்பல்வே 137
பன்னுவார்க்கரு 187

பா

பாகைப்பொரு 480
பாங்குடையார் 216
பாங்குளநாந் 97
பாடல்கமழும் 358
பாடற்கினிய 163
பாடிநின்றிரு 500
பாடுகின்ற 409
பாடுகின்றோர் 241
பாடும்வகை 388
பாண்டவர் 352
பாம்பாயினு 117
பாயிரமாமறை 97
பாய்ப்பட்ட 533
பாராதிருந்தார் 365
பாரும்விசும்பு 451
பார்கொண்ட 528
பார்க்கின்றிலே 471
பார்த்துநிற் 193
பார்நடையாங் 191
பார்பூத்த 416
பாலிற்றெளிந்த 373
பாலினீற்றுப் 212
பாலெடுத்தேத்து 495
பாலேயமுதே 274
பால்காட்டு 387
பாவமறுப்பார் 371
பாவமெனுமோர் 301
பாவமோருரு 477
பாவவாழ்க்கை 473
பாவவினைக் 458
பாவிநெஞ்ச 206
பாவியேன்படும் 474
பாவியேனின்னு 504
பாற்றக்கணத்தா 149

பி

பிச்சையேற்ற 465
பிச்சையேற்று 263
பிட்டினதிமண் 145
பிட்டுக்கு 123
பித்தப்பெருமான் 513
பித்தரெனும் 366
பித்தனைக்குந் 198
பிரசாதப்பதிகம்-10 294
பிரசாதமாலை-10 412
பிரசாதவிண்ணப்பம் 10-247

பிரணவத்தி 395
பிரமனினி 534
பிரமனறலை 371
பிரமனறலையிற் 501
பிரார்த்தனைப்பதிகம் 10-295
பிரார்த்தனைமாலை-30 446
பிரியமேயவன 516
பிழைபுரிகத 247
பிழையலதொன 413
பிறநதுழனன 224
பிறவாநெறியது 328
பிறவிககண் 265
பிறைசூழநத 113
பிறைமுடித்தாண் 110
பிறையாறு 125
பின்றுழ 362
பின்னீனற 134

பீ

பீழையைமேவு 112

பு

புகழேவிருமபிப் 235
புகுவானவர் 511
புணராவிரகுபொருந்துறு வேட்கையின் இரஙகல்-30-369
புண்ணுமனஞ 326
புண்ணியயோர் 214
புணணியம 354
புண்ணியாதம 399
புண்ணியனே 271
புணணியநீற்றுமான்மியம 5-493
புண்ணிய விளக்கம 11-163
புண்ணும 301
புதியனென 262
புதியேனலலே 320
புயபபாலொறறி 152
புயலசூழொறறி 157
புரககுஙகுண் 161
புரகோகி 1_6
புரிகினற 130
புரியுஞசடையி 162
புரிவேலை 511
புரைசேரு 278
புலையமஙகை 261
புலையமாதா 505
புலையளவோ 131
புலையேபுரியு 318
புலஙகணநீர் 76
புலலளவாயினு 113
புலவோன 211
புலவாயின 218
புறமொழிக்கிரஙகல் 10-288
புற்றேஙகு 105
புனகண்ணகற்று 315
புனசெய்கை 196
புனபுலையவஞச 455
புன்மைநினைநதிரங்கல் 10-476
புனறலையென 410
புனனுனிப்ப 179
புனனையிதழிப் 377

பூ

பூங்கொடி 184
பூணுகமாடப் 242
பூணுதபூண 387
பூணுவணிபூண் 374
பூதநிலைமுத 391
பூதநுபபடை 262
பூதநெறி 303
பூதமெஙகே 74
பூதமே 91
பூதவெளி 409
பூததிடு 292
பூமாநதும 197
பூமேலவனு 375
பூரணிசிற 416
பூவாயமலர் 141
பூவாயவாட்கண் 369
பூவுககரை 78
பூவுணட 507
பூவேமணமே 637
பூவைவிடுப் 77

பெ

பெண்குணத்திற் 520
பெணகொண்ட 347
பெணசுமநத 436
பெணணமா 222
பெண்ணென 110
பெணமணிபாகப் 119
பெண்மணியே 242
பெததமுஞ 329
பெரியநாயகியம்மை தோத்திரம்-3 344
பெரியபொரு 334
பெரியானைமாதர் 2'6
பெருஙகருணைக 203
பெருஙகளபழலை 455
பெருஞசீரொறறி 148
பெருநதாரணி 157
பெருமநின் 240
பெருமைநிதியே 471
பெருமைவேண 462
பெருமையிறபிற 287
பெருமையுடை 380
பெருமபேதை 143
பெருமபொருட்கி 439
பெருவயலாறு 442
பெருவிண்ணப்பம் 10-273
பெற்றதாய 170
பெறறமிவரும் 372
பெறறுளனைய 115
பெறறிடுதாய் 79
பெறறியறியாப் 378

பே

பேசததெரியேன் 83
பேசுஙகமலப் 155
பேதப்படா 328
பேதமுறா 94
பேதைநெஞசி 211
பேதைநெஞசே 496
பேதைபபருவ 317
பேதைமாதர் 232
பேதையுலகீர் 348
பேயனே 298

பேயனேனின்னு 505
பேயுமஞ்சுறும் 461
பேய்கொண்ட 341
பேரறிவாற் 74
பேராதகாமப் 243
பேராரொற்றி 151
பேராயவண் 96
பேருருவோ 74
பேரூரும்பரவை 434
பேர்வாழொற்றி 148

பை

பைச்சூரரவப் 174
பைத்தவரவப் 378
பையாளுமல்கு 134
பையுலரத்தாடும் 112

பொ

பொங்கரும்பேர் 122
பொங்குபல 95
பொங்குமாயை 293
பொதிதருமங்- 486
பொது-6 495
பொதுத்தனித்திரு வெண்பா-13 335
பொதுநின்றருள் 149
பொதுவினின்ற 185
பொதுவென்றும் 98
பொத்தேர் 275
பொத்தியமூல 428
பொய்கண்டாய் 335
பொய்யருளத்து 369
பொய்யர்க்குத 245
பொய்யர்தம்மன 461
பொய்யனுகிலும் 265
பொய்யனேன்பி 518
பொய்யனேன் 299
பொய்யாதநின்ன 272
பொய்யாதபுக 325
பொய்யாதமொ 307
பொய்யாதவரமெ 415
பொய்யாமல் 277
பொய்யாமுலக 106
பொய்யான 289
பொய்யிலார்க்கு 190
பொய்யேபுலம்பி 218
பொய்யொன்றே 243
பொய்யோரணி 274
பொய்யோவடி 107
பொய்வந்த 121
பொய்விடுகின்ற 219
பொய்விட்டிடாத 143
பொய்விடு 334
பொருந்தியீன 209
பொறப்புறுநீவி 134
பொருளெலாம் 286
பொருளேயடி 132
பொருளேநின் 279
பொருவில் விண்ணப்பம் 10-259
பொலிவேன் 314
பொல்லாத 487
பொல்லாதகூர் 522
பொல்லாதவாழ் 339
பொள்ளற்குடத் 301
பொறுக்காப்பத் 10-468
பொறுக்கினுமன் 219
பொறுத்தாலு 115
பொற்குன்றே 89
பொற்பதத்தா 420
பொன்கின்று 113
பொன்பிணிக்கு 492
பொன்போற் 79
பொன்மகள் 522
பொன்மலையோ 104
பொன்வசமோ 117
பொன்றும்வாழ்க் 165
பொன்னஞ்சிலை 378
பொன்னளிக்கு 341
பொன்னாகிமணி 87
பொன்னாசையோ 243
பொன்னாயகனும் 315
பொன்னார்புயத் 449
பொன்னார்புய 501
பொன்னார்புய 373
பொன்னார்மலை 31
பொன்னார்விடை 214
பொன்னின்றா 84
பொன்னின்றா 377
பொன்னின்றா 489
பொன்னுடையா 103
பொன்னுடையா 108
பொன்னுடையா 143
பொன்னுடையா 351
பொன்னென் 342
பொன்னென்று 316
பொன்னேர்ச 362
பொன்னேர்மணி 161
பொன்னைக்கொ 149
பொன்னைப்பொ 489
பொன்னைமதி 197
பொன்னையிருத் 517
பொன்னையுடை 339
பொன்னையொற் 185
பொன்னைவளர்ப் 296
பொன்னோடுவா 134

போ

போகங்கொண்ட 194
போகங்கொண் 114
போகமுடையார் 372
போகின்றவஞ்சக 198
போக்குரையீடு-10 473
போதலிருத்தலெ 485
போதவானந்த 313
போதானந்த 468
போதுகொண்ட 494
போர்க்கும்வெள் 180
போர்க்குழரியார் 360
போர்மால்விடை 381
போற்றவைத்த 313
போற்றார்புரம் 216
போற்றிடுவோர்த 137
போற்றித்திருப்பஞ்ச 352
போற்றித்திருப்பதி6-312
போற்றித்திருவிருத்தம்-15 517
போற்றிநீறிடாப் 175
போற்றியென்னு 131
போற்றியென் 312
போற்றியொற்றி 200

போற்றுதியென் 215
போற்றுவாருள் 313
போற்றேனெனி 447

ம

மகமதிக்கு 407
மஹாதேவமாலை-101 85
மக்கட்பிறவி 489
மஞ்சடைவான 130
மஞ்சட்பூச்சின் 476
மஞ்சுபடுஞ் 266
மஞ்சேர் 494
மடல்வற்றி 112
மடிகொணெஞ்சி 210
மடிக்குறு 238
மடுக்கமுடியா 199
மடுக்குநீருடைப் 264
மடையார்வாளை 384
மடையிற்கயல் 145
மட்டகன்ற 96
மட்டாரும்பொ 523
மட்டார்மலர்க்கா 150
மட்டித்தளறு 485
மட்டின்மங்கை 166
மட்டுக்கடங் 379
மட்டுண்ட 123
மட்டுப்படா 328
மணக்குமலர் 98
மணங்கேதகை 147
மணங்கொளி 162
மணப்புது 517
மணப்போது 411
மணிகொண்ட 122
மணிக்குழை 496
மணித்தலை 236
மணிமிடற்ற 312
மணியார்கண்டத் 314
மணியேகலாப 481
மணியேதினைப் 446
மணியேயடி 467
மண்கிடந்த் 244
மண்ணகச்சிறு 290
மண்ணாசை 74
மண்ணாவு 126
மண்ணாளா 351
மண்ணிலாசை 443
மண்ணிலே 182
மண்ணினண்ணி 473
மண்ணினல்ல 266
மண்ணினன் 457
மண்ணினின் 256
மண்ணினுண் 258
மண்ணினேங்கி 186
மண்ணிரனல் 449
மண்ணுடை 319
மண்ணேயும் 274
மண்ணைமனத் 238
மண்முகத் 335
மதமெனும் 232
மதிகொளன்பர் 195
மதிக்கண்ணி 131
மதித்து 128
மதியணிந்தசடை 100
மதியணிசெஞ் 433
மதியாமலாரை 110
மதியினெஞ் 490
மதியுங்கல்வி 299
மதியேமதி 140
மதியொளிர் 340
மதிலொற்றி 157
மதிவளர் 520
மதிவார்சடை 325
மத்தநெஞ் 491
மத்தனை 195
மத்தேறி 100
மந்தாகினி 375
மந்தாரஞ் 516
மந்திரமாய்ப் 89
மயிலினியல் 369
மயிலின்மீது 450
மருக்காமலர்க் 131
மருட்கைவிண்ணப்பம் 10-567
மருட்டிநெஞ்ச 167
மருட்டுமங்கை 506
மருண்மாலை விண்ணப்பம் 10-467
மருந்தினின்று 139
மருந்தென 498
மருப்பாவனத் 112
மருவாணைப் 333
மருவார்குழலி 218
மருளளித்தெனை 285
மருளார்ந்த 274
மருளிலாதவர் 468
மருளுறுமன 439
மருளுறுமல 514
மலங்கவிழ்ந்தார் 126
மலங்கிவஞ் 473
மலங்குமாலுடற் 172
மலஞ்சாதிக்கு 376
மலஞ்சான்ற 279
மலைநேர் 369
மலைமேலுங் 89
மலையான்றவஞ் 133
மலையும்வேர் 462
மலையை 371
மலைவாங்கு 508
மலைவிலா 136
மழுவார் 501
மறப்பிலாச் 228
மறப்பையகன்ற 214
மறவாதுனை 326
மறிக்கும் 515
மறிதருகண்ணி 515
மறிநீர்ச்சடை 155
மறியேர்விழி 273
மறுமையிம்மை 251
மறைகளு 259
மறைக்கொளி 116
மறைமுடிக்குப் 92
மறைமுடிக்கும 393
மறைமுடிவிளக் 343
மறையுமம் 292
மறையெலாம் 518
மறைவதென்னை 207
மனக்கேதமாற்று 130
மனமான 532
மனமெலியாமற் 354
மனமேமுன்னர் 239
மன்புருவகடு 435

மன்றன்மணக்கு 145
மன்றாடிய 326
மன்றாடுமா 340
மன்றார்கிலையார் 149
மன்றிடை 327
மன்றினிடை 196
மன்றுடையாய் 242
மன்றேர்தணி 517
மன்னப்பார் 492
மன்னமுதா 190
மன்னவனை 270
மன்னவிற் 196
மன்னியபொன் 391
மன்னிவிளங்கு 151
மன்னுங்கதிர் 205
மன்னுங்கருணை 357
மன்னுங்குவளை 481
மன்னுநின்னருள் 466
மன்னுயிர்க்குத் 338
மன்னுருத்திரர் 228
மன்னேயெனையா 538
மன்னேயென்ற 470
மன்னேர்மலை 139

மா

மாகநதி 333
மாகம்பயினும் 380
மாகலைவாணர் 120
மாசகன்றுகிவ 523
மாசில்சோதி 188
மாசுடையேன் 415
மாசுவரே 197
மாடொன்று 365
மாணப்புகழ் 158
மாணுதவெவன் 279
மாணித்தஞான 446
மாணியுயிர் 370
மாணேயத்தவ 90
மாண்காத்தளிர் 358
மாண்சொளம்பல 212
மாதர்மணியே 368
மாதேவா 80
மாநந்தமார் 136
மாப்பிட்டு 120
மாமத்தினுற் 127
மாமாயை 397
மாயநெஞ்சமோ 206
மாயமொழி 357
மாயாமன 278
மாயைநெறி 459
மாயையெனு 308
மாரனையெரித் 503
மாலயர்ந்துங் 267
மாலயன் 221
மாலறியாத 125
மாலறியான் 118
மாலினுச்சி 169
மாலின்கண் 201
மாலின்வாழ்க்கை 462
மாலுநான்கு 294
மாலுந்துஞ்சு 172
மாலுமயனு 513
மாலுமறியா 370
மாலெங்கே 82
மாலெடுத்துக் 335
மாலெடுத்தோங் 174
மாலேந்தியகுழ 493
மாலேறுடை 369
மாலையொன்று 261
மாலொடுநான்கு 259
மால்கிடைமேற் 219
மாவின்மணப் 410
மாவீழ்ந்திடு 508
மாவென்றுரித்தா 360
மாழைமணித் 378
மாழைமலையைச் 383
மாறாதபெருஞ் 509
மாறாதவன்பிணி 196
மாறுமன 326
மாறுவழகோடிங் 146
மாறித்திரிவார் 366
மாறுகின்றன 285
மாறுபூத்த 201
மாற்காதலிக்கு 383
மாற்பதஞ் 174
மாற்றறிய 338
மானமிலார் 242
மானுகிமோகினி 89
மானினைத்த 400
மானிறெடு 408
மானெழுந்தாடுங் 111
மானேர்விழி 133
மான்கண்ட 508
மான்கொள் 381
மால்ரூமுலக 76

மி

மிகவேதுயர்க் 140
மின்போலுஞ் 108
மின்போல்வா 193
மின்னுளமிடை 456
மின்னிணைச் 327
மின்னுண்மரு 479
மின்னுநுண்ணி 165
மின்னேருலக 451
மின்னனிகர்ந் 459
மின்னனேரிடை 488
மின்னைப்போ 338
மின்னையன்ன 506
மின்னெப்பாகி 300
மின்னெப்பாம் 244
மின்னேடொ 359

மீ

மீதவைத்தோர் 135
மீதானத்தரு 398
மீளாதவன்றுயர் 456

மு

முடியாமுதலே 537
முடியாவளஞ் 153
முட்டியே 182
முதலிலாம 180
முதுவோர் 492
முத்தனை 503
முத்திக்கு 276
முத்திமேரிடார் 176
முத்திநேர் 263
முத்திமுதலே 239
முத்தியின் 518
முத்தியுபாயம்-10 176
முத்தியொன்று 404
முத்திவேண்டு 177

முத்தேவரழுக் 43
முத்தேவர்போற் 83
முத்தேவர்விண் 136
முந்தைமறையோ 146
முந்தைவினை 459
முந்தோகை 289
முப்போது 135
முருகநின்பாத 519
முருகாவென 514
முருகாசரணஞ் 520
முலைக்கலங் 130
முலைமுகங் 499
முலையைக்காட்டி 477
முலையொருபான் 488
முழுதுமுணர்ந் 400
முள்ளளவு 198
முறைப்படி 248
முறையிட்டபத்து10 489
முற்றுமோ 465
முன்செய்தமாத 523
முன்புறுநிலை 429
முன்மணத்திற் 79
முன்மழை 116
முன்வாங்காழி 214
முன்வஞ்சமுண் 111
முன்னருந்தவ 441
முன்னவனேயானை 73
முன்னறியேன் 487
முன்னறியேன் 390
முன்னியமறை 185
முன்னேசெய் 277
முன்னேனே 475
முன்னைநான் 283
முன்னைநான் 281
முன்னைப்பொரு 513
முன்னைமறை 393
முன்னைமாதவ 246
முன்னைவல்வினை 258

மூ

மூடநெஞ்ச 206
மூடர்கள்தமக் 498
மூடனேன் 300
மூவடிவாகி 518
மூவருக்கு 399
மூவரை 233

மெ

மெச்சுகின்ற 285
மெய்ஞ்ஞான 95
மெய்தானுடை 79
மெய்க்கீரொற்றி 161
மெய்ம்மையே 220
மெய்யகத்தே 130
மெய்யருளகத் 468
மெய்யாகநின் 82
மெய்யாவோ 487
மெய்யுணர்ந்த 95
மெய்யோர்தினை 349
மெய்விட்ட 114
மெய்விளக்கே 333
மெல்விதாய 188

மே

மேதினிபுரக்கு 353
மேலையந்தகன் 199
மேலைவானவர் 466
மேல்வினையைத் 380

மை

மைகண்டகண்ட 116
மைகொடுத்தார் 126
மைக்கொண் 156
மைப்படியுங் 195
மையலகற்றீ 152
மையலழகீ 162
மையல்வாழ்க்கை 290
மையனெஞ்சினே 505
மையனெஞ்சினே 490
மையானநெஞ் 352
மையிட்ட 123
மைவிட்டிடா 120

மோ

மோகங்கலந்த 130
மோகமாதியால் 209
மோகமென்னு 232
மோகவிருட்கடல் 405

யா

யாதுகண்டனை 230
யாதுசெய்குவன் 267
யாதுசொல்லினு 260
யாதுநான்பிழை 249
யாதுநின்கருத் 207
யாதுமுன்செய 256
யாதோகனற் 77
யாரையுங்கடு 515
யாரையுந்துணை 450
யான்செய்தவத்தி 159

யோ

யோகமுடையார் 161
யோகமே 91
யோகாந்தமிசை 407

வ

வகையறியேன் 322
வகையெதுதெரி 255
வஞ்சகராவ் 457
வஞ்சகர்க்கெல் 313
வஞ்சகவினைக் 257
வஞ்சகப்பேதை 486
வஞ்சநெஞ்சர் 211
வஞ்சநெஞ்சினே 490
வஞ்சந்தருங்காம 81
வஞ்சப்புலக்கா 164
வஞ்சமடமாத 488
வஞ்சமடவார்மய 242
வஞ்சமடவார்மய 274
வஞ்சமாதர்மயக் 299
வஞ்சமிலாருள்ள 276
வஞ்சமிலார் 204
வஞ்சமேகுடி 477
வஞ்சவாழ்க்கை 230
வடிக்குந்தமிழ்த் 357
வடியாக்கருணை 490
வடிவுடைமாணிக்க மாலை-101 132
வட்டமதிபோ 357

வணங்கேழிலங்கு 160
வணங்கொணுக 194
வண்டார்கொன் 371
வண்டுகொண்டா 126
வண்ணப்பன் 173
வண்ணமாமுல்லை 186
வண்ணனேயரு 466
வண்மைதருவி 154
வண்மைபெறு 272
வண்மையுடையா 146
வதனநான்குடை 226
வதியுந்தணிகை 517
வந்தாரல்லர் 364
வந்தாள்வா 458
வந்திக்கு 335
வந்திக்கேன் 74
வந்தென்னெதிரி 480
வயலாரொற்றி 152
வயலாரொற்றி 148
வயலார்சோலை 149
வயித்தியநாதர் பதிகம் 12-345
வரங்கொளடி 484
வரமன்றவினர் 205
வரமுறுஞ் 329
வரம்பழுத்தநெறி 93
வருகணத்து 103
வருஞ்செல்லுணீர் 112
வருத்தந்தவிர் 153
வருநாளுயிர் 215
வருந்துந்தனி 481
வருந்தேன்மகளீ 565
வருபகற்கற்பம் 429
வருபயனறி 499
வருமொழிசெய் 436
வருவாயென்று 470
வரைக்குநேர் 165
வலத்தால் 511
வலந்தங்கிய 148
வலமேயுடை 239
வலியவந்திடு 265
வலைப்பட்ட 119
வல்லபைகணேசர் பிரசாதமாலை-11 440

வல்லாரும்வல்லவ 138
வல்லார்முலை 275
வல்லியாநந்த 330
வல்லியொருபா 485
வல்விருட் 469
வல்வினைப் 514
வல்வினையேனை 217
வழிமொழிவிண்ண 248
வழுத்தார் 365
வளங்கன்றுமா 117
வளங்ளெர் 291
வளங்கொளும் 186
வளங்கொளுந் 222
வளஞ்சேரொற்றி 148
வளஞ்சேரொற்றி 151
வளநீரொற்றி 161
வளைத்தேவருத்து 451
வள்ளயிற் 503
வள்ளலுனை 525
வள்ளலுன்னடி 464
வள்ளலேலென்ன 220
வள்ளன்மதியோ 156
வனமெழுந்தாடுஞ் 111
வனம்போய் 115
வன்கண்ணர் 297
வன்குலஞ் 5'1
வன்கொடுமை 101
வன்சொலினரி 456
வன்சொற்புகலா 370
வன்பட்டகூடலி 115
வன்பிற்பொதிந் 513
வன்புகலந்தறியா 92
வன்பெரு 529
வன்பொடு 500
வன்மானங் 341
வன்மைசெய்திடு 170
வன்மைபேசிய 246
வன்னியிதழி 374
வன்னெஞ்சப் 244
வன்னோர்முலை 275
வன்னேயும் 492

வா

வாக்குக்கடங் 372

வாங்கிமலை 266
வாங்குவின்னு 165
வாசகமாய்வாச்சி 88
வாசங்கமழு 154
வாடக்கற்று 334
வாடனக்குறமும் 192
வாடாதிருந்தேன் 361
வாடுகின்றன 250
வாட்கணேழைய 460
வாட்கொண்ட 121
வாட்செல்லா 487
வாட்டமிலா 436
வாணரைவிடை 233
வாணுளடைவர் 135
வாணுதற்பெரு 466
வாதமேபுரி 183
வாதமோதிய 212
வாதாகாவண்ண 437
வாதுசெய் 166
வாதுபுரிந்தின 243
வாதைமயற்காட் 245
வாயன்றேல் 76
வாயாகிவாயிறந்த 87
வாயாத்துரிசற் 475
வாயாரநின்பொ 295
வாயிலான் 179
வாய்கொண்டு 533
வாய்க்குமுன 453
வாய்மூடிக்கொல் 113
வாய்மையிலாச் 431
வாரமுளார் 272
வாரார்முலை 507
வாராவிருந்த 472
வாராவிருந்தாய் 149
வாரேனுதிருத் 474
வார்கொண்மங் 231
வாவாவென்ன 475
வாவென்பா 459
வாழாதநெஞ்ச 279
வாழாதவண்ண 457
வாழாமனத்தில் 317
வாழிநின்சேவடி 143
வாழிநின்றிருத் 463
வாழிவ்வுலக 498

வாழும்படிநல் 475
வாழைக்கனி 334
வாழ்வதுநின்ற 237
வாழ்வனோ 494
வாழ்விலாஞ் 474
வாழ்வேநற் 413
வாழ்வையளிப் 381
வாளாருங் 496
வாளிலேவிழி 444
வாளேய்நெடுங் 109
வானங்கொடுப் 153
வானதுவாய்ப் 410
வானமெங்கே 532
வானவர்கோன் 523
வானம்விடாதுறு 111
வானோர்வணங்கு 153
வானுளமாலயன் 126
வாணிகர்கூடி 486
வானும்புவியும் 359
வானும் வையமும் 286
வானேயவ்வானுல 90
வானைநோக்கி 179
வானோர்குடிகளை 447
வான்கலந்தமாணி 435
வான்காணவிந்தி 434
வான்காணுமறை 95
வான்பிறந்தார் 486
வான்மாறினு 116
வான்வணணக் 351
வான்வளர்த்தா 124
வான்வேண்டிற் 112
வான்றோட 136
வான்றேய்மொழி 150

வி

விச்சைப்பெருமா 156
விச்சைவேண்டி 231
விஞ்சுடையாய் 272
விஞ்சுநெறியி 156
விடங்கலந்தருண் 200
விடங்கொள் 208
விடநாகப்பூ 125
விடமிலையோ 106
விடுத்தேன்றவத் 235
விடுமாட்டிற் 487
விடையமொன்று 402
விடையவாழ்க் 462
விடையார்கொடி 364
விடையார்க்குங் 297
விடையார்விடங் 379
விடையிலையோ 113
விடையுடையாய் 107
விணங்காதலன்ப 137
விண்டங்கமரர் 363
விண்டுவணங்கு 150
விண்ணப்பக்கலி
வெண்பா-117 6
விண்ணப்பப்பதிகம்
10-314
விண்ணவர்கோ 523
விண்ணவர்புகழு 440
விண்ணாருவாழ் 460
விண்ணார்பொழில் 155
விண்ணுடையாய் 107
விண்ணுறுசுடரே 518
விண்ணேவிண் 90
விண்படைத்த 323
விண்பார்புகழுந் 380
விண்பூத்தகங்கை 123
விதிக்கும்பதிக்கும் 115
விதியாகி 89
விதியிழந்த 267
விதியுமாலுமுன் 226
விதியெலாம் 330
விதிவிலக்கி 431
விதுவாழ்சடை 501
வித்தகமறியேன் 288
வித்தாகிமுளையாகி 86
வித்தையின்றியே 180
வித்துநிலை 398
விமலவிடைத்தா 341
வியப்புமொழி 10 368
விரகமழிக்குங் 479
விரிதுயராற்றடு 296
விருந்தினர் 354
விருப்பாகுமதிச் 203
விருப்பிலேன் 178
விருப்புநின்றதும் 246
விரும்பித்திருமா 216
விரைவாய்கடப்ப 485
விலைகடந்த 413
வில்லாம்படிப் 214
வில்லார்நுதலாய் 368
வில்லைப்பொன் 122
வில்லைமலையாய் 382
வில்வத்தொடும் 213
விழற்கிறைத்து 323
விழிக்கஞ்சனாக் 111
விழியொண்ணுத 155
விளக்குறழ் 497
விளங்கறிவுக்கு 397
விளங்குமணி 432
விளைத்தனன் 287
விளைப்பேன் 511
விற்கண்டாத 364
வினைவுத்தரம்-2 333
வினைபிறவு 217
வினையேபெருக்கி 318

வீ

வீட்டாரிறைநீ 76
வீட்டுக்கடங்கா 197
வீட்டுத்தலைவ 121
வீட்டைப்பெறு 485
வீணனேனின்னு 505
வீணைபொழுது 107
வீயுமிடுகாட் 77
வீரமாந்தரு 173
வீழாகஞான்ற 337
வீறுடையாய் 73
வீற்றொற்றி 151
வீற்றார்நின்றன் 134

வெ

வெங்கொளித்தே 198
வெங்கோடை 76
வெஞ்சஞ்சலமா 73
வெண்கமசோ 233
வெண்மைநீற்றர் 379
வெண்மைநெஞ் 264
வெதிருள் 429
வெப்பிலையே 122

வெம்புழுயி	519
வெம்பெருமானு	128
வெயின்மேற்	479
வெய்யபவக்	411
வெய்யவினையின்	163
வெருட்சியே	256
வெல்லுகின்றனர்	251
வெவ்வினைக்கீடா	309
வெளியாய்வெளி	137
வெள்விடைமேல்	222
வெள்ளங்குளிரு	136
வெள்ளங்கொண்	340
வெள்ளச்சடை	362
வெள்ளமணிச்	102
வெள்ளமருவும்	298
வெள்ளமுதுந்தே	77
வெள்ளிமாமலை	188
வெள்ளைப்பிறை	80
வெறிபிடிக்கினும்	212
வெற்பனேதிரு	464
வெற்பைவளைத்	360
வெற்றூர்புரமெரி	508
வெற்றிப்படை	205
வெற்றியிருந்த	363
வென்றிக்கொடி	361
வென்றேமுதலையு	107
வே	
வேகமுறுநெஞ்	296
வேட்கைக்கொத்து	10-323
வேட்கைவிண்ணப்பம்	10-470
வேட்டேனினது	451
வேணிக்கணீர்	119
வேணிக்கமேவைத்	83
வேணிக்குமே	116
வேண்டாமைவே	322
வேண்டாமைவே	216
வேண்டுநெஞ்ச	193
வேதங்களாயொ	140
வேதப்பொருளே	538
வேதமாமுடி	466
வேதமுங்கலை	519
வேதமுடிமேற்	397
வேதமுடிவோ	78
வேதமுதற்	433
வேதனென்கோ	128
வேதனேனும்	294
வேதனையாமது	127
வேதனைச்சிறை	503
வேதாகந்த	490
வேதாந்தநிலை	86
வேதாந்தசித்தா	398
வேதியனேவெள்	270
வேம்புக்குந்தண்	339
வேயையவென்ற	463
வேய்க்குப்பொரு	119
வேய்ப்பான்மை	483
வேலன்மாதவன்	463
வேலைகொண்ட	187
வேலைஞாலம்	150
வேலைவிடத்தை	357
வேல்கொண்ட	417
வேல்கொண்ட	123
வேல்கொளுங்	502
வை	
வைதிலேன்	183
வைத்தநின்னரு	213
வையகத்தே	296
வையநாயக	294
வைவமென்றெழு	341
வைவளர்வாட்	486

அருட்பெருஞ்ஜோதி தனிப்பெருங்கருணை

திருச்சிற்றம்பலம்

அருட்பெருஞ்ஜோதி

அச்சகம்,

சென்னை. 14-3-1947

சென்னை சமரச சுத்தசன்மார்க்க சங்கம்,

"அருட்பெருஞ்ஜோதி நிலையம்"

7/99, அம்மன் கோயில் தெரு, கிருஷ்ணங்குளம் சமீபம், சென்னை.

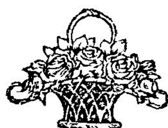
Arutperunjothi Press. M. S. 396. C. 250—14-3-'47.

எல்லா

உயிர்களும்

இன்புற்று

வாழ்க!

அருட்பெருஞ்ஜோதி அச்சகம்

6-93, அம்மன் கோயில் தெரு,

[illegible]